

АКТЫ

ИЗДАВАЕМЫЕ

ВИЛЕНСКОЮ КОМИССІЕЮ

ДЛЯ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ.

ТОМЪ ХХХІІІ.

АКТЫ ОТНОСЯЩІЕСЯ КЪ ИСТОРИИ ЗАПАДНО-РУССКОЙ ЦЕРКВИ.

В И Л Ъ Н А.

Типографія „Русскій Починъ“. уг., Виленской ул. и Богадѣльнаго переулка домъ № 25.

1 9 0 8.

Личный составъ комиссіи:

Предсѣдатель Флавіанъ Николаевичъ *Добрянскій*.

Ч л е н ы : {
Иванъ Яковлевичъ *Спрогисъ*.
Арсеній Осиповичъ *Пурцебичъ*.
Димитрій Ивановичъ *Добялло*.

ОГЛАВЛЕНІЕ XXXIII ТОМА.

№№	СТР.	№№	СТР.
1.—1443 г. Марта 9. Духовное завѣщаніе священника Семена Прохоровича Чаплеевского, настоятеля православнаго храма во имя Животворящаго Креста Господня, въ г. Волковыскѣ	1	дарованіемъ жителямъ магдебургскаго права и Новосельчаны, въ Брестскомъ повѣтѣ, при чемъ въ первомъ упоминается древняя русская церковь во имя Рождества Пресв. Богородицы	10
2.—1443 г. Марта 22. Фундушъ православной церкви въ им. Савичи—Руссвіе.	2	8.—1509 г. Іюня 30. Декретъ внязя Федора Ивановича Ярославича по жалобѣ королевскихъ подданныхъ дер. Жолкинцевъ о вторженіи въ ихъ владѣнія мѣстнаго священника Лопатинскаго	13
3.—1463 г. Февраля 9. Фундушъ Петропавловской церкви въ г. Кобринѣ	3	9.—1512 г. Апрѣля 22. Дѣло о принадлежанемъ Погоской церкви урочищъ въ Волчыцахъ	14
4.—1485 г. Апрѣля 23. Духовное завѣщаніе священника Нафанаила Фалилевича, настоятеля церкви св. муч. Сергія и Вакха, въ г. Брестѣ	4	10.—1512 г. Апрѣля 12. Документъ на владѣніе священниками Погоской церкви во имя Пречистой Богородицы уроч. Колобыновщина	---
5.—1500 г. Іюля 10. Фундушъ св. Михайловской церкви въ г. Кодня	5	11.—1513 г. Сентября 9. Королевская грамота Николаевскому Пустынскому монастырю съ подтвержденіемъ фундуша	16
6.—1551 г. Іюня 1. Ограничительный межевой листъ между им. Игуменъ и мѣст. Богушевичи, совершенный княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ съ указаніемъ фундуша Богушевичской церкви	7	12.—1514 г. Февраля 3. Фундушъ Пречистенской приходской церкви въ городѣ Браславѣ и костела въ Дрисвятахъ	17
7.—1505 г. Февраля 22. Привилегія в. к. Литовъ Александра Чашинку Левку Боговитиновичу на село Вортель, въ которомъ дозволяется основать городъ съ		13.—1514 г. Февраля 6. Фундушъ Дрисвятскаго р.-католич. костела	20

№№	СТР.	№№	СТР.
14.—1517 г. Ноября 26. Королевская грамота на пять службъ земли, въ пользу соборной церкви во имя св. муч. Бориса и Глѣба въ г. Новгородѣ	21	28.—1533 г. Юня 10. Купчая крѣпость, по которой попъ Григорій въ им. Лазовѣ приобрѣлъ во владѣніе двѣ мельницы отъ нѣкоего Петра Дмитровича	—
15.—1518 г. Февраля 3. Фундушова запись Николаевской церкви въ г. Минскѣ, совершенная ключникомъ виленскимъ Григоріемъ Псаевичемъ Громыкой	23	29.—1535 г. Апрѣля 7. Заявленіе пресвитера Григорія Лазовскаго объ уничтоженіи предыдущаго акта	33
16.—1518 г. Ноября 1. Фундушъ Рождество Богородицкой церкви въ с. Шебринѣ, Брест. воев.	24	30.—1535 г. Ноября 17. Купчая крѣпость, по которой священникъ Лазовскій о. Григорій приобрѣлъ во владѣніе части въ им. Лазовѣ отъ нѣкоего Степана Матвѣевича	—
17.—1519 г. Юня 8. Фундушова запись Льва Тишкевича въ пользу Николаевского Пустынскаго монастыря	25	31.—1538 г. Мая 13. Заявленіе зем. Остафія Рака о передачѣ закладной попу Григорію изъ Лазова	34
18.—1524 г. Юля 16. Фундушъ Лопницкой св. Михайловской церкви	26	32.—1538 г. Мая 13. Заявленіе пресвитера Григорія изъ Лазова о передачѣ предыдущей закладной зем. Марушѣ Николаевнѣ изъ Твороговъ	—
19.—1526 г. Мая 30. Грамота (презента) помѣщика Козлинскаго священнику о. Нестору на Вировскій приходъ	27	33.—1538 г. Сентября 9. Заставный листъ отъ наслѣдниковъ Іоанна изъ Струссы на свое поле «попу русскому» Нестору изъ Креслина	35
20.—1528 г. Юня 1. Фундушова запись въ пользу Половецкой приходской церкви	28	34.—1539 г. Ноября 14. Дарственная запись отъ священника Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Луки своему сыну Барну на участокъ земли	—
21.—1529 г. Октября 23. Фундушова запись кн. Константина Ивановича Острожскаго на Св. Николаевскую церковь въ с. Порудоминѣ	29	35.—1541 г. Юля 6. Грамота королевы Боны, по которой она присуждаетъ въ пользу Кобринскаго Спасскаго монастыря двѣ землицы—Ностригачевскую и Хильчевщину, которыя были записаны на эту церковь княземъ Иваномъ Кобринскимъ	36
22.—1530 г. Марта 7. Вводъ священника Коссовской русской церкви Пресв. Богородицы о. Игнатія во владѣніе полемъ Ганчишки	30	36.—1542 г. Апрѣля 17. Дарственная священника Св. Троицкой въ г. Дрогичинѣ церкви Θεодора Алексѣевича на свое имѣніе въ дер. Творково-Морже землянину Вакулѣ	37
23.—1531 г. Февраля 27. Раздѣльная запись на им. Лазово, при чемъ въ числѣ участниковъ называется „попъ Григорій“	—	37.—1542 г. Юля 10. Заставный листъ протопопа Лазовскаго Григорія на поле въ им. Лазово зем. Аврааму и Матвѣю Стѣповронамъ	38
24.—1531 г. Ноября 6. Заявленіе Пресвитера о. Матвѣя Іоанновича Ржевскаго о полученіи недвижимаго имущества отъ своей матери Агнеты	31	38.—1543 г. Декабря 7. Продажный листъ на участокъ земли отъ Глечевича протопопу Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ	—
25.—1531 г. Ноября 6. Раздѣльная запись на им. Осипы между родными братьями Пресвитеромъ Павломъ, Іоанномъ и Станиславомъ Лаврентьевичами	—		
26.—1533 г. Мая 27. Купчая крѣпость, по которой Пресвитеръ Григорій приобрѣлъ въ им. Лазово мельницу	32		
27.—1533 г. Мая 27. Въиовная запись отъ русскаго плебана въ им. Лазово Григорія своей женѣ Тавюлькѣ (или Татьянѣ)	—		

№№	с т р .	№№	с т р .
39.—1545 г. Юля 30. Духовное завѣщаніе протопопа Григорія Лазовскаго.	39	52.—1552 г. Марта 4. Продажный листъ на домъ съ усадьбой отъ Лаврентія Ковнатки священнику Русковской церкви о. Феликсу Маженскому.	50
40.—1545 г. Юля 19. Запись старостины Минской Богданы Богдановны Салѣжанки на Пречистенскую церковь въ селѣ Голубли одной уволки земли.	40	53.—1553 г. Марта 17. Обмѣнная запись Макарія, епископа Пинскаго и Туровскаго, по которой онъ даетъ церковную землю епископства Пинскаго, находящуюся въ селѣ Пожежинѣ, подъ названіемъ дворище Хроболовъе, въ обмѣнъ со священникомъ Нобельской Никольской церкви на дворище Тесовщину, лежавшее въ епископскомъ же селѣ Храпинѣ.	—
41.—1545 г. Октября 4. Привилегія короля Августва II священнику Св. Михайловской Ганьской церкви на священство при названной церкви.	41	54.—1554 г. Августа 4. Привилегія кор. Сигизмунда Августа Остринской церкви Св. Спаса.	51
42.—1546 г. Января 13. Фундушъ Св. Дмитріевской церкви въ им. Роговъ, княжны Любецкой, Ганны Николаевны Остиковичъ.	42	55.—1555 г. Августа 8. Грамота князя Юрія Семеновича съ дарственной на человѣка къ Дружиловицкой церкви Пинскаго повѣта.	53
43.—1547 г. Января 14. Продажный листъ на домъ въ г. Дрогичинѣ отъ Андрея Кочерги священнику Мѣшковскому о. Ивану.	43	56.—1555 г. Декабря 4. Ревизія грунтовъ Дружиловичской св. Николаевской церкви.	—
44.—1548 г. Января 2. Презента священнику Волошу Дмишевичу на русскую церковь въ Лазовѣ.	44	57.—1556 г. Юля 19. Грамота князя Семена Юрьевича Слуцкаго священнику Кирилу Ивановичу на Баславскую церковь Св. Симеона.	55
45.—1548 г. Января 12. Продажный листъ на участокъ земли отъ Нестора о. Ивану, священнику Спасской церкви въ им. Дрогичинѣ.	—	58.—1556 г. Ноября 18. Листъ Пинскаго старосты Стапислава Фальчевскаго, по жалобѣ священника Жолкинской Спасской церкви, объ освобожденіи послѣдняго отъ чина въ королевскую казну.	—
46.—1548 г. Января 22. Дарственная запись отъ пресвитера русскаго Волошѣ-Дмишевича на части своего владѣнія въ г. Лазовѣ въ пользу судьи Матвѣя Галинскаго.	45	59.—1557 г. Марта 26. Продажный листъ на участокъ земли отъ Матвѣя Залѣскаго священнику Пречистенскому въ г. Дрогичинѣ о. Мартину.	56
47.—1549 г. Марта 11. Засное письмо отъ священника Лазовской церкви о. Силуана Дрогичинскому земскому судѣ Матвѣю Галинскому.	—	60.—1557 г. Апрѣля 2. Продажный листъ на участокъ земли съ садомъ отъ Оначка Шдерейки священнику Пречистенской церкви о. Мартіану и его женѣ Авдотѣ въ г. Дрогичинѣ.	57
48.—1549 г. Мая 20. Презента пресвитеру Силуану на русскую церковь въ г. Лазовѣ отъ Матвѣя Галинскаго.	46	61.—1558 г. Января 29. Фундушъ Баславской церкви.	—
49.—1550 г. Февраля 15. Фундушъ церкви Руднянской, Брестскаго воеводства.	—	62.—1558 г. Марта 28. Ограниченіе им. Сельца, съ указаніемъ грунтовъ церкви Св. Пречистой.	58
50.—1550 г. Октября 10. Дарственная запись на участокъ земли бывшаго войта Николая священнику Ильинской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Игнатію.	47		
51.—1550 г. Ноября 5. Раздѣльная запись на им. Лукавѣ и Хотенчицы между Стецковичами и Рогозичами, съ указаніемъ фундуша Пречистенской церкви въ Хотенчицахъ.	48		

№№	СТР.	№№	СТР.
63.—1560 г. Августа 25. Фундушъ церкви во имя св. Спаса и св. Николы въ селѣ Кольчицахъ, Бобруйскаго повѣта.	60	бунилъ въ томъ же селѣ „дворище“ со всякимъ поселеніемъ у зем. Мацковича.	72
64.—1562 г. Октября 5. Заявленіе Мельницкаго протопопа о. Давида объ убіеніи его сына Парфена въ домѣ Мельницкаго мѣщанина Ивана Кобыляка.	61	75.—1571 г. Юня 21. Судебное рѣшеніе по жалобѣ епископа Владимирскаго и Берестейскаго Θεодосія на Станислава Пекарскаго о завладѣніи церковными имѣніями въ Берестейскомъ повѣтѣ, подъ названіемъ Смолицъ, Косичи и Березовичи.	73
65.—1563 г. Юня 24. Ревизорскій листъ при обмѣрѣ королевскихъ владѣній Кобринскаго замка, съ данными о земельномъ надѣлѣ Грушевскаго причта.	62	76.—1571 г. Ноября 1. Мирная добровольная сдѣлка между Жерчицкимъ священникомъ о. Яцкомъ и повѣреннымъ Екатерины Зихорской изъ Покаяніева о пяти копахъ грошей.	80
66.—1563 г. Юля 12. Документы, относящіеся къ основанію Пречистенской церкви въ гор. Дрогичинѣ.	63	77.—1572 г. Октября 18. Фундушъ Прусской церкви во имя Рождества Пресвятой Богородицы.	—
67.—1565 г. Марта 30. Дарственная запись на Печейковскій садъ въ г. Дрогичинѣ отъ Ивана Карповича Пречистенскому священнику о. Мартіану.	66	78.—1573 г. Февраля 6. Продажная запись на участокъ земли отъ русскаго священника въ г. Дрогичинѣ на той сторонѣ р. Буга о. Василія Сеховича Янкѣ Силкѣ и его женѣ.	81
68.—1566 г. Марта 1. Соглашеніе по вопросу о земельныхъ участкахъ между священникомъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартіаномъ и дѣтьми Юхны.	67	79.—1575 г. Юля 6. Запись на волоку земли дьяку Вишницкой церкви отъ воеводы Новгородекаго Павла Ивановича Сапѣги.	82
69.—1567 г. Марта 20. Фундушевая запись подскарбія дворнаго, писаря в. к. Литовскаго Лаврина Войны на двѣ волоки земли и плацъ въ м. Погоствѣ на церковь Погоскую.	68	80.—1576 г. Августа 18. Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Θεодосія, на имя Яцка Гринкевича Гриневецкаго о снятіи съ него и его жены Богданы отлученія церковнаго.	—
70.—1567 г. Апрѣля 11. Продажная запись на участокъ земли отъ Аксиньи Смарицкой Пречистенскому священнику о. Мартіану, въ г. Дрогичинѣ.	69	81.—1577 г. Января 12. Фундушевая запись книжника Райны Полубинской на церковь Св. Живоначальной Троицы въ селѣ Яблони.	83
71.—1567 г. Юля 12. Добровольная сдѣлка Пречистенскаго священника въ г. Мельникѣ съ мѣстными «млынарями» о покупке сѣножати.	—	82.—1579 г. Мая 25. Письмо старосты Тыкоцинскаго и Васильковскаго Луки Герницкаго къ архимандриту Супрасьскаго монастыря съ назначеніемъ дня для личнаго пріѣзда въ Васильково по дѣлу объ убійствѣ монастырскими слугами Васильковскаго мѣщанина.	81
72.—1568 г. Юня 25. Грамота кор. Сигизмунда Августа I съ наданіемъ фундуша Спасской церкви въ с. Жолкиняхъ, Пин. пов.	—	83.—1579 г. Юня 29. Жалоба повѣреннаго монаховъ русскаго монастыря въ с. Кливинѣ о порубкѣ монастырскаго лѣса.	85
73.—1569 г. Августа 10. Замѣнный листъ на землю Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ, подъ названіемъ «Вилдупковщина».	71	84.—1580 г. Мая 23. Жалоба о наѣздѣ русскаго Козерадскаго священника на	
74.—1571 г. Юня 14. Купчая крѣпость, по которой священникъ Ильинской церкви въ с. Гриневичахъ о. Θεодоръ Яцковичъ			

№№	СТР.	№№	СТР.
		97.—1588 г. Апрель 25. Объявление вознаго объ осмотрѣ церкви Св. Варвары за г. Дрогичинномъ, которую мѣщанинъ Дрогичинскій Андрей Поповичъ разрушилъ и унесъ изъ нея свящ. облачения, антиминь и церковную утварь . . .	114
		98.—1588 г. Мая 11. Презента на Хотичскую церковь священнику о. Ивану Климовичу.	115
		99.—1590 г. Августа 9. Судебное опредѣленіе по дѣлу священника Троковского Василя Федоровича съ татаринномъ княземъ Айсою Ахметьевичемъ о захватѣ фундушевой земли Троковской Рождество Богородицкой церкви	—
		100.—1590 г. Ноября 2. Инвентарь имѣній и мѣстечка Крайскъ Минск. воев., съ данными о мѣстныхъ церквахъ . . .	121
		101.—1591 г. Мая 9. Фундушъ Кочеранской церкви, Бобруйскаго староства	124
		102.—1592 г. Мая 25. Фундушъ Пятницкой церкви, въ с. Гноинѣ, наданный королевскимъ ловчимъ Ярошемъ Немпрой .	125
		103.—1592 г. Юня 10. Духовное завѣщаніе священника „на Лаши“ Андрея Петровича.	127
		104.—1593 г. Сентября 10. Фундушъ церкви въ с. Свержинѣ	128
		105.—1593 г. Юня 10. Инвентарь мѣстечка и им. Крайскъ Мин. воев. съ данными о русской церкви въ семъ мѣстечкѣ	129
		106.—1593 г. Юля 19. Духовное завѣщаніе землянина Мартина Васильевича Садовскаго съ упоминаніемъ о церкви Св. Троицы въ с. Каменѣ.	133
		107.—1593 г. Августа 18. Духовное завѣщаніе землянина Юрія Качицкаго съ данными о церквахъ въ г. Рѣчицѣ и селѣ Лучинѣ	136
		108.—1594 г. Юня 29. Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Платія Бѣльскому Богоявленскому братству и королевское подтвержденіе ея	137
		109.—1595 г. Марта 24. Заявленіе вознаго по дѣлу объ убійствѣ Анхима Гавриловича, сына священника Бѣльской Никольской церкви	139
		дворъ путнаго боярина Миколая Кишки въ дер. Передѣльѣ.	86
85.—1580 г. Юня 26. Заявленіе вознаго о присутствіи его при принесеніи присяги свидѣтелями по дѣлу объ убійствѣ, съ данными о русской церкви во имя св. безсребренника въ м. Яновѣ	87		
86.—1582 г. Февраля 4. Заявленіе вознаго о поведеніи священника Грушевецкаго Никольской ц. о. Степана Грицковича .	88		
87.—1582 г. Октября 15. Фундушъ Ермичской церкви Рождества Богородицы.	—		
88.—1582 г. Октября 9. Вводный листъ на им. Харитоново, Брест. в., съ данными о церковной землѣ мѣстной церкви.	89		
89.—1582 г. Октября 29. Актъ осмотра тѣлесныхъ поврежденій, нанесенныхъ Никольскому священнику о. Гавриилу и его сыну Демьяну на дорогѣ Клецельскимъ подстаростой Ленартомъ Фальковскимъ	91		
90.—1583 г. Марта 7. Продажныя листы: А) на озимую пшеницу отъ зем. Василя Суммы православному священнику въ с. Жерчицахъ о. Якову Кузьмичу и Б) отъ послѣдняго еврею г. Мельника.	92		
91.—1583 г. Юля 19. Опись имущества землянъ Винковъ съ данными о церкви въ Пештувянахъ, Ковен. пов.	94		
92.—1583 г. Сентября 10. Фундушъ Морочкаго монастыря, данный княземъ Юріемъ Юрьевичемъ Олельковичемъ. .	96		
93.—1584 г. Августа 18. Духовное завѣщаніе князя Андрея Федоровича Острожецкаго, съ данными для исторіи Андреевской церкви въ м. Андреевѣ . .	97		
94.—1586 г. Августа 25. Актъ на владѣніе грунтами Шипянской церкви . . .	101		
95.—1586 г. Декабря 2. Раздѣльная запись на имѣніе Горново, Брестскаго воеводства съ указаніемъ земель отведенныхъ на причтъ мѣстной церкви	102		
96.—1587 г. Мая 15. Дарственная запись Олизара Кирдея Мыльскаго и его жены Ганны Юрьевны княжны Гольшанской на Пятницкую церковь въ с. Крупѣ (Дубровскую)	113		

VIII

№№	СТР.	№№	СТР.
110.—1595 г. Марта 27. Жалоба священника Дукорской церкви о наѣздѣ на его домъ, грабежѣ и побояхъ, причиненныхъ ему подданными им. Смиловницкаго	140	122.—1600 г. Августа 28. Объявленіе вознаго о врученіи судебной повѣстки православному населенію г. Мельника . . .	157
111.—1596 г. Юля 28. О наѣздѣ подданныхъ жены каштеляна Смоленскаго Станислава Нарушевича, Галшки Комаевской, им. Запонскаго на поля села Заборья, принадлежавшаго русской Боголюбской церкви въ Логойскомъ замкѣ.	141	123.—1602 г. Юля 11. Жалоба Жданы дочери Якова Коваля изъ дер. Буковичъ объ изнасилованіи и побояхъ, причиненныхъ ей Хилкою Стоцкимъ въ им. Носовъ, съ указаніемъ на Буковичскую православную церковь	158
112.—1598 г. Января 22. Фундушъ Щорсовской церкви	143	124.—1604 г. Марта 22. Позовъ Мельницкаго старосты Мельницкому городскому судѣ по дѣлу о неуплатѣ русскими священниками изъ Гродека и Гродиска подати въ Пользу Пюцкаго р. католическаго епископа	159
113.—1598 г. Юля 11. Продажная крѣпость на три волоки земля въ им. Корчицѣ, Гродн. пов., отъ зем. Андриана Яновича Цекарского священнику Озерской церкви.	144	125.—1604 г. Юля 7. Декретъ Мельницкаго городского суда по дѣлу о нанесеніи Семеномъ Лосвицкимъ оскорбленія священнику Гнойненской церкви Трофиму Вержбѣ	161
114.—1599 г. Января 17 Фундушъ Горбанской церкви	146	126.—1604 г. Ноября 19. Донесеніе вознаго о запечатаніи имъ квартиры супруговъ Рабковъ, находившейся во 2-мъ этажѣ каменнаго зданія Виленскаго Св. Духова монастыря, коимъ, какъ свѣтскимъ людямъ, отказано было въ дальнѣйшемъ пребываніи въ монастырѣ	162
115.—1599 г. Декабря 18. Вводъ Ермола Суслосекаго, священника русской Спаской церкви въ г. Дрогичинѣ, во владѣніе фундушемъ сей церкви	149	127.—1604 г. Ноября 23. Перечень вещей Ивана Рабки, находившихся въ каменномъ домѣ Виленскаго Св. Духова монастыря	164
116.—1600 г. Апрѣля 13. Заявленіе бурмистра г. Мельника о протестѣ представителей города, выраженномъ ими мѣстному плебану Яну Витковскому относительно его притязаній на угодыя, капщину и десятину съ жителей г. Мельника	150	128.—1605 Февраля 28. Раздѣльный актъ на им. Мелешковичи и Бѣлый Городокъ между князьями Лукомльскими, съ данными о мѣстныхъ церквахъ	165
117.—1600 г. Апрѣля 25. Ограниченіе земель Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ.	—	129.—1605 г. Юля 1. Жалоба Мельницкаго Воскресенскаго священника Трофима Вержбы на Семена Яроцкаго о побояхъ	169
118.—1600 г. Мая 19. Фундушъ Негнѣвицкой церкви	152	130.—1607 г. Августа 23. Протестъ православныхъ жителей г. Мельника противъ дѣйствій Кіевскаго Митрополита Ипатія Поцѣя, принявшаго церковную унію и принуждавшаго къ сему православныхъ	170
119.—1600 г. Юля 15. Заявленіе Дрогичинскаго подкоморія о результатахъ произведеннаго имъ дознанія о владѣльцахъ уволокъ православныхъ и р. католикахъ въ г. Мельникѣ	153		
120.—1600 г. Юля 23. Показаніе Мельницкихъ мѣщанъ православныхъ и р.-католиковъ по вопросу о платѣ десятины .	156		
121.—1600 г. Юля 5. Протесты Мельницкаго плебана противъ рѣшенія мѣстныхъ гражданскихъ властей по вопросу о десятинѣ и Мельницкаго бурмистра противъ плебана	—		

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Предлагаемый XXXIII томъ актовъ, издаваемыхъ Виленской археографической Комиссіей, заключаетъ въ себѣ 293 документа, извлеченныхъ изъ актовыхъ книгъ Виленскаго Центрального архива. Всѣ эти документа относятся къ исторіи Западно-русской церкви, въ періодъ времени отъ 1443 по 1663 годъ и именно: XV вѣка—пять документовъ (1—5), XVI вѣка—сто семнадцать документовъ (6—122) и XVII вѣка сто семьдесятъ одинъ документъ (№ 123—293).

Изъ этихъ документовъ большинство писано на Западно-русскомъ книжномъ языкѣ, около 120 на языкѣ—латинскомъ и одинъ (подъ № 274) на языкѣ народномъ бѣлорусскомъ, въ с. Машуковичахъ, Новогр. п., Минск. г. 31 декабря 1653 г. ¹⁾

По своему характеру документа этого тома могутъ быть раздѣлены на двѣ категоріи: акты крѣпостные и акты о состояніи.

Къ первымъ причисляемъ фундушовыя грамоты ²⁾, королевскія привиллегіи ³⁾

¹⁾ Вопросъ о Западно русскомъ языкѣ актовъ, не смотря на весь его громаднѣйшій научный интересъ, оставляется нами въ сторонѣ, уже потому, что онъ неоднократно обсуждался въ изданіяхъ Комиссіи. Но при всемъ томъ послѣдній документъ (274) на языкѣ „бѣлорусскомъ“, на томъ говорѣ, который и до нынѣ составляетъ домашній языкъ престонародной среды и ею именуется языкомъ «простымъ», заслуживаетъ вниманія работниковъ на почвѣ научной и политической, какъ непреложное свидѣтельство того, что роднымъ для бѣлоруссовъ алфавитомъ въ 1653 году была кириллица, „письмо русское“, изгнанное писцами городскихъ и земскихъ судовъ окончательно послѣ известной конституціи 1697 года. (Vol. leg. t. VI, Спб. 1860 р. 17, сар. 24).

²⁾ №№ 2, 5, 12, 15—18, 20, 21, 42, 49, 61, 63, 69, 77, 80, 81, 87, 92, 101, 102, 104, 112, 114, 118, 142, 154—156, 160, 169, 170, 174, 176, 179, 181, 191, 212, 224, 230, 231, 235, 247, 256, 263, 265, 273, 274, 289.

³⁾ №№ 7, 11, 14, 35, 41, 54—57, 66, 72, 180, 199, 227, 228, 233, 234, 239, 241, 242, 244, 259, 262, 267, 269, 275, 281, 285.

записи дарственных, духовных завѣщаній, ¹⁾ ревизорскія обмежеванія, инвентари, переписи и другіе крѣпостные акты, съ данными о церквахъ и монастыряхъ. ²⁾

Ко второй категоріи относимъ судебныя рѣшенія по церковно-религіознымъ дѣламъ и сдѣлки, въ которыхъ участвуютъ лица духовнаго сана, по текущимъ церковно религіознымъ вопросамъ ³⁾.

Географическій районъ, захватываемый документами настоящаго тома, можетъ быть опредѣленъ такъ: воеводство Подлянское, староство Берестейское, воеводство Новогрудское и отчасти воеводства: Виленское, Троцкое и Полоцкое. Большое количество документовъ посвящено Подляшью (нынѣ Сѣдлецкая губ. и части Люблинской и Ломжинской). ⁴⁾ Съ этой стороны настоящій томъ представляетъ особенность, по сравненію съ предыдущими томами. До сихъ поръ Подляшью не удѣлялось вниманія.

Если принять въ соображеніе, что Подляшье и староство Берестейское въ XV—XVII вв. находились въ церковно-религіозномъ подчиненіи православному епископу Владимирско-Брестскому, воеводства же Новогрудское, Виленское и Троцкое—въ вѣдѣніи митрополита Кіевского, то можно сказать, что преимущественное вниманіе въ настоящемъ томѣ удѣлено этимъ двумъ епархіямъ. Отчасти документы затрогиваютъ и епархіи Цинскую и Полоцкую.

Извѣстно, что исторія Западно-русской церкви далеко не достаточно разработана, потому каждая черточка, каждый штрихъ, устанавливаемый документально, имѣетъ свою особую цѣну. Тѣмъ болѣе заслуживаетъ вниманія настоящій томъ, въ которомъ даются свѣдѣнія о 160 православныхъ церквахъ, 18 православныхъ монастыряхъ и 18 костелахъ самой западной части Бѣлоруссіи. Правда, на основаніи документовъ этого тома не представляется возможности изобразить картину церковной жизни въ Западной Руси за обнимаемый настоящимъ томомъ періодъ

¹⁾ №№ 1, 4, 19, 39, 40, 48, 58, 82, 93, 94, 96, 97, 98, 103, 106—108, 138, 141, 151, 159, 161—166, 218, 229, 251—253, 286.

²⁾ №№ 6, 22, 26, 38, 50, 51, 53, 62, 65, 73—75, 78, 88, 91, 95, 99, 100, 105, 115, 117, 128, 136, 137, 143, 150, 158, 167, 168, 171, 175, 182—184, 207—209, 211, 213, 214, 226, 232, 248, 250.

³⁾ Къ этой категоріи относимъ 135 документовъ, не показанныхъ въ предыдущихъ примѣчаніяхъ.

⁴⁾ Пользуемся случаемъ засвидѣтельствовать печатано свою благодарность помощ. Архивариуса Вилен. Центр. Архива А. Ф. Зѣнковичу, благодаря записямъ и любезности котораго явилась возможность внести въ настоящій томъ документы, касающіеся Подляшья.

времени (1443—1662), во всемъ ея объемѣ, такъ какъ здѣсь даются лишь частные матеріалы для исторіи отдѣльныхъ церквей, тѣмъ не менѣе не можемъ не выдѣлить нѣсколькихъ документовъ, которые имѣютъ между собой нѣкоторую связь и позволяютъ хотя отчасти обрисовать охватываемыя ими явленія.

I.

Черты религиозныхъ отношеній на Подляшьи въ XVII в.

Брестская унія (1596 г.) внесла въ среду Западно-русскаго населенія много новыхъ поводовъ для столкновеній между католиками и православными. Прежде всего обострился календарный вопросъ, что можно видѣть изъ нижеслѣдующихъ фактовъ.

Въ 1607 г. Мельницкій мѣщанинъ Андрей Вержбинскій официально заявилъ въ магистратѣ, что хотя онъ не р.-католической вѣры, но празднуетъ день 25 декабря, Рождества Иисуса Христа, по римскому календарю, «ради добраго примѣра». (131)¹⁾ Въ томъ же году подобное же заявленіе сдѣлалъ и мѣщ. Николай Давидовскій, р.-католикъ, именно, что хотя онъ и чуждъ греко-русскому обряду, но ради примѣра рѣшилъ праздновать день Рождества Христова по православному календарю (133). Въ 1611 г. подобное же заявленіе сдѣлалъ мѣщанинъ Василій Ярмоловичъ—православный, о своемъ празднованіи дня Рождества Христова по р.-католическому календарю (145).

Эти заявленія, можно полагать, имѣли своей цѣлью законнымъ порядкомъ избавиться отъ штрафа въ цеховую казну за прогульный день.

Еще сильнѣе нарушались мирныя отношенія на Подляшьи крайней нетерпимостію уніатскаго и р.-католическаго духовенства.

Во главѣ такихъ ревнителей стоялъ уніатскій митрополитъ Ипатій Потѣй.

19 августа 1607 г. въ день воскресный, митр. Ипатій Потѣй, замѣтивъ въ г. Брестѣ священника Пречистенской церкви, о. Константина, идущимъ за Мухавецъ, перенялъ его на дорогѣ, сначала «ганебне и окрутне збилъ», а затѣмъ, надѣвъ на ноги кандалы и привязавъ за шею цѣпью къ возу («до кутьчого»), отвезъ означеннаго священника въ свое имѣнье Рожанецъ и, какъ заявляли православные жители Бреста, «нѣтъ вѣдома гдѣ его подѣлъ». Этого мало. При

¹⁾ Эта цифра обозначаетъ № документа настоящаго XXXIII тома Актовъ.

отъздѣ, Потѣй угрожалъ православнымъ, что доведетъ дѣло до казни и отнятія у нихъ имѣнія и чести. 23 августа о вышеизложенномъ было подано въ Мельницкій городскій судъ заявленіе, подписанное двадцатью четырьмя православными поручителями, изъ которыхъ четыре священника, а остальные двадцать представители отъ шести православныхъ приходоу г. Бреста (Воскресенскаго, Крестовоздвиженскаго Михайловскаго, Пятницкаго, Пречистенскаго и Троицкаго) (130).

Въ этомъ документѣ православные заявляли, что Ипатій Потѣй «прошлыхъ лѣтъ, отъ часу немало, безъ воли и вѣдомости всей речи посполитой релии Греческое», отдался въ послушаніе папѣ римскому, что послѣ подчиненія папѣ Потѣй сталъ чинить «великія и несносныя» притѣсненія какъ духовнымъ такъ и свѣтскимъ лицамъ, что онъ «церкви снустошилъ» и что о всѣхъ этихъ обидахъ шире было «оповѣдано и оказано» на сеймахъ и въ городскихъ судахъ. Между тѣмъ, заявляли православные, на Варшавскомъ сеймѣ 1607 года состоялось опредѣленіе, утвержденное королевскою привилегіей,—чтобы всѣ христіане, исповѣдывающіе православную (греческую) религію «ведле старожитныхъ зычаевъ и обрядовъ, ведле постановенія и каноновъ, отъ святыхъ отецъ постановленныхъ, безъ нарушенія сумненія людей посполитыхъ, вцале ненарушене набоженство свое отпраовали». (130)

Подъ угломъ зрѣнія приведеннаго документа интересно разсмотрѣть духовное завѣщаніе митрополита Ипатія Потѣя, напечатанное въ настоящемъ томѣ (по вторичной явкѣ въ Брестскомъ земскомъ судѣ) (138).

Духовное завѣщаніе м. Потѣя († 18 іюля 1613 г.) было написано 19 ноября 1609 г. письмомъ русскимъ. Въ такомъ видѣ оно было явлено 12 октября 1613 г. въ земскомъ Владимирскомъ судѣ, и въ слѣдующемъ году было внесено въ актовыя книги Брестскаго земскаго суда. И только въ 1787 году при вторичномъ внесеніи въ книги Брестскаго зем. суда переписано латинницей.

Обращаясь къ этому завѣщанію, мы находимъ въ немъ самооправданіе Ипатія Потѣя въ главномъ обвиненіи, которое, какъ было видно изъ только что приведеннаго брестскаго дѣла, на него возводила православная его паства, именно по вопросу объ уніи.

«Будучи крещенъ по обычаю восточной церкви,—нишетъ Ипатій Потѣй— я вѣрую во имя Отца и Сына, и Св. Духа, во святую единочестную и нероздѣлимую Троицу и во всѣ «артикулы» св. вѣры апостольской Каѳолической церкви, со всѣмъ усердіемъ (моцно) принимаю и непоколебимо содержу ее,—подъ главенствомъ и цослушаніемъ вселенскому архіерею и епископу стараго Рима

послѣдую во всемъ преданіямъ свв. благочестивыхъ отецъ и чинопослѣдованіямъ св. восточной церкви, въ согласіи и единеніи съ церковью Римскою, какъ и святые благочестивые отцы наши въ томъ же согласіи и единеніи пребывали и оказывали послушаніе столицѣ верховнаго Христова апостола Петра и настоятелю ся, что ясно видно на примѣрѣ монаховъ предшественниковъ, митрополитовъ Кіевскихъ какъ:—Исидоръ ¹⁾, пергаменная грамота котораго съ печатью привѣсной свидѣтельствуесть о семъ, второй Мисаилъ, ²⁾ а третій Михаилъ Рогоза.

Нѣкоторые наши противники говорятъ, будто мы приняли святую унію ради нашихъ временныхъ благъ. По чистой совѣсти предъ всеми людьми и предъ Богомъ исповѣдаю, что я сдѣлалъ это не къ пренебреженію (*wzgarda*) св. восточной церкви и святѣйшихъ патріарховъ, а ради важной своей и своихъ овецъ нужды въ душевномъ спасеніи, основываясь на словахъ Господа Спасителя моего Иисуса Христа, который веда насъ къ тому единенію и любви братской, напоминаетъ: «о семъ познають, яко мои ученицы есте, коли згуду и любовь промежку себе заховаете».

Къ сему также и то имѣлъ я предъ глазами, что ежедневно о соединеніи вѣры и совокупленіи св. божіихъ церквей Господа Бога въ молитвахъ церковныхъ просить, и въ то же время самымъ дѣломъ избѣгать этого единенія—это въ дѣйствительности какъ бы надъ Богомъ насмѣхаться.

Въ виду этихъ причинъ, по почину и руководству старшихъ, мы, съ добрымъ и чистымъ умомъ, приступили къ той святой уніи, какая была установлена на *вселенскомъ Флорентійскомъ соборѣ* отъ самихъ же пастырей и св. восточной церкви. На этомъ соборѣ все святые отцы восточной церкви признали установленнымъ старѣйшинство св. верховнаго ап. Петра и его наслѣдниковъ римскихъ епископовъ. Между ними и предшественникъ мой митр. Кіевскій Исидоръ учинилъ это. Поэтому и мнѣ не годилось въ томъ его выдавать и остаться нарушителемъ присяги, такъ какъ онъ принялъ то соединеніе и отдался въ послушаніе римскому епископу не только за себя самого, но и за своихъ преемниковъ. Это же затѣмъ подтвердилъ своей грамотой и другой митрополитъ—Мисаилъ. Кромѣ сего, все чинопослѣдованія и обряды (*ceremonii i obradki*) св. восточной церкви по преданію святыхъ богоносныхъ отецъ въ цѣлости сохранены и привилеемъ святѣйшаго архіерея папы римского Климента VIII на вѣки ут-

¹⁾ По фамиліи Болгариновичъ, принявшій Флорентійскую унію и въ 1441 г. бѣжавшій изъ Москвы † 1463 г.

²⁾ 1472—1480 г. м. Кіевскій, по фамиліи князи Пструцкій.

верждены. Если же сіе вынесказанное кому не понравится, или покажется не вѣрнымъ,—прошу не осуждать, но предоставить на судъ Божій». (138).

Въ томъ же духовномъ завѣщаніи дальне находимъ слѣдующее.

«Что касается грамотъ, привиллегій и другихъ доказательствъ и свидѣтельствъ, относящихся къ этой уніи,—а имѣются грамоты и привилегіи папскія и королевскія,—то я все ихъ сложилъ въ особый ящикъ, и если бы при жизни своей сего ящика съ бумагами не отдалъ, то мои сыновья ¹⁾ имѣютъ отдать таковой бискупу виленскому и его канцелу для сохраненія, ради вѣчнаго памятованія, чтобы это не изгнбло по чужимъ рукамъ ходя, какъ первыя грамоты и доказательства уніи, принятой на соборѣ Флорентійскомъ (138).

Этихъ мѣсть изъ завѣщанія м. Потѣя достаточно, чтобы понять, что онъ былъ убѣжденнымъ сторонникомъ Рима и что онъ враждебно относился къ православному населенію. Это былъ противный Потѣю и далекій ему лагерь. Съ нимъ онъ не имѣлъ ничего общаго. Онъ не надѣялся и на своихъ—уніатовъ, а быть можетъ и сознавалъ въ душѣ, что предпринятое имъ соединеніе—дѣло не вполне чистое.

Ревнителі изъ среды р.-католическаго духовенства на Подляннѣ дѣйствовали послѣ провозглашенія Брестской уніи путемъ судебныхъ исковъ и процессовъ. Въ поводахъ недостатка не было. Довольно было уже одного желанія получать съ новыхъ овецъ десятину.

Такъ въ г. Мельникѣ началось слѣдующее характерное дѣло.

Въ 1600 году, 13 апрѣля, Мельницкій магистратъ формально заявилъ, что ксендзь мѣстнаго костела совершенно неправильно подалъ въ королевскій судъ жалобу на жителей г. Мельника, обвиняя ихъ въ захватъ костельной земли и неплатежъ костелу ни «канцины» (дохода съ корчемъ), ни десятины. Для доказательства своей правоты жители потребовали, чтобы ксендзь провѣрилъ при посредствѣ землемѣра свои владѣнія и тогда они, мѣщане, готовы учинить всяческую справедливость. Что же касается десятины, то такой «ни предки ихъ, ни они сами не давали и нынѣ не должны давать». (116)

Векорѣ по этому дѣлу послѣдовало королевское распоряженіе съ предписаніемъ подкоморію Дрогичинскому, въ присутствіи градекаго суда, разобрать это дѣло. 15 іюня 1600 г. въ судъ явился ксендзь плебанъ Мельницкій, а съ другой

¹⁾ Въ семь завѣщаній называются три сына м. Пиатія—живые Иванъ и Петръ и умершій—Криштофъ.

стороны бурмистръ, члены магистрата, мѣщане и православное духовенство г. Мельника.

Когда по требованію подкоморія были предъявлены суду самыя древнія документы сторонъ, то оказалось, что у православныхъ нашелся только актъ ревизіи Мельницкихъ полей, совершенной сорокъ лѣтъ тому назадъ кор. ревизоромъ Димитріемъ Сапѣгой. ¹⁾ и что священники Мельницкихъ православныхъ церквей не имѣли никакого права или привилегіи на церковную десятину, что они владѣли только по три волски земли, наданной ихъ церквамъ во владѣніе издревле, что этимъ они только и пользуются и что наданной десятины съ мѣщанъ греческой религіи не получаютъ и ее никогда не имѣли. Это подтвердили и сами граждане. (119)

У плебана оказалась привилегія князя Александра—Витовта Кейстутевича ²⁾. Изъ тщательнаго разсмотрѣнія этой привилегіи, равно какъ и другихъ документовъ, относящихся къ правамъ Мельницкихъ гражданъ, сверхъ сего изъ частныхъ показаній подкоморій установилъ, какіе именно уволоки издревле (ab antiquo) принадлежатъ католикамъ, и у кого означенные участки во владѣніи состоятъ до настоящаго времени.

Подкоморій сдѣлалъ подробный перечень тѣхъ уволокъ, которыя состояли въ 1600 году во владѣніи «русскихъ и еретиковъ или пріобрѣтены отъ католиковъ». Оказалось, что такихъ волокъ было 73. Среди фамилій православныхъ мѣщанъ Мельника, которыя по данному поводу всѣ перечисляются, обращаютъ на себя вниманіе: Блоховичи, Возевичи, Волосевичи, Восковичи, Вѣровичи, Гнеты, Голимонты, Гримашковичи, Дорошевичи, Дудичи, Заневичи, Зерченици, Керки, Кныши, Козичи, Копачи, Кривячки, Курковичи, Мелешковичи, Олешковичи, Панухны, Пастушки, Пекелки, Полозки, Поевѣты, Проскурники, Пухальскіе, Пятки, Расколотки, Сикорскіе, Смушковичи, Стечковичи, Токаревскіе, Хачевичи, Шерешилы, Шаколы, Шилы, Яголковичи, Яроцкіе. Послѣ этого изслѣдованія подкоморій сдѣлалъ постановленіе, что съ указанныхъ волокъ ксендзь Мельницкій и долженъ получать десятину. (119)

¹⁾ Эта ревизія была произведена Димитріемъ Ивановичемъ Сапѣгой въ 1563 г. Акты Вил. Арх. Ком. т. II. Boniecki, Roczet godów 303.

²⁾ Въ 1383 году 21 октября принялъ р. католичество, а за тѣмъ подъ вліяніемъ Тульяни, жены в. к. л. Ольгерда, принялъ православіе съ именемъ Александра, когда же Ягелло вступилъ на польскій тронъ, то принялъ опять латинство. Wolf—Rod Gedymina—Krakow 1886 г. str. 56.

Но чрезъ недѣлю, 23 іюня 1600 года, въ городскомъ Мельницкомъ судѣ былъ заявленъ протестъ Мельницкаго бурмистра и его рады, отъ имени всего мѣщанскаго общества, противъ разслѣдованія подкоморія Дрогичинскаго Геронима Иржиковича о десятинахъ, 15-го іюня. Въ протестѣ было указано, что подкоморій «въ то время оставилъ, будто бы, безъ уваженія доводы и свидѣтельства старыхъ людей, заслуживающихъ вѣры, а равно также и реестры городскіе, показанные ему городскимъ управленіемъ и потому въ пользу плебана Мельницкаго, въ своемъ донесеніи (relacy), поданномъ имъ въ городскій Мельницкій судъ, написалъ, что въ г. Мельникѣ 73 волоки, хотя ихъ не р. католики, но Русь держала и съ нихъ повинности и доходы въ церкви русскія, съ давняго времени, по примѣру своихъ предковъ отдавали, что онъ посчиталъ людей вѣры католической вмѣсто волокъ, что въ г. Мельникѣ только 28½ волокъ, съ которыхъ католики и мѣщане десятину давали на костель. Все это протестующіе мѣщане Мельницкіе всеюду готовы были доказывать» (120).

Дальше дѣло о десятинахъ въ Мельникѣ приняло такой оборотъ: 5 іюля 1600 г. Мельницкій плебанъ обжаловалъ предъ городскимъ судомъ протестъ мѣщанъ по сему дѣлу, отъ 23 іюня, и требовалъ, чтобы ему была выдаваема десятина съ 73 волокъ. Въ свою очередь, бурмистръ отъ имени Мельницкихъ мѣщанъ, въ присутствіи вознаго, заявилъ городскому суду, что плебанъ требовалъ, чтобы ему платили десятину мѣщане «русской» вѣры.

Въ присутствіи вознаго магистратъ и мѣщане заявили, что они обязуются платить десятину на Мельницкій костель только съ 28½ волокъ, наравнѣ съ р. католиками. Что же касается остальныхъ, которые вопреки реестровъ и книгъ присвоиваютъ ксендзу подкоморій, то они не дадутъ десятины, до рѣшенія дѣла королемъ. При этомъ мѣщане готовы были присягнуть, что они ничего не утаиваютъ съ своей стороны (121).

Въ 1611 г., дня 22 октября, по тому же дѣлу о десятинахъ въ пользу Мельницкаго костела, составъ магистрата опять былъ вызванъ въ королевскій судъ. Ксендзь снова обвинялъ въ неуплатѣ десятины не только съ тѣхъ полей, которыми владѣли р. католики, но также и съ тѣхъ, которыя перешли въ руки православныхъ русскихъ (144).

Какимъ путемъ шло дальше это дѣло—не можемъ сказать, но не подлежитъ сомнѣнію, что оно не могло закончиться въ теченіе полувѣка.

Граждане г. Мельника съ лавниками во главѣ охотно давали десятину духовенству «греческаго обряда» и въ тоже время не выдавали таковой плебану Мельницкаго костела.

Въ 1649 г. дня 23 іюня, по жалобѣ Мельницкаго ксендза, король вызвалъ Мельницкихъ лавниковъ и гражданъ въ судъ съ требованіемъ уплаты десятины за послѣднее пятилѣтіе сразу (259).

Плебанъ же Мельницкій чрезъ вознаго, въ томъ же 1649 году наложилъ арестъ въ домъ Мельницкаго войта Стефана Вержбы на десятину съ 30 волокъ въ г. Мельникъ, выдаваемую, будтобы, Мельницкими гражданами «попамъ» Мельницкимъ безъ всякаго права (260, 261).

Болѣе сильнымъ средствомъ для привлеченія православныхъ въ унию и латинство было очищеніе отъ нихъ городскихъ магистратовъ. Какъ это дѣлалось, свидѣтельствуемъ слѣдующій фактъ.

Въ 1600 г. 28 августа въ актовая книга Мельницкаго грод. суда былъ внесенъ позовъ требовавшій жителей города Мельника въ королевскій судъ по обвиненію ихъ въ томъ, что въ должности райцевъ состоятъ не р. католики, а еретики или русскіе. Вслѣдствіе сего, будто бы къ большому поношенію р. католической религіи, «ни богопочтеніе, ни торжественные праздники не отправляются правильно» и иныя многія неурядицы бьютъ ключемъ. Поэтому предписывалось ратману и райцамъ явиться въ королевскій задворный судъ, чтобы тамъ принять нужныя инструкціи относительно даннаго уряда и относительно избранія райцевъ (122).

Римско-католическое духовенство сверхъ того не прочь было навести на православный русскій народъ подозрѣніе въ нарушеніи общественнаго спокойствія и въ измѣнѣ политической.

Въ 1610 г. ксендзъ плебанъ Мельницкій занесъ въ Мельницкій гродскій судъ жалобу на войта Іоанна Щербича, ратмана, райцевъ и лавниковъ г. Мельника, а также на всѣхъ Мельницкихъ гражданъ, что они, будучи съ костельной каедрой неоднократно явно и публично увѣщиваемы и убѣждаемы удерживать и отвращать русскихъ отъ ихъ праздника «*кленане*» (т. е. зеленые святки), не только означенныхъ русскихъ не отвращаютъ отъ гнусностей и скандаловъ, совершаемыхъ въ этотъ день, но даже вопреки всякой справедливости благоприятствуютъ имъ въ томъ.

Далѣе, въ документѣ, дается самое описаніе названнаго народнаго русскаго праздника. Вотъ оно въ передачѣ, близкой къ буквѣ акта.

Въ ближайшее къ празднику св. Троицы воскресенье, накануне и въ самый день, отъ утра до вечера, — по улицамъ города, лугамъ, полямъ, лѣсамъ, около плебаніи и подлѣ самаго костела Мельницкаго, почти въ центрѣ города нахо-

дящагося, ходять русскіе мужчины и женщины, съ рожками или дудами, тимпанами и иными многими деревенскими инструментами, приспособленными къ танцамъ, пляшуть различные танцы, по обычаю языческому, скачуть, словно саранча вверхъ и внизъ, кричатъ и взываютъ: Вааль, Вааль. Такъ они дѣлають въ пьяномъ видѣ и не устають дѣлать это безъ перерыва. При этомъ, нѣсколько разъ въ день подходя къ костелу и останавливаясь, поднимають страшный крикъ и шумъ, и учиняють скандалы и дѣянія, самыя возмутительныя, дерзкія и недостойныя для слуха. Нѣкоторые же пьяные рѣжуть себя пожами въ честь Ваала, обрекая себя насильственной смерти. ¹⁾

Это заявленіе плебана подтвердилъ возный. Однако, онъ ограничился лишь общимъ выраженіемъ, что въ означенные плебаномъ дни онъ видѣлъ различные танцы и гнусности, совершаемыя русскими обоюга пола, а равно тѣхъ же русскихъ пьяными, близъ плебаніи, у костела, плясавшими, кричавшими и производившими шумъ (140).

Въ 1630 г. жители гор. Бѣльска, въ лицѣ ратмана, райцевъ, лавниковъ и представителей мѣщанъ въ числѣ 65 человекъ были вызваны въ королевскій судъ по дѣлу о безпорядкахъ, происшедшихъ между ними и православными въ предшествующемъ году, при разборѣ въ мѣстномъ городскомъ судѣ дѣла, возбужденнаго протопопомъ Михайловской церкви (177).

Въ 1633 г. православные Дрогичинцы были привлечены къ суду за то что на пятой недѣлѣ великаго поста (*judica*) въ г. Дрогичинѣ появилось двадцать человекъ виленскихъ православныхъ братчиковъ (*confraternitatis fidei vocata Nalivaicorum ex Wilna*); что въ пятницу 14 марта они вмѣстѣ съ толпой народа пришли въ Никольскую церковь, а затѣмъ въ теченіе всего дня и ночи ходили по церквамъ какъ бы съ триумфомъ, звонили въ колокола и подняли среди православныхъ движеніе (198) ²⁾.

Въ 1636 г. 28 апрѣля въ Брянскомъ судѣ разбиралось новое дѣло объ отпяти православными названной Михайловской церкви г. Бѣльска у униатовъ (202).

Въ 1637 г. Бѣльскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ—священникъ церкви Явленія арх. Михаила и инстигаторъ брянскаго город. суда—призванъ къ корол.

¹⁾ Это описаніе заслуживаетъ самаго серьезнаго вниманія и историка, и этнографа. Можно думать, что жалобникъ ксендзь значительно сгустилъ краски, что народъ не Ваалу праздновалъ въ „клевчане“.

²⁾ Чѣмъ вызывалось это появленіе въ Дрогичинѣ виленскихъ братчиковъ и какой оно имѣло исходъ не имѣемъ данныхъ. Но возможно, что оно имѣло связь съ измѣненіемъ положенія православной церкви послѣ 14 марта 1633 г. (180).

задворному суду по обвиненію въ возбужденіи среди мѣщанъ Бѣльска волненія умовъ и въ происходившихъ въ Бѣльскѣ религіозныхъ волненіяхъ жителей (206).

Въ 1652 г. въ Дрогичинскій городскій судъ былъ поданъ протестъ подьячскимъ старостой Іеронимомъ Халецкимъ на дрогичинское православное населеніе о возбужденіи смуты, при чемъ во главѣ православныхъ были поименованы: Дрогичинскій игуменъ Пахомій, и священники: Кипріанъ, Пименъ и Іосифъ Горбатый. Веѣмъ имъ было поставлено въ вину, что, состоя въ постоянныхъ письменныхъ сношеніяхъ съ Хмѣльницкимъ, поименованныя лица скрывали это отъ народа, опасаясь возобновленія войны. Нынѣ же подъ видомъ жертвоприношенія и подъ предлогомъ совершенія Богослуженія въ храмахъ греческаго обряда, именуемыхъ народомъ «церкве», утверждаютъ въ народѣ не священные догматы и учатъ не богопочтенію, но заражаютъ народъ и воспитываютъ ядовитую ярость противъ католической вѣры, возбуждая въ народѣ мятежь и смуту. Наконецъ, вопреки всякой пристойности и духовному призванію—ведутъ народъ ко злу и приказываютъ молить Господа за предводителя козаковъ, клятвoprеступника, врага нарушающаго договоры, измѣнника Хмѣльницкаго. Прибѣгая къ совершенію богослуженія, чтобы этимъ легче прикрыть свои преступныя дѣянія, они обратили свои храмы, посвященные богопочтенію, въ вертепы разбойниковъ, ибо тамъ происходятъ нечестивыя собранія, самыя худыя совѣщанія, клятвoprеступныя махинаціи, нарочитые (*fastuosos*) триумфы; тамъ, къ гибели рѣчи посполитой, сдѣлали склады разнаго рода вооруженія, пороха, сѣры и ядеръ, торжествуя, звонятъ въ колокола, учреждаютъ необычныя моленія и процессіи съ народомъ явно и открыто, и если приближаются побѣдители, то встрѣчаютъ ихъ съ неслыханными кликами и благословеніями за здорověе и невредимость измѣнника Хмѣльницкаго и всего козачьяго войска (268).

Въ 1655 г. сначала настоятель р. кат. Дрогичинскаго костела ксендзь Павелъ Потриковскій, а затѣмъ войтъ и нѣкоторые члены магистрата подали въ Дрогичинскій городскій судъ заявленіе о сношеніяхъ православныхъ Дрогичинцевъ съ козаками и о какой то процессіи, устроенной православными на 2-й недѣлѣ вел. поста 1655 г. въ г. Дрогичинѣ. Въ документѣ поименовано 14 православныхъ мѣщанъ изъ русской забужной части Дрогичина въ качествѣ зачинщиковъ. Имъ поставлено въ вину 1) что тотчасъ послѣ начала войны они стали распространять, къ гибели Польши,—симпатіи къ дѣлу козаковъ, 2) что 16 февраля 1655 г. во вторникъ 2-й недѣли вел. поста (*invocavit*) мужчины, разряженные въ священническія одежды, а женщины въ альбахъ--хо-

дили по улицамъ г. Дрогичина, и заходили въ дома своихъ единомышленниковъ. Затѣмъ соорудили деревянный крестъ, и, взявъ вмѣсто звона мѣдную хозяйственную посуду, чтобы звономъ ея давать знать о своемъ шествіи,—въ сопровожденіи громадной толпы слѣдовали за крестомъ, при чемъ одинъ изображалъ собой священника и давалъ причащеніе изъ чаши, сдѣланной изъ рѣдьки, а «гостіи и коммуниканты» изъ рѣпы и моркови или изъ сахарнаго гороха (*sisere*) и изъ иныхъ овощей, другіе же наливали въ такіе же сосуды пиво и пили «*за здорыве Бога Лядскаго*».

Все это дѣлалось, будто бы, съ тою цѣлью, чтобы выставить на посмѣяніе обряды р.-католической вѣры (277 и 279).

Религіозная борьба начавшаяся послѣ Брестской уніи на Подляшши приняла особенно громадныя размѣры въ 30-хъ годахъ XVII вѣка. Король Владиславъ IV далъ православнымъ привилегію, которой обезпечивалъ полную свободу въ отправленіи религіозныхъ своихъ дѣлъ. (180). Эта послѣдняя привилегія вызвала большое оживленіе въ церковной жизни на Подляшши.

Въ нашихъ документахъ отмѣчаются событія на этой почвѣ изъ жизни Бѣльска и Дрогичина.

1633 г. 25 іюня въ г. Бѣльскѣ, въ мѣстной соборной церкви св. Богоявленія совершалъ литургію священникъ Воскресенской церкви о. Силуанъ Козмичъ, согласно своей очереди. Въ церкви присутствовалъ уніатскій епископъ Владимирскій и Брестскій Іосифъ Мокосѣй—Баковецкій. Было много молящихся. Все шло чинно. Но когда по окончаніи литургіи епископъ вышелъ на амвонъ и сталъ говорить, чтобы исповѣдующіе религію греческую не раздѣлялись въ вѣрѣ, но чтобы повиновались духовенству, то одинъ изъ присутствовавшихъ въ храмѣ мѣщанъ—Германъ Хомиковичъ—подалъ епископу письменное прошеніе, съ ходатайствомъ, чтобы онъ оставилъ ихъ при дарованныхъ имъ правахъ. Прочитавъ это прошеніе—епископъ очень разгнѣвался и ушелъ изъ храма (188).

Это дѣло приняло затѣмъ очень серьезный оборотъ. 8 сентября 1633 г. въ день Рождества Пресвятой Дѣвы Маріи, въ четвергъ (по нов. календ.), присланный отъ уніатскаго епископа Владимирскаго и Брестскаго намѣстникъ Тимофей Симоновичъ, по уговору съ протопопомъ и уніатскими священниками и съ составомъ магистрата р.-католической лавицы, собрали католиковъ и уніатовъ въ костелъ. Отсюда вся эта толпа, вооружившись кто чѣмъ могъ, напала съ великимъ шумомъ на братскую Богоявленскую церковь. Церковь оказалась замкнутой. Тогда печати (колодки) были

взломаны и, открыты внутренніе замки, и церковь съ утварью и книгами была взята и замкнута новыми замками. У православныхъ, такъ обр., насильно была отнята ихъ святыня. Мало этого. Уніаты выгнали изъ расположеннаго близъ церкви домика помѣщавшагося тамъ дьяка и завладѣли какъ церковью, такъ и тѣмъ домикомъ.

Православное населеніе города могло сдѣлать только то, что въ Мельницкія городскія книги 18 сентября занесенъ былъ протестъ представителями православнаго бѣльскаго Богоявленскаго братства. При этомъ братство ссылалось на то, что какъ само оно было утверждено законными привилегіями, такъ и на основаніи привилегій владѣло названной церковью.

Во главѣ православнаго Брестскаго братства въ эту пору стояли: бурмистръ старой рады Савка Глевчичъ, райца старой рады Янъ Проконовичъ Монаховичъ, старосты и дозорцы: Григорій Пацкевичъ Степанковичъ и Германъ Тимофеевичъ Гоминковичъ.

Прошло двѣ недѣли и 21 сентября братство снова подверглось новому нападению. Уніатскій Бѣльскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ и зять его свящ. Иванъ Гарасимовичъ, будучи пьяными, напали на бывший при церкви домъ, въ которомъ помѣщалась братская школа; учителя (бакаляра) бывшего въ школѣ оскорбили словами, избили и выгнали изъ этого дома, а учениковъ разогнали (186 и 187 стр. 203).

Столкновенія между уніатами и православными продолжались еще и въ 1636 году, при чемъ приняли особое направленіе.

Король выслалъ на Подляшье особую комиссію, которая должна была раздѣлить храмы между православными и уніатами.

Въ 1636 г. 17 марта королевскіе комиссары внесли въ актовыя книги Бѣльскаго грод. суда актъ по дѣлу о разборѣ ими претензій православныхъ жителей г. Бѣльска. Жители Бѣльска раскрыли предъ комиссарами тѣ великія обиды, которыя православные терпѣли въ государствѣ отъ разныхъ свѣтскихъ и духовныхъ лицъ, и въ религіи своей были такъ отягчены, что не только были лишены возможности слушать православное богослуженіе въ единственной церкви, находившейся въ столичномъ городѣ Вильнѣ, но не могли свободно пользоваться свв. таинствами, крестить дѣтей, погребать умершихъ.

Уніаты Бѣльскіе представили комиссарамъ нѣкій «контрактъ» между православными съ одной и уніатскимъ Владимирскимъ епископомъ съ другой стороны, который былъ составленъ при посредствѣ друзей («amicis»). Въ силу сеймовой конституціи 1636 года этотъ контрактъ комиссары уничтожили.

Далѣе приступивъ къ разслѣдованію дѣла. Комиссары записали въ актѣ слѣдующія результаты:

«Сверхъ нѣсколькихъ унитовъ, представленныхъ въ г. Бѣльскѣ комиссарамъ,—болѣе они не видѣли. Православныхъ же оказалось большое количество (*wielki tłum*). При этомъ комиссарамъ былъ поданъ списокъ всѣхъ домовъ, нежелающихъ быть въ униі. Комиссары приняли въ уваженіе слѣдующія обстоятельства: 1) количество православныхъ и унитовъ, 2) заявленіе священниковъ Воскресенской и Никольской церквей, съ ихъ прихожанами, о нежеланіи быть въ униі и о томъ, что они никогда не состояли подъ властью уніатскаго владыки, развѣ по принужденію, 3) добровольный уступочный актъ б. кіевскаго митрополита Ипатія Потѣя на Богоявленскую церковь, наданную Бѣльскому братству патр. Іереміей, и 4) что самое это братство утверждено на коронаціонномъ сеймѣ. Въ виду этихъ основаній, и въ виду того, что прихожане Воскресенской и Никольской церкви желали оставаться при своихъ священникахъ и не желали отступать отъ православія, а равно, въ виду того, что Богоявленская церковь дана братству константинопольскимъ патріархомъ и уступлена ему м. Потѣемъ, три указанныя церкви—Воскресенскую Николаевскую и Богоявленскую—королевскіе комиссары присудили православнымъ со всею утварью, землями и принадлежностями, и именно подъ власть владыки Луцкаго.

Что же касается унитовъ, то хотя комиссары нашли ихъ въ столь незначительномъ числѣ, что ихъ могла бы вмѣстить и одна церковь, тѣмъ не менѣе «въ надеждѣ на унию и присоединеніе тѣхъ, которые отступили отъ нея»,—комиссары присудили имъ церковь Пречистой и церковь св. Троицы съ ихъ утварью, землями и принадлежностями. Какъ православные, такъ и уніаты были введены комиссарами во владѣніе указанными церквами. Сверхъ сего комиссары дали «вольность» православнымъ посѣщать уніатскія церкви и наоборотъ, и отправлять по взаимному желанію богослуженія. Православнымъ мѣщанамъ подтверждено право свободного доступа къ городскимъ учрежденіямъ. Исполненіе обѣими сторонами этого постановленія было обезпечено штрафомъ въ 10 т. польск. злот. съ нарушителя. Въ заключеніе комиссары сдѣлали отъ себя такое наставленіе: обѣ стороны должны жить между собой въ полномъ согласіи, съ взаимнымъ почтеніемъ и уваженіемъ должны относиться другъ къ другу, въ особенности къ католическимъ ксендзамъ (194).

1636 г. 18 марта (ст. кал.) бѣльскіе мѣщане вступили во владѣніе соборной церковью, присужденною имъ комиссарами со всею утварью и имуществомъ. По

уніатскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ совершенно не желалъ отдавать нѣ-
которыхъ вещей, а именно православнымъ не были возвращены изъ свящ.
одеждъ: 1 епитрахиль, 1 стихарь, и книги: Бесѣды на Апостоль, книга правилъ
Св. Отцовъ, книга Св. Григорія—Мниха, Требникъ—Стратиловской печати,
Ермолой—малый нотный, Чинъ освященія церкви, Часословъ—Виленской печати.
А кромѣ всего—домъ, принадлежащій церкви. По этому поводу былъ занесенъ
протестъ въ Мельницкія град. книги отъ имени правосл. Луцкаго епископа,
братства и православныхъ прихожанъ Бѣльской соборной церкви священникомъ
Бѣльской Никольской церкви о. Петромъ Токаревскимъ (195).

7-го апрѣля, когда прихожане Богоявленскаго собора, составляющіе братство
при этой церкви, стали разбирать означенный домъ и перевозить его на цмен-
тарь у Богоявленской церкви, чтобы тамъ построить кельи для монаховъ,—уні-
атскій составъ магистрата, лавники и райцы—вмѣстѣ съ уніатскимъ протопопомъ
Феодоромъ Якубовичемъ и его зятемъ, Брянскимъ священникомъ, собрались къ
этому домику и сначала поносили рабочихъ ругательствами, а затѣмъ избili
возчиковъ (200).

Въ тоже время въ г. Бѣльскѣ, рука объ руку съ уніатами, дѣйствовали
р.-католическіе ксендзы.

Въ 1636 г. 21 марта, когда причтъ Бѣльской Никольской церкви, возвращен-
ной королевскими комиссарами православнымъ, долженъ былъ похоронить тѣло
скончавшагося своего прихожанина мѣщанина Ивана Прокоповича, то викарій
приходскаго костела ксендзъ Симоиъ и канторъ (пѣвецъ)—Садовскій отрѣзали у
колоколовъ на звоницѣ Никольской церкви веревки, а затѣмъ вырѣзали у звоновъ
языки (сердца—била) и унесли съ собою. Священникъ Никольской церкви при-
гласилъ вознаго и заявилъ жалобу въ Мельницкій городскій судъ (197). 1636 г.
28 марта, возный дѣлалъ въ г. Бѣльскѣ дознаніе относительно факта обрѣзки
веревочъ и языковъ отъ колоколовъ на звоницѣ Никольской церкви. Когда воз-
ный потребовалъ у ксендза Симона отвѣта на вопросъ:—по чьему распоряженію
онъ сдѣлалъ это? Ксендзъ Симоиъ отвѣтилъ, что онъ только послалъ къ
уніатскому протопопу съ требованіемъ, чтобы *въ великую пятницу* не звонилъ,
а въ церковь не посылалъ. Возный потребовалъ указанія, гдѣ находятся за-
грабленныя била, и ксендзъ возвратилъ ихъ возному (196).

Благодаря дружному патиску уніатовъ и р. католиковъ, православные жители
Бѣльска не долго пользовались церквами Богоявленской, Никольской и Вос-
кресенской, отданными имъ королевскими комиссарами предъ Пасхой 1636 г.

На второй день Пятидесятницы (по нов. кал. 16 мая, а по стар 6 июня), эти церкви снова насильно отняты были униатами у православных.

Это печальное дѣло происходило такъ.

Бѣльскій подстароста Иеронимъ Бембновскій, униатское духовенство и нѣкоторые изъ мѣщанъ, пригласили офицера Яна Соколовича съ 100—200 человекъ солдатъ, и съ заряженными пушками—сдѣлали нападеніе на означенныя церкви и отняли ихъ штурмомъ. Въ эту пору на цемтаряхъ церковныхъ было не мало православныхъ. Послѣднихъ избивали палками или даже поранили саблями,—такихъ возный поименовалъ 7 человекъ. Но больше всѣхъ пострадалъ православный епископскій намѣстникъ, жившій въ Бѣльскѣ, игуменъ Паисій Мостицкій. Во время этого нападенія униаты застали его въ одной изъ церквей, схватили, издѣвались надъ нимъ, а затѣмъ подъ карауломъ отправили въ тюрьму. 24 мая о. Паисій явился въ Мельницкій градъ, судъ и тамъ занесъ свою жалобу съ изложеніемъ описаннаго насилія со стороны униатовъ (203).

Объясняется такой неожиданный поворотъ дѣла въ пользу униатовъ очень легко той грамотой кор. Владислава IV, которая была издана 8 апрѣля 1636 г. Эта грамота Владислава IV была издана на имя тѣхъ же королевскихъ комиссаровъ, которые были назначены для разбора претензій о церквахъ между православными и униатами. Комиссары эти были изъ Короны, а не изъ Литвы.

И что-же? Король пишетъ, что изъ различныхъ мѣстъ въ достаточной мѣрѣ онъ освѣдомился, будто означенные комиссары вопреки изданнымъ правительствомъ инструкціямъ пріѣзжали безъ предварительнаго оповѣщенія, по которому какъ православные, такъ и униаты могли-бы съѣхаться и отозваться въ какой изъ нихъ вѣрѣ до того времени были они сами и какими церквами униаты спокойно владѣли, и по настоянію только однихъ православныхъ, церкви de facto отдавали православнымъ. Этимъ дается вредный примѣръ къ отреченію отъ уни.

Такъ напр., въ Красноставѣ церковь св. Троицы, въ Рубешовѣ другая церковь, которая до сихъ поръ была въ униі, въ г. Бѣльскѣ двѣ школы, богадѣльня и Богоявленская церковь отданы неожиданно православнымъ.

Удивительнѣе всего кажется королю, что обѣ стороны поступаютъ въ столь важномъ дѣлѣ, касающемся вѣры и спасенія столь большого числа людей, такъ поспѣшно, безъ предварительнаго опубликованія и основательнаго разслѣдованія дѣла. Король видитъ опасность, чтобы вельдѣствіе сего униа не погибла и преждевременное рѣшеніе униатовъ какъ духовныхъ, такъ и свѣтскихъ не повело бы къ потерѣ ихъ душъ и правъ.

Въ виду этого король предписываетъ, чтобы комиссары вторично отправились въ означенныя мѣста, предварительно опубликовавъ объ этомъ и назначивъ опредѣленное время обѣимъ сторонамъ для дачи показаній и тѣ церкви возвратили уніатамъ, какъ отнятыя у нихъ опрометчиво (199) Православнымъ (дисунитамъ) должны быть отданы худшія церкви (podleysze cerkwie). Король, правда, въ концѣ этого указа оговаривается, что комиссары должны разслѣдовать обстоятельно, были ли эти церкви въ законномъ владѣніи уніатовъ и отправлялось-ли богослуженіе въ нихъ непрерывно? Но при этомъ онъ прямо указываетъ, что, по его внутреннему убѣжденію (интенцій), церкви должны оставаться во владѣніи уніатовъ.

Кромѣ выше указанныхъ, комиссары будто бы неправильно отдали православнымъ церкви въ Каменецъ-Литовскомъ и другія церкви, которыя имѣли фундуши, составленные въ пользу уніатовъ. Эти церкви, по словамъ короля,—по всей справедливости и основательности. д. б. возвращены уніатамъ. Король воспрещаетъ, наконецъ, короннымъ комиссарамъ свои обязанности выполнять въ вел. кн. Литовскомъ, гдѣ назначены свои особые комиссары (199).

Совершенно аналогично съ тѣмъ, что мы наблюдали въ г. Бѣльскѣ, шла изъ за церквей и въ Дрогичинѣ борьба между православными и уніатами.

1636 г. 14 марта королевскіе комиссары прибыли въ г. Дрогичинъ, для успокоенія диссидентовъ греческой религіи и возвращенія имъ церквей, отнятыхъ на унію. Этими комиссарами были: «директоръ» комиссіи староста Городенскій Станиславъ Гавріилъ Зборовскій, члены: ключникъ Луцкій, королевскій секретарь Янъ Станишевскій, дворянинъ Григорій Четвертинскій и дворянинъ Андрей Загоровскій. Согласно съ данными имъ королемъ инструкціями комиссары произвели разслѣдованіе объ уніатахъ и православныхъ. Результатъ этого дознанія занесенъ въ актовую книгу названными комиссарами въ такой формѣ.

а) Относительно Спасской церкви.

Не имѣя предъ глазами ни одного уніата и не будучи въ состояніи дознать, есть ли они и сколько ихъ, неунитовъ же нашедши полное число и цѣлое мѣстечко, которое называлось «русскимъ», и видя, что они какъ одинъ человекъ единомышленно стоятъ при своей православной вѣрѣ,—комиссары, присудили въ пользу православныхъ церковь св. Спаса со всей утварью, землями и относящимися къ ней принадлежностями, и отдали ее въ ихъ дѣйствительное владѣніе подъ властью владыки—неунита Луцкаго, нынѣшняго и послѣдующихъ (192).

б) Относительно Троицкой церкви.

Прихожане этой церкви, вмѣстѣ со своимъ священникомъ, лично заявили комиссарамъ, что они не желаютъ оставаться въ униі, что если на словахъ по принужденію и страху и называются униатами, то на дѣлѣ они исповѣдуютъ православную вѣру. Въ виду громаднаго количества православныхъ прихожанъ этой церкви и въ виду того, что данная церковь была фундована самими мѣщанами, которые заявили о своемъ желаніи остаться въ православіи—комиссары отдали Троицкую церковь подъ власть Луцкаго православнаго владыки.

в) Прихожане Св. Никольской церкви также заявили комиссарамъ, что раньше со своимъ священникомъ они согласились и отступили въ унию; но нынѣ они желаютъ принадлежать къ православной вѣрѣ (исповѣдывать «противную униі вѣру—*diversam confessionem*). Комиссары навели справку о фундаторахъ и колляторахъ этой церкви, и когда оказалось, что право патроната этой церкви принадлежитъ шляхтѣ, то комиссары оставили эту церковь въ ея настоящемъ положеніи—въ рукахъ униатовъ, не уменьшая права на патронатъ тѣхъ лицъ, которыя являются православными—до тѣхъ поръ, пока между колляторами установлено будетъ соглашеніе относительно данной церкви.

г) Плацъ Пречистенской церкви комиссары присудили въ общее пользованіе какъ православныхъ, такъ и униатовъ (192).

Въ 1636 г. 9 апрѣля, тѣже комиссары, которые въ г. Бѣльскѣ производили разборъ церквей между православными и униатами (см. № 192—4) пріѣзжали и въ м. Клещели съ тою же цѣлію. Здѣсь православные, вмѣстѣ со своимъ священникомъ, заявили, что они не желаютъ оставаться въ униі. Комиссары отдали православнымъ церкви: св. Николая и пустую церковь св. Георгія, съ условіемъ, чтобы православные при ней содержали священника (201).

Религіозная борьба на Подляшши въ сороковыхъ и пятидесятыхъ годахъ XVII вѣка была въ полномъ разгарѣ.

Въ 1644 г. священникъ Троицкой униатской церкви Иванъ Малишевскій, въ день памяти избіенія младенцевъ Иродомъ, 10 января, въ понедѣльникъ, арестовалъ тѣла умершихъ, пограбилъ за бракъ воловъ, задержалъ на дорогѣ православнаго священника, отнялъ у этого священника серебрянный крестъ и неизвѣстно куда дѣвалъ. Другой разъ, когда инокъ Бѣльскаго монастыря Никодимъ Федоровичъ возвращался послѣ напутствія больного св. Тайнами, кс. Малишевскій, съ толпой извѣстныхъ ему людей, задержалъ его на дорогѣ, и сначала поносилъ бранными словами, а затѣмъ наналъ и сталъ наносить побои, при чемъ вырывалъ волосы, влачилъ по землѣ, толкалъ ногами, снялъ съ него ризу, епитрахиль и иноческія одежды, отнялъ серебрянный потиръ съ лжицей и возду-

хами, выбросилъ изъ чаши на землю св. Тайны и сталъ топтать ногами и всё вещи унесъ съ собой (234 и 239).

Въ 1652 году въ г. Дрогичинѣ все православныя церкви были частію запечатаны мѣстнымъ подстаростой Флоріаномъ Коссовскимъ, частію подъ угрозой быть запечатанными обложены неподлежащими и несправедливыми налогами въ пользу старосты. За православныхъ дрогичинцевъ вступились иноки мѣстнаго монастыря съ игуменомъ Пахоміемъ Пацковскимъ во главѣ. Они обратились съ жалобой къ королю. Притѣненія подстаросты шли въ разрѣзъ съ закономъ, фондушомъ и привиллегіями, такъ какъ только староста являлся властью—по отношенію къ духовнымъ лицамъ. Король отъ 3 іюля 1652 г. приказалъ грамотой на имя старосты, чтобы церкви были распечатаны немедленно и высказалъ пожеланіе, чтобы это дѣло съ жалобой болѣе къ нему не восходило, и чтобы впредь духовенству не было чинимо никакого утѣненія (267, 269).

Не смотря, однако, на все насилія, православные къ половинѣ XVII вѣка въ Подляшши были еще въ значительномъ числѣ.

Отъ 1662 года въ актовѣ книгѣ Мельницкаго гродскаго суда сохранилась крайне интересная перепись населенія Мельницкаго повѣта по приходамъ и вѣроисповѣданіямъ, составленная въ іюнѣ 1662 г. на предметъ взысканія подати «subsidiium rei publicae», согласно постановленію сейма того же 1662 г.

Эта перепись составлялась настоятелями приходовъ р.-католическими ксендзами-коммендаріями или плебанами и православными священниками-пресвитерами. По нѣкоторымъ приходамъ списки русскаго населенія были провѣрены по распоряженію еп. Владимірскаго и Брестскаго Яна Михаила Потѣя—мельницкимъ пресвитеромъ Валеріаномъ Пораемъ. При подачѣ въ судъ, списокъ по каждой деревнѣ подкрѣплялся присягой съ колѣнопреклоненіемъ (juramentum согрогае) одного или двухъ, а иногда и болѣе свидѣтелей изъ данной деревни. Такой порядокъ составленія переписи служить ручательствомъ въ томъ, что она имѣетъ характеръ высокой степени достовѣрности.

Перепись эта поголовная, съ обозначеніемъ родственныхъ отношеній въ каждомъ домѣ между его членами (отецъ, мать, жена, сынъ, дочь, братъ, сестра, деверь, золовица, внучка и т. д.). Нерѣдко указывается положеніе этого члена въ данномъ домѣ—подданный, коморница, поваръ, ткачъ, кухтикъ, коваль, паробокъ, дѣвка, дѣвка наемная, прачка, хлопецъ, пастухъ, пѣстунка, холопъ, охотникъ и т. д.

Перепись эта имѣетъ глубокий интересъ. Она дастъ непрерываемый матеріалъ для составленія понятія о населеніи Мельницкаго повѣта въ половинѣ XVII в. въ отношеніи вѣроисповѣданномъ и семейномъ. Въ-

стѣ съ тѣмъ по ней можно съ полной основательностію судить о населенныхъ пунктахъ Мельницкаго повѣта, количествѣ населенія, личныхъ взаимоотношеніяхъ—господъ и рабовъ (293).

Судя по означенной переписи, въ Мельницкомъ повѣтѣ, въ 1662 году «русской» вѣры было шестнадцать приходовъ—Витулинскій, Гнойненскій, Долговскій, Дрелевскій, Жерчицкій, Журобичскій, Корницкій, Лосицкій, Межирѣчскій, Мельницкій, Мшанскій, Остромечинскій, Прохенскій, Семятичскій, Состекскій и Хотичскій. Въ каждомъ изъ этихъ приходовъ былъ особый священникъ.

Р.-католическихъ приходовъ было пятнадцать:— Борзиловскій, Боцковскій, Горецкій, Дядьковицкій, Лосицкій, Межирѣчскій, Мелейчицкій, Мельницкій, Немировскій, Немойскій, Островскій, Росошскій, Сарнацкій, Семятичскій и Ходнновскій.

Заслуживаетъ вниманія, что въ цѣломъ рядѣ деревень Мельницкаго повѣта осѣли паны—шляхта, и уже поголовно р.-католической вѣры. Они владѣютъ подданными, которые также отнесены къ р.-католическому исповѣданію. Но плотная масса населенія коренного, старожитнаго, состоитъ изъ крестьянъ (293).

Борьба за свою древнюю религію представляетъ только одну сторону жизни православнаго Подляшья. Религіозныя взаимоотношенія тогдашняго общества могутъ быть въ достаточной степени ясно поняты только при условіи изслѣдованія нравственныхъ и культурныхъ устоевъ данной среды. Въ этомъ отношеніи весьма драгоцѣнны тѣ документы, которые освѣщаютъ состояніе тогдашняго общества въ отношеніяхъ нравственности и культуры. Объ этомъ въ данномъ томѣ мы находимъ цѣлый рядъ интересныхъ подробностей.

Въ началѣ XVII вѣка на Подляшьи во всей силѣ было «Литовское право» (146). Духовенство относилось къ классу земянъ. Съ него взимались въ казну всякаго рода поборы въ королевскую казну. Только официально завѣренный фактъ пожара, истребившаго все имущество, послужилъ мотивомъ къ освобожденію священника Прохенской церкви Мельн. п. отъ этой подати въ 1611 г. (147). Священники православныхъ церквей постановленіемъ сейма 1627 г. обязаны были къ уплатѣ поземельной подати (de bonis). Отъ 1628 г. сохранилось по этому поводу требованіе сборщика податей съ Мельницкихъ и Лосицкихъ церквей, объ уплатѣ не только подати, но и пени (172).

Религіозно-нравственное вліяніе Польши отразилось на религіозныхъ убѣжденіяхъ и нравственности православнаго населенія Подляшья отрицательно.

Тутъ мы можемъ привести только такіе два факта изъ обыденной жизни какъ бракъ въ близкой недозволенной степени родства (80) и дѣло объ изнасилованіи (123).

Землянинъ Бѣльскаго повѣта Яцко Гринкевичъ Гриневецкій былъ подвергнутъ епископомъ, чрезъ формальную грамоту, отлученію, за вступленіе въ бракъ съ нѣкою Богданой, въ недозволенной степени родства. 18 августа 1576 епископъ Владимірска Берестейскій Осодосій издалъ грамоту о снятіи означеннаго отлученія. Изъ нея видно, что отлученный зем. Гриневецкій письменно ходатайствовалъ о снятіи отлученія предъ митрополитомъ. Послѣдній переслалъ эту просьбу самому епископу Владимірскому, съ согласіемъ на прощеніе. По полученіи переніски отъ митрополита, епископъ Владимірскій обеудилъ дѣло «съ капитулою» и рѣшилъ снять съ зем. Гриневецкаго наложенное отлученіе, съ тѣмъ, чтобы впередъ подобныя браки не служили примѣромъ, чтобы сглаживали грѣхъ молитвой, слезами и милостыней и во всемъ ходили по заповѣди Божьей (80)

Достаточно вникнуть въ подробности бытоваго дѣла объ изнасилованіи крестьянской дѣвицы Жданы, дочери крестьянина изъ дер. Буковичъ Якова Коваля, чтобы понять ту нравственную обстановку, среди которой складывалась и проходила жизнь Подляшья.

Потерпѣвшая явилась 11 іюня 1602 г., въ гродскій Мельницкій судъ для дополненія своего перваго заявленія по данному дѣлу. Въ первый разъ «по незнацію права и неимѣнію въ готовности свидѣтелей» она сдѣлала не достаточно полное заявленіе. Данный документъ сообщаетъ рядъ подробностей о тѣхъ невозможныхъ условіяхъ, въ которыхъ находились дѣвушки и женщины въ имѣніяхъ. Надъ честью ихъ положительно надругались паны, ключники и арендаторы (123).

О степени культуры на Подляшьи громко свидѣтельствуетъ цѣлый рядъ наѣздовъ и насилій. Въ настоящемъ томѣ помѣщено свыше двухъ десятковъ фактовъ возмутительныхъ наѣздовъ и грабежей преимущественно на лицъ духовныхъ и вѣческихъ оскорбленій, которымъ они подвергались.

а) Въ началѣ октября 1562 г. въ г. Мельникѣ былъ убитъ сынъ мельницкаго Пречистенскаго протоіона о. Давида. Вечеромъ 4 октября, въ воскресенье, онъ отправился «на бесѣду» къ мѣщанину Ивану Кобылякѣ и былъ тамъ убитъ. Отецъ убитаго указалъ какъ на виновниковъ этого убійства на нѣкоего «посла городского» и двухъ «стражей» при немъ, которымъ бурмистры поручили въ эту пору городъ въ управленіе (64).

б) Въ маѣ 1580 г. священникъ русской Козерадской церкви, о. Андрей со своими двумя сыновьями, которые были дяками при названной церкви и съ

двумя наймитами, вооружившись ружьями и луками съѣзжалъ на домъ боярина путнаго изъ сел. Передѣлья, Войтеха Николаевича. Результатомъ этого паѣзда было то, что самъ этотъ бояринъ, его жена и двое «хлопять» были жестоко избиты, и кромѣ того повреждена была изгородь вокругъ дома. Потерпѣвшій путный бояринъ заносилъ жалобу въ земскій судъ, при признаніи вознаго объ осмотрѣ ранъ на потерпѣвшихъ, между прочимъ указываетъ, что онъ обвиняетъ не только названныхъ лицъ, но и княгиню Ковельскую, которая является «паней» названнаго священника (84).

в) Въ 1582 г. 3 февраля, священникъ Грушовецкой Николаевской церкви, Брест. п., собственноручно избилъ палкой войта, котораго послалъ къ этому священнику гродненскій намѣстникъ, по дѣлу мѣщанки Ганны Лебцовичъ. Последняя находилась у священника въ услуженіи въ продолженіе десяти лѣтъ ничего не получила за свою службу (86).

г) Въ концѣ октября 1582 года клещельскій подстароста Ленартъ Фальковскій напалъ на священника русской клещельской церкви о. Гавріила и его сына Демьяна, когда они ѣхали по дорогѣ и жестоко избилъ обоихъ. При осмотрѣ представителями клещельскаго земскаго суда у перваго найдено было 14, а у втораго 16 тяжелыхъ ранъ, такъ что свидѣтели вынесли тяжелое впечатлѣніе, что потерпѣвшіе едва ли и живы останутся. Нельзя не отмѣтить ту подробность, что клещельскій священникъ называется въ документѣ: «*sacellanus ruthenicus alias pop ruski*» (89).

д) Въ 1595 г. бѣльскій мѣщанинъ убилъ сына Никольскаго попа. Пріятели убитаго обратились къ возному коронному Бѣльской земли, чтобы онъ взялъ убійцу и выдалъ его для казни. Во время казни нѣкій дворянинъ Феодоръ Телятицкій старался убійцу отдать на поруки городу, сталъ похваляться: «ахъ, вы такая-сякая Русь, мы не одного, а нѣсколько десятковъ убьемъ!» Когда палачъ отрубилъ голову преступнику, тотчасъ силой вырвали тѣло, не извѣстно съ признаками жизни или нѣтъ. Когда же мѣщане хотѣли узнать—живъ ли онъ или нѣтъ, то панъ Телятицкій сталъ гоняться за нѣкоторыми, пытаясь кого либо зарубить на смерть (109).

е) Въ 1604 г. свящ. Гнойненской православной церкви о. Трофимъ Вержба, возвращавшійся изъ г. Янова былъ остановленъ на дорогѣ мельницкимъ мѣщ. Симеономъ Лосицкимъ. Священника опрокинули на землю, стали выдергивать волосы изъ бороды и обратно повели его въ городъ, издѣваясь надъ православной русской вѣрою, называя ее языческою. Этого мало. Были наполнены большія чаны (*vitriolis magnis*) и сначала принуждали священника пить чрезъ

силу; въ заключеніе эти чаши разбили о голову священника. Раненый и избитый священникъ былъ снова опрокинутъ на землю и у него отняты деньги — флориновъ 56 ¹⁾ 21 гропъ (125).

ж) Въ слѣдующемъ 1605 году 22 мая, въ воскресенье, когда свящ. о. Трофимъ Вержба поутру шелъ въ церковь Рождества Богоматери для совершенія богослуженія, то на улицѣ г. Мельника на него напалъ мѣщ. Семенъ Яроцкій и избилъ его такъ крѣпко, что онъ остался еле живымъ (129).

з) Въ 1608 г. 23 апрѣля, священникъ Гнойненской церкви о. Трофимъ Вержба въ г. Мельникѣ, въ домѣ мѣщ. Гацковича, оскорбилъ словами и дѣйствіемъ свящ. Козерадской церкви о. Сака, который предъявилъ грод. суду при жалобѣ волосы, вырванныя изъ его головы (132).

и) Въ 1633 г. 9 августа, священникъ Боковичской церкви о. Іакинфъ подвергся оскорбленію словами со стороны двор. Павла Варшицкаго. Священникъ направлялся въ дер. Борзиловку для совершенія таинства крещенія. У самой деревни Борзиловки панъ Варшицкій напалъ на него, изругалъ и угрожалъ оружіемъ (185).

к) Въ 1635 г. дворянинъ Христофоръ Бернацкій, напалъ 2 іюня на православнаго (ritus graeci) священника Савичской церкви о. Ивана Вержбицкаго, въ г. Лосицѣ, на Бѣльской ул., изранилъ его, избилъ и отнялъ 40 флор. польск. (189).

л) Въ 1636 г. въ праздникъ православныхъ «Упомятковъ», какой то дворянинъ Іосифъ Тарковскій, съ толпой пьяныхъ крестьянъ, русскихъ, числомъ до 20 человекъ, напалъ на Коссовскій костелъ, ксендза избилъ, и когда бывшіе въ костелѣ школьники стали убѣгать сначала на хоры, а затѣмъ на крышу костела, нападавшіе стали ихъ ловить и нѣкоторыхъ избили (205).

м) Въ 1636 г., въ октябрѣ мѣсяцѣ, въ день храмового праздника Межирѣчской св. Николаевской церкви, три дворянина съ пріятелями и помѣщиками въ домѣ священника этой церкви убили нѣкоего Страховича (204).

н) Въ 1639 г. свящ. Боковецкой церкви, Мельн. п., о. Іакинфъ окончилъ мировой дѣло съ двор. Гинчей о нападеніи и нанесеніи ранъ, о чемъ и заявленіе подали въ мельницкій грод. судъ (210).

о) Въ 1641 г. діаконъ Дрогичинской Преображенской православной церкви о. Кипріанъ подвергся обидѣ и насилію со стороны пана Ивана Колачковскаго и его слуги Кринскаго. Послѣдній отнялъ у діакону сначала телѣгу съ лошадыю, затѣмъ вторично 12 апрѣля, въ то время какъ названный о. Кипріанъ, по при-

¹⁾ Въ началѣ XVI столѣтія флоринъ == ок. 130 коп.

нятому издревле обычаю, ѣздилъ съ крестомъ въ деревни прихода—Рудники, Василево и др. для собиранія добровольныхъ подаваній отъ крестьянъ (*pauperisavit et eleimosinabat*) то Крипскій, по приказанію своего пана Колачковскаго, напалъ на дорогѣ на названнаго діакона близъ д. Корчева, когда онъ съ полнымъ возомъ собранной милостыни подъѣзжалъ уже къ дому, оскорбилъ его словами, вырвалъ, бросилъ на землю и топталъ крестъ, избилъ и ранилъ прислужника и закристиана Ивана Готовицкаго и захватилъ весь возъ. Въ возѣ было: фасолей (*pisorum*) 1½ корца (корецъ=¼ бочки=4,88 четверика), пшеницы 3 шапка, озимой пшеницы 3 корца, муки 2½ корца, ячменя 2 корца, овса 2 корца, гороха 1 корецъ, коноплянаго сѣмени 1 шапокъ, проса 3 гарнца, яицъ 66 штукъ, кожа угря, готовыхъ денегъ 1 флоринъ (215).

и) Въ 1643 г. священникъ Михайловской церкви въ сел. Городокъ, Мельн. п., при возвращеніи изъ гор. Соколова, въ воскресный день, былъ на дорогѣ оскорбленъ словами и дѣйствіемъ, съ нанесеніемъ ранъ, дворянами нѣкими братьями Буяльскими (225).

р) Въ 1644 г. священникъ Журобицкой православной церкви Захарія Докудовскій, его жена, родной братъ Василій, и сынъ Александръ потерѣли отъ нападенія нѣкаго дворянина Альберта Орабковскаго, съ его подданными изъ сел. Журобичъ. Отъ полученныхъ побоевъ Василій Докудовскій скончался. Самъ о. Захарія поспѣшно сталъ убѣгать въ храмъ, чѣмъ спасся отъ смерти, хотя и получилъ нѣсколько ранъ на лицѣ и рукахъ. Тяжкія раны нанесены были женѣ священника и его брату. А сына не только жестоко избилъ, но въ желѣзныхъ оковахъ отвели въ им. Журобичи, гдѣ и продержали до тѣхъ поръ, пока не явился уже возный Мельницкаго повѣта. Жалоба, занесенная о. Захаріей въ Мельн. грод. судъ, полна возмутительнѣйшихъ подробностей издѣвательства (236).

с) Въ 1645 г., 13 марта, бѣльскіе униаты во главѣ съ бурмистромъ Каспиромъ Блядовскимъ напали на православную Никольскую Бѣльскую церковь, при помощи топоромъ открыли церковныя двери и ворвались въ церковь, и, схвативъ священника этой церкви инока о. Гедсона Пасковича, владчили за волосы по цементарю, били по-лицу и тяжело избилъ обухами и палками. Кромѣ означеннаго инока были избиты и нѣкоторые православные прихожане этой церкви (238).

т) Въ 1646 г., 25 августа, когда свящ. православной Гнойненской церкви о. Димитрій Вержба, совершавшій богослуженіе въ Хлопковской церкви и возвращавшійся съ женой домой въ Гнойно, былъ въ дорогѣ, то на Остромечин-

скомъ полѣ на него напалъ нѣкій двор. Мощенскій вмѣстѣ съ помощниками, избилъ его и жену и заграбилъ лошадь съ повозкой и бывшимъ на ней имуществомъ (245, 246).

у) Въ 1649 г. свящ. Хлопковской церкви о. Павелъ Сосновскій подвергся наѣзду со стороны двор. Луки Галензовскаго, державшаго въ арендѣ им. Остромечинъ и Хлопковъ (257):

ф) Въ 1651 году священникъ православной Докудовской церкви о. Стефанъ Вержбовскій былъ убитъ ударомъ «обуха» въ лобъ—гайдуками маршалка в. к. л. Радвила изъ деревни Островковъ Станиславомъ и Матвѣемъ Буяржиками (264).

х) Въ 1654 г., 29 іюня—въ день свв. ап. Петра и Павла—свящ. Семятичской церкви о. Георгій Алядовскій, по приглашенію ксендза Слоховскаго, присутствовалъ при совершеніи первой обѣдни въ Семятичахъ, а затѣмъ съ иными почтенными іереями былъ приглашенъ къ угощенію. Панъ двор. Альбертъ Щитовскій оскорбилъ о. Георгія словами, а затѣмъ приказалъ своимъ слугамъ его схватить изъ-за стола, вывести за дверь, избилъ и ограбилъ—имущество и деньги (276).

ц) Въ 1658 г. свящ. Семятичской церкви о. Дмитрій Вержба подвергся ограбленію со стороны пана Ротовскаго въ январѣ, Нѣкрашевича и Каменеца въ іюлѣ. Первый заграбилъ четырехъ воловъ, второй—скотъ и движимое имущество, а Каменецкій—хлѣбъ съ полей и домашній скотъ и птицу (282, 283 и 284).

ч) Въ 1660 г. священникъ Семятичской церкви о. Іоаннъ Вержба подвергся нападенію и оскорбленію дѣйствіемъ со стороны крестьянъ деревни Мощонъ, Мельн. стар. Дѣло было 29 ноября 1660 г. Священникъ ѣхалъ въ дер. своего прихода Русскій Боратынецъ для совершенія таинства крещенія и миропомазанія надъ больнымъ ребенкомъ. Крестьяне остановили лошадь, опрокинули сани и, окруживъ выпавшаго въ снѣгъ священника, начали наносить ему палками побои, крича «бей, убей», а одинъ сталъ на колѣни и сказалъ: «тебя, попе, незадолго убьемъ, и кровь твою съ тебя высосемъ». При этомъ нападеніи сломали у священника крестъ, сосудъ съ св. миромъ разбили и отняли епитрахиль (288).

Историческія данныя объ отдѣльныхъ церквахъ Западной Россіи до половины XVII в.

Считаемъ своимъ долгомъ изложить и свести въ одно цѣлое документы даннаго тома, которые содержатъ въ себѣ не одно только упоминаніе о православныхъ храмахъ, а рядъ драгоцѣнныхъ подробностей изъ минувшей ихъ жизни. Самымъ удобнымъ планомъ при выполненіи этой работы считаемъ алфавитный порядокъ, который позволяетъ наиболѣе легко ориентироваться каждому пользующемуся томомъ, особенно безъ достаточнаго знанія древняго актовaго языка.

Въ сел. **Айнѣ**, Минск. в., православная церковь во имя арх. Михаила существовала издавна,—задолго до Брестской уніи и имѣла земельный надѣлъ и подданныхъ. 4 октября 1545 г. кор. Сигизмундъ Августъ утверждаетъ паданье этой церкви, совершенное въ это время княземъ Иваномъ Васильевичемъ Соломерецкимъ ¹⁾ (41).

Въ мѣст. **Андреевѣ**, Брест. п., была церковь въ XVI в. до уніи. По завѣщанію 18 августа 1584 г. въ ней погребенъ князь Андрей Федоровичъ Острожецкій (—Головня) ²⁾. Умирая безъ потомства этотъ князь поручилъ свою жену «въ опеку и оброну» князю Константину Константиновичу Острожскому, князю Александру Пронскому, каштеляну Браславскому Александру Сѣмашкѣ и др. (93).

Въ м. **Басловѣ**, нынѣ с. Басловцы, Слуцк. у., церковь въ честь св. Симеона до XVI в. При ней былъ надѣлъ пахатной земли и подданные. Отъ 19 іюля 1556 г. князь Семень Юрьевичъ Слуцкій по праву патроната принялъ на свя-

¹⁾ Wolff въ своей книгѣ „Kniaz. Lit. Rus“, str. 496—7, свидѣтельствуетъ, что князь Ив. ас. Соломерецкій († 1578 г.) въ 1541 г. 21 октября получилъ привилегію на Аляскую державу.

²⁾ Документъ сообщаетъ нѣкоторыя важныя генеалогическія и экономическія подробности. Табъ изъ него видно, что князь Андрей Федоровичъ былъ женатъ на дочери королевскаго маршалка Михаила Елювича-Милинскаго—Анастасіи Михайловнѣ. Шваграми его были: 1) земскій берестейскій судья Адамъ Потѣй, за которымъ была одна его сестра—Анна, и 2) подеудокъ берестейскій двор. Богушъ Тушевицкій, за которымъ была его другая сестра—Марина. По Wolff'у кн. Андрей Федоровичъ Головня—Острожецкій въ 1569 г., въ замкѣ Луцкомъ, присягнулъ на вѣрность уніи Литвы съ короной. Въ 1570 г. этотъ князь владѣлъ селомъ Острожець въ Луцкомъ повѣтѣ. Умеръ безъ потомства въ 1585 г. (Kniaz. Lit. Rus. Str. 133—3).

щенническое мѣсто къ сей церкви священническаго сына изъ села Морщанъ Кирилла Ивановича. Такъ какъ онъ сталъ священствовать послѣ смерти своего предшественника о. Мирона, то ему было поставлено условіемъ содержать пожизненно вдову о. Мирона, если она не выйдетъ замужъ (57). 1558 г. 29 января, Семень, князь Слуцкій ¹⁾, подтверждаетъ фундушъ церкви Басловской, въ людяхъ, наданныхъ его предками, при чемъ означенные люди совершенно освобождаются отъ присуда княжескаго намѣстника (61).

Въ г. **Браславль**, церковь во имя Богоматери заложилъ виленскій воевода *Монивидъ*. Это указаніе даетъ полное право относить постройку этой церкви къ началу XV вѣка, такъ какъ Монивидъ Войтехъ, староста Виленскій 1396—1412, сталъ воеводой виленскимъ съ 1413, умеръ около 1424 ²⁾. Съ разрѣшенія в. к. Витовта Монивидъ надѣлилъ эту церковь пахатными землями и бортными, лугами, озерами, рѣками и людьми свободными, данными въ количествѣ 12 домохозяевъ, и кромѣ того имъ же даны этой церкви: корчма въ г. Браславль и дворець Суботовщина и установлена десятина съ Браславля и съ имѣнія Дрисвятскаго и Обольскаго (12). Церковь въ г. Браславль сгорѣла при намѣстникѣ—Юріи Зеновичѣ (12). Годъ точно не устанавливается. Но судя потому, что здѣсь разумѣется Юрій Ивановичъ Зеновичъ, умершій въ 1508 году ³⁾ можно думать, что этотъ несчастный случай произошелъ на рубежѣ XVI вѣка.

Въ м. **Богушевичахъ**, ⁴⁾ Мин. в., православная церковь существовала еще въ XV вѣкѣ. Въ 1501 г. на содержаніе священника надано—2 кунцы пахатной земли и на 45 возовъ сѣножатей. Обязанностью священнику ставится, чтобы онъ служилъ въ церкви и научалъ людей—какъ Богу служить (6).

Въ г. **Берестѣ**, (Брестѣ) въ XV в. каменная церковь, православная Свв. безсребренниковъ Сергія и Вакха была построена на улицѣ Русской нѣкимъ Иваномъ Иваницкимъ. Священникомъ къ этой церкви строитель «затялъ», (пригласилъ) о. Нафанаила Фалилеевича.

¹⁾ Wolff, Kniazowie Lit. Ruscy, str. 333 указываетъ соименнаго князя въ лицѣ Семена Юрьевича Олельковича † 1560 г. О старшемъ его братѣ князѣ Юріи Юріевичѣ въ Минскихъ актахъ сообщается, что въ 1553 г. онъ предписалъ своему намѣстнику, чтобы ежегодно отдавалъ Слуцкой церкви по 4 ведра меду и не воспрещалъ духовенству пользоваться урочищами? (Собр. древн. грам. Минск. г. стр. 13).

²⁾ Wolff J. Senatorowie u dygnitarze str. 72.

³⁾ Тамъ же str. 51.

⁴⁾ Нынѣ Игуменскаго уѣзда, 3-го благочинія, церковь Крестовоздвиженская. Товаровъ, А. Ист.-стат. справоч. кн. Мин. Еп.

Въ 1485 году, 23 апрѣля, индикта 5 ¹⁾ означенный священникъ составилъ завѣщаніе, въ которомъ пишетъ, что строитель «отгналъ» отъ церкви указаннаго священника «и противникомъ креста святого запродалъ». Лишенный своего приходскаго храма о. Нафанаилъ въ завѣщаніи побуждаетъ своихъ сыновей —Сергія и Марка «доходить» названнаго храма, въ случаѣ же они отказались бы отъ этого, то вручалъ это дѣло Кіевскому митрополиту и своему пастырю владыкѣ Владимирскому Θεодосію (4).

Въ 1613 году съ 4 на 5 іюля ночью въ г. Брестѣ произошелъ громаднѣйшій пожаръ. Отъ этого пожара пострадалъ храмъ православный св. Николая—сгорѣла крыша, и звонница съ колоколами, а кромѣ того сгорѣлъ—весь дворъ митрополита до тла, шпиталь, школа, сгорѣла ратуша, костель и при немъ школа римская, лавки въ рынкѣ и много домовъ. Убытокъ исчислялся въ 200 т. руб. Въ документѣ подробно выясняется почему виновниками этого пожара являются жида брестскіе (148).

Въ им. Буховичахъ, Брест. п., была православная церковь въ XVI в. но она называется существующей «издавна». Такъ какъ эта церковь находилась на уроч. Горбанахъ, то поэтому впоследствии она стала называться *Горбанской* церковью, хотя, какъ видно ясно изъ настоящаго фондуша отъ 19 мая 1599 г., она называлась въ концѣ XVI в. Буховецкой. Фундаторами являются владѣльцы им. Буховичъ Верещаки ²⁾ мать и два сына. Въ актѣ указано, что этимъ фондушемъ совершители записи выполняютъ волю своей свекрови и бабки Анны Михайловны, урож. Буховецкой, и своего мужа и отца Ивана Верещаки.

Церковь эта «издавна» была надѣлена фондушемъ предками Буховецкихъ. Состоявшій при церкви земельный надѣлъ расположенъ былъ въ 8 участкахъ. Сверхъ сего Верещаки надали 7 морговъ. Въ числѣ древняго фондуша указывается: книги, звоны, всякія церковныя облаченія и сосуды. Священникамъ было предоставлено право брать «ярмарковое». Владѣльцы, при этомъ, обязуются уплачивать всякія подати и повинности, наложенныя на церковныя грунты и подымное, и оборонять священниковъ во всѣхъ судахъ. Фондушъ 1599 г. совершается на имя священниковъ «религіи греческой православной святѣй-

¹⁾ Инд. показанъ неправильно. Съ 1585 г. начинается индиктъ 3-й съ сент., а до сент. идетъ 2. Но документъ безспорно совершенъ въ названномъ году, такъ какъ въ немъ называется епископомъ Владимирскій Θεодосій, какъ современникъ написанія документа.

²⁾ Верещака Іосифъ извѣстенъ уже въ 1465 году. Затѣмъ Бонецкій называетъ и еще нѣсколько лицъ этой фамилии, относя ихъ къ числу владѣльцевъ кобринскаго повѣта (Poczet rodów str. 363).

шихъ четверо—престольныхъ патриарховъ Иерусалимскихъ, Александрійскихъ, Антиохійскихъ и Константинопольскихъ» неунитовъ, нынѣшняго о. Симеон^а Нарукевича, священника Буховецкой церкви, а послѣ него по всѣмъ вѣкамъ слѣдующимъ священникамъ также вышеуказаннаго послушанія неунитамъ. Фундаторы предоставляютъ право подаванія Буховецкой церкви архіепископамъ, съ тѣмъ, чтобы они «подавали» эту церковь, наблюдали за порядкомъ и полной цѣлостью наданья, священниковъ непристойныхъ и преступныхъ наставляли и отъ церкви удаляли, а на ихъ мѣсто иныхъ пресвитеровъ назначали (114).

Въ сел. **Бытенѣ**, Слоним. у., при Преображенской церкви была въ началѣ XVII в. сооружена богадѣльня владѣльцемъ этого имѣнія подкоморіемъ слонимскаго повѣта Николаемъ Тризной и его женой Мариной урожденной Монвидь—Дорогостайской.

Цѣлью было дать пріютъ мѣстнымъ Бытенскимъ бѣднымъ калѣкамъ и больнымъ вѣры православной, которые не могутъ жить своимъ трудомъ, и чтобы они помѣщаясь въ этой богадѣльнѣ прислуживали при храмѣ. Богадѣльня была—на 10 человекъ обоего пола.

На содержаніе богадѣльни записываютъ основатели актомъ 1626 г., 17 декабря огородъ овощевый и ежегодную изъ имѣнія выдачу:

1) наличными деньгами по 6 коп. грош. лит. 2) жита 6 бочекъ мѣры слонимской, 3) ячменя 3 бочки, 4) гречихи 3 бочки, 5) ярки 1 бочка, 6) соли 1 бочка, 7) вепря живого для выкормки и 2 бочки хлѣба для его выкормки, 8) ремонтъ, или постройка вновь на случай пожара или ветхости зданія.

Кромѣ того всѣ бытенскіе мѣщане и поданные им. Бытенскаго обязаны были на отопленіе богадѣльни давать по одному возу дровъ (169).

Въ им. **Бѣлавичахъ**, Волков. п. православная церковь во имя св. Георгія существовала до уніи. Въ 1599 году она владѣла землями и угодьями. Въ этомъ году 14 декабря вмѣстѣ съ имѣніемъ была передана въ держанье отъ воеводы Берестейскаго Андрея Лещинскаго зем. Фридеріку Турскому (150).

Въ сел. **Вавуличахъ**, Пинск. у. церковь униатская. Подданные бискупа Виленскаго Марціана Тризны построили эту церковь въ честь Благовѣщенія пр. Богородицы. Въ 1631 г. 18 сентября отъ владѣльца бискупа означеннаго церковь была надѣлена фундушемъ. На содержаніе священника было дано три волоки (которымъ въ документѣ сдѣлано обмежеваніе). Фундаторъ поставилъ условіемъ, чтобы священники были униатскаго вѣроисповѣданія и въ вѣдѣніи униатскаго епископа Пинскаго, чтобы проповѣдывали слово Божье и совершали таинства съ

усердіемъ и пелѣшностію по призванію, но чтобы не вмѣшивались въ Бездѣжскій приходъ (179).

Въ г. Вильнѣ, братскій св.-Духовскій храмъ съ монастыремъ и школой существовали уже къ концу 1604 года. 19 ноября 1604 года по вызову воеводы Берестейскаго, старосты Чечерскаго и Процойскаго Христофора Зеновича и жены его Феодоры урожд. Воловичъ, какъ «фундаторки Виленскаго монастыря православія греческаго», — былъ вызванъ возный «на монастырь и крѣпости братства церковнаго Виленскаго православія греческаго». Цѣлью этого посѣщенія было опечатать вещи, оставленныя при очищеніи помѣщенія въ братскомъ монастырскомъ домѣ супругами Рабко. Такъ какъ эти жильцы выѣхали оставивъ въ квартирѣ свои вещи, то эти вещи теперь были опечатаны печатью вознаго. 23 ноября всѣ вещи были занесены въ опись, освидѣтельствована цѣлость печатей, затѣмъ всѣ вещи были вынесены въ склепъ, и дверь его припечатана печатью. Эти два документа ясно говорятъ, что въ эту пору Виленское братство имѣло каменный двухъ этажный домъ, во второмъ этажѣ котораго помѣщалась школа, что въ 1604 году, старостою церковнаго Виленскаго братства былъ подкоморій Троцкій князь Богданъ Огинскій, что въ эту пору предпринимается братствомъ нѣкоторое особое стараніе о выселеніи изъ означеннаго братскаго дома—людей свѣтскихъ, чтобы очистить мѣсто для духовенства, что въ жизни братства въ эту пору особенно близкое участіе принималъ священникъ изъ имѣн. Глубокаго, принадлежавшаго Зеновичамъ, о. Демьянъ Добринскій, что уже монастырь въ эту пору (ноябрь 1604 г.) существовалъ, что школа помѣщалась въ монастырѣ. Въ г. Вильнѣ св. Духовскому монастырю въ 1625 г., во время мороваго повѣтрія, были отписаны, съ условіемъ погребенія при св. Духовской церкви:

1) домъ на заулкѣ, што бокомъ при церкви св. Духа и домъ за Острой брамой и «облигъ» на 1 т. копъ грош.—по духов. зав. Марины Дмитровны Кононовичъ (161).

2) домъ и разный мѣховой, мануфактурный и металлическій товаръ,—по духовному завѣщанію Виленскаго купца Григорія Захаревича (162).

3) часть каменицы, по Конной улицѣ и движимое имущество— по духовному завѣщанію мѣщанина Андрея Ильича Субачича (163).

4) движимое и недвижимое имущество по духовному завѣщанію жены купца Виленскаго Елены Константиновны Зайць, именно третья часть товаровъ мѣховыхъ, и часть каменицы, слѣдующая ей послѣ брата (164).

5) недвижимое имущество и товары по духовному завѣщанію купца Виленскаго Лукаша Омельяновича (166).

Въ сел. **Вировѣ**, Мельн. п., церковь была фундована въ концѣ XV или въ началѣ XVI в. паномъ Павломъ Вировскимъ. Въ 1526 г. къ этой церкви поступилъ на приходъ свящ. о. Несторъ, которому дѣти названнаго Павла Вировскаго подали въ наслѣдственное распоряженіе какъ церковь, такъ «волоки церковныя и сѣножати посвятныя». Какъ не лишенную интереса подробность этого акта отмѣчаемъ, что священникъ о. Несторъ получилъ церковь «ведлугъ своего прикладу, штось тотъ попъ приложилъ, стоячи (съ фундаторомъ) у прави, пенежи своихъ властныхъ 90 копъ грошей» (19). Отсюда видно, что патронату не чужды были подобные случаи, когда священникъ получалъ мѣсто, благодаря денежнымъ счетамъ между священникомъ и патрономъ. 90 копъ грошей въ переводѣ на современный курсъ составлять около 500 рублей,

Въ м. **Вишницахъ**, Грод. г., церковь существовала въ XVI в. Уже въ 1575 г. мѣщане просили владѣльца Павла Ивановича Сапѣгу за нѣкоего «поповича Вишницкаго Хилимона», чтобы онъ былъ назначенъ «дьякомъ» къ Вишницкой церкви и чтобы ему была дана для содержанія волока земли и домъ. Сапѣга согласился на это, въ виду ревностной службы Церкви Божіей означеннаго Хилимона и при этомъ освободилъ данную ему волоку отъ податей и повинностей «до того часу, поколя церкви Божой послугами своими дяцкими послужовати и пильновати будетъ» (79).

Въ **Волосовичахъ**, Минск. г. въ 1633 г. была церковь св. арх. Михаила. Земельный надѣлъ причта состоялъ въ шнурахъ черезполосно съ крестьянами и въ застѣнкѣ Клищъ на 5 морговъ. При этой церкви въ означенное время былъ священникомъ о. Осипъ Козурѣжичъ и дьякъ. Къ церкви Волосовической въ эту пору была приписная въ сел. Латыголичахъ. Въ ней были только образа, утвари же не было. О построеніи Латыголической церковки въ документѣ сохранено извѣстіе, что она была воздвигнута совмѣстно съ подданными сосѣднихъ помѣщиковъ. Въ 1633 г. было обыкновеніе, что кромѣ священника Волосовической церкви сюда пріѣзжалъ во время праздниковъ священникъ подкоморія оршанскаго Адама Саковича и доходы дѣлились пополамъ между указанными священниками (184).

Въ сел. **Вортель**, Брест. п., православная церковь въ честь Рождества Пресв. Дѣвы Маріи была «издревле», ранѣе XVI вѣка. Такъ говорится въ грамотѣ кн. Александра 1505 г., которой разрѣшается чашнику Левку Богвитиновичу построить здѣсь городъ съ наименованіемъ его «Левковъ» и ввести магдебургское право (7). Значитъ церковь Вортельская должна быть отнесена къ началу XV вѣка.

Въ с. **Выгоновѣ**, Пинск. п., церковь существовала до уніи. Это ясно открывается изъ слѣдующаго акта. Въ 1582 г. 23 іюня кор. Стефанъ Баторій особой грамотой пожаловалъ дворянское достоинство и въ пожизненное свободное пользованіе 2 волоки земли въ Пинскомъ староствѣ, принявшему христіанскую вѣру изъ еврейства Митрофану Абрамовичу Волчковичу. Въ документѣ указывается, что названный Волчковичъ былъ обращенъ ко Христу владыкой Пинскимъ и Туровскимъ Кирилломъ Терлецкимъ, что онъ терпѣлъ отъ евреевъ насмѣшки и угрозы, что ради полной безопасности ему присвоится дворянское достоинство. Эти 2 волоки затѣмъ остаются въ родѣ Волчковичей,—одинъ изъ потомковъ котораго—Николай является священникомъ Выгоновской церкви (228).

Въ м. **Высоцкѣ**, Пин. п. церковь во имя Успенія Богородицы была надѣлена землей отцомъ князя Николая Льва Соломерецкаго, именно княземъ Иваномъ Богдановичемъ Соломерецкимъ, который жилъ въ второй половинѣ XVI в. и принималъ дѣятельное участіе въ дѣлахъ православной церкви, какъ напр. Виленскій съѣздъ 1599 г. православныхъ противъ уніи ¹⁾. Князь Иванъ Богдановичъ надалъ первому священнику Высоцкой церкви три волоки земли, второму священнику двѣ, дьякону—также двѣ, и пономарю—одну волоку, усадьбы въ м. Высоцкѣ, право бесплатнаго помола хлѣба и кромѣ сего сел. Вежицы, Пинск. п. Сынъ его Левъ Николай умеръ уже въ 1626 г., оставивъ послѣ себя жену Раину (ур. Гойская), сына Яна—Владислава и нѣсколько дочерей ²⁾. Условіемъ ставится: 1) чтобы священники при этой церкви всегда были въ православной вѣрѣ и въ послушаніи у Богоягленскаго Пинскаго православнаго братства, «его дозорѣ и опатрности», и 2) чтобы пономарь выбираемый съ общаго согласія обоихъ священниковъ и дьякона, былъ подѣ властью «отца протопопа» (212). Въ 1639 г. жена князя Льва Соломерецкаго Раина Николаевна вмѣстѣ со своимъ сыномъ княземъ Иваномъ Владиславомъ Соломерецкимъ подтвердили стародавній фундушъ «своихъ предковъ», при чемъ выясняютъ, что причтъ при этой церкви состоялъ изъ протопопа, священника, діакона и пономаря, и что кромѣ усадебныхъ участковъ въ м. Высоцкѣ причту принадлежало село Вежицы, въ Пинск. пов., съ крестьянами (213), называвшееся—«село церковное», мельница и корчма. Крестьянъ въ этомъ селѣ въ 1639 году было 6

¹⁾ Wolff Kniaz. Lit. Rusey str. 498 и 500.

²⁾ Тамъ же str. 500—1. Благочестивая княгиня Раина умерла въ православіи въ 1645 г. Незадолго предъ смертью записала (въ 1639 г.) она православному монастырю въ Гойцахъ им. Курованы (Тамъ-же, str. 501).

службъ. Съ каждой службы они давали причту Высоцкой церкви по 80 грошей, по двѣ курицы и десятку яицъ. Кромѣ этого платили отъ каждой сохи по 16 грошей и 2 пѣнзя и давали меду 2 ведра и 2 котла или деньгами 17 злот. 17 грош. Кромѣ того подданные обязаны были работать по 8 недѣль въ году. Любопытно устанавливаемое въ документѣ распределение всѣхъ доходовъ съ этого села—Вяжичъ; настоятель получалъ 4 копы грош. и меду 1 ведро 1 котель, второй священникъ получалъ отсюда 4 копы гр. и полъ ведра меду, дьяконъ 2 копы гр. и полъ ведра меду и пономарь 50 грошей и котель меду, а остатокъ—настоятелю; послѣднему доходы съ корчмы и «пожорновщина» (211).

1644 г. 4 ноября означенная княгиня Раина сдѣлала на имя протопопа о. Данила Федоровича дополнительную запись, по которой надала на содержаніе причта Высоцкой церкви «гряду Миколскую лѣса» съ лугами и точно ограничила это новое владѣніе (235).

Въ с. Гнойнѣ, Мельн. пов., церковь св. Пятницы, православная, была уже въ XVI в. Известно уже, что 25 мая 1592 года ловчій земли Подляшской Ярошъ Немира ¹⁾ утвердилъ за этой церковью, которая была построена его, Немиры, предками, земельный надѣлъ, наданный къ церкви его предками и точно опредѣлилъ «десятину». Эта послѣдняя опредѣлена въ размѣрѣ одной копы ози-маго хлѣба съ каждой волоки, съ селъ Гнойна, Нивиць и Вольки (102). Свящ. Гнойненской церкви въ началѣ XVII в. былъ о. Трофимъ Вержба, какъ видно изъ документа о передачѣ имъ «меморіала» (заемное письмо) отъ Пещатскаго, войта, королевскаго секретаря пана Вачевскаго—на 500 зол. польск. 25 апр. 1612 г. своей женѣ, въ видѣ обезпеченія ея вѣна (146).

1633 г. 13 мая супруги, Немиры Станиславъ и Ева, подтвердили и обме-жевали давній фундушъ Гнойненской церкви—двѣ волоки въ трехъ поляхъ—съ озеромъ Тонильцемъ и луга по берегу р. Буга, съ огородами, съ домомъ и пр. строениями, съ бесплатнымъ помоломъ въ гнойненскихъ мельницахъ, варені-емъ пива на свою надобность въ броварѣ, свободной ловлею рыбы въ р. Бугѣ (181).

Въ 1647 г. свящ. Гнойненской церкви былъ о. Дмитрій Вержба, купившій въ этомъ году у жителя Брестскаго повѣта нѣкоего Христофора Крупецкаго од-ного подданнаго изъ дер. Веляново съ женой, дѣтьми и движимымъ имуще-ствомъ за 100 флор. польск. (249). Этотъ же священникъ былъ при Гнойненской церкви и въ 1653 году (270).

¹⁾ Родъ Немировъ ведетъ свое происхожденіе отъ нѣкоего Немира, бывшаго Мельницкимъ ста-ростой во 2-й половинѣ XVI в. и женатаго на княжнѣ Овдогѣ Свирекой. (Bonieski - Poczet rodów. Str. 205).

Въ сел. **Голубли**, Мельн. п., храмъ въ честь Пречистой долженъ быть отнесенъ къ XV вѣку. По свидѣтельству владѣлицы им. Голубля вдовы маршалка Яна Степковича—Богданы (Феодосія) Богдановны ур. Сапѣжанки въ 1545 г.—церковь эта окружена «сз давнихъ часовъ» подданными («черезъ отчичовъ людей») означеннаго имѣнія Голубли. На содержаніе священника была установлена «десятина» по копѣ жита съ волоки. При этомъ было обусловлено, чтобы священникъ обязательно служилъ еженедѣльно въ субботу за упокой, а въ недѣлю за здравное богослуженіе. Въ 1545 г., 19 іюля, названная владѣлица даетъ церковь въ с. Голубли священнику о. Ивану въ наслѣдственное родое держаніе и опредѣляетъ ему земельный надѣлъ: 5 волокъ, два сада и заливной лугъ у рѣки, и кромѣ того предоставила право пользоваться лѣсомъ изъ Голубяльской пуци для построекъ и на отопленіе. При этомъ на священника возлагается обязательство совершать еженедѣльно по средамъ богослуженіе за упокой, а по пятницамъ «за муку Божю» (40).

Въ им. **Горновѣ**, Брест. п., по раздѣлу 1586 г. братьевъ Горновскихъ были выдѣлены угодья («рѣзъ») въ пользу мѣстной Горновской церкви, при которой въ то время несомнѣнно уже былъ священникъ, и его усадьба—въ объемѣ 3 морговъ и 17 прutowъ. Въ документѣ упоминается между прочимъ и объ отводѣ «песку никуда негоднаго близъ церкви въ количествѣ двухъ морговъ на *могилки*» (95).

Въ мѣст. **Городищѣ** Городицкаго замка, Мельн. п., была древняя церковь Пречистенская, несомнѣнно существовавшая еще въ XV в., затѣмъ—вторая новая церковь, въ честь Пресв. Троицы, была сооружена старостой Метиславскимъ и Радошковскимъ княземъ Василиемъ Андреевичемъ Полубенскимъ. Послѣдній жилъ во второй половинѣ XV и въ первой половинѣ XVI в. между 1488 и 1550 г. ¹⁾ На Подляшѣ онъ является владѣльцемъ съ 1503 г., получивъ село Полубичи ²⁾. Желая сдѣлать эту церковь «соборомъ», строитель надѣлилъ ее фундашемъ въ количествѣ 4 волокъ земли и десятиной. При ней было три священника и диаконъ. Но около 1550 г. эта св. Троицкая «соборная» церковь сгорѣла. Отъ 26 августа 1550 г. князь Василій Андреевичъ Полубенскій совершаетъ формальный актъ ³⁾, по которому обязуется за себя и потомковъ воз-

¹⁾ Wolff.—Kniaziowie Lit.—Rusey. str. 369—371.

²⁾ Тамъ же.

³⁾ Wolff въ вышеуказанномъ сочиненіи относитъ смерть князя Василя Андреевича Полубенскаго къ 4 марта 1550 г. и говоритъ, что онъ умеръ въ им. Городищѣ, но для погребенія отвезенъ въ Кі-во-Печерскую Лавру (такъ же стр. 371).

двинуть снова храмъ на мѣсто сгорѣвшаго, пока же того храма не будетъ выстроено, то указываетъ, чтобы все земельныя угодья и десятина поступали въ пользу существующей въ Городищѣ «съ давнихъ часовъ» Пречистенской церкви. Последняя также имѣла «кутъ» земли, которая поступала въ пользу обозначенныхъ трехъ священниковъ и діакона. При этомъ вмѣсто десятины указано давать по 4 копы жита изъ имѣнія, а на вино и другія церковныя потребности семь копъ грошей лит. Десятина, въ количествѣ одной копы жита съ каждой волоки, назначена съ деревень: Полубичи, Дубицы, Куты, Яблони, Яблоньскіе куты, Колѣно, Городище, Яново, Груда и Радца «хотя бы въ этихъ деревняхъ люди были и не греческой, а римской вѣры»—все повинны давать десятину тѣмъ тремъ священникамъ и діакону. Обязанность духовенства:—совершать богослуженіе за короля и фундаторовъ, а по субботамъ и воскреснымъ днямъ и въ престольные праздники и нарочытахъ святыхъ—служить соборомъ, каждую пятницу—паннихиду за умершихъ родныхъ фундатора (263).

Въ им. Городищѣ, Новогр. п., церкви св. Іліи была сооружена въ концѣ XVI в. Яномъ Одаховскимъ р.-католической вѣры и его женой Александрой Скуминовой. Они же не только озаботились украшеніемъ этой церкви, но отвели на «поповскую усадьбу» и огороды селище Козьевское и Еванскій (Ивановскій) лугъ, всего мѣрою 3 волоки, 4 морга, 15 протовъ, и придали одного подданного съ третьей частью «старой службы». На это наданье былъ составленъ фундушный актъ на имя тогдашняго священника о. Ивана Федоровича. Близъ церкви панъ Одаховскій соорудилъ «капличку» съ алтаремъ, по обычаю р.-католической церкви и завѣщалъ, чтобы тамъ были погребены тѣла его и супруги. Означенная чета Одаховскихъ умерла. Священникъ «прочь отошелъ». Въ 1610 году, 12 ноября, сынъ фундаторовъ означенной церкви, г. Янъ Яновичъ Одаховскій и его супруга Александра Львовна урож. Быльчинская, въ виду того, что «церковь долго оставалась безъ пастыря», приняли священникомъ недавно принявшаго священство о. Григорія Савича. На содержаніе священника былъ назначенъ «оброкъ» съ имѣнія. Такъ какъ жить на оброкъ для о. Савича оказалось труднымъ, то онъ обратился къ владѣльцамъ съ просьбой о возобновленіи фундуша. Помѣщикъ согласился и далъ снова фундушъ. Условіемъ было поставлено, чтобы священникъ возвелъ постройки и содержалъ «дьяка уставичного». Сверхъ прежняго наданія священнику было предоставлено право бесплатнаго помола въ Городищеской мельницѣ. Условіемъ для священника поставляется, чтобы онъ «набоженство греческое» безъ всякаго препятствія совершалъ въ церкви и молился за фундаторовъ (142).

Въ м. **Городцѣ**, Брест. п., до 1633 г. существовала православная церковь. Король Владиславъ IV задумалъ воздвигнуть здѣсь костелъ. Въ этомъ 1633 г. по королевскому листу королевскіе ревизоры отвели уроч. Поповщину при сел. Грушевомъ, 120 морговъ, уроч. Студенка 19 морг., 15 прут., дер. Подземелье съ крестьянами и дер. Залѣсье—возникшую на участкѣ земли нѣкогда принадлежавшемъ священникамъ Грушевской церкви; сверхъ же сего въ м. Городцѣ плацъ на костелъ, и на постройку дома для ксендза, «кантора» школы и ея «ректора». Во всѣ же владѣнія былъ введенъ Кобринскій пробощъ Мартинъ Вержбинскій (182, 183).

Въ мѣст. **Гриневицахъ**, Мельн. п., въ XVI в. существовала церковь въ честь пр. Іліи. Въ 1571 г. священникъ этой церкви купилъ за 80 грош. лит. усадьбу въ томъ же мѣстечкѣ и выступаетъ какъ владѣлецъ этой усадьбы (74).

Въ **Грицовицахъ**, Новогр. п., на р. Лани, была церковь въ 1622 г. При ней, согласно «стародавнему», наданью было двѣ волоки земли, но священника не было. Такъ какъ им. Грицовичи въ этомъ году было раздѣлено на четыре части между новыми владѣльцами, то всѣ совладѣльцы имѣнія были обязаны «о попа старатися»: «А покул на попа ся зепособятъ, съ тѣхъ двухъ волокъ поповскихъ уживанемъ оныхъ апараты до церкви належачые, справовать, абы се дальшее спустошенье тое церкви, а затѣмъ и хвалы въ ней Божое не дѣло» (152).

Въ с. **Грушевѣ**, Кобрин. староства, въ 1563 г. королевскіе ревизоры взяли «церковныя земли» пона Грушевскаго и дали въ отмѣну мѣстнымъ землянамъ Прунковичу и Олехновичу. Отсюда видно, что до того времени названному причту принадлежало десять участковъ земли, а именно: 1) Копыловка морговъ 7, протовъ 10, 2) Залѣсье морговъ 3, 3) Верхъ морговъ 7, протовъ 10, 4) Дворище попово морговъ 7, 5) Тарносливъ морговъ 3, протовъ 10, 6) Боровка морговъ 5, 7) Оханъ морговъ 2, протовъ 15, 8) Стороневичи морговъ 10, 9) Язвино моргъ 1, 10) Дубровы морга 2, протовъ 2. Итого морговъ 47, протовъ 47 (65).

Въ с. **Гудеевѣ**, Волков. п., церковь была фундована бискупомъ Виленскимъ кн. Ольшанскимъ. «Издавна» къ приходу этой церкви принадлежала Красницкая волость. Въ 1622 году эта церковь, вѣроятно, уже была униатской, такъ какъ въ документѣ говорится, что «нигдѣ ближей церкви около тое волости Красницкое не машъ, кромъ саскаго набоженства и *сызматицкое* въ Олексичахъ и то за рѣкою Веретеею». Документъ передаетъ о результатахъ какого то столкновенія между священникомъ Гудеевской церкви о. Педройтемъ и подстаростой Красницкой волости Яномъ Ключковскимъ. Послѣдній сталъ относиться враждебно къ указанному священнику, похваляясь его извести со свѣта, и за-

дался цѣлью довести его до нищеты. Поэтому всеѣмъ крестьянамъ своей волости, въ составѣ нѣсколькихъ деревень, онъ воспретилъ ходить по праздникамъ въ Гудевскую церковь, обращаться туда для крещеній, вѣнчаній, пускать священника по молитвѣ. Когда 11 мая 1622 г. свящ. о. Гедройтъ лично отправился для объясненія по данному дѣлу къ Яну Клюковскому, то послѣдній приказалъ выгнать священника со двора, «словами уципливыми обелживши» и только повторилъ и свои похвалки и прежнее воспрещеніе, чтобы крестьяне не сносились съ о. Гедройтемъ по вопросу о требохъ. Священникъ возбудилъ это дѣло предъ гродненскимъ земскимъ судомъ. Но послѣдній призналъ таковое подсуднымъ не себѣ, а «разсудку его кор. милости» (153).

На церковь Гудевскую земляне Волковыскаго повѣта Соболевскіе и Сезневскіе въ 1628 году, въ виду того, что при названной церкви или въ ней погребены тѣла ихъ предковъ и родителей—на вѣчное поминовеніе дали застѣнокъ изъ им. Мильковщины, волков. пов., между дер. Алеховичи и Ковали (175).

Въ мѣст. **Довечеровичахъ**, близъ Дрогичина церковь униатская въ честь Пречистой Богородицы была заложена въ 1623 году Яномъ-Владиславомъ Невельскимъ, намѣстникомъ воеводы Виленскаго Льва Сапѣги, по распоряженію послѣдняго. Церковь была украшена новыми образами, на звонницѣ повѣшены колокола, приобрѣтена ризница, книги. Подданные Довечеровской волости купили для священника домъ, въ мѣстечкѣ было отведено четыре плаца и на пашню двѣ волоки и подданный (155).

Въ сел. **Дреглово**, Мельн. п., униатская церковь въ честь безпорочнаго зачатія Пресв. Дѣвы Маріи была построена женой короннаго подскарбія Софіей Даниловичъ. Подъ постройку церкви былъ отведенъ плацъ, на усадьбу священника двѣ волоки земли, и къ этому три подданныхъ съ ихъ землей и повинностями. Приходъ сей церкви былъ ограниченъ деревнями: Дреглово, Ложки, Квасовка, Перещовки, Приходиска и Загайки (273). Маршалокъ коронный Лука Опалинскій въ 1659 г. 5 авг. подтверждаетъ право мѣстнаго священника не платить никакихъ поборовъ съ церковныхъ волокъ (286).

Въ г. **Дрогичинѣ**, въ XVI вѣкѣ были православныя церкви Ильинская и Никольская. Для исторіи каждой изъ этихъ церквей въ настоящемъ томѣ дается по нѣсколько документовъ.

1) При *Ильинской* церкви въ половинѣ XVI вѣка были священниками сначала о. Иларіонъ, а затѣмъ о. Игнацій. Изъ нихъ первый, владѣя церковнымъ огородомъ, продалъ его нѣкому Ждану Орлику, который продалъ его «ста-

рому войту Николаю» и отъ послѣдняго въ 1550 г. за 6 кѣпъ грош. польск. пріобрѣлъ этотъ огородъ новый Ильинскій свящ. о. Игнатій (50).

2) За *Никольской* церковью по дарственной въ 1626 г. мѣщанина Продило закрѣпленъ наслѣдственный участокъ земли подъ постройку церкви и на дѣла благочестія («sub arce piaeque opera ejusdem ecclesiae») (168). Въ 1628 г. священникъ Николаевской церкви (ritus graeci) о. Стефанъ Кучинскій получилъ отъ мѣстныхъ мѣщанъ закладную на участокъ земли на Забужьи, прозываемый «Гармоничинскимъ» (173). Въ 1639 году священникъ той же Николаевской церкви, ritus graeci купилъ у одного мѣстнаго мѣщанина его волоку земли, въ 3 поляхъ, за 300 флорин. пол. (208) и получилъ по дарственной отъ другого мѣщанина участокъ подъ названіемъ «Крупички» въ 6 морговъ и 2 прута (209). 1641 г. 7 ноября св. Николаевская церковь въ г. Дрогичинѣ и *братство* при ней получили по дарственной отъ мѣщанъ г. Дрогичина участокъ земли съ огородомъ на улицѣ Русской, прозываемые «Ворониковскими» (218). Распорядителями этого участка называются ея священникъ и братство (219). Въ 1642 г. священникомъ этой церкви, которая была именно православною, состоялъ о. Стефанъ Кучинскій, женатый на мѣстной дрогичинской уроженкѣ Аполлоніи Ивановнѣ Скянѣ. Послѣдняя по дарственной, отъ 11 февраля 1642 г. получила отъ матери усадьбу въ г. Дрогичинѣ (№ 219 и 221), и затѣмъ 16 февраля 1643 г. пивоварню (braseatorium) съ участкомъ («Яришовскій») земли и фруктовыми деревьями, который лежалъ возлѣ дороги изъ г. Дрогичина на мельницу, между участками съ одной стороны наслѣдниковъ Альберта Костковича и съ другой — Дрогичинскаго монастыря (№ 222). Въ 1643 г. между тѣмъ же свящ. о. Кучинскимъ и мѣщаниномъ Данииломъ Баумомъ была произведена замѣна участковъ въ г. Дрогичинѣ, при чемъ первый уступилъ участокъ «подъ поновой горой», а получилъ такъ наз. «Серовчинскій» у рѣки Буга (223). Св. Николаевская церковь въ г. Дрогичинѣ въ 1644 году, находилась въ состояніи, требовавшемъ значительнаго ремонта. 11 іюня с. г. король Владиславъ IV укрѣпляетъ эту церковь пожизненно за свящ. Стефаномъ Кучинскимъ Кучковскимъ и предоставляетъ ему ремонтировать таковую по своему усмотрѣнію. При церкви этой были «грунты, лѣса, боры, ган, поля, огороды, пашни, пруды, подданные» (233). Въ 1646 г. священникомъ этой церкви былъ тотъ же о. Стефанъ Кучковскій. Онъ занимался денежными дѣлами (243). Въ 1648 г. вдова Анна Пескеликова за воровство утвари изъ Николаевской Дрогичинской церкви присуждена Дрогичинскимъ магистратомъ (въ засѣданіи войтовскаго и ратманскаго уряда) къ смертной казни. Церковь была обворована въ ночь съ 20 на 21 сентября 1647 г. Были похищены: священническая риза

крестъ серебряный, альба, свѣчи 4 большихъ, свѣчь малыхъ «ручныхъ» двадцать, черное облаченіе, погребальное покрывало, тувальня (полотенце) съ краснымъ шитьемъ, тувальня съ широкой черной вышивкой, тувальня такая же вышитая по ханвѣ, третья—также широкая, завѣса изъ тонкаго полотна (gabek) съ красной каймой, простыня широкая, платокъ бѣлый, крестикъ отъ крестильнаго ящика съ фляжкой, денегъ 10 зл. изъ кружки и разныя облаченія, пріобрѣтенныя на средства братчиковъ (254). Въ 1649 г. при той же церкви былъ священникомъ о. Стефанъ Кучковскій и вель дѣло съ нѣкимъ Христофоромъ Чапскимъ (проз. Пастусикъ) о пропажѣ пороженка (255).

3) *Пречистенская* церковь въ г. Дрогичинѣ, отмѣчена также значительнымъ количествомъ документовъ. Въ 1539 г. священникъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Лука подарилъ своему сыну Карцу участокъ земли, купленный имъ у нѣкой Федѣ Майковичъ (34). Въ 1543 г. протопопъ Пречистенской ц. купилъ у мѣстнаго жителя Глечевича огородъ (38). Въ 1548 г. священникъ Дрогичинской Спасской церкви Иванъ совмѣстно со своей супругою Маріей купилъ въ г. Дрогичинѣ у мѣстнаго мѣщанина участокъ земли за 2 копы грош. (45). Въ 1549 г. священникъ г. Дрогичина о. Силуянъ выдалъ Дрогичинскому земскому судѣ Матвѣю Галянковскому обязательно на 7½ копъ польск. грош. Это обязательство было дано 11 марта, а отъ 20 мая того же 1549 года указанный судья Матвѣй Галянковскій выдалъ священнику о. Силуяну презенту на церковь, фундованную его предшественниками. Въ 1557 г. священникъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартинъ (Мартіанъ) купилъ у одного Дрогичинскаго мѣщанина, Залѣскаго, волоку земли, прилегавшую къ причтовой пашиѣ, за 40 копъ грош. польск. (59) и у другого мѣщанина Шдерейки плаць земли на горѣ за 6 копъ грош. польск. (60).

Въ г. Дрогичинѣ церковь во имя Пресвятой Богородицы «закоу гречекаго» «отъ немалаго часу» стояла на извѣстномъ мѣстѣ и къ ней была падана земля «Рогавецкая», 2 волоки 4 морга. Королевскій ревизоръ Дмитрій Сапѣга приказалъ перенести ее на другое мѣсто и священнику переселиться на другую усадьбу. Мѣстный священникъ обжаловалъ это ревизорское распоряженіе. Король Сигизмундъ 1563 г. 12 іюля далъ грамоту въ отмѣну приведеннаго распоряженія. Велѣдствіе сего 8 сентября 1563 г. ревизоры сдѣлали новый ограничительный актъ и утвердили за священникомъ прежнее владѣніе. При этомъ священникъ освобожденъ отъ уплаты податей и повинностей, но поставлено условіемъ «потера (молитвы) даромъ учти у церкви, дѣти крестити, вѣнчати и мертвыхъ до гробу проводить» (66). Въ 1565 г. сынъ Карна Попови-

ча — Иванъ подарилъ означенному же священнику о. Мартіану участокъ земли въ г. Дрогичинѣ, съ постройками, подъ названіемъ «Мелешинскій» (67). Въ 1566 и 1567 г. означенный Пречистенскій свящ. о. Мартіанъ приобрѣлъ покупкой плацъ съ постройками отъ мѣщанокъ Дрогичинскихъ—Оксиньи и Марины. (68, 70) и сѣножать отъ священника Воскресенскаго (71). Въ 1614 году церковь эта пострадала отъ пожара (149). Въ 1623 г. мѣщане супруги Серовки подарили ей свой наслѣдственный участокъ земли съ садами, на русской сторонѣ въ Дрогичинѣ (158).

4) Въ Забужной части г. Дрогичина была церковь *Спасская*. Къ Спасской русской церкви, на Забужьи, въ 1599 году поступилъ священникъ Ермола Суслевскій, и былъ формально введенъ во владѣніе землей, наданной названной церкви при генеральномъ размежеваніи Дрогичинскаго повѣта (115). Въ 1623 г. священникъ русской Спасской ц. о. Иеронимъ Чудовскій получилъ передаточную запись отъ мѣщ. Супрана на участокъ земли «Путовскій» въ суммѣ 9 копѣ грош. польск. (157). Въ 1624 г. мѣщане Дрогичинскіе русской Забужной стороны записали на Спасскую церковь серебра 2 гривни на кадильницу, два огорода и «на построеніе шпиталя» при этой церкви 60 штукъ бревенъ (159). Въ 1627 г. на церковь Забужную «обряда греческаго» мѣщане Гоцикъ и Жолковскіе подарили свой участокъ земли съ садомъ (171). Въ 1647 таже церковь при монастырѣ получила волоку земли «Сѣровчинскую» (250). При этой Спасо-Преображенской церкви былъ монастырь братства русскаго. Въ г. Дрогичинѣ, въ Забужной части, священникъ Преображенской *titus graeci* церкви, по дарственной мѣстныхъ гражданъ—мѣщанъ, въ 1638 г. получилъ два участка Сабѣжинскій (или Гостинный) и Ситчинскій (или Шневскій) (207). Въ 1641 г. отъ 3 апрѣля другой мѣщанинъ совершаетъ дарственный актъ въ пользу монастыря при Преображенской церкви и братства при ней и даетъ участокъ прозываемый «Буславчинскій» въ пять морговъ (214). Въ 1641 г. игуменомъ Дрогичинскаго монастыря за р. Бугомъ былъ пресвитеръ Пахомій Пацковскій, какъ видно изъ донесенія 16 іюля по дѣлу о захватѣ части луга, принадлежащаго городу, (216) и довѣренности отъ 7 ноября т. г. на веденіе гражданскихъ дѣлъ по монастырю (217). Въ 1657 г. во время нашествій на Подляшье шведовъ, венгровъ, козаковъ и др. непріятелей, по заявленію монаховъ Дрогичинскаго Преображенскаго православнаго монастыря отъ 29 января 1659 года, погибли все важнѣйшіе документы этого монастыря, какъ то: фондуши, различные крѣпостные акты, дарственные и др. (290). Въ 1661 г. игумень Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомій Пацковскій со-

Ставилъ актъ отреченія отъ игуменства въ семь монастырѣ въ пользу о. Евфимія Сикорскаго. Въ этомъ документѣ, подписанномъ 18 октября 1661 г. кромѣ о. Пахомія еще девятью лицами, содержится наставленіе преемнику: «оберегать Бога отцовскаго и цѣлость монастыря и монастыремъ управлять въ согласіи съ братіей монастыря и свѣтскимъ братствомъ. Къ документу подписались: Смиранный іеромонахъ Пахомій Пацковскій игуменъ монастыря Дрогичинскаго. Смиранный іеромонахъ Бонифатій Гецевичъ. Іосифъ Бережанскій—возитаторъ провинціальныи монахъ — Варлаамъ Левикъ. Монахъ—Елисей Громыка. Монахъ, (regularis) о. Тефилага Грумаковичъ. Старшій братъ Янъ Рускевичъ. Стефанъ Одоевскій. Леонтій Михаловскій (291).

Въ томъ же г. Дрогичинѣ, на предмѣстьи, существовала церковь *св. Троицы* Она была сооружена «за давныхъ часовъ» (285). Въ 1542 г. свящ. Дрогичинской св. Троицкой церкви Θεодоръ Александровичъ, имѣвшій наслѣдственную недвижимую собственность въ сел. Море—Творково, среди другихъ участковъ, ее подарилъ землянину (nobili) изъ того же селенія (36). Въ 1563 г. по распоряженію кор. Сиг. змунда Августа церковь была надѣлена землей—2 волоки и 8 морговъ, огородами и десятиной съ двухъ селеній—Хроловичы и Синевицы. Въ 1659 году 9 іюня митроп. Кіевскій Діонисій Балабанъ издалъ грамоту съ разрѣшеніемъ основать при этой церкви женскій общежительный монастырь. Основателемъ сего монастыря были инокъ Дрогичинскаго же мужскаго монастыря Варлаамъ Левикъ. Онъ своими средствами и трудами привелъ въ надлежащій видъ св. Троицкую церковь, которая по случаю военнаго раззоренія пришла въ упадокъ. Митрополитъ въ своей грамотѣ говоритъ, что это разрѣшеніе онъ даетъ по соглашенію съ епископами: Винницкимъ, Черемышльскимъ и Самборскимъ—Антоніемъ Зельборскимъ и Львовскимъ Арсеніемъ, и что основатель монастыря инокъ Варлаамъ надъ названнымъ монастыремъ и инокинями не имѣетъ никакой власти, что непосредственное завѣдываніе симъ монастыремъ возложено на игумена Дрогичинскаго мужскаго монастыря (285).

За г. Дрогичиномъ, въ XVI вѣкѣ находилась православная церковь *св. Варвары*. Въ 1588 г. она подверглась ограбленію. Какою то Андрей Поповичъ совершенно опустошилъ эту церковь, забравъ изъ нея священныя облаченія и утварь. Антимисъ былъ затѣмъ найденъ и доставленъ Дрогичинскимъ мѣщаниномъ Андреемъ Вардачемъ (97).

Въ с. Дружиловичахъ, Пин. п., церковь во имя св. Николая была надѣлена княземъ Юріемъ Семеновичемъ изъ «своей выслуги» «на господаре

вел. королѣ», именно ей дано: 1) въ Дружиловичахъ—подданный совсѣми «данами» и «дачками», а кромѣ того десятина, 2) въ Достоевѣ,—«земля полазная и съ пашнею»; 3) въ Моголи,—3 ведра меду; и 4) въ Довировичахъ,—2 ведра меду (55). Имя князя Юрія Семеновича Пинскаго показываетъ, что приведенное наданье было совершенно въ половинѣ XV в. ¹⁾ Въ 1555 г. древнее земельное наданіе было обмѣнено, съ согласія королевскихъ ревизоровъ, на новый надѣлъ и скрѣплено актомъ 4 декабря 1555 г. Изъ этого акта ревизоровъ видимъ, что священникъ Дружиловической церкви имѣлъ въ Дружиловичахъ и въ Моголи земли пахатной 4 вол. 9 морг. и 1 пруть и луговой 13 морг. 2 прута. Въ замѣнъ онъ получилъ 5 волокъ земли (56).

Въ м. Дубровкѣ, Пинск. п., церковь св. Пятницы существовала за долго до Брестской униі. Къ половинѣ XVI вѣка она имѣла подданнаго, который давалъ 13 ведеръ меду и 68 грошей «старую данину» у Велени. Къ этой данинѣ князь Иванъ Юрьевичъ Гольшанскій уже специально «на монастырь» записалъ Пятницкой церкви очень значительный фундушъ, а именно: дворецъ въ с. Крупой съ пашней, мельницей и 4 семьями подданныхъ, двухъ паробковъ,—«штобы вѣчно двѣ сохи ходили», далѣе—полколоды меду у Сеховахъ, озеро Уколку, и кромѣ того—десятую рыбу съ невода, десятину съ городской пашни, десятую мѣрку съ городской мельницы. Условіемъ ставится, чтобы игумень держалъ тамъ «общинку» и кормилъ 12 человекъ братіи и поминовеніе творилъ о родителяхъ фунда-тора и о немъ самомъ. Это наданіе было совершено княземъ Иваномъ (Янушомъ) Юрьевичемъ Гольшанскимъ, самымъ старшимъ изъ 12 дѣтей князя Юрія Ивановича Гольшанскаго Дубровицкаго. Жизнь его падаетъ на первую половину XVI в. († 1549 г.) ²⁾ 15 индикта, которымъ датированъ этотъ актъ, приходится на 1542 г. или на 1528 годъ. Что именно этотъ, а не другой, болѣе ранній князь Гольшанскій съ тѣмъ же именемъ Иванъ Юрьевичъ († 1481) ³⁾, былъ совершителемъ настоящаго акта,—подтверждается другимъ актомъ, явленнымъ рядомъ въ книгѣ Пинск. гродскомъ судѣ № 13,004. У князя Ивана Юрьевича было нѣсколько сестеръ—изъ которыхъ одна—Ганна Юрьевна Гольшанская была за Олизаромъ Кирдеемъ, а другая за Михаиломъ Тихоновичемъ Козинскимъ. Эта подробность при справкѣ съ генеалогіей князей Гольшан-

¹⁾ Wolf—Kniaz. Lit. Rus., str. 367,—несмѣнно ссылается на королевскую привиллегію по книгѣ „записей“ въ метр. Литов. на означенныя имѣнія и при этомъ г ворить, что этотъ князь скончался безъ потомства, почему его владѣнія достались въ королевскую казну.

²⁾ Wolf—Kniaz. Lit.-Rus. str. 110.

³⁾ Тамъ-же str. 107.

скихъ по Вольфу ¹⁾ не оставляетъ въ томъ никакого сомнѣнія. У Вольфа мы читаемъ что княжна Ганна Юрьевна Гольшанская дѣйствительно была замужемъ за Кирдеемъ Олизаромъ Мыльскимъ (1558—1585), а за Козинскимъ Михаиломъ Тихоновичомъ была замужемъ 2 бракомъ—Марія Юрьевна Гольшанская (1552—1570) бывшая третьимъ бракомъ, съ 1571 г. за извѣстнымъ княземъ Андреемъ Курбскимъ. Такъ какъ князь Иванъ Юрьевичъ Гольшанскій скончался безъ потомства ²⁾, то его Дубровское имѣніе перешло по раздѣлу къ двумъ сестрамъ, только что упомянутымъ. Ими прежній фундушъ Дубровицкой церкви подтверждается и приумножается. Такъ сохранился актъ 15 мая 1587 года, изъ котораго видно, что священнику Пятницкой церкви записывается сверхъ всего перечисленнаго ежегодная денежная выдача въ день св. Спаса по копѣ грош. литовскихъ (т. е. ок. 7 руб.) (96).

Въ с. Еремичахъ, Слуцк. п., 1582 г., 15 октября, князь Александръ Слуцкій ³⁾ надѣлилъ фундушемъ Рождество Богородицкую церковь. Эта церковь уже существовала, но при ней не было никакихъ угодій. Быть можетъ, до означеннаго 1582 года, при ней не было и особаго священника. Князь Слуцкій Александръ вручаетъ эту церковь священнику о. Лаврентію Емельяновичу Мелеховичу, надѣляетъ ее земельными угодьями, надавъ: огородъ подлѣ имѣнія, земли три волоки, вступъ въ лѣсъ на постройки, дрова и для постановки ульевъ и, кромѣ того, ежегодно къ храмовому празднику Рождества Богородицы разрѣшается сытить 20 ведеръ меду. Въ эту же пору, несомнѣнно, былъ образованъ и приходъ Еремичскій, къ которому приписаны деревни: Загольное, Неволоже, Смольгово, Ющковичи, Заболотье, Чеченье, Обчино великое и малое и половина людей въ Костынкахъ. Церковь и приходъ дается въ наслѣдственное священство фамиліи о. Лаврентія Мелеховича, «пока станетъ ихъ фамиліи», если будутъ у него потомки, правоспособные къ принятію іерейства. Въ наданьи имѣется обычная прибавка—обязательство для священника—поминовение фундаторовъ, обязанность пристойно жить и пасомыхъ овецъ учить пути Божію (87).

Въ с. Жерчицахъ, Мельн. п., церковь существовала до униіи. Въ 1583 г. священникъ Жерчицкой церкви продалъ Мельницкому бурмистру пшеницу, собранную

¹⁾ Тамъ-же str. 112—115.

²⁾ Тамъ-же str. 110.

³⁾ Нужно полагать, что это никто другой, какъ князь Александръ Юрьевичъ Омельковичъ, третій изъ сыновей Юрія Семеновича († 26 июня 1591 г.). Wolff, Kniazowie Lit.-Ruscy str. 334.

имъ въ качествѣ десятины съ сел. Жерчиць за годъ, а кромѣ того мельницкому еврей 18 корцовъ пшеницы (90). Въ 1662 г. священникомъ при сей церкви былъ о. Ипатій Федоровичъ (293). Въ 1658 г. новый владѣлецъ им. Поканева, Жерчиць и Островка королевскій покосный дворянинъ Станиславъ Кароль Лужецкій установилъ десятину въ пользу настоятелей Мелейчицкаго костела съ означенныхъ имѣній, при чемъ его подданные въ Поканевѣ и Жерчицахъ обязывались ежегодно вносить по 1 копѣ жита и по одной копѣ ярины безъ различія будутъ-ли то православный или р.-католикъ («*lubo Rusinow, lubo katolikow* (281).

Въ с. Жолкини, Пинск. п., церковь св. Спаса существовала еще въ XV вѣкѣ, какъ можно видѣть изъ слѣдующаго дѣла 1509 г. Подданные князя Федора Ивановича Ярославича изъ с. Жолкини пожаловались означенному князю на священника Лопатской церкви, въ томъ, что послѣдній вторгнулся въ ихъ «отчину—пчолми, бортею и иными входы». Для разбора жалобы князь Федоръ Ивановичъ назначилъ «смѣстный» судъ «съ нареченнымъ епископомъ Пинско-Туровскимъ Арсеніемъ». Предъ этотъ судъ предстали отѣтчикъ и жалобщики. Священникъ показалъ, что тамъ, въ Жолкини было его дворнице—усадыба съ пашней и бортями.—Жалобщики Жолкинцы отрицали это и утверждали, что священникъ завладѣлъ «вписными нивками и вписными бортями». Судъ, по разсмотрѣнн дѣла, присудилъ священнику пользоваться только урочищемъ, подъ названіемъ «*Лесциный островъ*», гдѣ онъ имѣлъ косить, пахать, ставить сѣтки и капканы для ловли звѣрей, хмѣль драть и «цитву (?) садить». Священнику была выдана грамота съ прописаннымъ опредѣленіемъ (8). Изъ документа 1556 г. 18 ноября видно, что древній земельный надѣлъ священника этой церкви въ количествѣ 1 волоки, 19 морговъ и 21 прута, былъ освобожденъ ревизорами отъ ежегодныхъ податей въ казну «до воли и ласки» короля (58). Затѣмъ, согласно ходатайству священника, король Сигизмундъ-Августъ отъ 25 іюня 1568 г. повелѣлъ дать въ томъ же селѣ 10 морговъ и 9 протовъ. Изъ этого документа выясняется любопытная подробность, что «вездѣ къ церквамъ» установился обычай («давать двѣ волоки (72).

Въ сел. Истокъ, близъ г. Волковыска, церковь православная во имя Животворящаго Креста сооружена въ половинѣ XV вѣка. Основателемъ ея былъ священникъ Семенъ Прохоровичъ Чаплеевскій. Онъ, какъ самъ свидѣтельствуесть въ своемъ завѣщаніи (XV в.), поставилъ эту церковь и соорудилъ «своимъ властнымъ коштомъ и накладомъ, за позволеніемъ жены Михаила Нацевича и

мужей господарскихъ Волковыскихъ, съ благословенія митрополита Александра». Тотъ же свящ. Чаплеевскій купилъ нахатную землю къ этой церкви при рѣкѣ Сточкѣ, недалеко отъ р. Зельвы и р. Зельдыни, на 25 бочекъ «ратушныхъ» и на той землѣ осадилъ подданныхъ. Послѣ о. Чаплеевскаго церковь Воздвиженская и ея фундушъ перешли къ сыну строителя—также священнику—о. Киприану. Крайне важно установить время совершенія этого духовнаго завѣщанія. Оно датировано «1443 г., 9 марта, индикта шостого». Индиктъ поставленъ вѣрно. Но обращаясь къ названнымъ въ документѣ лицамъ, по нашему крайнему разумѣнью, должно предположить, что въ этой датѣ должна быть сдѣлана поправка.—Такъ прежде всего обращаетъ вниманіе указаніе о. Чаплеевскаго, что онъ получилъ благословеніе на созданіе храма Воздвиженія Креста Господня на Истокѣ равно какъ и былъ поставленъ во священника, почему и получилъ ставленную грамоту ни отъ кого другого, а «отъ митрополита Александра». Въ каталогахъ митрополитовъ западно-русскихъ этого имени мы не встрѣтили. Обращаясь далѣе къ другимъ примѣтамъ, мы находимъ здѣсь также указаніе, во-1-хъ, на то, что сооруженіе церкви произошло по разрѣшенію «пани Михаловой Нацевичовой» и во-2-хъ, что писалъ данное духовное завѣщаніе «слуга пана Войтеха Ключки Марціанъ Ясковичъ Полонскій». Михалъ Нацевичъ упоминается Бонецкимъ въ его книгѣ „Poczet rodów“, въ качествѣ строителя и фундатора костела въ Зельвѣ въ 1470 г. 1). Отсюда можно заключить, что онъ былъ живымъ еще въ эту пору. Между тѣмъ, ссылка на него документа, датированнаго 1443 годомъ на одну «паню Михалову Нацевичову», т. е. на жену сего Михаила Нацевича, обычно должно свидѣтельствовать о томъ, что означеннаго мужа ся уже не было въ живыхъ. По Бонецкому Наць (Начко) на сеймѣ въ Городлѣ 1413 г. получилъ гербъ Доливу. Въ 1441 г. онъ былъ старостой Брестскимъ, а въ 1451 г.—троцкимъ канцеляномъ 2). Очевидно его сынъ Михаилъ долженъ былъ жить и дѣйствовать во второй половинѣ XV в. Это соображеніе склоняетъ наше мнѣніе въ сторону нѣсколько болѣе поздняго написанія даннаго документа, нежели показано въ датѣ. Къ этому еще болѣе склоняетъ насъ упоминаніе документа—о Войтехѣ Ключкѣ. Войтехъ Яновичъ Ключко является однимъ изъ близкихъ придворныхъ лицъ страдалницы-княгини Елены Ивановны. Онъ въ 1493 г. въ званіи намѣстника Утянскаго ѣздилъ посломъ въ Москву. Въ слѣдующемъ 1494 году—онъ вторично ѣздилъ въ Москву и со

1) Poczet rodów str. 196.

2) Тамъ-же.

времени бракосочетанія княгини Елены Ивановны впредь до ея смерти въ 1513 г. былъ при ней въ должности «охмистра». Умеръ В. Я. Ключко въ 1514 году ¹⁾. Отсюда, съ тѣмъ большимъ правомъ заключаемъ, что дата интересующаго насъ документа должна быть нѣсколько отодвинута къ концу XV вѣка. Имѣя въ виду, что индиктъ 6 падаетъ на годы—1443, 1458, 1473, 1488, 1503 мы считали бы наиболее соответствующимъ приведеннымъ показаніемъ отнести настоящее завѣщаніе къ 1473 году. Что же касается имени митрополита Александра, то вопросъ о немъ должны считать пока открытымъ. Но едва ли это можетъ служить серьезнымъ основаніемъ чтобы считать этотъ документъ въ отношеніи подлинности подлежащимъ сомнѣнію.

Въ с. **Каменѣ**, Минск. г., церковь во имя св. Троицы существовала до униі. Въ 1593 г. она была фамильною церковью мѣстныхъ помѣщиковъ Садовскихъ. Въ своемъ завѣщаніи 19 іюля 1593 г. Мартинъ Васильевичъ Садовскій дѣлаетъ распоряженіе, чтобы въ этомъ храмѣ съ правой стороны былъ сдѣланъ склепъ для погребенія его. Онъ же завѣщатель пріобрѣтеть колоколъ за 10 копъ грошей литовскихъ «ку поднесенью тѣла Христова» (106).

Въ г. **Кобринѣ**, Петропавловская церковь существовала гораздо раньше 9 февраля 1463 года. Отъ этого времени сохранилась напечатанная въ настоящемъ томѣ грамота княгини Кобринской, жены князя Семена и ея сына Романа, которой они даютъ своему слугѣ Богдану Іудовичу за его службу, «что ѣтъ уховавъсе, служачы у князя моего и насъ» и его преемникамъ церковь свв. Петра и Павла въ г. Кобринѣ со всеми приходами и доходами и со всеми паннями, десятинами засѣвами, церковнымъ плацомъ, съ огородомъ въ 15 пратовъ въ концѣ означенаго плаца, на Черевачицкой улицѣ пять отдѣльныхъ плацовъ, «якъ здавна и зо всемъ, какое предъ тымъ по старому служило до церкви свв. апц. при старомъ поци Петровскимъ на имя Пацѣ, также дали есьмо со всеми поемщинами и засидниками и съ роснустами». Изъ этого документа видно, что въ 1463 г. были при ПетроПавловской ц. въ г. Кобринѣ священникъ Пацѣ и что въ означенномъ году эта церковь была отдана нѣкому Богдану Іудовичу (3).

Дѣйствительно, какъ можно видѣть изъ книги «Wolfa Kniaziowie Lit.—Ruscy»²⁾ въ XV вѣкѣ жилъ князь Семень Романовичъ Кобринскій. Онъ былъ женатъ на княжнѣ Гольшанской Ульяніи Семеновнѣ. Около 1460 г. князь Семень Романовичъ умеръ и оставилъ жену, сына Ивана и двухъ дочерей. Г. Вольфъ

¹⁾ Boniecki—Poczet rodów str. 130.

²⁾ Wolff—Kniaziowie Lit. Ruscy str. 162.

указываетъ и существованіе приведенной записи на имя Богдана. Въ XV же вѣкѣ, князь Иванъ Семеновичъ Кобринскій ¹⁾ († 1490 г.) надѣлилъ монастырь св. Спаса, въ Кобринѣ, наданіемъ двухъ земель—Постригачевской и Хильчевщины—и это наданье записалъ въ Евангеліи. Но его жена, перешедшая въ р.-католичество, хотя не имѣла никакого права на Кобринь, отняла тѣ двѣ земли у прав. монастыря и дала пѣкому Николаю Зембоцкому и только по жалобѣ архимандрита этого монастыря, король присудилъ эти земли снова монастырю. (35).

Въ г. Коднѣ, существовала въ XV вѣкѣ, церковь во имя св. арх. Михаила, сооруженная мѣщанами коденскими «закону греческого». Въ документѣ настоящаго тома сообщается интересная подробность, касающаяся сооружения этого храма. Воевода подляшскій, маршалокъ и секретарь короля, Иванъ Семеновичъ Сапѣга «осаживалъ» мѣсто Коденское. Въ тотъ часъ разсказалъ его милость мѣщанамъ веѣмъ закону греческаго, абы збудовали въ местѣ Коденскомъ церковь св. Михаила. Какъ же оные мещане подле разсказаня е. м. такъ учинили,—збудовали церковь,—е. м. встановилъ въ той церкви икона «Федора», мѣщанъ коденскихъ обязалъ въ пользу означеннаго священника ежегодно въ осень, послѣ окончанія жатвы, давать по одной копѣ жита. А кромѣ того священнику были отведены земельныя угодыя—полторы волоки земли и три «сѣножатки». Фундушъ былъ скрѣпленъ особымъ «листомъ», выданнымъ свящ. Феодору. Въ 1500 году этотъ фундушъ былъ подтвержденъ сыновъ Ивана Сапѣги, Павломъ Ивановичемъ. При этомъ не лишнимъ будетъ отмѣтить, что Павелъ Ивановичъ Сапѣга подписывалъ документъ по-русски и условіемъ ставилъ, чтобъ «службу Божию въ той церкви служили за предки и отца нашего души Бога молили и дѣтей моихъ здоровье и веѣхъ православныхъ христіанъ» (5).

Въ Козерадахъ, Мельн. п., церковь упоминается въ XVII вѣкѣ. Отъ 1652 г. 23 января имѣется квитанція Мельницкаго земскаго писаря и поборцы на имя священника Козерадскій церкви, о. Луки Ярофесвича въ томъ, что этотъ послѣд-

¹⁾ Кн. Ив. Сем. Кобринскій былъ женатъ на Феодорѣ Ивановнѣ Рогатинской. Вместе съ супругой князь Ив. Сем. совершилъ рядъ наданій на правосл. церкви и монастыри. После смерти мужа внявша Феодора, какъ свидѣтельствуемъ настоящий документъ, приняла р.-католическую вѣру и приняла имя Софій. Это было въ 1507 г. (Wolff—„Kniaziowie Lit.-Rus y“ 163—4) и совершилось подъ вліяніемъ ея замужества съ паномъ Пацомъ. Схоронивъ этого мужа въ 1508 г. она вышла въ 3-й разъ замужъ за Николая Радивилловича, который умеръ въ 1509 году и умерла безпотоства въ 1512 году.

ній уплатилъ съ волоки церковной три золотыхъ, «поборѣ шестого, за 4-й срокъ» (266).

Въ с. **Кольчицахъ**, Бобр. у., надъ р. Птичемъ церковь была до половины XVI вѣка. Къ 25 августа 1560 здѣсь уже было двѣ церкви: св. Спаса и св. Николая и священникомъ при нихъ былъ Вавило Самойловичъ. Послѣдній издавна владѣлъ 16 полями и 6 сѣнокатами «тое все земли оромое на тую церковь на 50 бонокъ девять на одинъ змѣрь—сѣнокати 54¹/₂ воза» (64).

Въ с. **Корницѣ**, Мельн. п., церковь и при ней приходъ существовалъ въ XVI вѣкѣ. Въ 1609 г. православный священникъ Корницкой церкви, долженъ былъ вести процессъ съ мѣщанами м. Высоцка по дѣлу о проданной его паробкомъ соли (124). Въ 1662 г. здѣсь былъ приходъ (293).

Въ селѣ **Коссовѣ**, Мельн. п., церковь существовала задолго до уніи. Въ 1530 г. свящ. русской ц. св. Маріи о. Игнатій былъ введенъ во владѣніе полемъ Ганчишки, которое было ему отведено коляторами (22). Въ 1609 г. эта церковь называется русской, греческаго обряда. По продажной отъ Лядскихъ, вмѣстѣ съ прочимъ недвижимымъ имуществомъ эта церковь перешла въ означенномъ году въ руки каштеляна Варшавскаго, старосты Кобринскаго и Осѣтннскаго, Станислава Варшавскаго, со всѣми ея принадлежностями, вмѣстѣ «съ правомъ патроната по отношенію къ названной церкви и къ попату или клиру этой церкви» (136).

Въ с. **Кочераныхъ**, Бобр. у., церковь существовала до уніи. Землянскій Тризна Петръ, согласно своему ходатайству, 9 мая 1591 года получилъ грамоту кор. Сигизмунда III, которою утверждёнъ въ должности священника въ Никольской церкви, села *Кочерангъ*, Бобруйскаго староства, за рѣкою Березиной, пѣкто Гавріилъ Костка, очевидно не имѣвшій еще священническаго сана, и подтверждены всѣ наданья, сдѣланныя предками его королями, а именно въ отдѣльномъ обрубѣ—2 волоки, 1 моргъ и 153 шага и сѣнокати 61 моргъ и 284 шага. Священникамъ означенной церкви предоставлено право безплатнаго помола, рыбной ловли въ рѣкахъ и озерахъ, боброваго гона, охоты въ лѣсу за звѣрями. Въ документѣ указывается, что «преосвященному архіепископу митрополиту» предоставляется право къ означенному храму «презентовать» и пресвитерами утверждать годныхъ лицъ. (101). ¹⁾

¹⁾ Въ этой грамотѣ встречаемъ чрезвычайно любопытное выраженіе: „имѣ намиъ (Сигизмунда III) листомъ приви еинымъ подтверждаемъ вѣлчости попомъ одъ початку вѣры святой православной унацѣи“... Грамота писана 9 мая 1591 года. Значить для Сигизмунда III и тѣхъ лицъ, которыя были при немъ и участвовали въ совершеніи означенной грамоты было ясно, что началъ уніи уже положено.

Въ м. **Крайскѣ**, Минск. п., при слияніи рѣки Вилии и Кобылянки, церковь существовала до уніи. Въ концѣ XVI вѣка Крайскѣ принадлежалъ витебскому воеводѣ Юрію Носиловскому, и перешелъ отъ него по раздѣлу его дочерямъ—Ядвигѣ по мужу—Остиковой и Щасной—Марушѣ, бывшей замужемъ за княземъ Юріемъ Збаражскимъ. Въ 1590 году церковь осталась въ общемъ владѣніи помянутыхъ владѣлицъ (100). Въ инвентарѣ 1593 года говорится: «при мѣстечку Крайскомъ церковь русская, поупъ при той церкви, звонъ, кленадло» и указано, что при церкви имѣется земельный надѣлъ (105).

Въ с. **Красносельѣ**, Мин., п., церковь существовала до уніи. Она называлась Воскресенской и съ давняго времени имѣла, между прочимъ, земельный надѣлъ отъ нѣкоего Флоріана Матысовича Вильдунка подъ названіемъ «Вильдунковщина», въ количествѣ 25 морговъ. Въ 1569 году состоялась замѣна «Вильдунковщины» съ согласія державцы Красносельскаго князя Стефана Андреевича Збаражскаго—на 27 морговъ и 7 прutowъ, прилегавшихъ къ церковной землѣ (73). Въ 1600 г. церковь Воскресенская получила новый земельный надѣлъ, въ отмѣну за прежній, который былъ отданъ землянину Нининскому. Отъ церкви взято 24 морга, 16 прutowъ и 6 прутиковъ. Взамѣнъ отъ упомянутаго Нининскаго получено такое же количество земли въ сел. Осовцѣ (117).

Въ с. **Креслинѣ**, Мельн. п., церковь существовала задолго до уніи. Въ 1538 г. свящ. Креслинской ц., о. Несторъ взялъ закладную въ суммѣ 30 «осимковъ» на им. Струсы отъ сыновей зем. Іоанна (33).

Въ с. **Крошинѣ**, Новогруд. у., церковь ¹⁾ «вѣры русской уніатской» была вновь сооружена и надѣлена фундушемъ по распоряженію князя Доминика Николая Радивиля въ XVII вѣкѣ. Въ 1623 г., 11 августа, былъ составленъ экономомъ кн. Радивиля фундушовый актъ, по которому на эту церковь былъ отвѣденъ плацъ въ Крошинѣ при церкви, съ усадьбой для священника, огородъ и лугъ у озера при Стаецкомъ «гостинцѣ» и три волоки пахатной земли. Священнику предоставлено право осадить на означенной землѣ подданныхъ. До тѣхъ же поръ пока эти подданные будутъ осажены, священнику даются два мѣщанина, которые и должны работать на священника. Для вспомошествованія двумъ подданнымъ, которые поселились бы на землѣ священника, отъ двора назначено по бочкѣ жита и по одному быку. Кромѣ того на воскъ, вино и другія потребности изъ Крошинскаго двора ежегодно назначено по 30 злотыхъ въ

¹⁾ Въ спискѣ г. Товарова этой церкви мы не нашли. Вѣроятно, что она была въ районѣ Стволовичскаго правосл. прихода.

распоряженіе священника. Отдѣльно на «кантора (пѣвца) той же церкви дается полплаца». Въ актѣ опредѣляется самый приходъ новой Крошинской церкви: «всѣ подданные князя вѣры русской, униатской—волоостей, Крошинской, Стаецкой и Колдычевской (156).

Въ с. **Крюкахъ**, Брест. п. церковь существовала до уни. Въ 1582 г. причтъ мѣстной церкви имѣлъ уже земельное владѣніе (88).

Въ м. **Лахвѣ**, пынѣ Мозыр. у. Минск. г., церковь въ честь Пречистой Богородицы, существовала «издавна», т. е. безспорно въ XVI. Въ 1623 г., 4 ноября Альбрехтъ Владиславъ Радивиль подтверждаетъ давнее паданіе на эту церковь двухъ волокъ земли и плаца съ причтовыми строениями и кромѣ того пять «мѣдницъ» меду (т. е. «двадцать котловъ») съ им. Лахвы. Въ означенное время въ Лахвѣ было два священника. Поэтому означеннымъ документомъ назначается первому священнику три мѣдницы, а второму—двѣ мѣдницы меду. Кромѣ того уже отецъ названнаго Альбрехта Радивиля надалъ священникамъ этой церкви «канунъ». Обязанностью духовенства поставляется: неизмѣнное совершеніе въ Лаховской церкви богослуженія по обряду греческому и чтобы духовные — служили добрымъ примѣромъ для прихожанъ (289). Въ 1643 году, при церкви Рождества Пресвятой Богородицы, было два священника, по просьбѣ которыхъ тогдашній владѣлецъ Лахвы Александръ Людовикъ Радивиль далъ право на свободный бесплатный перемоль по 10 бочекъ различнаго хлѣба, въ удостовѣреніе чего былъ выданъ листъ арендатору—жиду (229).

Въ с. **Лашѣ**, Гродн. уѣзда, церковь св. Николая существовала до уни. Въ концѣ XVI в. былъ при ней священникомъ о. Андрей Петровичъ, который дожилъ здѣсь до глубокой старости и въ 1592 г. составилъ духовное завѣщаніе въ пользу своихъ троихъ сыновей (103).

Въ **Лельчицахъ**, Уборской вол. патрономъ церкви въ 1651 г. былъ епископъ виленскій Георгій Тышкевичъ. 20 марта 1651 г., въ виду дошедшаго до него извѣстія, что прихожане Лельчицкой церкви за совершеніе требъ крещенія и брака своему приходскому священнику или ничего не даютъ или даютъ очень мало,—патронъ владѣлецъ предписываетъ, чтобы они своему приходскому священнику за крещеніе и браковѣчаніе давали столько же, сколько и прочимъ свящ. Уборской волости даютъ ихъ прихожане. Вмѣстѣ съ тѣмъ старостѣ Уборскому было крѣпко приказано, чтобы онъ усердно наблюдалъ затѣмъ, чтобы названный Лельчицкій священникъ какъ литургію, такъ и прочія требы совершалъ за плату и вознагражденіе (265).

Въ м. Логойскѣ, Мин. г., было до уніи двѣ православныя церкви: а) церковь *Пречистенская*, упом. въ 1558 г., при чемъ указывается, что ей принадлежало двѣ сѣножати между рѣкъ Логожи и Гайны (62), и б) церковь *Возволенія Господня*. Владѣлецъ м. Логойска Василій Тишковичъ надалъ на эту послѣднюю церковь большое село Заборье, все «огуломъ», съ крестьянами, которыхъ судя по документу было свыше 20 дворовъ. Отъ православнаго fundатора Василя Тишковича, Логойскъ перешелъ къ его сыну Юрію, а отъ послѣдняго его сыновьямъ. Въ 1596 г. владѣльцемъ м. Логойска былъ уже Мартинъ Тишковичъ, подстароста Минскій, получившій Логойскъ по раздѣлу съ братьями, когда церковное село Заборье подверглось ужасному наѣзду урядника и поданныхъ им. Запонъ тогожъ повѣта (111). Въ 1654 г. Минская, въ то время униатская архимандрія, продолжительное время вакантная, досталась Метиславскому архимандриту базилианну Варлааму Козинскому. Въ составъ этой архимандріи входили: два монастыря—Вознесенскій и св. Духа въ г. Минскѣ и двѣ приходскія церкви—св. Николая въ с. Гайнѣ и св. Николая въ м. Логойскѣ. Архимандритъ получалъ въ пожизненное владѣніе очень значительныя оброчныя статьи, которыя издревле принадлежали названнымъ монастырямъ, и между прочимъ «мостовое» на рѣкѣ Слѣпнѣ. Кромѣ того, тому же архимандриту отдавались въ пожизненное распоряженіе и «семинарскія имѣнія, съ обязательствомъ содержать въ Минскѣ при церкви св. Духа пять семинаристовъ» (275)

Въ м. Лозовѣ, Мельн. п., православная церковь существовала задолго до уніи. Священникъ Лозовской ц. Мельн. п. въ 1533 г. о. Григорій (иначе Феодоръ) обезпечиваетъ вѣковной записью на своемъ «недвижимомъ» имѣніи въ м. Лозовѣ приданное своей жены Татьяны—30 копѣ грош. (27). Тотъ же о. Григорій въ 1533 г. купилъ въ собственность двѣ мельницы и сукновальни въ Лозовѣ (28), а въ 1535 году отказался отъ этой покупки въ пользу прежняго владѣльца (29), и приобрѣлъ отъ него покупкой весь его участокъ земли въ Лозовѣ за 30 копѣ грошей, но затѣмъ снова почему то и отъ этой покупки отказался (30). Въ 1538 г., священникъ Лозовской ц. о. Григорій беретъ закладную на участокъ нѣкоего Гоголя въ м. Лозовѣ (31), и въ тотъ же день передаетъ эту закладную нѣкоей Марушѣ Николаевнѣ изъ Твороговъ (32). Въ 1542 г. тотъ же о. Григорій, уже именуемый «протопопомъ» заставилъ въ суммѣ 32 коп. грош. свое наследственное имѣніе въ Лозовѣ нѣкимъ Слѣповронамъ (37). Въ 1545 г. протопопъ Григорій, умирая, составилъ завѣщаніе, которымъ записалъ 10 коп. грош. на звонъ къ Лозовской церкви и просилъ—священниковъ Дрогичинскихъ церквей—Никольской ц.—о. Григорія и Пятницкой—Прокопія отслужить по немъ

сорокоустъ (39). Въ 1548 г., священникъ Лозовской церкви о. Власій Дмисевичъ ¹⁾ свою наследственную недвижимую собственность въ м. Лозовѣ—подарилъ Лозовскому земскому судѣ Матвѣю Гальянскому (46). Въ Лозовѣ церковь была фундована помѣщиками Голянковскими. Въ 1548 г., 2-го января въ качествѣ пожизненнаго (ad extrema tempora vitae) «ректора церкви русской» тогдашній владѣлецъ им. Лозова, судья земли Дрогичинской, Матвѣй Гальянковскій «избралъ и опредѣлилъ» честного и благороднаго Власія Дмисевича (44). Но въ слѣдующемъ году, 20 мая 1549 г. тотъ же патронъ выдалъ презенту «честному и благородному Силуяну Яцковичу», также «ad extrema tempora vitae» (48). Свящ. мѣстной русской церкви о. Феодоръ въ 1553 г. покупаетъ у мѣстнаго же дворянина Ильковича прудъ съ мельницей и сукновальной (26).

Въ **Лошницѣ**, церковь св. арх. Михаила надѣлена землей въ 1624 году. По волѣ подчашаго в. к. лит. князя Януша Радивиля, его ревизоръ выѣхалъ въ Лошницу и нарѣзалъ къ церкви: 1) пять плацовъ, въ мѣст. Лошницѣ—у озера, по полморга каждый, 2) на улицѣ Новосельской 1 плацъ и съ другой стороны улицы огородъ въ 2 морга, 3) отдѣльно 6 морговъ огородовъ до самой рѣки, 4) земли пахатной 6 волокъ, 5) сѣноката на 30 морговъ, 6) въ заст. Колинѣ—3 пустыхъ волоки и 26 морговъ. Священникъ Михайло-Архангельской ц. въ м. Лошницѣ обязуются совершать всеѣ требы духовные и въ селѣ Ногоновичахъ (18).

Въ с. **Лучинѣ**, Минск. г., Рѣчицк. п., былъ въ 1593 г. храмъ св. Николы, при которомъ фамильное кладбище землянъ Качицкихъ (107).

Въ им. **Лѣсковичахъ**, Пинск. п., построена церковь въ 1626 году земляниномъ Иваномъ Гавриловичемъ Зябкой «своимъ коштомъ» и освящена во имя Пречистой Богородицы, прор: Илии и архангела Михаила. 25 мая 1643 г. была совершена фундушова запись, по которой строитель «на выховане священника» надаетъ пахатной земли полволоки и особо сѣноката 2 морга. Кроме пользованія землею, священнику дастся «торговле празниковъ вынѣ менованыхъ—на вино и ладанъ». Любопытна при этомъ оговорка фундатора, что онъ еще въ 1626 г. построивъ церковь надалъ на содержаніе при ней священника землю и сѣноката, но закрѣпить это наданье актомъ не могъ до даннаго времени и нынѣ боясь, чтобы послѣ смерти его не произошло какой перемѣны «яко звыкло бывати», «тую давно отданную на церковь Лесковицкую полволоки земли и сѣноката» закрѣпляетъ уже формальнымъ документомъ.

¹⁾ Изъ этого документа можно заключать, что раньше упоминаемый священникъ, а затѣмъ протопопъ Лозовской ц. о. Григорій носилъ фамилію Дмисевичъ, здѣсь говорится, что Власій Дмисевичъ имѣлъ отъ протопопа Григорія по наследствію имѣніе въ Лозовѣ.

Въ сел. **Мелешковичахъ**, Орш. п., церковь во имя Козьмы и Даміана существовала до униі. Въ 1605 г., при раздѣлѣ имѣнія Мелешковского между князьями Лукомскими Романомъ Ивановичемъ и Романомъ Борисовичемъ, церковь досталась на часть послѣдняго (128).

Въ гор. **Мельникъ** въ самомъ началѣ XVII в. было двѣ церкви—Воскресенская и Рождество Богородицкая. Въ 1609 г. священникъ Воскресенской церкви о. Трофимъ Вержба подалъ въ Мельницкій городскій судъ, жалобу на Матвѣя Волковицкаго о неуплатѣ ему 30 злот. по заемному письму (139). Обѣ эти церкви «издавна» пользовались «десятиной». На Воскресенскую церковь ежегодно давали по 1 копѣ ржи съ каждой волоки и по 1 копѣ ярового хлѣба мѣщане Мельницкіе съ 30 волокъ и деревни: Борсуки, Щенельцы, Горошкова воля и Клепачово. На Рождество Богородицкую церковь такую же десятину давали деревни: Головчицы, Мержвье, Моцоны и Радилровка. Въ 1646 г. 20 октября, послѣдовала грамота кор. Владислава, которой означенная десятинна подтверждается (247). Въ 1648 г. пристулено было къ сооруженію, вѣроятно, послѣ пожара, новой церкви Воскресенской. Для означенной цѣли тогдашній священникъ Никифоръ Вержба купилъ вновь выстроенный деревянный сарай (szpichler) за 380 злот. польск. (252).

Въ им. **Мерахъ**, Браслав пов., церковь къ 1621 г. явилась вновь заложеной и была фамильной усыпальницей фамиліи зем. Мерскихъ (151).

Въ **Меречи**, Слуц. п., былъ мужскій православный монастырь. 1583 г. 10 сентября, князь Юрій Юрьевичъ Олельковичъ подтверждаетъ наданье своего отца князя Юрія ¹⁾ Мерецкому мужскому монастырю, который находился при впаденіи р. Меречи въ р. Случь, въ Березницкой волости. Указанное наданье состояло въ «островахъ» Зимовице, Подпятнице и Малое Зимовице со всеми угодьями (92).

Въ м. **Мильче**, Опшянскаго пов., Виленскаго воер., въ 1643 году была церковь, а при ней причтъ. Церковь стояла въ рынкѣ. Причтъ состоялъ изъ священника и дьяка. Священникъ пользовался фундушовой землей въ количествѣ

¹⁾ Князь Юрій Семеновичъ Олельковичъ (1492—1542) по свидѣтельству Вольфа былъ женатъ три раза. Третій разъ онъ женился въ 1530 году на воеводянкѣ Виленской Еленѣ Николаевнѣ Гадивилъ. Первые двѣ жены были православныя,—третья католичка. Въ 1529 году князь Юрій Семеновичъ писалъ къ римскому папѣ о своемъ намѣреніи вступить въ бракъ съ особой р.-католической вѣрой, будучи самъ лично вѣрой православной и желая оставаться въ этой вѣрѣ. Князь просилъ папу разрѣшить этотъ смѣшанный бракъ съ тѣмъ, чт-бы сыновья отъ этого брака были крещены въ вѣрѣ отца, а дочери слѣдовали бы за матерью. (Wolff—Kniaz. Lit.—Rusey., str. 332).

двухъ волокъ и владѣль 3 плацами въ самомъ мѣстечкѣ. «Дьякъ або слуга церковный» пользовался половиной волоки и въ мѣстечкѣ 2½ плацами. Причту принадлежалъ одинъ крестьянинъ по имени Филиппъ Станковичъ съ женой и сыномъ. До 22 июля 1643 им. Мильче съ мѣстечкомъ и относящимися къ нему деревнями принадлежало воеводѣ Полоцкому Янушу Кишкѣ и означеннаго числа было передано трибуналомъ каштеляну Новогородскому Яну Рудоминѣ Дусяцкому (226).

Въ г. **Минскѣ** губ. 6 индикта, февраля 3, 1518 года ключникъ Виленскій Григорій Исаевичъ Громыка надалъ св. Николаевской ц. въ г. Минскѣ слѣдующія угодья: 1) мельницу на р. Цнѣ, въ разстояніи 1 мили отъ Минска по Виленской дорогѣ, 2) корчму при этой мельницѣ и 3) озеро Глушу (15). Точное опредѣленіе даты этого документа возможно сдѣлать на основаніи слѣдующихъ соображеній. По списку Wolfa, Григорій Исаевичъ Громыка состоялъ писаремъ 1499—1528 г. и одновременно ключникомъ виленскимъ и намѣстникомъ свислочскимъ. Умеръ ок. 1530 г. ¹⁾ Дарственная совершается на имя митр. Иосифа. Съ этимъ именемъ было кряду три зап. рус. митрополита конца XV и нач. XVI в. Иосифъ Болгариневичъ (1498—1499) Иосифъ Солтанъ (1507—1522) и Иосифъ III (1522—1534) ²⁾ Индиктъ 6, въ періодъ времени 1499—1534 г.г. приходится на 1503, 1518, и 1533 годы ³⁾. Изъ нихъ 1503 г. не м. б. принять, такъ какъ м. Иосифа не было въ живыхъ; Послѣдній 1533 годъ не м. б. принять такъ какъ уже самъ Громыка умеръ къ этому году. Остается принять одинъ годъ 1518, какъ дату настоящаго документа.

Въ селѣ **Монастырь** (иначе **Жидь**), Слуцк. п., церковь была фундована князьями Слуцкими Олельковичами до уни и имѣла своихъ подданныхъ. Въ 1611 г. изъ книгъ Слуцкаго замка была выдана копія инвентаря владѣній означенной церкви, въ которомъ перечисляются слѣдующія ея владѣнія: близъ самой церкви селко Монастырь у озера Жиды, съ крестьянами и ихъ землей и повинностями. Въ селѣ Домановичахъ 1¼ служба. Въ селѣ Сквонинѣ 1 служба. Въ селѣ Кузмичѣ медовая дань въ день Покрова Богородицы по пяти ведеръ, а шестое ведро на священника Слуцкой церкви св. Варвары (143).

Въ мѣс. **Мотолѣ**, Пинск. у., причтъ получилъ въ 1646 г. сѣножать «Красная волока», взаменъ отошедшей къ мѣщанамъ даннаго мѣстечка сѣножати «Усушное» (248).

¹⁾ Wolf, — Senat. i dygnit. str. 258, 260.

²⁾ Чистовичъ, И. „Очеркъ Ист. Зап. Р. Ц.», ч. — I, Сиб. 1882, стр. 138—9.

³⁾ Горбачевскій — Археогр. Календарь. Вильна 1869, стр. 6—7.

Въ им. **Мошуквичахъ**, Новогр. п., въ застѣнкѣ Бобкахъ, уніатская церковь сооружена ¹⁾ около 1653 г. скарбникомъ виленскимъ Адамомъ Доминикомъ Чижемъ и его женой Терезой. Отъ 31 декабря 1653 года на содержаніе священника былъ отведенъ фольваркъ. Обязанностью священника ставится, чтобы онъ содержалъ дьяка и «хлопца» для пѣнія и прислуживанія въ церкви (274). Весьма интересный фундушъ этотъ писанъ на бѣлорусскомъ языкѣ.

Въ м. **Мстижѣ**, Мин. в., церковь уніатская въ честь Зачатія (Conceptionis) Пресв. Дѣвы Маріи была построена супругами Сапѣгами—Казиміромъ и Еленой— На содержаніе священника тѣже строители записываютъ актомъ 16 мая 1649 г. четыре волоки пустыя пахатной земли, съ правомъ осадить подданныхъ на этихъ волокахъ, домъ и при немъ два плаца въ м. Мстижѣ и три ярмарки—1) на день пр. Іліи, 2) на Бориса и Глѣба и 3) въ день Рождества Богородицы,—съ тѣмъ чтобы доходъ съ нихъ шелъ въ церковь. Священникъ освобождается отъ всякихъ повинностей и податей въ пользу имѣнія. Но ему ставится условіемъ содержать при церкви «дьяковъ», во всемъ соблюдать свои священническія обязанности, служить добрымъ и спасительнымъ примѣромъ людямъ и совершать богослуженіе за фундаторовъ (256).

Въ с. **Мшанахъ**, Мельн. повѣта, существовала церковь по стародавнему фундушѣ, XVI вѣка, которымъ между прочимъ установлена была десятина по $\frac{1}{2}$ копы жита съ каждой заселенной волоки (278). Въ 1635 г. дворянинъ Симонъ Чавловскій 17 августа избилъ и изранилъ православнаго священника Мшанецкой ц. о. Николая Федоровича (190). Въ 1655 г. къ этой церкви принадлежали деревни: Печники, Незнаное и Восковая волька (278). 1662 г. священникомъ при этой церкви былъ о. Елисей Осодоровичъ. Приходъ состоялъ изъ 11 деревень (293).

Въ мѣст. **Начѣ**, Витеб. г., церковь во имя безсребрениковъ Космы и Даміана была къ 1633 г., въ рынкѣ. Въ ней утварь была сооружена владѣльцами. Причтѣ принадлежали плацы въ мѣстечкѣ, земельный надѣлъ въ количествѣ пяти волокъ и крестьяне (184).

Въ с. **Негнѣвичахъ**, Новогр. п., церковь существовала до уніи. Въ 1600 году, 17 мая отъ подканцлера в. к. л. князя Альбрехта Станиславова Радивилла, послѣ смерти священника о. Ивана, выдана презента на этотъ приходъ Василю Федоровичу Волоску, который дастъ обязательство быть въ послушаніи

¹⁾ Въ документѣ точно опредѣляется мѣсто этой церкви—на горѣ высокой, надъ р. Начей между селами Нача и Голынка.

обряду богослуженія римскаго. Означенный Волосоць предоставилъ древній фундушъ Негнѣвической церкви,—«старовѣчный, писемомъ русскимъ писаный». Этотъ старожитный фундушъ былъ данъ нѣкимъ Георгіемъ Болковичемъ. Церковь отъ него получила пашную землю надъ рѣкою Боловшею, съ усадьбой людей и бортной землей за р. Нѣманомъ. Негнѣвическая ерцковъ изстар. была прославлена чудесами, отъ мѣстной иконы. Съ теченіемъ времени, частью по небрежности священниковъ, частью по своеволію помѣщиковъ, старовѣчный фундушъ Негнѣвицкой ц. потерялъ часть земель и далѣе доходъ съ «кермана», который принадлежалъ церкви, съ нѣкотораго времени сталъ поступать въ доходъ двора. Князь Радивиль частью возстановилъ Негнѣвицкаго священника во владѣніи древнимъ фундушемъ, частью замѣнилъ новымъ. Такъ напр. священникъ получилъ теперь право вѣзда въ Налибокскую пуцу (118). Любопытны заботы фундатора князя Радивила о нравственномъ усовершенствованіи Негнѣвическихъ прихожанъ. «Если бы наши Негнѣвическіе подданные въ силу темноты или по причинѣ высокаго налога осмѣлились сожителствовать съ женами безъ браковѣчанія, или желали бы воспитывать своихъ дѣтей безъ крещенія, о такомъ зломъ имѣеть немедленно давать знать Негнѣвицкому уряднику и совмѣстно съ нимъ искоренять это заблужденіе по здравому смыслу. На виновнаго въ первый разъ налагать штрафъ копу грошей на церковныя потребности. А если бы кто и послѣ сего оказался преступникомъ, то такого заключеніемъ и двойнымъ штрафомъ должно наказать. Подданные должны вѣнчаться и крестить дѣтей въ своей приходской церкви подъ страхомъ наказанія. Въ великіе праздники они должны являться къ богослуженію въ церковь изъ самыхъ отдаленныхъ деревень. Кромѣ сего, въ каждое воскресенье, изъ этихъ деревень хозяинъ долженъ высылать наименьше по одному человѣку изъ каждаго дома, и самъ быть въ церкви, подъ угрозой штрафа въ шесть грошей (118).

Въ мѣстечкѣ **Николаевѣ**, Новогр. у., мстиславскій воевода Николай Кишка въ XVII в. построилъ церковь «религій грецкой» и надѣлилъ ее утварью. На содержаніе священника надано въ 1629 году три волоки земли,—при чемъ земля была засѣяна на счетъ фундатора,—съ четырьмя подданными, домъ съ прочими постройками, и бесплатный помоль на дворной мельницѣ. Кромѣ того установлено десятина по корню ржи и по корню ячменя или гречи, виленской мѣры, и ежегодно по 50 зл. польск. съ мѣстечковой корчмы. На обязанность священника возлагается имѣть дяка и другихъ церковныхъ прислужниковъ, молиться за фундатора, и свосему преемнику оставлять поля съ посѣвами, какъ получилъ отъ фундатора первый священникъ о. Андрей Афанасьевичъ Ляцевичъ (176).

Въ с. **Нобль**, Пинск. п., церковь во имя св. Николая существовала въ XVI в. Какъ церковь, такъ и ея наданье принадлежали епископской Пинской кафедрѣ; на содержаніе священника сначала были отведены угодья въ епископскомъ селеніи *Храпиль*, затѣмъ въ 1553 г. произошла замѣна и нобельскому священнику было отведено дворище «Хроболово» въ епископскомъ же селѣ Пожежинѣ. При этомъ епископъ Пинскій и Туровскій Макарій далъ священникамъ слѣдующія льготы: свободу отъ «сборной кунницы, подати въ епископскую казну, сборовъ на объѣзды, на намѣтника, серебщизны и древнихъ епископскихъ поборовъ какъ то на постройку замковъ, мостовъ» (53).

Въ г. **Новогрудкѣ**, Борисо-Глѣбской соборной церкви, по волѣ и желанію князя Константина Ивановича Острожскаго, король Сигизмундъ I въ 1517 г. 26 ноября надалъ—крылошанамъ, попамъ, и діаконамъ «на поживене» пять службъ людей королевскихъ «тяглыхъ дякольныхъ» въ с. Быковичахъ и три земли пустыхъ—Аристовщину, Павловщину и Ничипоровщину (14).

Въ с. **Озерахъ**, Брест. п. церковь существовала до уніи. Въ 1598 году 11 іюня, священникъ Озерской церкви купилъ у зем. Адриана Яковлевича Пекарскаго три волоки земли, при селѣ Поповскомъ, надъ озеромъ, находившихся между грунтами королевскаго им. Озеръ, близъ дер. Старины.—Священникъ уплатилъ 150 копъ грош. лит (113). Въ 1610 г. при этой церкви былъ свящ. Павелъ Ивановичъ, который купилъ на свои средства домъ въ мѣстечкѣ Озерахъ, на ул. Острынской, а кромѣ того близъ им. Старины имѣлъ свою особую усадьбу (141).

Въ с. **Осинахъ**, Мельн. п., церковь существовала до уніи. Священникъ мѣстной церкви Павелъ Ивановичъ въ 1531 г., какъ совладѣлецъ наслѣдственнаго участка въ этомъ селеніи со своимъ роднымъ братомъ, совершаетъ раздѣлъ этого владѣнія (25).

Въ сел. **Остринѣ**, церковь св. Спаса существовала задолго по уніи. Она была надѣлена не малымъ фундушемъ со стороны предковъ тивуна Виленскаго, державцы Ушпольскаго, Пенянскаго и Радуньскаго Шимки Мацковича ¹⁾ и Зеневичей. Въ теченіе времени этотъ фундушъ сильно убавился, такъ что вмѣсто семи волокъ при этой церкви осталось лишь три волоки. Грамотой кор. Сигизмунда Августа 4 августа 1556 г. эти три волоки и закрѣпляются за Острынской церковью. Въ эту пору при Острынской ц. были два священника и діаконъ (54).

¹⁾ Шимко Мацковичъ (+1542) былъ владѣльцемъ Острина и Заболотья (Wolf' Kniaz. Lit.—Rus. str. 372, ср. Boniecki Poez.—Rod. 172—3).

Въ с. **Пережирѣ**, ¹⁾ Мин. п., церковь св. Николая, въ 1625 г., 20 апрѣля была отдана р.-католическимъ Виленскимъ бискупомъ Евстафіемъ Воловичемъ священнику Петру Васильевичу Веригѣ. Фундушъ этой церкви въ названную пору опредѣлялся такъ: двѣ волоки грунта, застѣнокъ въ Далекой нивѣ, луга у рѣки Свислочи. Священнику дозволенъ бесплатный помолъ на мельницахъ Лишницкихъ и Озерскихъ, предоставлена свобода отъ всякихъ податей и повинностей въ казну. Кромѣ того священнику дозволено варить канунъ медовый 1) на Рождество Христово, на 10 камней и 2) на Николу весеняго на 10 камней. И если бы самъ священникъ не имѣлъ меду, то имѣлъ право заарендовать кому—либо (160).

Въ м. **Пескъ**, Волков. у., церковь въ честь св. Пятенки существовала до уніи. Въ 1599 г. церковь владѣла землями и доходами. При ней былъ старый, уже разрушающійся замокъ. Въ означенномъ году она передана въ держанье, вмѣстѣ съ мѣстечкомъ, отъ берестейскаго воеводы Андрея Лещинскаго зем. Фридерiku Турекому (150).

Въ им. **Пештувянахъ**, Кевен. п., церковь существовала до уніи. Отъ 1583 года извѣстно, что она была «деревянная, съ образами», что въ церкви имѣлась слѣдующая утварь; «келихъ (чаша), патына (дискосъ) и ложка цинованая, ризы полотняные, съ книгами належащими, авангелій серебромъ оправленъ на углехъ». Приведенное описаніе церкви дается въ описи двора Пештувянскаго, какъ неотдѣлимая часть его инвентаря (91).

Въ сел. **Погостѣ**, Пинск. п., церковь была еще за время до Витовта и при ней земельный надѣлъ, но кто надалъ его на церковь, равно и то, какимъ образомъ появилась въ м. Погостѣ церковь, не извѣстно. Къ 1512 году при названной церкви было два священника, которые владѣли между прочимъ дворцомъ «*Волчичь*». Въ этомъ году мѣстный житель, человекъ князя Феодора Ивановича Ярославича, принесъ князю жалобу на означенныхъ погостскихъ священниковъ, обвиняя ихъ въ томъ, что они будто бы захватили все дворце «*Волчичь*», когда на самомъ дѣлѣ причту должна принадлежать только половина этого «дворца». Князь пригласилъ владыку Пинско-Туровскаго Арсенія и состоялся «*смѣстный*» судъ. Присутствовали при судѣ два боярина. Отвѣтчики сослались на давность своего фактическаго владѣнія, по которому еще «за прадедовъ» ихъ причтъ погостской церкви владѣлъ цѣлымъ дворцомъ. Никакихъ документовъ на владѣніе у причта не было. И судъ, на основаніи давности владѣнія, рѣшилъ дѣло

¹⁾ Въ 29 верег. отъ г.г. Минска. Имѣлъ также церковь Никольская. Товаровъ—стр. 62.

въ пользу священниковъ погосской церкви (9). Въ 1540 г. дѣло это опять было возбуждено, но уже разрѣшено было на основаніи вышеуказанной грамоты 1512 года. Священники Погосской церкви въ 1540 году владѣли совмѣстно съ мѣстными путными слугами—дворищемъ Колобыновщиной, которое принадлежало Пинскому владыкѣ. Съ этого дворища они несли и общія повинности: «службу путную владыцѣ конемъ служили, замокъ, парканъ и мостъ робить ходили», словомъ несли такъ называемую службу путную и повинности замковья. (10). 1567 г. 20 марта на содержаніе священника Погостской церкви подскарбій дворный Лавринъ Война надалъ двѣ волоки земли между волоками погосскихъ мѣщанъ и плацъ на улицѣ, ведшія изъ рынка къ рѣкѣ, на которомъ жилъ тогдашній священникъ о. Вакула Потаповичъ. При этомъ священникъ совершенно освобождается отъ податей въ королевскую казну и всякихъ повинностей: «только водле повинности своее завше Бога за гдра короля е. м. и за все христіанство просити повинень будетъ» ¹⁾ (69).

Въ с. Половцахъ, Брест. у. ²⁾, церковь существовала до уніи, 1528 г. 1 іюня канцлеръ в. к. л. Остафій Воловичъ, бывший тогда старостой Берестейскимъ и Кобринскимъ, далъ листъ на имя своего Мелейчицкаго намѣстника, чтобы тотъ обезопасилъ мѣстнаго священника Половецкаго отъ притязаній «въ застѣнкахъ и городахъ» онъ нѣкоего Марка. Въ Половцахъ при означенной Михайловской церкви былъ священникомъ въ данную пору Иванъ Парфеновичъ. Изъ упомянутаго выше листа видно, что священникъ неоднократно жаловался на обиды со стороны названнаго Марка Федоровича. Въ результатъ было то, что канцлеръ высылалъ каноника виленскаго ксеендза Яна Суходольскаго для провѣрки на мѣстѣ этой жалобы. Кс. каноникъ выѣзжалъ, нашелъ, что церковь дѣйствительно терпитъ обиду отъ названнаго Марка Федоровича (20).

Въ им. Порплицахъ, «Опшмян. п., къ 1627 году была «русская» церковь. Священника при ней не было. Владѣльцы им. Порплиць супруги Зебржидовскіе, Францискъ и Анна, «испросили у преосвященнаго митрополита русскаго—уніатскаго» для данной церкви священника уніата о. Григорія Крассовскаго. На содержаніе означеннаго священника при этомъ записано: 1) усадьба и при ней $\frac{1}{2}$ волоки пахатной земли, 2) въ отдѣльномъ огрубѣ 3 волоки съ четырьмя дворами подданныхъ въ селѣ Порплицахъ, со всеѣми ихъ данями и повинностями, съ лугами, со вступомъ въ пуцу. Кромѣ того священнику предоставляется право поль-

¹⁾ Документъ датированъ: „року 75-го, м-ца марца 20 дня“, т. е. 7075 отъ сотворенія міра.

²⁾ Юсифъ, еп. Календарь Гродненскій. Воронежъ 1899 г. стр. 213—214.

зованія ставомъ и броваромъ для варки пива и водки, а также установлена десятина съ земли, находившейся подъ землянами и подданными мѣстными, какъ вѣры русской такъ и р.-католической, въ размѣрѣ съ каждой волоки по осьминѣ жита. Для собиранія этой десятины священникъ долженъ ѣздить по осени со своею мѣрою. Съ имѣнія Порплищскаго всегда д. б. выдаваемы въ церковь свѣчи на алтарь и вино. Обязанность священника:—ежемѣсячно въ одну изъ субботъ совершать поминовеніе фундаторовъ. Заслуживаетъ вниманія такая подробность: «кто бы изъ нашихъ подданныхъ, прихожанъ Порплищскаго священника, оказалъ ему непослушаніе, или нарушеніе, словомъ или дѣяніемъ, то за обиду священника, если это дойдетъ до двора, какъ мы, такъ и наши наслѣдники и дозорцы таковыхъ непослушныхъ должны наказать за поношеніе» (170). Въ 1628 г., дополнительнымъ актомъ 14 іюля, супруги Зебржидовскіе дозволили Порплищскимъ уніатскимъ прихожанамъ учредить «братство» медовое съ правомъ, на украшеніе церкви, дважды въ годъ сытитъ медъ и варить пиво къ Рождеству Христову и къ Пасхѣ въ продолженіе двухъ недѣль. Означеннымъ же документомъ фундаторы стараются предупредить возможные столкновенія на почвѣ требоисправленій между духовенствомъ р.-католическимъ и уніатскимъ. Латинскіе ксендзы-плебаны не должны чинить препятствій Порплищскому уніатскому священнику въ совершеніи крещеній, браковъ и погребеній въ им. Порплищахъ; въ свою очередь Порплищскій священникъ не долженъ совершать требъ для р.-католиковъ, а долженъ давать знать которому либо изъ ближайшихъ р.-католическихъ ксендзовъ-плебановъ, которые могли бы совершать для р. католиковъ «мшу», напутствіе больнымъ и требующимъ здоровья И чтобы Порплищскій священникъ тщательно заботился объ этомъ,—ему къ прежнему надѣлу прибавлена еще одна волока земли (174).

Въ с. Порудоминѣ, Вилен. у., церковь во имя св. Чуд. Николая надѣлена въ 1528 г. княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ полемъ Куровскимъ, около Змѣевой горы и сѣножатю Пупревской у рѣки, подъ селомъ Рудоминомъ. Эти урочища принадлежали до того времени нѣкому Терентию. При Николаевской церкви въ означенное время былъ «священникомъ отецъ Алексѣй», который и билъ князю К. И. Острожекому челомъ объ означенной милости. Князь удовлетворилъ означенное ходатайство и разрѣшилъ «до воли господарское» Рудоминоскому священнику пахать ниву и косить лугъ ¹⁾ (21).

¹⁾ А. Ярушевичъ. Кн. К. И. Острожскій. Смолен. 1896 г., стр. 186.

Въ с. Прусахъ. Слуцк. у. церковь во имя Рождества Богородицы существовала до уни¹⁾. Очевидно при этой церкви была и фундушная земля для содержания священника «и церковный грунтъ»²⁾. Князь Юрій Юрьевичъ Олельковичъ³⁾ даетъ эту церковь 18 октября 1572 г. иѣкому Аггею Байковскому въ завѣдываніе и для отправленія въ ней духовныхъ требъ.— Намѣстникъ князя обязывается ввести его въ означенную церковь и приказать всѣмъ поданнымъ имъ Пруссакаго, чтобы они уже съ этого времени никуда въ другое мѣсто, какъ только въ эту церковь не ходили для отправленія своихъ духовныхъ требъ, не жили бы безъ вѣнчанія, носилибы своихъ дѣтей крестить въ эту церковь, приглашали къ себѣ для напутствія, а въ каждый воскресный и праздничный день тамъ собиравшеся къ богослуженію. Въместѣ съ тѣмъ священникъ получилъ право, ежегодно для сученія свѣчъ къ празднику Рождества Богородицы, разсытитъ 24 слуцкихъ ведра «братскаго меду» и столько же къ празднику Георгія Великомученика и распродать этотъ медъ «безъ мыта и присыты». На сумму, вырученную отъ продажи означеннаго меда, обязанъ священникъ «насучить» свѣчей для храма (77).

Пустынскому Николаевскому монастырю въ 1519 году Левъ Тишковичъ записалъ подданнаго своего данника въ Вальковщицѣ, при р. Словеницѣ, со всей его землей и угодьями, при чемъ указалъ, что этотъ данникъ имѣеть давать на монастырь ежегодно по 7½ ведеръ прѣсного меду «Овруцкой мѣры», или по 20 грошей (ок. 1 рубля на наши деньги) и по 25 грошей серебра дани каждую осень. Изъ документа видно, что дарственная была совершена на вѣчное поминовенье родителей означеннаго Льва Тишковича— Тита и Анны, и его супруги Оеклы (17).

Въ сел. **Роговъ**, Храмъ во имя св. Димитрія «сооруженъ былъ съ давнихъ часовъ» поданными имѣнія Роговскаго, которое принадлежало фамиліи Стецкевичей⁴⁾. 1546 г. янв. 13 къ этой церкви былъ опредѣленъ священникомъ о.

¹⁾ И нынѣ въ с. Прусахъ, 3 благоч. окр. слуцк. у.—церковь во имя Рождества Богородицы. Ист. стат. справоч. книж. Мин. еп. А. Товарова. Минск. 1903 стр. 171.

²⁾ Въ настоящемъ актѣ сказано между прочимъ: a na cerkownym gruntie aby się nie wazył ani dwor, ani arenda pereszkody czynit.

³⁾ О немъ см. у Wolffa—Kniaz. Lit. Rus. str. 333. † 9 ноября 1578 г. и погребенъ въ Киево-Печерской лаврѣ, въ Кіевѣ, 12 апрѣля 1579.

⁴⁾ Въ документѣ совершительница его княжна Любецкая Ганна (Романовна) сообщаетъ слѣд. автобіографическую подробность, не отмѣченную Wolffom (см. Kniaz—Lit. Rus. str. 204—6): им. Рогово досталось ей отъ покойнаго отца Яна Стецкевича. Последній взялъ Ганну Романовну «за властную дочку» и подарилъ ей „на вѣчность“ означенное им. Роговское.

Несторъ, бывшій въ Креслинѣ. При этомъ церкви были даны три волоки земли, и установлена десятина на церковь (42).

Въ с. Руднѣ, Брест. в., церковь существовала до уніи. 1550 г. 15 февраля, Сигизмундъ Августъ II утвердилъ фундушъ Руднянской церкви, по ходатайству Брестскаго старосты Николая Радивиля. Церковь новую обязаны «збудовать» люди села Рудни и Деревечницы, совмѣстно со священникомъ, избраннымъ къ означенной церкви о. Мартиномъ Легоновичемъ. На содержаніе церкви и причта дано 3 волоки земли и «три куты». Сверхъ сего назначена десятина по копѣ жита съ каждой волоки подданныхъ (49).

Въ с. Рухчѣ, Пин. пов., церковь православная, была подъ вѣдѣніемъ патріарха Константинопольскаго; она была сооружена землянами братьями Ордами—Александромъ и Львомъ въ XVII вѣкѣ. На содержаніе причта были даны земельныя угодья. Въ 1644 г. 28 мая одинъ изъ поименованныхъ владѣльцевъ им. Рухча Александръ Орда дополнительно надалъ на эту церковь одну семью подданнаго, съ его землей, подачками и повинностями. Право «подаванья Рухочкой церкви относится къ компетенціи игуменовъ Купятицкихъ (231).

Въ с. Свержнѣ, Новогр. п., церковь существовала до уніи. 1592 г. 10 сен. князь Николай Криштофъ Радивилъ далъ на *Сверженскую* церковь, при р. Нѣманѣ пашной земли 3 волоки, сѣножать, и бесплатный помоль на Сверженской мельницѣ. Кромѣ того четыре раза въ годъ священникъ могъ сыграть по десяти мѣдницъ меда, «а воскъ отъ того меду маеть давать на поставную свѣчку до церкви» (104).

Въ с. Семятичахъ, Мелн. п., церковь существовала въ XVII вѣкѣ. Священникъ Семятичской ц. Александръ Оладовскій 26 февраля 1631 года получилъ королевскую грамоту на пожизненное пользованіе земельными угодьями въ сел. Рогавкѣ, доставшимися на короля послѣ смерти нѣкоего Оксентія Тваровскаго, при чемъ означенный священникъ совершенно освобождается отъ несенія съ этихъ волокъ какихъ бы то нибыло повинностей. На обязанность священника возлагается возношеніе моленій въ Семятичской церкви и совершеніе таинствъ (178). Въ 1643 г. Семятичскій священникъ требовалъ къ королевскому суду настоятельницу Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря по дѣлу о нарушеніи земельныхъ владѣній при дер. Ситки или Рогавка, Дрогич. стар. (227). 1645 г. 21 іюля состоялось королевское опредѣленіе, по которому указанныя владѣнія,

¹⁾ Обращаетъ вниманіе, что священникъ Сверженской ц. о. Романъ Петровичъ въ семь документъ отъ 10 сентября 1592 г. именуется „уніатскимъ пресвитеромъ Сверженскимъ“.

остались за монастыремъ (241), но дѣло продолжалось (№ 242). 1646 г. 29 мая послѣдовало новое королевское рѣшеніе, чтобы униатскій священникъ Семятичской церкви въ теченіе 3-хъ лѣтъ перенесъ самый храмъ въ другое мѣсто не смотря на то, что этотъ храмъ былъ построенъ на мѣстѣ православной церкви (244). Священникъ Семятичской церкви о. Іоаннъ Вержба былъ сыномъ Дмитрія священника Гнойненской церкви. У нихъ было наследственное имѣніе въ Брестекомъ воеводствѣ—Чернево (292).

Въ сел. **Сѣрочинѣ**, Мельн. п., правосл. церковь во имя Обрѣтенія святого Креста была построена первымъ священникомъ при ней о. Иваномъ (Jaczko) Вержбовичемъ, съ разрѣшенія владѣльца, старосты Дрогичинскаго Николая на Цѣхановцѣ Кишки. 31 мая 1596 года этотъ г. Кишка даетъ письменное распоряженіе на имя своихъ подданныхъ крестьянъ сел. Сѣрочина, чтобы «десятину» въ размѣрѣ одной копы озимаго хлѣба съ каждой волюки, впредь отдавали священнику вновь построенной церкви Обрѣтенія св. Креста. При этомъ высказывается такой мотивъ: въ этой церкви совершаются для данныхъ жителей святаго таинства, тутъ они слушаютъ Слово Божье, кромѣ того «лучше свою близкую церковь поддерживать» нежели отдаленныя и, къ тому, другихъ пановъ. На ослушниковъ налагается денежный штрафъ въ размѣрѣ 10 польскихъ грошей (226). Въ половинѣ XVII вѣка (въ 1642 г.) эта церковь была православной и при ней священникомъ о. Стефанъ Вербовичъ (220).

Въ **Сурдегахъ**, въ монастырѣ, каменная церковь «старожитное вѣры» во имя Сошествія св.-Духа построена на средства скарбной в. к. л. Анны Ставецкой по первому браку Вѣлевичъ, а по второму Городенской. 1636 г. 2 февраля означенной фундаторкой была совершена запись на монастырь Сурдегскій съ ограниченіемъ монастырскихъ земельныхъ угодій. Условіемъ ставится: 1) чтобы означенная церковь навсегда была подчинена власти и дозору св. Духовскаго Виленскаго братскаго монастыря, «какъ духовнаго, такъ и свѣтскаго православія греческаго, подъ послушаніемъ св. апостольской Константинопольской столицы найвысшихъ пастырей нашихъ «патріарховъ и преосвященныхъ митрополитовъ Кіевскихъ, Галицкихъ и всея Руси, въ благочестіи знайдующихъ, а не въ униіи будущихъ»; 2) чтобы ничего безъ братіи монастыря св. Духа Виленскаго не чинили; 3) чтобы братія строго соблюдала обычаи общежительнаго монастыря и выбирала себѣ игумена, который послѣ избранія долженъ получить утвержденіе отъ Виленскаго св.-Духова. монастыря; 4) чтобы въ монастырѣ были точно тѣже порядки, что въ Виленскомъ (191).

Въ г. Трокахъ, церковь во имя Рождества Пр. Богородицы въ 1588 г. «отлогомъ впусе лежала зо всеми принадлежностями» «въ небытности» при ней «попа». Этой церкви княгиней Анной Ивановой, урожд. Кунцовичъ, бывшей замужемъ за княземъ Андреемъ Нелединскимъ ¹⁾ были наданы двѣ нивы—Янишки и Матеевщина отъ 8 октября 1568 г.,—на монастырь. Мѣстный татаринъ владѣлецъ Осолкеникъ воспользовался отсутствіемъ священника и на двухъ нивахъ засѣялъ жито и ярку, Когда въ 1589 г. прибылъ вновь назначенный священникъ о. Василій Федоровичъ, то долженъ былъ судомъ доказывать, что засѣянные татаринкомъ нивы принадлежали именно Рождество Борогодицкой церкви (99).

Въ с. Харитоновѣ, Брест. п., церковь существовала до униі. Къ этой церкви принадлежала земля, наданная владѣльцами имѣнія Харитоновскаго. Но въ 1582 г. церковный грунтъ былъ въ заставѣ „отъ попа“ у подданного зем. Зеновьевича (88).

Въ селѣ Хотавичахъ, при рѣкѣ Двиносѣ, церковь основана неизвѣстно когда, но еще задолго до 1622 года, когда имѣніе Хотавичи было раздѣлено между нѣсколькими наслѣдниками. Последніе актомъ 1622 г., 8 ноября, по раздѣлу им. Хотавичъ, выдѣлили изъ своихъ частей на эту церковь, земельные надѣлы, именно: 1) Андрей Бурба и Варвара Сѣмашко дали 2 волоки земли и заливной лугъ при р. Двиносѣ. 2) Якубъ Умецкій— $\frac{1}{2}$ волоки, и сѣножать у Двиносы. 3) Александръ Душевскій— $\frac{1}{2}$ волоки земли, и возлѣ самой церкви, двѣ усадьбы священника, 4 плаца и заливной лугъ у р. Двиносы (154).

Въ с. Хотенчицахъ, Мин. п. церковь Пречистенская существовала до униі. Въ 1550 г. по раздѣльному акту между Стецковичами, Олеховичами и Рогозичами церковь получила въ надѣлъ кромѣ приттовой усадьбы—церковное селище и огороды—еще лугъ у рѣки и пахотную землю у Христычина ручья (51).

Въ с. Хотичахъ, Мельн. п., Церковь Воздвиженія св. Креста русская, въ XVI в. относилась къ Владимирской епархіи. Патронатъ надъ ней принадлежалъ владѣльцамъ им. Возницкаго—Кишкамъ на Цѣхановцѣ. Когда въ 1588 г. скончался священникъ этой церкви о. Кократій Олиферовичъ, то его дѣти Климъ и Иванъ получили презенту отъ владѣльца. Последній вноситъ въ эту презенту слѣдующія условія. Такъ какъ Климъ уже посвященъ въ санъ священника, то онъ имѣетъ отбирать десятину и управлять относящеюся къ этой церкви полъ волокою пашни и половиною лѣска въ Хотичахъ. Братъ его Иванъ—на дьячествѣ при той церкви—будетъ владѣть цѣлою волокою и другою половиною лѣска въ Хотичахъ.

¹⁾ Арх. Сб. II, 150—7.

Они обязываются согласно своему званію уставно отправлять церковныя Бого-служенія и во всемъ себя держать пристойно. Климъ какъ священникъ обязанъ быть при церкви, а Иванъ отъ себя долженъ держать православнаго дьяка. Въ случаѣ надобности оба вмѣстѣ на общій свой счетъ поровну имѣютъ ремонтировать церковь (98). Въ 1647 г. староста Дрогичинскій Сбигневъ Оссолинскій нашель, что назначенный фундушъ былъ утвержденъ и явленъ въ Мельницкихъ грод. книгахъ, и потому съ своей стороны признаеть обязательства названной записи неоспоримыми и подлежащими исполненію (251).

Въ м. Чашнинахъ. Витеб г. въ 1633 г. была уже церковь, построенная въ рынкѣ, церковь имѣла два плаца въ мѣстности на прудомъ и земельный надѣлъ. При этой церкви былъ священникомъ о. Семень Юревичъ и дьякъ Павелъ Пелюшичъ (184).

Въ с. Шобринѣ. Брест. у., «з давныхъ часовъ» была церковь Рождества Богоматери. 1 ноября 1518 г. р. кат. бискупъ Луцкій и Берестейскій Юрій Фальчевскій записалъ на эту церковь 6 волокъ земли, («по 2 волоки въ каждомъ полѣ»). Обращаетъ на себя вниманіе то, что совершателемъ этого фундуша является р.катол. бискупъ, и что въ числѣ условій, здѣсь поставлено, чтобъ священникъ молился за короля и «за ксендза плебана» (16).

Въ с. Шипянахъ, Мин. п., церковь существовала до уніи. Она была фондована бискупомъ виленскимъ Валеріаномъ. Въ 1586 г. 25 августа ревизоръ виленскаго бискупа Георгія Каролина Радвила сверхъ 1½ волокъ бывшей у нея до того времени земли—отвели ей «до ласки своего пана» два застѣнка, одинъ подъ названіемъ «Курганъ»—въ 14 морговъ и другой подъ названіемъ «Полянка» въ 25 морговъ (94).

Въ сел. Шюпахъ, Мельн. п. церковь, уніатская, была вновь сооружена Мельницкимъ старостой Мечиславомъ Млечко въ XVII в. 1644 г. 26 марта строителемъ сдѣлана формальная фундушевая записъ, по которой онъ надать на эту церковь—три волоки, въ обозначенныхъ въ документѣ границахъ, пахатной земли, а, кромѣ того, усадьбу съ постройками (230).

Въ Щорсахъ, Новогр. п., церковь во имя св. Димитрія существовала до уніи. Богданъ Хрептовичъ примирившись съ подкоморіемъ Новогр. земли Адамомъ Хрептовичемъ 22 января 1598 г. возвратилъ церкви св. Димитрія всѣ земли и драгоцѣнности и закрѣпилъ за этой церковью, которая была построена и богато надѣлена землями и драгоцѣнностями отъ предковъ этого рода. Обращаетъ вниманіе условіе, при наданіи этого фундуша. Къ этой церкви—сказано въ актѣ—мы оба (Хрептовичи) имѣемъ подавать священниковъ. А если бы не

согласились по этому предмету, то намъ дать священника имѣеть отецъ митрополитъ. Также ни по какому поводу не имѣемъ сами карать тамошняго священника, отъ насъ или отъ о. митрополита избраннаго, но отецъ митрополитъ (112).

Въ м. Яблони, Мельн. п., церковь св. Троицы существовала до уніи, именно соорудила ее княгиня Ранна Полубинская, ур. Копть, жена покойнаго князя Ивана, ¹⁾ въ 1577 году. Побужденіемъ для нея служило то обстоятельство, что ея покойный мужъ, князь Иванъ Полубинскій скончался, имѣя мысль построить храмъ св. Троицы въ замкѣ Городищскомъ, подобную той, которая тамъ раньше была, но вѣроятно сгорѣла. Помня это намѣреніе своего покойнаго супруга, княгиня Ранна рада была бы сама построить храмъ въ Городищѣ, но это не можетъ совершиться, такъ какъ Городище вышло изъ подъ ея владѣнія. Поэтому она и построила церковь въ Яблони. Для содержанія священника вновь сооруженной церкви дается земли три волоки и «съ тѣхъ всѣхъ (волокъ) яко той священникъ, такъ и его дѣти не будутъ винны жадныхъ службъ, ани подводъ, ани жадныхъ толочъ вѣчно». Священникъ получаетъ право осадить на церковномъ участкѣ 1—2 подданныхъ (кмета), варить для своей потребы пиво и водку, молоть для себя на дворовой мельницѣ и получать торговое съ ярмарочныхъ товаровъ. Кроме того крестьяне селъ Яблони, Давыдовъ, Колина и Покутовъ обязаны давать по 1/2 копы жита съ волоки, а также за нареченіе и крещеніе дѣтей и за вѣнчаніе обычный доходъ. Съ своей стороны священникъ обязанъ безъ всякихъ отговоровъ пойти къ больному для исповѣди и напутствія св. Тайнами Тѣла Христова и людей бѣдныхъ погребать (81).

Сказаннаго, полагаемъ, достаточно, для того, чтобы обрисовать содержаніе настоящаго тома Актовъ. Считаемъ долгомъ къ сему присовокупить оговорку, что исчерпать все богатство этого тома мы не имѣли въ виду въ этомъ эскизѣ. Нами намѣчено только то, что обращаетъ особенное вниманіе.

Въ заключеніе мы желалибы коснуться темноты религіознаго сознанія общества на Подляшьи въ XVI—XVII вѣкахъ.. Отъ 1653 года сохранился напр. такой отзывъ жены короннаго подскарбія Софін Даниловичъ о населеніи

¹⁾ Судя по списку Вольфа—см. Kniazowie Lit.—Rus. str. 374—375—это, очевидно староста Мстиславскій князь Иванъ Васильевичъ Полубенскій—1558 г. умершій безъ потомства. Извѣстно, что въ маѣ 1558 г. этотъ П. В. Полубенскій написалъ духовное завѣщаніе, по которому изъ принадлежащей ему части имѣній, не подѣленныхъ имъ съ своей племянницей Мариной Львовной Полубенской, именно въ им. Городище, Росонъ, Яблонь, Исеень, Витулинъ и др. записалъ третью часть и 2 т. копъ своей женѣ Раннѣ, уржд. Копть.

Дрегловичскаго прихода Мельн., повѣта: «по не достатку храмовъ Божіихъ,— заявляетъ она, и обширности приходовъ, а также и вельдствіе небреженія тамошнихъ священниковъ, въ моей волости находится много такихъ людей, которые почти ничего не знаютъ о Богѣ, о вѣрѣ, а очень многіе не умѣютъ даже молитвъ. Это происходитъ главнымъ образомъ въ силу громадности разстояній, потому, что одинъ духовный, имѣя подъ собою нѣсколько деревень и при томъ отстоящихъ на нѣсколько верстъ отъ церкви, не можетъ какъ должно оказывать духовную помощь (273). На ряду съ этимъ очень рано уже начала проявляться на Подляшши религіозная ненависть со стороны послѣдователей р.-католичества, которое брало верхъ засильемъ. Начинаютъ встрѣчаться крайне тяжелые факты презрительнаго отношенія р.-католиковъ ко всему не р.-католичеству. Храмъ православный даже въ актахъ, т. е. на официальномъ языкѣ начинаютъ именовать «синагогой» (32 стр. 47), священниковъ православныхъ—«понами», «понами русскими» (4, 5, 8, 9, 10 и т. д. см. по указателю). Нельзя не отмѣтить той темноты религіознаго сознанія, которое было свойственно въ ту пору даже іудеямъ, населявшимъ Поляшье. Предъ нами страшная картина начала XVII в. (1609 г.) Евреи въ мѣст. Яновѣ, собравшись въ синагогу 22 марта, подъ мартовское полуночіе, завлекли туда православнаго христіанина нѣкоего Гарасима и надъ нимъ, въ прихожей синагоги, учинили ужасанія истязанія: возложили на него терновый вѣнецъ, бичевали и наконецъ распяли его (135).

Понятно, что закрѣпощенное и презираемое православное населеніе само не могло выйти изъ окружавшей его темноты. Оно ждало, пока кто либо окажетъ помощь со стороны. И мы видимъ, что больше всего дѣлали для народа лучшіе люди Западно-русскаго края—князья и дворяне, пока они не совратились сами въ латинство. Для подтвержденія этого положенія достаточно бѣгло просмотрѣть вторую главу предисловія. Тутъ въ числѣ фундаторовъ мы встрѣчаемъ цѣлый рядъ православно-княжескихъ западно-русскихъ родовъ и православныхъ дворянъ. Въ одномъ изъ документовъ настоящаго тома выражается одушевлявшее ихъ душевное настроеніе, когда они строили храмы Божіи по лицу западно-русскаго края: «наслѣдую побожнаго пожитя предковъ нашихъ, которые звыкли, для размноженія хвалы Божес, абы оная никгда не уставала, подлугъ можности своее наданя, фундацые на хвалу Божую особомъ духовнымъ мастности своее подавать и оныхъ яко богомольцовъ своихъ достатками опатровать».. (212). Такъ мыслила княгиня Соломерецкая въ 1639 году, такъ несомнѣнно думали и другіе культурные люди того времени.

Отъ XVI вѣка (1568 г.) сохранилось даже указаніе на какой то обычай, чтобы на каждую церковь давать 2 волоки земли (72).

Но не много было такихъ свѣтлыхъ точекъ на общемъ темномъ фонѣ тогдашней жизни Подляшья.

Самыми отрадными фактами, на которыхъ хотя отчасти можетъ отдохнуть наблюдатель эпохи, являются крупныя данныя о жизнедѣятельности западно-русскихъ братствъ—Виленскаго св. Духовскаго, Бѣльскаго Богоявленскаго, Дрогичинскаго—Преображенскаго, Пинскаго—Богоявленскаго—(см. цитаты по указ.) и кое—какія подробности о школахъ. (см. цитаты по указателю). Но это все такія отрывочныя свѣдѣнія, что связать ихъ въ одну картину почти не представляется возможности. Ищемъ надежду, что удастся эти драгоценныя черты выяснитъ съ большими подробностями въ дальнѣйшихъ работахъ Археографической Комиссіи.

Дл. Довгялло.

АКТЫ ОТНОСЯЩІЕСЯ КЪ ИСТОРИИ ЗАПАДНО-РУССКОЙ ЦЕРКВИ.

№ 1—1448 г. Марта 9 дня.

Духовное завѣщаніе священника Семена Прохоровича Чаплеевского, настоятеля православнаго храма во имя Животворящаго Креста Господня, въ г. Волковыскѣ.

Aktykacya testamentu raba Bożoho Semena Prochorowicza Czaplejewskiego Bohomolca y proczy wsiech prawoslawnych chrystian na rzecz w nim wyrażoną uczynionego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiątego, miesiaca oktobra dziewiątego dnia.

Przed aktami ziem. pttu Wołkow. stanowszy osobiscie imse pan Czaplejewski testament w Bogu zesznego raba Bożego Semena Prochorewicza Czaplejewskiego Bohomolca y proczy wsych prawoslawnych chrystian idq. kopia przy originale ruskim dyalektem pisany ad akta podał, którey kopij thenor sequitur talis:

Wo Imia Očca y Syna y Swiatoho Duchu y Swiatoi Zywonaczalney Trojcy amin. Seda ce я rab Boży Semen Prochorewicz Czaplejewski Bohomolca y proczy wsych prawoslawnych chrystian nastojatel chrama Zywotworaszczoho Chrysta. czynię jawno y wyznawaju to sym testamentem mojm, komu potrzeba ieho widaty, albo czytaiuczy slyszaty nyneyszym ludziom y na potym buduczym, sztoż ja Semen, buduczy w latach zesnych, a w chorobie buduczy na Bożey woli, ieszcze za dobroy pamiaty, naypierwiey policaju Panu Bohu duszu y тіlo moie hrysznoie także y každye odprawy po moiey duszy niechay syn moy Kiprian odprawuiet tak że też odkazuiu y sym testamentem odpisuiu

synu moiemu Kiprianu y ieho ditiem y ich potomkom cerkow siju Czesno Chrestkuju, któriu cerkow ia sam swojm własnym kosztom y nakładom, za pozwoleniem pani Michalowey Nacewiczowey także y mużey hospodarskich Wołkowyskich y za błohosławieniem metropolity Alexandra ieho miłosty postavil y соорудил, do kotoroy to cerkwi postavili iesmy w prezbitery toho syna naszoho Kipryana, k tomu szczo iesmy kupili zemlu naszu u ludey hospodarskich wolosty Wołkowyskoiey pry toy cerkwi leżaczoie nad reczkoju Stoczkoju, ponedaleko reki Zelwyy reczki Zeldyny, na imia Mikity Zelczyca na pietnacciat boczek ratusznych y dalismy pietnacciat rubley groszy litew., a u druhoho Denisa Jurewicza także kupilismo ob mežu s toie-już zemleju szczo u Mikity kupil także na boczek desiat ratusznych, y dalismy desiat rubley hroszy litewskich; na kotorych tych zemlach moich kuplenych pry toy cerkwy poselilesmo sedliczbu, także praceju moieiu y nakładom własnym y kosztom swoim kupili sianożat u mużow za hroszy swoje, szto my toie vse iak cerkow, tak y onyie zemli, także y dom, szto iesmy z mlodych swojech let wysłuzył y zobrał bydło, statki domowyie, reczy iak leżaczyie tak y ruchomyie od wiela y do mała, toie vse nikomu inszomu, tylko synu moiemu Kyprianu y ieho ditiom y po ich buduczym czadnikomich na wiecznyie czasy odkazuju. A syn moy y ieho potomki Kipryan, derżaczy y służaczy u prestola Bożoho toiey cerkwy, powinny budut za hospodara korola także y panow radnych y za wsy prawoslawnyie chrystiany y za moju duszu P. Boha myłostywoho prosyty, a ne maiet nychto z mo-

ieh bliskich, any obey czolowek toho syna moioho Kipryana any ieh potomkow od onoy cerkwy odhuczyty, na ktorych zemlach kupli moiey własnoy odymaty pod zarukou na hospodara korola kop piacdesat kopami, a synu moiemu Kipryanu druheie piacdesat kop hroszy, albo iesliby w odlehlusty ieho kto kolwiek pod tym synom moim Kipryanom iaki postupok chotew czynity, takowy kuždy oneie zaruki powinien bude sowito platyty, a osobliwie za budowanie, czoho na on czas stoiaty budet, a so mnoju takowy rozsudytse przed mylostywym Bohom w den strasznoho sudu. Y toio też oznaymuu sym testamentem moim, iż szczo iesmy na tyie zemli mieli listy kupeczyie także y list moy stanowlenny od metropolity ieho milosty Alexandra y innych listow nemało, dawno z pryhody pohinuly. Szczo sia tycze o douhy iż iak ja nykomu tak y innie nyehto douhu dożnoho (žadnoho?) ne winen y syn moy Kyprian nykomu nyczoho platyty ne budet winien. I na tojo ia Semen Prochorewicz Czaplejewski synu moiemu Kyprianu za żywota moioho syiu duchownuju cerkow z pieczatoiu otea moioho duchownoho Serheja Karpa Mikolenskoho, protopopy Wołkow. pod peczatoju mene Semena Prochorewicza Czapleiewskoho, a pry tom było ludey dobryeh szlachty ne malo, to iest pan Woytech Zeleniewski boiaryn hospodarski Wołkow. uradnik pana Woytecha Kłoczki Mieżyreci, pan Jury radny Sebin, kotoryie lude dobreie za prozboju moioju pieczaty swoje k semu testamentu moiemu pryłożyty racyli, a pisal sey testament sluha p-a Woytecha Kłoczki Marcjan Jaskowicz Polonski, k tomu listu podpisawse y innych hodnych ludey hospodarskich mužey było ne malo, do ktoroho testamentu moioho podpis ruk swoich podpisali. Pisan na istocy leta Bożoho tysiacza czterysta czterdziecie trzeciego, miesieca Marca dewiatoho dnia, indykta szostaho. U tey kopij przy samym oryginalu ad akta podaney loca sigilli takowe (L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.). Ktora

to takowa kopia przy samym oryginalu po rusku pisanym ad akta podana iest do xiąg ziem. Wołkow. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Волковыскаго земскаго суда за 1768—1770 годы № 10312 л. 711—712.

№ 2—1443 г. Марта 22 дня.

Фундушъ православной церкви въ им. Савичи—Русскіе.

Actum in castro regio Drohiciensi feria secunda post dominicam Invocavit quadragesimalem proxima, anno Domini 1632.

Oblata foundationis ecclesiae Ruthenicae Szawicensis.

Ad officium et acta praesentia capitancalia castrensia Drohiciensia personaliter veniens generosus Stanislaus Szawiczky, olim generosi Petri filius, honorum Szawicze Ruskie haeres, eidem officio obtulit foundationem ecclesiae Ruthenicae in bonis fundoque Szawiciensis sitae, petens eandem ad oblationem sui suscipi, cuius tenor est talis.

Ex privilegio Sigismundi Primi Regis Poloniae.

Cum igitur Spiritus Sancti cooperante elementia ecclesia orientalis, ritus videlicet graeci et Ruthenorum, quae longis (heu) temporibus in disparitate quandam et scissum fidei sanctae et divinorum sacramentorum non sine multorum salutis dispendio ab unione sanctae Romanae ecclesiae fluctuare videbatur et quam unionem patres nostri imo tota plebs Catholica temporibus nostris videre cupiebant. Modo jam miserante Domino decretis sanctissimi domini Eugenij nostri papae quarti *) et aliorum patrum plurimorum fidei sanctae zelatorum cum ipsa sancta Romana ac universali ecclesia redacta sit ad identitatem dudum desideratae unionis, pro

*) Евгеній IV (въ міръ Гавріилъ Кондольмери) Избр. 3 марта 1431 г., посвящ. 11 марта, скончался 1447 г. 23 Февраля. Grotefend, D-r H. Taschenbuch 1905, p. 91.

tanto, ut ipsa ecclesia orientalis, prelatique et clerus universus eiusdem ritus graeci et Ruthenorum in amplitudine dominiorum nostrorum et ditioni nostrae subiectorum ubilibet consistentium, qui aliae stante huiusmodi disparitate et scissura quadam depressione sustinebant, restituta ipsis libertate divino cultui insistere possint et Salvatoris nostri elementiam pro salvandis fidelium animabus et sanctae fidei conservando statu in pacis dulcedine uberius exorare valeant ad laudem, ad gloriam Dei Omnipotentis, qui nos suo redemit praeiosissimo sanguine, universis ecclesiis earumque episcopis seu wladicis, prelati, clero et caeteris personis ecclesiasticis ejusdem ritus graeci et Ruthenorum haec omnia iura, libertates, modos, consuetudines et immunitates universas duximus in perpetuum concedendas et praesentibus concedimus, quibus omnes ecclesiae regnorum nostrorum Poloniae et Hungariae etc. earumque archiepiscopi, episcopi, praelati et caeterae personae ecclesiasticae consuetudine uti fruuntur atque gaudent. Volumus in super et praesentibus decernimus, quod a modo nullus dignitariorum, capitaneorum, officialium terrigenarum et caeterorum subditorum nostrorum cuius-cunque status, conditionis existent et praecipue regni nostri Poloniae praedicti singulariter autem terrarum nostrarum Russiae et Podoliae et aliarum ipsis annexarum de iurisdictione praefatorum episcoporum, wladicarum et praelatorum eiusdem ritus graeci et Ruthenorum, sed neque de iudicis sacerdotum seu plebanorum ipsorum immo de causis matrimonij aut divorceiorum sed deinceps impediunt quoquo modo, non obstante quavis consuetudine ad hactenus in terris praescriptis quomodo libet in contrarium observata. Praeterea ut iidem episcopi seu wladicae caeterique praelati et ecclesiasticae personae sepe dicti ritus Ruthenorum vitae adminiculis sustentati, ad laudes Deo exolendas eo commodius intendere possint, ipsis et eorum ecclesiis

uniuersis in dominijs nostris ubique existentibus praesertim vero ad ecclesiam Ruthenicam Sawicensem, omnes villas et possessiones quae libet, quibuscunque nominibus censeantur, quae ab antiquo ad ipsas ecclesias pertinere videbantur et per quascunque personas et in quibuscunque terris et districtibus nostris in praesens habiturae, cum omnibus eorum iuribus, pia mansuetudine duximus restituendas et restituimus per praesentes temporibus in aevum successuris harum, quibus sigillo nostrum appositum est testimonia literarum. Actum et datum Bude, feria sexta proxima ante dominicam Oculi anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo tertio, praesentibus etc. etc. Hypatius (?) metropolita manu propria. Pro ut in originali producto continetur, ita est actis insertum.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда № 9565, л. 821, 826 об.—828.

№ 3—1483 г. Февраля 9 дня.

Фундушъ Петропавловской церкви въ г. Кобринъ.

Akt kopij funduszu cerkwi Kobrynskiej S.s. Apostolow Piotra y Pawla sluząca.

Roku tysiąc siedmset szeszedziesiąt siedmego, miesiąca Augusta dwudziestego siedmego dnia.

Przed urzędem J. K. M. Grodzkim y aktami starostwskimi wdzstwa Brzes. comparendo personaliter J. X. Antoni Taranowicz, dziekan Poliski, pleban cerkwi Kobrynskiej S.s. Apostolow Piotra y Pawla, kopią konfirmacyi funduszu teyże cerkwi sluzącego ad acta podał, rekwirując, ażeby pomieniona kopia ze wszelką w niej wyrażoną rzeczą była do xiąg grodzkich wdzstwa Brzes. spraw wieczystych przyięta y zapisana, którą w xięgi wpisując słowo do słowa tak się w sobie ma:

Konfirmacya funduszu cerkwi Piotrowskiej Kobrynskiej.

Ia kniahinia Semenowiczowa Kobrynskaja y z synom swoim kniazem Romanem Semenowiczom žalowali iesmo y dali služie naszomu na imia Judy Bohdanu y nastupnykom ieho w Kobryniu na cerkow hospodarskujy swiatych Apostoł Petra y Pawła zo wsimy prychody y dochody y zo wsimy paszniamy y z desiatynami y zasiwamy y z tym placom cerkownym y z horodom u koney tohož placu prutow pietnancat dobrej mery, tamže na ulicy Czerwaczycckoy pety placow odtiatych y stenoju obložonych na budowanie iak zdawna y zo wsim kakoje było pered tym po staromu služala do cerkwi swiatych Apostoł pry starom popi Piotrowskim na imia Pacy; takže dali iesmo z sowsiemi poiemszczynami y zasidnykami y z rozpusty. Takoie to pismo weczno y nikim nieporuszne y namy, a chto potym poruszit sey nas zapis, rozsudyt sie pered Bohem. A pro lepszoie swidetelstwoie y twerdose peczac swoiu prywesylы iesmo za ieho nam službu, szczo ien uchowaw sie služacy u kniazia moieho y u nas. A pry tym było y dobryi lude korolewey boiara Alexander Chodkowycz, Tyszko brat ioho, Jelistym kniaz Korzew boiaryn, a k tomu bojare nasze Kobrynskiie y Hruszewskiie Jozef Wereszczaka, Danyło woiewoda Hruszewsky, Chodko Jewsiewicz, Hlat brat Hodkow, Senko Prystupczyk, Alexander Illicz, a pysan w Kobryniu w lito tysieczazeterechsot szesdesat tretoie, kruch sloneca perszey, a luny desiaty, indykta trynanciatoho, mesacza Februarya dewiatoho na serhiz dnu y nedely, a pysal Senko diak kniachyny Serhowycz. Ktora to takowa kopia przez wyž wyrażoną osobę ad acta podana ze wszelką w niey wyrażoną rzeczą iest do xiąg grodzkich W. B. spraw wieczystych przyięta y zapisana.

Изъ актовой книги Брестскаго городского суда за 1766—1771 годы, № 7063 стр. 1519.

№ 4—1485 г. Апрелья 28 дня.

Духовное завѣщаніе священника Нафанаила Фалилеевича, настоятеля церкви св. муч. Сергія и Вакха. въ г. Брестѣ.

Aktykowanie testamentu zesłego w Bogu przewielebnego oycza Naftanaila Faliłeiewicza cerkwi swiatych męczennikow.

Лета отъ нароженя Сына Божого тысеца шестсот семдесятого, мца Марца пятого дня.

На враде кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовским, столником Венденским, постаростимъ Берестескимъ, постановившысе очевисто его милость отецъ Лаврентей Лазоровичъ, писаръ кантуле Берестейское, тестаментъ остатнее воли его млети отца Нафанаила Фалилеевича, свещеника цркви стых Мученикъ Сергія и Вакха мурованой, на Немецкой улицы будучое Брестское, в справе и речы нижей менованой ку акътыкованю до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ въ тые слова писанный:

Во Имя Отца и Сына и Стаго Духа аминь. Я грѣшный и недостойный рабъ Бжый Иерей Нафанаилъ Фалилеевичъ попъ стых Мученикъ Сергія и Вакха церкви мурованое Берестеское, на Немецкой улицы стоячей, сию грамоту смертельную многогрѣшною рукою моею списахъ я сходячы зъ сего свѣта, подаю дха моего въ руки Бга Всемогучого, а тѣло мое грѣшное земли, а такъ все распоражаю: дѣти мои Сергий и Марко на грунте томъ купномъ на Руской улицы Стаго Козмо Демянской и з жоною моею Марисю Любковною зоставати мають, а тыи спове мои повинни будут доходити тоей церкви стыхъ Мчникъ Сергія и Вакха, которую былъ змуроваль панъ Иванъ Ивановичий и мене слугу Бжого до ней зятяль, а теперь не ведле закону ншого греческого и правилъ стыхъ Отцъ мене

отгналъ от ней и противникомъ Крета Стаго запродавъ, а если бы снова мои Серги и Марко не мѣли доходить, тогда его мести отцу митрополите Клевскому а пастыру моему Володымерскому Феодосиу вручаю, абы тая црковь запродавая противникомъ Бжїимъ освобоженная была, а если бы по смерти моей того учинити не восхотѣли, тогда позываю пастыровъ моихъ на судъ Бжїї, жоны моей и дитей моихъ прошу, абы сей позовъ написанный заровно з грамотою становленою до гробу моего под клатвою анафема вложили. Фундушъ тоей цркви гдну отцу митрополите полежаю, а все собраніе мое домовое жонѣ и дѣтемъ моимъ отказую. На погребеніе тѣла моего конѣ сорокъ, которое то тѣло мое погребено быть маеть въ церкви Стыхъ Безмезникъ Козмы и Деяна подле иконы Стого Спаса у Руской улицы. Аще болше останеть на долѣгахъ, тое жона моя з детми памят за душу мою за тое отпавити повинни будут. Писанъ сес тестаментъ под лет Бжго нарожения тисеча чотырысотъ осимъдесять пятого, мца апрѣля двадцат трейтяго дня, индикта пятого. У того тестаменту при печатяхъ притесненныхъ поднись рукъ тыми словы: Нафанайль Фалилеевичъ попъ цркви Стыхъ Мученикъ Сергия и Вакха рукою власною. Печаторъ того тестаменту Иоанъ Цетнаръ мещанинъ и райца Берестеский рукою своею. Печаторъ того тестаменту Григорій Ивановичъ бурмистръ Бреский рукою своею. Печаторъ того тестаменту Петръ Ламборьскый писар мѣскый Брестеский. Который же тот тестаментъ через особъ верху мененою ку актыкованю поданный ест до книгъ крѣдскихъ Берестескихъ уписанъ.

Изъ актовъ книги Брестескаго гродскаго суда за 1669—1670 годы, № 7019, стр. 789—792.

№ 5—1500 г. Юля 10 дня.

Фундушъ св. Михайловской церкви въ г. Коднѣ,

Aktykowanie listu wieczystego funduszu na cerkiew mieyską Kodenską założenia s. Michała Archaniola od kolatora s. pamięci iasnie wielmożnego im. pana Pawła Iwanowicza Sapichy, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia imsci Zygmunta antecessora in vita szczęśliwie zostaiącego iasnie wielmożnego imsci pana Kazimierza Władysława Sapichy wdwy Trockiego, antiquitus ieszcze w roku 1500-nym, msca jula 10 dnia nadanego, a teraz de novo do akt grodu Brzesckiego podanego.

Roku Panskiego tysiąc siedmsetnego pierwszego, msca juny trzydziestego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzesckim aktami staroscinskimi y przede mną Janem Bęklewskim, podstaroscim Brzesckim, stanowszy oczewisto w Bogu wielebny ociec Piotr Theodorowicz Zawadzki, praezbyter cerkwi mieyskiej Kodenskiej założenia świętego Michała Archaniola, ten list wieczysty fundusz od kolatora świętey pamięci iasnie wielmożnego imsci pana Pawła Iwanowicza Sapichy, dziedzica Kodenskiego, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia Imsci Zygmunta, dzierzawcy Bracławskiego, antecessora in vita szczęśliwie zostaiącego, iasnie wielmożnego imsci pana Kazimierza Władysława na Kodniu, Olszanych y Czornobyłu Sapichy, wdwy Trockiego, na cerkiew wysz pomienioną, przy pieczęci signetowey y z podpisem ręki antiquitus ieszcze w roku tysiąc pięćsetnym, msca jula dziesiątego dnia nadany, ruskim pismem pisany, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu teraz de novo do xiąg grodzkich Brzesckich podał, który wpisując w xięgi słowo do słowa tak się w sobie ma:

Во Имя Бжее станся. Я Павель Ивановичъ Сапега, дедичъ Коденский, маршалокъ гдрия короля и великого

князя его млсти Жикмунта державца Брацлавський, чиню и объявляю знаменито тымъ моимъ листомъ, хто на него посмотритъ алъбо чтучи его услышит, инешним и потомъ будущимъ кому потреба будетъ ведать. Пришедши передъ мене бурмистръ мой Коденский именемъ Василий Малеваный, со всеми райцы и мещаны места Коденского закону шного Стого Греческого, з попомъ месцкимъ Коденскимъ Стого Михала Архангела Киририаномъ и поведил, што отцъ мой небощикъ панъ Иванъ Семеничъ Сопега, воевода Подляский, маршалокъ и секретар гдря короля его млсти, державца Брацлавський, кды осажоваль место Коденское деднство свое, въ тое часть розказаль его млсть мещаномъ всемъ закону греческого, абы збудовали в месте Коденскомъ церковь Стого Михала; какъ же оны мещане подле розказаня его млсти такъ учинили збудовали церковь, его млсть отцъ мой встановилъ въ той церкви попа Федора и казалъ въ той церкви хвалу Бжюю мети и надалъ его млсть тымъ способомъ попа: кождый мещанинъ закону греческого Коденский, хтобы волоку въ месте мель, абы попу кону жита зъ волоки даваль у осень, какъ пожнуть збожа, и к тому волоку его млст казалъ тому попу дати такую мерою, какъ мещане держат и земли кутокъ з полъволоки подле Ханкувского кута и сенокатку в Добрине, што люде Страдецкие жали, а другую на выходе за месцкми волоками от сугранъ, а третюю въ Щенятине, що люде Окъчинские надали за его млсти дозволенъемъ. И на то его млсть и листъ свой тому попу Федору далъ быть. Нижли мовили мне попу Киририанъ инешний и бурмистр и все мещане, пжъ той небощикъ попу первый Федоръ тот листъ стратил. И били мне чоломъ попу Киририанъ и бурмистр и радцы и все мещане места того Коденского закону греческого, абы я свой листъ тому попу Киририану на то далъ, и я, урозумевши

речь слушную, кгодную, справедливую, на тые все речи верху описаные даю тот мой листъ попу Киририану и по немъ будущимъ попомъ Стого Михала в месте всемъ Коденскомъ, масть попу Киририан и по немъ будучие попове з кождое волоки у мещанина закону греческого по копе жита брати, колко волокъ можетъ наибольшей быти, бы . Бгъ далъ ихъ в месте волокъ мети до килка сотъ, с тыхъ масть брат инешний попу и по немъ будучие волоку и кутокъ и сенокати верху описаные держатъ и вживат подлугъ того, яко первый вживаль, волно и непорушно на веки векомъ, службу Бжюю в той церкви Бжой масть служити за предки и отца шного души Бга молити и за мое и дѣтей моихъ здорове и всехъ православныхъ хрестиян Бга просити, а детем и потомкомъ моимъ в тое Стое наданье Стое Бжое церкви ничимъ вступовати. И на то есмн попу Михайловекому Коденскому Киририану и по немъ будучимъ попомъ далъ сей мой листъ з моею печатью, подписавши самъ своею власною рукою. И при томъ будучимъ его млсти братъ мой рожоный Фредрихъ Ивановичъ Санега воевода Подляский а спъ мой Александръ и панъ Марко Зубрицкий пушкарь Берестейский муи добрый приятель. Сталося и дано у дворе моемъ Дубенскомъ, под летомъ Бжого Нарожения тисеча пятсотномъ року, мця Юля десятого дня, штидикъта чтырнадцатого. U tego listu wieczystego funduszu przy pieczęci signetowej przycisnionej podpis ręki temi słowy: Павелъ Ивановичъ Санера. Który że ten listъ wieczysty fundusz z podpisem ręki y przycisnieniem pieczęci signetowej od świętej pamięci iasnie wielmożnego imsci pana Pawła Iwanowicza Sapielhy, dziedzica Kodenskiego, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia imsci Zygmunta, dzierzawey Bracławskiego antecessora in vita auspiciatissime zostaiącego, imsci pana Kazimierza Władysława na Kodniu, Olszanach y Czor-

nobyhu Sapielhy, woiewody Trockiego antiquitus ieszcze w roku tysiąc pięcsetnym msea Jula dziesiątego dnia na pomienioną cerkiew dany y służący, teraz de novo przez osobę w wierzechu pomienioną ku aktykowanu podany, iest do xiąg grodzkich Brzesekich przyięty y wpisany.

Изъ актовъ книги Брестскаго градскаго суда за 1700—1701 годы, № 7032, стр. 2341—2348.

№ 6—1501 г. Юня 1 дня.

Ограничительный межевой листъ между им. Игумень и мѣст. Богушевичи, совершенный княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ съ указаніемъ фундуша Богушевичской церкви.

Akt dokumentu granicznego między dobrami Ihumeniem a Bohuszewiczami od J. O. Xcia Ostrowskiego J. O. X X. Wiszniewieckim wydanego ad praesens J. W. I. P. Łęskiej star. Lubomir. służącego.

Ruku tysiąc siemdssett osmdziesiąt wtorego, miesiąca Oktobra osmnastego dnia.

Na urzędzie J. K. msci grodz. wodztwa Minskiego, przede mną Michałem Święto-rzeckim, podstolim, podstarostą grodzkim y pułkownikiem wdztwa Minskiego, comparens personaliter W. J. P. Symon Łopata, regent grodzki Smolenski, dokument granicę między dobrami Ihumeniem a Bohuszewiczami oznaczający, od J. O. Xcia Konstantina Ostrowskiego, hetmana naywyższego, starosty Łuckiego J. O O X X. ielch. Mikołajowi y Annie z Naruszewiczow Wiszniewieckim, starostom Łuckim małżonkom wydany ad praesenss vero J. W. J. P. Elźbiecie z Zarankow Łęskiej, star. Lubom., służący y należący, po rusku pisany, przy kopii po polsku przepisanej opowiadał, prezentował y ad acta podał, ktorego thenor de verbo ad verbum sequitur talis:

My, Konstantyn Iwanowicz, kniaże Ostrowski, pan Wilenski, ietman naywyższy,

starosta Łucki, oznaymuiu tym moim regestrom, maiuczy w swoiey mocy iako to nabytie swoje y baczuczy, czto Ihumeney ziemianie, boiare moie, aby wżo do imenicza Bohuszewicz tak też prez miene prodanych wiecznym prawem ieho miłosti kniazia Wiszniewieckomu Mikołaju Siemienowiczu, staroscie Łuckomu, y iey miłosti kniaznie Wiszniewieckoy, małżące jego miłosty Annie Naruszewiczownie y ich miłosty detiom, aby w ziemiach, polach, sienożatiach, puszczech z imieniem ich Bohuszewiczami, prez mene prodanych, nie bylo zawożenia, naypierwey zastanowienie o wsi zemli, pola, senożati, bory, kustowia udelaliesmy z ieho miłostyu kniazem Wiszniewieckim y małżaku ieho miłosti z imieniem ich miłosti Bohuszewiczami, tak też imieniem mojm Ihumeniem kopey y hrani poczynilismy, ana to regista meży soboju z obudwu stron poczynilismy; tak też meży imieniem mojm Ihumeniem y imieniem ich miłosty Bohuszewiczami, baczeczy, aby niewpokoy meży poddanych Bohuszewskich y Ihumenskich moich w zemlach, meżach y sianożatiach y w dubrowach položyl iesmy hranicu y kopey zakopał, to iest po tych mieyscach: naypierwey hranica poczałasie od Ihumenskoie y Bohuszewskoie hranicy od Łuży, katoraia Łuża delit zemli Bohuszewskiie z mojm imieniem Ihumenskim, to tak, iak meży imieniem moim Ihumenskim y imieniem Bohuszewskim hranicu czyniu, poczawszy od toie Łuży, iako wyżej opisano, od hrebelki y stawka, ktory stawok na poli siela Ozieredyszcz, od boiaryna siela Ozieredyskoio Lachowicza, nad tym stawkom kazal iesmy pierszy kopec zakopati y od toho stawka iduczy łohom po lewey ruce to iest Bohuszewskiie, a po prawoy ruce pole siela Ozieredyszcz, należaczoho do imenia Ihumenia moieho; od tohoż kopca, malo na strelenie, druhi kopec kazal iesmy zakopaty w koło berozy y hrani w berozu wrubaty; poblizu toho kopca treti kopec kazal iesmy zakopaty y okolo osiny y hrani w osinie wrubaty, od

toho kopca, iak by na strelenie, czwarty kopec kazał iesmy zakopaty na polu Maksyma Raczynicza, w kotory to kopec kazał iesmy berozu wsadyty; od toho kopca piaty kopiec kazał iesmy zakopaty nad Łużoiu bolotieczkom; tamże szesty kopec nad dorohoiu, katoraia idet i z Ihumenia do Minska kazał iesmy zakopati; a toiu dorohoiu iduczy k Bohuszewiczom, iakoby na strelenie, po prawoy ruce toie dorohi kazał iesmy semy kopec zakopaty koło duba, y hrani w dubie wrubati; od toho kopca odczynaiuczy bolotece łuzka, derzeczy tot łuzok polewie, prosto dorohoiu łuzka boloteczka, na prawo troche czerez dorohu, katora ide z Bohuszewicz do Berezyny, starostwa Luboszanskoho, także dla dorohi w łuzok boloteczka; od toho łuzka boloteczka k lipie, koło kotoryie lipy kazał iesmy osmy kopiec zakopati, od toie lipy y kopca dewiaty kopec kazał iesmy zakopaty koło duba, nad rowom y hrani w dubie wrubaty; niepodaleko koło kopca, iakoby na strelenie, desiaty kopec kazał iesmy zakopaty na hore Kruczy dubowoho kusta; od toho kopca, na strelenie albo mało bolsz, odynadcaty kopec kazał iesmy zakopaty także koło dubowoho kusta; od toho kopca niepodaleko nad dorohoiu kazał iesmy zakopaty koło lipy dwanadcaty kopec zakopaty, w lipu wrubaty; od toho kopca troche czerez dorohu, katoraia idet z Ihumenia do Bohuszewicz, wnizu poprawie pole Bohuszewskoie dwornoie, koto-roie sie zowie Hanuta, uroczyszczem, a polewie puszcza należył do imenia Rawanca, kotoryie to imenie ja nabył prawem wiecznym u pana Bohdana Janiszewskoho, koto-roie to imenie Rawaniczy pospołu z imeniem mojm Bohuszewiczami prodal iesmy wiecznym prawem tomuż kniaziu ieho miłosty Wiszniewieckomu y samoy kniaznie iey miłosty, so wsiami do nieho przynależnostami, budowaniem dwornym y humiennym, ohorody, pole, senožati, poddanymi, senožatmi murożnemi y bolotnemi, puszciami, pszczolami, bortnym derewom, ozerami, jako stoit w obodniey

opisano, ich daniami, robotami, na kotorym to polu kazał iesmy trynadcaty kopec zakopaty; odtul to iuż meżoiu, derzeczy pole Rawaniczoie dwornoie polewie, a poprawie puszcza rożnych poplecznikow toho imenia, w ktorom to imeniczu Rawaniczkom wseho khruntu dwornoho iako też y poddanych tamecznych wsich sełach y prysełkach wymereno kunic sto dwadcał piat y morhow sem, kromia puszczy, hde pomera isti nie mohła, hde tedy czetyrnadcaty kopec na rohu zakopati; od toho kopca prosto na prawo łokciem, derzeczy poprawie k hruntu senožati, puszcza Rawaniczoie, ieziora, czerez łuzok w dub, pod kotorym dubom kazał iesmi petnadcaty kopec zakopati y hrani w dubie wrubati; od toho duba naprawo czerez kustowie kazał iesmi szesnadcaty kopec zakopati; od toho kopca prosto w łuzok czerez pole y dorohu Minskoju, z Bohuszewicz, na tom łuzku kazał iesmi semnadcaty kopec zakopati, y tym łohom na niz, derzeczy puszczu senožati Rawaniczoie polewie, a poprawie puszcza Hannuckaja y dubrowy aż do dorohi Wielikoie, katoraia ide z Minska do Bohuszewicz, tut uroczyszczem Wetyki Łoh; czerez tuju dorohu senožatkami w druhi row, kotory z prawia przyszol, tut iesmy osmnadcaty kopec zakopati kazał y tym łohom po puł łoha wodocieczoju wniz aż do dwuch sosen, kotoryie iest poserod łoha, y pod tymi sosnami kazał iesmy dewetnadcaty kopec zakopati y hrani w sosnach wrubati; od tych troch soson y kopca łoh odyn pustili na prawo y mało poszowszy druhi łoh pustili na prawo, a treti łoh pustili na lewo, tut iesmy kazał dwadecaty kopec zakopati, y tym łozkom wniz na lewo hranicu iesmo položył—poprawie Bohuszewickoie y Hannuskoie, a polewie puszcza druhich susedow naszych, reki, ozeru należat, senožatmi do imenia Bohuszewickoho; pereiechawszy w boloto mszarynnoie y z toho łoha łohom że czerez dorohu Bohuszewickoju, katora ide za reku Berezynu do seł, za rekoju Berezynoju należacych, do

imienia Bohuszewicz, w których to se-
lach wymereno khruntu pasznoho kunic
dweste sem y morhow piat,--senožati oba-
poł reki Berezyny należał do tych seł,
puszcza wsia za rekoju Berezynoju z de-
rewom bortnym y pszczolami, w ktoroy
to puszczy za rekoju Berezynoju pomera
isti nie mohła, tedy wsia z ostupami zve-
rynnemi należyty do imienia Bohuszewicz
y żaden do toie puszczy ozer należały nie
małety; w sele Hannucie, nad reczkoju
Hannutoju, wymereno kunic trydecat try
khruntu pasznoho z horodami, a w sa-
mym mesteczku Bohuszewiczach wymere-
no khruntu pasznoho, z horodami kunic
sto dwadecat piat y morhow czatyry; osob-
liwie khruntu z ohorodami, polami, nawo-
zami na cerkow Bożoju w tomże mestecz-
ku Bohuszewiczach nadano kunic dwie
senožatmi na wozow sorok piat swieszce-
niku cerkwi Bożey, kotory to swieszce-
nik małety w cerkwi Bożey służty y lu-
dy nauczaty, aby Bohu służty umieli,
osobliwie khruntu dwornoho wymereno
na rużnych mieyscach kunic semdesat de-
wet y morhow dwadecat piat; ozero z
młynom y rudnieju na rece w miescie
Uszy Bohuszewiczach należyty do imie-
nia Bohuszewicz, storony Usze.
do tohoż do imenicza Bohuszewicz z
młynami, promytami londowymi w
korezmach. Osobliwie hranica Bohusze-
wicz z druhoy bok ide od starostwa Lu-
boszanskoho, Bereziny, kotoraia iesti kop-
cami dawnymi ohraniczona y teper Perez
mene ponowionaja iest, hdie iesmy kazał
kopiec zakopaty nad ruczajom y krynicoju,
katora to krynica upadaicy w reczku Kop-
czanku, a toju reczkoju wniz iduczy w
reku Berezynu, hde senožati obapoł toie
reczki Kopczanki, aż do reki Berezyny,
należały do imienia Bohuszewicz; znowu
nad rekoju Berezynoju kazał iesmy kopec
zakopati nad bolotom Wielikim y krynicoju,
kotoraja krynica wpadaicy w reku Uszu,
a tak osobliwie ostrow z derewom bort-
nym y pszczolami leżył nad toju rekoju
Berezynoju senožatmi, druhi ostrow na-

zywajuczy Lachowcy, tamże leżyty nie
podaleko toho ostrowa, takoz z derewom
bortnym y pszczolami, kotoryie to ostrowy
oba należał do imienia Bohuszewicz, hde
wkolo kopcami ohraniczona, osobliwie os-
trowy za rekoju Berezynoju należał do
toho imienia Bohuszewicz, odyn Wbiellow
nazywaiuczysie, druhi Babie Bierozey, tre-
ty ostrowo Koczanow, czetwierty Bieroski,
piaty Osmolowo, szosty Klinniki, semy
Romanowo, osmy Hrabow, dewiaty Koles-
niki, desiaty Stankow, odynadcaty Roma-
nowa, kotoryie to wsi ostrowy z dawnych
czasow y teper należał do imienia Bohu-
szewicz y żadon w toyże ostupy y ostrowy
należały nie małet wiecznymi czasy. Koto-
ryie to imenicze Bohuszewiczy, Hanuta,
Rawaniczy so wsimi do niey prynależno-
stiami, polami, haiami, senožatmi muroż-
nymi y bolotnymi, rekami, reczkami, za-
tokami, ozerami, ostrowami, folwarkami,
poddanemi, ich robotami, daniami, jako
stoity w obodnicy merniczoho naszoho, ho-
spodar ieho milosty kniaz Lychmunt, ko-
rol Polski, potwierdił tomu na wiecznosti.
Ja tedy, małuczy to w swej mocy, pro-
dał iesmy ieho milosty kniazium Wisznio-
wieckomu Mikołaju Siemienowiczu, staro-
ste Łuckomu y pani małżonce iey milosty
kniażnie Annie Naruszewiczownie, ich
detiom y potomkom ich milosty za deset
tysieczy kop hroszey liczby litewskoie,
monety biełoie, liczeczy w hrosz po piety
pienezey, kotoryie to imenicze Bohusze-
wicz y folwarkami Hanutoju, Rowanicza-
mi y wsimi do nich prynależnostiami, nie
z toho na siebie samocho y bliskich krew-
nych moich niewymujuczy, ani zostawuju-
czy, z khruntow, senožati, rek, reczek,
ostrowow, poddanych, ozer, stawow, mły-
now, wsiu ohułom prodał wiecznym pra-
wom y kazał iesmy hrani kłasty od kopca
do kopca osobliwie w imieniu Hannucie,
kotoroie iesmy kupił u pana Iwana Raho-
zy y żony ieho milosty pani Nastazi Wia-
żewiczowny, khruntu tak dwornoho z oho-
rodami y prostymi polami, zaroslami wy-
mereno kunic petnadeat y morhow sem,

a w sele pod poddanemi wymereno khruntu kunic sem y morhow piat, senozaty wymereno nad reczkoju Hannutoju kunica odna y morhi dwa, puszcza niemerona, poniewaz pomera isti niemohła, iednak ze ostrowy dwa z derewom bortnym y pszczolami nazywaiuczyie olyn Stankow, a druzhi Kulaki z krynicami, zatokami, lezat nad rekoju Uszoju y zatoki, w kotoryie rece wolnoie lowienie ryb y wo wsiey puszczy Bohuszewskoy wolnoie bific wsia-koho zwiera, z hony bobrowymi y wsia-kimi pozytkami, prodal iesmy na wieki nieporuszono y nie maiut wzo ludi moje Ihumency, tak meszczanie, iako y tiahtyie poddanyie, zadnych krywd czynity w za-chozeniu khruntow, lassow, sianozati, ostrowow, ozer, rek, krynic y maiut wodluch toho moyho listu hranicznoho zachowaty wiecznie y nieporusznie; a chtoby chotiel byti sprotywnymi tomu moiemu listu, tedy za to maiety winy zaplatyty dwa tysieczy kop hroszey liczby litew., katoraia wina polowica do skarbu hospodarskoho nalezety maiety, a polowica storonie ukrywzoney nalezety maiety, a po zaplaceniu takowoie winy, tedy tot moy list hraniczny wecznemi czasy nienarusznie zostawati maiety. Do ktoroho to listu dla lepszey twerdosty peczat moju prytysnuty kazal y rukoju moieju podpisal, a k tomu prosil iesmy ludey dobrych szlachty o prylozenie peczaty ieho milosty kniazia Iwana Druc-koho Lubeckoho, choruzoho hospodarskoho, ieho milosty kniazia Alexandra Owloczyskoho, starosty Pin., ieho milosty pana Jakuba Massalskoho, woiewody Nowohrodskoho, kotoryie peczaty prytysneli y rukami swoimi podpisali. Pisan w Bohuszewiczach, leta Bozoho narozenia tysie-cza piatsot peerweho, Junia semeho dnia. U tego dokumetu przy wycisnionych trzech pieczeciach podpisy rak samego aktora y pieczetazow, oraz a latere sus-cepta aktykacyi Trybunalskiey temi slowy: Konstanty xze Ostrowski pan Wilenski hetman naywyzszy, starosta Łucki mp. Kniaz Iwanowicz Lubecki choruzy hospo-

darski mp. Alexander kniaz Owloczyski star. Pinski ręką swą mp. Jakub Massalski woiewoda Nowohrodzki mp. Roku ty-siac szescset dziewiątego, msca Oktobra czwartego dnia, ten zapis hraniczny na rzecz w nim mienioną pan Alexander To-łoczko do xiąg głow. Trllnych Litew. po-dal. Jerzy Radziminski Trib. mp. marszałek Triłu Litew. Stefan Hładki pisar. Ktory to dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt jest do xiąg grodzkich Min. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1782 годъ, № 11809 л. 317—320.

№ 7—1505 г. Февраля 22 дня.

Привилегія в. к. Литов. Александра чаш-нику Левку Богвитиновичу на село Вор-тель, въ которомъ дозволяется основать городъ съ дарованіемъ жителямъ магдебургскаго права и Новосельчаны, въ Брестскомъ повѣтъ, при чемъ въ первомъ упо-минается древняя русская церковь во имя Рождества Пресв. Богородицы.

Akt ekstraktu W-a Brzeskiego przywi-leju J. k. mci Alexandra, krola polskiego W. J. P-u Ostrowskiemu, czesznikowi Nowogrodka Siewierskiego, sluzacego

Roku tysiac siedymsetnego czterdzie-stego siedmego, miesiaca Augusta sie-dymnastego dnia.

Przed nami sędziami na Trybłł Głny w W. X. Lit z wdztw, ziem y ptuw w r-u terazn. tysiac siedymset czterdziestym sied-mym obranymi, comparendo personaliter patron i. p. Mikołay Ruszczyc, starosta Tautuski, opowiadal, prezentowal y ad acta podal ekstrakt ziem. w-a Brzeskiego przywileju i. k. mc. Alexandra krola Polskiego, z aryngą po rusku pisaną, ad praesens na polskie slowa przetłomaczone, a in rem et partem w. i. p-a Franciszka Ostrowskiego, czesznika Nowogr. Siewier-

skiego, służący y należący, który podając do akt, prosił nas sądu, ażeby pomieniony ekstrakt ze wszystką w nim inserowaną rzeczą był do xiąg Trybłłu Głło W-o X-a L-o spraw wieczystych przyięty y wpisany. Jakoż my sąd, ony przyiowski, w xięgi de verbo ad verbum wpisać pozwolili, a że ob vetustatem tego dokumentu ekstraktu mieysce trudno wyczytać było, tedy na tych mieyscach spatia zostawione y zakrzesłone; ktorego thenor sequitur estque talis.

Wypis z knih zemskich wodz-a Berestenskoho.

Leta Bożeho Narodzenya tysieczna piatsotnoho dewetdesatoho szosteho, miesiaca Henwara dwadsatoho piatoho.

Na rokach sudowych zemskich o Troch krolech, swiate rymskom, prypałych y sudownie odprawowan., pered nami uradnikami zemskimi w-a Berestenskoho Fedorom Potejom sudeju, Bohdanom Tumin-skim podsudkom y Lwom Potejom pisarom, postanowiwszy się oczewisto u sudu marszałok hospodarski w-a Berestenskoho jeho miłost pan Michał Bokwistyn Kesarrecki, pry ustnym zeznaniu swoim wodłuh listu oblihu swoieho, danym od nieho jeho miłosti panu Janu Meleszku, stolniku Horodenskomu, pokładał pered nami prywilej korola jeho miłosty swietoy sławnoy pamiaty Alexandra, po latynie pisany, wysłuhi Wortema czerez Lewka Bochwityna pod pieczatyiu zawiesistoj, iako o tom szyrey tot prywilej korola jeho miłosty u sebe obmowlaiet, nekotory że prywilej korola jeho miłosty za tym listom oblihom swoim jeho miłost pan marszałok panu stolniku danym, iż tot prywilej miet y pry niem inszyie do knih spraw ninieyszich ziemskich Berestenskich dati upisaty, czomu dosyt czynieczy, prosił nas, aby iesmo tot prywilej pered nami pokładany wyszey reczony do knih ziemskich upisaty kazali, w czom my wrad baczeczy recz byt wodle prawa slusznuju, prynieli iesmo on, kotory slowo do słowa tak się w sobie maiet:

In Nomine Domini. Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Omnes humanae actiones propter rerum et temporum instabilitatem ac mutabilitatem facile oblivione exolescerent, nisi literarum monumentis et sigillorum robore, quo perpetue herent, firmarentur. Proinde nos Alexander, Dei gratia rex Poloniae, Magnus dux Lithuaniae, Russiae Prussiaeque, Czernihoviae, Samogitiae etc. dominus et haeres. Significamus tenore praesentium temporum universis et singulis praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quia nos habentes rationem fidei, integritatis ac meritorum generosi Leonis, dicti Lewko Bohwitynowicz, pincernae nostri fidelis dilecti, quibus et nobis, et olim paternae majestatis fidelissime obsecutus est, hoc ipsum et unum in futura tempora de ipso sine omni dubitatione sperantes, dedimus et donavimus et per praesentes damus et donamus dicto Leoni et ejus legitimis successoribus perpetue et in aevum villas nostras, unam dictam Wortel in districtu Brestensi sitam, eam videlicet, in qua ecclesia Nativitatis Beatae Mariae Virginis ritus rutenici ab antiquo situata est, et alteram villam dictam Nowoszyelczanye Telecowskich szreby in eodem districtu Brestensi, pro qua curiam Radowaniczensem nomine Czaczowskich szrzeby, quae idem Leo a judacis Brestensibus Schany et Laczhone cum consensu nostro emerat, ab eo accepimus cum omnibus hominibus trybutariis alias dannymy et servilibus alias służebnymi et cum omnibus agris et terris pastnymi y bartnymi, sylvis, gais boris, nemoribus, rubetis, quercetis, dumentis, pratis, pascis, paludibus, omnium ferarum et castorum venationibus et omnium avium aucupatonibus, falconum nidis, stagnis, lacubus, piscinis, fluviis, fluminibus, aquis et eorum decursibus, rivis, fontibus, piscationibus et piscibus, moleninis et eorum emolumentis, constructis aut construendis, apibus, mellificiis, pecuniarum, avenae, frumenti et melliis daciis, teloneis et generaliter cum omnibus

et singulis usibus, fructibus, utilitatibus ad pertinendas villas ab antiquo spectantibus et in posterum fiendis, quocunque nomine vocentur aut quocunque ingenio humano excogitari possunt, ita late et longe et circumferentialiter, prout ab antiquo dictae villae in se consistunt, nihil ibidem pro nobis aut nostris successoribus juris, domini aut proprietatis reservantes, superdicto Leoni et suis legitimis successoribus tenendas, habendas, possidendas, vadendas, donandas, commutandas, alienandas et ad suos et suorum legitimorum successorum usus beneplacitos convertendas, prout sibi et suis legitimis successoribus melius et utilius videbitur expedire. Cuiquoque praesenti nostrae donationi perpetuum ac irrevocabile robur imponimus, admittimus etiam ex gratia nostra speciali dicto Leoni et ejus legitimis successoribus hae villae, inscriptae olim in dictis suis bonis Wortel castrum de novo erigere et sub eo castro oppidum fundare et ei nomen Lewkow imponere. Cui apponimus nos jus teutonicum Maydborgensem damus et concedimus perpetuo et in aevum, uti et oppidum dicto jure ita utatur, prout alia omnia oppida et civitates regni nostri Poloniae et magni ducatus Lithuaniae utuntur. Admittimus etiam sibi et suis successoribus in fluvio Felnawa stagnum facere usque ad rippam nostram Łomasensem. . . *) gno molendinum aedificare omnesque pisces ex dicto stagno et ex molendino emolumentum pro se et suis posteris usurpare. Admittimus etiam et praesentibus admisimus pontem in fluvio Krznia usque ad rippam nostram Woskrzycensem extruere in Hrodicze apud paludem Swirzensem, ex opposito collium ibi exstruentium. Interrogavimus de hac re homines nostros Woskrzycenses, qui nobis dixerunt sibi dilectum pontem nihil nocere, imo viam ab antiquo istae esse nostra etiam via ad terras nostras occidentales alias ku zachodnym Liesnicim Bartnym istae est. Conce-

*) Въ подлинникѣ пропускъ.

dimus etiam in dicto oppido Lewkow forum septimanale quolibet die dominica haberi, annale vero forum semel in anno ad tempus, quod dictus Lewko sibi commodius elegerit, licebitque omnibus et singulis hominibus advenis, hospitibus mercatoribus, undecunque ad omnia fora dicti oppidi Lewkow venire, emere, vendere, mercari et omni mensura et pondere civitatis nostrae Vilmensis uti, oppidanis vero dicti oppidi Lewkow licebit ire et mercari per omnia loca, oppida et civitates tam regni nostri Poloniae, quam magni ducatus Lithuaniae, eo jure et modo, quo aliorum locorum et civitatum homines mercari solent. In quorum omnem fidem, testimonium et aeternitatem sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum et datum in Brzeszczi, feria sexta post dominicam Reminiscere, anno salutis millesimo quingentesimo quinto, regni vero nostri anno quarto, praesentibus ibidem reverendo e Maris Maximo, Dei gratia episcopo Samogitiae, Nicolao Radziwilewicz palatino Vilmensi et magni ducatus nostri Lithuaniae cancellario, Nicolao Michalayewicz palatino Trocensi et magni ducatus Lithuaniae nostri mareschalco Samo. Michaelle duce Hlynensi et domino in Turrow curiae nostrae Lithuaniae mareschalco summo, duce Syemon Luryowicz (Jurjewicz?) terrae Wolinensis mareschalco et capitaneo Luceoriensi, Alberto Gastold capitaneo Nowogrodensi et magni ducatus nostri pincerna, Stanislawo Pyetkowiez capitaneo Brestensi, Nemyra Grzymałowicz capitaneo Melniczensi, aliisque quam plurimis fidelissimis *) et magni ducatus Lithuaniae nobilibus et proceribus testibus ad praemissa vocatis. U toho prywileju korola jeho miłosti pieczat iest odna prywiesistaja. Katory że prywiley wyżey pomieneny w słowo do słowa do knih spraw ziem. Berenstenskich iest upisan y wypis pod naszymi pieczatmi ieho miłosty panu Janu Meleszku stolniku Ho-

*) Тоже.

rodenskomu iest wydan. Pisan u Bresti. U tego ekstraktu przy pieczęciach dwuch na kustodyi wycisnionych podpis ręki pisarza y korrekta his exprimuntur verbis: Lew Potey pisar ziemsky Berestenski. Skoryhował Prewłocki m. p. Ktory to takowy ekstrakt ziemski w-a Brzeskiego przywileju J. k. meci. Alexandra krola polskiego za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg Trybłłu Gł-o W-o X-a L-o spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Главнаго Литовскаго Трибунала за 1747 г. № 107 л. 297—8.

№ 8—1509 г. Юня 30 дня.

Декретъ князя Феодора Ивановича Ярославича по жалобѣ королевскихъ подданныхъ дер. Жолкинцевъ о вторженіи въ ихъ владѣнія мѣстнаго священника Лопатинскаго.

Oblata dekretu kniazia Fedora Iwanowicza Jaroslawicza, ruskim stylem pisane-go, w zalobie biskupa Pinskiego y swe-szczenika Łopatynskiego ferowanego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt szostego, miesiąca Julij piętnastego dnia.

Przed aktami ziemskimi pttu Pinskiego y przedemno Jozefem Postupalskim, regentem ziemskim tegoż powiatu przysię-głym, osobiscie stanowszy J. pan Bazyli Szolomicki ten dekret kniazia Fedora Iwanowicza Jaroslawicza, ruthenico stylo pisa-ny, w sprawie oycy Arsenija biskupa Pin-skiego y Turowskiego y swieszcznika Ło-patynskiego z mužami Żółkińskimi o grunt y dalsze uchody ferowany, ob ratio-nem odwołanych sądow ziemskich Pin-skich ad akta per oblatam podał, ktury w xięgi wpisując słowo w słowo tak się w sobie ma. Ja kniaz Fedor Iwanowicz Ja-roslawicz smotryły iesmo toho dyla--hospo-dynom oteem naszym so władykoiu nare-czennym Turowskim y Pynskim Arseny-em. Żalowały nam ludy nasz y Żółkyney y

z siabry swoymy na popa na Łopackoho iż on wszol w ich otczynu pezołny y bor-tiu y inszyny wehody. Y pop Łopacky rek-pered namy, iz by tam dworysze ieho było w Żółkyney z pasznoi zemleiu y z bortnoiuy; y Żółkyney rekły: nit tobi żadno-ho dworysza w Żółkyney, nyżly ty derżysz nywku wpysnymy y derewo bortnoie wpysnoie, a dworysza tobi w Żółkyney żadnoho nit. Y my promezy ich znaszly tak, sztoż ty nywky opysnyi y derewo bort-noie opysnoie Żółkyneom y siabrom yeh, ony maiut toie derzat, a popu Łopackomu ostrow tot Liszczannaia w tom ostrowe iomu nywa z pryczynniami iemu, hdy ie-mu hodna, sochoiu tam maiet sebi pryczy-nywat y sino iemu tam kosyt y sitku y prużynu iemu stawyt y chmil drat y cit-wu sadyt, a sorok derewa bortnoho y pod-pysnoho maiet w tom ostrowe derzat, a bolszey toho derewa iemu ne podpysy-wat, tolko y maiet tuiu sorok derew derzat, a Żółkyneom w tom ostrowe im nilzia so-choiu u Liszczynom sino im-lei kosyt y sitku y prużynu im stawyt y chmil drat y citwu sadyt y inszyie wehody im, a ko-ły sokol w tom ostrowe Liszczynom sia-det, yno tot pop Łopacky maiet s nymy pospołu toho sokola sterehczy, a nad to iesmo popu Łopackomu sey nasz lyst su-dowy za naszeiu peczatiu. Pysan w Pyn-sku, w lito po semoy tyseczy semnacatoho hodu, indykt dwanadcaty, misiacia Junia trydcatoho dnia. U tego dekretu pieczęć na scezurce papiru wycisniona iedna y nicio obszyta. Ktury to dekret za poda-niem onego przez wyż wyrażone osobe do akt iest do xiąg ziemskich Pinskich przy-ięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за 1785—1786 годы, № 1323-4 л. 1137.

№ 9—1512 г. Апрель 22.

Дѣло о принадлежащемъ Погосской церкви урочищѣ въ Волчычахъ.

Akt listu sądowego kniazia Jarostawicza oycem Pohoskim.

Лета от нароженя Сына Бжого тисеча шестсотъ шестдесят осмого, мца июля тридцатого дня.

На враде кгородскомъ в замку гдарскомъ Пинскомъ передо мною Александром Бушковъским, подстаростимъ Пинским, од велможного его млсти пана Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленымъ, постановившысе очевисто в Богу велебный отецъ Михайло Шеметиловичъ, священникъ церкви Погоской мѣстечка его кор. мсти, подалъ ку актикованою до книгъ кгородскихъ Пинскихъ декретъ святобливое памети князя Федора Ивановича Ярославича с печатю прытисненою на папере, рускимъ писмомъ писанный для старосты его и для вшелякое potrzeby и згубы в речы нижей в немъ выраженой в тые слова писанный: Я князь Федор Иванович Ярославича, смотрѣли есмо того дѣла: жаловаль намъ члкъ нашъ з Волчычъ Говѣи Печыщевичъ на поповъ Погоскихъ на Ивана, а на Якова и жебъ пол дворища его была под ними; и тыи попы рекли: под нами естъ целое дворище, здавна прыданое на церковь Божую, а того не вѣдаемъ, хто тое дворище прыдалъ на церковь Божую, какъ тая церковь Бжая стала в Погосте, такъ тое дворище прыдано на церковь Бжюю здавна. И мы пытали того члвка нашего Говѣна Печыщевича, какъ давно тое дворище попы держать. Онъ перед нами рекъ: за прадедовъ нашихъ еще они тое дворище держать. И мы тому порозумѣли: еще до князя великого Витовъта они тое дворище держали на церковь Божую, а того вѣдома

нетъ, хто тое дворище прыдалъ на церковь Божую,—и мы подлугъ тое давности отсудили тое дворище на церковь Бжюю вѣчно и не порушию тымъ попомъ Погоским, а пры томъ были гднъ отецъ нашъ владыка Туровекій и Пинский Аръсебий, а бояре напы Ивашко Полозович, а Василей Олехнович Протасовича. И на то дали есмо себъ нашъ листъ судебный з нашею печатю. Писанъ у Пинску в лѣто по семой тисеачы двадцатого, индикта пятнадцатого, мца Апрелья двадцат вторый день. Который декретъ за подаемъ его до книгъ кгородскихъ Пинскихъ естъ уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1668 годъ № 13020 л. 636.

№ 10—1512 г. Апрель 12.

Документъ на владѣнiе священниками Погосской церкви во имя Пречистой Богородицы уроч. Колобыновщина.

Akt listu sądowego Wladyki Pinskiiego oycza Pohoskich.

Лета от нароженя Сына Бжого тисеча шестсотъ шестдесят осмого, мца июля тридцатого дня.

На враде кгородскомъ в замку гдрскомъ Пинскомъ передо мною Александром Бушковским, подстаростимъ Пинскимъ, од велможного его млсти пана Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленымъ, постановившысе очевисто в Бозе велебный отецъ Михайло Шеметилович, священникъ церкви местечка его кор. млсти Погоское, подалъ ку актикованою до книгъ кгородскихъ Пинскихъ для вшелякое potrzeby и згубы листъ судебный в Богу зошлого з сего света его млсти отца Варламя, епископа Туровского и Пинского, в Бозе велебнымъ отцомъ Погоскимъ данный и служачый, в речы нижей в немъ выра-

женой в тые слова писаныи: Млстию Божьею и Пречыстое Его Мтры, мы смиренный епископъ Варламей, Бгомъ спасаемых градовъ владыка Туровъскій и Пинскій смотрѣли есмо того дѣла. Стояли перед нами очевидце жаловали намъ подданыи церкви Божой слуги путныи Пинскіи с Погоста на имя Мишко Скубович, Филипъ а Карец Кожуховичы, Омельянтъ а Мишко Койдановичы, Милоха а Олексъѣй, на поповъ Погоских на Мартина а на Потапа тымъ обычаемъ: держать они под собою землю на имя у Волчичѣх на церковь Божую прыданую, а намъ поплѣчникомъ своимъ ровной части в ней поступитися не хотятъ, с которое землѣ мы с ними посполъ службу путную владыце конемъ служимъ, замокъ, парканъ и мостъ робити ходимъ. Мартинъ а Потапъ, попы Погоскии, напротивъ жалобы отказъ чынили: держимъ мы дворище в Погосте на имя Колобыновѣццызну з вечыстое с нами вам посполитое, с того службу путную владыце служимъ и повинности замковыи робимъ, але кромъ тое земли Волчыцкое, которая прыдана отъ первыхъ гдарей здавна на церковь Божую и вжо той землѣ искалъ под предками нашими попы Погоскими члвкъ гдарскій Волчыцкій на имя Говѣнъ Печыщевич, перед небожчыкомъ княземъ Федоромъ Ерославича и судивъшы его млеть предся тое дворище церквѣ Божой прысудилъ, на што и листъ судовой маемъ и положили его перед правомъ, в которомъ пишеть: Я князь Федоръ Ивановичъ Ерославича смотрѣли есмо того дѣла: жаловалъ намъ члвкъ нашъ з Волчичъ Говѣнъ Печыщевичъ на поповъ Погоскихъ на Ивана а на Якова, нжебъ полъдворища его была под ними; и тые попы рекли: подъ нами есть целое дворище, здавна прыданое на церковь Бжую, а того не вѣдаемъ, хто тое дворище прыдалъ на церковь Бжую, какъ тая церковь Божая стала в Погосте такъ тое дворище прыдано на церковь Бжую

здавна. И мы пытали того члка иного Говѣна Печыщевича, какъ давно тое дворище попы держатъ. Онъ перед нами рекъ: за прадедовъ нашихъ еще они тое дворище держат. И мы тому порозумѣли: еще до князя великого Витовта они тое дворище держали на церковь Бжую, а того вѣдома нетъ, хто тое дворище прыдалъ на церковь Бжую, и мы подлугъ тое давности отсудили тое дворище на церковь Бжую вѣчно и непорушно тымъ попомъ Погосъкимъ. А пры томъ былъ гднъ отецъ нашъ владыка Туровъскій и Пинскій Арсеней, а бояре наши Иванко Полозовичъ, а Василей Олехнович Протасовича. И на то дали есмо сес нашъ листъ судовой з нашею печатю. Писанъ у Пинску, в лѣто по семой тысячы двадцатого, индикта пятнадцатого, мца апреля двадцатъ второй день. Гдежъ есмо листа выслухавшы и зразумевшы, ижъ есть речъ давная, наданье и справа гдарей перъвшихъ, зоставили есмо церковь Бжую пры листе небожчика князя Федора Ерославича и тое дворище Волчыцкое храму Пречыстое въ Погосте попомъ держати вѣчно прысудили. А на томъ праве седѣли со мною земляне Пинскіи: судья панъ Семень Доманович, а Иванъ Занькевич. И на то есми попомъ Погоскимъ далъ сес нашъ листъ судовой под нашою печатю. Писанъ у Пинску, под лѣто Бжого парожения тисеча пятсотъ сорокъ пятого, индикта четвертого, мца октебра десятого дня. Который листъ за поданемъ его до книгъ гродскихъ Пинскихъ естъ уписанъ.

Изъ актовъ книги Пинскаго гродскаго суда за 1668 годъ, № 13020 л. 637.

№ 11.—1518 г. Сентября 9 дня.

Королевская грамота Николаевскому Пустыньскому монастырю съ подтвержденіемъ фундуша.

Aktykacya przywileiu k. imsci na monastyr Pustynski.

Лета от нароженя сына Божого тисеча шестсот шестдесятъ девятого, мца апрыля шестого дня.

Передъ нами судьями Крыштофомъ Полубенскимъ судьею земьскимъ Слонимьскимъ, Станиславомъ Униховьскимъ судьею земьскимъ Смоленьскимъ, Стефаномъ Бруханьскимъ подьсудькомъ, Крыштофомъ Казимеромъ Воловичомъ писаромъ, врадниками судовыми земьскими повету Слонимьского, Станиславомъ Подольцомъ, писаромъ кгроцкимъ Слонимьскимъ, Алексаньдромъ Зенковичомъ, подчашимъ Слонимьскимъ, Михаломъ Гарабурдою, Людвикомъ Полубеньскимъ, Доминикомъ и Коньстантьтымъ Булгаками, Рафаломъ Рыломъ, на суды Капътуровые повету Слонимьского обраными, постановивъшысе очевисто в Бозе велебный отецъ Якубъ Липеский, закону светого Базылего Великого, оповедаль и покладал и ку записаню до книгъ капътуровыхъ справъ вечыстыхъ поведаль привилей короля его млети Жыкгимоньта монастыру светого Николы Пустыньского на речъ в нимъ в середине помененую даны и належачы, просечы абы тотъ привилей до книгъ капътуровыхъ справъ вечыстыхъ былъ акътыкованъ и уписанъ, который уписуючы у книги слово до слова такъ се в себе маеть.

Жыкгимонтъ Божю млстю король Полски, велики князь Лит., все Руси, княжа Прусское, Жомонтекое и иныхъ. Чинимъ знаменито симъ нашимъ листомъ хто на него поемотригъ, або чтучы его в слышитъ, нынешнимъ и на потомъ будущимъ, кому будетъ потреба того ведати:

билъ намъ чоломъ игумень з братьею монастыра светого Николы Пустыньского с Клева о томъ, што есмо дали имъ к церкви Божое монастыру светого Николы в Мозырскомъ повете на Словещи чловека на имя Малуя и зъ его потужьники з Опанасомъ и с Коньдратомъ одьны службы и тежъ поведили передъ нами, што небоцыкъ панъ Яцько Мизевичъ записаль к монастыру Пустыньскому на церковь светого Николы давное выслугу свою на имя Михала и Павла Мошъкувичовъ и зъ ихъ детми и з даню грошовую и медововую и з подымьщыною и со всеми ихъ служьбами и податками такъ, какъ ему самому служывали и дачьки давали и на то оный листъ записены его передъ нами указали и били намъ чоломъ, абыхмо имъ то все потъвердили и церкви Божой листомъ нашимъ на вечьност, ино мы для церкви Божой монастыра святого Николы намъ чоломъ битъе игуменого и все брати то вчынили есмо, имъ есць нашъ листъ и потъвержаемъ тую вышый писанъную данину нашу в Мозырскомъ повете на речъ на Словещиной, чловека на имя Малуя и зъ его потужьники со Опанасомъ и Коньдратомъ и тежъ со всеми влады и прыходы отписаль симъ нашимъ листомъ супольне и ненарушъне до церкви Божой монастыра светого Николы со всякими данинами, нижей помечеными к тому монастыру со всеми кгрунътамъ нашими, бортьми з ихъ знаменемъ, лесами, дубровами, речьки и ловами бобровыми, рыбными и медовыми и куньными, з ынъшыми служьбами, з податками, зо всемъ такъ, какъ они намъ служывали и податки полънили мие Яцьку Мъзю подьлугъ его запису. На име тые люди служобъ некоторыхъ на насъ служыти не дѣлнл не маютъ нарушати, подьводъ и стацый на врадниковъ нашихъ и посланъниковъ не маютъ давати, маютъ тые люди держаны быти к монастыру светого Николы со всемъ ничего на насъ и на наши податки не за-

ставляючы. А на тверденост того и печат нашу казали есмо прыгиснути к сему нашому листу. Пры томъ былъ воевода Киевъски подъячашы намесникъ Мозырски, други панъ Юрый Николаевичъ Радивиловича, а маршалокъ и писаръ на Муши Долъгювски и панъ Богушъ Богавитъновичъ, а писаръ земски Троицки панъ Иванъ Богдановичъ Сапсга. Писанъ у Кракове, лета отъ нароженя тисеча пятьсотъ третего надесятъ, мца Сенътебра девятого дня, инъдыкыта первого. У того привилею его кор. млети печатъ завесистая на шнурех едъвабныхъ кармазыновыхъ завешеная, которого за поданемъ черезъ особу верху мененую ест. до книгъ капътуровыхъ справъ вечыстыхъ акътыкованъ и уписанъ.

Изъ актовой книги Слонимскаго земскаго суда за 1669 годъ, № 7733 л. 196—197.

№ 12—1514 г. Февраля 3 дня.

Фундушъ Пречистенской приходской церкви города Браслава и костела въ Дрисвятахъ.

Aktykacya przywileju funduszu na plebania Braslawską słuŕącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt piątego, miesiąca kwietnia trzydziestego dnia.

Przed aktami ziemskimi powiatu Braslawskiego stawiając osobisto W. J. xiądz Piotr Samson Toczyłowski, proboszcz Braslawski widymus przywileju funduszu na kościół Braslawski słuŕącego niŕzey piszącego się do akt podał, który pisany ruskim pismem co do słowa w xięgi wpisując tak się w sobie ma: Zykhimont Treti Boŕyju miłostiu korol Polski, wieliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Œomoydski, Mazowiecki, Inflantski, a Szwedski, Khodski, Wandalski dedyczny korol. Oznamuiem

sim naszym listom, iż prosił nas archidyakon kościela Wilenskiego, pleban Braslawski, kniaz Jan Ryszkowski, aby iesmo w knihach naszych kancelaryjskich doiskatisie iemu wieleli fundacyi ot prodka naszoho sławnoie pamietii korola ieho miłosti Zykhimonta Pierwszoho na kościel Braslawski, w czom my prozbu ieho wideczy byt słusznoju, toho przywileju fundacyi pomienienoje w metrykach kancelaryi naszoie doiskatisie wielewszy, w ses list nasz nazwany widymus wpisati iesmo rosказali y slowo w slowo tak sie w sobie malet: Wo Imia Boŕoie stańsia y nierozdzielimaja Troycy amin. Ku wiekuistoje toie to reczy y pamiaty My Zykhimont, z łaski Boŕoje korol Polski, wieliki kniaz Litowski, Ruski, kniaŕa Pruskoje, Œomoytski y innych pan y dedycz. Czynim znamienito sim naszym listom, chto na nieho posmotryt, abo cztucz y ieho wsłyszyt, niniesznim y potom buducz ym komu budiet potrzeb toho wiedati. Pryszodsz y pered nas pleban Braslawski kniaz Węclaw y wkazywał pered nami list przywilej fundat brata naszoho szczasnoje pamietii Aleksandra, korola y wielikoho kniaŕa ieho miłosti; w tom przywilej ieho miłosti piszet, szto z woleju wielikoho kniaŕa Witowta nieboszczyk pan Moniwid, buducz y tohdy wojewodoju Wilenskim, derŕaczy Braslaw, załozyl cerkow Matki Boŕoje w miestie Braslawskim y fundował tuju cerkow ku czti ku chwale Bohu Wszehmohuszczoju y Pannie Maryi y nadal buducz ym na on czas plebanu y po niem buducz ym plebanom. My whlanowsz y w przywilej brata naszoho, w ktorom ŕe przywilej piszet tym obycajem slowo ot słowa:

My Aleksander, Boŕyju miłostiu Wieliki kniaz Litowski, Ruski, kniaŕe Pruskoje, Œomoytski y innych pan y dedycz. Czynim znamienito sim naszym listom chto na nieho posmotryt, abo cztucz y ieho wsłyszyt, niniesznim y na potom buducz ym, komu budiet potrzeb toho wiedati: powiedil pered nami pleban Braslawski kniaz Węclaw, sztoŕ wojewoda Wilenski,

448368

pan Moniwid, derżaczy Brasław u otcyznu, założył cerkow Matki Bożoy w mieście Brasławskom y fundował tuju cerkow, nadajucy ziemiłami pasznemi y bortnemi y sieniożatmi y oziery y rekami y ludmi slobodnemi y dannemi na imia Ratina, a Marasza, a Olisicja, a Iwana Kozu, a Soprona, a Timosza, a Stańka, a Kita, a Mikitu, a Lowkuta, a Wołodka, a Chotiana z ich bratiew y z ich detmi y z ich płaty hroszowemi, miedowemi y kuniecznemi y też ktomu prydał na tuju cerkow Bożuju so wsich paszeń Brasławskich y Opeških desiatinu s oziminy y z jaryny, y s ohorodow, y s ozier y k tomu karczmu w mieście Brasławskom y dworec za Nawietom ozierom, Subotowszczyznu y oziero na imia Cno y z małym ozierom na imia Conkom y z druhim ozierom na imia Wojetyco y z rekoju Wojetycoju, katorajaz bieżył s Snuda oziera y s tymi s usy reczok, kotoryiesz wtiekli w toie oziero Wojetycu y z lukoju oziera Snuda, tot uhoł, kotory że od ieho oziera Wojetka. Też dozwołeniem prodka naszoho kniazia Witowta tot że pan Moniwid, buducy w tot czas wojewodoju Wilenskim, takož prydał desiatynu k tojże cerkwi Matce Bożoy u Brasławli z dworca Dryswiatskoho, s Oboli zyta ozimoho y na tuju wsiu wyszey pisanuju daninu wyprawil u wielikoho kniazia Witowta y fundat, kotorym že fundatom predki ieho wsie toie wyszey pisanoje nadanie pożywali wo pokoi. To pak z Bożoho dopuszczenia tymi razy užo nie dawno pry namiestniku Brasławskom panu Juryi Zienowiewiczu taie cerkow zhoreła so wsiami nakłady y fundatom toiey cerkwi, y bił nam czolom kniaz Wenclaw, abychino wsie toie wyszey pisanoie nadanie, kotorym že z dozwołeniem predka naszoho wielikoho kniazia Witowta tuiju cerkow Brasławskuju pan Moniwid nadał, naszym prywilejem potwierdili, ino my, obysk tomu uczyniwszy y pewnosti horazdo dowiedawszysie, szto za prodkow naszych wielikich kniazey y też za szczasnoje pamieti otea naszoho koroła ieho milosti pierwszy pleban Brasław-

ski y też wžo za naszoho panstwa ninieszni pleban kniaz Wenclaw wsieho toho nadania byli w derżanyi až i do tych czasow, proto my z łaski naszoie wsi tyie wyszey mienienyje ludi slobodyczy y daniki z dałmi ich hroszowymi y miedowymi y kuniecznymi y bortnymi y sieniożatmi y s oziery y z rekami y z usy tych reczok, kotoryież wchodili w ieho oziera y so wsiami tymi wysze mienienymi desiatynami Brasławskimi y Dryswiatskimi y Opeškimi y so wsiami tymi wysze pisanemi dochody y poplatki, kotorym kolwiek imieniem mohut nazwany albo mienieny byty, so wsim prawom y panstwom, niczoho nie ostawljucy na nas y na nasze nasledki, prydaiem to ku cerkwi Bożoy Brasławskoy y potwierdzajem to sim naszym listom wieczno y na wieki wiekow ninieszniemu plebanu Brasławskomu kniaziu Wenclawu y po niem buduczym plebanom w Brasławli. Też y z osobliwoie łaski naszoie chotiaczy w toj wysze pisanoy cerkwi chwalu Bożuju rozmnożati, pryдали esmo plat z drubioie korezmy w iehoż mieszczanina w Macka dwie kopie hroszey: majet tot Macko y potom chto kolwiek budet na ieho miestcu sedeti, z korezmy ninieszniemu plebanu Brasławskomu kniaziu Wenclawu dawaty po dwie kopie hroszy, a po niem buduczym plebanom takže, kotorych on mieszczan posadit za soboiu na cerkownych zemlach w tych dworech ieho nienadobie sluham namiestnika Brasławskoho stanovitisie, wymieniaja o naszym szczasnym pryiechaniu. Takže k tomu pryдали iesmo iemu oziero na imia Nawiato, kotoeroież podle miasta Brasławskoho pod ieho dworom; w tyj wyszey pisaneje oziera cerkoweje nichto nie majet wstupowatisie ni namiestnik Brasławski ni lud inszy Braslawey, nie nadobie ich im niewody wołoczyti ani podwołokami, ani brodniki ani naroty, wymieniaja na nasz pryiezd, koli maiem sami byti w Brasławli tolko w tom oziere Nawietie majut na nas ryby łowiti. Też prosił nas pleban Brasławski kniaz Wenclaw

o tom, szto iesmo nakazali w ieho paraffii kostiel nowosprawiti y postawiti w Dryswiatie, y kotorye dochody iemu z Dryswiata ku kostielu Matki Bozoe k Braslawiu byli, tyie dochody ieho dali esmo plebanu w Dryswiatie, abychmo też protiv tych dochodow, szto z Dryswiata k Matce Bozey bywalo w Braslawli, innym czym osmotreli. Yno my chotiaczy, aby chwala Boza nie wmienszywalasie, protiv toho dali esmo ku toy cerkwi Matce Bozoy w Braslawli na imia Truchana, a Siemiena z ich bracieju y z ich dietni, Kosmowiczow wsich y dwie ziemi pustych na imia Kurcowszczyznu y Andrejewszczyznu, a w miemie Braslawskim ohorod na imia Jerszowski. Tez chotiaczy w tom wysze reczonom kostiele Matki Bozey chwala Bozaju rozmnozyti, pryдали esmo plat z tretieje korezmy w Braslawli w iehoz mieszczanina w Januszka dwie kopie broszey: majet tot Januszko y po niem chto kolwiek budiet na ieho miestcu siedieti z korezm dawati ninieszniemu plebanu kniazu Wencławu y po niem buduczym plebanom y wsie toie wysze pisanoie nadanie, szto w prywilei brata naszoho Alexandra korola napisano ku toy cerkwi Braslawskoy Matce Bozey y też wsie to, sztoż wzo my z laski naszoie ku tomu kostielu Matce Bozey pryдали--ludy y ziemi y ohorod Jerszowski y korezmu potwierdzajem sim naszym listom wieczno y nieporuszno ninieszniemu plebanu Braslawskomu kniazu Wencławu y ponim buduczym plebanom, majet ninieszni pleban kniaz Wencław y po niem buduczycie plebany Braslawskiy derzaty wsie to z ziemiami pasznemi y bortnemi y z lesy y z sianozatmi y s oziery y z rekami y z daninami broszowemi y miedowemi y kunicznymi z ich sluzbami y so wsimi ich poplatki y podatki y pozytki y so wsim tym, iak sie tyi ludy y ich ziemiami y też tyi ziemi pustye zdawna w sobie sia majut y kak na nas derzany k zamku naszomu Braslawskomu, a derzawcy naszymy Braslawskiy w to sie nie majut wstupati, a ple-

ban ninieszni kniaz Wencław zawždy majet sam pry cerkwi Bozey mieszkaty y wikaryow ustawicznie miati, iesli choczet toho wsieho wzywati, a kotory by pleban posle nieho sam pry kostiele nie mieszkal, tohdy majet zawždy dwoch wikarey chowati pry kostiele, szto wstawicznie chwala Boza w kostiele byla. Pry tom byli wielmożny wrożony wojewoda Wilenski kancler nasz pan Mikołay Mikołajewicz Radywiłowicza y pan Wilenski hetman nasz starosta Łucki y Braslawski y Wienicki y marszałek Wołynskoje ziemi kniaz Kostentyn Iwanowicz Ostrożski, wojewoda Trocki, marszałek nasz dworny pan Hryhorey Stanisławowicz Ostyk, pan Trocki, starosta Zomoytski pan Stanisław Janowicz, wojewoda Kijewski, podczaszy nasz, namiestnik Merecki y Mozyrski pan Jury Mikołajewicz, wojewoda Smolenski pan Jurey Hlebowicz, wojewoda Połocki pan Olbrycht Martynowicz Kasztolt, wojewoda Nowhorotski marszałek nasz starosta Dorsuniżski, pan Jan Janowicz Zabe rezinski wojewoda Podlaszski marszałek y sekretar derzawca Braslawski, pan Iwan Sopiha y innyie panowie rada nasza. A na twierdost toho y pieczat naszu kazali esmo prywiesiti k siemu naszomu listu. Stalosie y dano na wielikom soymie u Wilni, leta Bozeho tysieczna piatsot czwertoho na desiet, miesiaca Fewrala tretie deii, indykt wtory. A dla lepszoie pewnosti toie sprawy ses widymus z knih naszych kanclaryiskich pomienienomu plebanu Braslawskomu wydati iesmo roskazali pod pieczatiu naszoju wielikoho kniastwa Litowskoho. Pisan u Warszawie, leta od narozenia Syna Bozoho tysieczna piatsot dewietdesiat szostoho, miesiaca Junia wtorocho dnia. U tego widymusu prywileju funduszu pieczęc wielkiego xięstwa Litewskiego wycisniona (L. S.), przy kotorey podpis ręki kanclerza y poniżey korekta temi wyrażaiąsę slowy: Lew Sapiha kancler wiel. kniaz. Litt. Korykhowano Teodor Tryzna. Jakowy to widimus funduszu przywileju za podaniem przez wyż

wyrażoną osobę do akt iest do ksiąg ziemskich powiatu Brasławskiego wpisany.

Изъ актовой книги Браглавскаго земскаго суда за 1795 годъ № 15425 л. 183—188.

№ 13—1514 г. Феврала 8 дня.

Фундушь Дрисвятскаго р.-католич. костела.

Лета Божого нароженя тисеча шестсот чотырдесятого, мца октебра третего дня.

На рокох земских водлуг порадку статутаго на завтрее по светом Михале, святе римском, прыпалых и судовне отправованых, перед нами—Себестыяном Мирским судею, Даниелем Туром подсудком, а Яном Костялковским писаром, врадниками грескими земскими Браглавскими, постановившысе очевисто его млст ксендзь Ян Вендроховский, плебан Дрисвятский, покладад фундуш светобливое памети короля его млсти Жыкгимонта на костел Дрисвятский, просечы, абы был до книг земских Браглавских уписан, который за прозбою его млсти ксендза плебана Дрисвятскаго до книг уписуючы слово от слова так се в себе мает:

Жыкгимонт, Божю млстю корол Польский, Великий княз Литовский, Руский, Пруский, Жомонтекий, Мазовецкий, Инфлянтский, панствъ и земля пан и дедич. Упатруючы и уважаючы мы то в нас с пилностью, иж на том свете заслуги нет перед Пном Богом лепное, яко в розмноженю хвалы Божое, а звлаца межы людьми и поддаными ишыми, которые еще недавно с темностей поганских сут наверненые на веру хрестиянскую, розказали есмо воеводе нашому Виленскому пну Николаю Радивилу, державцы Дрисвяцкому, абы збудовал церков Матки Божое набоженства светого римского костела в месте ином Дрисвяц-

ком, в которой абы завжды служба Божя деела се, на выховане плебана нашого тамошнего князя Лукаша Милошевского и иных плебанов по нем на тую плебанию наступуючых и оных слуг тое церкви в месте Дрисвяцком дали, и на вечност даровали есмо и тым фундатом ишым потвержаем городец наш самого над озером Самонем и дворец наш Кгайды со всеми людьми, которые до того городца нашого Самона и до дворца Кгайдов прыналежат, а меновите: Юхну Скировича, Матюка Юнгу, Мартина Кгайду, Яна Скирггуна, Волютя Ровчуна, Лукшу Бирня, Вяжеля Грыца, Павла Кырыка, Мандюна Юнка, Лаврука Нара, Кгрыкга Наруша, Яна Кудня, Яна Бурнабика, Слунка и Богдюна Руча, их самых, сыны их, внуки и щадки их, земли их на вечные часы и непорушныи и вси службы потеглыи и доходы и повинности хлебныи, грошовые, медовые и рыбныи и зверыныи и со всякые, которые они полнивали и служывали до того городца ишого и до дворца за держаня ишого, а тепер тые вси повинности полнити и служыти мают в цале тому плебану нашому князю Лукашу Милошевскому и по смерти его всем плебаном Дрисвяцким, которые наступовати будут по его смерти. Дали есмо до тое ж церкви Матки Божое тры озера нашы: Самоню, Кгайду и Блюванлу и два озерка малых: Имовду и Сажерку з устями и з речками, с тых озер выходячыми; мает тот плебан наш Дрисвяцкий и по нем будучые пры той церкви Матки Божое жыт, фалу Божю розмножат и на каждую неделю тры мшы водлуг часу и потребы за нас и потомкиныи побожне отправоват, так за живых щасливое пановане, яко и за умерлых души збавлене; надали есмо теж на тую церков Матки Божое в месте Дрисвяцком на побудоване плебана самого и слуг тое церкви Божое пляц великий, яко бы на две бочки жыта ссет, почавшы от мосту местского от Оболя аж до

самое тое церкви Матки Божое; дали есмо теж мешчан чотырох иных и з их домами и с пляцами и с корчмами в том же месте Дрысвяцком: одного подле самое тое церкви—Янушка Бия, Матыса Шурлу, Каспера Яновича, а Ярошма Борушковича, мают тые чотыры мешчане тому плебану и иным—они сами и дети их служыти и плат платити, а особливе с корчом по рублю грошей давати на кожды год на воскъ и на вино до службы Божое тое церкви Матки Божое и вко от тых часов державца наш Дрысвяцкий, пан воевода Виленский, пан Миколай Радивил и иные державцы потом будучые ани их намесники ани слуги, ани бояре, ани тивунове, ани засетники, ани ловцы и ништо иный в тот городок и дворец и в тые люди и в земли их и в лесы их и в озера, ловы и в мешчаны ничым уступовати не мают и ни по што бывати и в домах тых мешчан не становитсе, толко плебани наши Дрысвяцкие того всего в покою ужывати и держати мают вечными часы и тых людей плебанских волных чыним и вызволяем от будованя замку Дрысвядского и дворец его и от мостов всяких Дрысвядских; не мают их намесники ины Дрысвядские до того прымушати. Даем теж и вечными часы снм фундушом нашим фундуем до тое ж церкви Матки Божое Дрысвядское десетину всякую всякого збожя, которое сеют у двух дворцах иных с пашни иное грекое з Оболи и з Бортковицзны, зъ жыта, ишеницы, ечменю, ярки, овса, гречыхи и зо всяких ярын огородных, которое в огородах и в тых дворцах сеют, так теж десетину рыбную со всех неводов и неводков со всех озер Дрысвята, Оболи, Рычы и иных всех, которые до державы Дрысвядское прислушают, всякое рыбы тому плебану даем и давати розказуем на кожды год десятую рыбу вечными часы, мают тую десетину державцы ины Дрысвядские и намесники их сполна отдавати на кож-

ды год тому плебану иному Дрысвядскому князю Лукашу Милошевскому и по нем иным наступуючим вечными часы. Вызвляем теж того плебана и тых подданных людей его от подвод всяких замковых и от военной службы и от всяких потеглей иных греких вечными часы. Позволяем теж тому плебану иному и волност даем в озере ином Дрысвiate летным неводом рыбы ловит, коли сам похочет, на свою потребу, а державцы ины Дрысвядские того боронити им не мают. А для мощное твердости того фундату иного розказали есмо печат нашу грекую до того фундату привесити. Деело се то на сойме валном у Вилни, в месте ином столечном пры бытности многих инов радных великого князства Литовского, пры ину Юрю Радивиле, пры ину Миколаю Радивиле, воеводе Виленском, державцы Дрысвядском, пры ине Юрю Оленковичу и пры ине Иване Санезе, намеснику Виленском, и пры маршалку ином ине Олбрыхте Капштолте и пры подскарбим иным ине Миколаю Миколаевичу. Писан у Вилни индыкта шостого году тисеча пятсот чотырнадцатого, мца Февраля шостого дня. У того фундушу короля его млети подписе руки тымъ словы: Sigismundus Rex и печат привесистая. Которы ж тот фундуш через его млети ксендза плебана Дрысвядского перед нами покладаныи до книг земских Браславских ест уписан.

Изъ актовой книги Браславского земского суда за 1638—1640 годы, № 15393, л. 378 обор.—380.

№ 14—1517 г. Ноября 26 дня.

Королевская грамота на пять службъ земли, въ пользу соборной церкви во имя св. муч. Бориса и Глѣба въ г.Новгороднѣ.

Akt. przywileju krola Zygmonta Pierwszego na Bykiewicze J. W. Rostockiemu metropolieic sluzacego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt dziewiątego, miesiąca Januaryi dziesiątego dnia veteris stili, a dwadziestego pierwszego n.s.

Na sądach ziemskich pttu Nowogr. przed nami Eleuterym Siemiradzkim prezydującym, Benedyktem Duchnowiczem Haciskim, Franciszkiem Duninem Raieckim sędziami, urzędnikami ziem. pttu Nowogr. stawając obecnie patron W. imse pan Maciej Wolk, komornik Nowogr. przywilej od króla Zygmunta Pierwszego na pięć służeb osiadłych Bykiewicze zwanych w autentyku ruskim przy kopij polskiej do akt podał, ktorem tak się wyraża.

Zykhimont, Bożuju miłostiju korol polski, wieliki kniaz Littowski, Ruski, kniazia Pruskoie, Zomoytski i innych. Czynim znamienito sym naszym listom, chto na neho posmotryt abo cztueczy ieho usłyszyt, ninisznym i na potym buduczym, komu budet potreba toho widati, bił nam czołom pan Wilenski, hetman naywyższy, starosta Łuckij i Brastawski i Winnieskij, marszałok Wołynskoy zemli kniaz Konstantyn Iwanowicz Ostrozkij i prosił nas piati służob ludey naszych tiahłych diakolnych, w Nowohorodzkom powiecie Krynskoie wołosty, na imia Bykowiczow Sanca Szyszycza z bratieju, Maneczuka Łopaticza z bratieju, Naumca Soroki z bratieju, Chwiedora Misewicza z brataniczzy, Naumca Szyłowicza z bratieju i ich dietni, a trech zeml pustowskich na imia Arystowczyny, a Pawłowszczyny, a Niezyporowszczyny, abychmo to dali na cerkow Bożuju sobornuju swiatych muczenik Borysa i Hleba w Nowohorodku, kryłoszanom, popom i diakonom na pożywienie. Ino my dla toie cerkwi Bożoie i bohomołca naszoho, a k tomu czołom bitie kniazia Konstantynowo ieho miłosti z łaski naszoe to uczynili, tyie lude w werchu pisanyie Bykowiczow piat służob i trzy zemli pustowskich k toy cerkwi Sobornoy swiatych muczenikow Borysa i Hleba kryłoszanom, popom i diakonom na pożywienie i esmo dali i potwierzajem to im i cerkwi Bożoy sym naszym

listom wieszno i na wieki nieporuszno i mająt kryłoszanie, popy i diakony toie cerkwi ninisznij i potym buduczij tyi ludi i zemli k cerkwi Bożoie swiatych muczenik Borysa i Hleba derzati i używati so wsiami zemlami tych ludey pasznymi i bortnymi i z senożatmi i z bory i lesy i haj i dubrowami i z łowy zwierzynnymi i ptaszymi i z rekami i z rzekami i z stawy i młyny i z bobrowymi hony i z służbami wsiami tych ludey Bykowiczow i z diakły i rżanymi i owsianymi i so wsiami innymi popłaty i podatmi i so wsiami tym kak tyi lude wymenenyie i zemli pustyie zdawna i ninie sami w sobie i w hranicach sia swoich mająt i kak na nas k zamku naszomu derzany byli, potomu i kryłoszanie tyi ludi i zemli mająt derzati i też mocni oni przybawili i rozszyryli i kak sami naboli umieieczy i k swoiemu lepszomu i użytecznomu obernuti, a na twerdost toho i peczat naszuz kazali iesmo przywisiti k semu naszomu listu. Pry tom byli panowie rada: woiewoda Wilenski kancler pan Mikołay Mikołaiewicz Radziłowicza, woiewoda Trocki marszałok dworny, pan Hryhorey Stanisławowicz Ostikowicza pan Trocki starosta Zomoytski, pan Stanisław Janowicz woiewoda Nowohorodzki, pan Jan Janowicz Zabereczynski, starosta Beresteyski, marszałok pan Jury Iwanowicz Ilinicza. Pisan u Wilni leta Bożeho tysiacza piatsot semohonadcat, mesaca Nojabra dwadcatoho szostoho dnia, indykta szostoho. U tego przywileju podpisy rąk tak samego króla jako i pisarza tudzież adnotata na boku zapisana oraz i przypisek na zatyłku zapisany tak się oznaczają: Zygimundus Rex. Topoł Waskowicz pisar. Roku tysiąc szeszeset czterdziestego drugiego, meseca Junia tretiaho dnia ses przywilej pan Mikołay Hatyski stawszy oczewisto do akt podał. Michał Chreptowicz pisar. Przywilej i fundusz króla Zygmunta Pierwszego ad instantiam xiążęcia Ostrozskego na pięć służeb osiadłych Bykiewicze nazwanych i trzy ziemi pustowskie Arystowszczynę, a Pawłowszczynę

na i Anikiporowszczyznę z rzekami, młynami w powiecie Nowogrodzkim leżące, na cerkiew świętych męczenników Borysa i Hleba w Nowogrodzku będącą konferowanego tysiąc pięćset siedmnaście, Nowembra dwudziestego szóstego, indicta szóstego, które przywilej po podaniu onego przez osobę wyż rzeczoną do akt jest do ciąg ziemskich powiatu Nowogrodzkiego przyięty i zapisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1799 годъ № 12835, л. 17.

№ 15—1518 г. Февраля 3 дня.

Фундушова запись Николаевской церкви въ г. Минскѣ, совершенная ключникомъ виленскимъ Григоріемъ Исаевичемъ Громкой.

Aktykacya ekstraktu kaptur. Połock. fundacyjnego zapisu od W. J. P. Hromyki metropolicie Kijow. służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siódmego, msca Nowembra dwudziestego pier. dnia.

Coram actis urzędu ziem. W-a Min. comparens personaliter w B-u przewielebny J. X. Gedeon Haiewski, superior I. X. X. Bazylianow klasztoru Stt-o Duskiego Min., ekstrakt z ciąg kapturowych W-a Połockiego wieczysto fundacyjnego zapisu na rzecz y osobie intus wyrażoney dany podał ad acta, ktorego do ciąg wpisującego się thaenor takowy: Wypis z knih kapturowych W-a Połocko. Leta od narożenia Syna Bożego tysieczna szeszesot semdesiat piatoho, meca Julija szesencatoho dnia. Pered nami sudiami kapturowemi W-a Połoc. po zeystiu z seho swieta Nayiasn. korola ieho młsty Polskoho y Welikoho kniastwa Litowskoho, za wyszłym uniwersalom od I. O. kniazia ieho młsty Kazimiera na Klewaniu Czartoryskoho, z Bożey łaski biskupa Kwiawskoho y Pomorskoho, nominata, arcybiskupa Khnieznienskoho, buduczny obranymi, postanowiw-

szysie oczewisto słuha I. Wielm., w Bohu przew. ieho młsty X. Cypryana Żochowskoho, metropolity Kijewskoho, Halickoho y wseia Ross. pan Jan Butwiłowski opowiedał, pokładał y ku aktykowaniu do knih kapturowych w-a Połocko podał list fundacyjny zapis od sławnoie pamięty ieho młsty pana Hryhorya Isaiewicza Hromyki, hospodara ieho młsty klucznika Wilenskoho, derżawcy Krasnosielskoho na rzecz w nim wyrażonoju I. Wielm w Bohu przew. ieho młsty X. Metropolicie należa-czy, prosięczy, aby tot list fundacyjny zapis zo wsieiu rzeczou w nim wyrażonoiu był do knih kaptur. w-a Połoc. pryinat y upisan, kotory upisuięczy u knihi słowo do słowa tak się w sobie maiet:

Ja Hryhory Isaiewicz Hromyka, hospodara korola ieho młsty klucznik Wilenski, derżawca Krasnosielski, wyznawaiu sam swojeju dobroju woleiu sym moim listom koźdomu, komu budet potreba toho wiadaty abo cztuczny, niniesznym y na potom buduczym, sztosz ni s kim nie namowlen ani z koto-roho prypużenia, odno sam swojeiu dobroiu woleiu daiu, zapisuiu na wiecznyie wieki cerkwi Swiatomu Welikomu Czudotworcu Chrystowu Nikole w Mensku Archiepiskopu mitropolitu Josyfu y po nem buduczym mitropolitom młyn swoy otczynny, nikomu niczym nie pienny na Cnie rece wodle wielikoie dorohi Wilenskoie od Menska w mili, zo wsiakimi mołotwimi toho młyna y z ozerom y z rybnoiu łowitwoiu toho ozera y z dworcem mielnic-kim, kotory wodle tohoż młyna na zemli cerkownoy posielon na sey storonie reki Cny ot Menska y z korezmoiu wolnoiu, kotoraia z dawnych czasow w tym melnickim dworey była. K tomu też ozerco na imia Hlusza podle reki Swisłoczy po konec mostu Užynskoho, kotorym ozercom pan Jan Korewicz sam dobrowolnie mnie darował y listom swoim to mnie zapisał— to wsie daiu y zapisuiu dla swojeho wieczystoho bohomolia y dusznoho spassenia y dla pamięty rodyteley swoich, iżby pry żywoti moiem za zdrowie moie y żony

moiey y detey moich Boha miłostiwoho proszono, y po żywote naszym nam samym y rodytelem naszym pamiat wieczystaia była. Maiet ieho miłost hospodyn otec mitropolit Iosif y po nim buduczycie mitropolit y tot wyż pisany młyn y karczmu wolnoiu y ozera z rybnymi łowitwami derżať, używat wiecznie, kak ja sam, a mnie samonu y żonie moiey y moim detiem y koźdomu z bliskich naszych w to niczym nie ustupaty, a iesliby żona moia, abo dety moi, abo chto z bliźnich moich w to miał czym ustupaty, y tot młyn z karczmoiu y ozery wodle seho zapisu moiego od Swiataho Nikoły odnimaty, tot rozsudytsia so mnoiu na strasznom sudepered nelicemirnym sudieiu, a hospodaru korolu ieho młsty maiet winy zapłatyty sto kop. hroszey, a panu woiewodie Wilenskomu piatdesiat kop hroszey. A pry tom byli y toho dobre swiedomi starosta Minski pan Jan Steekiewicz, a kniaz Wasiley Juriewicz Toloczynski, a pan Bohdan Hryhoriewicz derżawca Horwolski y prosil iesmy tych wyżey pisanych panow o ich miłostey peczaty, i ich miłost na moiu prozbu to uczynili y peczaty swoie pryložyli. A na lepszuu twerdost ja Hrehorey Isaiewicz Hromyka y swoiu pechat pryložyl k semu moiemu listu. Pisan w Mensku, Feuralia treti den intykta szostocho. U toho listu fundacyinoho zapisu pechaty prytytsnennyh iest czotyry. Kotoryi že tot fundusz za podaniem onoho czerez osobu wierchu menenoiu do akt, iest do knih kapturowych w-a Połock. wpisan y pryniat, z kotorych y ses wypis pod pieczatuui uradowoiu z podpisem ruki pisarskoie I. Wielm. w Bohu przewielebn, ieho młsty X. Cypryanu Żochowskiemu, metropolitie Kiiwskomiu, Haliekomu y wsey Ross., Archiepiskopu Połockomu iest wydan. Pisan w Połocku. U tego ekstraktu porusku pisanego przy wycisnioney pieczęci podpisy takowe: Jan Kublieki khrodzki Połocki kapturowy pisar. Z koryghował Olechnowicz mp. Ktory to ekstrakt za podaniem onego przez wyż wyra-

żoną osobę ad acta iest do xiąg ziem. w-a Mins. wpisan y. — Wypis wydan. Ant. Swiätorcecki R. Z. Lectum H. Soroka R.Z.W.M.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1777—1779 годы, № 12033, л. 150—151.

№ 16—1518 г. Ноября 1 дня.

Фундушь Рождество Богородицкой церкви въ с. Шобринъ, Брест. воев.

Aktykacya listu approbacyinogo funduszu cerkwi Szebrynskiey od Hrehorego Żołucha na włoki cerkiewne szesc prezbyterowi Szebrynskiemu służącego.

Roku tysiac siedymset piędziesiat siodmego, miesiaca Julij siodmego dnia.

Na urządzie J. K. msci grodzkim Brzeskim aktami staroscinskiemu przedemno Karolem Wieszczyckim, podstolim y podstaroseim sądowym grodzkim w. Brzeskiego, comparendo personaliter w Bogu wielebny linc xiądz Mikolay Budziłowicz, prezbyter cerkwi Szebrynskiey, list aprobacyyni funduszu cerkwi Szebrynskiey na włoki we szredzinie wyrażone sub nomine jasnec wielmożnego imsci xiędza Jerzego Fałczewskiego, biskupa Łuckiego y Brzeskiego, prezbiterowi tamecznemu służący ad akta podał, który wpisując w xięgi de verbo ad verbum tak się w sobie ma:

Ja Juryi Fałczewski, z łaski Bożoy byskup Łucki y Beresteyski, oznaymuiem tym lystom u ktorom sele plebanyi Beresteyskoy Szebryny rozmerono wołoki, koraia zemla była z dawnych czasow nadana na cerkow Szebrynskuju Roźdestwa Preczystoy Bohorodycy, koraia zemla tez na wołoki rozmerenna, a tak my, ne choteczy cerkwi Bożoy szkody czynity, daly iesmo na tuju cerkow szesc wołok to iest w trzech polech po dwie wołocy y maiut tyie wołoki na tuiuz cerkow derżanymy byty w wecznyi czasy y kotoryi kolwek sweszczennyk w toiey cerkwy budet, tedy

každy tyie włoki maiet derżaty y używaty y za korola ieho myłosty y za xieđza plebana Pana Boha prosyty, a nychto ieho z toho ne maiet ruszaty. Y na to dawany tot list z naszeiu peczatyiu. Pysan u Janowe, po lito Bożoho narożenia tysiacza piatsot osmnadeiatoho, mysiaca noiabra 1 dnia, yndykta semoho. U tego listu przy przycisnioney pieczęci podpis reki takowy; Hrehory Żołuch. Ktory to takowy list przez wyż wyrażoną osobę ku wpisaniu podany ze wszelką w nim wyrażono rzeczą jest do xiąg grodzkich Brzeskich przyięty y wpisany.

Изъ актовъ книги Брестскаго гродскаго суда за 1755—1759 годы, № 7060 стр. 1593—1594.

№ 17—1519 г. Юня 8 дня.

Фундушова запись Льва Тишкевича въ пользу Николаевскаго Пустынскаго монастыря.

Aktykacya listu wieczystego pana Tyszkiewicza na monastyr Pustynski słuŹący.

Лета от варожения Сына Божого тисеча шест сот шестдесят девятого, мца Апрыля шестого дня.

Перед нами судьями, Крыштофом Полубенским, судьею земским Слонимским, Станиславом Униховским, судьею земским Смоленским, Стефаном Бруханским, подеудьком, Крыштофомъ Казимером Воловичомъ, писаром, — врадниками судовыми земскими повету Слонимского, Станиславом Подолцом, писаром кроцкимъ Слонимскимъ, Александром Зенковичом подчаным Слонимским, Михалом Гарабурдою, Людвикомъ Полубенским, Домиником и Константым Булгаками, Рафалом Рыломъ, постановившыише очевидсто в Бодзе велебны отец Якубъ Либски, закону светого Базыдего Великого, оповедал и покладаль и ку актыкованю до книгъ каптуровых

вх справъ вечыстых подал записе годной памяти небощика его млсти пана Льва Тишкевича монастыру Пустынському на речъ в ним помененую, просечы, абы тот лист былъ до книгъ каптуровых справъ вечыстых актыкованъ и уписанъ, которого уписуючы у книги от слова до слова так се в себе мает:

Во имя Светыя Живоначальная Нерозделимая Тройца, Отца, и Сына, и Светого Духа. Я, Левъ Тишъковичъ, будучы у польнымъ своемъ здоровьи и в целомъ своемъ розуме и въ доброй памяти, чыню знаменито симъ моимъ листом, кому его потреба будетъ видети або чтучы слышать, записаль и продалъ еси отчынного своего человека, данника на име Грышка Киприяновича и зъ его детьми, што живеет на реще Словешъни, на имя Валъковъщину, Светому Великому Арххерѣю, Чудотворцу Христову Миколу, Пустынському монастырю, игумену Пустынському и всей егожь о Хрысте брати, старцемъ монастыря Пустынського и зъ его землею бортьною, и зъ его знаменемъ, и зъ лесеы, и зъ дубровами и пашъными земляями, и зъ луги, и зъ сеножатъми, ловы, и со въси ми с тыми входы и прыходы, и с пошлинами, какъ предъки мои держали и я их Левъ Тишъковичъ по души отца своего Тита, и матъки моей Анѣны, и жоны моей Феклы, а мает Грытко мает дават Светому Миколу в монастыру пульсма ведра меду пресного Овруцькое меры, альбо по двадцати грошей за каждое ведро, какъ мне самому давалъ, а полътретядцат грошы серебра дани в каждую осень, тотъ Грытко мает тую данъ медовую и грошевую Светому Николу в монастыры супольна отдавати, а за того то человека Грытка и за тую данъ уписаль еси тые тры души верху писаные и у вечное поминане у служебникъ Стого Николи монастыря Пустынського — Тита, Анну, а Феклу и который игумень у Светого Николы въ Пустынъце, а на потомъ будутъ

и вѣся о Хрысте брата мають вѣчно тымъ душамъ службу. Вожую мет; а къ тому именичу того человека Грытька и во вѣси тыи верху писаные речы самому мне не вступатыся ани моей брати, ани моимъ детямъ, ани моему роду и племени, ани моимы ближнимъ, бо еси того человека Грытька зо вѣсими с тыми з верху меноваными попѣлатки записалъ Светому Николе вѣчно и непорушно, а хто бы мель з нашего роду тотъ запис узрушыть, а тымъ душамъ паметь заронити, тотъ маетъ отвѣдъ Господу Богу дати в Его страшное второе прышестья, а на твердостъ всехъ тыхъ вышъ писаныхъ речей я Левъ Тышковичъ просилъ еси воеводы Киевскаго, маршалка греского, державцы Василеского пана Яна Якубовича Немировича, ижъ бы его милостъ печатъ свою прыложилъ к сему моему листу, и его милостъ на мою прозбу учинилъ и печатъ свою прыложилъ, а пры томъ были люди зацные: панъ Яцко Ивановичъ Елецъ, а панъ Окула Степановичъ, который былъ на Киеве урядникомъ от князя Юря Алексанъдровича, а панъ Михайло Коркопчыцъ земенин Овруцьки. А еще я Левъ Тышковичъ просилъ еси пана Яцка Ельцевича, ижъбы свою печатъ прыложилъ к сему моему листу и его милостъ прыложилъ, и пры томъ и я самъ Левъ Тышковичъ свою печатъ тежъ еси прыложилъ к сему моему листу. А писалъ жовнеръ дякъ Мишьковичъ. Писанъ в Киеве, в лето тисеча пятсотъ дзевятьнадцатого, мца июня осмого дня, инъдыкѣта чотыринадцатого дня. У того листу запису печатъ завесистая на шнурехъ едѣвабныхъ чорныхъ, на воску вытисенная. Который же тотъ записъ черезъ особу верху мененую за поданемъ оногдо до акѣтъ ест до книгъ канътуровыхъ справъ вѣчыстыхъ акѣтыкованъ и уписанъ.

Изъ актовъ книги Слонимскаго земскаго суда за 1669 годъ, № 7733, л. 198—199.

№ 18—1524 г. Юля 18 дня.

Фундушъ Лошницкой св. Михайловской церкви,

Akt kopij funduszu cerkwi Łosznickiej.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt czwartego, Apryla osmnastego dnia.

Ne urządzie Jey Imperatorskiej mosci ziemskim powiatu Orszanskiego, stanowszy osobiscie J. W. pan Bazyli Jasinski wozny powiatu Orszanskiego, kopią funduszu cerkwi Łosznickiej świętego Michała archanioła prae instantia sua do akt podał takową: Zygzimunt Trety, Bozyju miłostyiu korol Polski, weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoyski, Mazowiecki, Iflanski, a Szwedzki, Gocski, Wandalski dydyczny korol. Oznaymujem tym listom naszym, komu by to wedat należało, iż był nam czołom szweszeczenik nasz Łoszniki Tymofiej Honowicz i pokładał przed nami hospodarem list urożonych jasne wielmożnoho Janusza Radywiły kniazia z Birz i Dubinok na Słucku, podczaszoho wielikoho kniazstwa Litowskoho, starosty naszoho Borysowskoho, czrez słuhu i rewizora ieho szlachetnoho Mateja Łomżynskoho nadania do cerkwi Swiataho Michała archanhela na selibu półmorgowych placow piat w mesteczku Łożnicy, pry iezery, na Nowosielskoy ulicy plac odin, z druhoy storony ulicy ohorod morhow dwa, także z tojże storony ulicy wydelynych morgow szest, aż do samey reki, z koncami także wymeronych po dwie wołoki wo try zmeny, i do toho naddaczy sienożat w morgow tryccat, i w zastenku Kolinie wołok pustych try, i morgow dwaccat szest zohraniczonym ieho od duba z kryżem ruczajom do mchu, mchom do ruczaju Kurhanowskoho, tym ruczajom w Kniżapoliecu aż po stary hostyniec Borysowski. Kotoryie nadanyie my hospodar wideczy recz slusznouju i do pomnożenia chwały Bożoy potrzebnuju, rady iesmo pozwolity i

sim listom naszym prereczonoie nadanyie na cerkow Łosznickoju założenie swietaho Michajła archanhela potwerzaiem derżaty, używaty wecznemi czasy i wsiakie z nich pożytki na sebia oboroczaty, ne budueczy z nich powinien żadnych podatkow do skarbu naszoho i nikomu inszomu dawaty y powinnoisty żadnych połnity; także w sele Nohonowiczach wsiakiie sprawy duchownyie odprawowaty mająt, w czom inszeie sweszczeniiki cerkwey żadnoie im pereszkozy czynity mohczy ne budut. I na to dali iesmo sey nasz list z podpisom ruki naszoie i z naszeiu peczatoiu wielikoho kniazstwa Littho. Pisan w Orszy, tysiecz patsot dwacatoho czetwiortaho hoda, meca Julia szenacataho dnia. U tey kopii podpis pisarza Litewskiego, a ponizey swiadectwa, iż ta kopia zgodna iest z oryginałem w nastempnych słowach, Zygzimuntus Rex (L.S.) Ihnaty Korsak Jeho korolewskoy msty i wielikoho kniazstwa Litowskoho pisar. R-u tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, 8—bra piątego v. s. swiadczę, iż ta kopia funduszu na cerkiew Łosznicką służąca, iest zgodna z samym oryginałem po rusku pisanym, przy którym taka popolsku pisana kopia była, a te z nakazu zwierzchniczego przesłałem do kommissij mieyscowey Iustratorskiey do Chołopienicz. Antoni Korybski komrz parafii Ber. Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, meca 8—bra piątego dnia v. s. poswiadczam tym skryptem, iż autentyk tey kopij pod pieczęcią J. k. msci widziałem i czytałem. Tadeusz Rutkiewicz kommissar ziem pttu Orszan. Za podaniem ktorey do akt iest w xięgi ziem. Orszan. wpisana.

Изъ актовой книги Оршанскаго земскаго суда за 1793—1795 годы, № 15525 л. 453.

№ 19—1526 г. Мая 30 дня.

Грамота (презента) помѣщика Козлинскаго священнику о. Нестору на Вировскій приходъ.

Positio librorum terrestrium celebrata in Drohiczyn feria secunda post dominicam Lactare proxima anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo septimo per generosum Adamum Cossinsky, marsalcum sacrae regiae majestatis, notarium, nec non nobiles Joannem Saczko, Joannem Crasnodembsky camerarios terrestres Drohicenses, praesentibus nobiles quamplurimis fide dignis.

Privilegium Wyrowo.

Veniens personaliter ad officium et ad acta praesentia terrestria Drohicensia providus Adam de Wyrowo, filius olim pop Wyrowski, obtulit privilegium super templum et eius sanctuarium alias praestimonium in bonis Wyrowo in pargameno, literis seu characteribus rutennis scriptum, cum duobus sigillis in zona sericea dependentibus, quarum tenor infra patebit, cui petenti ea in acta terrestria Drohicensia perpetuitatem induci admitti officium terrestre, eo in toto approbato, induci admisit, cujus tenor talis sequitur.

Во имя Оца и Стго Дха и Всестой и Живоначальной Тройци. Станся. Се азъ я Гришко Данилевич Козлинский и зъ панею своею Овдотьею посполите и зъ панею Якововою Марею Бориховскою, дедичками Вирова, Павловнами, визнаваемо и явне чинимъ пред добрыми людьми снмъ нашимъ листом и даемъ знати потомкомъ нашимъ, кому будет потреба того ведаги, а чтучи сес нашъ запис его слышати, подаваемо и увяземо моцно пона Вировьского Нестера в црквѣ Божю зо всимъ на все, якъ ся в себе маєт, и з нашими той волокы црквной, и з сеножатми посвятными, и всего сунольного, штоє дотычет цркви Бо-

жи ведлуг фундованя оца нашего пана Павла Вировского, а я пан Гришко и з панею своею Обдотею и поспол и с панею Марею Якововою, очичками Вировскими подаваемо ему мощно црквь Божаю тому то попу Вировскому Нестерию у в ойчину и детемъ его ведлуг его прикладу, штог тот поп Нестер приложил, стоячи у прави низи своих властных девеносто копъ гроши, стоячи поспол з нами в прави противко Суеской и детей ей Миколая и Собостяна, братаничов наших, штож они тую землю посвятную в нашей небытности и соби были привлащили, а от цркве Божею хотячи отнят. Ино мы з ласки милого Бра ведлуг фундату отца нашего Павла Вировского дошедши той земли посвятной правомъ, за прикладомъ того то пана Нестеря подали ему есмо вечисте в ойчину и детем его подле его прикладу властных его низей деветьдесят коп гроши биглой мониты взяли, а он маеть за нас милого Бра просити у претла Хва и за потомки наши вечисте и потомкове его, а хто бы от наших потомков хотил быти упорный, нашъ запис разорит и тог наше дане попу тому албо детемъ его отняти, ино нехай их прикладок вернет деветьдесят копъ гроши его. А при том было люди добрых досыт: пан Павел Залески, пан Якубъ писар Дыбовский, пан Матей Станислав, пан Михайло Тункиль, а для лучшей певности печатя пан Гришко приложил и жона моя и з сестрою своею оцовскую печат приложили. Писан под лет Божего нарожня 4165 к5 (1526) мца Мая 4 (30) ден индикта 3 (7).

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго земскаго суда за 1566—7 г. № 10082 л. 227, 244.

№ 20—1528 г. Юня 1 дня.

Фундушова запись въ пользу Половецкой приходской церкви.

Aktykacya ekstraktu listu od J. W. Eustachiego Wollowicza, wwdy Wilenskiego, kanclerza W. X. L., starosty Brzeskiego y Kobryn. do J. P. namiesnika Mieleczyc. względem gruntow cerkwi Polowieckiey, nadanych w roku 1528, d. 1 Junij pisanego.

Roku tysiac siedmsetnego osmdziesiat czwartego, miesiaca augusta szostego dnia.

Przed urzędem J. k. msci y aktami ziem. wdztwa Brzeskiego, przede mną Placydem Trzaskowskim, regentem przysięgłym ziem. tegoż wdztwa, stawiając obecnie pobożny xiądz Bazyli Budziłowicz, proboszcz, koadjutor cerkwi Polowieckiey, ekstrakt listu od J. W. Eustachiego Wollowicza, wojewody Wilenskiego, kanclerza W. X. L., starosty Brzeskiego y Kobrynskiego do J. P. Marcina Ostrowickiego, namiesnika Mieleczyckiego, względem gruntow cerkwi Polowieckiey, nadanych w roku tysiac pięćset dwudziestym osmym, msca Junij pierwszego dnia, po rusku pisanego, z xiąg kapitulnych Brzeskich wyięty, do akt podał, którego wyrazy są takowe:

Wypis z knih kapituły Beresteyskoie.

Leta Bożoho narożenia tysieczna szestsot dwadcat tretieho. mca Dekabra dwadcat perwoho dnia. Peredo mnoiu Ficodozym, ihumenom y protopopoiu Beresteyskim y pry mnie buduczych swieszczennicech: otcu Henadyiu Bouszykowskim, protopopoiu Kobrynskim, otcu Jarofciu Spaskom, otcu Janu Woskresenskom, otcu Michaylu Troieckom, a otcu Ficodoziyu Michayłowskom, pisaru kapitulnomu, postanowiwszysie czesnyi otec Jiosif Pawłowicz, prezbiter Polowieckiy, dla wpisania w knihi niniesznyie kapitulnyie podał per oblatam list Jasnie wielmożnoho ieho miłosty sławnoie pamety pana, a pana ieho

milosty pana Ostafia Wołowicza, pana Wileńskoho, kanclera wielikoho kniazstwa Litowskoho, starosty Beresteyskoho y Kobrynskoho na grunty cerkwi Połowieckoie danoho, w ktorom liste vse szyrey menowite iest opisano y dolożono, ktoroho pered nami polożywszy, prosil, aby pryiniat y w knihi niniesznyie upisan był. A tak my, widieczy onoho byt wo wsiem słusznoho, dla wpisania w knihi pryimuiuczy, pered soboiu czytali kazali y tak sie w sobie maiet:

Ostafiey Wołowicz, pan Wilenskij, kancler wielikoho kniazstwa Litowskoho, starosta Beresteyskiy y Kobrynskiy, Namiesniku moiemu Mieleyczyskomu panu Martynu Ostrowickomu y po niem buduczym, oznaymuiu. Prychodył do mene bohomołec Polowiecki y swietoho Michayła Iwan Perfimowicz, nie poodnokrot uskarżaiuczysia na Marka Fedorowicza, ktoriyi protywieczysie dekretu moiemu czynil krywdu cerkwi Bożey y tomu swieszczeniku w zastenkach y ohorodach, na sztom posyłał ksiendza Jana Suchodolskoho, kanonika Wilenskoho, aby tyie krywdy ohleđał, ktoriyi widieczy krywdu cerkownuiu, wodle dekretu moiiego zostawil pry cerkwi swietoy tak morgi, ktoriyie pry wołokach, tak też w zastenku okolo cerkwi y za osadoiu ohorodami, zastenok podle wołok cerkownych, wodle steny Pieszczackoie, od ohoroda aż do hranicy Zobackoie, klinom iduczy, morgow osm y prutow try, w ktorom to zastenku naybolszu tot Marko czynil krywdu cerkwi, iako szyrey to opisano w liste popu od ksiendza kanonika danom opisano. Pro to ia, wziawszy pewnost, rozkazuiu tobie y na potom buduczym namiesnikom, aby ieste wodłuh sieho moho listu koniecznie rozkazali tomu Markowi, aby bolszey krywdy nieważylisie czynity, a toho sami posterehayte, aby cerkow Bożaiia nikoli wże od toho Marka y potomkow ieho niemiela ni w czom, też tak y pomenenyi bohomołec y po niem buduczynie popu, ktoriyie pry toy cerkwi budut, maiut toho używaty, a za

hospodara Pana Boha prosity. Na szto daiu ses moy list z pieczatiu moieiu y podpisom ruki moiey własnoy, u Berestiu roku tysiecza piatsot dwadecat osmoho, miesiaca Junia perwego dnia. U toho listu pieczat nadwornaia, a podpis ruki tymi słowy: ręką własną.

Kotoryi tedy list sławnoie pameti Ostafia Wołowicza za podaniem wyż reczenoho ota Jiosifa Polowieckoho, a za pryiniatiem naszym kapitulnym, uwes z poczatu aż do konca do knih naszych kapitulnych iest upisan, z ktorych ses wypis pod pieczatiu naszoiu kapitulnoiu iest wydan. Pisan w Berestiu.

U tego ekstraktu przy pieczęci kapitulney podpis ręki pisarskiey temi słowy: Fleodosyi swieszczenik Michayłowskiy kapitulny Beresteyskoie pisar (L. S) skorygował z knihami. Który to ekstrakt listu za podaniem przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzeskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1784 годъ, № 7396. 991—993.

№ 21—1529 г. *) Октября 23 дня.

Фундушова запись кн. Константина Ивановича Острожскаго на Св. Николаевскую церковь въ с. Порудоминѣ.

Feria secunda post Dominicam Judica, die vigesima tertia mensis Martij Anno Domini millesimo septingentesimo quadragesimo quarto.

Coram actis nobilis officij consular. civitatis S. R. M. Metr. Vln. comparens personaliter adm. Rndus Dominus Gregorius Łomanowicz presbiter ecclesiae Vln.

*) Настоящую дату ставимъ какъ наиболѣе позднюю. Документъ датированъ безъ года, указаніемъ на „второй индиктъ“. Такъ какъ кн. Кон. Изъ Острожскій жилъ 1460--1530, то 2-й индиктъ на этотъ періодъ приходился 4 раза, а именно: 1481, 1499, 1514и 1529 годовъ.

ritus graeco uniti sub titulo Resurrectionis Xsti Vln. existentis, sanus mente pariter et corpore, existens presens rescriptum celsissimi principis Constantini Ostroski, palatini Trocensis, ecclesiae Porudominensi ritus graeco uniti serviens, ruthenico idiomate scriptum, sigillo eiusdem celsissimi principis munitum, cum introfusius contentis ad acta obtulit, cuius rescripti de verbo ad verbum rescribendo contenta tenor sequitur estque talis.

Od kniazia Konstantyna Janowicza Ostroskoho, woiewody Trockoho, hetmana hospodarskoho, starosty Braslawskoho y Iwienskoho. Namiesniku naszomu Rudnickomu, Tereszyszkomu y Nowodworskomu panu Bohdanu Dolmatowiczu y innym namiesnikom naszym chto y na potom budet tot urad od nas derzat. Bił nam czolom swiaszczenik cerkwi swiatoho Czudotworca Nikoły na Porudominie otec Alexicy y prosil nas, abychmo iemu dali pole Tereszyskoie na imia Kurowskoie, koło Zmiejowoy hory. pachaty, a senozat Puprewskuiu Tereszyskuiu, szto na retce pod sełom Rudominskim do woli hospodarskoie, ino my dla cerkwi toie y na czolom bityie iego to uczynili y toie pole wyzey namienienoie iemu iesmo dali pachaty y tuju sianozat Puprewskuju iemu kosi dozwolili do woli hospodarskoie y ty by o tym wiedal y toho pola y toie senozaty iemu postupil do woli hospodarskoie. Pisan u Wilni, oktobra dwadecet trefy den indykta wtorocho. Apud quod rescriptum Sigillum celsissimi principis Ostroski papyro in cera rubra est impressum. Quod privilegium premissa modo oblat est actis nobilis officij consularis Vln. insertum.

Изъ актовой книги Виленскаго магистрата за 1742—1745 годы, № 5141, л. 916 обор.—917.

№ 22—1530 г. Марта 7.

Вводъ священника Коссовской русской церкви пресв. Богородицы о. Игнатія во владѣніе полемъ Ганчишки.

Termini Terrestres Drohicienses celebrati in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno partus virgineitatis millesimo quingentesimo trigesimo.

Kossowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Felix Kurecz, ministerialis terrestris, palam recognovit, quia religiosum Ychnat pop Kossowsky introligavit in medium mansum Hancyczky per collatores Kossowskie ecclesiae ruthenicae sanctae Mariae collatum et reformatum. Quem intromissionem nullus repugnavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 41 и 45 на об.

№ 23—1531 г. Февраля 27.

Раздѣльная запись на им. Лазово, при чемъ въ числѣ участниковъ называется «попъ Григорій».

Termini terrestres celebrati in Drohiczin feria secunda post dominicam Invocavit, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Divisio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Joannes Toczysky, ministerialis terrestris recognovit, quia iuxta mutuam et amicabilem compositionem nobiles Lazowskie, videlicet Gregorius pop, Mathias Gabala et Chleb et eorum complices cum generoso domino Mathia de Galasky et Lazowo haerede, iudice terrestri Drohiciensi pro eisdem bonis Lazowo factam,

fecit perpetuam dimissionem in areis, ortis, campis, pratis sortibus et bonis eorum Lazowo et in silvis, borris, mericis, in quibus dimissionem non terminantur determinare et facere debet et eandem dimissionem sub vadio in literis concordiae contento firmant tenere et observare debebuntur. Circaque recognitionem praecognis utraque partium personaliter aderat et recognitionem ac dimissionem consenserat perpetue eandem sub praedicto vadio tenendam, videlicet sub vadio triginta marcarum regiae camerae et totidem partium dimissionem tenenti.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 114 и 121 об.

№ 24—1531 г. Ноября 6.

Заявление Пресвитера о. Матвѣя Иоанновича Ржевскаго о полученіи недвижимаго имущества отъ своей матери Агнеты.

Termini terrestres celebrati in Drohiczin feria secunda ipso festo sancti Leonardi confessoris anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Satisfactio Rzewsky.

Comparens personaliter honorabilis Mathias actu presbiter filius Joannis de Rzewsky, ex matre Agneta procreatus, palam recognovit, quia importanciam suae martis Agnete, quae fuit post nobilem Joannem Rzewsky filium Mathiae, tullit et recepit idem honorabilis Mathias, velut filius post matrem, pro qua importancia materna liberum facit Joannem et per praesentes quiettat pacemque perpetuum habendam promissit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 159 и 173 об.

№ 25—1531 г. Ноября 6 дня.

Раздѣльная запись на им. Осины между родными братьями Пресвитеромъ Павломъ, Иоанномъ и Станиславомъ Лаврентьевичами.

Termini terrestres celebrati in Drohiczin feria secunda ipso festo sancti Leonardi confessoris anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Concordia Ossiny.

Constituti personaliter in facie judicij honorabilis Paulus actu presbiter et nobiles Joannes, Stanislaus germani filij olim Laurencij de Ossiny vil(l)a antiqua, recognoverunt unanimiter, quia divisionem perpetuam inter se fecerunt areis taliter, quod honorabilis Paulus recepit aream a Mokobodi, dictam Grzegorzewskye, prout se ex antiquo extendit cum sulcis quatuor; alter Stanislaus similem aream recepit alias Grzegorzewskie penes Petrum Baly, ita longe, late, prout Paulus; Joannes vero recepit aream dictam Mikolayewskie inter Petrum Jakubowicz et Petrum Byaly, iacentem cum angulo penes ipsius aream situm. Dominus Paulus cum Stanislae suo fratre volens sibi adimplere integraliter aream, addiderunt Joanni aliam aream Mikolayowskye, ex adverso ipsius areae, penes Joannem Jakubowicz, et loco terciac areae eidem Joanni iidem fratres addiderunt sibi ante villam duas partes campi, a via Budzieska usque ad grani-cies Vypychowskye et eis terciam remanserunt et in alia parte viae eiusdem Budzieska usque ad viam Zaplothnya pessulam sibi dederunt. Et quarto loco dederunt eodem Joanni Groczą adversae Szmychem in villa, a via ad viam. Et hoc submissi sunt tenere et observare perpetue et in aevum de bona et spontanea voluntate.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 159, 163 об.

№ 26—1553 г. Мая 27 дня.

Купчая крѣпость, по которой пресвитеръ Григорій приобрѣлъ въ им. Лазово мельницу.

Termini sub precone Thoczysky.

Acta sunt haec in Drohiczin in terminis terrestribus condemnabilibus feria tertia post festum Ascensionis Domini proxima anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio per generosos Mathiam de Galasky et in Lazowo heredem judicem, Bartholomeum de Pobykrowy subiudicem, Joannem de Nowaviess notarium terrestres Drohicienses celebratis, ac nobilibus Alberto Skywsky, Stanislao Vyrozamsky camerarijs, nec non Jeronimo Rospand, Zacharia de Rutha prefecto Cechonoviensi, Stanislao Piaseczky de Pelch, Bartholomeo de Voyevotky notario Mielnicensi, Martino Vierbiezki, Paulo Czapl-sky, Stanislao Galeczky, Nicolao Korzeniowsky, Seraphin Nieczeczky et alijs.

Vendicio Lazowo molendini.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Ivan Hohol Vlkovicz de Lazowo heres sanus mente et corpore existens palam recognovit, quia perpetue et in evum vendidit suam totalem partem in piscina et molendino ac pholusz ipsum concernentem in et bonis Lazowo pro decem sexagenis grossorum numeri octonarij nobili Chrehor de eadem Lazowo plebano rutenico de eadem Lazowo cum metretis pecunijs, piscibus, utilitatibus omnibus et singulis, nil pro ipso in molendinis piscina reservando.

Et hieidem stando nobilis Prachna uxor Abrahe de Lazowo rewocavit dictam vendicionem ratione propinquitatis volens pecuniam reponere.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда за 1529—1533 годы № 10065 л. 294.

№ 27—1533 г. Мая 27 дня.

Вѣновная запись отъ русскаго плебана въ им. Лазово Григорія своей женѣ Танюлькѣ (или Татьянѣ).

Reformacio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Gregorius alias Chrehor plebanus rutenicus Lazowsky, sanus mente et corpore existens, palam recognovit, quia post nobilem Taniuleam alias Taczyana filiam Oleskonis de Zabine uxorem suam legitiman vere dotis recepit triginta marcas grossorum numeri Octonarij, quam quidem summam inscripsit, reformavit et praesentibus inscribit, reformavit et praesentibus inscribit reformatque in et super medietate totali sue porcionis immobilis hereditarie in Lazowo site, tenendam, possidendam cum curia et medietate bonorum mobilium cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, longam, latam, prout in metis, graniciebus ab antiquo continentur modo dotaliej

№ 28—1533 г. Юня 10.

Купчая крѣпость, по которой попь Григорій въ им. Лазовѣ приобрѣлъ во владѣніе двѣ мельницы отъ нѣкоего Петра Дмитровича.

Sub praecone Buczinsky.

Acta sunt haec feria secunda ante festum Corporis Christi proxima praesentibus ac anno quibus supra (л. 287 об.) anno Domini millesimo quingentesimo rigesimo tertio per generosos Mathiam de Galasky et in Lazowo heredem judicem, Bartholomei haeredis de Pobykrowy subiudici, Joannis de Nowaviess haeredis, notarii terrestrium Drohiciensium celebratis, praesentibus nobilibus Alberto

Skywsky, Stanislao Vyrozambsky camera-riis ac nobili Paulo Czaplsky, Paulo Mnozowsky et aliis quam plurimis fide dignis protunc existentibus.

Venditio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Petrus olim Dmyssz filius haeres, de Lazowo, sanus mente et corpore existens, palam recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit totalem suam porcionem in duabus molendinis in Lazowo sitis cum ripa et piscina ipsum concernentem, videlicet in frumentario et pecuniario alias pholuss pro decem sexagenis grossorum numeri octonarii nobili Gregorio seu pop ibidem in Lazowo haeredi, cum utilitatibus omnibus, metretis pecuniis, piscibus et piscina ac aliis proventibus quibuslibet exinde provenientibus, nil ibidem utilitatis et commodii pro ipso et posteris reservando tenendam, habendam, possidendam et ad usus beneplacitos convertendam.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065, л. 295—8

№ 29—1535 г. Апрель 7 дня.

Заявление пресвитера Григорія Лазовскаго объ уничтоженіи предыдущаго акта.

Acta sunt haec in Drohiczin feria quarta post dominicam Conductus Pascae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo quinto in terminis terrestribus condemnabilibus per generosos Mathiam Galanskowski iudicem, haeredem de Lazowo, Bartholomeum de Pobykrowy subiudicem, Simonem Vygowski viconotarium etc. praesentibus quibus supra celebratis.

Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Gregorius de Lazowo, presbiter ru-

tenicus et haeres, palam recognovit, quia suam emptionem, a nobili Stephano Lazowo filii Mathiae habitam et de actis reformatam, cassat, mortificat ac praesentibus cassavit, mortificavit sub actu in crastino sanctae Agnetis contentam et inscriptam anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo quinto, ipsamque domino iudici terrestri Drohicziensi Mathiae Gallanskowski, qui ipsam sortem diu tenet, possidendam, tenendam, juxta sua acta priora admissit et praesentibus admittit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1533—1538 г. № 10066, л. 128 и 133.

№ 30—1535 г. Ноября 17 дня.

Купчая крѣпость, по которой священникъ Лазовскій о. Григорій приобрѣлъ во владѣніе части въ им. Лазовѣ отъ нѣкоего Степана Матвѣевича.

Acta sunt haec in Drohiczin feria sexta proxima in crastino sanctae Agnetis in terminis terrestribus anno Domini millesimo quingentesimo trecesimo quinto, per generosos Matiam de Galasky iudicem, et Bartolomeum Pobykrowsky de Pobykrowy subiudicem, Albertum Skywsky et Stanislaum Galeczky camerarios terrestres Drohiczienses et alios quamplurimos testes fidedignos circa praemissa existentes.

Venditio Lazowo.

Constitutus personaliter coram iudicio et actis terrestribus nobilis Stephanus filius Mathiae de Lazowo palam recognovit, quia totam suam sortem bonorum haereditariorum cum areis, ortis, campis, pratis, sylvis, borris, gaijs et rubetis et quibuslibet utilitatibus nil juris, dominii, proprietatis, cum omnibus proventibus, nihil excipiendo, nobili Gregorio plebano haere-

di in Lazowo pro triginta sexagenis grossorum numeri octonarii perpetue et in aevum vendidit et resignavit cum suis successoribus, cum omni jure, dominio et proprietate tituloque haereditario tenendam, possidendam. Et exnunc dedit sibi realem intromissionem per Joannem Thoczysky et actualem possessionem. Et memoriale jus recepit. *)

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—1538 г. № 10066, л. 58 об., 80 и 66.

№ 81—1538 г. Мая 13 дня.

Заявление зем. Остафія Рака о передачь закладной полу Григорію изъ Лазова.

Acta sunt hec in Drohiczyn feria secunda intra octavas Sancti Stanislai in Mayo in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam Galonskowsky judicem heredem in Lazowo, Bartholomeum subiudicem, Joannem Iwanowsky notarium terrestres Drohicienses celebratis anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo octavo, praesentibus nobilibus Alberto Skywsky, Stanislao Galeczky camerarijs et alijs nobilibus fide dignis.

Dimissio Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Osthas Rak de Holovienky palam recognovit, quia suam obligationem ab Hohol Lazowsky habitam cum suo libro in viginti sexagenis gr. numeri polonicae seu octonarii dimisit medietatem, videlicet sortem Hohol in Lazowo sitam, nobili Hrehorio pop de Lazowo tenendam, habendam, possidendam cum omnibus utilitatibus, et ex nunc dedit decem sexagenas. Residuum vero ad ratas exsolvere

*) Надъ этою записью сдѣлана слѣдующая отмѣтка. Cassata cause de consensu pop Lazowsky, ut in actu feria sexta post conductus Pascae continetur.

tenetur, hoc est pro festo sancti Martini venturo quinque sexagenas gross. et pro Natali Domini futuro eciam quinque sexagenas, quibus acceptis debet dictus pop cum suis filiastris quiettare. Et ne quovis modo dictus pop in praefata obligatione impediatur, praefatus Ostas tenetur eundem tueri eliberare. Que omnia tam exolucionem summe decem sexagenarum et tucionem ipsam partes ambe adimplere tenebuntur, sub simili vadio. Dans eidem exnunc realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thocziczky. Pro quo memoriale iudicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—1538 г. № 10066, л. 401, 403.

№ 82—1538 г. Мая 13 дня.

Заявление пресвитера Григорія изъ Лазова о передачь предыдущей закладной зем. Марушъ Николаевнѣ изъ Твороговъ.

Dimissio Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Hrehorius presbiter Rutenorum in Lazowo heres recognovit, quia suam obligationem ab Ostas Rak de Holovyeniki habitam et in Lazowo sittam cum suo libro dimisit et presenti inscripcione dimittit nobili Marushe filie Nicolai de Thvarogy, consorti nobilis Abrae de Lazowo, in eadem summa viginti sexagenis grossorum, medietatem videlicet sortem Hohol tenendam, habendam, possidendam, ita, prout liber talem obligationem laeius canit, cum omnibus utilitatibus, et ne quovis modo dicta Marussa cum suo marito Abraham impediretur in prefata obligatione et dimissione, praefatus pop tenetur eosdem tueri ibidem eliberareque et pacificare ab omnibus personis; quam summam et eiusdem summe partem, hoc est decem sexagenas grossorum paratis pecuniis resol-

vere. Residuum vero ad ratas infrascriptas tenebuntur soluere pro festo sancti Martini sexagenas quinque gr. et pro festo Natalis Domini alteras quinque sexagenas. Quibus acceptis pop eosdem quietare tenetur. Dant eisdem ex nunc realem intromissionem et actuaalem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thocziczki. Pro quo memoriale iudicio solutum est.

№ 33—1538 г. Сентября 9 дня.

Заставный листъ отъ наслѣдниковъ Иоанна изъ Струссъ на свое поле „попу русскому“ Нестору изъ Креслина.

Positio actorum terrestrium Drohiciensium feria secunda post festum Conceptionis Sacratissimae Virginis Mariae proxima in Drohiczin celebrata, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo octavo, praesentibus generosis Joanne Iwanowskj, notario terrestri Drohiciensi haeredi in Mincevo ac nobilibus Alberto Skywskj, Stanislae Galeczkj camerariis terrestribus et terrigenis quam plurimis protunc existentibus.

Obligatio Sthrusy.

Constituti personaliter coram actis praesentibus terrestribus Drohiciensibus nobiles Felix, Andreas, Sigismundus, Paulus filii Joannis, haeredis in Sthrusy, palam recognoverunt, quia obligaverunt mansum in triginta ossymkow, a via publica Holublska Krzeslinska ad granities Czepelyniskie, et medium laneum in eodem campo ex opposito eiusdem mansi, a via eadem publica ad aliam viam publicam, quae est a villa Strussy ad Mordy, et hoc in sotre eorum materna bonorum Strussy, in octo sexagenis grossorum numeri octonarii discreto poponi rutenico Nestor de Krzeslyno tenendas, habendas,

possidendas ab anno ad annum, videlicet Natale Domini ad aliud, donec exemerent; et exnunc dederunt eidem intromissionem per ministerialem Loza Laurentium in dictam obligationem et super hoc iudicio memoriale solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—8 г. № 10066, л. 452, 455 об.

№ 34—1539 г. Ноября 14 дня.

Дарственная запись отъ священника Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Луки своему сыну Карпу на участокъ земли.

Bannitum iudicium celebratum est feria sexta infra octavam sancti Martini coram nobis Bartholomeo Galeczky viceadvocato, Joanne Checzech, Stanislae sartore, Nicolao Muzilo, Jaczko Mosquicz, Chwethko Thrynochoviez juratis Drohyczensibus anno Domini 1539.

Pop Przechisky.

Famati viri Joannes Checzech et Jaczko Bysezicz scabini coram iudicio comparentes palam recognoverunt, quia honesta Chwieda Maykowna, tempore aegritudinis suae, nobis commisit, quatenus emptionem ad acta nostra induceremus Lucae poponi Przechisky et ejus filio Karp, qui pop emissa fassa est apud eam aream ipsius legitimam nuncupatam Vawdishowskie pro quatuor sexagenis grossorum, jacentem penes Palezykowskie ex una et Hleczewskie parte ex altera, tenendam, possidendam perpetue, qui Lucas pop donavit praefatam aream emptam filio suo Carpij habendam acviterne. Et hieidem Martinus frater ejusdem Carpij abrenuntiavit semet ipsum in praefata area et caeteri fratres fassus nihil habere ad dictam aream proprietatis, solum iste Carpij. Super quod iudicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1539 г. № 10521, л. 19 об.

№ 35—1541 г. Юля 6 дня.

Грамота королевы Боны, по которой она присуждает в пользу Кобринскаго Спаскаго монастыря двѣ землицы—Постригачевскую и Хильчевщину, которыя были записаны на эту церковь княземъ Иваномъ Кобринскимъ

Aktykacya dekretu krolowey Jeymsci Bony archimandryi Kobryńskiey służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego siodmego, miesiaca Septembra dziewiętnastego dnia.

Przede mną Antonim Ludowikiem Dusiatkim Rudominą, podkomorzym powiatu Brasławskiego, starostą Subockim, za dekretem oczewistym sądu Trybunału gł-o W. X. L-o w roku tysiąc siedmsetnym czterdziestym szostym, miesiaca Augusta dziewiątego dnia, na kadencyi Wilenskiey, z aktoratu wielmożnego, w Bogu przewielebnego Imsci xiędza Andrzeja Bienieckiego, archimandryty Kobryńskiego, Wilenskiego, Nowohrodzkiego y Brzeskiego officyala z Ichm. pp. dobr Nowosiołek, Chodynicz y Nesterowych Łoz possessorami ferowanym, po wydanych innotescencyach y pozwach moich podkomorskich in loco differentiarum między dobrami Korzycami, Nowosiołkami, Chodyniczami y Nesterowemi Łozami ziemskimi, w woiewodztwie Brz. leżącymi y po ufundowaniu na dniu jedenastym Augusta in anno praesenti sądow moich iuryzdykeyi, comparendo personaliter patron Imse pan Stefan Kosecki, starosta Morozowicki, a parte ichm. pp. possessorow dobr Nowosiołek y Chodynicz stawający, in tractu replik ten dekret krolowey Jeymsci Bony, a parte imsci xiędza Andrzeja Bienieckiego, opata Kobryńskiego produkowany ad acta xiąg ziemskich moich podkomorskich podał, prosząc, aby pomieniony dekret ze wszystką w nim inserowaną rzeczą był do xiąg ziemskich podkomorskich powiatu

Brasławskiego przyjęty y wpisany. Jakóż ony przyiowski w xięgi wpisac rozkazalem, ktorego przetłumaczonego z ruskich liter na polskie thenor sequitur estque talis:

Bona, Bożyiu miłostyiu krolewaja Polskaja, welika kniahiny Litowskaja, Mazowieckaja y innych etc. Smotryeliśmo toho dzieła: stoiali przed nami oczewisto szto perwo seho listy naszymi pozownymi archimandryt nasz Kobryński manastyra Swiatoho Spasa Wasyan pozywał bojaryna naszoho Kobrynskogo Mikołaja Zembockoho, iż kotory zemli na jmia Hrycia Chodosowicza postryhacza, a druhuju zemlu u Bystryeczach Chiliewszczynu na diakona od dawnych czasow od piatydesiat let nadał k tomu manasteru Swiatoho Spasa u Kobryniu neboszczyk kniaz Iwan Semenowicz Kobryński, ktoroieź nadanie swoje y wo Ewangelij na wiecznost upisał, on tye zemli od kolka let derżał, a mne postupity ich ne chozet, a w tom toy cerkwij Bożyiuj krywda y szkoda welikaja sie deiet. A potom tot Mikołay Zembocki powiedał, iż pani Zoffia, woiewodyna Wilenskaja pani Mikołajowa Radywiłowicza otcu moiemu neboszczyku Stanisławu Zembockomu tye dwie zemlicy Postryhaczewskuju, a Chilcewszczynu Dyakonowskuju, o ktoroy on na mene żałuiet zo wsem na vse nam dała y toho iesmo y z otcem moim od dwatcety y osmy hod w derżany y wo pokoiu byli, na sztosz y list y daninu ieie potwerczenie y korola Jego miłosty przed nami pokładali. A tak my toie žaloby ich wysłuchawszy, rozkazali kasztelanu Sudomirskomu, ochmistru naszomu starosty Sanockomu, Lenskoranskomu, Wiznenskomu, Łomienskomu panu Mikołaju Wolskomu, a kanoniku Krakowskomu y Cholmskomu, proboszczu Bielskomu, referendaru korola Jeho miłosty y naszomu kniaziiu Jakubu Uchanskomu toho meży nimi dosmotrety y sprawedliwosc tomu uczynity, jakoź ony wodle roskazania naszoho toho meży nimi dosmotrewszy, nam odkazali, a tak my baczaczy, iż neboszczyk

kniaz Iwan Kobrynski iak otczyez y ma-
iuczy to w mocy swoiey iako własnoie
swoie tyie dwie zemlicy na cerkow Bożyiu
zapisał y pierwszaju daninu w Ewangelij
opisał, a taja pani Zofia po żywote toho
muża swoieho kniazia Iwana Kobrynskoho
buduczy wdowoju, a potom poszła za pana
Paca y k wery rymsoy przystąpiła, ne
maiuczy do toho niczoho y ne buduczy
otczyezkoiu, odno wieno opisanoie od mu-
ża swoieho kniazia Iwana Kobrynskoho
na Kobryniu miała, czohoż nie miała mocy
od toie cerkwy Bożynie otrymaty, a tomu
Zembockomu dawaty. My z tych przyczyn
dostatecznie zrozumiewszy y baczaczy spra-
wiedliwoie nadanie toie cerkwy Bożynie, w
tom iesmo toho Archimandryta perwoho
znaszli y tyie dwie zemlicy Hryca Postry-
hacza, a Chilcewszczynu zasia k toy cer-
kwy przysudyli y w mocy dali, wodle na-
dania perwszoho neboszczyka Iwana knia-
zia Kobrynskoho: maiet on sam y potomki
ieho tyie dwie zemlicy k tomu manaste-
rowi wieczno derżaty y ich używaty, a tot
Mikołay Zembocki y potomki ieho w toy
zemli wysze pisanyie ne majut niczym sia
ustupowaty y wiecznoie mouczanie miety.
A szto sie dotyczet tych listow daniny
woiewodyny Wilenskoiey pani Zoffii y in-
szych listow, my tyie listy niwoszczoz obo-
roczaiem y żadnoy mocy mety użo ne ma-
jut, a kotoryie oyczynyie lude toho Zem-
bockoho zbożia y choromy na tych zem-
lach budut, on majet to wse sobie w ce-
łosty zobraty, a tot archimandrit w to ne
majet se ustupowaty. I na to iesmo ar-
chimandritu Kobrynskomu Wasyanu dali
sesz nasz list y z naszymi peczatyu. Pisan
u Wilny, pod lety Bożoho narożenia tysia-
cza piatsot czotyrydesiat perwyi, miesiaca
Iullia szestynadzet den, indykta czotyrynac-
cet. U tego dekretu pieczęć na wosku
czerwonym przycisniona y podpis tymi
słowy: Jacobus Uchanski S. R. Mttis, a re-
lationibus Ktory to dekret za
podaniem przez wysz wyrażoną osobę do
xiąg ziemskich podkomorskich powiatu
Brasławskiego iest przyięty y wpisany.

Antoni Dusiatski Rudomina podk. Bras-
ławski, starosta Subocki mp.

Изъ актовъ книги Браглавскаго подкоморскаго суда
за 1740—1748 годъ, № 15474 л. 337—338.

№ 36—1542 г. Апрель 17 дня.

Дарственная священника Св. Троицкой въ
г. Дрогичинъ церкви Феодора Алексѣевича
на свое имѣніе въ дер. Творново-Морже
землянину Вакулѣ.

Positio actorum terrestrium Drohicien-
sium celebrata in Drohiczin feria secun-
da post dominicam Conductus Pascae
proxima, anno Domini millesimo quingen-
tesimo quadragesimo secundo, per gene-
rosum Joannem Wanowsky (Jvanowsky)
haeredem de Mincewo notarium et nobi-
les Martinum haeredem de Vaze, Stani-
slaum Lampiczky camerarios terrestres
Drohicienses, praesentibus nobilibus Nico-
lao Sarnaczki, Joanne Niemeziski, Marco
Kosko, Joannem Thoczysky ministerialem.

Donatio Morze.

Comparens personaliter coram officio
et actis praesentibus terrestribus Drohi-
censibus honorabilis Chviedor olim Ale-
xij filius in Morze Tworkovo haeres et
sinagogae Sanctae Trinitatis in Drohiczin
presbiter rutenicus alias pop, sanus men-
te et corpore existens publice et per ex-
pressum recognovit, quia suorum bono-
rum inuobilium haereditariorum, in bonis
Morze Tworkowa sitorum, medietatem im-
mobilem in praefatis bonis Morze Twor-
kovo sitam, dedit, donavit et praesentibus
dat, donat et voce irrevocabili resignavit
nobili Vacula alias Vasskoni de eadem
Morze haeredi habendam, tenendam, per-
petuis temporibus possidendam, ita latam,
longam, prout illa medietas totius sortis
suae immobilis in bonis Morze Tworkovo
in metis et granitiebus continetur, aliam

medietatem pro se conservando, et exnunc eidem dedit coram officio realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Petrum Luboviczky in dictam medietatem donatam. Super quod memoriale officio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1541—1545 г. № 10068, л. 121.

№ 37—1542 г. Юля 10 дня.

Заставный листъ протопopa Лазовскаго Григорія на поле въ им. Лазово зем. Аврааму и Матвѣю Слѣповронамъ.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda ante festum sanctae Margaretae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo secundo, in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam in Galansky et Lazowo haeredem judicem, Jacobum Pobikrowsky subjudicem, Joannem Iwanowskj notarium terrestres Drohicienses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vash, Stanislao Galeczky camerarijs.

Obligatio Lazowo.

Comparens personaliter coram iudicio nobilis Gregorius protopop, haeres in quolibet campo triplici per pessulam sui legitimi patrimonii in bonis Lazovo siti et habiti in triginta sexagenis grossorum numeri polonialis et in duabus sexagenis grossorum ejusdem numeri nobilibus Abrahac et Mathiae germanis fratribus in Slepowrony haeredibus, districtus Nurensis, filiis olim Augustini, cum omnibus utilitatibus et singulis ac pratis ex opposito extantibus, rubetis quereinis libere fodendis et ligna communia cedendis, ac tenendis, habendis, possidendis, modo obligatorio ab anno ad annum, videlicet Natale Domini ad aliud, tam diu, donec non

exemet, dans exnunc eisdem dictis Slepowrony realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thoczysky in praefatum mansum obligatum in quolibet campo situm. Super quod memoriale iudicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1541—1545 г. № 10068, л. 154 и 159 об

№ 38—1548 г. Декабря 7 дня

Продажный листъ на участокъ земли отъ Глечевича протопопу Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ,

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn in vigilia Conceptionis sanctae Mariae Virginis anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo tertio, per nobilem ac famatos Nicolaum advocatum Drohicensem, Jacobum Vilk, Nicolaum Piddai, Jacobum Kilka, Nicolaum Muzilo, Steczkonem Miedzianka, Andream Koczzerha, Paulo Takovicz scabinorum juratorum (sic!)

Venditio orti Chleczkowski protopopo Preczickj.

Comparens personaliter coram iudicio providus Ivan Hleczewicz publice recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit ortum suum legitimum penes Onaczko sutorem ex una et penes Milnisiicki patre ex altera situm pro quinquaginta gr. protopopo Preciczki ita latum, longum prout in se praefatus ortus extenditur. Qui protopop debet et submisit se solvere impendere tributa regalia civilia de praefato orto, et praefatus Ivan fidejussit praefato protopopo ab omnibus propinquis suis et a sorore sua et debet eundem tuere, evincere, eliberare per praescriptionem civilem ac intromissionem realem et actualem possessionem per scabinos admi-

sit in praedictum ortum. Super quod memoriale iudicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за № 10521, л. 115 и 116 об.

№ 39—1545 г. Юня 30 дня.

Духовное завѣщаніе протопopa Григорія Лазовскаго.

Acta sunt haec in Drohiczin feria tertia in crastino sanctorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quinto, in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam de Galansky et in Lazowo haeredem, iudicem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanovsky notarium terrestres Drohicienses celebratis praesentibus nobilibus Stanislao Luniewsky, Stanislao Galeczky camerariis.

Inductio testamenti olim Gregorii protopop Lazowsky.

Veniens personaliter ad iudicium honesta Thacziana, relicta olim Gregorii protopop Lazoviensis cum genero suo Nicolao produxerunt testamentum per olim Gregorium protopop Lazoviensem ultimae suae voluntatis pro rebus mobilibus et immobilium dispositum et tribus sigillis testium tunc temporis existentium obsignatum et illud testamentum petiit ad acta induci admitti. Et iudicium viso tali testamento *) Ego Gregorius protopop Lazoviensis existens sanus mente, licet in corpore debilis, cernens me esse mortalem et proximiorum mortis, cupiens de salute animae meae providere, de bonis meis mihi a Deo omnipotenti in haec vita concessis, testamentum meae ultimae voluntatis duxi faciendum in hunc, qui sequitur modum. Pri-

*) Въ этомъ мѣстѣ нѣсколько строкъ отъ ветхости выкрошилось.

imum et principaliter animam meam commendo in manus Dei omnipotentis, sepulturam vero eligo corpori meo in ecclesia Lazoviensi. Item ad eandem suprascriptam ecclesiam Lazoviensem inscribo, lego, do et dono decem sexagenas ad campanam et hoc in haereditate bonorum meorum, quae bona omnia, videlicet haereditatem meam, aedificia omnia, areas, ortos, prata et generaliter omnia bona, prout se extenduntur, iscribo nobilibus Thaczianae uxori meae, Nicolao generi suo et Voloss filiastro meo per medium dividenda, videlicet ad tres partes tam in aedificiis, quam in campis, ortis, pratis et generaliter in omnibus bonis dividendas. Qui suprascripti, videlicet uxor mea, Nicolaus et Volos debent eandem campanam comparare sine quovis prolongatione de praefatis bonis, eisdem per me in testamento specificatis. Item eadem uxori suae lego et inscribo omnia bona mobilia, videlicet pecora et pecudes, tantummodo eadem uxor mea ad exequias de bonis meis et ad alia pia opera debebit impendere et pecus mactare pro prandio peragendo propter pauperes. Item sibi eligo honorabiles Gregorium Mikulinski et Procop Piathniczki, qui exequias tricesimas alias *sorokousth* peragant ibi in Drohiczin in suis ecclesiis pro anima mea. Item eidem honorabili Gregorio poponi Mikulinski inscribo et lego equum fulvum alias rudzi, gradarium dictum Henikowski valoris duarum sexagenarum; confessori suo et Procopo lego et inscribo hortum iacentem inter Jeronimum Lichuna et Joannem Krziwopusth, tendentem a platea ad Lazowka cum pratis et cum omnibus ad eundem ortum pertinentiis Volosz. Item ipsi idem n. Nicolaus et Volosz eandem uxorem meam debebunt tueri ab omnibus iniuriis et erunt astricti ad servitia terrestria et etiam ad servitia bellica quando-cunque fuerit sacram maiestatem regiam indicta impendere praefati Nicolaus, Volosh et uxor mea de eisdem bonis per me eisdem inscriptis. Item debitum quin-

que sexagenas et viginti grossos nobilis Felix Kobussek idem Kobussek Felix debet tenere agrum quousque ad solutionem essentialitatis a Petro fratre meo germano omnia bona mea auferro ex eo, quia a viginti et ultra annis non impendebat nec stabat mecum pro eisdem bonis meis. Praesentibus circa praemissa honorabilibus et nobilibus Gregorio Mikulinski et Procop Piathniczki proponibus Drohicensibus, Felici et Andreae Kobuskie Lazowskie et aliis circa praemissa existentibus. Actum et datum feria quinta post festum sancti Bartholomei in domo mea Lazoviensi anno Domini 1545. Quos supra expressos dominos rogavi, ut ad praesentem ordinationem meam sigilla sua apponerent, qui ad petita mea sigilla sua applicaverunt.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго земскаго суда № 10070, л. 344, 354—5.

№ 40—1545 г. Юля 19 дня.

Запись старостины Минской Богданы Богдановны Сапѣжанки на Пречистенскую церковь въ селѣ Голубли одной уволки земли.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem in Łazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestrem Drohiciensem celebratis, praesentibus nobilibus Nicolao Kosko, Stanislao Lampickj camerariis judicii terrestris Drohiciensis.

Cholubla.

Veniendo ad iudicium honorabilis Ivan parochus ecclesiae Holubskiey praesenta-

vit fundatum praefatae suae ecclesiae infrascriptum sigillatum et pro parte eiusdem deservientem, et petiit illud ad acta haec terrestria Drohiciensia induci fore admittendum, cui iudicium admisit, cuius tenor talis est et sequitur, rutenicis characteribus scriptum.

Во имя Боже стаися амин. Я Богдана Богдановна Соппженка, маршалковая гедрьская, старостиная Менская, объявям сим моим листом инешним и на потом будучим кому будет потреба того вѣдати, которая црковь храм Прчстой Богородицы з давних часов ест зоружен через отчичов людей имени моего Голубского, которое имене Голубль маю я на вечност от малжонка моего небожчика пана Яна Стецковича маршалка гедрьского, ку которому ж храму той цркви Божей иныи вси отчичи Голубский подданыи мои каждый от себе для живности священнику давати повинны з волоки десятины по копи жита, за которую десятину повинен поп в субботу за впокой, а в недѣлю заздравное службу Божю мѣти. Якож Феодосия верху писаная Богдана Собижанка будучи в сполном здрави, никим не намовена ани припужона, одно сама по свосей доброй воли и для души змерших приятел и родичов иных и сама для своего душеного збавения и дѣтей моих, дала есми тую црковь Пречистой богородицы в имени моем Голубли священнику Ивану и сыном его и на потом будучим его счадком держати и вживати на веки непорушно и придала есми ку той цркви Божой волоку суполную Ножчинскую во трех полях, на которой стоит тая црковь Божя и селище поновское, въ другом поли влоку Стецка Галчич от Зябль подле Вавишовское влоки две, третее поле влока за двором подле Миколая Дробышевича и половица селища подле цркви по другой стороне дороги и два сади и сеножат, як ся иныи сеножати стегают, аж до рички, со всем як ся тыи влоки и з сеножатми и з огороди и с хворостом

и надарки въ собѣ мают, ничего на себе не оставуючи, которых волок мает священник Иван и сынове его и на потом будучи их счадки держати и вживати на вечныи часы. За которое ж надане мое мает поп Иван и потомки его в кождый тѣйден двѣ службы Боже мѣть в середу за впокой, а в пятницу за муку Божю, а предся въ каждую недѣлю служба Божя мает служена быт обедни и мает священник Иван и сынове его и потомки их тую црквь храм Прчстое Богородици на веки держати и вживати, а службы Боже не мает николи оменькивати и вко я сама и дети мои и потомки наши не мают того священника Ивана и сынов его и потомкув их от тое цркви Божее отганяти и того храма Божего отнимати и ничим сего листу моего рушати, а в духовных речах не маю я сама и дети мои и потомки наши того священника Ивана и по нем будучих судити, кром влдка сам, або тот, хто на местцы владычем будет мает его в речи духовной судити; а е пущи иное Голубское волно священнику Ивану и потомком его дерева собѣ на будоване и дрова брати. А при том были и того сут звезоми священник Стого Николы Кресленский Нестер, а земляне гедръскии повѣту Дорогичского пан Михал и пан Павел Смоневакии, а для лепшее твердости я Богдана Соппжанка печат сею свою приложила к сему моему листу. А писал сее лист Богданко Дробышевич съ Полоцка. А естли б хто хотел тое мое надане ку той цркви Божей приданое и того священника Ивана и детей его от тоей цркви рушати и не хотел того што в сем листе моем описано полнити, тот ся розсудит со мною на оном страшном судѣ пред небесным Црем. Писан у Голубли. Мѣта Бож. нарож. ѿ мѣ (1545) мѣц июл ѿ (19) дн индикт.

Изъ актовъ книги Дорогичинскаго земскаго суда за 1543—1552 г. № 10069, л. 389 об. 390.

№ 41—1545 г. Октября 4 дня.

Привилегія короля Августа II священнику Св. Михайловской Гаинской церкви на священство при названной церкви.

Akt przywileju od Zygmunta Augusta na cerkiew Hajenską w roku 1545 nadanego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, msca Augusta dwudziestego trzeciego dnia rzymskiego, a dnia dwunastego ruskiego kalendarza.

Na urządzie Jey Imperatorskiey mści ziemskim woiewodztwa Minskiego obecnie stanowszy W. I. P. Kazimierz Rymaszewski. Dwor, skar. Lit. przywilej po rusku pisany do akt podał, ktorego z ruskiego pisma na polskie co do liter od słowa do słowa wyraz następny. Zyghimont August, Bożoju miłostiiu korol Polsky, weliki kniaz Litowskiy, Ruski, Pruski, Żomoydski, Mazowiecki y innych. Bił nam czolom swieszczennik Ainskij cerkwi Swiatoho archanela Michayła Dmitrey y pokładał pered nami list derżawcy Ainskoho kniazia Iwana Wasiljewicza Sołomiryekoho, w ktorom listie ieho opisujet, iż on z woleju y za listom archiepiskopa mitropolita Kijewskoho, Halickoho y wseja Rusi Makaryia podał iemu y uwiazał ieho w cerkow Swiatoho Michayła archanela u Ainie y w ludi y w zemli cerkownyie, jako sia taja cerkow zdawna w sobie majet y tak też w tom listie kniazia Iwana Sołomiryekoho opisano y użo tuju cerkow wieczne na sebe derżati y za nas hospodara Boha prositi majet i bił nam czolom tot swieszczennik Ainskij cerkwi Swiatoho Michayła Dmitrey, abychmō łasku naszu gospodarSKUJU uczynili y pry toy cerkwi swieszczennikom ieho wodhuh listu derżawcy Ainskoho kniazia Iwana Sołomiryekoho zachowali y dali iemu na to nasz list, ino my toho listu kniazia Iwana Sołomiryekoho ohledawszy y iemu dobre wyrozumiewszy y baczaczy w tom prozbu ieho byti

ślusznaju, z łaski naszoje na czołom bitje ieho to uczynili, pry toy cerkwi swiatoho archannjela Michajła u Ainie swieszczennikom ieho zostawili y tym listom naszym zostawujem. Majet on sam y diety ieho tuju cerkow Swiatoho Michajła u Ainie z ludmi y z zemlami y z prychodom cerkownym y so wsim, jako sia taja cerkow w sobie maiet, weczne na sebe derżati y toho wżywati, a za nas hospodara Boha prositi y także w służbie Bożey sprawowati jako na nich swieszczennikow prysłuszyt. I na to iesmo tomu sweszczenniku (w tym mieyscu wiersz cały duży na złożeniu w obliteracyi). U Wilni, pod leta Bożoho narożenia tysecza piatsot sorok piatoho, miesiaca Oktiabra czetwerty den, indykt czetwerty. U tego przywileju przypieczęci urzędowey małey na kustodyi y mastyku wycisniętey podpis pisarza takowu (L. S.) Waleryan pisar. Ktory to przywilej za podaniem do akt w xięgi ziemskie woiewodztwa Minskiego wieczyste zapisany. Antoni Swiătorzecki RZM. Czytałem Ign. Kudzinowicz S. D. Poll. Regent ziem. Wtt-a Min. mp.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1793 годъ № 12049 л. 577.

№ 42—1546 г. Января 18 дня.

Фундушь Св. Дмитриевской церкви въ им. Роговъ, княжны Любецкой, Ганны Николаевны Остиковичъ.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda ante festum Nativitatis B. M. V. proxima anno Domini 1644.

Fundatio ecclesiae Rogoviensis.

Ad officium praesens capitaneale castris Drohicense personaliter veniens honorabilis Joannes Pudkowski Prokopowicz, presbiter ecclesiae Rogoviensis ritus graeci, obtulit et produxit coram eodem of-

ficio literas infrascriptas collationis seu foundationis eiusdem ecclesiae in pergamento literis rutenicis scriptas et sigillis duobus appensis obsignatas per infrascriptam personam eidem ecclesiae collatas, petens easdem literas per officium praesens suscipi et actis ingrossari, quas officium praesens suscepit et actis officii sui ingrossare mandavit, quarum series verborum sequitur talis.

Я Ганна Миколаева Юревичъ Остиковича, кнежна Любецкая, визнавам сама на себе тым моим листомъ, хто на него посмотрит, або чтучи его вельшит нинешним и на потом будучим, кому будет потребъ того ведати: которий храм стого мчнка Дмитрѣя з давных часов ест соружон в ымени моемъ через подданных моих людей отчизных Роговских, котороеж имене маю я на вечность от ойчима моего небожчика пана Яна Стецковича, который взял мя был собѣ за властную дочку свою и тым именемъ Роговом на вечност мя дароваль, яко тыи вси подданные мои Роговскии повинни давати для живности священнику каждый противку себе с полвочка по полкопы жита, а поп повинен за тую десятину службу Божую мѣти в субботу за впокой, а в недѣлю за здравное. Гдѣж я Ганна Миколаева Остикович, кнежна Любецкая, за ведомостю и волею малжонка моего пана Миколая Остика, будучи в добромъ здрови, никимъ не намовлена ани принужена, одно сама по своей доброй воли и для душ змерших родичов и приятель наших и сама для своего душего збавеня и малжонка моего дала еси тую церков храм светого Дмитрия в ымени моем Рогове свещеникови Нестеру, служителю стого Николы с Креслина и сыном его и на потом будучим его счадком держати и вживати вѣчно на вѣки непорушно. И придала еси ку той церкви Божой влоку суполную Тлустовскую, на которой тая церков Божая стоит, а в другом поли влока Гримановская. Водженки(?), а на

третим поли влока на Избицах тых жо влок со всем потому, як ся тыи влоки сами в собѣ мают, съ сеножатми, с хворостами и надавками, ничого на себѣ не оставуючи, которих влок мает священник Нестер и снове его и потомки их держати и вживати на вечныи часы. За которое надане мое повинен будет священник Нестер и снове его и потомки их службу Богию мети в пяток за муку Христову, а предся водлуг стародавнего обычаю мает обедне служити в субботу за впокой, а в неделю заздравное; и вжо я Ганна Николаева сама и малжонкомой и дѣти наши и потомки их не маем священника Нестера и сновъ его и потомков их тое церкви храму стго Дмитрия и тых влок приданых церкви не отимати и не отгоняти и ничим сего листу нашего не маем рушати; а в духовных речах не маю я сама и малжонкомой и дети наши и наместники священника Нестера и снов его и потомков их судити, кром Епископа, влдки, або тот, хто на местци владчнем будет, тот мает его судити в речи дховной. А при том был и того суг сведоми земляне господарскии: пан Адам Лампицкий, а панъ Павел Савицкий, а пан Павел Смоневский. А на твердость того моего листу я выше писанная Ганна кнежна Любская, восполок з малжонкомъ своим паном Николаем Юревичомъ Остиковичомъ печати наши приложили к сему нашему листу. Естлиж бы кто хотѣлъ тое мое надане рушати и того священника Нестера и сынов его и на потом будучих его счадьковъ от тое церкви Божое одгоняти, в чом того листу моего не пополнилъ, тот ся со мною розсудит на оном страшном судѣ пред Небесным Царемъ. Писан в Голубли под лет Божего нарочения м̄ ѿ м̄ в̄ (1546) мца Генвар ꙗ̄ (13) индиктъ ꙗ̄ (3).

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1643—1645 г. № 9245, л. 461 и 465.

№ 43—1547 г. Января 14 дня.

Продажный листъ на домъ въ г. Дрогичинѣ отъ Андрея Кочерги священнику Мѣшковскому о. Ивану.

Sessio prima generosi Joannis Kampa, advocati Drohiciensis.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta post octavam Trium Regum anno Domini 1547 in praesentia generosi Joannis Kampa advocati Drohiciensis, Nicolai Pidai, Jacobi brasecatoris, Joannis mercatoris, Alberti Sulborski, Ondruch Danilovicz, Steczko Kobula, Onaczko Kovalevicz septem scabinis juratis.

Vendicio domus per Andream Koczercha Ivano pop.

Comparens personaliter coram judicio providus Andreas Koczercha opidanus Drohiciensis palam recognovit, quia in illa parte fluvii Bug vendidit et perpetuo et in aevum domum suam legitimam penes Bobrale ex una et penes Ivan Luliancz partibus ex altera jacentem una cum area ita, prout in se praefata domus extenditur, pro sex sexagenis grossorum numeri polonicalis g(eneroso) Ivano poponi Mieskowski et pueris seu successoribus ipsius tenendam, habendam, ac perpetuis temporibus obtinendam cum omnibus et singulis utilitatibus ad domum spectantibus et exnunc eidem poponi praefatus Koczercha admisit in domum realem intromissionem per officium advocati. Super quod memoriale judicio solidavit.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 186 об.

№ 44—1548 г. Января 2 дня.

Презента священнику Волошу Дмишевичу
на русскую церковь въ Лазовѣ.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda in crastino novi anni currentis millesimi quingentesimi quadragesimi octavi, in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky iudicem, in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanovsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobiles Martino Vanz, Joanne Camiinsky camerariis iudicii terrestris Drohicensis.

Concessio ecclesiae Rutenicae Łazoviensis

Comparens personaliter coram iudicio generosos Mathias de Galasky et in Lazowo haeres, iudex terrae Drohicensis, palam recognovit, quia elligit et constituit in rectorem ecclesiae rutenicae in Lazowo foundationis praedecessorum suorum honorem ac nobilem Volosh Dmiszevic de eadem Lazowo presbiterum ritus rutenici, cuiquidem Volosh presbitero eandem ecclesiam concessit ad extrema tempora vitae ipsius tenendam cum omnibus terris et proventibus, ad ipsam ecclesiam ex antiquo spectantibus. Qui quidem Voloss presbiter eandem ecclesiam debet tenebiturque providere et regere in officio suo ita, prout caeteri presbiteri praedecessores ipsius regebant et providebant juxta, consuetudinem ritus rutenici.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда за 1547—1549 годы, № 10072, л. 45, 55.

№ 45—1548 г. Января 12 дня.

Продажный листъ на участокъ земли отъ
Нестора о. Ивану, священнику Спасской
церкви въ им. Дрогичинѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta post Trium Regum anno Domini 1548 per nobilem ac famatos Petrum Podraza in loco generosi Joannis Kampa advocati Drohiciensis residentem, Nicolai Pidai, Jacobum brascatorem, Albertum Sulborski, Joannem mercatorem, Andream Skyan, Steczkonem Bobrik, Onaczko Kovalevicz juratis.

Vendicio orti per Niestor Ivano pop
Spaskij.

Comparens personaliter coram iudicio providus Niestor palam recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit ortum dictum Grand penes ortum Ondruch Skyan dictum Paliuchowski nad Yeskiem ita, sicut in se ortus extenditur Ivano pop Spaski et consorti ipsius Marya et eorum successoribus pro duabus sexagenis grossorum numeri polonicalis tenendum, habendum ac perpetuis temporibus utifruendum, ita late, longe prout praefatus ortus extenditur, et exnunc praefatus Niestor praefato Ivano in dictum ortum per officium seu per scabinos realem intromissionem et actualement possessionem admisit. Super quod memoriale iudicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго магистрата за 1538—1553 г., № 10521, л. 221, 224.

№ 46—1548 г. Января 22 дня.

Дарственная запись отъ пресвитера русскаго Волошь-Дмисевича на части своего владѣнія въ г. Лазовѣ въ пользу судьи Матвѣя Галянскаго.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda post festum sanctae Agnetis proxima anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo octavo in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam de Galansky et in Lazowo haeredem judicem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camienisky camerariis.

Donatio Lazowo.

Comparens personaliter coram judicio et nobili Joanne Camienisky camerario judicii terrestris Drohicensis in loco judiciali residente nobilis ac honorabilis Volossh Dmissevic presbiter et haeres in Lazowo palam recognovit, quia sortes suas immobiles bonorum Lazowo, super ipsum jure haereditario concernentes et post nobiles ac honorabiles Olechno et Hrehor protopop Dmischevicy patruos ipsius super ipsum devolutas jure naturalis successionis, cum totali earundem sortium haereditate ac cum omni jure, dominio et proprietate tituloque haereditario, nec non cum omnibus ad easdem sortes pertinentibus et quovis modo spectantibus et utilitatibus universis, nil juris, domini et proprietatis et quorumvis usufructuum et utilitatum in praedictis sortibus praefatorum bonorum pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, ita late, longe circumferentialiterque, prout praefatorum bonorum haereditas se in suis metis et limitibus extendit, prout eadem bona solus habuit et possidit, generoso Mathiae de Galansky in eadem Lazowo haeredi, judici terrestri Drohicensi dedit,

dona vit perpetue et in aevum irrevocabiliterque per praefatum Matthiam judicem et eius successores, tanquam veros et legitimos haeredes praedicta bona tenenda, habenda et perpetue possidenda et ad usus beneplacitos convertenda. Et jam praedictus Volossh presbiter praedicto Matthiae judici exnunc dedit realem in-tromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Hleb Lazowsky in praedicta bona; et debet praedictus Volossh et eius successores praefatum Mathiam cum suis successoribus occasione praemissorum tueri, evincere et eliberare pacificareque ab omni impetitione juridica ab omnibus personis per praescriptiones terrestres prout ad quamlibet personam praescriptio pertinet totiens, quotiens sibi Mathiae judici opus fuerit, sub damno terrestri, nulla re exquisita ipsum evadendo. Super quod memoriale judicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда за 1547—1549 годы, № 10072, л. 82, 83 об.

№ 47—1549 г. Марта 11 дня.

Заемное письмо отъ священника Лазовской церкви о. Силуана Дрогочинскому земскому судѣ Матвѣю Галянсковскому.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo nono in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camienisky camerariis judicii terrestris Drohicensis,

Debitum judicis Lazowo.

Comparens personaliter coram judicio et nobili Joanne Kamiensky camerario

judicii terrestris Drohicensis honorabilis et nobilis Shyloian presbiter seu plebanus sinagogae Lazoviensis in Lazowo haeres, publice et per expressum recognovit, quia generoso Mathiae Galanskowsky, judici terrestris Drohicensi, in Lazowo haeredi, tenetur et est debitus certi et liquidi debiti septem cum media sexagenarum pecuniae grossorum numeri polonicalis, quas solvere inscribit se praesentibus actis ab isto festo Pascae proxime venturo per annum. videlicet pro alio festo Pascae venturo sub simili vadio, pro qua summa essentielle et vadio sese citare permiserit ad quodlibet jus terrestre aut castrense extunc in primo termino tanquam peremptorio parere et pro essentia et vadio satisfacere tenebitur, nulla re exquisita nec colore excogitato, primum terminum differendo nec quodcunque sibi pro auxilio asumendo, sed praesenti inscriptioni satisfacere debet et astrictus erit.

Примѣчаніе. На полѣ книги противъ этой записи сдѣлана отмѣтка: Tres sexagenas grossorum exsoluit.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1547—9 годы № 10072, л. 372, 383. об.

№ 48—1549 г. Мая 20 дня.

Презента пресвитеру Силуану на русскую церковь въ г. Лазовѣ отъ Матвѣя Галанскаго.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda ante festum sanctae Helenae proxima anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo nono, in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem, in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestris Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Wanz, Joanne Camienisky camerariis judicii terrestris Drohicensis.

Concessio ecclesiae Lazoviensis. •

Comparens personaliter coram judicio et nobili Martino Vasz pro loco judiciali residente generosus Mathias de Gallanski et in Lazowo haeres, judex terrae Drohicensis, palam recognovit, quia elegit et constituit in rectorem ecclesiae ruthenicae in Lazovo foundationis praedecessorum suorum honorabilem ac nobilem Syloyan Jaczkovicz de eadem Lazowo presbiterum ritus rutenici, cui quidem Siloyan presbitero eandem ecclesiam concessit ad extrema tempora vitae ipsius tenendam cum omnibus terris et proventibus ad ipsam ecclesiam ex antiquo spectantibus. Qui quidem Solyan presbiter eandem ecclesiam debet tenebiturque providere et regere in officio suo ita, prout caeteri presbiteri praedecessores ipsius regebant et providebant, juxta consuetudinem ritus rutenici.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1547—1549 г. № 10072, л. 416

№ 49—1550 г. Февраля 15 дня.

Фундушъ церкви Руднянской, Брестскаго воеводства.

Akt funduszu cerkwi Rudnianskiey służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt czwartego meca Junij dwudziestego wtorego dnia.

Przed urzędem J. K. mści y aktami ziemskimi woiewodztwa Brzeskiego comparendo personaliter przewielebny w Bogu imse xiądz Felicyan Chociewicz, pleban Suchopolski, fundusz cerkwi Rudnianskiey służący, ruskim charakterem na pargaminie pisany ad acta podał, rekwirując aby pomieniony fundusz był do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzeskiego przyjęty y wpisany, który w xięgi wpisując słowo do słowa tak się w sobie ma:

Zygmont Auhust Bozju miłostiu korol Polski weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski,

Zmuydzki, Mazowiecki y innych. Bił nam czołom pop miasta naszoho Wohinskoho Martin Lewonowicz y wkazywał pered nami list wradnika Woinskoho, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho, derżawcy Szowlenskoho pana Mikołaja Radywylowa, Sarafinow Wyrowskoho, a Stanisława Swiderskoho, służebnika podsudka Bilskoho, namistnika Zabielskoho Matiew Lewickoho, kotoryi buduczy tam w selech naszych Woinskiach w Rudne y Dereweczniczy na pomereni wołok y obaczywszy, iż bez cerkwi Bożoie trudno mieszkaty, dozwolili im w tom sele w Rudne cerkow zbudowaty y k toy cerkwi obrali jeho popom byty, ku ktoroy cerkwi Bożey postąpili iemu ludy naszy z wołok swoich po kope żyta, a tyie pomerczyie naszy pryдали iemu try wołoki zemli, szto iest bez zawady wołokam naszym, y try kuty: perwyi kut za wołokami sęła Rudna od hranicy kniazia Polubienskoho y hranicy Kostrowskoie, a druhi kut w koncy wołok Rudenskich że, bereh senożatcy zemiannina Kopiewskoho Petra Okunia, promeżku dorob, kotoryi idut obapoł bołota Rysjeho, a tretiy kut nad bołotom Pliszczynom protyw wołok sidiaszczych Rudenskich że, za dechtiarneju po Hłubokoie bołotce, na syrom koreni, kotoryi dey wyrobiwszy możet byt zemli try wołoki litowskoie miry, jakoż y marszałok zemskiy, starosta Beresteyski pan Mikołay Radywil nas o tom ustnie żadał, abychmo tam cerkow mety dozwolili y tyie try kuty zemli k toy cerkwi Bożey pryдали y na to dali iemu nasz list. Ino gdyż pomirczyi naszy, obaczywszy zwolenie y prozbu poddanych naszych, cerkow nowuju w tom sele postawity im dozwolili y tyie try kuty zemli za tuju cerkow tomu popu pryдали,—my dla chwały Bożey y lepszoho rozmnożenia poddanych naszych, za żadaniem jeho miłosty pana Mikołaja Radywilla, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho na czołombitje toho popa to wczynili, pry tych wołokach wyszey menenych tuju cerkow Bożuju y popa Martyna zostawuiem y pot-

werżaiem to sim naszym listom k toy cerkwi Bożey popu Martynu y po nem buduczym popom w toie cerkwi: maiet on w tom sele Rudnie pospoł z ludmi naszymi cerkow Bożuju zbudowaty y onyie try kuty zemli k toy cerkwi derżaty y pachaty y z ludey naszych tamocznych kożdoy wołoki po kopie żyta braty y za nas hospodara Boha prosyty, a starosty naszy y wradniki Woinskij ne majut tych zeml od toie cerkwi Bożey otnimaty wodle zawedenia listu pomerczych naszych y dobrowolnoho przyzwolenia poddanych naszych (jako wyszey stoit opisano). I na to iesmo popu Martynu Lewonowiczu dali ses nasz list z naszou peczatu. Pisan w Krakowie pod lity Bożyja Narożenia tysecza piatsott piatdesiatyi, miesiaca Fewralia piatyinadcat den, jndykta osmoho. U tego funduszu przy pieczęci na massie czerwoney wycisnionej podpis najjasniejszego krola imsci temi wyraża się słowy: Sigismundus Rex, a po drugiey stronie pieczęci dalsza expressya y podpis w te słowa. Prawo pana Mikołaja Radywilla, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho, derżawcy Szowlenskoho. Lew Patey. Tyszkiewicz pisar. Ktory to takowy fundusz przez wyż wyrażoną osobę ad acta podany iest do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzeskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовъ книги Брестскаго земскаго суда за 1772—1774 годы, № 7388, стр. 1701—1704.

№ 50—1550 г. Октября 10 дня.

Дарственная запись на участокъ земли бывшаго войта Николая священнику Ильинской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Игнатію.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante festum Sanctae Hedvigis anno Domini 1550, per nobiles ac famatos Bartholomeum Galeczki in loco generosi Joannis Kampa, advocati Dro-

hiciensis, Nicolaum Pidai, Paulum Ianificum, Joannem Ianificum, Andream Skyan, Laurentium Burdakowicz scabinis.

Inscriptio orti per Nicolaum antiquum advocatum pop Ilinski.

Comparens personaliter coram iudicio nobilis Nicolaus antiquus advocatus ex illa parte fluvii Bug opidanus, sanus mente et corpore existens, publice et per expressum recognovit, quia hunc ortum ecclesiasticum, qui ante adiacebat ecclesiae sancti Ilya, quem praefatus Nicolaus in tribus sexagenis grossorum ab olim Zdan Orlyk habuit et Orlyk eundem ortum a olim Illaryon pop Ilinski habuit, qui ortus jacet penes metam Surowczinska et viam publicam seu fluvium Luthorzicz ex una et penes Blonie civium partibus ex altera situm, qui se in metis suis extenditur sicut signa salicea in metis suis extenduntur, demisit et per praesentes demittit perpetue et in aevum una cum perlueris suis et decreto sacrae regali in summa sex sexagenis grossorum numeri polonialis discreto Ichnat pop Ilinski, cui summam praefatus Jchnat praefato Nicolao realiter exolvere tenendum, habendum cum omnibus et singulis utilitatibus ex eodem orto provenientius, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario ita late, longe, sicut ortus in metis suis extenditur; et exnunc praefatus Nicolaus praefato Jchnat realem intromissionem et actuaalem possessionem per scabinos Nicolaum Pidai, Paulum Ianificum in ortum demissum admisit. Super quod memoriale iudicio praefatus Jchnat pop Ilinski solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 297 и 298.

№ 51—1550 г. Ноября 5 дня.

Раздѣльная запись на им. Лукавье и Хотенчицы между Стецковичами и Рогозичами, съ указаніемъ фундуша Пречистенской церкви въ Хотенчицахъ.

Akt listu dzielczego wieczystego miedzy I. PPmi Rohozami maiętnosci Łukawia y Chocienczyc.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodnego, miesiąca Iunij siodmego.

Na rokach ziemskich S-o Trojeckich wojewodztwa Minskiego przed nami Franciszkiem Uniechowskim prezydentem, Mateuszem Wankowiczem, Felicyanem Proszynskim, Tadeuszem Wołodkowiczem sędziami, Antonim Świętorzeckim pisarzem, urzędnikami ziemskimi wojewodztwa Minskiego comparendo personaliter u sądu patron W. Im. pan Sebestyan z Szymanczyc Szymanski, czesznik Zytomirski, ten dokument ruski ad acta podał, którego dokumentu wyraz na polskie pismo przetłumaczony od słowa do słowa tak sie w sobie ma:

My bratia Wasiley z bratom moim Jeroszkom Steckowicy, a Siemien Iwanowicz, a Marko z bratom Iwanom Olechowicy, a Bohdan Fiedorowicz Rohożyczy soznawajem sami na siebie sym naszym listom, komu budiet potrzeba toho wiedat albo czuczyc ieho słyszati, szto iesmo zwoliwszysia wsya bratia mieży soboju y rozdzielili iesmo imienie swoje Chotienczyckoje y Łukawiec na trzy czasty na rownosti, y ziemi pasznyie, y sienożati, y puszezu y dierewa bortnoje, y podzieliwszy rowno y kopey iesmo zakopali y mieży położyli, na kotoryiż czasty lesy promieszku siebie miotali, hdeż pierwaja czast Łukawiec y z Zaczernieniem dostało bratu naszomu panu Hryhoryiu Ostafiejewiczu Rohożyczu zo wsim na wsie, kak taja czast w hranicach swoich y za kopcami majet y z puszezoju, kotoraja naprotiw toie czasty Łukawskoje iest, kotoryy że

czasty pieta pierwaja od miezy Łukawskoje Zahorskoje Zadoryia, kopcami, kotoryi kopcy czyniat miezu z czastyiu sierednieju которaja czast dostalasia brati naszoy Mirosławowiczom czerez dorohu Łukawskuju, которaja idiet k cerkwi z Łukawca popierok toie dorohi doroha u bor, которaja idiet z Czerwiekow k cerkwi Chotenczyckoy, a od toje dorohi wielikoie, puszczejczy Czornuju reczku po prawie, czeres humno y ohorody z Nahowicz y czeres usie pole pod les, a z toje piety hranicami u les aliż do reki Bobrowoje, a k tomu tomuż bratu naszomu panu Hryhoryiu dostalose na ieho czast ziemia za rekoju Chotenczonkoju, podle dorohi wielikoie, которaja idiet od cerkwi k Jurkowiczom polewie do hranicy Konownickoje, a druhaja mieza kopcami po tomuż aż do hranicy Konownickoje z toież reczki Chotenczonki, a na tretiem miestcu dostalose tomuż bratu naszomu panu Hryhoryiu u Wietchich Storynach uwierch toje reczki Chotenczonki, za reczkoju koncom k dorozie, которaja idiet od Pleszczyc sieła Konownickoho k ludziem pana Pacowicza k Woytkowiczom, odnym bokom po ruczey y po mostok, szto mostok iest na toy dorozie, a druhim bokom po kopey z tojeż dorohi Pleszczynickoje w reczku Chotenczowku, a druhaja czast sieredniaja dostalasia brati naszoy Mirosławowiczom Siemienu Iwanowiczu, a Marku z bratom ieho Iwanom Olechnowiczy, a Bohdanu Fiedorowiczu Rohožyczom, zo wsim na wsie. iak sia w sobie maiet, to iest y z ziemlami pasznymi y niepasznymi, z dierewom bortnym y z puszczoju, y z sienożatmi, kotoryia iest podle cerkwi Chotenczyckoje, poprawie dorohi wielikoie, которaja idiet do Jurkowicz, aż do reczki Chotenczonki, a druhuju storonoju, poczowszy od tojeż dorohi pozadu cerkwi od popowa ohoroda, kopcami aż u reczku Chotenczonku y z tymi sieliszczy, kotoryje iest, w tomże popławie y ziemia pasznaja. A k tomu tojeż brati naszoy dostalasia ziemia na ich czast sady za kopcami od reczki

Chotenczonki aliż do hranicy Konownickoje; a na tretiem miestcu brati naszoy dostalose u Wietchich Storynach, poczowszy od reczki Chotenczonki po dorohu, a dorohoju Pleszczynickoju aliż w kopiec, a kopcami w tujuż reczku Chotenczonku. A treteja czast kraynieja dostalasia brati naszoy panu Wasilju z bratom ieho Jeroszkom Steckewiczom Rohožyczom u Chotenczyczach, zo wsym na wsie, kak sia taja czast w hranicach swoich maiet, to jest z ziemleju pasznoju y nie pasznoju, z sienożatmi y z puszczoju y z dierewom bortnym y z zaleski po reczku Chotenczonku, a z toje reczki Chotenczonki prosto na puszczu protiwo toje czasty, a z pola horoju aliż kopcami aż do ziemi Jurkowskoje u kamien wieliki, podle ktoroho kopiec ostatoczny zakopan. A k tomu tojeż brati naszoy na ich czast dostalasia ziemia Zacharynskaja, которaja ziemia leży protiwo ziemi Łukowskoje, czeres łozok, aliż k dorozie Woytkowskoje aż do mostoczka, a na tretiem miestcu tojeż brati dostalasia miezy sadow y opczok sierednieja czast y po kopey y wodotieczu, odnym koncom w reczku Chotenczonku, a druhim po hranicu Konownickoju, kotoryiż czasty tyi tak w hranicach swoich mienowitie majut. A szto sia dotyczet cerkwi u Chotenczyczach, to iest siabreno społ usieje bratyi, y nadali jesmo na cerkow ziemi spolno zo wsich trech czastiey sieliszcze cerkownija y ohorody y pod tymi ohorody obapol z tych mież pryдали jesmo sienożat po reczku, a ku tomu nadali jesmo na cerkow Preczystoje ziemi pasznoje, naprawie dorohi Jurkowskoje, ieduczy od cerkwi k ruczaju Chrystytczynomu. Kotory tot diel nasz majem wiecznymi czasy dierżati, niczym nie naruszajuczy; a chtoby kolwiek z nas usieje brati tot nasz diel czym kolwiek chotiel ruszyti, takowy winien budiet zaplatiti winy hospodaru korolu ieho milosti sto kop hroszey, a panu wojewodie ieho milosti Wilenskomu piatdiesiat kop hroszey y brati swoiey trydeat kop hroszey, a y poplatiw-

szy winy, predsia tot dieł nasz u koźdoho prawa pry mocy zachowan byti maiet. Pry ktorom diełu naszom byli ludyi dobryi y toho dobre swiedomi, pan Mikolay, a pan Kaspur, a pan Stanisław Butkowiczy, ziemianie hospodarskije, y na szto ia Wasiley z bratom moim y z bratom moim Jeroszkom Steckowiczy y zo wsieju bratyju Siemionom Iwanowiczom Olechnowiczy, a Bohdan Fiedorowicz Rohożyczy dali jesmo bratu naszomu panu Hryhoryju Ostafiejewiczu Rahożyczu ses nasz diełowy list z naszymi pieczatmi y prosili jesmo tych u wierchu pisanych panow o pieczati, y ich miłost na prozbu naszu to uczynili y pieczati swoje pryłožyli k siemu naszomu diełowomu listu. Pisan u Łukawcy, leta Bożoho narożenia tysieczna piatsot piatdiesiatoho, miesieca Nojabra piatoho dnia, indikta diewiatoho. U tego dokumentu ruskiego autentycznego pieczęci dawnych na wosku zielonym wycisnionych dziewięć. Ktory to za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wojewodztwa Minskiego przyięty y wpisany. A Swiătorzecki R. Z. M. Lectum H. Soroka R. Z. W. M.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1777 годъ. № 12032 л. 1066—1067.

№ 52—1552 г. Марта 4 дня.

Продажный листъ на домъ съ усадьбой отъ Лаврентія Ковнатки священнику Русковской церкви о. Феликсу Маженскому.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta Cinerum anno Domini 1552

Venditio domus per Laurentium Kownathka honorabili Felici Mażenski.

Comparens personaliter coram iudicio providus Laurentius sutor dictus Kownathka cum consorte sua Margareta, sani

mente et corpore existentes, publice recognoverunt, quia perpetuo et in aevum voce irrevocabili vendiderunt, resignaverunt aream cum aedificiis super viam erga domum Klimkowski ad fluvium Bug tendentem ex una et penes metam cimiterii ecclesiae Sancti Nicolai rutenici partibus ex altera iacentem, quem habent a honorabili Petro Nadai pro octo sexagenis grossorum numeri polonialis honorabili domino Felici haeredi de Mażenino plebano in Ruskowo tenendum, habendum, ac perpetuis temporibus utifruendum ita late, longe, circumferentialiter, prout in se dicta area extenditur, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario, nil pro se et suis successoribus in eadem area, domo reservando seu excipiendo, dando eidem honorabili Felici ex nunc realem intromissionem et pacificam possessionem per juratos Nicolaum Pida et Nicolaum Siekluczki et per praeconem Nicolaum in aream, domum venditam, qui et intromiserunt praefatum honorabilem Felicem. Super quod memoriale iudicio solidatum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538--1553 г. № 10521, л. 331 и 335.

№ 53—1553 г. Марта 17 дня.

Обмѣнная запись Макарія, епископа Пинскаго и Туровскаго, по которой онъ даетъ церковную землю епископства Пинскаго, находящуюся въ селѣ Пожежинѣ, подъ названіемъ дворище Хроболовье, въ обмѣнъ со священникомъ Нобельской Никольской церкви на дворище Тесовщину, лежавшее въ епископскомъ же селѣ Храпинѣ.

Akt funduszu plebanij Nobelskiey służącego.

Roku tysiąc siedinsett dziewięcdziesiąt pierwszego, miesiąca Iunij dwódziesiątego czwartego dnia.

Przed aktami grodz. pttu Pńskiego stanawszy obecny I. X. Auksenty Bubałowicz, paroch Nobelski, fundusz niżej piszący się w ruskim charakterze przy kopij ad acta podał, którego treść takowa: Makary, Bozyieiu miłostiu Jepiskop Pński y Turowski, wyznawiau tym moim lystom, sztom dał otminu zemli cerkownoy Jepiskopstwa Pńskiego swiaszczenniku Nobelskomu Nykolskiemu Wasyliu y potomkom ieho swiaszczennikom Nobelskim u seli Pożeżyne dworyszcze, kotoryie dworyszcze Chrobołowe derży cerkownoie Jepyskopy Pńskoy zo wsim na wse, s polni, senozatny, z bory, lesy, dubrowami z bortnym derewom, z łowami rybnyimi y ptaszymi y wsimi pożytkami, szto z toho dworyszcza nam y predkom naszym prychożywało za ieho toie dworyszcze Tesowszczyny u seli naszym Jepiskopskom Chrapina zo wsim też na wse, iak si zdawna w sobe maiet, iuz ot seho czasu maiet toy swiaszczennik Nobelski Nykolski Wasyley y potomki ieho toie dworyszcze w seli Pożeżynskom derżaty y używaty y ku najlepszemu swojemu pożytku obertaty, iż by toy cerkwi Nobelskoy Swiatoy Nykoli bez szkody y uszczerbku miło byty, a ku tomu w miło prydatku tomu swiaszczenniku y potomkom ieho odpustył iesmy kunycy zborniui zo wsimi dochodami y obiedzami naszymi Jepyskopskimi y namesnyczymi y też serebszczyznami y powynnostmy Jepiskopskimi starodawnymi, szto wezy roblały y mosty mostyły tak iako inszyie swiaszczenniki, to od wsich tych wynnasty wyzwołyły iesmo ieho y potomki ieho, iz on sam y p: nim buduczynie swiaszczenniki w toy cerkwi Nobelskoy Nikolenskoy ne maiut żadnych tych wyż menenych reczey mni y potomkom moim dawaty y wypehnywaty, krom reczey y postuszenstwa duchownoho, iako prynależyt swiaszczenniku ku Jepiskopu swojemu, a toy swiaszczennik Nobelski Nykolski Wasyley także mni y potomkom moim dał swoy list na tuiu to otminu toho dworyszcza Łesowszczyna u Chrapine,

sztoż dla lepszoj twerdosty dał iesmy iemu y potomkom ieho sey moy lyst weczysty z podpisom moieie ruki. Pisan w Pńsku, roku Bożyia tysiecza piatsott piedziesiatt tretioho, mesecza Marca siedmnastoho dnia. U tego funduszu przy pieczęci następne podpisy (L. S.) Ja Jepyskop Makary Pński y Turowski rukoiu własnoiu, Rafał Korsak archyiepyskop, metropolita Kiiewskiey Halicki y wseia Rossyi rukoiu własnoiu. Ktory to fundusz za podaniem onego do akt, iest do xiąg grodz. pttu Pń. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1791 годъ, № 17092 л. 1010.

№ 54—1554 г. Августа 4 дня.

Привилегія кор. Сигизмунда Августа Остринской церкви Св. Спаса.

Akt ekstraktu grodz. Lidz. listu krola Zygmunta Augusta prezbiterom cerkwi Ostrynskiey służącego.

Roku tysiac siedmsett siedmdziesiatt dziewiątego, miesiaca Junij czwartego dnia.

Na rokach po Świętey Troycy w miescie I. k msei Lidzie in solito iudiciorum loco porządkiem prawa pospolitego sądujących, się, przed nami Ignacym Narbuttem prezydującym, Stanisławem Marcinkiewiczem sędziami, Benedyktem Kamińskim pisarzem urzędnikami ziem. pttu Lidzkiego, osobisto stanowszy u sądu patron J. pan Tadeusz Korwin Pawłowski ekstrak listu przy oryginalu grodz. Lidz. po rusku pisany na cerkiew Ostrynską służący ad acta podał, kotory podaiąc prosił nas sądu aby pomieniony ekstrakt ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą był do ksiąg ziem. Lidz. spraw wieczystych przyięty y wpisany, iakoż my sąd ony przyiowski w księgi wpisać pozwolili, kotorego thenor de verbo ad verbum sequitur estque talis. Wypis z

knich khrodzkich starostwa Lidzkoho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysieczna szest sot dewetdesiat szostoho mesecza Henwara trycatego dnia. Na wrade hospodarskom hrodzkom Lidzkom starostwa J. O. kneżaty eho miłosty pana Jana Radwiła na Olyce y Neswiżu, hrabi na Szydłowcu, Klecku, Mire y Krożach, starosty Lidzkoho, peredo mnoiu Franciszkom Modewiczom choruzym y postarostym sudowym powetu Lidzkoho, postanowiwszyse oczewisto w Bohu welebny ocec Felician Jakimowicz, prezbiter Ostrynski, do akt podał y pokładał, proseczy, aby ses list weczysty zapis, należaczy y służaczy Swetoho Spasa cerkwi Ostrynskoy był do knich uradowych pryńiat y upisan, który upisuiuczy słowo do słowa tak se w sobie maet:

Zikgimunt Auhust, Bożoiu miłosteiu korol Polski, Weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoydzki, Mazowiedzki, Sewerski y innych etc. korol. Starosty Druyskomu panu Stanisławowi Andreiewiczowi Dowoynie y inszym derżawcom Ostrynskim, chto napotom od nas tot dwor nasz zawedywat budet. Bili nam czołom bohomolcy naszymy popy cerkwe Ostrynskoie Swetoho Spasa Iwan Janowicz, a Fedor Antropowicz y dyakon toież cerkwi Łohwin Opanasowicz y powedali pered nami że nekolis predkowie nasi ciwuna Wilenskoho, derżawcy Uszpolskoho, Pienianskoho y Radomskoho, neboszczyka pana Szymka Mankowycza panowie Zeniewiczowie niemało zeml swoich własnych na cerkow Ostrynskuju Swetoho Spasa byli nadali, kotorych to zeml prodki onych popy toiey cerkwi Ostrynskoy Swetoho Spasa y ony samy od nemałoho czasu w spokoynym derżeniu y używaniu byli, ale że mernyczye naszymy z roskazania naszoho pomeraiuczy hruntyny naszoy zemli poddanych y tot ghrunt rozmeryli y poddanym naszym w zapłate porozdawali y nekoli za toie sem wołok zemli naszoy ku cerkwi byli nadali, a że ten to sprawa pożytkow we dworach naszymy y inszy derżawca

pan Piotr Falewski ieszcze y od tych semi wołok czotyry wołoki u nich odniaw y tolko na troch wołokach onych zostawił y list swoy do uradnika swoieho Ostrynskoho Jakuba Kraszewskoho napisal, aby tyie try wołoki toie zemli dał, y sam se w nie prez tot czas nie ustupował y żadnych czynszow y innych wsiakich podatkow z tych troch wołok ne upominal, ale też toy uradnik Kraszewski, ne dbaiuczy niczoho na list pana Petra Falewskoho, z troch wołok, kotorye onym ku toy cerkwi nadano trymat, cinszow y inszych podatkow wsiakich poczaw se u nych uponinat y kazał sobie dawat ku nemałoy krywde onych. Y bili nam czołom, abyśmo w tom onym łasku naszuiu uczynili y pry tom nadaniu semi wołok, szto prodkowie neboszczyka pana Szymka Martynowicza na tuiu cerkow nadali, zostawili, odno szto se tknie toie zemli szto oni za nadaniem prodkow neboszczyka pana Szymka Markowicza na tuiu cerkow derżali, kotorye od nich z pomery wołoczney do gruntu naszoho odozły, o to maiem my wolu, aby bolsz uczynili, iako dostatoecznie wywiedawszysie na tym to zostawie mohli, iak by ta cerkow Bożaiia w nadaniu swoim ukrywżona nie była, a sztose tkne tych troch wołok, kotorye onym pan Petr Faliński kotory cerkwi prydaw, maiut oni sami y też sukcesorowie onych napotom buduczyie oycowie toie cerkwi Ostrynskoie tyie try wołoki weczne derżat y onych używat budut powinny z inszymi gruntami; cinszow zas y innych podatkow dawat y służeb służyt niepowinny, tolko za nas hospodara Pana Boha prosit, o czom aby koždy wedaw y zachowalse pry tom tak sam iako y uradnikom swoim zachowalse wodług woli toho listu naszoho rozkazał. Pisan w Wilni, leta Bożoho tysecza piatsot peddesiat szostoho, mesecza Awhusta czetwertoho dnia. U toho listu eho krolewskoy miłosty peczat, a pry peczaty podpis takowy: Sigismundus Augustus Rex, a niżej peczaty druhi podpis tymi słowy: Hlebowicz marszałek y pisar. Kotory że tot

list iest do knich wradowych upisan, z ktorych y ses wypis pod peczatiu wradowiu w Bogu welebnomu ksenszdu Felicjanu Jakimowiczu, prezbiteru Ostrynskomu iest wydan. Pisan w Lide. U tego ekstraktu listu przy wycisnioney pieczęci podpis pisarza y corecta takowe: Jan Kampro Scypion khrodz. Lidz. pisar. Skoryhował Zmitrowicz. Który to ekstrakt za podaniem przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do ksiąg ziem. Lidz. spraw wieczystych przyięty y wpisany. Jzff Adm Borzymowski preses sąd. ziem. pttu Lidz. Bndkt Kamienski pisarz ziem Lidzki. Concord. cum orig. Wilkaniec R.Z.G.P.L.

Изъ актовой книги Лидскаго земскаго суда за 1778—1780 годы, № 56*2, л. 869—870.

№ 55—1555 г.*) Августа 8 дня.

Грамота князя Юрія Семеновича съ дарственной на человѣка къ Дружиловицкой церкви Пинскаго повѣта.

Akt przywileciu xzcia Jerzego Semenovicza na daninę na cerkiew Drużyłowicką. Leta от нароженя Сына Божого тисеча шестсот осмьдесят первого, мца декабра двадцат второго дня.

На враде кгородскомъ в замьку гдарскомъ Пинскомъ передо мною Станиславомъ Казимеромъ Токарскимъ, подѣстолимъ и подѣстаросѣтимъ Пинскимъ, одъ вельможного его милосѣти пана Яна Кароля на Дольску Дольского, подчашого великого княсѣтва Литовского, старосѣты Пинского усѣтановленѣннымъ, постановивѣшице очевисто велебный отецъ Дионизи Игнатовичъ, подалъ привилей ку актыкованю до книг кгородскихъ Пинскихъ на речъ в немъ нижей выражоную в тые слова

*) Дату этого акта ставимъ какъ наиболее позднюю для данного документа, на основаніи сравненія съ слѣдующимъ документомъ № 56

писаны Княсь Юрей Семенович што есьми высѣлужили на гостеподаре великомъ короле особное держане у Пинскомъ повете Дружиловици и к тому двору лудей и с тое висѣлуги своее придали есьмо Великому Святому Великому Миколсе Дружиловицкому чловека во поли на имя Игната и з братомъ и з даню и со вѣсьми дачьками, а придали есьмо со вѣсего десятину у Дружиловицах а у Досѣтоеве земьлу полазную и съ пашьнею, а у Мотоли три ведры меду, а у Довеюровичах две ведры меду, а в тое ненадобе никому усѣгупатися, а тому чловеку не надобе ни на едину службу на нану ити, а писанъ у Пиньску авьгусѣта осьмого дня. Которы же тотъ привилей за поданемъ его чересъ особу вышъ писаную до книг кгородскихъ Пинскихъ есть уписано.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1681 годъ. № 13028 стр. 3498—3499.

№ 56—1555 г. Декабра 4 дня.

Ревизія грунтовъ Дружиловической св. Николаевской церкви.

Akt rewisiei gruntow cerkiewnych w Drużyłowiczach.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот осмьдесят первого, мца Декабра двадцат второго дня.

На враде кгородском в замку гдарском Пинском, передо мною Станиславом Казимером Токарскимъ, подѣстолим и подѣстаростим Пинским, от вел. его милости пана Яна Кароля на Дольску Дольского, подчашого вел. княз. Лит., старосты Пинского усѣтановленѣнным, постановивѣшице очевисто велебны отецъ Дионизи Игнатович, пресбитер церкви святого Николая, подалъ ку актыкованю до книг кгородскихъ Пинскихъ ревизию кгрунтовъ

церкви Дружиловицкое, особе нижей въ ней выраженой служащую, в тые слова писаную.

Z rozkazania krolowey ieymsci Jan Duchnowski, mierzcy iey krolowey msci, a Jan Korzcki, pisarz pomiary włok Pinskiich z poruczenia pana Stanisława Chwalczewskiego starosty Piskiego Kobrynskiego, Kleckiego, dzierzawcy Sieleckiego etc. Jawnie czynim tym naszym kwitem: ziemia własna Iwana Sochroiewicza, swieszczennika Drużyłowskiego cerkwie świętego Mikoły, którą przed nami okazał y obwiódł za staremi miedzami po roznych mieyscach, która iest pomierzona na włoki miedzy poddane krolowey ieymsci po roznych siolach, a naprzod przy siele Drużyłowskim miedzy włokami parobekimi, a nawozy dwornymi, w ogrodzie morg ieden gruntu złego, na Dolhey niwe morgow trzy gruntu złego, na Wielikiey Niwie morgow pietnascie gruntu złego; u Ostachowney sosny morg ieden gruntu złego, u drogi goscinca morgow trzy gruntu złego; przy siele Ustojenie miedzy ziemiami y też poddanymi Iwana Danielewicza, ktoremu za odmiane oddane, a naprzod sieliszcza z Podlozim morgow trzy, prętow dwadziescia y siedm gruntu sredniego; na dworzyszczu ogroda prętow dwanascie gruntu sredniego; Zalesnicy morgow dwanascie gruntu sredniego, na Krzywey Niwie morgow pięć, prętow pietnascie gruntu sredniego; na pasiece morgow dwadziescia, prętow pietnascie gruntu sredniego; pod Hlincem na Krzywey niwie morgow dziesięć, prętow dwa gruntu sredniego, na Strzeszeniw prętow pietnascie gruntu złego, pod Sokolnicą morgow osmnascie gruntu sredniego; na Kiu morgow trzy, prętow dwanascie gruntu złego; na ostrowie wymierzonych morgow trzy, prętow dwadziescia y dwa y puł gruntu złego, za stawem pod sosnę morgow szesc, prętow dwadziescia y szesc gruntu złego, tamże wedle grobley morgow dwa y puł gruntu złego. Sianożęci iegoż, a naprzod na Sieliszczu morg ieden prętow, dwa y puł; na

Płowym błocie morgow cztery, prętow siedmnascie y puł; na Płoskim błocie morgow dwa, prętow dwadziescia, na Sosnowey bierwie morg ieden, prętow dziesięć, na Berozowym błocie morgow dwa, prętow dwanascie; na Zalesocznicy morg ieden. Przy miasteczku Motolskim, a naprzod na Zahorzu morgow cztery, prętow dwa gruntu złego; na Gliniszczach morgow pięć gruntu złego, na Silcu prętow pietnascie gruntu złego, za Pilnym morg ieden, prętow dwadziescia y pięć gruntu złego. A tey ziemie iego wszystkiew iest wymierzoney morgow sto dwadziescia y dziewięć, licząc we włokę morgow trzydziescie, a w ieden morg prętow trzydziescie, czyni z iednego włok cztery, morgow dziewięć, pręt ieden, gruntu sredniego włok dwie, morgow dziesięć, prętow iedynascie; złego włoka iedna, morgow dwadziescia y osm, prętow dwadziescia, okrom sianożęci, ktorych iest morgow trzynascie prętow dwa. Za ktoroż to ziemie iegoż iest mu odmiana oddana ziemie poddanych krolowey ieymsci przy siele Drużyłowskim, a naprzod nawozow, gdzie siedziby zadwornicy Raczko, Iwan Iwanowiczy, Haniec Oponaszewicz z boku od dwornych ogrodow y nawozow sciana socho obegnana, a przychodzi do lasa Wielikiego wespół y z ostrowem pod Brodazem obapuł doliny, a koncem od Chodorowki z iednego pola wymierzonego włoka iedna, morgow pietnascie, gruntu sredniego włoke iedną, gruntu złego morgow pietnascie, a dobrow tamże godnych y niegodnych na pole iest z iednego wymierzonych w sredzinie y po bokom tych pol wespół z sianożęciami morgow dziesięć gruntu złego; za tymże lasem na ostrowie paszniey, która przed pomiara nowa na dwor była robiona wespół y spolki dwiema zadworskimi we dwu mieyscach z iednego wymierzonego krom dobrow morgow dziesięć gruntu złego, tamże z boku tegoż pola Czercicow y Dąbrow iemu zawiedzionych na tymże ostrowie włok dwie, morgow dziesięć gruntu złego; z drugiey strony

rzeczki u samey dzierzeli parobczy niewol-
ni morgow cztery gruntu złego; u Bier-
wieni dzierzeli Pacyna, Nascia y Arciuch
niewolni morg ieden gruntu szredniego, a
dobrowy tamże godney morgow trzy grun-
tu szredniego; w dubrowie zboku drogi
Kobrynskiej dzierzeli Stec Pacina, Łukasz
Misie morgow pięć gruntu szredniego,
gdziez tey ziemie iako iey wiele od niego
pomiarą odeszło tak ze mu iey wiele iest
oddano y naddano nad zwyż morgow siedm-
nascie, prętow dwadziescia y dziewięć
gruntu złego, dla tego, iż grunt lepszy od
niego odszedł, a z tym mu y te że dob-
rowami odmiana y naddanie iest oddana.
I na to daliśmy iemu ten nasz kwit pod
swemi pieczęciami. Pisan w Pinsku
czwartego dnia miesiąca Grudnia, roku
panskiego tysiącznego pięćsetnego pięć-
dziesiątego piątego. Которая то ревизия
з печатъми притистъненными за поданем
ее чересъ особу вышъ писаную до книг
гродъскихъ Пинъскихъ есть уписаная.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за
1681 годъ, № 13028 л. 3495—3497.

№ 57—1558 г. Юля 19 дня.

Грамота князя Семена Юрьевича Слуцкаго
священнику Кирилу Ивановичу на Баслав-
скую церковь Св. Симеона.

Aktykacia dokumentu funduszowego
cerkwi Basławskiej.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt
trzeciego, msca Nowembra dziewiątego
dnia V. S.

Przed aktami Jey Imperatorskiej mos-
ci Wieliczestwa Katarzyny Alexieiowny
Drugiey, monarchini Samowładnącey Całą
Rosсыą grodz. pttu. Sluczor. stawiając oso-
biscie I. X. Marek Mitkiewicz, prezbiter
cerkwi Basławskiej, kopio funduszu na

cerkiew Basławsko służącego, słowami ru-
skimi, a literami polskimi pisano, przy
autentyku ruskim do akt podał, która tak
się wyraża:

My Semen Juriewicz kniaża, Słu-
ckoie. Bił nam czołom syn swieszcen-
nika naszoho Morszczanowskoho Iwana
Kiryło o cerkow Basławskoju założenie
swiatoho Semiona, ktoruiiu dierzał nebo-
szczyk bohomolec nasz otec Miron, ino
my na prozbu y czołom bite ieho to wezy-
nili y z łaski naszoie tuiu cerkow iemu
dali so wsim nakładom toiu cerkwi, s pa-
sznoiu cerkownuiiu i z ludmi cerkownymi,
z derewom bortnym y so wsim prycho-
dom cerkownym tak, jako prodkowe ieho
derżali, a on to derżaty maiet toho niebo-
szczyka popa Mirona żonu Hannu i z det-
mi iey do let dietyнных chowaty, a jeje
samuiiu, iesliby zamuz nie poszła, do smer-
ty iey na tom chlebie cerkownym maiet
sia zachowaty, także iako inszyie prodko-
wie ieho. I na to dali iesmo iemu tot
nasz list z naszoiu pieczatyiu. Pisan w
Kopyli, leta Bożoho narożenia tysiecza piat-
sot piaddesiat szostoho, miesieca Julia dnia
dziewietnacatoho. U tey kopij oznaczenie
pieczęci tak sie wyraża (L. S.) Ktora to
kopia wespol z autentykiem za podaniem
przez wyż wyrażono osobę do akt, iest do
xiąg grodz. pttu Sluczor. zapisana.

Изъ актовой книги Слуцорескаго гродскаго суда за
1793—1794 годы, № 13596 л. 282.

№ 58—1558 г. Ноября 18 дня.

Листъ Пинскаго старосты Станислава Фаль-
чевскаго, по жалобѣ священника Жолин-
ской Спасской церкви, объ освобожденіи по-
сльдняго отъ чинша въ королевскую казну.

Akt listu Im. p. Stanisława Falczew-
skiego, starosty Pinskiiego y innych, cerkwi
Żołkinskiej służącego.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсотъ семьдесят девятого, мца Мая десятого дня.

На враде кгородском в замку гдарском Пинском, передо мною Станиславомъ Казимеромъ Токарским, подстолим и подстаростим Пинским, от велможного его млети пна Яна Кароля на Долску Долского подчашого, вел. княз. Лит., старосты Пинскаго установленным, постановившимъ очевидно велебный отец Савин Короткович, презбитер церкви Жолкинское, покладал и ку актиковано до книг кгородских Пинскихъ подал лист ревизорский в справе и речы в нем выраженой церкви Жолкинской даный и служащий; которого листу я врад огледавши и читаного выслушавши, до книг кгородских повету Пинского уписат еси велел, а уписуючи у книги слово до слова так се в себе мает. Станислав Фалчевский, староста Пинский, Кобринский, Клецкий и Городецкий, державца Селецкий, Ян Маковецкий каноник Варшавский, Павел Тур, Макар Мартинович-ревизори и посланцы его кор. млети, озпаймуем сим нашим листомъ, штож жаловал перед нами попь Спаский з села Жолкинского на име Семен о том, иж што мерники, волоки з росказаня королевое се млети мерачи, вымерили и выморговали в том же селе Жолкини земли его церковное волоку земли, деветнадцат моркгов, двадцат и один прутовъ, которою он землю теперичи держит; никли писар пана старостинъ с тое земли его цинишь на ним правит и мети хочет до скарбу гдарского. А так мы з реестровъ померчых и с новисти писара пана старостина Нетикше, ижъ такъ ест, вырозумевшы и тое бачечи иж корол его млет и королевая се млет тежъ таковыхъ поповъ при церкви осмотривати землями рачит, постановили есмо и росказали, абы с того попа Жолкинского Семена цинишь урочистый з тих земель его церковных не был браный до воли и ласки гдарское. И на то есмо тому попу дали сес

нашъ лист з нашими печатми. Писанъ у Пинску. лѣта Божого нароженя тисеча пятсотъ пятдесят шостого, мца Ноябра осмьнадцатого дня. У того листу ревизорского печатей притисненных чотири безъ жадного подпису рукъ. Который же тот лист за поданемъ оног до книгъ кгородских повету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1679 годъ, № 13027. л. 305.

№ 59—1557 г. Марта 26 дня.

Продажный листъ на участокъ земли отъ Матвѣя Залѣскаго священнику Пречистенскому въ г. Дрогичинѣ о. Мартину.

Judicium bannitum celebratum feria sexta post dominicam Oculi proxima anno Domini 1557...

Emptio honorabilis Martini pop Prziczicki per Zaleski.

Comparens personaliter coram judicio bannito nobilis ac famatus Matias Zaleski suo et consortis suae honestae Ewae Kosnisanka nominibus, pro ipsa se inscribendo et pacem cavendo, sanus mente et corpore existens, publice et per expressum recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit medium mansum in triplici campo situm, penes mansum plebanalem ex una et Joannis Lithphin partibus ex altera iacentem, a granitie ad granities protendentem, prout dictus medius mansus se in suis metis et limitibus extenditur, pro summa quadraginta sexagenis grossorum numeri et monetae polonicae honorabili Martino poponi Przeczicki et consorti ipsius Vowda tenendum, habendum et perpetuis temporibus possidendum, uti fruendum, cum omnibus et singulis utilitatibus exinde provenientes et quovis modo spectantibus, nihil in eodem medio manso pro se et suis sucesoribus reservando seu excipiendo, dando eidem ex-

nunc realem intromissionem et pacificam possessionem per scabinos, viros juratos, famatos viros Simonem Checzs viceadvocatum, Joannem Ianium in eundem mansum venditum. Et hic iidem famati viri Simon Checzs et Joannes Ianus scabini recognoverunt, quia honorabilem Martinum pop Przeciczki et consortem ipsius Vowdam in eundem mansum, venditum per Matiam Zaleski, juxta acta emptionis intromiserunt et actualem possessionem assignaverunt et contulerunt, quam intromissionem praefatus Mathias Zaleski stans personaliter coram iudicio libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale iudicio solutum est. Et idem Zaleski recognovit, quia honestam Evam consortem suam legitimam ad faciendam recognitionem ad inscriptionem, quam fecit praefato pop Przeciczki, statuere debet ad eandem inscriptionem.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 9 и 11 об.

№ 60—1557 г. Апрелья 2 дня.

Продажный листъ на участокъ земли съ садомъ отъ Оначка Шдерейки священнику Пречистенской церкви о. Мартіану и его женѣ Авдотѣ въ г. Дрогичинѣ.

Judicium bannitum celebratum feria sexta ante dominicam Judica per famatos viros Albertum Brzeziczki in loco domini advocati residentem, Simonem Checzs viceadvocatum, Joannem Ianium, Albertum Sulborski, Matiam Sveyjko, Lewko Kozak scabinos, anno Domini 1557.

Emptio Marczyani pop Priciczki.

Comparens personaliter coram iudicio providus Onaczko Szdereyko publice et per expressum recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit, resignavit ortum suum legitimum in monte inter metas

Vasko Zinia ex una et Steczko Myedzianka partibus ex altera jacentem honorabili Marczyano pop Przyciczki et uxori ipsius Owdoczi pro sex sexagenis grossorum et quindecim grossis numeri polonicalis tenendum, habendum ac perpetuis temporibus possidendum, cum omnibus et singulis utilitatibus exinde provenientiibus et quovis modo spectantibus, nil ibidem pro se reservando, seu excipiendo, dans eisdem exnunc realem intromissionem per famatos viros scabinos Simonem Checzs, Joannem Ianium in ortum venditum. Et hieidem praefati scabini recognoverunt, quia honorabilem Martianum et consortem ipsis Owdoczam in ortum per Onaczko venditum in facie iudicii intromiserunt et realem possessionem assignaverunt, quam intromissionem ipse Onaczko eidem honorabili Marczyano et uxori ipsius in facie iudicii libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale iudicio solidatum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 12, 14 об.

№ 61—1558 г. Января 29 дня.

Фундушъ Баславской церкви.

Aktykacyia funduszu cerkwi Baslawskiej.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego miesiąca Nowembra dziewiątego dnia.

Przed aktami Iey Inperatorskiej mosci wieliczstwa Katarzyny Alexieiowny Drugiej, monarchini Samowładnącej całą Rosyą, grodzkimi powiatu Sluczor. stawiając osobiscie I. X. Marek Mitkiewicz prezbiter Baslawskiej cerkwi kopią listu cerkwi Baslawskiej nadanego y służącego polskiem literami, a słowami ruskimi pisaną, przy liscie autentycznym ruskim do akt podał, która tak sie wyraża: Semen kniaźa Sluckoico namiesniku naszemu Baslaw-

skomu Iwanu Bugarbi y potom buduczym riadnikom naszym Baslawskim, kotoryie ud ludzi nadany od prodkow naszych na erkow Baslawskuiu my potwerzaiuczy y daiuczy to na tom listie naszym iż tych ludey nikotorych uriadnik nasz ot toie cerkwi otnimaty y nimi radyti y sprawowaty ne maiet y im żadnoie krywdy y utyskow ne czynity, sudyti także ne maiet, odno aż by szto było za rozkazaniem naszym y na to dali iesmo tot nasz list y z naszeju pieczatiu. Pisan w Słucku, leto Bożoho narożenia tysiecza piatsot piadesiat osmoho, Henwaria dwatecat dewiatoho dnia. U tey kopij oznaczenie pieczęci tak się wyraża (L. S.) Ktora to takowa kopia wespol z autentykiem za podaniem do akt przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg grodz. pttu Słuczor. zapisana.

Изъ актовой книги Слуцорескаго градскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596 л. 281.

№ 62—1558 г. Марта 28 дня.

Ограничение им. Сельца, съ указаниемъ грунтовъ церкви Св. Пречистой.

Akt kopij ograniczenia mttncsi Sielca y dalszych.

Roku tysiac siedmset dziewiędziesiąt siodmego, miesiaca Decembra dziesiątego V. S. dnia.

Przed aktami Iego Imperatorskiey mosci ziem. pttu Borysow. stanowszy osobiscie W. I. pan Antoni Walicki pisarz ziem. pttu Minskiego, dokument ograniczenia w kopij do akt podał, ktorego wpisującego się do xiąg ziem. wieczystych pttu Borysow. brzinienie takowe: Ja Wasil Tyszkiewicz marszałek hospodarski, starosta Menski, oznaymuie tym mojm rejestrem, majuczy w swoiey mocy iako nabytie swoje y baczeczy szto Łohoysk y Sielcem ziemiany Możeykowiczy tak też z Sielcem pana Skuminowym zawożenie w ziemiach, polach, sieniożatech wieljkie

dielaiutsia, naypierwiey zостановienie o wsi ziemli, pola y sieniożati, dubrowy y kustowia wdelajesmi z panom Skuminom z ymeniem jegomosci Sielcem tak też y imieniem moimi Sielco że, kopcy y hrani esmo podelał y na to regista meży soboju z obu storon jesmo podawali, tak też meży jmieniem mojm Łohoyskom y Sielcem, baczeczy iż nie w pokoy mnie y poddanych Łohoyskich y Sieleckich w ziemiach, mieżach y sieniożatech po dubrowach polożył jesmy hranicy y kopcy zakopał, to iest po tych mieyseach naypierwiey hran poczala się od Łohoyskoie y Sieleckoie y od Ostroszyckoie hranicy od luży, katoraia luża dielit ziemlu Ostroszyckoieu z moimi jmeni Łohoyskim y Sielcom, to tak za promieszku jmienmj moimi Łohoyskom y Sielcom hranicu czyniu, poczawszy od toie luży, iako wyżey opisano, od hrebelki od stawka, kotoryi stawok na poli Łohoyskjm y Sieleckim od boiaryna Ostroszyckaho Lahowicza, nad tym stawkom kazał iesmi pierwszy kopiec zakopati y od toho stawka ieduczy po lewey ruce to iest Sjeleckoie, a po prawey ruce Łohoyskoie; od tohoż kopca mało nie na strzenie druhi kopiec kazał iesmi zakopati narusz bierozy y hrani w bierozu wrubati; poblizu toho kopca treti kopiec kazał iesmi zakopati y hran osiny y hrani w osinje wrubati; od toho kopca iakoby na strzenie czwarty kopiec kazał jesmi zakopati na poli Koczaniszyia, w ktoroy że kopiec kazał jesmi bierozu wsadyti, od toho kopca piaty kopiec kazał jesmi zakopati nad lużoju bolotieczkom, tut że szosty kopiec nad dorohoju, katoraia idet z Mieduchowa do Sielca kazał jesmi zakopati y toju dorohoju ieduczy do Sielca iakoby na strzenie po prawoy ruce toie dorohi kazał jesmi siomy kopiec zakopat koło duba y hrani w dubie wrubati; od toho kopca ostawujuczy bolotieczka luszka, dierżeczy tot lużok polewie prosto do druhoho luszka bolotieczka na prawo trochu czerez dorohu, katoraia idet z Łohoyska do Sielca tut że dla dorohi w

łużok bołotieczko, od toho łuszka bołotieczka k lipie, koło kotoryie lipy kazał jesmi osmy kopiec zakopati; od toje lipy y kopca diewiaty kopiec kazał jesmi zakopati koło duba nad rowom i hrani w dubie wrubati; niepodaleko toho kopca iakoby na strelenie dziesiaty kopiec kazał jesmi zakopati na hore k ruczi dubowoho kusta; od toho kopca na strelenie albo mało bolszy odinateaty kopiec kazał jesmi zakopati; także kruch duboho kusta od toho kopca niepodaleku nad doroszkoju kazał jesmi koło lipy druhinadeaty kopiec zakopati y hrani w lipu urubati, od toho kopca prosto czerez dorohu, katoroia idet z Łohoyska do Sielea w mieżu poprawie pola Łohoyskoje dwornoje, kotorejsie zowiet uroczyszczem Tołtunowo, a polewu Sieleckoie Maximowo, na toi meży podle hory kazał jesmy trynadeaty kopiec zakopati y opiat toż meżoju dierzaczy pole Łohoyskoje dwornoje po prawie, a Sieleckoho pasznoho dwornoho polewie, mimo lipy tut iesmi kazał czotyndeaty kopiec na rohu zakopati, od toho kopca prosto na prawo łokciem pasznoho Łohoyskoho dwornoho dierzaczy po prawie, a Sieleckoho pasznoho dwornoho polewu, czerez łużok u dub, pod kotorym dubom kazał iesmi pietnateaty kopiec zakopati y hrani w dubie zarubati; od toho duba naprawo czerez kustowje iakoby na strelenie albo bolsz kazał iesmi szesnateaty kopiec zakopati y od toho kopca prosto w łużok czerez paszni dwornoho pola Łohoyskoje na tom łuszku kazał iesmi siedmnateaty kopiec zakopati y tym łohom narusz dierzaczy Kuziewiczow pole poprawie, a zemla wsie Sieleckaia y dubrowy polewie aż do dorohi wielikoie, katoroia idet z Łohoyska do Haywj tut uroczyszczozo wieliki Łoh y czerez toż dorohu sieniożatkoju w druhim łoh, kotory zprawa przszol, tutesmy osmnateaty kopiec zakopati kazał y tym łohom po pulloha wodocieczki w rusz, aż do trzech sosen kotoryie iest poniem łohu y pod tymi sosnami kazał iesmi diewietnateaty kopiec zakopati y hrani w sosnach wrubati; od tych

troch sosen y kopca łoh odin pustili na prawo, a treci łoh poszol na lewo, tut iesmi kazał dwadecaty kopiec zakopati y hrani w sosnie urubati y tym łoszkom wniz na lewo hranicu iesmi položył poprawie Łohoyskoje y Dobroniewskoje, a polewie Sielleckoje, tym łoszkom w bołoto posierod bołota mszarynoho y trochu suchodola łoszkom pereiechawszy za sie w bołoto mszarynnoie y s toho mchu łohom że czerez dorohu Dobroniewskoju, katoroia idet z Dobroniewa k mostu na Łohożu do łohu, kotory przszol zlewa y w krynicu wodociecz Zywicu y toju wodocieczuju reczoczkuu w reczku Łohożu, a Łohożuju reczkoju w reku Haynu, hde sie reki z soboju zoszli Hayna z Łohożoju, na dorohie, katoroia doroha idiet z Łohożu do Dobroniewa, mimo kurhan y mohily, a toju dorohoju wyszedłszy z reki Hayny prosto w row, katoroia doroha odna poszła prosto w horu do Słahowoszeza, katoroju dorohu zostawiwszy w prawey ruce, a w lewo wziawszy dorohu do Kuziewicz, katoroju dorohoju iduczy prosto do ruczja y bołoteczka wodocieczy, katoroie bołotieczko poszło w reku Haynu nad kotorym bołotom kazał iesmi kopiec zakopati koło kusta dubowoho dwadecaty pierwszy y hrani wrubati, a tym bołotom iduczy w horu znou kazał iesmi kopiec zakopati koło bierozy y hrani wrubati dwadecaty druhim y daley iduczy w horu tym bołotom do mostu pławuszczozo, hde doroha poszła Słahowoszeza y tam znou na rohu kazał iesmi kopiec zakopati dwadecaty treci koło sosny y hrani wrubati, od toho kopca iduczy daley łohom kazał iesmi kopiec zakopati koło sosny y hrani wrubati dwadecaty czetwerti, a od toho kopca iduczy znou niepodaleku na Łohoszezu kazał iesmi kopiec zakopati dwadecaty piaty, także koło duba y hrani wrubati, a od toho kopca iduczy do dorohi s Słahowoszeza, katoroia doroha idiet s Słahowoszeza do Dobroniewa y doroha z Niwek y Haniewicz do Hayny mjeży temi dorohami kazał iesmi kopiec zakopati dwad-

caty szosty y hraniczeczy z gruntami Słahowoskiemi y Kuziewskimi daley iduczy nie podaleku toho kopca na strelenie albo daley kazał esmi dwadcaty siomy kopiec zakopati koło sosny y hrani wrubati; od toho kopca iduczy daley do dorohi wielikoje Łohoyskoje, kotoraja idiet z Łohoy-ska do Słahowoszcza, nad zielonoiu lużoju, wodle dorohi toie kazał esmi kopiec zakopati dwadcaty osmy koło sosny y hrani wrubati; hdie tedy tam sie hranica skączyła hdzie zostawuiuczy grunta lesy Słowohoykskije, Kuziewskije, Dobroniewskije Łohozjnskije Sieleckije poprawie, a polewie moie Kodyszowskije, Dobroniewskije, Łohoyskije, y maie to byti na wiecznyie czasy; iakoż meży tych kopcow wierchu poczatyh kazał esmi mieży k lesu od kopca do kopca y wsi tyie hrani y kopcy wyżey położonyje y menowite opisanyie wieczno majut dierzany byti iako Łohożanie boiare ludi y Dobreniewcy Kodyszowcy za tyie hrani y kopcy iako w ziemlj poli sienożati y dubrowy nie maiut niczym nje wstupowat wiecznymi czasy, tak też y Sielczanie boiare y ludi czerez tyie hranj y kopcy wyżey położonyie niczym rerechoditi y wstupowatysia, a odny druhim krywdy czynit nie maiut, iednoże cerkwi Swietoy Preczystoie sienożati dwie meży rek Łohozy y Hayny, mieży tychże rek Hayny Łohozy Kuziewiczom sienożati na trydcaty wozy. Y na to esmi żenie moiey Nastazij Andrejewnie dał ten moy regestr z mojeju pieczatju y podpisom ruki moie własnoje. Pisan w Łohoysku, pod let Bożoho narożenia tysiacza piatsot piędziesiat osmoho, miesiaca Marca dwadcat osmoho dnia. U tey kopij ograniczenia podpis takowy: Wasili Tyszkiewicz marszałek hospodarski stta Menski. Ktore to ograniczenie po podaniu do akt w xięgi ziem. wieczyste pttu Borysow. przyjęte y wpisane. Lectum M. Ruczkowski regent.

Изъ актовой книги Борисовскаго земскаго суда за 1797—1798 годы, № 13516 л. 189—191.

№ 68—1580 г. Августа 25 дня.

Фундушъ церкви во имя св. Спаса и св. Николы въ селѣ Кольчицахъ, Бобруйскаго повѣта.

Akt kopij funduszu imsci xiędzu Bernackiemu służący.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt szostego, miesiaca oktobra trzeciego dnia.

Przed aktami grodzkimi W-o Nowogrodz. stawiając obecnie imsc. X Teodor Bernacki. paroch cerkwi Poblinskiej, kopią funduszu do akt podał, ktore tak się wyraża: Hryhory Wołowicz marszałek hosudarski, star. Słonim. y Mikołay Naruszewicz sekretar hosudarski, derżawca Markowski y Miadelski, oznaymuiemy tym listom naszym iż za rozkazanem ieho miłosty hosudara naszeho miłostywoho czynemi nowoie postanowenne wodłuch ustawy ieho miłosty hosudarskoie nam danoie, po wsich wołostich zamkow hosudarskich zemli Rosyiskoie y pryiechawszy nam w toy sprawie od hosudara korola ieho miłosty do wołosty zamku hosudarskoho Bobruyskoho w seli Kolczycach powiedil nam swiaszczenik cerkwe założenia swiatoho Spasa y swiatoho Mikoły, ktoryie w tom seli Bobruyskom Kolczycach iest Wawilo Samołowicz, iż on do toie cerkwi derżył zemlu wroczysszczami naypierwie sieliszcze nad reczkoiu Ptyczom na piat boczok, druhoie sieliszcze Podryłowicz na boczku, treytoie sieliszcze Zrelowszczyzna na dwie zminy, czetwiertoie pole Zaprude na dewet boczok s pryпасzu, piatioie pole Prozczow na try boczki s pryпасzu, sestoie pole Swelypowszczyzna na czatyry boczki, semoie pole Zawoste na sest boczok, osmoie pole u Łeskow na szest boczok, dewiatioie pole u Berezek na sem boczok, desatioie pole u Dawydu-szok na boczku, odynancato Uznoż na czotyry boczki, dwanancatioie Uuniszcze na piat boczok, czotyrynacatioie pole protyw Zermonia na puł boczki, piatnancatioie

połe ohorod u Prysiolszczyznie na try zmi-
ny; sianożaty przy tychże polach, u Biez-
nicy na dwadecat woz s prypaszczoiu, dru-
haia sianożat Ukolezyce na piatnancat woz,
trataia senozat u Koniowom na sem woz,
czetwertaiia senozat u Hrynewicz na osem
woz z prypaszu, piataia senozat Krywoie
na try wozy s prypaszu, szestaia sienożat
Rytowszczyzna na pułtora woza, toie wse
syie zemli oromoie na tuiu cerkow na
piatdesat boczek dewiat na odin zmir, se-
nożaty woz piatdesat cztotyry y puł y pro-
sił nas tot swiaszczenik Wawilo żebychmo
ieho prytych zemlach y senozatiach zosta-
wili, jakoże storony toiey wołosty Bobruy-
skoie Hulko Bodijż z mužami pered nami
wyznali iż tot swiaszczenik Wawilo k tym
cierkwam swiatomu Spasu y swiatomu
Mikole tyie wsi zemli y senozaty pod tym
uroczyszczom iako u werhu opisany zdaw-
na derżyt, iakoże y derewo bortnoie na
rożnych mieyscach maiet, my wedluch po-
wiadania swiaszczennika Wawily y sosz-
nania starcawoho z mužmi tuiu zemlu
wsiu iako oromuii tak y senozaty po wro-
czyszcza wyszcze w tom listy naszom wy-
pisannom przy tych cerkwiach założenia
swiataho Spasa y swiataho Mikoly zosta-
wili, ktoruii tot swiaszczennik toich cer-
kwey Wawilo maiet spokojne derżaty, a
wołost tuju zemlu y senozaty cerkownie
niczym nie maiutsia ustopowaty y ne
odymowaty, pod winoiu y klatwoiu anafie-
my y na toie dalişmy tomu swiaszczenni-
ku Wawilu tot nasz list wicne y nepo-
ruszne pod naszymi pieczatni. Pisan w
Bobruysku, lita Bożoho od Rożdestwa ty-
siac pięsettt szescdziesiętego, miesieca
auhusta dwadziestego piątego dnia. Ktora
to kopia funduszu za podaniem oney do
akt jest do xiąg grodzkich wtta Nowogro-
dzkiego przyięta y zapisana.

Изъ актовой книги Новогрудскаго градскаго суда За
1786 г. № 12570, л. 1917.

№ 64--1562 г. Октября 5 дня.

Заявление Мельницкаго протопопа о. Дави-
да объ убиении его сына Парфена въ домѣ
Мельницкаго мѣщанина Ивана Кобыляка.

Actum in castro Mielnicensi feria se-
cunda post dominicam XX post festum
sanctae et individuae Trinitatis (anno Do-
mini 1562) in praesentia generosi Stanis-
lai Ivanowski, vicecapitanei Mielnicensis.

Thegosz dnia przisethwsy do urzędu
zamkowego Mielniczkiego uczczivy y sla-
chetny Dawid prothopopa Preczysezensky
zalovalsie wialką žalobą y placzliva na
slavnych Jaczka Pyza posla miesczkiego
y Harassima Sacza Snieskowicza na then
czas przy tem posle będąci strozamy oth
pana burmistrza ym miasto poleczone w
mocz. A tak yako wieczora wezoraysego
syn moy Paraphin, będącz spokojny, po-
siell sobie na biessiadą do slawnego Ivana
Kobylaka miesczanina Mielniczkiego y
teyże stroży w domu thego Ivana Kobyl-
laka zabytho my syna thego Paraphina y
z żywego uczyniono my marthwego, kto-
rego v. m. raczis wydzicz, panie podsta-
rosczi, ze yesth zabythi y umarly, gdziesz
braczią yego rodzony yeden niedorosli lath
Misko rodzony brath niebosczyka stoy przy
niem y wuyecznych 2 yeden Ivan, a dru-
gi Lukasz Markowiczi, w kotorem them
zabytcziu czynią vynnemy y obwyniaią w
tey głowie niebosczyka Paraphina bratha
swego czy bracia y ya s nymy thich
strozoff s poslem, ktorzi vyssey są napis-
sany, s pomocnikami yeh, kotore ony lie-
piey wiedzą y znayą yako yesth pierwsy
Jaczko Pysz possel miesczki, drugi Ha-
rassim, trzeci Sacz Snieskowicz y inich
wielu, kotore ony liepiey wiedzą, kotrę
głowę zabythą y uczynienie zen z żywego
martwego Paraphina popovycza urząd zam-
kowy wydział y obwynionych w tey głowie
slisial y będącz prossony kazal tho w xięgi
zapissacz.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за
1562—1578 г. № 10867, л. 16, 9, 16 об.

№ 65—1568 г. Іюня 24 дня.

Ревизорскій листъ при обмѣрѣ королевскихъ владѣній Кобринскаго замка, съ данными о земельномъ надѣлѣ Грушевскаго причта.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот педдссят пятого, мѣца Генвара петнадцатого дня.

На рокох судовыхъ земскихъ о Трехъ Королехъ святе римскомъ прыналыхъ и судовъне у Берестю отпированныхъ, передъ нами Яномъ Казимеромъ Умястовскымъ судею, Мартиномъ Александромъ Буховецкимъ подсудькомъ, а Анѣдреемъ з Горбова Заранкомъ, на теперешние роки згодне обранымъ писаромъ, владѣниками судовыми земскими Берестейскими, постановившыее очевисто у суду панѣ Владыславѣ Рынелскій покладаѣ и ку актыкованью подалъ ревизью велможного его млети пана Дмитра Сапеги на реч в ней нижей меновите выражоную, особомъ в той же ревизии помененымъ служащую, жадаючи, абы была прынята и до книгъ земскихъ Берестейскихъ уписана, которую уписеуючы в слове до слова так се в себе маѣт.

З росказаня господара короля его млети великого князя Жикгимонта Августа Дмитрей Сопега, ревизор его кор. млети на Подляну, а Грегорей Масалскій, подетаростий Кобринскій, отъ его млети пна Станислава Довойна, старосты Пинского Кобринского, озваймуемъ, иж помераючи на волоки кгрунты гдарские волости замку Кобринского, Городецкое, в селахъ кор. его млети Подзимное в Березое Выслоку занято и померено у волоки сель помененыхъ и в застенки тыхъ сель земли земянъ гдарскихъ повету Кобриньского спулныхъ пана Миколая Прунковича, а Еска Олехновича и иныхъ Грушовского, которые черезъ мерника Флерыяна Раву достаточне суг зморкованы, за вывоженемъ подданныхъ кор. его млети Грыня Илковича, Хведора

Грыневича, Конаха Якимовича, Васка Ильяшевича, Василя Яримоновича, на первомъ мѣстцѣ у волокахъ Иловскихъ за Речыцою поля з навозы волокъ две, на другомъ мѣстцѣ на томъ же урочыщу лесу моркговъ двадцатъ, на третьемъ мѣстцѣ на Сосновомъ поля моркги тры, на четвертомъ мѣстцѣ у волокахъ Березенскихъ надъ Постружю моркги чотыры, прутъ двадцатъ, на пятомъ мѣстцѣ на Подлинне моркги тры, прутъ десятъ, на шостомъ мѣстцѣ на Одраномъ моркговъ дванадцатъ, на семомъ мѣстцѣ на Охани моркговъ деветнадцатъ, прутовъ петнадцатъ, на осмомъ мѣстцѣ на Среднемъ угле моркги тры, на девятомъ мѣстцѣ у волокахъ Подзименскихъ Илищъ пол и сеножатеѣ моркговъ пятъ, на десятомъ мѣстцѣ на Угелномъ поля и сеножатеѣ моркговъ пятъ, прутовъ десятъ, на одиннадцатомъ мѣстцѣ на Борку моркговъ двадцатъ девятъ, на дванадцатомъ мѣстцѣ у Городища поля и сеножати моркговъ десятъ, прутовъ петнадцатъ, на трынадцатомъ мѣстцѣ на Вишневку моркговъ трыдцатъ семъ, прутовъ десятъ, на чотырнадцатомъ мѣстцѣ в пуцу кор. его млети Кобринскую занято за болотомъ Иловскимъ на проходахъ моркговъ шестъ, прутовъ двадцатъ, за лавами волока одна, на Польшинню волока одна моркги тры, на Рожку моркги два, которыхъ веихъ земель у волоки занятыхъ сума волокъ девятъ, моркговъ двадцатъ два, прутовъ десятъ кгрунту подлого, за которые земли ихъ, у волоки занятыѣ, дана имъ отмена землями имъ споручными, на первойъ земли пана Грушевскаго церковъными, на первомъ мѣстцѣ на Копыловце моркговъ семъ, прутовъ десятъ, на другомъ мѣстцѣ на Залесю моркги тры, на третьемъ мѣстцѣ у Верха моркговъ семъ, прутовъ десятъ, на четвертомъ мѣстцѣ на Дворищахъ поповыхъ моркговъ семъ, на пятомъ мѣстцѣ на Тарносливе моркги тры, прутовъ десятъ, на шостомъ мѣстцѣ на Боровце моркговъ пятъ, на семомъ мѣстцѣ на Охани моркги два, прутовъ петнадцатъ, на осмомъ мѣстцѣ на дворищу Стороневич моркговъ десятъ, на девятомъ мѣстцѣ

на Язвинах моркгъ один, на десятом местцу на Дубровах волок две, моркгов два, а землями подданных гидарских Березненских и Грушовских на одиннадцатом местцу на Дворищах королевскихъ моркгов двадцат чотыры, на дванадцатомъ местцу на Варшевом полю моркгов сорокъ пять, на трынадцатомъ местцу на Медекцыном полю моркговъ один, на чотырнадцатом местцу на Круглицы моркги тры, на петнадцатом местцу на Ляховъщизне моркгъ один, на шестнадцатом местцу на Кривули моркговъ трыдцат шест, прutowъ двадцат, на семнадцатом местцу где Ключниковичи седили, на Великом Полю и на Пешатце волока одна, моркговъ двадцат пят, прutowъ двадцат, на осмнадцатом местцу на Волчомъ моркгъ один, прutowъ двадцат, на деветнадцатомъ местцу на Новинъце Олекничы моркгъ один, прutowъ десят, на двадцатом местцу на Задней Новинъце моркгъ один, на двадцат первомъ местцу подле боку волок села Подзименскаго у Мостиць моркговъ петнадцат, на двадцат втором местцу на Копыловце моркговъ чотыры, на двадцат третьемъ местцу на Шкочысе двох пивокъ моркговъ десят, а землями бояр Воротыньских за позволенем их, за которое на иномъ местцу отмену себе взяли на двадцат четвертомъ местцу на Выраном моркговъ два, прutowъ двадцать, на двадцат пятомъ местцу на Копыловце моркги чотыры, которых всех земль в отмене им даных сума волокъ десят, моркговъ чотырнадцат, прutowъ петнадцат кгрунтъу подлого, што ест имъ заведено и подано. Прычына, ижъ им дано на звышъ моркговъ двадцат два, прutowъ пят, то для того, ижъ в них взято ленный кгрунт, а отмена горнъ им дана и для того, ижъ теж люде их з домами своими з Ыловска до Грушова за милю зноситися мают. А што се дотычеть болотъ, где паны Миколай и Еско з стародавья на уступъ мають на Борках, в Подзимным, под Сутескою, у Паричове, у Могил-

ку и въ Вишневу, а въ Кропивъне и за Млыницами в Березинах, на тых урочыщах, где им первой уступъ былъ, и тепер они в болота по стародавньому уступъ мети мают, толко в сеножати поплавыные не маютсе вступовати, бо им за вси поплавыные сеножати отмена ест дана. И на тую отмену дали есмо им сее листъ з нашими печатми, которому и мерникъ Флорыянъ Рава печат свою приложил. Писан у Городцы, лета Бжого нароженя тисеча пятсот шестдесят третьего, мца июня двадцат четвертого дня. Который же то лист ревизорский через особу вынъ мененую ку актыкованую поданыи до книгъ земских справъ вчыстных воеводства Берестейского ест прыят и уписанъ.

Изъ актовъ книги Брестскаго земскаго суда за 1635—1678 годы, № 7373, л. 133—135.

№ 66—1563 г. Юля 12 дня.

Документы, относящиеся къ основанію Прецистенской церкви въ гор. Дрогичинъ.

Positio actorum terrestrium celebrata in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo per generosum Joannem Kosinski notarium nec non nobilem Simonem Rzewuski, Antonium Swinarski camerarios terrestres Drohicienses.

Litterae super fundos ecclesiae Precistey Drohiciensis.

Veniens personaliter ad officium praesens terrestre Drohicense famatus Joannes Juchnowicz, civis Drohicensis, reproduxit literas varias, idiomate rutenico, quam lacio (latino?) scriptas, unasquidem piae memoriae olim Sigismundi Augusti cum suscriptione manus et sigillo Magni Du-

catus Lituaniae, alteras vero praesentis sacrae regiae majestatis cum subscriptione simile manus et sigillo R. Poloniae, tunc alias varias literas autenticas super fundos ad ecclesiam sanctae Przeczystey in civitate Drohicensi sitae pertinentis, per reges Poloniae eidem ecclesiae antiquitus condonatas, petere easdem actis praesentibus ingrossari admitti. Et officium praesens terrestre Drohicense visis ejusmodi literis salvis, sanis et in nullo viciatis autenticis, susceptis actis praesentibus ingrossari et inscribi admisit, quarum tenor sequitur talis.

Жикгимонт Август, Божю млетю корол Полский, великий княз Литовский, Русский, Прусский, Жомойтский, Мазовецкий, Лифлянтский, и иныхъ.

Подчасоу нашому великого князтва Литовского, старосте Дорогицкому пану Миколак. Кишъце, а дворянину нашому Дмитрию Сопезе. Приходил до нас попь церкви святой Пречистой з Дорогичина Мартяян, жалуючи о том, штож дей ты, Сопега, становячи померу волочную в месте и в волости нашей Дорогицкой, церковь святой Пречистой, которая в месте Дорогичине есть, з оногo мeсца, на котором от немалогo часу стоит и домъ его на той же земли церковной стоячий, на инъшое местце переселивати кажешъ, и земли Рогавецкие, з давнихъ часовъ ку оной церкви наданые, лежащие межн землею земенина нашего Дорогицкаго Станислава Издебскаго, которая дей в померу волочную не зайдетъ, розробленую и погноями навожоную, у него дей взяти, а ему на инъшомъ местцу дати хочешъ, ку шкoдe его немалою, и бил нам чoлoм, абыхмо оное церкви и дому его на инъшое местце переселивати, такъ теж и тoе земли, здавна ку той церкви наданое, от него отнимати не казали, о чемъ же и твоя млетъ, пане подъячаний, за ним просячи, писал. А про то приказуемъ тобъ, Сопега, штобы еси той церкви и дому его на инъшое местце переселивати не ка-

зал. А што ся дотычет о землю, ку оной церкви наданую, ино если в померу волокъ наших оная земля его не зайдетъ, и ты бы з оной земли его не рушал и в том во всемъ ему покой дал и никоторое трудности ему в том не задавалъ, а особливе штобы твоя млетъ, пане подчаний, того попа в обороне своей маючы, его ото всех кривдъ боронил и яко той церкви и дому его на инъшое местце переселивати не казал, такъ теж и земли, ку той церкви наданое, если в померу волокъ нашихъ не зайдетъ, у него отнимати не допускар. Писан у Вилни лета Бож. Нарож. тысяча пятьсотъ шестдесятъ третего, мца Юля второгонадцать дня. Sigismundus Augustus Rex . . Остафей Волович мар. дворяный. подскарбий земский.

З росказанья гедря короля его млети и великого князя Жикгимонга Августа, Дмитрей Федорович Сопега, ревизоръ его кр. млти на Подляшью, а со мною был панъ Юрий Лазовский, подстаростий Дорогицкии, велможного пана его млети пана Миколая Кишъки, подчасога великого князтва Литовьского, старосты Дорогицкого. Ознаймуемъ тым нашим квитом, иж будучи намъ на поставленю платов и пожитъковъ у волости замъку его кр. мл. Дорогицкого, в селе Рогавце, которые дви волоки земли з давнихъ часовъ держалъ Мартяянъ Лучичъ, попь Пречистенский места его кр. млети Дорогицкого, на церковь святой Пречистой вольныи, на которые двѣ волоки земли и лист с подписью руки властной гдрьской мает, с которых двух волокъ жадных платов ани повинностей онъ до замку его кр. мл. николи не чинил, гдежъ и тепер з новой помери при том же селе Рогавце в концю волок крайнего поля дали есмо тому Мартяну Лучичу, попу Пречистенскому, куть земли, в котором волокъ двѣ поля и сенокжати, а на приседлене и огород моркговъ чотыри, которых двух волокъ и чотырох моркговъ граница, починаясь

от коньцов волокъ третего поля, а з двух сторон от границы ина Издебского, з четвертой стороны от застенку. который зостал в концу волокъ тогож третего поля; масть тотъ Мартианъ Лучичъ, попь Пречистенский, тот куть земли в тых границах вышей писаных водле листу гдрьского держати и вживати, а з них некоторых платовъ и повинностей полнити не масть, только за гдря и пановъ радъ их млсти и всихъ хрестиян водле закону греческого его святой мти просити, патера даром учити у церкви, дети крестити, венчати и мертвых до гробу проводить масть водле приказаня его святой мл. И на то есмо ему дали тот нашъ квитъ под нашими печатями. Шсан в Дорогичине лет. Бож. Нарож. дф шестдесять третего, мца Сентябра оемого дня.

Stephanus Dei gratia Rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masouiae, Samogitiae Livonicaeque etc. princeps Transilvaniae.

Magnifico Nicolao Kisska, a Cziechowicz, palatino Podlachiae, capitaneo nostro Drohiciensi et Bielsecensi, sincere nobis dilecto, in absentia eius vice capitaneo Drohiciensi gratiam nostram regiam. Magnifice, sincere nobis dilecte. Conquestus est graviter apud nos devotus Sak Popowicz ecclesiae ritus greci seu rutenici Beatae Mariae Virginis, vulgo Przechystey, in civitate nostra Drohiciensi minister, sinceritatem tuam aedes certas atque agros ad ecclesiam suam praedictam antiquitus pertinentes, quorum in usu continuo et interrupto, a praedecessoribus usque suis fuerit, praeter ius et aequum ademisse, eoque nomine sinceritatem tuam saepius requisitam eas deoccupare et restituere illi hactenus noluisse magno eum praecudicio et damno ipsius, tum rei suae ecclesiasticae. Idemque eiusmodi bona ad ecclesiam suam semper antiquitus pertinuisse certis documentis nobis

deducendo, supplicavit nobis autoritate nostra de remedio justitiae opportuno sibi elementer provideri. Proinde nos aequum esse censes, ut unicuique, maxime vero ecclesiis, quod suum est, reddatur, mandamus serio sinceritati tuae, ut bona suprascripta, si quidem eae ecclesiae memoratae ritus greci seu rutenici fuisse, et ad ministros eius semper pertinuisse constet, dicto conquerenti restituat et deoccupet ac in possessione eorundem quicta et pacifica ipsum et successores eius deinceps conservet conservarique omnino ab aliis faciat omnem de se eo nomine apud nos in posterum conquerendi occasionem praecidens factura, pro gratia nostra et debito officii sui. Datum Varssaviae in conventionione generali regni die mensis Decembris XV anno Domini MDLXXIX, regni vero nostri anno quarto. Stephanus Rex spt.

Actum in castro Drohiciensi sub celebratione terminorum quaerellarum feria secunda post festum Circumcisionis Christi proxima anno Domini 1580 coram officio capitaneali generoso Matia Pobikrowski vicecapitaneo castrensi Drohiciensi.

Generosus Matias Pobikrowski, vicecapitaneus Drohiciensis, qui ad suscipiendum actum praesentem locum officii sui nobili Ioanni Saczko subdelegavit, qui hoc unus in se assumisse recognovit coram eodem officio subdelegato et actis praesentibus Drohiciensibus castrensibus personaliter comparendo, habendo circa latus suum nobiles Paulum Piotrowski, Simonem Łopuski—ministeriales terrestres Drohicenses, nec non Stanislaum Luniewski, Casparum, Laurentium Łopuskie hic idem astantes sibi in evidentius testimonium adhibitos, palam publiceque recognovit, quia devotum Sak, poponem ecclesiae ritus greci sive rutenici in duos mansos agri inter bona Sytki et Buiaki, dictos Dworzecz, ex antiquo ac per praedecessores ad eam ecclesiam Beatae Mariae Virginis, vulgo Przechystey, in oppido Drohiciensi sitam legatos et pertinentes, in quo-

rum continua possessione a praedecessoribus suis extiterat, ibidem condescendendo juxta mandatum et literas S. R. maiestatis in praemissis ad loci capitaneum seu ipsius vicegerentem missas cum ne (xibus?) documentis literariis antiquis verum et attestazione multorum incolarum collateralium in aetate provectorum, videlicet villae Rogawka id deductum est a praedecessoribus et S. R. maiestatem id fundatum esse ad eam ecclesiam in locum decimae propter obsequia et ceremonia ecclesiastica, ob eum fortiter intromisit et possessionem pacificam realiter et in effectu contulit. De quo eam suam fidem fecit relationem cum attestazione ministerialium et nobilium. Ex actis castrensibus Drohiciensibus sub sigillo capitaneali rescriptum.

Comparens personaliter coram officio praesenti terrestri Drohiciensi actibusque praesentibus honorabilis Sak presbiter ecclesiae Beatae Mariae Virginis, vulgo Przycystey in civitate Drohiciensi, sanus mente et corpore existens, non compulsus nec coactus, sed animo bene deliberato, palam publiceque recognovit, quia famato Joanni Juchnowicz, civi Drohiciensi, fratri suo, totalem et integram medietatem fundorum Dworzecz, ad ecclesiam Sancti Przycystey ex antiquo pertinentium et per reges Poloniae antiquitus fundatorum prout in se habitur, cum aedificiis, cum totali ipsius medietatis praedictae sortis hereditate ac cum omni jure, dominio, proprietate, propinquitate tituloque hereditario omnibusque et singulis utilitatibus, fructibus, proventibus ex eadem medietate totalium bonorum mobilium et immobilium provenientibus, nihil pro se et suis successoribus reservando, sed prout solus tenuit, habuit et possidebat, pura, mera ac sincera donatione dedit, donavit et resignavit perpetue et in aevum, totumque ius suum totumque dominium super medietatem praedictorum bonorum pertinentem in eundem Joannem Juchnowicz et ipsius successores legitimos transfundit perpetue

et in aevum per ipsum Joannem Juchnowicz et ipsius successores legitimos praedictam medietatem totalem bonorum praedictorum tenendam, habendam perpetuis temporibus possidendam ad ususque suos et suorum successorum beneplacitos convertendam. Et iam exnunc eidem Joanni praedictus Sak pop in praedictam medietatem bonorum realem intromissionem et actualem pacificamque possessionem per praeconem terrestrem, quem sibi elegerit, dat et admittit praesentibus.

Comparens personaliter coram officio praesenti terrestri Drohiciensi nobilis Simon Lopuski, ministerialis terrestris Drohiciensis palam recognovit, quia famatum Joannem Juchnowicz, civem Drohiciensem, in medietatem totalem et integram tam mobilium quam immobilium fundorum Dworzecz ad ecclesiam Drohiciensem vulgo Przycystey pertinentem, eidem per honorabilem Sak, parochum eiusdem ecclesiae, perpetuo donatam, cum duobus nobilibus Casparo Lopuski et Stanislae Lubowiczki ad fundum illum condescendendo realiter intromisit, possessionem contulit, quam nemo impugnavit, imo est libere admissa.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1580 г., № 10097, л. 1, 419—22.

№ 67—1585 г. Марта 30 дня.

Дарственная запись на Печейковскій Садъ въ г. Дрогичинѣ отъ Ивана Карповича Пречистенскому священнику о. Мартіану.

Demissio (h)orti Pieczeikowski pop Pieczeikovski (Przeziski).

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante dominicam Laetare anno Domini 1565, in praesentia generosi Bartolomaei Zichorski, aulici s. r. ma-

iestatis, advocati Drohicensis ac famatis viris Francisci Drevnovicz, Leonardi Zak, Joannis Rostek, Andrea Vardacz, Joanne Kuchta, Szienkone Buslovka scabinis juratis.

Comparens personaliter coram iudicio bannito et actis scabinalibus Drohicensibus famatus Ivan Karpievicz, filius Annae relictæ olim Karp popovicz, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, sed animo deliberato palam et per expressum recognovit, quia (h)ortum Pieczaikovski dictum, iacentem penes viam eundo ad montem Koncovska et penes Raczko areae situm, ita latum, longum circumfententialemque, prout se in suis metis et limitibus extenditur, demisit in sex sexagenis grossorum numeri polonialis, prout eundem (h)ortum olim mater ipsius Karp popowicz legavit testamento, nec non et medietatem areae cum aedificiis dictam Mielieszinska erga domum Jacko et penes Onaczko sartorum et penes Aliexusko aream ita late, longe, circumferencialiterque, prout se praefata medietas areae in suis metis et limitibus extenditur et prout eam medietatem areae solus tenuit, habuit, possidebat post matrem suam Annam perpetuo et in aevum voceque irrevocabili pura ac sincera donatione dedit, donavit, datque et donat famato ac honorabili Martiano pop Przecziski ipsiusque legitimis successoribus per ipsum ex nunc praefatum (h)ortum demissum et medietatem areae cum aedificiis donatis tenendas, habendas, perpetuo possidendas ad ususque suos et suorum legitimorum successorum beneplacitos convertendas, dando ipsi exnunc realem intromissionem et actuaalem possessionem in ortum demissum et medietatem areae donatae ac aedificia realem intromissionem per officium domini advocati scabinos Franciscum Drevnovicz, Leonardum Zak, Joannem Rostek ac praeconem Marcum, qui recognoverunt, quia praefatum Martiano, pop Przecziski, intromiserunt in ortum demissum et medietatem areae

et aedificiorum donatorum. Quam intromissionem famatus Ivan Karpievicz admisit et nemo impugnavit. Super...

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 101.

№ 68—1566 г. Марта 1 дня.

Соглашение по вопросу о земельных участкахъ между священникомъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартіаномъ и дѣтьми Юхны.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante dominicam Invocavit coram famatis viris Calixto Drevnovicz, viceadvocato, Leonardo Zak, Andrea Suchai, Ivan Kuchta, Szienko Buslovka, Dominico Bloch, Bartolomeo Boratinski, Gabriele Jarosovicz anno 1566.

Concordia pop Przecziski cum pueris Juchno.

Comparentes personaliter coram iudicio bannito et actis scabinalibus Drohicensibus famati:—Oxinia uxor providi Pauli de Smarklivicze cum consensu mariti sui hieidem astantis et ad infrascripta consentientis, nec non Marina relictæ Nestor cum consensu filii sui Vavrin, cives Drohicenses ex una, et pop Marcian Przecziski ex altera partibus, in Drohiczin possessionem habentes, palam recognoverunt concordiam talem inter se fecisse in hunc modum: quia praefatae Oxinia et Marina domum suam et aream, sitam penes aream Luchovsko ex una et penes Moskvicz Jaczko ex altera partibus, perpetuo cum aedificiis, quae super ipsos spectant miserunt in possessionem praedicto pop Przecziski. exceptis sortibus puerorum olim famati Juchno, quas sortes puerorum tutor providus Paulus de Smarklivicze misit praefato pop Marciano Przecziski ad annos praefatorum puerorum. Et

praedictus pop Marczian praefatis Oxiniae et Marinae et filio Vovrin misit sortem in orto Pieczieikowski monte Hranczowska sitam, a Ivano Karpievicz habitam et empto pro sex sexagenis grossorum, et dimisit ipsis dimidiam *) sexagen. gross. Et ipsae tenebunt ipsi dare dimidiam quartum sexagen. gross., prout Marina cum filio suo summam coram iudicio, quae ipsam spectabat persolvit, quas Marczian quietavit, ipsisque in orto sortem ipsos spectantem in possessionem misit per officium domini advocati scabinos Gabrielem Jarosovicz, Bartolomeum Boratinski ac praekonem Ilko Kuzik. Nihilominus Marina cum filio suo Vavrin donaverunt aedificiis in horto praefato Pieczieikovski existentibus et intromissionem admiserunt. Et hieidem scabini praefati comparentes coram iudicio recognoverunt, quia intromiserunt pop Marczianum in sortem ipsius in domo demissas per famatam Oxiniam et Marinam ac filium ipsius Vavrin, nec non ipsam Oxiniam ac Marinam et filium ipsius Vavrin in sortes ipsorum demissas in orto Pieczieikovski et partes nominatae libere admiserunt et nemo impugnavit. Super quod memoriale iudicio solutum est.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г., № 10523, л. 109, 110, 111 об.

№ 69—1567 г. Марта 20 дня.

Фундушевая запись подскарбія дворнаго, писаря в. к. Литовскаго Лаврина Войны на двѣ волоки земли и плаць въ м. Погостѣ на церковь Погосскую.

Akt listu p. Ławryna Woyny oуsom Pohoskim danego.

Лета отъ пороженя Сына Бжого тисеча шестеотъ шестдесятъ осмого, мѣца июля трыдцатаго дня.

*) Здѣсь слово не разбрано.

На враде кгородкомъ в замку гдарскомъ Пинскомъ, передо мною Александромъ Бушковскимъ, подстаростымъ Пинскимъ, од велможного его млсти пана Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленымъ, постановившысе очевисто в Бозе велебный отецъ Михайло Шеметилловичъ, священникъ церкви местечка его кор. млсти Погоское, подаль ку актикованю до книгъ кгородскихъ Пинскихъ для вшылякое потреби и згубы лиетъ святобливое памети его млсти пана Лаврына Войны подскарбего дворнаго и писаря вел. княз. Лит., старосты Пинского, державцы Олыцкого и Квасовского, священникомъ Погоскимъ данный и служащий в речы нижей в немъ выраженой, в тые слова писаныи: Лаврынь Война, подскарбий дворный и писар великого князтва Литовского, староста Пинский, державца Олыцкий и Квасовский, ознаймую симъ моимъ листомъ, ижъ чынечы мне постановене в местечку гдарскомъ Погоскомъ, далемъ две волоки земли тамъ же межы волоками мескими Погоскими, то есть подле волоки подьданого гдарского Яцка Кобызевича з одное стороны, а полволоки, которую прыняли подьданыежь его кор. млсти Матфей Скубович, а Фурсу з другое стороны и к тому пляць в томъ же местечку Погосте у вулицы, которая идетъ з рынку ку реце, на которомъ до сего часу поць Погоский подаваня замку Пинского Вакула Потапович мешкаеть, томужъ попу Погоскому ку церкви Погоской подаванья замку Пинского. Масть поць Погоский Вакула Потапович тые две волоки пры месте Погоскомъ такъже и пляц в Погосте вышеи писаныи держати и вжывати и всякие пожитки отголь себе привлацати, никоторого плату до скарбу его кор. млсти з тыхъ двохъ волокъ и с пляцу не даючы и жадныхъ повинностей неполнечы, толко водле повинности своее завше Бога за гдра короля его млсти и за все христьянство просити будетъ повиннечь. И на

том ему далъ ссѣ мой листъ з моею печатю. Писанъ у Пишьску року семъдесятъ пятого, мѣца марта двадцатого дня. Который листъ за поданьемъ его до книгъ городекихъ Пинскихъ есть уписанъ.

Изъ актовъ книги Пинскаго городского суда за 1668 г. № 13020, л. 638.

№ 70—1567 г. Апрелья 11 дня.

Продажная запись на участокъ земли отъ Аксины Смарклевской Пречистенскому священнику о. Мартіану въ г. Дрогичинѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczin feria sexta post dominicam Conduc-tus Paschae anno Domini 1567 coram famatis viris Calixtio Drevnovicz viceadvocato, Adamo sartore, Dominico Bloch, Gabriele pellifice, Nicolao Borathinski, Ivano Moskviczin, Ivano Kuchta, Szienko Buslovka scabinis juratis.

Vendicio pop Marciano.

Comparens personaliter coram judicio et actis scabinalibus Drohicensibus famata Oximia uxor f. Smarklewski, sana mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia devolutionem suam ipsam post Karp fratrem in arcis, ortis, campis, pratis spectantem, in Drohiczin sitam, nihil pro se reservando, perpetue et in aevum vendidit famato pop Marciano, fratri suo germano, pro novem sexagenis grossorum tenere, habere, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario ita, sicut sola tenuit, habuit et possedit et perpetuo possidere ad ususque suos suorumque successorum convertere, admittendo eidem exnunc intromissionem et actualem possessionem per scabinos et praecconem Chwiedko in dictam devolutionem, qui recognoverunt, quia intromi-

serunt et praedicta Oximia libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale etc.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1573 г. № 10523, л. 144, 148 об.

№ 71—1567 г. Юля 12 дня.

Добровольная сдѣлка Пречистенскаго священника въ г. Мельникѣ съ мѣстными «млынарями» о покупке сѣножати.

Actum in castro Mielnicensi sabbato post festum sancti Procopij proximo in praesentia generosi Bartolomei Voyno vicecapitanei Mielnicensis anno 1567.

Mielnyk pop Przeczisky cum molendinatoribus.

Pop Przecziski s Mielnyka zalowalssia na mlinarze krolewskie na ymya Reczka y na Woythka s Myelnyka y s Kleparzow. ysz ony kupily ssianoziacz u yego czasnyka, popa Woszkzræssienskiego, za talar, do ktorey ssianożaczy ja jako blissi gotofem jem pyenyadze odloszicz y theras je odkładam. A mlinarze powiedziely: niewinniszmy theeł pienyadzi bracz, boszmy tho dobrze kupily, a wsakoss niechay nam nath tha ssumma czteri grosse polepssi. Jakosz y polepssil jem, y s tem odesly przecz.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городского суда за № 10891, л. 15.

№ 72—1568 г. Юня 25 дня.

Грамота кор. Сигизмунда Августа I съ наданьемъ фондуша Спасской церкви въ с. Жолкиняхъ, Пин. пов.

Akt przywileiu najasnieyszego krola Zygmunta Augusta na cerkiew Żolkinską.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот семъдесят девятого, мца мая десятого дня.

На вrade крродеком Пинском, передо мною Станиславом Казимером Токарским, подстолиим и подстаростим Пинским, от велможного его милости пна Яна Кароля на Долеку Долекого, подчапного вел. княз. Лит., старосты Пинского уставленным, постановившысе очевисто велебный отец Савин Короткович, прeзбитер церкви Жолкинское, покладал и ку активованю до книг крродеких Пинских лист привилей святобливое памети короля его млсти полского Жикгмунта Августа на добра до церкви Жолкинское наданые служащый, которого я врад принявши и читаного выслушавши, до книг крродеких повету Пинского уписат есмо велел, который слово в слово так се в себе мает:

Жикгимонтъ Август, Божю млстю корол Полский, вел. княз Лит., Русский, Прусский, Жомойтский, Мазовецкий, Лифлянский и инъныхъ. Ознаймем сим нашим листом: бил нам чолом священник церкви святого Спаса з села замку ншого Пинского з Жолкини Семен и покладал перед нами лист посланцов наших, то ест пана Станислава Фалчевского, в он час будучого старосты Пинского, Архидякона Варшавского, кустоша Виленского, писара нашого скарбного князя Яна Маковецкого, а дворанина нашого Павла Тура недавно зопшого, а войского Кобринского Макара Мартиновича, которые от нас будучи зослани ревизорми там до замку ншого Пинского земли его церковное, которое вымерено и выморкговано там при том же селе Жолкиню волоку одну, моркгов деветнадцат и прутов двадцат и один никоторого плату на нас не становили и от него брати и правити того не казали до воли и ласки ншого, для чого он бил нам чолом, абыхмо при той земли его зоставили и зуполна двох волок, чого еще водле тое помери не доставает, ему

кгрунту ншого оного в том селе на тую церков придали к тому, што з вечного держаня ку той церкви дерево бортное мети и сеножати на болотех и по дубровах священником оное церкви, сполне з подданными нашими оного села Жолкинского, косити волно бывало, жебыхмо при том его зоставили и то все листомъ нашим на тую церковь утвердили вечне. Но яко есмо звыкли наданя костелов або церквей Божих упевняти, так з ласки нашое господарское тую помененую землю, с которое оные вышей речоные посланцы и ревизоры напи плату никоторого на нас не становили и которое вымерено и выморкговано волоку одну и моркгов деветнадцат и прутов двадцат и один, и к тому чого еще не доставает двух волок, яко есмо везде ку таковым церквам давати звыкли, то ест моркговъ десет и прутов девет кгрунту дубровного, на пашню годного, при том селе Жолкинском также и дерево бортное, яко з стародавна священники тамочные ку той церкви его там уживали, потому ж и сеножати на болотех и дубровах, где и подданные наши люди села Жолкинского косят, на оную церков Святого Спаса у селе Жолкинском надали есмо и сим листом нашим надаем и потвержаем ку выживеню и выхованю ему самому и веъмъ по нем будучим священником тамочным на вечные часы,—мает тот священник Семень и веъмъ на потом будучие священники тое церкви Святого Спаса, у селе Жолкинском, яко тое земли помененое, через посланцов и ревизоров наших вышей описаных при той церкви зоставленое, так и остатка двух волок, то ест десети моркговъ и девети прутовъ кгрунту дубровного, на пашню годного, ку оной земли его первой споруч, выробивши и вычинивши, также дерева бортного и сеножатеи на болоте и на дуброве, где и подданные наши люди села тамочного косят, держати и уживати вечными часы. I на то дали есмо до тое церкви Святого Спаса

в селе Жолкинском священнику Семену и всѣм на потом будущим священником тамочним сес наш лист съ подписом руки нашею гддарское и з ншою печатю. Писан у Городни лѣта Божого нароженя тысяча пятсот шестдесят осмого, мца юня двадцат пятого дня. У того листу привилею печат вел. княз. Лит. притиснена ест, а подпис рукъ тыми словы: Sigismundus Awgustus Rex XLT. Лаврин Война подскарбий дворный и писар. Который же тот привилей, за поданем его через особу верху мененую, до книг гродских Пинских ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1679 г., № 13027 л. 301.

№ 78—1589 г. Августа 10 дня.

Замѣнный листъ на землю Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ, подъ названіемъ «Вилдунковщина».

Akt dokumentu zamiennego J. W. Im. p. Oginskiemu Kasztelanowi Trockiemu służącego.

Roku tysiąc siedmset piędziesiąt wtorego, mca Julij czwartego dnia.

Na urządzie J. K. mei grodzkim Minskim, przedemną Kazimierzem Mikołajem Święcickim, oboznym y podstaroscim sądowym W. Minskiego, od J. W. Im. p. Jozefa z Rogala Iwanowskiego sądowego Minskiego starosty installowanym, compars personaliter Im. P. Franciszek Szolkowski, mieczn. Wilkomir., opowiadał prezentował y do akt podał zamienny zapis od Im. p. Jana Rajewskiego, namiesnika Krasnosielskiego w Bogu Wieleb. Ofanasiu Korotkiemu, Swieszczennikowi Woskresienia Chrystusowego Krasnosielskiemu na rzecz w nim wyrażoną dany, po rusku pisany bez podpisu będący, ad praesens in rem et partem J. W. Im. p. Taddeusza z Kozielska Oginskiego, Kasztelana Trockiego, Oszmianskiego sądowego, Przewal-

skiego, Babylickiego etc. starosty służący y należący, który zapis z ruskiego na polskie pismo exponowany wpisując w xięgi de tenore sequenti, tak sie w sobie ma:

Ja Iwan Rajewski, namiesnik Krasnosielski, budueczy na tot czas na miesty ieho milosti p. moieho kniazia Szefwana Andrejewicza Zbarazskoho, wojewody Trockoho, derżawey Krasnosielskoho, czyniu iawnno tym moim listom, iż wziął iesmi zemlu cerkownuju Woskrysenskuju, kotoraja była dana zdawnych czasow na cerkow na Woskrysenie Chrystowo od ziemenina hospodarskoho pana Feleryiana Matyiasowicza Wildunka, kotoraja y uroczyszczom prozywajemaja Wildunykowszczyzna, meży zemlami z odnoje strony zemli Radoszkowskich poddanych Dubonosowicz, z druhoho boku ziemli Desnianskich poddanych kniazia Wiszniewieckoho, koncom ku zemli pana Olechna Dekhenia, zemenina hospodarskoho, a druhim koncom ku zastenku zemli Krasnosielskoie,—tuju cerkownoiu zemlu oddał iesmi u odmenu panu Olechnu Dekheniu, zemeninu hospodarskomu, morgow dwadcat piat gruntu dobroho, a za to oddał iesmi otmenu swieszczenniku Krasnosielskomu Ofanasiu Iwanowiczu Korotkomu na cerkow na Woskrysene Chrystowo zastenok zemli Krasnosielskoie, u koncy paszni dwornoie, bokom podle steny od sznura Stanka Domanowicz, poddanoho Krasnosielskoho, druhim bokom ku zastenku zemli cerkownoie z tohoż swieszczennika Krasnosielskoho Woskrysenskoj Ofwonasija Iwanowicza morgow dwadcat sem, prutow sem gruntu takowohoż, iako y ieho zemla, a iż se bolsz naddało nad ieho zemlu morgi dwa a prutow sem, ino dla toie przyczyny, iż to zemla cerkownaja iest otczyznaja zwezystaja, nadanaja na cerkow ot toho zemenina hospodarskoho pana Feleryiana Wildunka. I na to ja dał swieszczenniku Krasnosielskomu Woskrysenskomu Ofwonasiu Iwanowiczu Korotkomu sес moy list pod moieiu peczatu. Pisan u Krasnom Siele leta Bożoho narożenia tysieczy

piatsot szestdesiat dewiatoho, meca Augusta desiatoho dnia. U tego dokumentu znak byley pieczęci nayduiesie. Ktory to takowy dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich Minskih przyięty y wpisany.

Изъ актовъ книги Минскаго городского суда за 1752--1757 годы № 11800, л. 119.

№ 74—1571 г. Юня 14 дня.

Купчая крѣпость, по которой священникъ Ильинской церкви въ с. Гриневичахъ о. Феодоръ Яцковичъ купилъ въ томъ же селѣ „дворище“ со всякимъ поселеньемъ у зем. Мацковича.

Sub positione feria secunda post Invo-cavit anno Domini 1590.

Hryniewicze. Literarum ingrossatio.

Veniens ad officium praesens terrae Bielscensis nobilis Chwiedor Hryniewiczki obtulit literas emptionis, tenoris infrascripti, rutenico idiomate scriptas, sigillis tribus nobilium infrascriptorum absque subscriptione manuum bene notario communitas, salvas omnique vitio carentes, petens illas ob robur firmitus obtinendi in praesentia acta terrestria officii ex admissione inducendas. Quibus officium praesens revisis et perlectis petitionique illius, uti licitae et consonae annuendo, in praesentia acta induci admittit tenore tali.

Ja Łazko Maczkiewicz y z zoną moją Hanną y z synem naszym Ławrynem, ziemianie hrskie powiatu Bielskiego, przessądu Branskiego ziemstwa, wyznawamy sami na siebie tym naszym listem, komu tego potrzeba będzie wiedzieć i czytając słysząc ninieyszem y potym będącem y nie s przypużenia ani z ludzkiej namowy, będąc zdrowo na czelie y całym zupełnem rozumem, po swojej dobrej woli przedalyessmy ziemie swojej wlosney, niezem nikomu nie pienney, wol-

ney oyczyny dworzyszcze, leżące przy imieniu ziemskim w Hryniewiczach s possielieniem wssiakiem y horožami podle wigonu małego, obmiedze miszczekowej, a po drugiey stronie od miedze Seziotkowicz ziemian hospodarskich Hryniewiczkich, a wzdlusz począwszy od miedze Zienkowej aż po dorohu, tak długo i szeroko, yako się to dworzyszcze w sobie ma, ze wssiem na wssie, nie zostawując sobie niczego ani ruszając ni yednego koła, a tho iessmy przedali swieszczenniku Illynskiemu, ziemianinu hospodarskiemu w Hryniewiczach, oyczu Chwiedoru Jaczkowicz, żenie, dzieciom i potomkom ych wiecznie, na wieki y nieporuszenie od rodu naszego bliskiego i dalekiego, za pewną summę pieniędzy, za osmdziessiat groszy litewskiej monety, po dziessiaciu białych w grosz. Wolen swieszczennik Yllinski ocziecz Ffiedor, zona, dzieci i potomki ych tho ych siedlisseze spokojnie ode mnie Łazka, żony, dzieci i potomkow moich w pokoyu wiecznie miecz, dzierzac, y używać, y przedać, darowac y mieniacz, ku pożytku swojemu obrocicz, yako swoje wlossne. A gdyby kto z rodu naszego yaką przekazę cheząc bliskością do tego przysez swieszczenniku, żonie, dzieciom i potomkom ich miał odkład czynić, taki uporny powinien będzie na urząd ziemski sąd na then czas będącemu trzy grzywny winy zaplaczicz, a stronie poruszoney szese złotych dać y zaplaczic ma, a zapisu moiego nieporuszenie złamac nie może, siedlisseza tego doydz nie może. A te winy wwieczhu napisane za występ swoy powinien placzic będzie. A przy tem byli ludzie dobrzy i themu dobrze swiadomi Michaylo Onissiewicz, Sienko Tythowicz, ziemianie hrskie Hryniewiczkie, sędzie obapolni. A dla lepszej twardosezi tego wiecznie nieporusznego listu naszego prosilem Jehm pana Jaczka Wassiliewicz Ostrynskiego, a Michayła Prokopowicz, ziemian hrskich Hryniewiczkich, o przyłożenie pieczęci. Jeh m. na prozbę moję uczynili, pieczęci swoje przyłożyli ku the-

mu moiemu wiecznie nieporusznemu listu. Y na tho ya Łazko Maczkiewicz, żona, dzieci i potomki nasze swieszczenniku Jllinskiemu oyczu Chwiedoru Jaczkowicz, żenie, dzieciom y potomkom ich dali then nasz list wiecznie y s pieczęciami ich młci ziemian hrdskich, wyżey napissanych, a przy ich m. za prozbą naszą y then dyaik, ktory then list nasz pissal, za roskazaniem naszym pieczęc swoję niżej ich młci przyłożył y rękę podpisał. Pissan u Bielsku. Liath Bożych od Narodzenia Christusa tyssiaca piaczsoth siedmdziesiąth pierwego, miessiaca Junia czieczwiertynaczecz dzien. Chwiedor Wassiliewicz Chmarzycz dyaik miasta Bielskiego pisal.

Изъ актовой книги Бѣльскаго земскаго суда № 9138, л. 267, 293.

№ 75—1571 г. Іюня 21 дня.

Судебное рѣшеніе по жалобѣ епископа Владимирскаго и Берестейскаго Феодосія на Станислава Пекарскаго о завладѣніи церковными имѣніями въ Берестейскомъ повѣтѣ, подъ названіемъ Смолинъ, Косичи и Березовичи.

Aktykacya dekretu ziemskiego Brzeskiego między J. Wielm-m Im. xdzem Teodozym, biskupem Włodzim. y Brz. a Im. pp. Piekarskiemi o majątnosć Smolin, Koscicze y Brzozowiec ferowany.

Roku tyssiac siedmset szesdziesiątego pierwszego, miesiaca Marca czternastego dnia.

Na urządzie jego krolewskiey mosci grodzkim Brzeskim przed aktami staroscińskimi y przede mną Karolem Wieszczyckim, podstolim y podstaroscim sądowym grodzkim wtwa Brz., comparens personaliter W. Im. Pan Antoni Prytyka, sekretarz jego krolewskiey mei, plenipotent J. W. Im. xdza Felicyana Wołodkowicza, biskupa Włodzim. y Brzeskiego, dekret ziemski Brzeski między Jw. Jm. xdzem Teodozym biskupem Włodzimier. y Brz. a między Im. P.P. Piekarskiemi w

sprawie niżej wyrażoney ferowany w sposob przenosu ad acta podał, ktory wpisując w xięgi de verbo ad verbum tak sie w sobie ma.

Wypis z knih zemskych powetu Beresteyskoho. Leta Bożeho Narożenia tyssiaza piatsot semdesiat perwoho, miessiaza Junia dwadziat perwoho dnia, w czetwer. Na rokoch sudowych zemskych wodle poradku statutowoho o swetoy Troycy swiate rymskom prypalych, peredomnoju Kyrdeiem Kryczewskym sudeju, a Jakowom Hreczynoju podsudkom, uradnyky zemskymy powetu Beresteyskoho, stojeczy oczewisto u sudu za pozwy zemskymy obejom storonom, żalował z pozwu swojeho władyka Wołodymersky y Beresteysky Jeho miłost otec Teodosyi, czeresz umocowanoho swojeho Romanowskoho na jeho myłost pana Stanysława Pekar-skoho o tom, sztoż dey on newedati dla ktoroje przyezyny, albo za jakim prawom derżyt imienia cerkownyie ku władyczestwu jeho prysluchajuczynie, leżaczynie w powete Beresteyskom, na imia Smolyn y Kosyczky z ludmy y ich służbamy y podaczkami, z zemlamy pasznymi y niepasznymi, z łesy, z hay y senożatmi y zo wsymy innymi pożytki y użytki, jako se dey tyie imenia same w sobe mająt, y iako predkowe jeho, władyki, bywszyje majączy, w mocy swoiey derżywali, to dey vse sam na sebe derżyt y używaje, a jeho dey myłost tych imeney Smołyna y Kosycz z mocy y z derżania swojeho pustyty y iako własnosty cerkownoie postupyty jemu ne chozczet, na kotoryie imenia jeho myłost otec władyka menujucz y sebe byty słuszny dowod y prawo, domowialse od pana Pekar-skoho na to prawnoho odkazu. Storona odporowaja, pan Stanysław Pekar-sky, czeresz umocowanoho swojeho Stepana Tupyckoho na żalobu Władyczynu czyneczy odpor powedil tymy słowy, iż szto dey pozywajet jeho władyka o dwoje imenie o Smolyn y o Kosyeczy, tohdy dey to jest odno vse imene obrubu Kosyckoho, bo dey w tom obrube Ko-

syekom ne buło bolsze, tolko piat żerebew, to jest perwszy Panewsky, druhy Bobrownycyki, treti Kulyseckyi, czetwerty Bludnicki, ktoroho prozywajut Kokoszynom, a piaty Łamaszowski, ktoroho prozywajut Smołynom; tyie wsy żereby derżało nas panow nemało—Panewsky y Bobrownycy były moie, a Kułesecky—Mytkow, a Bludnycky jeho korolewskoje myłosty, a Łamaszowski Smołyn tot był władczynym. Ktoryie żerebi Kosyckie derżały jesmo sumeż wsy, iako szachownycuju, meża czerez meżu. Yno na tot czas, hdy jeho myłost pan Mykołaj Naruszewycz, podskarby zemsky tepereszny był u wołosty Beresteyskoy na postanowienie płatow y pożytkow hospodarskich, tedy na tot czas buduży iemu w sełe hospodarskom Kosyczach, wydeczy, iż jesmo grunty Kosyckie derżały meszanynuju z poddanymi hospodarskymi Kosyckymi na roznych meyscach, dla ktoroje roznosty zemli nemałoje zameszanie w tom sele było, y choteczy toje seło jeho korolewskoje od ludey y zemly naszych osobno wysadyty, aby mohły byty wołoky prohanenyie, tedy z odnoho gruntu jeho korolewskoje myłosty złuczyl z naszymy, y szto ktoromu z nas gruntu wziął do toho seła jeho korolewskoje myłosty Kosyckoho Kokoszyna, kożdomu z nas odmenu tymyż gruntami Kosyckymi dawał, to jest mne ku selu mojemu Kosyczom, a władyce ku selu jeho Kosyckomuż Smołynu, a Mytkowy także, aby wże grunty jeho korolewskoie myłosty z odnoho na odnom meyseu, a ne poroznu były. Czoho pan Pekarsky dowodeczy, pokładał pered nami lyst jeho myłosty pana Mykołaja Naruszewyca pod peczatiu jeho y z podpysom własnoje ruki jeho myłosty pod datuju roku tysecza piatsot piatdesiat piatoho, mesiacza Jula dwanadcatoho dnia, z ktoroho to sia znaczyt, iż gdy jeho myłost był na postanowieniu płatow y pożytkow hospodarskich y wsiakych powymnostey wołocznych mesty y wołostem zamku hospodarskoho Beresteyskoho, y hdy był w sele Kosyczach,

ktoryie zemly toho seła były rozno na mnohych meyscach promeżku zemly władyczestwa Beresteyskoho, a pana Stanyśława Pekarskoho y Mytka Iwanowycza Kosyckych że y, dla roznosty zemli, wydeczy nemałoje zameszanie w tom sele, a iż wołoky prohanenyie byty ne mohły, z tych przyczyn, a naperwey wymerywszy po roznych mescach wsy zemly poddanych hospodarskich toho seła, y naszedszy wseho hruntu hospodarskoho wołok czotyryndciat, jako y pomerczy wołoczny pan Matey Lewycky w registre swojem opisał, tuju czotyryndciat wołok poddanych hospodarskich wymeryl y pustyl, z odnoho u wołoky prohanenyie. A ktoryie zemli władyczestwa Wołodymerskoho, tak pana Stanyśława Pekarskoho y Mytkowy u pomeru tych wołok uwoszły, za to im odmen dawał: władyce hruntamy pana Pekarskoho Kosyckymyż, a panu Pekarskomu hruntamy hospodarskymi y władczynymi, a menowyte dokładajet, iż zeml władyki Wołodymerskoho Kosyckych że panu Pekarskomu dano na polach Łamaszowskoho morgow petnadciat, okolo czohoszyrey y dostatooczney w tom liste pana Naruszewyczowom pysanem dołożono, y powedył pan Pekarsky, iż dey tyie wsy zemly władyczyny żerebia Łamaszowskoho prozywajut teper, posle toje pomery, Smołynom, yno dey y tyie zemly władyczyny wse toho żerebia Łamaszowskoho Smołyna uzo posle pomery pana Naruszewyczowoy dał mne rewyzor jeho korolewskoje myłosty Podlasky pan Dmytry Sopena y z panom Krysztofom Grajewskim, na tot czas bywszym pisarom starostwa Beresteyskoho, z imene moje własnoje Gierszonowyczy, ktoroje było u pomeru wołok hospodarskich Beresteyskich ku zamku Beresteyskomu u woytowstwo Rykuckoho seła wziato, za kotory żerebey władyczny otcu władyce od tych że rewyzorow odmena jest dana selom że jeho korolewskoje myłosty na imia Berezowyczy, a ku tomu y toje seło Kosyckojęz jeho korolewskoie myłosty żerebia Blud-

nyekoho także rewyzor hospodarsky pan Dmytrey Sopeha y pan Krysztof Grajewski u wodmene za imene moie Gerszonowyczy mneż dali, na szto na vse lysty y twerdosty tak y potwierzenia jeho korolewskoje myłosty pered namy ukazował. A naperwey pokładał prywyleja y potwierzenia jeho korolewskoje myłosty na swoje dwa żerebi, to jest Panewsky, a Bobrowncky, na treti żerebey Kutysecky, ktoroho od Mytka dostał kupleju; y na to pokładał lysty y potwierzenia jeho korolewskoje myłosty; a na żerebey czetwerty Błudnyckiyi, kotoryi był jeho korolewskoje myłosty, tak y na piaty żerebey Łamaszowskyi, iż tyie obadwa żerebi jemu odmenoju dostałysie za imene jeho Gierszonowyczy od rewyzora jeho korolewskoje myłosty pana Dmytra Sopehy, y dowodeczy toho położył naperwey lyst pozwoleny bywszoho władky Wołodymerskoho y Beresteyskoho Iwana Borzobohatoho, pysany w roku tysecza piatsot szesdesiat czetwertoho, misiacia Auhusta wtorocho dnia pod peczaty y z podpysom własnoje ruki jeho, w ktorom lyste swojem Borzobohaty sam pysaniem poswetczajet, iż buduczy rewyzoru jeho korolewskoje myłosty panu Dmytreju Federowiczu Sopeze u starostwie Beresteyskom na rewydowaniu y postanowieniu płatow y pożytkow hospodarskyeh, tak też y dla pomerenia wołok wespołok z panom Krysztofom Grajewskim, pisarom starostwa Beresteyskoho, wziały y prywernuły do zamku Beresteyskoho selo pana Stanysława Pekarskoho na imia Gerszonowyczy, choteczy y obecujeczy panu Pekarskomu odmenu tak dobruju y sporuczku imieniu jeho Tryszynskomu zemlamy poddanych hospodarskyeh daty, a iż tak mnoho hruntu poddanych hospodarskyeh sporucz panu Pekarskomu ku imeniu jeho nedostawało, mowuły iesimo władyce, aby on selo ku władyczestwu Beresteyskomu należaczoje, ktoroje przyluchajet ku dworeu Tryszynskomu władycznomuż, to jest Smolyn, hde Rykuszka y Radewyczy meszkajut, tak

zemly ich własnyie otczynnyie y w odmene danyie panu Pekarskomu postupył y pozwolił oddaty, a sobie za to aby wziął otmenu sporuczku dworu Tryszynskomu władycznomu selo jeho korolewskoje myłosty zamku Beresteyskoho Berezowyczy y z ludmy toho sela, jako se w sobe majet. A tak on Iwan Borzobohaty, obaczywszy rzecz slusznuju y prystoynuju, y wydeczy byty bez szkody imenia swoieho Tryszynskoho y sporucz, pozwolił panu Sopeze y panu Grajewskomu toje selo Smolyn panu Pekarskomu w odmene daty y zawesty y postupyty, nyczoho na sebe y na potomki swoi ne zostawujeczy, ktoroje pan Pekarsky majet derżaty y używaty wecznymy czasy, a on sam, władyka, y potomki jeho wże w toje selo Smolyn y w hrunt y ku jemu należaczije ustupowatysia ne majut, a sobe za toje selo Smolyn uziął otmenoju ku dworu władycznemu Tryszynskomu selo jeho korolewskoje myłosty Berezowyczy z ludmy toho sela y z hruntamy, ku nemu należaczimy, szto szyrey a dostatooczney w tom lyste swojem Borzobohaty pysanym poswetczajet. I powedył pan Pekarsky, iż dey uże pan Sopeha rewyzor y pan Grajewsky, majuczy taki lyst y pozwolenie od władky Beresteyskoho, mne toje selo Kosyckoje Smolyn otmenoju dały za imene moie Gerszonowyczy, y na dowod toho pokładał pered namy lyst pana Dmytreja Sopehy rewyzora jeho korolewskoje myłosty y pana Krysztofa Grajewskoho pysany pod datoju roku tysecza piatsot szesdesiat czetwertoho, misiacia Nojabra desiatocho dnia z peczatmy ich, y z podpisom ruk własnych, w ktorom lyste swojem pan Dmytrey Sopeha y pan Krysztof Grajewski pysaniem poswetczajut, iż ony, baczeczy blyzko prylehłoje ku wołosty zamkowej poblyzu zamku Beresteyskoho selo imenia Tryszynskoho pana Stanysława Pekarskoho na imia Gerszonowyczy, onoje sela z ludmy y z zemlamy ich wziawszy od pana Pekarskoho na jeho korolewskuju myłost ku wołosty zamku Beresteyskoho y woy-

towstwu Prylucckomu prywernuły, ktorych wsyeh zemly pana Pekarskoho na korola jeho wyłost pobranych summa wołok petdesiat dwe, morgow dwadciat dewiat, za ktorynie zemly dana panu Pekarskomu otmena zemlamy poddanych jeho korolewskoje myłosty sęła Kosycz, y zemlamy władyky Wołodymerskoho y Beresteyskoho za władyczestwa pana Iwana Borzobohatoho dworca jeho Tryszynskoho sęło Smołyn, hde Rykuszka meszkajet, ktorynie wsy hrunt y na ktorych uroczyszczach y iako mnoho w ktorom mescu władycznych hruntow było, w tom lyste pana Sopeżynom dołożono, iż ne odno władycznymi hruntami panu Pekarskomu otmenu dawano, ale y mnohych panow y ziemian okolicynych susedow, ktorych imena znaczne w tom lyste opysuiet, a to aby se wypohniła slusznaja otmena jemu za sęło jeho Gerszonowyczy, ktorynie wsy hrunt y ohranyczywszy y kopeiami poosypały, y toho też dokładajet w tom lyste, iż wże w tyje hrunt y swoje w tom obrube y w hraniciach pewnych Pekarskomu zawedenie y podanie, jako władyka, tak też y panowe ziemiane, any samy, any potomky ich ny czymśia ustupowaty y czerz hrancyiu pana Pekarskoho perechodyty ne majut wecznymy czasy, hdyż ich myłost z panom Pekarskim majuczy hrunt y sumeżnyie y porozno odyń pod druhoho dworom choteczy między soboju imenia swoi uspokoity, y w hranyciach pewnych ohranyczyty, wsy społne zwoływszysia, tych hruntow panu Pekarskomu swoich w otmenu dobrowolne postupyły, a sobe za toje wse slusznije otmeny beruczy, każdy ku zemlam swoim wodle pryłehlosty y sporucznosty dworow swoich prymowaly, na ktorych wsy perestawaly jakoż aby pan Pekarsky o tom wedał, hde ktorom u za jeho hrunt y otmena dana, usych tych otmen władyce, panom y zemlanom danyh registr pod peczatmy swomy panu Pekarskomu dali, a na koncu toho lystu wsyeh ludey władycznych, ktorynie panu Pekarskomu na tot czas za

dobrowolnym pozwolenem władycznym podano, koźdoho z nych imene opysuiet, szto szyrey y dostatoeczney w tom lyste pana Sopeżynom pysanem dołożono. Y ku tomu jeszcze pokładal pered namy pan Pekarsky registr pana Dmytreja Sopeżyn y pana Grajewskoho pod peczatmy y z podpysom ruk ich, pysanyi w roku tysieczu piatsot szesdesiat czetwertom, misiacia Nojebra desiatoho dnia, w ktorom między innymi rzeczmy przyznawajut pan Sopeha y pan Grajewsky, iż władyce Wołodymerskomu y Beresteyskomu, za władycstwa pana Iwana Borzobohatoho dały otmenoju ku imeniu jeho Tryszynskomu sęło pryłehłoje korola jeho myłosty wołosty Beresteyskoje na imia Berezowyczy, y z ludmy, a nad to na wse pokładal pan Pekarsky pered namy potwerczenie jeho korolewskoje myłosty teperesznoho hospodara naszoho myłostywoho, na perhamyne, z podpysom własnoje ruki jeho korolewskoje myłosty y z prywesystoju peczatiu, a pod datuju roku proszłoho tysieczu piatsot szesdesiat szostoho, misiacia Marta czotyrnadciatoho dnia, w ktorom potwerczeniu hospodarskom lyst pana Sopeżyn y pana Grajewskoho na tuju otmenu panu Pekarskomu danyi słowo od słowa upysan, ktorujuz otmenu usiu jeho korolewskoje myłosty panu Pekarskomu u wecznoje derżanie y pożywanie potwercdyty raczył. A potom pan Pekarsky powedył, iż dey se tut jawne pokazalo, że ja za prawom slusznym jako swoje czotyry żerebey w tom obrube Kosyckom derżu, do ktorych władyka nyczoho ne majet, tak y tot piaty żerebey władyczny Łamaszewski, ktoroho zowut teper Smołynom, także otmenoju mne od rewyzorow danoho derżu, za szto dey władyce bywšomu Borzobohatomu dosyt se stalo, y otmena jemu za Smołyn Berezowyczy dana, ktoruju otmenu y teperesznyie wże władyka Teodozyi derżał y używał tych Berezowycz y tym szafował wedle woli swoiey, jako y żydowi Beresteyskomu Borodawce w summe peniazey tyie Berezowyczy był

zawet. Czoho dowodeczy pokładał pered namy pan Pekarski wypys z knyh uradowych Beresteyskych pod datuju roku tysieczna piatsot szesdesiat szostoho, misiaca Marca dwadciat wtoroho dnia, w ktorom pan Dmytrey Sopeha, na on czas podstarosty Beresteyski, przyzawajet, iż perednym czynyl soznanie wozny uradowy Mychayło Fedkowycz Hornowski, kotory był z uradu prydan Izaaku Borodawce ku uwiązaniu w try sela władyki Wołodymerskoho y Beresteyskoho otea Theodozija imenem Szpanowyczy, Berezowyczy y Tryszyno, kotoryie dey sela opysał jemu lystom swoim jeha myłost otec władyka w nektoroy summe pyniazey derżaty y używaty, w kotoryie sela wozny Borodawku uwezawszy, y wsych ludey na registr popysawszy, pod peczatiu swojeju y z podpysom ruki własnoje uradnyka władyczyna Jeska Fedorowycza jemu podał, okolo czoho szyrey w tom wypyse powetezajet soznanie woznoho.

Storona powodowaja jeha myłost otec władyka czerez umocowanoho swojeho Romanowskoho powedył tymy slowy, iż dey władyka ne pozywajet pana Pekarskoho o jeha żereby Kosyckie, kotoryie pan Pekarsky derżyt za prawom swoim, tak też Kosycz y Smołyna pospołu ne meszajet, ale dey osoblywe pozywajet o piaty żerebey swoy Kosycki na imia Łamaszowski, a osoblywe o Smołyno, bo inszoje dey selo było Kosycky, a inszoje Smołym, a pan Pekarsky dey tut pokazujet, iż jemu Smołyn tylko otmenoju dano, a ne Kosycky, bo y w lystech jehož własnych nyhde se to ne pokazet, aby iemu Kosycky otmenoju byly danyie, bo jako w lyste pana Naruszewyczowom jasne se to pokazujet, iż u władyki Kosyckie hrunt y brano, tak też Kosyckymyż hruntamy jemu otmenu dawano, a ne Smołynskymy. A szto pokazujet lyst Borzobohatoho, ino y tot lyst, acz dosyt nesłuszny y ne uradowy jest, bo tylko pod odnoju peczatiu, a z podpysom ruki, ale y w tom lyste znaczytsia, iż Borzobohaty wziął otmenu tolko za hrunt y

Smołynskie, a ne za Kosyckie; a ku tomu y na Smołyn tohdy taja zamena słuszna byty ne mohła, bo dey Borzobohaty na tot czas ne był prawym władykou, a chotiaż by y był, tohdy toho bez wedomosty jeha korolewskoje myłosty y bez dozwołenia, jako czołowek doczasny, czynny ne mohł. A szto dey pan Pekarsky pokazujet lyst pana Sopeżyn y pana Grajewskoho, iż to jemu otmenoju dano, a za to władyci Berezowyczy dali, tohdy y w tom lyste nyczoho ne znaczyt, aby hrunt y Kosyckie władyczynie, żerebia Łamaszowskoho panu Pekarskomu, otmenoju dawaly, ale Smołyn, czoho y pan Sopeha czynny ne mohł, bo dey władyce nedawszy żadnoje otmeny, Smołyn u neho wziął; a chotiaż by dey y tak było, jako pan Pekarsky menujet, iż władyce za to otmenoju Berezowec dano, tohdy dey pan Sopeha czużoho nykomu dawaty ne mohł, bo dey tot Berezowec jest Kalichowyczow, y taja dey otmena hruntowna byty ne mohła; a ku tomu iż też za to ne stoit, bo dey u Berezowcy tylko useho odna wołoka, czoho dey useho władyka ne derżyt any Berezowca, any Smołyna, any Kosyck, y nechay de pan Pekarsky pokazet, hde by za Kosycky władyce otmena było dano; a o potwerczeniu jeha korolewskoje myłosty, kotoroje pan Pekarsky na tyje otmeny pokazywajet, tody y to u pomocz prawu pana Pekarskoho ity ne możet, bo dey wże wse tyje potwerczenie pan Pekarsky sobe wyprawyl u hospodara za derżania władyczestwa tepereszneho władyki otea Theodozija. A tak dey władyka o Smołyn osoblywym prawom czynny, pokazujeczy to, iż se taja otmena nesłuszna y ne hruntowna stała; a szto sia dotyczet o Kosycky żerebia Łamaszowskoho, kotoroje było osoblywe, a ne Smołyno, jako pan Pekarsky menujet, do toho dey y owszem pan Pekarsky nyczoho mety ne możet, hdyż na to nyjakoho dowodu ne pokazujet, aby jemu Kosycky, to jest żerebey Łamaszowski władyczyn był dan, ale dey władyka jako tot tepereszny,

tak y bywszyie władyki Kosyckoho żerebia Łamaszowskoho nykomu ne postupowały y otmeny za neho ne brały; szto dey uže sam pan Pekarsky zabrawszy derżył, nemajuczy na to nihakoho prawa, bo hdeby dey władyka panu Pekarskomu toho żerebia Łamaszowskoho w Kosyczach postupył, pewne by lysty na tot żerebey y prywyleja poddawał, ale jako władyka Borzobohaty toho żerebia Kosyckoho Łamaszowskoho ne dawał, tak też za neho otmeny nyjakoje ne brał, czoho y w lyscie swoim ne przyznawajet. Y dowodeczy toho Romanowskym, iż tot żerebey Łamaszowski zdawna był ku władyczestwu Beresteyskomu, położył pered namy nayperwey lyst korola jeho myłosty sławnoje pamety Alexandra, jeszcze na on czas welykoho kniazia Lytowskoho, pod pieczatiu jeho miłosty, pysany w Melnyku, Oktobra trethonadciat dnia, indykta piatoho, w ktorom se to znaczyt, iż ieho myłost korol Alexander pysaru swojemu, namesnyku Skermontowskomu, panu Fedku Januszkowyczu, dał u powete Beresteyskom, w sele Kosyczach olyn żerebey Łomaszowski, y namesnyku Beresteyskomu panu Stanysławu Mychajłowyczu Petkowyczu kazał jeho w tot żerebey uwezaty, szto szyrey y dostatochny w tom lyscie hospodarskom opysujet. Ku tomu pokładał y druby lyst, na parhamyne pysanyi polatyne, jeho myłosty korola Alexandra, z ktoroho se znaczyt, iż tot żerebey Kosyckyi Łamaszowski dał panu Fedku Januszkowyczu, jemu samomu, jeho żone y jeho detem y na potom buduczym szczadkom wecznymi czasy, a w tom lyscie data tysecza piatsot perwoho: A potom położył pered namy lyst Januszkow, na parhamyne pysanyi s prywesystoju peczatiu, w ktorom opysujet, iż tot Fedko Januszkowycz wespołek y z żonoju swojeju Femoju prydał y zapysał ku Wołodymerskoy epyskopy ku cerkwy sobornoy Preczystoy Bohorodycy imene swoje Tryszyn so wsym y z stawom, kuplu swoju Szpanowycz, szto kupyl u pana Nemery Hrymayłowycz-

cza, y Kosycky so wsym na vse, tak szyroko y dolho, jako sam na sebe derżał weczno y na weky neporuszno. A nadto pokładał pered namy prywyley sławnoje, a swetoblywoje pamety hospodara naszoho bywszoho korola jeho myłosty Zygmonta, na parhamyne, z prywesystoju peczatiu, pysanyi pod datuju roku tysecza piatsot osmoho, w ktorom to se znaczyt, iż jeho korolewskaja myłost za prozboju władyki Wołodymerskoho y Beresteyskoho Wasyana potwerdył toje nadanie pana Fedka Januszkowycza, ktoroje on na cerkow nadał, to jest Tryszyn, Szpanowycz y Kosycky, okolo czoho szyrey y dostatochny w tych wsych lyskach pysaniem jest dołożono. A po wyczytaniu tych wsych lystow domawiałse Romanowsky sudownoho wskazania, a naybolej dla tych przyczyn, iż pan Pekarsky nyhde w lyskach swoich toho ne pokazal, aby jemu imenie Kosyckoje władyczyno, ktoroje jest osoblywoje od Smołyna, otmenoju było dano, tak też y wodluch tych lystow władycznych na tot żerebey Kosyckyi Łamaszowski pokazanych, a osoblywe o Smołyn domawiałse, aby też jemu było wskazano, iż to u władyki nesłuszne wziato y żadnoje otmeny jemu za to ne dano. Storona obżałowanaja pan Pekarsky powedył, iż dey to jest vse odno Łamaszowski żerebey y Smołyn, bo to vse u obrube Kosyckom, a osoblywoho obrubu, jako władyka powedajet, Smołynskoho aby hde osobno, a ne w Kosyczach był, na to prawa żadnoho ne pokazet, any toho wywesty mozet, aby był Smołyn osoblywyi, jak pomera ne była, bo tot żerebey piaty Łamaszowski uže z pomery wyszoł nazwany Smołynom, hde lude władyczynie sedely w tomże obrube Kosyckom, jako też y solo jeho korolewskoje myłosty nazwano było Kokoszynom; jesly by dey władyka jakoje inszoje prawo na Smołyn pokazal, z ktoroho by se to pokazalo, iż osobno było od Kosycz, nechay by pokazal, ale toho pokazaty ne mozet. Storona powodowaja Romanowsky powedył, iż dey mne żadno-

ho prawa na Smołyn pokazowaty nepotrzeba, bo se to znaczne z lystow samohoż pana Pekarskoho zamennych pokazało, iż Smołyn władczyni był, w kotorych lystech żadnoje zmenky ne czynyt, aby Kosyckie hruntly z Smołynskymy panu Pekarskomu w otmene były dany, ale tylko Smołynskie, jako osoblywoho imenia, bo dey Smołyn należyt ku imieniu Tryszynskomu, acz y taja zamena nesluszne y neprawne se stała, jakom wyzszje pomenyl, a Kosycky osoblywe były zawždy, kotorych hruntow panu Pekarskomu jako rewyzorowe otmenoju ne dawaly, y wladyka Borzobohaty za Kosycky otmeny żadnoje ne brał, ale dey pan Pekarsky sam tyie hruntly zabrawszy, bez żadnoho prawa y zameny derzył, a w tom majuczy spor, obedwe strony, tak žaloblywaja jako y odpornaja daly to na rozoznanie naszoje sudownoje.

A tak my, sudyi, wysluchawszy dostatoeczne žaloby y odporu ich obejoch stron, a baczeczy to, hdyż z storony otca wladyki jeho mylosty umocowany jeho Romanowski menyl byty dwoje prawo z panom Pekarskym odno o žerebey piaty u Kosyczach Łamaszowski, a druhoje o Smołyn, na szto z obu storon lysty y prywyleja pered namy pokladaly, y szto sia dotyczet toho žerebia Kosyckoho, na kotory žerebey wladyka jeho mylost pokazowal nayperwey prywyley korola jeho mylosty Alexandra sławnoje pamety, iż tot žerebey w Kosyczach Łamaszowski Januszkowy dał, iż Januszko tot žerebey Łamaszowski na cerkow zapy-sal, na szto y potwierzenie jeho korolewskoje mylosty sławnoje pamety korola jeho mylosty Zyhmonta wyszło, a ku tomu iż tež y w lystech samoho pana Pekarskoho, jako w rewyzorskom, tak y w Borzobohatoho nyhde se ne pokazujet, aby tot žerebey Kosyckiy wladyczyn panu Pekarskomu mel byty otmenoju dan, a izby jeho Smołynom mely nazywaty, ale jeszezo to se w tych lystech naydujet, iż tolko hruntly Kosyckie

w lystie pana Naruszewyczowom wspomynajet, a o Smołyne nykotoroje zminki ne czynit, a w druhom lystie pana Sopeżynom y pana Grajewskoho tylko hruntly Smołynskie menyty byty u wladyki zabranij, a Kosyckych ne wspomynajet, a Borzobohaty lystom swoim swetezyt, iż tolko za Smołyn wziął otmenu, y Smołyna postupył, a hruntow Kosyckych wladycznych ne menyty,—z tych usych pryczyn jako se wyzszje pomenyło, skazały iesmo tot žerebey Kosyckiy Łamaszowski jeho mylosty otcu wladycy na cerkow Bożuju wedle lystow y prywylejuw jeho. A szto sia dotyczet Smołyna y hruntow ku nemu należacych, tedy wodle lystu rewyzorskoho pana Sopeżyna, w ktorom pyszet, iż wziawszy toje selo Smołyn od wladyki bywshoho Borzobohatoho panu Pekarskomu za hruntly jeho otmenoju podał, za kotoroje selo Smołyn czyneczy wladyci nahorodu, selo Berezowyczy otmenoju dał, szto y sam wladyka bywshy Borzobohaty lystom swoim przyznawajet, iż na to pozwoyl y toje selo Berezowec otmenoju za Smołyno prynial, na ktoruiuz zamenu pan Pekarsky y potwierzenie jeho korolewskoje mylosty hospodara naszo ho sobe wyprawyl, kotoroje pered namy pokazowal; a ku tomu iż tež y tepereszny wze wladyka sam tuju otmenu za Smołyn selo Berezowec derzał, y tym szalował wedle woli swoiey, szto se z wypysu uradowoho pokazalo, z tych pryczyn zachowujuczy pana Pekarskoho wodle tych lystow jeho y potwierzenia jeho korolewskoje mylosty, skazały iesmo panu Stanisławu Pekarskomu toje selo Smołyn zo wsymy hruntamy ku tomu selu należaczymy u wecznoje derżanie y pożywanie. A szto sia dotyczet sela Berezowca, kotoroje jeho mylost wladyka otmenoju majuczy za Smołyno y z ruk swoich wypustyl, tedy jesty pochoczet z tym o to mowity, komu to z ruk swoich wypustyl, w tom wolne mowenie jemu zachowaly iesmo. Kotorohoż wskazania sudownoho pan Pekarsky nepryimujuczy, o žerebey Kosyckiy apellowal na roz-

sudok jeho korolewskoje myłosty, a władyka także ne prymujuczy wskazania naszoho o seło Smołyn apellował też na rozoznanie jeho korolewskoje myłosty, ktoroje apellacyi my im obejom storonom dopustyły, jakoż y rok jeśmo złożyły wodłuh statutu, hdyż jeho korolewska ja myłost na ses czas jest w korone Polskoy, tohdy po pryjechaniu hospodarskom z korony Polskoje y po wjechaniu w hrancye welykoho kniazstwa y zeml tutosznemu panstwu jeho korolewskoje myłosty należacych, od toho dnia, jako jeho korolewska ja myłost wyjehaty raczyt, za czotyry nedeli; na kotoryi rok y den naznaczony jako storona powodowaja, tak też y storona obżałowanaja pereał jeho korolewskoju myłostu ku wysłuchaniu rozoznania y dekretu jeho korolewskoje myłosty ustanowytysia majut pod obowiazkami, u statute opysanymy o appellacyach, ktoruju sprawu y sud nasz weleły jesmo do knyh sudowych zemskych zapysaty, na szto y wypys z knyh jeho myłosty otcu władyce dały jeśmo pod naszymy peeczatmy. Pysan u Beresti.

U tego dekretu przy pieczęciach dwoch sędziego y podsędka, podpis ręki pisarza ziem. takowy: Patey pysar zemski. Ktory to takowy dekret ruskim pismem pisany przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowaniu podany w sposob przenosu iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго городского суда за 1760—1763 г. № 7061, стр. 569—580.

№ 76—1571 г. Ноября 1 дня.

Мировая добровольная сдѣлка между Жерчицкимъ священникомъ о. Яцкомъ и повѣреннымъ Екатерины Зихорской изъ Покаяева о пяти копахъ грошей.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta ipso die et festo Omnium San-

ctorum anno Domini 1571, coram generoso Nicolao Zalesky, vicecapitaneo Mielnicensi.

Pacaniewo cum Zercice.

Nobilis Stanislaus Kondzierzawskij factor generosae Catarinae Zichorska de Pakanyewo, nomine eiusdem dominae suae proposuit coram praesenti officio super honestum Jaczko, poponem rutenicum in Zerczice de eo, quod ille non vult neque curat quinque sexagenas grossorum dominae illius Zichorska per illum laborioso Osip Konochowicz subdito eiusdem dominae illius et hucusque non persolutas solvere vel medium mansum porrigere, quem ipse Osip Konachowicz tenebat. Ex adverso citatus honestus pop rutenicus dixit: iam duas sexagenas grossorum dedi Decz, vasalo sacrae regiae maiestatis in Zercice pro arenda eiusdem medii mansi. Et officium inhaerendo priori decreto officii tum denique aresto per actorem facto, praefatas quinque sexagenas grossorum solvendas ab hinc in 2 septimanis actori decrevit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда № 10891. л. 95 обор.

№ 77—1572 г. Октября 18 дня.

Фундушь Прусской церкви во имя Рождества Пресвятой Богородицы.

Aktykacia funduszu, cerkwi Pruskiej służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, mscia Nowembra piątego dnia v. s.

Przed aktami Icy Imperatorskiej mosci Katarzyny Alexieiwny, Samowładnącej Monarchini Całą Rossyą etc. grodzkiemi powiatu Sluczoreskiego stawiając obecnie I. X. Jan Baykowski, paroch cerkwi Pruskiej, kopia funduszu na cerkiew Pruską służącą przy okazanym autentyku rus-

kim do akt podał, ktorey wyrazy takowe:

Juria Jurewicza, kniaziaty Sluckoho namiesniku naszomu Pruskomu Iwanu Paszkiewiczuz dajem toie wiedati, iż dali iemu cerkow Pruskuiu Rożestwa Preswiatyia Bohorodicy Baykowskomu naszomu Oheiu zawiedati i diela swiaszczynskiie w ney sprawowaty y ty by wiedaiuczy o tom tuiu cerkow iemu podał y poruczył tak też wsim poddanym naszym dwora Pruskoho, a wradu twoiego przykazał, aby ony uže od toho czasu nihde inde odno do toiey cerkwi Bożoy duchowienstwa swoy poñnili y na kaźdoiu nedelu y na kaźdoie swiato tam sia schodili, tak też abyś pod winoiu naszoiu piatma kopami hroszey im rozkazał, aź by bez wienca w małženstwie swiatom ne mieszkali y deti swoy do toiey cerkwi Bożoy chrystiti nosili y ieho do spowiedi k sebi wzywali y tomu z łaski naszoy pozwoliliśmo iemu na kaźdy hod na praznik Rożestwa Preswiatoy Bohorodicy dla nasukiwania swieczy medu rozsytiti weder składu sluckich dwateat czetyry także y na Heorhia Welikomuczenika dwateat czetyry, kotory to med bez myta y prysyty wyszynkowaty wolno, a na cerkownym gruntie aby sie nie ważył ani dwor, ani arenda pereszkozy czynit, niezoho inszaho szynkowat opocz iednaho medu brackaho, a z toho wosku swieczu do cerkwi Bożoy nasukiwaty powinno, w czom aby iemu nikotoroy perekazy ne czyniti konieczno. Pisan w slucku leta Bożeja od narożenia tysecza piatsot semdesiat wtorocho, mesacza oktobra osimnancatoho dnia.

W tey kopij funduszu mieysce pieczęci tak się wyraża (L. S.) Ktora kopia, za podaniem oney do akt, iest do xiąg grodz. wpisana.

Изъ актовой книги Слуцорескаго градскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596 л. 213.

№ 78—1573 г. Февраля 6 дня.

Продажная запись на участокъ земли отъ русскаго священника въ г. Дрогичинъ на той сторонѣ р. Буга о. Василя Сеховича Яшкѣ Силкѣ и его женѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczin feria sexta ante dominicam Invocavit proxima anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, praesentibus quibus supra.

Venditio orti per pop Siechowic provido Jaczko Silko.

Comparens personaliter coram iudicio bannito et actis praesentibus scabinalibus civitatis Drohicensis providus Wasko Sychowicz, pop ruthenicus ex illa parte fluvii Bug, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, sed animo suo deliberato, palam et per expressum recognovit, quia ortum suum in Miezieloczie iacentem, a meta providi Sawka Miezielowicz ex una, et viam currentem ad Mosezik in Zabuże partibus ex altera, in illa parte fluvii Bug situm, prout in se habetur, cum totali ipsius orti haereditate ac cum omnibus et singulis utilitatibus, ex eodem orto provenientiibus, nihil ibidem pro se excipiendo, ita prout eundem solus tenuit, habuit et possedit provido Jaczko Silka et uxori ipsius Annae, concivibus suis, pro quinque sexagenis grossorum numeri polonialis perpetue et in aevum vendidit per eosdem dictum ortum cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario tenendum, habendum, perpetue possidendum ad ususque suos et suorum successorum beneplacitos convertendum. Exnunc eisdem conjugibus realem intromissionem et actualem possessionem in praedictum ortum venditum per scabinos juratos, quos sibi elegerunt et praeconem advocatiale[m] admittendo. Et hieidem comparentes coram iudicio providi Andreas Cheez et Alber-

tus Gaszka scabini et praeco Syenko jurati palam recognoverunt, quia providum Jaczko Silka et uxorem eius Annam in praedictum ortum, ipsis per Vasko Syechowicz perpetue venditum, juxta acta inscriptionis desuper habita intromiserunt, possessionem contulerunt, nemine impugnante. Super quod judicio memoriale solutum est.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 347.

№ 79—1575 г. Юля 6 дня.

Запись на уволокѣ земли дьяку Вишницкой церкви отъ воеводы Новгородскаго Павла Ивановича Сапѣги.

Aktykacia nadania J. W. Ime. pana Sapichy na włokę pola dziakowi cerkwi Wisznickiey.

Roku tysiąc siedmset szeszedziesiąt pierwszego, miesiąca Marca iedynastego dnia.

Na urządzie J. K. mei grodzkim Brz. przed aktami staroscin y przede mną Karolem Wieszczyckim podstolim y podstaroscim sądowym grodz. wtwa Brze-o comparendo personaliter w Bogu wielebny ime. xiądz Stefan Hryniewicki, prezbiter cerkwi Wisznickiey, nadanie J. W. Imci pana Pawła Iwanowicza Sapichy, woiewody Nowogrodzkiego, na włokę pola diakowi cerkwi Wisznickiey służące ad acta podał, ktore wpisując w xięgi de verbo ad verbum tak się w sobie ma.

Ja Paweł Iwanowicz Sapicha na Kodniu y Bockach dedycz, woiewoda Nowogrodzki, oznaymuiu tym moim listom, iż bili czolom poddanyi moi meszczanie Wisznickii za Chilimonom popowiczom Wisznickim, prosiaczy мене, abym jeho zachował pry cerkwi Bożoy Wisznickoy diakom, y za jeho posłuhu żeby cerkwi Bożoy pilen był, abych jemu dał wołoku zemli wolnuju y dom w miasteczku mo-

im Wisznickom, na czom by mógł wyżywienie mety, cerkwi Bożoy służaczy. A tak ia, widiaczy jeho posłuchy do cerkwi Bożoy pilnym za czolombyciem y prozboiu ieho. chotiaczy ieho pry cerkwi Bożoy zachowaty słuhoju cerkownym ustawiecznym, dał iesmy jemu w miasteczku moiem Wisznickom wołoku zemli wolnuju y dom. Kotoruiu wołoku maiet on y dom derżaty y wżywaty y cerkwi Bożoy posłuchami swoimi diackimi posłuhowaty y pilen byty. A mni z toiey wołoki y domu czynszu niakoho y osypi żytnoy, y owsianno y wszelakich innych podatkow ne powynen budet płatyty do toho czasu, pokola cerkwi Bożoy posłuchami swoimi diackimi posłuhowaty y pilnowaty budet. I na to jeśmy jemu dał sey moy list pod peczatiu moieju y z podpysom własnoy ruki moiey. Pisan u Wizniczach misiacia Jula szostoho dnia, leta Bożoho Narożenia tysiacza piatsot semdesiat piatoho. U tego nadania przy przycisnioney pieczęci podpis JW. aktora takowy: Paweł Sapicha woiewoda Nowohorodzki rukoju własnoiu.

Ktore to takowe nadanie przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowaniu podane de verbo ad verbum iest do xiąg grodz. Brz. przyjęte y wpisane.

Изъ актовой книги Брестскаго градскаго суда за 1760—3 г. № 7061, стр. 573—4.

№ 80—1576 г. Августа 18 дня.

Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Феодосія, на имя Яцка Гринкевича Гриневецкаго о снятіи съ него и его жены Богданы отлученія церковнаго.

Actum feria quarta in crastino Epiphaniarum anno Domini 1579 coram generoso Jacobo Gorsky iudice castrensi Bielscensi.

Hrynevicae literarum inductio.

Nobilis Jaczko Hryniewiczzi veniens personaliter ad officium et acta praesentia castrensia terrae Bielscensis obtulit literas papirneas, rutenico caractere scriptas, sub sigillo episcopi rutenici Wolodimirien-sis, salvas et omni vicio carentes, petendo easdem ad acta castrensia inscribi ad-mitti, cui officium admittit. Quarum lite-rarum tenor est talis, ex ruthenico in po-lonicum translatus.

Błogosławienie Feodosiecia, Bożą mi-łoscją Jepiskopa Wolodymierskoho y Be-resthieyskoho, synu szmierzenia naszoho panu Jacku Hrynkiewiczu Hryniewiczkomu. Pisał y listh pissany przyczynny stareysyny naszoho czesnoho archiepiscopa mitropo-lita Kiiowskoho y Haliczkocho y wsiecia Rusz y ony przysłał do nasz zodaiucz, abychmo hniew nasz y wystupok twoy probaczywszy, klathwu y niebłahosłowien-stwo naszo, kothoroie ieśmo czeres list nasz na wasz podlu duchowienstwa na-szoho o poniathe w powinność żony two-iej Bohdany imieniem Bożym złożyli i od czerkwi szwiathoie zboru chrestiansko-ho odluczyli byli. Ino my, namowiwszysia y naradiwszy w thom z kapituloiu naszoiu, pamietaiuczy pismo nauki samoho Zba-witela naszoho, iesli zohreszaiuth pred wami czolowicki siemdziesiath kroth, siedmieryczeiu odpuszczath iem, y na inom mieszczu mowith: «buthhie miłosierni, iako y otiecz wasz niebiesny miłosierd iesth,» na listh przyczynny archiepiscopi upokore-nie y dokuku twoiu s tiebie thuiu klath-wu, miecz duchowny, niebłahosławienstwo naszo zdoymuiem, wolnych czyniem, do czerkwi zboru chrestianskoho y do wsich prawosławnych chrestian tiebie samoho, żonu twoiu Bohdanu y diethi waszeie po staromu przyuczaiemy, inszomu nikomu w takowom poniatu przykladu nie daiuczy, stho iest naprotiw Bohu swiathomu. A wiedze sam, abysz się w thom czul y toth hrech wasz postom, modlitwoiu y miło-stoinieiu zhlazywał, wo wsiem po woli

Bożey chodil, nasladuiuczy Pismo ieho swiathoie o thot hrech, abysz sia plakal, nie buduczy protivnikom zakonu. S tim milosth Bożeia, Preczystyia Je-o Matere y naszoho smierenia blahosławienie wsieh-da z wami da iesth. Pisan Wolodymieru leth Boż. Naroż. 1576, miesiacza Auhusta 18. Marcin Przyborski pisarz.

Изъ актовой книги Бѣльскаго земскаго суда за 1578—9 г. № 8222, л. 33 об.

№ 81—1577 г. Января 12 дня.

Фундушова запись княгини Раины Полу-бинской на церковь Св. Живоначальной Троицы въ селѣ Яблони.

Oblata foundationis e. Jablonensis ritus graeci.

Actum in castro Mielnicensi feria ter-tia post dominicam septuagesimae proxima anno Domini 1759.

Ad officium capitaneale actaque prae-sentia castrensia Mielnicensia veniens per-sonaliter admodum reverendus Joannes Szumowski, praepositus ecclesiae Gnoynen-sis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti fundationem ecclesiae Jablonen-sis ritus graeci ad inducendum et inscri-bendum in acta praesentia de tenore tali.

Ja Janowaia Polubinskaia Rayna Koptew-na, starostina Mstislawskaia y Radomskaia, czyniu jawno sim listom moim, iż ia upo-minuwszy mysli y chtiwost neboseczyka małżaka moiocho Kniazia Iwana, że on nebosezyk miał ton umysł budowati cer-kow wo imia Swiatoi y Żywonaczalnoy Troyey w zamku Horodysczu, iako y pred tym była, info po Bożomu izwoleniu rychło nebosezykom został, a ja by też rada na tom starom miscu tuiu cerkow budowała, yno to mui stali się ne możet, bo imenie toie Horodyscze z derżania moiocho wyi-szło, a ja zostawszy pry tomu imieniu tretey czasti, zbudowała na toie misce

cerkow nowuiu w seli Jabłyni wo imia Swiatoy y Żywonaczalnoy Troycy ko czesti y chwali Bożyiey y przyniała iesm sobi ku Bożestwennomu chramu y poddanym swoim bohomołcem swiaszczennika od Andryiowa za pozwoleniem panow Andryiowskich, na imia Ławrentyia, iakosz toj swiaszczennik buduezy pry toj Bożestwennoy cerkwy ustawieczne za ieho miłost hospodara korola y za ieh miłost panow y rad, tak tesz y za nas podawcow y za wsich prawosławnych chrystian Hospoda Boha powinien prositi y wsiakie dila duchownyie pod prawilom swiatych Apostoł y swiatych Bohorodeczynnych

wedle zwykłocho naszoy wiery chrystianstwa y k tomu bożestwennomu chramu, na czom by toj swiaszczennik mił meszkati, nadała iesm iemu y ditem jeho dwi wołok pola w Jabłyni, iak sia w sobi maiut, zo wsimi pożytkami wo wsich troch politkach obmesz z Truchonowey z odnoy strony, obmez z Omelanom woytom Tymoszewiczom y tretiiuu wołoku na Kolini obmezu Stefana, także wo wsich troch politkach y z tych wsich iako toj swiaszczennik, tak też by y diti jeho ne budut winnyi żadnich służb ani podwod, ani czynszow płatiti, ani żadnych tołok wieczne. Jeśli by toj swiaszczennik na toj swoiey zemli ku pomosczy swoiey y ku potrebie cerkownoy kmitka iednoho albo y druho ho posaditi mohł, to iemu to maiet byti wolno, także ieho kmitki nikim ne maiut byti poruszonyie, krom samoho swiaszczennika, a potom ditem jeho to iemu maiet y budet wolno y też w opatrnosti duchowenstwa ku bożestwennoy cerkwi iako to iest seło Jabłon, Dawydy, Kolino y Pokutiane maiut iemu dawaty żyta pulkopy z włok y z boiarskich wołok, także od imenowania ditey y od kreszenia y od więczania dochod zwyczajny iako pro możnost inszych chrystian. A on tesz powinien poiti czto sia dotyczet do chorocho z spowidiu y z Bożym tyłom niezym sia ne wymowlaiuczy; tak tesz czto sia dotyczy ludem ubohim tyło martwych do hrobu

prowaditi; i tesz iemu biti wolno w pot-rebi swoiey piwo y horełku robiti, seno za hroszy ne prodawati y tesz do młynajechaty bez mierki żadnoho zabronienia y tesz od Swiatoy Żywonaczalnoy Troycy kto sia prytrafit od żydow ryczy prodażnych y kto by przszoł z bydłom, pryiecdal z suknom, piwami y midami y inszymi prodażnymi ryczami y z iakiemi kolwek torhowiskami, torhowoie maiet byti vse na swiaszczennika wziatose. Dla tohoż ja tomu swiaszczenniku dała Ławrentyiu Łukaszewiczowi sey moy list pod moieiu pieczatoiu. Pisan w Witulini lita Bożodo Narodzenya 1577 roku misiacia Henwara dwanastodo dnia. Locus sigilli. Loci illus (?).

Post ingrossationem in acta praesentia castrensia Mielnicensia originale eidem offerenti est extraditum praevia quietatione officii praesentis notariatus.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда за 1755—1760 г. № 10983, л. 430 на об.

№ 82—1579 г. Мая 25 дня.

Письмо старосты Трыкоцинскаго и Васильковскаго Луки Горницкаго къ архимандриту Супрасльскаго монастыря съ назначеніемъ дня для личнаго приѣзда въ Васильково по дѣлу объ убійствѣ монастырскими слугами васильковскаго мѣщанина.

Termini castrenses terrae Bielscensis judiciales in Bransko curia regali celebrati feria secunda post dominicam Rogationum proxima anno Domini 1579 per generosum Jacobum Gorsky vicecapitaneum, Melchiorem Costro iudicem castrensem terrae Bielscensis.

Gornicki. Literarum ingrossatio.

Ad iudicium et acta praesentia castrensia Bielscensia veniens personaliter famatus Joannes Korbuth, ministerialis terrestris generalis, nomine generosi Lucae Gornicki, capitanei Thykoczynensis et Waszilko-wiensis etc. obtulit literas ad archiman-

dritam cenobij Supraslensis scriptas tenoris infrascripti, sigillo ejusdem generosi Lucae Gorniczki capitanei subimpressas et manu ejusdem propria subscriptas, salvas et in nullo viciatas, petens eas hic ad acta praesentia inscribi et ingrossari admitti, cui judicium admisit, quarum tenor de verbe ad verbum sequitur et est talis:

Moy łaskawy xieże Archimandrita! Dobrego zdrowia od Pana Boga wiernie w. m. życzę. Pamiętam, iżem iusz kilka kroć w. m. przez listh proszil, zebysz mi w. m. sprawiedliwosc uczynil z slug swoich, ktorzy zabili miesczanina Waszilkowskie-o Kołakowskie-o slachezicza z rodu, a w. m. tosz po mnie miecz chezial, iżbym w. m. uczynil pierwey sprawiedliwosc z urzednika swe-o, ktoremu w. m. o zranienie slug swoich winę dawasz, na imie Kothowskiemu. A thak aby niecz nie zawadzalo do they sprawedliwosci, kthorey szię ia od w. m. upominam, chocia-by pierwey od w. m. miała bycz sprawiedliwosc, iako o rzecz więthsą o zamordowanie cłowieka ucciwe-o, tedy ia przedsię nie chcę w. m. prawa przedluzacz, aby był karan kazdy, ktho szię winnym naidzie i skladam w. m. czas sprawiedliwosci na wigilią Boże-o wstapienia, tho jest 27 maia w Waszilkowie. A thak abysz tham w. m. raczył sam bycz prosę, a nie może li bydz, thedy abysz w. m. swe-o kogo baczne-o poszłał. A tham zaraz ia w. m. rad uczynię sprawiedliwosc iaka przystoi, zebysz w. m. chęthnie szię do the-o przyłożył, bo ia thesz thymi czasssy z domu odiechacz muszę. S tym szię laszeze w. m. zaleczam. Pissan w Lipnikach 21 dnia roku 1579. W. m. życzliwy przyaciel i sluga Łukasz Gorniczki starosta Tykoczynski i Wassilkowski.

Изъ актовой книги Бѣльскаго градскаго суда за 1578—9 г. № 8222, л. 329, 357.

№ 88—1579 г. Юня 29 дня.

Жалоба повѣреннаго монаховъ русскаго монастыря въ с. Кливинѣ о порубкѣ монастырскаго лѣса.

Acta terminorum castrensiuum terrae Bielscensis quaerellarum in Bransko curia regali celebratorum feria secunda post octavas Corporis Christi anno Domini 1579 proxima per generosos Jacobum Gorski vicecapitaneum, Mielchierem Costro ju cem officii castrensis terrae Bielscensis.

Biele. Protestatio.

Nobilis Martinus Kozak Borowski cum nobili Stanislao olim Mathiae Zimnoch et Casparo filio Petri de Zimnochii praesentia recognovit, quia eo et dictis nobilibus protestati sunt omnes et singuli subditi sacrae regiae majestatis de villa Biele tenutae Sarazensis magnifici Joannis Dulski, castellami Culmensis, capitanei Branscensis, Rogozinensis et Sarazensis super laboriosum Artisz Proskurka, subditum et advocatum monachorum Rutgenicorum vilgo czernczow de Kliwinowo villa de eo, quia ipse non metuendo penas contra quismodi damnatores sancitas, pertransienddo per graniciem silvae in fundo eorum Bielewskij arborum innumerabilium ad thyezi, palos et ligna aptarum in longitudinem, a campo ad Guila angularem Zlotnikowski, per duodecim zonas, et in latitudinem in medio manso excidit, correcepit penitusque devastavit et eradicavit, ubi vidit praefatus ministerialis cum nobilibus talem sylvam esse excisam et devastatam penitus. Pro qua devastatione sylvae suae ipsi subditi de villa Biele eundem Artisz Proskurka inculpaverunt super eumque protestati sunt.

Изъ актовой книги Бѣльскаго градскаго суда за 1578—9 г. № 8222, л. 424, 440 об.

№ 84—1580 г. Мая 23 дня.

Жалоба о наѣздѣ русскаго Козерадскаго священника на дворъ путнаго боярина Миколая Кишки въ дер. Передѣльѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festum solenne Pentecosten proxima anno Domini 1580 coram ut supra.

Kozyerady Pieredyelo protestatio.

Przysedszy do urzędu y xiąg grodzkich Mielniczkiech bojarzin puthny jego mczii pana Mikolaiia Kisski, woiewody Podliaskiego, starosthi Drogiczkiego y Bielskiego, Woyciech Mikolaiiewicz ze wssy Pieredyela Kozieradzki opowiedal y oswiatczal urzędownie uskarżaiąc się na popa ruskiego Kozieradzkiego Andrzejya o tho: Ysz on naiechawszy mocno gwałthem z dwiema synami sswemi Maczkiem Szylem, a Basiem dziakami y dwiema naymithami w then iczwarthek blisko przessly przeth świętham do domu iego we wsi Pierediele ssamego, żoną iego Zophia Wyrozębyanką y dwoie dzieci ich chłopiath malech niewinnie sbil, zranil, a plothy y koły ogroda iego posiekl, popsowal y gdzieby na then czas nie trafil się tam byc, a iego nie rarthowal urzędnik jego mczii pana woiewody Podliaskiego Kozieradzki pan Stanislaw Poniathowski, thedy by go był then pop zabil, kthory na dom iego z rucznicz strzelal, cheząc go zabic, czo mu y kniahinia Kowielska w Kozieradzkiech roskazuie. Y przy them opowiedaniu szwym stanowil przed urzędem staroseciem Mielnickim woznego ziemskiego Mielnickiego sliachethnego Krysthoffa Chibowskiego generala, kthory wozny general stawssy oblicznie uczynil relaczyą y sezual, isz będąc on s dwiema sliachcziczami, panem Stanislawem Poniathowskim, a Yanem Filą Sarnaczkiem z Chibowa y z inszemi ludzmi dobrimi w domu thego Woyciecha Mikolaiowicza

w the szobothę blysko przesła swiathczoną za thym opowiedaniem y okazaniem iego oswiatczayącego się o tho na thego popa Kozieradzkiego synami y pomocnikami iego przed niem woznym y stroną ludzi dobrych urzędownie uczynionym oglądal y widzial iego szamego Woyciecha zbithego, zranionego, tak ze y zonę iego Zofyą zbitią bardzo y liezącą s tego zbitcia iey doma, na kthorey sbithey ran sinych spuchlych na pleczech, a rękach iey niemało y dwoye chłopiath zbitych, zranionych syny ich male dzieci, s kthorych yeden chłopiecz na imie Jurek barzo raniony liezi y niewiedziecz będziely żyw, na kthorego cziele rane yedne krwawą wielką szkądliwą, a u drugiego chłopcza na pleczech y ręka iego rany sine y ploth okolo plieczieni, a koły zwierzehtu nad plieczienią ogroda jego Woyciechowego posieczone, porąbane y popsowane. A za thym seznanim y thą relaczyą woznego okazal then przerzeczony Woyciech Mikolaiowicz urzędowi staroseciemu Mielnickiemu rany na swym cziele cztery, s kthorych trzy w głowie iego s thylu głowy nad uchym lewym yedna krwawą przebitą barzo, a dwie sine spuchle, a czwartha ranę na szyi za uchym lewym spuchłą y niemało inszych powiedzial ran miecz synich na pleczech szwych. O kthore rany swe thak zony swey y dzieci swych d(w)uch chłopezow malech sbitych y zranionych, yako y tho strzelanie z rucznicz, a lukow na niego y zoną y dzieczmi iego, a nayechanie gwałthowne na dom iego, a porąbanie y popsowanie plothu y kolow ogrodu iego dal winę themu popowi ruskiemu Kozierackiemu przerzeczonemu Andrzejyowi, opowiadaiąc się na niego y na kniahinią Kowelską, kthora się iego panią mieni byc y tho wszithko czyniez iemu roskazuie, ze nie yesth od niego y od synow iego dyakow ruskich przespieczien zdrowya szwego, a pokoyu miecz nie moze y skodę, a krzywdę wielką czierpię od nych niewinnie. Dla czego proszyl, aby tho opowiedanie

oswiadczenia iego y seznanie woznego relaczyi było zapisane, czo urząd wysłuchawszy y tych ran yego oglądawszy kazal zapisac.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1578—1580 годы № 10868, л. 354.

№ 85—1580 г. Іюня 28 дня.

Заявленіе вознаго о присутствіи его при принесеніи присяги свидѣтелями по дѣлу объ убійствѣ, съ данными о русскои церкви во имя св. безсребренника въ м. Яновѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi die dominico postriedie festi sancti Adalberti anno Domini 1580 coram generoso Martino vicecapitano Mielnicensi.

Relatio ministerialis protestationis judaei.

Przisedszy do urzędu, na akezie wszey napisanego y xiąg theraznicyszych grodzkich Mielniczkiech wozny ziemski Mielniczki sliachethny Thomas Rozwadowski oblieznie zeznal, isz żyd Szłoma Izakowicz, arędarz młynow Je-o Kr. Mezi Mielniczkiech, czynił pilnosez w then blisko przeszły piątek przed świętym Woyziechem będącz w Janowie z nim woznym iemu żydowi z urzędu stharoseziego Mielniczkiego przydanym y s sliachtą Szesesnem Janowiczem, a Andrzejem Grzegorzowiczem Rozwadowskimi, stroną mianymi gothowi ku przysiedze na roku iemu złożonym y na then dzień piątkowy własnie przypadłym wedlie decretu sądowego urzędu stharoseziego Mielniczkiego, mającz s sobą szesz swiadkow gothowych, ktorzy z nim przysiegacz mieli, trzy krzesziani, tho iesth Maczko Paczeliewicz, a Dawid Romanowicz y Kacz Jaczkowicz, mieszczanie miastha Je-o Kro. Mezi Mielniczkiego, a żydy trzy na imię Herczyk Thodoroszowicz, a Marek Dawidowicz y Jakub Zyskielowicz z Janowa miastha je-o

mez xiędza biskupa Łuczkiego, gdzie cheząc s thymi swiadkami swymi przereczonymi samosiodem przysięcz naprzeciw poddaney je-o kro. mez. wsi Mierwicz Mielniczkiey na imię Choczy Niesuthorowny Osthaszychy, wdowy, powodowey strony y wedlie they rothy, na dekreczie sądowym opisaney y przy thym ossobno z rothą przysięgi żydowskiey z statuthu ziemskiego Polskiego koronnego jako y kthorym obyczaiem miał przysiegacz wypisaną dosthathecnie, iako niewinien y nie iesth przyczyną on sam pozywany ani żona iego they smierezi nagley y zabiezia nieboszczycze Hanusze, czorki rodzoney they Chocze Osthaszowey, alie the smierz y zabiezie ona nieboszczycza Hanusza przereczona miała z przygody od thoku z gory sienney przez nią samę ruszonego y przewazonego zabitha, gdy na gorę szła po drabinie wziącz siana koniowi iego, gdzie spadła na ziemię y s thym thokiem poruszonym, albo za koniecz iego uiętym, a na nią zaraz spadłym, czo wszysthko szyrzey w them decreczie sądowym iesth opisano. Kthorey przysięgi on z nimi iemu skazaney pilnował thego dnia tham w Janowie u szkoly żydowskiey y u cerkwie ruskiey świętego Bezmieznika czekaiącz, a zdącz strony powodowey asz do samego wieczora. A strona powodowa Chocza Osthaszowa iako sama tham nie była, thak y nikogo od siebie tham pilnowacz thego roku y iego na the przysięgę wiesz nie przysłała. Kthorą on pilnosez swą o tho, a iey niebythnosez im woznym z stroną pomienionych szliachezczow y popem ruskim Onisiem Chwiedorowiczem y inszymi liudzi dobrimi, kthorzy z nim tham byli, prosił then żyd, aby tha relacia woznego była zapisana.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1578—1580 г. № 10868, л. 323.

№ 86—1582 г. Февраля 4 дня.

Заявленіе вознаго о поведеніи священника Грушовецнаго Никольской ц. о. Степана Грицковича.

Proces pracowitego Wasilewicza na prezbitera Hruszowskiego.

Тогож дня (1582 г. Марта 8 дня). Постановившыся на враде его королевское млсти кгродскомъ в замку Берестейском возный повету Берестейского Станислав Мрочко вчинилъ сознаниѣ до книг кгродских, иж року тепер идучого осмъдесять второго, мѣца Февраля четвертого дня, оповедал дей перед нимъ вознымъ войтъ и намесник места гдрьского Городецкого, будучы от пна Лукаша Холмовского, на имя Хома Василевич на священника Грушовецкого Миколского Степана Грицковича о томъ, што дей дня вчорашнего у суботу будучы дей тому Хома Василевичу в дому помененого Степана Грицковича в священника Грушовицкого з месчанкою гдрьского Городецкою на имя Ганею Лебцовною, которая дей тому попу служила болниъ нижъли дестъ годъ, не давъши дей ей ничего, прочъ от себе отослалъ. То пак дей тотъ Хома, чынечи досытъ повинности своее, яко войтъ и наместъникъ, иж повиненъ в кривдахъ и долеклостяхъ подъяныхъ гдрьских Городецкихъ, кгда дей приехал с тою мещанъкою в домъ власный того священника до Грушовое, уоминался дей ему, абы той мещанце на имя Ганъне за службы ее заплатил, он дей той Ганъне заплатити и дати ничего не хотел, одно дей згола з дому его нишчимъ пошла, а потомъ дей кгда тот Хома Василевич з дому того священника Грушовецкого ехати хотел, тогды дей тотъ священникъ Грушовецкий самъ особю своею власною рукою его дей Хому Василевича у воротах своих дворных порвавши кий, которымъ

ворота были подперты, окрутне збилъ и зранил, яко ж дей он возный на нем тых ран огледал и видел дей на томъ Хома Василевичу рану кривавую на тъвари на левой стороне на ягоде, а другую рану видел на губе на левой же стороне также кривавую пробитую, а на руце левой на палцу середнемъ рана кривавая пробитая, которые раны менил дей передъ нимъ вознымъ тотъ Хома Василевич киемъ битые отъ священника Грушовецкого Миколского Степана Грицковича. А при немъ возномъ на тотъ часъ при огледаню тыхъ ранъ были стороною, земляне повету Берестейского, панъ Иванъ Федорович Боллоцкий, а пан Мартинъ Станиславович Хлудинский, а пан Степанъ Юскович Грушовецкий. Которое ж оповедане возного сознание до книгъ кгродских староства Берестейского записано. Писан у Берести.

Изъ актовой книги Врестскаго гродскаго суда за 1577, 1569, 1582 и 1621 годы, № 7013, стр. 1419—1421.

№ 87—1582 г. Октября 15 дня.

Фундушь Еремичской церкви Рождества Богородицы.

Aktykacyia kopij przywileju cerkwi Jeremickiey służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, mscia Nowembra dziewiątego dnia v. s.

Przed aktami Jey Imperatorskiey mci Wieliczestwa Katarzyny Alexieiwny Drugiey, monarchini Samowładnącey całą Rosyą etc. grodzkiemi pttu Sluczor. stawiając osobiscie I. Pan Teodor Grachowicz kopią dokumentu cerkwi Jeremickiey służącego słowy ruskimi, a literami polskimi pisaną, przy autentyku ruskim do akt podał, który tak się wyraża:

Alexander kniaże Sluckoie oznaymujem tym naszym listom, iżeśmo podali cerkow Je-

remickoju bohomołcu naszomu, otcu Ławrentiju Emelanowiczu Melechowiczu, któraia pomenennaia cerkow do sich czas nadania ani funduszu nie miała, do ktoroy cerkwi to iest dla chramu Preswiatyia Bohorodycy Rożestwa nadaiemo wiecznymi czasy y ni pres koho nie otiemlemo zemli ohorod wedle dwora y s popławom try wołoky wsech zabołoty, zo wsiami do ich należnościami, paszą y do lisu na budynok y drowa y stała dla pszezoł bohomołcy pomenennoy cerkwy pozwolaem u kamen sytyty weder dwanadcat kożdoho roku na praznik Rożdestwa Matery Bożyia wolno bohomołcu naszomu sytyty bez żadnoy pereszkozy od arędara naszoho. Parafiianie należat syie seyła: Zaholnoie, Niewołoże, Smolhowo, Juszkowicy, Zabołotyia, połowica ludey w Kostynkach, Czeczenie, Obczyno welikoie y małoie należat do cerkwi Jaroszowskoj przed tym, pokismo sey pomienennoy cerkwi nie fundowali; teper y onyie sela do sey cerkwi należaty maiut. Pomienennyi też bohomołca, przy tey cerkwi zostaiuczy, powinien za nas y o wsich ku Hospodu molilstwowaty, żywuczy przystoynie y owca soby powirennia uczaczy puty Bożyia, ktoromu to bohomołcy, ieżeli dast Boeh mity potomki hodny samu Jiereyskaho, poki stanie ich familij, od sey cerkwi ne maiut byt oddaleny. Na szto dla pewnośty lipszoj dalysmo iemu y sey nasz list z naszeiu pieczatyiu y z podpisem ruki naszeia pieczatyiu. Pisan w Ślucyku lita ot narożenia Syna Bożoho tysiecza piatsot osmdessat wtorocho, miesiaca Oktobra pietnastoho dnia. U tey kopij podpis ręki oraz oznaczenie pieczęci niemniey swiadectwo archimandryty Ślucckiego o zgodności tey kopij z oryginalem tak się wyraża: Ręka swą (L.S.) Ta kopia funduszu cerkwi Jeremieckiej ze się słowo do słowa z oryginalem zgadza swiadecze Dat dnia siednastego Junij v. s. tysiac siedmsat czterdziestego osmega anno. Jozeff Oranski archimandrita Śluccki. Ktora to takowa kopia wespoł z autentykem, za podaniem do akt przez wyż wyrażoną

osobę, iest do xiąg grodz. Śluczor. zapisany.

Изъ актовъ книги Слуцорескаго градскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596, л. 283.

№ 88—1582 г. Октября 9 дня.

Вводный листъ на им. Харитоново, Брест. в., съ данными о церковной землѣ мѣстной церкви.

Intromissia z inwentarzem na dobra Charytony od I. P. Roszczyca I. P. Haykowi z ograniczeniem.

Тогож дня (лета Бож. парож. дфлѣ (1582) меца октебра кт (12) дня.

Передо мною Павломъ Секлицким, городничым Берестейским, в тот час на местцу ясне велможного пна его млети пана Виленьского владом у Берести будучым, ставши обличные на вrade возный повету Берестейского Юри Крыштофович вчинил сознанье, иже был въ справе пана Адама Гайка, конюшого Городеньского, при увязанью его млети в часть именича Горанна Рожчыча, водъле листу его продажного, якожъ того увязанья и описанья меновите дворца и кгрунцовъ, во што ся увезал, помененый возный подал на врад ку записанью до кнингъ кродских рейстръ за печатю своею и за печатми людей добрых, стороны при нем будучое, который же рейстръ в слове до слова такъ ся в себе мает.

Року осмъдесят второго, меца октебра девятого дня. Реестръ еписанья двора Харытоповьского через мене Юрия Крыштофовича, возного повету Берестейского, двора пана Горанна Ивановича Рожчыча, который панъ Гораннъ пану Адаму Гайку, конюшому его королевьское млети Городеньскому на вечность продалъ и через мене возного его млети самому в держанье вечьстое поступилъ, то есть напред того двора будованье, светлица

зъ сѣнами, с коморою, въ светлицы печ и лавы, и коминъ, въ сѣнях изба з сѣнми, в ызбе лавы есть; свирен и сзаченками, клуня рубльеная, хлевцы два рубленые, двор увесъ огорожонъ жердми и плотом олховым—то все самъ панъ Горайнъ Рожчыч передо мною вознымъ добровольне поступилъ. Трохимъ Ляхович, бояринъ его млсти пана Адама Гайка, на местцу его млсти пана Гайковомъ. А то есть люди: на имя Ивашько Лукович служба, в него сын один Самуило, быдъла в него волю и кляча; Данило а Ничыпор Макаровичы служба, в него сынъ Данилов Михал, а сыны Ничыпоровичы Иванъ а Васко, в них волов соха одна, кон; а Васко Букашевич служба, сынов два: Иванъ, Коньдратъ, вол одинъ; Матей Мазур волъ одинъ, полслужбы; Хома Михнович полслужбы, в него вол одинъ. А под тымъ же дворомъ гай олховый не малый; якож сам панъ Горайнъ Рожчыч зо мною вознымъ коло венх земель, коло стень в коло ездилъ и заводилъ. Которые стены напервей урочыщомъ от гайца краемъ волокъ Смоленских от села Смоленского и пришьла концомъ къ Ясенову; другая стена от Яснова край волокъ же Смоленских концомъ урочыщомъ къ Точыщомъ; третья стена от Точыщъ идет олшынами, краемъ застенъка пана Пекарекаго, урочыщомъ у дуба, от Прослика коньцом пришла до кгрунту пана Адама жъ Гайка; четвертая стена с полупочья одьнымъ коньцомъ взелася от кгрунту пана Адама жъ Гайка боком, краем сеножатп Смоленских, коньцом пришла ж до сеножатей тогожъ Горайна Рожчыча Подселинских; тамже подъле тое стены в боку на другомъ на местцу под селищамми ж з одное стороны кгрунт идет пана Костев и тамъ далей пришлоъ кгрунтъ пана Адама Гайка, а въ головах кгрунтъ пановъ Костевичов, а бокомъ кгрунтъ идет пана Адама Гайковъ врочыщомъ Круковский; а четвртое стороны припер кгрунт тот же, што верху меновали

дворный; на третем местъцу кгрунт врочыщомъ под селищамми узалося головою отъ межи Круковское, а коньцомъ прышло до кгрунту церковного наданья Харытоновского, который кгрунтъ церковный держит заставою от пана подданный пана Зьеновевича Максьюта Карабанович, а з одьного боку идет кгрунт пна Адама Гайка Круковский, а з другого боку идет кгрунт пана Адама Гайка Круковский, который маєт замесою от пна Михайла Кости; на четвертомъ кгрунтъ нива врочыщомъ под селищамми, головою почаласе от межи пановъ Костев, а коньцомъ прышло до кгрунту пана Адама Гайка, однимъ бокомъ идетъ краемъ кгрунту пановъ Костевичов, а з другое стороны идет краемъ кгрунту пана Адама Гайка Круковский кгрунту; на пятомъ местцу кгрунт урочыщомъ усели подле Максимов узалося гологою о кгрунт пана Адама Гайка, а концомъ прышло къ кгрунту пана Подаревского; а з одное стороны идет кгрунтъ пана Богдана Гайка и кгрунт пана Подаревьского, а з другое стороны идет кгрунт Круковский пана Адама Гайков; на шостом местъцу кгрунт сеножат усели подле Максимовъ головою почаласе от кгрунту Круковьского пана Адама Гайка, а концомъ прышло къ кгрунту Богдана Гайка, а з одного боку идет кгрунтъ пана Адама Гайков Круковский, а з другое стороны кгрунтъ панов Круковских; на семом местцу кгрунтъ урочыщомъ на загорю нива от стены пана Пекарекаго, а коньцомъ к межи панов Костев и з боку пановъ Костев, а с четвртое стороны кгрунт пана Адама Гайка Круковский; на осомомъ местъцу кгрунтъ на врочыщу на Криви почаласе отъ межи пана Подаревьского, а концомъ прышло к дорозе, што идет от Залеся на Бор, з одное стороны и боку кгрунтъ пана Пекарекаго Круковский и кгрунтъ пана Богдана Гайковъ и пана Зьеновевича и за кгрунтъ Круковский пана Пекарекаго; на девятомъ местцу

кгрунтъ на вѣрочыщу на Кедочках от кгрунту пана Адама Гайка, а концом подѣлазокъ къ межи пана Подаровского и къ межи пана Адама Гайка, а з одное стороны идет кгрунтъ Круковскій пана Пекарского, а з другое стороны кгрунтъ идет панов Костевич и пана Адама Гайка; на десятомъ мѣстцу кгрунтъ врочыщомъ на Долгом от стѣны Непокѣйчыцкое, а концомъ къ кгрунту пана Адама Гайка, з одное стороны кгрунтъ Круковский пана Млодиньского, а з другое стороны кгрунтъ пана Зьеновевичов; на одинадцатомъ мѣстцу тамже на Долгомъ от кгрунту пановъ Костев, а концомъ пришьло къ кгрунту пана Адама Гайка Круковскому, а стороны кгрунтъ пана Костев, а з другое стороны кгрунтъ пана Млодиньского Круковский; на дванадцатомъ мѣстцу врочыщомъ на Голубцы с трехъ сторонъ кгрунтъ пана Костевъ, а четвертое стороны кгрунтъ Круковский пана Млодиньского; на тринадцатомъ мѣстцу тамже на Голубцы межи кгрунтовоу трехъ сторонъ пановъ Костевъ, а с четвертое стороны пана Млодиньского кгрунтъ Круковский. Тыѣ веи мѣстца верху менены панъ Горанъ Рожычъ самъ передо мною вознымъ завел и подал в моц и въ держанье боярину пана Адама Гайка Трохиму Ляховичу, на мѣстцу его мѣсти пана Гайковомъ; при которомъ подагню и завоженю при мѣне возномъ на тотъ часъ были земяне повѣту Берестейского панъ Дмитръ Семеновичъ Здитовецкій, а панъ Семень Ленковичъ возный, якожъ ихъ мѣсть до сего реѣстру при моеи печати и свои печати прыложыти рачыли, который я реѣстръ далъ до кбнигъ под печатью моею для записованья. Писанъ у Зборогахъ. Которого жъ сознанья возного и реѣстру его помененого до кбнигъ кгородьскихъ староства Берестейского уписано. Писанъ у Берестыи.

Изъ актовой книги Брестскаго городского суда за 1577—1621 годы, № 7013, стр. 2067—2071.

№ 89—1582 г. Октября 29 дня.

Актъ осмотра тѣлесныхъ поврежденій, нанесенныхъ Никольскому священнику о. Гавриилу и его сыну Демьяну на дорогѣ Клещельскимъ подстаростой Ленартомъ Фальковскимъ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta postridie festi Omnium Sanctorum anno Domini 1582. Coram ut supra.

Kleszecele contra Falkowski vicecapitaneum relatio ministerialis de vulneribus.

Ministerialis generalis terrarum regni nobilis Mathias Wlosth, veniens ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis, exhibuit ac porrexit extractum ex actis officii proconsularis et scabinalis oppidi regii Kleszecelesis sub sigillo ejusdem civitatis autentico emanatum relationis suae ante coram illo officio civili Kleszecelesi factae conspectorum vulneratorum duorum, videlicet sacellani ruthenici alias popa ruskiego, honorabilis Gabrielis vulgo Hawryła sacelli Mikulinski in oppido Kleszecele et filii ipsius honesti Demyiani vulnerumque ipsis utrisque illatorum ac in ea relatione sua expressorum, petens admitti eam in acta praesentia inscribendam. Quam officium praesens recitatam videns officiosam et in nullo viciatam, ipsi recognoscenti inscribere admisit. Cuius extracti relationisque tenor verborum sequitur eiusmodi.

Dzysio w niedzielę XXIX dnia Octobra roku 1582. Stanawszy oblicznye *) . . . je-o mezi myasta Kleszeceleskie-o to iesth szlachetny Lenartha Bara burmistrza, Waska Chomicza, Waska radzkich, Mielenya Oleszkowicza lawnika szlachetny Wlosth, wozni ziemski, będąc przydany z urzędu thegosz (Kleszeceleskiego, mając przy szobie szlachetnich Waska Chomicza, Waska li-

*) Верхній правий уголь документа отъ сырости сплилъ, выкрошился и подклеенъ чистою бумагой.

kowicza radzkich, Mielenia Oleszkowicza lawnika, a na the(n czas) był prossony y wezwany szlachetny Marczyn Nyedzielski ku oglądaniu ran na Hawryle, popie ezerkwy Mikulinskiey, yakosz czy wyssey pomienieny, gdy przysli w dom thego Hawryła popa Mikolinskie-o, widzieli one-o samego zranionego i zbithego y Demiyana szyna iego. Naprzod na szamim Hawryle popie widzieli ran sinich czterzynaszcze, tho iesth począwszy od głowy po wssistkiem cziele asz do udow po prawey stronie, y pod okiem theyże strony także rana synya znaczna y wszystkie rany sinye znaczne. A ran krwawich pięcz, tho iesth na prawym boku krwawa szthychowa, dobrze znaczna, na udzie nogi prawey, a dwie krwawich klotych znacznych, na dloni ręki prawey y palecz myeziny sezolzem ciężthy, y tak dwye rany thę są skodliwe, a trzy nieskodliwe. A na Demiyanie popowiczu widzieli ran pierwssą na uchu lewym klothą szkodliwą, a w głowyc ran trzy ciężthych szkodliwych y na palezu lewey ręki ciężtha sezolzem szkodliwa. Kthore ran zadanye then pop powiedział przed thym że urzędem, ysz tho na dobrowolney drodze yemusamemu yszynowi ie-o przydało się. A na synye thego popa na Demiyanie także widzieli ran szesnascie sinich, począwszy od głowy asz do nog. Kthore rany ten urząd społecznie y z woznym na them Hawrilie popie y na Demiyanie synye ie-o dostatecznie oglądawszy, do xiąg seznał. W kthorych ranach żadne-u insze-u, yedno szlachetne-u Lenarthrowi Falkowskie-u, podstarosczie-u Klezczelskie-u. Quo extracto exhibito ac porrecto supraingrossato recitato, ipse ministerialis praefatus eandem relationem suam de his vulneratis et vulneribus eorum recognitione sua iterum recognovit vidisse cum nobilibus Andrea olim Stanislai . . . de Nurzcz hie praesente et Martino Niedzielski absente illos praefatos vulneratos enormiter, in quibus vulneribus et ad praesens tempus adhuc ignoraturque, si ex

illa vulneratione sua convalescent et vivi.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда за 1580—1582 г., № 10869, л. 674—5.

№ 90—1583 г. Марта 7 дня.

Продажные листы: А) на озимую пшеницу отъ зем. Василя Суммы православному священнику въ с. Жерчичахъ о. Якову Кузьмичу и Б) отъ послѣдняго еврея г. Мельника.

Termini castrenses Mielnicenses generales capitaneales nec non et causae officii querellarum celebrati et continuati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Reminiscere proxima anno Domini 1583 per generosum Albertum Sezawiczki in Starezewicze haeredem, capitaneum Mielnicensem, coram generosis Daniele Dziathkowski, vicecapitano, Leonardo Meżinski iudice castrensibus Mielnicensibus, praesentibus in ibidem generosis et nobilibus Paulo Seczigniewski, Jacobo Rusinowski, Alberto Gluchowski, Naum Thelaticzki, Martino Strupinski, Simone Wronczewski, Joanne Swieżewski, Bartholomeo Chibowski Borkulak, Paulo Sańkowski, Stanislao Ostrowski, Michael Summa, Petro Piotrowicz, Gregorio Summa, nec non ministerialibus generalibus regni nobilibus Christofero Chibowski, Andrea Radlinski et Andrea Korzeniowski ac aliis multis nobilibus, ad iudicia praefata congregatis, fide et honore dignis, circa praemissa existentibus.

A.

Suma decimae venditio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus honestus Jacobus Kuzmiez de villa regali Żerecicze, † sacerdos ritus graeci, a jure suo quovis competenti recedendo et eidem in hac parte renuntiando, huic autem ju-

risditioni praesenti castrensi Mielnicensi se cum bonis omnibus et successoribus suis in toto, quo ad praesentem actum et omnia infra contenta, libere subiciendo ac incorporando, in mente et corpore sanus existens, publice, libere ac per expressum verborum suorum recognovit, quia ipse nobili Wasil Summa, burgrabio castri Mielnicensis, triginta sexagenas siliginis hiemalis decimae, bene mundatae, alias *nie miotlastego*, super eundem pop in villa regali Zerczicze pro anno et aestate praesenti, vel eo deficiente in illius successores concernentes plenarie et integre, a subditis in villa regali Zerczicze extorquentis recipiendosque et ad bona sua villam Mosezona, vel ubi voluerit, adducendo ad usumque suis beneplacitis convertendas, pro summa certa, jam ab eo accepta, de qua ipsum quietat et liberum facit, vendidit, quam siliginem triginta casularum idem Kuzmicz pop vel illius successores aestate praesenti debet vel illius successores debebunt eidem Wasil Summa aut illius successoribus, a subditis de villa Zerczicze recipiendam ostendere illumque in pacifica receptione aut illius successores tueri et pacificare sub vadio sex florenorum pecuniae polonicalis, quod vadium idem pop in se, bona sua omnia mobilia et immobilia, in villa Zerczicze habita, et in successores suos libere asumit et asumit; pro (quo) quidem vadio ratione non satisfactionis inscriptioni suae, tam et pro siligine triginta cassularum citatus ad officium quodcumque tam villae Zerczicze, quam etiam ad castrum Mielnicense, vel illius successores citati per eundem Wasil Summa, vel illius successores, tenebuntur pro vadio et siligine triginta cassularum satisfacere, nullis dilationibus, de jure concessis in primo citationis verbalis termino, tanquam in peremptorio, non diferendo vera infirmitate et motione appellationeque se et successores suos abrenuntiando, nec quicquid sibi in auxilium contra praesentem inscriptionem assumendo, sua et suorum successorum sub

amissione totius causae et alterius similis et specialis vadii tuitione per praesentes.

B.

(Sub eodem actu).

Pop per judeum quietatio.

Coram officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans perfidus Abraham Samuelowicz de oppido Mielnik recognovit, quia ipse nomine perfidi Ilko Zelmanowicz judei de Woinin accepit et emensuravit, a honesto Jacobo Kuzmicz pop de villa regali Zerczicze de manibus illius decem octo co-retos siliginis mensurae Mielnicensis, per eundem pop eidem judeo Ilko pro festo Nativitatis Mariae Virginis cerographo inscriptae, pro quo Jacobo Kuzmicz pop fidejussit eidem judeo Ilko laboriosus Hricz Hrimaniewicz de villa Zerczicze. Ratione cujus siliginis emensurationis et cirographo satisfactionis idem perfidus Abraham eundem pop quietat et liberum facit perpetue, et eundem Hricz Hrimaniewicz a fidejussione emittit et liberum cedit, fidejubendo et se inscribendo pro pace ejusdem pop et Hricz, a perfido Ilko judeo, quod ratione praemissorum nullum impedimentum habebunt, intercedere, impensaque omnia et damna de aliqua habuerint, a Ilko judeo persolvere et reddere totiens, quotiens opus fuerit, sub vadio quindecim marcarum pecuniae polonicalis; pro quo vadio si se idem Abraham per eosdem pop aut Hricz tanquam fidejussorem citare permiserit, extunc de omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus tenebitur hic stare coram officio castrensi Mielnicensi et pro vadio satisfacere in primo citationis termino, tanquam in peremptorio, omnibus dilationibus, motionibus, appellationibus abrenuntiando, nec quicque sibi contra inscriptionem assumendo, suo et suorum successorum sub amissione totius causae et alterius similis specialis vadii tuitione; quod quidem cerographum idem Abraham Sa-

muelowicz judeus eidem Jiko super sili-
ginem praefatum per pop factum, eidem
Jacobo Kuzmicz, sacerdoti ritus graeci, co-
ram officio praesenti in manus proprias
reddidit, quod cerographum idem pop in
manus suas acceperit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго гродскаго суда за
1583—6 г., № 10870, л. 32, 41, 42 об.

№ 91—1583 г. Юля 19 дня.

Опись имущества землянь Винковъ съ дан-
ными о церкви въ Пештувянахъ, Ковен. пов.

Того ж мѣца октября сегого дня
(1583 г.)

Постановившыесе очывисто землянини
гдрьскій повету Ковенского пан Гавры-
ло Иванович Винко учынил оповедане,
иж он по смерти брата своего рожного
небожчыка пана Грыгоря Винка, кото-
рый имене их отчызное, прозываемое
Пештувяны, лежачое в повете Ковенском,
по зештю смерью с того света отца не-
божчыка пана Ивана Винка и брата его
старшого Миколая Ивановича Винка,
яко брат старшый, со всею маестностю и
речми рухомыми, от мала аж до велика,
в моце и в опеке своей мель и дер-
жалъ и им справовал до смерти своее,
по которого дей он смерти, маючы пры
себе возного зъ уряду земьского Ковен-
ского прыданого Войтеха Петровича и
пры нем сторону людей добрыхъ, беру-
чы тот двор и именье отчызное Пешту-
вяны со всею маестностю от мала аж до
велика, в моц и в опеку свою до лет
молодшого брата своего, взял и всякую
маестност отца своего в том имену буду-
чую, на рейстръ списал, который поме-
ненный возный Войтехъ Петрович перед
нами положыл. сознаваючы, иж дей то
все, што се в томъ рейстре поменяло,
передо мною возным и пры стороне лю-
дей добрыхъ пан Гаврыло Винко в ыме-
ню своем Пештувянском списал, и про-

сил, абы тот рейстръ и сознане возного
до книгъ земскихъ Ковенскихъ уписано
было, а так мы того сознаня возного и
рейстру чытаючы выслухавшы, велели
есмо до книгъ земскихъ Ковенскихъ упи-
сати, который рейстръ спочатку до кон-
ца от слова до слова так ся в себе
маеть.

Року от нарожения Сына Божего ти-
сеча пятаот оемъдесят третего, мѣца, ию-
ля деветнадцатого дня. Списане двора
именя Пештувянскаго, в повете Ковен-
скомъ лежачого, со веим будованемъ
дворным и гуменным, статком домовымъ,
з быдломъ рогатым и перогатым, стадом
свирепим, з челядю дворною, з людми
тяглыми, прывилей, листы куччы, за-
купчы листы на долги грошовые, сере-
бра, цыны, меди, железа, збожя голого мо-
лочоного и не молочоного, на поли жы-
та засееного, землян гдрьскихъ повету Ко-
венского панов Гаврыла а Василя Ива-
новичовъ Винковъ отчызны их зосталое
по смерти брата старшого их небожчы-
ков пана Миколая, Грыгоря Винковъ, ко-
торые тая брата их пан Миколай по
смерти отца их и своего тое имене Пеш-
тувяны держаль и им справовал до
смерти своее, а по смерти его, того па-
на Миколая, пан Грыгорей тое ж имене
Пештувяны и также со веим держал и
им справовал до смерти своее, а по
смерти его того пана Грыгорья, перед
нами Яном Станиславовичом Антмином,
земенином повету Троцкаго, а мною За-
харяном Федоровичом, Якубомъ Гры-
горевичомъ, земляны повету Ковенского, а
Войтехом Петровичом возным повету
Ковенского, зосталый брат по смерти от-
ца своего пана Ивана Винка и брата
пановъ Миколая, а Грыгоря, пан Гавры-
ло Винко, брат их рожный, зуполные
лета маючы, беручы в опеку свою тот
двор имене свое отчызное верху помене-
ное Пештувяны, со веим тым, як се у
верху поменяло и брата своего молод-
шого пана Василя Ивановича Винка,
так теж и статок, речы рухомые, зосталы

по смерти небожыка Грыгоря Винка брата их рожегого, то все перед нами показавшы и на сесь рейстръ меновите списали, то ест:

Найпервей двор: светлицы со всем чотыры, с печми, зъ оболонками старыми шклянными, избъ черныхъ с прымнами две, свирновъ тры, клеток челядныхъ тры, пивница каменная мурованая завалила се, стайня одна великая, другая малая, лазня з броваромъ, озница з ыстонкою; серебро: ложокъ тузины два малыхъ и великихъ посполитого збирания, кубокъ один не великий, посье серебряный позлотистый на оксамите черномъ, пукол на нем петнадцат и з занглем, пугвицъ серебряныхъ позлотистыхъ кручонныхъ, дрованыхъ осмь, пугвицъ серебряныхъ дутыхъ позлотистыхъ пят, пугвицъ малыхъ позлотистыхъ двадцат; цына: мисъ великихъ осмь, полумисковъ чотыры, прыставокъ чотыры, талерокъ двадцатъ, коновокъ тры, квартъ тры; медь: котелъ пивный, один, кухонныхъ котловъ два, малыхъ котелковъ два, трыноговъ два, баня меру медницы, лихтарыки два мосендзовыхъ, медница одна, скрыня железомъ окованая великая, скрыни две, скрыня четвертая з листами кунчыми и закупчыми, с привиллями, на долги листы: один лист небожыка пана Остафея Горьностая, воеводича Новгородского, на сто сорокъ коп грошей, другой лист того ж небожыка пана Остафья Горьностая на двадцатъ золотыхъ черленыхъ, третий лист пана Горностая на двадцатъ коп грошей, лист пана Илкговского пана Андреевъ на сто коп грошей; железа: ланцуги великихъ два, рожонъ железный один, оборона железная; стада: свирень две, жеребятъ трое, коровъ чотырнадцатъ, волов чотыры, быкъ стадникъ один, телятъ пятеро, овецъ трыдцатъ, свиней посполитыхъ трыдцатъ, гусей двадцатъ, куровъ трыдцатъ; гумно, свя и посад рубленый, одрын с хворосту плетеныхъ две; жыта копъ двадцатъ, у свирне овса бочокъ трыдцатъ, ечменю бочокъ двадцатъ, пшеницы

бочокъ дванадцатъ, гречыхи бочокъ петнадцатъ, ярицы бочокъ десеть, жыта бочокъ двадцатъ, в полю засееного бочокъ шестдесят; людей тяглыхъ службъ девет на име: Михалъ зъ Якелемъ служба, Валюсъ с Петромъ служба, Томко с Кудюномъ служба, Ромейковичъ з Матомъ служба, Микутевичъ служба, Ян Нарейко служба з братею своею, Щымкель з Рогажевичомъ служба, огородникъ Иванецъ один, войт, мельникъ другой, Станиславъ третий огородникъ, челеди дворное: Шымко пастухъ, Габка; жона его Алжбета, братъ Алжбетинъ Миколай, Марыница з дочкою Маланею, а з сыномъ Федоромъ, Запица з сыномъ Лаврыномъ, а дочкою Марыною, которыхъ менили, нж небожыкъ отецъ ихъ волными учынил. Церковь з дерева зъ образами, у которой церкви келихъ и патына и лошка цынованая, рызы полотняные, с книгами належачыми, авангелии серебромъ оправлено на углехъ. Речей военныхъ: зброй пять, шыпнаковъ осмь, колчеровъ чотыры, зарукавей пять панцеровыхъ до зброй, мултанъ один, панцеръ один, рядъ гусарский на ременью блекитномъ серебромъ оправленный позлотистый, седла гусарскихъ пят, ерчакъ два зламанных, кон почтовый тисавый лысый дрыкгант, валахъ дряпый, кляча плеснивая белокопытая, подездокъ плеснивый, жеребцовъ гнedyхъ лысыхъ белокопытыхъ два. Шат: делия чырвоная файлюндышовая, лисы подшытая, другая дылья чырвоная файлюндышовая, жупанъ адаманку желтого, дылья бурнатная файлюндышовая, делия белая каразыева лисы подшыта, жупанъ початый робити китайчаныи китайки менное, жупанъ ческий, полкопеняче ческое, тогожъ сукна ческого, убране файлюндышовое чырвоное; сыкнетъ золотый, в которомъ можетъ бытъ семъ золотыхъ черленыхъ. Москвы челеди Иванки два, жонка Марина. И на то семо прыложили до того рейстру мы верху помененыя печати свои и руки свои пры печатехъ подписади. Писанъ у Пенгувянахъ. У того рейстру печатей прытисенныхъ чотыры и

подпись рукъ тых же печатников тыми
слова: Захаря Федорович. Я Woyciech
Pietrowicz wozny własną ręką podpisał.
А по уписаню того оповеданя и соз-
панья возного такъ и того рейстру до
книгъ земскихъ Ковенскихъ за жеданем
папа Гаврыла Винка и вынне с книгъ
под нашими печатми ест ему дан.

Изъ актовой книги Ковенскаго земскаго суда за
1583—1584 годы, № 13756. л 39—41.

№ 92—1583 г. Сентября 10 дня.

Фундушь Морочнаго монастыря, данный
княземъ Юриемъ Юрьевичемъ Олельковичемъ.

Akt listu foundationis approbacyinego
na ostrowy w nim wyrażone od J. O. Ju-
ria Jurewicza monastyrowi Słuckiemu da-
nego.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego
dziewiątego, msca Januarii dwudziestego
szostego dnia.

Na urządzie J. K. mosci grodzkim
Pinskim przedemną Franciszkiem Antonim
Szyrmą, podstaroscim sądowym powiatu
Pin. ten list aprobaçyny zapis od jasnie
oswieconego xięcia imsci Juria Jurjewicza
na ostrowy w nim wyrażone monastyrowi
Morockiemu służący, po rusku pisany, ad
acta grodu Pinskiego w Bogu wielebny
ociec Jewtymiusz Czerezycki, namiesnik
monasteru Słuckiego, podał, który polskim
charakterem wpisując w xięgi tak się w
sobie ma:

My Juryi Jurewicz Oelkowiecz, z łaski
Bożey kniazia Słuckoie, za żaloboiu ihu-
mena naszoho Morockoho Hryhorya Bob-
ra na poddanych naszych sęla Kołodyzno-
ho, wołosty Bereznyckoy, tymy słowy, iż
dey jeho myłost kniaz Juryi sławnoie pa-
miały pan otec nasz prydał dey ostrowy
Zymowyszcze y Podpiatnyszezo y Małoho
Zymowyszeza do monastyra Morockoho
z wsimy pożytkamy u nych należaczyny,

ktorych dey ostrowow pered tym żaży-
wały poddanyi naszymy wołosty Bereznyckoy,
menowyte Myłkowlane y Machnowskoie
seło, Dołżane, Hrabowcy, Kołodezniiane y
poczawszy dey ot roku semdesiatoho, aż
do roku osemdesiat perwoho wo wpokoju
były derżany, to pak dey ne wedat dla
kotoroy przyczyny poddanyi naszymy Kołodez-
niiane w tyie ostrowy ustupowat poczaly,
na sztosmy wysłaly służebnyka naszoho
Wasyla Waskiewyca, rosказawszy iemu,
aby toho dozrył y komu by tyie ostrowy
należał meły, pry tom ich ostawyl, kotoryi
bywszy tam dał nam toho takuiu sprawu:
iż dey postanowywszyse pered nym pod-
danyi naszymy, z tych zwysz pomenenych
seł, powcedely, sztoż za prodkow swoich y
ony samey w tyie zwyż pomenenye ostro-
wy uchody mewaly, ale dey ieho myłost
kniazia Juryi pan nasz sam osoboiu swo-
ieiu w roku semdesiatom postanowywszyse
na selyszczu Szaszczyczы reczkoiu Zatoskoiu
do Hołoho bołota, a bołotom do Tesno-
woy reczki, a toieiu reczkoiu Tes-
nowkoiu aż u Morocz reku, tyie dey zwysz
pomenenye ostrowy Zymowyszcze y Pod-
piatnyszezo y Małoho Zemca ot nas dey
usieh seł odobrawszy, ne ostawuiuczy ny-
komu nyiakoho ustupu y do Morockoho
monastyra prywernuł, a ku tomu dey za-
chowuiuczysie wedle prawa pospołytoho
tot że ihumen nasz Morocki Bobr, zawed-
szy dey hranicy osmnadcatma swedkamy
y z tych osmnadcaty swedkow szest cze-
łoweka z Myłkowiecz Lewko, a Tymoch,
Temnaki, z Dołhoho Jakim Dworenynowycz,
z Machnowycz Andrey Oslaszewycz, a
Martyn Pryma, z Hrabowa Ulas Tobołyecz,
a sedmyi dey poddanyi manastyrski Nikon
Byczewycz prysiahu uczynyly, menuiuczy,
iż ieho myłost kniaz Juryi sławnoy pa-
mety pan otec nasz, odniawszy od tych
wsyeh seł y ot nas dey samych tyie
ostrowy, zo wsimy ich pożytkamy do mo-
nastyra Morockoho prydał, jakoż za da-
niem pered namy toho sprawy czerez toho
służebnyka naszoho Wasyla Waskiewicza,
tyie ostrowy stenoiu założył y kopcamy

zakopał. poczawszy ot reki Sluczy aż do reki Moroczy roskażaly y od daty toho lystu naszeho y wo spokoynoie derżanie wecznymy czasy tyie ostrowy podat kazały ku monastyru Morockomu. Na sztosmy y lyst nasz ses ihumenu teperesznomu y po nem buduczym pod peczatiu naszeiu dały. Pysan w Slucku leta Bożoho Narożenia tysecza piatsot osmdesiat treteho, msca Sentembra desiatoho dnia. U tego approbationis zapisu podpis ręki przy pieczęci more antiquo temi wyrażasie słowy: ręką swą. Który to approbacyiny zapis za podaniem onego przez wyż mianowanego wielebneho oyca namiestnika monasteru S. Troicy Sluckiego do xiąg grodzkich Pinskiich. iest wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1738—1739 годы, № 13061, л. 1573—1575.

№ 93—1584 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе князя Андрея Федоровича Острожецкаго, съ данными для исторіи Андреевской церкви въ м. Андреевѣ.

Akt ekstraktu grodz. Brzgo testamentu niegdy zeszelego W. kniazia Andrzeja Fedorowicza Ostrożeckiego.

Roku tysiąć siedmset osmdziesiąt osmego, miesiąca Augusta dwudziestego trzeciego dnia.

Przed urzędem J. K. msci y aktami ziemskimi W. Brzeskiego stanowszy osobiscie im. pan Mikolaj Krassowski, komornik Smolenski, regent archiwow J. OO. xiążąt ichmsciow Adama y Izabelli z Flemingow Czartoryskich, generalstwa ziem Podolskich, ekstrakt grodzki Brzeski testamentu ostatniey woli niegdy zeszelego W. kniazia Andrzeja Fedorowicza Ostrożeckiego w roku tysiąć pięćset osmdziesiąt czwartym, augusta osmnastego dnia uczynionego, a w roku tysiąć pięćset

osmdziesiąt piątym, miesiąca decembra osmnastego dnia w grodzie Brzeskim aktykowanego dla niezneydowania się in archiwo grodu W. Brzgo xiąg pod rokiem wyż wyrażonym tysiąć pięćset osmdziesiąt piątym do akt niniejszych ziemskich W. Brzgo podał ruskim pismem w te słowa pisany:

Wypis z knih zamku hospodarskoho starostwa Berestoykoho. Leta Bożoho narożenia tysecza piatsot osmdesiat piatoho, meseca dekabra osmnadcatoho dnia. Peredo mnoiu Malcherom Rayskim, podstarostym Beresteyskim, stawszy na wrade wozny ienerał powetu Chołmskoho Paweł Korbutowicz, a Martyn Chmelewski, wozny powetu Beresteyskoho, oczewisto przyznali kwit soznania swoieho y na wrad ku zapisanju do knih wradowych za peczatmi swoimi podali y tak sia w sobe maiet:

Ja Paweł Korbutowicz, wozny ienerał powetu Chołmskoho, a ja Martyn Chmelewski, wozny powetu Beresteyskoho, wyznawaiemy, iż za doneseniem na wrad tutosznyi grodzki Beresteyski od wradnika Rożaneckoho pana Walentoho Tuczanickeho, a Tomiła Wiszniewskoho opowedania, a to z storony wyiskania meży listami y prywiljami testamentu wodłuh duchownicy neboszczyka zoszłoho kniazia Andreja Fedorowicza Ostrożeckoho y za rozkazaniem małżonki ieho miłosty neboszczyka kniazia Ostrożeckoho panieje Nastasy Jelłowiczowny Malinskoho też y prywilja na imenie Czernezczy wyiskanja, a tot tak Destament iestli by był, jako y menowany prywiley na Czernezczy aby czerez służebnika ieie miłosty pana Kondrata Czyreewicza do ieie miłosty odoslano było, szto szyrey na onoy duchownicy tak też y na opowedaniu wradowom opisano y dolożono iest, a tak dnia sehodnesznoho meseca dekabra piatohonadcat dnia, roku tysecza piatsot osmdesiat piatoho, maiuczy my pry sobe ludey ucztiwych szlachtyczow pana Jana Makowskoho, uradnika Orchowskoho, a pana Seweryna Chrustowskoho y inszych osob nemało, buduczy w dwore

ieie miłosty knehyni Ostrożeckoie Rożaneckom przywyskanju toie zwyż menowane sprawy soznawamy, iż gdy z skarbnicy czerez pana Walentoho Tuczanickoho y Tomiła Wiszniewskoho naperwey wnesena była skrynia płoskaia zelenaja, wżo obtertaia, blachami żeleznymi okowanaja, u ktoroie peczat neboszczykowskaja dobre znacznaia, y z toiu peczatu, szto u duchownicy iest zhodliwaia, y gdy iesmo peczat ododrali, a skryniu Wiszniewski otomknul, hde meży mnohymi do imieney Wołynskich y też w Litwie Dereczynskich potrebnymi listy tak destamentu iako y toho przywilja na imenie Czernczyczy ne naszli, y druhoie skryni czyrwnoie, kosoie, ne okowanoie, także peczatu neboszczykowskoiu zabezpatowanoie osmotrewszy, menowanych listow iskali y w toj iesmo naity ne mohli, a potom skryniu żelezom okowanuju, także peczatu neboszczykowskoiu zabezpatowanuju wnewszy do swetlicy, testamentu, iako y toho przywilja na Czernczyczy iskali, hde listow y przywiljew pargamenowych z peczatu przywesistymi na różnyie maietnocy nemało, meży ktorymi testament neboszczyka kniazia Andreja Ostrożeckoho, na arkuszu paperu pisany, z podpisom ruki y z peczatu zoszło ieho miłosty kniazia Ostrożeckoho y też peczatu podpisu ludcy zacnych y u przywilej pargamenowy korola ieho miłosty Szwitrygayła Olgerdowicza na różnyie seła y maietnocy neboszczykowskije, w zemli Wołynskoy leżaczycie, uwinieny y w tojże skryni przywilej pargamenowy potwierzenje korola ieho miłosty Zygimonta na Czernczyczy, togdyż iesmo w toj skryni naszli, do ruk służebniku ieie miłosty knehyni Ostrożeckoie panu Kondratu Cyrczewiczu dali, y ktoroho destamentu y też menowanoho przywilju na obe storony tak pan Kondrat pana Walentoho Tuczanickoho y Tomiła Wiszniewskoho, jako też pan Walenty y Tomiło pana Kondrata listami swoimi za peczatu naszymi y szlachetskimi kwitowali, a my dla odnesenja na wrad ony destament w tepereszneie

soznanje naszo slowo w slowo wpisali y taksia w sobie maiet:

Wo Imia Bożoie stansia. Gdyż koždy czołowiek, maieczy znaie most Bożuiu y boiazn jeho swiatuju y dobroie sumnenje bolsz niżli na szto inszoho na swete na smert y na dokonezenje swoje, aby chrestyanski pocztiwie żywota swoieho dokonał, pametaty maiet y toho posterchaty powinien, iakoby nijakoho neporiadku w domu y maietnocy swoiey ne zostawił, o szto pospolite, zwłaszcza gdy sia szto ne obwaruiet, welikije różnicy nadchodiat, a potom y nemałyie zawasnienia bywaiut, czomu ludy pobożnyie y bacznyie zabehaiut, iakoby maietnost swoiu leżaczuiu y ruchomuiu w słusznom poriadku rosprawenuiu po sobe na pisme wolu y upodobanje swoje zostawowali, na szto ia, Andrey Fedorowicz Ostrożecki, iako czołowiek smerty poddany, pametaieczy y dobre baczeczy, acz na tele choryi, ale na umysle, baczenju y pamety budueczy celyi, ne z żadnoho prymuszenja ani z jakoie odkul namowy, ale z swoieie dobroie woli, zostawuiu ses testament ostatocznie woli moieie takowym obyczaiem. Naperwey duszu moiu poruczaiu Bohu Otcu Sotworytelu neba y zemli y Synu Jeho, y Duchu Swe tomu, a telo moie hresznoie maiet byty czerez małzonku moiu miłuiu Nastasju Jełowiczownu Malinskoho przy inszych przyiateloch, kotoryie iesli ku czasu pohrebu przybyty budut raczyli y przy żebrakoch, nadeliwszy ich z maietnocy moieie, na oteczynie moiey własnoy, wo jmenju moiem w cerkwi Andreiewskoy pochowano y tamże u Andreiewy małzonka moia szpital zbudowaty y wszelakimi potrebami opatrowaty maiet, a sztosia dotyczet zwysz menowanyie małzonki moieie miłoie Nastasy Malinskoho, po ktoroy ja ustawienie po uwes czas żywota moieho doznował ku sobe welikuiu skłonnost, wiernyie y poctiwyie służby, a statecznoie zachowanie y meszkanye w stanie małzenskom, tak też leżaczycie y ruchomoie maietnocy moieie objasnenje sym testamentom

czyniu, iż sztom ieszcze poymuiuczy w stan małżenski za sebe menowanuiu małżonku moiū tak za posah wena, jako też y daruiuczy ieie różnymi y potom zapisami na różnych maitnosciah moich wszech otczynnych y materystych upewnił, ktorych ne mohuczy tak pro chorobu, iako y inszyie potrzeby moi zaraz na wradzie wyznaty, odnak pred se czerez zoszłoho ieho milosty pana Michayła Jelłowicza Malinsko-ho, marszałka ieho korolewskoie milosty, ctia moieho y list moy otworonyi do kniū zemskich Łuckich upisaty iesmi dał, a potom y sam oblicznie stawszy pered sudom zemskim tak tyie czerez ieho milosty pana marszałka wwdenyie, iako y inszyie zapisy wyznał, y sztom też za służby toyże menowanoy małżonce moiey dał y na wiecznost darował wsy jmenia moi Podlaskije, dwor, mesteczko y selo Rożaney, selo Pryborow y selo Stawki y tom tak na wradzie zemskom Łuckom, iako y perenosiaczy na wradzie zemskom Beresteyskom oczewisto wyznał, chotiaż pan Adam Patey, sudja zemski Beresteyski, szwagier moy, na onych rocech opowedał sia, iżby taja darowizna moia prawu perszomu małżonki ieho milosty y sestre moieie y druhoie sestry też moieie panieie Tuszewickoie protywna byty mela, o ktorom takowom prawie ich nikoli tak od nich y pana Pateja iako y ni od koho aż po ses czas ne czuwał y o nem ne wedaiū y chotiaż by se po żywote moiem tak od mene, iako otca y matki moieie pokazało, tohdy to zmysylenym y nowoutworonym byty może, gdyż zaraz u tohoż sudu Beresteyskoho oczewisto panu Poteiu w tyiez slo-wa iesmi mowił y toie prawo widety chotet, ktoroie ne pry sobe, ale w Reczycy imieniu swoim byty powedył jam gwoli odno tomu prawu tyiden u Beresty mieszkał predsem ieho widety ne moh, s czohom opowedały y oswetczyły na tomże wradzie ne zanochał, a iż pryniaty y zapisaty ne choczono y woznym pry toy sprawie moiey byty przyhrożono, jam z tym w grode y w meste opowedał y tam we-

likoie bezprawje iesmi uterpeł, gdyż zapisaty ne choczono, ktoroyie to takowyye slowa y na ses czas tak pan Bohdan Tuminski, podsudok Beresteyski, pan Falko Hreczyna podkomoryi Pinski, ktoroyi mesto pana Pateiewo sudeyskoie zasedał y pan Fedor Patey pisar zemski Beresteyski dobre pry pamety maiut y to wodle Boha y sumnenja swoieho przyznaty mohut, a potom znou mowił mnie y prosył, abym se ne frasował y o tom ne myślił, powedaiuczy, iż nijakoho prawa na maitnost moiū ne maiut, preto, chotiaż by na potom takowoie, iakom zwysz spomneł, okazało, tohdy werchu menowanym wsym zapisom pobożnym y sprawedliwym małżonki moieie miloie szkodyty ne maiut, ktoroyie y sym testamentom ostatneie woli moieie pewnymi czyniu y onych stwerżaiū, iż za tymi moimi zapisy wseie toie maitnosity tak sama y potomki ieie w spokoy-nom derżanju y używanju byty maiut. Też waruiū na potom, aby do trudnosity małżonka moia przywożona ne była, y reczy moie ruchomyie, ktorych welmi mało iest, hroszy hotowyie, zołoto, srebro, kleynoty szaty, cyn, medz, bydło, koni iezdnyie y stadnyie, strelbu y ryszturnok woiennyi zgoła wse, a wse, sztoby odno reczey ruchomych y spratu domowoho u wo wszech imeniach było, tom ja, poymuiuczy za sebe małżonku moiū miluiū y potom pry imeniu Rożaneckom zapisał y na wradach zemskich Łuckom y Beresteyskom wyznał y teper małżonce moiey sym testamentom moim wsy reczy ruchomyie po żywote moiem daiū, daruiū y zapisuiū weczno. A szto sia dotyczet własnoie kupli y nabytia moieho, to iest sela Tyczycy, ktoroie spolnoiu rukoiu y pospolityie penezny po polowicy z małżonkoiu moieiu u pana Iwana Kozinskoho na wiecznost kupili, y posterechaiuczy toho, aby na potom w susedstwie z kim ne mieszkała y trudnosity ne zażywała, toie menowanoie selo Tyczycu zo wsym wodlūh listow y kupli naszoie toyże małżonce moiey miloy Nastasy Malinskoho daiū, daruiū y na wiecz-

nyie czasy iey samoy, potomkom y szczadkom ieiie zapisuiiu. A iż by też znak miłosty moieie małżenskoie zwyż menowanaiia Nastasja Malinskoho małżonka moja po mnie doznała za wiernyie służby y uctiwoie protyw mene ieiie zachowanie, na toy ostatku y zgoła wsey maietnocy moiey leżaczoy, to iest zamku, mesteczku y sele Ostrożcu, dwore y sele Kosarowie, dwore y sele Dernu, sele Wodyradech, sele Moszczanicy, sele Stawku, sele Dubiszczach, dwore y sele Czernyczach, dwore, mesteczku Andreiewie, sele Bereznom, sele Horodyszczu, sele Witkowiczach, sele Kniaz, sele Bohuszach, sele Bronnom y Czerwonoy, sele Polanech, sele Połzach, dwore y sele Uchowicku, dwore w zamku Okolnom, Łuckom y w tych menowanych imenjach z słuhami y boiary putnymi, z ludmi tiahłymi y podsusedkami y zo wszelakimi pożytkami sumu penezey osm tyseczey kop hroszey liczby litowskoie iey małżonce moiey samoy, potomkom y szczadkom ieiie daiu, daruiiu, zapisuiiu y pry tom dożywotnoie mieszkanie na wsey menowanoy maietnocy, a po żywote menowanoe małżonki moieie sestry moi, po kotorych iesmi welikuiiu nelubost, szto y zdorowju moiemu zaszkożalo, znał, pani Adamowaia Pateiewaia sudijnaia zemskaia Hanna, a pani Bohuszowaia Tuszewickaia Maryna, aby oni sami y potomstwo ich wdziacznot y miłost moju ku sobe znali, wiecznot tych imeney im zostawuju, iż oddawszy tak wodłuh perszych zapisow, iako y wodłuh seho testamentu ostatneie woli moieie tomu, komu ta małżonka moja odpiszet, abo też na koho prawom po ney spadet, wsiu sumu penezey do wieczystoho derżanja swoieho oni, a po nich potomstwo ich wziaty maiut, jakoż w tot czas pry odbiranju im należacych imeney listy y prawo tym imeniam należnoie do ruk sestrám moim abo potomstwu ich oddano byty maiet. A dolhow moich, sztom komu winien, tyie wsy za pokazanjem zapisow słusznych, hdeby ruka y peczat moia własnaia otezyznaja,

kotoruju zaraz po smerty otca moieho peczatował, a ne inszoiu poczał, małżonka moia miłaiia platyty, a tych penezey na toyże maietnocy pewna byty maiet. Też słuham moim koźdomu wodle waznocy zastuh zapłata y nahoroda od małżonki moieie czynena budet. A iż tak otec moy, iako y ia sam, chotiaż mało nakładnie wodle możnocy swoieie łasku jasnie wielmożnoho kniażati ieho miłosty pana Konstantyna Konstantynowicza kniażaty Ostrożskoho, woiewody Kijewskoho, marszałka Wołynskoie zemli zastuhował, też wielmożnym ieho miłosty panu Alexandru Semaszku, kasztalanu Brasławskomu, a ieho miłosty panu Alexandru kniażaty Pronskomu stolniku welikoho kniazstwa Litowskoho, staroste Łuckomu niwczom zachowaty y prysłużyty ne moh y panu Ostafiu Malinskomu, sudy Łuckomu grodskomu, szwagru moiemu ne zadelał, odnak maiuczy zupołnuju nadeiu w miłostywych łaskach ich miłosty, iż wodle powinnoy swoieie chrestyanskoie y dobrotliwoie natury swoieie pankoie z toho sia wymowity ne budut raczyli, kotorym to ich miłosty panom małżonku moiui miłuiiu Nastasiu Jelowiczownu Malinskoho od krywd w miłostywuiiu opieku y oboronu poruczaiiu, za szto Hospod Boh ich miłostiam hoynoii zapłatoi byty raczyt. Do ktoroho seho ieho testamentu ostatocznoie woli moieie peczat iesmi swoiu przytysnuł y rukoiu własnoiu podpisał, jakoż buduczy toho dobre wedomi y za ustnoiu, a oczewistoii prozboiu moiciu peczaty przyłożyty y ruki swoi podpisaty raczyli, ich miłost ieho miłost pan Alexander Petrowicz Zahorowski, ieho miłost pan Petr Petrowicz Semaszko, starostycz Kremianicki, a ieho miłost pan Ostafey Radowicki. Pisan u Dernu roku od narożenja Syna Bożoho tysecza piatsot osmdziesiat czetwertoho, meseca ahusta osmohonadcat dnia. Andrey Fedorowicz Ostrożecky ruka własnaia, Alexander Zahorowski własnaia ruka, Petr Semaszko własnaia ruka, Ostafey Radowicki ruka własnaia. Kotoroieź so-

znanje woznych pomenenych do knih wradowych grodzkich Beresteyskich zapisano, z kotorych ses wypis ieho miłosty panu Adamu Pateiu, sudy zemskomu Beresteyskomu pod peczajtju moieiu iest dan. Ale szto w tomże testamente wspominaiet, jakoby wrad grodzki tutoszniej ne chotel oswedezenia kniazia Andreja Ostrozeckoho protyw wradu zemskomu Beresteyskomu prynaty, w tomsia wradowi grodzkomu welikaia krywda deiet, gdyż iako sam kniaz, tak y nictio inyi imieniem ieho z takowym oswedezeniem do wradu grodzkoho nikoli ne przychodil ani bywał, y żadnoho oswedezenia protyw tym osobam, iako w testamente menuiet, ne czynil. Pisan u Beresty. U tego ekstraktu grodzkiego Brzeskiego na trzech arkuszach niemi sposzytego pieczęc urzędowa wielmożnego Malchera Rayskiego, podstaroskiego Brzeskiego z herbem imci y literami M. R. na wosku zielonym wycisniona znayduiesię w całku iedna (L. S.) a podpis ręki pisarskiej y korekta ruskim pismem temi słowy: Paweł Zaranek, pisar grodzki Beresteyski. Korygowan. Ktory to takowy ekstrakt testamentu zesłego kniazia Andreja Ostrozeckiego dla mieznaydowania się in archiwo grodu Brzgo xiąg pod rokiem superius wyrażonym, do akt niniejszych przez osobę wyżey wyrażoną podany, iest do xiąg ziemskich wojewodztwa Brzeskiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1788 годъ, № 7400, стр. 1079—1086.

№ 94—1586 г. Августа 25 дня.

Актъ на владѣніе грунтами Шипянской церкви.

Aktykacya karty na cerkiew y grunta Szypianskie służącey.

Roku tysiąc siedymsett siedymdziesiąt czwartego, miesiąca Apryla dziewiętnastego dnia.

Na urządzie J. Kro. msci grodzkim Min. comparendo personaliter J. xiądz Theodor Wasilewski, prezbitier Szypianski kartę na grunta cerkwi Szypianskiej z obliteracyą na rzecz w niey we srzedzinie wyrażoną sobie daną, służącą y należącą opowiadał, prezentował y ad akta podał, ktorey thenor sequitur estque talis: Jan Ryszkowski, pleban Brasławski, rewizor J. O. Xcia imsci, a w Bodze wielebnego pana imsci xiążęcia Jerzego Korolina Radziwiłła, biskupa Wilenskiego, xiążęcia z Olyki y Nieswieża, pana moiego miłosciwego, ktory mnie funkcyi tey powierzaiąc z rozkazania iego, aby grunty ooo *) aby grunty Szypianskie włoki pomierzyły się y dawne włoki grunty przed tym dawane y opisane popom Szypianskim na cerkwie ich, tedy względem tego, aby oni podług listu swego, ktory mają od godney pamięci J. O. Xcia imsci Waleryana, biskupa Wilenskiego, byli taxowani, gdy będą rozdawane włoki poddanym tamecynym, ma im bydz dana włoka w porządku siedlisk, jako y drugim poddanym wolna nad to, iż mieli z łaski imsci xiędza proboszcza Trockiego, xiędza Benedykta Woyny, pułwłoki przydatek, dałem im zascianek, ktory oni też przed tym mieli y gumna swoje tam mają, uroczyszczem Niwa Kurhan przy drodze Rewanickiej między sporem pola oromego morgow czternascie y do tego drugi zascianek przy boku sznurów drugiego pola Polanka, ktora nad mianą z rezi nad błotem Radzimla morgow dwadziescie piętnascie, a to do łaski J. O. xcia Imsci pana moiego miłosciwego, na co sobie mają list I. O. xcia Imsci wyprawiony. Pisana w Szypianach dwudziestego piątego Sierpnia tysiąc pięcsett osimdziesiątt szostego roku. U tey karty przy wyrzniętey kustodyi y pieczęci podpis rewizora w te słowa: Jan Ryszkowski ręką własną. Ktora to takowa karta za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę

*) ooo—обозначает пропускъ (obliteracya) въ подлинникѣ.

jestt do xiąg grodzkich spraw wieczystych wdtwa Minskiego przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1771—1774 годы, № 11804, л. 1301.

№ 95—1588 г. Декабря 2 дня.

Раздѣльная запись на имѣніе Горново, Брестскаго воеводства съ указаніемъ земель отведенныхъ на причтъ мѣстной церкви.

Akt działu Hornowa majątnosci.

Roku tysięcznego siedmsetnego siódmego, miesiąca Julij dwunastego dnia.

Na urządzie Surrogatorskim przedemną Janem Piotrem Nesterowiczem, podstolim y Surrogatorem wojewodztwa Brzeskiego, stanąwszy personaliter w Bogu przewielebny iegomosc xiądz imieniem po swiecku Woyciech, a w zakonie Bernard Hornowski, ordinis praedicatorum Sancti Dominici, dział całego imienia Hornowa na rzecz w nim niżej wyrażoną ku aktykowaniu do xiąg surrogatorskich podał, tegoż imienia Hornowa iegomosci panu Theodorowi Starzykowi Buczynskiemu, skarbnikowi Trockiemu prawem wieczystym przedancy, paternae sortis iurisdator, działu tego tenor sequitur talis:

W roku tysięcznym pięcsetnym osmdziesiątym szóstym, miesiąca Grudnia drugiego dnia. Registr pomiary y rozdziału imienia Hornowa, który się stał za dobrowolnym pozwoleniem y zapisy przyznania na urządzie grodzkim y ziemskim wszystkich panow Hornowskich, to iest mianowicie pana Jana, pana Wasilia sędziego grodzkiego Iwanowiczow, pana Andrzeia, pana Mikołai Piotrowiczow, pana Matfieia Iwanowicza, pana Andrzeia Lwowicza z bracią jego panem Iwanem y Wasiliem, pana Mikołai, pana Pawła Boguszewiczow, ktore to osoby wyżej mianowane zezwoliwszy się y opisawszy wszystkie spolnie na tą pomiare y dział,

nas przyjaciół swoich dobrowolnie obrawszy wysadzili: mnie Jana Kamienskiego, komornika powiatu wojewodztwa Brzeskiego, a mnie Andrzeia Piotrowicza Hornowskiego, brata y uczęsnika swego, za którym ich pozwoleniem y opisy tośmy wszystko imienie ich Hornowo przez miernika od nich nam podanego Jozefa Gołębiewskiego na części należące rozmierzyli, a rozdzieliwszy im rozdali, jako szyrzey mianowicie w tym registrze dzielczym niżej dołożono y opisano iest:

Naypierwey porządek rozdziału y rozebrania czterech łanow dwornych, to iest łan pierwszy, który się poczyna iednym koncem od sciany, założoney od gaiow dwornych, a drugim koncem przychodzi do ieziora Wielkiego, ktore leży za dworzyskiem starym pana Janowym y koncow łanow, na błoniu leżących, iednym bokiem od przegonu założonego rezow Zhatyskich, a drugim bokiem ob miedzę z łanem panow Lwowiczow dwornym. W tym łanie gruntu godnego ku pożytku włok zupełnych cztery, morgow siedm y prętow dwadziescia dwa, kromia olszyny morgow szesciu, ktore przydano do gaju ich dwornego, krom doliny gruntu przypodłego, którą od dworu pana Janowa idzie pod siedlisko popowe, w nim morgow dziewięć y prętow dwadziescia pięć y tez krom piasku nizecznego morgow dwunastu y prętow osmiu, co wszystko z iednego zamyka się w iednym kwadracie. Ten łan wszytek z grunty pomienionemy iako się w sobie ma pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy, a z panem Matfieiem Bohuchwałem y z dziećmi jego Janem y corką z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Łan drugi podle, który także się poczyna iednym koncem od teyże sciany wyżej mianowanej, a drugim koncem przychodzi do ieziora pana Andrzeia Lwowicza y błonia u Kozicy Gory, leżący iednym bokiem ob miedzę z łanem dwornym panow Iwanowiczow, a drugim bokiem leży od pollanku pana Mikołai Pio-

trowicza, w tym łanie gruntu godnego ku pożytku zamyka się w iednym kwadracie włok cztery morgow piętnascie y prętow pięć, kroma gruntu podłego gaju sosnowego morgow pięciu y krom piasku nikczemnego u cerkwi morgow dwa, to na mogiłki ostawiono y krom piasku tego, co w polici morg ieden prętow piętnascie w tymże kwadracie leżące, ten łan wszytek z gronty pomienionemi, iako się w sobie ma, panu Andrzeiu, panu Wasilu, panu Iwanu Lwowiczom, a panu Mikołaiu y Pawłu Bohuszewiczom y dzieciom nieboszczyka Michajła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało.

Łan trzeci panow Piotrowiczow, który zarazem na poły rozdzielon na dwa połanki: pierwszy pollanek wedle porządku poczyna się iednym koncem od teyże sciany wyżey mianowaney, a drugim koncem przychodzi do ieziorka Rozworota y Dziadowey mogiły, leżący iednym bokiem ob miedzę z łanem dwornym panow Lwowiczow y Boguszewiczow, a drugim bokiem leży ob miedzę z łanem dwornym pana Matfciowym, w nim gruntu godnego ku pożytku zamyka się w iednym kwadracie morgow piędziesiąt osm, krom piasku nikczemnego, leżący pod dworem iego morgow dziewięć, prętow dwadziescia pięć leżący w iednym kwadracie, do którego pollanku przydano morgow dwa, leżący z iedney strony z pollankiem pana Andrzeia Piotrowicza u Tomka, a z drugiey strony ob miedzę z grontem panow Iwanowiczow, ten pollanek wszytek z gronty pomienionemi pan Mikołay Piotrowicz na część swoią wziął.

Łan czwarty na część pana Matfcieia Iwanowicza, który także się poczyna iednym koncem od teyże sciany nieraz pomienioney, a drugim koncem przychodzi do ieziorka pod dworem iego Bierezowcem, który leży iednym bokiem od pollanku pana Mikołaję Piotrowicza, z drugiey strony bokiem leży ob miedzę z pollankiem dwornym pana Andrzeia Piotrowicza; a w tymże łanie gruntu godnego ku pożytku zamyka się w

iednym kwadracie włok trzy, morgow pięć y prętow dwadziescia, do którego pollanku przydano gronty pod Bałuny morgow dwadziescia cztery, prętow dziewięć, ten łan wszytek z gronty pomienionemi, iak się w sobie ma, pan Matfey z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wziął, trzeciego łana pollanek na część pana Andrzeia Piotrowicza, ten pollanek także się poczyna iednym koncem od teyże sciany wyżey mianowaney u Ciesle idący dłużyzną, bokiem ob miedzę z łanem dwornym pana Matfcieia przychodzący wierzby stojącey nad doliną w ogrodku małym Terechowicza, od tey wierzby na prawo idzie nad doliną do wierzby stojącey pod Chucianem y Wołodki aż ku połaczy za ogrod, a ztąd wlewo przez też dolinę do przegonu albo miedzę, która leży na Bierezowcu przychodzący koncem do ieziorka pod Bierezowcem, a drugim koncem idzie w Obichodniku leżący ob miedzę przegonu przydatku pana Mikołaję Piotrowicza morgow dwa przychodzący koncem do drogi leżącey pod Tomkiem y Temienki aż do grobelki, a od grobelki grodzą wedle ogrodu nawozu aż do ieziorka, które leży przeciwko obory pana Andrzeia, a ztąd do rogu ogrodu Wierzbiny, a potym w ieziorko, które leży pod dworem pana Andrzeia Piotrowicza, w tym pollanku gruntu wszytkiego zamyka się w iednym kwadracie morgow szeszedziesiąt przedpodłym grontem leżący u Kołowrota, na którą przedpodłość gruntu przydano błonia blisko rzeki Buga y mlyna iego morgow cztery, ten pollanek wszytek z gronty pomienionemi iako się w sobie ma pan Andrzej Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziął.

Porządek rozebrania łanow gaiowych dwornych czterech, które się poczynają iednym koncem od włok Zabahonskich u Pralni, a drugim koncem przychodzą do włok Zabrodzkich u Ciesli leżący iednym bokiem od sciany założoney łanow dwornych, a drugim bokiem leżący od przesieku łanow błotnych.

Łan pierwszy, leżący od włok u Pralni, w nim grontu z drzewem z chrostem y sianożęcią y częścią pola morgow dwadzieścia pięć y prętów osmnascie, do którego ieszcze przydano gaju olszyny z grontem leżącego blisko Dyrdycza łanów dwornych panow Iwanowiczow morgow szesć, z którym przydatkiem tego wszystkiego łanu iest morgow trzydziesci ieden, prętów osmnascie, ten łan wszystkie pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli.

Łan drugi podle leżący, bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią y częścią z polem morgow trzydziesci ieden y prętów osmnascie, ten łan wszystkie panu Andrzejowi, panu Iwanowi y panu Wasilowi Lwowiczom, a panom Bohuszewiczom dwom y dziećmi nieboszczyka Michajła z rozdziału y rozdania naszego zostało na część ich.

Łan trzeci na część panow Piotrowiczow, który za razem rozdzielon na poly; pierwszy połłanek leżący bokiem ob miedzę z iedney strony podle łanow panow Lwowiczow, z drugiey strony bokiem ob miedzę z łanem pana Matfieia, w tym połłanku grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią y częścią polem wszystkiego morgow piętnascie y prętów dwadzieścia trzy, ten połłanek wszystkie pan Mikołaj Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli.

Łan czwarty podle leżący, iednym bokiem z tym połłankiem pana Mikołaja Piotrowicza, a z drugiey strony bokiem ob miedzę dłużynią leży z połłankiem pana Andrzeia Piotrowicza, w nim grontu z drzewem, z chrostem, sianożęcią y częścią polem wszystkiego morgow trzydziesci ieden, prętów osmnascie, ten wszystkie łan pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania na część swoię wzięli. Połłanek trzeciego łanu panow Piotrowiczow, ten połłanek leżący z iedney strony bokiem ob

miedzę z tym łanem pana Matfieiowym, a z drugiey także strony bokiem leżący od przegonu włok Zabrodzkich, w tym połłanku grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią wszystkiego morgow piętnascie, prętów dwadzieścia trzy, ten połłanek wszystkie pan Andrzej Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli.

Porządek łanow czterech, które się poczynają iednymi koncy od przegonu włok Zabrodzkich, a drugieymi koncy przychodzą do przesieku łanow na błocie Zaporo-chonskich, łan pierwszy leżący bokiem ob miedzę z połłankiem gaiowym pana Andrzeia Piotrowicza, w nim grontu z sianożęcią z chrostem morgow szesnascie, prętów dwadzieścia osm, ten łanek wszystkie pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem pana Matfieiowym, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnascie, prętów dwadzieścia osm, ten łanek wszystkie panu Andrzejowi, panu Wasilowi, panu Iwanowi panom Boguszewiczom y dziećmi nieboszczyka Michajła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnascie, prętów dwadzieścia osm, ten łanek pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowiczy na część swoię wzięli z rozdziału naszego. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, a drugim bokiem od sciany założoney włok krotkich, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnascie, prętów dwadzieścia osm, ten łan wszystkie pan Jan, pan Wasili Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli.

Porządek łanow czterech na błocie, które się poczynają iednym koncem od sciany przesieku gaiow dwornych, a drugieymi koncy przychodzą do sciany prze-

sieczoney włok krotkich Zaporochonskich. Łanek pierwszy, leżący iednym bokiem od przesieku założonego pierwszych czterech mianowanych, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wziął. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem pana Matfiejowym, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wzięli. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianożęcią, chrostem morgow dwadziescia osm, ten łanek wszytek panom Lwowiczom, panom Bohuszewiczom y dzieciom nieboszczyka Michayła dostał się z rozdziału y rozdania naszego na część ich. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, a drugim bokiem od przesieku na koncu łanow Zabahonskich, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łanek wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania na część swoią wzięli.

Porządek łankow mniejszych czterech, ktore się poczynaia iednym koncem od tego łanu panow Piotrowiczow, a drugimi koncy przychodzą do przegonu włok za bagnem leżących, iednym bokiem od przesieku sciany włok krotkich, a drugim bokiem od przesieku gaju dwornego panow Iwanowiczow, z tych łanek pierwszy, leżący iednym bokiem od tego przesieku gaju dwornego panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem y z częścią pola morgow trzynascie y prętow dziesięć, ten wszytek łan pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wzięli. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Iwano-

wiczow, w nim grontu z chrostem, sianożęcią y częścią pola morgow trzynascie y prętow dziesięć, ten wszytek łanek pan Andrzej, a pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wzięli. Łanek trzeci podle leżący z tym łankiem ob miedzę panow Piotrowiczow, w nim grontu z chrostem y sianożęcią częścią polem morgow trzynascie, prętow dziesięć, ten łanek wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wziął. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfiejowym, a z drugiey strony bokiem od sciany założony włok krotkich, w nim grontow z chrostem, częścią sianożęci y polem morgow trzynascie, prętow dziesięć, ten wszytek łanek panu Andrzej, panu Iwanu, panu Wasiliu Lwowiczom, a panom Boguszewiczom dwom y dzieciom nieboszczyka Michayła na część ich zostało.

Porządek zasciankow albo łankow w Zahatyszczy w Łuce, ktore się poczynaia iednymi koncy od Buga, a drugimi koncy przychodzą do lasu panow Iwanowiczow, z tych łanek pierwszy leżący od Buga, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dziewięć y prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Jan, pan Wasiley z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdania naszego na część swoią wzięli. Łanek drugi podle leżący ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z drzewem, z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć y prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziałku y rozdania na część swoią wzięli. Łanek trzeci podle leżący ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, w nim grontu z sianożęcią y z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć, prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Matfiej na część swoią wziął z rozdziału y rozdania naszego. Łanek czwarty, leżący z iedney strony bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfiejowym, a z drugiey strony bokiem od Bu-

żyszcza leży, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć, prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasiley Lwowiczy, a panowie Mikołay y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michayła z rozdziału na część ich zostało.

Porządek drugi tam że w Zahatyszczy łanow wszytkich czterech, które się poczynają jednemi koncy od Bużyszcza y ieżiorka Pieszca u granicy Krzyczewskiej, a drugimi koncy do rzeki Buga, leżący jednym bokiem od przesieku koncow łanow czterech w Łuce, a z drugiey strony bokiem od sciany założoney rezow Zahatyszkich. Z tych łanek pierwszy, leżący od łana w Łuce, w nim grontu, lasu, drzewa zaroszczonego dębowego y innego chrostu tak też y sianożęci morgow dwadziescia pięć, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łan drugi przeciw tego łanu nad Bugiem ku kolanu, w nim grontu, lasu zaroszczonego dębowego y innego chrostu z sianożęcią morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału na część swoię wzięli. Łan trzeci podle bokiem ob miedzę panow Iwanowiczow, z drugiey strony bokiem od sciany koncow rezow Zahatyskich, w nim grontu, lasu zaroszczonego dębowego y innego chrostu z sianożęcią morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy, a pan Mikołay y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michayła na część ich zostało z rozdziału naszego. Łan czwarty przeczywko tego łana, leżący jednym bokiem ob miedzę panow Piotrowiczow, a z drugiey strony bokiem od zasciankow małych, w nim grontu, chrostu dębowego y innego chrostu z sianożęcią morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz na część swoię wziął z rozdziału naszego.

Porządek trzeci tamże w Zahatyszczy łankow mniejszych czterech, które leżą jednym bokiem od sciany założoney rezow Zahatyskich, a z drugiey strony bokiem od łanu pana Matfiejowia. Łanek pierwszy, gdzie Horaczycz mieszka, w nim grontu pola z chrostem morgow pięć; ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łanek drugi, bokiem leżący podle ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek wszytek pan Andrzej, pan Mikołay na część swoię wzięli z rozdziału naszego. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczy z dziećmi nieboszczyka Michayła wzięli. Łanek czwarty podle leżący z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziął.

Porządek czwarty tamże w Zahatyszczach na łankow cztery na błoni, godne na zboże, które się poczynają jednemi koncy od rzeki Buga, a drugimi koncy przychodzą do sciany założoney od koncow rezow Zahatyskich, z tych łanek pierwszy, leżący bokiem ob miedzę od pana Matfiejowa łanku, w nim grontu błonia morgow trzynascie y prętow piętnascie; ten łanek wszytek pan Iwan pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow trzynascie, prętow piętnascie; ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziął. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfiejowym, w nim grontu błonia morgow trzynascie, prętow piętnascie, ten

łanek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michayła na część swoją wzięli. Łanek czwarty podle leżący z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontow błonia morgow trzynascie, prętow piętnascie; ten łanek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Porządek piąty tamże w Zahatyszczy łanow czterech. Z tych łan pierwszy przeciw młyna panow Iwanowiczow leżący bokiem ob miedzę z łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć; ten łan pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan drugi podle, leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michayła na część swoją z rozdziału naszego wzięli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty podle leżący ob miedzę bokiem z tym łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Za tym tu przyszedł przegon wielki, który idzie od granice Mokranskiej aż do rzeki Buga, za tym przegonem ieszcze tegoż błonia Zahatyskiego.

Porządek szosty łanow czterech. Z tych łan pierwszy, leżący bokiem od tego przegonu pomienionego, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz na część swoją z rozdziału y rozdania naszego wzięli. Łan drugi podle leżący z łanem

panow Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Wasil y pan Jan Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty, podle leżący bokiem ob miedzę z łanem pana Matfiejowym, w nim grontow błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michayła na część swoją wzięli. Przy tym łanu ku Bugowi trzy morgi błonia odmierzonego panu Janu Iwanowiczu ku Wołodkom przydano. A tu iuż od tego łanu pana Matfiejowa y tego przydatku pana Janowa poczynaia się błonia godne na wypusty y pasie, które przychodzą drugimi koncy do ieziorow in Hradek y Przysynka leżący z iedney strony od rzeki Buga, a z drugiey strony od łanow dwornych, w którym nalazło się grontu z pomiary morgow sto dziewięćdziesiąt y pięć y prętow dwadziescia, a to błonie wszytko z ostrowem Zarowiem za dozwozeniem wszytkich panow Hornowskich na wypusty y pasze im samym y poddanym ich zostawili wolnym, kromia czterech morgow, co panu Andrzejowi Piotrowiczu do polanku iego na podłosc gruntu przydano. Porządek rozdziału y rozbierania czterech łanow na Przysynku, który leży iednymi koncy od Buga, a drugimi koncy od piasku. Łan pierwszy, leżący iednym bokiem od Hradek Jeziorowin morgow szesnascie; ten łan pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan drugi tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a panowie Boguszewicz y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału y

rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan trzeci tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Iwan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozebrania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Porządek drugich czterech łanów mniejszych na Przysynku, który leży iednemi koncy od boku tych łanów pierwszych, a drugimi koncy przychodzą do granicy Derhlanskiej. Łanek pierwszy od piasku, w nim morgow szesc, a prętów dziewięć, ten łanek pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek drugi tego podle, w nim morgow szesc, a prętów dziewięć, ten łanek panowie Lwowiczowie, a panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michajła na część swoją wzięli. Łanek trzeci tego podle, w nim morgow szesc, a prętów dziewięć, ten łanek pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi na część swoją wzięli. Łanek czwarty tego podle ku Bugowi, w nim morgow szesc, prętów dziewięć, ten łanek pan Matfiej z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Porządek rozbierania czterech łanów za Bakony, które się poczynają iednemi koncy do granicy Derhlanskiej, a drugimi koncy przychodzą do sciany założoney włok drugich y przegonu ładu Hołodowskiego. Łan pierwszy, leżący od przydatku pana Matfiejowego, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania na część swoją wzięli. Łan drugi

podle leżący ob miedzę z tym łanem pa-pa Matfiejowym, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan wszytek pan Wasil, pan Jan Iwanowiczy z panem Bogusławem y dziećmi iego pomienionemi na część swoją wzięli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan wszytek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasiley Lwowiczy y panowie Bohuszewiczowie y dzieciom nieboszczyka Michajła na część ich z rozdziału y rozdania naszego zostało.

Porządek rozbierania czterech łanów, leżących u granicy Cieleśnickiej y dworow panow Woynow, które się poczynają iednemi koncy od granicy Cieleśnickiej, a drugimi koncy przychodzą do dorozki, leżący w Osowcu od granicy Derhlanskiej. Z tych łanek pierwszy ob miedzę z łanem panow Lwowiczow, w nim grontu morgow szesc y prętów piętnascie y cwierec, ten łanek wszytek pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. Za tym łankiem pomienionym do odmiany dano panom Iwanowiczom za Popowo Siedlisko morgow trzy y prętów siedmnaście. Łanek drugi, leżący bokiem ob miedzę z tą odmianą, w nim grontu morgow szesc, prętów piętnascie y cwierec, ten łanek pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek trzeci podle, leżący bokiem ob miedzę panow Piotrowiczow, w nim grontu morgow szesc, prętów piętnascie y cwierec, ten łanek panom Iwanowiczom y dzieciom nieboszczyka Michajła na część ich zostało. Łanek czwarty podle leżący z łankiem

panów Lwowiczow, a z drugiej strony bokiem od granice Cieleśnickiej, w nim grontu morgow szesc, prętow piętnascie y cwierec jedna, ten łanek wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału naszego na część swoię wziół. Porządek rozbierania łanow czterech, leżących u Hołodowskiego y Horodoruba, które się poczynają iednymi koncy od przegonu założonego rezow długich, a drugimi koncy przychodzą do granicy panow Cieleśnickich y Horodoruba, z tych łan pierwszy leżący u przegonu za Bakony u drogi Iwanowskiej, w nim grontu morgow iedenascie y prętow dwadziescia cztery, ten łan pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y panem Mikołaiem y Pawłem Boguszewicz y dziecmi nieboszczyka Michajła na część swoię z rozdziału wzięli. Łan drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, w nim grontu morgow iedenascie y prętow dwadziescia cztery, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y panem Bohuchwałem y dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania na część swoię wzięli. Łan trzeci podle leżący ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu morgow iedenascie, prętow dwadziescia y cztery, ten łan pan Andrzej pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania na część swoię wzięli. Łan czwarty ostatni, leżący z iedney strony bokiem u Radomuża, z drugiej strony leżący bokiem ob miedzę z łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu morgow iedenascie, prętow dwadziescia cztery, ten łan pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziół. A od koncow łanow mianowanych poczyną się rozbieranie rezow polowych, ktorých spolu leżących iest szescdziesiąt dwa, z ktorých iedne dłuższe, a węższe, a drugie krotsze, a szersze w każdym rezie morgow po dziesiąciu, które się iednymi koncy poczynają od lasu Radomuża, a drugimi koncy przychodzą do sciany założoney u Obychodnika y karczmy pana Andrzeia Piotrowicza.

Pierwszy porządek rozbierania dziesięć rezow. Naypierwiey pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a pan Mikołay y Paweł Boguszewicz y dzieciom nieboszczyka Michajła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. Potym podle drugie dziesięć rezow pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziół. Potym podle trzecie dziesięć rezow pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y panem Bohuchwałem y z dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Potym podle czwarta dziesięć rezow pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału na część swoię wzięli.

Drugi porządek rozbierania tychże rezow. Pierwsze trzy rezy z iednego leżące pan Andrzej pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli; potym podle drugie trzy rezy pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y panem Bohuchwałem y z dziecmi iego z rozdziału na część swoię wzięli; potym podle trzecie trzy rezy pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału na część swoię wziół; potym podle czwarte trzy rezy pan Andrzej pan Iwan, pan Wasil Lwowicz pan Mikołay y Paweł Boguszewicz y z dziecmi nieboszczyka Michajła na część swoię wzięli.

Trzeciego porządku rozbierania tych rezow. Pierwsze dwa rezy z iednego leżące pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli; potym podle drugie dwa rezy pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y panem Bohuchwałem y z dziecmi iego z rozdziału na część swoię wzięli; potym podle trzecie dwa rezy pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału na część swoię wziół; potym podle czwarte dwa rezy pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y pany Boguszewiczami y z dziecmi nieboszczyka Michajła na część swoię wzięli; za tym podle rez ieden na cerkiew z rozdziału panowie Hornowscy wszyscy dali; za tym cerkiewnym rezem podle pana Iwanowicza na

Wołodki rez ieden naddali, a od tego rezu Wołodkowa poczyna się porządek rozbierania rezow krotkich, ktorych rezow iest czterdziesti, także iedne krotsze, ale szersze, a drugie dłuższe, ale węższe. Te rezy poczynają się iednymi koncy od granice Koneczynskiej y Mokranskiej, a drugimi przychodzą do sciany założoney na błocie, z tych rezow w każdym morgow po dziesięciu. Pierwszy porządek rezow pięć spółem z iednego leżący pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli; potym podle drugie pięć rezow spółem z iednego leżący pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli; potym podle trzecia pięć rezow spółem z iednego pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a pan Mikołay y pan Paweł Boguszewicz y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału na część swoię wzięli, potym podle czwarta pięć rezow spółem z iednego leżący pan Matfiej Iwanowicz na część swoię wzięli. Drugi porządek tych że rezow krotszych. Pierwsze pięć rezow spółem z iednego leżący pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli; potym podle druga pięć rezow spółem z iednego pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego z rozdziału na część swoię wzięli; potym podle trzecia pięć rezow spółem z iednego pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania na część swoię wzięli; potym podle czwarta pięć rezow spółem z iednego leżące pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y z pany Boguszewiczami y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału na część swoię wzięli. Przy tych pięciu rezach panow Lwowiczow ostawiono na drogę pręt ieden. Tu się poczynają dwoie rezy, przeciwko sobie leżące, iedne za bagnem, drugie Zahatyskie, ktorych iest spółem leżących Zabahenskich rezow czterdziesti, a na przeciw-

ko tych Zahatyskich rezow druga czterdziesti, ktore się poczynają iednymi koncy od granice Mokranskiej, a drugimi koncy przychodzą do sciany założoney od błonia Zahatyskiego, w każdym rezie morgow po dziesięciu. Ktorych to rezow mianowanych poczyna się porządek rozbierania, to iest od przegonu, który idzie od Mokranskiej granicy aż do rzeki Buga, leżący uroczyщем u Pralni, z tych rezow mianowanych od tego przegonu y Pralni przerzeczoney pierwsze pięć rezow spółem z iednego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi na część swoię wzięli; potym podle druga pięć rezow spółem z iednego leżące pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli; potym podle trzecia pięć rezow spółem z iednego leżące pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil z pany Boguszewiczami y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału na część swoię wzięli; potym podle czwarta pięć rezow spółem z iednego leżące pan Andrzej pan, Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Drugi porządek tych że dwoich rezow. Pierwsze dwa rezy spółem z iednego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego na część swoię wzięli; potym podle druga dwa rezy spółem leżące pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału naszego na część swoię wzięli; potym podle trzecia dwa rezy spółem leżące pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału na część swoię wzięli; potym podle czwarta dwa rezy spółem leżące z iednego pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y z panow Boguszewicz y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Trzeci porządek tych że dwoich rezow. Pierwsze trzy rezy spółem z iednego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego na część swoię wzięli; potym podle druga trzy rezy spółem leżące pan An-

drzey, pan Mikołaj Piotrowiczy z rozdziału y rozdania na część swoją wzięli, potem podle trzecia trzy rezy spolem z iednego leży, a pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli; potem podle czwarta trzy rezy spolem z iednego leżące pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy, a pan Mikołaj y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michajła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. A to w ostatnich rezow u granicy Krzyczewskiej udali się zascianki dwa, ieden leżący wedle rezow włocznych, w nim morgow dziewiętnascie, a w drugim zascianku, który idzie iednym koncem od sciany przez iezioro Czysciec, a drugim koncem przychodzi do ieziora Pieszca, w nim pola z chrostem morgow dwadzieścia dwa; te dwa zascianki mianowane napoly rozdzielone być mają: iedną połowicę morgow dwadzieścia y prętow piętnascie na cerkiew być zostawili, ku temu rez ieden, co między włokami leży, w którym iest morgow dziesięć. Tego wszystkiego na cerkiew wymierzwszy morgow trzydzięci, prętow piętnascie zostawili y ku temu osobno w siedlisku morgow trzy prętow siedmynascie przydano iest. Druga połowica tychże dwóch zasciankow mianowanych to panu Janu Iwanowiczu dali morgow dwadzieścia, prętow piętnascie y ku temu rękę, co we włokach leży wedle cerkiewnego morgow dziesięć, tego wszystkiego na Wołodki wymierzono morgow trzydzięci, prętow piętnascie. A osobliwie w siedlisku wymierzono morgow szesć, prętow dwa, leżący między przydatkiem pana Matfiejowym łanu dwornemi blisko Bakuow, nad to ieszcze tamże Wołodkom wymierzwszy przydano sianożenci morgow pięć, leżący pod górą za Bakuny; tego wszystkiego grontu, co panu Janu na Wołodki wymierzono y dano morgow czterdzięci y ieden, y prętow siedmynascie. Gronty leżące za Bugiem. Nypierwicy w Hołaczowie przeciw młyna panow Iwanowiczow grontu błonia z chro-

stem morgow trzynascie y prętow dziesięć, to pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału na część swoją wzięli; za nimi podle takowegoż grontu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. W drugim mieyscu za Bugiem przeciw młyna pana Andrzeja Piotrowicza y ieziora Radeza grontu, błonia y chrostu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli; a potem tego podle ieziora Zahreby, gdzie panow Lwowiczow gay, grontu, błonia, chrostu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to oniż panowie Lwowiczowie z panami Boguszewiczami y z dziećmi nieboszczyka Michajła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało wzięli. A co się dotycze znoszenia ludzi y siedliska ich, takomy zastanowili, że każdy z nich według zapisu y przyznania ich pierwszego na urządzie w roku szeszedziesiąt osmym, miesiąca oktobra pierwszego dnia powinni będą każdy z nich na swoich grontach z iednego ludzie swoje siedlic bez przekazy ieden drugiemu, a na znoszenie ludzi z budowaniem ich y drzewa sadowego, gaiow, zarosli drzewa pospolitego z tych grontow, co się komu gdzie zostało działem, natośmy wszystko zezwoleniem wszystkich panow Hornowskich rok pewny złożyli, to iest na dzien Wielkonocny święta rzymskiego, które ma być w roku przyszłym tysiącnym pięsetnym osmdziesiątym osmym, do którego roku pomienionego powinien będzie każdy z nich ludzie swoje z budowaniem wszelakim tak też drzewo sadowe, gaie, zarosie y inne wszelakie drzewa znieść y zwozić, a tych wszystkich grontow, co się komu gdzie zostało, za razem ustąpić; a inne gronty wszelakie, które żytem y iarzynami y owocnemi rzeczami ogrodnemi zasiane będą, skoro ziąwszy zboże y

ogrodne rzeczy, wolno będzie każdemu z nich, co się komu zostało działem, wedle rejestru, iako swe własne, zarazem w moc swą wziąć, dzierżec y używac. A co się tkanie młynow na rzece Bugu, tośmy między nami zastanowili wedle zapisow przyznania ich na urządzie grodzkim w roku tysięcznym pięć setnym szeszedziesiątym osmym, miesiąca Oktobra pierwszego dnia, że każdy z nich swego młyna używac ma po dawnemu, a ktoby z nich chciał nowy młyn mieć, tedy ma na swojej części gruntu zbudowawszy mieć y używac przez przekazy ieden drugiemu. Tymże obyczajem jezior y zatok wszelakich godnych tego łowienia ryb wszysej panowie Hornowscy iako przed tym, tak y teraz łowic y używac mają przez przekazy ieden drugiemu; wszakoż iesliby ktoremu z nich w tych jeziorach y zatokach iaka krzywda w łowieniu ryb była, tedy te wszystkie jeziora y zatoki y tonie niewodowe pomiarkowawszy równo dobrego y złego na części należące między siebie rozdzielic y rozebrać powinni będą; a strony iazow y siakli na łowienie ryb, te już od tego czasu każdy z nich y z poddanemi swemi wszelakie iazy y siakle na groncie swoim mieć y używac mają, okrom siakli jeziora Somowickiey u Bugu, te siakli między sobą każdy z nich na cztery części po roku siaklic y używac mają, to jest pierwszego roku osmdziesiątego osmego panowie Iwanowicy siaklic mają, potym drugiego roku panowie Piotrowicy, po nich pan Matfey, a potym panowie Lwowicy y Boguszewicy tym porządkiem zawsze te siakli używac mają. Drogi też starodawne wedle potrzeby y do młynow, do lasow, y do zboża po dawnemu zachowane być mają, kromia drog nowych, szkodliwych zbożu y sianożęci y innym rzeczom: takowe drogi nowe mają między sobą y poddanemi swemi zabraniać y nie dopuszczac ku szkodzie ludzkiej. To też warujemy, gdzieby na potym posle tej pomiary y rozdziału naszego za iaką przyczyną albo pomyłką iakie kolwiek

gronty zliszki okazały, które by w rejestrach dzielczych mianowicie opisane y dołożone nie były, tedy takie gronty zliszki wszelakie powinni będą panowie Hornowscy między sobą na części równe pomiarkowac y rozdzielic; tak też gdzieby za iaką pomyłką ktorey części czego komu wolle rejestrów dzielczych nie dostało, tedy to także powinni będą wszysej panowie Hornowscy ieden drugiemu nagradzac, aby każdemu z nich wedle rejestrów dzielczych dosyc stało, żeby każdy z nich ieden nad drugiego więcej nie dzierżał y nie używał. Wedle ktorey to pomiary y rozdziału tego postanowienia naszego powinni będą wszysej panowie Hornowscy osoby wyżey pomienione ten rozdział y wszystko postanowienie nasze w tym rejestrze mianowicie dołożone wiecznemi czasy dzierżec y używac, ni w czym tego rozdziału y postanowienia naszego nie naruszając, pod zakłady w zapisiech przyznania ich na urządzie mianowicie dołożonemi y opisanemi, tak też y nagrodzeniem szkod wszelakich y innych obowiązkow wszystkich.

Na którą to pomiary y rozdział tego imienia Hornowskiego y na wszystkie postanowienie nasze my osoby wysadzone y obrane wyżey mianowane Jan Kamiński, komornik powiatu wojewodztwa Brzeskiego, a ia Andrzej Piotrowicz Hornowski spólnie daliśmy panom Hornowskim wszystkim osobom wyżey mianowanym ten nasz rejestr dzielczy pod naszymi pieczęciami y z podpisem rąk naszych własnych, a na ten czas przy nas był miernik Jozeph Golembiewski, który też do tego rejestru pieczęć swoją przyłożył y ręką podpisał, tak też y wozny powiatu Brzeskiego Jan Ostromeczowski, który będąc tego rozdziału y postanowienia naszego świadom, do tego rejestru pieczęć swą przyłożył. Pisan w Hornowie. Który to rejestr dzielczy jest przyjęty y do xiąg Surrogatorskich wojewodztwa Brzeskiego wpisany, podpisy rąk przy czterech przyłożonych pieczęciach temi słowy mający: Jan Kamiński

reka własna. Andrzej Hornowski reka swa podpisal. Jozeph Golebowski reka swa.

Изъ актовъ книги Врестскаго гродскаго суда за 1707—1709 г. № 7034, л. 245—256.

№ 96—1587 г. Мая 15 дня.

Дарственная запись Олизара Кирдея Мыльского и его жены Ганны Юрьевны княжны Гольшанской на Пятницкую церковь въ с. Крупъ (Дубровскую).

Aktykowanie przywileciu na cerkiew Dambrowicka.

Лета от парожения сына Божого тисеча шестеотъ пятидесятого. мца октября двадцат второго дня.

На враде гродском в замку гдрском Пинском, передо мною Юремъ Нелюбовичом Тукалским, войским и подстаростим Пинским, от яене оеветоного княжати его млети Албрехта Станислава Радивиля, княжати на Олыце и Несвежу, канцлера вел. княз. Лит., старосты Пинского, Кгневского и Тухолеского установленным, постановившысе очевисто пан Давид Зябка енерал его кор. млети повету Пинского, подал ку актыкваню до книг гродских Пинских лист в Богу зоплых ихъ млети пана Олизара Кирдея Мыльского, маршалка его кор. млети и княгини Ганны Юрьевны Гольшанского, малжонков, на реч в нем выражорую данный и служачый и просил абы прынат и до книг уписан был, которого вписуючы в книги слово в слово так се в себе мает:

Олизар Кирдей Мыльский, маршалок его кор. млети, а Ганна Юрьевна Гольшанская, малжонка его млети, ознаймуемъ и чынимъ явно сим нашим листом, кому кого потреба вѣдати будет, иж што небожчык славное памети продок нашъ его млет княз Иван Юревич Гольшанский надал был на церков Пятницы Светое во имену своем в селе Круной дворец з землею нашною и з сеножатми, и з млыном, и з людми, шестма челоуеки, тогда тое все пры розделку нашом zostало в част небожчыка швакгра

нашого пана Михайла Тихновича Козинского з селом Круною, ку тому теж был надал на тую ж церков землю бортную во имену своем в селе Веленю, прозываемую Даниловскую и тут при месте полю на напню бочок на пят, которое лежыт за Зверынцем, коло горы Щучаное, и десетину с напни замковое, с поля, проывасмого села Старого, што сее все zostало в част нашу. А такъ мы, хочечы теж пры той церкви помененой священника завжды мет, абы так пры нас, яко по зейстю нашом в той церкви Господу Богу хвала была воздавана, а за продки наши так теж и за нас и за потомки наши ко Господу Богу молба чынена, оную землю у Велени Даниловскую, со пчолами и з деревом бортнымъ и не бортным, с клейнами и знаменами ку той землѣ належачыми, под ким быж колвек одно показатсе мели. окром пол напных плату у иных повинностей и з еими полякаки, што при месте, и з десетиною оною з Старого села, придавши до того сеножат нашу дворную, проывасмую Котяшовку, которая лежыт за сеножатию Скразынского и Шыляровского, в лузе при реце Горыню, при той церкви Светой Пятницы сим листом нашим zostавуемъ и даемъ, до которое вже од даты сего листу мы сами, ани теж владники, ани подданые наши, так теж и по нас у в оной землѣ и во всем том священника нашего тое церкви в держаню его никакое кривды и трудности ани жадное переказы делати не маем. Ку тому теж поступили есмо ему, тому ж священнику нашему пятницкому, в каждый год на ден Светого Спаса дават по копе грошей литовских, а оный священник пятницкий и которы же бы колвек одно при той церкви был, за тую копу грошей в каждое оскресене за держачых имени Дубровивского отпировати мает. И на то есмо сее лист нашъ, подписавшы его руками нашими и печати наши до его притиснувши, пры той церкви Светой Пятницы поло-

жыли. Писан у Дубровицы року од нароженя Иисус Христа Сына Божого тисечу пятацот осмьдесят сегого, мца мая пятацатого дня. У того листу печатей притисенных две, а подписы рук тыми словы: Олизар Кирдей Мылекый, маршалок его кор. мсти рукою власною рука моя власная. Который лист за подаемь особы верху помененое до книг вгородских повету Пинского есть уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1650 г. № 13004, л. 366—367.

Примечаніе. Въ той же книгѣ подъ тѣмъ же 22-мъ октябрю, на л. 365 и об. записана нижеслѣдующая дарственная запись князя Ивана Юрьевича Гольшанскаго, на ту же Пятиницкую церковь.

Aktykowanie przywileiu na cerkiew Dąbrowska.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсотъ пятацатого, мца октября дванацат второго дня.

На вrade вгородском в замку вгородском Пинском, передо мною Юремъ Незлюбевичом Тугалским, войским и подстаростим Пинским, от исне освещенного княжати на Ольце и Несвежу, канцлера вел. княз. Лит., старосты Пинского, Кгневского и Тухолского установленным, постановившыим очевидно нан Давыдъ Зябца, еперал его кор. мсти повету Пинского, подал ку актыкованю до книг вгородских Пинских привилей в Богу зоплаого его мсти князя Ивана Юрьевича Гольшанскаго, в речы в нем нижеей выраженой, и просил, абы до книг принят и уписан был, которого вписуючы в книги слово в слово так се в себе мает.

Во имя Божое амин. Се я рабъ Божый Иванъ Юревич дал еси пашню дворецъ свой на имя Крупную к манастыру ко светой Пятицы со млыном и з людьми, людей чотыры чоловіки, служыти им на монастыр, хто коли игумен будет, а к тому придали есмо два паробки и з волю у той дворец у Крупную, што бы вечно двѣ сохи ходили, хто коли игумен будет, а на то есмо тую пашню придали, который коли игумен усочет у том монастырѣ обчынку держати дванацат братов кормит, а еше есмо придали у Сеховах полколоды меду, а кону грошей, а старое данины у Велени чоловіек дает тринадцат ведер меду, а семьдесят грошей безъ дву, а еше есмо дали ему на рыбу, чым братю кормит, озеро Уколку на имя Борен, а з нашего невода коли волочат, десятая рыба на монастыр на братю, а з городское пашни десятина на монастыр, а со млына у городе десятина—десятая мерка на монастыр, а то есмо придали ко перкви Божьей Святой Пятицы на памет родителей своим и себе вечно не рушено никим будучы, а хто имет у мою данину

уступати и у мое слово, што церковь Божуя сама себе уборонит. Писан ноябра десятого индыкта пятацатого. У того привилею печат привеснетая княжати его мсти Ивана Юрьевича Гольшанскаго ест. Который привилей до книг вгородских Пинских ест уписан.

№ 97—1588 г. Апрелья 25 дня.

Обьясненіе вознаго объ осмотрѣ церкви св. Варвары за г. Дрогичиномъ, которую мѣщанинъ Дрогичинскій Андрей Поповичъ разрушилъ и унесъ изъ нея свящ. облаченія, антиминсъ и церковную утварь.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda post dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini 1588.

Drohicin relatio.

Nobilis Daniel Prusinski ministerialis generalis regni una cum nobilibus Stanislaw Podgorski et Hrechori Pudkowski coram officio praesenti personalem fecit relationem, quia ex parte et ad requisitionem officiosam famati Andreae Wardacz civis Drohicensis condescendendo domum seu aedem divino honori dedicatam, erectionis sanctae Barbarae extra insistentem civitatis Drohicensis eminentem ex obductione illius adversus famatum Andreas Popowicz civem Drohicensem factam, eam aedem viderunt in omnibus devastatam patefactamque, prout videlicet praefatus requirens circa ministerialis relationem referebat sacerdotalia ornamenta et alia aparamenta necessariaeque eidem domo pro honore divino commendata receptas esse, antiminis cognomine rutenico vocatum exinde acceptum requirens protulit, aedem etiam eiusdem erectionis ruginosam ministerialis cum nobilibus praefatis vidisse agnovit.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго городского суда № 10283, л. 35, 38.

№ 98—1588 г. Мая 11 дня.

Презента на Хотичскую церковь священнику о. Ивану Климовичу.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum Omnium Sanctorum proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo.

Prezbiter Choticensis privilegium obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Kondrat Olichwierowie, olim honorabilis Iwani Kondratowicz filius, presbiter ritus graeci Choticensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, olim honorabilibus Chlementi et Iwano Kondratowiczom per olim magnificum Nicolaum Kiszka, capitaneum Drohiciensem datum, sigilloque ejusdem magnifici capitanei Drohiciensis obsignatum, manu propria subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cujus tenor talis.

Mikołaj Kiszka na Ciecchanowcu, wojewodzie Podlaski, starosta Drohiczki etc. Oznajmujemy thym naszym listhem, isz eo za pewnem prawem wedle nadania przodkow naszych, a osobliwie sławney pamięci nieboszczyka je-o mei pana oycy naszego w ymieniu naszym Woznickiem, we wsi Choticzach, trzymał cerkiew Ruską założenia Podniesienia Świętego Krzyża swieszczeni s tego swiatha smiercią zeszy Konrath Oliphierowicz, po ktorego smierci przychodzili do nas synowie je-o Klim a Iwan Kondratowicze y prosili nas, abychmy ych przy tey cerkwi z grunty y ze wszelakiemi pożytki do tey cerkwi przynależącemi zostawili. My, bacząc w tym rzec słuszną, thę cerkiew z grunty y ze wszelakiemi pożytki do niey zdawna przynależącemi przy pomienionych Klimie a Iwanie Oleferowiczach zostawujemy takim sposobem, ysz Klim, iako then, kto-

ry ma poswiecenie wedle zwyczaju religiey swey od władyki Włodimierskie-o y iusz iesth postanowionym swieszczenikiem, tedy ma trzymac y na siebie brać dziesięcine, do tey cerkwi przysługująca, pułwłoczek w Chotycziczach y pułowicę Zliszku na powinność swą popowską. A brath iego Iwan na diachtwie do tey cerkwie włokę całą, to iesth we wsi Chotyniczach pułowłoki, a we Mszanech drugą pułowłoki y puł Zliszka w Chotyniczach. Będąc powinni wedla powinności swey służby Bożey ustawicznie pilnować, we wszytkiem się przystoynie zachowując. A Klim, iako swieszczenik ma obecnie przy cerkwi bycz, także tesz Iwan dyaka od siebie ustawicznego ma miec. W cerkwi tesz za okazyą potrzeby oba spolnie iednakiem nakładem mają poprawować rownym sumptem. Y na tho dalismy zwysz mianowanym poddanym naszym then nasz list pod pieczęcią y s podpisem ręki naszej. Dat w Huslewie 11 May MDLXXXVIII. Mikołaj Kiszka starosta Drohicki ręką własną.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городскаго суда № 10938, л. 964—5.

№ 99—1590 г. Августа 9 дня.

Судебное опредѣленіе по дѣлу священника Трокскаго Василя Федоровича съ татаринномъ княземъ Айсою Ахметьевичемъ о захватѣ фундушевой земли Трокскаго Рождество Богородицкой церкви.

Справа свещеньника Троцкаго Василя Федоровича съ татаринномъ гдрьскимъ повету Троцкаго Айсою Ахъметевичомъ.

Лѣта отъ нароженя Сына Божего тисеча пятсотъ девятдесятого, мца августа девятого дня.

Передо мною Богданомъ Окгиньскимъ, подкоморымъ Троцкимъ, державцою Дорсунискимъ, за позвы мои подкоморски-

ми на року с преложена через лист мой отвороный прыпаломъ и врадуне на выеханье на тот кгрунть через возного сторонамъ ознайменый, ставшы очевисте з одное стороны священник Троцкий Василей Федорович, а з другое стороны татарин гдрьскый повету Троцкого Айса Ахметевич на кгрунтьте, в повете Троцкомъ лежачом, прозываемом Янкинском, сторона жалобливая священникъ Троцкий через опекуна церковей Троцкихъ пана Ивана Баку, доведшы очивистого поданья позву и року князю Айсе, жаловал с позву моего подкоморского на татарина гдрьского повету Троцкого князя Айсу Ахметевича о томъ, штожь дей тот Айса Ахметевичъ в року прошломъ тисеча пятьсотъ осмьдесятъ осмомъ, в небытности дей пона при цркви Божой Рожества Пречистое Богородицы, в месте Троцкомъ лежачомъ, кгда тая церковъ отлогомъ впусе лежала зо всеми прыналежностями своими, тогда дей тот Айса Ахметевичъ ку знищенью церкви Божее на крунтех церковныхъ, здавна от кнегини Неделиньское на тую церковъ записаных, на двухъ пивахъ, называемыхъ Янкински а Матеевцизна, першое поле лежачое по одной стороне дороги подле поля небощика пана Еразмуса Довкгида имени его Михнинского, по левой стороне дороги до Трок идучое, от бояр пана Довкгидовыхъ, а другое поле недалеко от двора небощика пана Остафья Горностая Величковского подле гаю вырубаного по обеюмъ сторонамъ дороги, на тыхъ дей поляхъ обудвухъ менованыхъ квалтовне а свовольне поравши, жытомъ и яриною позаседал на рок тисеча пятсот осмьдесят девятый, о што дей того Айсу Ахметевича священникъ Троцкий листомъ от суду земьского Троцкого врадунимъ заповеднымъ обносил врадуне, абы тое збоже на тыхъ кгрунтех пожавши зложилъ и с того кгрунтьте не звозил аж до розправы под дванатцатма рубльями грошей на врад и на сторону, чого доводечы положыль пере-

домною лист заповедный от суду земьского Троцкого о тые кгрунтьты вынесеный под датою року тисеча пятсот осмьдесят девятого, мца июня осмого дня, а пры томъ положиль выпис с книгъ кгроекныхъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсот осмьдесят девятого, мца июля второго дня сознания возного повету Троцкого Ивана Лукашевича о том, иж он с того листу заповедного, в року тисеча пятсот осмьдесят девятомъ, мца июня двадцат пятого дня от суду земьского Троцкого через священника вынесеного, конию слово в слово списавши под печатю своею князю Айсе Ахметевичу подал, а он дей, ничего на заповед не дбаючи, збоже звозилъ, не ждучы о кгрунтьте розправы. На то заустнымъ злеценьемъ и порученьемъ жоны своее князю Айса Ахметевичъ поведилъ, ижъ он фолварокъ свой Осолконицкий, над озером Осолконицами лежачый, зо всеми кгрунтьты, до того дворца належачими, пустил заставою жоне своей кнегини Шальце Богдановне, до которого дей дворца належать и тые два поля, о которие священникъ позываеть. Про то дей мел был священникъ жону мою, яко держачую позывати, а я дей без жоны своее в отказе быти не повинен, кдыж ее не позвано. А княгиня Шалка, жона его, тутъ жо очивисте стоячы, положила передо мною листъ Айсы Ахметевича, мужа своего, под печатю его и с подписомъ руки его и под печатми троухъ татаров землян гдрьских и с подписаньемъ рук ихъ, под датою року тисеча пятсот осмьдесят семого, мца мая пятого дня, в которомъ описуетъ, иж той малжонце своей заставил дворец свой, у Бродацкого куплений, прозываемый Осолконицкий, зо всеми кгрунтьты у полтору стгу копах грошей литовскихъ и зараз в моц и в держанье ей поступил; к тому показала выпис кгроекный Троцкий под датою року тисеча пятсот осмьдесят семого, мца сентебра трынатцатого дня сознания возного повету Троц-

кого Ивана Черневского Мышки, ижь перед нимь вознымь прышла в держанье того дворца за поступленем мужа своего заставою в полтору сту копахъ в року тисеча пятсот осмьдесят семомь, мѣца мая пятого дня, а кгдаж дей я того дворца не держу, але жона моя держыть, подал артыкулъ девятнадцатый з розделу четвертого о зношеню позву и просил, абы водлуг того артыкулу от позву волен был. На то пан Бака отказ чыпечы поведил, иж зношене позву князю Айсе и жоне его ити не можетъ с тыхъ причин: перша, иж священникъ позывает не о кгрунты дворца Осолкиницкого князя Айсеиные и жоны его, але о кгрунты церковные, которне до того дворца Осолкиницкого не принадлежат; другое, иж князь Айса записал жоне своей заставою тот дворец в року осмьдесят семомь, а в кгрунты церковные вступил се в року осмьдесят осмомь, яко се то значить с позву и з листу заповедного, про то тыхъ кгрунтовъ ей заставовати в року осмьдесят семомь не мог, которне в року осмьдесят осмомь забрал; третее, иж тые позвы не положоны на том дворцу Осолкиницкомь, але в руки князю Айсе Ахметевичу самому поданые в месте Троцкомь, яко се то зъ сознания возного показало; про то просил, абы священникъ ку далшому доводу былъ прищупонь. А так я, видечи с тыхъ всихъ прычин от пана Баки поданыхъ не слупине зношене тыхъ позвовъ, всказалом сторонамъ далей в право поступовати. А потом пан Бака положыл передо мною видымус с книгъ земскихъ судовыхъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсот шестдесят осмого, мѣца октября семого дня сознания очивистого кнегини Андреевое Нелединское Ганны Ивановны Куницовича перед судомъ земскимъ Троцкимъ на рокохъ о светомъ Михале з уписанемъ у тотъ выписе листу се добровольного, при которомъ стоячы сознала о томъ, ижь што купила две земли пустовскихъ мужицкихъ у его

мл. пана Шефана Тарновского и у малжоньки его пани Ганны Гамьшеевны, названые прозвищомъ Янькишки а Матеевъцызны, с которихъ земель вынемши и отдаливши одну пустовцызну на име Янькишку, на которой и дворец поселила, з своее доброе воли для душного збавенья своего дала и записала на церковь Божю Рожества Пречыстое Богоматеры манастыр Троцкий на вечные часы, то есть одно поле, которого есть и з зарослями на петнатцат бочокъ сееня, которое поле лежыть по одной стороне дороги подле поля его мл. пана Еразмуса Довкгирда, которая дорога идетъ от бояр его мл. пана Довкгирдовыхъ до Трок, по левой стороне дороги, а другое поле недалеко от двора его мл. пана Остафья Горпостая Величковского подле гаю вырубаного, по обеюмъ сторонамъ дороги, которого поля и з зарослями такъже на петнатцат бочокъ сееня, яко о томъ ширей на листе ее и на томъ видымусе есть описано и доложено; а пры томъ просилъ пан Бака именемъ священника Троцкого, абымъ я тые поля обадва обехал, к границамъ се прышатрыл. И кгдамъ обехал першое поле, которое описуетъ подле дороги, от бояр пана Довкгирдовыхъ до Трок идучое, по левой рутце, тогда такъ се знашло, яко в томъ видымусе есть граница описана, и на томъ же полю указал священникъ печице, которое менил быт дворцомъ кнегини Нелединское на церковъ записаным, яко о томъ на томъ видымусе сознания своего воспоминает, а потом и другое поле недалеко двора Величковского, обанол дороги подле гаю вырубаного такъ же обехалом и такъ се водлуг описания ее кнегини Нелединское границы згодили. А к тому ставил священникъ девяти светковъ на то, ижь то есть кгрунт церковный—першого возного повету Троцкого Ивана Лукашевича, а другого пана Миколая Навлицкого, третего и четвертого менцаи Троцкихъ Михайла Матфее-

вича а Еразмуса Юхновича, а подданных дворца Величковского, сугранных суседов пети, то ест Мартина Енчиковича, а Миколая Кулеша тивуна Величковского, а Петра Болондыса, а Валентына Стапиславовича, а Томька Мартиновича и к тому три светки брали се до присеги на томь, ижъ то ест кгрунт церковный, от кнегини Нелединское на церковь записаный. И просилъ священникъ через пана Баку, абы был ку доводу прыщущонь, а за тым абы кгрунт одержал и квалт абы был на немь сказаи, такъ тежъ збоже, через заповед звезеное, абы совито платил и винны через врад земьский Троцкий через лист заповедный положеное абы на немь дванатцать рублей сказано было водлуг артыкулу двадцать второго з розделу девятого. На то отказ чынечы князь Айса Ахметевичъ поведилъ, што священникъ выводит менуючы быт тые два поля церковными быти, тогда дей то сун поля мои властные дворца Осолкиницкого, от мене жоне моей заставленые, кгдаж дей пан Иванъ Бака з малжонкою своею пани Ганною Ивановною Кунцовича, бывшою кнегинею Нелединскою, от которое себе священникъ менит быт на церковь тые кгрунты записаные, продали дворец тот Осолкиницкий зовсимъ на все шляхетному пану Арнольфу Николаевичу Брезскому на вечность, который Бреский тот же дворец продал пану Петру Бродацкому, от которого я кукуил тотъ же дворец зо всеми кгрунты, про то дей могла кнегини Нелединская попа потешить, але дей опят и с тыми кгрунты то иныному в руки пустила, чога доводчы положили передо мною выписе с книгъ земьскихъ Троцкихъ под датою року тисеча пятаот семьдесят семого, мца июня семого дня перепесенья зъ кгороду до земагва выпису кгородского, што пан Иван Бака з малжонкою своею паниею Ганною Кунцовича сознали пану Брескому дворец Осолкиницкий со веимъ на все прода-

ный на вечност и з уписанемъ листу ихъ вечного у тот выписе кгородский, датою в року тисеча пятаот семьдесят пятомъ, мца генвара третего дня. А кгда был чытан, показуетсе на продажы пана Бачиной и малжоньки его, ижъ дворец Осолкиницкий зо всеми кгрунты пану Брезскому продали на вечность, одно е тое земли вышолн, в тую продажу ему не пустили землю пустовскую Яновцызну подле земль Михинскихъ зо веимъ для того, ижъ первой того от нее пани Ганны Кунцовича ест на вечность записана на церковь Божию манастыр светое Пречистое Троцкий и до того пани Бреский и потомьки его никולי ничего мети не мають. Пры томъ показал выписе с книгъ земьскихъ Троцкихъ под датою року тисеча пятаот осмьдесятъ пятого, мца августа семнатцатого дня сознаня очивного пна Петра Бродацкого и жоны его Луцыи Кгабрыяловны, ижъ тот дворец Осолкиницкий, у пана Бреского купленный, продали на вечность князю Айсе Ахметевичу зо всеми кгрунты, до того дворца належачыми, и брал се пры таковыхъ листехъ на довод, ставил светковъ одиннатцать, а меновите Кгабрыеля Матеевича з места Троцкого, Абдулу Керемовича татарына, Павла Стапиславовича подданого его кр. мл. села Солкиницкого, князя Хасея Сеньчуковича татарына, Шахманцера Сеньчуковича толмача, Османа Мануловича татарына ж, Сынулиса Махметевича татарына, Стаислава Матеевича хрестиянина похожего человека, Усейна Мамлетевича татарына, Обушка татарына толмача, Нурдовлетя Осейтевича с Пиктокемевъ татарына, а пры тых светкахъ брал се до присеги Айса Ахметевичъ самъ четвертый, хотечы на томъ присегнути, ижъ то суть его кгрунты дворца Осолкиницкого, а не церковные; а што се дей дотычь, ижъ священникъ Троцкий домовляетьсе, што через заповед збоже с тыхъ кгрунтовъ звезено, ино дей не я звозил, жона моя за тымъ правомъ, которое от

мене масть, которое перед вапою мл. ине подкоморый поклала; якожь и она тут же жона его стоечы, до того се прызнала, ижь тое збожье звезда, а тежь дей водлугъ права посполитого з розделу девятого, артыкулу двадцат второго, который ку помочы себе подасть священникъ мелъ дей за шест недель, а падалей за дванатцать по вынесеню листу заповедного позвати позвомъ подкоморекимъ, чого ижь дей оменкаль, тогда вко себе опустил, вед же не только вины албо збожья, але и кгрунтьу одержати не может за правомъ моимъ, которое я показую. На то через его мл. пана Баку священникъ отказ чынечы поведить, ижь право слунейшее через писмо и светки священникъ показусть, куды жь дей и власный вынесь земский Троцкий, который на тот дворець Брескому служылъ, а кизь Айса его сам положил, тогда и тамъ се показусть, ижь тые кгрунтьы первой на церковь записаны и Брескому не проданы; с тыхъ прычынь просилъ, абы был его довод слуханъ; а нито дей кизь Айса поведасть, яко бы мел священник оменкаль позывати позвомъ подкоморекимъ до дванатцати недел и тымъ себе квалт, збоже и вину, у которую кизь Айса попал, опустити, ино дей и перед тымъ его священникъ позвомъ ваней мл. подкоморекимъ позывалъ, нижли за тыми позвы не сужно, ижь з допущеня Божего тутъ коло Троць у тот час великое поветре моровое было, чого доведчы положиць позовъ мой подкоморекый под датою року тисеча пятьсот осмьдесятъ девятого, мца августа шестого дня, в той речы от священника на князя Айсу вынесеный, а пры томъ квит возного повету Троцкого Ивана Лукашевича, на враде кгородскомъ через него признаний, ижь тые позвы подавалъ кизю Айсе Ахметевичу очивнето в руки, в месте Троцькомъ, в року тисеча пятьсот осмьдесят девятом, мца августа тринадцатого дня, з щого се показало, ижь све-

щенникъ давности позванья не оменкаль. А такъ я, хочечы еще в той речы тым достаточней з светковъ се справить, чого бы в той речы были ведоми, на перод, навпоменувши светковъ стороны жалобливое священниковых, абы правдиве сознавали, пыталомъ ихъ по одному. Наперед Иван Лукашевичъ возный и Николай Навлицкий в одно слово сознали, ижь ведоми того добре и сами пры томъ были, коли еще княгиня Нелединская тые два поля на церковь записала игумену Пречыстеньскому Троцкому Федору Офанасовичу и на потомъ будучымъ игуменомъ Троцкимъ, а Еразмусъ Юхновичъ мещанинъ Троцкий сознал, ижь княгини Нелединская его кумою была и у него завжды в Трокахъ господою стояла и есть того добре сведомъ, же тые земли на церковь отписала; а Михайло Матфеевичъ мещанинъ Троцкий поведиль, ижь того добре сведомъ, ижь тыхъ кгрунтьовъ завжды попи Троцкие уживали и кому хочечы наймовали, а ништо се не вступовалъ; а подданные Величковские сознавали, Мартинъ Енчыкович и Николай тивунъ Величковский, ижь у попов сами тые земли наймовали, пахали, а ништо переказы не чынивал; а Петръ Болоньднє поведил, ижь, будучы наймитомъ у тивуна Величковского Николая, орывалъ на тых земляхъ и того сведомъ, же ихъ у пона наймовано; а Валентый Станиславович поведиль, ижь служечы наймитомъ у Мартина Енчыковича, тую землю орывалъ, кды се у поповъ Троцкихъ Мартинъ наймовал; а Томко Мартинович поведил, ижь отецъ мой Мартинъ тую землю у поповъ наймовал, а я дей и з наймитомъ Валентыномъ орывали на тых земляхъ, а ништо не вступовывалсе. А светки другое стороны обжалованое Айсы Ахметевича, будучы также напомнимы о правдивое сознание, поведили—первыи Кгабриел Матеевич Страк поведил, ижь княгиня Нелединская пустила тую землю Янkishку пану Брескому, але не паметаю

яко давно; другий Абдула Керамович поведил, иж дей Айса Ахметевич тую землю от чотырохъ годовъ пашет; третий Павел Станиславовичъ поведил, иж тые земли наймовывал от семи годовъ от Хоецкого и от Бродацкого и от Айсы; четвертый Хасей Сеньчуковичъ поведил, иж наймовал тые земли от Бродацкого годов со два и от князя Айсы так рокъ; пятый, Шахманьцер толмач поведил, иж от одиньнатцати годовъ паметаеть, иж тыхъ кгрунговъ Бродацкий, а по немъ князь Айса ужываеть; шостый Асман Мамулович поведил, иж третий тому год, яко у князя Айсы нанявши тые земли, жыто на нихъ сеял; седьмой Сымулисъ Ахметевичъ поведил, иж шостый тому рокъ, яко то Бродацкий тые земли завель князю Айсе, а он того завоженья сведомъ; осмый хрестиянинъ Станислав Матеевич человекъ похожий поведил, хотя дей я служу князю Айсе Ахметевичу, але я кгрунту не сведомъ, чый бы был; девятый Усейн Мамлетевичъ поведил, иж от чотырохъ або пети годовъ князь Айса тые кгрунты пашеть; десятый Обушко толмач поведил, иж того сведомъ, же Бродацкий тые кгрунты князю Айсе продалъ; одиннатцатый поведил: слышали есмо тое, иж Бродацкий держал и князю Айсе продал. За тым священникъ через пана Баку поведил, иж се дей то ясне показало на писме з выписовъ так от священника, яко и от стороны обжалованое покъладаныхъ, иж тые кгрунты суть на церковь записаны, такъ тежъ сведецтвомъ священникъ людьми добрими довелъ, же то суть кгрунты церковные; а князь Айса, иж самъ на своемъ доводе устал и самъ на себе выписъ земьский показал, иж до того Брезкий ничего не мел, поготовю они потомьки его до того ничего не мають; к тому светки его не згодные, кдыжъ вжо на всемъ доводе устал, а к тому иж тежъ право на тые земли от кнегини Нелединьское показало першою датою, ижлан Брезкого, на што подал з статуту старого артыкуль

двадцать осмый з розделу першого, а з нового статуту теперешнего з розделу першого артыкуль трыццать второй, а з розделу семого артыкуль пятый; к тому теж подал з розделу четвертого артыкуль семдесят седьмой, а з розделу девятого артыкуль двадцать второй и артыкуль второй и с тогожъ девятого розделу артыкуль шестнатцатый, а затымъ просил, абы кгрунт, збоже, совито вины дванатцат рублевъ и квалт водле статуту сказанъ А по выслуханью тыхъ всихъ доводовъ, кды вжо за пытанем моимъ обеде стороне большъ ничего до тое справы мовити не мели, прымотрившысе добре артыкуломъ от сторонъ подаванымъ, так еси в той речы знаиоль, иж священникъ довел того кгрунту писмом и границами, значне описаными и через светки люди добрые и датою першою, а князь Айса Ахметевичъ право свое, которое Брезкому на тот дворец служыло, датою последнейшою показал и в том же праве его значне описует, иж до того Брезкий ничего не мает, але то на церковь отписано, а к тому светки его в сведецтве своемъ не згодные, а сам и з жонюю призналисе до уживаня того кгрунту, до которого ничего не мели, прото тотъ кгрунт обадва тые поля священнику Троцкому вжо без присеги светков на церковь Троцкую, где здавна тот кгрунт естъ фундованый, присудил еси и водле артыкуловъ от стороны подаваныхъ, а меновите водлуг артыкулу двадцат второго з розделу девятого на князю Айсе а на жоне его, которая доброволне его заступовала, признаваио-чисе, иж она збоже через заповед забрала, квалту дванатцат рублевъ грошей стороне жалобливой сказаломъ, а вины им через заповед збожье звезли стороне жалобной шест рублевъ грошей, суду земскому Троцкому тры рубли грошей, а себе подкоморому тры рубли грошей, што на именью ихъ Осолкиницкомъ отпращено быти мает; а што се дотычет збожа, иж через заповед звезли, же се

сторона домовляла, абы совито платил, ино иж не ведать, колько того збожя было, а сторона того не показала, с тыхъ прычынъ князъ Айсу от плаченя збожя вольнымъ учиниломъ; якожь на отправу за квалт и за вины сказаные стороне жалобной и суду земьскому и мне самому подкоморому до тогожъ суду земьского Троцкого, от которого был лист заповедный вынесеный, отослал есми. А по томъ декрете моемъ сторона обжалованая князь Айса Ахметевичъ, прынявши быт тот мой веказ за слухный з стороны поля одного подле дороги, от бояр Довкгирдовских до Трок идучое, по левой рутце, на которомъ дворецъ бывал и пичицо еще знат так теж о квалтъ и о вины сказаные и переставъши на томъ декрете, толко о другое поле, которое неподалеко двора Величковского, обапол дороги под гаемъ рырубанымъ лежыт, розумеючы быт мой сказ не правне вчиненый, апелевал до суду головного Трыбуналнаго, которому апеляцыи допустиломъ, ведже водлуг артыкулу сегого з розделу девятого в держаню стороны тое, которой прысужоно, то есть ещенника Троцкого пры церкви Божой, до выеханя пановъ комисаровъ, составил есми. Которая справа, яко се передо мною точила, до книг моихъ подкоморьскихъ ест записана. Писанъ на кгрунте церковномъ Янъкинъскомъ.

Изъ актовой книги Трокскаго подкоморскаго суда за 1585—1606 годы, № 5931, л. 49—52.

Примѣчаніе: Документъ этотъ напечатанъ съ коши въ II т. «Археографическаго Сборника,» подъ № 90, но съ пропусками, а нынѣ печатается по подлиннику.

№ 100—1580 г. Ноября 2 дня.

Инвентарь имѣнія и мѣстечка Крайскъ Минск. воев., съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Акт инвентарза майѣтности Крайска, в Мин. вттивіе лежачеы, з ограничениемъ од

J. W. Niesiowski, wdziney Witebskiej synowi imsci wydanego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartego, msca Julij trzydziestego dnia.

Na urządzie I. K. msci grodzkim wttwa Min. stanowszy osobiscie w Imć pan Konstanty Stański, rotmistrzewicz Smolen., inwentarz Krayski od w. Bronca, podstolego Wilen. w komportacyi wedle nakazu dekretu kommissyinego granicznego, w roku teraznieyszym tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartym, Junij dwodziestego piątego dnia nastęlego, w kancellaryi grodz. wttwa Min. złożony za dozwołoną wzmiankowanym dekretem komunikacyą z instancyi W. I. pana Stanisława Jesmana, regenta ziem. wttwa Min. do akt podał, który in autentiko ruskim skoropisem pisany od słowa do słowa ma wyraz następny:

Regest spisania dwora imienia Kray-skoho, u powete Menskom leżaczoho, mene Jadwih Nosiłowskoje, wojewodzianki Witebskoje, czasty mojeje otczyznoje. ktorui u iesmy z rownoho delu weczystoho prawom przyżonym od sestr swoich wydelenoje mela y spokojnie iako własnost swoju otczyznu po ieho miłost panu Jurju Nosiłowskom, wojewode Witebskom, otcu swojem tak że y tui u czast, котораја se mne u Kraysku za czast moju otczyznoju z rownohoz delu protyw imienia Nasiłowskoho od sestry mojeje paniece Szczasnoje Nosiłowskoje, wojewodanki Witebskoje, knehyni Jurjewoje Zbaraskoje menoju dostala, także kupli y przykupli, któryjeż kolwiek sut wodluch listow do tohoz imienie moieho Kray-skoho tak, iakom ja zdawna derzala y używala, ktoroje toje imienie Kray-sk na perwey dwor z budowaniem dwornym, z pasznoju dwornoju, z humnom y z zbożem wszelakim zasejanym y ne zasejanym, z folwarkom y z bydlom wsiakim w tom folwarku dwornym, z sadami, z ohorody owocowymi, z stawy, z mlyny, także z bojary y ich khrunty, z meszczany, u mesticzku Kray-sku na czast moju prynależaczymi, z ich

gruntami y ich powinnościami, z poddanymi, z ludmi tiałnymi y z ich służbami y podatkami y z ich khruntami także y z ohorodnikami y czeledyju dwornoju, z bory, lesy, dubrowami, z zaroslami, z puszczoju, z łowy zwerynymi y z hony bobrowymi, z senożatni y z bołoty y zo wszelakimi khruntami y pożyczki, iakoż kolwiek nazwaty se mohut, tak, iako se toje imenie moje Kraysk mne dostało y z dawna w hranicach obychodech swoich y wo wsiakich pożyczkach meło y teper majet, menowite use spisawszy ja Jadwiga Nosilowskaja, wojewodanka Witebskaja z łaski swojeje y z miłosty materynskoje synu swoiemu miłomu ieho miłosty panu Janu Ostyku wiecznym prawom wodłuch poradku prawa pospolitoho y statutu czerez woznoho powetu Menskoho pana Dmitra Andrejewicza Pożaryskoho y pry szlachtie tohoż powetu Menskoho do ruk pana Ostykowych podała, w moc, w derżanie y w wiecznoje używanie ieho miłosty postupyła, roku od narożenia Syna Bożoho tysiecza piatsot dewetdesiatioho, miesiecza Nojabra wtoroho dnia y wżo od niniesznego dnia ja sama ani czerez koho z bliskich y powinnych moich y kogoż kolwiek w toje imenie zwysz mienenoje Kraysk y ni w kotoruju czast y ni u wozło ustupatysie y ni w czom perekazy iemu synu mojemu panu Janu Ostyku czynity nie maju y mocy mety nie budu wiecznymi czasy, ale syn moy ieho miłost pan Jan Ostyk, derżaczy toje imenie Krayskoje, wolen budet oddaty, prodaty, zamenity, darowaty, na kostel zapisaty y zastawity y tym wodłuch woli swojeje, iako własnostiu swojeju szafowaty. A tol restr tak se w sobe majet.

Naperwey dwortoho imenia Krayskoho zowsim budowaniem dwornym, z humnom, zbożem u nem moloczonym y ne moloczonym, z folwarkom dwornym, z bydłom y z statkom wszelakim w nem, czoho osobliwy rejestr tak w humnie zbozia, iako u folwarku bydła y wsiakoho statku y inszoho spratu domowoho spisawszy, pod

peczatiu mojeju synu moiemu panu Janu Ostyku oddała . . . *) do toho dwora sady owocowyje, ohorody owoszczowyje, pola oromyie zasejanyie y ne zasejanyie, z stawiszczami y z młynom, także nowiny, prorobki, zarosli, senożaty y bołota na mestcach rożnych. Bojara pancernie: pierwszy Mikołay Seleznewicz z bratyju swojeju szlachtyczy; drugi Petr Janalewicz z Janom kozakom szlachtyczy; trzeci Jan Kozarynowicz szlachtycz; czwarty Hapon Łabot y syn ieho Jakow; piąty Lewon Łabot; szosty Hryhor Petraszko; siodmy Matej Petraszko; osmy Semen Matkiewicz szlachtycz utczywy; dziewiąty Paweł Peniaz z Matwejem Peniazem; dziesiąty Fiedor Wiażewicz; iedynasty Paweł Stolar wolny; dwonasty Jan Grothowski szlachtycz utczywy. U mesteczku Kraysku meszczanie na czast ieho miłosty: perwy Wakołey Oleszkowicz woyt dym odyn; wtory Roman Kotelewinowicz dym odyn; trety Jasiuk Sudnikowicz dym odyn; czetwerty Jakub Hłosko dym odyn; piaty Wasil Potapowicz dym odyn; szosty Mikołay Lebet dym odyn; semy Martyn Lenewicz dym odyn; osmy Łukian Korotkowicz dym odyn; dewaty Paweł Czernobay dym odyn; desiaty Matej Lonewicz dym odyn; odynateaty Lewon Korolewicz dym odyn; dwanateaty Jakow Korol dym odyn; trynateaty Parfien Korolewicz dym odyn; czotyrynateaty Jakow Oleszkowicz dym odyn; piatnateaty Kuryło Szapował dym odyn; szesnateaty Sidor Krawiec dym odyn; semnateaty Petr Bohatynka dym odyn; osymnateaty Stepan Honezar dym odyn; dewetnateaty Paweł Kowal dym odyn; dwateaty Wasil Kowalenok dym odyn; dwateat perwy Fiedor Reszotnik dym odyn; dwateat wtory Martyn Ozarkowicz dym odyn. Stodoła u mesteczku Kraysku, cerkow sumestnaja y pop. Powynnost tych meszczan u podwody iczdyty, z listy chodyty, na gwałt y ulowy, tołki na zniwa z ohoroda, kotoryie na nich

*) Въ подлинникѣ пропускъ.

siediat, a korezem ne majut, tyie do hodu dajut po hroszey dwanateat, a wradniku piszczo ho po penezey dwanateet, a koto-ryie koreczny majut, od kotla horeczono- ho po hroszy trytcat, od piwa po hroszy. . . . od medu po hroszey. . . . Ludy tiahtyie. Selo Hrynewiczy. Perwy Jakow Oltuchowicz z trema bratennikami, z Symonom y Kar- pom y Jackom sluzba zupolnaja dym odyn; wtory Miszko Opanasowicz z dwema sy- nami y z Zenkom y z Moysejem dym odyn; treti Maxim Opanasowicz z bratom Kar- niejem dym odyn; czetwerty Jermak, a Prokop dym odyn; piaty Pawel Sekano- wicz z synom Tymoszkom dym odyn; szo- sty Wasiuk Sekanowicz dym odyn; semy Mikula Sekanowicz dym odyn; osmy Bal- tromiey Sekanowicz zarnoklew dym odyn; dewiaty Samuyl Sekunowicz dym odyn; desiaty Semen Oltuchowicz dym odyn; odynateaty Olesiey Klepcewicz z synom Rodkom dym odyn; dwanateaty Lewon Klepcewicz dym odyn; trynateaty Haury- lo Bachar y z dwema synami Fedorom a Kononom dym odyn; czotyrynateaty Epi- mach Chwetkowicz z bratom Łohwinom dym odyn; pietnateaty Taras Uszakowicz dym odyn; szesnateaty Lewon Klepce- wicz dym odyn; semnateaty Rodko z pasynkami z Trochimom a z Stepanom Miskowiczy dym odyn. Selo Łotuszki: perwy Iwan Łotuszka z pietma synami dym odyn; wtory Jermak Łotuszka z synami *) Andrejem dym odyn; treti Anton Jermakowicz Łotuszka dym odyn; czetwerty Rychlik Łotuszka dym odyn; piaty Omelian Łotuszycz dym odyn. Selo Bubny: perwy Andrey Buben z pryinoiu Iwaszkom dym odyn; wtory Martyn Buben z dwema synami Kononom dym odyn; treti Motko Bubnowicz dym odyn; czetwerty Jacko Bubnowicz dym odyn; piaty Nahum Stepanowicz Szyiczyc dym odyn. . . . Perwy Olchym Konoplaniuk z synom Mikitoju dym odyn; wtory Andrey Buben z dwema bratennikami dym odyn;

*) Тоже.

treti Olysey Plesun z synom Hryhoryiem dym odyn; czetwerty Andrey Plesun z bratanciom Danilom dym odyn; piaty Fedor Lepeszka z czetyrma synami dym odyn; szosty Stelmach Hryszko Lepesz- czye dym odyn; semy Iwan Łyha z dwe- ma synami dym odyn; osmy Martyn Ku- cel z synami dym odyn; dewiaty Jermola Potiazych dym odyn; desiaty Chilimon Lizunowicz dym odyn; odynateaty Hrysz- ko Łyzunowicz dym odyn; dwanateaty Sidor Krebiuka dym odyn; trynateaty Chwedey Arascowicz dym odyn; czotyry- nateaty Wasil Aryscowicz dym odyn; piet- nateaty Ilko Łazarowicz dym odyn; szes- nateaty Hryszko Łoszak dym odyn; siemnateaty Matwiey Łosiak dym odyn; osmnateaty Hryszko Matiuk dym odyn; dewetnateaty Jermak Rusakowicz otczye dym odyn; dwateaty Stepan Olisiejewicz Plesunowicz dym odyn. Posedency: perwy Pauluk Rozych dym odyn; wtory Martyn Rozych dym odyn; treti Hryszko Wołyniec z synom Andrejem dym dwa. Melnik Ihnat Kłoczko z synami dym odyn. Czelaad dwornaja: perwy Stanisław Kulesz czobotar, ktoroho wolnym uczynila, okrom detey Kaspo- ra y Tomka, dym odyn; wtory Jakow Mosar- ec, ktorohom wolnym uczynila, okrom detey Pauluka dym odyn; treti Denis Ko- rolewicz mieszkajet na ohorodie dym odyn; czetwerty Jacuk Rabuszka dym odyn; piaty Ahrenia z Chwedkom synom pastu- chom dym odyn. Skomorochowe: perwy Kaspur Skomoroch dym odyn; wtory Ma- tey Skomoroch dym odyn; treti Martyn Skomoroch dym odyn; czetwerty Jakow Popowicz na ohorodie sedyt dym odyn. A hranica toho imienia Krayskoho, to iest hde puszczy y lesy y w nich łowy wsiakije y inszyie pozytki sut wodluch staroda- nych znakow pewnych spolnaja z Suszko- wom, poczawszy od sutok, hde rzeczka Rehta u reku Dwinosu upala, a od toho mesta rzeczkoju Rehtoju . . . aż do Beloje Zawoni, a od Beloje Zawoni iduczy puszczoju aż u ruczay nazywajemy Meznik, a od Meznika u boloto, nazywaiemoje Ko-

niuszczewo, a od toho bołota Koniuszczewa aż u Stryi rubeż, a od toho Stryi rubeża idet tym ruczajem do nowiny poddanoho mojeho na imia Fedora Lapeszki; a po druhoy storonie puszczy hranica poczynajetsia ot tychże sutok, hde rzeczka Rekta upała u reku Dwynosu, ottul unis iduczy rekju Dwynosoju aż do sutok reki Welyi, hde Dwynosa z rekoju Weleju schodyt, a od ustia Weleju rekoju iduczy unis, aż do rzeczki Kobylanki, a tam poczynajetsia puszcza spolnaja Charkowskaja z uczastnikami mojmi tojuż rekoju Weleju unis, aż do perewozu Mkhowoho, a od perewozu Mikhowoho unis rekoju Weleju iduczy do Wysokoho Berehu. A tak ja Jadwiha Jurewna Nosilowskaja pry postupowaniu toho imienia Krayskoho zo wsim, iako sie tut wyszey pomeniło y czoho iestliby nie dolożono albo ne pomeneno, na to jesmy y ses registr do ruk synu mojemu panu Janu Ostyku oddała pod peczatoju mojeju y pod peczatiu toho woznoho, kotory toje imenie od mene wodłuch seho registru ieho miłosty panu Janu Ostyku zawodył y podał Dmitra Andrejewicza Pożaryskoho y pod peczatiu szlachty ludey dobrych, ktoroje pry tom byli y z podpisom ruk ich kotoryje pisat umieli: pana Protasa Stanisławowicza Czarnoruckoho, a p-a Woytycha Kamienskoho. Pisan u Kraysku roku od Narożenia Syna Bożoho tysieczna piatsot dewetdesiatoho, mesieczna Nojebra wtorocho dnia. U tego inwentarza Krayskiego przy czterech pieczęciach na kustodyi podpisy ichmose panow pieczętarzow, a na drugiey stroniey suscepta aktykacyi onego y poniey podpis W. podstarosciego w te słowa (LSLSLSLS.) Za oczewistoju prozboju icy miłosty pani Jadwihi Nosilowskoy peczat przyložyl y rukoju własnoju podpisał Protas Stanisławowicz Czornorucki. Za oczewistą prozbą jeymosci paniey Jadwigi Nosilowskiey, wojewodzianki Witebskiey, ja Woyciech Kamienski przy pieczęci swey ręką swą podpisał. Roku dewetdesiatoho, mesieca Nojebra piatoho dnia tot inwen-

tar był pokładan czerez woznoho Menskoho Dmitra Pożaryskoho peredo mnoju Janem Petraszkiewiczom, podstarostym Menskim. Jan Petraszkiewicz, podstarosta Minski. Ktory to inwentarz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest w xięgi grodzkie wieczyste wojewodztwa Minskiego przyięty y wpisany. Jan Wołdkowicz grod. Min. pisarz. Connotat. Bogusław Boharewicz grdzki Wa Min. Regent.

Изъ актовой книги Минскаго градскаго суда за 1784—годъ, № 11811, л. 451—457.

№ 101—1591 г. Мая 9 дня.

Фундушъ Кочеранской церкви, Бобруйскаго староства.

Akt listu funduszowego na cerkiew Koczeranską oznaczającego.

Roku tysiąc siedmsett osmdziesiąt dziewiętego, miesiąca augusta pierwszego dnia.

Przed aktami ziemskimi pttu Rzgo stanowszy osobiscie wozny I. K. msci wttwa Minskiego Dyonizy Kalkiewicz list na fundusz cerkwi Koczeranskiey służący ad acta podał, ktorego wyrazy są takowe. Wypis z knih Czernihowskich eparcetiij metropolitanskiey I. W. jeho miłosty Sawastyana Ypatia Patyjeja, archimandryty Czernihowskoho, archiebiskopa metropolij po prawe swieszczennom Iwanu Sielawie kazał wypisat list ieho miłosty korolewskoy nadany na cerkow pod chramem Swiatytela Nikołaja w pttcie Rzeczyc., wołosty Bobruy., pry siele Koczeran słowo do słowa niepremiennie.

Roku tysiacznoho piatsotnoho dewedziatsiatoho perweho. Bił nam czolom I. W. Petro Tryzna, wojewoda Parnawski a starosta slobod naszych Bobruyskich, okazuczy karpu predkow naszych, koroley

polskich, za czestnym mužem. Hawryłoju Kostkoju, chotiaczemu byty iereom pry cerkwi sela Koczerau pokladał nam prozbu swoju, abysmy iemu listom naszym potwerdyli.

Zygmunt Treti, z Bożey łaski korol Polski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Kurlanski, Inflanski, Sewerski, Szwecki y kniaz Wieliki Litowski. Na prozbu I. W. Petra Tryzny y na czestność muža Hawryły Kostki hodnomu byty iereiem w slobodach naszych starosty Bobruy za rykoju Berezynoiu pry siele Koczerau wo chrami swiatytela Nikolaja dopuszczaju byty popom y po nim nastupnikom iccho, to k mołeniu Bożemu za nas y reczy pttey, wruczajem hrunt y do tohoż chrama nadannye prodkow naszych koroley ich miłosty obrubkom wołok dwie morg odyn y szachow sto piadesiat try y sienożaty morhow szesdesiat odyn y szachow dwiescie osmdziesiat czotyry pry hruntach siła Koczerau y pry siele urożonoho szlachtycza Iwana Miskowskoho, podstarosty Rohaczewskoho sym naszym listom prywileynom potwerżajem wolności popom od poczatku wery swiatoy prawosławney uniackoy za mołenia ich nadajem wolnemi byty bez wsiakoy nahorody nam y starostom naszym wo młynach mołoty za toie denh, any ziarna nikomu ne dawaty, wo rykach y ozierach ryby łowity, bobry honity, w lesach zwiercy bity y łowity wolnocy dajem na swoju potrebu, a ne predaży torhom od sych por od nas y starostw naszych popy trudnymi byt nie mohutt, tokmo samomu Prowaswiaszczenomu archiebiskopu metropolity poruczajem do chrama wyzsze pisannoho hodnych prezentowaty y prezbitierami ntwierżdaty, w czom poruczywszy honomu ieho mołeniu sym listom y peczatu naszeju utwierżdaiem. Hodu tysiacznoho piatsotnoho dwiadziastoho perwoho, mesieca Maja dewiatoho dnia. Dan w Warszawie. U tego wypisu listu funduszowego podpis ręki podkanclerzego temi wyraża się słowy: Mikołaj Radziwil podkanclerzy W. W X.

Лтго. Takowy list funduszowy za podanie onego iest do xiag ziem. pttu Rzego przyiety y wpisany.

Изъ актовой книги Рѣчицкаго земскаго суда за 1789 годъ, № 13612, л. 229 (233).

№ 102—1592 г. Мая 25 дня.

Фундушь Пятницкой ц. въ с. Гноинѣ, наданный королевскимъ ловчимъ Ярошемъ Немирой.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Exaltationis Sanctae Crucis proxima anno Domini 1759-no.

Extractus oblata.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus Joannes Szumowski, praepositus Gnoynensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti erectionem ecclesiae Gnoynensis, ex actis Brestensibus emanatam, cum appositione sigilli ejusdem castri, per eundem ex graeco originali in idioma polonicum explicatam, de tenore verborum sequenti. Wypis y knych spraw duchownych kapituły Berestyckoy. Lita od Narożenia Syna Bożoho tysiaszeza szescesot desiatoho, miesiaca Nowembryia szostoho dnia. Na wradi duchownym kapituły Berestckoy, peredo mnoiu Teodosim yhumenom monastera Roźdestwenskoho, protopopoiu Berestyckim, postanowiwszysia oczywisto czestny otec Trofimy Werbicki, presbiter cerkwi Hnoienskoy założenia Swiatoy Przepodobnoy Piatnicy, pokladał y ku aktykowaniu do knych kapytułnych Berestynskich podał fundusz od wiel. jeho miłosty pana Jarosza Nemiry z Ostromeuczyna, lowczoho jeho krolewskiej mosty zemli Podla(s)koy, jemuż samomu przedrzczenemu

otcu Werbickomu, prezbiterowi Hnoienskomu cerkwi Hnoienskoj na rzecz menowite w tym samym funduszu opisanuiu y dolożonuju danych y należacych, żelajuczy mene protopopy, aby ten fundusz był ku aktykowaniu pryntat y do knych duchownych kapytulnych Berestynskich upisan; wo czem ja protopopa widzący rzecz y zadania czestnaho otca Hnoienskoho słusznoie, toy fundusz ku aktykowaniu przyiąwszy, do knych duchownych kapytulnych Berestyckich upisat welilem, kotory wpisuiący tak się w sobie maiet.

Ja Jarosz Niemiera z Ostromezczyna, łowczy jeho krolewskoi milosty zemle Podlaskoy, oznaymuiu tym moim listom ninisznyimi czasy y na potom buduczynie, iż w maietnocy moiey nazwanoy sele Hnoyne cerkow założenia swiatoiey Piatnicey od prodkow naszych jest zbudowana y fundowana, nadajemy tak grontow jako y desiatynoju, proto y ja chotiaczy, aby chwala Bożai w toy cerkwy swiatoy wiecznymi czasy nie ustawała, a za nas samych y prodkow naszych tak żywo buducznych, jako y z toho switoju doczestnosti pożegnawszy se Pana Boha proszono, za poddanych naszych y uwes lud chrestyanski molby czyniemo, za czołom bytyjem y prozboju swieszczenika mojoho teperyszneho nazwanoho otca Trofymyja Wierbyckoho, pry toiey moiey cerkwy za prezbytera buduczoho, wodłuch prozby y czolobytyia jeho, chotiaczy to wiecznymi czasy mity o wazaczy (uważajuczy) rzecz słusznuju y przystoynuiu y zachowujuczy toho swieszczenyka wedle prozby joho, sym listom moim ku toy cerkwy moiey Hnoienskoj tuju desiatynu, od prodkow naszych na cerkow Hnojenskuju z dawnych czasow nadanuju, z każdoj wołoki po kopie zboża ozimoho od poddanych naszych, naprod z seła Hnoyna, hde cerkow jest, z druho nazwanoho Niwie, z tretieho nazwanoho Wolki, z kotorych to seł troch od poddanych naszych wyż mienowanany swieszczenik y po nym buduczynie nastupcy jeho swieszczenicy w toy cer-

kwy Bohu służaczye majut tuju desiatynu braty y spokoyne oney wiecznymi czasy zażywaty, bez żadnoiey pereszkozy y turbacyi tak od nas samych, jako y od potomkow y derżawcow toiey maietnocy naszoiey, kotoru ja wodłuch nadania predkow naszych ku toy cerkwi Hnoienskoj swiatoiey Piatnicey nadaney sym listom moim wiecznymi czasy zterżaiu, ktoroi to desiatyny ja sam ani żaden z potomkow moich y derżawcow maietnocy toiey Hnoienskoj odeymowaty y żadnoiey pereszkozy w wybieraniu y używaniu onoiey tak swieszczenikowi teperysznomu, jako y po nym buduczynie czynity nemajut wiecznymi czasy pod zakładom winy na każdoho takowoho, kotory by mił sey list moy dany w czymkolwiek naruszyty y tuju desiatynu od toiey cerkwy jakim kolwiek sposobom oddalily, petysot hrywen na urad zemle miasta jeho krolewskoy mosty Mielnickoy, y po zapłaczeniu toiey winy y na potomnoie czasy w spokoynym derżaniu y wżywaniu toiey desiatyny cerkownoy, w tom listy manowanoy, czasy wiecznymi neporuszne zachowany byty maiut. Y na to jesmy tomu swieszczenikowi moiomu y nastupcom joho po nym buduczynie daiu sey moy list pod mojoju peczatiu y podpisom ruki moiey własnoy. Pisan w Hnoynie roku od Narożenia Syna Bożoho 1592, mesiacu 25 Maja. U toho funduszu pry peczaty podpis ruki tymy słowy: Jarosz Niemiera z Ostromezczyna łowczy Podlaski własną ręką. Kotorzy ze to fundusz do aktu podany y do knych duchownych kapytulnych Berestyckich jest pryntat y upisan, z kotorych y sey ekstrakt w Bozi welebnomu otcu Dimitryiu Werbickomu prezbiterowi cerkwi Hnoienskoj w roku ninieyszom 1648 meca Apryla szostohonadciat dnia pod peczatiu kapytulnoju y podpisom ruki mene protopopy y pisara naszoho kapytulnoho jest wydan. Pisan w Berestiu. Petr Rohoznicky (?) Protopopa Berestycki własnoju rukoju. Johan Troczenie presbit. Bohusłow pisar kapit. Berest. własnoju rukoju.

Post ejus extractus in acta praesentia ingrossatus, originale idem offerens rursus ad se recepit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда за 1755—1760 годы № 10983, л. 501. об.

№ 103—1592 г. Юня 10 дня.

Духовное завѣщаніе священника «на Лаши»
Андрея Петровича.

Сознае и лист священника отца Андрѣя Петровича, сerea на Лаши, сыном его учтивымъ Северину, Федору а Григорю Алѣдрѣвичомъ.

Року девятьдесятъ второго, меца юня дванадцатаго дня.

Перед нами, вradниками судовыми земскими повѣту Городенского, Львом Михайловичом Сапѣгою судьей, Героном Григоревичом Воловичом подсудкомъ а Андреем Котовичом писаромъ, на мeстѣцу судовом ставши очевисто Андрей Петрович, священникъ з Лаши, оповедал и сам устѣне вызнал листъ свой властнѣй, даровнѣй, данѣй сыномъ его Северину, Федору а Григорю Андреевичом, на котором листе вся справа шырѣй описана и доложона естъ и просил священникъ Ласкѣй, абы тот листъ от него сознанѣй до книгъ земскихъ уписан был, который сло(во) у слово такъ се в собѣ масть:

Я Андрей Петрович, священникъ з Лаши заложеня церкви светого Миколы, сознаваю сам на себе симъ моимъ листомъ добровольным описомъ, будучы мне в летех зоплых старих, а хотячы за живота моего и размыслу доброго дети мое, коториемъ з учтивою малжонкою моею Альжбетою Олишъковною сподилъ, то естъ Северин, Федор а Григорей поровнане межн ними и другими детьми моими учинити и на прищлѣй час в покою их тымъ листомъ варовати

и успокоити, што ся дотычет трох дочокъ моихъ Окъсини, Настаси а Ганны, тые я з волею и ми(ло)сердья Божего от колконадцати летъ в стан малженскѣй за учтѣивыхъ людей земян его королевское млети выдал и посаги имъ водлуг можности моеѣ отъдалъ и досытъ имъ дочкамъ моимъ и зятемъ учинил; не мають оныя дочки мое по животе моемъ у братѣи своѣй в помененыхъ сынов моихъ некоторихъ маестностей поискивати, але што кольвекъ в дому моемъ на Лаши маестностей моихъ рухомыхъ власного набытя моего с тою учтивою малжонкою моею зопшлою Альжбетою за летъ з молодости моеѣ набыли есмо, тую всю маестность мою от мала до велика, не заставуючы ся намѣней никому нишому по себе, отдаляючы се от всехъ другихъ детей, от близкихъ крeвнѣхъ, повнѣныхъ моих, одно тым тремъ сыномъ моимъ Северину, Федору а Григорю з учтивою малжонкою спложоним, с хути и доброе воли моее записую, то естъ домъ з будованемъ всякимъ, шаты, серебро, злото, цын, медь, кони, быдло рогатое и нерогатое, спраты домовые, збоже всякое молочное и немолочное и на поли засеяное—мають тую всю маестность мою тые сынове мои по животе моемъ, яко властность свою, възавши в моцъ свою и тым шафовати водлуг воли и уподобаня своего, яко сами розумеючы. И на том дал им тотъ листъ мой. Их млеть пан Рафал Запевскѣй, пан Якубъ Крромацъкѣй, пан Криштофъ Ножевскѣй, земяне повѣту Городенского, печати свое приложити рачыли и руки свое подписали. Писан на Лаши лѣга от нароженя Иеус Христа Сына Божего тисеча пятьсотъ девятьдесятъ второго, меца юня десятого дня. У того листу печатей прищисенныхъ чотыри, а подписе рукъ такъже чотыри писмомъ рускимъ и полскимъ тыми словами: Андрей Петрович священникъ з Лаши рукою власною подписал. За прозбою ойца Андрея Лаского печать приложилъ и руку подпи-

сал Рафал Заневский. Jakub Gromacki ręką swą. Za prozbą oycsa Andrzeia Laskego pieczęć przilożył y rękę podpisał Krisztof Nożewski. Который листъ до книг земских ест.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1592—1593 годы. № 6794, л. 131.

№ 104—1592 г. Сентября 10 дня.

Фундушь церкви въ с. Свиржнѣ.

Aktykacya funduszu od I. O. X. Mikołaja Krzystofa Radziwiła, marszałka W. X. L. na cerkiew Swierzensko I. X. Piotrowiczowi, parochowi Swierzew. wydanego.

Roku tysiąc siedmsett dziewiędziesiąt szostego, mscia Marca trzydziestego dnia novi stili.

Przed aktami ziem. w. Nowogr. stawiając osobiscie w Bogu przewielebny I. X. Ignacy Szymkiewicz, rektor klasztoru Swierzan. zakonu S. B. W. fundusz od I. O. X. Imsci Mikołaja Krzystofa Radziwiła, marszałka najwyższego W. X. Litgo, imsci X. Romanowi Piotrowiczowi, parochowi Swierzen. uniackiemi wydany y służący do akt podał, który przyjmując do xiąg tak się w sobie ma.

Mikołaj Krzystof Radziwił, xiąże na Olynie y Nesweżu, marszałek najwyższy wielikoho kniastwa Litow. Oznaymujem sim listom naszym, iż my katoryie wołoki zemli pasznoi y gruntu w Swierznie leżaczoho wołok dwie, a w Zoloziu tretiaia, z morgami, z placami, zakupionymi na cerkiew Swierzenskuu od reki Niemniey, aż pod cerkwu wperaiuczemy, z horodami, z sianożatiami y z różnymi proropkami dali iesmo na Bohomolie y wieczne fundowali podłuh swiatobiwoy pamiatł xiążeci p. ieho milosty preweleb-nemu otcu Romanowi Petrowiczu, przewi-terowi uniatezkomu Swierzenskoho, we troch politkach gruntu naszoho zemli y

mieży wyrezanymi, iako w osobliwym liste naszym opisanymi, katory to grunt y placy skuplonie podali iesmo y weczystymi czasy opisalismo, aż do żywotia ieho y successorom nastaiuszczym, a że przewielebny otec Roman Petrowicz ponosiw nam prozbu swoiu, yz na tym miescu słusznoho wyżywienia sobie y na usłuh cirkownyje mieli nie może, iakoż nam nekatoryie dali sprawu, tedy z dobroy woli y łaski naszoy pozwalaiem onemu w każdym roku razy czotery sycenia miodow po deset mednic, a wosk od teho medu na postawnuiu swieczku maiet dawati do cerkwi. Y to też onemu dokładaiemy dla lepszoho wyżywienia pozwalaiem mlywo we mlynie naszym Swierzenskom bez żadnoho mrecznoho datku, a sweszczenik pomie(ne)ny a po nim successorowie wiecznymi czasy maiut toho zażywaty pry otpra(wo)waniu w chwale Bożey liturhi swiatoy. Y na to dali iesmo sey list nasz w zamku Nieswisskom tysieczy piatsot dziewiętdziesiąt druho, miesca Sebra dziesiatoho dnia. U tego funduszu od I. O. X. imsci Mikołaja Krzystofa Radziwiła, xiążeci na Olynie, Nieswiżu, na grunta wołok dwie y dalsze na cerkiew Swierzensko I. X. Romanowi Piotrowiczowi, na ten czas prezbiterowi ritus unii wydanego, podpis samego I. O. xiążeci iegom, przy pieczęci herbowney na białey massie wycisnionej w te słowa: Mikołaj Krzystof marszałek W. K. L. (L. S.) Ktory przywiley po podaniu przez wyrażoną osobę do akt iest do xiąg ziem. W. Now. przyięty y pisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1796 годъ, № 12832, л. 250.

№ 105—1593 г. Юля 10 дня.

Инвентарь мѣстечка и им. Крайскъ Мин. воев. съ данными о русской церкви въ семь мѣстечкѣ.

Року тисеча пятьсотъ деведсят третьего, меца юля двадцат первого дня.

На вряде гедрскомъ кгородском в замку Менском, передо мною Данпелемъ Бобровскимъ, будучи мне zostавленому на местцу урядовомъ у Менску от пана моего, пана Езофа Винка, подстаростего Менского, ставшы очивисто возный повету Меньского Войтех Станиславович Кгезкгайло, положивши квит и инвентар под печатю своею и под печатми людей добрых, нижей тут писаных, очевисто тот квит и инвентар признал и до книгъ кгородских Менских тот квит и инвентар уписати дал, который квит слово въ слово такъ се в себе маеть:

Я Войтех Станиславовичъ Кгезкгайло, возный повету Менского, ознаймую тым моим квитом, иж будучи мне от его млети пана Яна Григоревича Остика взятому для пригледанья, яко велможный пан, его млеть пан Миколай Нарушович, каштелян Жомойтский, староста Ушьпольский, Пенянский и Купишеский и малжонка его мл. се мл. кнежна Маруша Збаражская через служебника своего пна Езва Кгримзу водле листу своего вечистого продажного, его млети пану Яну Остику даного, имене свое, называемое Крайско, лежащее в повете Менском, в моц и в спокойное держанье подавали и поступовали на вечность, а такъ я возный, кдым зъ его млетью паном Яном Григоревичом Остиком до того двора Крайского, в повете Менском лежащего, в року тепер идучом от нарожения Сына Божого тисеча пятеот деведсят третьего, меца юля десятого дня, маючи при себе сторону людей добрых, двух шляхтичов, пана Протаса Чарноруцкого а пана Павла Брезовского, при-

ехал, тогда его млеть пан Жомойтский и малжонка его млети через служебника своего пна Езва Кгримзу тое имене Крайскъ, яко двор самый з будованьем дворным, дворецким и гуменным, збожемъ на полю засеенымъ, так з житом, яко и ярим збожем, з огороды овощовыми и с погноями, з кгрунты пашными дворными, з сеножатми мурожными и болотными, лежащими над рекою Велею и Кобыленкою, з млынами, сажовками и з мецаны в местечку Крайском и з их селидьями и кгрунтами ку ним прислухаючими, зъ земляны, бояры, поддаными и з огородниками отчизными и прихожими, зъ их кгрунтами пашными и не пашными, зъ сеножатми теж их мурожными и болотными и со всеми их повинностями и службами, ку тому двору належачими, и с пустовицизнами, з боры, лесеы, гаи, зъ зарослями, с луцою, з луги хмелевыми, з гоны бобровыми, з ловы звериными и пташыми и со всемъ тым, яко се тое имене Крайское само в себе, в границах, в обыходех, в шырокостях и в пожиткох своих з давных часов мело и тепер маеть, заведшы, межы и границы оказавши и все меновите на инвентар по достатку списавшы, яко будоване дворное, дворецкое и гуменное и пашню дворную, так меновите мецане, бояре, подданые и огородники, тот служебникъ его млети пна Жомойтского и малжонки его млети пна Езва Кгримза под печатю своею и с подписом руки своео и под печатю мене возного и теж под печатми и с подписом рук людей добрых, шляхты звышъ мененых, его млети пану Яну Остику, чинечи досыт записови его млети пана Миколая Нарушовича, каштеляна Жомойтского и малжонки его мл. кнежны Марушы Збаражское, его мл. пану Яну Остику на то даного, в моц и в спокойное держанье вечистое подал и поступил, а его млеть пан Ян Остикъ, ушедши в держанье вечистое и взявши в моц свою тое имене Крайское со всем водле инвентару, мною возным и

стороною людьми добрыми, шляхтою звышъ мененою, оповедал. У того квиту печатей притисненных три и инвентар, уписуючи до книгъ, слово в слово такъ се в себе маеть:

Лета от нароженья Сына Божего тисеча пятсот деведесят третего, мсца июля десятого дня. У инвентар списаня двора имени Крайскаго, в повете Менскомъ лежачого, который двор именье Крайское со всем, яко двор Крайский з будованьемъ дворным, дворецкимъ и гуменным, збожемъ на поли засееным, так з житом, яко и ярим збожемъ, з огороды овощовыми и с погноями, з кгрунты пашни дворное, з сеножатми мурожными и болотными, лежачими над рекою Велею и Кобыленкою, з млынами, сажавками и з мещаны в местечку Крайском, зъ их селидбами и кгрунтами ку ним прислухаючими, зъ земляны, бояры, подданными, з огородниками отчизными и прихожими, зъ их кгрунтами пашными и не пашными, з сеножатми теж их мурожными и болотными и со всеми их повинностями и службами, ку тому двору належачими, с пустовщинами, з боры, з лясы, гай, зарослями, с пущою, з луги хмелевыми, з гоны бобровыми и з ловы зверинными и пташими и со всем тым, яко се тое именье Крайское само в себе, в границах, в обыкодах, в широкостях и в пожитках своих з давных часовъ мело и теперь маеть, велможный пан, его млеть пан Миколай Нарушовичъ, каштелян Жомоитский, староста Ушьполский, Пенянский и Кушицкий и малжонка его млети се млеть кнежна Маруша Збаражская, водле листу своего вечистого продажного его млети пану Яну Григоровичу Остику через мене, служебника своего Езуе Кримзу, в моц и в держанье спокойное вечистое за зуполною моцю их млети через возного поветового Войтеха Кгезкгайла и сторону людей добрых, двух шляхтичовъ, пана Протаса Чарноручкаго а пана Павла Брезанского, земли гедрекых повету

Менского подал, завел и поступил. На первой будованье двора Крайскаго дворецкого и гуменного и што колвек в нем ест, то есть меловите: Уехавшы у двор Крайский, от ворот по левой стороне пекарня з сенми, а напротив ее истобька, далее идучы от тое пекарни дом при земли низкий, драницами побитый, в которомъ дому светлицы напротивко себе две з сенми и комора с одное светлицы, в тых светлицах пещы поливаных две, двери и окна на завесах железных; далее идучы от того дому домокъ малый, драницами покрытый, в котором домку на противко себе светлиц две з сенми, в тых светлочках окна на завесах железных; подле того домку пивница, а над тою пивницею свиренокъ, драницами крытый; подле тое пивницы ворота до ставу, а подле тых ворот вкругъ идучы стайня великая; подле тое стайни стаенка невеликая; от тое стаенки далее идучы вкругъ свирны чотыри, в них двери и защепки железные; отъ тых свирновъ светлочка малая з сенми, а напротивко ей комора, а за тымъ двором над ставом кухня, а с кухни истобка. Будованье дворецкое. В нем пекарня з сенми, свиренок малый один, сырница одна, в оборе хлевовъ для быдла чотыри. Будоване гуменное: пуля для молоченья збожа з осетю, одрина одна; при том гумне огород овощовый з пожитками в нем, с капустою, с цыбулею и з ыншими яринами огородными засееными; под тым двором ставъ на рече Крайцанце спустошалый и мельница спустошала, сажовка теж подле того двора спустошала. Пашня того двора. Першое поле на Черномъ ручи под Бобрами, на нем жита засееного на рокъ теперешний деведесят третий бочокъ тридцать сем. Другое поле там же на Черномъ Ручи под Хожаями, ярим збожемъ засееное и на некоторых пустовщинах тут ниже описаных посееное ярицы бочокъ петнадцать, пшеницы бочокъ полпеты, ечменю бочок полдванасты, горо-

ху бочокъ две, овса бочокъ сорокъ де-
вет, гречихи бочокъ тринадцать ильну
пол бочки. Третее поле на Лишневецки-
не, под Лабатами, попар на рок тепе-
решный деведсят третий. За тым дво-
ром огородники: Павел Пилиповичъ з
жоною, сынов в него чотыри: Иван, Мар-
тин, Совостей, Семен; Миколай Ткачевичъ
з жоною; Адам Ткачевичъ з жоною и з
сыном Романом; Андрей Кахничичъ з
жоною и при нем зять Якубъ з жоною;
Томъко Кахничичъ з жоною, при нем
сын Павлюк. Мещане местечка Край-
ского: Тришко Ивановичъ войтъ з жо-
ною и з сыномъ Яном; Амброс Туцичъ
з жоною, при нем сыны Андрей а
Иванъ; Гришко Кахничичъ з жоною, при
нем сынъ Павел; Степанъ Савичъ з жо-
ною, при нем сыны: Гришко, Яков,
Осталъко; Стас Кахничичъ з жоною, при
нем сыны Янъ а Матей; Миколай,
Акусть з жоною; Иванъ Савичъ з жоною,
з сыном Левоном; Якубъ Мартиновичъ з
жоною; Иванъ Якубовичъ з жоною, при
нем сын Левон; Мартинъ Васковичъ з
жоною, при нем сынъ Андрей; Гришко
Ринда з жоною, при нем сынъ Гаврило;
Сава Ивановичъ з жоною; Матей Ках-
ничичъ з жоною, при нем сын Лаврин.
В том же местечку Крайском пустовщи-
ны Павлюковщина, Трохимовщина. При
томъ местечку Крайском церковь руска,
погъ при той церкви, звон, кленадло,
кгрунты ку той церкви належачие зыш-
ними паны участники, в которой цер-
кви и в кгрунтах третяя част. Бояре то-
го имения Крайского: Петръ Головня
конъ один, Яско а Роман Жоровичи
конъ один, Мартин и Давыд, а Петръ
Филиповичи конъ один, Мартинъ а Вас-
ко Ивковичи конъ один, Максим Волы-
нец, а Мартинъ Белович, а Иванко
Пилипович конъ один, Павел, Матые
Ждан, Мартин, Петръ, Ян, Езуф Олко-
вичи конъ одинъ. Подданые ку тому
двору тяглые. Напрод в селе Тюнки,
службе в немъ полторы: Матей Тюнко-
вичъ з жоною, при нем сын Юрко, а

зят при нем теж Юрко з жоною, Стас
Тюнковичъ з жоною, при нем сын Роман
а Иван, Михалко Тюнковичъ з жоною,
при нем сыны Лукаш а Флериян, Наум
Ивановичъ з жоною, Сопрон Ивановичъ з
жоною, при нем сыны Павлюк а Яков,
Ананья Мойсевичъ з жоною, при нем
сынъ Демянъ, Михалко Мойсевичъ з
жоною, а при нем сыны Гавърило а
Левон. В селе Насовникох: Матей а
Павлюкъ Ровкголовици з жоною пол
службы, а служба пусте Мацуковщи-
на. В селе Терехох служебъ полторы:
Грин Тереховичъ з жоною, при нем сын
Кмита з жоною, з сыном Оксютою, Иванъ
Гриневичъ з жоною, при немъ сын Па-
вел, Федор Гриневичъ з жоною, при нем
сыны Иванъ а Мартинъ; Матъко Те-
реховичъ з жоною, при нем сын Кон-
драт з жоною и з сыномъ Иваном, Да-
выдъ Митковичъ з жоною, Игнат Пар-
феновичъ з жоною—служба, Костюк
Сысач з жоною, при нем сын Федор, Ан-
дрей Сысич з жоною, при нем сын Хи-
лимон, Яков Передничъ з жоною, при
нем сын Матфей—пол службы. В селе
Прудниках служебъ две: Иван Комел з
жоною, при нем сыны: Сава а Олхим а
Семен, Михал; Ермоль Прудниковичъ з
жоною, при нем сыны: Омелян, Дымид, Ро-
ман, Семен—служба; Овхим Колос з жо-
ною, при немъ сыны: Сава, Олхимъ а
Семень; Митко Внучко з жоною—пол
службы, а полслужбы пуста Семеновщи-
на, которую тую пустошь принял Грин
Тереховичъ з сынами. В селе Хожаех
служба и четверть: Матфей Бобровичъ з
жоною, при нем сыны: Гришко, Кума,
Степан, Ермоль; Федко Громычичъ з жо-
ною, з сыном Демидом; Трохим Пацуко-
вичъ з жоною, при немъ сыны Гаврило
а Григорей; Коноп Комаевичъ з жоною,
Гришко приймичъ Семеновое вдовы з
жоною. В том же селе пустовщина четверть
службы. В селе Чарноручи службы пол-
трети. Васюк Бобровичъ з жоною, при
нем сыны: Гришко, Кузма, Степан, Ермол,
а Корней прочъ пошол; Павлюкъ Боб-

ровичъ з жоною, при нем сыны: Яким, Денис, Федор; Игнат Козорезовичъ з жоною, при нем сыны Павлюк а Иван; Федор Колзунович з жоною, при нем сын Тарас—служба; Терешко Козорез з жоною, при нем сын Степан--чверть службы; в том же селе пустощины: Колодчинска пустошь полслужбы, Тимонковщина--чверть службы, Кривулковщина--полслужбы, Колзуновщина-чверть службы. В селе Сморкове служба. Сопрон Михалевич з жоною; Иван Михалевич з жоною, при нем сынъ; Иванко Михалевич з жоною, при нем сын; Матюк Климович з жоною, при нем сыны: Омелян Кондрат, Андрей--служба. Въ селе Дудичах полслужбы. Семен Олиенмовичъ з жоною, сынъ Петръ з жоною. Тогож имения Крайскаго пустощины у Гриневичах: Синяковщина--служба цала, Свиридовщина--полслужбы межи огородниками его млети пана Остиковыми, которую тую полслужбы на цышшу взяли Андрей Кахничичъ а Ивашко Якубовичъ; Шпилковщина-служба цала в пусте, Белянска служба в пусте. В селе Харьковичах служебъ чотыры. Малей Хилимонович з жоною, при нем сынов Опанас з жоною, Андрей, Иванъ, Сава, Василь; Федор Хилимоновичъ з жоною, при нем сыны: Иван з жоною, Микула з жоною, Гришко, Опанасъ, Степанъ; Трохим Хилимоновичъ з жоною и брат его при нем, Игнат з жоною, при нем сыны: Андрей, Семен; Иля Олхимовичъ з жоною, з братом Борисом—служба; Курянъ Гринев з жоною, при нем сыны Иванъ а Федор; Иван Гриневичъ з жоною, при нем сыны: Ивашко, Онтон, Симонъ, Никипор; Кузма Гриневичъ з жоною, при нем сыны Иван а Сава; Артюх Нестеровичъ з жоною, при немъ сын Ермакъ; Ермакъ Мартинович з жоною, при нем сыны: Иган, Яков, Костюкъ; Федор Мартиновичъ з жоною, при нем сыны Иля а Яковъ—служба; Кузма Леоновичъ з жоною, при нем сынов Кондрат з жоною, сыны в него Хилимон а Никипор, Микула. з

жоною, Мартинъ з жоною; Матфей Малеевич з жоною, при нем сыны: Андрей, Васил, Кузма; Васюкъ Шаловиченин з жоною, пры нем сын Федор; Павлюкъ Олхимовичъ з жоною—служба; Климъ Хилимовичъ з жоною, при нем сыны Семен а Тарас; Тимон Гриневич з жоною, при нем сынъ Полуян; Левон Ползунъ з жоною, при нем сыны Конон а Мишко -полслужбы, а другая полслужбы впусе, которую держать на осаде Малей а Федор Хилимоновичи. При том селе Харьковском пуца, называемая Харьковская, до которое пуци уступъ панове Гуринове мають; а особливе лугъ хмелевий, лежащий над рекою Велею, почоншы от речки Кобыленки, аж до сенокати называемое Куциленки, до которого лугу, яко до хмелю, такъ и до дров не мает ништо уступу, кром сенокатей, которых здавна ужива панъ Гурин. Неподалеку тогожъ села Харьковскаго на гостинцу Полоцком корчма, до которое корчмы пустощина Пилатовщина, полслужбы, под которую корчмою ставъ на речце Кобыленце спустошалый. До которого сего инвентару, через мене Юзея Кгримзу его млети пану Яну Григоревичу Остику даного я звышъ речоный Юзея Кгримза печат свою подписал, а при печати моей возный звышъ менеый Войтех Кгезкгайло и сторопа люди добрые, шляхта звыжъ теж писаные, пан Протас Чарноруцкий а Пан Павелъ Брезанский печати свое приложивши и руки свое подписат рачили. Писан року и дня вышей писаного. У того инвентару печатей приложоных чотыри и подпис рукъ тыми словы подписаны сут: Jezue Grimza ręka swą. Протас Станиславовичъ Чорноруцкий рука властная. Pawel Brzezansky ręka swą. Которое тое очевистое сознание возного, квит и инвентар слово въ слово до книгъ справъ вечетых кгродских Менских записано естъ.

Изъ актовъ книги Минскаго гродскаго суда за 1593 годъ, № 11767, л. 292—294.

№ 106—1593 г. Юля 19 дня.

Духовное завѣщаніе землянина **Мартина Васильевича Садовскаго** съ упоминаніемъ о церкви Св. Троицы въ с. Каменѣ

Року 1593 (1593), мѣца сентебра тридцатого дня.

На враде гедрьскомъ в замку Мепском, передо мною Симономъ Матеевичомъ, подстаростимъ Менскимъ, постановившысе очевидно мещанин места гедрьскаго Менскаго панъ Григорей Петрович, покладал и объявляючи оповедал тестаментъ небощыка з сего света смертцю зошлого землянина гедрьскаго повету Менскаго, пана **Мартина Васильевича Садовскаго**, просечы, абы тот тестамент водле обычаю правнаго до книгъ городскихъ Менскихъ уписан был. Которого тестаменту я подстаростий огледавши и припустившы то ку ведомости своей урадовой, до книгъ справ вечистыхъ городскихъ уписать есми его росказал, якожь тот тестамент, уписуючы в книги слово в слово спочатку аж до конца, так се в себе мает:

Во Име Боже стансе воля Твоя Светая Аминь. Я, **Мартин Васильевич Садовскій**, знаваю то, иж на свете човекови будучому ничого певнейшого не есть, одно смерть, а певного час и година смерти, а тот долгъ кождый грешный человекъ Пану Богу отдати повинен, про то и я, тот долгъ Пану Богу Всехмогущему отдаючы, будучы от Пана Бога обложною хоробою навежоный, розумеючы то, ижъ час жывога моего на семъ свете коротыкий, будучы еще при доброй памети, тот тестамент остаточное воли моее малжонце моей милой паней **Катерине Васильевне** и сыну моему милому **Богдану Мартиновичу Садовскому** завещаю. Ознаймую и чиню явно тымъ моимъ тестаментомъ кождому, кому бы того была потреба ведати албо чытаючы его слышати, нынешнимъ

и на потомъ будучымъ людемъ*) . . .
первей кгда Панъ Богъ Всемогущый душу мою с теломъ моимъ грешнымъ розлучыти рачыт, духа моего Пану Богу Троицы . . . му отдаваю, а тело мое грешное ку похованью звыча . . .
ковъ повшехныхъ хрестиянскихъ в Каменю, в церкви заложен . . . тое Троицы малжонце моей милой паней **Катерине Васильевне** . . . моему **Богдану** поручаю. А ижъ бы межы родителями мои . . . паномъ отцомъ моимъ **Василемъ Садовскимъ** и матухною . . .
. . . панею **Томилою**, братьею рожною, крвными и повинными . . . жонкою моею и сыномъ моимъ **Богданомъ**, зятемъ моимъ паномъ . . . Яповичомъ, малжонкою его, а дочкою моею, сестрою сына моего **Раишкою Садовщанкою** и другою дочкою моею а сестрою . . . Полонеею о вею маестность мою рухомую якимъ колвекъ . . . именемъ названа быти может, не деслеси, тымъ тестаментомъ) моимъ остаточное воли моее варую тое . . . малжонка моя тело мое грешное мает полож . . .
. . . заложеныя светое Троицы по правой стороне, склепъ давши уробить и звонъ за разомъ з маестности моее за десеть копъ грошей литовскихъ купившы, по душы моей при церкви светое Троицы ку поднесенью тела Христова завешон быти мает, то малжонка моя и сын мой **Богдан** неодменне мают учынити. За проводъ священнику **Троецкому** малжонка моя маеть водлугъ налепшого баченья своего нагороду учынит. Село **Коршаковичы**, в повете Менскомъ лежачое, маючы я от славное памети небощыка его млети пна **Остафья Васильевича Тишкевича**, кашталяна Смоленскаго, державцы **Тиньскаго** и **Здитовскаго**, водлугъ права его посполитого на вечность пуцонное, тое село **Коршаковичы** продавши, малжонка моя и сын мой

*) Край этого документа отъ сырости истрѣли и выкрошился.

Богданъ с тымъ правомъ, якомъ я самъ держал, тое сумы пнзей, што се торгомъ озмет, запишю и отказую дочтце моей меншой Полопей грошей литовскихъ конъ сто на носар, а остаток тое сумы пнзей, што се зостанеть, то мають межы себе на ровные части поделит, яко малжонце моей пней Катерыне, сыну моему Богдану и Райнице дочтце моей власной пней Юревой Яновича, а дочка моя Полопейка мает быти и мешкати при малжонце моей и сыну моем Богдане ажъ до отданя за помочю Божою в станъ светый малженский. Речи тежъ мои рухомые, мне палежачые, тые вси сыну моему Богдану запишю и отказую. А што се дотычет речей рухомахъ, малжончки моее, ей палежачые, золота, серебра, перел, клейнотов, тые вси мают быти при ней зоставлены, цынгъ, медь и всякий спратъ домовый, быдло рогатое и перогатое, жыто засееное и до гумъна зложено и все, што бы се одно якимъ колвекъ назвискомъ поменило; до того двор мой в Каменю з будованьем, двор мой с пашнею, з людми оселыми, на што есть особливые записы, якъ я самъ держалъ и ужывал и с того служыл водлугъ запишу, при томъ всемъ малжонку мою помененую паню Катерыну Василевну и сына моего Богдана зоставую, даючи ей, малжонце моей помененой, во всемъ томъ домовъстве волный (шафу) покъ и за записами доживотное мешканье. Долги теж, хто ми што винен, а звлаща застава, которая ест . . . брата моего заставлена пна Ивана Садовского у двадцати и пяти копах грошей литовских и в двадцати семи грошах, то есть меновите шубокъ две, одна лисами подшыта, музская, без колнера и кгузиков, чорнымъ сукномъ крытая, а другая волками подшытая, чорнымъ сукномъ поволочона иков, з шнурами чорными, шубька бобровая жепская з кнафлями позлотистыми, ермякъ бурнатный з чирвона, сукня зеленая з оксамитомъ женская, персте-

нокъ золотый без камня, запонка золотая до шапки, сыгнет золотый, выкупленный у пана Семена Голицкого у трох копах без петнадцати грошей—тая застава мает быти отдана, яко пнзи пан брат мой отдасть самую истизну; пан Федоръ брат мой на лист винен грошей литовскихъ конъ петнадцать—тые пнзи запишю и отказую пану отцу и паней матце моей, который листъ мает быти ему отданъ на тот долгъ от малжонки моее и сына моего Богдана; на небощыку пану Яну Курошу грошей конъ двадцат и десеть бочокъ жыта позычоная, в том се мел зыстити пан Адам Володкович; у пана Гаврила Переделского грошей конъ пят, в том застава посс серебряный позлотистый обручастый; у пна Остафья Сероты грошей конъ шест и бочка жыта, на то застава ложокъ серебряных шест; у пна Сосповского грошей литовскихъ конъ две; у пна Василя Заболоцкого на лист грошей литовскихъ конъ семнадцать; у ей млети пней Смоленской грошей литовских на лист конъ двадцат; у пна Миколая Зелневского грошей конъ три и грошей дванадцат литовских; у поручника пна Семена Голицкого за небощыка пна Федора Селецкого грошей конъ пят; у жыда Каменского Глебька Герцыковича за мед пресный грошей конъ десет; у Степанка Грулесвича Каменского грошей конъ полторы; у князя Богдана Горы . . . вича Домагта грошей литовскихъ конъ шест; у Омеляна Кут . . . чиковича грошей десет; у Федора Юды долгу давного грошей двадцат, а теперешнего грошей двадцат и бочку жыта; у Кузмы Новницкого боярына Каменского грошей осем чотыри и жыта бочокъ две; у пна Фрыдриха Турси . . . жыта позычоного бочокъ три; на подданныхъ моихъ Ко веких грошей конъ тринадцат; даных угодою их млети . . . Тишкевичом, воеводичом Берестейским, а особливе . . . вене речи пану Адамовичу грошей конъ две; на Ари . . . грошей копа—тые вси долги запишю и от-

казую малжонце моей и сыну моему Богдану. То тежъ варую снмъ тестаментом моимъ, еслибы вперед панъ Богъ на сына моего Богдана з воли своее светое смерть допустити рачил, тогды вся мастьность моя, ему паложая, ни на спасти не мает, одно на малжонку мою писю Катерину Василевну. А если бы тежъ на малжонку мою пан Богъ з воли своее светое вперед смерть допустити рачил, нижели на сына моего Богдана, тогды вся мастьность от мала и до велика ни на кого иного спасти и прийти не мает, одно на сына моего Богдана, отдаляючи от того всего родичов моих, братю мою рожоную и всех близких кривных и повенных моих вечными часы. Выправа теж дочце моей Полоней такъ за живота малжонки моее, яко и сына моего Богдана, который бы се з них зостати мел, з дому и мастьности моей по моемъ животе зосталой, окромъ помененой ста копъ грошей литовских от мене на семъ тестаменте моем описаной, мает быти учпнена, на которую, если бы Пан Богъ з воли своее светое смерть допустити рачил, тогды и тая сто копъ грошей ей записаная ни на кого иного, одно на малжонку мою пансю Катерину и сына моего Богдана прийти и спасти мает. Якож для обороны пререченой малжонце моей и сыну моему Богдану по животе моемъ уставляю опекунов их млети велможного пна Николая Озловецкого, старосту Снятынского и Чирвонокгородского и малжонку его млети ее млеть пансю Александру Василевича Тишкевичу ей млеть писю Остафьевую Василевичовую, писю Катерину Стапцелавовну Нарбутова, войского нского, пна Ивана Федоровича Быковского, а землянина гедрьского повету Менского пна Григорья Богдановича Рагозу, и прошу для Пана Бога, абы их млеть з милостивое ласки своее а повинности хрестиянское пререченую малжонку мою и сына моего Богдана от кривдъ в милостивой обороне своей ме-

ти рачыли. И на то мѣ дал пререченой малжонцѣ моей писю Катерине Василевне и сыну Богдану Мартиновичу Садовскому тотъ testamentъ мой остаточное воли мое за печатью моею. А при справованью того testamentу моего рачили быт их млеть панове приятели мои: урожоный пан Размус Ранчовской, землянин гедрьский повету Менского, урожоный пан Якубъ Умецкый, а их млеть земляне гедрьские повету Менского: пан Василей Заболоцкий, а пан Тихон Василь ый повету Менского, ихъ млеть того testamentу моего (будучи) добре зведоми, за устною а очевистою прозбою моею печати свои до того testamentу моего приложыт и руками своими писмомъ полскимъ и руским, иже самъ не мог руки моее подписати, их млеть подписати рачыли. Писан в Каменю лета от нароженя сына Божего тисеча пятсот деведесят третего, мѣца июля деведнадцатого дня. У того testamentу печатой притисненных пят, а подписи рукъ писмом полскимъ подписаны суть тыми словы: *Za usną prozbo yego mscy pana Marczyzna Sadowskiego Erezmus Renczowskij do tego testamentu pieczęcz przyłożyłem y ręką swą podpisałem. Za usną prozba yego mscy pana Marczyzna Sadowskiego ya Jakub Umeczky do tego testamentu pry pieczęczy swej własną ręką podpisał. Za usną prozbą yego msczy pana Marczyzna Sadowskiego ya Waszyliey Zabłoczky do tego testamentu pieczęcz przyłożył y ręką swą podpisał.* Который testament за объявленемъ и прозбою помененого пана Григорья Петровича до книгъ справъ вечистыхъ кргодскихъ Менскихъ ест уписанъ.

Изъ актовой книги Минскаго градскаго суда за 1593 годъ № 11767, л. 27—29.

№ 107—1593 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе землянина Юрія Качицкаго съ данными о церквахъ въ г. Рѣчицѣ и селѣ Лучинѣ.

Року 4477 (1593), меца Сентебра 3 (3) дня.

На рокох теперешнихъ судовыхъ кгородскихъ Менскихъ, в сем року верху писаном меца августа первого дня приналыхъ и порядкомъ статутовымъ судовне отпращивающихъ, передо мною Андреемъ Миколаевичомъ Станкевичомъ, старостою Менскимъ, постановившимъ очевисто у суду военый повету Речицкого Василей Даниловичъ Рышейский покладал и объявляючи оповедалъ тестаментъ небожика з сего света смертию зошлого землянина гедрского повету Речицкого, пана Юрия Качицкого, просечы, абы тотъ тестаментъ водле обычая правного до книгъ кгородскихъ Менскихъ уписанъ былъ, которого тестаменту я староста огледавши и приуствивши то ку ведомости своей урядовой, до книгъ справъ вечистыхъ кгородскихъ уписать есмь его росказалъ, который тестаментъ уписуючы в книги слово в слово такъ се в себе маеть:

Во Имя Отца, и Сына, и Светого Духа, Светая и Жывоначальная Троицы, станьсе ку вечной памяти тое речы. Куды все справы часомъ с памяти людске сплывають и в забытье прыходять, а прето я Юрей Качицкий, землянин гедрский повету Речицкого, будучы постреленый въ дворе пана суди земьского повету Речицкого, у пана Петра Зеньковича, в Поболове, от пана Михайла Солтана, писара земскаго Речицкого и от пана Войны Борисовича Сеножацкого, розумеючы то, иж подобно з светомъ рогатисе мушу ни от кого иного, толко от пана Михайла Солтана и от пана Войны Борисовича, вышей помененыхъ, а будучи еще при добрей памяти, ознаймую и чиню явно тот мой тестаментъ, лежечи в дво-

ре отца протопопы Рогачевского, при возномъ повету Речицкого при пану Думе Демяновичи и при шляхте людей учтивыхъ, землянь гедрскихъ повету Речицкого, при пану Адаме Бортковичу, при пану Махайлу Личковичу Слободкю, при пану Венедыкте Богдановичу. Напервей душу свою поручаю у в опеку Господу Богу, а тело мое грешное панове швакгрове и сестри мои мають учтиве поховат у Лучине, подле храма светого Миколы, подле отца и матки моее и память по мне учинеть водлугъ обычая хрестиянского; а поховавши мене и по зепетью моею с того света мають панове швакгрове мои: его млетъ панъ Александр Юдицкий, и панъ Даниел Домагацкий, и панъ Война Демяновичъ Дедковский и сестры мои милые правомъ прироженнымъ на тыхъ забийцахъ моихъ, на пану Михайле Солтане, писару земскомъ и на Войне Борисовичу Сеножацкомъ искати головцины и на нихъ правомъ доходить. А што ся тычетъ имения моего Мазоловского, которое есмь держалъ за дагою и привилемъ его королевьское млети по отцы моему вечностю, не маючы по себе потомька ани брата, окромъ сестрь моихъ роженныхъ, такъ домъ и с поддаными, з маетностю рухомою и лежачою, с конми, з быдломъ и зо всемъ тымъ, што колвекъ в дому моемъ есть, якимъ колвекъ именемъ названое, будъ сребро и цын, мед, от мала и до велика, то все никому иному, толко сестрамъ моимъ милымъ ихъ млети усимъ сполечне поручаю: мають они межи собою на равныя части поделити, никто никого не кривдечи, окромъ з статку мають они первей долгъ мой заплатити, а што ся остат, тымъ се мають делить, такъ тежъ слугамъ моимъ и челеди дворной, которые мне служили, слуге моему Миколаю жеребьца сивого, Криштофови слуге пять золотыхъ, а жупанъ мой чирвоный одамашковый--то пани Семеновое сыну Василю--маеть себе выкупит у Войны Борисовича у трохъ копахъ, курта бурнатная,

дылея бурнатная, портки бурнатны—то томужь Василю, пани Семеновое сыну пани Шымановой отдадутъ; две копе грошей и две бочки жыта и перстенюкъ золотый полтора золотого, поесс пани Домагацкой у полукопѣи, а особливе два панцеры, три шишаки—пану Домагацкому. А челеди, што кому умовлено, мають заплатит, Онтону Удани грошей десеть, а отцу духовному корову с телемъ мають дать, Якову Лавровичу волно посесть и пожат паренины на пять бочок на пришлое лѣто; а долгу винен пану Александру Юдицкому, подсудку Речицкому, десеть копъ грошей, а Яну Римковскому золотых полских тринадцать—то мають отдавати з маетности моее рухомое. А при том то тестаменте моем были люди зацные, то есть духовникъ мой, священникъ Кузмо Демянский, Агей Федоровичъ, протопопа Рогачовский, а земляне гедрские повету Речицкого панъ Адамъ Бортковичъ, а пан Михайло Матфеевичъ Слободский, а пан Бенедиктъ Богдановичъ, а возный гедрский повету Речицкого Дума Демяновичъ Дедковский, до которого тестаменту моего я Юрей Качицкий, будучи вжо на смертельной постели от раны постреленое з ручниц от пана Михайла Солтана, писара земьского Речицкого и от пана Войны Борисовича Сеножатекого, зходячи з сего света с паметю доброю, при тых учтивых людех вышей помененых печат есми свою казал приложити, а не могучы вжо руки подписати, яко человекъ зболелый, хорый, их млети очевисте просил есми о приложенье печатей и о подписи рукъ до того моего тестаменту, што их милост за прозбою мою очевистою а устною печати свои приложили и руки свои подписали. Писан на Взнозе року от нароженя сына Божого тисеча пятьсотъ деведьдесятъ третего, мѣца августа осмнадцатого дня. У того тестаменту печатей притисенных шесть, а подписи рук писемом руским подписаны тыми словы сут. За устною и очеви-

стою прозбою сына моего духовного Юря Качицкого до того тестаменту я Агей Федоровичъ Кузмо Демянский протопопъ Рогачевский печат свою приложил и руку свою подписал. Я Венедиктъ Богдановичъ, яко печатар прошеный, печат свою приложил и руку свою подписал. За устною и очевистою прозбою пана Юря Качицкого до того тестаменту я Адамъ Бортковичъ печат свою приложил и руку свою подписал. За устною и очевистою прозбою пана Юря Качицкого до того тестаменту я Михайло Матфеевичъ Слободский печат свою приложилъ и руку свою подписалъ. Дума Демяновичъ возный повету Речицкого властною рукою. Который тестамент за обявеньемъ помененого возного есть до книгъ кгородских Менскихъ уписанъ.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1593 годъ, № 11767, л. 13—14.

№ 108—1594 г. Юня 29 дня.

Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Ипатія Бѣльскому Божоявленскому братству и королевское подтвержденіе ея.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostoli et Evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Ex parte oppidanorum Bielscensium oblata privilegii.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sawka Hliwczye, oppidanus Bielscensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, per sacram regiam maiestatem benigniter datum, manu eiusdem sacrae regiae maiestatis subscriptum et sigillo minoris can-

cellariae regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Władysław Czwarty, z Bożej łaski król polski, wielkie książę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanckie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny król, obrany wielki car Moskiewski. Oznajmujemy tym listem naszym wszem wobec y każdemu z osobna, komu to wiedzieć należy. Pokazany przed nami był na paraganinie po rusku pisany wielebnego Hupaciusza, Włodzimierskiego y Brzeskiego władcyki, podpisem ręki jego własnej y pieczęcią stwierdzony, cały y nienaruszony y proszono nas, abysmy tenże list powagą naszą krolewską potwierdzić y zmocnić raczyli, którego te są słowa:

Волею Бжею и млтвами Пречистыя Его Матере. Мы, смиренный Ипатьей, епископ Володимерскый и Берестейскый. Возвещаем всем блгочестивым православия и закона нашего стго греческого. Мовиша нам блгочестивые и хрстолюбивые панове граждане места господарского Бѣлскаго, сны в дху послушны епархии, блгословити се им от нашего смирения приняти чин братства церковного, блгословенного стѣйшим патриархом кир Иеремеем, даного по чину братства Лвовского и Виленского, и молиша нас помененные панове граждане, жебыс мы им, яко парохианомъ, церковь нашею епископии в Бѣлску соборную всю стго Бгоявления с пределами обѣма, то ест стго архангела Михаила и стыхъ верховныхъ апостолъ Петра и Павла, со всеми сосудами церковными, книгами и всеми речми до нее належачими, и при той церкви школу на томже пляцу церковном и зо всем будованем позволили мѣти, што мы епископъ, нарадившисе з духовенством, крылошани нашими и то добре усмотрѣвши к нам епископу и пастыру своему молениемъ зѣло честно и бгоугодно панов мещанъ Белскихъ, тую церковь соборную Бгоявления Гня со всемъ тым, яко ся в собѣ мает, им мѣти позволили, в ко-

торой то их церкви братской никто жадное переказы чинити не мает, так я сам епископ, яко и по мѣ будущые епископы и намѣстники наши, тое церкви протопопы, попы и все причетники церковные, так теж и люде свѣтские и парафиане вси вѣчными часы, заховуючи во всемъ владзу их, а зверхност и блгословение наше пастырское. Также и порядки дховные и церкви Бжой потребные блгословляемъ и во всем соединяем сему вышей помененному братству единчестно и единомыслино и правовѣрно жити водлугъ законения стое апостолское кафолическое сиречъ соборное церкви матери нашею, седми соборы вселенскими утверженое, ничим неотлучно и послушно со смиренномудриемъ в любви нелицемѣрной въ вся вѣки строити по обычаю реченного братства о Гдѣ всегда со любовию и кротостию собирающесе. Свещениковъ бгоугодныхъ, честныхъ, православныхъ, не корчемныхъ, отколъ же колвекъ бы трафитися могли, собѣ избирати. Дидаскаловъ же или учителей школныхъ дѣтемъ своимъ и пришелицевъ убогихъ по чину школъ приймаати, болницю, шпиталъ убогихъ своихъ строити, церковное блгочестие по силе своей честно украшати, собрание свое даной маестности от кождо колвекъ бголюбца во влагалици своемъ и шпиталными братскими праведно справовати и рядити мают, в напастехъ, бедахъ и в недузехъ братии своей сановнымъ помагати и до гробу равночестно провожати, нищихъ по преставлении братии своей, сиротами же и вдовицами елико мощно пещися. А между братею своею кротостию и терпениемъ нелицемѣрно правильно розсуждати; аще ли же в нѣкоей вещи недомѣются, да испытаютъ о семъ испытнейшого розсуждения соборного епископского и по увѣщанию правиломъ всею любовно смиритися. Аще кто от братии не будетъ жити и с братствомъ во единомыслии, но противно мысля творити будетъ соблазну между братею и раздоры

внося и не престанет ли, такового мы еписъ со разсуждением нашим да отлучим от общаго братства къ целомудрию, а в небытности нас намѣстник нашъ и з их ещеником да ижденут из церкви. И аще бы кто собѣ иного некал безчинного братства на уничтожение сему етому братству, таковыи да не имѣют ни единая власти во всем строении церковного братства, ибо Гь нашъ Ис. Хс. рече: иже пѣтъ со Мною, на Мя ест, и иже не собирает со Мною, расточает. Сего ради от нашего смирения завещаваеся и во Стом Дусѣ повелеваеся быти братству сему неразрушно и неподвижно во вѣки, ниже от единого *) по временем пришлым по нас обрѣтаемого епископа ниже от князей, нанов или священников, или мирских людей под запрещением непощеным и отлучением неразрешеным от светое восточное кафолическое Бжое церкви стго православия нашего греческого. И аще кто явится разорясия, яко соблазнитель и разоритель и злой творец и дияволу друг и враг Христов, да будет отлучен от Отца и Сна и Стго Дха и проклят и по смерти неразрѣшон и да имѣет клятву тѣи (318) стых отец иже в Никей и прочих стых. Бгъ же всякия блгдти той да свершит вас, да утвердит, да укрепит сохраняяи от всякого вреда. Сего ради сие писание смирения нашего вам даем, утвержаючи вас блгочестно жити от нне и въ вѣчные роды, амин. Писан у Берестю от создания миру семое тысячи сто второго, а от воплощения Га Ба и Суса нашего Ис. Ха тысяча пятсот девятдесят четвертого, месеца Юня двадцать девятого дня на день верховных апостол Петра и Павла. Которое писане наше печатю наше епископскою привесенстою утвердили есмо и руку свою подписали. Шпатеи епископъ властною рукою.

My tedy, wygadzaiać prosbie słuszney, wyżey napisany list we wszytkich iego

*) отъ насъ

punctach, articulach y conditiach, ile prawu pospolite-u nie przeciwny y w używaniu iego byli, potwierdzić y umocnić umyśliliśmy, iakoż tym listem naszym potwierdzamy y umacniamy. Na co dla lepszey wiary ręką naszą podpisaliśmy y pieczęć przycisnąć roskazaliśmy. Dan w Krakowie na seymie generalnym szczęśliwey koronacyey naszej dnia XXVIII, miesiąca Lute-o roku Panskiego MDCXXXIII, panowania krolestw naszych Polskie-o y Szwedskie-o pierwsze-o roku. Petrus Żeromski. Vladislaus Rex.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городского суда за 1626—1638 г., № 10936. л. 1606 на об. 1607—8.

Примѣчаніе. Документъ этотъ напечатанъ въ «Актахъ Западной Россіи» Т. IV, № 49, Стр. 69—71. Въ виду того, что изданіе это нынѣ представляется библиографическою рѣдкостью, комісія сочла нужнымъ перепечатать его.

№ 109—1595 г. Марта 24 дня.

Заявленіе вознаго по дѣлу объ убійствѣ Анхима Гавриловича, сына священника Бѣльскій Никольской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta Magna post dominicam Ramis-palmarum proxima anno Domini 1595.

Ejusdem (Ministerialis Kleszczelensis) relatio.

Uzczywy Decz Dubiezki, wozny koronny ziemie Bielskiey, o ktorem autentiku y przysiedze urzedowi iest wiadomo, maiacz przy sobie szlachetnego Walentego Grądzkiego, zeznanie takie do xiąg grodzkiech Mielniczkich uczynił, isz we wtorek po niedzieli Kwiethney blisko przeszły, będącz on wezwany od przyacziol nieboszczyka Anchima Hawryłowicza, popowicza Mikulinskiego, na powołanie meżoboycze Mikolaia Janowicz, ktory nieboszczyka

Anchima zabił, zamordował, z żywego marthwego uczynił, a gdy on powołanie uczynił y gdy Mikolay na smierć był wydan, thedy był przy them że szlachethny Chwiedor Telaticzki z wielią pomocznikami swemi, ktore on lepiej zna, chcącz meżoboycze oddac na miasto, odpowiedal, pochwałki czynił mowiącz: *taka owaka rus, że nie thylko ieden, ale kilkadziesiąth pobiemy*. Gdy iedno kath eziął, oni zaraz ezialo nie wiedziec iesli żywe albo nieżywe porwali gwalthem, a gdy mieszczanie chcieli się dowiedziec, iesli żyw, a thak pan Telaticzki dobywszy broni przez kilkanaszie za mieszczany gonil, chcącz o smierć przyprawić, o czo tho wszysthko woznem oswiadczyli, o czem wozny y slachtha relacją swą do xiąg uczynil.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1595—6 г. № 10874, л. 31, 32 об.

№ 110—1595 г. Июля 27 дня.

Жалоба священника Дукорский церкви о наездѣ на его домъ, грабежѣ и побояхъ, причиненныхъ ему подданными им. Смиловицкаго.

Року 1595 (1595), мѣца июля тридцатого дня.

Приходил до владу гедрського кгородского замку Менского, до мене Яна Каспоровича Волъка, на тотъ час будучи мне на мѣстѣ зоставленому отъ его млети пана Симона Матеевича, подстаростего Менского, пана моего, Андрей Юревич, попь Дукорский его милости пана Андрея Завишы на Бакштах, жалуючы и оповедаючы тыми словами: ижъ дей в року тепер идучом тисеча пятьсотъ девятьдѣсятомъ пятомъ, мѣца июля двадцать семого дня, вранникъ

его млети пана Вецлава Шемета, кашъталяна Полоцкого, державъцы Ресенского и Скерстомоньского, имени и двора его млети Смиловицкого, лежачого у воеводстве Менскомъ, палъ Станиславъ Ложевский, наславшы мощно квалтомъ слугъ своих, а меновите Косиньского, а Леськовьского и некоторых помочников своих, которых имена их сам ведасть, на домъ его Андрея Юревича, попа его млети пана Андрея Завишы, Дукорского, в том имени Дукори, в части пана Завишыной, у воеводстве Менскомъ лежачий, того дей попа Дукорского тот вранникъ панъ Мложевский через помененых слуг своих и помочников, которых он знаетъ, имена и прозвища их ведасть, збил, змордовалъ и на тот час квалтовне, а безправне з пивницы, з дому его, две бочки меду кислого, в которых было ушатков меду одинадцать, кожъдый ушаток меду коштовал дей по копе грошей литовьских, побравшы, до двора его млети пана Полоцкого Дукорского, который в дому Степана Масовки збудованъ, одировадил, инший мед сам тот Мложевский попилъ, а инший на грошы в том дворе вышынковати казал. Которые квалтовные знаки тотъ попь возному восводства Менского Ждану Сенницкому оказывал, который возный, тых квалтовных знаковь огледавши и прышодшы перед мене Яна Волка, в сем же року девятьдѣсят пятом, мѣца июля тридцатого дня, пры квите своем очевисто сознал и квит того сознанья своего под печатью своею и под печатьми сторонними ку записанию до книгъ кгородских Менских подал писанный тыми словами: Я Жданъ Сенницкий, возный повету Менского, сознаваю то тым квитомъ моим, ижъ в року тепер идучом тисеча пятьсотъ девятьдѣсятъ пятомъ, мѣца июля двадцать семого дня, будучи мне в справе отъца Андрея Юревича, пана Дукорского, его млети пана Андрея Завишы на Бакштах, на огледане збитья того попа Ду-

корского и почыненье знаковъ квалтов-ныхъ, а такъ я возный, маючы на тот часъ пры себе стороною двухъ шляхтичовъ—пана Ждана Андреевича а пана Петра Михайловича, тогда за оказыванем того пона Дукорьского виделомъ на томъ Аньдрею Юревичу, попу Дукорьскомъ, на руке правой вышей локтя рану синевую битую; у дому его виделомъ у погребѣ вшаки посеченые и двѣры побитые. Которое тое збите свое тотъ Аньдрей Юрѣвичъ, попу его млсти пана Аньдрея Завишы, Дукорский, менилъ себе быть сталое отъ слугъ врадника его млсти пана Венцлава Шемета, каштальяна Полоцъкого, державъцы Росенъского и Скирстомоньского, Смилинского, пана Станислава Мложевъского и многих помочниковъ его, которые за насланьемъ и росказаньемъ того врадника в року тепер идучомъ девятьдесятъ пятомъ, мѣца июля двадцатъ сѣмого дня квалтъовне и безправне учынили. Которое оповедане и очевистое сознанье возного до книгъ кгородскихъ Менскихъ есть записано.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1595 годъ, № 11769, л. 632—633.

№ 111—1596 г. Июля 28 дня.

О наѣздѣ подданныхъ жены каштеляна Смоленскаго Станислава Нарушевича, Галшки Комаевской, им. Запонскаго на поля села Заборья, принадлежавшаго русской Богоявленской церкви въ Логойскомъ замкѣ.

Оповеданье врадника его милости пна Мартина Тишкевича Логойского, пна Матыса Красовъского на ей милость пни Станиславовую Нарушевичовую и сознанье возного.

Року 1596 (1596), мѣца июля двадцатъ девятого дня.

Присылал до владу гдрского кгородскаго замкѣ Менского, до мене Сымона Матеевича, подъстаростего Менского, врадникъ его милости пна Мартина Тишкевича на Логойску, маршалъка его королевское милости Логойский, пна Матыса Красовъский, жалуючы и оповѣдаючы о томъ, ижъ дей што небощыкъ славное памети пна Василей Тишкевичъ, дедъ его милости пна моего, надалъ на церковь рускую, в замку Логойскомъ фундованую светос Богоявление, село Заборе, в повете Менскомъ лежачос, все огуломъ, которая дей менованая церковь светос Богоявление с попомъ тое церкви Яковомъ Ивановичомъ и с тымъ селомъ Заборомъ по смерти отъца его милости, пна моего, пна Юря Тишкевича Логойского, воеводы Берестейского, его дей милости пну моему отъ их млсти пановъ воеводичовъ Берестейскихъ, братьи его милости рожныхъ—пна Федора, пна Остафия—на пна Юря, пна Петра и пна Александра Тишкевичов з делу ровного у в оборону зостало, тогда дей року тепер идучого тисеча пятсотъ девятьдевятъ шостого, мѣца июля двадцатъ шостого дня, в небытности его милости пана моего в Логойску, на сес часъ ее мл. пни Станиславовая Нарушевичовая, каштальяновая Смоленъская, пани Галшка Комаевъска, наславныи моцно квалтъомъ врадника своего имения и двора Запонскаго, на имя Августына Себестьяновича и подданныхъ своихъ села Запонъя, на имя Захарю Грышковича, Омельяна Дудьку, Омельяна и Хому Рака з многими инъшими бояры и подданными своими того имения Запонскаго, в повете Менскомъ лежачого, которыхъ могло быт о колкосотъ чловека, з розными бронеми, войне належачыми, конъныхъ и пешыхъ на власный кгрунтъ того села церковного менованого Заборя, лежачый под самымъ тымъ селомъ Заборомъ, про-

зывается Анапич, и Залесьи, и Арыстове, на трех местах жыто и пшенице всякое збоже, то есть ярицы, пшеницы, ечмени, овъсы, гречыхи, горохи, ильны, которого дей збожя было посеено о колькосотъ бочокъ, то все отъ мала до велика побили, потоптали, поповали и внивечъ обернули и гумна тых подданных церковных Заборских, на тых кгрунътех их под селомъ лежачые, пороскидали, поломали и поповали и подданных Заборских и жоуъ их, на тых кгрунътехъ знашедшы, побили и поранили. А потомъ тогожь року деветьдесят шостого, меца авъгуста шостого дня, передо мною ж Сымономъ Матеевичомъ, подстаростимъ Менскимъ, ставши возный воеводства Менского Епимах Шыранович пры квите своем очевисто созналъ и квить того сознанья своего под печатю своею и под печатми сторонними ку записанью до книг кгрудских Менских подалъ, писаный тыми словами: Я Епимах Шыранович, возный повету Менского, сознаваю сим моим квитом, ижъ в року теперешнемъ тисеча пятьсотъ деветьдесятъ шостомъ, меца июля двадцать осмого дня, маючы я возный пры себе стороною людей добрых, двох шляхтичовъ—пана Яна Пореминского а пана Федора Жылъковъского, будучи мне возному взятому отъ пана Матыса Красовъского, урядника Логойского, его милости пна Мартина Тишъкевича, маршалъка его королевъское млсти, до имения, прозываемого Заборя, в повете Менскомъ лежачого, ку церъкви светому Богоявленья належачого, в замку Логойскомъ фундованой, на огледанье побитья и потоптанья жыта и пороскиданья и поломанья гуменъ на кгрунътех ажъ подъ тымъ селомъ церковнымъ Заборьемъ, называемыхъ врочицами Залесье, и Арыстове, и Анапич, Выймоку, на огледанье побитья и пораненья подданных тамошних Заборских и жоуъ их и почыненья розных шкодъ, то пакъ я возный и с тою шляхтою вышей ме-

неною, за оказаньемъ отъ урядника Логойского вышей мененого и подданных тамошних того села церковного Заборя, виделъ семи папервей на врочищу Анапичъ у Ивана Демидовича, старца Заборского, жыта на две бочки, пшеницы на бочку, ечменю на бочку, гороху на две бочки, яроцы на бочку побито и потоптано; а у подданных тамошних того села церковного Заборя виделъ семи такъже жыта, пшеницы и яр вшелякая потоптана, меновите у Ивана Яцковича на томже врочищу Анапичъ жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на полбочки, ечменю на бочку побито и потоптано; у Федора Ильевича тамъ же жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на корецъ, ечменю на полъбочки такъже побито и потоптано; у того ж гороху на две бочки потоптали; у Борыса Соломенаковича тамъ же жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на полъбочки, ечменю на бочку побито и потоптано; у Грышка Арыстовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на корецъ, ечменю на полторы бочки; у Харыгона Демидовича жыта на бочку, ярицы на бочку, ечменю на бочку; у Анъдрея Максимовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку, ечменю на полъбочки; у Василя Свирыдова жыта на бочку, пшеницы на бочку, ярицы на бочку; у Кузмы Степановича жыта на бочку, пшеницы на бочку, ярицы на бочку; у Ивана Мишкевича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Матвѣя Мартиновича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Анъдрея Опанасовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Анъна Мишкевича з себромъ Иваномъ жыта на две бочки, ярицы на две бочки, пшеницы на две бочки и гумно роскидано и полоmano; у Игната Мишкевича и у Якова себра его жыта бочокъ на две, ярицы бочокъ на две, пшеницы бочокъ на две; у Корниля Папковича жыта на

бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Кондрата Уласовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку. На томъ врочыщу мененомъ у во всехъ тыхъ видель есми збожя побиты и потоптаны и гумно роскидано и поламано. А на другомъ врочыщы у Залесьи у тыхъ же верху писаныхъ подданныхъ в одномъ местцу жыта бочокъ на десеть такъ же побито и потоптано. А на третемъ месте, на врочыщу Арыстове, ярицы бочокъ на десеть у тыхъ же мененыхъ подданныхъ побито и потоптано; у Матея Колесника видель есми на тыхъ же кгрунътахъ гумно роскидано и поламано и самого видель есми збитого и зраненого: на твары раны кнемъ битые и увесь хрыбетъ збитый; который тотъ Матей Колесникъ менил, же дей у мене и коня гнедого, купленого за пять конт грошей, отънято. У Андрея Полочанина видель есми такъ же увесь хрыбетъ побитый кийми. У Антона Мишкевича видель есми рука и нога побиты, синевые; а Андрея Максимовача и маткку его Катюшу видель есми такъ же побитые и пораненные; якожъ заразы менила Катюша, же дей з мене сермяга и простица снята. У Овдотьи Ярмоловой видель есми хрыбетъ увесь синевый, кийми побитый и дитя мужчызна выбегло, которая менила, же дей у мене сермягу и простицу сняли и грошей двадцать отъняли. Петра Тимоновича видель есми усего збитого кийми. Василя Ивановича видель есми такъже усего збитого, синевого. Грышка Игнатовича видель есми барзо збитого, который заразы передо мною менил, ижъ дей у мене два вепры забито, которыхъ и я возный на томъ поли видель. Катюшу Фальковую збитую всю видель есми и сына ее. У Просимьи Васковой видель есми на твары и на плечахъ раны синевые побитые и дитя мужчызна выбегла, которая менила, же дей у мене сорок грошей отънято. С которого збитья тые вепры петь ведома, если же живы будут. Которе по-

топтанье и побитье жыта, пшеницы и яриць вшелякихъ мененыхъ и поламанье и попованье гуменъ и побитье мужыковъ и жонокъ мененыхъ Заборскихъ и почынене шкод вшелякихъ менилъ бытъ панъ Матей Красовскый, урядникъ Логойскый его милости пана Мартина Тишкевича и подданные Заборские села вынгъ мененого церковного, за квалтовнымъ насланьемъ отъ ее милости пани Станиславовой Нарушевичовой, кашгалыновое Смоленское пани Гальшки Комаевское, урядника ее мл. и подданныхъ именья Заполского, в повете Менъскомъ лежачого, на имя урядника Авъгустына Себестияновича, а старца и подданныхъ на имя старецъ Захаря Быкъ, а подданные Омеляна Дудьку, Хому Рака Омеляна и иныхъ многихъ подданныхъ своихъ, которыхъ дей могло бытъ о колько сотъ чоловековъ з разными бронеми и оружемъ, войне належачимъ, которые дей на тые кгрунъты наехавшы, тые збожя потоптали и гумна поламали, а тыхъ людей мененыхъ побили и шкody не малые почынили. Которое оповеданье и очевистое сознание возного до книгъ кгородскихъ Менъскихъ есть записане.

Изъ актовъ книги Минскаго городского суда за 1596 годъ, № 11770, л. 497—501.

№ 112—1598 г. Января 22 дня.

Фундушь Щорсовской церкви.

Akt listu potwierdzającego fundusz cerkwi Kolezyckiej.

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt osmego, miesiąca Marca dziesiątego dnia n.s.

Przed aktami ziem. pttu Nowogr. stawiając obecnie W. I. pan Alojzy Wysocki, horodniczy Nowogr. dokument potwier-

dziający fundusz cerkwi Kolczyckiej przez Bohdana Piotrowicza Chreptowicza, referendarza W. X. Litt. uczyniony, w kopij polskiej, przy autentyku ruskim zgodnym, na instancją domu JJ. WW. Chreptowiczow do akt podał, którego treść takowa:

Ja Bohdan Chreptowicz, referendarz J. k. msci, oznajmuję to tym moim listem na potomne wieki y wieczne, iż co sławney pamięci przodkowie nasi, fundując cerkiew założenia świętego Dmitryia, nadali gruntow niemało różnemi przezwiskami nazywający, także y srebra ozdabiające cerkiew Bożą, niżeli niektóre zayscie między nami z imc panem Adamem Chreptowiczem, podkomorzym ziemi Nowogrodz. o niektóre grunta cerkiewne, który niechcąc tego, aby nadanie przodkow naszych naruszane było, iako podawca, broniąc oszarpania, prawem ze mną się był zawiódł, tedy JJ. PP. przyjaciele nasi, którzy między nami z J. P. podkomorzym tę rzecz, o ktorom był przypozywany, miarkowali, w dalsze prawo niewpuszczając uznali to, iż te grunta wszystkie, o co spor szedł y srebro wszelakie do tey to cerkwi nadane Szczorszowskiej należy, a tak ia Bohdan Chreptowicz te grunta, ktorem był odjął, znouu do tey cerkwi przywrócił także y srebro y iuż z tych gruntow y żadnych inszych do tey cerkwi, od ktoregoż kolwiek imienia nadane, y srebra odbierać więcey y trudności nieiakiey zadawać wiecznemi czasy nie mam, a że iuż wiecznemi czasy ten grunt y srebro przy tey cerkwi Szczorszowskiej założenia Sgo Dmitra zostawać y insze według fundacyi przodkow naszych mają, do ktorey cerkwi swieszczennikowi obadwa my z J. P. podkomorzym podawać mamy, a ieslibyśmy się niezgodzili o to, tedy imc xiądz metropolita ma nam poddać, także o żadną rzecz swieszczennika tamtego, od nas albo od oycy metropolity podanego, karać iego sami niemamy, ale J. xiądz metropolita, a ieslibym ja y to postanowienie swoje naruszył, mam zapłacić na tę cerkiew Bożą czterysta kop groszy, o co wolno mnie

będzie imc panu podkomorzemu pozwać do ktorego kolwiek prawa, a ja się tam y gdziebym o to pozwan był stanowic, y usprawiedliwić mam y zapłaciwszy tę zarękę na tę cerkiew Bożą Szczorszowską, przecie ten list moy u każdego prawa na wieczne czasy przy zupełney mocy zostawać ma. Y na to dałem ten moy list pod pieczęcią moją y z podpisem ręki moiey, do ktorego za ustną prozbą moją imc pan Teodor Skurmin, wda Nowogr., starosta Horodenski y Olitski, pan Teodor Bousz, woyski y namiesnik Nowogr. a pan Wasilii Zenkowicz Tychinski pieczęci swoje przyłożywszy ręce podpisać raczyli. Pisan w Nowogrodku od narodzenia Syna Bożego tysiąc pięcssett dziewięcdziesiąt osme-go, msea Januar. dwadziestego wtórego dnia. U tego dokumentu kopij przy czterech pieczęciach podpisy następne (L S) (L. S.) (L. S.) Bohdan Chreptowicz ręką swą. Teodorus Skumin wda Nowogr. własną ręką. Wasili Zenkowicz Tychinski. Takowy dokument przy kopij po podaniu onego przez osobę wyż rzezoną do akt iest w xięgi ziem. Nowogr. przyjęty y zapisany.

Изъ актовъ книги Новогрудскаго земскаго суда за 1798 годъ. № 12834, л. 340.

№ 113—1598 г. Юня 11 дня.

Продажная крѣпость на три уволки земли въ им. Корчиць, Гродн. пов., отъ зем. Андрияна Яновича Пекарского священнику Озерской церви.

Сознанье зъ записом пна Андрияна Пекарского священнику Озерскому отцу Павлу Ивановичу.

Року 1811 (1598), мсеа октября 11 (8) дня.

Перед нами урядниками судовыми земскими повету Городенского, Львом Михайловичом Салърою судею, Герони-

мом Григоревичом Воловичом подсудкомъ а Андреем Котовичом писаром, на местцу судовом постановившисе очевисто землянин гдрьский повету Городенского пан Андрыян Пекарский, оказавши лист добровольный запис свой под печатю и з подписом руки своее так теж за печатми и з подписом рук людей добрых справеный, священнику Озерскому, а землянину гедрскому повету Городенского отцу Павлу Ивановичу на продане от себе вечностью трох волок земли от имения своего Корчицкого в повете Городенском за певную суму пизей, за пултораста коп грошей литовских даный, водлуг которого листу своего реч в нем помененую сам устне визнавши, просил, абы тот лист з устнымъ признанемъ его до книг земских Городеньских был уписан, который уписуючи слово в слово так се в себе маеть:

Я Андрыян Янович Пекарский, землянин гедрский повету Городеньского, чиню ведомо и сознаваю сим моим добровольным вечыстым продажным листом всем посполите и кождому з особна, кому бы того ведати належало, иж што я, будучи в спокойном и волномъ держанью и вживаню от часу немалого трох волок при имению моем, прозываемом Корчицкомъ, зо всеми приналежностями до них, которые тые тры волоки лежат в повете Городеньском, при селе Поповском, над озером под Стариною, промежку кгрунтовъ его королевское млсти двора Озерского, за певными границами и межами, которых положене и межи на сознаню возного по достатку описаны и выобразоны естъ; которые тры волоки за властные гроши свое правом вечыстым купилъ при имению Корчицкомъ у землянки гедрское повету Городеньского пни Константыное Кушцевичовое Овдотьи Войнянки, зо всем на все так, яко се тые волоки и з садибами до них належачими з давных часов с померы волочное сами в себе мают и мелн; с которых тых волок, ничого з них не уймуючы на себе

и жадных кровных потомков своих не зоставуючи, зо всем правом своим, што одно колвек до тых трох волок належало, продал еси на вечные часы землянину гедрскому повету Городеньского пану Павлу Ивановичу, священнику Озерскому и его детем, потомком и щадком, за певную суму пизей рукоданую, то ест за полтораста копъ грошей личбы и монеты великого князства Литовского, которую тую звыш мененую суму пизей всю сполна руками своими взявши и отличивши, за разом тые тры волоки зъ гаями, зарослями, сеножатми, з уходы сеножатными у Стариных, з огороды овощовыми, хмелевыми и з садибами, з выпустами, з водами, реками и болотами и зо всеми приналежностями, до них належачими, урадовне через возного в моц, в держанье и вживане вечное пану Павлу, детем и потомком его завел и подал еси, которых тых волок и огородов межи и границы на сознаню возного меновите описаны ест. Маеет вже от сего часу и даты листу моего и волен будет пан Павелъ держати и вживати тых трох волок, волен будучи он сам, потомки его то, кому хотячи, зо всеми пожитками и приналежностями, все разом и з особна по части дат, дароват, продат, заменят и тым водлуг воли своее пафоват, а я вже Пекарский, малжонка моя, дети и потомки и щадки и жаден зъ кривных близких повинных наших и ништо колвек з обчых в тые тры волоки вышей меневые, в найменшую часть их жадного вступу мети не маем и по нас мети не будут, так тежъ в держанью и вживаню пну Павлу и потомком его некоторое переказы, трудности, шкоды и пренагабана чинити и моцы мети не будутъ под зарукою нижей в сем листе моем описаную; але вже право все свое купчое, листы и всякие твердости, што одно колвек до того належало, до рук пну Павлу и потомкомъ его отдавши, с того права вечне се вырекаю, вси твердости и моцы на пна Павла и потомков его вливаю, и

ку тому, где бы хтож колвек зъ близких крвных повинныхъ наших и иных обчих в тые три волоки и в наменьшую част их вступовал, переказу чинил, трудность задавал, зачым бы он пан Павель и потомки его до яких шкод и ут(р)ат приходили, я сам Пекарский у каждого права заступоват, боронит своим властным грошомъ и накладом закладат маю и венен буду, а где бым я, пропомневши сего моего листу, сам через себе, албо крвных близких и через иного кого обчого в держанью тых трох волок переказу чинили, до права потегали, до шкод, утрат приводили, от близких крвных повинных своих и иных обчих не заступовал и в права своим властным грошом не закладалъ, тогда за то заруки полтора ста коп грошей пану Павлу и потомком его заплатити маю и винен буду, а суд тот, перед который буду позван, толко вгълянувши в сес лист мой, то все на мне всказати и мощную отправу на властных добрах и маетностях моих лежачих и рухомых учинити мает и волен будет; и то все заплативши, пред се сес листъ продажи моее у каждого права при зуполной моцы зостати и приймован быти маеть. И на то есми дал сес мой добровольный вечыстый продажный листъ пну Павлу Ивановичу и потомком его з моею властною печатю и с подписомъ руки моей писомомъ полским; а для лепшого твердости сего моего вечыстого продажного листу просил есми о приложене печатей и о подписе рук людей зацных, землян гедрских повету Городенского, то ест его млеть пна Андрея Зброжка, а его млеть пна Адама Зброжка, а пна Гаврыла Елеского, што их млеть на очевистую а устную прозбу мою то вчинили, печати свое притиснувши и руками своими подписать рачили сес мой вечыстый продажный лист. Писан у Городне, лета Божего нароженя тисеча пятсот деветдеят осмого, мсца июня одиннадцатого дня. У того листу печатей притисненыхъ чотыри, а подписе

рук также чотыри писомом полским и рускимъ подписаны сут тыми словы: Andryian Janowicz Piekarski ręką swą. Andrey Zbrożek ręką własną. Adam Zbrożek ręką własną. Гаврило Елеский власною рукою. Которое добровольное а устное сознание пна Пекарского с тым листом его продажнымъ до книг справ земских есть записано.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1596—1598 г. № 6796, л. 565 обор. 566.

№ 114—1599 г. Января 17 дня.

Фундушъ Горбанской церкви.

Przenos ekstraktu kopij funduszu cerkwi Horbanskiej z grodu Mielnickiego wyienty.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartego, msca Augusta siódmego dnia.

Przed urzędem J. K. msci y aktami ziemskimi wttwa Brzgo, przede mną Placydem Trzaskowskim, regentem przysięgłym ziemskim tegoż wojewodztwa, stawiając obecnie pobożny xiądz Szymon Dąbrowski, proboszcz cerkwie Horbanskiej, kopią funduszu teyże cerkwi ekstraktem z akt grodzkich Mielnickich na stemplowanym papierze wartosci iednego srebrnego grosza wyiętą, w sposob przenosu do akt podał, którą co do słowa wpisując tak się w sobie ma. Actum in castro Mielnicensi sabatho post festum sancti Mathaei apostoli proximo, videlicet vigesima quinta die mensis Septembris anno Domini millesimo septingentesimo septuagesimo nono. Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Symon Dąbrowski, plebanus ecclesiae Horbanensis ritus graeco-unitus, eidem officio et actis eius copiam fundationis ecclesiae Horbanensis obtulit et ad acticandum ad acta praesentia porrexit in tenore sequenti.

Kopia funduszu cerkwi Horbanskiej.

Ja Maryanna Hurynowna Fursowna Janowaia Romanowaia Wereszczaczynaia y ia Adam, y ia Andrey Janowicy Wereszczakowie, ziemiane ieho korolewskoy miłosty woiewodztwa Beresteyskoho, czynimo iawno y zoznaiemo sami na sebe sym naszym listom dobrowolnym weczy-stym funduszowym zapisom, komu by o tom tepereszny y potomny wekw ludiom wedati było należało, iż my, uważaiuczy mnohost y welikieje dobrodzieystwo Bo-zyie, kotoreie nam Pan Bóh wo wszelakoy opatrnosty swoiey Boskoy pokazował y pokazowaty raczyt, umyslilismy Tworcy naszomu, wsich dobr dawcy, wdziacznost serdecznuiu widomym znakom pomnoże-nuiiu y powchozeniu domu chwały Jeho oswiadczyt y tym woli prawosławnych prodkow naszych dosyt uczynity, a meno-wite sławnoy pamiaty panny Anny Micha-łowny Buchoweckoy, chorużanki Kobryn-skoie Romanowoy Wereszczaczynoy, mene Maryny Fursowny Wereszczaczynoy, pani swiekry nam Adamowi y Andreju Wereszczakom, pani babki naszoie w Horbaney cerkwi naszoy Buchowickoy także sław-noy pamiaty pana Iwana Wereszczaki, mał-żaka mene Maryny Fursowny y nam Wereszczakom pana otea woli y wsich nas sposobnomu postanowieniu dosyt czy-niaczy o imeni Bożom y chwalcow na-szych y ustawicznych Bohomolcow prawosławnych swiaszczenikow ne unitow, pry-pomenenoy cerkwi ich wo wszelakom le-żaczom y ruchomom nadaniu dawnym z prodkow y od nas nadanym na wieczny-ie czasy upewniaiuczy, my wyż pomene-nyie osoby, iako dedyczy Buchowycz, ma-iętnosty naszoy, leżaczoy w woiewodztwie Beresteyskom, sukcesorowe y pryżonnyie wyż pomenenoy cerkwy Buchowickoy fundatorowe nadawcy, z dobroy woli na-szoy ku sławy imieni wo Troycy Swiatoy sławennoho Boha, zażywaiuczy w tym wol-nosti szlacheckoy, cerkow naszu Bucho-wieckoiu, na uroczysku w Horbaney sto-iaczuiiu, hrunt, pola zdawna od prodkow

naszych nadanyie, wecznyimi czasy zapisu-iemo, menowite iak cerkow stoit z cmen-tarom y z prysiedleniem swiaszczenickim, i z toho hrunta około cmentara y około cerkwi prysiedlenia pomirok czynił useho morhow desiat z sianożatami, wypustami wolnymi y z zaroslami do Menianki od meży pewnoy, odnym bokom dworu na-szoho Buchowickoho, z druhoy storony od meży sęła Podaliskoho; na drugom miey-scu, na uroczyszczu nazwanym Jeromw-szczyzna, tamże morh pola od meży dwora naszoho, a z druhoy storony od meży sęła Podoliskoho, a treteiu mezeiu pope-reczneiu Bosiackoiu; na czetwertym mies-ciu na uroczyszczu Klin, od meży Podo-liskoy, a z druhoy storony Jeremickoy protiv dwornoho Kalinowskoho; do toho y morh naddan nad struhoiu od meży Stryiowskoy, z druhoho boku dwornoy czerez dorohu Klinom do hranyci; na pia-tym mesciu senożat nazwanaia Hrud, pro-tiwko dwora Kalinowskoho, hranycia z odnoho boku ryczka, a z druhoho boku row; na szostym mesciu na Mernianey meży Seliskom gruntom pole cerkwi na-szoy Buhowickoy y z senożatami y z za-rosłami y z naddatkami, do toho hruntu należaczymi, z nadania ieszcze dawnoho od prodkow naszych; na semom mescu na uroczyszczu Kulbaczkach od meży Ko-łyczowskoy, a z druhoy storony od meży Dworeckoy; na osmym mesciu na dziaka nadaiem pod Jeremiczami od meży An-cutowskoy, na osobliwom registru spisa-nyie, bo to wseho czynit hruntu pola wo-łoka. Kotoryie to wyż pomenenyie hrunt a oromyie y ne oromyie, z senożatny y z zaroslami, kotoryie ieszcze od prodkow naszych na tuiiu cerkow nadanyie, ich swiaszczennykowe pry toy cerkwi meszka-iuczy używali czerez wsi leta bez presz-kody, daiem, daruiem y zapisuiem wieczny-mi czasy. K tomu y na tuiiuż cerkow Bu-chowickoiu, prez nas fundowanuiiu, hruntu pola oranoho w hruntach Buchowickich morhow siem, kotoryie z nieboszczykom małżonkom moim Iwanom Wereszczakoiu

ja Maryna Iwanowa Wereszczaczyna u nebosczyka pana Onykija Naumowicza Buchoweckoho y małżonki ieho weczystym prawom kupiła, nadaiu y wecznymi czasy zapisuiu, iako y prawo nam służaczoie dwa zapisy na toy kupny hrunt swiaszczennikowi oddali iemu y sym listom naszym wecznymi czasy wliwaiem. K tomu wszelakije nadania prodkow naszych y prez nas samych nadanyie, knyhi, dzwoyny wszelakije na tuiu cerkow apparaty daiem y wiecznymi czasy zapisuiem; także y jarmarkoweie z prychodu służaczoie w toy cerkwi swiaszczeniiki na potrebu cerkownoiu wybiraty maiut; zaś pomenuiu Bochowickuiu, w woiewodztwe Beresteyskom leżaczuiu cerkow, prez nas fundowanuiu, z hruntami wyż pomenenymi, od prodkow y od nas samych nadanymi, także y z knihami, sosudami wsimi y wsiakimi cerkownymi apparatami, prychodami, pożytkami, należytościami wolnymi na hrunt Buchowickoy maiętnosti wypustami, pastwiskami daiem, daruiem y wecznymi czasy tym funduszowym listom naszym zapisuiem y funduiem swiaszczenykow religij hreceskoy prawosławnoie starożytnost posluszenstwo wostocznego switynych czetwero prystolnych patryarchow Jerolimskich, Alexandryiskich, Antiochyiskich y Konstantynopolskich neunitom tepereszneemu otcu Symeonu Narukiewiczuzi swiaszczennyku cerkwi Buchowickoy, a po nem po wsie wiki nastupaiuczym swiaszczennikam tohoż wyż reczenaha posluszenstwa neunitom, kotoryi za prodkow naszych w tom funduszu prypomnienye za nas samych y pannu Annu choruzanku Mokreckuiu y potomki naszym, w toy że prawosławnoy wiry buduczey, Pana Boha prosyty y wiecznymi czasy budut, kotorych swiaszczennikow do toy cerkwi, prez nas fundowanoy, podawaty, poradku ich dohladaty y wszelakoy cilosty nadania posterehaty, neporadnych swiaszczennikow y perestupnych napominaty y od cerkwi oddalily y odmieniaty, a na ich misieie innych prezbiterow zatiahaty hos-

podyne archiepiskopowe czynna swiataho Sallice(?) welikoho ne unity ne prawosławnoy wiry hreceskoy w posluszaniy wyż hreczennych swiatyisnych patryarchow zostaiuczey wolny y mocny budet wiecznymi czasy, poczem my, w werchu menowanynie osoby, iak sebe samych, tak y dety, potomkow, pokrewnych dalekich y bliskich y innych osob obszczych, maiętnosti naszoy successorow od toiey cerkwi swiatoy Buchowickoy podawanie, o wszelakoho toiey pomenenoy cerkwi leżaczoho y ruchomoho nadania tak oddalaiem, że żadnoho wstupu y pereszody czynity nie maie y nie maiut wiecznymi czasy; o naszym seymowoie y uchwalenoiu podatki y podymne y wsiakoie powinności z cerkownoho hruntu y osoby swiaszczennika w maiętnosti naszoy my sami, a po nas potomky y successorowe naszymi platyty maiut y prawowaty y od wszelakoho ustupu y pereszodnika iakoho kolwek predtywnego swoim kosztom u kużdoho prawa y sudu boronyty y zastupowaty powinny budem y successorowe naszymi powinny budut pod zaplaceniem winy albo zaruki tysioch złotych polskich y pod nahorożeniem bez prysiahy na holoie słowa reczenneie, w tom daiem moc iak sami na sebe, tak y na každoho pereszodnika pozwaty do každoho sudu y prawa, iak duchownoho, tak y swieckoho, a muohokrot chto budet semu funduszowy sprotywlen, welyko reczy maiut byty suden kary, szto dla lepszoj twerdosti funduszu naszoho cerkow pomenuiu Buchowickuiu zo wsimi hruntami nadanymi, ruchomymi y nie ruchomymi, wszelakiemi wolnostiami szlacheckimi y zo wsiemi dochodami y z prychodami, iarmarkami, nadaiem wiecznymi czasy, zapisuiem y w moc podaiem wyż pomenuiu cerkow swiaszczennykowi otcu Symeonu Narukiewiczuzi y potomkom ich w possessyiu ich wiecznymi czasy. Na tom wsem iesmo sey nasz list dobrowolny weczysty funduszowy zapis z peczatmi y z podpisami ruk naszych własnych y za ustnoiu y oczewisto-

iu prozboitu naszeiu y ich milosty panow przyatelow naszych, ieho milosty pan Seweryn Bosiacki y ieho milosty pan Dymitier Pryłucki przyłozwszy ruki własny podpisaty raczył. Pisany w Buchowiczach roku tysiacznoho piatsotnoho dewiatdesiat dewiatoho, miesiaca Januarya siedymnadciatoho dnia. Maryanna Hurynowna Janowaia Romanowiczowaia Weraszczaczynaia. Ja Andrey Janowicz Wereszczaka. Oczywisto proszony peczator do toho fundusza podpisuiusia Seweryn Bosiacki rukoiu własnoi. Oczywisto proszony peczetar Dimitier Pryłucki rukoiu własnoi. Adam Janowicz Wereszczaka rukoiu własnoi. Jako przytomny buduczy do toho funduszu rukoiu własnoi Charyton Ostromecki manu propria. Post cuius foundationis copiae in acta praesentia ingrosationem, originale eidem offerenti praevia quietatione officij praesentis est extraditum. U tego ekstraktu na stemplowanym papierze do akt niniejszych podanego pieczęć grodowa ziemi Mielnickiey oraz korrekta susceptanta y lekta tak się wyrażają: Ex actis castrensibus capitanealibus Melnicensibus rescriptum. Obniski vicesgerens castrensis Mielnicensis mmae (Locus sigilli.) Lectum per Twarowski. Ktory to ekstrakt kopij funduszu na cerkiew Horbacką, przez niegdy Maryannę Hurynowną Fursownę matkę, Adama y Andrzeia synow Janowiczow Wereszczakow uczynionego, za podaniem przez wspomnionego pobożnego xiędza Szymona Dąbrowskiego, terazniejszego cerkwie Horbanskiey proboszcza, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wtta Brzgo przyięty y zapisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 7396 л. 1005—1012

№ 115—1599 г. Декабря 18 дня.

Вводъ Ермола Сусловскаго, священника русской Спасской церкви въ г. Дрогичинѣ, во владѣніе фундушемъ сей церкви.

Actum in castro regio Drohicensi sabbato ante festum sancti Thomae apostoli proximo anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo nono.

Poponis rutenici intromissio.

Ministerialis generalis regni nobilis Paulus Osmolskj autenticus cum nobilibus Melchiore Kosienskij et Stanislaw Kamien-skij, hieidem personaliter stantibus et infrascripta attestantibus, coram officio capitaneali et actis praesentibus castrensibus Drohicensibus stans, publice recognovit, quia ipse die hodierna venerabilem Jar-moła Suslewskij, poponem rutenicum ecclesiae rutenicae Spas, post fluvium Bug in parte rutenica hic in Drohiczyn sitae, in hortum in eadem parte rutenica post fluvium Bug civitatis huius Drohicensis existentem, ecclesiae praefatae rutenicae Spaskie per nobilem Albertum Kempiskj geometram iuratum districtus Drohicensis perpetue inscriptum et in usum resignatum actisque praesentibus castrensibus Drohicensibus inscriptum, in inscriptione eadem abundius expressum et specificatum, juxta ejusmodi inscriptionem realiter et in effectu intromisit, possessionem pacificam contulit, nemine impugnante nec contradicente, immo eodem Alberto Kempiskj libere admittente. De quo praefatus ministerialis cum supra expressis relationem fecit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродекаго суда № 9551, л. 366.

№ 116—1600 г. Апрель 13 дня.

Заявление бурмистра г. Мельника о протесте представителей города, выраженномъ имъ мѣстному плебану Яну Витковскому относительно его притязаній на угодья, капщину и десятину съ жителей г. Мельника.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta post dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini 1600.

Civium Mielnicensium contra plebanum protestatio.

Do urzędu y do xiąg terazniejszych grodzkich Mielniczkiech oblicznie przyszedszy uteczywy Łukasz Markowicz, burmistrz miasta krola jego mosezi Mielnika, mającz przy sobie woznego szlachetnego Macieia Sikorskiego s pewnymi szlachetcami, Jakubem Maliszewskim a Marczinem Wysokinskim, przed urzędem ninieyszem opowiedali, ysz gdyśmy chodzili umyślnie do jego mosei xiędza Jana Witkowskiego, plebana Mielnickiego, mowiącz w te słowa do onego, yżes wm. xięże plebanie nas do dworu krola jego mosei niewinnie zapozwał, to iest mianowicie strony siedlisk, ktore wm. sobie mienisz gruntem koscielnym, przetho abys wm. sam sobie y nam trudności nie zadawiając, a nie mniey do szkod niewinnych przywodząc, ziednay waszmosć sobie miernika, ktory by to wymierzył wedle Regestru Rewizorskiego, s ktorych iesli się co naidzie gruntu koscielnego, gotowiśmy zarazem s tech sprawieliwoscz uczinicz y zarazem exnunc ustąpić. Na którą przemo-we jego mosez xiądz Jan Witkowski niez nie odpowiedział y owszem się zmilezał. Tamże przy them tenże jego mosec xiądz Jan Witkowski, pleban Mielniczki, strony kapeczyzny, o którą niepotrzebnie zapozwał urząd y miasto, gdy był napominany, aby sobie queres czynił, iesli tu na kto-rem mieszczaninie co zaliegło, gotowismy sami z siebie y z ynszych sprawiedliwosc uczynić. A co się tknie strony dziesięciny,

o którąś wm. xięże Janie Witkowski, plebanie Mielniczki, nas zapozwał, tey nigdy iako przodkowie naszymy ani my sami nie dawali y teraz dawać niepowinni, co sie prawnie być pokaze s czasem swym, dla czego tedy nie skwapiając się s tych na żadną rzecz, prosimy y naupominamy, abys wm. tego przedsięwzięcia swego z nami poprzestał. Na czo zeznanie ten to zwysz pomieniony wozny s sliachtą takie przed urzędem ninieyszem zeznał.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда № 10877, л. 287.

№ 117—1600 г. Апрель 25 дня.

Ограничение земель Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ.

Akt opisania gruntow y odmiany cerkwi Woskresenskiej Krasnosielskiay J. W. Im. p. Oginskiemu, kasztelalowi Trockiemu służącego.

Roku tysiąc siedmset piędziesiątego wtorego, msca Julij czwartego dnia.

Na urzędzie J. K. mei grodzkim Minskim, przedemną Kazimierzem Mikołaiem Święciekim, oboznym y podstaroscim sądowym W-a Minskiego, od J. W. Im. p. Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego Minskiego starosty installowanym, comparens personaliter Imc. p. Franciszek Szotkowski, mieczn. Wilkomir., opowiadał prezentował y do akt podał opisanie y zamianę gruntow cerkwi Woskresienskiej Krasnosielskiej, ad praesens in rem et partem jasnie wielmożnego imc. pana Tadeusza z Kozielska Oginskiego, kasztelana Trockiego, Oszmianskiego sądowego, Przewalskiego, Babylickiego etc. starosty służący y należący. Ktore opisanie y zamianę gruntow z ruskiego na polskie pismo exponowane wpisując w xięgi sequenti exprimitur tenore.

Opisanie gruntow cerkwi Krasnosielskoie Woskresenia Chrystowa, za pozwoleniem welmożnoho pana, p-a Gabryela Woyny, Podkancleroho Welikoho kniazstwa Litowskoho, starosty Mereckoho, derżawcy Krasnosielskoho, Opeskoho, tiwna zemli Żomoyskoie Małych Derwian, czerez sweszczénika toie cerkwi Krasnosielskoie Illu Ofanasowicza Korotkoho z zemeninom hospodarskom wojewodztwa Menskoho, z panom Stanisławom Nininskom skonczone w roku tysecza szescotnoho, mscia apryla dwadcat piatoho dnia, kotoraja tak sie w sobie majet: Naperwe khruntы cerkownyje. Pierwaja niwa meży gruntы p. Nininskoho, a odnym bokom poddanych Krasnosielskich od meży, w ney prutow dwadcat dziewiat y małych piat; druhaja niwa Semenikowskaja, iduczy od sęła Osowca do Kurmanow poprawe, w ney morgow try, prutow petnadcat; treteja niwa Semenikowskaja meży gruntы p. Nininskoho, w niey morgow dwa, prutow dwatcat piat, małych szest; czetwertaja niwa Semenikowskaja meży gruntami pana Nininskoho, podle dorohy, kotoraja idet z Krasnoho sęła do Hranicz, w niey morgow czotyry, prut odyn, małych piat; piataja niwa Semenikowskaja meży gruntы pana Nininskoho, podle tojeż dorohy polewe, w niey morgow piat, prutow odynadcat; szostaja niwa Semenikowskaja meży gruntы pana Nininskoho obapał, w niey morgow dwa, prutow czotyry; semaja niwa Semenikowskaja meży gruntы p. Nininskoho, w niey prutow petnadcat; osmaja niwa Semenikowskaja meży gruntы p. Nininskoho, druhim bokom u meży pana Prewaskoho, w niey putow dwadcat czotyry; dziewiataja niwa Semenikowskaja u Stiudienca meży gruntы p. Nininskoho po obapoł, a koncom odnym k stenie meskoy Krasnoselskoy, w ney morgow try, a prutow deset; desiataja niwa Mozolewskaja meży gruntы p. Nininskoho, w niey morg odyn. Suma wseho gruntu cerkownoho, panu Nininskomu u w odmenu od sweszczénika Illi danoho morgow dwadcat czotyry, prutow szesti-

nadcat, a małych szest. U tego opisania gruntow podpisy rak dwa polskim, a podpis trzeciey ręki polonico idiomate tymi slowy: Piotr Stecki chorąży J. K. namsk. Stanisław Nininski ręką własną. Illa Korotkij służytel Woskresenia Chrystowa Krasnosielski. Na drugiey stronie tego dokumentu zamiana gruntow his exprimitur verbis. A za tyie gruntы odmena iest dana do cerkwi Krasnosielskoie od pana Nininskoho gruntami ieho własnymi Osowcekiini. Napered perwaja niwa Tiahnilowskaja, bokom y koncom odnym do steny plebaney Krasnosielskoje, druhim bokom y koncom od steny nowourobленоie p. Nininskoho, w ney morgow odynadcat, prutow deset, małych piat; druhaja niwa pod pany Czartowiczami Iwaszkowskaja morg odyn, prutow piat; treteja niwa tamże Iwaszkowskaja prutow dwatcat sem; czetwertaja niwa Iwaszkowskaja morg odyn, prutow szest; piataja tamże meży ich gruntы morg odyn, prutow dwa; szostaja niwa pry płote panow Bychowcow morg odyn, prutow dwa; semaja niwa Iwaszkowskaja pod poddanyimi Krasnosielskiini, a druhim bokom y meży poddanyimi pana sudi Nowhorodskoho, pobnojew y senozatju w ney morgow dwa, prutow dwadcat sem, małych szest; osmaja niwa Iwaszkowskaja podle płota p. Bychowca, pobnojew z senozatju y z wyhomom w ney morgo dwa y prutow petnadcat; dziewiataja senozat Poniatyckaja podle cerkownojeż sanożati, morg odyn, prutow deset; desiataja podle tojeż Poniatyckoje sanożati, prorobki prozywajemyje Makarcowskoie, a druhim bokom k senozati poddanych pana Jesmanowych, prozywajemoje Kulażynskoje, w ney morg, odyn. Summa gruntow pana Nininskoho, danych cerkwi Krasnosielskoy za odmenu iemu gruntow danych, czyniti morgow dwadcat czotyry, prutow szesnadcet, a małych szest. U tey zamiany podpisy rak similiter tymże pismem uti supra expressum, tudzież znaki trzech pieczęci naidują się sequenti methodo: Piotr Stecki, chorąży Oszmianski. Stanisław Nininski

ręką własno. Illa Korotkij służyteł Woskresenia Chrystowa Krasnosielski. Ktory to takowy dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich wojewodztwa Minskiego spraw wieczystych ze wszytką w nim wyrażoną rzeczą przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1752—1757 годы, № 11800 л. 117—118.

№ 118—1600 г. Мая 19 дня.

Фундушь Негнѣвицкой церкви.

Akt funduszu na cerkiew Niehniewicką służącego.

Roku tysiąc siednset osimdziesiąt pierwszego, miesiąca Junij szesnastego dnia.

Przed aktami grodzkiemi wttwa Nowogr. stanowszy obecnie W. J. pan Adam Kozłowski, podstolic Halicki, ekstrakt funduszu na cerkiew Niehniewicką od J. O. xcia Albrychta Stanisława Radziwiłła, podkan. W. X. Litt. wydanego, do akt podał, ktorego wyraz takowy. Wypis z xiąg ziem. wttwa Nowogr. Roku tysiąc siedmsetnego dwadziestego osmego, miesiąca Maja dwadziestego osmego dnia. Na rokach sądowych ziemskich święto Troieckich, po świętey Troycy święcie rzymskim przypadłych y sądownie porządkiem prawa politego w Nowogrodku na mieyscu zwyczajnym odprawowanych, przed nami Janem Bogusławem na Rdultowie Rdultowskim sędzią, Jerzym Piotrem Bułhakiem podsentkiem a Stefanem Michałem Haraburdą pisarzem—urzędnikami sądowemi ziem. w-a Nowogr. comparens personaliter patron I. pan Jakub Wysocki, komor. w. Nowogr. opowiadał, prezentował y do akt podał fundusz cerkwi Niehniewickiey od świętey pamięci J. O. Xcia J. pana Albrychta Stanisława Radziwiłła na Ołyce, podkan. W. X. Lit., Łuckiego, Gniewskiego starosty, ad presens służący teyże cerkwi

Niehniewickiey y prezbiterowi przy niey rezydującemu, w Bogu wielebnemu I. xduz Symonowi Hołowczycowi, ktory podając do akt xiąg ziem. w. Nowogr. prosił nas urzędu, aby pomieniony fundusz ze wszytką w nim wyrażoną rzeczą był do xiąg ziem. w. Nowogr. spraw wieczystych przyjęty y wpisany, iakoż my urząd oną przyiowski, do xiąg wpisać rozkazali, ktory wpisując de verbo ad verbum sequenti exprimitur thenore:

Albrycht Stanisław Radziwiłł, xiąże na Ołyce, podkan. W. X. Litt., Łucki, Gniewski starosta. Oznaymuiemy tym listom naszym, iż po zeysciu z tego swiata nieboszczyka Jana mnieyszego szwieszczenika cerkwi naszej Niehniewickiey, postrzegając, aby nie ustawała powinna chwala Bogu Wszechmogącemu, a mając w zalecenie w przykładach nabożenstwa kosciołowi rzymskiemu posluszenstwie zięcia iego, także na imie oycy Wasila Fiedorowicza Wołoska, teyż cerkiew Niehniewicką, obowiązuąc sobie czułość wszelką o duszach ludzkich, iako pilnego pasterza podać do zawiadywania y odprawowania w niey nabożenstwa rozkazaliśmy, postępując na wychowanie iego włokę pola do cerkwi zdawna należące, także zascianek pod cerkwią ze wszystkimi sianożęciami y polami, do gruntu tego należącemi, ktorych gruntow nie opłacać żadnych podatkow do dworu naszego ma spokojnie do żywota swego używać; tenże swieszczenik nasz pokładał przed nami list, aboli starowieczny fundusz, pismem ruskim pisany, aby był przy swoiey mocy zachowany niejakięs Jerzego Bołkowicza, ktory to fundował cerkiew starowieczną Niehniewicką, w czym widząc rzecz słuszną, on list albo fundusz przy mocy zachowuiemy y co kolwiek przez dawność y przez nieustawicznego kapłana y przez antecessorow naszych tey cerkwi, zdawna cudami usławioney, na dwor iest zabraną y obroconą, iako kiermasz, ktory należał do cerkwi, a od tego czasu na dwor nasz myto odbierano, w czym widząc krzywdę tey cerkwi, od tego czasu do teyże cerkwi

przywracamy y onemu swieszcznikowi y po nim następującym na potrzeby cerkiewne brali pozwalamy; do tego urzędnik nasz albo dzierżawca Niehniewicki odstempować niema, a że w tymże funduszu Jerzy Bołkiewicz nadał ziemie paszną mianując nad rzeką Bołowiczą na też cerkiew Niehniewicką z ludźmi osiadłymi y ziemią bartną za rzeką Niemnem, a że to z pamięci ludzkiej wyszło przez dawność wieku y lat na dwor obro(co)ną względem pasieki y ow grunt iako ludzie iednak starzy zeznali nad rzeką Bołowiczem wpuszcie będącym na ienerała obroconym, w czym żeby uyma żadna cerkwi świętey nie była y nie ustawiała w chwale Bożej, tedy w nadgrode tego gruntu za prozbą tego kapłana za pomocą Boską bliską cerkwi y domu onego z robotnikami przydaiemy, a w nadgrode ziemi bartney do puszczy naszej Nalibockiey swieszcznikowi naszemu tuteyszemu y po nim będącym wiadz wolno tak na opał drow, iako y wszelkiego drzewa na budowanie tak do cerkwi, iako y domu iego pozwalamy, także rzemieślnik ciesla, kowala, stolarza do oprawy tuteyszey cerkwie y domu onego urzędnik nasz abo dzierżawca bronie nie powinien y ze dworu tuteyszego cerkiew naprawować maia. A iesliby poddani nasi Niehniewiccy zwyczajem prostoty aboli nałogu zlego szlubu nie wziowszy z żoną mieszkać ważył się, albo beż krzstu dzieci swoje wychować chciał, o takim złym ma prętko do urzędnika Niehniewickiego dawać znać, spolnie z onym według słusznego zdania bład takowy wykorzeniać, biorąc pierwiey winy kopę groszy na potrzebę cerkiewne; a iesliby y nadto kto przestępnym znaydował się, tego tedy więzieniem y winą sowitą pokarać ma. Wesela y krzczenia dzieci aby poddani we własney parafij pod winą odprawowali, także święta uroczyste aby ze wsi odleglejszych dla nabożenstwa do cerkwi bywali, a z onych w każdą niedziele aby przynajmniej po iednym z domu gospodarz wysyłał, albo sam był pod winą gro-

szy szesciu. Co wszystko ztwierdzaiąc, dalismy onemu swieszcznikowi Niehniewickiemu ten nasz list z podpisem y pieczęcią naszą. Pisan w Niehniewiczach maja dziewiętnastego dnia anno tysiącznego szescesetnego. U tego funduszu przy pieczęci podpis ręki tymi słowy: Albrycht Stanisław Radziwiłł xiąże podkan. W. X. Litt. Łucki, Hniewski starosta. Ktory to takowy fundusz za podaniem onego do akt przez wyż wyrażonego patrona, iest do xiąg ziem. wttwa Nowogr. w Bogu wielbnemu I. Xdzu Symonowi Hołowczyco-wi iest wydan. Pisan w Nowogrodoku ut supra. U tego ekstraktu przy wycisnionych dwoch pieczęciach urzędowych ziemskich Nowogrodzkich na błękitnym dartyim iedwabiu podpis ręki w. pisarza ziem. Nowogr. y regenta tymi wyrażaią się słowy: Steffan Haraburda pisarz p. s. L. S. L. S. Corexit Trzcinski. Akt funduszu na cerkiew Niehniewicką służący. Ktory ekstrakt po podaniu onego przez wżz wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich Nowogr. wpisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго градскаго суда за 1781 годъ, № 12565, л. 1052—1053.

№ 119—1600 г. Іюня 15 дня.

Заявление Дрогичинского подкоморія о результатахъ произведеннаго имъ дознанія о владѣльцахъ уволокъ православныхъ и р. католикахъ въ г. Мельникѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta ipso die festi sanctorum Viti et Modesti martyrum anno Domini 1600.

Succamerarii Drohicensis recognitio.

Accedens personaliter ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia generosus Hieronimus Irzykowiez de Baczyki, succamerarius Drohicensis, coram praesenti officio relationem

suam ratione infrascriptorum fecit, quia ipse inherendo decreto Sacrae Regiae Majestatis inter honorabilem Joannem Witkowski, plebanum, actorem, ab una et famatos proconsulem, consules, advocatum et scabinos totamque communitatem civitatis Mielnicensis, citatos, ab altera parte ratione decimae frumentorum omnis grani pro anno Domini 1599, per citatos actori non extraditae, latam, die hodierna in actu descripta ad civitatem Mielnicensem condescenderat, ibidemque, convocatis officialibus, plebe ac tota communitate ejusdem civitatis Mielnicensis, requisivit ab eisdem, ut sibi acta et registra civilia a tempore privilegii eiusdem plebani et recentio (ra) exhiberent. Verum ipsi officiales cum communitate Mielnicensi nulla acta neque registra antiqua, solummodo regestrum generosi Demetri Sopiha, revisoris sacrae regiae maiestatis ad faciendam commensurationem agrorum civilium Mielnicensium deputati, ab annis quadraginta, similiter et acta paulo anteriora ejusdem commensurationis agrorum commonstraverunt, nihilominus tum et ipsos utrosque popones ruthenicos Mielnicenses in eadem congregatione communitatis Mielnicensis comparentes, de ipsorum jure super decimam, a civibus religionis graecae ipsis serviente, requisivit. Qui popones retulerunt nulla jura neque privilegia super decimas habere, solummodo tres mansos agri ad suas ecclesias ex antiquo pertinentes in possessione sua habere, quibus tantum sunt contenti, decimam vero nullam a civibus religionis graecae habuisse, et eam nunquam ab eis exegisse, de quo et ipsi cives requisiti erant, qui similiter, ut et popones praemissi, sunt attestati. Reviso itaque privilegio plebani actoris, ab Alexandro Vitoldo, tum et privilegiis civium Mielnicensium, nec non acta et registra civilia sibi exhibita, ex eisdem juribus, actis et regestris, tum et ex notitia hominum testimonioque civium senium, inquisitione diligentissime persecuta, rescivit et adinvenit mansos infrascriptos ab antiquo

catolicorum esse, quorum quidem mansorum tales ad praesens in possessione catholicorum existentium, quum etiam per rutenos et hereticos a catholicos acquiritorum et in possessione illorum existentium conscriptio est talis.

Woitowskich włok Wężowskich włok trzy, Jakubowa Koryczenskiego od Mathysa Szyszławskiego włoka czwarta, Jana Gnatowskiego włoka piąta, Lenartowa Piekielkowa włoka szosta, Mikolaia Kosciesza włoka siódma, Artiema Onaczka, którą trzyma Stasiak y Olisiek Hnath włoka osma, Katharzyny Ostrowskiej, którą trzyma Jasko Knysz y Mama włoka dziewiąta, Iwana Doroszewicz, którą trzyma Misko Jahółkowiez, Sidor Szereszyló Kosciesza z drugimi włoka dziesiąta, Kacza Piatka y Kuzma Sienkowieza, którą trzymają Łukaszow zięć y Wasko z Mężenina włoka iedenasta, Valentego Steczkowiez pultory włoki trzyma pani Paderewska y pułwłoki wozny Sikorski włoka dwunasta y trzynasta, Iwana Hniota, którą trzyma Olisiek Hniot włoka czternasta, Marcina Panuchny, którą trzymają Iwan Kreczko y Paszko Kurkowiez włoka piętnasta, Macia Oleszkowieza, którą trzymają Jac y Sidor Krawczewicze włoka szesnasta, Lewka Radka Kozycza y Chwiedka Smuszkowieza włoka siedmnasta, Jaczka Kierka włoka osmnasta, Andrzeia Miskowieza y Stephana Zaniewicza włoka dziewiętnasta, Suprona Kałabunowiez, którą trzyma Mic z Woikowa a Radko włoka dwudziesta, Chwiedko Kokala y Bloch trzymają włokę Iwaszka Kowala y Choicza Maczkowieza włoka dwudziesta pierwsza, Herman y Zanko trzymają Kachny Kalnei włokę dwadziestą wtórą, Steczko y Jaczko Kopaczewicze trzymają Chwiedka Kopacza włokę dwadziestą trzecią, Krath y Sidor Kralowiez trzymają Michna Golimonta y Pawła Chaczewicz włokę dwadziestą czwartą, Wasko Szyło y Symon Jaroczki włokę trzymają Sienka Wozewicz s pasinki włokę dwadziestą piątą, Jan Prinawa Sienkowiez trzyma Makara Daczkowieza włokę

dwudziestą szostą, Szymon Jaroczki trzyma włość Jaroczkiego Wasilewicz a dwudziestą siódmą, Chwiedko Kokala y Siemion Lewkowicz trzymają Lenarta Steczkowicza włość dwudziestą osmą, Stanisław y Kokala tegosz Lenarta Steczkowicza dwudziestą dziewiątą, Makar Kierkowicz włość Marczina Trzeciaka—trzydziestą, Timosz Kreczkowicz a Sroka włość Kaspra Michałowica y Kacza Ostaszowicz trzydziestą pierwszą, Iwan Kreczko y Wieryżycz Kacza Huszczyca y Trochima Pietkiewicza trzyma włość trzydziestą wtórą, Andrzej Panasowicz y Olexi Michailowicz trzyma Choczia Panasowicz y Trochima Hrymaszkowicza włość trzydziestą trzecią, Stas Woitkowicz y Wasko trzyma Woitka Suszczewicz włość trzydziestą czwartą, Olexi Truchowicz y Iwan Popowicz trzymają włość Marka Trochimowicza y Thomasza Wieczorkowicza trzydziestą piątą, Olexi Mietka a Roman Tolibicz trzyma włość Sacza Chwiedka Supiechowicza trzydziestą szostą, Pasinicz Palinka a Wakula włość trzydziestą siódmą, Kasper balwierz a Kreczko włość trzydziestą osmą, Dawid a Tiron Mackowicze włość Marka Jurkowicza włość trzydziestą dziewiątą, Niedzieicha a Łukasz Markowicz włość Marka Jurkowicza y Lucza Hriczewicza czterdziestą, Timosz Oleszkowicz y Paszko Kurkowicz, Zienko Bochenka włość Maczieia zduna trzymają czterdziestą pierwszą, Iwan Żerczenicza y Pastuszko włość Amny Wierowskiej czterdziestą wtórą, Maczko Derka y Olichowicz włość Mielecha Niestorowicza czterdziestą trzecią, Puszkarz Josko Knysz włość Joachima Poswieticza y Hrinka Saczenkowicza czterdziestą czwartą, Panas Poswieta, a Sienko Bohenko włość Jaczka Ostaszewicza czterdziestą piątą, Maleszowski włość Jana Wierowskiego czterdziestą szostą, Marczin y Woitek Ostrowsczy tegosz Jana Wierowskiego włość czterdziestą siódmą, Iwan, Sienko y Tokarzewska włość Woitka Luby czterdziestą dziewiątą, Olisiej Hniot a Hricz

Blochowicz trzymają Hapy Szykałowicz włość pięćdziesiątą, Maciek Minkowicz a Morczyk trzymają Timoszychi Karłowicz włość pięćdziesiąt y pierwszą, Chwiedko Kokala y Trocz Popowicz włość Woczka Zosimowicza pięćdziesiątą wtórą, Jan Kreczko y Trocz włość Waska Kozła pięćdziesiąt trzecią, Jaczko Kierko a Romanik włość Jarmocza Mieszkowicza pięćdziesiąt czwartą, Jachim Dudycz y Kierkowicz włość Andrzeia Dudycza pięćdziesiąt piątą, Olisiej Hniot włość Jana Kobylaka pięćdziesiąt szostą, Jaczko Kierko włość Pachinka Woczkowicza pięćdziesiąt osmą, Olisiej Hnioth włość Waska Kozycza a Suprona Kałabunowicza włość pięćdziesiąt dziewiątą, Trochim Michałowicz trzymają włość Michała Wołosewicza szesćdziesiątą, Jocz postrzygacz y Ducyzycz włość Mikołaja Golimonta szesćdziesiątą pierwszą, Chwiedko Smuszkowicz y Ostrowsczy włość Jaczka Polozka Iwanowicza szesćdziesiąt wtórą, Benbenko, Misko y Tokarowska włość Matysa Szielawskiego szesćdziesiąt trzecią, Ruczianka y Kroczevska włość Lenarta Steczkowicza szesćdziesiąt czwartą, Jarosz Tymoszewicz y Januszewicz włość Stasia Olechnowicza y Iwana Januszowicza szesćdziesiąt piątą, Symon Proskurnik y Philip Krawiecz y Krywianka włość Waska Rozkolotka szesćdziesiąt szostą, Krzywienka y Kaczyna włość Olichna z Moczoney szesćdziesiąt siódmą, Jan Puchalski włość Piotra Puchalskiego szesćdziesiąt osmą, Jan Koseziesza włość Mikołaja Karpowicza szesćdziesiąt dziewiątą, Mikołaj Osipowicz włość siedmdziesiątą, Falkowski Kaznodzieia Nowokrzczeni (?) trzyma włość trzy, czo wszystko czyni włość siedmdziesiąt y trzy.

De quibus quidem mansis et agris idem generosus succamerarius Drohicensis adinvenit eidem plebano Mielnicensi pertinere debere eandem decimam juxta privilegium ipsius. Quam suam relationem cum registro suprascripto petiit ab officio praesenti actis praesentibus inseribi et

plebano postulanti in rescripto autentice extradi, quod officium praesens se facturum obtulit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1599—1600 г. № 10877, л. 406 на об.,—408.

№ 120—1600 г. Юня 23 дня.

Показание Мельницкихъ мѣщанъ православныхъ и р.-католиковъ по вопросу о платѣ десятины.

Termini castrensес Mielnicenses quae-relarum et causarum officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda ante festum sancti Joannis Baptistae proxima, anno Domini 1600 per generosos Ambrosium Mezenski. vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrensес Mielnicenses.

Civium Mielnicensium protestatio.

Przszedszy do urzędu y do ksiąg te-rzniejszych staroszczech grodzkiech Miel-niczkiech sławetni Łukasz Markowicz bur-mistrz z radą swą miasta kroļa jego mezi Mielnika, imieniem wszystkiego pospolstwa mieszczan Mielniczkich przed urzędem ninieyszem swiadczyli się y opowiedali przeciwko urodzonego je-o mezi pana Hieronima Irzykowicza z Baczyk, podko-morzego Drogiczkiego, o tho, isz on ben-dącz z decretu kro. je-o mezi na inquisi-tyą przydany między wielebnem Janem Witkowskiem plebanem Mielniczkim a mieszczany Mielniczkimi, w sprawie o dziesięczinę za dworem kro. je-o mezi pozwanych, we czwartek, w dzien świętego Witha blisko przeszły, odprawuiąnez the inquisitią w mieszczie Mielniku wedlie de-krethu kro. jego mezi, na ten czas na stro-ne odłożywszy dowody y swiadestwa lu-dzi starech, wiary godnech, a registra mieszczie iemu przez urząd mieszczi po-kazowanych, na strone xiędza Jana Wit-

kowskiego plebana Mielniczkiego w rege-strze, a w relacy swey przez się do urzę-du grodzkiego Mielniczkiego spisawszy po-daney, napisał włok w mieszczie Mielniku siedmdziesiąt trzy, ktore nie katoliki, alie Ruś dzierzą y z nich powinnoysz, a dochody do cerkwiow ruskiech z daw-nych czasow od przodkow swych oddawa-ia, mienuiącz za włoki ludzi, a mieszczan wiari katholickiej, a w mieszczie Mielni-ku włok tylko dwadziescia pułdziewięty, z ktorech katoliki a mieszczanie dziesię-cziny do koseziola oddawali, czo na każ-dem miesczu mieszczanie Mielniccy gotowi są ukazać. O czo się tak na jego mezi pana podkomorzego Drogiczkiego, iako i na xiędza plebana Mielniczkiego imieniem wszystkiego pospolstwa miasta kro. je-o mezi Mielniczkiego pomieniony burmistrz swiatczyli.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1599 -1600 г. № 10877, л. 414, 431.

№ 121—1600 г. Юля 5 дня.

Протесты Мельницкаго плебана противъ рѣшенія мѣстныхъ гражданскихъ властей по вопросу о десятинѣ и Мельницкаго бур-мистра противъ плебана.

Actum in castro regio Mielnicensi fe-ria quarta post festum Visitationis B. Ma-riae Virginis proxima anno Domini 1600.

Plebanus Mielnicensis contra officium civile protestatur.

Ad officium actaque praesentia capita-nealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Joannes Witkowski, plebanus Mielnisensis, coram officio prae-senti protestatus est contra famatos Lu-cam Markowicz proconsulem, consules scabinosque et officiales civitatis Mielni-censis sacrae regiae majestatis, quia ipsi ex debito officii sui cum civibus Mielni-censibus et personis citatis, in propositione

et registro per ipsum plebanum Mielnicensem conscriptis ad officiumque illorum civile Mielnicense in domo proconsulary productis et comonstratis, ratione per eosdem cives Mielnicenses de agris et mansis sexaginta quinque cum medio tenutae catholicorum decimae pro annis praeteritis retentae, ad ecclesiam oppidi sacrae regiae maiestatis latam et inquisitionem cognitionemque per generosum Hieronimum Irzykiewicz de Baczyki succamerarium Drohicensem in praemissis factam ac ad acta officii praesentis per relationem ejusdem inquisitionis conscriptam porrectam, in qua inquisitione adinventum est per cives Mielnicenses de septuaginta tribus mansis decimam ad ecclesiam romanam reddendam teneri debere, justitiam debitam administrare, immo eam justitiam, quam ipse protestans attentabat, praefati proconsul cum officialis et consulibus suis, non audita propositione nec ullo lato decreto quibusdem essentiis suis verbis prolongaverunt et facere recusaverunt in maximum damnum ipsius protestantis faciendo. Quod ministerialis generalis regni providus Jozephus Ostrowski personaliter stans circa praemissis interfuisse sicque et non aliter esse coram officio praesenti praemissa sua recognitione attestatus est.

Proconsul contra plebanum protestatur.

Do urzędu y do xsiąg theraznieyszych staroszeziech grodzkiech Mielniczkiech oblicznie przyszedszy sławethny Lukasz Markowicz, burmistrz miastha krola je-o mosci Mielnika, imieniem swem y wszysthkiego pospolstwa mieszczan Mielniczkiech, mającz przy sobie woznego generała koronnego słachethnego Macieja Sikorskiego, przed urzędem ninieyszem oswiadczał y opowiadał, isz gdy był przez wielebneho xsiędza Jana Withkowskiego, plebana Mielniczkiego urząd burmistrzowski mieszczki Mielniczki requirowany, aby wedle żądania pozwow nieslusnych y proposiczy z mieszczan wiary ruskiej o nieoddanie dziesięciny sprawiedliwosc czynił. Na ktore

pytanie urząd mieszczki y mieszczanie tam na ten czas przed woznem wzwysz mienionem powiedzieli tedy słowy: panie wozny, s tech włok, ktore się wedle dekretu*) ie-o mosci, z registrow y xsiąg mieszczkich pokazali, to iest dwudziestu y pułdziewiethu włok, s tech powinni będziemy dawać y dać chczemy zarowno s pany catholiki, ale s tech, ktore ie-o mosec pan inquisitor krola je-o mosci onemu nath registra y xsięgi pokazane przywłasczać raczy, s tech nie damy, ale po naukę do ie-o krol. mosci posylamy. Wszakże iesliby xiądz pleban nie zadawaiąc nam y sobie trudności, iesliby to rozumiał o nas, żebyśmy czo nad to utaić mieli, niechay sobie kilku mężow tak z urzędu iako y pospolitego człowieka obierze przysiądz gotowiśmy. Czo przerzezony wozny tak być a nie inaczey przed teraznieyszem urzędem zeznał y o tem swoje wierne zeznanie uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1599—1600 годы. № 10877, л. 462 об.—463.

№ 122—1600 г. Августа 28 дня.

Объявление вознаго о вручении судебной повѣстки православному населению г. Мельница.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et quaerellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post festum sancti Bartolomei apostoli proxima anno Domini 1600 per generosum Albertum Sawiczki capitaneum Mielnicensem nec non generosos Ambrozium Mezenski vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrenses Mielnicenses.

*) Не прочитано.

Sczerbicz super cives Mielnicenses citationis extraditio.

Coram officio actisque praesentibus castrensibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Mathias Sikorski, ministerialis generalis regni, de cuius autentico et juramento super officium ministerialiatu praestito officio praesenti indubita extat fides, in vim verae ac fidelis relationis, per eum ubivis locorum officiose faciendae, publice recognovit, quia ex parte et ad instantiam nobilis Pauli Sczerbicz, secretarii sacrae regiae maiestatis, filii advocati Mielnicensis, actoris, citationem literalem sub titulo et sigillo sacrae regiae maiestatis terminum praefixionis in se coram iudicio sacrae regiae maiestatis post curiam, a positione citationis in duabus septimanis continentem super famatos proconsul, consules totumque communitatem (si et in quantum eam ad praesentem causam pertinet) oppidi sacrae regiae maiestatis Mielnik, ex officiis bonisque eorum omnibus tertio post penam primae contumaciae citatos pro eo, quia ipsi contra iura et privilegia tam civitatis quam advocatialis de electione consulum impediunt ita, ut per eos citatos in officio consulari non catholici, sed autem haeretici aut ruteni resideant, unde sit, ut cum magno catholicae religionis scandalo neque cultus divinus, neque festa solennia rite celebrentur, aliaque multa inconvenientia inde scaturiant, ad videndum et audiendum eundem actorem in iurisdictione sua plenaria conservari atque ad electionem consulum juxta iura ipsum admitti, citatione actoris taxam in se mille floren. pecuniae polonicae retinente, latius et uberius de praemissis enarrante ac obloquente, — die hodierna, in actu contenta, extradidit, exportavit et in domo famato Lucae Markowicz proconsulis moderni Mielnicensis in manus ipsimet tradidit et porrexit ex traditioneque praefatae citationis aliis citatis, ut juris est, praecavit et ad debitam notitiam de-

duxit, de quo suam fidelem ac expressam dictus ministerialis ad officium actaque praesentia fecit relationem.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1599—1600 г. № 10877, л. 543, 560 об.

№ 123—1602 г. Юня 11 дня.

Жалоба Жданы дочери Якова Коваля изъ дер. Буковичъ объ изнасилованіи и побояхъ, причиненныхъ ей Хилкою Стоцкимъ въ им. Носовъ, съ указаніемъ на Буковичскую православную церковь.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post festum Sacratissimi Corporis Christi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo secundo.

Bukowicze Zdanae protestatio.

Veniens personaliter ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia laboriosa Zdana, filia providi Jacobi Kowal de villa Bukowicze tenetae sive obligationis nobilis Stanislai Młozewski, inherendo priori protestationi suae in et contra providum Chilko dictum Stoczki, tanquam principalem ratione oppressionis et devirginationis coram officio praesenti factae, defectumque ipsius supplendo, ex quo ob ignorantiam iuris et quod testes tunc in promptu non habuit, qui tanquam vicini villae eiusdem Bukowicze incolae clamorem et querulationem ipsius, quam post factum in recenti faciebat audierunt, tum et complices, qui facto huic patrocinaabantur in priori protestatione, a se facta desiderabantur cum parentibus suis secum personaliter assistentibus, etiam ad praesens solenniter et lachrimose protestando in primis complicem eius principalis nominat ipsum nobilem Ullrichum Hosium arendatorem bonorum Nosow una cum familia seu servitoribus eiusdem, ubi illa in servitiis versabatur, ex hisce

rationibus, primum, quod de excessu eiusdem servi Chilko dicti Stoczki clavigeri sui admonitus et pro administratione iustitiae ab ipsius avia provida Zofijka Zienkowa in recenti requisitus, non modo iustitiam non administravit, verum etiam eam tremulam caecitate et serio afflictam aviam propterea, quod pro nepote sua violata intercederet, uti illi iustitiam administraretur eam, quae illi circa traditionem arendae tanquam serva antiqua, a generoso Theodoro Laczki ad alendum fuit tradita, ex curia eiecit et relegavit, quae tamen ad acta praesentia ob aegritudinem accedere non potuit. Postea indusium, in quo obsangviationis ex ea oppressione facta signa apparebant manifesta, familia dicti Hosius aquis lavit et expurgavit. Tandem famulum cum suum dictus Hosius facinoris eius patratores, uti sibi caveret et ad tempus in certum locum se cederet, praemonuit ac in super derivandi et avertendi a servo suo crimine eius causa in eam ad praesens protestantem pauperulam et innocentem puellam crimen omne conferendo virgis eam tanquam scortum cedi et capilitium longum alias *warkocz* in maius misere et afflicte opprobrium praecidi et resecari iussit. In cuius verificationem ipsa protestans monstravit coram officio praesenti in corpore suo scilicet in dorso in seorsivis locis viginti vulnera livida plagarum tum et capilitium alias *warkocz* praecisum. Quae omnia clamans et querulans, primum ad parentes suos in villa Bukovicze manentes accurendo significavit et tandem toti illi villae vicinis omnibus, qui circa *ecclesiam rutenicam* in nudinis alias *na kiermaszu* fuerunt congregati cum lachrimis enarravit, quorum nomine et suo personaliter coram officio actisque praesentibus comparuerunt laboriosi Jaczko Kisielewicz, Albertus Zobezenia, Wasko Howina Dzieczkowicz, Iwan Pleskacz, Miecz Sczerbaczenie, Supron Jaroczenie, Anthon Zienienie, Paszko Horseczar, Wasko Zyzka de villa Bukovicze, subditi nobilis Stanislaw

Młozewski, qui de eius puellae clamore et quaerulatione, quam publice, uti supra dictum est, faciebat, dicentes eam in nullo unquam facinore antea deprehensam, aut tali suspitione laborantes audivisse cum id neque aetati ipsius non dum adulte et immatura competeret attestati sunt. Et hic ibidem laboriosae Tacza Kalamarowa, Hapa Krysthalowa, mulieres senio et aetate provectores, personaliter comparuerunt tanquam obstetrices, quae signis eius devirginationis fideliter inspectis vitam in super mores et conversationem eius puellae perspectandas, habentes ab eo tempore clamoris et obstestationis eam puellam ad praesens protestantem corruptam esse coram officio praesenti attestatae sunt. Cuius oppressionis culpam in praedictum Chilko dictum Stoczki tanquam principalem ratione facti et ipsum Ulricum Hosium tanquam complicem ratione patrocini eidem servo suo per favorem exhibiti praefata puella protestans sua praesenti protestatione mediante confert et contulit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1601—2 г. № 10878, л. 799 об.—800.

№ 124—1604 г. Марта 22 дня.

Позовъ Мельницкаго старосты Мельницкому градскому суду по делу о неуплате русскими священниками изъ Гродена и Гродиска подати въ пользу Плоцнаго р. католическаго епископа.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et quaerellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Oculi Quadagesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quarto per generosum Albertum Szawiczki capitaneum et generosos Ambrosium Meżenskij vicecapitaneum, Kilianum Biernaczkki notarium castrensem Mielnicensem.

Judex cum episcopo Plocensi scriptio.

In causa et actione per instigatorem officii capitanealis castrensis Mielnicensis eiusque delatorem generosum Egidium Pogorzelski, vexilliferum terrae Nurensis actorem generoso Nicolao Grek, judici terrestri Mielnicensi, in Sarnaki etc. haeredi citato pro terminis praesentibus citatione literali tenoris talis.

Albertus Szawiczki, capitaneus Mielnicensis in Hruszniewo etc. haeres. Tibi generoso Nicolao Grek, judici terrestri Mielnicensi, in Sarnaki etc. haeredi de eisdem ac universis bonis tuis personaque tua mandamus, ut in terminis judicialibus castrensibus Mielnicensibus feria secunda post dominicam Quadragesimalem Oculi proxima in castro regio Mielnicensi celebrandis vel tunc, quando eiusmodi termini prius et proximius post tempus praefixum ibidem celebrabuntur, coram nobis iudicioque nostro capitaneali castrensi Mielnicensi compareas ad instantiam instigatoris officii nostri castrensis Mielnicensis tum et generosi Egidii Pogorzelski, vexilliferi terrae Nurensis delatoris causaeque praesentis vigore juris sui certi et transfusorii a reverendissimo Domino Alberto Baranowskj episcopo Plocensi habiti, et actis castrensibus Ostr. (?) inscripti actoris, qui ipse quidem instigator ex delatione eiusdem actoris te citat ad paratam causam et actionem suam, tibi principaliter per supranominatum reverendissimum episcopum Plocensem ad iudicia ordinaria generalia tribunalia regni Lublinsia occasione infrascriptorum institutam et tandem ex vi remissionis in officio nostro castrensi Mielnicensi in executione prosequutam in punctuque banitionis dependendam, ad eumque punctum et gradum juris, in quo finalis eius causae executio dependet, videlicet ad videndum et attendendum super te paenam banitionis et de terra dominiisque eisdem subjectis proscriptionem decerni teque baniri, banitumque et proscriptum pronuntiari ex eo, quia

tu existens jurevictus, tanquam rebellis, iurique communi et decreto officii nostri castrensis Mielnicensis triplicatorum vadiorum, rumationem bonorum tuorum, in lucris et perlucris vadiisque triplicatis super te et bonis tuis in causa pro paena duplici quatuordecem marcarum occasione ipsius actoris in delatione ad officium capitaneale castrense Drohicense ratione cuiusdam non solutionis contributionis a duobus poponibus vulgo *popow Ruskich* et eorum sinagogis, videlicet unius in *Grodek* et alterius in *Grodzisko*, a quorum agris possessis solutum est quietatioque sufficiens actori data sit. Ratione cuius ab instigatore eiusdem officii castrensis Drohicensis actor praefatus occasione praemissorum jure impeditus est, succubito motio in iudiciis et officio praefatis iudice obtentae per vicecapitaneum castrensem Mielnicensem una cum ministeriali et nobilibus certis assequitis non admisisti, imo denegasti, per quod paenam praedictam banitionis succubuisti, ad quem super te, ut praemissum est, decernendam et extendendam, idque quod juris est ac in talibus fieri consuevit sententiari citaris, prout tibi in termino latius de praemissis deducetur et declaratur, judicialiter terminum et praemissa sis attentaturus, et si quid de jure competierit, responsurus Datum in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Quadragesimalem Invocavit anno Domini 1604. Ad iudicium praesens instituta. Partibus ipsis actoreae per nobilem Andream Ratynski, citatae vero per nobilem Georgium Hincza,—plenipotentes suos coram iudicio comparentibus, terminum hodiernum ex praesenti citatione legitime incidentem et proveniente ad terminos futuros judiciales castrenses Mielnicenses in castro regio Mielnicensi proxime celebrandos scripserunt et prorogaverunt, proutque praesentibus scribunt et prorogant habiturae. Itaque sunt partes praedictae terminum in causa praesenti conservatum in praefatis terminis futuris judicialibus talem, qua-

lem ad praesens habere debuerunt, nullius partium jure laeso, imo in toto integro et robore conservato.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1604—5 г. № 10880, л. 144, 152.

Примѣчаніе. На л. 267 об. 268 записанъ такой же документъ о согласіи сторонъ на дальнѣйшую отсрочку этого дѣла.

№ 125—1604 г. Юня 7 дня.

Декретъ Мельницкаго градскаго суда по дѣлу о нанесеніи Семеномъ Лосицкимъ оскорбленія священнику Гнойненской церкви Трофиму Вержбѣ.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et querellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda in crastino festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis anno Domini millesimo sexcentesimo quarto per generosum Albertum Sawiczki capitaneum, nec non generosos Ambrozium Meżenski vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrensem Mielnicensem.

Poponi de Gnoyno decretum.

Quemadmodum nobilis Trochim Wierzba, poponus rutenicus ecclesiae ritus graeci Gnoynensis, generosi Hieronimi Niemiera, venatoris terrae Podlachiae, actor citavit ad iudicium praesens capitaneale castrense Mielnicense Simonem appellatum Łosiczki impossessionatum, golotam et odardum, citatum citatione literali castrensi Mielnicensi tenoris talis:

Albertus Sawiczki in Hruszniewo etc. haeres, Capitaneus Mielnicensis. Tibi Simoneoni appellato Łosiczki, impossessionato, golotho et odarto in diversis locis divaganti, mandanus vigore regio et nostri officii capitanealis de persona tua ac rebus mobilibus, si quas se praetendis ha-

bere, quatenus coram nobis seu iudicio nostro castrensi Mielnicensi in terminis judicialibus capitanealibus feria secunda in crastino festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proxime celebrandis personaliter ac peremptorie compareas ad instantiam nobilis Trochimi Wierzba, poponis rutenici ecclesiae ritus graeci villae Gnoynensis, generosi Hieronimi Niemiera, venatoris terrae Podlachiae, qui te, inhaerendo legibus regni citat pro eo, quia tu in vilipendium eorumdem legum, coadiunctis sibi quamplurimis complicitibus et latronibus dispersecutoribusque platearum in civitatibus et viis publicis, tempore certo proxime praeterito in protestatione descripto, dum ipse conquirens peractis suis negotiis quiete de oppido Janow domum suam se conferebat, ipsum actorem primo rogatione, tandem turpissimo et nequissimo iussu equo sub ipso accepto ab eius terram prostravisti et circulum ad oppidum secum recepisti et barbam evulsisti et ad *fidem* suam alegando *rutenicam esse paganam* compulisti ac vitriolis magnis insutis integro ad bibendum ultra mores bibere exegisti. Tandem easdem vitriolas in caput ipsius detrusisti summumque despectum ipsi homini pacifico perfecisti. His non contentus eundem vulnerasti vulneratoque primo in terram respiciendo quinquaginta sex florenos grossorum et viginti et unum grossum in vim praedae et spoli domini ipsius praefati recepisti ac inter alios adhaerentes divisisti, alias prout protestatio eo nomine contra te et tuos adhaerentes facta latuis testatur. Citamini igitur ad videndum, audiendum attentandumque super te, uti violatore legum publicarum ut caeteros, qui talia peragunt, sis in exemplum paenam infamiae decerni infamiamque ac de terra Poloniae ac dominiis ei annexis per decretum iudicii nostrum pronunciari ac per ministerialem proocari caeteraque de jure communi et legibus regni fieri solita exequi et sententiari, praemissa et alia tibi in termino futuro lati-

us obicenda et declaranda, judicialiter sis visurus, auditorus et attentaturus. Datum in castro regio Mielnicensi feria quinta ante festa solennia Pentecosten proxima anno Domini 1604. In termino itaque hodierno, ex praeinserta citatione pro terminis praesentibus legitime incidenti et proveniente, praenominatus actor terminum ea in causa personaliter coram iudicio praesenti attentando, deducendo praeinsertae citationis suae terminum, statuit coram iudicio praesenti ministerialem regni honestum Jozephum Ostrowski, qui ministerialis coram iudicio praesenti personaliter stans publice et libere recognovit, quia citationem praeinsertam ex parte nobilis Trochimi Wierzba, poponis ecclesiae rutenici villae Gnoynensis actoris super Simeonem appellatum Łosiczki citatum, sabbato ante festa solennia Pentecosten proxime praeterito extradidisse et in bonis villae Walim curiaque ibidem sita vladario eiusdem curiae in manus proveyisse, extraditionemque praefatae citationis, ut juris est, provocasse. Tandem praefatus actor, deducto termino citationis praeinsertae, citatum Simeonem appellatum Łosiczki in praemissa causa ad iudicium praesens per ministerialem generalem regni nobilem Martinum Sikorski ter et ultra formam juris quatuor vicibus acclamare procuravit. Qui quidem citatus existens per praedictum ministerialem taliter clamatus termino praesenti nec per suum aliquem plenipotentem comparuit, imo contumax extitit. In cuius contumaciam memoratus actor exhibita coram iudicio praesenti protestatione sua contra citatum facta, petiit in causa praemissa super citato paenam infamiae in legibus et constitutionibus regni descriptam per iudicium praesens decerni et ad publicandam eandem paenam ministerialem addi. Iudicium praesens capitaneale castrense Mielnicense, exaudita relatione ministerialis, qui citatum appellatum Łosiczki ad iudicium praesens quatuor vicibus clamasse et non comparuisse recognovit, visaque

contumacia ejusdem citati ad juri parendum per ministerialem clamari non tamen comparentem, inhaerendo juri communi, legibus et constitutionibus regni in causa praemissa super citato Simeone appellato Łosiczki paenam infamiae juxta citationem actoris decrevit eundemque Simeonem appellatum Łosiczki, uti juri communi non obedientem et eidem contravenientem esse infamem pronuntiavit et pronuntiat decreto praesenti. Ad pronuntiandamque eandem paenam infamiae parti actoreae ministerialem generalem regni nobilem Mathiam Sikorski addidit. Qui quidem ministerialis coram iudicio praesenti personaliter stans, publice recognovit praefatam paenam infamiae super citato Simeone appellato Łosiczki, per iudicium praesens decretam et eundem esse infamem pronunciatum juxta decretum iudicii capitanealis Mielnicensis publicasse tam in domo iudicii castri Mielnicensis, quam in toto publico oppidi Mielnik proclamasse et praemissa multis hominibus circa celebrationem terminorum judicialium protunc existentibus ad notitiam deduxisse. Super quod eam suam relationem praedictus ministerialis coram iudicio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда за 1604—5 г. № 10880, л. 256 и 260 на об.

№ 126—1604 г. Ноября 19 дня.

Донесеніе вознаго о запечатаніи имъ квартиры супруговъ Рабковъ, находившейся во 2-мъ этажѣ каменнаго зданія Виленскаго Св. Духова монастыря, коимъ, какъ свѣтскимъ людямъ, отказано было въ дальнѣйшемъ пребываніи въ монастырѣ.

На вrade его кор-ской млети кгородском воеводетва Виленскаго, передо мною Деметрым Карнем, секретаром его кор. млети, наместником Виленским, ставыны очевнето возный повету Виленскаго

Ярош Томкович при устномъ сознано своемъ квит свой ку вписано до книгъ признал, писаный тыми словы.

Я Ярош Томкович, возный гедрѣскый повету Виленского, сознаваю симъ моимъ квитомъ ку записано до книгъ кгородскихъ Виленскихъ, иж в року теперешнемъ тисеча шестсотъ четвертомъ, мѣца ноябра деветнадцатого дня, маючы я на тот часъ при себе стороною людей добрыхъ, двухъ шляхтичов, пна Акгустына Станиславовича а пна Станислава Мартиновича, за ужитомъ и посланемъ велможного пана, его млсти пана Криштофа Зеновича, воеводы Берестейского и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны, при священнику ихъ млсти отцу Демяну Добринскомъ Глубоцкомъ и при служебнику ихъ млсти на име пану Яну Богушу, ходилъ есмь я возный с тою стороною шляхтою звышъ помененою на монастыр и кгрунты братства церковного Виленского православия греческого; и кгда пришли есмо на помененые кгрунты братские и до мешканя, в томъ дому братскомъ будучого, где пан Иванъ Рабько з малжонкою своею Стефанидою Федоровною мешканье мели, а кгда увошлихмо до мешканя того, то есть до светлицы мурованое на горе подле школы, на кгрунте братскомъ будучое, в которомъ томъ помененомъ мешканю не нашлы есмо никого мешкаючи, а в томъ мешканю было речей не ведатъ чьихъ, при которыхъ речахъ в томъ помененомъ мешканю не нашлыхмо никого мешкаючи, тогда помененый отецъ Демьянъ Добринский, священникъ ихъ млсти Глубоцкый и с помененымъ слугою ихъ млсти, именованымъ есмь, именемъ ихъ млсти самихъ, его млсти пна воеводы Берестейского и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны передо мною вознымъ и передъ стороною шляхтою повѣдали, иж дей в томъ мешканю панъ Иванъ Рабько з малжонкою своею Стефанидою Федоровною мешкали, которому тому шу Ивану Рабьку и малжонце его Стефаниде Федоровне панъ Янъ Мехов-

ский, братъ уписный, именемъ его млсти князя Богдана Окгинского, подкоморого Троцкого, старосты сего року у братстве церковномъ справуючого, и отъ усее брати часу недавно прошлого урядовне черезъ возного повету Виленского Размысла Яновича Кимбара и передъ стороною шляхтою выповедалъ имъ румацыю, абы на кгрунтехъ братскихъ они, яко светские люди, мешканя себе большъ не мели, а духовнымъ людямъ ку мешканю поступили. То пакъ дня сегоднешнего звышъ помененого, за выказанемъ помененое румацыи, с того мешканя уступили, а тые дей речы не ведатъ на што тутъ в томъ мешканю тутъ покинены. Которое мешкане я возный за росказанемъ посланцовъ отъ ихъ млсти пна воеводы Берестейского и пни малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны, яко фундаторки тое церкви, при священнику ихъ млсти отцу Демяну Добринскомъ и при помененомъ слуге ихъ милости и з речами, в томъ мешканю будучими, я возный при стороне шляхте при мне будучою печатью своею запечатовавший оставили, што я возный, чого будучы сведомъ и што есмь виделъ и слышалъ, то есмь и до книгъ квитъ под печатью моею и под печатью стороны шляхты подалъ. Писанъ у Вилни року и дня вышей помененого.

У того квиты печатей притисенныхъ тры. Которое ж тое очевидное сознано возного и тотъ квитъ его до книгъ кгородскихъ Виленскихъ естъ записано.

Лет. Бож. на року 1604, мѣца ноябра 27 (27) дня тотъ квитъ свой Ярошъ Томковичъ возный призналъ.

Изъ связи документовъ Виленскаго городского суда № 4676 л. 627

№ 127—1604 г. Ноября 23 дня.

Перечень вещей Ивана Рабки, находившихся въ каменномъ домѣ Виленскаго Св. Духова монастыря.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча хї (604) мсца ноября кз (27) ден.

На враде его кор. млсти кгородском Виленском, передо мною Деметрым Карпемъ, секретаромъ его кор. млсти, намесником Виленскимъ, ставшы очевисто возный повету Виленскаго Ярошъ Томкович сознане свое учинил и того сознаня своего квит свой под печатю своею и под печатми стороны шляхты, на тот час при немъ будучое, ку записаню до книг кгородских Виленских подал писанный тыми словы.

Я Ярошъ Томкович, возный гдрьский воеводства Виленского, сознаваю тым моим квитом, ижъ року теперешнего тисеча шестсотъ четвертого, мца Ноября двадцать третего дня, маючы я возный на тот часъ пры себе стороною людей добрых, двух шляхтичов, пна Августина Станиславовича а пна Станислава Мартиновича, былом взятый от священника велможного его млсти пна Крыштофа Зеновича, воеводы Берестейского, старосты Чечерского и Пропойского и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны имена их млсти Глыбоцкого, отца Демяна Добрынского, ходилом я возный зъ стороною шляхтою, пры мне будучою, на кгрунты брацтва церковного Виленского релии кгрецкое, и кгдым прышол до мешканья мурованого брацкого, где на тот час мешкал пан Иванъ Рабко з малжонькою своею пни Степанидою Федоровною, нашол есми я возный печати, якомъ был запечатал вцале, тамъ же зараз помененый отец Демянъ, священник Глыбоцкый, пры мне возном и пры стороне шляхте оные печати отпечатовавши, шол зараз до одного мешканя, где нашол речи неведати чые и

от кого для чого покиненые, казал их, обавяючисе якого помовиска, вси от ма-ла до велика пописат. А меновите речы которые в том мешканю были: Скриня, в которой напрод рукавиц женских двое, рукавицы музские одны, саянчик мухояру турецкого детиный старый, плащик китайки зеленое, подшытый брушками белинными старый, китлик мухояру чорного старый, зачинами, зарукавки мухояру брунатного старые, подшытые брушками белинными, коберцы три старых, картина полотняная, саян старый мухояру чорного, обрус коленски узорыстый, щоток до шаг две, кгеръмачокъ киру чорного детинный, тканка оксамиту чорного одна, чепец в пялцах едвабю чирвоного, картынок друкованых паперных пят, курта детинная чирвоная старая, книжка друкованая руская с полским неувсказаная, псалтыр Скоринина друку, молитвы Мамоничова друку одны, книжка руская, азбука руская друкованая, милюцыи руские, Кройника царства Антиохийского, скринок пят замкнених запечатан(ных), шкатулка замкнениая, постел: подушок чотыри с пошовками твилиховыми, перын две без пошов, скрыня вся окованая железом замчистая, коробка малая, в той коробце пошовок зъ сетками шест, простирадло одно, пошовка на перыну белая, тувалня зъ сеткою, фартуховъ з сеткою два, треперели трой, кошулек колениских чотыри, мис цыновых две, лихтаров цыновых чотыри, коновок цыновых чотыри, полумисочки тры, фляшок цыновых маленьких две, кубок оловяный один, фляшечок белого железа тры, кварта белого железа одна, пила до дров, пороховниц старых две, обрус одинъ, ручник один, секера одна, тарка што перец трут, матарацов старых два, фляша шкляная, збанок турецкый, кварточка шкляная, скриня с хустами брудными, в ней веко розломлено, в которой кошулек женских осмъ, тканиц чорных зъ белью старосвецких две, коротких пят, колдра старая з шихом, тлу-

мокъ чирвоного сукна, кошули простые долгие две, зброи две, шиняки два, панцеры два старих, котел меденый в ушатокъ, котелков малых три, панве великих *) одна. рошть один, подножки котловыи двой, погребец форост трема шкляными, бочка деревеная, в ней муки ржаное старый, конов деревеная, сетка в пялцах, ключов великих осмь, ключов малых дванадцат, тарелок деревеных тузины чотыры, ящик деревеный, банек балверских двадцет, образы чотыры, махало пер павихъ, кровать зъ запоною, в сенях шафа и скриня обое замкнены, которыем я запечатовал, ложек деревеных шест, скриня з речми железными старыми ламаными ржавелыми запечатолом, скрини тры плохие порожние. Которые то звышъ помененые речи вси вцале от мала до велика до склену зносити казалъ; а кгда были зношоны, теды я возный перед тою стороною шляхтою пры мне будучою печатью своею запечатовавины, з оного мешканья отшол есми. И на то я возный, чого будучи сведом, даю ку записаню сее мой квит до книг кгородских Виленских под моею печатью и под печатми стороны шляхты при мне будучое. Писан у Вилни року меца и дня звышъ писаное. У того квиту печатей притисенных три. Котороеж тое очевистое возного сознание и тот квит его до книгъ кгородских Виленских есть записано. (Три кустодийныя печати).

Року 1604, меца ноябра 27 (27) дня тот квит свой Ярош Томкович признал.

Изъ связки документовъ Виленскаго городскаго суда № 4676, л. 626.

*) Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ отъ гнѣлости бумаги выкрошились.

№ 128—1605 г. Февраля 28 дня.

Раздѣльный актъ на им. Мелешковичи и Бѣлый Городокъ между князьями Лукомльскими, съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Aktykacya kopij ograniczenia mttsci Rotnicy.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt szostego, msca Augusta osmego dnia.

Na urządzie I. k. msci grodz. pttu Orszan. vigore sancitae const. w miescie Chłopieniczach oblokowanym, stanowszy osobiscie I. P. Ignacy Sakowicz, strazn. pttu Orszan., kopia ograniczenia przed zabranie kordonem Ross. miasta Orszy sądownego w sądach grodz. Orszan. przy samym oryginalu aktykowaną recenter ad acta podał w te słowa pisana. Widymus z knih grod. powetu Orszan. Leta od narozenia Syna Bożcho tysieczna szestysot piatoho, meza Marta dwadecatoho dnia. Na uradzie grod. stt. Orszan., peredo mnoiu Sebestyanom Buryem, podstarostym Orszan., postanowiwszyse oczewisto wozny pttu Orszan. Nikipier Milkowicz przy ustnym soznaniu swoim list swoy ku zapisaniu do knih grod. Orszan dał w tyie słowy napisany.

Ja Nikipier Milkowicz, wozny pttu Orszan., soznawaiu to sym moim intromissynym kwitem, iż roku teper iduczoho tysieczna szestysot piatoho, meza Februara dwaccat osmoho dnia, maiuczy ia wozny przy sobe storonu ludey dobrych, wiery hodnych, dwoch szlachtyczow, p. Romana Hryhorowicza, a p. Ostapa Hrydkowicza, byli iesmo wziatymi od ich milostiey kniaziov Łukomskich, to iest mianowite od I. m. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, a od I. m. kniazia Romana Borysowicza *) Łukomskoho na podanie y wwizanie mezy ich milosty ymene ich mił. spolnych oyczyznych, w pttie Orszan. leżacych, zamku Belogo Horodku

*) Ошибочно. Должно быть Ивановича.

z miasteczkom, imienia, hdie dwory ich mił. nazywaiemo Mielezskowiczach, także sioł y prysiołkow ku ney należących, katoryie ich miłost meży soboiu ne delili, do seho czasu derżali, ieno ich mił. kniazi Łukomskiie, za namowuiu meży soboiu y poradoiu spolnuju tyie imenia miłosty swoje tak Meleszkowskuiu, iako zamku Belohorodku, seł y prysiołkow k nem należących, na perwey na morgi, pruty y wołoki pomerywszy, grunta stenami, kopcami y pewnami, hranicami ohraniczyli y deł meży soboiu rowny weczysty uczynili, a to iest mianowite z pomiery wołocznyie od ich mił. kniazia Romana Iwanowicza Łukomskoho na czast ieho mił. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho sioł y prysiołkow, wołok, zastenkow, morgow y prutow dostalo: Nayperwey paszni dwornoye, w kotorey nowy dwor Meleszkowski y cerkow swiatoho Kuzmy y Demiana stoił, z horodami, z sadami y sażawkami, y ze wsym na vse wołok czotyrynacot, morgow dwaccat dwa. Obrub toy paszni dwornoy: poczynalet se perszaia stena od steny y obrubu ieho miłosty kniazia Romana Iwanowicza Łukomskoho, druhi konec poczynaletsa od Suchowarchowskoie steny mimo dwor ieho mty Delecz, dwora y paszni ich miłosty dworney, czerez reku Uswieiu, mimo cerkow Kuzmy y Demiana aż do mehu Jamnoho, a druhym bokom stena leżył od obruba Kamennoho za ieho miłosty kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho do Łomaszyna ruczia, tot obrub dworny odnym koncem do steny y mehu Jamnoho. Šelo Truchonowiczy y selybnych rezach dostaietsia ieho miłosty kniazia Iwanu Boryssowiczu Łukomskomu po reku, a minowszy selybnyie rezy na niz reki stenoiu toiu, kotorya delit ieho miłosty, a kniazia Romana Łukomskoho aż do steny Wyszkwoskoie, a werch reki taia stena poszła mymo Teszny reki aż do mehu Jamnoho, druhim bokom idiet ot Chimow czerez pole Zalosie aż do mehu Jamnoho; w tom sele wołok tryceť, Za tymisz wołokami w tymże obrube za-

stenok Teszny lesok nad ozerom Jamnym, w kotorym zastenku wołok dwie, morgow odynacat. Na druhim koncu zastenku Ne-delecze prozywaiemo Chimy seło Łozuki, kotoioie leżył nad ozerom Zerynskim, stena ydet bokom od ozera Zeryna aż do steny Chotnianskoie, deleczy z obrubami ieho mił. kniazia Romana Łukomskoho, a druhim bokom ieho mił. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, koncami odnymi w ozero Zerynskoie, a druhimi koncami w stenu Chotnianskuiu, kotoiaia delit z Łozukami, w tom obrube wołok osem morgow, osm prutow dwienateat. Obrub Chotnianski, hde Cyrym mieszkalet, leżył stena od ozera Chotnianskoho aż do steny Łozuckoie, deleczy kniazia Romana Łukomskoho Puzzkowskuiu stenu, a druhim bokom od Timnoho liska z obrubem i. m. kniazia Boryssowicza, koncami odnymi w moch Jamny y w ozero Jamnoie, a druhimi koncami w Łazuckuiu stenu; w tom obrube wołok diesat, prutow dwienateat. Obrub prozywaiemo Owłuchi pry hranicy Wiadeckoy nad rekoiu Swieczoiu; w tom obrube wołok dwie, morgow dwaccat odyn, prutow dwa y puł. Dubrowy pod Chotowkami, kotoriu wzeł Boryss, toie dubrowy morgow try, prutow dwa. Na Wiatiery seło Bulenki, bokom stena idet od wołok kniazioiw Romana y Iwana Boryssowiczow Łukomskich aż do steny I. P. Czereyskoho Zukowskoie, a druhim bokom od obruba Lipowickoho i. m. kniazia Boryssowicza czerez bor Wielenski aż do steny Oserodkowskoie; tyie wołoki koncami w stenu Welenskuiu, a druhimi koncami w stenu j. m. kniazia Romana Łukomskoho Wetyrenskuiu, w zastianek prozywaiemo Weliniesz, wołok dieset, morgow tryceat. Obrub proziwaiemo Oserodki, bokom stena idet od obruba p. Czereyskoho do gruntow poddanych i. m. pana kancelerowych w. k. Litt., a druhim bokom idet stena z boru Welenskoho steny Lipowickoie, kotoia stena wyszła pod Tyszka Żukowa w Łuchichach do gruntow im. p. kancelera W. k. Litt., koncom odnym u grunta Ko-

rajenickie, a druhimi koncami u stenu Welunskuiu, w ktorom obrube wołok ezotyrynadeat, morgow dwacecat odyn. Selo Kuzniejowo pry hranicy Wiadeckoy, a ku stene bokom Wiatyrowskoy; toy obrub koncami w ozero Wydryckoie, a druhimi koncami u stenu Ozereckoiu, котораја idet z Lipowicz u hranicu Wiadeckuju; w tom obrube wołok osmnanecat, morgow dwacecat diewiet, pruty try. Selo Owsianiki nad ozerom Wiadeckom, stena idet bokom z ozerą Wiadeckoho do mehu Jannoho ezerez reczkoiu Czernu od obrubu kniazia Romana, a druhim bokom od hranicy Chotnianskoie y od zastienku Judenskoho, koncom odnym w ozero y reczku, котораја idet z ozerą Wiaterskoho, a druhim koncom w moch Jamenski, w ktorym obrube wołok szesnateat, morgow dwanateat, prutow try, y tym zastienkom, kotory leżył nad Czornoju reczkoiu y ku moch Jannomu, pry tym obrube zastianek, prozywaiemo Judymo nad reczkoiu Swieczoju y pry hranicy Chotnianskoy Wilinie, w ktorom zastienku wołok dwie. prutow osem. Obrub Lipowicze poczynaetsia od Wiadeckoie hranicy aż do boru Wielenskoho, deleczy z obrubom Bolunkami, a druhim bokom od obrubu i. m. kniazia Romana Osoweckoy aż do hranicy ozerka Ozerockoho, koncami w hranicu Wiadeckoiu, a druhim koncom do steny Welenskoie, do boru obrubu kniazia Romanowoho; w tom obrube wołok tryceat, morgow tryceat, prutow siem. Obrub Bielaia Dubrowa, котораја stena bokom od steny kniazia Romana Osoweckoie aż ezerez mostok Orudowski do reczki Kineyki, a druhim bokom od obrubu Mikolskoho do hranicy Bielickoie, kotory obrub koncami w stenu i. m. kniazia Romana Osoweckuju, druhim koncom w hranicu Bielickoju; w tom obrube wołok diewiet, morgow dwacecat dwa, prutow try y puł. Obrub prozywaiemo Snieszkowski stena dielit z Bieloju Dubrowoju aż do gruntu Bielickoho, a druhaja stena od poddanych Bielickich Zdurnikow, koncami od steny ich milostey kniazia Ro-

mana Osoweckoie, a druhimi koncami aż do hruntow Bielickich; w tom obrube wołok sem, morgow piętnateat, prutow dwacecat. Zastienok pry tymże obrube y pry hranicy Zdornikoy w klinie aż do steny kniazia Romana Osoweckoie ku reczce Swieczy; w tym zastienku wołok try, morgow dwacecat odyn. Selo Zuki y z seliszczem Łosznowskim, stena idet od Welynea aż do hruntow Korewickich, deleczy obrub Oserodeczny, a druhim bokom od reki Uswieczy aż u stenu, котораја idet z Welynea y Cołowoho koncami w reku w Swieczu, a druhim koncom u stenu Cołowuju y Welenskuju, w ktorom obrube wołok dwacecat y z tymi niwami, kotoryie za rekoju meży gruntami Korajewickimi. Pry tymże sele obrub, prozywaiemo Staroie Seliszcze, nad rekoju Uswiezu, obrub w klinie, w ktorom zastienku wołoka odna, morgow dieset, prutow diewietnateat. Obrub prozywaiemo Lisiczki, kotory leżył pry boku Korajewickich, a stena bokowaja idiet pod Sobolewicy, deleczy z stenoju kniazia Romana, kotory obrub koncami w reku Uswiezu, котораја hranczyt z selom Bełackim, a druhim koncom w ozero Sobolnickoie, wołok szesc, morgow dwa. Tut że pry tom obrube wołok try, kotoryie na czast ieho milosty kniazia Romana i. m. kniazia Boryssowiczu Łukomskomu wzhladom sela, wołok y innych gruntow; w tymże obrube iest niwy poddanych sela Sobolow w ktorych wymorgowano morgow piat, prutow dwienateat, tohdy na toie mesto dano niwy prozywaiuszcze Łolołyno w koncu wołok obrubu toho nad ozerom, ktoroie niwy morgow piat, prutow dwienateat; czynit toho obrubu Lisickoho y z tymi wołokami trema, szto i. m. kniazia Romanu dostalysie, kniazia Boryssowiczu wołok diewiet, morgow dwa. Obrub, w ktorym zamok miesteczko Bielohorodkowie połowicy steny idet od Hrywy ezerez reczku Kobylszyczycu w humniszcze dwornoie aż do steny, котораја idet stena z Turowey hory za zamkom, druhim bokom stena stoit

Hrywy czerez tuiuz reczku Kobylszczy-
cu mimo łohowuiu bramu czerez reku
Uswieczu aż do toie steny, kotoraja idet
z Turowoie hory; w tom obrube wołoka
odna morgow osiemnancat, Obrub druhi
za zamkom, w kotorym Paszko mieszka-
iet y Janowiczy, ktoroho obrubu stena
idet y delit z kniazia Romanowym obru-
bom, kotoraja idet po łohu od steny Uch-
lanskoie aż czerez reku Uswieczu, koto-
ja idet czerez Turowuju horu, a z druho-
ho boku idet stena od steny Uhlowskoie
czerez reku Uswicu aż do toie steny koto-
raia idet z Turowoie hory, kojaia stena
zamknula w kwatery zamkowuju stenu, w
kotorym obrube wołoka odna, morgow
siemnancat. A zamok majut ich miłost der-
zat wedłuh listow dawnych. Mesteczko, po-
łowica z przyezdu Łukomskoho, poczawszy
z worot zamkowych u Moysukow y Czuo-
łon odrobku, kojaia stoi podłe zadnie
werek do perekopu za Ostrohom, prudy y
staw majut ich miłost wedłuh starych re-
gestrow delczyt derzat y używat, także y
łowlenie ryb w stawie. Obrub przywae-
mo Kamenny iest, stena toho obrubu idet
bokom do Uhlowskoie steny, aż do obru-
bu kniazia Romanowoho steny czerez re-
ku Uswicu, a druhim bokom idet stena
od steny dwornoie Meleszkowskoie i. mi-
łosty kniazia Iwana Boryssowicza Łukom-
skoho czerez reku Uswicu u stenu i.
miłosty kniazia Romana, a bołoto Łoma-
szczyńskoie, koncami u stenu Wielinskuiu
y Tynkowskuiu, a obrub i. miłosty knia-
zia Romana y druhim koncem w obrub
i. miłosty kniazia Romanowoho, kotory
od ozerka Czornoho, w kotorym obrube
wołok deset, morgow dwienatecat, prut odyn
y puł. Obrub Uhlanski pry hranicy sęła
Sobolewicz y sęła Konstantynowa, a z dru-
hoho boku od Tynkowa obruba i. miłosty
kniazia Romana, odnym koncem do grun-
tow Rotnianskich, kotoraja hranica y
grunta Rotnianskie poczynaitsia od kop-
cow y hranicy sęła Konstantskoho, idet
ona mimo samyie humna Uhlanskoho u
Miedzwiczoie bołoto, bołotom Niedzwie-

czym proiszowszy horast na starodoroże
czerez szlach, kotory idet z zamku Belo-
horodka do Łukomla, odkodowa w Lipowy
most y ruczey, kotorym ruczczom czerez
seło Zyszki przywauuczcie Osowa y sęła
Dubronic, czerez bołoto Kołmackoie w re-
ku Łukonicu, a druhi koniec hranicy
Uhlowskoie do steny zamkowoie, kojaia
delit grunta Uhlanskie; w tom obrube wo-
łok trynancat, morgow dwaccat odyn. Ob-
rub Suchowerski za paszneiu i. m. knia-
zia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, bo-
kamy meży oboiu sten i. m. kniazia Ro-
manowych, odna stena idet od wołowni, a
druhaia od Tynkowa, koncom odnym de-
leczy, a druhim do dworney paszni i. m.
kniazia Boryssowicza Meleszkowoie; w
tom obrubez wołok dwaccat try, morgow
diewietnatecat y prutow. Obrub koło Kras-
nicy, stena bokowa idet od obrubu i. mi-
łosty kniazia Romana Wołowskoho czerez
chołmy aż do steny Truchonowskoy
ieho miłosty kniazia Romana, a druhim
bokom o požohu, deleczy z obrubem knia-
zia Romanowym y stenoiu Dubrowuiu,
szto zamenil i. miłost kniazia Juriu Sier-
hieiewiczuz Łukomskomu, koncami w Łu-
komlicu odna stena, a druhaia stena w
Peresoszni, druhim koncem w stenu Tru-
chonowskuiu; w tom obrube wołok tryt-
ecat, morg odyn, prutow dwa Niwa. Zolyty-
na meży gruntami Korewickimi za obru-
bom Lisickim wołoka odna, morgow die-
siet, prutow dwa y puł. Niwa Braniszyna
meży ozer, morgow pietnatecat, prutow dwa
y puł. Niwa u Susznoho boru za Korowi-
czami morgow dwa, prutow sem. Niwa w
łuhu u mostu nad rekoiu Uswieczoiu
morg odyn, prutow dieset. W Potlusk
wołoka odna, morgi dwa, prut odyn. Sum-
ma wsich wołok, kotoryie sie dostały na
czast i. m. kniazia Iwana Boryssowicza
Łukomskoho z delu, pry delu, wołok try-
sta tryccat dwie, morgow dwaccat piat,
prutow dwaccat. A grunta, kotoryie w po-
mery ne były, majut ich miłost obadwa
spolnie używat. Naperod za sęłom i. m.
kniazia Boryssowicza Truchonowskimi ze-

stał zastenok pry hranicy Wiszkowskoy, prozywaiemo Chimy y pozni Chotnianskie okolo reki Swieczy z obudwoch storon nad ozerom Hlybokim Steryna meży Penczew, a meży gruntami Tołopianskimi ku rece Humey albo Bielicy z rekoiu Belicoju y Homeykoju u kusty, gde meszkaiet Jurko poddany i. m. kniazia Boryssowicza y luzar i. m. kniazia Romana poddany Bobowec, hde Tiszko mieszkaiet, poddany i. m. kniazia Romana, a poddany i. m. kniazia Boryssowicza Maxim Ruban. Tych gruntow wsich wedlug dawnoho zwyczaiu y zamiast swoich ich milosty uzwal maiut takoz y łowienie ryb wo wsych ozerach tych maiętnostiech spolnie ich mił. wodlug staroho zwyczaiu zażywaty, oprócz berehow ozernych ku gruntu ktoromu ich m. nalezat. A kotoryie by sie tez grunta w tey intromissy i ne pomenili y ne opisali, ich m. takoz wedlug staroho zwyczaiu maiut zażywat w kotoryie tyie wsie grundy mttsty Meleszkowskoie y Belohorodka poddanyie sęla y prysiołki wołoki i morgi, pruty zastenki y niwy mianowite w naszey intromissy opisanyie i. m. kniaz Iwan Boryssowicz Łukomski, iako własnuju oyczynu swoiu z delu rownoho wieczystoho i. m. dostaluu czerez mene woznoho pry storone szlachty wyzey pomenenych pry mne na tot czas buducznych uwoyszol y do wiecznoho ne porusznoho derżania y używania swoieho wziął, a i. m. k. Roman Iwanowicz Łukomski tych wsich imen, siol y prysiołkow y gruntow, wołok, morgow y niw menowite naszey intromissy opisanych wedlug delu swoyho wieczystoho i. m. k. Iwan Boryssowicz Łukomskomu ustupil y wiecznie podał, o czom ia wozny toho swiedom y sztom widel y słyszal, dal jesmo do zapisania do knih gr. Or. sey iesmo intromissyiny kwit pod moieiu pieczatuu y pod pieczatymi storony szlachty na tot czas pry mnie buducznych. Pisan w Meleszkowiczach roku, miesieca y dnia wyż pisanoho. Do toho kwitu woznoho pieczathey pryložonych try. Kotoroież toie

ustnoie soznane zwyż reczonoho woznoho tot kwit ieho do knih gr. Or. zapisano, a po zapisaniu y sey widymus pod pieczatuu mene Iwana Druckoho Lubeckoho, podstarostoho Orszan. w sem roku tysiecz sestsot dwaccat pierwym meza Julij pietnastoho dnia i. m. p. Bohdanu Chlewin-skomu iest wydan. U tey kopij ograniczenia podpis ręki Druckiego Lubeckiego, oraz na drugiey stronicy aktykacyia przy podpisie sędziow y konkordancyi Rttā temi wyrażaię się słowy: Iwan Drucki Lubecki podstar. P. O. R-u tysiac siedmset siedmdziesiat pierwszego, meca maia siedmnastego dnia na roczkach majowych gr. Or. in loco solido sądzacychsię comparendo u sądu patron i. p. Thad. Puciata tę kopia przy samym oryginalu ruskim pismem pisanym ad acta podał. Alexander Jan Gołowczyc Rtt y podstar. s. p. Or. Michał Kroiel chor. sęd. gr. p. Or. Alexander Slezanowski sęd. gr. p. Or. Felix Wołkowicki pisarz gr. p. Or. Concordavi cum actis Piotr, Antoni, Woropay, Regent y sekretarz ziem. p. Or. Ktora to takowa kopia ograniczenia za podaniem p. wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg g. O. przyięta y wpisana.

Изъ актовъ книги Оршанскаго городского суда за 1775—1776 годъ. № 15774, л. 547—550.

№ 128—1605 г. Юня 1 дня.

Жалоба Мельническаго Воскресенскаго священника Трофима Вержбы на Семена Ярочнаго о побояхъ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Exaudi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quinto Poponis Woskresienski contra Jaroczki protestatio.

Religiosus Trochim Wirzba, ordinis greci ritus poponus Woskresienski, eccle-

siae rutenicae Mielnicensis, ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens, solenniter questus et protestatus est in et contra famatum Siemion Jaroczki civem Mielnicensem de eo, quod ipse tempore certo proxime praeterito, videlicet die dominico Exaudi eundem protestantem in via seu platea versus domum nobilis Trochimi Tokarzewski, dum ipse protestans mane ad ecclesiam rutenicam Nativitatis Beatae Mariae Virginis in Mielnik ad peragenda et exercenda divina officia sese pacifice conferebat, eundem hominem pacificum verberibus magnis affecit et capilabat ac eundem humi projecto baculo verberabat vixque eundem semivivum dimisit. Et in verificationem praemissorum statuit coram officio praesenti ministerialem generalem regni nobilem Mathiam Sikorski, qui ministerialis coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensihus Mielnicensibus personaliter comparens, publice recognovit protunc eundem Jaroczki eundem poponem verberasse humi projecto vixque eundem poponem ab eodem Jaroczki aufugisse. De quo suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда за 1604—5 г., № 10880 л. 696 об, 697.

№ 180—1607 г. Августа 28 дня.

Протестъ православныхъ жителей г. Мельника противъ дѣйствій Кіевскаго Митрополита Ипатія Поцѣя, прянявшаго церковную унію и принуждавшаго къ сему православныхъ.

Actum in estro regio Mielnicensi feria quinta in vigilia festi sancti Bartholomei Apostoli, scilicet die vigesima tertia Augusti anno Domini millesimo sexcentesimo septimo, coram generoso Alberto Sawiczki capitaneo Mielnicensi.

Contra Archiepiscopum Kijoviensem protestatio.

Nobilis Petrus Judkowski et famatus Raphael Krolikowicz ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes, eidem officio suo ac generosorum Gabrielis Skolek, Iwani Swiathko, Mathiae Maczkiewicz et venerabilium Petri Joanowicz presbiteri rutenici Brzestensis, Leonis Jozephowicz poponis ecclesiae rutenicae Brzestensis Sanctae Trinitatis aliorumque multorum hominum tam poponum quam civium Brzestensium religionis rutenicae infranominatorum nominibus obtulerunt ac reproduxerunt protestationem infrascriptam in et contra reverendissimum in Christo patrem dominum Hippatiey Pocziey, archiepiscopum Kijoviensem, Włodzimiriensem Brzestensemque etc. episcopum per praefatos supranominatos generosos ac venerabiles civesque Brzestenses ratione religionis rutenicae factam et creatam literisque hisce rutenicis conscriptam ac manibus eorundem et aliorum inferius descriptorum subescriptam ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cujus protestationis series verborum talis sequitur.

Милостивый пне староста! Оповедаемея на его млстыи отца Ипатея, архиепископа Кіевьскаго, владыку Володымерьскаго и Берестейскаго, иж онъ не маючи на том досыт, же прошьлыхъ литъ от часу не малого отдавши послушеньство светѣиному отцу напежу безъ воли и ведомости всей речи посполитой реліи греческое и по ономъ отдаью послушеньства великие и незносные турьбацые духовнымъ и свецькимъ ублизенья чиниль и церькви в духовенствѣ спустошил, яко о томъ есть ширей такъ на врядахъ короля его милости кгородскихъ, яко тежъ и на сеймехъ таковое его на релію крещькую церькви светое восточное безъправное паступованье оповедано и оказано, за которымъ оказованьемъ

его такового настепованья на релню крецькую его королевская милсть з милости свое панское противько вѣрным подданым своим зъ ихъ милости пны радами своими на сейме недавно прошьлом Варьшавьском в року теперишьнем тисеча шестьсотьном семом куньстытуциею сеймовую уфалити и постановити рачил, такъже и привилемь ствердити рачил, абы все хрестиянство закону греческого ведле старожитныхъ звычайь и обрядовъ, водле постановенья и каноновъ, от светыхъ отецъ постановленыхъ, безъ нарушенья сумьненья людей посполитыхъ вцале ненарушоне набоженство свое отпировали. А кгда священникове вси то обачивши, нж его млсть отецъ Ипатей и по выданью оное куньстытуцие сеймовое до навернення у клубу водле старожитныхъ обрядовъ церкви восточное до покаянния прийти и узьнатися не хотил, они, почуваючися в повинностяхъ своихъ, с позволениемъ всей речи посполитое для благословенья од тыхъ, которые сугъ благословени от светийшого патриарьхи, а не под благословениемъ святого отца папежа водле звычайемъ (звычайевъ) старожитныхъ и куньстытуцие сеймовое, кгда sprawy духовные отпировати хотили, то пакъ его млсть отецъ Ипатей, не маючи вже до нихъ жадное потребности, але умыслне турбуючи люд релий греческое, на нихъ якую заруки розказуючи, абы тыхъ поповъ своихъ не перехововали, которое заруки они, яко осидлые подданые короля его млсти пна нашего, не приймаючи, але только для указованья, кгда того потреба укажетъ, при себе ихъ зоставили; а потомъ дня деветнадцатого мисеца Августа, в недилю, в року теперишьнемъ тисеча шестьсотъ семомъ тотъ же его млсть отецъ Ипатей, обачивши священника Пречиского Косьтянѣтина у Берестью за Мухавецъ идучого, на добровольной дорозе своволне и безъправне поймавши, ганебно и окрутно збилъ и оковами ноги и за шню лянцухомъ до

кутьчого приковавши, до иминья своего Рожанецького отвизьши, нит видома где его подилъ, а отезьдзаючи на нихъ же мешьщанъ чинечи пофалки такъ клятвою яко и на зѣдоровье имъ грозечи, такъ тежъ и вьношеньемъ до книгъ змышлоныхъ протестацыи и обещаючи ихъ зо всьихъ мирь о горьло, честь и маетности приправит. О которые вси бунты и розрухи его противько речи посполитой и о змышлоныхъ его протестацый и отьповеди и пофвалку, хотячи изъ его млстью часу своего мовити, просимъ, абы то е опованье наше до книгъ в. м. урадовыхъ было записано. Каврил Сколек рокою, Ивась Свасько рокою власною, Матяшь Мацькевичъ рокою власною. Петръ Иоановичъ Михайловскый протопопъ Берестейскый власною рокою, Леонтьей Есифовичъ священникъ Тросецкый рокою влас., Касьян Федоровичъ бывшый попь Вистецкый рука власная, Роман Федоровичъ попь Заболотскый рокою власною. За уфалою и позволенемъ всей парафии цеху Воскресенья Хрыстова Григоре Омельяновичъ райца власною рокою. На месьтцу старосты того цеху Богдана Василевича, нж писати не вимилъ Василей Сегеневичъ власною рокою. С парафии Пятницкое и Михайловское за уфалою всехъ братей Олексей Луцевичъ. Гурин Федоровичъ бурьмистъ рокою власною. За уфалою цеху Светой Тройци Василей Лукьяновичъ. Тоижъ парафии Богданъ Яцьковичъ власною рокою. Иван Корьниловичъ рокою. С парафии Святое Пречистое и Святого Чесного Креста Гдня за уфалою усеи брати Сакъ Мартиновичъ рокою власною. Михайло Купневичъ рокою власною. Ероним Череповичъ рокою власною. Jan Żuk Zdzitowieczki ręka swą.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1605—7 г., № 10881. л. 768.

№ 131—1807 г. Декабря 25 дня.

Заявление Андрея Вержбинскаго, православнаго исповѣданія, о своемъ желаніи праздновать день Рождества Христова по р.-католическому календарю.

Dies festa Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia ipso festo Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu (Christi) anno Eiusdem (millesimo sexcentesimo septimo).

Wierzbinski manifestatio de festivitate diei.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honestus Andreas Wierzbinski, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebreque Nativitatis Domini et Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti iuxta Calendarium ritus ecclesiae antiquae splendidae romanae incidit, quod ab hominibus christianis catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem, et si ab huiusmodi religione catolica romana sit alienus, attamen pro bono exemplo hoc idem festum sacro sanctum, quo homines omnes a laboribus cessare necesse est, simili modo celebrare et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere intendit et omni studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio opere alios homines pigritiae deditos atque cultum divinum negligentes ad laudandum Deum Omnipotentem cum Eius Unigenito Filio et Spiritu Sancto, scilicet Summam et Individuam Trinitatem commoveat et exemplum decens praebet. Quo nomine huiusmodi solennem protestationem manifestationemque ad officium act(a)que praesentia fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 годы № 10933, л. 9.

№ 132—1808 г. Апрѣля 29 дня.

Заявление священника Козерадской церкви объ оскорбленіяхъ словами и дѣйствиємъ, нанесенныхъ ему священникомъ Гноинской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Jubilate proxima anno Domini millesimo sextentesimo octavo.

Poponis de Kozierady protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Sak, pop de villa Kozierady, coram eodem officio praesenti solenniter protestatus est contra religiosum Trochim Wierzba, pop de villa Gnoyno, quod ipse die hodierna praefatum protestantem in domo famati Timosz Hackowicz, oppidani Mielnicensis, in certis negotiis suis venientem in praesentia multorum hominum, ibidem tunc existentium, verbis inhonestis primo, tandem verberibus multis et capilatione capitis affecit, prout ipse protestans crinium de capite sibi evulsorum coram officio fas(ciculum)? in verificationem suae protestationis ostendit. Quem officium praesens apud ipsum vidit, quo nomine solennem protestationem praefatus Sak ad acta praesentia fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 72.

№ 133—1808 г. Декабря 25 дня.

Заявление Николая Давидовскаго, р. католическаго исповѣданія, о празднованіи дня Рождества Христова по православному календарю.

Dies festa Nataliciorum Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Uni-

geniti juxta ritum ecclesiae religionis grae-
ce sive rutenicae die actu*)

Actum in castro regio Mielnicensi fe-
ria sexta post festum Circumcisionis Do-
mini nostri Jesu Christi proxima anno
Ejusdem millesimo sexcentesimo octavo.

Dawidowski protestatio.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensis Mielnicensis personaliter
veniens honestus Nicolaus Dawidowski,
certo sciens, quod die hodierna festum
solenne celebrequé Nativitatis Domini et
Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei
Unigeniti, juxta Calendarium ritus graeci
ecclesiae antiquae Rutenicae incidit, quod
ab hominibus christianis etiam catholicis
summa cum reverentia et devotione coli-
tur et pie celebratur, ille autem, et si ab
hujusmodi religione graeca Rutenica sit
alienus, attamen pro bono exemplo hoc
idem festum sacrosanctum, quo homines
omnes a laboribus cessare necesse est,
simili modo celebrari et in obsequiis di-
vinis hanc diem hodiernam festam consu-
mere tendit et omnino studet, ad quod
coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo
modo et pio (opere) homines pigritiae
deditos atque cultum
Deum Omnipotentem cum Ejus Unigeni
. Trinitatem
commoveat

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда
за 1607—1612 г. № 10933, л. 12 об.—13.

Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ вы-
крошались отъ гнилости.

№ 184—1809 г. Января 10 дня.

А) Жалоба мѣщанина Яна Коневича и Мац-
на Коваля на Корницкаго священника Оста-
ша, неявившагося къ выполнению присяги
по дѣлу о продажѣ соли и присылкѣ для
этого своего брата Василя, лишеннаго свя-
щенническаго сана, и Б) Заявление Корниц-
каго священника Василя о томъ, что Коне-
вичъ и Коваль не пожелали присутствовать
при его присягѣ.

А.

Actum in castro regio Mielnicensi sab-
bato post festum sanctorum Trium Regum
proximo anno Domini millesimo sexcente-
simo nono.

Koniewicz oppidani de Wysokie protestatio.

Do urzędu y xiąg teraznieyszych sta-
rosceieh grodzkiech Mielnickich oblicznie
przyszedszy sławetny Jan Koniewicz, mies-
zczanin z Wysokiego, poddany urodzonego
Andrzeia Woyny, kraiczego W. X-a Lit.
przed tenże urzędem imieniem swem y
sławetnego Macka Kowala s tegosz
miasta Wysokiego swiadczył y opowia-
dał się, isz dnia wczorayszego, bę-
dąc we wsi Kro. Je-o Mei Kornic-
cy, do starostwa Losickiego należą-
cey, dzierzawy wielmożnego pana Thoma-
sza Gostomskiego, woiewody Mazowieckie-
go y małżonki jego msci, przy bytnosci
szlachetnego Thomasza Tokarzewskiego
pilnował y był gotow przysięgi, którą miał
wykonać przeciwko temu tho Janowi Ko-
niewicz y Hrycowi mieszczan Wyssokiego
nabożny Ostasz pop thei to wsi Kornicy,
iako obwiniony o tho, ysz on czasu nie-
dawnego przystawszy do miasta Wyssokie-
go parobka swego, aby sol Matysa Kozie-
ia poddanago tey że wsi Kornice, ktorey
było dwa wozy w Wysokiem zostawioney
mianowanem oswiadczaieżem przedał, ia-
ko tho więcz zwykli czynić solarze, ktorech
y parobkom bywa dawaną wiara, iako w
jednem towarzystwie y kupi, iakosz ten
to parobek popa s Kornicy przedał tem

oswiadczaiaćem sol przerweczoną, a potym Matys Koziey czasu niedawnego upominał się u tech oswiadczaiaćezech tei że soli, aby mu była wydana albo zapłacona. Co gdy oswiadczaiaćcy pokazali y dowiedli, isz iusz iem ta sol iest przedana, ten Koziey na tem nie przestał, ale mianowanem oswiadczaiaćem trudność prawną zadawa y o szkodę przywodzi, obwiniony y obżałowany, która przysięga była mu przez urzędnika they wsi Kornicy szlachetnego Mikołaiia Szankowskiego samotrzeciemu nakazana iusz ode dwu niedziel, a dnia wczorayzszego miała bydz wykonana w the rotę, iako pop Kornicki parobka swego dla przedania soli Matysa Kozieia do Wysokiego nie przysyłał ani o them wiedział, ani pieniędzy za tę sol nie brał. Tedy mianowany pop z Kornice takowey przysięgi iemu nakazaney wykonać nie chciał y swiadkow nie miał, ale iakaś inszą osobę podstawną Wasila bratha swego rodzzonego, ktorego zrzuceno s popostwa do takowey przysięgi przywodził y aby Jan przysięgał przymuszał. O co się mianowany Jan Koniewicz w tei to wsi Kornicy swidczył, isz mu sprawiedliwość słuszną nie iest uczyniona z mianowanego Ostasza popa Kornickiego iako obwinionego.

Б.

Того же числа.

Ex parte poponis Rutenici de Kornica
relatio ministerialis.

Do urzędu y xiąg teraznieyszych starosciech grodzkiech Mielnickiech oblicznie przyszedszy opatrny Woyciech z Nosowa, wozny generał koronny, o ktorego autentiku y przysiędze urzędowi ninieyszemu dostateczna iest wiadomość, powiadaiać na ten czas z sobą miec szlachetnych Pawła Gorskiego y Jakoba Role przed tem że urzędem w moc swego wiernego zeznania dobrowolnie zeznał, isz onem y szlachtą mianowaną nabożny Wasil pop ze wsi Kro. Je-o Msci Kornice, do starostwa Ło-

sickiego należącej, dzierzawy wielmożnego pana Thomasza Gostomskiego, woiewody Mazowieckiego y małzonki jego msci, w tei że wsi Kornicy dnia wczorayszego swidczył y opowiedał, isz był gotow przysięgę przeciwko Janowi Koniewicz y Mackowi Kowalowi poddanym y mieszczanom z Wysokiego urodzonego Andrzeia Woyny, kraiczego W-o Xt. Lithew-o, starosty Grodzińskiego o dwa wozy soli przez Matysa Kozieia s Kornice w Wysokiem zostawioney, a potem iakoby miała bydz przez parobka tego Wasila popa s Kornice tem to mieszczanom z Wysokiego przedana, obwiniony y obżałowany samotrzeć, iako było skazano przez szlachetnego Mikołaiia Szankowskie-o, urzędnika tei to wsi Kornice nakazaną, w tę rotę, iako mianowany pop s Kornice parobkowi swe-u soli w Wysokiem przedawać nie pozwalał, ani te-o parobka miał przy sobie, ani o niem wie, ani go posyłał, wykonać; iakosz y swiadkow stawił, ktorzi z niem gotowi byli przysiędz. Ale ysz takowei przysięgi mianowani mieszczanie z Wysokie-o dnia y czasu naznaczone-o ani sami przez się, ani przez plenipotentą swego nie pilnowali y owszem zaniechali, asz dnia wczorayszego, przyiachawszy z woznem Tokarowskim, upominali się tei że przysięgi, którą iusz upuscili. Ale mianowany Wasil pop, niechcąc bydz uporny, gotow był y wczoraysze-o dnia takową przysięgę wykonać. Lecz przerweczeni mieszczanie Wysoccy niechcieli słuhać ani pilnować przysięgi, owszem preczodiachali. A przeto o takowei pilności tem to woznem y szlachtą, ktorzi na ten czas do wsi Kornice dla tego byli wezwani, także tesz y Thomaszem Tokarzewskim woznem mianowany pop Kornicki swidczył się. Na co swoje takowe prawdziwe zeznanie przerweczony wozny uczynił, isz tak było, a nie inaczey.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1607--1612 г. № 10933, л. 248—9.

№ 135—1809 г. Апрель 17 дня.

Заявление православнаго христианина Герасима Пѣтуховича объ истязаніяхъ, которымъ подвергли его Іудеи.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta Magna post dominicam Palmarum proxima anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Pietukowicz contra Judaeos Janovienses pro scelere protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Laurentius Puchalski, clericus ecclesiae parochialis Janoviensis, una cum honesto Harassimo Pietukowicz, cive Janoviensi, jurisdictionis protunc plebanalis, coram eodem officio praesenti solenniter et cum gravi querella protestatus est contra perfidos Lejzarum Rabinum seu doctorem judaeorum, cantorem et scholarem synagogae illorum Janoviensis ac eiusdem doctoris alios hospites, qui sub plenilunio Marcii, id est dominica Oculi proxime praeterita, obeuntes more suo bachanalio accensitoque in domum eiusdem doctoris unus illorum praefato christiano Harassimo religionis graecae medone inebriare antea omnia fecerunt et coegerunt, tandem postposito timore Dei in contemptum et blasphemiam uti praesumitur Salvatoris Domini nostri et in derisum passionis Eius nec non fidei christianae opprobium, sed et in vilipendium quoque legum publicarum, nec formidando paenas iuris contra patratores talis piaculi ac nefandi sceleris sancitas, praefato Harassimo accepto turmatim in atrium synagogae erapulatum iam a medone, in scamno considere et manus ad parietem affigere fecerunt et cucifixerunt et velatis panno lineo ipsius oculis in eum conspuerunt capitique illius coronam de stramine imposuerunt, tandem et plagis atro-

cibus, a virgis inflictis flagellaverunt framis ac gladiis vociferando concusserunt ac semivivum ibidem ante sinagogam in atrio relinquerunt, multis aliis derisionibus ac sceleribus ad placitum suum atrociter in eum patratiss. In cuius querimoniae virificationem idem Harassim ostendit officio praesenti stigmata et cicatrices vulnerum, a flagellatione, ut manifeste constat, protunc sibi illatorum, quorum numerus non potuit discerni pro multitudine illorum, in quibus adhuc sanguis concretus et cruor quibusdam in locis dorsi apparebat liquide, et enim unum vulnus prope aliud extat, imo vero potius totum dorsum cum scapulis et latere sinistro atrociter percussum et flagellatum est ita ut vix inter vulnerabiles cicatrices corpus illaesum atergo intueri potuit. Quos quidem cicatrices et stigmata super ipso officium praesens diligenter vidit et cum maxima admiratione conspexit ac ad acta suscepit. Pro quibus vulneribus ac flagellationibus saevique et tyrannica atrocitate supra scriptos Judaeos doctorem tanquam patrem familias domus, cantorem et scholarem ac ipsius hospites omnes protunc apud eum in convivio existentes inculpavit praesenti protestatione.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 328—9.

№ 136—1809 г. Іюня 10 дня.

Дарственная запись отъ Феодора Лядскаго и его наслѣдниковъ Варшавскому старостѣ Станиславу Варшицкому на имѣнія: Носсовъ, Старая Воля, Кошелевна, Боковичи, Дубичи, Раковичи, Лѣсная и др., съ данными о Носовской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festa solennia Pentecostes proxima anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Magnifici Warszycki castellani Warszaviensis oblata inscriptionis et intromissio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Stanislaus Żuromski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti nomine et ex parte magnifici Stanislai Warszycki, castellani Warszaviensis, Kobrinensis et Osiecensis etc. capitanei inscriptionem perpetuae donationis bonorum infra nominatorum ex actis castrensibus capitanealibus Warszaviensibus autentice exceptam ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, qua inscriptione officium castrense capitaneale Mielnicense praesens visa salva, in nulla parte vitiata, immo prorsus omni suspitione nota carente, sigillo terrestri et castrensi Warszaviensi obsignata et manu propria generosi Andree Rakowski vicecapitanei Warszaviensis subscripta, oblatam eiusdem ad postulationem praefati offerentis suscepit et seriem illius actis hisce castrensibus Mielnicensibus inscribere fecit, cujus inscriptionis tenor verborum talis est, ut sequitur.

Actum in curia regia Warszaviensi feria tertia post dominicam Laetare Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Coram officio et actis praesentibus castrensibus capitanealibus Warszaviensibus personaliter comparentes generosi Teodorus Ladzki, rothmagister sacrae regiae majestatis, notarius exercitus magni ducatus Lithvaniae et Joannes Alphonsus Ladzki, ejusdem generosi Teodori Ladzki filius, pater cum filio, sani mentibus et corporibus existentes, a jurisdictione, terris, districtu et foro suis quibusvis propriis et sibi competentibus recedendo, praesenti vero castrensi capitaneali Warszaviensi jurisdictioni sese cum bonis et successoribus suis, quo ad infrascripta recognoscenda, plenarie incorporando, publice libereque recognoverunt et quilibet illorum suo pro interesse recognovit, quia ipsi magni-

fico Stanislao Warszycki, castellano Warszaviensi, Kobrinensi et Osiecensi etc. capitaneo ipsiusque legitimis successoribus jam exnunc omnia et singula totaliaque et integra bona sua villarum Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et decem mansorum dictorum Zarzecze in terra Mielnicensi pallatinatuque Podlachiae jacentia et consistentia, tam mobilia, quam immobilia, haereditaria, obligatoria et alia quovis juris titulo sese recognoscentes concernentia, prout videlicet eadem bona et villae in se habentur, cumque pleno et integro jure suo, dominio, proprietate, propinquitate tituloque quovis haereditario et alio quovis omnibus quoque in genere et singulis in specie eorundem bonorum et villarum areis, curiis, aedificiis, structuris, praediis, granariis, holodiis, pomariis, sepistoriis, hortis, agris, pratis, campis, sylvis, borris, gays, rubetis, nemoribus, indaginibus, mericis, aquis, stagnis, piscinis, fluviis, fluminibus torrentibus, lacubus, aquarum decursibus, rippis, molendinis, molendinatoribus, metretis, emetonibus, hortulanis, inquilinis tam residentibus, quam profugis, nativis et acquisitivis, eorum laboribus, juvaminibus, censibus, datis, tributis, decimis cunctisque redditibus, custodiis, podvodis, paenis parvis et magnis, angariis, proangariis, generaliter vero omnibus specialibusque singulis eorundem bonorum superius descriptorum utilitatibus, fructibus, proventibus, redditibus, emolumentis, attinentiis, pertinentiis et adjacentiis universis nec non cum ecclesia rutenica ritus graeci curiae in Nossow sittae adjacente et contigue cumque jure patronatus ad eandem ecclesiam et popatum seu clerum ejusdem ecclesiae sibimet recognoscentibus serviente, nihil juris, domini, proprietatis, propinquitatis et quorumvis usufructuum ac utilitatum in iisdem bonis pro se vel suis successoribus aut alio quopiam reservando, seu modo quovis excipiendo, sed ita, prout dicta bona in suis metis et limitibus

circumferentiaque sese extenduntur et protenduntur extendique et protendi possunt, generi per speciem et e converso in nullo derogando, sed omnia generalitate concludendo, ita videlicet, prout dicta bona seu villas Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et decem mansos dictos Zarzece idem magnificus castellanus Warszawiensis in certis summis pecuniariis polonicalibus juxta inscriptiones, a recensito generoso Teodoro Ladzki habitas et in quibusvis actis contenta tenuit, habuit et possidebat, dederunt, donaverunt, inscripserunt et resignaverunt, prout praesenti recognitione dant, donant tituloque purae, merae et irrevocabilis donationis inscribunt et resignant perpetuis et aeviternis temporibus. Jamque exnunc praenominati recognoscentes ambo in solidum praedicto magnifico Stanislao Warszycki, castellano Warszawiensi, ejusque successoribus in praedicta bona praesentibus donata realem intromissionem et actualem pacificamque possessionem per ministerialem regni generalem juratum quemcumque et nobiles duos, praesentibus ad id deputatos, officiose acceptando, libere dant et admittunt. In quibus quidem suprascriptis bonis Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et mansis Zarzece praesentibus donatis iidem recognoscentes pater cum filio ambo conjunctim et unus pro alio seu etiam quilibet illorum seorsim pro toto sese cum sua posteritate de bonis suis omnibus mobilibus et immobilibus haereditariis et obligatoriis habitis et habendis ubilicet terrarum consistentibus summisque quibuscumque pecuniariis eundem magnificum castellanum Warszawiensem et ejus legitimos successores nullo modo per se aut per suas quasvis submissas et subordinatas personas praepedire aut perturbare, quinimo ipsum magnificum castellanum Warszawiensem et ejus posteritatem in possessione praedictorum bonorum donatorum occasione eorundem ab omnibus

generaliter impedimentis juridicis et extrajuridicis omnium et singularum personarum propin quarum et remotarum sexus, status, conditionis ac praeeminentiae cujusvis existentium, inscriptionibus prioribus et posterioribus in quemcumque sensum et cuiuscumque personarum factis et faciendis, damnis, debitis, vinculis, oneribus, citationibus, concitationibus, lueris, perlueris, paenis, vadiis triplicatis et aliis juridicis processibus impedimentoque et impetitionibus quibusvis per omnes praescriptiones terrestres, prout ad aliquam personam terrestres de jure spectat et pertinet praescriptio, tueri, defendere, evincere, eliberare, intercedere indemnemque ipsum magnificum castellanum Warszawiensem ac ejus posteros indemnes reddere praesentibus submitunt, obligant et inscribunt, idque sub damnis terrestribus simplici verbo absque juramento corporali ejusdem magnifici castellani aut ejus successorum taxandis et edicendis per ipsosmet recognoscentes conjunctim aut quempiam eorum seorsim in casu alicujus impedimenti illati et exorti perceptique ad solvendum irremissibiliter succumbendo. Pro quibus quidem damnis simplicibus modo praemisso sine juramento taxandis et edicendis in casu praemissorum omnium non completionis inscriptionique praesenti ejusve ligamentis in toto aut in quavis minima parte non satisfactionis succubitis quoties sese praenominati generosi Teodorus ac Joannes Alphonsus Ladzey, pater cum filio, recognoscentes, ambo conjunctim et unus pro alio vel etiam quilibet eorum seorsim pro toto ad iudicium quodecumque sive terrestre, sive castrense, vel etiam officium capitaneale castrense ejuscumque terrae et districtus in regno Poloniae et dominiis eidem regno annexis praenominato magnifico Stanislao Warszycki, castellano Warszawiensi, Kobrynensi, Osiecensique etc. capitaneo ejusve posteris citare permiserit et eorundem recognoscentium posteritas citare sese permiserit toties denuo

quo ad tractum citationum et quo ad respondendum, a foro et jurisdictione sua terrestri propria sibi competenti recedendo, illorum autem judiciorum aut officiorum regni et dominiorum regno annexorum ad quodcumque illorum ratione praemissorum facta fuerit evocatio, jurisdictioni sese cum bonis et successoribus suis incorporando, submitunt se uterque recognoscentes tam conjunctim, quam divisim cum sua posteritate de bonis suis omnibus mobilibus et immobilibus, haereditariis et obligatoriis ubilibet consistentibus summisque pecuniariis coram quocumque judicio et officio regni dominiorumquo regno annexorum, uti praemissum est, in primo citationis termino, tanquam peremptorio, peremptorie stare, juri parere, directe et judicialiter respondere, quin potius loco responsionis damna praedicta terrestria absque juramento taxanda toties, quoties opus fuerit parata pecunia persolvere, eoque soluto nihilominus inscriptioni et submissioni suae satisfacere et omne iudicatum pati, de jure non recedendo eundem terminum primum peremptorium et alios causae hujus subsequentes semper peremptorios terminos nullis exceptionibus, defensionibus, dilationibus, actione pro majori, vera vel simplici infirmitate, ad evictorem seu intercessorem, ad munimenta quaevis etiam specificata, ad annos discretionis minorennium, ad quietationem, nonnisi ex actis castrensibus Mielnicensibus proprii districtus producentem, receptionibus, protestationibus, suspensionibus, proscriptionibus fatalis juris in evasione, condemnationibus legalium et illegalium impedimentorum, illationibus male obtenti et ignorantia in processu, objectionibus, motionibus, appellationibus earumque per adcitationes quasvis prosecutionibus evadendo aut subterfugiendo imo praemissis omnibus et aliis in genere et singulis in specie juris facti et consuetudinis, beneficiis, remediisque de jure et consuetudine dari fieri admitti solitis per humanamque indu-

striam aut alio quopiam modo, colore et filo excogitatis et excogitandis abrenunciando et abscribendo, suae et suorum successorum sub amissione totius causae. Ad quae quidem omnia praemissa tam in toto, quam in parte praenominati generosi Ladzey recognoscentes pater cum filio hieidem personaliter stantes, palam et libere consenserunt, bonaque sua omnia et posteritatem suam ad omnia praemissa una et se ipsos inoneraverunt et obligaverunt hisce recognitionibus personalibus mediantibus. Ex actis castrensibus Warszaviensibus rescriptum. Andreas Rakowski vicapitaneus Warszaviensis.

Et in continenti coram eodem officio capitaneali actisque praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans ministerialis generalis regni honestus Albertus de Nosowa Wola, de cuius autentica functione muneris ministerialitus officio praesenti indubia extat fides, cum nobilibus Alberto Kamienski et StanislaO Osmolski, secum personaliter comparentibus et infrascripta omnia ultronee sibi attestantibus, in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia feria tertia post dominicam Palmarum Quadragesimalem proxime praeterita, anno praesenti, magnificentum Stanislaum Warszycki, castellanum Warszaviensem, Kobrinensem et Osiecensem etc. capitaneum in bona illius praefata omnia et singula villasque Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et Zarzecze, in districtu hoc Mielnicensi sita et existantia, tam mobilia, quam immobilia, haereditaria et obligatoria et alia quovis juris titulo concernentia, cum omnibus attinentiis, pertinentiis, redditibus, utilitatibus et emolumentis, nec non cum ecclesia rutenica praefato magnifico Warszycki, castellano Warszaviensi per generosos Teodorum Ladzki rothmagistrum sacrae regiae maiestatis et notarium exercituum magni ducatus Litvaniae et Joannem Alphonsum ejusdem generosi Teodori Ladzki filium, patrem cum filio, coram officio et

actis capitanealibus castrensibus Warszaviensibus modo perpetuo donatorio inscripta et resignata, juxta hujusmodi inscriptionem donatorium, superius inscriptam, ad bona villarum praefatarum personaliter veniens et descendens, realiter et effective, nemine denegante nec contradicente, intromisit, in pacificam possessionem et usum fructum bonorum eorundem omnium induxit obedientiamque subditis omnibus in villis praefatis degentibus praenominato magnifico Warszycki, castellano Warszaviensi praestandam serio induxit et praecepit, quae intromissio tunc in bonis praemissis libere est admissa. Quam quidem intromissionem modo praemisso in bona praedicta appraehensam, ut nemini lateant, is idem ministerialis generalis regni providus Albertus de Nossowa Wola in foro oppidi Mielnik et aliis publicis locis in frequentia multorum hominum alta et sonora voce ex mandato officii praesentis publicavit, proclamavit et ad debitam notitiam deduxit, notificavitque. Super quod eam suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis cum nobilebus specificatis coram officio actisque praesentibus fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго гродскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 371—3.

№ 137—1609 г. Юня 12 дня.

Продажный листъ на движимость, находившуюся на земль мурованой Богородицкой церкви въ г. Гроднѣ отъ Гаврилы Ельскаго Езофу Ельскому.

Мца юня двадцат третего дня.

Сознане листу пна Гаврила Ельского на продане дому своего в месте Городенском сыновни своему пану Езофу Ельскому.

Перед нами вранниками судовыми земскими повету Городенского, Львом

Михайловичом Сапегою судею, Кондратом Мелешком подеудком а Стефаном Нешковским писаром, на местцы судовым, постановившысе очевисто земени гдрский повету Городенского его млеть пан Гаврыло Ельский оповедал и поклада лст продажный доброволный запис свой, за печатю и с подписом руки своее и за печатми с пдписами рук людей добрых, водле права справлений, на реч в нем меновите описаную данный земенину гдрскому повету Городенского пну Езофу Ельскому, который тот лст свой сам доброволне вызнавшы просил, абы до книг уписаи был, который уписуючы слово в слово так се в тебе мает:

Ja Hawryło Jelski, ziemianin kro. I. msci powiatu Grodzieskiego, oznaymuie tym moim dobrowolnym przedaży wieczystey listem komu by ieno tego wiedzieć należało, iż ktory dom moy, w miescie Grodzieskim leżący na gruncie cerkownym Bogarodzice, a mający go ia w wolnym szafunku moim nie pienny, alie wolny, ktory kupilem u oycy Niesciera Kuzmienicza, exarchi mitropoliei Kiiwskiej, fyhumenia Mielieckiego, protopopy Podliaskiego w roku panskim tysiąc pięcset dziewięćdziesiąt trzecim, miesiąca Junij dwudziestego czwartego dnia, a będąc ia na ten czas potrzebny pieniędzy na potrzeby swoje y dziatek swoich, przedałem y tym listem moim przedaie ten zwysz rzeczony plac y dom z budowaniem w Grodnie na gruncie cerkownym stoiący na przeciw cerkwi murowaney Bogarodzicy Przeczystej, na rogu po prawie idąc z rynku do cerkwi, z iedne strone od dwora I. msci pana Krzysztopha Howskiego, wojewodzica Plockiego, tyłem podworza, a z druga strone tyłem budowania od domu y podworza oca Bohdana Hotkinskiego, archimandyty Braslaskiego, trzecim bokiem od ulicy, a czwartym bokiem samym czolem, gdzie worota same postanowione są na cmentarz teize cerkwi, plac z budowaniem nowym sosnowym odemnie samego nowo pobudowanym y odyliowanym,

iako to na liscie intromisynym szyrzey y dostateczniey iest opisano, synowi memu starszemu szliahetnemu Jozofowi Jelskiemu za pewną sume pieniędzy, to iest za sto kop gr. litewskich y wziąwszy od niego wszystkie te spolną zapłatę pomienioną kop sto litewskich, zaraz ustąpiłem y podałem iemu w moc, w dzierzenie y wieczne używanie iego ten dom ze wszystkim, iako sie na ten czas w budowaniu, ogrodzeniu y szerokości ma, niczego z niego na siebie samego, żone, dzieci y potomki moje niezostawując ani wymuiąc, w ręce temu pomienionemu sinowi memu Jozefowi podałem, z swey mocy w iego moc, własność, dzierzenie y w używanie wiecznymi czasy puseił y wlił, y już od tego czasu wolno będzie iemu tym domem podworzem y budowaniem iako swoim własnym rządzić szafować, pożytki sobie mieć, przywłaszcząć y iako wolia iego będzie obracać, a powinność s tego dworza y posłuszeństwo ku cerkwi tameczniey, iako zdawna zwykło, za żywota swego, a po żywocie iego żona, dzieci y potomki iego y koždy od niego ten dwor y dom dzierzący pełnić mają y powinni będą, a ja już sam, żona, dzieci y potomkowie moy od tego czasu y daty w tym liscie pomienioney przekazy czynić nie mam ani będą mogły y niko yny z obcych ludzi; a ieslyby w czym od kogo przekazę miał iako sam do wyscia dawności ziemskiej oczyszczać mam y będę powinien. Do tego podjąłem się y tym listem moim obowiązując się synowi mojemu Jozeffowi na tymże pliacu zbudować szpichlerz nowy sosnowy dostateczny według miejsca y pliacu y podekować go swoim własnym kosztem y nakładem. I na tom dał synowi mojemu Jozefowi Jelskiemu ten moi wieczysztý przedaży zeznany list pod moją pieczęcią y s podpisem ręki mey własney. Do tego prosiłem o przyłożenie pieczęci y o podpisanie rak ludzi zacnych, ziemian K. I. m. iegoim. pana Bochdana Hreptowicza, referędarza W. X. Lit. pana Woiciecha Eysimonta zuka podpiska grodzkiego Grodzienskigo, a

pana Walientego Bilmina, generała kro. ie-o. m. y woznego powiatu Grodzienskigo, co ych mśc na potrzebę moie ustną uczynić y pieczęci swe przycisnąwszy ręce swe podpisać raczyli. Pisan w Grodnie dwudziestego wtorzego dnia Junia roku tysiąc szescset dziewiątego. У того листу печатей прытисненых чотыры, а подпис рук также чотыры тыми словы подписаны суг: Гаврыло Елский рукою подпсал. Proszony pieczentarz Bogdan Chreptowicz referędarz W. X. Lit. Woyciech Eysimont Zuk ręką własną. Pieczentarz proszony Walienty Bylmin ienerał Kro. ie-o m. ręką swą. Который тот лист з устным сознанием пна Гаврыла Елского до книг земских Городенских ест уписанъ.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1609 годъ, № 6802 л. 57—58.

№ 138—1609 г. Ноября 19 дня.

Духовное завѣщаніе митрополита Кіевскаго
Ипатія Потѣя.

Akt testamentu zeszłego J. W. J. xiędza Pocięcia, metropolity Kijowskiego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt siódmego, mca Decembra dwudziestego czwartego dnia.

Przed urzędem J. K. meci y aktami ziemskimi woiewodztwa Brześćskiego stanowszy osobiscie w. im. pan Mikolay Krassowski, komor. Smolenski, regent archiwow, plenipotent J. OO. xiążąt ichmew Adama y Izabelli z Flemingow Czartoryskich, generalstwa ziem Podolskich, widymus z xiąg ziemskich w-a Brz-go testamentu zeszłego niegdý J. w. w Bogu nayprzewielebniejszego imci xiędza Hipacyusza Pocięcia, areybiskupa, metropolity Kijowskiego y Halickiego z xiąg ziemskich Włodzimierskich przeniesionego

dla niezneydowania się w archiwum ziemskim wdztwa Brześkiego Lit-o pod rokiem tysiącnym sześćsetnym czternastym xiąg ziem. do akt podał ruskim pismem w te słowa pisany. Widymus z knih zemskich woiewodztwa Beresteyskoho. Leta Bożoho Narożenja tysecza szestsot czotyrnadcatoho, miesiaca Maia dwadcat semoho dnia. Na rokach sudowych zemskich o Swetoy Troycy swiate rymskom prypałych y sudownie odprawowanych, pered nami wradnikami zemskimi woiewodstwa Beresteyskoho, Preclawom Horbowskiem sudjeu a Bohdanom Tuminskim podsudkom, a na mestcu jeho miłosty pana Jana Pateia, pisara zemskoho Beresteyskoho zasazonym Albrychtom Horbowskiem, postanowiwszysie oczewisto u sudu jeho miłost pan Jan Potey, pisar zemski Beresteyski, opowedał, pokladał y nam uradowi do ruk podał wypis z knih zemskich Wołodimerskich za peczatmi y s podpisom ruk ich miłosty panow wradnikow upisanja w nem testamentu ostatnieie woli swietoie pamety zoszło s seho sweta wysoce wielebnoho ieho miłosty otca Hipotia Pateja, archyepiskopa, metropolita Kijewskoho y Halickoho y wseie Rusi, władyki Wołodymerskoho, Beresteyskoho, o czom szyrey tot wypis w sobie obmowlaiet, pry ktorom wypisie y sami original pered nami u sudu jeho miłost pokladał, proseezy, aby tym perenesenjem jeho miłosti tot wypis do knih ninesznih wradowych zemskich Beresteyskich był upisany; w czom my wrad wideczy recz y prozbu jeho miłosty pana pisara być słusznuiu, prynieli iesmo jeho y do knih upisat weleli, ktori upisuuczy slowo do slowa tak se w sobie maiet.

Wypis z knih zemskich Wołodymerskich

Leta Bożoho Narożenia tysecza szestsot trynadcatoho, miesiaca Oktobra dwadcat treteho dnia. Na rokach sudowych zemskich Wołodymerskich, u try nedeli po swetom Michayle rymskom swiate w roku tepereszniem wyż mianowanom pry-

palnych y sudownie odprawowaty zacatych, pered nami Andreiem Zalenskim z Slubie sudjeiu a Hryhorjem Kisielom Niżkinnickim podsudkom, wradnikami sudowymi ziemskimi Wołodymerskimi, postanowiwszysie oczewisto u sudu urożony jeho miłost pan Jan Patiey podał dla wpisania do knih ninesznih zemskich Wołodymerskich testament ostatnieie woli swetoie pamety nedawno zeszło z seho swieta wysoce wielebnoho archyepiskopa, mitropolita Kijewskoho, Halickoho y wseie Rusi, władyki Wołodymerskoho y Beresteyskoho, peczatju jeho miłosty zapeczatowanyi y rukoiu podpisany, także z peczatmi y z podpisami ruk ludey zacnych napolneny, proseezy, aby sud nineszni tot testament do wedomosty swoieia pryniawszy, do knih upisat kazali, ktoroho my sud dla wpisania do knih prymuiuczy, pered soboiu czytaty kazal y tak se w sobie maiet.

Wo Imie Preswietoie Żywonaczalnoie y Nerozdelimoie Troycy, Otea, y Syna, y Swetoho Duchy. Amiin. Gdyż nad smert niczoho niet pewnieyszoho, ale czas y hodyna jeie zakryta, w czom nas Chrystos Syn Boży Pan y Zbawitel nasz upominaiet, moweczy: Budte hotowi, bo ne wedaiete czasu y hodyny; a protoż y ja Patey Potey, Bożoiu miłostyiu archyepiskop, mitropolit Kijewski y Halicki y wseie Rusi, władyka Wołodymerski y Beresteyski, buduczy pry dobrom zdorowju y pamety zupolnoy, a zabiechaiuczy na czas przyszly, aby mia smert iako neopatrnoho y ubespeczonoho ne postyhła, napisalom sey moy testament dla lepszoi wiery.— A naperwey to wyznawaiu, iż buduczy okroszczony po obyczaiu Swetoie wostocznoie cerkwi, wieruiu wo Imia Otea, y Syna, y Swetoho Duchy, wo Swetuiu Jedynosuszeznuiu y Nerozdelimuiu Troycu y wsie artykuly wiery swetoie Apostolskoie Kaftoliceskoie cerkwi, mocnie prymuiiu y derżu newatpliwie pod zwierchnostju y posluszeństwom wselenskoho archyiera y episkopa staroho Ryma, nasleduiuczy wo

wsem predanija swetych bohonosnych otec y ceremoney Swetoie Wostocznoie Cerkwi w zhode y jednocy z cerkowju Rymskoju, tak iako y swetyie bohonosnyie otey naszymy w toyzhe zhode y jednocy trywali y posluszenstwo stolicy werchownoho Apostola Chrystowa Petra z nastoiatelem jeie oddawali, szto se iasnie y w predkach moich mitropolitach Kijewskich, a menowite Isydoru, ktoroho list na pargaminie z peczajju zawesystoju oswetezaiet, tak y w druhom mitropolitye Misaylu, y w tretim Michaylu Rabozie iasno pokazuiet. A iz nekotoryie protywniki naszymy imieiu mowity, jakobychno do toie swetoie iedynocy dla pozytkow naszymy doczasnych prystupity mieli, ino oczyszczaiuczy sumenje moje pred wsymi ludmi, wyznawaiu pred Bohom, Kotoromu vse tajny sut otkroweny, izem to ne na wzhardu swetoie Wostocznoie cerkwi y prelozonych jeie czesniejszych patryarchow uczynil, ale z potreby welikoie duszewnoho spaseunia moieho y owieczok moich, pamietaiuczy na slowa Isus Chrysta Pana Zbawitela moieho, Kotori nas Sam do toie zhody y milosty braterskoie weduczy, upominaiet: O sem poznaiut, iako moie uczeniey ieste, koli zhodu y lubow promezku sebe zachowaiete; ku tomu y to tez nemniey pred oczyma maiuczy, iz po wsia dni o soiiedyneniye wiery, y o sowokupleniye swetych Bozych cerkwiye Pana Boha w molitwach cerkownych zwykli esmo prosyty, a skutkom samym toho soiiedyneniya biehaty, iest to wlasnie, iakoby z Boha smieszki stroity. Z tych tedy pryczyn za poczatkom y powodom starszych do toie swetoie jednocy, iako na sobore wselenskom Florenteyskom bylo postanowleno od samychze pastyre y Swetoie Wostocznoie Cerkwi, dobrym y czystym umom prystupil iesmi, na ktorom sobore iz wswetyie otey cerkwi Wostocznoie starszenstwo zwykloie stolicy swetoho werchownoho Apostola Petra y naslednikom jeha episkopom Rymskim przyznali, mezy ktorymi y predok moy mitropolit Kijewski

Isydor toiez uczynil; pro toz y mnie nehodylose w tom jeha wydawaty y krywo-prysiazeoiu zostaty, poniewasz on nie tolko za sebe samoho, ale y za naslednikow swoich toie soiiedyneniye przyial y posluszenstwo episkopowi Rymskomu oddal; czoho potom y druhy mitropolit Misaylo czerez list swoy potwerdy; a wedze wsie ceremoniye y obradki Swetoie Wostocznoie Cerkwi po predaniju Swetych bohonosnych otec weale zachowalisia y przywiljem swe-teyszego archyiercia papy Rymskoho Klimentyia Osmoho na czasy wiecznyie mocnie utwierzony sut; szto vse, iako se wyszey pomenilo, iesli ze sia komu w czom ne dochodylo albo ne podobaiet, proszu ne osuzdat, ale to radszey na rozsudok Bozy pustyty, przed Kotoroho Maje-statom wsy stanem, a tam wsie tajny otkroweny budut y kazdomu wozdastsia po delom jeha, tam sia rosprawim y dowe-daiem, ktoraiia storona po Boze rewnuiet. Prystupuiuczy tedy do dalszych rzeczy, naperwey duszu moiu hreszniuiu predaiu w ruce Bozyie, a telo zemli, s ktoroie iest wziato, w nadeiu pewniuu woskrese-niia iz mertwych, ktoroie maiet byti pochowano uczywie po obyczaiu chrestyan-skomu, bez pompy, z molitwami prystoynymi y jałmużnoiu ubohych; a mestce pohrebowi, ieslibym prestawilsia na Wo-lyniu, ino u Wołodymery, w sobornoy cerkwi pred wraty carskimi mezy ambonom y dwermi; a iesliby na Podlaszu, ino u Berestju w cerkwi sobornoy, w predele Bratskom; a iesli w Litwie, ino hde nablizey albo u Wilni w sobornoy cerkwi, albo w Nowohorodku, tam, hde sia naslu-szniey detiam moim y przyatelem widety budet. Daley szto sia dotyczet rzeczy moich ruchomych - zlota, serebra, hroszey hotowych, szat, obitja, koney y innych wsyeh, od mala do welika, tyie wsie odkazuuiu detem moim synom Janu y Petro-wi, z ktorzych rzeczy szto hde oddano byty maiet, na osobliwom registre rukoiu moieiu wlasnoiu pismom polskim nazna-czyłem. Osobliwie to tez waruiiu sym te-

stamentom moim, szto se dotyczet rzeczy cerkownych y uberow, tyie wsy na tom że regestre moiem, spisawszy rukoju moicju, zostawiłom, hde szto y do ktoroie cerkwi oddano byti maiet y obowezuiu sumnieniem synow moich Jana y Petra y zaklinaju imieniem Bożym, aby z tych rzeczy niezoho sobie nie prywłaszczali, ale vse wodłuh napisu y regestru moieho, hde szto naznaczo zupolnie oddali za razem pry pohrebe tela moieho; jakoż dla lepszoie wiery z toho regestru moieho kopije spisawszy zostawiłom odnu u Wołodymerskoy ryznicy, a druhiu u Nowahorodskoy, aby po smerty moiey kapituła o tom wedała, czoho se u detey moich upominaty maiet, a samy hołowny registr pry testamente moiem u detey moich zostaty maiet. Ku tomu szto se dotyczet listow y prywiliew y inszych dowodow y swedectwa do toie iedynosty należacych, jako sut listy y prywilja papezskije y krolewskije, to vse złożyłom u wosobliwuiu skrynku, y ieslibym sam tych listow za żywota moieho ne oddał, tohdy synowie moi maiut tui skrynku z listami tymi oddaty jeha miłosty kniazju biskupowi Wilenskomu y kapitule jeha do schowania dla wiecznoie pametky, aby to potom poczuzym rukam chodeczy ne pohynuło tak iako y perszyie listy y dowody toie jedy nosty na Florentskom sobore pryniatoie, bez ktorych nie iest recz podobnaia, aby byty meło, bo to se iasnie y z tych szto iest pokazuiet, ale zlost ludskaja y niedbałost starszych to vse pohubiła. Pro toż, aby tyie, szto teper iest ne pohinuli, do pewnoho zachowanja, hde se wyżey nazaczyło, oddany byty maiut. A pryszlyie metropolitowie y władykowie, budut li w toy jedy nosty, łatwiey ich tam dosehnuty mohut, czoho im budet potreba. A inyje listy, kotorye by cerkwam należali, jesliby se szto po smerty moiey naydowało, tohdy synowie moi cerkwam tym, kotorym budut należaty, wiernie oddaty maiut—Wołodymerskije do Wołodymera, a mitropolije do Nowahorodka. Listy na imienja, tyie

w osobliwoy skryni u swirni zapeczatowanije stoiat. Tamże listy y na Dubok, kotoryie tylko synom moim słužat, jako darowizna osobie moiey. Otprawu słuham moim chłopiatom moim y wszey czelady dwornoy poruczaju synom moim, proszu y napominaju, aby byli prystoynie otprawlenny, iakoby na mene ne narekali y żeby to na duszy moiey ne zalehło. To też sym testamentom moim oznaymuiu, iżem nikomu żadnoho dołhu ne winen anim też zapisow nijakich na sebe ne dawał na dołhy peneżnyie, albo na imienja cerkownyie, kotorymi meł bych oddalaty dobra cerkownyie od cerkwi, ne day toho Boże. A iż czastokrot dawałom roznym osobam mamramy do prawa y do spraw duchownych, ino iesliby se szto takowoho na nich pokazało, synowie moie ne maiut tomu doweraty; wszakże iesli by se szto na zapisach słusznych wodle prawa sprawlennyh y na wrade przyznannyh pokazało, na to maiut mety pilnoie oko y baczenje synowie moie. To też hodyt mi se prypomenuty, iż imienje cerkownoje Horodok, leżaczoie w powete Łuckom, syn moy neboszczyk Krysztof za moim pozwolenjem wykupił był swoimi pieniedzmi u pana Kandyby, pisara grodskoho Wołodymerskoho, u odynadcaty set zołotyh polskich kotoroje imienje cerkownoie ne ja, ale prodok moy władyka Wołodymerski Melenty Chrebtowicz zastawił był na potrebu cerkownuiu, y na tot dołh na tom imienju tot powinien budet zapłatyty, komu imienje budet należaty, a ne synowie moie; a iżem do toie sumy prypisał synowi moiemu Krysztofowi bolszey, iakobym u neho meł pożyczty, tohdy y to dla wedomosty synom moim oznaymuiu, iżem u nego ni odnoho pieniazia ne pozyczał, ale z laski prypisałem był jemu bolsze, spowiedawczyse jemu oddaty, iako detiaty swoiemu; a protoż iakoby na tom ne urosli z toho poswarki, y żeby protyw sumnenja czyieho szto se ne deiało, tohdy to dla wedomosty wsym oznaymuiu: iż na tom imienju cerkownom Horodku net

bolszey dolhu sprawedliwoho, tolko odinadeat sot zolotyeh polskich, kotoryie syn moy Krysztof zaplatyl panu Kandybie dolhu wlasnoho Bohurynskoho Chrebtowicza, a ne moieho, jakoż to wse na listach jeho pokazetse. Y tak dla wedomosty wsem, a osobliwe synom moim ostawuiiu ses moy testament rukoiiu moieiu wlasnoiu podpisany y peczajtju zapeczatowany, do ktoroho dla lepszoie wiery o przylozenie peczatey prosyom ich milosty panow y przyatel moich, pana Andreia Zalenskoho sudij zemskoho Wolodymerskoho, a pana Jana Prylepskoho podstarosteho Wolodymerskoho, a pana Hniewosza Hulewicza Drozdeńskoho, kotoryie ich milost za prozboiu moieiu oczewistoiu do seho testamentu moieho peczaty swoje przylozyli y rukami podpisali. Pisan u Wolodymery, roku Bozoho Narozenia tysecza szestsot dewiatoho, miesiaca Noiabra dewiatohonadeat dnia. U toho testamentu peczatey prytysnonych czotyry, a podpis ruk ich milosty tymi slowy: Ipatey Arhyepiskup wlasnoiu rukoiiu ses testament podpisalem. Andrzej Zalęski sędzia ziemski Włodzimierski ręką swą. Jan Przylepski podstarosci Włodzimierski manu propria, Gniewosz Hulewicz ręką własną. Ktory to tedy testament za podaniem y za prozboiu jeho milosty pana Poteja sud ninieszni prynemszy, do knih upisaty kazal y iest upisan, z kotorych y ses wypis pod peczatkami naszymi jest wydan. Pisan u Wolodymery. U toho wypisu zemskoho Wolodymerskoho peczat wradowaia prytysnenaia y podpis ruki jeho milosty pana sudij y pana pisara tymi slowy: Andrzej Zalęski sędzia ziemski Włodzimierski ręką swą. Jurey Owluczynski pisar. Ktory ze to wypis pomeneny oczewisto na wrade pokladanyi y do knih ninesznych wradowych zemskich Beresteyskich iest upisany, z kotorych y ses widymus pod peczatkami naszymi jeho milosty panu Mikołaiu Mleczkowi, choruzomu Orszanskomu jest wydan. Pisan u Berestju. U tego widymusu przy dwuch pieczęciach urzędowych ziemskich

wdztwa Brzeskiego podpis w. im. pana pisarza ziemskiego y korekta temi slowy: Jan Patey pisar zemski Beresteyski mp. Skorygowal Sliwowski. Ktory to takowy widymus ziemski Brzeski testamentu zeszego niegdy w Bogu nayprzewielebnieyszego J. W. imc. xiędza Hipacyusza Popocieia, areybiskupa, metropolity Kijowskiego y Halickiego z xiąg ziemskich Włodzimierskich przeniesionego dla nieznydowania się w archiwum ziemskim wdztwa Brz-go Lit-o pod rokiem tyścicznym szesęsetnym czternastym xiąg ziemskich przez wyż wyrażoną osobę ad praesens do akt podany, iest do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzeskiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1787 г., № 7399 стр. 1511—1518.

№ 139—1609 г. Ноября 26 дня.

Заявление священника Мельницей Воскресенской церкви о. Трофима Григорьевича Вержбы о неуплатѣ ему по заемному письму Матвѣя Волковицаго.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta in crastino festi sanctae Catherinae Virginis anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Trochim Wierzba poponis ecclesiae rutenicae protestatio.

Do urzędu y xiąg teraznieiszech starosceich grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedzy nabożny Trochym Hrehorowicz Wierzba, pop cerkwie Woskresienskiej w miescie Mielniku będącey, przed temże urzędem swiadczył y opowiedal sie naprzeciwko szlachetnego Matlicia Wolkowieckiego o tho, isz ten tho Wolkowiecki na zapis swoy y membran przezen temu oswiadczaiacemu dostatecznie prawnie obyeczaiem dlugu na trzydziesci złotych piędzy polskich sprawiony y zeznany, nie

pomniąc mianowaney summy trzydziestu złotych, na świętło blisko przeszłe świętego Marcina wedle zapissu obligu swego temu oswiadczańcemu nie zapłacił ani dotąd zapłacić chce ku szkodzie iego niemalei, dla czego sie nan tak o zakład w zapisie wyrażony, iako tesz y szkody stąd popadle przed urzędem niniejszem swiadczył y to oswiadczenie prosil, aby było przyjęte y do xiąg wpisane. Co urząd na żądanie iego uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 511, 512.

№ 140—1610 г. Юня 1 дня.

Жалоба Мельницкаго ксендза Витковскаго на православное население г. Мельника, устроившее народное гуляние по случаю праздника Св. Троицы.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo decimo.

Witkowski plebani Mielnicensis protestatio et ministerialis relatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venies venerabilis Joannes Witkowski, plebanus Mielnicensis, coram eodem officio praesenti solemniter et summa cum dolore questus et protestatus est contra et adversus generosum Joannem Sezerbic advocatum et famatos proconsulem et consulem, viceadvocatum et scabinos tum et contra totam communitatem oppidi sacrae regiae majestatis Mielnik, quod ipsi existentes officiales oppidi huius, atque non semel moniti et adhortati per protestantem ex ambona, palam ac publice, ut scerela infrascripta per Rutenos sub festis illorum dictis *Kleczenie* facta cohibeant et omnino interdican, praefati advocatus et proconsul cum consulibus et sca-

binis suis non solum praedictos Rutenos a sceleribus et scandalis abominandis cohibent, verum etiam contra omne fas et aequum omni ex parte eisdem favent et permittunt. Qui quidem Ruteni tam masculini, quam feminini sexus die dominico proximo in festo Sanctissimae et Individuae Trinitatis atque die hesternae et die hodiernae, a mane ad vesperras usque circumcirca circulum, plateas, vicos, campos, agros, silvas et circa plebaniam residentiae protestantis sub ipsa ecclesia in oppido Mielnik prope circulum erecta cum cornicenibus alias *z dudami*, tympanis et aliis multis instrumentis rusticis ad saltum praeparatis, saltus varios more gentili ad instar locustarum sursum et infra saltantes clamantesque et vociferantes *Baal, Baal*, ebrii existentes perficiunt et id exequi sine intermissione non cessant atque aliquoties in diem sub ecclesiam venientes et sese retinentes clamores et tumultus magnos excitant, scandala et crimina sceleratissima profana et auditu indigna faciunt et perficiunt, nonnullique ebrii sibi met ipsis cultro se concutiendo in honorem Baal mortem violenter inferunt, cum maximo dedecore christianitatis, contra ius divinum et humanum, in magnum scandalum ecclesiae Mielnicensis et ipsius plebani protestantis, in contrarium quoque decreti sacrae regiae maiestatis. In cuius protestationis verificationem ministerialis generalis regni nobilis Matias Sikorski, autenticus et iuratus, officio praesenti sufficienter notus, cum nobili Alberto Raciborowski et Luca Ostrowski secum personaliter comparentibus et infrascripta omnia ultronee sibi attestantibus, coram eodem officio actisque praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans, in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ex obductione et solenni protestatione supra scripti plebani Mielnicensis protestantis vidit et debite conspexit diebus supra specificatis saltus varios et scandala abominanda per Rutenos utriusque sexus perfecta, eosdem Ru-

tenos ebrios prope plebaniam sub ecclesia saltantes, vociferantes et tumultus excitantes. De quo suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis fecit nobilibus praedictis id ipsum sibi in toto attestantibus.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда № 10933, л. 664—5.

№ 141—1610 г. Октября 5 дня.

Духовное завѣщаніе священника Верской церкви Павла Ивановича.

Року тисеча шестсот одиннадцатого, мсца октебра трыдцат первого дня.

Во Имя Отца и Сына и Светого Духа амин. Нехай се стане воля Господда Бга и Спаса нашего Исуса Хрыста, Бга Превечного во Троицы Едыного хвалимого во едыной истогности з Отцем и з Сыном и Пресветымъ животворащымъ Духомъ во едыномъ не розделномъ Божестве будучого на веки веком аминъ. Кгдыжъ на свете всякие речы з часомъ своим з памети людское сплывают и въ забите прыходит, и для того писмом объяснены бывают ку ведомости потом будучым, я прытом грешный человек, Павелъ Ивановичъ, свещъченникъ Озерскій, будучый в летех подешный, лечъ з ласки Божой пры доброй памети и зуполномъ розуме, хочечы убогую маестностку межы детми своими за живота своего порадней росправитъ, абы по животе моемъ межы детми моими ниякое неприязни не было, а такъ кгда Панъ Бог душу мою з грешнымъ теломъ розлучыти рачыт, тогды душу мою поручаю Господу Бгу, а грешное тело земли, которое од детей моихъ з утчивостю маеть быт поховано в церккви мeste Озерскомъ. А убогую маестностку свою такъ росправую: што еси былъ купилъ земли волокъ тры шляхетскихъ Пекаръшнызы под старыною и огородовъ чоты-

ры, то ест Сойченскихъ два пры озере, Шаповоловскихъ два од выпуска, обаполъ улицы, на тых двох огородах Сойченскихъ з выделеня моего первой сего сыны мое два Грыгорей и Каспор домами своими осели, а другие два огорода Шаповоловские другимъ сыномъ моимъ двумъ Максиму и Миколаю в ровный дель, такъ тежъ тая тры волоки купли розделена быти мает в ровный дель сыномъ моимъ по животе моемъ Грыгору, Максиму, Каспору и Миколаю, а дом мой у Озерах купленный на улицы Острыньской и полъволоки земли местское, такъже кгрунты заставные всякие, тое сыномъ моимъ только тромъ Максиму, Каспору, а Миколаю в ровный дель, кгдыжъ я такой же пляць перед тымъ з будованьемъ в мeste Озерскомъ Грыгорови сыну моему старшому далъ, такъ же и теперь за живота моего волоку, которую еси деръжалъ церквоную без позваленъя моего, упорне, мимо право мое доживотное, в моцъ свою узять, а другую од часу отделенъя моего деръжитъ, в чомъ и право мое нарушылъ, а домъ мой под Старыною, будованье всякое якъ у дворе такъ у гумъне, горожа, тыны тое все сыну моему меньшому Миколаю отписую, взглядомъ того же еси ему жадного веселья не справовалъ и до кошъгу и накладу не прыходилъ. Речы рухомые, пчолы што у дому моемъ, усемъ чотыромъ сыномъ моимъ въ ровный дель, быдла Миколаю сыну моему меньшому воловъ два доморослых, а третій Ясковский волик молодой, коровъ две с теляты, кобыла гнедая, а тымъ моимъ сыномъ тромъ старынымъ пры отделенью такъ же веле всякого быдла уже еси подавалъ; цын в ровный дель, котель нивный великий в ровный дель, долъгу на пану Якубу Голкинскомъ кошъ две грошей, на пану Павлу Витезю полкони грошей, на Микитце у Козеяхъ сорокъ грошей—тое все сыномъ моимъ в ровный дель; грошей готовыхъ конъ пят

до сына моего Максима на гребь даль которые мает шафовати за ведомостю брати своею на погребѣ; до того тежъ по розделеню детей моихъ зоставаеце еще на мене самого быкъ перестый и другий волик гнедый, которые на отпра- вованье столов поминокъ водлугъ звы- чаю закону греческого мают быти; такъ же збожъя, штобы се зостало по животе моемъ, зъ засебку огорода церьковного и польволоки Озерьское, тое на тые жъ поминьки достатсе мает, такъ тежъ што бы зостало по животе моемъ пенезей не вышафованых на потребу мою, пры сы- ну моемъ Максиму, которые зостали пры немъ с преданья меду в року тепереш- немъ шест сот десятом, для шафунку ку потребу моею и то на тые жъ поминьки зостат се маеть. Если бы тежъ того все- го над погребъ збывало, тогда з остатка дети мои Максимъ, Каспоръ и Миколай ку славе и утстивости моею за то себе сукьна на жалобу одмыслити мают зъ стороны повинностей тых то ест поми- нокъ, столовъ, которые водлугъ звычаю закону греческого черезъ целый годъ мают дети мое одправовати в дому мо- емъ властномъ, который я самъ працю и накладомъ моимъ побудоваль, пры сы- ну моемъ меньшомъ Миколаю и черезъ тот год его с того дому жаденъ сынъ мой и ништо рушит и делу в кгрунте упоминатисе не может, ажъ тые усе сто- лы одправлены будут. И на том даль ку памети и ведомости детемъ моимъ сее мой testament с печатю и с подисом руки моею властное, а для ленное твер- дости сего моего testamentу, за устною прозбою моею пры томъ будучые люди добрые, землянъ гедрьские повету Горо- деньского ихъ млеть панъ Филонъ Козло- вицький, панъ Станиславъ Запольский гедрьский повету Городеньского, панъ Якубъ Ейсымонт сее мой testament печатми запечатовавъши и руками своими подисат рачыли. Писанъ под Старыною, року тисеча шестсот десятого, мѣца ок- тѣбра лятаго дня. У того testamentу пе-

чатей прытисенныхъ чотыры, а подисей рукъ чотыры писомъ рускимъ тыми сло- вы: Павелъ Ивановичъ рукою властною сее testament подписалъ. Устне прош- ный печатаръ Филонъ Козловицький власт- ною рукою. Устне прошный печатаръ Станиславъ Запольский возный рукою. Устне прошный печатаръ од особы в томъ testamentе помененый Якубъ Ей- сымонт рукою. Который тотъ testament за жеданьемъ пана Миколая Старынско- го до книгъ земьскихъ занисано есть.

Изъ актовъ книги Гродненскаго земскаго суда за 1611 годъ, № 6803, л. 385—386.

№ 142—1610 г. Ноября 12 дня.

Фундушъ Городищской церькви, во имя св. пр. Илии, Новогр. пов.

Aktykacya funduszu ruskiego na cer- kiew Horodyską przed tym, ad presens Odachowską nazywaiącą się słuźącego.

Roku tysiac siedmset sześćdziesiąt siod- mego, miesiaca Maja szesnastego dnia.

Na urządzie ziemskim wojewodztwa No- wogradzkiego, coram actis tegoż ziemstwa, comparendo personaliter Imc. xiądz Ka- rol Ralcewicz prezbiter Odachowski opo- wiadał, prezentował y kopia funduszu z ruskiego przetłumaczoną przy samym ori- ginalie ruskim na rzecz w nim wyrażoną ad acta podał, którego tenor sequitur estque talis. Wypis z knih zemli Nowo- hrodzkoj. Lita ot narozenia Syna Bozaho tysiacza sieśśot trynaccatoho misica No- wembryja czetywertoho dnia. Na rokach sudowych zemskich o Wsieh Światych swiata rymaskoho w roku tepereszнемъ sześśot trynancatom w Nowohrodu sużo- nych, pered nami Jaroszm Jewłaszow- skim sudieju, y Fiedorom Jewłaszowskim podsudkom y Janom Protassowiczom pisa- rom, uradnikami sudowymi ziemskimi zemli Nowohrodzkoie, postanowiwszysie

oczowisto u sudu zemeniu hospodarski zemli Nowohrodzkoie ieho miłost pan Lew Odachowski y małżonka ieho miłosty pani Alexandra Bylezynska opowedali y pokładali fundusz swoy na cerkow w imieniu wieczystym pana Lwa Odachowskoho Horodyszczu założenia swiatoho proroka Illij swiaszczenniku tamoszniemu otcu Hryhoryiu Sawiezu y potomkom ieho dany, kotory fundusz ieho miłost pan Odachowski y małżonka ieho miłosty ustnym soznaniem prosily, aby do knih ziemskich Nowohrodzkich upisan był, szto y my do wiadomosty naszoy uradowoy prypustiwszy, tot fundusz do knih wpisaty iesmo welili y tak sie w sobe słowa odo słowa maiet.

Ja Lew Odachowski Janowicz y ia Alexandra Bylezynska Lwowaja Odachowskaja czynim wedomo sim naszym funduszom, iż to sławnie pameti neboszczyk ieho miłost pan Jan Odachowski, pan otec moy mene Lwa Odachowskoho, wespółk z jciu miłostiju panieju Alexandroiu Skuminownoiu małżonkoiu swoieiu y paneiu matkoiu moieiu w imeniu swoim Horodyszczu zbudowali cerkow ku chwale Panu Bohu wszechmohuszczomu, w Troycy Swiatoy Jedynomu, założenia Swetoho Illij y nadali na tuiu cerkow na pobudowanie domu dla meszkania popowskoho y na ohorody seliszczo Kozijewskoie zo wsim y iako się samo w sobe majet, także nawoz pola na paszniu y zasiewok żyta, jaryn, z hajami y synozatmi to jest y Półwryki pola Kozijewskoie y tak też mieysca koło niwy nawozy sianożatmi nazywaiemoie Emanowskiie wseho toho wołok try, morhow czetyry, prutow pietnancat, a osobliwe nadali poddaneho z tretieiu czastaiu służby staroy swiaszczenniku na imia Iwanu Chwiedorowiczu, kotory na tot czas służbu Bożyiu w cerkwi ustawicznie odprawował, kotory toy Iwan swiaszczennik po smerti panow rodycow y procz odyszol y tot nadany fundusz bez widama hdie sia podil, a cerkow dowho bez pastyra pustowała y tak my, baczeczy czolowika uczi-

woho Hryhorya Sawieza, pisma ruskoho dobre umiejetnaho, kotory teper niedawno swiaszczennikom zostal, prynieli iesmo ieho y dali iemu tuiu cerkow naszu Horodyskuiiu, aby w niey służba Bożia, jak y perwo była, nie ustawała, a na wyżywienie iemu obroki w dwory dawali y tot widaczy, iż iemu z ženoiu trudno u dwore na obrokach mieszkaty dalismo

.....
kotoroju y toy Iwan Fiedorowicz trymał, mianowite wołok try, morhow czotyry y prutow pietnancat na kotoryi zbudowawszysie maiet meszkaty, diaka ustawicznoho chowaty y służbu Bożyiu popredaniju apostolskomu, wedłuh prawila swiatych otec zawždy odprawowaty y powinnostry swiaszczenniczoskoy dosyt czynity. I to też nadaiemo na cerkow poddanoho naszoho oyczystoho na jmia Borysa Kleszczycza z dwuma synami ieho z Iwanom y Terassom, z tretieju czastiu zemli służby staroie, prozywaiemoie Olekszezye, iemu samomu, ditiom y potomkom ieho, kotoryie by popom na tot stan duchowny hodnie nastupowali, po nich koždomu swiaszczenniku toie cerkwi naszoie, jako byli rodicy moie naznaczyli y nadali wsi tyie grunty zwyz pomenenye wiecznymi czasy nadaiemo y pry toy cerkwi zostawuemo. K tomu też nadaiemo y postupuemo swiaszczenniku na domowuju potrebu ieho wo młynie naszom Horodyskom wolnoie mołotie wsiakoho zboża domowoho y z ktoroho mirka byty brana nie maiet. Kotorych tych gruntow od rodicow moich y od nas samych ku toy cerkwi naszoy nadanych y fundowanych także poddanych mianowanych z zemleiu y wolnym mołotia wo młynie my sami, dieti y potomki naszymi, komu by sie kolwiek taja maietnost nasza Horodyskaia od nas albo po nas jakim kolwek sposobem w derzenie dostala, nie maiem niezoho y najmniejszoy reczy odymowaty y umenszaty y seho funduszu naszoho naruszaty y niehto nie maiet y moey ne bude, na szto sprawedliwe potomnyie czasy, a hdyby kotory kolwiek z nas lub dieti potomki na-

szy y chto bywszy toho nadania cerkownaho umneszati y swiaszczenniku pry toy cerkwi meszkaiuczomu, a hodnie wodle powinnosti ieho duchownoie sprawuiuczomu sie jakuju krywdu czynił, takowaho koźdahoz nas na straszny sud Boży zapozwati maiemo. A y teź neboszczyk pan otec moy mene Lwa Odachowskoho, budueczy wiry katolickoie y rymskoie, mieysee pry toy cerkwi Horodyszczu, ieszcze za żywota swoicho kazał zmurowaty sklep y na tom sklepie zbudował kapliczku, w ktoroie iest y oltar pryochondożony obrazami y malowaniem wodłuh obuczaiu y naboženstwa rymskoho, opiat naznaczył y rozkazał, aby po zyistiu seho swita tak się iako y małżonka ieho miłosty pani matka moia pospoł w tom sklepie w kaplicy byli pochowani, jako tam sud tila ieh miłosty położony, za kotorych duszy y za nas samych fundatorow koźdy swiaszczennik pry toy cerkwi meszkaiuczy maiet y budet powinien molitwy czyniti w nedelu odprawowati na koźdy tyźden raz pod dusznym zatraceniem swoim, jako że sprawedliwe; w toy cerkwi naboženstwo hreczeskoie, nijakaja pereszkode byti tam nie maiet swiaszczenniku, żadnaia krywda dijatysie ni od koho duchownoho wiry rymskoie ni od osob swieckich nikoli ne maiet, a iesliby inaczey było tohdy koźdahoz takowoho zaraz na sud straszny Boży pozylaiemo. A szto sie dotyczet reczy y potreb cerkownych, to iest zlota, srebro, obrazow y innych uberow, zwonow vse toie na registre mianowaty spisawszy, z funduszom tym pry toy cerkwi u mianowanoho swiaszczennika Hryhoryia Sawicza zostawilismo, wziawszy od nieho dla pamiaty sobie protiwny registr. Szto utwierdzaiuczy y zmoeniaiuczy, peczati naszy do seho funduszu naszego prytisnuwszy y rukami swoimi własnymi u neho podpisalismosie, kotory zo wsimi rzeczmi cerkownymi zwyź pisanyymi swiaszczenniku Hrehoremu Sawiczu oddalismo do ruk. Pisan w Horodyszczu, lita od narożenia Chrystowa tysiacza szasesot desiatoho misica No-

wembra dwanancataho dnia. U ktoroho funduszu peczate prytysnonych dwie, a podpis ruk pismom polskim podpisanych to iest Lew Odachowski ręką własną; Lwowa Odachowska Alexandra Bylezynska ręką swą ten fundusz stwierdzamy ręki swe. Jan Karol Chodkiewicz hetman W. X. L. Kotory że tot fundusz za prozboitu od osob zwyź pomienionych do knich ziemskich Nowohrodzkich iest zapisano; a po zapisaniu u seho wyź pisannoho pod inszymi uradowymi pieczatmi otcu Hryhoryiu Sawiczu swiaszczenniku Horodyskoskomu jest wydan. Pisan u Nowohrodku. U tey kopij funduszu podpis temi słowy: Jan Protasewicz pisar. Fiedor Leszczyłowski (L. S.) (L. S.). Ktora to takowa przy samym oryginale funduszu z ruskiego przetłumaczona kopia za podaniem oney przez wyź wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych woiewodztwa Nowohrodzkiego przyięty y wpi-sany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1767 годъ № 12809, л. 290—291.

№ 143—1810 г. Декабря 11 дня.

Инвентарь Жицкой церкви, Мин. губ. прозы-
ваемой «Монастыремь».

Актыкаца инвентарца добр церкwi Zyckoie nazwanoy.

Roku tysiac siedmset dziewiedziasiat trzeciego, miesiaca oktobra trzynastego dnia V. S.

Przed aktami grodzkiemi pttu Sluczor. stawaiac obecnie J. X. Ian Gachowicz, prezbiter cerkwi Zyckoie, ekstrakt inwentarza z xiąg zamku Sluckiego po rusku pisany przy kopii w ruskim ięzyku polskimi literami przekopijowany y teyże cerkwi służący Zyckowskiey do akt podał, kotory tak się wyraża:

Inwentar dobr cerkwi Zyckoie, nazwanoie monastyrem pry oziere Żyde leżacyie, za potrebowaniem otea Dymitryia Zyckoho swieszczennika z knih zamku Sluckoho iest wydany, tak iako iest nadane swiatobliwoie pamiaty kniazat ich milosti Sluckich Oelkowiczow, na tuiu cerkow należyt hruntom y poddanymi y wsiemi pożytkami do nieje zdawna fundowanymi tak sie maie: selko Monastyr, leżaczoie bliz samoiey cerkwi z poddanymi osielymi y ohorodnikami, z pryseleniem gruntow okolicznych cerkownych, iako se w sobie maie, z lesami y z druhimi hruntami oromymi y neoromymi, z derewom bortnym, z senożatmi, z łowami rybnymi w ozere Żyde, wsiakimi łowy y łowy bobrowymi, ptaszymi, zwierzynnymi y zo wsiemi tymi pożytkami, kotoryie zdawna do toiey cerkwi Zyckoie y ostrowami nadanymi, y ostrow osobliwie z derewom bortnym blizu y styłu toiey cerkwi leżacy, w ktorom uczestnika ne maiu; hrunt na paszniu cerkwi tak se w sobie maie, to iest swieszczennikowi na paszniu dwornuju służby dwie, a poddanym cerkownym monastyreom służb dwie y w siele Domanowiczach służba y czwert nazwanaia Mikiticz y tym wsim poddanym cerkownym y wse hrunt y cerkownye u polach, sanożatach, ostrowach, szachownicach maiut z poddanymi ieho knieżatskoie milosti Domanowcami spolnoho uchodu y używania, krom sielidby swieszczennikowoy poddanym ieho y dworu wsemu selku Monastyreom y ohorodnikom, a taia służba w sele Domanowicz pomeniona Mykitycz pryselenie maie u presełku Domanowiczow Pisarewiczach, z osobna w siele Skowszynie służba nazwanaia Karpowskaia z pryseleniem na nieje Bunosowym spolnie senożatni, hruntami wsiakimi, ostrowami, prorobkami, uchodami, z derewom bortnym, z łowami rybnymi y zo wsiemi tymi pożytkami, kotoryie zdawna s toiey zemli swieszczenniku y cerkwi Życkoi należał y z tych wsiech hruntow y poddanych cerkownych bez roboty y powinności zam-

kowoy w sele Kuzmicz na wsiech poddanych kniazati iego milosti u rok po piat weder medu oddawati maiut w den Pokrowy Bohorodicy w domu swieszczennikowym y zwierch zwisty, a szostoie widro poddanyie swieszczennika Sluckaho Warwarenskoho w tomże sele Kuzmicz meszkajuczyie z hruntow swoich wahoiu y meroiu takoiu, iako do skarbu ieho knieżatskoie milosti daiut, abo hroszmi za wedro po kop poltory y kurow wsiech ich, lisica, kunica, belok dwanaczet szerstiu swieszczennikowi oddawat maiut. U sele Puchowiczach ostrow nazwanoy Bohorodiczen z derewom bortnym, iako se maie w sobe pd hranicz y hruntow Wotezynskich y senożati pry ozere Żyde. Tohoż sela hruntow od hranicy sela Lachowicz y z łowami rybnymi z porafeioiu wseiu wołostiu Snowszynskoiu, selom Wetezynskim, selom Puchowickim w duchowenstwe ieho iest wedłuh nadania ich milosti w Bozie zosłyłch knieżat Sluckich, pry ktorom nadaniu listom swoim stwierdył raczyli y zachowali otea Dymitra Zyckoho swieszczennika I. O. kniaze ieho milosti Ianusz Radziwil pospołu z ieyu milostiu panieiu małzonkoiu swoieiu kniażnoiu Sluckoiu Zofioiu Oelkownoiu, za żądaniem swieszczennikowym z knih zamku Sluckoho wydan na pismie znacznie opisanyie hrunt y osielie y nie osielie, paszynie y nie paszynie ostrowy z osobna danynie y różno nazwanyie y inszyie w hruntach y szachownicach pospołu s selom Domanowskim, s poddanym cerkownym, krom lesu rozpustnoho, prysielenie bliz Monastyra w tot tylko Domanowey maiuc wehod do derewa bortnoho, a nie do inszych pożytkow, a służba Karpowskaia, iako se wyzsze pomenyła wsie uchody y pożytki maie z selom Snowszynskim, krom pryselenia Bunosowa, iest wydan za pieczatiu moieiu wradowoiu y s podpisom ruki moiey własnoie. Pisan w Slucku mesaca Dekabra desatoho dna, roku tysecza szestsot odiactaho. U tey kopij adnotata, pieczęci mieysca, nie maiey podpis tymi słowy.

(L. S.) Ierzy Kapaszewski ręką swą. Ktora kopia przy autentyku ruskim w ruskich słowach polskimi literami pisana za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg grodzkich Sluczoreskich zapisana.

Изъ актовой книги Случорьскаго градскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596, л. 213, № 163.

№ 144—1811 г. Октября 22 дня.

Объявление вознаго по дѣлу о недополученіи Мельницкимъ плебаномъ Іоанномъ Витковскимъ церковной десятины отъ жителей г. Мельника.

Actum in castro regio Mielnicensi sabbato post festum sancti Lucae Evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo undecimo.

Ex parte plebani Mielnicensis protestatio et relatio ministerialis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis regni nobilis Adamus Szmurlo cum suo autentico et juramento super officium ministerialitatus praestito, officio praesenti abunde notus, coram eodem officio praesenti in vim suae fidelis relationis per eum ubivis locorum officiose faciendae, palam libereque recognovit, quia citationem literalem sacrae regiae maiestatis mandati, sigillo ejusdem sacrae maiestatis regiae obsignatam ad iudicium sacrae regiae maiestatis Warsaviae vel ubicunque tunc cum curia sua feliciter constituetur, a positione ejusdem citationis in duabus septimanis servientem, ex parte et ad instantiam venerabilis Joannis Witkowski, plebani Mielnicensis actoris contra famatos proconsulem consules, viceadvocatum et scabinos totaque communitatem civitatis sacrae regiae maiestatis Mielnicensis ex officiis ipsorum *)

*) Здѣсь пропущено. еorumque bonis.

omnibus mobilibus et immobilibus citatos pro eo, quia ipsi sepius per actorem requisiti existentes, quatenus eidem juxta praescriptum decretorum sacrae regiae maiestatis inter citatos et eundem actorem ratione extraditionis decimae ex agris citatorum civilibus manipularis ab anno millesimo quingentesimo nonagesimo nono praelatorum eandem decimam integre non solum ex agris catholicorum, sed etiam ex iisdem agris, qui a catholicis ad manus rutenorum seu haereticorum pervenerunt ex inquisitioneque ac probatione actoris constiterit quolibet anno sub paena taxae extradarent ac denique debitam justitiam ex omnibus concivibus suis ratione praemissorum ministrarent. Nihilominus citati temeritate ducti in contrarium decretorum sacrae regiae maiestatis ac rei iudicatae contemptum, nec metuendo paenam taxae sexcentarum marcarum polonicalium, decretis sacrae regiae maiestatis appositam, eandem decimam ab anno suprascripto hucusque integre ac modo usitato tantum ex horreis, non vero ex campis citatorum agrorum extradere renuerunt, neque realiter ac in suo effectu extradere volunt. Ac denique anno currenti eandem decimam manipulare integram de agris et mansis citati omnibus fundo civitatis sacrae maiestatis regiae Mielnik adjacentibus in tribus campis existentibus ad ecclesiam Mielnicensem concernentem, hac aestate non extradiderunt, sed eandem renuerunt, neque ad extremum in agris civilibus citatorum dum frumenta more solito in cumulos componenta percipere eandem decimam permiserunt, imo denegaverunt. Verum eandem decimam et omnia frumenta ad horrea sua invexerunt, quam ibidem in suis horreis et domibus variaverunt, immutaverunt et manipulos exiguos (colludendo actorem), non ad formam consuetam et justam ibidem, nec uti in campis citatorum collecti erant composuerunt, eosque maxima ex parte extriturari fecerunt, sicque extrituratos, variatos et exiguae forma nec usitato ma-

nipulos nomine decimae constrictos actori ad recipiendum exponere voluerunt, nec hucusque integre ac debito modo, uti aequum est, extradiderunt. Insuper neque debitam et competentem justitiam actori recensito requisiti existentes multoties ex concivibus suis Mielnicensibus, agros catholicorum praesertim a rutenis possidentibus ad decimamque praestandam tenentibus, prout actis citatis publicis civilibus de acquisitione et possessione citatorum agrorum satis evidenter illis contra eosdem rutenos probatum per actorem fuit administrare et iis ex annis retroactis recensitis cum praesenti ratione non extraditae decimae manipularis renuerunt, quin ino nuda pollicitatione paratos se offerentes, nunquam ad effectum progredi et ministrare volunt, immo . . . et consulte subterfugiunt. Quo facto paenam taxae decretis sacrae majestatis appositam supra contentam incurerunt in damnaque totidem valoris ac summae actorem induxerunt. Exindeque ad videndum et audiendum paenam taxae suprascriptam, decretis sacrae regiae majestatis injunctam super citatis ac bonis eorum ob contraventionem decretorum sacrae regiae majestatis ac rei judicatae contemptum per sacrae regiae maiestatis iudicium decerni actorique adjudicari, ac utin posterum decreta sacrae regiae majestatis in executionem deducerent, eisque in omnibus satisfacerent, serio judicialiter statui et demandari, ad extraditionem retentae decimae, usitato modo non ex horreis, verum ex campis justa forma manipulorum citatis compelli ac insuper in damnis supra taxatis taxae correspondentibus condemnari, vel prout de his praefata citatio latius obloquitur—die hodierna in actu contenta apud famatum Alexandrum Kalabun proconsulem civem Mielnicensem in domo ejusdem in oppido Mielnik existentem posuit et positionem praefatae citationis tam eidem proconsuli tunc in domo sua personaliter praeventi quam etiam consulibus civitatis ibidem existentibus debite publicavit et notifica-

vit. Super quod eam suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis coram officio actisque praesentibus fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1609—1612 г. № 10933 л. 1044—6

№ 145—1611 г. Декабря 25 дня.

Заявленіе Василя Ярмоловича, православнаго вѣроисповѣданія, о желаніи своемъ праздновать день Рождества Христова по римскому календарю.

Dies festa Nataliciorum Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi adoratores a quibusvis laboribus vacare necesse est ut decet.

Actum in castro regio Mielnicensi die dominico ipso festo Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi anno Ejusdem millesimo sexcentesimo undecimo, sub felici regimine et administratione capitaneatus Mielnicensis generosi domini Alberti Sawicki capitanei Mielnicensis, officialium interim existentium generosorum Hieremia Skolmowski vicecapitanei et Petri Patro Kłopotowski notarii castrensis Mielnicensis.

Jarmołowicz protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens honestus Wasilius Jarmołowicz, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebrequé Nativitatis Domini et Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti juxta Calendarium ritus ecclesiae antiquae splendidae Romanae incidit, quo ab hominibus christianis catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem et si ab ejusmodi religione catholica Romana sit alienus, attamen pro bono exemplo hocidem festum sacrosanctum, quo homines omnes, a laboribus cassare necesse

est, simili modo celebrare et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere intendit et omni studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio opere alios homines pigritiae deditos atque cultum divinum negligentes ad laudandum Deum Omnipotentem cum Ejus unigenito Filio et Spiritu Sancto scilicet Summam et Individuam Trinitatem commoveat et exemplum decens praebeat. Quo nomine hujusmodi solennem protestationem manifestationemque ad officium actaque praesentia fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1609—1612 г. № 10933, л. 1077—8.

№ 146—1612 г. Апрель 25 дня.

Предаточная запись Гноинскаго священника Трофима Вербы женѣ своей **Теодорѣ** Подыцкой на **500 зол. пол.**

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festa solennia Paschae proxima anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo.

Poponus Gnoinensis consorti suae summam inscribit.

Stanawszy oblicznie przed urzędem y xzięgami teraznieyszemi starosciemi grodzkiemi Mielniczkiemi nabożny Trochim Wierzba, pop Gnoienski, zdrowy będąc na ciele y na umysle, odstąpiwszy od wszelakie-o prawa y iurisdicziy swoich iakiechkolwiek, a themu prawu y iurisdicziy groczkiei Mielniczkiei, ile do zeznania niżej mianowanego zapisu należy, dobrowolnie się z dobrami y potomkami swemi poddając y wcielając, iawnie, dobrowolnie y dostatecznie zeznał, isz on slachetnei Chwiedorze Podyczkoy, żenie swey własney, summę pięcseth zlothech monethy y liczby polskiei, themu tho popowi Gnoienskiemu zeznawającemu przez urodzonego Jana Waczewskiego, sekreta-

rza krola jego mezy, woytha Piesczatskiego, obyczaiem dlugu themu zeznawającemu popowi Gnoienskiemu pan Waczewsky wzwyż mianowany membran podług porządku y sposobu prawa Lithewskiego sprawiony dał y s tem membranem y ze wszystkim prawem swem, wolnością y własnością, niez na się tei summy ani membranę, tak tesz y na swę potomki ani na kogo inszego nie zostawując ani wymuiąc, ale iako samemu zeznawającemu popowi Gnoienskiemu ta summa dlugu należała względem wiana przerzeczoney małżoncze swey wziętego, daię, darię y zapisuie czasy wiecznemi. Wolno będzie y iest tey tho Chwiedorze Podyczkiey wzwyż pomienioną summę dlugu pięcseth zlotech polskiech od pana Waczewskiego wziąć y zupełnie odebrać, a po odebraniu quitować y thesz summę wedle woley y upodobania swego, iako zecheze obrocic wiecznemi czasy, wedle terazniejszego zapisu y zeznania dobrowolnego thego to popa Gnoienskiego zeznawającego na tho wszystko, przed urzędem y xzięgami ninieiszemi grodzkiemi Mielniczkiemi uczynionego.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 1077—8.

№ 147—1613 г. Мая 21 дня.

Объявление вознаго о присяжномъ заявленіи священника Прохенской церкви о. Волоса о пожарѣ, истребившемъ въ 1611 году его домъ и имущество, накое заявленіе послужило основаніемъ къ освобожденію отъ уплаты податей въ королевскую казну.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Exaudi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo tredecimo.

Poponis de Prochenki oblata quietationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Wołos, poponus ecclesiae dictae cerkwie in villa Prochenki existens, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas certas quietationis seu recognitionis, a generoso Apolinaro Skiwsky, pro anno millesimo sexcentesimo undecimo exactore super combustionem domus ipsius datas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius recognitionis ea sunt verba.

Wiadomo czynię tą moją recognicyą, isz pop na imię Wołos s Prochenki uczynił przysięgę cielesną przede mną Apolinarzem Skiwskiem, poborcą ziemie Mielniczkiej w te rotę, iako dom ie-o ze wszystkim przy czerkwi Prochenskiej pogorzał; nad to stawił wozne-o generała Jakuba Koladkę y innech ludzi wiele, którzy to pogorzenie w roku them przed świętem Michałem na przesłym roku millesimo sexcentesimo undecimo przyznali. Przeto przychylaiąc się uniwersałowi, one-o od poboru kro. je-o mci wedle uchwały Warszawskie-o seymu wolnem czynię, na czom mu dał recognicyą, isz poboru nie dał. Datum in Mielnik die viges . . . anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo. Apolinar Skiwsky poborca Mielniczky.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда № 10934, л. 166, об. 167.

№ 148—1613 г. Іюля 13 дня.

Заявленіе христіанскаго населенія г. Берестья о причинѣ ужаснаго пожара, въ семь городѣ съ 4 на 5 іюля 1613 года, когда погибли и мѣстные храмы.

Actum in castro regio Mielnicensi sabato ipso festo sanctae Margaretae virgi-

nis anno Domini millesimo sexcentesimo tredecimo.

Ex parte civium Brzestensium contra judeos protestatio ex copia.

Do urzędu y ksiąg ninieyszech starosciech groczkiech Mielniczkiech oblicznie przyszedszy szlachetny Stanisław Kurzelewsky, w miescie kroła je-o mci Brzesciu Litewskiem osiadłosc swą maiąc, imieniem swoim tak tesz szlachetnech y sławetnech burmistrzow, rayczow y inszech wszytkiech mieszczan tegosz miasta Brzescia przyniosł y podał opowiedanie albo oswiadezenie naprzeciwo niewiernein żydom starszem y wszytkiemu zborowi ich żydowskiemu miasta Brzeskiego dostatecznie na cop (iey goto)wey po polsku spisane y rękamy własnymi tak przerzeczonego Stanisława Kurzelowskiego, iako tesz y niektorech osob burmistrzow, rayczow y mieszczan Brzeskiech mianowanech podpisane, ktore iako iest na copiey spisane, prosił urzędu ninieyszego, aby mu było przyęthę, czo urząd przyął y do ksiąg zapisac roskazał, ktore oswiadezenie słowo do słowa tak się w sobie ma.

Mosciwy panie urzędzie grodzki Mielniczky. My ubodzy pogorzeleze, burmistrze, raycze, mieszczanie kroła je-o mczy miasta Brzescia Litewskiego z wielkiem żalem y płaczem uskarzamy się y protestuiemy na urzędzie przed w. m. na niewiernech żydow miasta kroła je-o mczy Brzeskiego wszytkiech starszech zboru icch żydowskiego, iako y żadnego z nich nie wymuając, którzy tho żydowie, iako zdawna nie ieden kroć miasto kro. je-o mczy y mieszczan Brzesczkyech z domy y maiętnosciami icch przyczyną swą nieopatrzności swey od zapalenia ognia z domow y ulicze icch żydowskiej do wielkiego zniszczenia y zubożenia w maiętnosciach icch przywiedli, czo się iem ladaiako za zamysły y za udawaniem icch inakszem stuczniem, chytrem wedla zwykley iudaszowey inwencyey icch zwiodło, teras temi czasy, pod czasem bytnosci icch mezi panow konfederatow w Brzesciu, ci żydowie po-

mienieni mając pewny zakas y napomnienie, zaras skoro za przyazdem ieh mezy panow konfederatow do Brzescia w roku 1612, aby od ognia w domiech ich żydowskiech pilność y przestroga była od samych gospodarzow, czasow y godzyn niezwykłych, w noczy po wybyaney aby z ogniem zasiadanie y żadne biesyady. *) kow picia ludziom swowolnem nie byli kromia sam nia do godziny zwykłej wybyancy, to wszystko żydowie na stronę ebie puscivszy, y lekcze sobie upominanie chrzescianskie urzędow (mies)kie do dobrego spolnego należące, poważając, ktore nie ie dla wiadomosci wszem tak chrzescyanom iako y żydom przes podwoyskyego w rynku y w uliczach na mieszczach zwykłych obwołane było, na to niez niedbając, a prawie to sobie w smiechy y żarty wszystko puszczając, a to w nadzieję tę czyniąc, isz sami żydowie starszy Brzesczezy Saul Judicz, Mendel Uryłowicz, Jozeph Izraelowicz z inszemi mając nad zamierzenie w prawie y w constitucyach opisano na sobie nieiaką prywatną zakupną iuridikę wszystkiech żydow y do tego arendę pożytkow starosciach, młynow, mostowe-o, grobelnego, gorzałki szynkowania przes ręce ich y tem wiodąc nad chrzesciany swoy rząd, wedla myśli y zdania swojego niezbożne ceny we wszystkim tem, czokolwiek w arendzie, w handlach y kupiach swych mają wymyslając, będąc tylko przysądzeni dekretem swiętobliwey pamięci krola Stephana ci żydowie do czwartey części pożytkow miesekiech, a nie daley, nad to wszystko tem więczey sciskając chrzescyan y wyniozszy się wzgorę, wziąwszy stąd wielką potęgę przeciw nam chrzescyanom czysz pomienieni starszy żydowye, sędziowie, rabinowje żydowscy y arendarze prowontow, dozwoilwszy inszem wszytkym żydom w Brzesciu mieszkającym kupeczom, przekupuyom, rze-

mieslnikom, wszelakiem żydom, ktorech się między niemi namnożyło, swey woli zażywac, we dnie y w noczy, czasow niezwykłych, wszelakye handle, roboty, rzemieślna y w dni świętę uroczystę y w noczy szynki odprawować y sami ci starszy żydowie dla korzysci y pożytku swego z niemi spolnego nabycia w tem iem zapomożenie dawszy swemi własnymi pynędzmy y nakłady y różnemi napoiami, małmazją, winem y miody przy (gor) zalkami y piciami przywozneni y inszą, temu podobną materją do (niech) należącą dobrze ich opatrzywszy, y sami żydowie z swowoli grosza dosiadając y onem biesiad we wszem spolnie d gaiąc, nie upatrując niez przyszłego niebezpieczeństwa ie nam zawsze przypadkiem swięzym inszech miast w oczu wizerunkiem y na pamięci było y onem nierasz przypominano, aby od ognia w domiech gospodarzów ostrożni byli, yle pod tem czasem bytnosci panow konfederatow, między ktoremi ludzy swowolnych niemało bydz może. Pogardzając oni tem wszytkiem dla tego, isz pod iurisdiczyą zamkową są y do tego swą iuridykę prywatną, zakupną, mając, zuffale się w tem nam stawiając y wynosząc, a zwłascza isz na ten czas je-o mosć pan Wilenski, główny starosta Brzesczky, mieszkanie swem od tego miasta odległem bycz raczy, wszytką prawie na sie sami wziąwszy ku znieważeniu praw, wolności y urzędu przysięgłego napominania nizacz sobie nie mając, temi insolentiami swemi iako się wzwysz pomienilo dali wielką a okrutną przyczynę do zguby y zginienia miasta krola je-omci Brzesckiego y mieszczan w niem mieszkających, iako y osob duchownych y swieczkiech y zacnych slaheczkiech stanow takowem sposobem, isz roku terasz idącego tysiąc seseszetnego trzynastego, miesiäcza Julla na dzien piätý tegosz Julla piätku, prawie po piätę na szostey godzinie, w noczy, na czalem zegarzu, czasu zasiadania biesiady, szynkow

*) Въ книгѣ верхній край листовъ отъ сырости сминли и выкромшились.

odprawowania niezwykle ogniem zmochnionem z domu żyda Brzeszkiego Jakuba Zabyaki z ulicze swej żydowskiej spalili miasto Brzeskie, to jest wszytek rynek dobrze ubudowany, także ulicę Kowalską asz do samęy bra(my) y bramę samą, ulicę Mikolinską y na wale wszytkie y potem do mostu Muchawieczkie-o y łaźnie miejskie . . łaźnią y poł mostu tego, dwory zacnych osob duchowneh rzymskiej religiey iako y greckiei, kościół główny fary z srebrem (nacz) yniem, z dworem plebanskim, ze dzwony y szkołą rzymską, także czerkiew murowana świętego Nikoli opalona zwierzchu y dwor jego mczy oycza metropolitow wszythek zgorzał, dzwony, szpital, szkoła s poddanemi xiędza pro(bo)szczowemi y je-o mczy oycza metropolitowemi, z domami y majątnosciami iech, ku themu w rynku domy osob szlacheckieh stanow niemało, do sądowy je-o mczy pana wojewody Mscisławskiego, wojta Brzeskiego, ratusz miescky gdzie byli w skrzynce stołowej, iako pisarz miészcky sprawę dał, protokuł spraw miesckieh sądoweh, wiecznoscí y zastaw, protestaczy y obdukeyi różnych osob o grunty miesckie y o różne rzeczy zapisowania zgorzał y sprawy gotowe przy niem, ekstrakty popisane, ku temu regestr wybierania poborow troyga z miasta Brzeszkiego, wedla uchwały seymu Warszawskiego, za rok terazniejszy tysiączny szescsetny trzynasty, to wszytko pogorzało. A miesczan domy wszytkie rynkowe y ulicnę, także w rynku kramow, kletek kupieckieh chrześcianskieh w kilka rzędow do kilkadziesiąt z różnemi y rozmaitemi kupiami, handlami, towarani y pieniędzi gothowemi pogorzało, rozebrano y roskradziono. Rynkoweh w lidzbie domow przednieh y inszech sto siedmdziesiąt z majątnosciami iech prawie w niwiecz ogniem obroczone, które potem na regestrze mianowane będą y szkody barzo wielke, lekko szacuiąc na dwakroć sto tysieczny samemu miastu uczynione, którzy pogorzeli-

czy zatem przyszedszy do wielkiego a prawie ostatne-o upadu w chudobach swech, także postr(adali) wszytkiego obescia domowego, pieniędzy gotoweh, złota, sre(bra) szathy, zastaw różnych ludzy, statkow rozmaitech, ceny, mi(edzi) napoiow rozmaitech, tak za pieniądze gotowe. sy y nawyszynk do czasu pewnego zapłaty nabranech, m(almazey), wina, miodow beczkami przasnech y syczonech w sklepach y piwniczach, piw Węgrowskiech przywoznech, Garwolinskiech y prosteh niemało s piwniczami pogorzało, teras sami nędzną po czudzech kątach y po uliczach z dziatkami swemi iako iedni czygani tułamy się, skąd niewierny narod poganski żydowski uciechy nad nami chrześciany y y urągania zażywaią. A osobliwie kromia osob miesczkich, domow szlacheckieh y poddanych ich w liczbie, które osobliwie na regestrze y skody swe mianować czaszu prawa będą, gdysz tak gwałtownemu ogniewi żaden odpor dać się nie mógł za przyczyną samych tych żydow, którzy ani się poczuć y postrzeecz w tym, ani wprzod zaras przysłemu niebezpieczeństwu zabiegać y czasu tego przypadku żadna obroną bydz nie chcieli. W czym wszytkiem onym samym żydom starszem y wszytkiemu zborowi ich żydowskiemu miasta Brzeszkie-o wine daiemy w tych skodach naszych od ognia miastu y miesczanom stałych s przyczyny nieopatrzności, nierządu y niepilności w ulicze ich żydowskiej, a wzgardy napominania urzędowego y obwołania publice. A czo więtsza, iż z ulicze y domu ich żydowskiego tego ognia na to miescze krola iego meci y domy pogorzałe wypadłe to spalenie y pożoga udziałana, które to domy y majątnosci ich pogorzałe na osobliwym regestrze spisane, oswiadezone y czaszu prawa pokazane będą. I to przytym opowiadamy na tych że żydow starszych y wszytkieh, isz oni zarasz skoro po tej pożodze y spaleniu miasta skoro dzień targowy piątek nastąpił, tedy in instanti

wszystkie targi, handle, kupie, przedaże ludzi y kupieckich y swych żydowskich, co by sie miało na rynekow u mieszczan odprawować, oni to wszystko na rynek swoi żydowski przed bożnicę swą żydowską y na placze szwe żydowskie ob nie y łakomie sami sobie pożytki wszystkie y targowe przy asto nam chrześcianom te pożytki y targowe należące odiełi zażywania, prawom y wolnosciam naszym na to należącym w tym wielece ubliżyli, ku krzywdzie y skodzie niemaley miasta y nas poddanych krola je-o mei. A iako przed tym o pierwsze požogi y o skody, tak y teraz nie mogacz s tymi żydami nigdzie yindziei, gdysz pod iurisdictionią zamkową z niemi trudna rosprawa, za praktyczkami ich słusznemi, yako z arendą prowentow zamkowych y iuriditia prywatna zakupną majączymi, w tak wielkich doleglosciach y skodach swych teraznieiszych sprawiedliwosci sobie dowodzić, w czym iako o skody y w dobrach kro. je-o mei poddanem je-o kr. mei podzialani, referuięz się na własny rozsądek krola je-o mezi pana naszego meiwego, niez w tym nie ubliżaięz iurisdictioniey je-o mei pana starosciney w inszych rzeczach y sprawach z osob żydowskich należaczei, prosiemy ubodzy pogorzelezy, burmistrze, raicze, mieszczanie Brzeszczy, aby ta protestatia, žaloba y opowiadanie nasze na urządzie kro. je-o mei bliżsem starostwa Mielniczkie-o przyięto y zapiszono bylo. A isz się ta protestatia nasza tu do urzędu donosi y nie zaraz po tym uczynku, tedy przyczyna tego, iż ci żydowie iako poddani y arendarze zamkowi mają po sobie ku obronie urząd tenże zamkowy; a druga, iż za tak wielkim gwałtownym pożarem ognia, ktory ledwie przez kilka dni potym w miescie y rozruchy onego utolie sie mogli, teraz ledwie do siebie przysedzy checzęz napotym z onemi o the skody nasze požoga z przyczyny ich zadzialani prawnie czynić, wszysezy y kożdy zosobna u k uszkodzony wedla

prawa onych dowodzić na urządzie w. m. grodzkiem ym protestuięmy się y prosiemy, aby do act urzędowych zapisza nasze-o meiwego pana słudzy nainizsi burmistrze (raicze y mieszczanie) nie miasta kro. je-o mei Brzeszczie-o Grzegorz Piotrowicz B(urmistrz Brz)esczki manu propria. Stanisław Kurzelewski raicza miasta Brzeszcziego ręką swą. Wasili Hacıuka raicza ręką swą. Hrehory Omelanowicz raicza ręką swą. Гурия Федорович рауца. Томаш Wisniewski.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда № 10931, л. 205 206 об.

№ 149—1614 г. Февраля 24 дня.

Объявление вознаго оъ убыткахъ отъ пожара, понесенныхъ священникомъ Мельницкой Пречистенской церкви, о. Иеронимомъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima anno Domini 1614.

Poponis Mielnicensis relatio ministerialis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis Regni providus Stanislaus Michalkowicz, autenticus et iuratus, officio praesenti notus, cum nobilibus Valentino Biernackkj et Mathia Trembiezki secum personaliter comparentibus et ad omnia infrascripta ultronee sibi attestantibus, coram eodem officio praesenti in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse cum praefatis nobilibus evidentius testimonii causae sibi adiunctis, sabbato post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxime praeterito, ex obductione religiosi Hieronimi poponis ecclesiae ritus graeci dictae Przechickiei in oppido Mielnik existentis, horreum praefati poponis cum omnibus frumen-

tis ac camponaria ab igne conflagrata tum et ecclesiam praefatam Ruthenicam dictam Przeczysta ab anno defectatam vidit et debite conspexit. Super quod eam suam relationem praefatus ministerialis fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1612—1618 г. № 10934, л. 422.

№ 150—1616 г. Августа 1 дня.

Ограничение им. Бѣлавичъ, съ данными о Св. Георгіевской Бѣлавичской церкви. и церкви Пятницкой въ м. Пескахъ.

Akt ekstraktu ziem. pttu Wołkow. ograniczenia na majątność Białawice cum attinentijs J. W. J. P. Oskierce, generał majorowi woysk W. X. Litt. służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodmego, miesiąca Augusta dwudziestego siodmego dnia.

Na urządzie J. kr. mści grodzkim Wołkow. et coram actis ejusdem officii stanowszy personaliter I. pan Jan Siekierz Siemienowicz, regent grodzki xwa Zmgo, ekstrakt ziemski pttu Wołkow. ograniczenia na majątność Białawice cum omnibus attinentijs, w powiecie Wołkow. sytuowaną. J. W. I. P. Ludwikowi Oskierce, generał—majorowi woysk W. X. Litt. służącego, po rusku pisanego, ad acta podał, którego tenor sequitur talis.

Wypis z knieh wieczystych ziemskich powetu Wołkowyskoho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysiacza szes-sot dwadecat treteho, meseca Jula os-moho dnia. Na rokach sudowych ziem-skich o Swetoy Troycy Swiate Rym-skom prypałych y sudownie w Woł-kowysku otprawowanych, przed nami Pro-kopom Dolskim sudieju, Bohdanom Mas-salskim podsudkom y Szymanom Horo-delskim pisarom, wradnikami sudowymi ziemskimi powietu Wołkowyskoho, staw-szy słuha ieho milosty kniazia Michajła

Dolskoho, kasztelana Berestenskoho, pan Mateusz Mozyrka ses wydymus grodzki Wołkow. perenesł y wpisaty dał, kotory słowo ot słowa wpisuiuczy tak się w sobi maiet. Wydymus z knieh grodzkich wradu hospodarskoho starostwa Wołkowyskoho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysiacza piatsot dewetdesiat dewiatoho, meseca Dekabra dwadecat perwoho dnia. Na wrad-e ieho korolewskoy milosty grodzkom Wołkowyskom, starostwa iasnie welmożno-ho ieho milosty pana Krysztoffa Monwida na Dorohostaiach, marszałka naywyszsoho welikoho kniazstwa Litowskoho, starosty Wołkowyskoho y Mstybowskiho, derżawcy Szereszewskiho y Wielunskiho, przedomnoiu Waclawom Żardeckim, podstarostym Wołkowyskim y u knieh grodzkich staw-szy oczewisto woznyie powetu Wołkowyskoho Peter Stanisławowicz Iskułd, a Paweł Stanisławowicz Stryha y pry nich storona szlachty Andrey y Paweł Tyninowie, wsi zhodnie podali y przyznali kwit ku zapisaniu do knieh grodzkich Wołkow. so-zuania swoieho w sprawie niżey menenoy, kotoryi z peczatmi ich tak sie w sobi maiet:

Ja Peter Stanisławowicz Jaskułd, a ia Paweł Stanisławowicz Stryha, woznyie powetu Wołkow, a my Andrey y Paweł Tyninowie, ziemianie hospodarskie powetu Wołkowyskoho, na tot czas storonoiu pry woznych buduczynie, soznawaiem tym naszym kwitom, iż w roku teperesznim tysiacza piatsot dewietdesiat dewiatoho, meseca Dekabra czotyrnadecatoho dnia, uradnik jasnie wielmożnoho ieho milosty pana Andreja Leszczynskiho z Leszna, wojewody Berestkoho Kuiawskiho Belawicki, pan Frydryk Turski za rozkazaniem y listom otworystym o podanie Belawicz do neho, pana Turskiho, ot ieho milosty pana wojewody Bereskiho Kuiawskiho pisanym imienie Belawiczy zo wsim budowaniem dwornym y humennym y dworec z oboroitu, zboże y bydło wszelakoie wyprowadiwszy, niszczym to, szczo tolko pasnoiu dwornuiu żytom zasieienoiu, do toho boia-

re zo wsimi ich gruntami y zo wszelakimi ich powinnościami y cerkow pry dwore Belawiczach założenia swietoho Juria y z zemlami, nadaniem y wszelakimi dochodami cerkownymi, ohorodniki dwornie mesteczko Peski z cerkowiiu pry mesteczku założenia Piatenki Swiatoie, zo wsimi zemlami y dochodami cerkownymi y z zamkom starym opalym pry mesteczku Peskach, zo wsimi sełmi, ich powinnościami, także y z puszczoiu do toho dwora Belawicz y mesteczka Pesok należaczoju, z oziermi, z stawy, z młyny, z sążawkami, z rekami, z rzekami, rzeczyszczami y kryniami, z berehami, z łowieniem ryb, z senozatmi, z bołotami y wypustami, z łowieniem zwiera y ptastwa wszelakoho y z hony bobrowymi, zhoła na ieho miłosty pana wojewodu Bereskocho Kuiuawskocho y ni nakoho innoho niczoho nie zastawuiuczy y nie wymuiuczy, iako sie sama w sobi ot mała do welika w szyrkostiach swoch przed tym meło y teper maiet, tak, iakoby menowanoie nie menowanomu, a nie menowanoie menowanomu niczoho nie wymowało y ni na żadnoy pereszkode nie było, vse ohułom ieho miłosty panu podstolemu pustil, popustil, w moc y w derżanie do spokojnocho używania, zobrawszy woytow, tiwunow, meszczan, lesniczych, osoczniokow y mužow starych swedomych, ludey dobrych, wery hodnych, z kotorymi położenie hranic toho imenia Belawicz y Pesok znaczynie, a pewnyie okazawszy, w takowych hranicach niżej opisaných zawel y podał zastawnym obyeczajem w summie penazy w listech zastawných pomenených, a menowite to iest peczawszy od hranicy gruntow borowiznych ieho miłosty pana Andreia Jundyła, marszałka powetu Wolkowyskocho, ot uroczyszcza pewnocho, ot potoku, werch rzeczki Swisłoczki y wziawszy z wschodu słońca, iduczy na połuden, taia rzeczka Swisłoczka hraniczyt po prawey storonie rzeczki Swisłoczki grunt Belawicki koncami przysli wołoki sela Turowlanskocho aż do hostynca, kotory idet z Piesok de Wolkowyska,

hdesia staczaiut wołoki Turowlanskie z wołokami mestkimi Pieskowskimi y idut kray hostynca wyż menenocho y perechodet czerez rzeczku Swisłoczku, a z hostynca idet hranica wprawo aż do rzeczki Strubnicy zakłami y czerez rzeczku Strubnicu po grunty koniec włok sela Miżowskocho, hde stoit sosonka z podtesanym holiem, a za toieiu wseiu hranicoiu po lewoy storonie tak wyżey iako y niżej na obie storonie, po różnych mestcach niwami meży ziemiany hospodarskimi Strubnickimi leżył grunt folwarku, kotorocho derżał nieboszczyk Dmuchowski, do Belawicz przysłuchaiuczy y należaczy; kotoryie to grunty zarowno z imieniem Belawickim ieho miłosty panu podstolemu pan Turski podał y zawel. A ot toie wyż rzeczonoie sosonki polem znouu do rzeczki y czerez rzeczku Strubnicu y czerez dorohu, kotoraia idet ot karczmy Strubnickoie do sela Miżowa y wpadaiet hranica steżkami meży chworosty aż do dorozki polnoie, a z dorozki idet kolenom na ukos wlewo na senozat popowskuiu Belawickuiu, prozwanuiu Chmelina, a z senozaty Chmeliny czerez rzeczku Miżowku po senozaty Miżowce do haiu olchowoho Dowgirdowskocho, a po kray haiu czerez dorohu, kotoraia idet z różnych mestc do dworu Belawickocho, meżoju staroio do gruntow oromych Miżowskich morgow paszni dwornioie Belawickoie, a ot paszni dwornioie zakłami aż do gruntow morgow ohorodnikow Belawickich nazwanoho pola Dylewszczyzny, a z Dylewszczyzny idet hranica czerez łuh, a ot łuha zakłami y kolenami idet do potoku nazwanioie rzeczki Orlewiki, a ot rzeczki Orlewiki udałsie steszka kolenom w lewoiu storonu po kray gruntu pana Komaiewskocho, tamże daley udałsie steszka, kotoraia graniczyt y poszła wprawo gruntom nazwanym Orlewo y przysła do kopca staroho, do uroczyszcza Miliwody, ot toho kopca wlewo po kray gruntu pana Komaiewskocho y idet czerez dorohu, kotoroio iczdiat do Pliszczy z Piesok y idet pietoio po kray gruntow su-

meżnych pana Komaiewskoho y kniazia Jesifa Hlinskoho y inszych, a wpieraiet do rzeczki Pliszcy, a z Pliszcy wyszło wlewo mimo grunt pana Ordyncow, ktoroho derżyt ot pana Komaiewskoho y idet aż do pola nazywaiemoho Kopina, a ot Kopina idet prosto do hostynca, kotory idet z Wołkowyska do Piesok uhłom, ot toho hostynca udalasia hranica w prawo aż do leska, a ot leska do luźka, nazwanoho Woniaczoie wody, a z Woniaczoie wody do pola nazwanoho Hur, a z Hur do Barszczowa pola, tamże wzo prostro meża idet, hraniczeczy czerez dorohu, koraia idet z Moczulnoie do Koledicz y pryperaiet do gruntu ieho miłosty pana Mikołaiia Karpia, podkomoroho Wołkowyskoho y nieboszczyka pana podskarbieho Nowosielskich, hdesie roschodiat grunty boiar Białawickich z gruntami sęła Beławickoho, nazwanoho Koledicz y prychodiat koncami do gruntu ieho miłosty pana Karpiowoho y nieboszczyka pana podskarbieho wyż rzeczonych Nowosielskich, potul poczawszy aż ot rzeczki Swisłoczki iduczy na południe wsie po lewoy stronie grunty Strubnickiie ieho miłosty pana Komaiewskoho y inszoie różnoie szlachty koło Strubnicy mieszkaiucznych, a po prawoy stronie grunty Beławickie; tamże znowu poczawszy ot prystia y poczatia gruntow Nowosielskich idet hraniczkoiu do kopcow dwuch starych po kray gruntow Nowosielskich, ot ostatecznoho kopca welmi udalasio wlewo, w grunt Nowosielski wpieraiet w uroczyszczu prozywaiemoie pole Dubrowia, a ot uroczyszczu Dubrowa poszła prosto meżoju znacznoiu, hraniczeczy do boru Beławickoho, nazwanoho Chrominoho Boru, a wiechawszy w bor prosto hranicoiu czerez hostyniec, kotory idet z Rosi do Beławicz, wyiechawszy z boru prosto aż do kopca narożnoho, od ktoroho hranica dorozkoiu wlewo udalasio do sęła Wołpenskoho, nazwanoho Prystralowicz, ktoroju dorozkoiu, mało szto iechawszy, dorozka znowu daley proszła wlewo, a hranica znacznaia

z toie dorozki poszła wprawo, na kotorey y kopcy sut znaczynie, potul iduczy na zachod słońca grunty y bory po lewoy stronie Nowosielskiie ieho miłosty pana podskarbieho, a po prawoy stronie bory y grunty Beławickiie. Tutże na nowoie poczawszy ot skonczenia gruntow Nowosielskich hranica delit grunt Beławicki z gruntem sęła ieho korolewskoy miłosty wołosty Wołpenskoie, sęła, nazwanoho Michalow, w ktoroju to hranicu wpieraiet koncy wołok sęła Beławickoho za Żarudawia, a z toie hranicy wprawo poszła meża z kopcami znacznymi y starymi y wpieraiet w Berezowo bołoto do kopcow starych znacznych, a ot tych kopcow wlewo poszła hranica znowu kopcami starymi dosit znacznymi aż do rzeczki Pliszcy, koraia rzeczka Pliszca delit grunt, to iest za rzeczkoju Pliszczoiu po lewoy stronie grunty sęła Wołpenskoho, nazwanoho Michalow aż do boru Wołpienskoho, a po prawoy stronie grunt sęła Beławickoho, nazwanoho Zielwiany, y z rzeczki Pliszcy poszła hranica wprawo mimo bor Wołpienski na kopcy starye znaczynie y woszła aż w reku Niemon, a Niemon, uwerch wody iduczy, woszła hranica w rzeczku Zelwu, a rzeczkoju Zelwoiu niebliżu iduczy uwerch wody y pereszedszy czerez rzeczku Zelwu, przyszedszy do troch dubow welikich, meży kotorymi dubami na wypustach sęła Zelwianskoho kopce starye znacznie osypany, od ktoroho kopca idet hranica prosto czerez tyie wypusty Zelwianskiie na bor, nazywaiemy La, dodo dorohi staroie ku horce, na kotorey horce kopce ot ktoroho kopca idet stena prosto czerez tot bor kopcami znacznymi starymi ohraniczona y natesy sut starye na sosnach, a minuwszy ot reki Zelwy kopcy czotyry, znowu pospołu na hranicy kopcy dwa, ot tych dwuch kopcow idet hranica prosto czerez totże bor do dorohi, koraia idet z Piesok do Mostow, na toj hranicy, niżli pryide do toie dorohi, kopcow usypanych dwacet y olyn, a pryiechawszy do toie dorohi, koraia idet z Piesok do Mostow,

od piaty pospołu kopcow try, za kotorymi to wsimi kopcami, poczawszy ot reki Zelwy aż do piaty dorohi, po lewoy storonie bor ieho korolewskiey miłosty Mostowski, a po prawoy storonie bor Belawicki; tam że niepodaleko ot toie piaty podle dorohi po prawoy ruce, iduczy z Mostow do Piesok, kopiec pierwszy, potom iduczy tamże ku Pieskom po lewoy storonie odyń po druhim kopcow try, a potom kopec odyń po prawoy storonie dorohi ku Pieskom że ieduczy; ot toie dorohi pry wołokach Pieskowskich kopec odyń, a drugi niepodaleko narożny, od ktoroho kopca narożnoho u hostynca Wilenskoho, kotory idet czerez Mosty do Pesok, protywko sobie kopcy dwa obapoł dorohi; tamże ot tych dwuch kopcow, kotoryie sut pry hostyncu u dorohi Wilenskoie, na toy hranicy, kotoraia idet ku obrubu boru pana Komaiewskoho, kopcow trycat dwa, na hore kopec odyń nowousypany od gruntow pana Komaiewskoho, hde ustawaiaet hranica Mostowskaia, a poczynaiaetsia hranica z borom pana Komaiewskoho, nazwanym Obrubom; tam na toy stenie z panom Komaiewskim niet kopcow, odno hranica staraia znacznaia idet prosto do pola, nazwanoho Draniny, tak też y ot obrubu, hde sie poczynaiaet pole Draniny, hranica stenoiu prosto idet do hostynca, kotory idet z Mostow do Słonima, do piety pola, nazwanoho Lipniku; w tom polu Draninie po lewoy storonie grundy pana Komaiewskoho, pana Szunka y nieboszczyka Woropaia, a ot toie piety Draniny poczynaiaetsia hranica od dorohi, kotoraia idet z Mostow do Dereczyna na choyku Komlatniu, kotoraia choyka stoit na hranicy, ot toie choyki idet do piety y gruntow Dereczynskich; w tom polu Lipnikach z hranicoiu po lewoy storonie, iduczy ku Dereczynu, grundy pana Komaiewskoho, pana Szunka y Woropaia, meży kotorymi gruntami po rożnych miestcach niwkami leżył grunt, nazwany Panasowski, ku imieniu Bielawickomu należaeczy, kotory to grunt pan Turski z imieniem Bielawickim ieho miłosty panu pod-

stolemu zawel y podał; a ot pety gruntow Dereczynskich idet meżoju staroju czerez pole, nazwanoie Zurydowo y czerez chworosty berezowyie lesa, rożnoho derewa, hde stoit ilmina derewo z znakami oszczepami naporotymi y z natesami naroslymi, hraniczeczy ot rożnych uczestnikow rożnych panow Dereczynskich, z lesy Belawickimi idet do bolota, nazwanoho Dubowca, koło rzeczki Zurydowki; na tojże hranicy na bolote Dnbowcu stoit oleha, na kotorey olsie sut znaki staryie porotyie naksztalt kryżow od oszczepow y natesy naroslyie, a ot toho znaku olchowoho idet hranica z Dereczyncey czerez les y boloto, nazywaie moie Ostrowki, na ktorom bolote Ostrowkach y na hranicy staroy iest znak stary narosły oszczepami naporoty, pod werch na derewie welikom osowom, a iduczy ot toho bolota Ostrowki toiuż hranicoiu staroju do uroczyszcza, prozywaiemoho Żerstwianika, czerez les y boloto, na ktorom uroczyszczu Żerstwianiku sut znaki staryie na troch derewach, na berezynie, olszynie y na osinie naroslyie oszczepami poporotyie; a ot toho uroczyszcza zerstwianika hranica iest znacznaia czerez les y boloto, nazwanoie Berezyne, idet hraniczeczy z ieho miłostju panom Andrejom Jundylom, marszałkom Wołkowyskim; na tojże hranicy staroy y na bolote Berezynach sut znaki staryie na dwoch berezach natesy siekierami narubanyie, zdawna naroslyie, y wychodiaeczy hranicoiu toiuż staroju znacznoiu z bolota Berezyne wpadaiaet hranica także znacznaia staraia, hraniczeczy z panom marszałkom aż do uroczyszcza y lesow, nazywaiemych Hrebieniew, hde sie po lewoy ruce nayduiet Hrudok podolhowaty naksztalt hrebli, tamże idet hranica potomuż staraia znacznaia, ot onoho Hrudka, deleczy lesy y senozaty bolotnyie z panom marszałkom—po lewoy storonie hranica les pana marszałkow, prozywaiemy Hrebieniew, a po prawoy storonie hraniczeczy les Belawicki, prozywaiemy Olehowec y idet taia hranica aż do skonczenia toho lesa Olchowca y Hrebieniew na se-

rożat bolotniuiu kolenom w prawuiu storonu do dorozki, ktoroiu poddanyie Belawickiie iezdiat do lesow y do senożaty zimoiu, a ot toie senożaty y ot kolena pomenenoho poczynaiesie les Kruszynno y idet na ukos czerez senożat zarostuiiu w prawuiu storonu, hranica staraia znacznaia do rzeczki Kruszyny, ktoraiia rzeczka Kruszyna idet hraniczeczy z panom marszałkom mestcy roznoho derewa lesy, bory, a mestcy po kray lesu senożatmi pry gruntech oromych, do Bełowicz prynależaczymi y wpadaiet w reku Zelwu, tamże iduczy rekoiu Zelwoiu po wode uniz y czerez reku Zelwu pereszedzy po druhoy storonie, prychodit y w rzeczku Zelwu wpadaiet potoczek, nazwany rzeczka Studenec, ktoraiia rzeczka Studenec uwerch iduczy hraniczyt z grundy pana marszałkowymi dworca ieho miłosty nazwanoho Pacowlanskoho z grundy Bielawickimi sęla Turowlan y idet czerez dorohu, ktoraiia doroha beżył ot Piesok do rożnych meste y sęł y idet taia rzeczka Studenec aż do haiu Belawickoho sęla Turowlanskoho, prozywaiemoho Jelinki, hde sie poczynaet tot Studenec, a ot toho haiu pomenenoho y ot Studenca idet staraia pewnaia y znacznaia hranica, deleczy od gruntow Pacowlanskich, kotoryie leżat po lewoy storonie hranicy y idet zajmuiuczy trochu na ukos w lewoiu storonu Chwaiewskoho lesu y z lesu wychodit aż do hostynca, kotory idet z Piesok do Rohoznicy, hde hostyncom trohu wzwyż iechawszy ku Rohoznicy, poczynaet sie hranica z hostynca rownym y idet odnym, druhim y tretim mestcom kolenom na ukos w lewoiu storonu y pryszedszy toieiu meżoiu, ktoraiia idet tretym kolenom do meży blisko tohoż hostynca, z Piesok do Rohoznicy iduczoho, hde sie poczynaet meża, ktoroiu pereiezd dorozka znat bywała y idet aż werch Swisłoczki rzeczki, ot ktoroho miestca poczalasie hranica toho imienia Belawickoho opisowat; tamże idut po lewoy storonie grundy pana marszałkowy folwarku ieho miłosty wyż menenoho do Pacowlan prynależaczynie,

a po prawoy ruce grundy Belawickiie aż do werchu rzeczki Swisłoczki, hde sie hranica skonczyła. O czom szyrey dwor Belawiczy, mesteczko Pieski, cerkwi, zamok, sęła zo wsimi ieh powinnościami y ohraniczeniem toho wsieho imienia Belawickoho na inwentaru ot pana Turskoho za pieczatiu y z podpisom ruki ieho y z peczatni naszymi zapieczatowanym ieho miłosty panu podstolemu danom opisano y dolożono iest, ktoroho to podawania czerez pana Turskoho Belawicz y Piesok z zawożeniem y okazaniem około wseho toho imienia Belawicz pewnych starodawnych y znacznych hranic, opisawszy ich dostatoecznie wodluch swiedomia naszoho podawania pana Turskoho, daliesmo ses nasz kwit ieho miłosty panu podstolemu wielikoho kniastwa Litowskoho ku zapisaniu do knieh grodzkich Wólkowyskich z naszymi pieczatni. Pisan w Belawiczach roku, meseca y dnia wyż menenoho. U toho kwitu pieczatey prytysnonych czotyry. Kotoroieź toie oczewistoie soznanie woznych y szlachty zwyż menenych do knieh grodzkich Wólkowyskich iest zapisano, a po zapisaniu y ses widymus w roku teperesznym tysiacza szescesot szesnadcetom, meseca Auhusta perwoho dnia za derżawy starostwa Wólkowyskoho wielmożnoho pana, ieho miłosty pana Andreia Woyny, krayczoho wielikoho kniastwa Litowskoho y za nas wradnikow grodzkich od ieho miłosty buduczych, pod pieczatiu moieiu mene Juria Mossalskoho podstarosteho y z podpisem ruki mene Alexandra Snarskoho pisara storonie potrebuieczoy iest wydan. Pisan w Wólkowysku. U toho widymusu peczat prytisniena odna, a podpis ruki pisarskoie tymi słowy: Alexander Snarski pisar. Kotory to widymus grodzki Wólkowyski z wseiu rezoiu w nem opisanoiu za potrebowaniem slubi ieho miłosty pana Beresteyskoho do knieh ziemskich Wólkowyskich słowa do słowa iest wpisano, z kotorych y ses wypis w roku teperesznym tysiacza szescesot dwacat tretim meseca Awhusta dwacatoho dnia wżo

po zoystiu z toho swita pana pisara, kolehi naszoho, pod naszymi pieczatmi y z podpisami ruk naszych wielmożnomu ieho miłosty kniaziu Michayłu Dolskomu, kasztelanu Berestenskomu iest wydan. Pisan w Wołkowysku. U tego ekstraktu przy dwuch pieczęciach podpisy WW. I. PP. urzędnikow ziemskich Wołkowyskich temi słowy. Po smerty pana pisara Prokop Dolski sudia ziemski Wołkowyski. Po smerty pana pisara Bohdan Massalski podsudek Wołkowyski. Ktory to ekstrakt za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg Wołkowyskich grodzkich przyięty y wpisany.

Изъ актовъ книги Волковыскаго городскаго суда за 1777 годъ, № 10680 л. 1341—1346.

№ 151—1621 г. Сентября 8 дня.

Духовное завѣщаніе землянки Настасьи, урожденной Жабо, жены Шимона Григорьевича Мерскаго, съ данными о. церкви въ им. Мерахъ.

Лета Божего нароженя тисеча шестсот двадцат второго, мца мая двадцать пятого дня.

На рокох земских водлуг порядку статутowego на завтрее по Светой Троицы святе римском прыналых и судовне отправоват зачатых, перед нами Яном Самсоном Подбереским судею, Даниелем Туром подеулком, а Яном Костялковским писаром—врадниками грекими земскими Браславскими, постановившысе очевидно пан Александр Мирекій покладал самый орыгинал тестамент небожчыцы пней Мирекой, матки своей, а пры нем и вышсе з него кгородскій Браславскій и, переносечы его водлуг права, просил абы бы до книг земских Браславских уписан, который уписуючы слово от слова так се в себе маеть.

Выпис с книг справ кгородских замку грекого Браславского.

Лета Божего нароженя тисеча шестсот двадцат второго, мца мая двадцат второго дня. На враде греком кгородском Браславском, передо мною Яном Шостаковским, подстаростим Браславским, будучым от велможного пна его млсти пна Януша Скумина Тышкевича воеводы Метиславского, старосты Браславского Юрборского и Нововолского, постановившысе очевидно землянки грекскій повету Браславского его млсть пан Александер Шыманович Мерскій, тестамент землянки грекой тогож повету Браславского, ей млсти пней Настазьи Жабянки Шымановое Мерское, на враде оповядал и покладал, а покладаючы просил, абы тот тестамент водлуг науки права посполитого до книг кгородских Браславских был актыкован, который тот тестамент я врад огледавшы и прочытавшы, видечы быт реч слушную, велел есми до книг уписат, который уписуючы в книги слово в слово так се в себе мает.

Во имя Отца и Сына и Светого Духа, Бога в Троицы Едынего, стан се ку выпелненю всех речей нижей тут описанныхъ. Амин. Я Настазья Жабянка Шымановая Мерская, землянка грекая повету Браславского, визнаваю и явно чыню сим тестаментом моим остатнее воли моее венм в обец и каждому з особна, ницешним и на потом будучым, кому бы того была потреба ведати, иж вжо будучы есми на сес час в летох подошлых, старых, в которых кождый человек отмену здоровья маючы, а близкий смерти будучы, которая ест найпевнейшою на свете речю, а не певною зае коли се година прииде, протож в тых вжо подошлых летех што раз на утлое здоровье мое погледаючы перенесеня з сего света пендznego до отпочыненя вечного выгледаючы и будучы на сес час пры доброй памети и розуме целом, не з жадное намовы, толко по своей доброй воли, не з прымусу, але хочечы мет, абы по смер-

ти моеї межы детками моими, учтиве в стане светом малженском з небощыком малжонком моим пном Шыманом Грыгоревичом Мерским спложоними, жадная розница, затяги, неснаски, по-сварки и зайсте по смерти моеї не уро-сло, расправуючы дом и всю маестност мою, так все сим тестаментом остатнее воли моеї вечно и непорушно на вси потомные часы мети хочу. Наперод кгда вжо мене Пан Бог з прейзрения своего з сего мизерного света на там-том до хвалы своей светое поволатъ будеть рачыл, тогда душу мою поручаю самому тому Пну Всемогущому в Трой-цы Единому Бгу, маючы надею и буду-чы певна, иж он, яко Пан милосерный, не помпечы многих злости и неправости моих, прыймет се в почет выбранных сво-их, а тело мое грешное отдаю земли, с которое вышло. Маючы сынове мои Ми-колай, Александер и Федор Шыманови-чы Мерские, албо один, который бы од-но колвек на тот час пры смерти моеї был дома, ознаймившы о том их млстям пном прыятелем, кривным, повинным сво-им также и другой братьц своей и се-страм своим, а деткам моим, а если пры-будуть, албо и не будут, с тыми, которые се згромадять, без проволочки поховати тело мое в церкви заложенъя нового над озером, в имену Мерах, в повете Бра-славском лежаком. А што се пры том до-тычетъ маестности мое, которая одно колвек мне водлуг листов записов и те-стаменту небощыка пна Шымана Мер-ского, малжонка моего, належало, тогда сим тестаментом остатнее воли моеї так метъ хочу и вечно распоражаю. Наперод што се дотычетъ сумы пнзей осмисот коп грошей литовских, которую небо-щык пан Шыман Мерски, малжонок мой, беручы мене за себе в стап светы мал-женски на части своей имени Мер, в по-вете Браславском лежакого, так же и на другом местцу, на части своей имени Любавицкого, в повете Оршанском лежа-кого мне был описал, тогда я тую всю

суму пнзей ему, пну малжонку своему даровала есми и вечно з нее вырекла и всю тую справу, мне на тую суму пнзей належачую, скасовала есми и ривеч обернула и тепер се сим тестаментом моим, если бы якая нота того там права зоставала, касую и в ривеч оборочаю, а напротив того мне взглядом милости он малжонок мой пры доживотю на том же имену Мерах на части своей внес и описал двесте коп грошей литовских; ку тому вси речы рухомые, то ест грошы готовые, золото, серебро, шаты, цыну, медзь и увес спрат домовый, кони езд-ные и робочые, стадо, свирепы, быдло ве-λικое и малое, збоже у клетях зсыпаное молочное и у гумне в стыртах зложон-ное, на поли засееное и все речы от ма-ла до велика, яким колвек способом на-званные, протож маючы я то все водлуг воли опису небощыка пна малжонка моего въ волном шафунку своем, кому хотя записати, а дознавшы по детках моих меновите по сынах своих Николаю, Александру и Федору Шымановичах Мерских великое милости и услугованя, не з жадного прымусу ани намовы, тол-ко по своей доброй воли в нагороду тое милости их и услугованя все то им тром от мала до велика, так тую звыш поме-неную суму двесте коп грошей литов-ских, мне от небощыка пна малжонка моего на части имени Мер описаную, яко и все речы рухомые, то ест грошы готовые, золото, серебро, цин, медзь, кони ездные и робочые, збоже вшелякое молочное и немолочное, засееное и зложонное, все огулом от мала до веля, так мое властное и што до охендства белоголовского належыт, яко и все, што одно колвек мне водлуг тестаменту опи-су небощыка малжонка моего належало, то все то тым тром сыном моим Нико-лаю, Александру и Федору Шыманови-чом Мерским в ровны дел на ровныи части на вечные часы запишу, волно им тым венм шафовати будеть водлуг воли их, отдалившы от того всего дочки

мои, а сестры их рожонные, меновите Ганну и Зофию Шымановен Мерских и иных всех кровных, близких, повинных моих, кгдаж се тым обудвум дочкам моим, а сестрам их водлуг тестаменту небощыка малжонка моего во всем, то ест в посагу ровно так Ганне, яко и Зофии и в выправе их досыть стало, и ещом я болшей над волю небощыка малжонка моего и над тестамент его прыспособившы, выдаючы их замуж в посагу и в выправе досыть им сама за все про все учынила, которые вжо жадное речы ани спадков нияких у братаи своей у тых сынов моих домагатисе ани упоминати не мають и не будуть мочы; так же што се дотычеть части имения Пашкова, лежачого в повете Орианском и до того вжо тыеж дочки мое жадного прыступу мети не мають и трудности жадное той братаи своей, а сыном моим задават не будуть мочы, а то для того, пж маючы я на добром баченью распораженье тестаментом небощыка малжонка моего и маючы печу о детках моих так о сынех, яко и о дочках, тогда есмн так старала се, яко бым не продаючы части Пашкова, в чале се сыном своим зоставившы и дочки свое звыш помененые добрым посагом и выправою водлуг тестаменту и воли небощыка отца их, а малжонка моего онатрыла, которым то и болшыг над волю небощыковскую дала есмн и вжо они о то все и о тую часть Пашкова вечне молчати мають. Што се теж дотычеть сумы пизей двух сот коп грошей литовских. винных мне на лист облик от его млети князя Окгинского Грыгоря и малжонки его млети пней Вяры Якушевское, тогда и тую всю суму пизей двесте коп грошей всю сполна тым же то трем сыном моим звыш помененым на вечность занисую, отдаляючы се от тых двух Ганны и Зофии дочок моих, которую то суму на року прыналом его млеть пана Лукаш Мерский, девер мой, у которого в ехованью и тот лист облик до себе до ехованья

одобравшы, тым то сыном моим маеть ее отобравшы сполна отдати, с которое то сумы пизей з его млети тыеж то сынове мое пры погребеню тела моего мають до церкви дати, албо што до нее на паметку справить, ново заложное в ымену Мерах, где тело мое ховать будуть, десеть коп грошей литовских. Пры которомъ справованью сего тестаменту остатнее воли мое, пж есмн не могла зуполного водлуг права ураду земского, або кгородского мети, про тож ужыла есмн в домъ мой до имения Мер, в повете Браславском лежачого, его млеть пна Кгабрыеля Рыла, судю кгородского Браславскаго, а пры его милости яко враднику кгородском их млети пна Лукаша Мерского, а пна Александра Путятю и пна Яна Шостаковского, земляи господарских повету Браславского и сама есмн власною рукою моею пры печати моей сес тестаментъ остатнюю волю мою подписала, а пры подписе и пры печати моей их милость вышей помененые за устною а очевистою прозбою моею теж руками своими подписавшы и печати свои прыложили. Писан на Мерах, лета Божего нароженья тисеча шестьсот двадцать первого, мца Сеньтебра осмого дня. У того тестаменту остатнее воли небощыцы се милости панее Настазыи Борысовны Жабянки Шымановое Мерское печати прыписеных пять, а подписе рук подписано тыми словы: *Nastazyja Żabianka Szymanowa Mirska ręką swą. Będąc przy sprawowaniu tego testamentu jako urzędnik grodzki Gabryel Ryło sędzia grodzki Braślawski ręką własną.* Очевиство пропаны печатар до того тестаменту печать прыложил и рукою власною подписал Лукаш Мерский. Очевиство пропаны печатар до того тестаменту Путятя Александер печать прыложившы и руку подписал рукою власною. *Oczewiśto proszony pieczętarsz Jan Szostakowski ręką swą.* Который тот тестамент через его млеть пана Александра Шымановича Мерского на враде покладаны и ку ак-

тыкованю до книг кгродских Браславских поданы ест вписан, с которых книг и сес выпис под моею вradoвою печатью и с подписом руки писарское его милости пану Александру Шымановичу Мерскому ест выдан. Писан у Браславлю. У того выпису печать урадовая прытиснена одна, а подпис руки писарское тыми словы: Александр Рагоза писар. Которы ж тот выпис ест до книг земских Браславских уписан.

Изъ актовой книги Браславскаго земскаго суда за 1621—1623 г. № 15394, л. 30—32.

№ 152—1622 г. Мая 31 дня.

Судебное опредѣленіе по спорному дѣлу о земляхъ им. Грицовичъ, съ данными о Грицовичской церкви.

Akt kopii dekretu podkomorskiego po rusku pisanego na dobra Hrycowicze służącego.

Roku tysiąc siedymset szezdziesiat osmego, miesiąca Junij siodmego dnia.

Przed nami Janem Rowińskim, Michałem Krzyszyłowskim, Felicianem Daneykiem protunc pisarzem, sędziami, urzędnikami ziemskimi woiewodztwa Nowogrodzkiego, comparens personaliter na rokach Święto Troieckich patron iegomosc pan Antoni Tuhanowski, rotmistrzowicz Nowogrodzki, opowiadał, prezentował y kopia dekretu podkomorskiego z ruskiego na polski ięzyk przetłumaczonego przy samym oryginalu po rusku pisanym ad instantiam w Bogu wielebnego iegomosc xiędza Kazimierza Rudakowskiego, prezbitera Hrycewickiego, ad acta podał, ktorey tenor sequitur estque talis. Wypis z knich ziemskich zemli Nowohorodkoie.

Leta od narożenia Syna Bożaho tyściasza szest sot dwadzcat trzeciacho, mie-

siaca Junia siemoho dnia. Peredo mnoiu Dominikom Krysztofom Obryńskim, podkomorym Nowohrodzkim, na roku pozwom moim podkomorskim prypałom w imieniu nazwanom Hrycowiczach, w zemli Nowohorodzkoy leżaczoy, toczyła sie sprawa zemienina grodzkoho zemli Nowohorodkoie ieho milosty pana Ostafia Stomy Nornickoho z ziemiany grodzkimi toiez zemli Nowohorodkoie ieh milostyiami panom Heronimom Stanisławowiczom Kossakowskim y małżonkoiu ieho milosty panieiu Zofieju Unichowskoiu, panom Krysztofom Bohdanowiczom Płaskowickim y małżonkoju ieho milosty pani Halszkoju Zabłockoju o rozdeł toho imienia Hrycowicz meży ieh milostiju na czotyry czasty rownyie, to iest odnoie czasty tomu panu Stanisławu Nornickomu, a dwuch czastey panu Kossakowskiemu y małżonce ieho, odnoie wiecznostaiu, a druhoe zastawnym prawom od pana Krysztofa Płaskowickoho pryehodziachoie, panu Płaskowickomu czasty czetwertoiie toho imienia Hrycowicz należachoie, jako o tom szerey żaloba na pozwe y wsia rzecz w dekretu sudu ziemskoho Nowohorodzkoho opisana y dołożona iest. W ktoroy sprawie za zasedeniem meyseca mojeho sudowoho, menowite pry cerkwi Hrycowickoy, a za prywołaniem czeres woznoho Bohdana Artuchowicza, wsi uczestniki peredo mnoiu oczewisto se stanowili, hde pan Kossakowski y małżonka ieho panu Janu Dobryńskomu do mowienia moc ustnie zlecili, a pan Płaskowicki sam y za mocoiu małżonki swoieie stanowił; zacyzm pan Stoma Nornicki, podnesszy pozow, a dowedszy pozwu y roku wypisom z knich grodzkich Nowohorodzkich soznania woznoho tohoż Bohdana Artuchowicza y iehoż peredo mnoiu przyznanie żalował z toho pozwu o rzecz wyżey wyrażonoiu, po ktoroho pozwu przeczytaniu pan Nornicki pokładał y czytał dekret sudu ziemskoho Nowohorodzkoho w nakazaniu delu w tom imieniu Hrycowiczach y odoslania na sud moy podkomorski toie sprawy z rokov

Troieckich w date roku tysiacza szestsot dwadecat wtoroho, miesiaca Maja trydecat perwoho dnia y pry tom pokladał pan Nornicki list od mene podkomoroho do wsieh ich miłosty panow sused okolicznych y hranicznikow toho imienia Hrycowicz wydany, oznaymienia ich miłostyom o prypadnieniu czasty rozdelku toho imienia Hrycowicz, kotorym listom czerez woznoho ich miłostey obsylano, aby koždy z ich miłostey panow sused y hranicznikow toho wyiezdu moiego o delu ich panow uczastnykow wedomi, a zatym meż y hranie swoich pilni byli, a ukazawszy pan Nornicki prawo swoje wieczystoie na toie imienie Hrycowiczy od pana Andreja Petraszkwicza nabytoie, wodle ktoroho dey mne czasty czetwertaiia wseho toho imienia Hrycowicz meży pany uczastnikami prychodyt y należyt y potrebuiczy, abych ja podkomory toie imienie Hrycowiczy, na rownyie czotyry czasty rozdeliwszy czast iemu pana Nornickomu wodluch linij y naleznosty iey czetwertuiu wydelił y pewnyie znaki o hranicy poklawszy, kopy posypał. Na ktoroie rozdelenie toho imienia Hrycowicz y druhije uczastniki—pan Kossakowski y pan Płaskowicki oczewisto buduczy zezwolil, na czym ia podkomory pry danom komorniku moiemu sudowomu panu Fedoru Ladynskomu mernikow dwuch, szlachetnych Petra Zaszkwoskoho y Razmusa ieho Tarskoho, aby toie wsie imienie Hrycowicze rozmeryli, a na skutocznoie rozdelenie o dokoneczenie toho delu rok na den odynaccaty miesiaca Auhusta tohoż roku zwyż pisanoho zložylom. A gdy po rozmiereciu czerez toho komornika moiego u mernikow toho imienia Hrycowicz na roku prypalom y od mene podkomoroho wsim uczastnikom zložonom miesiaca Auhusta odynatecatoho dnia do tohoż imienia Hrycowicz ziechal, tanże jako powodowy pan Nornicki, tak y pozwanyie pan Kossakowski y pan Płaskowicki za obwolaniem czerez woznoho peredo mnoiu podkomorym na mescu pod cerkwoiu Hryco-

wickoiu oczewisto se stawali, hde pan Nornicki, iako powodowy, wodle perwszoho domowiania swoiego za rozmereniem czerez komornika y mernikow toho imienia Hrycowicz, abym ia podkomory meży nimi del rowny wieczysty wo wsem tom imieniu Hrycowiczach kęczył, tanże abym wodluch starodawnoho nadania dwe wołoki gruntu wszelakoho na popa do cerkwi Hrycowickoie należacych zo wsieh czastey ich widelił y za odno im wsim uczastnikom o popa do toie cerkwi staratysia, a pokul na popa sie zsposobiat, abym z tych dwuch wołok popowskich za używaniem onych czerez nich aparaty do cerkwi należacyie zhodnie meży nimi pod zarukoiu stom kop hroszey sprawowat nakazał, aby se dalszoie zpuszosenie toie cerkwi, a zatym y chwały w ney Bożoie nie deielo, prosil y domawial sie. A ieho miłost pan Kossakowski y pani małżonka ieho miłosty, czerez tohoż umocowanoho swoiego pana Jana Dobryniewskoho, powiedal, iż dey jako zapozwanym waszey miłosty podkomorskim na roku perwey prypalom pered waszeiu miłostyiu stanowilismy y dekretom sudu zemskoho tanże y rozsudku waszey miłosty w rozdeleniu toho imienia naszoho Hrycowicz niwczom prolywny nie iestechmo, jako wżo za pierwszym ziechaniem z nakuwu waszey miłosty sudowoho pomeru tych wsieh gruntow naszych tutoszných Hrycowickich czerez mernikow, a za dozorem pana komornika, od waszey miłosty prydanoho, pana Fedora Ladynskoho, skutocznie y doskonale odprawiła, tak za tym skoneczeniem toie pomery y teper prawu pospolitomu buduczy posłuszny, rozdelenia czerez waszu miłost meży nami toho imienia smotryty y kontrowersy jescze storony powodowoie pana Nornickoho, jakuju on bude mety z uczastnikom druhim imieniu Hrycowicz panom Krysztosom Płaskowickim y małżonkoiu ieho, y szto za oborony pan Płaskowicki, jako uczastnik w toy sprawie wnosyty bude, sluchat hotowi jestechmo; a szto sie tyczet cerkwi, aby

zo wsich czastey ieh miłostey na popa cerkwi tutocznoie spolnoie Hrycowickoie dwie wołoki gruntu wszelakoho wymerono było, y na to vse czohosie pan Nornicki domawiał, iego miłost pan Kossakowski pozwolaiet. Za czym pan Krysztow Płaskowicki powiedyl, iż dey jakom zrazu delu w tom imieniu Hrycewiczach potrzebował, tak y teper potrebiu, abych czast rowniui w gruntach, sianożatiach, lesoch y wsich prynależnosciah miał, bo pod molodost let moich po smerty nebosezyka pana oycy moieho niemalaia czast gruntow robocznych, sianożatey iako też w dworyszach, mlynech czerez antecessory teperysznych panow uczestnikow moich, a inszoie wżo y czerez ich samych zabrano iest. Naperod w czasty panu Kossakowskiemu wiecznostui od pana Żukowskoho prodanoy mlyn na retce Łani stoiaczy, w ktorom polowica ieho do czasty imienia y dwora moieho Hanusowskoho Hrycewicz nalezyty, kotory mlyn teper sam olyn pan Kossakowski od niemaloho czasu zabrawszy uzywaiet y pozytki z neho na siebie bieret y pereszrodu nam y mnohim ludem potrebnym czerez hreblu spohnuju ze mnoiu boromit, czoho nie hołymi slowy, ale pismom dowodeczy pokladał praw kilka zeznanych z sudow zemskoho grodzkoho Nowohorodzkich y wypisy intromissy od matki ieho pana Płaskowickoho pani Fedory Wankiewiczowny otcu ieho panu Bohdanu Płaskowickomu na zapisowania toho imienia Hrycewicz z polowicoiu mlyna na retce Łani zpolnoho na tuii czast derżaczuii matkoiu pana Żukowskoho, pry tom widimus z knich ziemskich Nowohorodzkich z datoiu roku tysiacza szestsot semnaccatoho, miesiaca Maia dwadcat semoho dnia aktykowania prawa wieczystoho ieho pana Kossowskoho na imienie Hrycewicy u pana Żukowskoho kuplenoho, hde sam pan Żukowski piszet y to przyznawaiet, iż staw y mlyn na retce Łani po polowicy z uczestnikom, do toho kwity poborowye, iż od pul kola mlynowoho zawždy pobor do skarbu ieho

krolewskoy mosty oddaiet, szto okazawszy prosil, aby iemu panu Płaskowickomu w tom stawie mlyne Hrycewickom polowica od ieho miłosty pana Kossakowskoho y małzonki ieho prysuzona y wolny pereiezd czerez hreblu także y w braniu pozytkow z mlyna y zemli na naprawu hrebli okolo tohoż stawu y hrebli ostawleno, a za nieuzywanie toho mlyna y niebranie merok od czasu niemalaho szkody wskazano y prysuzono bylo; a iż czast czetwertaiia toho wseho imienia Hrycewicz za prawom kuplenym czerez niebosezyka pana odcy moieho Jana Markowicza Petraszkowicza y małzonki ieho mnie wiecznym prawom nalezyt, kotoraia czast chociaż na ses czas u pana Kossakowskoho zostawlena iest, odno jakom to sobie pry zastawe panu Kossakowskiemu warował, że pry rozdelku toho imienia Hrycewicz ja sam dokladał maiu, jakoby taia czast z druhimi wo wsem rownaia byla, gdyż se y tot niebosczyk Jan Pietraszkowicz, derżeczy toie imienie Hrycewicy z bratom swoim rozonym panom Andreiem Petraszkowiczom, od ktoroho pana Stoma Nornickoho czasty ne był, ne deleczy se z bratom swoim rozonym panom Andrejem Petraszkowiczom delom rownym wiecznym ale tylko doczesne rozobrawszy tot Jan Petraszkowicz na grunte polu prostym pobudowawszye mieszkal, a iako samoie dworysezo staroie odcy ieh tak y wsy nawozy, pohnoy, mlyn y staw pry dworysezu starom na retce Łani buduezy, pry brate ieho panu Andreiu Petraszkowiczu zostalo hde, prodawszy on pan Ian Petraszkowicz odcowi moiemu czast na ieho należaczuii warował to listom zapisal swoim, iż brat ieho pan Andrey Petraszkowicz z czasty swojeje tak wiele gruntu dzierżaczomu toie czasty daty maiet, do toho melnika Kuryłowicz zpolny meży nymi był, a kolku synow u sebe mel, aby pan Stoma jako za selisezo pohnoy z czasty swojeje gruntom tak dobrym wołok dwie dal abo od mene wołok dwie gruntu za to wzioł, a seliseza samoho mlyna y pohnoiem mnie ustupil y toho

melnika abo synow ieho rowno rozdelil, czoho dowodeczy pan Plaskowicki pokladal list zapis wieczysty odcowi ieho panu Bohdanu Plaskowickomu od toho Jana Petryszkowieza y malzonki ieho z datoiu roku tysiacza szestsot wtorocho, miesiaca Junia dwadecatoho dnia na wiecznosé toho imienia Hrycewicz dany y u sudu Holownoho Trybunalskoho w tomze roku tysiacza szestsot wtorem, u Nowohorodku. miesiaca Nowembra trynadecatoho dnia soznany, ukazawszy z toho zapisu wolnoie dochozenie dworyseza samoho, pohnoiow y toho mlyna. A pan Stoma Nornicki na to powedal, iz sey nyczoho tak w dwore moiem jako y seliebe dwornoy panu Plaskowickomu nie nalezyt, bo pan Jan Petraszkwicz toho wseho listom zapisom swoim bratu swoiemu panu Andreju Petraszkwiczu zrekli, czoho dowodem pokladal list zapis od toho pana Jana Petraszkwicza z datoiu roku tysiacza szestsot wtorocho, miesiaca Junia dwadecat semoho dnia soznanyie u sudu Holownoho w Nowohorodku tohoz roku, miesiaca Nowembra trynadecatoho dnia; do toho maietse y pan Plaskowicki w czasty Janowskoy, druhii staw stary niechay sobie naprawit, jako pered tym byl, tedy z neho budet met pozYTEK; a szto o melnika Kurylowicza pry poli maiet, tohdy ia toho y za zreczeniem pana Jana Petrowicza y za podaniem taksoiu weczystoiu ezerez pana Beniasza Krywea, podwoiewodoho Nowohorodzkoho sobe podanoho maiu y onoho ezerez swoiu dawnost zemskoiu wzo uzywau, na dowod czoho, o to y list poiezdzy toho pana Krywea szestsot odynadecatoho, miesiaca Decembra trynadecatoho dnia; szto pokazawszy, domawial sie, aby wodle zapisu wieczystoho y toho zreczenia pana Jana Petraszkwicza y wodluch listu poiezdzocho toie dworysezo z mlynom y melnikom pry nem zostawalo. Na szto pan Plaskowicki powiedyl, szto sey pan Stoma ukazuiet jaki list od toho pana Jana Petraszkwicza jakoby onoho toho selinia, mlynu. stawu y pohnoiow bratowi swoiemu panu Andreiu

Petraszkwiczu zreczy miel, tohdy sey to znacznie se okazuiet, iz y daty listu kupli odeca moieho iest pierwszaia, a w toho napisanoie, kotorym pan Stoma zaczytysia, okazuiet, y kozdy to baczyt moze, ze to wzo po prodaży od Jana Petraszkwicza imienia Hrycewicz panu odcowi moiemu, niehwoli żony, inszomu tylko na zmwie jako bratia, zaczymsia na kupli swoiey spawedliwoy za takowymi zmwynymi listy, szto dawat nie powinien; do toho iz listu okazuietse data byt poslednieyszaia, szto wodle prawa artykulu odynadecatoho z rozdelu semoho y inszych listy nemozet gdyz samoho toho listu y daty w nem del wo wsem imieniu nakazany iest, domawial sie, aby toie zreczenie, kotorosie daie posle prodaży y dania listu wieczystoho okazuiet, jako nieprawnoie na storonu odložono, a wodle prawa pana odeca moieho kuplenoho zachowano bylo. A z storony gruntu na popa y cerkow naszu należaczoho ja z panom Nornickim wo wsem zhodzaiu se. A pan Nornicki na to powedal: szto sey pan Plaskowicki zreczeniu y listowi od pana Jana Petraszkwicza danomu, ezerez mene ukazanomu zadaiet, ze iest poslednieie daty, nizli kupli odeca ieho y na zmwie mezy brateiu udelany, tohdy neshlusnie zadaiet, ze iest poslednieie daty nizli kupla odeca ieho y na zmwie mezy brateiu udelaney, tohdy nie shlusnie zadaiet, ze moy list znat iz wperod pisany, gdy w nem data w Hrycewiczach okazuiet, a odeca ieho list z kupli datoiu znayduiedse w Nowohorodku, pod czas rokov Troieckich, odnakze odnoho roku y miesiacza odnohoz, sey otec panu Plaskowickoho, wedaiuezy o perwszom daniu tohoz zreczonoho listu jako prawa umicietnym buduezy, za perwsziuu datu semi dniami w swoiem kupezom liste napisal, kotoryie odnak obadwa listy, jako jeho, tak y moy u odnoho sudu Holownoho y odnoho miesiacza Nowembra trynadecatoho dnia w Nowohorodku przyznany sud; na szto otec pana Plaskowickoho hladeczy, czomu sey zaraz zmwiey nie zadawyl

y ezomu protyw toho listu zaraz na on czas abo y potom protestacij nie wnosyl, ale o to moczal, y tak na tom perestawaiuczy z seho sweta smertyiu zszol, a szto wzo otec upustyl, toho potomkowe wznowlaty ne mohut, proto proszu y domowlaiuse aby taia mowa pana Plaskowickoho jako nie slusnaia, na storonu odložona, a ja pry tom prawe moiem wo wsem zachowany byl. Ja podkomory, wydeczy byt listy z obu storon pokazowanycie odnoho dnia u sudu Holownoho zoznanyie, y potom krom zadnych protestacij dwoiakuiu dawnostiju zemskoiu zaderzanyie, tuju mowu pana Plaskowickoho nieprawnuju na storonu uchylivszy, im wsim uczastnikom daley y w toy sprawie postupowaty nakazal. Zaczym umocowany ieho milosty pana Kossakowskoho y małzonki ieho, pry bytnosty ich milosty samych, pan Jan Dobryniewski powedył: ieho milost pan Kossakowski z małzonkoiu swoieiu, stoieczy pry perwszey mowie swojoj, powedaiut to, iż ich milostyom wodluch prawa ich milosty wieczystoho, kotorie imenie Hrycewiece od pana Fedora Zukowskoho y małzonki ieho Raginy Raykiewiczowny prychodyt y należył, w tom imieniu Hrycewiczach majuczymi, to iest panom Nornickim, a panom Krysztofom Plaskowickim, a druhaja czetwertaiia czast takze wo wsem rownaja z siełiszom dwornym, ktoruju Jan Petraszkowicz prodal na wecznost niebosezuku panu Bohdanu Plaskowickomu, ode u pana Krysztofowomu, a pan Krysztof Plaskowicki pustyl ieho milosty panu Kossakowskomu y małzonce ieho zastawoju u osmisot kopach groszey, warowawszy to w prawie swoim zastawnom, iż iesliby za derzania ich toho imienia Hrycewicz do rozdelu ze wsimi uczastnikami wseho imienia Hrycewicz przszlo, tohdy on pan Plaskowicki zpolom z ich milostyiu jako delu dochodity opisalsie y iako z delu rownoho taja czast iemu nalezaczaja wydeleny y ohraniczona budet, tuiu ich milost w toy sume penezey do oddania icy

derzaty majut, ezoho on pan Plaskowicki sam posterehaty iest powinien, jako by se w tom imieniu czasty ieho czerez del zadnoie zmnieyszenie nie stalo, ezoho wodeczy napred pokladal list prodazny wieczysty od pana Zukowskoho y małzonki ieho, pod datoiu roku tysiacza szestsot semnadcatoho, miesiaca Henwara dwadecat semoho dnia, soznany u sudu grodzkoho Menskoho na roczkoch Fewralowych tohoz roku msca Fewrala semoho dnia y perenoszenia toie prodazy do sudu ziemskoho, wypis z knih ziemskich Nowohorodzkich, pod datoiu tohoz roku tysiacza szestsot semnadcatoho, miesiaca Maja dwadecat semoho dnia na rokach Troieckich, do toho intromissiu z knih grodzkich Nowohorodzkich pod datoiu tohoz roku Fewrala tretiego dnia; pry tom pokladal list zapis zastawny od pana Krysztofa Plaskowickoho pod datoiu roku tysiacza szestsot semnaccatoho, msca Sebtembra dwadecatoho dnia y wypis z toho listu z knih zemskich Nowohorodzkich z datoiu roku tysiacza szestsot osmnadcatoho, msca Fewrala dwadecatoho dnia, takze intromissiu toie zastawy pokladal. A po pokladaniu y weczytaniu tych spraw umocowany pana Kossakowskoho y małzonki ieho powedył; otoz sey ukazalom swoim prawom, odnym wieczystym, a druhim zastawnym, iż ich milostyom polowica toho useho imienia Hrycewicz wo wsem rownaia w obudwuch seliszach y w obudwuch nawozach y pohnoiach tych selisz prychodyt y należył, y gdy slusnie y wo wsem rowna polowica toho imienia Hrycewicz ne niwami ani niwkami, do toho z hajami y lasami zaroslami w derzeniu teperecznym pana Kossakowskoho y małzonki iego milosty buduczom u wodnom obrubie pry seliszach ieho milosty panu Kossakowskomu y pani małzonce ieho milosty, na takowom rownom dele perestawaty hotowy sud. A szto pan Krysztof Plaskowicki domowlaietse, aby iemu czast nalezaczaiia u mlynie Hrycewickom, na czasty wieczystoy pana Kossakowskoho

buduczom, ustuplena y wydelená byla, tohdy on do używania jeje prychodyty ne mozet, bo tot mlyn spustoszal byl y hrebľa opala, kotory pan Kossakowski swoim kosztom zbudował y hrebłu wysypał, szto ne mało ieho miłosty pana Kossakowskoho kosztuie, ktoroho kosztu y nakladu sud y pan Plaskowicki panu Kossakowskiemu wperod połowieu werne y zaplatyt, toz dopero do połowieu mlyna prychodyty budet. A szto se dotyczet gruntu na popa y cerkow tutecznuiu nalezaczoho, tohdy y ieho miłost pan Kossakowski z swoiey czasty wsiakoho gruntu połwołoki ustupuiet. A pan Plaskowicki na to powedeł: nie powinien sey ja żadnoho kosztu panu Kossakowskiemu nahorožat, bo pan Kossakowski sam olyn uwes mlyn na sebe deržyt y požytki z neho wybiralet, a naprawy w hrebli nad staruju niezoho nimasz y pan Kossakowski nyiakoho kosztu na to nie ważył, odno bezprawne zabrawszy, na sebe uwes mlyn deržyt y wsiakiie požytki na sebe z neho sam olyn oboroczaiet; onož chotiaby y koszt jaki na to ważył, tohdy czerez tak dolhi czas toho mlyna używajuczy užo sobe takiie koszty dawno z nieho nahoroždił, a ostatok pusezamy na rozsudok waszey miłosty. A tak ja podkomory, po wstuchaniu mowenia wsich troch panow uczastnikow y z relacij wyžey menowanoho komornika moieho pana Fedora Ladynskoho y z pomery obudwuch mernykow zhadne wzjawszy wedomość y z toho wseho imienia Hrycowiekoho, jako iest w položeniu swoim wymereno, wynosit wseho sumoiu wołok osmdziesiat osmi, morgow szestnateat miernickich, prutow dwadecat dwa, a kopackich czotyrynadeat; a iż toho gruntu jako sie z pomery pokazalo, panowe Krynickiie, zemiane Kleckiie zaszli y w deł ne ustupili pospołu z panom Sielawoju, lesow chworostow bolsz niž na pultrety wołoki od Ostrowczyekoie steny, menowite wołok dwuch, morhow dwadecaty dwuch y pruta odnoho na odnoy storonie reki Łani, a na druhoy storonie re-

ki Łani od Cepy Dolmatowskoie od samoho kniažaty Kleckoho ieho miłosty bolota dwadecat morgow boroneno y ne ustupleno, a szto panom uczastnikom wsim wodluch artykułu tretieho z rozdziału dziewiatoho wolnoie mowienie y prawo w czas przszy zachowuiu, a kotory z nich panow uczastnikow z druhimi toho dochodyty ne wsehoczet abo zaniiedbalet, tot w tom grunte czast stratyty maiet, dla lepszoie w tom zhody y czulosty ich w tom wodluch ichže samych domawiania tak nakazuiu. A iż z toiez gołownoie liczby na popa do cerkwi Hrycowiekoie wołok dwie, a na naddatki za podłost gruntu piasczystoho od dworow Hrycowiekich czerez reku Łaniu lezaczoho panu Kossakowskiemu dwadecat morgow zemli wyluczylosie, tohdy tolko na roztykanie na czatyry czasty zostawaiet wołok osmdziesiat dwie y morgow czotyrynadeat, prutow miernickich dwadecat dwa, a kopackich prutow czotyry. Kotoroiu to wołok osmdesat dwie, morgi y pruty menowanyie na czotyry czasty wodluch linij y naležnosti ich rozložywšy, z porachowania prychodyt na každyiu czast czetwertuiiu po wołok dwadecaty, morgow osmuadecaty, mernickich prutow po dwadecaty, a małych kopackich prutow po szesty. A naperwey w tom imieniu Hrycowiczach, odgraniczaiuczy czasty wodluch linij y prawa kupczoho ieho miłosty panu Stome Norniekomu, jako powodowemu nalezaczuju, odtelase sztuka gruntu, na kotory dwor ieho stoił, zo wsim swoim položeniem, z nawozami dwornymi y mužyckimi, takže y z sadyboju wseju pod poddanymi buduczouju w odnom obychode y položeniu swoim lezaczuju nad rekoju Łaneju, z pruchodu od Cepy poczynaetsa granica od konca rowu pastewniku na czast ieho miłosty pana Kossakowskoho zostaloy y idet u werch wody rekoju Łaneju do mlyna, pod dworom pana Norniekoie stojaczym, a z stawu toho mlyna do Kryniczyseza sereduoho, odtul idet tojuž rekoju Łaneju w werch do kopca narožnoho y poly nad rekoju Łaneju na

wroczysezu protyf lipy y protyw kopca druhoho pod haim Pohorelcom, pry dorozie na bolocie usypanoho, w ktorom bolote Cepranc Dolmatowskiie toho bolota do pomenenoho serednieho Kryniczysza zachodiat; na druhoy storonie tohoz hajy y lesu Pohorelca zostawiuuczy Ceperskiie grunty po lewe, a Hrycowickiie poprawe, usypano kopec na polu, na stene staroy niemaly, a tam stenoju staroju Ceperskoju y Hrycowickoju ydet tryp az do dorohi Hrycowicz, do Cepy i do Kleska iduczoie, pry ktoroy dorozie usypan iest kopec nad dorohoiu narozny odyń, a odtul zalomilase stena tychze obudwuch Ceperskoho Hrycowickich gruntow toiu pomenenou dorohoiu do Cepy y do Klecka iduczoju do druhoi zalomanoie steny Ceperskoie y Hrycowickoie, z toie dorohi u prawo po slonecznom styu iduczoie na zalamaniu nad dorohoiu menowanuju uczynen iest kopec znowu narozny, a potom odtul iduczy prosto stenoju staroju Ceperskoju y Hrycowickoju usypano narozny kopec, hde obychodyt grunt Ceperski zalamanym sposobom, a tam znow idet stena ne prostym trybom, ale na mnogich mestcach nalomenym az do sztuki gruntu weczystoho pana Kossakowskoho, od pana Zukowskoho nabytoie czasty, znowu na zalamaniu od Ceperskich gruntow iduczy wprawo do reki Łani usypan iest kopec narozny, a odtul prywelase tia stena czerez poselenie nowo zalozonych sel y selisza poddanych pana Nornickoho y poddanych tez sela Nowoposelenoho pana Kossakowskoho Hrycowickich, hde na pete steny na wyhone usypan iest narozny kopec weliki odyń, a odtul od toho kopca po wselu pana Kossakowskoho zalomilase stena trybom prosto u lewo na snurow dwa y prutow osm, hde tez usypano kopec narozny, a z toho kopca poszla wze stena znowu prostym trybom mimo popowskoie seliszezo az do kopca naroznego u rowa pastewnika pana Kossakowskoho, wyzey menowanoho usypanoho, a tym rowou udolz wpadaiet hranica toie sztuki az do

reki Łani jako do pety, odkul hranica ukazowatyse y westy poczala; kolo kotoryie sztuki y czasty gruntu ieho milosty pana Nornickoho wyszey w polozeniu swoim menowanoe usypano iest na petech granicy y na zalamaniach naroznich kopcow sem, a mezy nimi indey na pete, indey na meszey liczbe sznurow usypanych wsich pobocznych kopcow dewet, szto czynit wsich kopcow szesnatec, w ktoroy toy sztuce pana Nornickoho za spolnym y zhodnym zezwoleniem wsich ich milostey panow uczastnikow na popa y cerkow Hrycowickoju dwie woloki gruntow wsia- kich wymerauczy naperwey od steny pomenenoe Ceperskoie, a od lesu Pohorelca odmorgowano y odhraniczono iest na pete mezy kopcow od bolota zasypanom y mezoju mezy polmi zalozenoju gruntu oromoho morgow dwanatec, w ktorom oh- raniczeniu toie sztuki pana Nornickoho czynit wolok dwanatec, morgow deset, prutow dwatec dewet; na toyze storone reki Łani odmerono iest y odhraniczono panu Nornickomu mezy druhich panow uczastnikow lesu lozy y olszniku Tycho- budca wolok piat, morgow szest, takze y sianozaty protyw toie sztuki lesu lezaczoi po uzworota pola gruntu oromoho sztuki pana Krysztofa Plaskowickoho czasty Ja- nowskoie wymerono morgow czotyrdatec, prutow dwa, kolo toie sianozaty ohra- niczaiuty ieiie od pola pana Plaskowickoho na uzworotach sosznych usypano kopcow try, a daley od kopca pod lesom usypa- noho idet stena lesom prohalaja prostym trybom hde kopcy wzo dla hruszkoho bolota czynityse ne mohli, tohdy tryb steny przszol az do kopca na wroczysezu u Halom bolote usypanoho, a odtul idet hranica starym trybom do druhoho kopca naroznego u Hrudkach na retce uczynie- noho, a odtul idet hranica zalomiwszysie wlewo znowu prosto do wyz mianowanoe sienoizaty hde prostym trybom iduczy ste- noiu od reki Łani, zostawiuuczy pana Pla- skowickoho grunt odhraniczony w czasty ieho po prawoy, a menowany les y seno-

żat pana Nornickoho po lewoy ruce usypano kopec pod samym lesom odyn, a drubi na uzworotach pod polem pana Plaskowickoho, a potom odhraniczaiuczy druhiu sztuku gruntu na czast ieho miłosty pana Nornickoho wodluch prawa należaczuiu, leżaczoho na druhoj stronie reki Łani, protyw dwora ieho miłosty pana Nornickoho, poczynaie se hranica od reki Łani, ktoruiu delit grundy ieho miłosty pana Plaskowickoho na czast ieho odhraniczonoie grunta ieho miłosty pana Nornickoho y naprotyw olchi staroie wielikoie suchowercheie na bolocie uczynien jest na pete toie hranicy pierwy kopec narożny weliki y plotom ohorożony, zostawuiuczy grundy y sianożat pana Plaskowickoho po lewoy, a pana Nornickoho po prawoy ruce; a od toho kopca u szesty sznurach usypan jest seređny kopec odyn, zas u troch sznurach na zalamaniu toie steny na dorozie kolo sela pana Nornickoho Zareczju do Ostowczye iduezy usypan jest kopiec narożny, a odtul zalomilase hranica u prawo idet toiu dorohoiu Ostrowczyckoiiu poki zachodyt sztuka druha gruntu pana Plaskowickoho czasty Hanuwskoie rowno z tym selom pana Nornickoho Zareczjem, a odtul zalomilase stena w lewo ku zachodu slonca, na ktorom zalamaniu usypan jest kopec narożny, a odtul prostym trybom iduczy usypano jest, odmeraiuczy po pety sznurow koncow dwa, a tam w les y boloto na piat sznurow woszedszy, pokul panowie Krynickiie ziemane zamku Kleckoho zaszli w hranicu zacekli, usypan jest kopec na pete hranicy pana Nornickoho na bolocie, narożny odyn, a odtul powernuwszy po styu slonecznom u prawo y pereszowszy toiu stenoiu Krynickich na sznurow dewet do kamienia mlynowoho, usypan jest kopec seređni kolo toho kamienia na bolote, potom u druhoho kamienia w pety snuroch na rohu y pete gruntu pana Nornickoho, hde obychodyt grundy Kleckiie sela Sopotwinskoho usypan kopec narożny odyn, od toho kopca zostawuiuczy grundy Sopotwinskiie po le-

woy, a pana Nornickoho po prawoy ruce idet staraja hranica cerez pola prosto aż do bolota Hrycewickoho nad rekoju Łanieju leżaczoho, a mezy tym bolotom y polmi Sopotwinskimi zalomilase hranica wlewo y idet po wspolu mimo uroczyszcza Kurhan u lipu, a od lipy obodom upadaiet aż w reku Łaniu, ide w derżanie ieho miłosty pana Nornickoho, wymerywszy podalo se wołok dwie, morgow dwatcat dewet, prutow welikich dewetnadcat, a kopackich szest y poł. W ktorom ohraniczeniu toie sztuki pana Nornickoho na popa do cerkwi Hrycowickoie wyluczono y odmerono oromoho gruntu od steny Sopotwinkoie morgow dwanadcat, tohdy zostaiie panu Nornickomu wołok dwie, morgow semnadcat, prutow dewetnadcat, malych szest; tamże protyw toho pola bolota y sianożaty na tohoż popa aż do reki Łani wymerono morgow trynadcat, prutow piat, na tohoż popa wymerono zastenku sianożaty y zarosli pod lipoiu morgow semnadcat, pod cerkwoiu na pryselenie ohorod y nawozy, tomuż popu senożaty pry rowe pana Kossakowskoho y poddanoho pana Plaskowickoho Ianiutya Pud wymerono morgow szest, prutow piat; tych wsich gruntow na popa, iakose wyżey pomenylo, za zhodoiu wsich ieh miłosty panow uczastnikow wymeronych czynit wołok dwie, a wypusty y vyhony popowi y na tom grunte cerkownym y pry cerkwi mieszkaiuczomu z poddanymi pana Nornickoho od pana Kossakowskoho Hrycowickimi wolnyie byt y zostawat zawždy maiut. Kotoroie toie wseie sztuki gruntow pana Nornickoho obapol reki Łani leżaczoiie wodluch należnosty podalose ieho miłosty wiecznym delom spolna wołok dwadcat, morgow pietnadcat, prutow dwadcat, a kopackich osmnatecat y poł, a iż popowi wyż menowanomu lesu na opał y horożu wszelakuuu y na poprawu budowania, ktoroie ieszcze ichże miłost panowe uczastniki wsy spolnym kosztom, szto odno potreba, pobudowaty maiut ne ukazalose, preto tyieź ich miłost panowie uczastniki

z swoich lesow drow na opał y na horożu kolja y chworostow onomu popu na każdy hod dodawaty majut y powinni budut. A druhaia czast czetwertaja wodluch prawa kupnoho ieho miłosty panu Heronimu Kossakowskiemu y pani małżonce ieho miłosty należaczaia w odnom położeniu y obychode tak se oddeliła, menowite w selisczu dwornom z ohorody, nawozami, hrebleiu, sażowkami dwema, pastewnikami, z olszynoiu w pastewniku, rowom okopanym z senożatmi kolo nawozow y okolo hajy powspolu iduczymi, z wyhonom y z przydadkom ku nawozom pana Nornickoho troch morgow nawozu od cerkwi Hrycowickoie czerez ulicu po meżu Seliscza Kniazikowskoho y pod cmentar cerkowny odluczonoho, a daley iduczy prostoiu meżoiu od rohu cmentara cerkownoho, a zostawiuuczy na prysedlenie ohorod y nawozy popowi toie cerkwi gruntu kolo cerkwi wymeronoho morhow szest po prawoy, a tot nawoz z selisczom Kniazikowskim try morgi po lewoy ruce aż do wyhonow w czast ieho miłosty pana Kossakowskoho ohraniczonych y z wyhonow z stenoiu kotoraja wyhon y poddanych pana Nornickoho także y sztuku welikiu pola na czast ieho miłosty pana Kossakowskoho weczystuju dostało prostym trybom y kopcami hraniczyt, iduczy do kopca na pete toie steny pry staroy hranicy Ciperskoy usypanoho, a odtul stenoiu Ciperskoiu do zastenku w czast zastawnuju pana Kossakowskoho od pana Plaskowickoho wymeronoho, a odtul powernuwszy u prawo ku dworu pana Kossakowskoho idet hranica prosto meży sztukoju pola na czast tuiż zastawnuju Janowskuju Petraszkiewiczowsku wiecznostiju panu Krysztofu Piaskowickomu, a zastawoju panu Kossakowskiemu należaczuiu, a toju sztukoju pola pana Kossakowskoho też nowoczynenaja y kopcami zyspanaia aż do lesu Tychobudea pana Kossakowskoho, w kotoroy sztuce gruntu z selisczami y nawozami mużyckimi takze y starym selisczom y z ohorody y nawozy po-

pa zmerłoho czynit wołok sem, morgow dwadecat czotyry, prutow dwadecat, a potom idet hranica y daley prosto stenoiu od pol czerez senożaty ku retce Łani, od senożatey y pety wołok Łozy y Losow pana Nornickoho założonoju y na senożatach pry lese Tychobudeu trema kopcami naznaczonoju zajmujeczy w odyn obrub senożaty lozy, y hay weliki pana Kossakowskoho, ktoroho hajy y loz, w ktorom sud różnyie senożaty, czynit wołok czotyry, morgow dwadecat sem, prutow deset, toho wseho po senożaty Teperskoie Dołmatowskiie wdołż reki Łani leżaczyie po staw y młyn iego miłosty pana Kossakowskoho zpolny z panom Krysztofom Plaskowickim na retcy Łany buduczy, w tom obrube z dworom y wsimi okolicznostami ieho czynit wołok pietnatec, morgow odyndecat, prutow dwadecat dewiet, a protyw tohoż obrubu gruntow czerez staw y reku Łaniu leżacych, wypolniaiuczy czast ieho pana Kossakowskoho w odnomże obrube y położeniu od steny Ostrowczyckoie dałosie jemu pola gruntu piaszystoho z naddatkom na podłost toho gruntu dwadecatna morgami, wołok czotyry, morgow osmnadecat y prutow dewet, a kopackich prutkow pultrecia, a w hołowach toie sztuki lesu klin od nowoie steny morgow sem, prutow dwadecat, a kopackich try y pul, a nad rekoju Łaneju protyw tohoż pola lesu loz y senożaty wołoka odna y morg odyn; wynosit tot obrub liczboju wołok piat, morgow dwadecat odyn, małych szest; y tak toie czasty pana Kossakowskoho z obu storon reki Łani czynit jako prychodyt z naddatkom wołok dwadecat odna, morgow piat, prutow dwadecat, a małych kopackich osmnadecat y pol. A tretiu czast czetwertuiu Janowskuju Petraszkiewiczowskoju panu Krysztofu Plaskowickomu wiecznostiju, a panu Kossakowskiemu zastawoju należaczuiu takse wydeliło. Poczawszy od czasty pana Kossakowskoho wieczystoie od lesu nazwanoho Tychobudea na czast pana Kossakowskoho wieczystoju zostalo, stenoiu wytrebo-

wanoiu y rozohnanoiu od kopca holowno-
ho pod lesom Tychobudcom usypanoho
sztuka gruntu oromoho z stawiskom y z
haiem olchowym. po stenu bokowuiu, od
czasty gruntu pana Plaskowickoho w der-
żaniu ieho buduczoie, z sełom y bajami, z
senożatui y z zastenkom gruntu oromoho
w holowach toie sztuki za stenkoiu y do-
rohoiu do Bolwani z Hrycowicz iduczoiu,
meży gruntom Ceperskim y Ochremow-
skim w koncu gruntu wieczystoie sztuki
pana Kossakowskoho pryperło buduczoho
z uroczysezom Łuszkom Bruiaczynskim
po stenu nowo z czastiu pana Plaskowie-
ho rozohnaniu y po dorohu z Cepy do
Isaiew iduczuju, w koncu toho pola lesy y
hay, w ktorym różnoie derewo y seno-
żatey iest nie mało, od steny lesu pana
Nornickoho Tychobudeca koncom ku retec
Łani z senożatami nad toiu rekoiu Ła-
nieju leżaczymi aż po stenu czerez tot les
na czast ieho pana Plaskowickoho wolno-
ju w derżaniu ieho dostałui, a za rekoju
Łaneju w tojże czasty gruntu oromoho
senożatey y zarosley koncom od reki Ła-
ni czerez senożat ku polu tomu przyleh-
liiu od steny wieczystoie pana Kossakow-
skoho po stenu gruntu Zaielenskoho hde
kopy na obudwuch robach usypano po
stenu y roztrybowanie toie czasty z cz-
astiju pana Plaskowickoho, a lesu y sieno-
żaty protyw toie czasty, w ktoroy se me-
nuieczy byt swoim od imienia Zaielnoie
w kluczu Kleckom leżaczoho zemenin
Klecki pan Jan Selawa wstupował, do po-
meru niepostupil, czynit morgow dwad-
cat y prut odyn, ktoroie wscie czasty na
obejuch storonach reki Łani leżaczoiie
czynit wołok dwadcat, prutow dwadcat,
morgow osmnateat y kopackich szest. A
ostatniuju czetwertuiiu czast pana Krysz-
tofa Plaskowickoho tegoż imienia Hry-
cowickoho też wydělilom y ohraniczaiu-
czy omuju, poczynaictse naperod od cz-
asty toie w derżaniu pana Kossakow-
skoho buduczoie zastawnoie y steny meży
tym gruntom roztrybowanoie, menowite od
steny a lesa Tychobudeca, prosto czerez

pole, zajmuiueczy nawozow y selisz sęła
Isaiew po dorohu z Cepy ku Isaiew y
dworowi pana Plaskowickiego Hanuszow-
skomu ieduczoiu z toie dorohi wniz ku
koncu gruntow Ochremowskich k toy do-
rozie przylehlych, hde kopce na wzdrożu
na rohu gruntow Hrycowickich meży
grunty Ochremowskimi usypano; od toho
kopca prosto bokom z tym gruntom
Ochremowskim czerez pole do senożaty
nazwanioie Pobykow, w ktoroy sztuce
gruntu oromoho z dworom pana Plasko-
wickoho, z nawozami y seliszom Janow-
skim, z haiem olchowym na wroczysczu
od Polca do hrebli, pod Sokolowseczynoi
buduczoie, czasty wseho toho wołok szest,
morgow dwadcat osm, a w koncu nazwa-
noho uroczyseza Pobuk nad rezkoiu
Balwanskoju prosto z pola aż do rezkii
samoie toie senożaty po Buk czynit mor-
gow dwadcat piat, prutow dwanadcat, ko-
toroju rezkoiu Bolwanskoju wniz iduczy
na połuden mimo dwor jeho pana Plas-
kowickoho, pod ktorym dworom pastew-
niku z haiem olchowym nad toiu rezk-
koiu Balwanskoju protyw dworow różnych
panow Plaskowickich buduczoho, z sażow-
koiu, wymerono morgow dewet, prutow
odyn y kopanych try; za tym pastewnikom
nad toiuż rezkoiu Balwanskoju y za dwo-
rom ieho pana Plaskowickoho wyhonu
nazwanoho Rudycy Juszczkowseczyzna po
les Tychobudec y uroczysezy senożaty Po-
ložki wymerono toho wyhonu morgow
dwadcat piat y prutow dwadcat, hde toiuż
rezkoiu Balwanskoju iduczy aż do ustia
reki Łani, hde rečka Balwanka w Łaniu
wpadywaiet, toju rekoju Łaneju zajmui-
czy senożaty tak kolo rezkii Balwanki, ia-
ko y reki Łani, także y les nazwany Ty-
chobudec z uroczyseami w nem menowa-
nymi Ustiem Michalkowi, Dubrowkami,
małoiu u welikoiu, Rezcyszami Hrudkami,
Manaczychoiu y inszymi różnymi tam
buduczymi uroczysezami, ktoroho wseho
lesu senożatni od toho uroczyseza Poloz-
kow wymerono wołok szest, morgow try-
nadcat, a za rekoju Łaneju na czast panu

Płaskowickomu wolno zostało y podanoho gruntu: naperwey poczynaietse stena koncom odnym od czasty gruntu pana Kossakowskoho zastawnie od reki Łani czerez zarosl y senożat do pola, a polem stenoiu rozmanoiu do hranice Zaielenskoie, a od gruntow y hranicy Zaielenskoie bolotom czerez zarosl do czasty pana Stominoy y kopeca na rohu usypanoho, a iż w koncu toho gruntu od hranicy Zaielenskoie totże pomeneny pan Jan Sela-wa lesu y senożatey na morgow dwadecat y prut odyn do używania menuiuezy to byt do imena swoieho Zaielenskoho nie postupuiuezy boronił, od ktoroho kopeca prosto do pola, a polem stenoiu rozolnanoi po dorohu także po tuju stenu nowo rozolnaniu y nawozy selidybnyie muzykiie w czasty pana Nornickoho zostalyie, ktoraja stena upiraiet koncom aż do reki Łani, tuiu sztuku wsiakoho hruntu z wolnym łowieniem ryb w lete y zime w toy retee Łani w berehoch y z wolnym paseniem na bolotach tam za rekoju buduezy wsiakoho bydła toho gruntu z senożatiu y zaroslami w obudwuch koncach toho pola buduezymi y na czast do derzenia ieho pana Płaskowickoho podanym, wymerono wołok try, morgow szest, prutow piat, małych prutow deset. K toże czasty imenia Hrycowicz panu Płaskowickomu zostało ostrow gruntu y senożaty zowemoie Bolwany, hde poczynaietse ochranienie ieho, to iest bokom odnym od gruntow sęła Ochremowicz czerez sianożat ku tomu polu należaczuju do rzeczki Balwanki, toju rzeczkoju Balwankoju mimo sęła Małuju Balwanku ieho miłosty pana Adama Mogilnickoho, z toie rzeczki Balwanka prosto czerez boloto sianożat tuiu, po wodoteezu niedaleko sęła Bartoszow, z ktoroie wodoteczy czerez senożat prosto ku dorozie Hrycowicz czerez pola leżaczuju popusezaiuezy grunty Bartoszowskiie po prawe, a tych pana Płaskowickoho z senożatiu y zarosliu na ney po lewe, ktoroho wseho gruntu oromoho w tom obrube Balwan-

skom wymerono wołok dwie, morgow dwadecat, a senożaty z zarosliu wołoka odna, ktoraja taja czast po obeiu stronach reki Łani w meżach y hranicach wyżmenowanych buduezaja wynoszyt wołok dwatecat odna, morgow dwatecat szest, prutow osimnadecat puł pruta, a tey y usey czasty bolszoy gruntow naydetse, tohdy to wzhladom na wypolnienie czasty zastawnie ieho pana Kossakowskoho buduezoie, a za uniatem z neie na przydatok podlosty gruntow w czasty pana Kossakowskoho dwadecat morgow przydanych, tot tym wypolniate. A szło se dotyczet mlyna na retee Łani, meży dworom pana Kossakowskoho a gruntom na czast zastawlenuju od pana Płaskowickoho stoiaczoho, iż se to pokazało z przyznania peredo mnoiu z obeiuch stron, że tot mlyn znouu teper za zbudowaniem nowoho upustu kosztem pana Kossakowskoho stanol, preto też do wykupienia toie czasty zostawnie czerez pana Płaskowickoho pry panu Kossakowskim zo wsimi pożytkami zostawaty maiet; a gdy pan Płaskowicki za odłożeniem pożyczanoie sumy do derzenia toie czasty swoieie przydet, na tot czas y polowica z mlynowych dochodow y wolnoie łowienie ryb należyty iemu budet takowym sposobem, iż jako hrebli samuju tak y hat na bolote na hrebli naprawowat od dwora do berehu reki Łani iehomiłost pan Kossakowski, a z druhoie strony także hrebli naprawowat y haty hatyt ieho miłost pan Krysztow Płaskowicki od czasty swoieie powinien budet, także hdeby upust albo mlyn zhnit albo poprawy potrebowal, zpolnym kosztem to naprawowat, a wodu w odnakuu meru w tom stawie swoiem, jakoby z stawu wyyszoho pana Stominowoho nikoli ne podliwalo, zawždy derżaty powinny budet, k tomu na kamienie żelaza y wszakiie mlynowyie potreby zarowno z obudwu czastey przykladat majut, a za takowym zhodnym postupkom zpolny pożytok z wymelku mlynowoho y z łowienia ryb w stawie na obedwie czasty ity maiut weczne, odnakże panu Nornickomu y potom-

stwu jeha wodluch dawnych uchodow w retce Łani uwerchu stawu ieho, a wnizu mlyna u stawu pana Kossakowskoho wolnoie lowienie ryb w lete y zyme wolnoie zostawuiu y zachowuiu wecznie. Za czym wžo ich milost wsi panowie uczastniki tych czastey swoich koźdomu z ich miłostey czerez mene wydelenych spokojne y weczne sami y potomki ich miłosty używaty, a poddanych sobe należących koźdy na swoju czast jako narychley pereńczszy onych w derżaniu byty maiut na wsi potomnyie czasy, a o tyie grunty czerez pana Sielawu y panow Krynickich w czastech pana Kossakowskoho y pana Płaskowickoho zaszytie, a w czasty pana Nornickoho czerez tychże panow Krynickich y z Cepy Dolmatowskoie zabranie wolnoie mowenie im wsim y uczastnikom w czas przszy u sudu należnoho zostawuiu. A szto se dotyczet dwuch wolok gruntu na cerkow Hrycowiekuiu od wsich uczastnikow nadanoho y czerez mene podkomoroho wydelenych, iż swieszczennika na ses czas pry cerkwi net, koźdomu swoieie czasty gruntu używat aż toho poki swesczenik do cerkwi bude sposobleny, aperaty cerkownyie sprawlaty maiut, odnakże o toho popa wsy panowie uczastniki zpolne y zhodne staratyse maiut y pobudowaty ieho powinni budut; dorohy też starowecznyie y perechody, menowite doroha sela Hrycowiez do Cepy y do Klecka, druhaja z tohoż sela pod Bartośzy do Bolwani, tretiaia do Płaskowiez, czetwertiaia ulica starowecznaia y czerez hreblu pod dworom pana Kossakowskoho y mlyn na ryku Łaniu, a za rekoiu odna do Ostoweczyc, do Merwin, druhaja do Nadeży, tretaja do Zaielnoie czetwertaja do sela pana Nornickoho polmy y czerez mlyn pod dworom pana Nornickoho perechod ludem pieszym y pereiezd wodny y zemny, tych wsich doroh y perechodow sami uczastniki y poddanyie ich wodle starodawnoho zwyczaju zażywat y odyn druhomu boronity ne maiet; dorohu też do lesu pana Nornickoho steno-

ju od pola sienożatmi uczynenoiu pod lesom pana Kossakowskoho wolnuju byty naznaczaiu y zachowuiu. A z storony wydelenia panu Płaskowickomu czasty w dworysezu samom y pryseleniu pod panom Nornickim buduczom y melnika z synami ieho, wydeczy byt zreczenie pana Jana Petraszkowicza panu Andreju Petraszkiewiczuz danoie y u sudu Hołownoho zeznanoie słusznoie, wodle neho pana Nornickoho pry derżaniu toho dworyszeza y pohnoiew, pry mlynie y stawie, wzhladom druhoho stawiseza w czasty Janowskoy panu Płaskowickomu dostałoho buduczoho wecznie zostawuiu, a pan Płaskowicki ne pryimuieczy storony neprysuzenia iemu czasty w tom dworysezu y pohnojach, abo nedaniu za to odmeny y w nerozdeleniu melnika y synow ieho, w tom punkte appellował do sudu Hołownoho, ktoroie appellacij y ia podkomory iemu w terminie należnom dopuszczaju, a w inszych wsich punktach y paragrafach wsi panowie uczastniki na wsem dekrete, uznaniu y rozdelku moiem meży nami uczynenom zhodne perestali y odyn druhomu w naymnieyszoy czasty gruntow y lesow, senożatey y ni w czym zhoła żadnoho wstupu y pereschody czynity ne majut y owszem jako storony sposoblenia popa y budowania onoho, tak y storony celosty hraniey y kopcow usypanych na czastyach ich miłosty wsich uczastnikow służących y z storony mlyna zpolnoho pana Kossakowskoho y pana Płaskowickoho, jako iest wyžey opisano, wo wsem nienaruszne zachowatyse y iż pohranicznych sused hranie swoich prylehlych spolne y za odno boronity maiut y powinni budut pod zarukoju na koźdoho zprotywnoho ukrywżonomu tak welikoj, jako ważnosty czasty ich imenia samoho wynosyt. Kotreja sprawa jako se peredomnoiu podkomorym toczyła, pro pamet do knieh sudowych podkomorskich iest zapisano, z ktoroho zapisania y ses dekret moy pod peczateiu moieju y z podpisem ruki moieie panu Krysztofu Płask-

kowickomu iest wydan. Pisan w Obyrney. U tey kopij przy mieyscu na pieczec podpis ręki podkomorzego tudzież korrekta his verbis: Dominik Obrynski podkomory Nowohorodzki rukoju swojeju, zkoryhował z knihami Mikołay Ostreyko komornik zemski Nowohorodzki. Ktora to kopia przy samym oryginalu po rusku pisanym przez wyż wyrażonego patrona za podaniem do akt iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wojewodztwa Nowogrodz. przyjęta y wpisana.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1767—1768 годы, № 12809, л. 1191—1211.

№ 153—1622 г. Октября 20 дня.

Опредѣленіе гродненскаго земскаго суда по дѣлу священника Гудеевской церкви о. Ивана Гедройты съ кор. марш. Крыштофомъ Веселовскимъ о не допущеніи крестьянъ Крастицкой волости отправлять свои духовныя требы въ названной церкви и объ оскорбленіи самого о. Гедройты.

Року тисеча шестсот двадцат второго, мѣца октября двадцатого дня.

На рокохъ судовыхъ земскихъ Городенскихъ, о светомъ Михале святе римскомъ порядкомъ права поснолитого прыналыхъ и судовне отправованыхъ, передъ нами Кондратомъ Мелешькомъ судею, Юремъ Сопоткомъ подсудькомъ, Стефаномъ Нешьковъскимъ писаромъ, врадниками судовыми земскими повету Городенского, кгда справа зъ реестру судового порядкомъ ку суженю прынала, за позовомъ отъ велебного отца Ивана Кгедройты, священника Кгуденского, по велможного пна его млети пна Крыштофа Петровича Веселовского, маршалка его королевское млети надворного великого князства Литовского, тивуна Виленъского, економа Городенского, тогда постановившысе очевидно на местцу судовомъ сторона поведовая

велебный отецъ Иванъ Кгедройтъ, священникъ Кгудеевскій, давалъ прывольтватъ по тры кротъ сторону позъваную черезъ енерала поветового, нижли велможный его млетъ панъ маршалокъ, сторона позъваная, за потрыкrotnымъ прывольтванемъ енераловымъ ани самъ не становилъ, ани суду и стороне ведомости никакое о не станю своемъ не далъ, за чымъ сторона поведовая отецъ Иванъ Кгедройтъ, злетившыи моцъ очевидно в той справе отъ себе прыятелюви своему пну Езофови Кохновичови, подносилъ позовъ жалобы своею доводныи року и поданя его написомъ возного на томъ позве и очевидно сознаня его и тройга воланя рукою писарскою на позве написаною, жаловалъ е того позву о томъ, штождъ дей подстаростий Красницкый велможного пна его млети пна Крыштофа Веселовского маршалка надворного великого князства Литовского, економа Городенского, панъ Янъ Ключковъскій, нетъ ведома зъ якихъ прычинъ, але праве в невинности его отца Кгедройты, зваснивышысе на него, человека духовного, ни в чомъ ему невинного, отповеди и похвалки на здорове его отца Кгедройты чинитъ, чыгаючы его вшелякимъ способомъ самъ черезъ себе, слугъ, черезъ подданныхъ державы Красницкое о небезпечностъ прыправитъ, або на смерть забитъ, а до того умыслъне хотечы до зниченя и згубы его отца Кгедройты прывести, заказалъ всемъ подданнымъ в державе своей Красницкой, будучой в парафенъ его отца Кгедройты, которая з давныхъ часовъ до тое церкви Кгудеевское прыналежитъ и прывилемъ его королевское млети ему потвержоно ест, абы тые подданные Красницкые, которыхъ естъ килконадцатъ селовъ, людъми оселыхъ, до тое церкви Кгудеевское на жадное свято не ходили и з детми до хресту светого не създили и до венчания не бавили, также по молитвахъ в домы свои, яко звычайъ естъ хрестиянскый, его отца Кгедройты не въбуцали и некоторыхъ повинностей, прыходитъ до тое цер-

кви здавна належачых, не полнили и не чынили, што дей все он отец Кгедройт, яко человек духовный, поносечы то на себе, терпливости захивалъ и з оповеданемъ своим до ураду о то не утекал се, поважаючи его млсти пна маршалка и того подстаростего его млсти Красницкого пна Яна Клюковского, хотечи певную ведомост сам от подстаростего Красницкого пна Клюковского мет, для чого бы и з яких прычын он дей пан Клюковский с такою нехутю своею противко его отца Кгедройтя повставъ, прыехавшы дей он отец Кгедройт самъ до двора его королевское млсти Красницкого, у повете Городенском лежачомъ, в року теперешнемъ тисеча шестсот двадцат второмъ, меца Генвара одинадцатого дня и до урядника Красницкого пна Яна Клюковского мовил, для чого бы на него такне похвалки чынил и доходы церковные у него одыймовал: там же дей он пан Клюковский, урядникъ Красницкий, сам устне до него ойца Кгедройтя мовил служебнику своему Яну Стефановичу Шымовичу Колосовичу розказал, абы на потом гдежь кольвекъ потрафившы его ойца Кгедройтя бит и забит и в тых во вьснх селах в державе своей Красницкой подданым его королевское милости заказалъ, абы до тое церкви Кгудеевское до набоженства не ходили, детей не хрыстили и шлюбу в стан малженский не прыймовали, и споведи перед ним не чынили, и насветейшого сакраменту не прыймовали, которых з них такъ детей малых, яко и великих, без выноления тых речей збавенных и от Хрыста Спасителя напотого зоставенных изъ сего света походили, ани зачым инным, одно за забороненемъ од урядника Красницкого, абы некоторых прыходовъ, до тое церкви Кгудеевское прыходячых, не отдавали и не чынили и самого ойца Кгедройтя з двора Красницкого словами уцыняливими, доброй славе его человека духовного доткливими, оболжывшы, выгнат казал,

якобы якого злочынцу, в чом дей он отец Кгедройт маючи себе великое оболжене од урядника Красницкого и не будучы безпечен здоровья своего, у велможного его милости пна Крыштофа Веселовского, маршалка надворного великого князства Литовского, економа Городенского правне през лист от суду земского Городенского упоминал и справедливости с того подстаростего Красницкого с пна Яна Клюковского просил, нижли на року в чотырохъ неделях водлугъ того листу упоминального прыналомъ жадное справедливости не одержавшы, о тое все на роки теперешние земские Городенские велможного его милости пана маршалка надворного великого князства Литовского сим позволю запоувал. По которомъ вычитаню того pozwу менованый умоцованый стороны жалобливое, пры бытности самого прынцыпала своего отца Ивана Кгедройтя, в небытности стороны позваное, покладая лист прывилей его милости пна нашего милостивого под датою року тисеча шестсот двадцатого, меца июня, которым привилемъ его королевское млсти потверждает ему ойцу Кгедройтю данину и парафию на тую церковь Кгудеевскую од годное памети княжати его млсти Олшанского, бискупа Виленьского фундываную, з волости Волпенское, показуючы и то словне, иж здавна так бывала парафея волост Красницкая до тое церкви Кгудеевское, и дей нигде ближей церкви около тое волости Красницкое не маш, кром саского набоженства и сцызматичкое в Олексчах, и то за рекою Вертеєю и тая церковь Кгудеевская власне яко филия во сродку тое парафией своее стоит, и абы чого болней такого своволенства духовного не было, просил, абы семо тую парафию ему прыеудили. А такъ мы врад той справе ойца Ивана Кгедройтя, свещеника Кгудеевского, з велможным его млсти паном Крыштофом Веселовскимъ, маршалком надворным великого князства

литовського, якъ в том листе его королевское млети пана нашего милостивого привилею на тую церковь Крудеевскую и парафию до нее надаую его кор. млетъ тылко данину княжати его млети Олшанского бискупа Виленского тым листом своим ствержае, а волости Красницкое в том листе своем не вспоминает, якъ справа и жалоба идет о подданных з добръ кор. его млети, не судечы тое sprawy, яко судови нашому не належное, зо всею тою справою оица Ивана Кредройти, священника Крудеевского, на розсудокъ его королевское млети пана нашего милостивого отсылаем. Которая справа, яко се перед нами у суду точыла до книгъ земских Городенских ест записана.

Изъ актовъ книги Гродненскаго земскаго суда за 622 годъ, № 6810, л. 287—288.

№ 154—1622 г. Ноября 8 дня.

Фундушъ Хотаяевской церкви, Минскаго воеводства.

Aktykacya kopii działu y funduszu na cerkiew Chotajewską między uczestnikami dobr Chotajewicz czynionego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt drugiego, miesiąca Julii osmego dnia.

Przed aktami ziem. w Minskiego stawaiający osobiscie J. P. Alexander Rogowski kopią zawierającą w, sobie dział y fundusz na cerkiew Chotajewską z ekstraktu ruskiego xiąg grodzkich w. Minskiego przepisana, tudzież y na dalszą rzecz w niey zawartą do akt podał, ktorey wpisujące się do xiąg ziem. w. Minskiego od słowa do słowa treści takowa.

Wypis z knih khrodzkich zamku hospodarskoho Minskoho.

Leta ot narozenia Syna Bożoho tysieczy szeszesot semdesiatoho, misiaca Maja

czotyrdziesiatoho dnia. Na wrade khrodzkom w zamku hospodarskom Minskom, peredo mnoju Martynom Kazimierom Wolodkowiczom, horodniczym y podstarostim Minskim, postanowiwszysie oczewisto ieho miłost pan Mareyan Duszewski pokladał ku aktykowaniu do knih ziemskich podsudkowych woiewodztwa Minskoho listu delezoho między ieh miłostey panow uczestnikow maietnostey Chotajewskoy, z reczju w nem w seredine niżey wyrażonoie, proceszy, aby tot wypis był do knih spraw khrodzkich Minskich pryntat, aktykowan y upisan, kotoryi upisuieczy u knihi słowo do słowa tak se w sobe maiet. Wypis z knih moich zemskich podsudkowych woiewodztwa Minskoho.

Leta ot narozenia Syna Bożoho tysieczy szeszesot dwadecat wtorocho, misiaca Nojabra, osmoho dnia. Peredo mnoju Krysztom Żyżemskim, podsudkom woiewodztwa Minskoho, khdy se przytoczyła sprawa ieho miłosty pana Jakuba Umeckoho z iei miłostyiu, pani Hryhorowuii, Makarowiczowuii sudjinoiu zemskoiu Minskoiu pani Marynoiu Woysznarowuii, jako paneju dożywotnoiu imenia Chotajewicz y s panem Krysztom y Jurjem Makarowiczami dediczami toho imenia, z ieho miłostyiu panom Andreiem Burboju, pani Mikolajewoiu Slonczewskoiu Bohdanowoiu Anforowiczowoiu y synom iei panom Alexandrom Duszewskim, ieho miłostyiu panom Jenochom Kaweczynskim, podkomorym Minskim y panom Pawłom Supronowiczom Semaszkom y Stefanom y Andreiem Sobolewskim y małżakami ieh, uczestnikami imenia Chotajewicz, na roku przyjąłom za obweszczenem moim, a potom za otroczeniem ot mene im podanym y za przyprozy wodluh dekretu sudu holownoho Trybunalnoho w roku prozłom tysieczy szeszesot dwadecatom z Nowohorodka na skutecznyi deł między nimi uczestnikami mene podsudka do toho imenia Chotajewicz otoslanym, ino khdy ja podsudek, czyneczy dosyt tomu dekretu holownomu y wodluh obwieszczenia y otroczenia ot

mene tym wyż menenym uczestnikom podanym, a iż w tom imeniu Chotaiewskom cerkow na chwałę Bożuju ufundowania ieszcze sopredkow tych uczestników iest, ino y po sim rozdelku moim uczestniki toho imienia Chotaiewskoho, iako na ses czas derżaczyie czasty Makarewiczowskoie pan Andrey Burba z czasty iemu dosta loie na tuju cerkow Chotajewskuiu, na pomnożenie chwały Bożoie, dwie wołoki supolnyie nadał, odnu wołoku na uroczyszczu w Kupeliszczach, podle steny Bołockoie, jeduczy do dwora Wołowiczowskoho do Chotaiewicz, po łob, aż do dorohi Pleszczynskoy, iduczoie z Chotaiewicz, a druhiu wołoku tamże w tom uroczyszczu Kupeliszczach, y senožat kosit koło Dwinosy, nazywaiemuju Szczodrynoiu, iako sama w sobe pry tychże wołokach; pani Barbara Semaszkowaia na cerkow Chotaiewskuiu od sebe nadała khruntu dwie wołoki pry uroczyszczu steny Bołockoie, pan Jakub Umecki czasty swoiey nadał na tuiż cerkow Chotaiewskuiu połwołoki zemli na uroczyszczu w Hubach, pry boru w doleż ku hranicy Pleszczynskoy aż do reki Dwinosy, hde y senožat prynależaczaia do tohoż khruntu. Pan Alexander Duszewskij też na cerkow Chotajewskuju na chwałę Bożuiu nadał połwołoki zemli na uroczyszczu w Zasitnicy za meżami pewnymi, a pry cerkwi, hde plebania pobudowana, placow czotyry, pry kotorych koło reki y senožaty należaczyie do tychże placow. Kotorych tych troch wołok khruntu z placami y senožatmi nadanymi, so wsimi prynależnościami ich, sweszczenniki w toy cerkwi buduczyie zażywały maiut, a pomenienie uczestniki Chotyiewskiie y potomkowe ich, jako podawcy toie cerkwi, użytkow z jarmarkow prychodiaacych na czasty sobe wodle praw swoich smotryły maiut. Kotoryże tot wypis za pokazaniem osoby werchu menenoie iest do knih spraw khrodskich zemskich Minskich pryнят, aktykowan y upisan, s kotorych y ses wypis pod peczatiu wradowoiu ieho milosty panu Mareyanu Duszewskomu iest

wydan. Pisan w Minsku. U tey kopii na szrodku wdole locus sigilli y podpisanie pisarza, na pierwszey zaś stronicy, idque na samym froncie tey kopii przy wysińnioney na bialej massie Surrogatorskiey pieczęci poswiadczenie ingrossowaney teyże kopii w akta wizytatorskie z podpisem tegoż surrogatora w te słowa: Alexander Tanaiewski pisar khrodzki Minski.

Te kopia ad acta wizytatorskie ingrossowawszy roku tysiąc siedmset szesćdziesiąt trzeciego, dnia dwudziestego czwartego Januar, juxta vetus, przy zwykley pieczęci mey pro meliori fide et documento ręką się własną podpisuję X. Hrehory z Illiczow Pieslak, surrogat Minski prezb: Biehomlski wizyty generalney kommissarz.

Ktora kopia za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich w. Minskiego przyięta y wpisana. Ant. Swiătorzecki RZM.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1782 годъ, № 12036, л. 446—447.

№ 155—1628 г.

Фундушъ Довечерской (Дрогичинской?) церкви во имя Пречистой Богородицы.

Akt funduszu na cerkiew Dorohiczynską przez imsci pana Kazimierza Powstanskiiego podanego.

Roku tysiąc siedmset szesćdziesiąt pierwszego, miesiaca Marca osmnastego dnia.

Na urządzie Jego korolewskiej mosci grodzkim Piskim, przede mną Piotrem Thadecuszem Fronckiewiczem, podstolim y podstaroseim sądownym powiatu Piskiego, comparendo personaliter Imsc pan Kazimierz Powstanski ten fundusz na cerkiew Dorohiczynską służący ob vetustatem temporis w niekotorych mieyscach powydzierany y innych słow wyczytae dla wygnilych liter nie mogący, ad acta grodu Piskiego podał, którego tenor sequitur est que talis.

. . . elmożnego imsci pana Lwa Sapieli, wojewody . . . W. X. Litt., Brzeskiego, Mohilowskiego starosty etc. etc. pana mego miłościwego, Ja Jan Władysław Nowelski oznajmuję tym moim listem, iż co jasnie wielmożny... miłościwy, podawszy mnie urzędem w dozór y zawiadywanie tę majątnosc swoją Dowieczorowską . . rezydującym na mieyscu podobnym miasto założył y cerkiew dla odprawowania w niej chwały . . z woli y z rozkazania imsci założywszy w roku przeszłym tysiąc szescset dwudziestym trzecim . . osadziwszy w nim y we wsiach nowo . . przez mię założonych . . zbudowałem w tym miescie . . Przczystey Maryey Bogardzicy, aby się w niej zawsze chwala na cześć Boga w Troyey Jedyney odprawowała . . dusz ludzkich przez drogą krew, mękę y śmierć Syna Bożego Pana Jezu Krysta ukrzyżowanego . . nu ludziom w tym miescie y we wsiach nowo osadzonych y wszystkiemu krzescianstwu religiey greckiey w uniey . . im będącym, do której cerkwi sposobilem swieszczenika jmieniem Kallionika Antoniewicza y podałem mu tę cerkiew . . zbudowaną, obrazami nowymi wszystką przyozdobioną według potrzeby, przy niej na dzwoniecy dzwonow dwa miernych . . xięgi y rezy y wszelakie potrzeby do cerkwi do służby Bożey należące, wszystkie porządnie na osobliwym regestrze . . za rozkazaniem imsci przy tej cerkwi swieszczenikowi podałem. Poddani tej włosci Dowieczorowskiej dom . . . swieszczenikowi za kop dwanascie Litt. kupili y zapłacili, do ktorego przydałem gruntu z ogrodami tamże placow . . posługi cerkiewney według rozkazania imci podałem osiadłych placow z poddanymi cztery to . . ręce placow dwa, a po lewey na tej stronie także od cerkwi . . tu na pasznią zrobionego włok dwie, to jest na uroczyszczu Ubromney przy gruncie włok . . a na uroczyszczu Humniszczy morgow dwadziescia w koncu mieskich morgow, przytym... dney we wsi Dowieczorowiczach mieszka-

iącego z powinnością iego, z dochodami pieniężnymi . . inwentarza Dowieczorowskiego zarowno z inszymi poddanymi do dworu imsci oddawał, gdzie sobie poddani imsci łowią y dostają, w tej majątnosci imsci . . a Pana Boga za dobre zdrowie pana mego miłościwego . . y bogoboynosci nauczać, a po nim successorowie do tej . . powinność pelnić mają. Co wszystko jak się pomieniło według . . . na potym będącym podawszy, o kontumacyą na wieczne potomne . . . moy z podpisem ręki moiey y z moią pieczęcią. Pisan w Dowie . . . atego, miesiąca Maja szesnastego dnia U tego funduszu przy pieczęci na opłatku czerwonym wycisnioney podpis ręki tudzież approbaty his exprimuntur verbis L. S. Jan Władysław Nowelski od jasnie wielmożnego imsci pana wojewody Wilenskiego Namiesnik Dowieczorowski ręką własną.

Na instancją oycy Thdorora Oleszkiewicza, swieszczenika Dowieczorowskiego, ztwierdzam ten fundusz. Jan Odachowski mp. Samuel Odachowski r. s. Katarzyna Odachowska. Roku 1668 na instancją imsci xiędza Teodora Oleszkiewicza na ten czas będącego protopopy Dorohiczynskiego ztwierdzam ten fundusz antecessorow moich, Konstanty Polłubinski p. Slonimski m., oycy Theodora Oleszkiewicza, na ten czas swieszczenika Dorohiczynskiego ni w czym nie naruszając ztwierdzam ten fundusz antecessorow moich, Stanisław Ciechanowicz chorąży pttu Piskiego. Krystyna Ciechanowiczowa chorążyna mp. Ktory to fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do xiąg grodzkich Piskich przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Пискаго городского суда за 1761 годъ, № 13071, л. 232—233.

№ 156—1628 г. Августа 11 дня.

Фундушь Крошинской церкви, Новогрудскаго воеводства.

Akt dokumentu na cerkiew Kroszynską służącego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt wtorego, miesiąca Augusta dwadziestego trzeciego dnia.

Oczewisto stanowszy przed aktami ziemskimi wojewodztwa Nowogrodzkiego W. Imsc. xiądz Jozef Rolnierz Marciniewski, pleban cerkwi Kroszynskiej dokument funduszowy na rzecz w nim wyrażoną sobie y następcem służący ad acta podał, w którym wyraz takowy.

Kazimierz Władysław Kondratowicz, miecznik Mozyrski, ekonom dobr I. O. xcia imsci pana kanclerza W. W. X. Litt., oznaymuję iż z wyraźney woli I. O. xcia imsci Dominika Mikołaja Radziwiła kanclerza W. W. X. Litt. pana dobrodzieia mego, będąc ordynowany do postanowienia funduszu na cerkiew Kroszynską nową, wystawioną, który perpetuis temporibus terazniejszemu prezbiterowi Kroszynskiemu Jakubowi Panfilowiczowi y successorom onego ma służyć, takowe czynię na pomienioną cerkiew nadanie. Naprzod gruntu w polu y w zarosłach będącego włok trzy, to jest we wsi Olesiewiczach włok dwie, mianowicie z Pochatowskiej włoki puł włoki po Iwonie Gierciu, od między piekarszowego zięcia na imie Michała zaczynające się, drugie puł włoki z Giercysowskiej włoki po tym że Iwanie Gierciu, trzecie puł włoki z teyże włoki Giercysowskiej po Wasilu Szylu, ze włoki Szylowskiej pierwsza czwierć gruntu po Jurku Gierciu, druga czwierć po Jasku Piotuchu do między arędarskiej włoki, który to grunt leży in contiguitate nie przerywając się żadnym inszym gruntem we strzodek wchodzącym, ale w iednym

mieyscu włok dwie w miedzach wyżej opisanych. Tego tedy gruntu na swoy pożytek obracać y zażywać, poddanych na nim osadzać wolen będzie, a nim poddanych osadzi, przydaię pomienionemu prezbiterowi dwóch mieszczan, to jest Hryszka Benieckiego y Andrzeia Giercia, którzy poty mają robić prezbiterowi, poki poddanych osadzi, a na zapomożenie dwóch poddanych po becze żyła y po byku ze dworu ma bydz dano, jeżeli zaś więcej będzie sobie osadzał poddanych tedy swoim kosztem, bez żadnego ze dworu zapomożenia, wolną będzie. Trzecią włokę popowska, którą trzymał pop Stołowicki między gruntami mieszkimi leżącą ob miedzę z iedney strony Franciszka Kaminskiego, z drugiey strony ob miedze Jozepha Burdzieyki temuż prezbiterowi Kroszynskiemu naznaczam, z osobna zaś w mieście plac ieden dworny, przy cerkwi leżący, na którym zabudnie się y mieszkać będzie, a puł placu od Piotra Ławrynowicza nabytą, temuż prezbiterowi gruntu pognoynego, uroczyszczem Ogrodnikowszczyzna nazwanego, nad ieziorkiem zarosłym przy goscincu Stajeckim leżącego przydaię się, którego z sianożęcią wynosi morgow dwa, sznur ieden y prętow trzy, to jest wzdłuż tego gruntu idąc przy goscincu od ieziorka do wygonu sznurow cztery y prętow dwa, wszecz zaś koniec ieden przy ieziorku wynosi sznurow dwa, koniec zaś drugi przy wygonie ma w sobie sznurow pułtora, rachując w morg sznurow trzy, w sznur prętow dziesięć, w pręt łokei litewskich puł osma. Na kantora teyże cerkwi daie się puł placu dwornego między placami z iedney strony Symona Wilniowca, z drugiey strony Jozefa Bardzieyka, leżącego w rynku, ktorego z teyże fundacyi pomieniony prezbiter Kroszynski ma chować y successorowie iego będą konserwować. Parafia do teyże cerkwi naznaczy się tak: włosc Kroszynska, iako Staiecka y Koldyczewska, wszysey poddani I. O. xcia imsci wiary ruskiej uniatskiej będący, nemine excepto, in super temuż prez-

biterowi Kroszynskiemu y successorom iego na wosk, wino y insze potrzeby cerkiewne dwor Kroszynski złotych trzydziecie quotannis będzie wydawał. Względem ktorey to fundacyi y dobrodzieystw I. O. Xcia imsei pana y dobrodzieia mego na te cerkiew Kroszynską założenia świętego Jerzego nadanych obligacyi w tym funduszu nie naznacza się, ale iako xiążę imśc osobliwie naznaczy, wiele mszy świętych y na iakie intencye w miesiąc czyli w tydzien odprawić będzie należało, te terazniejszy prezbiter Kroszynski Jakub Panfilowicz y successorowie iego wiecznemi czasy pełnić powinni będą. Ktore to postanowienie funduszu do dalszey woli y łaski I. O. xcia imsei pana dobrodzieia mego podpisuję. Pisan w Kroszynie, roku Panskiego tysiąc szesćset dwadziestego trzeciego, miesiąca Augusta iedynastego dnia. U tego dokumętu podpis ręki ekonoma przy wycisnioney na masie pieczęci, confirmaeya jasnie oswieconego xcia Imsei Radziwiła przy wycisnioney na czerwonym laku pieczęci, oraz zatwierdzenie I. O. xżney ieymsei z podpisem ręki przy wycisnioney na czarnym laku pieczęci w tym sposobie wyraża się: Kazimierz Władysław Kondratowicz, miecznik Mozyrski, ekonom dobr I. O. xcia Imsei mp. L. S. Confirmatur. Ioannes dux Radziwił, kanclerz W. W. X. Litt. L. S. Stwierdzam ten fundusz cerkwi Kroszynskiej nadany y mieć cheę tak po ichm pp. dzierzawcach, iako też y moich administratorach, aby w chwale Bożey należycie naimniejszey niemiała dyminuacyey, przy kotorym pomienionego oycy Jakuba Panfilowicza nienaruszenie zachowuję, dla większey wagi rękę się moją podpisuję. Datt w Secyminie, dnia dwadziestego szostego Februaryi tysiąc siedmsetnego. Ma za tym pomieniony prezbiter dwie mszy odprawować w tydzień, iedną na dusze s. p. xcia Imsei, a drugą na moją intencyą. Anna xiężna Radziwiłowa, kanclerzyna W. W. X. Litt. L. S. Ktory dokument za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt,

iest do xiąg ziemskich wojewodztwa Nowogrodzkiego przyięty wpisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1782 годъ, № 12819 л. 659.

№ 157—1623 г. Декабря 15 дня.

Уступочная запись на участокъ земли въ русской части г. Дрогичина, за рѣкою Бугомъ въ пользу священника Забужной церкви о. Иеронима Чудовскаго.

Judicium bannitum civile advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post festum Sanctae Luciae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio.

Poponi Czudowskij Zabuscensi demissio.

Coram judicio civilis advocatialis actisque praesentibus Drohicensibus personaliter comparens providus Lucas Supran, ex olim honesta Anna Supranowa procreatus, in civitatis parte rutenica Drohicensi certam possessionem habens, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia honorabili Hieronimo Czudowskij, prebitero ritus graeci ecclesiae Spaski Zabuscensi, tenutam suam certam, scilicet hortum dictum Hutowski, in fundis civilibus Drohicensibus situm, originaliter per famatum Tomam Bdziak civem Drohicensem famato olim Iwano Supran et praenominatae matri recognoscentis invicem coniugibus in summa novem sexagenarum grossorum polonicalium modo obligatorio inscriptum, ipsum recognoscentem post praefatam matrem suam Annam Supranowa iure naturalis successionis spectantem et concernentem, tum et summam quinque florenorum polonicalium debiti certi, per praefatam matrem suam olim famato Jacobo aurifabro ex eodem horto persolutam, cum pleno iure suo eiusdem inscriptionis originalis

obligatione, cum pacifica intromissione, tutione, ligamentisque, vadio et perlucro ratione quinque florenorum ex instantia eiusdem aurifabri obtento, demisit, cessit omneque ius suum transfundit, intromissionem iam ex nunc admittit, inscribit se cum suis successoribus de aliis bonis suis eundem iurisquaesitorem tueri, defendere, evincere, intercedere, quoties opus fuerit, sub vadio simili et peremptorio coram officio consulari vel advocatiali Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, exceptionibus laborando. Et hieidem famati viri Petrus Oszipowie et Joannes Muzilo scabini iurati una cum praecone Matia Stanikowie coram iudicio publice recognoverunt, quia praefatum honorabilem Hieronimum Czudowski poponem Zabuscensem in hortum Hutowski in civitate Drohicensi, post fluvium Bug partis rutenicae situm eidem per Lucam Supram in summa novem sexagenarum et quinque florenorum polonicum in praefato horto in perputuum *) et tradito cum praefata summa demisso intromisserunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1624—1635 г. № 10533, л. 51, 63.

№ 158—1628 г. Декабря 15 дня.

Дарственная запись Андрея и Ивана Серовковъ на участокъ земли въ Забужной части г. Дрогичина въ пользу Дрогичинской Богородицкой церкви.

Judicium bannitum civile advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post festum Sanctae Luciae Virginis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio....

Ecclesiae Rutenicae per Serowki donatio.

*) Неразборчиво.

Coram iudicio bannito civili advocatiali actaque praesentia Drohicensia personaliter comparentes famati Andreas et Iwan Serowkowie, filii olim famati Steglio Serovka, cives Drohicenses Zabuscenses, sani mentibus et corporibus existentes, palam, publice libereque recognoverunt, quia ipsi ecclesiae Beatae Mariae Virginis ritus graeci aream suam totam et integram paternam, dictam Czini-saskie, cum horto, se post parentes suos jure naturalis successionis spectantem et concernentem, inter metas famatorum Christopheri Blaskowie ex una et Lichanski ac ejusdem ecclesiae fundis ex altera partibus iacentem, prout eadem area cum horto ex antiquo extenditur et protenditur, in platea Rutenica sitam, in fundis civilibus Drohicensibus existentem, cum omni iure suo, prout soli tenuerunt et possidebant, nihil ibidem in praefata area et horto sibi reservando et excipiendo dederunt, donaverunt et irrevocabili dono resignaverunt perpetue et in aevum. Cui iam ex nunc dant in praefatam aream et hortum realem, cum pacifica possessione, intromissionem per scabinos iuratos, per iudicium additos acceptandam. Et hieidem famati Petrus Oszipowicz et Joannes Muzylo scabini iurati una cum praecone provido Matia Stadnikowicz publice recognoverunt, quia in praefatam aream et hortum, modo praemisso per Serowki ecclesiae Rutenicae donatam et inscriptam, iuxta inscriptionem intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante nec contradicente, de quo suam relationem ad acta praesentia retulerunt.

Nobilis Albertus Kamienskj personaliter veniens nomine nobilis Petri Zeromski protestatus est contra eandem inscriptionem donatoriam de nullitate eiusdem inscriptionis, nolens eadem bona vigore iurium suorum in possessionem tradere, de quo iterum atque iterum protestatur.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 51—2.

№ 159—1624 г. Ноября 16 дня.

Духовное завѣщаніе мѣщанина русской части г. Дрогичина Николая Козака съ супругою, по которому они даютъ Дрогочинской Забужной Спасской церкви три огорода, 60 штукъ деревьевъ на постройку богадѣльни при сей церкви и двѣ гривны серебромъ на кадилъницу.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta in crastino festi S. Philippi et Jacobi Apostolorum, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, in praesentia nobilium ac famatorum Petri Morze viceadvocati, Matei Moracewski notarii, Alberti Kanigowski, Joannis Pienkovic, Andreae Zolkowski, Joannis Buialski, Stanislai Grzegorzowie scabinorum juratorum civitatis Drohicensis, primo cessanti peste, ac aliorum hominum fidedignorum ad actum congregatorum.

Testamentum Kozakow. Ex copia

Ad iudicium praesens civile advocatiale Drohicense personaliter veniens famatus Joannes Czudowski, civis Drohicensis Zabuscensis, eidem iudicio obtulit et reprodixit testamentum infrascriptum per olim famatum Nicolaum Kozak, civem Drohicensem Zabuscensem, coram certis personis recognitum manumque certarum personarum infrascriptarum subscriptum, petens a se per officium praesens suscipi et actis inscribi admitti. Cuius affectationi iudicium praesens amuendo, hocidem testamentum offerentem suscepit et actis praesentibus inscribere permisit de tenore tali.

Dzialo sie w Droiczynie na Ruskiej stronie; mieszkajęci w budach czasu powietrza roku Panskiego thisziaz sesczsetnym dwudziestym czwartem, miesziazca podlug stare-o kalendarza dnia 16 Nowembra, przy bitnosci wielu sasziad ludzy wiary godnich starei radi te-o miasta, mia-

nowiecie przy panu Jakubie Odoiewiczu, Janie Czudowskim popowiczu Drogiickiem Ruskiej stroni, Marka Kowala, Siemiona Kopezia, Demiana Sokolika y Onaczka Panaszika.

Ja Mikołaj Kozak, mieszezanin Drogieczki Ruskiej stroni Zabużney z uteziwą z żoną swą Nastazją Koloszanka, widząc na siebie gniew Boży y bendąc niesposzobne-o zdrowia, oznaymuic terazneyszem zeznaniem moiem spolecznie z małżanką swą, tedy daiem y daruim wieczuemi czaszy na cerkiew S. Spasza ogrodi niktore: ieden ogrod naprzeciwko Buslawki wedle Zydzika Auskowski Waskowski; drugi ogrod Auskowski Waskowski o miedzie Serowczinskiej wedle ulicki; trzeci ogrod daiem daruim na Paskudach Wielkich. Na spytal do teize cerkwy S. Spasa drzewa sesczdziesiat, zeby szpital zbudowano przy teize cerkwy. Szrebra dwie grzywnie na kadzihice, o czo prosze y dla Boga prosze, zeby to oddane bylo na cerkiew. Takze przyacielom swym po zenie swey ruchome rzeczy: Hapeze Wloszance suknie falendiszowe brunatną, a drugi giermak czarni falendiszowy y czapka axamitna, lietnik brunatny muchoiarowy; dziewczynie Jackowej siestrzance krowe stara; Hapee Woloszance poduszek siedm, osma pierzyna; teize Hapee skrzynia chust bialych; takze siestrzenicy Polasze Wolosance kozuch krolkowy, suknia zielona siestuchowa, krowa mloda, poduszek siedm, osma pierzyna y skrzynia chust bialych, lietnik brunatni muchoiarowy dziewczynie Jackowej. Siemienowi Kupeowi ogrod czo wedle niego pod debcem wedle drogi Warszawskiej, dwie beteze zyta, krow dwie, takze y gruntowne wsitkie polia odkazuie na przyacielie swoje. Naprzod Olechowy Pizdzielikowy pulwlocek zasziany, od iego oicza wlasnego nabity y kat zasziany, wolu czarne-o, jalowice czarna, Hryczkowy Roskowy, Iwanowi Kozaczikowy Jendrzeiowy Kosiczkowy dwie wloceze polia zasziane, dom z ogrodem, pszoly, ogorkow nasiennik czo

bendzie, żyto y grike, a za te ogorki y za żytho aby pamieć odprawowały y do cerkwy S. Spasza w szobotnik żeby wpisano. Demianowi Sokalikowy jaloske, aby domu przygladal i žita beczek cztery, czom poziczil żeby mu oddano. Prosze was, moi mili przyiaciele, żebyście sie nie poziwały y Demiana nie poziwały y do przisiąg sie nie przywodzily y powtore prosze. A iesliby mie Pan Bog Wszechmogaczy raczil do pierwsze-o zdrowia przywiesć, tedy mi ten wolno testament skaszować, a iesli bym s te-o swiata szedł, tedy prosze panie urzendzie, żeby moia ostatnia wolia do ksiong przyieta y acticowana była. Onaczko Panaszik. Jakub Odoiewicz. Jan Czudowski. Et hic idem famati Jacobus Odoiewicz et Onaczko Panaszik, Joannes Czudowski coram officio personaliter comparentes publice recognoverunt, quia tunc temporis aderant circa praefatum testamentum scriptum et de verbo ad verbum in praefato testamento conscriptum suis praesentibus recognitionibus attestati sunt.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1625 г. № 10333, л. 242, 256 об.

№ 160—1625 г. Апрель 20 дня.

Фундушь Пережырской цернви Святителя Николая, Минскаго воеводства.

Aktykowanie funduszu cerkwie Perczyrskiej.

Лета от парожения Сына Божого тысеча шестеот шестдесят осмого, мца Октебра двадцатого дня.

На враде кгородскомъ в замку гдреком Минскомъ, передо мною Мартином Казимеромъ Володковичом, городничим и подстаростим Минским, постановившыес очевнего его милост отец Героним Верига, священник Пережырекий, покладал ку актиковано до книг лист фундуш на цер-

ковъ Пережырекую служащий, который так се в себе маєт:

Eustachi Wołowicz, z łaski Bożej biskup Wilenski, wiadomo czyniemy tym listem naszym, iż swieszczenik nasz z siola Peredzyła, na imie Piotr Weryha Wasilewicz, ktoremusmy podali cerkiew włosci naszej Lesnickiey, w wiewodztwie Minskim leżącą, w siele Peredzyrze, cerkiew świętego Mikołaja ze wszytkiem przynależnościami, to iest do tey cerkwi dwie włoce y zascianek w Dalekiey niwie do teyże cerkwi przynależący, tak też y sianożęć przy rzece Swisloczu u Wiaza nazwaną morgow trzy, także łąka od rzeki aż do drogi druga sianożęć nazwana pod Takarnią morgow dwa, z łaski naszej pozwalamy y dаемy dla rozmnożenia chwały Bożej y pilnieyszym będąc iemu kanun warzyc miodowy na Boże Narodzenie dziesięć kamieni, drugi raz na święty Mikołay na wiesnie także dziesięć kamieni, a iesliby sam nie miał warzyc miodu, wolno mu komu kolwiek zaarędować, ani starosta nasz, ani arędarze naszymy żadney przeszkody czynić nie mają y na młynach naszych Lesnickich y Ozieryskim wolnego mliwa bez żadnego wżatku y datku co naprędzey отпраwiają. Tam też swego gruntu wysz pomienionego ony swieszczenik żadney rzeczy pospolitey nie powinien dawać, tak też y sierebszczyzny rzeczy pospolitey z ynszymi poddanymi naszymi nie powinien dać. Na co dаемy temu swieszczennikowi ten list nasz ręką podpisawszy y pieczęć przycisnąć kazalismy. Dat w Wilnie dnia dwudziestego Kwietnia, roku tysiąc szesceseth dwudziestego piątego. У того листу фундацыного печать пригненена, а подписе руки тыми словы: Eustachi Wołowicz Biskup Wilenski. На том же листе ашпробаца оногo написана тыми словы: Roku tysiąc szesceseth szesdziesiąt siódmego, miesiąca Julii dnia szóstego, pozwoliłem Germole Weryzie swieszczennikowi Perczyrskiemu włokę pustą gruntu Makieiofską, do ktorey żaden dziedzie nie zostaie; we

wsi Peredzyru ze wszystkimi do niey przynależnościami do żywota iego, s ktorey włoki względem rozrobienia oney na lat trzy nie ma czynszu ani żadnych innych podatkow pełnić, a po wysciu tych trzech lat ma czynsz oddawać do folwarku Lesnickiego po złotych trzy A. Koto-wicz scholasztyk Wilenski. Други припи-сокъ тыми словы: Anno tysiąc szesceseth osmego, die Octobris pierwszy. Pokładany był ten list, ktory we wszystkich punktach weałości zachowałem do dalszey woli Jego msci хиѣдза biskupa Wilenskiego teraz-nieyszego mego msciwego pana. Marcin Kazimierz Kownacki pleban Zagorski re-wizor. Которы же тотъ листъ фундацины за покъладанемъ его до актыу и прозбою особы верьху поменоне ест до книгъ Гроцкигъ Минскигъ актыкован и запи-санъ.

Изъ актовѣи книги Минскаго гродекаго суда за 1665—1667 г. № 11786 л. 888—889.

№ 161—1625 г. Августа 14 дня.

Духовное завѣщаніе Марины Дмитріевны Кононовичъ въ пользу Виленскаго Св. Ду-хова монастыря.

Лета отъ парожения Сына Божого тисеча шестеот двадцать пятого, мца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. млсти кгородскомъ в замку Виленском, передо мною Миколаем Млечкомъ, хоружымъ Оршанским, подвоеводитим Виленским, оповедал отецъ Дмитры Шарыпа, наместник церкви Светого Дха монастыря Виленскаго и покладаѣ ку актыкованю тестамент остатнее воли мещанки Виленское Ларыоновое Кононовичовое, пни Марыны Дмитровны, под час морового поветьра року теперешнего тисеча шестеотъ двадцать пятого, которым дей тестаментом поме-

неная Ларыоновая пни Марына Дмитровна урадовне легковала дом свои, тут в месте Виленском и з речами стоячыми и лежачыми на церковь Светого Дха монастыря Виленскаго; затым отецъ Дмитрый, показавшы тот тестаментъ помеменное Марыны, абы оный до книг кгородских Виленских актыкованый, принятый и винсанный былъ, который винсуючы до книг слово от слова так се в себе маеть.

Року тисеча шестеот двадцат пятого, мца Августа чотыринадцатого дня. Мы, слуги урадовыс их мсти панов бурмистров Стефан Миколаевич и Хотей Курьлович былисмо прыданы на жодане отца Дмитра до пни Кононовичовое пни Марыны Дмитровны, то перед нами слугами остатнюю волю свою чынила и прызнава и легкуе и отказуе домъ мой лежачый на заулку, што бокомъ пры церкви Светого Дха стоячыми речами яко и лежачыми, дом за брамою Острою межы границами с одное стороны Ма-са Клячы, а з другое стороны Ендрея Слскаго резника, и тот дом легкуе и отказуе со веимъ спратом и с котлом, ено маемъ з монастыря трыста золотых отдавши, дом отрымат вечными часы. Обликгъ, который естъ у папа Хома Матфеевича на кошъ тисечу на пна старосту Лицкаго Салегу, а мают ойцове Светого Дха рускаго отыскиват. Душу мою полецаю Пну Богу, а тело мое мет быт поховано пры церкви Светого Дха. У того тестаменту подше руки писмомъ полесим в тые слова: Stefan Mikolaewicz reka własna, а другий подше руки руским писмом в тые слова: Хотей Курьловичъ рукою власною. Што ест до книг кгородских Виленских записано. Преписано.

(На оборотѣ). Року 1625 (1625) мца Декабра дванадцатого дня тот тестаментъ черезъ отца Дмитрыя естъ до книг до актыкованя покладаѣ. А под тою датою подше руки подстаростего Виленскаго пна Петра Хоминскаго тыми словы на

самом тестаменте так есть написано:
Piotr Chominsky Podstaroscy reka.

Изъ связки документовъ Виленскаго городского суда
№ 4674, л. 291.

№ 162—1625 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе мѣщанина и купца
г. Вильны Григорія Захаровича, которымъ
онъ во время морового повѣтрія отписыва-
етъ въ пользу Виленской братской церкви
Сошествія Св. Духа разное недвижимое и дви-
жимое имущество.

Меся от парожения Сна Бжого тиссе-
ча шестеот двадцат пятого, мца Дека-
бра дванадцатого дня.

На враде его кор. млети кгородском
Виленском, передо мною Николаем Млеч-
ком, хоружым Оршанским, подвоевоним
Виленским, оповедал отец Дмитры Ша-
рыпа, наместник церкви Стегого Дха
монастыра Виленского и покладаль ку
актыкованю тестамент остатнее воли под
час морового поветра року теперешнего
тиссеца шестеот двадцат пятого, кото-
рым дей тестаментом поменены Грыго-
рей Захаревич урадовне лекговал дом
свой (и маетность) свою тут в месте
Виленском на церков (Стго) Духа мо-
настыра Виленского; затым отец Дми-
тры, (по)казавшы тот тестамент помене-
ного (Грыгоря) Захаревича, абы оный
до книг кгородских Виленских (а)ктыко-
ванный, прынятый (и вписан)ый былъ,
который вписуючы до книгъ слово до
слова так се в себе мает.

Року 1625 (1625), мца Августа 18
(18) дня.

На жодане пана Грыгоря Захаревича,
мещанина и купца места Виленско-
го, отъ ихъ милости панов бурмистров и
радец о слугъ урадовых меских прысяг-
лых Стефана Миколаевича и Хотей Ку-
рыловича, што отписуеть до церкви

Сошествія Пресветаго и Жывотвораща-
го Духа, где мает тело мое погребено
быть, где жона моя и детки похованы
суть. Напрод дом мой власный не заве-
деный никому, лежачый межы домами
отъ правое стороны Яна Сикоры, а з
другое стороны Харитона Возочника.
Напрод белки выскочки шестеотъ и чо-
тыры десетки за коп сем, футра бруш-
ковые два за коп пят, кроликовых пе-
ределов шест по коп осми, полфутра
белинного по коп тры и гршей осмъ,
котового полфутра за коп шесть, пре-
возковых футер два за коп шеснадцать,
бабиковое футро за коп две, заечых фу-
тер два за коп полторы и грошей шесть,
чверть футра котового за копу одну
кгрошей двадцать, котов пять по гршей
сорок осмъ, котовое брушковое за коп
десеть, хребтовое котовое футро за коп
осмъ, тахир козок за коп пять, футро
белинное напштальт горностаевого за
коп шест, футер кроликовых сем лоз-
ных хребтовых по осми золотых, пол-
футра кроликового за коп две, белки
подолское футер осмъ по коп осмъ—чы-
нит коп шестдесять чотыры, полотна
штуки две т(онк)ого, цвилуху штука од-
на за коп дватцат, ручников штучка
(одна) за золотых пять, соболей тры
пары за коп трыдцать, окгонковъ до
трох шапок за коп десеть, норок тры,
окгонков кунних семнадцат за коп чо-
тыры, горностаев сорок, передка одна
за коп десеть, куницъ се(м) за коп сем,
чамара мухаеру турецкого, белками хреб-
товыми подшыта, катанка полаксамитная,
ментликъ мухаеру турецкого вышневый,
кштальт аксамитный один, девчины доч-
ки летников чотыры мухаеровых, кгер-
маки два фалендышовых черных, летник
зеленый, кштальт черный, котель пив-
ный, Грыгоря шапочника аксамитного
пан Грыгорей дароваль долгом, цыны и
медзи дробязку чотырнадцать поголова.
У Ковне у немца у пна бумистра Ко-
венского Плото одинадцать фас сливъ,
смушковъ у кище сто, прхи робленое

полста за кои двадцать, кры бочулка, жупан фалендыновый з кгузиками серебряными двадцать чотыры, посе самого за кои дванадцат, кон тисавый один, возы два кованных, семенн мойранового фунтовъ сем за копъ двадцать осемъ, левендового и розмайранового насеня за кои дванадцать, футер фарбованных лазуровых пять (за тр)ы, копы, завыйков сорок шест. В*) . . . у Грыгоря Мороза чотыры завыйки котовые, футро горностаевых, футер две по семнадцат коп, белинна брушковые кои шест. У пна Прокопа ича, што до предажы узал волки по две копе, смушковых футер пят по две копъ, индера(ки) два по тры копе, малых два по копъ, футер чорных смушковых осемъ по пети золотых, полфутра смушкового, лисов десет по золотых тры, котовъ заморекыхъ деветнадцатъ, манка вырова кои тры, брушковаго полфутра пят золотых, тры чверти брушковаго футра за чотыры золотых, футро белинное за пят золотых, штука цвилеху за кои дванадцать, ножковых редовъ полшеста, козокъ тахировъ два по кои пят, кроликов двадцать чотыры по осми грошей, колнер горловый, лисих два горла, горностаев тры сороки и шест, а сорок по кои десети, посе серебряный на ремени позлотистый один, ложок серебряныхъ дванадцат, кгузиковъ двадцат тры серебряных, цыны кгарнец и полкгарцовка одна, мис цыновых чотыры, скрынка Давыдова, од тое скрынки прыйдетсе чотыры золотых. Павлу брату и Ивану моим сто кои одказую, Федору Могилевцу кои сорокъ я самъ винен зостае.

У того тестаменту подписе руки писмом руским тыми словы: Хотей Курыловичъ рукою власною. Што ест до книг кгородскихъ Виленскихъ записано, з которыхъ и есе выписе под печатю урадовою и с подписомъ руки писарское

*) Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ выкропились.

гдну отцу Дмитрию Шарыне ест выдать.

Року 1625, мца Декабра дванадцатого дня. Тотъ тестамент, через отца Дмитра до актыкования ест покладан, а под тою датою подписе руки подстаростого Виленского пна Петра Хоминского тыми словы на самом тестаменте ест написано: Piotr Chominsky Podstarosci rok. Выписъ выдан. Видимусъ выдан. Преписано.

Изъ связи документовъ Виленскаго городского суда № 4674, л. 289.

№ 163—1625 г. Августа . . . дня.

Духовное завѣщаніе Виленскаго мѣщанина Андрея Ильича Субачича, которымъ онъ отписываетъ во время морового повѣтрія на церковь Сошествія св. Духа свою часть каменицы по Конской улицѣ въ г. Вильнѣ и другое имущество.

Лета от парожения Сна Божого тисеча шестсот двадцат пятого, мца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. мети кгородскомъ в замку Виленском, передо мною Миколаемъ Млечком, хоружымъ Оршанским, подвоеводимъ Виленским, опоредал отецъ Дмитрий Шарына, наместникъ церкви Светого Дха монастыра Виленского и покладал ку актыкованию тестаментъ остатнее воли пна Андрея Ильича Собачыча под час морового поветра року теперешнего тисеча шестсот двадцат пятого, которымъ дей то тестаментомъ помеченный пна Андрей Ильичъ урадовне лекговал част свою у каменицы так теж и част маестности своее, которая на него прыналежитъ по пнебоньку отцу его пну Или Собачычу, мещанину Виленском, на церковъ Светого Дха монастыра Виленского, за тымъ отецъ Дмитрий показавшы тотъ тестаментъ пна Андрея Ильича, абы оный до книгъ кгород. Виленскихъ акты-

кованый, прынятый и вписаный былъ, который вписуючы до книг слово од слова так се въ себе масть.

Року 1625, мца Августа ... *)

На жондане учтывого млоденца пна Андрея Илича Субачича от их мсти пнов бурмистров и радець слуг урадовых меских прысяглых Стефана Николаевича а Хотей Курыловича, што отписую до церкви Сошества Пресвятаго Дха, где мает тело мое погребено быти, часть мою у каменицы, которая ест на Конской улицы, з одное стороны пна Богдана Закревскаго, райцы места Виленского, а з другое стороны Киприяна шаночника, также теж част маенности мне належачой по небожчику пну отцу моему Или Сабачичу, што у опекунов ест, з части мне належачой, ведлуг порохунку слушного, а с тое части моею мне належачой, где тело мое погребено быт мает, отцове коштом своим з монастыра братского Виленского церкви Сошества Пресвятаго Дха як погребат, так и коштъ свой ведлуг слушности мает быт. Хотей Курыловичъ рукою власною. У того тестаменту подписе руки писмом руским тыми словы: Хотей Курылович рукою власною. Што ест до книг кгородских Виленскихъ записано, с которых и сее выписе под печатю урадовою и с подписомъ руки писарское гдну отцу Дмитрию Шарыне ест выдан. (На оборотѣ) Року 1625, мца Декабра дванадцатого дня. Тот тестамент через отца Дмитра ест до актыкованя покладан, а под тою датою подписе руки подстаростого Виленского пана Петра Хоминского тыми словы: Piotr Chomiński podstarosei reka.

Наъ связки документовъ Виленскаго кгородскаго суда № 4674, л. 292.

*) Число выкрошилось.

№ 164—1628 г. Августа ... дня.

Духовное завѣщаніе Виленской мѣщанки Евдокии Константиновны, которымъ отписываетъ во время морового повѣтрія въ пользу церкви Сошества Св. Духа деньги и часть каменицы и разное движимое имущество.

Лета от нароженя Сна Божего тысяча шестсот двадцат пятого, мца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. мсти кгородскомъ, в замку Виленском, передо мною Николаемъ Млечком, хоружымъ Оршанскимъ, подвоеводимъ Виленским, оповедал отецъ Дмитры Шарына, наместникъ церкви Светого Дха монастыра Виленского и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли небожыцы пни Евдокии Константиновны под час морового поветра року теперешнего тысяча шестсот двадцат пятого, которым дей то тестаментомъ помененая Евдокия Костантовна урадовне легговала част дому своего и част маенности своее тут в месте Виленском на церков Светого Дха монастыра Виленского; затымъ отецъ Дмитры, показавшы тотъ тестаментъ помененое Евдокии Константиновны, абы оный до книг кгородских Виленских актыкованый, прынятый и вписаный был, который вписуючы до книг слово от слова так се в себе масть.

Року 1628, мца Августа (? *) дня.

На жодане и розказанемъ от их мстей пановъ бурмистров слугу прысяглого Хотей Курыловича прыданный пни Евдокии Костентиновны небощыка пна Ивана Романовича Зайца, мещанина Виленского, наприод кон пятеот гршей, которых узял брат мой Хрол Константинович, которых и до того часу не отдал, также и товару розмантого што найлешного с крамы побрал на кон сто, то те-

*) Число выкрошилось.

пер за ведомостю моею коробка смупковъ сырыхъ белыхъ ест у монастыры, товару што у краме и скрыня у краме, также и в монастыре ест скрыня, отдавши за спасения небоцъка малжонка моего, за погребъ до церкви копъ тридцат, долгу што до монастыра, што позычыла готовыхъ копъ шестъ я сама, на погребъ девки узяламы также и вынешны на погребъ мене самой копъ десет литовскихъ, а тая копъ десет на выдатки погребу моего презъ отца Дмитрыя Шарыпу дано гршы з монастыра, кгда прииде до розделу, впродъ маетъ бытьъ отдано до монастыра долгъ яко и по мужу моему Ивану Романовичу лекгаця до церкви Светого Духа. А тая маестностъ вышъ мененая маетъ бытъ поделена на три части з дѣтми нашими, впродъ отдавши церкви частъ мою, где мое тело при родичахъ и мужу моему похована буду, также и частъ у каменицы по брате моемъ мне прыходячая—то до церкви, абы за нихъ Бга прощено, где папъ Богданъ Борясовичъ жыветь. Хотейъ Курьловичъ власною рукою.

У того тестаменту подписе руки писмомъ рускимъ тыми словами: Хотейъ Курьловичъ власною рукою. Што до книгъ кградскихъ Виленскихъ записано, с которыхъ и сее выписе под печатью урадовою и с подписомъ руки писарское гдну отцу Дмитрыю Шарыпе естъ выданъ. Преписано. (На оборотѣ) Року 4175 (1625) мѣца Декабра дванадцатого дня. Тотъ тестаментъ отецъ Дмитрый до актыкованя покладалъ, а подъ тою датою подписе руки подстаростего Виленского пана Петра Хоминского тыми словами: Piotr Chomin-ski podstarosei reka.

Изъ связи документовъ Виленскаго градскаго суда № 4674, л. 293.

№ 165—1625 г. Октября 15 дня.

Документъ на приобрѣтеніе Виленскимъ св.-Духовымъ монастыремъ плаца Ягнешки Адамовны,

Лета отъ нароженя Сна Бжого тисеча шестсотъ двадцатъ пятого, мѣца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. млети кградскомъ замку Виленскомъ передо мною Николаемъ Млечкомъ хоружымъ Оршанскимъ подвоеводитимъ Виленскимъ оповедалъ отецъ Дмитрый Шарыпа справца кградтовъ его млети пна Яна Окгинского старосты Кормяловского, а намѣстникъ церкви светого Духа монастыра Виленского и покладалъ къ актыкованю листъ продажы плацу на имѣ Ягнеши Адамовны подчасъ морового поветрыя року теперешнего тисеча шестсотъ двадцатъ пятого, которымъ дейъ то листомъ помененая Ягнеша Адамовна урадовне предала плацъ свой никому незаведный его млети пну Яну Окгинскому затымъ отецъ Дмитрый показавшы тотъ листъ Ягнеши Адамовны абы оный до книгъ кградскихъ Виленскихъ актыкованый прынятый и вписанный былъ, который вписуючы до книгъ слово одъ слова такъ се в себѣ маеть.

Року тисеча шестсотъ двадцатъ пятого, мѣца Октебрыя петнадцатого дня. На жодане гедна отца Дмитрыя Шарыпы, на тотъ часъ будущого справцы кградтовъ отъ его млети пна Яна Окгинского, старосты Кормяловского, што купилъ на потребу его млети плацу и Яновое Мулярки на имѣ Ягнеши Адамовны за копъ осмнадцать литовскихъ, а плацу у должъ сажонъ чотырнадцать, а поперекъ сажонъ петнадцать с одной стороны его млети пна Яна Окгинского, а з другой стороны Матыса Козореза тесли, также подле купилъ у Матыса Козореза тесли сажонъ осемъ уложъ, а поперекъ сажонъ трынадцать, купленный за копъ семнадцать у границахъ с одной стороны удовы Му-

лярки Яновое Ягнешки Адамовны, а з другое стороны Лукаша Лысого возочника през урад меский их млеть панов радец пна Балцера Григоревича райцы рымьского, а з другое стороны руское лавицы пна Грыгоря Федоровича, а пна писара Балтромая Петровича при слугах урадовых Офанаса Филиповича, а Марка Мостах, што дано до книг местских радецких ест записано. У того листу продажного подние руки писмомъ рускимъ тыми словы: Офанас Филиповича слуга их млетей пановъ бурмистров и радец Виленских рука власная, што до книг кгородских Виленских записано.

Року [†]аѣѣ (1625) мѣца Декабра дванадцатого дня тот лист на два пляцы через его млеть отца Дмитра до актыкованя естъ поданный; под тою датою подние руки пна Петра Хоминского подстаростего Виленского тыми словы: Piotr Chominsky podstarosei ręka.

Изъ связки документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4674, л. 290.

№ 166—1625 г. Декабря 12 дня.

Духовное завѣщаніе Лукаша Амеляновича въ пользу Виленскаго Св.-Духова монастыря.

Лета от нароженя Сна Бжого [†]аѣѣ (1625), мѣца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. млети кгородском в замку Виленском, передо мною Миколаем Млечком хоружым Оршанским, подвоеводим Виленским оповедал отец Дмитрий Шарына, наместник церкви Светого Дха монастыря Виленскаго и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли мецанина Виленскаго пна Лукаша Амеляновича под час морового поветра року теперешнего [†]аѣѣ (1625), которымъ дой тестаментом помененый Лукаш Амелянович урадовне лекговал дом свой тут в месте Вилен-

ленском и товары свое на церков Светого Дха монастыря Виленскаго, затымъ отец Дмитрий, показавшы тот тестаментъ помененного Лукаша, абы оный до книг кгородских Виленских актыкованый, прыняты и вписаный был, который вписуючы до книг слово отъ слова такъ се в себе маеть.

На жондане учтывого пна Лукаша Амеляновича, мецанина места Виленскаго будучы на теле хорым а на умысле здоровым просил от их мостей пнов и радец о слугу присяглого прыданный был Хотей Курылович на прод. ны за плитницами у тыл Ивана Редковаго огорода до монастыря церкви Сошества Пресветого Духа отписую, на которого вишен п. ролковичу коп двацат чотыры, а рок от Рожества Христова в року двацат пятом до року двацат шестогож тогож ста прышлого отцове з монастыря братскаго Виленскаго церкви Сошества Пресветаго Д. менованный у склепе у малой Кгелде за коп девет за ключом моим шт. урадом отцу Дмитрию законнику тогож монастыря, боярыну в. Зодишок Иля пна Комаров Марына Ахремовна што дѣтем Прокопо. писала напрод: пара летников, един мухаеру турецкаго совсим, а другой простаго мухаеру, пара полчомарок, шапка една бобровая, горностаевая другая, третій капелюш, кгермак чорный люндышовый один, белых хуст колко кошулек и завиток, а долгу Гаврыловой Курылчыной винно коп пят то ест шолку и кгузиков, то маем отдат з монастыря сестре урожоной Елене, што ест у Жомойты дат ей коп пят и до того малыи хлопец сестранок мой при монастыру Стефан, а мене коптом своим живити мают и погрести отцове з монастыря ведлуг повинности хрестиянекой поховати мают. Хотей Курыло рукою власною. У того тестаменту подние руки писмомъ

рускимъ теми словы: Хотей Курыловичъ рукою власною. Што ест до книгъ кгородскихъ Виленскихъ записано, с которыхъ и сее выше под печатю урадовою и с подписомъ руки писарское гедну отцу Дмитрию Шарыпе ест выдан.

Року 1625, мѣца Декабра дванацатаго дня тотъ тестаментъ черезъ отца Дмитрия ест до книгъ до актикованя покладан, а под тою датою подписе руки подстаросца Виленскаго пна Петра Холмскаго теми словы: Piotr Chominski podstaroseci реко на самомъ тестаменте такъ ест написано.

Изъ связки документовъ Виленскаго городского суда № 4674, л. 291.

№ 167—1626 г. Февраля 27 дня.

Продажная запись на недвижимое имущество въ г. Дрогичинѣ Пашка и Прокопія Сесиловичей Лясковичей священнику при церкви въ Русскихъ Савичахъ отцу Николаю Васильевичу Межирѣцкому.

Judicium bannitum advocatiale celebratum in Drohicin feria sexta post Cinerum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo sexto.

Poponi de Sawice venditio.

Coram officio advocatiali civili Drohiciensi personaliter comparentes laboriosi Pasko et Prokopius Sesilowicze de Laszkowicze, subditi Magnifici domini Wesolowski, marsalci Magni Ducatus Lithuaniae, sani mente et corpore existentes, palam publiceque recognoverunt et quilibet illorum suo pro interesse recognovit, quia honorabili Nicolao, filio olim Waszilij de Medzirzecze, poponi de Sawicze Ruskie et consorti ipsius honestae Annae Kopriannowna, conjugibus legitimis eorumque successoribus bonorum suorum videlicet aream cum domo dicto Thimosowskie,

ipsum recognoscentes post olim honestum Thimosium, fabrem, civem Drohicensem, fratrem suum germanum steriliter decessum iure naturali spectantes et concernentes, inter metas Boris sutoris ex una et Czarnackiego ex altera parte sitos, in platea Rutenica existentes, prout se habitur et protenditur, in fundis civilibus Drohiciensibus subiacentes, cum omnibus eorundem bonorum utilitatibus commodisque universis ex eisdem quovis modo provenientibus ac cum omni iure suo, dominio tituloque haereditario, prout soli tenerant, habuerant, possidebant, nil pro se ibidem et suis successoribus reservando et excepiendo, pro summa viginti sex sexagenarum grossorum polonicalium, perpetuo et in aevum vendiderunt, inscripserunt tenere, habere et possidere perpetuis temporibus, cui iam iidem ex nunc recognoscentes eidem emptori suo intromissionem realem cum pacifica possessione per officium competens acceptumque admittendo inscribendoque se iidem recognoscentes de bonis suis omnibus eundem emptorem et eius successores occasione praemissorum omnium ab omnibus impedimentis iuridicis ac extraiuridicis personarum quarumvis, nec non ab omnibus iniuriis, damnis cuius vis status existentium per omnes praescriptiones iuris Magdeburgensis tueri, defendere, evincere eliberare, intercedere, sub vadio simili aliorum viginti sex sexagenarum grossorum polonicalium succubito et perempto, coram officio consulari vel advocatiali civili Drohiciensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, prosecutionibus, evasionibus, arrestis, praescriptionibus fataliis ac aliis omnibus iuris remediis praemissa evadendo. Et hic idem personaliter comparentes famati Albertus Kani-gowskj ei Joannes Pienkowiez scabini iurati una cum praecone provido Leonardo civili Drohiciensi publice recognoverunt, quia condescendendo die actus hodierni in praefatam aream et domum dictos Timosowskie in fundis civilibus Drohicien-

sibus sitos, modo praemisso venditos ac-
tisque praesentibus inscriptos, vigore
eiusdem inscriptionis intromisserunt, ne-
mine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за
1623—1635 г. № 10533, л. 431, 457 об.—458,

№ 168—1626 г. Декабря 11 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ
г. Дрогичинѣ въ пользу мѣстной Никольской
церкви отъ Ивана Яковлевича Продило.

Judicium bannitum advocatiale cele-
bratum in Drohicin feria sexta ante fe-
stum sanctae Luciae Virginis proxima,
anno Domini millesimo sexcentesimo vi-
gesimo sexto.

Ecclesiae Mikol. donatio.

Comparens personaliter coram officio
praesenti advocatiali Drohicensi providus
Jacobus filius olim Iwani Prodilo, quon-
dam civis Drohicensis, sanus mente et
corpore existens, palam publiceque reco-
gnovit, quia ipse hortum suum paternum
haereditarium, inter metas Chorciki ex
una, et viam ad Zaieczniki tendentem,
prout in se habetur, in fundis civilibus
Drohicensibus situm et iacentem, ad ec-
clesiam Rutenicam Sancti Nicolai Episco-
pi sub arce piaeque opera eiusdem eccle-
siae perpetuis temporibus dat, donat et
inscribit, ex nunc intromissionem cum
parata possessione admittit. Et hic idem
coram officio praesenti personaliter com-
parentes famati Andreas Zolkowski et
Albertus Kanigowski scabini iurati, una
cum praecone advocatiali provido Lauren-
tio Swieczyk publice recognoverunt, quia
ipsi die hodierna venerabilem presbiterum
ecclesiae Sancti Nicolai in hortum dona-
tum ecclesiae praefatae intromiserunt,

possessionem pacificam contulerunt, ne-
mine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за
1623—1635 г. № 10533, л. 549, 559 об.

№ 169—1626 г. Декабря 17 дня.

Фундушъ богадѣльни при Бытенскомъ Бази-
лианскомъ монастырѣ, Слонимскаго повѣта.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt
siodmego, miesiąca Septembra veteris
dwudziestego drugiego, a novi stili Okto-
bra trzeciego dnia.

Circa acta ziemstwa Wilenskiego sta-
nowszy osobiscie przewielebny im. xiądz
Julian Piotrowicz, klasztoru Bytenskiego
xx Bazylianow superior, zapis na fundusz
szpitalowi Bytenskiego wydany niżej wpi-
sujący się do akt podał, którego wyrazy
takowe:

Ja Mikołaj Tryzna, kuchmistrz wiel-
kiego xięstwa Litewskiego, podkomorzy
powiatu Słonimskiego, a ia Maryna Mon-
widowna Dorohostayska, małżonka wprzod
rzeczonego imść pana kuchmistrza wiel-
kiego xięstwa Litewskiego, czyniemy wia-
domo y zeznawamy sami na się tym na-
szym spolnym dobrowolnym wieczystym
zapisem, iż cośmy w imieniu naszym By-
teniu, w powiecie Słonimskim leżącym,
przy cerkwi naszej Bytenskiej założenia
Przemienienia Panskiego, niedaleko od
monastyra teyże cerkwi naszej zbudowali
szpital dla mieszkania ubogim ludziom
uolnym, aby oni w tym szpitalu mieszk-
kając w tey cerkwi Bożey usługę czynili,
a za nas y potomki nasze iako za aktyto-
ry tey cerkwi pana Boga prosili, w któ-
rym tym szpitalu tak teraz za żywotow
naszych iako y po żywocie naszym chce-
my to mieć, aby ustawicznie tak mę-
szczyzn iako y białych głów dziesięć osob
mieszkało, którzy aby tam za czym mieli
mieszkać dla wychowania im tym listem

funduszem naszym na ten szpital nadaemy y fundujemy wiecznemi czasy, iż za żywotow naszych my sami, a po żywocie naszym potomkowie y successorowie nasi, którzy po nas to imienie y dwor nasz Byten będą dzierżeć, z tego dworu naszego Bytenia do tego szpitala wiecznemi czasy mamy y powinni będą na wychowanie tym ubogim przez ręce oycy ihumena tegoż monastyra Bytenskiego dawać, a mianowicie w koždy rok gotowego grosza sześć kop groszy liczby Litewskiej, żyta beczek sześć, ięczmienia beczek trzy, gryki beczek trzy, jarki beczkę iedną miary Slonimskiej, soli beczkę iedną, wieprza całego żywcem na karm zhożego y zboża na ukarmienie tego wieprza beczek dwie wianego, do tego ogrodu im owoszczowy wiecznemi czasy zapisujemy pod miasteczkiem naszym Bytenskim w pewnych granicach wymierzony y ograniczony, w którym ogrodzie wolno im będzie na potrzebę szpitalną wszelakie jarzyny ogrodne zasiewać y onych używać; do tego na opał tak zimie iako y lecie w koždy rok mieszczanie y poddani nasi Bytenscy, koždy z nich z domu swego do tegoż szpitala powinni będą dawać po wozu drew. Budowanie tego szpitala iesliby kiedy poprawki potrzebowowało, tedy z tegoż dworu naszego Bytenskiego naprawować powinni będą, a iesliby za czasem przyszłym to budowanie zgnilo albo strzeż Boże zgorzało, tedy na to miejsce także budowanie y na tym miejscu z tegoż dworu naszego Bytenia przez nas samych albo suksessorow naszych pobudowane bydz ma. Co wszystko iako się wyżej opisało za żywotow naszych my sami w koždy rok powinni będziemy ziscić y oddawać, a iesliby po żywocie naszym potomkowie y successorowie nasi, kto po żywocie naszym tę majątność naszą Bytenską dzierżeć będzie, a według tego postanowienia y listu naszego w kotorym kolwiek roku lub wszystkiey tey ordynaiay ogółem, abo części z niey ktorey do tego szpitalu nie oddał y dawać niechciał, tedy koždy

takowy dzierżący po nas tey majątności naszej Bytenskiej za przypozwaniem onego, a to od imsci oycy metropolita albo od oycy ihumena Bytenskiego do któregoż kolwiek sądu y prawa na rok zawity niestatutowy by nakrotszy ma y powinien będzie za to zapłacić zaręki dwiescie kop groszy litewskich, którey tey zaręki połowica ma należeć aktorowi tey sprawy, a druga połowica na ten szpital nasz Bytenski na wychowanie y odzieże tymże ubogim w tym szpitalu mieszkaiącym, a ociec ihumen Bytenski terazniejszy y napotem będący ma tego doglądać, aby do tego szpitala nie przyimowano ludzi obcych, cudzych poddanych, ieno tutejszych naszych Bytenskich y to ludzi chorych, ułomnych, którzyby sobie sami wyżywienia wyrobić y mieć nie mogli. Na co dla lepszey wiary ręcesmy swoje podpisali y pieczęci kazali poprzykładać; także za prozbą naszą ichmość panowie przyiaciele niżej pomienieni ręce swoje podpisali. Pisan w Byteniu, roku tysiąc szescesetnego dwódziesiątego szóstego, miesiąca Decembra siedmnastego dnia. U tego zapisu podpisy aktorow y pieczętarzow przy wycisnionych pięciu na masie czerwoney pieczęciach takowe: Mikołay Tryzna kuchmistrz W. X. Littgo, podkomorzy Slonimski własną ręką. Maryna Monwidowna Dorohostayska Tryznina Kuchmistrzowa W. X. Littgo ręką swą. Marcian Tryzna, proboszcz, Gieran. Kanonik Wilenski S. R. M. S. Krzysztoff Jesman Synkowski ziemski Slonimski pisarz ręką swą. Połubinski Michał sędzia ziemski Slonimski ręką swą. Na marynesie tego dokumentu zapisu suscepta w ruskim ięzyku takowa: Roku tysiecza szescesot dwadecat semaho, miesiąca Maja semaho dnia, welmożny ieho miłost pan Mikołay Tryzna, kuchmistr welikoho kniazstwa Litowskoho y małżonka ieho miłosti ieymost pani Maryna Montwidowna Dorohostayskaja sey list swoy dobrowolny oczewisto spolne przyznat raczyli w roczki. Krzysztof Jundyl podstarosta Slonimski. Waleryan Bruchanski sudia hrodski Slonimski. An-

drey Ofanasowicz woyski y pisar. Po podaniu do aktykacyi iest takowy zapis funduszowy do xiąg ziem. Wilen. spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Виленскаго земскаго суда за 1797 годъ, № 4240, л. № 900—901.

№ 170—1827 г. Апрѣля 28 дня

Фундушь Порплищской церкви, Ошмянскаго уѣзда.

Akt ekstraktu funduszu na cerkiew Porpliską służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego dziewiątego, miesiąca Julij piątego dnia.

Na urządzie I. k. msci grodzkim Minskim przede mną Kazimierzem Mikołaiem Święcickim, podstaroscim sądowym w. Minskiego, od jasnie wielmożnego imsci pana Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego w. Minskiego starosty installowanym, comparendo personaliter w Bogu w. ociec Andrzej Fiedorowicz, paroch Porpliski, opowiadał, prezentował y ad acta podał ekstrakt funduszu na cerkiew Porpliską przez w Bogu zeszytych I. w. w. ichmsciow panow Franciszka z Zebrzydowa y Annę z Zienowiczow Zebrzydowskich, kasztelanow Lubelskich, Nowomieskich, Korszynskich, Szereszowskich etc. starostow małżonkow czynionego, ex archivo archidiecaesano metropolitano Polocensi wydany in rem et partem tegoż pomienionego w Bogu wielbnego oycza Fiedorowicza, porocha Porpliskiego y następcow imsci służący y należący, ktorogo ekstraktu tenor sequitur talis.

Franciszek z Zebrzydowa Zebrzydowski, kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szeroszowski, Anna Zofia z Bratoszyna Zienowiczowna Zebrzydowska, Kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korzynska, Szeroszowska małżon-

kwie, oznaymujemy tym naszym komu by o tym wiedziec należało w potomne czasy listem, iż co my mając w majątnosci naszej Porpliszczach do główney naszej drugiey majątnosci nazwaney Głębokiego, w powiecie Oszmianskim leżącej, należące, cerkiew ruską, a nie mając tam obecnego swieszczennika dla odprawowania nabożenstwa, przez co wielkiej maiestatowi Boskiemu, a naybarziefy ziemianom, boiarom y poddanym tamecznym niewygoda, zaczym my uprosiwszy u I. W. w Bogu przeoswieconego imsci oycza metropolity ruskiego, wielebnego oycza Hrehorego Krassowskiego, na ustawiczną rezydencyą y odprawowanie nabożenstwa, ktoremu tę pomienioną cerkiew ze wszystkimi aparatami, przy tym mieszkania y na wychowanie gruntu gołego włok pułtory, a osobliwie włok trzy z podanemi czterma we wsi Porpliszczach mieszkającymi, to iest Stefana Wołosatego, Kondrata Litwina, Stefana Cilluta, Staska Hrehorowicza z żonami, z dziećmi y ze wszelką ich należnością w powinnościach płaceni czynszow y poborach iako nam czynili z tym wszystkim wylączywszy tych włok pułpiący z pomienionymi poddanymi, w pewnych mieyscach y miedzach będących, z przydatkami do tych włok, z sianożęciami, wstępem do puszczy na opał drow y na budowanie, a odłączywszy od pomienioney majątnosci Porpliszcz temu swieszczennikowi y successorom iego na wieczne czasy do cerkwi Porpliskiey podawszy zapisujemy. Do tego wnaszamy tu na grunty Porpliskie pod ziemianami boiarami y poddanymi tamecznymi w wierze świętey katolickiey y ruskiey wychowanymi będące dziesięcinę, ktorą to iest z kaźdey włoki po osminie żyta w iesieni z swoją miarą ieżdząc wybierać ma, także sadzawkę y studniu przed tym naszą dworną onemu podaiemy, przy ktorey wolno będzie na potrzebę swoją piwo y gorzałkę ustawicznie pędzić. Co to wszystko na pomienioną cerkiew swieszczennikowi naszemu wielebnemu oycowi Hrehoremu Kras-

sowskiemu, poki iego linia zeydzie, a potym y ich następcow wiecznemi czasy zapisuiemy bez wszelkiew ni odkogo przesz-kody, iako od oycow duchownych tudziesz y od swieckich osob; y to też dokładamy, iż osobliwie ze dworu naszego Porpliskiego na ołtarz swiecy y wino mają być zawsze dawane, a który by kolwiek z naszych poddanych, a wielebnego oycy parafian był sprzeczany albolu naruszający lub słowem, lub uczynkiem, tedy za daniem znać do dworu, a za skargą w. oycy my y nasze dozorey y successorowie takich nieposłusznych bez wszelkiew od-włoki za obelgę aby był skarany, za co ten y każdy swieszczennik każdego roku co miesiąc w iedną sobotę iako za żywota tak y po żywocie naszym za nas Pana Boga prosić, służbę Bożą odprawić y wszelką nabożenstwo należące powinni będą, w czym zabiegając, aby od nas, a po nas successorowi nasi ni w czym nie czynili, a kto by w czym kolwiek ten nasz list y w nim wolą naszą naruszył, tedy takowego na sąd straszny Boży pozywamy. Na co ten list z pieczęcią y z podpisem rąk naszych daliśmy, który wolno będzie do xiąg metropolitanskich y urzędowych aktykować. Pisan w majątności naszej Głębokim, roku Panskiego tysiąc szeszeset dwudziestego siódmego. miesiąca Apryla dwudziestego trzeciego dnia w dzień S. Jerzego święta rzymskiego. Locus sigilli. Franciszek z Zebrzydowa Kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szereszowski ręką swą. Anna Zienowiczowna Zebrzydowska, Kasztelanowa Lubelska, staroseina Nowomieska, Korszynska, Szereszowska ręką swą.

U tego ekstraktu konnotacya temi wyrażasie słowy. Ta kopia że iest zgodna cum suo originali, którą in archivo archidiecaesano metropolitano conservatur, in fidem przy zwykley pieczęci podpisem ręki moiey stwierdzam. W Struniu, die secunda Augusti tysiąc siedmset piędziesiąt trzeciego. U tey konnotacyi przy pieczęci podpis ręki I. W. w Bogu nayprzewieleb-

nieyszego imsci xiędza arcybiskupa Połockiego, a pod pieczęcią podpis ręki imsci pana pisarza in eum tenorem. Floryan Hrebnicki metropolita całej Rusi, arcybiskup połocki mp. Michał L. Sledkiewicz pisarz apostolski spraw nadwornych metropolitanskich y arcybiskupskich Połockich aktuaryusz. Ktory to takowy ekstrakt funduszu za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg grodzkich spraw wieczystych w. Minskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1758—1764 годы, № 11801, л. 274—274.

№ 171—1627 г. Ноября 26 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Забужной церкви въ г. Дрогичинѣ, отъ супруговъ Жолковскихъ и Себестіана Гощика.

Judicium bannitum advocatiale civile Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta ante festum Praesentationis Beatae Mariae Virginis proxima anno Domini 1627.

Ecclesiae Rutenicae Zabuscensi donatio.

Coram judicio et actis praesentibus advocatialis civilibus Drohicensibus personaliter comparentes famati Andreas Żółkowski scabinus et consors ipsius honesta Catherina Gosczanka et Sebastianus Goszyk, praesertim ipsa consors Andreae, cum assistentia ipsius personaliter ad infrascripta omnia in toto libere consentiens, mente et corpore sani existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi ad ecclesiam ritus graeci Zabuscensem aream suam cum horto inter metas Joannis Pisakowie ex una et Petri Ilkowicz, per stadia sex, prout in se habetur, currentem in bonis civilibus Drohicensibus sitam et existentem, prout soli tenerunt, possidebant illisque utifrucebantur, cum

omni iure suo ad praedicta bona serviente et concerente, dederunt, donaverunt, inscripserunt irrevocabiliterque resignaverunt pura, mera, sincera et irrevocabili donatione, ex nunc in praedictam aream et hortum intromissionem cum possessione per praeconeum iuratum et officium competens admittendo inscribendoque se cum suis posteris, eandem ecclesiam ab omnibus impedimentis personarum quarumlibet in praemissis bonis ad praesens ecclesiae resignatis, per praescriptiones iuris civilis Magdeburgensis tueri, solamque per se et submissas personas non iniuriari sub damnis simpliciter taxandis et edicendis et peremptam inscriptionem coram officio civili advocatiali vel consulari Drohicensi, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, earum prosecutionibus evasionibusque praemissa evadendo, suis personalibus recognitionibus in praemissis mediantibus.—Et hic idem personaliter comparentes famati viri scabini Albertus Kanigowski et Joannes Pięnkowic una cum praecone iurato provido Lawrentio Zeliawski, ibidem personaliter astante, palam recognoverunt se die hodierna ecclesiam ritus Zabusensem et poponem eidem ecclesiae adiacentem in bona, praedicto modo ipsi donata, realiter intromississe et pacificam possessionem contulisse, nemine impugnannte nec contradicente.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. 10533, л. 609 об. и 613.

№ 172—1628 г. Февраля 20 дня.

Два документа, касающіеся вопроса объ уплатѣ священникамъ Мельницкихъ церквей и церкви Лосицкой установленныхъ сеймомъ 1627 г. податей.

Termini castrenses Mielnicenses quaerellarum seu causarum officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria se-

cunda ante festum sancti Mathiae Apostoli proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo.

Inter eundem (exactorem) et popones Mielnicenses simile (decretum).

In causa coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi ex citatione literali vertente inter instigatorem officii praesentis eiusque delatorem generosum Albertum Kamienski, exactorem terrae Mielnicensis actorem et honorabiles popones Mielnicenses citatos ratione per eos contributionis publicae anni millesimi sexcentesimi vigesimi septimi conventionione generali Warszawiansi laudatae de bonis ipsorum ecclesiis rutenicis pertinentibus non persolutionis, quo facto poenam banitionis et de regno Poloniae proscriptionis juste succubitionis, citatione eadem de praemissis latiore, officium capitaneali castrense Mielnicense praesens in contumaciam citatae partis decrevit, ut iidem citati contributionem, pro qua res est, hinc ad sequentem quaerellarum castrensium Mielnicensem proxime et immediate in eodem castro Mielnicensi celebrandis terminis luita paena quatuordecem marcarum pol., idque sub paena banitionis solvant et eidem exactori extradant, quae in defectu per citatos decreto huic satisfactionis super eisdem et bonis eorum omnibus decernitur, terminusque peremptorius per officium praesens partibus praefatis utrisque praefigitur et assignatur decreti praesentis vigore.

Inter eundem et popones Łoszicenses simile decretum.

In causa coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi ex citatione literali vertente inter instigatorem officii praesentis eiusque delatorem generosum Albertum Kamienski, exactorem terrae Mielnicensis actorem et honorabiles popones Łoszicenses citatos ratione per eos contributionis publicae anni millesimi sexcentesimi vigesimi septimi in comiciis generalibus Warszawiansibus laudatae de bonis ipsorum, ecclesiis rutenicis in oppi-

do Łosicensi sitis non persolutionis, quo facto poenam banitionis et de regno Poloniae proscriptionis juste succubitionis, citatione eadem de praemissis latiore, officium capitaneale castrense Mielnicense praesens in contumaciam partis citatae decrevit, ut iidem citati contributionem, pro qua res est, hinc ad sequentem quarellarum castrensiu Mielnicensiu proximae et immediate in eodem castro Mielnicensi celebrandis terminis luita poena quatuordecem marcarum polon., idque sub poena banitionis solvant, et eidem exactori extradandt, quae in defectu per citatos decreto huic satisfactionis super eisdem et bonis eorum omnibus decernitur terminusque peremptus per officium praesens partibus praefatis utrisque praefigitur et assignatur, decreti praesentis vigore.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда 1624—1628 г., № 10937, л. 502, 508 об. — 509.

№ 173—1628 г. Марта 10 дня.

Уступочная запись на Громончинскій участокъ земли, на Забужьи, въ г. Дрогичинѣ, въ пользу священника св. Никольской церкви Стефана Кучинскаго отъ супруговъ Кевлюкъ.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohiciensi feria sexta post Cinerum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo.

Prezbitero Kuczynski cessio.

Coram officio actisque praesentibus advocatilibus civilibus Drohiciensibus personaliter comparens famatus Nicolaus Kiewluk nomine suo et honestae Marusiae Panasowna consortis suae, pro qua pacem cavet, fideiubit (quod infrascripto non contradicet) in forma iuris plenissima mente et corpore sanus existens, palam,

publice libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, presbitero ritus graeci ecclesiae Sancti Nicolai hic in Drohicin sitae eiusque legitimis posteris de omni et integro iure suo seu inscriptione obligatoria, sibi per olim famatum Eustachium Chartowicz super summam duodecem sexagenarum polonicalium facta et in horto dicto Hromonezynski in fundis civilibus Zabuscensibus assecuratam, cum omnibus eiusdem inscriptionis tuitioe, ligamento ac vadio parataque intromissione cessit, dimisit omneque et integrum ius suum se ad praemissa concernens, in praefatum poponem transfert et transfundit.—Et hic idem coram officio praesenti personaliter stans honesta Uxima mater praefati recognoscentis palam recognovit, quia ipsa inscriptionem demissoriam, super hortum Hromanczynsky, per olim Chartok maritum secundarum nuptiarum praefato Kiewluk factam, in omnibus eiusdem inscriptionis nexibus, ligamentis, punctis approbat, confirmat eamque corroborat, inscribitque se eundem filium suum in possessione eiusdem horti non praepedire, imo ab omnibus oneribus prioribus et posterioribus personarum quarumlibet propinquarum et remotarum tueri, defendere, evincere, eliberare solaque per se neque submissas personas iniuriari, sub vadio duodecem florenorum polonicalium et peremptorio coram officio consulari vel iudicio advocatiali civili Drohicensi, quibus se hac in parte subicit et suos successores onerat, responsione, nullo diffugio, dilatione, apellatione evasioneque praemissa evadendo, suis personalibus recognitionibus ad id accedentibus.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 633.

№ 174—1625 г. Юня 14 дня.

Фундушь Порплищской церкви, Минской губ.

Akt ekstraktu funduszu na cerkiew Porpliską służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Julij piątego dnia.

Na urządzie I. k. mscei grodzkim Minskim, przede mną Kazimierzem Mikołajem Święcićkim, podstaroscim sądowym w. Minskiego od iasnie wielmożnego imsci pana Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego w. Minskiego starosty installowanym, comparendo personaliter w Bogu wielebny ociec Andrzej Fedorowicz, paroch Porpliski, opowiadał, prezentował y ad acta podał ekstrakt funduszu na cerkiew Porpliską przez w Bogu zeszyłych I. W. W. I. P. P. Franciszka z Zebrzydowa y Anne z Zienowiczow Zebrzydowskich kasztelanow Lubelskich, Nowomieskich, Korszynskich, Szeroszowskich starostow małżonkow czynionego, ex archivo archidiecaesano metropolitano Polocensi wydany, in rem et partem tegoż pomienionego w Bogu wielebnego oycza Fiedorowicza, parocha Porpliskiego y następcow imsci służący y należący, ktorego ekstraktu tenor sequitur talis:

Franciszek z Zebrzydowa Zebrzydowski, kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szeroszowski, Anna Zofia z Bratoczyna Zienowiczowna Zebrzydowska, kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szeroszowska po podaniu na wiekopomne czasy y lata funduszu y ufundowaniu cerkiew Porpliską y ograniczeniu w gruntach, sianożęciach, poddanych, tak też włosci, a poddanych naszych należących wszystkich boiar, ziemian, ciahłych do dworu Porpliskiego w powiecie Oszmianskim leżąca ta majątnosc, do ktorej cerkwi iest Poswięcony od iasnie wielmożnego imci xiedza metropolity szlachetnie zrodzony na imie Hrehory Krasowski za prezbitera, aby za nas żyjących

fundatorow y po zejsciu z tego swiata y potomkow naszych za duszę naszą Pana Boga we mszach świętych y w modlach swych kapłanskich codziennie prosil, a że przepomnieliśmy w funduszu samym te punkta włożycz, osobliwy daiemy list, ażeby nie była w teraznieyszych y w przyszłych czasiach y latach między duchowienstwem ritus Romani y rytus Graeci uniti pod posłuszenstwem oycza świętego temu pomienionemu oyczu Hrehoremu Krasowskiemu, prezbiterowi Porpliskiemu y successorom onego od xieży plebanow w krestach, slubach y pogrzebach przeszkody czynic w tey naszej majątnosci Porpliskiey, ale we wszystkich potrzebach duchownych y iakich kolwiek należytościach powinni znać dawać, a do tego pomieniony ociec prezbiter Porpliski y successorowie po nim według rzymskiego naboženstwa prosić imsci xiedza ktorego poblizu plebana abo zakonnika ze mszą świętą, aby poświęcił kommonikanty dla chorych y potrzebujących zdrowych, żeby miał pilne o tym staranie, przydali włokę gruntu Brudowa; pozwalamy mieć tymże parafianom cerkwi Bożey Porpliskim, w iednosci świętey zostaiącym, bractwo dla ozdoby w cerkwi świętey dwa razy w rok na Boże Narodzenie przez dwa tygodnie y na Wielkę noc przez dwa tygodnie miod sycić pod sytę y piwo robić, bez żadney przeszkody dworney y arędarskiey, pod winą złotych piędziesiąt na dwor, złotych piędziesiąt na cerkiew, ieżeliby arędarz iaką chciał czynic przeszkodę, a uchoway Boże kto z domostwa naszego abo ta majątnosc wieczysta dostała się abo w zastaw, w arędę komu abo xieżom, a miała być w czym ta nasza wola y fundacya naruszona, takowego na straszny sąd Boży zapozywamy, aby oblicza Bożego nie oglądał. Do ktorego listu kazaliśmy pieczęć dla lepszey wiary przyłożyć y rękoma naszemi podpisuiemy się. W Głębokim, tysiąc szescset dwudziestego osmego roku, miesiąca Julij czterdnastego dnia. Locus sigilli. Franciszek Zebrzydowski, Kasztelan Lubelski, starosta

Nowomieski, Korszynski, Szereszowski starosta ręką swą. Anna Zienowiczowna Zebrzydowska, kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szereszowska ręką swą. U tego ekstraktu konnotacya tymi wyraża się słowy. Ta kopia że iest zgodna cum suo originali, ktore in archivo archidiecaesano metropolitano conservatur, in fidem przy zwykłej pieczęci podpisem ręki mey stwierdzam. W Struniu, dnia wtorego Augusta tysiąc siedmsetnego piędziesiątego trzeciego. U tey konnotacyi przy pieczęci podpis ręki iasnie W. w Bogu nayprzewielebniejszego imsci xiędza arcybiskupa Połockiego tymi wyraża się słowy: Floryan Hrebnicki metropolita całej Rusi, arcybiskup Połocki mp. Pod pieczęcią zas podpis ręki I. P. pisarza in eum tenorem: Michał L: Sledkiewicz, pisarz apostolski spraw nadwornych metropolit. y arcybiskup. Połockich aktuaryusz. Który to takowy ekstrakt funduszu za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich spraw wieczystych w. Minskiego przyjęty y wpisany.

Изъ актовъ книги Минскаго градскаго суда за 1758—1764 годы, № 11801 л. 272—273.

№ 175—1828 г. Октября 5 дня.

Запись въ пользу Гудевичской церкви, Волков. пов.

Akt kopij ruskiej wieczysto dobrowolnego zapisu od I. P. P. Sobolewskich y Siezieniewskich na rzecz cerkwi Gudzewickiej I. X. Giedroyciowi daney.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt piętego, miesiaca Marca szesnastego dnia.

Przed aktami ziem. pttu Wołkow. stannowszy osobiscie Ime pan Jan Owsiany, czesz. pttu Wołkow. kopią ruską wieczysto dobrowolnego zapisu od I. P. P. Iwana Fiedorowicza y Zdanny Mitkiewiczow-

ny Sobolewskich, Andrzeia Mitkiewiczza, Bohdanny Mitkiewiczowny Siezieniewskich, ziemianow pttu Wołkow. na rzecz cerkwi Gudzewickiej I. X. Iwanowi Giedroycowi danego przy kopij polskiej ad acta podał, ktorego wyrazy niżej pisanemi wyrażają się słowy:

Ja Iwan Fedorowicz Sobolewski, a ia Zdanna Iwanowna Mitkiewiczowna Iwanowaia Sobolewskaia, a ja Andrey Matfiejewicz Siezieniewski, a ja Bohdana Iwanowna Mitkiewiczowna Andrejowa Siezieniewskaia ziemianie hospodarskie powetu Wołkow., czynim jawno y soznawaiem sym naszym listom wieczystym dobrowolnym zapisom, komu by o tym wiadaty należało, nyneyszym y na potym buduszczoho weku ludem, a pamietuiuczy na to, iż usych prodkow y rodyczow naszych tela sud pohrebenny y leżat pry cerkwy y u cerkwy Gudewyczach, u powete Wołkowyskom leżaczoy, nad kottorych tylami zawždysa za łaskoiu Bożoiu chwala se odprawuiet na kuźduiu nedelu y každoio swiato, choteczy też my to y po sobie zostawity na potomnye czasy, aby sie chwala Pana Boha Wszzechmohuszczoho mnożyła y po zeystiu nas samych z seho swita aby też Pana Boha chwalono y dusz naszych ne prepomynano, sami po swoiey dobroy woły, ani z czyiho przymuszenia, zapysuiem y na wieczność daruiem zastenok gruntu oromoho na suiu cerkow zwyż pomenenuju Gudewskuju od imena naszoho nam mne Sobolewskomu y mne Siezieniewskomu po małżonkach naszych y po neboszczyku panu oycu małżonok naszych, po panu Iwanu Mitkiewiczu spadloho, ktoroho to pana oycy zwyż reczennoho tylo w tojże cerkwy leżył. Uroczyszczom tot zastenok u welykich zastenkach od imenia naszoho nazwanoho Mitkowszczyzny, u powete Wołkow. leżaczoho y zaraz w moc y w derżanie y w spokoynoie używanije do cerkownych dobr prywernuwszy, czeres ienerala y storonu szlachty podały y zaweli, a sami sie z toho zastenku wiecznymi czasy

zrekli y zrekaiem na cerkow zwyż reczonuiiu wlewaiem, mianowite bokami y koncami tot zastenok odnym bokom do gruntu sęla Alechowicz, przyslychajuczoho do gruntu pana Paula Eysymata, a koncom odnym do gruntu sęla Kowalow prysudu Krasnickoho, a druchim koncom do gruntu ziemian hospodarskich powetu Horodenskoho panow Eysymatow do rożnych niw. Maiet, wolen y mocen uże budet sweszczennyk tepereczny toie cerkwy Gudewskoy otec Iwan Gedroyt y potom koždy nastupuiuczy y derżaczy toy cerkwy y dobr cerkowych, toho zastenska zwyż reczonoho, od nas na cerkow zapysanoho y darowanoho y do tych dobr cerkowych prywernenoho, iako własnosty swoicy używaty, pachaty y z toho zastenku wszelakich pożytkow wedlug woli y upodobania swoieho prymnażaty maiet y maiut y wolny budut wiecznymi czasy, a my wżo samy, żony, dety y potomky naszymy skoro po date seho naszoho listu dobrowolnoho zapisu wieczystoho darownoho do toho zastenku żadnoho naymneyszoho prystupu mety ne maiem y ne budem mety wiecznymi czasy, ale ieszcze y owszem to sym naszym listom dobrowolnym zapisom waruiem, iesliby kto kolwek u tot zastenok z bliskich krewnych y powinowatych naszymy ustupował, z mocy y derżanija, lubo z ludy obcych kto kolwiek tot zastenok odymował y w pożytkach pereszkode czynił, tohdy za to maiem y powynny budem zaruki zapłatyty sorok kop groszy litowskich; ku temu wsie szkody, nakłady na holoie słowo reczenie tak teperecznoho oycy Iwana Giedroyta, swieszczennika Gudewskoho, iako y po nym buduczym sweszczennykach przy tey cerkwi Gudewskich wiecznymi czasy, o ktoruiiu zaruku daiem moc y sym listom naszymy pozwaiiem wieczystym darownym zapisem sebe o to koždy z nas pozwaty, zakazaty do wszelakoho prawa, uradu y sudu grockoho y zemskoho, także y Holownoho Trybunalskoho, w ktory choteczy powet y termin rokom korotkim, by y nay-

korotszym za nedel dwie, za tyden, za den y za dwa, a my za tymi pozwy albo zakazom, by nie prawnie nam podanymi, u koždyho prawa y sudu staty maiem y powinni budem, a stawszy, pozwu y zakazu ne bureczy, do listu naszoho nie mowiaczy, usprawedliwitysie maiem, a urad y sud koždy, pered kotory pozwany lubo zakazany budem, na nas samych y na wsiakich maiętnostiach naszymy suiuzaruku wskawszy, mocnuiiu odprawu krom rat statutowych udełaty maiet y wolen budet, a my toho uradu o zly wskaz, a storony o zly perewod prawa nyhde ani do ktoroho prawa y sudu, uradu inszoho nyhde pozywaty ne maiem y moeczy ne budem, pod zapłaceniem zaruki y nahorożeniem szkod, iako sie wyżey pomianiło, a zapłatywszy zaruku y nahorodywszy szkody, pretsie sey list nasz wieczysty darowny zapis przy zupelnoy mocy u koždyho prawa y tot zastenok pry cerkwi Gudewskoy wiecznymi czasy zostawaty maiet. I na tosmy dali sey nasz list dobrowolny zapis wieczysty darowny z pieczatmy y z podpisami ruk naszymy, do ktoroho za ustnoiui y oczewistoiui prozboiui naszoiui peczety prytytsnuwszy y ruki swoje podpisaty racyli ziemianie hospodarskije powetu Horodenskoho, pan Filip Eysymat y pan Mikołay Semaszko, a pan Matys Tydyk. Pisan w Mitkowszczyznie, roku tysecza szescot dwatecat osmoho, miesiacza Oktobra piatoho dnia. Ktora to kopia ruska wieczysto dobrowolnego zapisu za podaniem oney przez wyż wyrażonego Im. p. Jana Owianego, czeszn. pttu Wolkow. do akt, iest do xiąg wieczystych ziem. pttu Wolkow. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Волковскаго земскаго суда за 1785 годъ, № 10849, л. 213—214.

№ 176—1629 г. Декабря 29 дня.

Фундушь св. Николаевской церкви въ им.
Николаевѣ, Новогруд, уѣзда.

Akt funduszu na cerkiew Mikolaiewską wydanego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Junij dwadziestego pierwszego dnia.

Na rokach święto Troieckich ziemskich W-a Nowogrodzkiego porządkiem prawa narodowego, w zwyczajnym sądownictwie, w mieście I. K. mści Nowogroduk odprawowanych, przed nami Felicyanem Danicykiem, Franciszkiem Jabłonskim sędzią, Adamem Woyniłowiczem miejscem pisarza zastępującym, urzędnikami ziem. w. Nowogr., stanowiący obecnie patron W. Imsc pan Felicyan Wolski, wojskowiec Nowogr., fundusz na cerkiew Mikolaiewską nazwaną przez I. W. Imsci pana Mikolaia Kiszkę, wojewodę Mscisławskiego uczyniony, w Bogu wielobnym Imsci xiędzu Andrzeiowi Aphanasowiczu Laccwiczowi y następcom po nim następującym wydany do akt podał, którego treść takowa:

Mikolaïy z Ciechanowa Kiszka, wdla Mscisławski, starosta Wilkomirski czynię wiadomo, iż com na chwałę panu Bogu w Troicy Świętej Jedynemu, na cześć Przenajświętszej Bogarodzice wszystkich świętych y błogosławionego stego Mikolaia patrona swego, zbudował cerkiew w mieście Nowogr. ode mnie założonym w majątności mojej Mikolajewie y opatrzyłem ją srebrem, aparatami, xięgami, także inszemi wszystkimi potrzebami do niej przynależącymi, a chcąc, aby w niej chwała Boża wiecznie odprawowała się, z dobrej woli mojej nadałem swieszczennikowi tamiecznemu terazniejszemu oycowi Andrzeiowi Aphanasowiczu Laccwiczowi y po nim następującym dom ze wszystkim budowaniem, z opałem z lasow moich, z dwiema włokami gruntu na pasznią jego dwor-

na y z trzecią włoką ludzmi osiadłą ze czterema gospodarzami, z nimi samemi, żonami, dziećmi, majątnościami, służbami y powinnościami ich, także z gruntami, łąkami, łąkami, łąkami, z dawnymi onym przynależącymi, z wolnymi pastwiskami y wypustami pospołu z drugimi poddanymi moimi, których tych wszystkich włok swieszczennik tamieczny wolen y mocen będzie zasiewając pasznią wszelaką na potrzebę swoją własną dworną wedle upodobania swego pachać y używać; przy tym od poddanych moich z włosci Mikolaiowskiej y Czapunskiej z każdej włoki każdego roku po sobie idącego po kocu żyta jednym y po drugim kocu ięczmienia albo gryki miary Wilenskiej, a z karczmy Mikolaiowskiej gotowego grosza po pięćdziesiąt złotych polnych temuż swieszczennikowi Mikolaiowskiemu naznaczam, co wszystko przez urzędniki me Mikolaiowskie rok po roku wybierano y do rąk swieszczennika tamiecznego oddawano bydz ma. We młynie też moim Mikolaiowskim na potrzebę jego własną domową na wszystkie przyszłe czasy wolne melcie pozwałam. A teraz tą cerkiew Mikolaiowską ze wszystkim srebrem, aparatami y dostatkami do niej przynależącymi, wszystko porządnie na osobliwy register moy spisawszy y przez urzędnika mego Mikolaiowskiego urodzonego Stanisława Happanowicza zordynowaawszy, do rąk przerweczonego Andrzeia Aphanasowicza Laccwicza, swieszczennika terazniejszego Mikolaiowskiego podałem y postąpiłem. Którą to cerkiew swieszczennik terazniejszy tamieczny y na potym będący, w opatrznosci swej mając, dziaka y insze służby cerkiewne wedle potrzeby chować y za mnie samego y domowstwo moje wszystko Pana Boga prosić zawsze powinien będzie. A iż przerweczonemu swieszczennikowi podały się te włoki zbożem zasiane, tedy też y na potym każdemu po nim następującemu jako cerkiew z temi wszystkimi aparatami y ochędostwem, tak y te włoki z zasiewkiem takim że z tych dobr cerkiewnych ode-

mnie nadanych podane y ustapione bydz maia, Ktorego to postanowienia moiego yżem samym funduszem dla niewiadomości porządku y zwyczajow pisania onych w religij greckiey szerey y dostateczniey nie opisał, tedy dla upewnienia tego wszystkiego daie ten moy list z moia pieczęcią y z podpisem ręki mey własney. Pisan Iwii, roku panskiego tysiąc szeszeset dwadziestego dziewiątego, miesiąca Decembra dwadziestego dziewiątego dnia. U takowego funduszu przy wycisnionej na massie herbowney pieczęci podpisy rąk tak samego aktora, iako też pisarza I. wielmożnego marszałka in sequentem tenorem. Mikołay z Ciechanowca Kiszka, wojewoda Mscisławski, starosta Wilkomirski ręką swą. Locus sigilli. Roku tysiacza szeszesot czterdziestoho dziewiatoho, miesieczu noiembra dziewiatoho dnia sey list pan Stanisław Orda imieniem swieszczennika Mikołaiewskiego Alexieja Tatarczyca do akt u sudu podał. Michał Chreptowicz pisar. Andrzej Stanisław Sapieha, kasztelan Trocki, marszałek Trybunalski. Który to takowy fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich w twa Nowogrodzkiego przyięty y wpisany. Felicjan Danieyko sendzia ziemski Wdztta Nowogr. Franciszek Jablonski sendzia ziem. W. Nowogr. Adam Woynilowicz sędzia ziem. W. Nowogr. mieysce pisarza zastępujący.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 12318 л. 572 - 573.

№ 177—1680 г. Февраля 18 дня.

Донесение вознаго о вручении королевскаго позва магистрату г. Бѣльска и униатскому населению его о явкѣ въ королевскій задворный судъ для разбора дѣла ихъ съ свящ. Михайловской Бѣльской церкви и православнымъ населениемъ города.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo septimo.

Ex parte protopopae relatio.

Ministerialis generalis regni providus Joannes Piotronko authenticus et iuratus, coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse citationem literalem mandati pro judiciis post curialibus sacrae regiae majestatis servientem, cuius tenor talis.

Vladislaus Quartus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithvaniae, Russiae Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolenseiae, Severiae Czernichoviaeque, nec non Sveccorum, Gottorum Vandalarumque haereditarius rex. Vobis famatis proconsuli et consulibus, viceadvocato et scabinis totique communitati oppidi nostri Bielscensis, nec non praecipue Sawko Hliwka, Hryc Opca filioque eius Jozepho, Herman Chomikowicz, Anchim Popowicz et filio eius Laurentio, Iwanowa Kosa filio eius Kostiuk, Panas et Laurentio Prokopowicom, Sidor Chwiedorowicz, Siemion Michnowicz, Omelian Mienicz, Sebestiano, Alexandro Mienicz, Laurentio Selanowicz, Condrat Wysocki, Olexa Wysocka et filio ejus Paulo, Hermano Tomikowicz, filio ejus Laurentio, Jarmocz Poluczewicz, Hric et Sidor Będnarzom, Parchwin Kiszczyc, Stephano Sala, Condrat Paliczewicz, Kondrat Torokan, Michno Miedzykiszka, Chwiedko Tarasow, Hryc Jasczyk, Michno

et Andreae Poddubkowicom, Maxim Andreiowic, Theophilo Troianowic, Kuzma rzeznik, Abramo Kusnierz, Anton Okula, Anchim, Paulo et Philon Drocewicom, Hawrilo Piliszewic, Kobak, Wołos Solnik, Iwan Ospa, Bartholomeo Bieda, Sak Kisiel, Kiryło, Laurentio Ryka et filiis eius Joanni et Klimu, Mic Sawluko, filio eius Sawka, Nazar Sawluka, Michaeli Rudko, Supron Czaczko, Filion Chromowic, Artysz Iwaszkowic, Taras Waskowicz, Ihnat Kołęda, Paulo Litfin, Filon Bortko, Choma et Lewon Zaszczynski, Martino Czarnik, Tymosz Kutel, ex omnibus bonis vestris et personis mandamus, ut eoram iudicio nostro Varsaviensi, vel ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus a positione praesentis citationis in quator septimanis proximis, seu dum causa praesens ex registro causarum fisci legitime ad iudicandum inciderit, ad instantiam instigatoris nostri et reipublicae personaliter et peremptorie compareatis, qui vos, uti partem adhaerentem instigatoris iudicii castrensis capitanealis Branscensis tam et illius delatoris venerabilis Theodori Jakubovic, protopopae et parochi ecclesiae parochialis Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis ritus graeci, vindicando jura maiestatis nostrae et jurisdictionem nostram ex occasione temere convulsam, stabiliendo pro munere officii sui, licet ideo, quod nobis ex vi legum publicarum praestare tenemini loco defensionis et tuicionis jurisdictionis nostrae regiae, ausi estis anno proxime elapso in terminis iudicialibus coram iudicio castrensi capitaneali Branscensi in causa quadam tumultus et aliarum insolentiarum ex occasione religionis ritus graeci inter vos et concives vestros dissidentes exortarum, per instigatorem ejusdem iudicii castrensis capitanealis Branscensis et venerabilem Theodorum Jakubowicz protopopam et parochum ecclesiae apparitionis sancti Michaelis in civitate nostra Bielscensi sitae eius delatorem ibidem vobis ad paenas legum instituta, per certas vestras personas in

eodem processu expressas in foro incompetenti et materia foro illi non subiecta ad nos et iudicium nostrum, uti forum proprium sese non revocando, comparere ibidemque per erroneas defensas seu potius in curiam et negligentiam vestram decreta quaedam iniuridica ac postmodum in ulteriori paenam infamiae cum illius publicatione in praeiudicium juris et enervationem jurisdictionis nostrae regiae, quae nobis ex praescripto legum publicarum super incolas omnium civitatum regiarum competit super vobis obtinere passi estis, nec ab huiusmodi aggravilibus decretis ad nos et iudicium nostrum, ut par erit appellacionos interposuistis alias prout id ex processu illo uberius videre licet. Quapropter citamini ad audiendum et attendandum per sententiam nostram decreta et processum praefatum ac ipsam paenam infamiae cum illius publicatione tolli et cassari atque ab ea vos relevari super actoribus causae paenam avocationis cum id genus aliis decerni causamque principalem ad nos ed iudicium nostrum restitui ac in super vos respectu huiusmodi in curia uti jurisdictioni nostrae convulsionis secundarios autores paenis arbitrariis puniri et alia pro causae et juris exigentia contra vos statui, sitis visuri et iudicialiter terminum attentaturi. Datum Varsaviae, feria secunda post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo. Instigator pro feria tertia post dominicam Judica Quadragesimalem praeterita in oppido Bielsk domo proconsulis Bielseensis posuit et de positione eidem proconsuli ut juris est publicavit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго гродскаго суда № 10938, л. 540, 41.

№ 178—1631 г. Февраля 26 дня.

Грамота кор. Сигизмунда III на владѣние землю въ селѣ Рогавчѣ, данная священнику Семятичской церкви о. Александру Оладовскому.

Actum in castro regio Drohiciensi feria quarta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo primo.

Oblata privilegii poponis Siemiatyzen-sis a S. R. M. dati.

Officium praesens capitaneale castrense Drohiciense literas infrascriptas . . sacrae regiae magestatis, sigillo regni Maioris Cancellariae obsignatas et manu propria sacrae regiae magestatis subscriptas, ad oblationem venerabilis Alexandri Oladowsky, poponis ecclesiae ruthenicae Siemiatyensis, suscepit et ad acta praesentia castrensia Drohiciensia inscribere mandavit, quarum series verborum talis est.

Zygmunt Trzeci z łaski Bożey krol, Polski, wielkie xiążę Litewskie, Ruszkie, Pruskie, Mazowieczkie, Zmudzkie, Inflanckie y Swedzki, Gotsky, Wandalsky dziedziczny krol. Wielebnemu Janowi Morochowskiemu, Władcze Włodzimierskiemu, Brzeskiemu, wier. nam miłemu, Łaszkę naszą krolewską. Wielebny, wier. nam miły. Oznamuiemy wieleb. Waszey, iż za prozbą wielmożnego Leona Sapiehy, woiewody Wilenskiego, hetmana wielkiego W. X. Litewskie-o za uciwym Alexandrem Oladowskim, swieszczennikiem czerkwie Siemiatyckiey do nasz wniesioną, onemu grunty na odprawowanie służby Bożey y sakramentow cerkiewnych we wsi Rogaweze naszej nadane, iako w rewizjach y przywilejach kro. ich msci przodkow naszych opisane są, po smierci uciwego Oxienicia Twarowskiego do dispozyciey naszej przypadłe, prawem dożywotnem dae umyslilismy, iakosz ninieyszem listem naszym daiemy, ktore to grunty ze wszystkimi ich przyległościami

tak iako w rewiziey dawney y przywilejach kro. jeh mci Zygmunta Augusta y Stephana są nadane, będzie trzymał y używał do ostatniego żywota swego kresu. A on za nasz Pana Boga prosic y sakramenta świętę w cerkwi Siemiatyckiey odprawować asz do żywota swego będzie powinien, wolen zostaiąc z tych włok y grontow od wszistkiech innych powinności pełnienia. Na czo mu dla lepszey wiary list ten z podpisem ręky naszej y pieczęcią koronną daiemy. Dan w Warszawie, dnia XXVI meca Lutego roku Panskiego MDCXXXI, panowania naszego polskiego XXXIII, szwedzkiego XXXVII roku. Paulus Koludzky. Sigismundus Rex. Post quam quidem ingrossationem literarum coram praesenti officio castrensi Drohiciensi personaliter comparens ministerialis generalis regni honestus Joannes Mierzwinsky, autenticus et iuratus, una cum nobilibus Alberto Sawiczky et Jozepho Oklakowsky publice recognovit, quia ipse die actus hodierni una cum suprascriptis nobilibus condescendendo ad bona Rogawka fundumque, a sacra regia magestate, ut supra scriptum est, benigniter collatum, ibidem suprascriptum Oladowsky, poponem Siemiatyensem, vigore literarum privilegij in bona suprascripta intromiserunt, investiverunt, nemine contradicente. Super quod dictus ministerialis fidelem relationem fecit, nobilibus praedictis id ipsum attestantibus.

Пъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1630—1631 годъ, № 9238. л. 388—9.

№ 179—1631 г. Сентября 18 дня.

Фундушъ Вавулицкой церкви, Пинскаго повѣта.

Akt funduszu oycu Ławrentemu Hrynkowskiemu służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Februarij siedmego. dnia.

Na rokach Ss. Trzykrólskich ziemskich powiatu Pńskiego, przed nami Adamem Skirmuntem prezesem, Michałem Plaskowickim, Michałem Szyrmo mieysce pisarza zasiadającym, sędziami, urzędnikami ziemskimi powiatu Pńskiego comparens personaliter I. P. Tomasz Horehład patron fundusz oycu Ławrentemu Hrynkowskiemu y successorom iego służący ad acta per oblatam podał, ktorego thenor sequitur talis.

Mareyan Tryzna, biskup Malenski, coadjutor biskupstwa Wilenskiego, Gieranonski, Trocki, Smolenski, Olycki proboszcz, referendarz y pisarz W. Xtwa Littgo. Oznamuję tym listem moim komuby kolwiek teraz y napotym będącym wiedzieć należało, iż ia życząc y usilnie starając się o to, żeby się chwała Boża iako naywięcey wszędzie rozszerzała y aby zbawienie dusz ludzkich drogą męką Zbawiciela naszego odkupione iako naypilniey się pomnażało, osobliwie w tych maiętnosciach, ktore są od ludzi pobożnych na koscioly Boże nadane godna rzecz iest, abych my się o to tym bardziey starali, przeto ia, mając na ten czas w dzierzeniu swoim probostwo Trockie y maiętnosć Bezdieską, na też probostwo fundowaną, w powiecie Pńskim leżącą y postrzegając tego, aby poddani moie mieszkający w pultory mili od Bezdzieża we wsi Wawuliczach nazwaney bez chrztu S-o, spowiedzi y Naysw. Sakramentu z tego swiata nie schodzili, ale aby porządkiem kosciola S-go Katolickiego żyjąc, cerkiew podług wyznania swego y przy niey obecnego kapłana w tey wsi mieć mogli, pozwoliłem im cerkiew zbudować y ustawicznego kapłana, aby onym duchownie usługował y pilne staranie około dusz ich miał, przy tey cerkwi Wawulickiey fundować umysliłem, iakoż za zbudowaniem przez pomienionych poddanych moich we wsi Wawuliczach cerkwi y naznaczeniem do niey już kapłana dla odprawowania chwały Bożey na wychowania terazniejszego kapłana do tey cerkwi podanego oycu Ławrentemu Hryn-

kowskiego y successorow iego swieszczeni-kow tamecznych włok trzy w pewnym ograniczeniu leżące, mianowicie trzy sznury za cerkwią w ostrowie, na którym y plac na budowanie domu z seliszczem y z ogrodami, drugie trzy sznury pod Wołosanni y w Wielkim Lesie, trzecie trzy sznury w Załużu y naddatki za Mestyzynem y Dąbrownem z ich przynależnościami, iako się w sobie zdawna przedtym mieli y teraz mają, do tey cerkwi Wawulickiey założenia Nayswiętszey Panny Maryey Nawiedzenia wiecznemi czasy nadaię y funduie, takową iednak kondycją, aby on sam y napotym będący swieszczenicy w uniey świętey z kosciółem rzymskim zawsze byli y posłuszeństwo wielebnego iegom. oycu episkopa Pńskiego terazniejszego y następcow iego w uniey z kosciółem świętym rzymskim będących zawsze podlegał, słowo Boże, krzty, małženstwa, nayswiętsze sakramenta z pilnoscią y nie leniwie poddanym moim według powołania swojego odprawował y temu dosyć czynił, za mię y za sukcesory moie pana Boga prosił y wszelakich pożytkow z pomienionych włok przez mię fundowanych y parachiey tameczney przychodzących, krom przeszkody swieszczenników Bezdieskich, zażywał. Co wszystko swoim y następcow moich Iehm. XX. proboszczow Trockich imieniem utwierdzaiae y na wieczne czasy znacniając, daię ten moy list y fundusz teraznieyszemu y napotym będącym swieszczennikom Wawulickim z podpisem ręki mey własney y z pieczęcią moją. Dan w Bezdzieżu, dnia osmnastego, msca 7-bra roku tysiącszeseset trzydziestego pierwszego. U tego funduszu przy pieczęci podpis fundatora temi słowy: Maryan Tryzna, coadjutor biskupstwa Wilenskiego, proboszcz Trocki, oraz poslednieysze approbaty z boku y na zalamaney stronie są takowe. Fundusz ten, Iehm. XX. sukcesorow moich approbowany we wszystkim stwierdzam. W Bezdzieżu dnia dwudziestego drugiego aprylis, tysiąc szesésel osmdziesiąt dziewiętego.

Eustachi Kotowicz, biskup Smolenski, proboszcz Trocki mp. Roku tysiąc szesćset czterdziestego dziewiątego, dnia dwudziestego trzeciego octobra zezwalamy na to, aby podług tey fundacyi grunty w spokoinym dzierzeniu cerkwie Wawulickiey zostawały. Dan w Bezdzieżu die et anno qui supra. Georgius Tyszkiewicz, Eps Samogitiae prapostitus Pins. Roku tysiąc szesćset pięćdziesiąt szóstego, dnia dwudziestego piątego Iulij w Bezdzieżu. Ten fundusz do potwierdzenia był przede mną pokładany, który we wszystkich punktach y clausulach umacniam y stwierdzam y do niego się ręką mą podpisuią. Dan w Bezdzieżu, roku, miesiąca y dnia wyżej pomienionych. Jan Dowgiało Zamysz nominat, Filip Wilar proboszcz Trocki referendarz y pisarz W. Xttwa Littgo. A o millesimo sexcentesimo octuagesimo tertio decimo nono Ianuaryi. Ten fundusz in toto aprobuie. Konstancy Kaz. Brzostowski sekretarz W. W-o Xttwa Littgo, kanonik Wilenski. proboszcz Trocki mp. Roku tysiąc szesćset siedymdziesiąt siódmego, octobra dnia dwudziestego osmego w Wawuliczach przez swieszczennika Wawulickiego na rewizyciey był pokładan I. Karol Charetanowicz R. S. P. Commissarz mp. Michał Kazimierz Dowgiało, commissarz mp. Który to takowy fundusz przez wyż wyrażonego I. P. Tomasza Horehlada patrona ad acta podany iest do xiąg ziemskich ptu Piskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пискаго земскаго суда за 1779—1781 годы, № 13232, стр. 1545—1548.

№ 180—1838 г. Марта 14 дня.

Грамота кор. Владислава IV въ пользу православнаго населенія, съ подтвержденіемъ его религіозныхъ и общественныхъ правъ и привиллегій, съ утвержденіемъ избранныхъ и поставленныхъ Константинопольскимъ патриархомъ лицъ: Митрополита Петра Могилы, и епископовъ Луцкаго и Острожскаго, Мстиславскаго и Перемышльскаго.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostoli et Evangelistae proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sawka Hliwezyc, oppidanus Bielscensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas sacrae regiae majestatis infrascriptas diploma ex actis castrensibus Luceoriensibus autentice sub sigillo capitaneali emanatas ad induendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, quarum tenor talis.

Выпис с книг кгородских замку Луцкого. Мста Божого нароженя тисеча шестсот тридцат третего, мца Мая шестого дня. На вряде кгородском в замку его кр. мл. Луцком, передо мною Андреем Хоецким, наместником подстароства Луцкого, ставши очевисто велебный в Бозе отец Давид Андреевич, діакон и законник рекулы стго Базилия. для вписаня до книг нынешних кгородских Луцких подал пер облятам екстрактъ с книг кгородских Львовских з уписанем в нем дипломы народови рускому релии крещное не в унии будучим служащее автентиче выданный, просечы, абы припятъ и до кн. уписанъ былъ. А так я вряд тот екстрактъ для вписанья до книг приймаючи читалем и так се в собъ приемом полским писаный мает:

Actum in castro inferiori Leopoliensi feria secunda post dominicam Rogationum

proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Leopoliensia personaliter veniens Illustrissimus et Reverendissimus dominus, dominus Petrus Mohiła palatinides Moldaviae, cenobii magnae Laurae Kijoviensis orientalis ecclesiae archimandrita obtulit eidem officio literas universales seu diploma sacrae regiae majestatis et magnifici Nicolai comitis ab Ostrorog subdapiferi regni, Drohovisensis, Kostianensis etc. capitanei, conventus generalis Cracoviensis coronationis Serenissimi Vladislai Quarti Regis Poloniae proxime praeteriti marsalci, subscriptum et sigillis minoris cancellariae regni Poloniae et majoris cancellariae magni ducatus Lithvaniae obsignatum, infrascriptum, datum, petens illud, a se per officium praesens suscipi et actis praesentibus ingrossari. Cujus affectationi officium praesens annuendo, praefatum diploma sacrae regiae majestatis ad acti-candum in acta officii praesentis suscepit et iisdem inseri mandavit de tenore verborum tali:

Władysław Czwarty, z łaski Bożej król Polski, wielkie xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflan-skie, Gotski, Wandalski dziedziczny, król, obrany wielki car Moskiewski. Wszem wobec y koźdemu zosobna, osobliwie oby-watelom Korony y Wielkiego Xięstwa Li-tewskiego, duchownym y świeckim naro-du Ruskiego religiey Greekiey nie będą-cym w uniy, teraz y na potomne czasy komu będzie o tym wiedziec należało czy-niemy wiadomo, gdy na przeszley szczęsli-vey electiey naszej zaczynając my szczęsliwego panowania naszego auspitia od po-lecenia urazow rzeczypospolitey y pomiar-kowania stanow koronnych, za prosbą y zgodą tychże, wzielismy na się exorbitan-cyą narodu Ruskiego o uspokoieniu reli-giey greekiey y one z comisarzami do nas publico nomine utriusque gentis sta-tus et ordinis wysadzonemi przez pewne szrodki uspokoili, iak o tym puncta s pod-

pisem ręki naszej do act Warszawskich podane, a potym od nas in pactis conven-tis poprzysiężone dostatecznie swiadczą, zostało to samo, że to wszystko, co w pun-ctach iest wyrażono tam in parte, quam in toto, na seymie szczęsliwey koronacyey naszej przywiesc do skutku nieodwłocz-nie mielismy, czemu wszystkiemu gdy uczynic dosic na ten czas nie mogliemy, a poslowie ziemscy z Korony y Wielkie-go X-twa Litewskiego z wielu wojewodztw y powiatow od braciey swych nie bę-dących w uniey podanych articułow trzy-mając się do conclusiey seymu przystąpić nie chcieli, aż by to wszystko, co w pun-ctach iest naznaczono otrzymali, tedy my assecuruujemy, że wszystką rzeczpospolitą hoc diplomate nostro y obowiązujemy re-feruiąc się do tychże pact od nas poprzy-siężonych, że na przyszłym da Bóg na pierwszym seimie do niczego nie przy-stępując zaraz nazaiutrz po skonczeniu vot senatorskich to wszystko cokolwiek iest w punctach opisano nayıpierwey im wypeł-nić y skutecznie te puncta nie im nie di-riguując exequowac mamy y będziemy po-winni. A teras wolne odprawowania nabo-żenstwa po wszystkich miastach y mia-steczkach y manasterach w Koronie y w W. X. Litewskim, ktorzy w uniey nie są według dawnych praw y constituciey, tu-dzież bractwa wszystkie, szkoły, seminaria, drukarnie y szpitale ich, ktorych oni są in possessione stwierdzamy, przywileje wszystkie ktore kolwiek mają dane sobie od swiętobliwych predecesorow naszych y s. pamięci najasniejszego kr. Imei pa-na oycy naszego aprobuujemy. A co się dotycze wielebnego oycy Piotra Mohiły, archimandryty Pieczarskiego, od nieunitow na metropolia Kiowską obranego, sacrae od patryarchi Constantinopolskiego mają-cego, także urodzonego Alexandra Puzy-ny na władcyetwo Łuckie y Ostrozkie, oycy Jozepha Bobrykowicza na władcyetwo Mscisławskie obranych y tego, który na Przemyskie od obywatelow nie unitow obrany będzie,—tym wszystkim dopuseza-

my, iż oni swoich iurisdity et officiis tute fungi mają nad wszystkimi niebędącymi w uniey, w czym wolna zostacie relata do nich każdemu niechęcącemu bydz w uniey, y żadney w tym przeszkody od unitow miec nie mają. A iż ociec archimandryta Pieczarski na metropolią swoię żadnego benefitium na ten czas niema, tedy non obstante incompatibilitate przy Sophiey archimandryą Pieczarską z monasterem Mikolskim Pustynnym do żywota swego ma trzymac. A Przemyslskiemu y Mscislawskiemu władynom jurgielty według punctow po dwa tysiące złotych od nas annuatim dawane będą. Co się zaś dotyczy urodzonego Alexandra Puzyny na Łuckie y Ostrowskie władyetwa nominata, ten według prywatnego scriptu naszego zostawać będzie. Na ostatek cokolwiek od nas według punctow Warszawskich do skudku przywiedziono nie iest, że to wszystko na przyszłym da P. Bog seymie skutecznie exequować mamy. To im wszystko hoc diplomate nostro, ktore constitutią iest seymową autoritate totius conventus approbowane, waruiemy. Y na to dalismy te diploma nasze s podpisem ręki naszej y deputatow tak z senatu iako y z kola poselskiego, do ktorego y pieczęci tak Koronna iako y wielkiego x-twa Litewskiego są przydane. Dan w Krakowie, przy conclusiey seymu szeseliwey coronatley naszej dnia czternastego miesiaca Marca, roku Panskiego tysiąc szesceseth trzydziestego trzeciego, krolestw naszych Polskiego y Szwedskiego pierwszego roku. Vladislaus Rex. m. p. Mikołay Ostrog podstoli koronny, marszałek kola poselskiego m. p.

Post ingrossationem vero earundem literarum exemplar originale eidem offerenti illico ab officio praesenti est restitutum. Ex actis castrensibus Leopoliensibus extractum. У того екстракту печат кгородская Львовская пригнеченная и надписъ руки тыми словы: Martinus Boszkowski vicecapitaneus Leopoliensis, Koronnyj же то екстракт за поданем и

прозбою выше реченое особы, а за принятием моим урядовым увес слово до слова до книг кгородских Луцких ест уписан, с которых и сее выписе под печатю кгородскою Луцкою ест выдан. Писан в Луцку. Корикговал Шолкгейно.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1626—1633 г., № 10936, л. 1606 об. 1608.

№ 181—1633 г. Мая 13 дня.

Подтверждение древняго фондуша Гнойненской церкви каштеляномъ Подляскимъ Станиславомъ Немирой и его супругою Евою урожд. Гнѣвошь.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in crastino festi Purificationis Beatissimae Virginis Mariae anno Domini 1649 *) de Olexovo Gniwoszowa invicem coniuges in propagationem cultus divini suprascripto presbitero ecclesiae Gnoynensis ac eius succedaneis aeviternis temporibus datas et collatas, manu propria suprascriptorum Illustr. et Magnificor. Niemierow. coniugum subscriptas visis sanas, salvas nullaque in parte vitiatas, inducere et inscribere in acta officii sui suscepit et easdem literas inscribere actis suis curavit, quarum tenor talis.

Stanisław na Niemierowie Niemiera, Kasztellan Podlaski y Ewa z Olexowa Gniwoszowna Niemierzyna, Kasztelanka Podlaska. Wiadomo czyniemy tym naszym listem teraz y na potym będącym wieku ludziom, isz my mając wzgląd na swieszczenika wielebneho oycy Dnitra Wierzbickie-o, ktory czyniac przystoynne staranie o chwale Bozey cerkwie Gnoienskiey, kaszt niemalý y prace podiał, opravuiac cerkiew, będąc na każdy czas czulym w

*) Верхние края листовъ въ этой книгѣ отъ ветхости выкрошились, каковыя мѣста обозначены здѣсь точками.

nabożenstwie według religij Ruskiej, ktorému chcąc dodać y większey ochoty ku odprawowaniu porządne-o nabożenstwa y starania o porządku w cerkwie Gnoienskiej, dobra wszystkie zdawna fundowane, to iest włok dwie we wszystkich trzech polach, iako sie w sobie mają, z jeziorem rzeczonym Topilcem y sianożęci rzeczone Zawotnianie s Kalinnikiem, które sie uczynią od Buga naprzeciwko miasta Niemierowa z jeziorem asz do grund y granice sianożęci Bubelskich, z chrostami, wodami y wszelakimi użytkami, pożytkami. Ogrody, które iest do cerkwie Gnoienskiej od przodkow naszych y od nas nadane, to iest ieden ogrod Ławsia Podlepem ogrodzony, iako się w sobie ma; drugi ogrod za cerkwią aż do wsi po dom Mikołaja młynarza y iako zdawna po cmentarz ogrodzony y insze ogrody. Dom ze wszelakiem budowaniem y siedliskiem, które naprzeciwko domu w szerokosci y długosci iako zdawna w sobie ma y ściągą, z folwarkiem, stodołami, chlewami, ogrodami od miedze Troca puszkarza, asz do miedze gruntu Chwiedi Żukowej wszere, a wzdłusz aż do droszki, która podle mogilek idzie. Pułwłoki gruntu rzeczony Kornilowski we wszystkich trzech polach, z łąkami, z przydatkami, ogrodami, morgami, sadami y wszelakimi pożytkami cerkwie Gnoienskiej . . . onym iako . . . pożytek swoy . . . ktorých wszystkich do
 podatkow, poborow y podymnych, robot y niłakich powinności czynić y płacić nie ma czasy wiecznemi. We młynach naszych Gnoienskich wolne zawsze mliwo ma mieć swieszczenik od zboża wszelakiego y słodow miary dawac nie powinien. W browarze naszym Gnoienskim wolne piwa robienie na potrzebe iego niema być bronione bez żadnego datku. Wolne łowienie ryb w Bugu rzecze y po zatokach, zażywanie lasow, borow na opał domowy swieszczenikowi Gnoienskiemu nie ma być bronione. Które to dobra wszystkie tym listem naszym daie-

my czasy wiecznemi cerkwie Gnoienskiemu oycu Dmitrowi Wierzbickiemu y successorom iego. A iesliby który z potomkow naszych albo dzierzawcow tey maięności Gnoienskiej iako kolwiek krzywdę swieszczenikowi w dzierzeniu tych dobr cerkiewnych czynić miał, tedy jasnie w Bogu Przewielebnym Je-o mość ociec władyka Włodzimierski y Brzeski, który na ten czas będzie, ma o te krzywdy dobr cerkwie Gnoienskiej y o krzywdy swieszczenika Gnoienskie-o prawem czynić w sądzie duchownym y swieckim, o co gdy będzie pozwany każdy takowy, tedy u każdego sądu y prawa powinien będzie zapłacić tysiąc grzywien o naruszenie w czem kolwiek tych dobr, a to do rąk pomienione-o Je-o Mci oycy Władyki ma być oddano, a po zapłaceniu takowey summy y na potomne czasy pod taką równą paeną swieszczenik Gnoienski y nastepce iego w spokojnym dzierzeniu wszystkich dobr cerkiewnych, w tym liście mianowanych, czasy wiecznymi zachowani bydz mają. Na co dla lepszey wiary y pewności do te-o listu nasze-o rękami się swemi podpisawszy zapieczetowalismy. Działo się w Niemierowie, anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, msca May 13 dnia. Stanisław Niemiera na Niemierowie, kasztelan Podlaski ręką swą. Jewa Niemierzyna z Olexowa, kasztelanka Podlaska ręką swą. Appensio sigillorum duorum. Quarum post ingrossationem idem porrigens rursus ad se originale recepit de receptoque officium praesens castrense Mielnicense quietavit.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1646—1652 годы, № 10942 л. 379 об, 386.

№ 182—1633 г. Іюня 16 дня.

Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго повѣта, во владѣніе урочищемъ «Поповщина», близъ дер. Грушовой.

Akt pomiarу gruntu z funduszu na folwark plebanski w Hruszowey należącego do plebanij Horodeckiey regulat.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt osmego, miesiąca Junij czwartego dnia.

Przed urzędem I. K. msci y aktami ziemskimi wojewodztwa Brzeskiego przede mną Ignacym Hruszewskim, regentem aktualnym ziemskim tegoż wojewodztwa comparendo personaliter wielmożny I. X. Jan Kulesza, kanonik Brzeski, pleban Horodecki pomiare gruntow z funduszu na folwark plebanski w Hruszowey należących przez I. P. Pawła Buslawskiego miernika I. K. msci starostwa Kobyńskiego uczynioną ad acta podał, cujus tenor sequitur talis.

Roku Panskiego tysiąc szescset trzydziestego trzeciego, dnia szesnastego czerwca. Za rozkazaniem I. W. I. P. Jarosza Wollowicza, generalnego ziemi Żmuydzkiey starosty, ciwona Gondynskiego, Szawelskiego, Upitskiego, Kobyńskiego dzierzawce pana, a pana mego miłosciwego, przy bytnosci imsei pana Pawła Jezierskiego, rewizora iego krolewskiey mosci starostwa Kobyńskiego czynilem pomiare y probę gruntow przy wsi Hruszowey nazwane uroczyaszczem Popowszczyzna, albo Podlesie, jako poddani bydz mianowali za naddatek albo za morgi, z ktorych nie do skarbu krola imsei nie placili, ten grunt leży iednym bokiem od Popow y młynarzow Hruszewskich, a drugim bokiem od rezow sadzibnych wsi Hruszowey y sciany ich nazwaney Tryzubem, koncem iednym poczynaia się od rezow tegoż siola pola srzedniego, a konczą się po grunty tegoż siola Hruszowey po naddatki, ten tak iako się w sobie ma w swym ograniczeniu, nie nie defalkuiać na podlość, czyni morgow

sto y dwadziescia, kładąc na włokę po morgow trzydziesci y trzy, uczynila by włok trzy y morgow dwadziescia ieden, lecz morguiać grunt oromy na pasznią zgodny, ktorego tylko czyni po rożnych mieyscach między chrostami y blotami y sianożęciami błotnemi to iest y z sadzibami niektrych poddanych p. Cieszkowskiego, ktorzy czasu (hoc loco obliteratio) po rewizyi I. P. Sosnowskiego na tym się gruncie opusciwszy swoje stare siedliska we wsi Hruszowey tu się posiadlili, uczyniloby to morgow czterdziesci y osm, prętow pietnascie, kładąc grunt oromy we włokę y morgow trzydziesci y trzy, uczyni włok pulторы przez morga iednego; w tymże obrębie wymorgowalo się sianożęci między gruntami oromemi y między chrostami y łozami morgow trzydziesci y ieden, uczyni włoka iedna bez dwu morgow; złączywszy grunt oromy z sianożęcią, summą uczyni gruntu użytego włok pultrzeci bez dwu morgow, tu nie dostaie do trzech włok gruntu użytego morgow dziewietnascie y prętow pietnascie, z tych przyczyn, że łozami y bagnymi blotami sila mieysca w tym obrębie na co uwazenia wielkiego potrzeba. Po ktorey pomierze Imse pan Paweł Jezierski, rewizor starostwa Kobyńskiego sam osobą raczył bydz, co imse zważaiąc, aby kosciol Horodecki krzywdy nie miał, trzymaiąc się y poglądaiąc na list krola imsei, aby włok trzy gruntem dobrym wymierzone były, za rozkazaniem jasnie W. I. P. starosty Żmuydzkiego y Kobyńskiego, pana mego miłosciwego, tegoż zascianka w iednym ograniczeniu nazwanego Studzionka, ktorego młynarze Hruszewscy trzymali przy swoich gruntach, a morgow dziesięć lub tak wiele y niemasz lecz iż poplawow sianożętnych nayduia się, a tego gruntu młynarze od swoich powinnych z siola Hruszowa zażywali, do skarbu z tego nie nie placili, co I. P. rewizor przywrocil na plebania Horodecką za morgow dziewietnascie y prętow pietnascie, ktorych według prawa nie dostawa-

ło na dworną pasznią plebanij Horodeckiej względem błot nie użytych. Ktora to relacya pomiary moiej dałem na piśmie I. X. plebanowi Horodeckiemu w Podziemieniu dnia y roku zwyż mianowanego. U tey pomiary gruntow przy położoney pieczęci podpis miernika takowy: Paweł Busłowski miernik krola Imsci starostwa Kobryńskiego ręką swą. Ktora to takowa pomiaru przez wyż wyrażoną osobę ad acta podana iest do xiąg ziemskich wojewodztwa Brzeskiego ze wszelką w niey wyrażoną rzeczą słowo do słowa przyjęta y wpisana.

Изъ актовъ книги Брестскаго земскаго суда за 1778—1779 годы, № 7392, л. 293—296.

№ 188—1688 г. Юня 16 дня.

Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго пов., во владѣнія деревнею Подземье и др.

Aktykacya listu podawczego na koscioł Horodecki od Pawła Lewalta Jezierskiego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodmego, miesiąca Junij trzydziestego dnia.

Przed urzędem I. k. msci y aktami ziemskimi w. Brzeskiego przedemną Ignacym Hruszewskim, regentem aktualnym ziemskim tegoż wojewodztwa comparendo personaliter W. I. X. Jan Kulesza, kanonik Brzeski, pleban Horodecki list podawczy od W. I. P. Pawła Lewalta Jezierskiego kosciołowi Horodeckiemu służący ad acta popa, requirując, aby pomieniony list ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą był do xiąg ziem. w. Brzeskiego przyjęty y wpisany, który od słowa do słowa w też xięgi wpisując tak się w sobie ma.

Paweł Lewalt Jezierski, rewizor starostwa Kobryńskiego, oznaymuję tym moim uwieczym listem, iż pod datą roku te-

raznieyszego tysiąc szesceset trzydziestego trzeciego, miesiąca Maia czwartego dnia oddany mi iest list otworzysty przez I. X. Marcina Wierzbinskiego, proboszcza Kobryńskiego od I. W. P. I. P. Jarosza Wołowicza, generalnego ziemi Zmuydzkiej starosty, ciwuna Gondynskiego, Szawelskiego, Upitskiego y Kobryńskiego W. dzierzawce pana mego miłościwego, w którym mię zażywac raczy, abym na miejscu onego samego zachawszy do miasta Horodca, sprawując się podług funduszu krola Imsci y konsensem krolewica imsci polskiego y dziedzicznego Szwedzkiego Jana Kazimierza, ktoremu na ten czas Kobryn prawem dożywotnim należał, wies Podziemienie w kluczu Horodeckim leżącą, przydawszy do niey włok trzy pustych wsi Podziemieniu przyległych na plebaniją Horodecką odmierzywszy przez miernika krola imsci Kobryńskiego y kopcami porządnie osypawszy, tak iako by poddani krolewscy od plebanskich, a plebansey od krolewskich pokoy mieli podał to na koscioł Horodecki xiędzu Marcinowi Wierzbinskiemu y poddanym Podziemienieckim posluszenstwo wszelakie onym samym y successorom iego po nim następującym przykazał oddawac. Do tego plac na koscioł Horodecki w miescie Horodcu wypatrzywszy naysposobnieyszy na pobudowanie domu xiędzowi y mieszkaniu kantora, szkoły y rektora iey tudzież ogrod przy nim naznaczył y odmierzywszy zawiodł, czemu to wszystkiemu dosyc czyniąc zachawszy dnia szesnastego meca Czerwca w tymże tysiąc szesceset trzydziestym trzecim roku do miasta Horodca z miernikiem przysięgłym stta Kobryńskiego panem Pawłem Busłowskim wprzod w miescie na koscioł plac wypatrzywszy, na którym mieszka mieszczanin Hryszko y Chwiers, który plac w poprzek czyni sznur ieden y prętow szesc, a wzduż czyni od rynku poczowszy, a po gumno dworne sznurów cztery y prętow siedm, co wszystko czyni morgow dwa, prętow piętnascie y pręcikow dwa I. X. Marcinowi Wierz-

binskiemu podałem y zawiodłem, warując to jednak, aby pod budowanie dworu Horodeckiego y pod gumno jego żadnego tam blisko budowania na tych placach stawiać y budować nie ma, ale ogrod y rolę mieć wolną, a to dla ognia przychodniowego, a tamtym dzierżącym z tych placow ustąpić y budowanie zwozić naydaley roku za dosyć uczynieniem y odłożeniem im pieniędzy podług praw y kupie ich samych, iako ich kosztują przykazałem. A potym ziechawszy do wsi Podziemienia wies Podziemienie o włokach piętnastu będąca iako się w sobie y swoim ograniczeniu w scianach, włokach, naddatkach, zasciankach y morgach ma y przed tym miała y z poddanymi w niej mieszkającymi xiędzu Marcinowi Wierzbinskiemu w moc, w dzierżenie y w spokojne używanie podałem y posłuszeństwo wszelakie tym poddanym Podziemiskim, iako iuż plebanowi własnemu Horodeckiemu oddanym, czynsze czynić, pożytki wszelakie, dziakła żytnie y owsiane z podawaniem gęsi, kur y iaiec y rzeczy innych, z robotą dzienną w rewizyi opisaną oddawać przykazałem, z których poddanych dochody xiędz Marcin do siebie wybierając, cieszę dobrego mając y zapłacić, a pan podstarości Horodecki poddanych krolewskich dla pomocy roboty dodawać winien będzie, a przytym y włok trzy na pasznię dworną z gruntem ornym oraz sianożęciami, błotami, chrostami, lasami y z drzewem bartnym, lasami, bagnami y cokolwiek ku pożytkowi należec będzie dworna na potrzebę plebańską odeiwszy od wsi Hruszowey naddatek nazwany Zaleski, ktorego naddatku w rewizyi opisanego nie było y teraz nie masz, ale poddani Hruszewscy trzymając go od czasu niemałego, utaiwszy pożytek skarbowi należący zażywali gratis y siedliska swe własne w siele Hruszowey będące niektore opuściwszy na ten naddatek, iako oni zowią Zaleski, niekiedy od popow Hruszewskich przez nichże odięty rozmnożywszy y rozrodziwszy się na nim

syny swe y zięcie posiadlili, który naddatek Zaleski wyrażając przy wsi Hruszowey poczyna się na wschod słońca od rezow drugiego pola Hruszewskich na południe, bokiem od cerkwi y gruntow popowskich, na zachod koncem od naddatkow przychodnich siola Hruszowa, na północ bokiem od boku rezow sadzibnych tegoż siola Hruszowey naddatek Zaleskie we wszystkich czterech scianach będący w kwadracie w każdym koncu ma po dwa kopce usypane, a we srzodku wzdluż idąc jeden kopiec, z ktorego się im naddatku rumowac y budowanie znosic one, którym na swe siedliska stare we wsi Hruszowey, a drugim na swe naddatki użyczywszy im frysztu na cały rok na to od daty tego uwięzszego listu mego, pod utraceniem tego budowania ich pozostałego na tym gruncie przykazałem, który naddatek Zaleski trzymając go pleban Horodecki terazniejszy y na potym będący, drogę wolną z tej wsi Hruszowey idącą poddanym krolewskim bronieć nie ma y owszem swoją iuż własną grodzą oba boki drogi tak iako poddani krolewscy przedtym trzymając ten grunt grodziwali, sam iuż pleban swemi poddanymi dla swego pożytku y dla przegonu poddanych krolewskich wolnego grodzie winien będzie, tak też innych drożysk starożytnych, a im potrzebnych, gdzie by się pokazały bronieć nie ma. Ktorego tego poiazdu y uwiązania mego ten list moy na czasy potomne dla dania wiary lepszej za potrzebowaniem y prozbą I. X. Marcinowi Wierzbinskiemu proboszczowi Kobrynskiemu, a terazniejszemu plebanowi Horodeckiemu dałem. Działo się w Horodecu, roku tysiąc sześćset trzydziestego trzeciego, miesiąca Czerwca szesnastego dnia.

Który to list dla approbacyi do I.W.I.P. starosty generalnego Zmuydzkiego y Kobrynskiego pana mego miłostiwego odsyłam. U tego listu uwięzszego podpis rewizora starostwa Kobrynskiego przy wycisnoney zwykłej pieczęci takowy: Paweł Lewalt Jezierski ręką swą własną. Który

to takowy list uwięzczy przez wyż wyrażoną osobę ad acta podany iest do xiąg ziemskich W. B. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1777 годъ, № 7391, л. 711—713.

№ 184—1633 г. Юля 26 дня.

Инвентарь им. Чашники съ данными о церквахъ въ м. Чашникахъ, с. Начи. Латыголичахъ и Волосовичахъ.

Akt inwentarza na majątnosc Czasniki służącego.

Roku tysiąc siedmset siedymdziesiąt trzeciego, msca Marca osimnastego dnia.

Coram actis ziemstwa w. Nowogr. comparando personaliter W. I. Pan Tomasz Patrykowski, łowczy Haliski, inwentarz majątnosci Czasnik prezentował y ad acta podał, który ku zapisaniu w xięgi ze wszelką w onym wyraznością przyięty sequentibus exprimitur verbis.

Inwentarz majątnosci Czasnickiey od nas Jana Stanisława marszałka W. X. Littgo, Słonimskiego starosty y Kazimierza Leona pisarza W. X. Littgo, Grodzieskiego etc. starosty Sapiehow, wojewodzców Wilenskich, W. Imsei panu Adamowi Kazanowskiemu z Kazanowa, stolnikowi Koronnemu, Borysowskiemu y Kumnienskiemu staroscie wiecznością przedaney, przy liscie zapisie naszym wieczystym imsei na tę majątność służącym w roku terazniejszymszym tysiąc szescset trzydziestym trzecim, msca Julij dwadziestego szóstego dnia dany, w którym się opisało budowanie dworne y folwarkowe y bydło w folwarku będące, także spisani są ziemianie, boiarrowie, mieszczanie y wszysey poddani do tey majątnosci Czasnik należący. Budowanie dworu Czasnickiego. Z miasteczka Czasnik wchodząc do dworu wrota dwoiste na biegunach z zaworą, przy nich fortka też na biegunie, te wrota

dranicami kryte, wszedłszy do dworu po lewey ręce dom, do ktorego wchodząc ganeczek nowoprzybudowany, z tego ganku do sieni drzwi na zawiasach żelaznych z zaszczipką, wszedłszy do sieni po prawey ręce izba stołowa, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką, w niey piec biały z prostych kafli, przy nim kominek, okien szklanych cztery, ławy wkoło, stołów większych dwa, stolik trzeci mały, zedel wielki ieden, stolków małych dwa; z tey izby komora, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z zaszczipką, w komorze okno szklane ieden, ławy w niey dwie, tamże w komorze szafa ze czworgiem drzwiczek, z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie; z teyże sieni przeciwno tey izby izdepka mnieysza, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką, piec biały z prostych kafli z kominkiem, okien szklanych dwie, a trzecie bez błony, stoł ieden, zedel ieden, ławy wkoło; z tey izdepki komora, do niey drzwi na biegunie z zaszczipką; z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie z zaszczipką; przy teyże izdepce nowo przybudowana izdebka, przed nią ganeczek, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką, w niey piec biały z prostych kafli, okien dwie szklanych, ławy dwie; z tey izdebki komora, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką; z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie. Ten dom wszytek dranicami pokryty, okienice u tego domu trzy na zawiasach żelaznych z zaszczipkami, a insze okienice na biegunach, z których u pięciu haczki, a w inszych niemasz. Od tego domu idąc po lewey ręce kłec stara, drzwi do niey na biegunie, dranicami kryta; od tey kłeci idąc dalej druga kłec dla zsypania zboża, drzwi do niey na biegunie z klamką, ta kłec dranicami kryta. Obok tey kłeci trzecia kłec, drzwi do niey na biegunie z klamką, dranicami kryta. Czwartą kłec tamże podle stojącą,

drzwi do niej na biegunie z proboiami, dranicami nakryta. Przy tej kleci obok swiren na piwnicy, pod którym podklet, drzwi do niego na biegunie z proboiami, na tym podkleciu swiren, do tego swirna wschod; wchodząc do ganku drzewiczki kratowe z kłanką, drzwi do tego swirna na biegunie z zamkiem wewnętrznym y z zaszczipką, ganek wkoło tarciami opierzony, pokryty dranicami. Pod tym podkletem piwnica, do szyje wchodząc krata drzewiana na zawiasach z zaszczipką, do piwnicy samey wchodząc drzwi na biegunach z zaszczipką, piwnica sama dębowego drzewa. Od tego swirna idąc też po lewey ręce domek kuchenny, wchodząc do sieni drzwi na biegunach, do sieni wszedszy po lewey ręce izba biała, drzwi do niej na zawiasach żelaznych z kłanką y z zaszczipką, piec biały z prostych kaffli, okien smolanych trzy, stoł ieden, zedel ieden, ławy wkoło; z tej izby komora, drzwi do niej na biegunach z zaszczipką, okno iedne smolane, ławy wkoło. Z tej izby wyszedszy do sieni po lewey ręce kuchnia, drzwi do niej na zawiasach żelaznych, stoł w niej ieden, ław dwie; z teyże sieni piekarnia, drzwi do niej na biegunach, w niej piec do pieczenia chleba, ławy wkoło, stoł ieden. Ten dom dranicami kryty. Od tego domu idąc wtył do rzeki Uły wrota na biegunach z zaworą, podle tych wrot stajnia dla bydła karmnego, drzwi do niej na biegunach, dranicami pokryta, obok tej stajnie druga stajnia dla chowania wozow, wrota na biegunach do niej; podle tej stajnie trzecia stajnia wielka, drzwi do niej dwoiste z zaworą, w tej stajni przeoryny, żłoby y drabiny, nad wrotami stajnemi ganeczek, do tego ganku wschod, ten ganek y wschod dranicami opierzone, ta stajnia dranicami pokryta. W poszrod podworza sala laskami opierzona, we strzodku ławy wkoło, dranicami kryta. Ten dwor ostrogami ostrożony. Za tym dworem nad Ułą rzeką browar, do niego drzwi na biegunach z zaszczipką, przy tym browarze laznia,

drzwi do niej na biegunach, w niej poly trzy, ten browar y laznia dranicami pokryte.

Budowanie folwarku Smolenskiego.

Idąc do folwarku przez groblą, w której staw na Łukomce rzece y młyn zbudowany o dwu kolech z wszystkim narzędem, dranicami kryty, a przy młynie dom młynarski, w którym na ten czas mieszka młynarz Jarmoł Jewtan ze dwiema synami; zszedszy z groble w lewym boku dwie chałupie, w których mieszkaia piwo-war y łotysz, który stada dogłada. Na pagurku folwarkowym, naprzod obory, do nich wrota na biegunach, po lewey ręce chlewow dla bydła osm, a wtyle tych chlewow chlew wielki, słomo kryte; w prawym boku piekarnie dwie, a trzecia na warzywo z sieniami dwiema, drzwi do nich na biegunach, te piekarnie dranicami kryte; przy oborze zaraz swiren na podklecie z syrnikiem na wierzchu, na który idąc u wschodku drzwi kratowe na zawiasach, około syrnika ganek ze wszech stron tarciami opierzony, drzwi do niego na zawiasach y z wrzeciędzem na skoblach, gontami kryty, na wierzchu syrnika gołębnik, w podkletu także drzwi na zawiasach z wrzeciędzem, nad szyią przysionek dranicami kryty. Od tego swirna po prawey ręce dom folwarkowy dranicami kryty z gankiem tarciami y balasami opierzony, drzwi do niego kratowe na zawiasach z zaszczipką na skoblach, a do sieni drzwi na zawiasach z wrzeciędzem; w lewy bok izba biała, drzwi do niej na zawiasach, w niej okien cztery, a dwie tylko błony szklane pobite, okieniec dwie na zawiasach, w izbie ław trzy, szafa z czworgiem drzewiczek na zawiasach, piec polewany zielony z kominkiem, z tej izby komora, drzwi do niej na zawiasach z wrzeciędzem, okien dwie bez błon z okienicami, z których iedno tylko na zawiasach, ław trzy y komin; z tej komory komorka potrzebna z drzwiami na zawiasach, na przeciwko tej izby druga izba biała, drzwi do niej na zawiasach z kłanką

ką y z wrzeciędzem na skoblach, okien trzy, a błona tylko jedna y ta bez kwatery, z okiennicami na zawiasach, z zaszczepekami, ławy wkoło, piec polewany zielony z kominikiem; z niey komora z drzwiami na zawiasach z klamką, z wrzeciędzem, okien dwie, iedne z błoną potłuczoną a drugie bez błony, okienice na zawiasach z zaszczepekami, ławy trzy, kominiek, z tey komory potrzebna komorka z drzwiami na zawiasach z zaszczepeką, z teyże sienią w boku izdebka, drzwi do niey na zawiasach z wrzeciędzem, okno iedne bez błony, piec polewany zielony z kominikiem, przy tym domie kuchenka dla robienia jeść. Między folwarkiem, a gumnem sadzawki dwie, trzecia za oborą; wychodząc z tego folwarku do gumna wrota na biegunach, w postrzod gumna swiren z pomostem, drzwi do niego na biegunach z wrzeciędzem, zasiekow w nim pięć dla sypania zboża, dranicami kryty, przy nim drugi swiren mnieyszy z pomostem, drzwi do niego na biegunach z wrzeciędzem, tokownia wielka z osiecią, słomą kryta, z wrotami na biegunach, naprzeciw punie dwie, jedna chrosciana nie kryta, druga z drzewa robiona z wrotami na biegunach, słomą kryta, przepłotow w tym gumnie szesdziesiąt trzy. Ogrody przy tym folwarku dwa, ieden za domem, a drugi na sad zaięty. Ten folwark Smolanczy z gumnem, według pomiary teraznieyszey, leży w drugiey zmianie siola Smolaniec nowo założonego na włokach trzech, na pasznią urzędniczą wyłączonych; Do tego folwarku sianożenci, nad rzeką Ułą pod Smolancami, łąka Huzkowa na wozow osimdziesiąt, druga także pod Smolancami Malkowski łąka na wozow dziewiędziesiąt, trzecia koło Horodyszczu, za Szymkowskim siedzeniem pastewnik na wozow trzydziestcia, czwarta łąka u Prudziszczu Wołkowska na wozow szesć, piątą łąka wielką po Lewonową sianożenie, pod Horodyszczem na wozow czterdziestcia, za Horodyszczem Pianowski łąka na wozow dziesięć, siódmy pod Rohanowiczami łąka

Siwickiego y na przewozie na wozow sto, osmy od puni do morgu Siemiona Kuszelanowicza Wiszkowski łąka na wozow szesdziesiąt. Stado bydła y zboże przy tym folwarku Smolancach podane. Klacz stadnych pięć, klacz trzeciacek trzy, zrzebie tegoroczne iedne; obora: krow hollenderskich dwie, krow bydła tutecznego siedymnascie, bykow buhaiow trzy, ieden stary, a dwa młode, byczkow łąszczakow szesć, cieląt takrocznych osmioro, owiec czterdziestcia szesć, baranow cztery, koz starych y młodych dziewięć, swiń starych y młodych dziewiętnascie, prosiat tegorocznych pięć, kurow kałakuckich dwadziescia, gensi trzydziestcia szesć, kaczek dwanascie, kurow prostych dziesięć, kaphinow szesć, gęsi y kury ze wszystkiey włosci Starosiekow za rok przeszły tysiąc szesceset trzydziesty pierwszy, których nie wybierano, z kaźdey włoki po gęsi iedney y po dwoie kurow na imsei pana wojewodę Wilenskiego wybrane być mają. Zboże w gumnie podane y w polu zasiane. Żyta na rok przyszły tysiąc szesceset trzydziesty trzeci w polu na pasznią urzędniczą w Smolancach posiano beczek czternascie miary Wilenskiej, żyta w snopie kop osimdziesiąt, iarki kop siedym, pszenicy kop cztery, ienczmienia kop siedym, owsa kop trzynascie, siana wozow sto y piędziesiąt. Jarzyny ogrodne: kapusty kwasney białey pulbeczki, kapusty kwasney hrubszey kadzi dwie, kapusty kwasney nie krążaney kać iedna, burakow kadzi dwie, bowinie kadz iedna, kapusty słoney kadz iedna. Naczynie. Beczek piwnych trzynascie, beczulek mnieyszych cztery, baryl trzy, cebrow trzy, wiader dwie. Towaru lesnego na brzegu nad rzeką Ułą y w miasteczku Ule y w puszczy Czasnickiey na różnych miejscach za wiadomością Ułasa Oniszkiwicza y Fiedora Szyrka boiarow wyrobionego zostało mianowicie: tarcie dębowych kop dwanascie y tarcie szesć, wancosu kop dwie y sztuk dziewięć, pyple kop dwadziescia dziewięć y sztuk piędziesiąt siedym, klepki kop

pięć, który towar wolno będzie imsei panu wojewodzie Połockiemu y ieymsei pani małżące iegomsei gdzie wola ichm. będzie kosztem swoim z puszczy wywiesić, zprowadzić y komu ichmosć zachcą zprzedać bez żadney przeszkody. Miasto Czasniki. Placc osiadłe, wolne, puste, prowent, kopy, grosze. Od dworu idąc w rynek przy ulicy Jewanskiey lewa strona. Abram żyd arędarz, ten placi arędy z karczem, młyną, za mostowe, strugowe y z puń, plac wolny ieden, kop siedymset. Paweł Polubies plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Supocki puł placu osiadłego, kop dwie. Maxim Lachowicz pułtora placu osiadłego, kop szesć. Amelian Sazyka placow osiadłych dwa, kop osim. Lewon Maciejewski plac wolny ieden na posłudze dworney, Iwan Ihnatowicz plac osiadły ieden, kop cztery. Iwan Sierebro, plac osiadły ieden, kop cztery. Jacuta Pawłowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Doroszko Filipowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. W teyże stronie nad ruczaiem Zabłociem Fiedor Filipowicz plac osiadły ieden, kop cztery. Otroszko Malaszkiwicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Fiedor Supocki miernik, plac wolny ieden na posłudze miernickiey. Samuel Otroszkowicz, plac wolny ieden, *diak cerkiewny*. Od dworu idąc w rynek prawa strona. Abram żyd arędarz, plac osiadły ieden, kop cztery. Pawłowa Tolstyczyna, plac osiadły ieden, kop cztery. Fiedor Kasztelanowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Alexiey Jaskiewicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Fiedor Hwozdziłnik, plac osiadły ieden, kop cztery. Hryszk Zielepuha, plac osiadły ieden, kop cztery. Do Łukomskiey ulice od Zabłocia ruczaja idąc w uleczece prawa strona. Maciey Gondzinik, plac osiadły ieden, kop cztery. Andrzej Zielepuha, plac osiadły ieden, kop cztery, nowo przyioł, pocznie placie w roku tysiąc szeszeset trzydziestym czwartym. Łukian Szelepienko, pułplaca osiadłego, kop dwie. Klim Jermolowicz, pułplaca osiadłego. Ulice Łukomskiey w pole idąc

lewa strona. Fiedor Hrebionko, plac osiadły ieden, kop cztery. Apanas Iwanowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Szweyba, plac osiadły ieden, kop cztery. Jan Kowal, plac osiadły ieden, kop cztery. Iwan Litwin, plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Hłazun, plac osiadły ieden, kop cztery, nowo przyioł, pocznie placie w roku tysiąc szeszeset trzydziestym czwartym. Teyże ulice Łukomskiey prawa strona. Karczma nowo zrobiona, pułtora placu wolnego. Chomko Woyciechowicz, puł placu osiadłego, kop dwie. Arciem Szczerba, pułplaca osiadłego, kop dwie. Daniło Domaturowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Wasko Filipowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Maciusza Leszkowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Hryszko Szweyba, plac osiadły ieden, kop cztery. W rynku od Sierebra lewa strona u cerkwie. Iwan Tolstopiat, plac osiadły ieden, kop cztery. Maciusza Bubion, plac osiadły ieden, kop cztery. Łukasz Hrebionko, plac osiadły ieden, kop cztery. Przed ulicą Łukomską na klinie Łukomskim Janowa Dzienisowa, plac osiadły ieden, kop cztery. W tyle rynku zaulku idącego z ulice Łukomskiey lewa strona. Jan Litwin Kwacz, puł placu osiadłego, kop dwie, Sciepan Dzia(k), puł placu wolnego, ubogi dziak wolny, Arciem Posielnikow, plac osiadły ieden, kop cztery. Jan Kubiata, plac osiadły ieden, kop cztery. Uleccki Ciapinskiey zrynku lewa strona, Siemion Kubiaka, pułplacu osiadłego, kop dwie, Iwan Chominiec, pułplacu osiadłego, kop dwie. Hermahen Matusowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Marcin Strzelec, plac osiadły ieden, kop cztery. Owdoszkowa wdowa, plac osiadły ieden, kop cztery. Sciepan Truchonowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Słobodka za Ułą rzeką do Kopciewicz idąc lewa strona. Ihnat Krawczonek, plac osiadły ieden, kop cztery. Jakim Masiłowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Dawid Szwed, plac osiadły ieden, kop cztery. Sciepan Litwin, pułplacu osiadłego,

kop dwie, nowo przyioł, slobody lat trzy, pocznie placie anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto. Fiedor Sierhieiewicz, pułplacu osiadłego, kop dwie. Teyże Slobodki prawa strona. Apanas Szczerba, plac osiadły ieden, kop cztery. Siła Sazyka, plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Supocki, plac osiadły ieden, kop cztery. Piotr Zabiela, plac osiadły ieden, kop cztery. Andrzej Hira, plac osiadły ieden, kop cztery, nowo przyioł, slobody lat trzy, pocznie placie anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto. Plac pusty ieden, Slobodka tamże za rzeczką Ułą nowo w roku teraznieyszym tysiąc szescset trzydziestym wtorym założona z wolnością na lat sześć, po których wysciu, w roku przyszłym tysiąc szescset trzydziestym osym, kto tam osiadzie, ma takż powinność pełnić, jako y drudzy mieszczanie Czasniccy pełnią. Placow pustych szesdziesiąt. Ogrodow za mostem osim, te mają być rozdane do placow nowowyrzeżanych, tych ogrodow morg ieden, prętow dwadziescia, pręcikow pięć. Summa placow osiadłych dziewiędziesiąt trzy y puł, wolnych dziesięć, pustych szesdziesiąt trzy. Prowentu kop trzy sta siedymdziesiąt cztery, groszy dwanasce. W tym miasteczku Czasnickim w rynku *cerkiew* z przytworem, do ktorego drzewicki kratowe na zawiasach, a do cerkwie drzwi na zawiasach z wrzeciędzem na skoblach y z kłótką; aparaty w cerkwi do służby Bożej należące według potrzeby od ichmw nadane. Dzwonica przy cerkwi, dzwonow trzy. Tamże w rynku kletek kramnych szesznascie. W tym miescie starym Czasnikach każdy plac z pomiary pewney iako w sadzibie, tak w ogrodach, sianożenciach, rezach oromych, na różnych miejscach leżących, zniósłszy w iedno miejsce ma w sobie morgow dwa, prętow dwadziescia, a że do trzeciego morgu nie dostaie prętow dziesięciu, względem tego, porównywaiąc, aby było po trzy morgi pełna, przypuszczono im w koncu włok mieskich w zmianie tey, która od sciany Smolanskiey, po dziesięć prętow do

każdego placu, a ieden tylko plac Fiedora Supockiego miernika, także w sadzibie, w ogrodach, sianożenciach, wygonie, rezach oromych na różnych miejscach ma w sobie morgow szesc, z których nie nie powinien placić, tylko miernicką posługę odprawować. Wygonu przy miescie iest w obrembie na dwóch miejscach morgow dwadziescia y prętow dwa, ten porachowany iest w też trzy morgi do każdego placu. Łuka za rzeką Ułą pod dworem miernikowym morgow cztery, prętow pięć, ta przydana temuż miastu Czasnickiemu na robienie strugow, a iest porachowana w też placowe morgi. W tyle Otroszka Małaszkiewicza, Fiedora Supockiego miernika y Samuela Otroszkiewicza niwa morgow cztery, prętow czternasce, pręcikow osim, czeczwierein trzy, te trzyma Siemon Jurewicz *swieszczennik* Czasnicki, z dworem przezen przy wygonie zbudowanym na morgach czterech, prętach piętnastu y pręcikach siedmiu y puł, rachuiąc z ogrodą y ogrodem przy tym dworze leżącym za prawem listownym od ichmw na to sobie danym we dwuchset kopach, przy dwu włokach zascianku przy siele Oniskiewiczach leżących, na czym ma y dożywocie sobie od ichmw zapisane. Zascianek za rzeką Ułą Horodiszczce, ten ma być na morgi pomierzony do placow Slobodki tamże nowozalożoney, ktorego zascianku iest włok dwie, morgow osim, teraz trzyma Harasim Sazyka, placi z niego kop szesc. Tamże zascianek Szymkowski przy sianożenciach dwornych nad rzeką Ułą ktorego morgow cztery, prętow dwadziescia trzy, pręcikow pięć y puł, tenże Harasim Sazyka trzyma, placi z niego groszy czterdziescia osim, ten do Slobodki porzezać trzeba. Zascianek Rekowski Dolha niwa, leżąca tamże za rzeką Ułą, ktorego iest morgow dziesięć, prętow piętnascie, tenże Harasim Sazyka trzyma, placi z niego groszy czterdziescia osim y ten do Slobodki porzeżany być ma. Pastwiszcze z Horowatką niwą od granice Kopciewskiey y od morgow sianożetnych mieskich,

którego jest włoka iedna, ten też porze-
rzany ma być do placow Słobodki nowo-
założoney na morgi, skoro osiedą, a teraz
to przydano jest Słobodce dawney, tamże
za rzeką Ułą będącey do używania, poki
tę slobodę nowo założoną osiedo. Place
osiadłe, wolne, puste, prowent kopy gro-
sze. Ihnat Żyłka, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Jakub Poulski, plac
wolny ieden, Piotr Taniuszko Poulskiego
plac wolny ieden. Teyże uleczki prawa
strona, Spiryd Arciemowicz, plac osiadły
ieden, prowentu kop cztery. Sciepan Phil-
ipowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop
cztery. Ostaszko Jaskowi, plac osiadły ie-
den, prowentu kop cztery. Zaułku z Łukom-
skiej ulice do rzeki Uły lewa strona. An-
drzey Rabin, plac osiadły ieden, prowentu
kop cztery. Hryszko Łyczek, plac osiadły
ieden. Onyszko Podrez, plac osiadły ieden,
prowentu kop cztery. Hapon Wyrwicz, plac
osiadły ieden, prowentu kop cztery. Jakub
Uhlik, plac ieden, prowentu kop cztery.
Charko Stryżeniewicz, plac osiadły ieden,
prowentu kop cztery. Tegoż zaułku prawa
strona. Philip Maciejonek, plac osiadły ie-
den, prowentu kop cztery. Od wygonu nad
rzeką Ułą za ruczaiem, Iwaszko Hrebio-
nek, plac osiadły ieden, prowentu kop czty-
ry. Hryszko Sawinicz, plac osiadły ieden,
prowentu kop cztery. Kuryło Piwowar,
pułplacu osiadłego, prowentu kop dwie.
Jasko Hawryłowicz, pułplacu osiadłego,
prowentu kop dwie. Dziemid Bonda,
rybak, pułplacu osiadłego, prowentu kop
dwie, Jermor Szama, pułplacu osiadłeg-
o, prowentu kop dwie. Ulice Ciapin-
skiej drugiej od dworu lewa strona. Jasko
Litwin Rudy, plac osiadły ieden, prowentu
kop cztery. *Popowskie cerkiewne* placow
wolnych dwa, cerkiewne; teyże ulice Cia-
piskiej prawa strona: Siemion Kasztela-
nowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop
cztery, Hapon Trzeciakowicz, plac osiadły
ieden, prowentu kop cztery, Iwan Domo-
tur, plac osiadły ieden, prowentu kop czty-
ry, groszy dwanasce, te groszy dwanasce
placi z gumna na wygonie stojącego. Hry-

szko Tołkacz, plac osiadły ieden, prowentu
kop cztery, plac pusty ieden. Chroł Hre-
bionka, plac osiadły ieden, prowentu kop
cztery. Andrzey Naliwayko, plac osiadły
ieden, prowentu kop cztery. W zaułku z
Ciapiskiej ulice: Lewon Iwanowicz, plac
osiadły ieden, prowentu kop cztery. An-
drzey Seleniczek, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Nad rzeką Ułą: Andrzey
Kasztelanowicz, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Siemion Alexiejowicz
plac osiadły ieden, prowentu kop cztery.
Mina Haponowicz plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Maciusza Bielay, plac
osiadły ieden, prowentu kop cztery. Kon-
drat Tatarzyn, pułplacu osiadłego, prowentu
kop dwie. Owdziey Tatarzyn, puł placu,
prowentu kop dwie. Ulice Jewanskiej od
żyda lewa strona: Jurka Otrochimowicz,
plac osiadły ieden, prowentu kop cztery.
Fiedor Omielianowicz, plac osiadły ieden,
prowentu kop cztery. Iwaszko Sciepano-
wicz, plac osiadły ieden, prowentu kop
cztery. Otrochim Chrołowicz, plac osiadły
ieden, prowentu kop cztery. Maciuszyna
Czerwiakowa, puł placu osiadłego, pro-
wentu kop dwie. Mikita Brozenin, plac
osiadły ieden, prowentu kop cztery. Okuła
Mikicicz, puł placu osiadłego, prowentu
kop dwie. Stasiowa wdowa, plac osiadły
ieden, prowentu kop cztery. Harasim Sa-
zyka, placow osiadłych dwa, prowentu
kop osim. Macwiew Maruszkin, plac osiad-
ły ieden, prowentu kop cztery. Teyże
ulice Jewanskiej prawa strona: Jasko
Brożynin, plac osiadły ieden, prowentu
kop cztery. Hrydzko Nosikowicz, plac
osiadły ieden, prowentu kop cztery. Pasz-
ko Makarowicz, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Otroszkowa wdowa
puł placu osiadłego, prowentu kop dwie.
Otroszko Amelianowicz, puł placu osiadłeg-
o, prowentu kop dwie. Iwan Kolontay,
puł placu osiadłego, prowentu kop dwie.
Włoki miasta Czasnickiego, włoki osadne,
wolne, prowent kopy grosze. Pierwsza
włoka Omelian Sazyka, trzeciny dwie, pro-
wentu kop cztery. Iwan Ihnatowicz, trze-

cina iedna, prowentu kop dwie. Druga Jacuta Pawłowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Doroszek Philipowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Filipowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Trzecia włoka Otroszko Małaszkiwicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Kasztelanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Hryszko Zielepuha, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Czwarta Maciej Gondzinik, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Hrebionka, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Piąta Charko Stryzeniewicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Andrzej Kasztelanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Siemion Alexieiwicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Szosta Iasko Litwin, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hapon Trzeciakowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hryszko Tołkacz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Siódma Andrzej Rubin, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Hapon Wyrwicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Jarmoł Szama, puł trzeciny, prowentu kopa iedna, Lewon Iwanowicz, puł trzeciny, kopa iedna. Osmia Hermahen Matusowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Sciepan Truchonowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dziewiąta Harsim Sażyka, włoka iedna, prowentu kop szesć. Dziesiąta Iwan Tołstopiat, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Maciusza Bubbion, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Łukasz Hrebionka, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Jedynasta Arciem Pocielnikow, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Pilip Macieionek, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Jan Kubiata, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwunasta Onisko Podrez, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Maciusza Leskowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Wasko Macielonek, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Trzynasta Siemion Kasztelanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Andrzej Jackowicz Solenicze, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Czternasta

Samuel Otroszkwicz *dział* włoka wolna iedna *cerkiewny*. Pietnasta, szesnasta ociec *Siemion Jurjewicz, pop, włok dwie wolnych cerkiewne*. Siedymnasta, Iwan Domotur włoka iedna, prowentu kop szesć. Osimnasta Jurko Otrachimowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Fiedor Omelianowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Iwaszko Stephanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dziewiętnasta Alexiey Jaskowicz, pułwłoki, prowentu kop trzy, Ostaszko Jaskowicz, pułwłoki, prowentu kop trzy. Dwudziesta, Iwan Sierebro, pułwłoki, prowentu kop trzy, Mikita Brożenin, pułwłoki, prowentu kop trzy. Dwadziesta pierwsza, Paweł Połubies, pułwłoki, prowentu kop trzy, Okuła Mikicionek, pułwłoki prowentu kop trzy. Dwudziesta wtóra, Abram żyd do arędy włoka iedna. Dwudziesta trzecia, Jasko Brożynin, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hrydzko Nosikowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Otrachim Chrołowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta czwarta, Chomko Woyciechowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Arciem Szczerba, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Hryszko Szweyba, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Danilo Domaturowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta piąta, Siemion Kubiaka, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Jan Litwin Kwacz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Ihnat Żyła, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Sciepan Filipowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta szóstá, Siemion Alexieiwicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Chroł Hrebionka, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Mina Haponowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Kondrat y Owdziey Tatarowie pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Zascianek tamże za rzeką Ulą, od granice Kopeiewskicy, który trzymał Fiedor Supocki miernik, którego iest włoka iedna, morgow dwadziescia cztery, puł ieden, rozdany miastu w morgi do placow. Zascianek za młynkiem Stare Czaszuicki, którego iest włoka iedna, morgow dwa-

dziescia trzy, prętow dwanasce y puł, ten też rozdany miastu w morgi do placow. Zascianek nad rzeką Ułą, iadąc z miasta do folwarku Smolanskiiego, nazwany Drugie Stare Czasniki przy włokach mieyskich, ten też rozdany w morgi do placow mieyskich. Sianożęci swe mieszczanie Czasniccy mają obapoł rzeki Uły do każdego placu po pułmorga, które się im kładły w rachunek w morgi do placow mieyskich. W miescie nad rzeką Ułą pun kupieckich, do których towary składają w lidzbie trzydziescia dziewięć, z których placą mieszczanie od swoich po groszy dwadziescie, a kupcy obcy własnie swoje punie mający po groszy dwadziescia cztery, od dwornych zaś puł jak się zmówią. Z tych wszystkich puł żyd arędarz placą bierze do siebie według listu arędownego sobie na to danego, a punie te są mianowicie. Punie dworne mieyskie, kupieckie: Owzdziey tatarzyn punia mieska iedna z Hołoweczyna, Marcin Oboz punia kupiecka iedna, Abram Salomonowicz żyd punia mieskich dwie, Iwan Domohor punia mieska iedna, z Hołoweczyna Marcin Oboz punia kupiecka iedna, z Hołoweczyna Olesiey Jarczak punia kupiecka iedna, z Hołoweczyna Harasim Dzimieniewicz punia kupiecka iedna, Philip Macieionek punia mieska iedna, Ostaszko Janowicz punia mieska iedna, z Połocka Ostafiey Napłocha punia kupiecka iedna, z Hołoweczyna Michal Kopytka punia kupiecka iedna, Dworna punia iedna, z Tołoczyna Karp Kulal punia kupiecka iedna, z Hołoweczyna Dzienis Nikiporowicz punia kupiecka iedna, Omelian Sazyka punia mieska iedna, Harasim Sazyka punia mieska iedna, Dworna na łubu iedna. Za rzeką Ułą na Słobodzie: Ihnat Krawczonek punia mieska iedna, Siła Sazyka punia mieska iedna, z Hołoweczyna Sciepan Plesko pun kupieckich trzy. Stas Szwaczka punia mieska iedna, z Hołoweczyna Michal Szako punia kupiecka iedna, z Hołoweczyna Sciepan Owtuchowicz punia kupiecka iedna, z Czerej Wasil Chramiec, punia ku-

piecka iedna, z Hołoweczyna Jasko Nowik punia kupiecka iedna, z Czereje Doroszko Kosobudzki punia kupiecka iedna, z Orszy Hawryło Kożemiaka punia kupiecka iedna, z Czereje Piotr Fiedorowicz punia kupiecka iedna, z Zameczku Matys Włoch punia kupiecka iedna. W trzecim posadzie: z Czereje Wasil Chramiec punia kupiecka iedna, z Tołoczyna Marcin Bolt punia kupiecka iedna, Siemion Kasztelanowicz punia mieska iedna, z Czereje Ostaszko Stosza punia kupiecka iedna, Siła Sazyka punia mieska iedna, Sciepan Truchonowicz, punia mieska iedna. Summa: pun dwornych dwie, mieyskich czterenascie, kupieckich dwadziescia trzy. Od każdego strugu każdym poysciem do Rygi idącego przed tym placono po czerwonymu złotemu, a teraz folgując kupcow postanowiono, aby żyd arędarz nie brał więcej, iedno po talaru bitemu od struga. Nad to mieszczanie Czasniccy sami z dobrej woli y chęci swoiey postompili na potrzeby *cerkiewne* dawac od każdego strugu, wychodząc do Rygi, po groszy dwanasce. Dwudziesta siodma włoka Siemion Szweyba, trzecina iedna prowentu kop dwie. Iwan Litwin, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Siemion Hłazun, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta osma, Otroszko Omelianowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Iwan Kołontay pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Iwan Chomicz pułtrzecini, prowent kopa iedna, Paszko Makarowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta dziewięta, Siemion Supocki, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Maxim Lachowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Maciusza Bielaj, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Iwan Ihnatowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Trzydziesta, Jasko Hawryłowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Iwaszko Hrebionko, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Hryhor Sawinicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Kuryło Piwar, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Summa wlok trzydziescia, osadnych wlok

dwadzieścia szesc, wolnych cztery, kop sto pięćdziesiąt sześć. Summa gruntu pod miastem w siedzibach z morgami do placow sianożętnemi, oromemi y ogrodami, wygonami także zasciankow, nie rachując włok trzydziścia wyszey opisanych, wszystkiego włok: zascianek przy włokach mieskich włoka jedna przy Bykowszczyźnie tę trzyma Jan Kowal bez płatu, ieno dworną robotę odprawować powinien. Summa Summarum z miasta z arędą żydowską z placow, z włok y z zasciankow kop tysiąc dwiescie trzydziścia siedym y groszy czterdziestia osim. Włość Czasnicka. Siolo Worki, włoki osiadłe, puste, kopy. Włoka pierwsza, Andrzej Harbacz, osiadła jedna. Druga Iwan Iwanko osiadła jedna. Trzecia, Siemion pastuch osiadła jedna. Czwarta Wasko Borodawka osiadła jedna. Piąta Siemion Bobacz osiadła jedna. Szosta Jermoł Romanowicz, osiadła jedna. Siodna włoka pusta jedna. Osma, Malaszko Cimoszkowicz osiadła jedna. Summa włok osim, siedym osiadłych, pusta jedna. Przy tym siele zascianek Janowo niwie nad rzeką Proziemlą włok dwie, ten przydany temuż siolu względem gruntow błotnych, placą po osim kop z włoki. Summa prowentu z tey wsi kop pięćdziesiąt szesc. Siolo Smolancey włoki osadne: pierwsza włoka Jasko Jaskow y Wasko Miecziny, osiadła jedna. Druga, Mikita Apanowicz, osiadła jedna w drugim miejscu. Trzecia Orechwo Jaskowicz, osiadła jedna. Czwarta Hryszko y Jarmoł Bakany, osiadła jedna w trzecim miejscu nad rzeką Łukomką. Piąta Siemion Sachar z synami swemi y szosta osadne włoki dwie, siodna y pułosmey Jasko Cimoszkowicz, włoka osadna jedna a puł. Na drugiej stronie rzeki Łukomki. Osma Wasko Czara osadna jedna. Summa osim włok y puł. Summa prowentu z tey wsi kop sto dwie, miodu pudow osim y puł. Sianożęci swe mają we włokach bez płatu. Jezior przy tym siele trzy: Czarne, Kowciewka, Chibna. Iż to siolo porozni w nieporządku siedzi, a przyległe jest do

tych gruntow, które na dwor używano, przeto za zgubieniem pasznie dworney na włoki, we włoki jako grunt dworny, tak y ich grunty złączywszy, pomierzany jest, wyjowszy dwie włoce Orechwe Jaskowicza y Hryszka y Jarmoła Bakanow, którzy w zascianku zostaną, na którym to miejscu dworney pasznie wymierzono włok dwadzieścia na siolo, z których dwudziestu włok trzy na pasznię urzędniczą przy dworcu Smolanceach y inszych zmianach wyłączono, a ta siedymnascie włok ma być rozdane między poddane, kto osieć zechce z slobodą na lat trzy, jakoż z tych włok siedymnastu przyioł dwie włoce Jarmoł Jewtan z synami swemi, które trzymając powinien młyn swoim naczyniem poprawować y nowy robić, tylko mu chłopow dodawać trzeba; a w tym miejscu, gdzie Sachar siedzi, wymierzono włok dziesięć. Summa w tey wsi według pomiaru nowej osiadłych włok osimy puł, wolnych dwie, folwarkowych trzy, pustych osimnascie y puł. Po napisaniu tego inwentarza przyieli w Smolanceach Fiedor Supocki miernik na posłudze miernickiey, a Lewon Maciejewski na posłudze dworney włok trzy w lidzbie dziewięć, dziesięć, iedynascie od Czasnik. Siolo Rohanowicze, włoki osiadłe, ziemianskie, boiarskie, puste. Pierwsza włoka pusta jedna, druga pusta jedna, trzecia pusta jedna, czwarta Macwiey Przywolen osiadła jedna, piąta Marcin Zabiela osiadła jedna, szosta Alexander Pietrelewicz boiarską jedna, siodna Hryszko Korowa osiadła jedna, osma Sciepek Szypulonek osiadła jedna, dziewiąta Siłka Cielkowicz osiadła jedna, dziesiąta Jermoł Rożko osiadła jedna, iedynasta Andrzej Wieremiciowicz osiadła jedna, dwunasta Siemion Piekarcz ziemianska jedna, trzynasta Sienko Piencilowicz ziemianska jedna, tych dwoch poddanych Jakub Poulski trzyma za listem ieymsci. Czternasta Owdokim Hniezdziłowicz osiadła jedna, piętnasta Pilip Nielidzin osiadła jedna, szesnasta pusta, siedymnasta Jakub Poul-

ski ziemianska iedna, osimnasta pusta, dziewiętnasta pusta, dwudziesta pusta. Summa dwadziescia, osiadłych dziewięć, ziemianskich trzy, pustych siedym, boiarska iedna. Summa prowentu z tey wsi kop sto piętnascie, miodu pudow dziewięć. Zascianek tego siola za Horodiszczem morgow ieden y puł, przydano na włok trzy w lidzbie na dziewięć, dziesięć, iedynascie. Wielki łuh nad rzeką Uswicą na włok siedym pustych. Łucik zascianek przydany wszytkiemu siolu. Zascianek w Ciechowcu z sianożęcią przy drodze Rohanowskiej po zatokę y po ruczay Sielicki od morgow mieskich, ten przyięty za włokę iedno, Roman Rudzinski Moskalonek, Naum Rudziewicz y Dziemid Dawidowicz z slobodą, na lat trzy od dnia dwudziestego pierwszego marca, roku tysiąc szesćset trzydziestego wtorego, a po wyisciu trzech lat ma być ten zascianek pomierzony y iako się wiele gruntu naydzie, z tak wielu czynsz płacic będą powinni. Przy tym że siele zascianek za rzeką Olszyncem po Zerenicę rzeczke, nad rzeką Uswicą włoka iedna, trzyma Hryszko Karabanowicz. Sianożenci to siolo ma nad rzeką Ulą w łuziach na każdą włokę po pułmorga bez płatu. Tamże w końcu włok Krzywe Niwki morgow dwa przydano na pięć włok, w lidzbie na dziewięć, dziesięć, iedynascie, dwanascie y trzynascie. Przy tych siolach y co niżej są opisane puszcza Starzyna wzdłuż na mil dwie, a wszere na milę iedną, a indziej y więcej, na towary lesne rozmaite, a po wyrobieniu towarow na osadzenie wsi zgodna. Boru u Smolanago pieca iadąc z Wiszkowicz do Truchonowicz wdluż na milę, a w przek na trzec mile, indziej szyrzey, a inszym mieyscem węzey, gdzie iest drzewo na strugi y na budowanie zgodne. Za przewozem Kopciewskim gruntu pana Jana Rakowskiego z folwarkiem Zahoszczy-nem, na którym ma na służbie iedney poddanych trzech Iwana Łazuna, Siemiona Szyeika y Chodora Szyeikowicza, gdzie siedzi y zieć iego Stefan Słowakowicz,

ten pan Rakowski trzyma na posłudze ziemianskiej za listem sławney pamięci xiężney Anny Radziwiłłowny Kiszczeyney, na to onemu danym, gdzie mu y summy kop sto zapisała roku tysiąc pięćset siedymdziesiąt trzeciego, dnia siedymnastego augusta, włok dwanascie. Tamże podle przy Chołopim ruczaju gruntu włoka iedna, morgow iedynascie, prętow siedym y puł, przydano panu Żochowi do folwarku iego niżej pomienionego. Podle *Popowszczyzny* z daniny ieymści po Chołopi ruczay dzierży tenże pan Żoch włok dwie, morgow sześć. Tamże obok zaraz nad rzeką Ulą dworzec Zapole Alexiejowszczyzna bez żadney powinności, za wysługę w summie kop czterdziestu, za listem ieymści paniey woiewodziny Polockiey do żywota swego dzierży pan Andrzej Żoch, od Żerstwianki do Białego kamienia z pomiary włok szesci. Summa w tych zasciankach oprocz puszcze y boru osadnych włok dwie, ziemianskich włok dwadziescia iedna, morgow siedymnascie, prętow siedym y puł. Summa prowentu z tych zasciankow kop dwadziescia cztery, miodu pudow dwa. Sloboda Komowie włoki osadne, boiarskie, puste. Pierwsza włoka Janko Miecko, osadna iedna, druga Chodor Kopyt osadna iedna, trzecia Arciem Szczerba iedna, czwarta Jasko Kopyt iedna, piąta Iwan Arciemowicz boiarska iedna, szosta Andrzej Kornilowicz osadna iedna, siódma Alexiey Szyszka osadna iedna, osma Ostapko Wołowicz osadna iedna, dziewiąta Michałko Szama iedna, dziesiąta Marcin Parchwienowicz osadna iedna, iedynasta Janko Szeray osadna iedna. Summa włok iedynascie, osadnych siedym, boiarska iedna, pustych trzy. Summa prowentu z tey wsi kop trzydziestcie dwie. Ta sloboda założona w roku tysiąc szesćset dwadziestym trzecim, dnia dwadziestego szostego septembra na lat piętnascie, do wyscia iednak slobody mają dawać po kop cztery, a potym zarowną z drugim. Siolo Wiszkowicze, włoki osadne, boiarskie, puste, wolne. Pierwsza włoka

pusta iedna, druga Wasiusza Bieciay woyt iedna wolna, trzecia osadna iedna, czwarta Hryszko Łahunowicz osadna iedna, piąta pusta, szosta Choma Bieczay osadna iedna, siodma pusta, osma pusta, dziewiąta Choma Bieciay osadna iedna, dziesiąta, iedynasta, dwunasta, trzynasta pusta, czternasta Iwan Kowal osadna iedna, piętnasta, szesnasta puste, siedymnasta Sierhiey Naryczonek osadna iedna, osimnasta Iwan Byczkowiez pułwłoki osadney, pułwłok pusty, dziewiętnasta Chodor Łobacz pułwłok osadny, pułwłok pusty, dwudziesta włoka pusta, dwudziesta pierwsza Wasil Bieciay osadna iedna, dwudziesta wtora Jakow Zehało osadna iedna, dwudziesta trzecia Sienko Łahunowicz osadna iedna, dwudziesta czwarta Roman Philipowicz osadna iedna, dwudziesta piąta Wasil Padalica pułwłok osiadły, Alexiey Łahunowicz pułwłok osiadły, dwudziesta szosta Wasko Sieledzionek osadna iedna, dwudziesta siodma Jurko Bieciaionek osadna iedna, dwudziesta osma, dwadziesta dziewiąta, trzydziesta Piotrek Zankiewicz boiarskich włok trzy. Summa trzydziestcie: osadnych czternascie, boiarskich trzy, pustych dwanascie, wolna iedna. Summa procentu kop sto osimdziesiąt dziewięć, miodu pudow czternascie. Naddatki na swe włoki dla błota ma to siolo w zasciankach gruntu pasznego y sianożęci w boku siola za rzeką Uswicą nad Żerecią na Cusiha-jowym y Zankowym siedzeniu na każdę włokę po morgu, Podborze w koncu włok trzeciej zmiany na pięć włok w lidzbie pięć, siedymnascie y Zankiewiczowi boiarszynowi na włok trzy w Druwiey na włok cztery w lidzbie trzynascie, piętnascie, osimnascie, dwadziescia cztery. Za borem w Lipowce na włok trzy Zankiewiczowi pod Wiedrenią Uzorskie od rzeki Zerenicy do Bieleyki rzeczki na włok cztery w lidzbie dwadziescia ieden, dwadziescia dwa, dwadziescia pięć, dwadziescia szesć. Tamże pod Uzorskiem na włok dwie, w lidzbie dziewiętnascie, dwadziescia. W Hlinszczu na włok trzy w lidzbie dwanascie,

czternascie, siedymnascie. Te wszystkie naddatki pomierzać trzeba. Sianożęci swe we włokach mają bez platu. Jezior przy tym siele trzy: Zieryna puł, Swietoie, Drywica. Barci rozdano między chłopcy po kleynach ich. Z Wiedreni puseiwszy w prawą drogę za iezioro Konieczną jadąc prosto borem przez rzekę Zerenicę do Wiszkowicz siola, w lewym boku nad Zerenicą na wrocyszczu pod Uehlem za borem trzymają Isak Borodawka włokę iedną, Alexiey y Iwan Chonki włokę iedną, a trzecia włoka pusta z budowaniem. U smolanego pieca w boru na zascianku Truchon Zerenko w roku tysiąc szeszeset trzydziestym, a Sciepan Honczar w roku tysiąc szeszeset trzydziestym pierwszym osiedli na slobodzie na trzy lata włok dwie. Pod Truchonowiczami w mili od Wiszkowicz w Marynym łuhu Ahey Hurynowicz włoka iedna. Paweł y Iwan Woronki włoka iedna, Cimoszko Klesa włoki puł, Iwasko Moskal włoki puł. Tamże od Marynego łuhu w Bierzowcu y Puniszczu boiaryzn Bohdan Dubieniec włok trzy. Jadąc z siola Onizkiewicz do Rohanowicz obapoł rzeki Zerenicy przy włokach Wiszkowskich trzyma Jakub Poulski za listem ieymsei włok szesć, do tegoż gruntu iemuż przydano sianożęci nad Ulą rzeką pod Rohonowiczami przy morgach mieskich morg ieden. Tamże przy tym gruncie w prawym boku do Rohanowicz iadąc w klinie siedzi Iwan Car z włoki iedney powinność pełniąc. Summa w tych zasciankach osadnych włok osim, ziemianskich włok szesć $\frac{1}{30}$, boiarskich włok trzy, pusta iedna. Summa procentu z tych zasciankow kop sto siedymnascie, miodu pudow osim. Siolo Wiedrenia, włoki osiadle, puste, wolne. Pierwsza włoka Stanisław Brył osiadła iedna, druga Iwaszko Brył osiadła iedna, trzecia Zdan Boltruszewicz pułwłoki osiadły, Stanisław Brył pułwłok wolny. Czwarta, piąta, szosta, siodma, osma, dziewiąta, dziesiąta, iedynasta puste, dwunasta Andrzej Jakubionek pułwłok

osadny, pułwłok pusty z budowaniem, trzynasta włoka pusta z budowaniem, czternasta Miechno Kowal osadna iedna, piętnasta Mikita Sudnik osadna iedna, szesnasta Arciem Komko osadna iedna, siedymnasta, osimnasta, Marcin Baltruszewicz osadnych dwie. Summa osimnascie: osadnych osim pustych dziewięć y puł, wolney puł. Summa prowentu kop dziewiędziesiąt szesć, miodu pudow osim. W koncu włok siedzibney swey zmiany to sioło ma na zmianę błotną od Charakowa po rubież pana Jana Stabrowskiego włokę iedną naddatku, to iest na każdą włokę po morgu iednym y po prętow dwadziescia, a osobną na pięć włok w lidzbie ieden, dwa, trzy, cztery y dziewięć naddany zascianek od Kładziszczu w drugim koncu siedzibney ieh zmiany z ogrodami ieh starem po morgu iednym y puł, na trzecią zaś zmianę od boru, iż tylko dłużyny ma po dwadziescia sznurow, naddano im tamże w Podmoszu y pod borem Jakubienkowe siedzenie po sznurow dziesięć, na dopełnienie włok. Sianożęci swe mają we włokach bez płatu. Pod Horodiszczem sianożenci swe mają podzielone bez płatu względem włok błotnych. Jezior przy tym siele trzy: Zieleniak, Wiedrenia, Konieczno. Barei poddanym rozdano po kleinach ieh. Sioło Oniskiewicze. Włoki osiadłe, boiarskie, puste. Pierwsza y druga Łukasz Szół włok dwie osiadłych, trzecia, czwarta, piąta, szosta puste, siódma puł włok pusty. Zienow Naydzionowicz cwierć włoki nowo przyioł, pocznie placić w roku tysiąc szeszesć trzydziestym czwartym y Roman Chiluczonek także. Roman Chiluczonek czwierć włoki, osma Paweł Marcinowicz osadna iedna, dziewiąta Andrzej Janukowicz pułwłok osiadły, Iwan Sudnikowicz pułwłok osiadły, dziesiąta Wasko Szyroki, osadna iedna, iedynasta Cimoszko Bury osadna iedna, dwunasta Sawka Bury puł włok osadny, Ostapko Podrozowicz pułwłok osiadły, trzynasta, czternasta, piętnasta Piotr Bury boiarskich trzy, szesnasta Hrydzko Zur osadna iedna, siedymnasta

Zienow Burzec osadna iedna, osimnasta Krysztophowa Misnikowa osadna iedna, dziewiętnasta Iwan Kirkižonek osadna iedna, dwudziesta Siemion Sudnik osadna iedna, dwudziesta pierwsza Sciepan Prokopowicz, osadna iedna, dwudziesta wtora Supron Żur osadna iedna, dwudziesta trzecia Hrydzko Żur, osadna iedna, dwudziesta czwarta, Krzysztoł Stanisławowicz osadna iedna. Te cztery włoki fundowane są od ichm. *na cerkiew* Czasnicką wiecznymi czasy, dwudziesta piąta Sawka Romanowicz pułwłok osiadły, Hryszko Zerenko pułwłok osiadły, dwudziesta szosta Iwaszko Janukowicz, osadna iedna, dwudziesta siódma Jurko Zehało, osadna iedna, dwudziesta osma Iwan Szuma osiadła iedna, dwudziesta dziewiąta Siemion Szustunowicz, osadna iedna, Borys Szustunowicz pułwłok osadny, pułwłok pusty. Summa włok trzydziescia: osadnych dwadziescia, boiarskich pięć, pustych pięć. Summa prowentu kop dwiescia dwadziescia siedym, miodu pudow szesnascie. Zascianek w Zabieleyce z bloniem sianożętnym, który przed tym trzymał Fiedor Szyrka włok trzy, ten rozdany temuż siołu w naddatki względem błot we włokach będących y względem tego, że we dwu zmianach długości po trzy sznury niedostaie. Zascianek Podbore w koncu włok siedzibne zmiany morgow osimnascie y ten rozdany temuż siołu względem włok błotnych. Zascianek Kołosza y Incimisowo sianożętny y paszenny, ktorego iest włoka iedna, ten rozdany iest temuż siołu na każdą włokę po morgu iednemu bez płatu. Przy tymże siele zascianek Wodopiewski morgow cztery y prętow dziesięć, tego zascianku dwie części Łukasz Szół na włokę w lidzbie ieden y dwa trzyma y na tym się pobudował, a trzecia część tegoż zascianku na włokę w lidzbie trzecią należy, a to dla tego, że na tych trzech włokach siedliska błotem zaszły, względem czego ten zascianek na siedliska na te trzy włoki nadany. Zascianek podle Wodopiewszczyzny za ruczaiem

nad jeziorem na początku zascianku Kolo-
łoszynskiego sianożęci y oromego gruntu
morgow trzy, pretow dwanasce, ten nad-
dany względem błot Łukaszowi Szolkowi
na dwie włoce w lidzbie ieden y dwa.
Zascianek w koncu ulicy tego siola przy
bokowej scianie Suiarowo humniszcze, na
którym siedzi Zieniow Burzec, tego zas-
cianku morgow dwadziescia dwa, wytrą-
ciwszy y błota, z których dwa morgi ra-
chowaly się onemu w naddatki względem
błot we włoce będących, a ze dwie trze-
ciny włoki ma płacie iako y drudzy z
osadnych płacą. Zascianek Oniskiewiczow
siedliska y z częścią Wodopoiowszczyzny
przy scianie bokowej włok dwie, ten trzy-
ma dożywotnym prawem y w summie
kop dwuset *swieszczelik* Czasnicki ociec
Siemion Jurjewicz za prawem sobie od
ichm. danym, przy domie w miasteczku
Czasnickim przezen pobudowanym y przy
niwie gruntu pod miastem leżącym, jako
się y wyżey między zasciankiem pod mia-
stem opisało. Zascianek jadąc z siola
Oniskiewicz do Rohanowicz w prawey
stronie, w Hornicy, włok dwie, dzierży na
boiarskiej powinności Fiedor Szyrka, a
do tych włok przydano sianożęce Rożko-
we bołonie za Zabeieyką. Tamże po pra-
wey stronie do Rohanowicz jadąc między
Szyrkim, a slobodą Ostaszowem w Bu-
dziszczu, na boiarskiej powinności Hrysz-
ko Oniskiewicz trzyma włok trzy. Zas-
cianek obapoł drogi od Ostaszowa do
Charakowa jadąc, którego włok pułtory,
trzyma Maxim Oniskiewicz na posłudze
boiarskiej. Zascianek Borsuki trzyma Sta-
nisław Bałtruszewicz, ma płacie z włoki
jedney do pomiaru. Summa w tych zas-
ciankach we dwuchset kopach zawiedzio-
nych włok dwie, osadnych włoka iedna y
puł boiarskich włok szesc y puł, procz
naddatkow. Summa prowentu z zascian-
kow kop szesdziesiąt pięć miodu pud
ieden y trzeciny dwie. Siolo Charakowo,
włoki osiadłe, boiarskie, puste. sadzibę
swą ma nad rzeką Wiedronią na morgach
miedzy koncami włok swych nazwiskiem

Kurhany pod Bereczo na dłuż sznurow
trzydziescia, a w tym obrembie y jezioro
iest zarosłe ni nacz nie zgodne, czego iest
morgow dziewięć, czyni sadziby ich procz
jeziora włok cztery morg ieden, a siedzi
to siolo włoki w polu osobno tym porząd-
kiem maiąc, włoka pierwsza y druga Sien-
ko Harasimowicz dwie boiarskich, trze-
cia, czwarta, piąta, szosta, siódma, osma
Scieszko Harasimowicz z synem swoim
Andrzeiem Harasimowiczem, boiarskich
włok szesc. Płacie ma tylko z pienciu, a
szostą mu nadana, dziewiąta, dziesiąta. Su-
pron Ostaszkowicz osiadłych dwie, iedy-
nasta, dwunasta puste, trzynasta, czter-
nasta Ilija Ostaszkowicz osiadłych dwie.
Summa włok czternasce: osiadłych czty-
ry, boiarskich osim, pustych dwie. Sum-
ma prowentu kop dziewiędziesiąt siedym,
miodu pudow cztery. Ta włok czternas-
cie w zmianach dwuch za Ciemięcem ru-
czaiem ku granicy imsci pana Jana Sta-
browskiego, koncami idą, a w zmianach
drugich dwoch nazwiskiem Nowinki y
Polanka za rzeką Wiedrenią wychodzi
im zupełna miara po sznurow trzydziescia
wzdłuż, a poprzek po sznuru, ale grunt
błotny, za czym morgi, na których siedzą
maią wolne bez płatu. Sianożęci swoje
maią we włokach bez płatu. Jezior przy-
tym siele dwa Strzeczo y Hlyboczno. Za
rzeką Ciemiencem w koncu włok Cha-
rakowskich nad jeziorem Striecznem za-
scianek, w którym morgow iedynasce,
ten dzierży Jakow Mikołaiowicz na boiar-
skiej powinności y tam mieszka. W kon-
cu włok sadzibnych tegoż siola Charako-
wa zascianek nie zrobiony, ten w przy-
datek względem błot temuż siolu dany,
pomierzac trzeba. W boku prawym przy
zmiannach tey wsi Nowinkach y Polance
zascianek Łopacin po scianę siola Onis-
kiewicz leży puszcza do rozrobienia zgod-
na, tego zascianku wymierzono włok trzy,
które rozebrano, mianowicie Chodor Ilu-
szycz włokę iedną, Stanisław Bryłonek
włoki puł w roku przeszłym tysiąc szesc-
set trzydziestym pierwszym na święty

Piotr przyiół z slobodą na lat trzy, a potym ma płacic iako y inszy. Ilusza, Oniskiewicz włoka, iedna y puł nowoprzyiół w roku teraznieyszym tysiąc szescset trzydziestym wtorym dnia trzeciego Aprila z slobodą na lat trzy, a po wysciu slobody boiarską powinność odprawować ma iako y drudzy boiarowie. Summa w tych zasciankach, nie rachując naddatkow osadnych włok iedna y puł, boiarskich włok iedna ^{26/30}. Summa procentu z tych zascianskow kop trzydziescie iedna y groszy cztery, miodu pudow ieden y puł. Sióło Rusaki od Charakowa idąc do Dołhego ieziora w lewey stronie nad rzeką Wiedrenia wymierzą włok dziesięć, teraz wszystkie leżą w puscie, w których sianożęci iest dostatek y w rok z nich nymując dać kop dwadziescie, pod czas więcej, iako kto starguję. Za włokami tego sióła obok zascianek Zadoryną wymierzonego włok dziesięć pod puszcżą do wyrobienia godną, z tych przyiół Misko Jakuszewicz włoki puł, z ktorey płaci kop cztery, tamże nowo przyiół Andrzej Harasimowicz boiarzyn włoka iedną w roku teraznieyszym tysiąc szescset trzydziestym wtorym, marca dwudziestego piątego dnia, sloboda lat cztery. Na uroczyszczu Dołhe przy granicy imsci pana Jana Stabrowskiego Swieckiey przy ieziorze Dołhim, którego ieziora połowice należy do Czasznik, gruntu pasznego y na lada zgodney puszcze wdłuż sznurów piętnascie, a poprzek sznurów siedm, co uczyni odciowszy błota niegodnego w tym obrębie morgow pięć, włoka iedna, te trzyma Piótrek Sciepanowicz, płacąc z niey zarowno z drugimi; po prawey zas stronie od Charakowa, iadąc nad tąż rzeką Wiedrenią w koncu włok Charokowskich od granicy pana Stabrowskiego Wierzchowskiey zascianek Kaszniszczu, którego wymierzoną włok dwie, z tych włokę iedną Jakusz Mikolaiewicz boiarzyn na posłudze boiarskiey, a drugą włokę Sciepan Kowal na osadzie trzymają. Za tym zasciankiem wymierzoną gruntu na boiary włok dwadziescie, z

ktorych trzymają Wasko Oniskiewicz włok trzy, Marcin Sierobrowicz włokę iedną y puł, Janusz Sierobrowicz włokę iedną y puł, w puscie leży włok szesc. W koncu tych włok zascianek przy granicy pana Stabrowskiego Wierzchowskiey włok dwie, te trzyma Wasiuk Maciewicz iedne na służbie ciałhey, a drugą na osadzie. Za tym Waskiem Prokopowszczyzny włok trzy, te trzyma z tym wyszey pomienionym poddanym Waskim Maciewiczem pani Janowa Pilecka we stu kopach za prawem sobie od ichm. danym. Summa w Rusakach y zasciankach gruntu: osiadłych włok dwie y puł, boiarskich włok osim, we stu kopach zawiedzionych włok pięć, pustych włok dwadziescia cztery y puł. Summa procentu z Rusakow y zascianskow kop sto cztery, miodu pudow dwa. Sloboda Tarantowa założona w roku tysiąc szescset dwudziestym siedmym, osimnastego dnia Julij, za listem ieymsci z wolnością na lat dwadziescia siedzi poroznu w Staszynie dymow piętnascie. Arciuta Kuzmicz dym, Miron Pięcilo dym, Wasko Dołhowicz dym, Iwan Alexiejowicz dym, Iwan Dołhi dym, Andrzej Zoraw dym, Jakim Litwin dym, Marko Jaroszkowicz dym, Ileyka Jakubowicz dym, Filip Szeszczeren dym, Iwan Szerezok dym, Karp Hayduczonok dym, Iwan Moskal dym, Maciey Bryl dym, Sowosciey Misnik dym. Summa dymow piętnascie. Sióło Ostaszow, włoki osiadłe, puste. Pierwsza włoka pusta iedna, druga Piotrek Padalica osiadła iedna, trzecia Omelian y Karniey Hulkowiczy osiadła iedna, czwarta Omelian Pięciuchow syn iedna, piąta Piotr Hrudzina pułwłok, Michiey Pawłowicz pułwłok, pusty pułwłok, szosta Isak Biziuk. osiadła iedna, siedma Wasko Kozak, osiadła iedna, osma Klimata Orchwinicz, osiadła iedna, dziewięta Cimoszko Simonowicz pułwłok, Pawluk Hanczar czwiere, dziesiąta Naum Rudowicz osiadła iedna, iedynasta pułwłok pusty, Hrydzko Waskowicz pułwłok osiadły, dwunasta Wasko Szaduka starzec osiadła iedna,

trzynasta Andrzej Byczonek pułwłok, pusty pułwłok, czternasta Fiedor Żużółka Korniczek osiadła iedna, Wasko Kozyn piętnasta iedna, szesnasta, siedemnasta, osimnasta puste, dziewiętnasta Hryszko Lepciuk osiadła iedna, dwudziesta Hryszko Smolik osiadła iedna, dwudziesta pierwsza Jarmak Isałowicz osiadła iedna, dwudziesta włoka Alexiey Isałowicz osiadła iedna, dwudziesta trzecia Anania Dyzdik osiadła iedna, dwudziesta czwarta pusta, dwudziesta piąta pusta, dwudziesta szosta pusta. Summa dwadzieścia sześć włok: osiadłych szesnastie y czterdzięć trzy, pustych dziewięć y czwercie iedna. Summa prowentu kop dwiescie iedna, miodu pudow szesnastie, czwercie trzy. W zascianku u Prudoch siedzi Sciepan Lepciuszonek bez pomiaru w koncu włok siedzibnych, teraz płaci z włoki puł. W boku sciany sadzibney zascianek Zielepuzyne Prudziszcze y Kołodonowo włok trzy, to w naddatki temu siolu względem błot, Summa z zascianku kop sześć, miodu pułpuda. Siolo Siece, włoki osadne, boiarskie, ziemianskie, puste, Pierwsza Klin Fiedorowicz pułwłok osiadły, pułwłok pusty, druga Jaroszko Alexiejowicz osiadła iedna, trzecia Onisko Chodzkowicz pułwłok, Arciom y Hryszko Chodzkowicz pułwłok, czwarta Otroszko Maciejewicz pułwłok, Chodor Maciejewicz pułwłok, piąta Niescier Sciepanowicz pułwłok, Jaroszko Tarasowicz pułwłok, szoste Dziemid Jaroszkowicz pułwłok, Onisko Chodzkowicz czwiere iedna, Łukian Chodzkowicz czwiere iedna, siódma Hryszko Andronowicz pułwłok, Hleb Omelianowicz pułwłok, osma Pięciuch Omelianowicz pułwłok, Anton Hrydzkowicz pułwłok, dziewiąta Jakim Ostapkowicz pułwłok, Łukian Romanowicz pułwłok. Te trzy włoki trzyma przy folwarku swoim we stu złotych y do żywota swego pan Andrzej Żoch. Dziesiąta Iwan Chodzkowicz osiadła iedna, dwunasta Łazuka Sciepanowicz pułwłok, Anania Jaroszkowicz pułwłok, tę dwanastą włokę oba nowo

przyieli, poczną płacić w roku tysiąc szeszet trzydziestym czwartym, trzynasta, czternasta, piętnasta puste, szesnasta, siedemnasta, osimnasta, dziewiętnasta, dwudziesta, dwudziesta pierwsza—obliteratio. Summa włok dwadzieścia iedna: osadnych osim y puł, boiarskich sześć, ziemianskich trzy, pustych trzy y puł. Summa prowentu kop siedym, miodu pudow osim y puł. Przy sadzibie siola tego obok dwa rezy włoczne z sadzibnemi rowno w iedney tylko tey zmianie morgow dwadzieścia przydano do włok piętnastu temu siolu okrom boiarskich włok szesciu, a to względem błot bez platu. Obok tych rezerw w koncu drugiej zmiany tego siola siedlisko Ciechorowskie nad rzeczką Ułą zascianek, trzyma za listem icymsei Jaroszko Alexiejowicz na osadzie włoki puł. Sianożenci mają we włokach swych bez platu. Barci w puszczy rozdano między poddane po kleynach ich. Zascianek w Pułkach pod puszcza w koncu włok sadzibnych mało co rozrobiony przydano temuż siolu względem błot na każdą włokę po morgow cztery y puł. Tego zascianku włok trzy, morgow cztery y puł. Za włokami Sieleckimi pustosz gdzie siedział Hryszko Zielepuha, na którym iest y budowanie włok szese. Tamże nad rzeką Ułą, gdzie mieszkał Onisko Podrez wpuscie włok trzy. Tamże podle od granice iego msei pana Jana Stabrowskiego Boczeykowskiej Siemion Podrez trzyma na boiarskiej powinności włok szese, z pięciu tylko płaci, a szostą mu przydaną bez platu. Summa w tych zasciankach oprócz naddatkov osadney włoki puł, boiarskich szese, pustych włok dziewięć. Summa prowentu z tych zasciankow kop czterdzieścia iedna, miodu puł puda. Włosci Czasnickiey, druga strona ku slobodom, iadąc na Ciapin. Siolo Siabry, włoki osadne, boiarskie. Pierwsza włoka Sciepan Szyszun osadna iedna, druga Nikiper y Wasko Isakowicz osadna iedna, trzecia Wasko Rybak osadna iedna, czwarta Maxim Maciejowski pusta iedna, piąta Sidor Scie-

panowicz osadna iedna, szosta Fiedor Szeszunowicz osadna iedna. Summa procentu z tey wsi kop szesdziesiąt siedym, miodu pudow pięć. Summa włok osadnych pięć, pusta iedna. Siolo Wołosowicze, włoki osiadłe, puste. Włoka pierwsza Piotrek Bakutowicz pułwłok, Iwan Kuzminicz pułwłok, druga Wasil Miciecz pułwłok, Iwan Mikiecz pułwłok, trzecia Awram Sidorowicz osadna iedna, czwarta Makiey Łukianowicz osadna iedna, piąta Michał osadna iedna, szosta Cichon Borodziejewicz pułwłok, Siemion Lednikowicz pułwłok, siódma Nikipor Awramowicz osadna iedna, osma Kozma Apanasowicz osadna iedna, dziewiąta Wasko Bunakowicz osadna iedna, dziesiąta Sowosciey Awramowicz osadna iedna, iedynasta Siemion y Daniło Bunakowiczy osadna iedna, dwunasta Marko Apanasowicz osadna iedna, trzynasta Anton y Radzko Sciepanowiczy osadna iedna, czternasta Maciey y Siemion Pielużyczy osadna iedna, piętnasta pusta, szesnasta pułwłok pusty. Sidorowa wdowa pułwłok osadny, siedymnasta Hauryło Iwanowicz osadna iedna, osimnasta Niescier Prokopowicz osadna iedna, dziewiętnasta Wasil Maewiciewicz czwieré iedna, Jacuk Maewiciewicz czwieré. pusty pułwłok, dwudziesta Siemion Donicz osadna iedna, dwudziesta pierwsza, dwudziesta wtora, dwudziesta trzecia, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta puste. Summa włok dwadzieścia pięć, osiadłych osimnascie, pustych siedym. Summa procentu z tey wsi kop dwiescie szesnascie, miodu pudow osimnascie. Miasteczko Wołosowicze, sloboda, place osadne, gumienne, wolne, puste. W rynku przy ulicy Borysowskiej pierwsza polac po lewie. Łukasz Łuckiewicz plac osadny ieden, Hryszko Dzirezonek plac osiadły ieden, z budowaniem pusty ieden, Stanisław Misnik pułplacu osadnego, Chodor Dzirezonek pułplacu osadnego. Druga polac rynku od ulice Swiadskiej. Z budowaniem plac pusty ieden, Ostapko Jewłamowicz młynarz plac wolny ieden, Omelian Niedzwiedzio-

nek plac osadny ieden, plac pusty ieden. Trzecia polac rynku. Iwan Hołub plac osadny ieden, *Osip Kozurczyk pop, cerkiewne*, placy dwa wolne, Iwan Rymzonek plac osadny ieden. Czwarta polac rynku. Jasko Pirożnik osadny plac ieden, żyd arędarz plac wolny ieden, Iwan Dudarz pułplaca osadnego, Siemion Sieczkowicz pułplaca osadnego, pusty plac ieden. Strzod rynku *cerkiew* założenia S. Michała z aparatami cerkiewnemi od ichm. nadanemi, przy tey cerkwi dzwonica ze trzema dzwonami. Komor kramnych dziesięć. Ulica Borysowska. Z rynku idąc lewa strona. Pawluk Hołub przy ułeczce plac osadny ieden y puł, Siemion Burcowicz placow osadnych dwa, Paweł Chilimonowicz *dziak* plac wolny ieden, Chilimon Pielużyc plac osadny ieden, Siemion Ciapinicz woyt, plac wolny ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, Jakim Dzirka *popowski* plac wolny ieden, pusty plac ieden, Iwan Sudnik puł placu osiadłego, przez ułeczkę z budowaniem plac pusty ieden, drugi pusty, trzeci pusty. Teyże ulicy prawa strona 2-do Harasim Walkowicz plac osadny ieden, 1-mo plac pusty ieden, Łukasz Burzonek plac osadny ieden, Omelian Wasilewicz plac osadny ieden, Sciepan Ciapiniec plac osadny ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, Ilija Wydzierko plac osadny ieden, Jasko Odis pastuch plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty. Przez ułeczkę z budowaniem plac pusty ieden, z budowaniem plac pusty ieden, plac pułsty ieden. Ułeczka z ulicy Siadskiej przez Borysowską do drogi Łatyholskiej, lewa strona. Kondrat Kowalonek plac osadny ieden, plac pusty ieden, Piotr Hołub plac osadny ieden. Teyże ułeczki prawa strona. Sciepan Ciapinicz plac osadny ieden, Jarmosz Ciapiniec plac gumiczny ieden. Ulice Swiadskiej z rynku lewa strona. Andrzej Zarnosiek plac osadny ieden, Chodor Wolyńc plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, plac pusty ieden, z budowa-

niem placow pustych dwa. Teyże ulice prawa strona. Z budowaniem placow pustych dwa, Wasil Zarnosiek plac osadny ieden, Chodor Wołyniec plac osadny ieden, puł placu pustego, z budowaniem pułtora placu pustego, placow pustych trzy. We włoki puszczo pustych placow dwa. Ulice Borowey z rynku lewa strona. Stanisław Misnik plac gumienny ieden, Iwan Hohub plac gumienny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, Hryszko Płatonowicz plac gumienny ieden, Iwan Dudarz plac gumienny ieden, Harasim Walkowicz plac gumienny ieden, Jasko Pirożnik plac gumienny ieden. Przez zaułek ulice Czasznickiey do borowych włok. Paweł Kochan plac gumienny ieden, Wasiko Prokopowicz plac osadny ieden, Ochromiey Kozyta plac gumienny ieden, placow pustych dwa. Przez zaułek, który idzie do włok borowych. Omelian Szulżyc plac gumienny ieden, błotem się wydał plac pusty, Ostapko Korezycz plac gumienny ieden, placow pustych trzy. Teyże ulice Borowey prawa strona. Błotem się wydał plac pusty ieden, Hryszko Płatonowicz plac gumienny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, placow pustych dwa. Przy zaułku z ulice Czasznickiey do włok borowych. Paweł Kolianko plac gumienny ieden, Chilimon Sieszkowicz plac gumienny ieden, plac pusty ieden, Sciepan Rymzonek plac gumienny ieden, Mikula Rymzonek plac gumienny ieden, przez zaułek Paweł Rabiec plac gumienny ieden, Siemion Białobrodzko plac gumienny ieden, Ostapko Korezyc plac gumienny ieden, Mordas Kowal plac gumienny ieden, placow pustych dwa. Ulice Czasznickiey z rynku lewa strona. Hryszko Płatonowicz plac osadny ieden, Wasil Pielusycz puł placu, Iwan Bakulowicz placu puł, Siemion Kowal plac osadny ieden, Awram Dołhi plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty ieden. Przez zaułek z ulice borowey przez Czasznicką ulicę do stawu Paweł Kochan plac osadny ieden, Chilimon Suszkowicz plac osadny ieden, Iwan

Domasz plac osadny ieden, Sciepan Rymzonek plac osadny ieden, Siemion Białobrodzko plac osadny ieden. Przez zaułek drugi z ulice Borowey do stawu placow pustych dwa, Astapko Korez plac osadny ieden, Macwiey Mordas kowal plac osadny ieden, placow pustych cztery. Teyże ulice Czasznickiey z rynku prawa strona. Iwan Biehalonek plac osadny ieden, Iwan Rabysz plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty, Sciepan Swieluk plac osadny ieden, Omelian Szulżycz plac osadny ieden, plac pusty ieden, Choma Szopot plac osadny ieden. Przez ułeczke. Chwiedor Mordas plac osadny ieden, Mikula Rymzonek plac osadny ieden, Paweł Rabczyk plac osadny ieden, Pauluk Kochan plac osadny ieden, Ochromiey Kozyta plac osadny ieden, Przez ułeczke Jarmak Ihnaciszczewicz plac osadny ieden, Hryhor Pieluzycz placow osadnych dwa, Siemion Burezonek plac osadny ieden, gumiennyh dwa, Hryhow Pieluzycz plac gumienny ieden. W tyle ulice Czasznickiey nad stawem zaułek, plac pusty ieden, *popowski cerkiewny* plac wolny ieden, Omelian Szylżycz plac osadny ieden, Kuryło Jaskow plac osadny ieden, Wasil Krawczonek plac osadny ieden, placow pustych dwa. W tyle połaci rynkowej nad stawem *popowskich cerkiewnych* placow dwa, Iwan Dudarz puł placu, pustego placu puł. Za temi placami w tyle połaci rynkowej staw y młyn o dwu kołach ze wszystkim narzędziem na rzeczce Bukowicy, ten żyd przy arzędzie trzyma. Za tym stawem na zascianku przy drodze Łatyholskiey gumięne place: Chilim Pieluzycz plac gumienny ieden, Paweł Pieluzycz *dział* plac wolny ieden, plac pusty ieden. Łukasz Łuckowicz plac gumienny ieden, Paweł Hohub plac gumienny ieden, Siemion Burezonek plac gumienny ieden, plac pusty ieden, Piotr Hohub plac gumienny ieden, placow pustych dwa, Chodor Dzirezonek pułplacu gumięnego, pułplacu pustego. Summa placow osiadłych piędziesiąt trzy, gumiennyh dwadzieście, pustych szesdziesiąt pięć. Summa

placow wszystkich sto pięćdziesiąt osim y puł. Summa prowentu z placow kop dwadzieścia siedem y groszy szesć.

Włoki slobody Wołosowickiej.

Od wynimku z za prudowey sciany włoka pierwsza Siemion Ciapinec woyt wolna iedna, druga Pawluk Rabczyk osadna iedna, trzecia, czwarta, piąta puste, szosta Jermak Inaciszczę osadna iedna, siodma Hryhor Pieluzycz osadna iedna, osma Łukasz Burezonek osadna iedna, dziewiąta Fiedor Mordasionek pułwłok osiadły, pułwłok pusty, dziesiąta, iedynasta pusta, dwunasta Harasim Wolkowicz osadna iedna, trzynasta, czternasta puste, piętnasta Iwan Dudarz osadna iedna, szesnasta pusta, siedemnasta Siemion Bieloborodko osadna iedna, (Iwan Hołubiec osadney pułwłoki) osmnasta Macwiey Morda osadney puł, dziewiętnasta, dwadziesta, dwadziesta pierwsza, dwadziesta wtora, dwadziesta trzecia, dwadziesta czwarta puste, dwadziesta piąta pułwłok pusty, Iwan Rimszonek puł osadney, dwadziesta szosta Chodor Wołyniec osadna iedna, dwadziesta siodma, dwadziesta osma, dwadziesta dziewiąta, trzydziesta puste, trzydziesta pierwsza Sciepan Ciapiniec osadna iedna, trzydziesta wtora Paweł Kochan iedna osadna, trzydziesta trzecia, trzydziesta czwarta puste, trzydziesta piąta arędarska wolna iedna, trzydziesta szosta Ostapko Jewlanowicz młynarz wolna iedna, trzydziesta siodma, trzydziesta osma y puł puste, trzydziesta dziewiąta Chodor Dzierczonek osadney puł włoki, czterdziesta Hryszko Platonowicz osadna iedna, czterdziesta pierwsza Siemion Ciapiniec osadna iedna, sznur liszni w tey zmianie trzymma *pop* tameczny, czterdziesta druga y trzecia oyciec Osip *Kozureżycz pop* wolne dwie *cerkiewne*, czterdziesta czwarta Jakim Dzirka *popowski* wolna iedna *cerkiewny*, czterdziesta piąta tenże *pop* Osip Kozureżyc wolna iedna *cerkiewny* Jarmak Ciapincowicz osadney pułwłoki, czterdziesta szosta Iwan Sudzik osadney puł włoki, czterdziesta siodma pusta, czter-

dziesta osma Piotr Hołub osadna iedna, czterdziesta dziewiąta, pięćdziesiąta, pięćdziesiąta pierwsza puste, pięćdziesiąt wtora Nikola Rymzonek osadna iedna, pięćdziesiąt trzecia, pięćdziesiąt czwarta puste, pięćdziesiąt piąta Ochromiey Kozuta osadna iedna, pięćdziesiąt szosta Jasko Pirożnik osadna iedna, pięćdziesiąt siodma Chilion Suszkowicz osadney puł, pustey włoki puł Fiedor Mordasionek osadney pułwłoki, pięćdziesiąt osma osadney pułwłoki, pięćdziesiąt dziewiąta Omelian Łysy osadna iedna, sześćdziesiąta *dziak* wolna iedna, *cerkiewny*, Kolianko sześćdziesiąt wtora, sześćdziesiąt trzecia, sześćdziesiąt czwarta, sześćdziesiąt piąta puste, sześćdziesiąt szosta Sciepan Rymzonek osadna iedna, sześćdziesiąt siodma Ostapko Kozuta osadna iedna, sześćdziesiąt osma Omelian Szulzycz osadna iedna, sześćdziesiąt dziewiąta Siemion Burezonek osadna iedna, siedemdziesiąta Łukasz Łuckiewicz osadna iedna, siedemdziesiąt pierwsza Paweł Hołub osadna iedna, Wasil Pieluzyc osadny pułwłok, siedemdziesiąt wtora Paweł Kochan osadny pułwłok ieden, siedemdziesiąt trzecia Omelian Niedzwiedzionek osadna iedna, siedemdziesiąt czwarta Chilion Pieluzycz osadna iedna, siedemdziesiąt piąta pusta. Summa włok: osadnych trzydzieścia iedna, wolnych osim, pustych trzydzieścia szesć. Summa prowentu z tych slobodskich włok kop sto dwadzieścia cztery. Summa summarum prowentu z tego miasteczka z placow y z włok kop sto pięćdziesiąt iedna y groszy szesć.

Zascianek Klin między Wołosowskim siołem starym, a slobodą morgow pięć, przydany do włok *popowi* y Siemionu Ciapincowi woytowi. Zascianek w Krasney Łuce morgow dwadzieścia, rozdany do włok tymże Słobożanom. Na Kozim boru włoka iedna puszczy do rozrobku zgodna. Sianożenci we włokach swych mają bez platu. Sloboda Wierswiecie nad rzeczką Bukowiczą nową w roku teraznieyszym tysiąc szesćset trzydziestym wtorym, msca Marca dwadziestego pierwszego dnia założona z

wolnością na lat dwadzieścia: Łochwin Czyżycze dym, Iwan Kulik dym, Maxim Wołkoieżonek dym, Alexiey Misnik dym, Hawryło Potapowicz dym, Omelian Obiedek dym, Siemion Kapuszenin dym, Rodziwon Maynicz dym, Mikołaj Szeplewicz dym, Mikołaj Woytelewicz dym, Jurko Grygołowicz dym, Sidor Grygołowicz dym, Kaspor Goygalo wojt dym, Alexiey Babiężewicz dym, Stanisław Misnik dym, Łazuka Kuzmiez dym. Summa dymów szesnastu. Słoboda Zaboienie, włoki osadne. Ta Słoboda założona w roku tysiąc szesćset dwadziestym trzecim, Septembra trzynastego dnia na lat dwadzieścia. Pierwsza włoka Krzysztof Hryszkowiec osmina, Stefan Prokopowicz osmina, Sowosciey Pawłowicz czwiera, Sciepan Zygmontowicz pułwłok; druga Andrzej Wieremiejowicz pułwłok, Paweł Łatyholec pułwłok; trzecia Maxim Szolomko pułwłok, Danił Hawryłowicz pułwłok, czwarta Sciepan Prokopowicz czwiera, Sowosciey Pawłowicz czwiera, Hryszko Pawłowicz pułwłok; piąta Woyciech Zygmontowicz pułwłok, Paweł Łatyholec pułwłok, szosta Sciepan Zygmontowicz pułwłok, Sciepan Szolomko pułwłok. Summa włok osadnych szesć. Słoboda Nacza, miasteczko. Rynek w którym stoi *cerkiew* założenia s.s. Kuzny Dziemiana, aparaty w niej nakładem ichm. Klatek kramnych trzynastu. Place osiadłe, gumienne, wolne, puste. Lewa strona rynku od ulice Czasnickiey. Danił Łysy plac osadny ieden, gumieny ieden, Parchwien Kuzmiez puł placu osadnego, puł placu gumienego, Walenciey Szymonowicz puł placu osadnego, puł placu gumienego, Kuzma Jurowicz Rikus puł placu osadnego, puł placu gumienego, Mikołaj Choroszkwicz puł placu osadnego, puł placu gumienego, Owsiey Makiewicz plac osadny ieden, gumienych dwa. Drugi połac rynku od ulice Draskiey. Onikiey Kowal puł placu osiadłego, gumieny plac ieden, Potap Kramnik puł placu osadnego, puł gumienego, żyd arędarz plac wolny ieden, Iwan Wirło puł placu osadnego,

plac gumieny ieden, Karp Morawski boiarzyn placu wolnego puł, Jasko Wirłowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Iwko Wołosowicz puł placu osadnego, gumieny ieden, Sankowa wdowa puł placu osadnego. Trzecia strona rynku od ulice Borowey. Andrzej Owtuchowicz plac osadny ieden, *popowskich cerkiewnych* placow wolnych trzy, Andrzej Wiażewicz boiarzyn placow wolnych dwa, Otroszko Chomicz plac osadny ieden. Czwarta strona rynku od ulice Swierdlinskiey. Hryszko Łomonos plac osiadły ieden, gumienego puł, Kuzma Hruzdownicz plac osadny ieden, gumienego puł, Hryszko Łomonos puł placu osadnego, gumieny ieden, Wasil Smyk puł placu osadnego, Jermak Kolesnikowicz plac osadny ieden. Ulice Draskiey idąc z rynku lewa strona. Jasiuk pastuch plac osiadły ieden, placow pustych dwa. Ulice Polowey z rynku idąc lewa strona. Jakow Łysy plac osiadły ieden, gumieny ieden, Sawa Tolstonogi osadny plac ieden, gumieny ieden, Mikita Łukianowicz puł osadnego, puł gumienego, Hryszko Ilicz młynarz wolny plac ieden, Karp Nastasiewicz osadny plac ieden, gumieny ieden, Jermak Kolesnikowicz osadny ieden, gumieny ieden, Chwiedor Sawin osadny ieden, gumieny ieden, Iwan Filipowicz osadny ieden, gumieny ieden, Arciem Ławrowicz osadny ieden, gumieny ieden, Andrzej Borysowicz osadny ieden, gumieny ieden, Hryszko Wierebiey osadny ieden, gumieny ieden. Przystompiwszy uliczkę Januk Łyndziewicz osadny ieden, gumieny ieden, Owchim Wołkowicz osadny ieden, gumieny ieden, Bohdan Tatarzyn osadny ieden, gumieny ieden, Owchim Hałuszko puł osadnego, puł gumienego, Dzienis Dorohomieszanice puł osadnego, puł gumienego, Szymon Nacclawicz plac osadny ieden, gumieny ieden, wolnych dwa, plac pusty ieden. Teżże ulice Polowey z rynku prawa strona. Pawluk Wołkowicz puł placu osadnego, puł gumienego, Alexiey Wołkowicz puł osiadłego, puł gumienego, Hryszkowa Rokicina plac

osadny ieden, Karp Miciukowicz puł osiadłego, puł gumienego, Mikita Wołkowicz puł osadnego, puł gumienego, Owdziej Sinijelewicz osadny ieden, gumieny ieden, Sawa Byczanin osadny ieden, gumieny ieden, Alexiey Piotrowicz osadny ieden, gumieny ieden, Mikołay Stasiewicz osadny ieden, gumieny ieden, Sciepan Bohdanowicz osadny ieden, gumieny ieden. Przystąpiwszy uleczkę. Hryszko Tumarowicz osadny ieden, gumieny ieden, Symon Nacelewicz boiarzyn wolnych dwa, Benedykt Dowgiało woyt osadnych dwa, z budowaniem placow pustych dwa. Ulica Borowa, lewa strona. Sapron Kuzmierz osadny ieden, pusty ieden, Naum Iwanowicz osadny ieden, gumieny ieden, Ławryn Litwin *cerkiewny* plac wolny ieden, Michałko Alexiejewicz puł placu osadnego, puł pustego, Moysiey Moskal puł osadnego, puł gumienego, Lewon Sierhiejewicz pułtora placu osadnego, puł gumienego, pusty ieden, Hryszko Szpirydowicz osadny ieden, gumieny ieden, z budowaniem placow pustych dwa, Hryszko Jurkiewicz wieszczy osadny ieden, gumieny ieden. Przystąpiwszy uleczkę z budowaniem plac pusty ieden, zięc Wieszczezo plac osadny ieden, gumieny ieden, z budowaniem placow pustych dwa, Chwiedor Mickiewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, placow pustych dwa. Teyże ulicy Borowey prawa strona. Iwan Bałtynski pułosadnego, pułgumienego, Fiedor Chrolowicz puł osadnego, puł gumienego, Jasko Rohoziec puł osadnego, puł gumienego, Pawluk Borowy osadny plac ieden, gumieny ieden, 2-do Andrzej Łysy osadny ieden, gumieny ieden, 1-mo Konon Wołosowicz osadnego puł, gumienego puł. Jasko Litwin osadny ieden, gumieny ieden, plac pusty ieden, Kondrat Czarnuszyc placu puł osadnego, puł gumienego, Januk Ławruszkowicz osadny ieden, gumieny ieden, tenże z doli pasze placow pustych dwa, nierozrobione w puscie placow osim, Kuzma Mietliczanin *cerkiewny* placow wolnych dwa, placow

pustych cztery, w koncu tey ulice rzerzanych po obu stronach placow po iedynascie, to iest siedzibnych iedynascie, a gumienych iedynascie. Siedzibne tedy place paszą pospołu z włokami, a gumienne rozebrane na gumna. Z rynku do Borowey ulice idzie ulica Borysowska, tam oba puł iey wyrzerzane place po obu stronach na siedzibę y gumna w tyle ulice Borowey y polaci trzeciey rynkowej, przez Swierdlińską ulicę y w tyle ulice Mostowey do ulice Łohowey y rzeki, po lewey stronie od sciany włoczney nierozrobionego boru placow szesnascie, a po prawey szesnascie. W tyle rynku y Mostowey ulicy przez ulicę Łohową do rzeki Naczy idąc lewa strona: Siemion Hruzdowicz plac osadny ieden, Karp Krawiec plac osadny ieden, gumieny ieden, Kuzma Smykowicz plac osadny ieden. N. Zascianek mały morga puł, to oddano temu siołu. Sianozenci swe maia w błotach na bloniu bez platu. Summa procentu z tey wsi kop dwadziescia cztery, miodu pudow szesc, bo tylko placą z włoki po kop cztery y po pudu miodu. Siolo Łatyholicze w szachownicach grunty swe maia. Włoki osadne, puste. Pierwsza włoka Michałko Lednikowicz szesnastek pięć, Omelian Kosko szesnastka iedna, druga Sciepan Lednikowicz osadna iedna, trzecia Choma Lednikowicz szesnastek pięć, Andrzej Lednikowicz szesnastka iedna, czwarta Potap Lednikowicz osadna iedna, piąta Kuprey Lednikowicz osadney pułwłoki, pustey pułwłoki, szosta Chodor Kuryanowicz trzeciny dwie, Niescier Kuryanowicz, trzecina iedna, siódma tenże Niescier Kuryanowicz trzecina iedna, pustych trzecin dwie, osma Taras Rożnowicz pułwłok ieden, Ostapko Rożnowicz pułwłok, dziewiąta Andrzej Rożnowicz pułwłok, Owchim Zankowicz pułwłok, dziesiąta Iwan Kozura szesnastka iedna pusta dwunastek pięć osadnych, dwunastek pięć pustych, iedynasta pusta, dwunasta pusta. Summa dwanasce: osadnych włok osim czwierec iedna, pustych trzy, czwierec

trzy. W tey wsi *cerkiewka* zbudowana pospołu z inszemi poddanemi sąsiedzkiemi na gruncie ichm., obrazy są w niey, aparatow niemasz, wieźdza tam *swieszczennik* Wołosowski y drugi imsci pana Adama Sakowicza podkomorzego Oszmianskiego pod czas swiąt y dochodami w poły się dzielą. Sianożęci swe mają do włok przydane nad rzeką Jasą bez płatu. Boru y mchu odległego sobie w połowney z Kwieczczany na rubieżu mają trzecią część obrembu. Summa prowentu kop dziewiędziesiąt dziewięć, miodu pudow osim. Przy slobodach wyżej opisanych Wołosowskiey y Zaboieskiey y siele Starych Wołosowiczach puszcza od Ponikli ruczaja przez rzekę Boynę do rzeki Jasy iest wzdłuż na mil dwie, a wszere jako kędy. Ostempy w niey, mianowicie ieden Wierchowcie Bobrowo, drugi Osow, trzeci Święty od Swiadskiey puszczy, piąty Wierswietski y szosty tamże, siódmy w Stayskim ruczaju, osmy Ozieryeki. Siół Zortaja z przyazdu od Czasnik lewa strona. Włoki osadne, puste. Pierwsza włoka Chodor Chilimonowicz osadna iedna, druga tenże Chodor pułosadney, Chocien Sankiewicz pułosadney, trzecia Alesko Stanisławowicz osadney puł, pustey pułwłoki, czwarta Chodor Nahibczyk osadna iedna, piąta Choromuczyna wdowa trzecina iedna, Samson Dzienisowicz trzecin dwie, szosta Kuprey Dzienisowicz osadney puł, z budowaniem pustey pułwłoki, siódma Omelian Budzinie osadna iedna, ośma Szczasny Litwin osadney puł, Kuryan Pielużycz osadney pułwłoki, dziewiąta tenże Pielużycz osadney pułwłoki, Stefan Dudarz osadney pułwłoki, dziesiąta Iwan Gisa osadna iedna, iedynasta Wasil Gisa osadney pułwłoki, Klimiata Antonowicz czwiere osadney, pustey czwiere, dwunasta Marcin Jałowiec osadney pułwłoki, pusty pułwłok, trzynasta Niescier Koleczyc osadna iedna, czternasta Piotr Miciukowicz osadny pułwłok, Borys Jałowiec osadney pułwłoki, piętnasta Doroszko Sciepanowicz osadna iedna, szesnasta Iwaszko

Sciepanowicz osadna iedna, siedymnasta Andrzej Bryl osadny pułwłok, pusty pułwłok, osimnasta Jachim Kobiec osadney pułwłok, Kondrat Rzeszotko osadney pułwłok, dziewiętnasta Jakow Żerebezonek osadna iedna, dwudziesta pusta iedna, Druga pierzeia tey ulicy po prawey stronie—dwudziesta pierwsza włoka y dwudziesta wtora puste, dwudziesta trzecia Iwan Miadzielec pułwłok osadny, Stanisław Miadzielec pułwłok osadny, dwudziesta czwarta Radzko Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta piąta Daniło Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta szosta tenże Daniło Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta siódma pusty wułwłok, Sieluk Dobrycz osadny pułwłok, dwudziesta osma Marko Szyszot osadny pułwłok, pusty pułwłok, dwadziesta dziewiąta pusta czwiere iedna, Potap Staienin osadnych czwierei trzy, trzydziesta Zienow Michajłowicz osadny pułwłok, Harasim Michalkowicz osadny pułwłok, trzydziesta pierwsza Jakow Sciepanowicz osadny pułwłok, Mikula Kozura osadny pułwłok, trzydziesta wtora Stanisław Dombrowski boiaryn sloboda na lat trzy boiarska iedna, trzydziesta trzecia pusta iedna, trzydziesta czwarta pułwłok pusty, Filon Woiewodziecz osadni pułwłok, trzydziesta piąta Klimiata Poihrazewicz osadna iedna, trzydziesta szosta Jan Hołodok pusta iedna, trzydziesta siódma, trzydziesta osma, trzydziesta dziewiąta, czterdziesta puste. Summa włok czterdziestcie. Osadnych dwadziescia sześć, boiarska iedna, pustych trzynascie. Summa prowentu z tego siola kop sto cztery, miodu pudow dwadziescia sześć. W ostempie Wiciach część z imśc panem Sakowiczem podkomorzym Oszmianskim w zwierzu y iedni bez drugich osoczniczy chodzie do puszeze y lowow odprawować nie mogą. Włoki tego miasta Naczy. Włoki osadne, wolne, boiarskie, puste. Pierwsza włoka Andrzej Naumowicz osadna iedna, druga Maciey Łyndziewicz osadna iedna, trzecia Woyciech Litwin osadna iedna, czwarta Hryszko Horbaniewicz osa-

dna iedna, piąta Afir czwierć iedna, Karpie Nastasiecz czwierci trzy, szosta Stanisław Lach boiarski pułwłok, Benedyk Dowgiałło woyt pułwłok wolny, siódma żyd arędarz na płat osadna iedna, osma Benedyk Dowgiałło woyt wolna iedna, dziewiąta Hryszko Szółkon osadna iedna, dziesiąta Moysiey Bakunow zienc pułwłok osadni, Benedyk Dowgiałło woyt pułwłok wolny, iedynasta tenże Dowgiałło woyt wolna iedna, dwunasta nowosad na płat pułwłok, Onisko Kamięczanin pułwłok, trzynasta Januk Łyndziejewicz osadna iedna, czternasta Parchwien Kuzmiez osadna iedna, piętnasta Fiedor Pułtorak osadna iedna, szesnasta pułwłok pusty, Kuzma Borowy pułwłok osadny, siedemnasta Sciepan Bohdanowicz boiarska iedna, osmnasta Arciom Ławrowicz pułwłok osadny, tenże przyjął pułwłok--słoboda na lat dwie, dziewiętnasta Iwan Baltynski pułwłok osadny, pułwłok pusty, dwudziesta Benedyk Dowgiałło woyt wolna iedna, dwudziesta pierwsza Symon Nacelewcz boiarz boiarska iedna, dwudziesta wtóra Andrzej Borysowicz trzecina iedna, Hryszko Wierbieyczyk trzeciny dwie, dwudziesta trzecia *cerkiewne* te wszystkie cztery zakreszone, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta Truchon Bordyciecz osadna iedna, dwudziesta szosta Kuzma Mietliczyez pułwłok osadny, Ławryn Mietliczyez pułwłok osadny, cztery wolne, dwudziesta siódma Jakow Łysy pułwłok, Mikołaj Stasiewicz pułwłok, dwudziesta osma Dmir Kaleczyez osadna iedna, dwudziesta dziewiąta Fiedor Sawin pułwłok, Siemion Pohodziec pułwłok, trzydziesta Łukianowa wdowa pułwłok, Jasko Wirłowicz pułwłok, trzydziesta pierwsza Konon Wołosowicz pułwłok, trzecina iedna, Fiedor Pleszczeniec dwie trzeciny, trzydziesta wtóra p. Symon Toczycki ziemianin wolna iedna, trzydziesta trzecia Borys Sazonowicz osadna iedna, trzydziesta czwarta Hryszko Kolesnik osadna iedna, trzydziesta piąta Andrzej Łysego syn pułwłok, Siemion Baran pułwłok, trzydziesta szosta

Jakow Wołkowicz pułwłok, Fiedor Opanasowicz pułwłok, trzydziesta siódma Daniło Łysy osadna iedna, trzydziesta osma Opanas Charkowicz osadny pułwłok, pusty pułwłok, trzydziesta dziewiąta Hryszko Zaceniec osadna iedna, czterdziesta Iwan Wołosowicz osadna iedna, czterdziesta pierwsza, czterdziesta wtóra, czterdziesta trzecia, czterdziesta czwarta, czterdziesta piąta, czterdziesta szosta, czterdziesta siódma, czterdziesta osma puste. Place osadne, gumienne, wolne, puste. Ulice Swierdlinskiej z rynku od ulice Mostowey prawa tylko strona. Iwan Szepielewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Andrzej Łodra plac osadny ieden, gumieny ieden, Szaytan plac osadny ieden, gumieny ieden, Onisko Kamięczanin plac osadny ieden, gumieny ieden. Ulice Mostowey z rynku od Swierdlinskiej ulice lewa strona Plac pusty ieden, drugi, trzeci y czwarty puste borem stoją nie przyjęte, Hryszko Kolesnik placow osadnych dwa, gumieny iedyn, Truchon Bordyciec *cerkiewny* placow wolnych dwa, p. Symon Toczycki ziemianin placow wolnych cztery. Przez ulczkę Michalko Choroszkowicz osadny plac ieden, gumieny ieden. Teyże ulice Mostowey prawa strona. Nieprzyjętych borem zarosłych pustych placow trzy, Siemion Pohodziec plac osadny ieden, gumieny ieden, Hryszko Horbaniewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Januk Choroszkowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Hryszko Zaceniec plac osadny ieden, gumieny ieden. Przez ulicę Platon Czarnuszyc plac osadny ieden, gumienych dwa. Ulice Łohowey nad rzeką Naczą z ulice Mostowey ku Swierdliey lewa strona. Borys Sazonowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Ostroszko Jacubowicz pułplacu osadnego, Karpik Krawiec gumieny plac ieden, pułplacu pustego, Ilia Bydżczanin osadny plac ieden, gumieny ieden, Stanisław Urbanowicz osadny plac ieden, gumieny ieden. Za ulczką Fiedor Pułtorak osadny plac ieden, gumieny ieden, Jasko Litwin osadny plac ieden, Fiedor

Opanasowicz osadny plac ieden, gumieny ieden, Macwiey Szmielacz osadny plac ieden. Teyże ulice prawa strona. Sawa Zankiewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Macwiey Łyndziewicz pultora placu osadnego, puł gumienego, Andrzej Naumowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Opanas Charkowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Borys Sazonowicz plac osadny ieden, gumieny ieden. Za ułeczka Ihnat Zacinieć plac osadny ieden, gumieny ieden, Jakow Wołkowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Kacieryna Sidorowa plac osadny ieden, Hryszko Horban plac osadny ieden. Ulice Łohowey nad rzeką Naczy w drugi koniec ku młynowi lewa strona. Benedykt Dowgiałło woyt placow wolnych cztery, Michno Szaban plac osadny ieden, gumieny ieden, Jwaszko Wołyniec plac osadny ieden. Przestompiwszy ułeczka do wody Hryszko Szolkin plac osadny ieden, gumieny ieden, Moysey Miadziela pułplacu osadnego, pułplacu gumienego, Daniło z Sołonocho pultora placu osadnego, pultora gumienego, Krzysztof Sosnowski boiarzyn placow wolnych dwa, Kondrat Syckiewicz trzecina placu osadnego, trzecina gumienego, Jacuk Miadzielec dwie trzeciny placu osadnego, dwie gumienego, Hryszko Huszcza plac osadny ieden, gumienych trzy, Sawosciey Miadzielec plac osadny ieden, gumieny ieden, Iwan Miadzielec plac osadny ieden, gumiany ieden, Jacuk Miedzielec plac osadny ieden, gumieny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, Sowosciey Miadzielec plac osadny ieden. Teyże ulice prawa strona. Benedykt Dowgiałło woyt placow wolnych dwa, Iwaszko Wołyniec plac osadny ieden, przestompiwszy ułeczka Woyciech Litwin plac osadny ieden, gumieny ieden. Boru Horodziszcza na kładowiszczu zajęto placow pustych trzy, Dmitr Kaleczyc placow osadnych dwa, gumieny ieden, Hryszko Choroszkwicz plac osadny ieden, gumienych dwa, borem zarosłe pustych placow dwa, p. Jan Kozemianin placow wolnych dwa, na mly-

narza do młyna placow wolnych dwa. Za tą ulicą w końcu place gumienne od włóczney sciany do rzeki koncami leżą. Ulice Wodney z rynku od ulice Czasnickiey lewa strona. Januk Gancarz plac osadny ieden, gumieny ieden, Zachar Joskowicz plac osadny ieden, Łukasz Niescierowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Maciey Zarnokłow osadny plac ieden. Tey ulice prawa strona. Boru nie przyiętego placow pustych cztery, izba plac pusty ieden, izba plac pusty ieden, izba plac pusty ieden. Ulice Czasnickiey lubo Krociewskiey z rynku od ulice Wodney lewa strona. Szymon Hruzdowicz placow osadnych dwa, gumieny ieden, pustych placow dwa. Za tą ulicą Czasnicką w lewey stronie przy scienie wołoczney y zaułek do ulice Łohowey y rzeki z doli paszą placow pustych siedym. Summa placow osadnych sto siedym y puł, gumienych dziewiędziesiąt sześć, wolnych trzydziescia dwa y puł, pustych sto trzy. Młyn na rzeczce Naczy ze wszytkiemy potrzebami, ten trzyma żyd przy arzędzie. Summa prowentu z slobody miasteczka Naczy z placow kop szesdziesiąt dwie, dwanasicie. Włoki osadne, wolne, boiarskie puste, czterdziescia dziewięta włoka, pułwłok pusty, Iwko Wołowicz pułwłok osadny, piędziesiąta na dzida *cerkiewna* wolna iedna, piędziesiąta pierwsza Ławryn Iwkw pułwłoki osiadley, Andrzej Wiażewicz pułwłoki boiarskiey, piędziesiąta wtóra tenże Wiażewicz pułwłoki boiarskiey, Kuzma Turowicz Bikus pułwłoki osadney, piędziesiąta trzecia Januk Hanczar pułwłoki osadney, Jakow Piotrowicz pułwłoki osadney, piędziesiąt czwarta Karp Morawski boiarzyn pułwłok boiarski, Łukasz Zarnokłow pułwłok osadny, piędziesiąt piąta pułwłok boiarski, Wasil Smyk pułwłok osadny, piędziesiąt szosta pułwłok boiarski, Jasiuk Pastuch pułwłok osadny, piędziesiąt siedma Owsiey Makiewicz osadna iedna, piędziesiąt osma Owdziey Chnielewicz pułwłok osadny, Owehim Oluszko pułwłok osadny, piędziesiąt dziewięta Iwan Miadzielec osadna

iedna, szesdziesiąta Danilowicz trzeciny dwie, Kondrat Dziedziłowicz trzecina iedna, szesdziesiąta pierwsza Sawa Tolstonogi pułwłok osadny, Chwiedor Sawicz pułwłok osadny, szesdziesiąta wtora Michno Szaban pułwłok osadny, Kondrat Czarnuszyc pułwłok osadny, szesdziesiąta trzecia Sawka Byezanin pułwłok osadny, Hryszko Wierebiey pułwłok osadny, szesdziesiąt czwarta Iwan Filipowicz osadna iedna, szesdziesiąt piąta Sawa Zankowicz osadney puł, Potap Zankowicz osadney puł, szesdziesiąt szosta Marko Judrycz osadney puł, Płaton Czarnuszyc osadney puł, szesdziesiąt siedma Mikolay Choroszkwicz osadney puł, nowosad osadney puł, szesdziesiąt osma Patap Zankowicz osadney puł, Onikiey Kowal osadney puł, szesdziesiąt dziewięta Szymon Hruzdowicz osadney puł, Walenciey Szymanowicz osadney puł, siedymdziesiąta Alexiey Szmieliewicz osadna iedna, siedymdziesiąt pierwsza Pawluk Borowiec osadney puł, Naum Huszczyn osadney puł, siedymdziesiąt wtora Hryszko Huszcza osadna iedna, siedymdziesiąt trzecia Otroszko Chomin puł włok osadny, Andrzej Zudra pułwłok osadny, siedymdziesiąt czwarta Hryszko Choroszko osadna iedna, siedymdziesiąt piąta Illa Buczanin osadna iedna, siedymdziesiąt szosta Januk y Michaluk Choroszki osadna iedna, siedymdziesiąt siedma Płaton Czarnuszyc osadna iedna, Supron Kuzmiez pułwłok osadny, siedymdziesiąt osma Kuzma Hruzdowicz pułwłok osadny, siedymdziesiąt dziewięta tenże Hruzdowicz osadna iedna, osimdziesiąta Hryszko Łomonos osadna iedna, osimdziesiąt pierwsza Hryszko Horban pułwłok osadny, Iwan Domaszkwicz osadny pułwłok, osimdziesiąt wtora tenże Domaszkwicz osadna iedna, osimdziesiąt trzecia Jacuk Miadzielec pułwłok osadny, Sowosey Miadzielec pułwłok osadny, osimdziesiąt czwarta Fiedor Pleszczeniec pułwłok osadny, Januk Ławruszkowicz pułwłok osadny, osimdziesiąt piąta arędarska żydowska wolna iedna, osimdziesiąt szosta Hryszko Spiridon osadny pułwłok,

Hryszko Wierebiey osadny pułwłok, osimdziesiąt siedma pusta iedna, osimdziesiąt osma Kolesnik Czarny pułwłok osadny, Owchim Wołkowicz pułwłok osadny, osimdziesiąt dziewięta Symon Nacelewicz boiarzyn pułwłok boiarski, Hryszko młynarz pułwłok wolny, dziewiędziesiąta Hryszko Wieszczy pułwłok osadny, Hryszko Chimorod pułwłok osadny, dziewiędziesiąt pierwsza Andrzej Owtuch trzecina iedna, Chwiedor Czokotaryk trzecina iedna, Lewon Alexiejowicz trzecina iedna, dziewiędziesiąt wtora pusta, dziewiędziesiąt trzecia pusta, dziewiędziesiąt czwarta Hryszko Choroszko osadna iedna. Summa włok dziewiędziesiąt cztery: osadnych szesdziesiąt cztery, wolnych iedynascie y puł, boiarskich pięć, pustych trzynascie y puł. Summa prowentu z tych włok kop dwiescie piędziesiąt szesć. Zascianek między miastem a Swierdlicą rzeczką, bor, zascianek między Bereznicą y Soką rzeczką y między Borunską drogą, gdzie iest drzewo bartne, z tego daia cztery bezmieny miodu, a trzymaią Dowgialo woyt, Danilo Hruzdowicz, Hryszko Harboniewicz, Płaton Czarnuszyc. Zascianek między Naczą rzeką y między rzeczką Łapiencem trzyma pan Kobylinski, zascianek Bakunowski trzyma na posłudze ziemianskiej Szymon Toczycki, tamże zascianek trzyma p. Krysztof Sosnowski na posłudze ziemianskiej, zascianek w Czapurnym nad rzeką Naczą trzyma pan Benedykt Dowgialo na ziemianskiej posłudze slobody maiąc lat dwadziescia. Summa w tey slobdzie włok osadnych szesdziesiąt cztery, włok ziemianskich oprócz zasciankow szesć y puł, boiarskich włok pięć, *cerkiewnych* włok pięć, pustych włok trzynascie y puł, a zasciankow niemierzonych szesć, które pomierzac trzeba. Summa summam prowentu z tey slobody miasteczka Naczy tak z placow osadnych y gumienych iako y z włok czyni kop trzysta osimnascie y groszy dwanascie, miodu bezmienow cztery. Powinnosć ziemian, boiar, mieszczan y poddanych tak w starych wsiach

mieszkających, iako y w slobodach z dawnych czas y nowozasiadłych majątnosci Czasnickiey. Ziemianie pod czas wojny y pospolitego ruszenia na dobrych koniech y z porządnym rynsztunkiem także y na wszelaką usługę inszą przy ichm być y tak długo trwać jako wola y rozkazanie imsci będzie powinni. Boiarrowie z każdej włoki ile ich który pod sobą ma po kop siedmiu płacić y z listy w daleką drogę raz w rok, a blisko iako wiele razy ukaże potrzeba iezdzić powinni; boiarrować zaś ci, którzy za równa z poddanemi iako z osadnych włok płacą, a mianowicie w siele Oniskiewiczach Paweł Marcinowicz, Cimoszko Bury, Sawka Bury, Zieniow Burzec, a w siele Wiszkowiczach Sierhiey Neryezonek mieszkający ci w daleką drogę posyłani być nie mają, jeno poblizu y to koleją, aby się któremu z nich częstemi posyłkami krzywda nie działa. Mieszczanie miasta Czasnickiego z każdego placu po kop cztery, a z włoki po kop szesć płacić, do tego plewidło w ogrodach dwornych odprawować y iarzyny z ogrodow sprzątnąć y z listem niedaleko za mil kilka isć powinni, a od podwod y posyłek w daleką drogę wolni być mają. Poddani Stasosielscy, mianowicie z siol Smolaniec, Rohanowicz, Wiskowicz, Wiedreni, Oniskowicz, Chaiokowa, Ostaszowa, Sielca, Siabrow, Wołosowicz, Łatyholicz, y w zasciankach na włokach mieszkający płacić z każdej włoki po kop dwanascie y miodu po iednemu pudu dawać; do tego urokiem sianożenci dworne skosić sprzątnąć y do dworu pod czas ten, kiedy tego potrzeba będzie y rozkazanie zaydzie, zwiesić; pasznią też urzędnicą do folwarku Smolanskiego wyłączona gwałtem zasiać zarobić, sprzątnąć, do gumną zwozić y wymłocić, gnoie z obory wywozić także drzewo na budowanie dworne y drwa na opał ile potrzeba wozić, stroż koleją, po trzy stroże na każdy tydzień odprawować (wyiwszy tylko iedno siolo Łatyholicze, które przez odległość mieysca od straży uwolniono), do niewodu dla łowienia ryb

chodźć powinni z slobod, miasteczek mianowicie z Naczy y Wołosowicz mieszczanie z każdego placu, na którym domami mieszkają po groszy dwadziescia cztery lit., a z placow gumienych po groszy dwanascie litewskich, z włoki też z osobna po kop cztery płacić powinni. Do tego karczyny porządnie wieznie w tych miasteczkach po iedney na mieyscu na to ukazany wywiozszy drzewo zrobić y iako potrzeba wystawić mają iako nayprędzey z slobod sielskich mianowicie z Zortaic y Zaboienic z włoki każdej powinni płacić po kop cztery y pud miodu; z slobody Komowia tylko po cztery kopy płacić mają. Z siola Workow z każdej włoki po kop osmiu. Do młynow w łowy y na wszelaki gwałt, który się ieno gwałtem nazwać może iako boiarrowie, mieszczanie Czasniccy y slobodezy tak y wszysey poddani starosielscy y slobodzsey dawno y nowozasiedli isć powinni skoro rozkazanie zaydzie, dolą z włok pustych czwartý snop według zwyczaju wszysey boiarrowie, mieszczanie y poddani kto ieno pustoszy zasiewać będzie w tąż z pustych placow dawać, wymłocić y do Czasznik tak zboże samo w ziarnie, iako słomę y plewy na karm dla bydła zwiesić powinni. Summa summarum placow mieyskich y włok majątnosci Czasnickiey, mianowicie placow wszystkich szesćset szesdziesiąt cztery, z których osiadłych dwiescio piędziesiąt cztery, wolnych dwadziescia osim, *cerkiewnych* dziewiętnascie, boiarskich szesć y puł, gumienych sto piędziesiąt pięć y puł, pustych dwiescie trzydziescia iedna, włok wszystkich mieskich y sielskich procz puszeze y zasciankow niemierzonych y procz siola Tarantowa y siola Wierswiecica slobod ieszcze niemierzonych dymow trzydziescia ieden iest włok wszystkich szesćset dwadziescia pięć $\frac{1}{30}$, z których osadnych włok dwiescie dziewiędziesiąt dziewięć, trzecin dwie, ziemianskich włok czterdziescia pięć $\frac{1}{10}$, boiarskich piędziesiąt szesć $\frac{1}{30}$, wolnych dztewięć y puł, *cerkiewnych* siedymnascie, pod miastem

Czasnickim w placach, morgach y zasciankach włok piętnascie $\frac{27}{30}$, pustych włok sto siedymdziesiąt osim y puł, na pasznią dworną włok trzy. Summa summarum prowentu z majątnosci Czasnickiey gotowego grosza kop trzy tysiące osimset piędziesiąt siedym y groszy czterdziescia, miodu pudow sto szesdziesiąt cztery $\frac{2}{10}$. Do tego dola sianożenci, puszcza, łowy y ieziora. Ktory to inwentarz majątnosci Czasnickiey przy zapisie wieczystym y przy poddaniu w wieczną posessyą tey majątnosci my, ia Jan Stanisław marszałek W. X. Littgo Słonimski starosta y ia Kazimierz Leon pisarz W. X. Littgo Grodzienski starosta Sapiehowie, woiewodziecowie Wilenscy W. Panu imsci panu Adamowi Kazanowskiemu z Kazanowa, stolnikowi koronnemu Borysowskiemu y Rumnienskiemu staroscie z pieczęciami naszymi y z podpisami rąk naszych własnych daliśmy roku, msca y dnia na początku opisanego.

U takowego inwentarza przy wy-cisnionych na czerwoney masie dwuch pieczęci dla dawności nadwątłonych podpis aktora in sequentia verba: Kazimierz Leo Sapieha pisarz W. X. Littgo. Ktory to takowy inwentarz (z kątowaniami porządkowym kart zaczawszy od lidzby pierwszej aż do piędziesiątey trzeciej) po podaniu onego przez W. I. pana Patrykowskiego łowczego Halickiego do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych woiewodztwa Nowogrodzkiego przyięty y wpisany. W. W. Ignacy Tuhanowski regent ziemski w. Nowogrodzkiego.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1773 годъ, № 12812, л. 93—114.

№ 185—1833 г. Августа 29 дня.

Жалоба священника Боковенской церкви о. Гиацинта объ оскорблени словомъ и дѣйствиемъ со стороны Матвѣя Ходковскаго.

Actum in castro Mielnicensi in terminis quaerellarum causarumque officii castrensis Mielnicensis celebratis feria secunda post festum sancti Bartholomei Apostoli proxima anno Domini 1633.

Presbiter Bokoviensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens honorabilis Hiacinthus, presbiter Bocoviensis ecclesiae ritus graeci generosi Pauli Warszycki, coram eodem officio praesenti quaestus et protestatus est in et contra generosum Mathiam Chodkowski, filium olim Martini, idque de eo, quia ipse feria tertia in vigilia festi sancti Laurentii martyris proxime praeterita, in via libera sub villa Borzylowska, ulla data occasione, dum idem protestans ad villam eandem Borzylowka gratia peragendae devotionis baptizandi iter ceperat, impetuose irruendo, verbis inhonestis, bonam famam et existimationem ipsius ledendo affecit ad armaque sese proripuit. De quo contra ipsum iterum atque iterum est protestatus.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1620—3 г. № 10936, л. 1591, 1595.

№ 186—1833 г. Сентября 18 дня.

Протестъ православнаго Богоявленскаго братства въ г. Бѣльскѣ по дѣлу объ отнятіи Богоявленской братской церкви уніатами.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Exaltationis Sanctae Crucis

proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Oppidani Bielseenses protestantur. Ex copia.

Do urzędu y xiąg grockich Mielnickich starosciach oblicznie przyszedzy sławetny Sawka Hlewecze, burmistrz starei rady y Jan Prokopowic Manachowicz raicza starey rady, swoiem y utsciwich Hrehora Packiewicza, Stephankowicza, Hermana Timoszewic Homikowicza starostow y dozorcow, także ynszych wszystkich braci bractwa nie w uniey religiey starożytney greckiey cerkwie Świętego Bohoiawlenia w Bielsku uprzywileiowanej za przywileciem krola iego msci y świętobliwych przodkow jego krolewskiey meci pana naszego miłosciwego, za consensem y uchwałą wszystkiey rzeczy pospolitey prawami umocnionych y obwarowanych imieniem z wielkiem żalem oswiadczeni y protestowali się na wielebnego oycza Jozepha Mokosieia Bakowieckiego, Włodzimierskiego y Brzeskiego cerkwi w uniey będących władikę, sprawy niżej opisaney directora y principała y na wielebnych sławetnich Timofieia Simonowicza namiestnika iego, na Fiedora Jakubowicza protopopa, Iwana popa Troieckiego, Iwana Harasimowicza popa Branskiego, także Jana Piorka burmistrza, Filona Paczewic raiczą y Iwana Sierheiwicza Walkowicza ławnika miasta Bielskiego, iako spolnych comprincipałow y pomocnikow o to, ysz iego mose ociee władyka, lekcze poważywszy przywilecie krola jego meci y prawa od wszystkiey rzeczy pospolitey dla pokoiu uchwalone, a dosyc czyniąc przedsięwzięciu swemu, podczas bytnosci swey w Bielsku, obawionemu w protestaciey pierwszej od tich że braci cirkiewnich uczynioney wyrażonemu we czwartek przesył, w dzień święta Narodzenia Panni Mariey pomienionego Simonowicza ku wykonaniu wolei swoiey do Bielska przysłał, który posłani, namowiwszy się s protopopem y s

popami, także i z burmistrzem, raiczą y ławnikiem wyżej mianowanemi, nie obawiając się win przeciwko takowem w prawie pospolitem opisanem, wszystkich tak słacheckiego iako y pospolitego stanu ludzi religij katolickiey y unitow, sobie z imion y z przezwisk lepicy wiadomich (y ei protestuiący gdy się dowiedzą, wolne sobie ich mianowanie y inszey protestaciey czynienie zostawiają) tego dnia wyżej pomienionego do kosciola zgromadzonych zbuntowali, ktorzi w iednę grumadą wielką skupiwszy się y na uczynek niżej mianowani s ztrzelbą y z innym orężem do boiu należącym z wielkiem tumultem na czerkiew przereczoną Bohoiawlenia w Bielsku w posesiey ich nieunitow przez dwerzanina jego krolewskiey meci podaney będącą, gwałtownie nasli, a nasedszi cerkiew pomienioną zamknioną zastawszy, kłotki potłukszy, a zamki wnetrzne witrchami otworziwszy, do cerkwie przereczoney mocno gwałtem włamali się i tę cerkiew z aparatami y xięgami wiawszy, swoiemi zamkami zamkneli z posesiey ich gwałtownie wybili y diaka przy tey cerkwi mieszkającego z domu iego wygnawszy, ten domek y s cerkwią do posesiey swey wzieni. O czo chcąc tam, kędy prawo pokaże czynic, prosili, aby ta protestatia do xiąg przyięta była. A tusz zaras postanowiwszy się oczewisto do urzędu wozny generał koronny opatrzny Jan Pietronko jawnie y dobrowolnie zeznał, isz tegosz dnia wyżej mianowanego od wyżej pomienionych dozorcow braciey szlachetnemi Jędrzeiem Szorcem y Marcieniem Terlikowskiem in evidentius testimonium sibi adhibitis posłani był, gdzie iesze wszystką grumadę w tei cerkwi zastali y przy niech tę cerkiew pomienieni protopop s popami swemi kłódkami zamkneli, omniaque sic et non aliter gesta esse recognoverunt, de eis que omnibus eam suam expressam relationem praefatus ministerialis fecit.

Из актовъ книги Мельницкаго городского суда за 1620—1623 годъ, № 10936, л. 1601—2.

№ 187—1633 г. Сентября 24 дня.

Жалоба Бѣльскихъ мѣщанъ, завѣдывавшихъ богодѣльной при соборной Богоявленской церкви, въ г. Бѣльскѣ, на протспопа Феодора Якубовича и другихъ лицъ о побояхъ, причиненныхъ учителю и разогнаніи школьниковъ мѣстной школы.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostili et evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Do urzędu y xiąg niniejszych obecnie przyszedszy sławetny Sawka Hliwczyc przed tymże urzędem imieniem swoim y sławetnych Hrehora Paekiewicza y Hermana Chociakowicza mieszezan, Bielskiech starostow y dozorcow na ten czas szpitala przy cerkwi świętego Bohoiawlenia sobornej Bielskiey będącego, żalobliwie swiadczył y protestował się naprzeciwko wielebnych Chwiedora Jakubowicza protopopę Bielskiego, Iwana Harasimowic popa Branskiego zięcia iego o to, isz oni czasu niedawnego to iest we srodę święta świętego Matheusza Apostoła y Ewangelisty blisko przeszłego popiwszy się do domu albo szkoły przy cerkwi wysz pomienioney zbudowaney nasli, tam nawprzod bakalarza przy tey szkole będącego słowami nieutsciwemi zelżywszy pobili y dzieci w tey szkole uczące się rozegnali y tego bakalarza z tego domu, który iest libertowany do szpitala cerkwi pomienioney należącego wygnali. O co chcąc z niemi tam, gdzie prawo ukaże, czynić, prosili, aby ta protestatia do xiąg przyięta była. Co otrzymali.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1626—1636 г. № 10936. л. 1606 на об. 1610.

№ 188—1634 г. Марта 7 дня.

Заявление священника Бѣльской Воскресенской церкви Силуяна Кузмича объ инцидентѣ, происшедшемъ въ соборной Бѣльской Богоявленской церкви 25 июня 1633 г. во время пребывания тамъ епископа Брестнаго и Владимирскаго Юсифа Мокосья Баковецкаго.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo quarto.

Ex parte oppidanorum Bielscensium oblata attestationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Iwan Prokopowicz oppidanus Bielscensis eidem officio praesenti attestationem infrascriptam ad acticandum in acta praesentia porrexit, cujus tenor talis.

Ja Seluian Kozmicz swieszczennik Woskresienski Bielski zeznawam, iż pod bytność wielebnego oycza Josepha Mokosieia Bakowieckiego, episkopa Włodzimierskiego, czasu niedawno przeszłego w Bielsku dnia dwudziestego piątego Junia roku terazniejszego tysiące szeszeseth trzydziestego trzeciego według starego calendarza w cerkwi sobornej Bohoiawlenskiey przy litorhiey świętey, którą to litorhią świętą ja według porządku na mię przypadłego odprawowałem, przy którym to odprawowaniu świętey litorhiey ociec episkop był w cerkwi, y gdy się odprawowała, tedy było zgromadzenie ludzi niemale, słuchając nabożenstwa, w kotorym to odprawowaniu świętey litorhiey żadney przeszkody od ludzi w cerkiew zebranych się nie mieli ani żadnego narągania tak tesz y świętym sakramentom nagany nie czynili. A gdy było po odprawowaniu wszystkiego nabożenstwa, ociec episkop według zwyczajai nastąpiwszy na ambon upominał władzą swą pasterską, aby ludzie wiary greckiey

żadnego rozroznienia w wierze nie czynili, ale y owszem posłuszeństwo należącemu pasterzowi aby oddawali, a w tym Herman Chomikowicz podał supplicatie wielebnemu oycu episkopu, prosząc, aby według praw jem danych zachował, tedy po przeczytaniu oney supplicatiey ociec episkop barzo się rozgniewał y rozgniewawszy się odszedł z cerkwi. Tedy to pod sumieniem zeznawam, ale żadney przeszkody w odprawowaniu litorhiey świętey nie było, na co tę moię, attestatią daie s podpisem ręki moiey. Силуан Козмич презвитерь церкви светого Воскресенья власною рукою.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г., № 10938. л. 45—47.

№ 189—1635 г. Юня 18 дня.

Заявление священника Савичской церкви, о. Ивана Вержбицкаго о томъ, что дворянинъ Мартинъ Христофоровичъ Бернацкий напалъ на него въ г. Лосицѣ, избилъ и отнялъ сорокъ флориновъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post Octavas festi Sacratissimi Corporis Christi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo quinto.

Poponi de villa Sawicze protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Iwan Wierzbicki presbiter ritus graeci de villa Sawicze coram eodem officio praesenti solenniter quaestus et protestatus est contra nobilem Martinum filium nobilis Christophori Biernacki idque de eo, quia ipse tempore certo videlicet sabbatho post festa sollemnia Pentecosten proxime praeterito, intercedendo eidem protestanti viam publicam liberam in oppido Losice, in platea Biel-

ska, eundem protestandem sine ulla occasione vulneribus enormibus affecit et vix semivivus(m) reliquit, pecuniae paratae florenos quadraginta recepit. Et in verificationem praemissae protestationis suae idem protestans vulnera sua tum temporis sibi illata, videlicet primum in ventre sectum cruentum, magnum, nocivum, ut asseruit ad intestinas percisum, aliud penes eodem fixum cruentum, tertium in latere dextro sectum eurentum medio sanatum. Pro quorum illatione suprascriptum nobilem Martinum Biernacki inculpavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г. № 10938. л. 299—300

№ 190—1635 г. Августа 18 дня.

Жалоба священника Мшанской церкви о. Николая Федоровича объ оскорбленіи словами о побояхъ, причиненныхъ дворяниномъ Симономъ Леонардовичомъ Чавловскимъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum sancti Laurentii martyris proxima anno Domini 1635.

Protestatio poponis de Mszana villa.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Nicolaus Chwiedorowicz presbiter ritus graeci de villa Mszane coram eodem officio praesenti solenniter quaestus et protestatus est contra nobilem Simonem Czawłowski filium nobilis Leonardi idque de eo, quia ipse die hesterna inequitando ad villa Mszane eundem protestantem in domo honesti Stec Jarmoszyk, absque ulla legitima causa, personam spiritualem, dum idem protestans de restitutione compede ex equo ipsius per custodes silvarum parentis ipsum primum verbis inhonestis bonam famam laedendo, deinde vulneribus

gnominiosis affecit. De quo contra ipsum iterum atque iterum est protestatus, offerendo se cum ipso jure acturum.

Изъ актовой книги Мольницкаго градскаго суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 337.

№ 191—1636 г. Февраля 2 дня.

Фундушова запись Анны Ставецкой, по первому браку Бѣлевичевой, а по второму Городенской, въ пользу Сурдегскаго монастыря.

Akt Dokumentu na cerkiew Surdecką służącego

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiątego, insecą Septembra wtorego dnia.

Przed aktami Ziem. Pttu Wilkomir. stawiając osobiscie Im Xiądz Sylwester Bulay, Namiestnik monasterow Wilenskich, autentyk prawa zapisu funduszowego darownego od jey P. Anny Staweckiej bywszey Samuelowey Bielewiczowey, a terazn. Horodenskiej na cerkiew Surdecką w p-cie Wilkomirs. leżącą z Susceptą przyznania opowiadał, prezentował y do akt podał, jakoż ja Regent ony przyjowszy w xięgi ziem. ptt-u Wilkomirs. wpisałem, ktorego wyraz takowy.

Ja Anna Stawicka, bywsza Samuelowa Bielewiczowa, a teperesznieja Kazimierowaja Horodenskaja, ziemianka hospodars. ptt-u Wilkomirs, wiadomo czyniu i jawno soznawaiu tym moim listem dobrowolnym wieczystym fundacyinym darownym zapisem koźdomu, komu by kolwiek o tom wiadati należało, tak muzskoho jako y bieloholowskoho rozaju, teperesznieho y na potom buduczoho wieku ludziem, iż szto w roku proszłom tysieca szessot dwadecat semom, na roki Trykrolskiie do Onikszt zapozwali byli mienie ziemianie hospodarskiie roznych powietow w-ho kniazstwa litt-ho: Ich most pan Jan Janowicz sudia ziem. Żo-

moytski, Jeho most pan Krysztof woyski Kowiens., Jeho Miłost pan Mikołay choruży, Orszanski podwoiewodi Wilens. Mleczkowie, o pewnyie maietnosti mienowite o imienie Surdegi, Michaliszki, Żyżmory. Wiedosowiczy, o reczy ruchomyie y o kamienicu w miestie Wilenskom buduczuiu, hdie Ich miłost Panowie Mleczkowie, nie prypuszczajuczy toie sprawy do rozsudku prawnoho, z wynalazku Ich miłostiey P.p. przyatel naszych zobopolnych, pomiarkowanie zo mnoju takoie uczynili, że ja, Anna Stawicka, bywszaja Bielewiczowaja, a teperesznieja Kazimierowaja Horodenskaja, zostawszy pry dożywotie swoim na imieniu Surdegach z wolnym używaniem y wynaydowaniem wszelakich pożytkow w tom imieniu Surdegach, a wiecznosti toho imienia zreklä, a osobliwie na imieniu Michaliszkach też dożywotnie mieszkanie sobie zostawiwszy, z summy mnie od P. Andreja Mleczka zapisanoie, to iest troch tysieczy złotych polskich Ich miłostiam panom Mleczkom zreklä, kotoryie tyie obiedwie maietnosti jako Surdegi tak Michaliszki, po smierti moiey, ich miłostiam Pp-m Mleczkom wiecznost należati maiet, opocz reczey ruchomych, zolota, sierebra, cyny, miedzi, koniey jezdných, klacz stadnych, bydła rohatoho y nie rohatoho, spratu domowoho, owo zhoła szto kolwiek reczoju ruchomoju nazwano byti możet, to wsie pry mnie Annie Stawickoy Bielewiczowoy z pomienienymi maietnostiami Żyżmorami Wierdasowiczami y kamieniceju w miestie Wilens., na ulicy Sawiczoy buduczoy, zostawati maiet, a osobliwie ich miłost panowie Mleczkowie mnie Annie Stawickoy bywszoy Bielewiczowoy, a tepereszniey Kazimierowoy Horodenskoj tym że listom wieczystym uhodliwym zapisom swoim pustili do possessyi y dierzania wiecznymi czasy podali y na cerkow Surdeckuju zalożenia Soszestwa Swiatoho Duchu Relij Hreczeskoje staro-żytnoje wiery ot imienia Surdeckoho sieło nazwanoje Woyzdieli so-wsim jako się w sobie maiet wolok osie-

łych szest y morhow dwadcat, a zastienok nazwany Skieryszki dla podłosti gruntow naddany prez nieboszczyka p-a Andreja Mleczka za listom jeho, danym w pttie Wilkoms., leżaczoie, zapisat y legowat pozwolili, jako szyrey y dostatoeczney na tom listie wieczystom zapisie miezy maoju, a ich milostiami Pp. Mleczkami udzielanoho opisano y dołożono jest. Preto ja Hanna Stawecka Kazimierowa Horodenskaja nie buduczy ni od koho prymuszona ani namowlena, ale z dobroie pobožnoie woli swoiey czynieczy y pohledajuczy na to, aby i po żywotie moiem Chwała Boża w Domu Bożym y w toy cerkwi Surdeckoy nie ustawała, po smierti moiey za duszu moiu otprawowana była, nie mniey i na to pohledajuczy, aby pobożnaja fundacya toie cerkwi prez hodnoie pamietl nieboszczycu paniu Hannu Staweckuju, Skarbnuju wielikoho kniazstwa Litowskoho fundowanaja nie ustawała, do toho wsieho pryhlajuczy się, napierod takim poradkom choczu miet. Monastyr sam, jako sam w sobie zdawna miet y malet, z budowaniem jeho monastyrskom y humiennom y in-szym, z ohorody owoszczowymi, poczawszy od sażawki odin ohorod aż do fortki monastyrskoie, a od fortki toie monastyrskoie sad owoszczowy pospołu z ohorodom aż do stodoly pry siele Siemieniskach stojaczoie, a treti ohorod także czerez dorohu, protiwo toho sadu sieliszczestaroie popowskoie, jako zdawna do toie cerkwi należali, a prytoim ich my y w tom wolny szafunok dajut y pozwalajut ich milost Pp-wie Mleczkowie, żebym tuju cerkwu Surdeckuju tak naylepszym podaniem opatrit y prawom sobostryti mohła, tedy jeszcze na monastyrskuju paszniu ich prydałom grunt im, bez ktoroho by im trudno było od dwornoho gruntu y paszni w kożdom poli zmieny w pewno ohraniczeniu naydujuczoho bez wymierenia. Mienowitie tedy pierszaja zmieny gruntu na paszniu im danoho, leżyto odnym bokom do stieny sieła Miłaszunskoho, a koncom odnym do reki Woszki, a dru-

him koncom czerez dorohu wielikuju z Subocza do Wilna iduczuju lesom do stieny y gruntow Peliskich, a bokom druhim leżyto obmiesz gruntow y paszni dwornoie. Druhaja sierednieja zmieny paszni ich tak idiet: poczawszy od humna monastyrskoho po zahumieniu sieła Siemieniskoho, a koncom do ruczaju sienożati pry hostineu Subockom w koncu toho sieła Siemieniskoho do rzeczki Surdegi, a toju rzeczkoju Surdegoju dielit się grunt i sienożat z pastownikom ich od sienożati dwornoie aż do mlyna y hrobli. Tretieja zmieny w tretim polu odnym bokom leżyto do stieny poddanych dwornych pasow, a koncom zaś prez les toho gruntu ich aż do dorohi Wilenskoie z Subocza do Wilna iduczoie, a druhim koncom do lesu y wodotieczy do rzeczki Surdegi gruntow sieła Siemieniskow, a bokom druhim leżyto obmiesz gruntow paszni ich dwornie prosto aż do toież dorohi Wilens. hostinca do Wilna iduczoho, tak i sieło Woyzdielei, w ktorom wołok osiełych szest y morchow dwadcat, a zastienok Skieryszki dla podłosti hruntu czerez nieboszczyka małżonka moieho tomu siełu nadany i szto toie sieło zdawna w prydatkach swoich mietlo i malet so wsim na wsie, niczoho a niczoho na siebie samuju, potomkow bliskich y powinnych swoich nie zostawujuczy, ani wymujuczy, tak z poddanymi y wszelakimi ich pożytkami, powinnościami, jako y gruntami pasznymi y pohnojami, z hajami, lasami, borami, zaroslami, sienożatmi, y wolnym wstupom do lesu dwornoho na opał y poprawu budowania toho monastyra, tak tiež y na potrebu cerkownuju, hdie kolwiek na dwornuju potrebu zażywat budut, owo zhoła so wsim na wsim, jako sie wyszey pomienilo, na cerkwu Surdeckuju założenia Swiatoho Duchy na wiecznyie i nigdy nie otzownyie czasy zapisuju, daju, daruju i tuju cerkwu Surdeckuju, kosztom y nakładom moim zmurowanuju założenia Soszestwa Swiatoho Duchy pod władzu y dozor monastery cerkwi swiatoho Duchy bractwa

cerkowno Wilensko, tak duchowno jako y swiecko prawosławia Hreczesko pod posluszenstwem Swiatoic Apostolskoie Konstantinopolskoie stolicy naywyzszych pastyrów naszych nam należnych Patriarchow y po nich nastupujuczich i preoswieszczonych metropolitow Kijewskich, Halickich y wsieja Rossyi w blahoczestii znajuczich, a nie w Unij buduczich, poddaju i to sobie waruju dla lepszoh dozoru y oborony dobr cerkownych i proszu ich miłost Wielm. jeh miłosti pana Jana Oginskoho, Kasztelana Mistisławskoho, a druho Jeh miłost pana Alexandra Oginskoho, stty Rohaczewskoho, choruzoh jeh korolewskoie miłosti nadwornoh wielikoh kniazstwa Litowsko, a tretieho jeh miłost pana Samuela Oginskoho, tiwuna woiewodztwa Trockoh, jako posrodcow toie religij starozytnoie i po nich potomkow ich Miłostiey w toże religij prawosławia Hreczesko a nie jakoi inszoh buduczich i moc w tom zupolniu ich miłostiam, wszakże niezoh bez brati toho monastyra cerkwi Swiatoh Ducha prawosławia Hreczeskoie Wilenskoie czyniti nie majut, daju, aby toho postierehali, aby tot monastyr y cerkow wickuistie w swoim obranieniu wodłuh toho funduszu moieho była zachowana. Wolni y moeni budut naydujuczy się zakonniey w blahoczestii buduczy tym monasterom y cerkwoju jako własnostiu swojeju szafowat y wszelakich pożytkow na siebie brat y spokojnie używat, a ja sama i nihto z bliskich krewnych i powinnych moich tepier i napotom żadnoie naymniejszoie piereszko w dierzaniu y używaniu toho siela so wsimi jeh prynależnostiami czyniti nie maju y nie majut wiecznymi czasy, z warunkiem takowym, iż jesliby ja sama albo chtoż kolwiek z bliskich krewnych y powinnych mich w czom kolwiek y w naymniejszohy reczy w dierzaniu toho siela z jeh prynależnostiami otcow zakonnikow czerncow toho monastyra Surdeckoh cerkwi swiatoh Ducha czynila, abo chtoż kolwiek czynil, tohdy tak ja sama, jako y każdy

piereszko abo wstap jakij czynieczy zaruki osmsot kop hroszey litowskich zapłati powinna budu y każdy takowy powinien budiet, o ktoruju zaruku daju wolnost y pozwalaju siebie samuju y každoh piereszko czynieczeh pozwati do wszelakoh prawa tak ziem. y grodz. jako hołownoh trybunalnoh, rokom zawitym, a i tuju zaruku zapłatiwszy pred sie tot list dobrowolny wieczysty fundacyiny zapis moy u každoh prawa pry zupolnoy mocy zachowan byti maiet wiecznymi czasy. Prytom jeszcze dla zadierzania poradku inoczesko w obszcze-żytelnych monasterach znaydujuczohosie moeno waruju y mieti choctu, iż bratia toho monastera fundacyi moieie inocy na tot czas buduczoie i po nich nastupujuczyie Ihumena podanoh miewati budut takim sposobom: majut w tom monastyry moiem mieży sobou czestnoh i pobożnoh brata i sożytiela y sztonaysposobnieyszoh nato wybrati jelektom i pisati za niem do pomienienoh bractwa wilensko cerkwi swiatoh Ducha, ktoroie gdy jeh sposobnoh na Ihumienstwo i rad obaczyt, podati im maiet, a iesliby podany Ihumien na tom Ihumienstwie lubo wiery prawosławney i posluszenstwa patriarszoh odstupil, w posluszenstwie cerkwi wostocznoie zmiennikom stalsie abo w pobożnosti osłabiel, lubo tież dożywotie na Ihumienstwie sobie przywłaszczat ważył się i wodłuh poradku monastyra Wilensko, ktoromu on sowierzenie podlehajt, nie zahowalsię, tohdy majut oni wsi bratia zhodnie do toho bractwa Wilens. napisat, a on mocną rugowan byty maiet za listom Archimandryta albo starszoh monastyra Wilensko. Na tych miest jesliby, lubo w monastyry Surdeckom sposobnoh bractwo Wilenskoie nie upatrowalò lubo i z jnych przyczyn wieliko-ważnych z monastyra Wilensko, do monastyra Surdeckoh inszoh Ihumena podalo y poslalo, tohdy takowemu wo wsiem cale poslusznymi majut byti w mocy toho monastyra fundowanoh, a każdy Ihumien powinien toho postierehati, aby

dla takowychże przyczyn s prełożenstwa
swoiego niebył rugowany. Do toho też
nie chotieczy ustawati w pobożnosti moiey, a
chotieczy cerkwi Bożoy dla zbawienia
dusznoho czynit y to, szto kolwiek pry
ostatniey woli moiey na testamencie opisa-
ną y oznaczoną na cerkow budiet, aby ot-
daną było, y natom dała tot list dobrowol-
ny wieczysty fundacyiny zapis moy brac-
twu tak duchownemu jako y swieckiemu
cerkwi Wilenskoj Soszestwa Swiatoho
Ducha z podpisom ruki y pieczatju moie-
ju y pod pieczatni y spodpisami ruk
jch miłostiey panow przyatiel ot mienie
ustnie i oczewisto uproszonych jmieni ni-
żey napisanych y wyrażonych. Pisan w
Surdegach leta Bożoho narożenia tysiecz-
szessot trydecat szostoho, miesieca Fewra-
la wtorocho dnia wodłuh starożytnoho Duchom
swiatym w Nikij postanowlenoho kalenda-
ra. U tego dokumetu podpis tak samey
aktorki jako Ichms panow pieczętarzow te-
mi wyraża się słowy: Anna Stawecka Hor-
denska ręką swą własną. Jan Leon Cho-
raży upitski ręką swą. Jerzy Jan Zienowicz
sędzia ziem Wilenski ręką swą. Proszony
pieczętarz Krzysztof Pietrykowski. Proszo-
ny ustnie pieczętarz Mikołay Szwon. Item
suscepta po rusku pisana wte słowa: Hodu
tysieczna szessot trydecat szostoho, miesieca
Fewrała szesnadcatocho dnia osoba w tom
listie mienowanaja oczewistie piered nami
sudom tot list przyznała, Sumorok sudia,
Biełozor podsudok. Ktory to dokumet za
podaniem do akt przez wyz wyrażoną oso-
bę—mianowicie xiędza Sylwestra Bułaja,
namiestnika monasterow wilenskich, iest
do xiąg ziem Ptt-u Wilkomirs. spraw
wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовъ книги Вилкомпрскаго земскаго суда за
1790—1791 годы, № 14219, л. л. 77—81, актъ 50

№ 192—1836 г. Марта 14 дня.

Комиссарское рѣшеніе по дѣлу отдачи пра-
вославнымъ жителямъ города Дрогичина
Спасной церкви

Actum in castro Mielnicensi die domi-
nico Ramispalmarum Quadragesimale an-
no Domini Millesimo sexcentesimo trige-
simo sexto.

Oppidanorum Drohicensium decretum
comissariorum.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter
venientes famati Nicolaus Kiewłowicz et
Joannes Czudowski, oppidani Drohicenses,
obtulerunt et reproduxerunt officio prae-
senti decretum infrascriptum dominorum
comissariorum infranominatorum, sigillis
peculiaribus obsignatum manibusque pro-
priis eorundem subscriptum, ad inducen-
dum et inscribendum in acta praesentia
castrensia Mielnicensia, cujus tenor talis.

Actum in civitate Drohicinensi feria
sexta post dominicam Passionis proxima
anno Domini millesimo sexcentesimo tri-
gesimo sexto. My commissarze je-o k. mci
do uspokojenia dissidentes in religione ri-
tus graeci ziachawszy tu do Drohiczyna
Ruskiey strony miasta je-o k. mci juris-
dictionem nostram commissorialem przez
woznego generala coronnego slachetnego
Szymona Wierzwickiego fundowawszy, sto-
suiąc się do informaciey y instruktiey
je-o k. mci, pilnąsmy inquisitią tak o uni-
tach iako y o disunitach czynili. Kędy nie
widząc żadnego unita na oko, ani się do-
wiedzieć mogąc, nieunitow zaś in frequen-
tissimo numero et multitudine cale mia-
steczko, ktore Ruskim zowią, wszystkich
unanimiter na oko widząc przy iednostay-
nym wyznaniu swym stoiąc disunickiem,
cerkiew onym s. Spasa ze wszystkimi
apparatami, gruntami y przynależnosciami
do niey należącemi przysądzamy, którą w
realną possessią ex nunc podaiemy, a to

pod władzą władzy Łuckie-o teraz y na potym będące-o nieunita. W czym aby praepediey ni od kogo nie mieli, vadium na takowego publicae pacis et concordiae violatorem w constitutiey specificowane imponimus. Stanisław Gabriel z Rythwian Zborowski Horodelski starosta commissarz i k. m. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekretarz y commissarz i. k. m. Hrehori Czetwiertynski dworzanin y commissarz i. k. m. m. p. Andrzej Zahorowski commissarz i. k. m.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 406.

№ 193—1636 г. Марта 14 дня.

Комисарское рѣшеніе дѣла объ отдачѣ православнымъ жителямъ г. Дрогичина Св.-Троицкой церкви и уніатамъ Никольской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Oppidanorum Drohicensium religionis graecae oblata decreti commissariorum.

Ad officium actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens nobilis Lucas Wolenski, existens, a nonnullis oppidanis Drohiciensibus religionis graecae rogatus et postulatus, nomine eorundem oppidanorum Drohiciensium obtulit et produxit eidem officio praesenti decretum seu literas infrascriptas commissariorum sacrae regiae majestatis praefatis oppidanis Drohiciensibus religionis graecae in Drohiczin, per eosdem commissarios datas, manibusque propriis praefatorum commissariorum subscriptas et sigillis ipsorum communitas, petens easdem, a se per oblata suscipi. Quarum literarum tenor sequitur talis.

Actum in civitate Drohicensi feria sexta post dominicam Passionis proxima, an-

no Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. Przed nami commissarzami j. k. mci przy odprawowaniu commissy naszej w miescie je-o k. mci Ruskim Drohiczynie, z samego miasta z Zabugiem Drohiczyna parafianie z swieszczennikiem swym s. Troyce deklarowało się nam y oczewiscie stanęli, że nie chcą bydz w uniy y owszem przez ten czas z musu y boiazni tantisper verbaliter unitami się zowiąc, realiter nie-unicką zeznawali confessią. My tedy stosując się wprzod ad multitudinem ludzi parafianow do tey cerkwie należących, będących nie w uniy, a potym y do fundacy mieszczan samych, ktorzy przy disuniy bydz się ozywaia, onym tę pomienioną cerkiew Świętey Troyce pod iurisdictionią władzy Łuckie-o nie unita teraz y na potem będącego podawamy y w realną onym oddaemy possessią. A isz przy deklaraty parafian do s. Troyce należących parafianie s. Mikuly z swieszczenikiem swem odstąpiwszy uniy diversam że chcą sectari confessionem swiadczylosię, przeto my o fundatorach y o collatorach do tey cerkwie należących pilny uczyniwszy opyt, dosłiśmy te-o, że pewna do tey cerkwi collaty swieszczenika iako fundatorowie należy szlachta, zaczem tantisper tę pomieniona cerkiew in suo esse zostawiwszy, nil derogando juri patronatus tych, ktorzy disunitami bydz się mienią, do zgody y decisy wszystkich collatorow pomienionych cerkiew s. Mikuly zawieszamy. A w ostatku in spem unionis plac S. Preczystey cerkwie soborney unitom wiecznemi czasi iako y tante disunitom przysadzamy. W czym aby praepediey ni od kogo nie mieli, vadium na takowe-o publicae pacis et concordiae violatorem zakładamy. Stan. Gabriel z Rysthwian Zborowski Hrod. starosta, director Comm. J. k. m. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekret. y commissarz k. j. mci, Hrehori Czetwiertynski. Andrzej Zahorowski dworz. y commissarz j. k. m. m. p.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 406 об.

№ 194—1686 г. Марта 17 дня.

Комиссарское рѣшеніе дѣла о религиозныхъ
столкновеніяхъ православныхъ жителей г.
Бѣльска съ уніатами.

Actum in castro Mielnicensi feria se-
cunda post dominicam Misericordiae pro-
xima, anno Domini millesimo sexcentesimo
trigesimo sexto.

Ex parte oppidanorum Bielsensium
oblata decreti comisariorum.

Officium praesens capitaneale castren-
se Mielnicense ad oblationem famati Pau-
li Alexandrowicz Wysocki oppidani Biel-
scensis decretum infrascriptum commissariorum
sacrae regiae majestatis ratione
dissentium in religione ritus graeci
latum, manibus eorundem commissario-
rum subscriptum et sigillis peculiaribus
obsignatum suscepit et illum in acta offi-
cii sui inscribere fecit, cuius tenor talis.

Actum in civitate Bielscensi feria se-
cunda post dominicam Quadragesimalem
Ramispalmarum proxima, anno Domini
millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.
My commissarze Je-o k. mci do uspoko-
ienia dissidentes in religione ritus graeci
ziechawszy tu do Bielska miasta je-o k.
mci, jurisdictionem nostram commissorialem
przez woznego generała koronnego sła-
chetnego Szymona Wierzwickiego fundo-
wawszy, do przesłuchania stron obu, iakie
by swoje propositie y defensi wnosili
przystąpiliśmy. Gdzie nie unicy żalosnie
skargi swoje na wielkie, ktore cierpieli od
różnych osob, tak duchownych iako y świec-
kich, ratione religionis wnosili oppressie,
nie tylko sami na zdrowiu y honorze
swoim znaczne odnosili uszczerbki, ale
co większa y w religii byli tak uciążeni,
że nie iedno od używania nabożestwa
swego exelusi ze wszystkich cerkwi, kto-
re się tu naydują, byli, ale y sakramentow
zażywać, dzieci krzeć, umarłych chować,
czego jure gentium non denegatur cui
quam, nie byli securi. Unicy zaś contract-

pewny między disunitami a je-o mcią
oycem władyką Włodzimierskiem, median-
tibus amicis spisany, producowali, ktory
iż ex litispendentia y processow disunitum
od oycy władyki w grodzie Branskiem, a
potem w trybunale Piotrkowskiem insti-
tuowanech, originem swoje miał y contro-
versie prawne za sobą zaciągał, przeto my
inbaerendo constitueyey anni millesimi
sexcentesimi trigesimi quinti, ktora wszel-
kie takowe prawne zascia abolet et anni-
hilat, iako fomenta dawnych dissensiy,
amputando one, umarzamy y stronom obie-
ma vigore praedictae constitutionis pacifi-
ce zachować się in posterum ani więcej
te lites serere, ani iech fovere, iako lege
publica umartwione nakazawszy y tego,
aby in posterum mieszczanie je-o k. mci
ni od kogo extra forum competens ani
na trybunaty ewocowani nie byli, waro-
wawszy, ad prosecutionem realem com-
missiey naszej przystępujemy. A naprzod
do uwagi ludzi w unicy y w nie unicy
będących condescendując, iż oprócz kilku
unitow nam ożewiescie postanowionych
więcej nie widzieliśmy, nie unitow zaś
wielki tłum ludzi y registr domow wszy-
stkiech niechających bydz w unicy był
nam ukazany y podany. My przeto ad
contenta commissionis przychylając się, a
numerum w unicy y w nie unicy będą-
cych ludzi fideliter uważawszy, ponieważ
świeścennikowie s-o Woskreszenia y s-o
Mikuly z parafiany swemi declarowali się,
że w unicy bydz nie chcą, y owszem
pod posłuszeństwem unita władyki nigdy
chyba coacte nie byli. A przy tem iż na
cerkiew s-o Bohoiawlenia wprzód cessią
od oycy Pocięcia metropolity Kiiowskiego
y władyki Włodymierskiego na bractwo
nadaną od kier Hieremiasza patryarchy
Constantinopolskie-o, na ktore y confirma-
cyja je-o k. mci na szczęśliwey coronacyey
współ z univesalem do oddania oney
panu Hulewiczowi pisarzowi ziemskiemu
Łuckiemu nam ukazano iest. Tedy my
naprzod weyrzawszy na parafiany wszystkie
ogółem tak s-o Woskreszenia, iako y

se-o Mikuły, iż przy swiescennikach swech w nie uniey bydz chcą, ani iey odstępuią, a przy tem osobliwy wzgląd na confirmacyą przywileiu danego nie unitom przez świętey pamięci oycy Pocięcia na bractwo od patryarchy podane do cerkwi s-o Bohoiawlenia, a naostatek y na universal y podanie teyże cerkwi z specialnego rejestru j. k. mci na szczęśliwey coronacyey podpisanem, te pomienione trzy cerkwie, to iest Woskreszeńska, s. Mikuły y s. Bohoiawlenia nie unitom ze wszystkimi aparatami, gruntami y przynależnościami przysądzamy, a to pod jurisditią władyki Łuckiego teraz y na potym będącego. Unitom zaś, ktorech lubo tantillum widzimy numerum, żeby iech iedna cerkiew capere mogła, iednak in spem unionis et recipiscentiae tech, ktorzy odstąpili, cerkiew s. Przeczystey y cerkiew Świętey Troycy ze wszystkimi aparatami, gruntami y przynależnościami do tech dwoch cerkiew zdawna należącemi przysądziwszy y w realną obiema stronom podawamy possessią. Z tą iednak declaracyą, że ludziom w nie uniey będącem, lubo by byli w parafiey unitom przysądzoney, przychylając się do punctow na szczęśliwey je-o k. mci electey postanowionech, dajemy wolność do cerkwi nie unitom przysądzonech chodzić y tam swe odprawować nabożęstwa, co obiema stronom służyć ma. A przy tem do urzędow mieyskich wedle zwyż pomienionech punctow wolny obywatelom miasta tego w nie uniey będącem zostawuujemy acces. Co aby obiedwie stronie firmiter et sine praepeditione trzymali, vadium na takiego pacis publicae violatorem w constitucyey specificowane, to iest dziesięć tysięcy grzywien polskich wkładamy. A dla spolney zgody, przystoynego stron obu poszanowania, nie tylko między religią grecką, ale y duchowieństwem kosciola s. rzymskiego katolickiego, wszelaką stronom obiema przeciwko sobie, osobliwie przeciw kapłanom katolickim reverentiam et honorem nakazuujemy. Stanisław Gabryel Zborowski

starosta Horodelski. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekretarz je-o k. mci. Hrehory Czetwiertynski m. pp. Andrzej Zahorowski dworzaniin y commissarz Je-o k. mci.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 409 об. 412.

№ 195—1636 г. Марта 17 дня.

Заявление православнаго священника соборной Бѣльской св. Николаевской церкви о недоразумѣніяхъ при приѣмѣ ея отъ униатовъ.

(Того же числа).

Ex parte oppidanorum Bieiscensium protestatio.

Do urzędu y xiąg ninieyszech grodzkich Mielnickich przyszedszy duchowny ociec Piotr Tokarzewski, presbiter cerkwi s-o Mikolaia, imieniem ie-o mci oycy Paizego Moscickiego, subdelegata je-o mci oycy Afanazego Puziny, episcopa Łuckiego, Ostrowskiego, archimandryty Zydaczynskiego, disunita y imieniem bractwa y parafianow do tey cerkwie soborney Bohoiawlenskiey należącech, protestował się naprzeciwko oycu Theodorowi Jakowowicz, protopopa Bielskiego, o to, iż on niedbając nie na constitucyę względem religiey greckiey, na seymie blisko przeszłym uczynionej, tak też na decret ich mciow panow commissarzow, ktoręm oni cerkwie pewne w mieście je-o k. mai Bielskiem ze wszyskimi przynależnościami, aparatami disunitom przysądzili, czyniąc się przeciwnęm decretowi commissarskiemu rzeczy zupełnie nie chciał oddać, a mianowicie: petrachel burkatowy biały, stychar swieszczenniczenski płocienny, Biesiedy Apostolskie, Prawila świętech ociec, xięga świętego Hrehorya Mnicha, Trzebnik druku Stratiłowskiego, Jarmoloy mały notowany, xięga na poświęcenie cer-

kwi, Czasosłow na puldestu druku Wilenskiego; przy tem też dom spustoszony należny do cerkwi teyże, o co przeciwko onemu iterum atque iterum protestował się, zdrowe prawo o to zostawiać je-o mci oycu episcopu Łuckiemu. A ku potwierdzeniu tey protestacyey stawil generała Pietronka, który oblicznie przed urzędem zeznał, iż dnia sobotniego po Wielkiej nocy święta rzymskiego blisko przeszłego był w cerkwi sobornej Bielskiej, gdy mieszczanie Bielscy według decretu zwyż mianowanego cerkiew soborną ze wszystkimi przynależnościami, do tey cerkwi należącemi, według decretu commissarskiego odbierali, przy którym odbieraniu rzeczy zwyż mianowanech w protestacyey nie oddano, y gdy chodził do tego protopopy upominając się, aby iem to czego nie dostaie wydał, powiedział tak, że ia tech rzeczy niemam przy sobie, mają tam wszystko przy sobie, a ia do tego nie należę nic, także też o spustoszenie domu ten że wozny zeznał, iż w domu tem należącym do cerkwi sobornej nie a nic nie zastał, tylko piec, drzwi, a okna. Na co swę wierne zeznanie pomieniony wozny opatrzny Jan Petronko przed urzędem ninieyszem uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10398, л. 414 об.

№ 198—1636 г. Марта 17 дня.

Дополнительная записи по предыдущему дѣлу объ обидахъ Православныхъ.

(Того же числа).

Ex parte ejusdem relatio.

Ministerialis generalis regni providus Joannes Pietronico autenticus et iuratus coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse, cum nobilibus Nestorio Ban-

kowski et Joanne Hryniewicki in evidentius testimonium sibi adhibitis, tempore certo videlicet die vigesima octava mensis Martii proxime praeterita condescendendo ad oppidum Bielsk, ibidem praesens erat, dum nobilis Petrus Woronowicz, iuxta literas dominorum commissariorum sacrae regiae majestatis, in praesentia ejusdem ministerialis et nobilium, reverendum Nicolaum Krosnowski, praepositum Bielscensem, secretarium sacrae regiae majestatis, quatenus ipse iustitiam debitam et competentem de reverendo Simone vicario ecclesiae Bielscensis et cantore ac Miodowniczek subdito suo, qui se appellat Sadowski, inhaerendo literis eorum commissariorum sacrae regiae majestatis ratione abscisionis funium et malleorum campanarum binarum faceret, affectabat, ad cuius requisitionem ipse praepositus dedit responsum his verbis: zem czynil sprawiedliwosc o te urznione powrozy y serca u dzwonow. Pan Woronowicz pytal je-o mci xiedz proboszcza, z kogo czynil sprawiedliwosc y przed kiem? Je-o me xiedz proboszcz nie chcial powiedziec, atoli tylko powiedzial, ze poslamem do protopopa swego uniackiego, aby w wielki piatek nie dzwonil, a do tamtey cerkwi nie slalem. Pan Woronowicz naostatek upominal sie tech serc dzwonnych. Je-o me xiedz proboszcz dwie serca dzwonne przedemna woznem y stroną slachtą panu Woronowiczowi roskazal wrocic, ktore oczewiscie wrocono. Za czym pan Woronowicz te serca przyjawszy, protestowawszy sie woznem y slachtą oswiadczył. De quo suam relationem idem ministerialis coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 113 об. 114.

№ 197—1636 г. Марта 17 дня.

Жалоба православнаго священника Никольской церкви г. Бѣльска съ прихожанами на обиды со стороны р.-католическаго ксендза и его прихожанъ.

(Того же числа).

Ex parte honorabilis praesbiteri Bielsensis protestatio.

Do urzędu y ksiąg niniejszych grodzkich Mielnickich przyszedszy duchowny ociec Piotr Tokarzewski, prezbiter cerkwi s-o Mikołaja Bielski, imieniem swem y imieniem parafian swech wszystkich do teyże cerkwi należących żalosnie y obciążliwie protestował się naprzeciwko xiędza Szymona vicarnego y na kantora kościoła farskiego Bielskiego na Miodowniczka, który się nazywa bydz Sadowskiem y innych pomocników, ktorech oni lepiej wiedzą, o to, iż po przysądzeniu tey cerkwie nam disunitom przez ich meіow p. commissarzow je-o k. mei tę zwysz pomienioną osobę, czy z naprawy czyiey, czyli też z umysłu swego, naruszając pokoy pospolity, znieważając prawa y constitucye pogotowiu commissia, gdy ciało nieboszczyka Iwana Prokopowicza mieszczanina Bielskiego chować chcieli, najpierwiey w roku teraznieyszem tysiąc sześćset trzydziestem szostem miesiąca Marca dwudziestego pierwszego dnia od dzwonow powrozow pourzynali, a potem teyże godziny serca z dzwonow techże dwoch u teyże cerkwi Świętego Mikołaja pourzynali y z sobą pobrali. O który takowy excес popelniony sobie samem, a nabarziey je-o mei oycu episcopowi Łuckiemu disunitowi, iako pasterzowi swemu należnemu, a zatem y o zaręką dziesięciu tysięcy grzywiен polskich wolne prawo zachowując, protestowali się. Et in verificationem protestationis suae stawili przed temże urzędem y xiegami grodzkiemi Mielnickiemi stawił woznego generała koronnego opatrnego Jana Pietronika, kto-

ry oblicznie przed urzędem stanawszy zeznał, iż dnia dwudziestego pierwszego Marca blisko przeszłego, z obwiedzenia przerzeczonego duchownego oycа Piotra Tokarzewskiego y parafianow iego oglądał wespoł z szlachętnemi Marcinem Pietrzykowskiem y Janem Hryniewieckiem liny u dzwonow y serca przy cerkwi zwysz mianowaney pourzynane, co nie inaczey ale tak, iako widział, do xiąg teraznieyszych odniósł y swe wierne zeznanie uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1636—1641 г. № 10938. л. 413.

№ 198—1636 г. Марта 31 дня.

Вызовъ въ судъ православныхъ жителей г. Дрогичина по обвинению ихъ въ распростра-
неніи якобы ложнаго вѣроученія.

Actum in castro regio Drohiciensis in terminis judicialibus simul querelarum ac iudiciis officii causarum feria secunda post dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini 1636.

Oppidani Drohicienses publicati et infames.

Infrascripta pars actorea contra infranominatos citatos ad iudicium praesens per ministerialem regni generalem honestum Mathiam Obniski quatuor vicibus ultra juris formam vocatos et non comparentes terminum hodiernum exequutorialem ultimum admittendum iudicio praesenti judicialiter astitit, juxta suam citationem tenoris talis.

Martinus de Obory Lesnowolski, capitaneus Drohiciensis in Wierchuca, Mincewo etc. haeres. Vobis famatis Simoni Dubinski, Jacobo et Matffieio Odoiewicz, Nicolao Koscianczuk, Gregorio Koscianczuk, Valentino Zahomiennik, Iwano Atys, Gregorio Atysik, Andreae Taptun, Demiano Jakusik, Nicolao Kiewło, Raphaeli Olecho, Damiano Wolosowicz, Paulo Ja-

kusik, Procopio Panasik, Damiano Wolczek, Lucae Zamybarse, Iwano Kozaczyk mandamus vigore regio et nostra, qua in hac parte fungimur, capitaneali auctoritate, ut in terminis judicialibus capitanealibus castrensibus Drohiciensibus simul et querelarum pro feria secunda post datam praesentis citationis incidente in castro Drohiciensi celebrandis, personaliter et perempte compareatis ad instantiam venerabilis Joannis Harasimowicz ritus graeci decani Drohiciensis, parochi Branseensis tum et collatorum parochianorum nobilium Stanislai Putkowski et Joannis Chrolowski qui vos una cum instigatore iudiciorum castrensiu Drohiciensiu, in quantum sit necessarius citant in vim termini facti ideo, quod vos existentes personae ignobiles ex aliis lccis vagabundi, advenae, non attenta securitate publica nec tenti paenas in violatores ac contemptores immunitatis ecclesiarum ac fidei sectatorum, quibus omnis securitas publica atque altissima pax constitutionibus regni ubique locorum et praecipue in centro Podlachiae inviolatis consuetudinibus et sacrosanctis privilegiis provisa est, ausi estis non ita pridem transacto tempore, nempe feria sexta post dominicam Judica quadragesimalem, contra omnem licitam licentiam facta inter se insidiosa tanta commutatione quae . . . unquam pari celeritate percurrit et est argumentum infinitae varietatis summorum periculo in oppido hoc antiquissimo temporibus pacatam et florentem vitam ducentium hominum, existentes conspiratae personae falsas ac novas opiniones percinaciter sequendo cuiusdam confraternitatis fidei vocatae *Nalevaycorum* ex Vilna sibi desumptae opera et facto eiusdem peregrinae professionis confraternitatis Vlnensis totam civitatem hanc Drohiciensem tumultu nefario adimplevistis, taliter nam etenim suprascripto die licentiose ad ecclesiam ritus graeci fidei uniticae, sanctae romanae ecclesiae annexae, per suos antecessores titulo sancti Nicolai fundatae et erectae per sere-

nissimosque divos reges Poloniae approbatae, tum et ad alias ecclesias ritus graeci in oppido hoc existentes aggressi, ubi antiquissimis temporibus pietas contagione pax sine fidei corruptionibus nec non religio sine ulla dissidentia extiterat et in laudem Dei Omnipotentis, Sanctae Individuae Trinitatis summopere florebat, privilegia foundationum, libertatum, immunitatum ecclesiasticarum ritui graeco servientia, in depositorio ecclesiastico existentia surripuistis, plebem ritus graeci privato convocatam ad tumultum illicitum comitatam, pulsum campanae cum mala saucietate pleno ventre plebei favoris per diem et per totam noctem modo quodam triumphu inusitato et inaudito peregistis et tot tantisque malis undique ad contaminatam civitatem se contulistis et quoniam crescentibus delusis exarcerebantur, reges tam divina et humana jura vetant, non permittunt ignotas sordes inferri optimo ita antiquo moribus principio autem obstando, ne effrenata violentia vestra in dies imo in horas maiorem crudelitatem sequuntur, citamini, ut conscii *) . . . totum sceleris ordinem aperiatis . . . ingenii progressu non tantum desideratam tranquillitatem pacem publicam et immunitatem ecclesiarum per tumultum et illicitum progressum violastis libertatibus collatorum derogastis, exindeque poenas legum excessui illicito et perverso condignos demerulistis, pro quibus super vobis et personis vestris decernendis et per ministerialem publicandis, vel prout iudicium decernet, citamini, ad praemissas sitis judicialiter responsuri et terminum attentaturi. Datum in castro Drohiciensi, feria secunda post dominicam Palmarum Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio. Cuis, quidem citationis praecursoriae copiam sigillatam ministerialis regni generalis honestus Mathias Obniski authenticus re-

*) Мѣста, обозначенныи точками, не прочитаны.

cognovit se ad valvas ecclesiae ritus graeci Zabuscensis affinis et de affinione eiusdem citatis publicasse, in vim autem astitionis termini praesentis in contumaciam citatos iudicium praesens capitaneale castrense Drohicense super eisdem citatis et bonis ipsorum omnibus paenas legum videlicet infamiae excessui ipsorum condignas decrevit, ipsosque infames et de regno Poloniae dominisque eidem annexis proscriptos decreto suo pronuntiavit. Ad quas paenas legum publicandas ministerialem regni generalem honestum Mathiam Obniski iudicio suo astantem addidit et deputavit. Qui quidem ministerialis jus deputationis suae reddens recognovit se praefatas poenas legum super nominatis citatis decretas ex mandato iudicii praesentis tam hic in castro, quam et foro publico Drohicensi in praesentia multorum nobilium pro terminis praesentibus congregatorum publicasse et ad notitiam omnium hominum, ut est iuris, deduxisse.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда № 9408, л. 322, 363 об.—361,

№ 199---1636 г. Апрель 8 дня.

Наказъ короля Владислава IV комиссарамъ, назначеннымъ для разбора церквей православныхъ и униатскихъ въ коронъ и вел. княж. Литовскомъ.

Actum in castro regio Drohicenci sabato post festum Nativitatis Sancti Joannis Baptistae proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohicensia personaliter veniens generosus Andreas Kukawski, plenipotens reverendi Joannis Harasimowicz, decani Branscensis ritus graeci, obtulit et produxit officio praesenti literas infrascriptas sacrae Regiae Maiestatis, primum ex actis castrensibus Wlodymi-

riensibus emanatas, post modum per venerabilem Joannem Harasimowicz, decanum Drohicensem et prezbiterum Branscensem in acta castrensia Branscensia porrectas et ex eisdem actis castrensibus Branscensibus autentice, ut iuris est, emanatas, petens eas, a se per oblatam acti-candas in acta praesentia castrensia Drohicensia suscipi, cuius affectationi officium praesens annuendo, praefatas literas suscepit et in acta officii sui ingrossari demandavit, quarum literarum, prout in se continentur, series sequitur talis.

Actum in curia regia Branscensi feria sexta post dominicam Exaudi proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Branscensia personaliter veniens venerabilis Joannes Harasimowicz ritus graeci decanus Drohicensis et presbiter Branscensis, eidem officio obtulit descriptum literarum Sacrae Regiae Maiestatis ex actis castrensibus Wlodymiriensibus autentice emanatum, sigillo capitaneali Wlodymiriensis munitum, actum et subscriptionem rutenico caractere scriptum habentem et per eundem officium transformatum in polonicum, petens easdem literas ad inserendum in acta praesentia suscipi, quarum series verborum huiusmodi sequitur.

Wypis s ksiąg grodzkich zamku Wlodzimierskiego. Roku tysiącznego szesćsetnego trzydziestego szóstego, miesiąca Kwietnia dwudziestego piątego. Na urzędzie grodzkim w zamku je-o K. M. Wlodzimierskiem, przede mną Piotrem Sosnowskim, burgrabiem zamku Wlodzimierskiego y xięgami ninieyszemi grodzkiemi starosciniemi, stanawszy oczewiscie urodzony Andrzej Grodzicki list od je-o Krolewskiej Mosci Pana naszego Miłosciwego do urodzonych ichmci panow Kommissarzow koronnych na uznanie miedzy unitami y nieunitami strony cerkwy naznaczonych pod datą w Wilnie msea y roku teras idących, wyżey na akcie miano-

wanych, osmego dnia pisany y dany, dla wpisania do xiąg niniejszych grodzkich Włodzimierskich podał, tak się w sobie mający.

Władysław IV, z łaski Bożey Krol Polski, Wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflant-skie, Smolenskie, Siewierskie y Czerni-howskie, a Swedzki, Godzki, Wandalski dziedziczny Krol. Urodzonym Commissar-zom na uznanie miedzy unitami y nie-unitami strony cerkwiow od nas nazna-czonym łaskę naszą krolewską. Urodzeni, wiernie nam mili! Mamy z roznych mieyse dostateczną wiadomosc y od wielu zacz-nych osob listy, że wiernosc wasza nie stosując się do Instructij naszej y Rzptey, do tego nie obwiesciwszy wprzod ani pub-licowawszy przyiazdu swego do miast naszych krolewskich, za ktorem obwies-zeniem tak unicy iako y nieunicy ziachać y ozwać by się mogli, w iakiey ktorzy z nich wierze byli do tych czasow y te cerkwie, ktorych unitowie w spokojnym używaniu y w odprawowaniu nabożenstwa byli, na instantią samych nieunitow, kto-rych do odprzysiężenia unicy szkodliwem przykładem przypuszczacie, onym de facto oddawacie, a nayprzedniejsze, iako się stało w Krasnym Stawie, gdzie zagnła ziachawszy cerkiew S. Troyey nazwaną, w Rubieszowie drugą, gdzie iedność po te czasy była, w Bielsku 2 szkoły y z spi-talem, także cerkiew Bohoiawlenia uniac-ka nieunitom oddaliscie. Przedziwniey-szem nam przeto, że tak w poważney sprawie chwałą y dusz tak wielką lidzbę zbawienie zachodzącey prędko bez publi-cathey poprzedzającej y gruntowney in-quisithey obie strony postępuiecie, zaczym iest periculum, aby tym samym unia nie zaginęła y praecudicium w unicy będący tak duchowni iako y swietey cum dispen-dio animarum y praw swoich nie mieli, żądamy wiernosci wasze y onych napomi-namy, żebyście na pomienione mieysca przyiazd swoy znowu obwiescili y obud-wom stronom słuszny termin naznaczyw-

szy przed się wezwali, a wyrozumiawszy doskonale, że tych cerkiew unitowie byli in reali possessione y w nich nabożen-stwo continue odprawowali, aby te cer-kwie przednie skwapliwie nieunitom po-dane, te przy unitach wedle intentey na-szey zostawać, znowu unitom powrocili, a podleysze cerkwie disunitom podali, a że-scie w Kamiencu w Wielkiem x-twie Li-tew. także cerkwie na unity fundowane disunitom podali, to iest przeciwko wsze-lakiey słuszności y sprawiedliwosci, więc że z Korony Commisarze do Wielkiego x-twa Litew. nie należą, przeto chcemy, aby y te cerkwie koniecznie unitom byli pow-rocone, a na potym żebyście wiernosci wasze w Wielkiem Xięstwie Lit-m, gdzie są insi komissarze naznaczeni, nie wazyli sie jurisdithey swojej rozproscierać; na inne zaś mieysca w Koronie, gdy wierno-sci wasze ziedzzać będą, wprzod przybycie swoje weczesnie ogłosili y w tak poważney sprawie, ktora . . . zachodzi, s ca-łością oboygą stron y spraw in continua . . . postępowali, czym y intenty Rzepltey powinności swojej bez ubliżenia spraw każdego, dosyć uczynicie. Zyczymy zatym wiern. wasz. dobrego od pana Bo-ga zdrowia. Dan w Wilnie dnia osmego mca Kwietnia roku Panskiego tysiąc szesćsetnego trzydziestego szóstego, pano-wania krolestw naszych Polskiego czwar-tego, Szwedzkiego piątego roku. U tego listu pieczęć mnieysza kancelaryi Wiel. X. Litew. przycisniona, a podpis rąk temi słowy: Vladislaus Rex. Andrzej Buialski, a zaś na tyle tego listu suscepta temi słowy: Roku tysiąc szesćset trzydziestego szóstego, miesiąca Aprilis piętnastego dnia, ten list Je-o K. M. Wielebny Je-o Mc. Alexy Dubowicz, zakonnik cerkwie Świę-tego Bazylego przy Troyey Świętey w Wilnie w unicy będący do akt podał. Władysław Monwił na Dorostaiach, starosta Żmudzki, marszałek Trybunalski ręką swą. Jan Kolęda pisarz. A tak ia Burgrabia ten list Je-o K. M. za podaniem y prozbą wzwyż mianowanego podającego przy-

wszy, s początku wszytek aż do koca tak iako sie w sobie ma, do xiąg niniejszych grodzkich Włodzimierskich sam original iego temusz podaiączemu wydać roskazawszy, wpisać kazalem y iest wpisany, s których y ten wypis pod pieczęcią grodzką Włodzimierską iest wydany. Wpisano w zamku Włodzimierskiem. Correxit z xięgami Mierowski. Paweł Drobak pisarz grodzki Włodzimierski manu propria. Ex actis castrensibus Branscensibus capitanealibus descriptum. Correxit Szablowski. Pantaleon Łyczka vicecapitaneus Branscensis m. p.

Изъ поточной книги Дрогоичинскаго городского суда за 1636—7 г. № 9572, л. 91—94.

№ 200—1636 г. Апрель 9 дня.

Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго, намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго на жителей г. Бѣльска р. католиковъ объ обидѣ словами и дѣйствіями,

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Misericordiae proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Oppidanus Bielscensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sidor Markowic, oppidanus Bielscensis nomine honorabilis Paisy Moscicki, subdelegati reverendi Atanasij Pusina, episcopi Luccoriensis et Ostrogscensis, archimandritae Zidicensis ac totius confraternitatis Bielscensis obtulit et reprodixit eidem officio praesenti protestationem infrascriptam, polonico idiomate, eo qui sequitur modo.

Ja Paisy Moscicki, namiestnik jasnie przewielebnego w Bodze je-o mci oycy Athanazego Puzini, z Bożey łaski episco-

pa Łuckiego y Ostrozskiego, archimandriti Zydyczęskiego, do wiadomosci w. m. urzędowej donoszę imieniem swym y imieniem je-o mci oycy episcopa Łuckiego, tey protopopiey Bielskiej należnego pasterza, tak tesz imieniem wszystkiego bractwa czerkiewnego od je-o krolewskiej mci uprzywileiowanego przy cerqui s. Bohoiawlenia fundowanego, żalosnie protestuie się na mieszczan y ławnikow Bielskich Jana Roszkowskiego namiestnika na ten czas langwoitowskiego balwierza, Jana Brodkę balwierza, Gerzego Santlebetha balwierza o to, isz oni (lekce poważaiąc zwierzchnosc je-o krolewskiej mci, naruszaiąc pokoy pospoliti, gwałcąc prawa, przywileia, puncta na szczęśliwey electye y je-o krolewskiej mci postanowione, constitucyą seimu coronatynego approbowanego, to iest względem religiey greckiey y inne dawnieysze constitucye sub vadio na transgressorum dziesiąciu tysiąci grzywien polskich postanowione, a naybarziesz znieważaiąc niemnieyszą potencyą je-o krolewskiej mci y rzeci pospolitey i tesz ich mciow panow comisarzow od je-o krolewskiej mci y rzeczy pospolitey na uspokoienie ludzi religiey greckiey disunitow y unitow zesłanych) po przysądzeniu y dekrete ich mciow panow comisarzow je-o krolewskiej mci cerkiew świętego Bohoiawlenia mieszczanom Bielskiem disunitom ze wszystkimi aparatami, gruntami y ze wszystkimi do niey przinależnosciami, te zwysz pomienione ławnicy, namowiwszy się s popem Hwiedorem Jakowowiczem, bywszem protopopo unyackiem Bielskiem y popem Branskim zięciem y inszemi adherentami je-o, opiwszy się, tesz samech actorow y principalow tey roboty w teraznieyszem roku tysiąc szesćset trzidziestem szostem, miesiąca Kwietnia siedmego dnia, w miescie Bielskiem, gdy domek do cerqui soborney brackiey uprzywileiowanej zdawna do niey należący, a dekretem ich mciow panow comisarzow je-o krolewskiej mci przysądzeni, paraphyianie bractwotey cerkwie rozbierali, a na

emętarz teyże soborney cerquie dla zbudowania celi zakonnikom przewozuwali, nie mając do tego żadnego praetextu y prawa, swowolnie przysedzszy do tego domku ludziom różne przyeyni do zwady dając, słowami uscypliwemi znieważając, a na ostatek y do obuszkow swoich bić poriwając się, rozkazując, aby tego domku nie przewozili y areszti niewiedzieć od kogo, ale raczej sami od siebie, chociaż nad zamiar do tego nienależni nyc będąc, jakiey cheieli niezwyczajney władzy swey zażyć byli umislili, jakosz zwysz pomienioni Brodka konia tego, ktorem drzewo wożono uderziwszy y tego samego mieszczanina na Imię Iwana Potapowicza, czo budowanie wozył, uderzył. Jednak zabiegając, aby się w dobrach cerkiewneh iakie praeciudicium nie działo ni od kogo, prosilem tech ławnikow, aby przy decrecie ich meiów panow comisarzow je-o krolewskiej meci i pod założoną constitucyną zaręką dziesięciu tисięci polskich zachowawszy, bezprawno nie czynili y rosterkow nie wcinając spokojnie się zachowali. Wszakże o znieważenie praw, swobod, wolności, constitucyey i tesh commissyey na teli wzwys pomienionych ławnikow y adherentow ich, to jest bywszego protopopy Bielskiego y popa Branskiego o zaręke dziesięciu tисięci protestui, salva je-o meci oycu episcopowi Łuckiemu y wsziskiemu cerkwie siwiętego Bohoiawlenia hracztwu zachowuie in foro competenti.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда за 1633—1641 г., № 10938, л. 415—16.

№ 201—1636 г. Апрель 9 дня.

Комиссарское опредѣленіе при отдачѣ въ г. Клещеляхъ, въ пользованіе православныхъ, церквей Никольской и Георгіевской.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Misericordiae proxima a. D. 1633.

Ex parte oppidanorum Cleszeleviensium oblata decreti comisariorum.

Officium praesens capitaneale castrense Mielnicense ad oblationem famatorum Joannis Babicz et Nicolai Fursimowicz oppidanorum Cleszeleviensium decretum infrascriptum commissariorum sacrae regiae maiestatis ratione dissidentium in religione ritus graeci latum, manibus eorundem commissariorum subscriptum et sigillis peculiaribus obsignatum suscepit et illud in acta officii sui inscribere fecit, cuius tenor talis.

Actum in oppido Clescele feria quinta post dominicam Ramispalmarum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. My comisarze je-o krolewskiej meci do uspokoienia dissidentium in religione ritus greci naznaczeni, zaczęta do rzetelnego skutku przez miasta y miasteczka je-o krolewskiej meci prowadząc commissya, y tu do Klezczela miasteczka je-o krolewskiej meci cursu functy naszej przypędiliśmy, gdzie za jenostainą przy diskursy gromadę swiescennikiem zostawamy, przeto pomienionym ludziom niechcącym bydz w uniey czerkiew siwiętego Mikuli w miescie y czerkiew siwiętego Gerzego pustą w ulicy (ea cum conditione, aby one naprawiwszy popem osadzili) wiecznemi czasy z aparatami, grontami y wszystkimi przynależitościami przisadzamy, y w realną podawamy posesya, a to pod posluszenstwo oycy władyki Łuckiego nie unita teras y na potem będącego, a przy tem do urzędow mieyskich wedle punctow na szczęśliwey electey je-o krolewskiej meci pana naszego meciwego postanowionei wolni obywatelom miasteczka tego w uniy nie będącim zostawuie my access. W czem żeby od nikogo żadnego nie ponosili przegabania, zakład w constitucyey specificowanani reassumując na takowego prawa pospolitego gwałtownika zakładamy. Stanisław Gabryel Zborowski starosta Horodelski. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekretarz je-o krolewskiej meci. Hrehory Czetwiertynski commissarz je-o krolewskiej

mei manu propria. Andrzej Zahorowski dworzanin y comissarz je-o krolewskiey msci.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10937, л. 417—418.

№ 202—1636 г. Апрель 28 дня.

Судебное рѣшеніе по дѣлу о раздорахъ между Бѣльскими православными мѣщанами и магистратомъ изъ за храма Св. Архангела Михаила.

Sub terminis judicialibus post Rogationum. A. D. 1636.

Schismatici Bielscenses infames.

Super citationem literalem castrensem Branscensem pro hodiernis terminis judicialibus castrensibus capitanealibus Branscensibus extraditam tenoris talis:

Procopius de Obory Lesniowolski in Zalesie etc. haeres, capitaneus Branscensis vigore regio et nostra, qua hac in parte ex vi legum fungimur capitaneali autoritate, vobis famatis proconsuli et consulibus, viceadvocato et scabinis et toti communitati oppidi sacrae regiae maiestatis Bielscensis, nec non praecipue Sawka Hliwka, Hric Obca filioque eius Joseph, Herman Chomikowie, Anchim Popowie et filio eius Laurenti, Iwanowa Kosa, filio eius Kostiuik, Panas et Laurenti Prokopowicom, Sidor Chwiedorowic, Siemion Michnowic, Omelian Minic, Sebastiano Alexandro Minic, Laurentio Solianowic, Condrat Wysocki, Olexa Wysocka et filio eius Paulo, Hermano Tutenis, filio eius Laurentio, Jarmoc Palucewic, Hryc et Sidor bednarzow, Parphin Kiscyc, Stephano Szala, Condrat Palucowicz, Michno et Andreae Poddubkowicom, Maxim Andreiowic, Theophilo Troianowic, Kuzma rzeznik, Habram kusnierz, Antoni Okula, Anchim, Paulo et Philon Drocewicom,

Hawrylo Piliszewic, Kobak Wolosz solnik, Iwano Ospa, Bartholomeo Bieda, Sak Kisiel, filio eius Kirylo, Laurentio Ryka, et filiis eius Joanni et Klim, Mic Sawluka, filio eius Sawka, Nazar Sawluka, Michaeli Rudka, Suprun Czaczko filio Chromowic, Artis Iwaskowic, Tarasz Waskowic, Hihnat Koleda, Paulo Litwin, Philon Bolsko, Choma et Lewon Lescynski, Marcin Czernik, Tymos Kutel autoribus criminis infra scripti ex omnibus bonis vestris et personis mandamus, ut coram iudicio nostro capitaneali in terminis judicialibus capitanealibus Branscensibus in curia regia Branscensi feria secunda post dominicam Rogationum proxima celebrandis personaliter et peremptorie compareatis ad instantiam instigatoris iudicii nostri et eius delatoris reverendi Theodosi Jakubowic, protopopae et parochi ecclesiae parochialis Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis ritus graeci, qui assistentiam sibi praebente admodum reverendo Josepho Mokosi Bakowiecki episcopo Wlodimiriensi in vim termini tacti, uti in crimine recenti, citat ideo, quatenus vos magistratus quidem civilis concives vestros praefatos Sawka Hliwka, Hryc Obca et alios omnes in ea citatione superius descriptos, cui una vobiscum pro uno et eodem termino citantur, coram iudicio nostro statuatis ad sumendas ex ipsis paenas demeritas judiciales, quia existentes personae ignobiles, in summum contemptum iurium regni de securitate publica immunitatibusque ecclesiae sanctae sancitarum, quibus singularis securitas altissimaque pax in institutis, consuetudinibus et privilegiis sacrosanctis religionis sacramento provisa est, tam personis, quam bonis ecclesiasticis, facta inter se mutua et diu praemeditata conspiratione, privatis scriptis confoederante animo maligno ausi sunt tempore iu protestatione descripto cum summo periculo hominum degentium et proborum congregata et convocata colluvio licentiosa et aggressa plebe et ingressione vestra corrupta tumultum more bellicivo hostiliter

que in discrimen vitae primum personarum spiritualium, deinde hominum in unione sancta cum ecclesia catholica romana existentium, catholicorum, ipsi faventium machinari et insidias struere, prout quidem in primis nobilem Anselmum Szablowski hominem pacificum violenter irruendo, apprehensis crinibus et vestibus eius in maximo clamore in mortem traherunt et vestes in eo laceraverunt, qui seorsive vobiscum agit, colaphis caesarunt et nisi auxilio quorundam proborum hominum e manibus ereptus esset, mulctare conati sunt; ulterioremque insaniam persequendo, per quatuor dies circiter et noctes insidiosae per eandem civitatem Bielscensem accincti variis armis tumultuose grassati sunt et ad tumultus violentiasque faciendas insatiabili furore heluones varios sua opera studiose ingurgitatos concitarunt devotionemque omnem catholicam in hebdomade sancta insania sua distraxerunt in ludibrium converterunt et tandem in catervas divisi et per plateas in agmina diffusi insidiis undique paratis ipsi principales nocturno tempore ad ecclesiam Apparitionis sancti Michaelis Archangeli protopopalem, in qua sancta religio sine ulla dissensione florebat, ibidem claustra ecclesiae sanctae vi distruserunt, invaserunt sacrilegiisque manibus apparatus ecclesiae vasaque aurea et argentea in laudem Dei Omnipotentis comparata profanaverunt et subtraxerunt, privilegia foundationis et libertatum eidem servientia, in positorio ecclesiastico existentia correceperunt, tum vero incredibili exultatione de illicito nefarioque sacrilegiatu suo gestientes clamores ingentes excitaverunt ad proximas aedes protopopae, eundem convolarunt, violenter invaserunt, eundem trucidare omnino quaesierunt, qui dum a tanto periculo declinasset, eosdem aedes funditus disiecerunt, dissiparunt, parietesque ipsas non a tectis, sed de intestinis domus vi evellendo everterunt, substantiam eius cunctam et supellectilem propriam prae-

dati sunt, eoque progressu suo pacem publicam, securitatem et immunitates ecclesiasticas violaverunt, sacrilegi facti sunt et animadversionem severiorem juridicam incurrerunt. Et quoniam delicta et tumultus in dies magis crescunt et ulterius pericula crudelitatis protendunt, quae per impunitatem facilius oriri possunt, citantur ad videndum et attentandum ipsos coram iudicio nostro statui, et ut fabricatores tantorum scelerum consociosque, qui ad violandam desideratam tranquillitatem et pacem publicam immunitatemque ecclesiae, plebem tumultumque concitaverunt, paenis legum excessui nefaria et maligno condignis puniri, in defectu vero statuitionis ad videndum, ut omnes et magistratus et praemissos omnes licentiosos pronuntiari et per ministerialem publicari ulteriusque contra vos juxta juris et causae exigentiam procedi, contumacia vestra non obstante. Datum in curia regia Branscensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Demini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Cuius quidem citationis praeinsertae copiam sigillatam ministerialis regni generalis providus Sierhei Kondratowic, a duabus integris ante terminum praesentem septimanis in oppido Bielscensi apud proconsulem posuisse et de positione omnibus citatis palam officiose publicasse judicialiter recognovit.

Pars memorata actorea superius nominatam citatam partem ad iudicium praesens per ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki ultra juris formam vicibus quatuor clamatum et non comparentem in termino primo in paena contumaciae ex registri ordine admittente iudicio praesenti judicialiter et officiose condemnavit juxta suam citationem praesertam.

Quam quidem condemnationem paenae contumaciae veniens personaliter hora damnandorum et arestorum famatus Matias Żakowic concivis Bielscensis no-

mine citatorum per ministerialem providum Adamum Rzepecki arestavit. Cui arestum officium castrense Branscense suscepit.

In termino autem vigore aresti officiose impositi legitime deveniendo, partibus ipsis utrisque actoreae per se personaliter, citatae vero per famatos Samuellem Kloskowski proconsulem et Matiam Żakowie ex communitate personaliter comparentibus ac mutuis controversiis inter se decertantibus, iudicium praesens castrense capitaneale Branscense controversiis earundem partium inter se personaliter factis exauditis et intellectis, eo attento, quoniam citati per impositionem aresti super condemnationem sui in paena contumaciae terminum peremptorium sibi ultro fecerunt, ideo eisdem causam proseguere mandavit.

In prosecutione vero causae pars citata per proconsulem suum non in vim alicuius controversiae, sed solummodo pro informatione iudicii praesentis finem actorem et actionem pro competentibus non agnoscendo dixit et allegavit forum in causa hac mentali et minus competentem coram iudicio praesenti non habere his ex rationibus, *prima*: quia privilegia omnia tam antiqua, quam recentiora ut aliis civitatibus juri Maideburgensi subiectis, ita et civitati Bielscensi eodem jure gaudenti non alibi cuilibet civi, nisi coram iudicio competentem sui magistratus salva appellacione post curiam Sacrae regiae maiestatis forum assignaverunt, praecipue vero constitutio coronationis serenissimi moderni regis sub titulo «*O sądach zadwornych i Trybunalskich*» sancita ultra descriptas ibidem causas, a iurisdictionibus aliis quibusvis omnibus in quibuslibet causis immunes reservavit et exemptos esse voluit. *Secunda*: quia controversia inter actores et inculpatores concives de dissensione in religione intercedit, quae nec sibi magistratui, nec iudicio praesenti ad decidendum, sed juxta diploma sacrae regiae

maiestatis unicuique libera exercitia cuiusvis eisdem omnino negare non potest, etiamsi et voluisset juxta affectationem actoris id ad affectum deducere non posse cum maxima et ferme non omnis pars oppidi Bielscensis peste eiusmodi schismaticorum infecta est inter se uti opibus abundantiores conspiracionem fecerunt et superioritatem magistratus sui ea in parte contempserunt; quoniam vero et ex propositione liquet nullam violentiam, solummodo dissensionem fidei aliquam inter eos, quae per commissarios s. r. m. decidebatur exortam esse, petiit et se magistratum et eos a foro praesenti et incompetenti tractu liberari, seu actionem praesentem ad decisionem commissionis inter eos vigore constitutionis peractae rejci, seu etiam cum iurisdictioni suae ea in causa subesse nolunt, ipse proconsul nomine suo et totius magistratus ab eis, uti inobedientibus et juri communi contrariis recedit ea in dissensione fidei suffragari non vult, sed ut ipsimet inculpatores ratione obiectorum respondeant, se autem ab onere actionis praesentis cum suo magistratu liberum et absolutum fieri postulavit, caeteris defensis hic et in omni iudicio salvis praecustoditis. Et pars actorea ad exceptionem partis citatae satis prolixatam et per totum instrumentum confusam, refutando ipsius maneat opinio non intrando in controversiam et disputationem de lege et privilegiis cum sit causa facti violatae securitatis publicae et immunitatum ecclesiasticarum, quae ex remedio juris publici capitaneis, uti securitatis custodibus ad disiudicandum competit, petiit ipsorum frustraneas et iniuridicas exceptiones in partem rejci, ipsos ad procedendum compelli et, cum de inculpatis scire nolunt, eisdem renuntiant et ipsimet eos licentiosos homines conspiratores, autoritati non obedientes declarant super ipsis paenam infamiae, uti turbatoribus pacis publicae decerni affectavit, caeteris juris remediis et probationibus salvis praecustoditis.

Et iudicium praesens castrense capitaneale Bransense controversiis praefatarum partium inter se judicialiter factis exauditis et debite intellectis isdemque eo accurate perpensa, quoniam actio criminaliter intentata est et statutio licentiosorum urgetur in recenti crimine, ideo pro eo in causa coram iudicio suo adinvento, citatis primum procedere, deinde eisdem adiudicatis exceptionibus utenti ne impunitate maiorum criminum detur occasio, competenti actione arbitrata respondere, postmodum nihil iudicio inferenti directe respondere mandavit. A quibus decretis omnibus seorsive prolatis pars citata seorsivas appellationes interposuit, quas iudicium hoc idem non admisit, de quibus non delatis contra iudicium praesens et partem actoream de prosequendis ex parte citata est protestatum. Ad extremum in directa responsione iudicium hoc idem castrense capitaneale Bransense, quoniam idem proconsul judicialiter deduxit plurimos schismaticorum conspiracyem apertam contra magistratum catholicum fecisse ob tumultus eorum superioritatem magistratus sui civilis iam contemptum per se nullatenus reprimere posse et nomine communitatis ad pacem desideratam anhelantis a licentiosis hominibus judicialiter recedit ipsisque nullatenus suffragari velle se declaravit, proinde hoc idem iudicium magistratum civilem et communitatem pacificam nullas paenas demeruisse censuit, et super rebellibus et tumultuariis, qui iudicio praesenti ad officiosam admonitionem proconsulis sui parere et relatione eiusdem proconsulis constat temere recusaverunt, paenas legum criminales, uti super invasoribus domorum spiritualium, pacis et securitatis publicae immunitatum ecclesiae violatoribus et sacrilegis decernere arbitratum est, et in eisdem ipsos condemnare permisit ac appellationem et ab eiusmodi decreto per citatam partem ad Tribunal regni interpositam, qui ex declaratione citatae partis latum est decretum

non admisit, de qua non admissa contra iudicium et partem actoream de prosequenda est protestatum. Iudicium vero se id non temere, sed jure mediante fecisse cum parte actorea reprotestatum est. Qui quidem inculpati in citatione exarati existentes ter et ultra juris formam vicibus quatuor ad iudicium nostrum instantiamque memorati actoris per ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki clamati, nec per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem juri paruerunt, imo sua contumacia rebelles et inobedientes iuri communi extiterunt. Proinde memoratus actor eosdem inculpato post proconsulis abrenuntiationem in lucro paenarum legum ex registri ordine judicialiter condemnavit. In vim autem lucri praefacti modo praemisso in contumaciam inculpatorum obtenti, iudicium praesens castrense capitaneale Bransense visa et considerata eorum contumacia et temeritate juri communi et affectationi partis actoreae ac contentis citationis inhaerendo, super praedictis inculpatis et bonis eorum omnibus uti rebellibus et tumultuariis, pacis et securitatis publicae et immunitatum ecclesiasticarum violatoribus sacrilegisque paenas legum scilicet infamiae decernit, ipsosque omnes exnunc infames et de regno Poloniae proscriptos pronuntiat et ad publicandum ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki addit et deputat. Qui quidem ministerialis praefatus ius suae deputationis referens, eosdem infames et de regno Poloniae dominiisque eidem annexis pronuntiatos esse hic in facie iudicii praesentis ac foro publico civitatis huius in praesentia multorum hominum pro iudicii praesentibus congregatorum alta voce praeconica publicasse et proclamasse recognovit.

Наъ декретовой книги Бранскаго городского суда за 1636 г. № 8250

№ 203—1836 г. Мая 24 дня.

Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго, намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго и др. лицъ на р.-католиковъ, жителей г. Бѣльска о насильственномъ захватѣ ими въ день Пятидесятницы, православныхъ церквей Богоявленія Господня, св. Николая и Воскресенской и нанесенныхъ при этомъ побояхъ и оскорбленіяхъ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post dominicam festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Opidanorum Bielseensium protestatio.
Ex copia.

Do urzędu y xiąg grodzkich staroseich Mielnickich przyszedszy oblicznie wielebnny Paisj Moscicki, zakonnik reguly świętego Bazylego, namiestnik cerkwi Bielskich świętego Bohoiawlenia, świętego Mikolaia y Zmartwychwstania Panskiego w miescie je-o krolewskiej msci Bielsku będących, od wielebnego w Chrystusie oycyca Athanazego Puzyny, episcopa Łuckiego nieunita podany namiesnik, także sławetny Anchim Popowicz y Hryc Opa mieszcianie Bielscy miasta je-o krolewskiej mci Bielska, swoim y wszystkiego pospolstwa nieunitow Bielskich imionami naprzeciwko slachetnemu Jeronimowi Bębnowskiemu podstarosciemu Bielskiemu jako principalowi uczynku niżej mianowanego, także przeciwko wielebnym Fedorowi Preczieskiemu, Iwanowi Harasimowiczowi popom unitom Bielskiemu y Branskiemu, jako spolprincipalom, także y sławetnym Stanisławowi Kuleszy, Janowi Samoylikowi, Woyciechowi Pieczewskiemu, Marcinowi Szwarcowi, Janowi Waszkowiczowi, Krzysztophowi Miecznikowi, Gasprowi Samoylikowi, Pawłowi Cimbaliscie, Mikolaiovi Szeweowi, Stanisławowi Krynskiemu, Iwanowi Sierhoyezykowi zięciowi popa Przeczysekiego, Kasprowi Białowskiemu—mieszczanom y obywatelom

Bielskiem, iako pomocnikom soleniter et officiose swiadczyli się y protestowali o to, iż przerzeczeni principalowie s pomocnikami swemi, nie obawiając się srogosci win prawem pospolitem przeciwko gwałtownikow cerkwi Bożych y prawa pospolitego srodze obostrzonech, przysposobiwszy sobie na pomoc pana Jana Sokoła rothmistrza jego krolewskiej mci piechotnego, który miał sto albo dwiescie piechoty z s knotami zapalonemi na cerkiew świętego Bohoiawlenia w miescie Bielsku będącą, decretem commisarzow krola je-o mci według prawa pospolitego y punctow electiei przysądzoną y podaną nieunitom, siłą y gwałtownie naszli y tam nie respectując na prawo pospolite y na uniwersal krola je-o mci świeżo wydany, aby żadnego bezprawia mieszczanom ni wezem y krzywd nie czynił, pan podstarosci w roku teraznieyszem tysiąc szescech trzydziestem szostem feria secunda festorum solennium sacrae Pentecosten proximae praeteritae, niewiedziec iakiem duchem, ze wszystkimi wzwysz mianowanemi osobami na cerkiew świętego Bohoiawlenia naszedł, i naprzod onę sturmem z harmatną piechotą z s knotami zapalonemi, z kobyłami ostąpił y u drzwi zamki zwierzehne odbił, a odbiwszy gdy nie mógł wewnętrznego zamku odemknąć, do cerkwi przez wierzech, rozrzuciwszy powalę, pomocników swych powpuszczał, ktorzy za iego rozkazaniem drzwi zewnątrz siłą otworzyli y także przepomniawszy boiazni Bożey, nie respectując na miejsce święte, krzyki, hałasy, tumulty y in-sze nieprzystoyności pro libitu suo czynili y ludzi nie w uny będących protune na cmentarzu będących bili, krwawili, despectowali, y ile mogli wiolency y gwałtow czynili. A potem od tey cerkwi odszedszy y tę robotę porobiwszy do cerkwi drugiej świętego Mikoly y Zmartwychwstania Panskiego s tąż grunadą udali się y one prywatną swą wolą nie oglądając się na prawo pospolite y decret commisariski popieczętowali y ludziom w uniey

nie będącym onesz czerkwie siłą y gwałtownie poodeymowali y protestanta samego oycza Paisia Moscickiego do więzienia swego za wartę wzięli y więzili, za brodę targali y insze wszystkie pro libitu suo insolentie, tumulty, gwałty y besprawia poczynili y prawo pospolite, decreta comisarskie zgwałcili y w winy prawne przeciw takowych opisane popadli. A na verificatyą tey protestacy swey przed urzędem ninieyszem wzwisz mianowanem grodzkiem Mielnickiem stawili protestantes woznego generała koronnego opatrzanego Jana Piotronka z Studziwod, który personaliter stoiażcz zeznał, iż był na ten czas przy tem wszystkim y widział to gwałtowne na czerkwie pomienione przez osoby wysz mianowane nascie, odbywanie y odbieranie ich, także tumulty, gwałty i wioentye tam poczynione, y gdy oycza Paisiia Moscickiego znieważono, w cerkwi za brodę targano, a potym za wartę do wiezienia wzięto, Hrycza pałamaryem okrutnie przez nos y prze łeb uderzono y okrwawiono na emyntarzu, Mina szewcza szablą raniono skodliwie bardzo w rękę lewą, podle palca wielkiego, na tym że emętarzu świętego Bohoiawlenia, drugą rękę prawą kyem mu zgruchotano, Klimowi Waskowemu synowi także w głowę zadano razow kilka sinych krwią nabiegłych, Iwanową Prokopowiczową w czerkwi szamey Bohoiawlenskiey swieczą laną zbito nielutoseciwie, Grzesiowej kowalowej ran kilka bitych krwią nabiegłych zadano y plecy wszystkie sine zbito, Waskową grabarkę kyem w głowę dwa razy uderzono. To on wozny na ten czas widząc s powinności urzędu swego z słachtą tam będączą przy niem pany Markiem y Janem Baińkowskimi y drugimi oswiadczył. O ktore wszystkie wioentye, gwałty, odiecie cerkwi gwałtowne y insze excessi przerzeceni protestantowie przeciwko pomienionym princypalom y icch pomocnikom swiadczyli się powtore y protestowali, ofiaruiąc sie z nimi in foro competenti o przerzeczone wszystkie rze-

cy prawnie czynic, y prosili, aby ich ta protestacya y woznego relacya do xiąg była przyięta y zapisana. Co otrzymali.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда № 10938. л. 439—440.

№ 204—1836 г. Октября 13 дня.

Заявление вознаго объ убійствѣ Николая Страховича у двора священника Межи-рѣцкой церкви.

Actum in castro Regio Drohiciensis sabbato post festum Sanctorum Trium Regum proximo, anno Domini 1637.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens famatus Nicolaus Iruszewicz, oppidanus Miedzirzecensis, eidem officio praesenti obtulit et reproduxit proclamationem infrascriptam autenticam, sigillo communitam, manibusque officialium illius oppidi subscriptam, petens eandem suscipi et actis connotari permitti, cuius tenor sequitur eiusmodi.

Minuta s protocołu mieszkiego Miedzirzeczkiego anno Domini 1636, die 13 Octobris. Według pierwszego opowiedania Iszaka Przypiczkowicza, swieszczenika cerkwi świętego Mikolaia w Miedzyrzecu, stanawszy oczewiscie do urzędu naszego będąc żaloscią zięta nieboszczyka Mikolaia meza swego Strachowieca sławetna Proszca y z diatkami swemi szynem Mironem y z czorką swiąą Oloną y z oycem swem Izaakiem Przypiczkowiczem swiacceniku zwysz mianowanem według pierwszej protestacyey, ysz był czasz pogrzebu cziala według porządku naszego, według porządku prawa naszego zażywszy generała koronego sławetnego Jana Iwaskiewicza z Adinowa przy bitności słachetnie urodzonech na ten będączech na imie pana Pawła Podkraiewskiego y pana Wojciecha Tarkowskiego z powiatu Mielnic-

kiego uczyniła powołanie, to iest iako zwycaj przy pogrzebie na czterech rogach w rinku mieście Miedzirzecu, a nad prawo y na smetarziu przed czerkwą swietego Mikolaia y obwoliwał slachetny Jan Iwaskowic general Mielniczky, widząc ciało zabyte y zamordowane, to iest rany na niem, głowa pobita asz sie głowa popadala, twarz y oczy wszystko poszynialo, reka lewa sluczona asz sie kosci w niey popadali, na prawey recę nad lokciem rasz szyny krwawey zbroconi, plecy kyiem pobite zkaradnie poszynialo, a nato bez zadney litosci pobyto y podespectowane przed podworziem oyca Michaela swiescenika Ysmanskiego (?) a od rąk slachetnego Jana Szawlowskiego Wirwika y potem od Tymosza Lapaka y z bratem jego Minał, potrzecie Iwanem Chwilipikiem y s pomocnikami iech, ysz nabiegszy na dom do oyca swiescenika czasu odpustu, uczyniwszy gwalt zabili y zamordowali, co iest powolano y zapisano do rosprawy. Roku, dnia jako wizey. Jan Morze woyt Miedzirzeczky. Jozeph Humieczky burmistr Miedzirzeczky s kolegą swoią manu popria. Jan Kozarowsky pisarz mieszczyki Miedzirzeczky.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго городского суда за 1636—7 г. № 9572, л. 375—6.

№ 205—1636 г. Ноября 26 дня.

Жалоба Коссовскаго плебана на дворянина Иосифа Тарковскаго о нападеніи съ толпой пьяныхъ крестьянъ на Коссовскую церковь и избіеніи школьниковъ.

Actum in castro Regio Drohiciensi feria secunda post festum Praesentationis Gloriosissimae Virginis Mariae proxima, anno Domini 1636.

R. Parochi Kosoviensis protestatio. Ex copia.

Coram actis castrensibus Drohiciensibus personaliter comparens venerabilis

Joannes Trezienski, parochus Kosoviensis providendo immunitati suae, inter alia motiva, ne in posterum a perillustri officio suo spirituali ob neglectas iniurias hasque gravissimas, ecclesiae vituperium et paenas condignas referat, protestatus est in et contra nobilem Josephum Tarkowski idque ex his quaerellis et iniuriis, quod praefatus nobilis ductu perverso motus, non verendo paenas legum ob fractam immunitatem ecclesiae, zawoławszy chłopow z karczmy, protunc modo obligatorio a se possidentae, rutenos in numero plus vel minus viginti, quorum nomina et cognomina ipse melius novit, pod czas Ruskiego święta dicti *upominkow*, gorzałką et alio potu bene sopitos, wezwawszy y rosказawszy sam z niemi simul nobilis, protestante recedente a sacrificio, ardentibus ad lucem altari candelis, wpadł do kosciola Kosowskiego armata manu s pistoletami, spodziewaiąc się reprehendere scholares in ecclesia, quibus non visis za kluce apud fores clausos zakristiae, revertante parochi et defendente uchwyczył, in qua luda verbis . . . et scomaticis affecit nobilis parochum; w tym usłyszal, że dieti scholares metu percussi na koscielny polap uciekali z choru, po spiewaniu litaniey sam wpadł nobilis z chłopami na polap koscielny wpadli, ktorem nobilis rosказal, aby ich imali. W tym protestans widząc tumultum, maximo cum dolore metu et lachrimis in praesentia plurimorum nobilium protestando in invasionem do plebaniey odszedł. Nie mitygowal się iednak tym nobilis widząc plebana dolore, metu et morbo affectum et debilitatum, ultra praecessito sam nobilis będąc na chorze, sterem russinom co smielszym na polap koscielny kazal wpaśe, ktorzy usłuchawszy wpadli. Scholares, widząc periculum, in pinnaculum templi usli, gdzie ych chlopi kosturami dosiegali nie bez urazy, nie mogąc ich strączyć, iednego z nich, biorąc go drudzi in fidem, zwiedli, scholaris confidendo fidei persuasionem descendit, obaczył scholaris post

descensum machinationes adversas, noluit ultra progredi ante altare manus confidens Deo et immunitati ecclesiae flexae, vi scholaris a nobili arreptus a rusticis ductus ad parochiam causa administrandae alicuius praetensae justitiae. W tym scho- laris retulit se ad scholam, chcąc zbiorek swoy dać in causa sua, żeby zdrowo został, który że sie nobili niepodo- bał, iego samego ex schola sita quinque vel sex a cemeterio passuum, nulla via et modo impediendo, in praesentia pluri- morum nobilium puerorum, cum maximo terrore illorum vi et oppresione extraxit że się tempore extractionis scholaris uch- wycił podwoia, chłop ex mandato nobilis rane w głowe scholari zadał, którą in ac- tis Nurensibus vulneratus obduxit. In eo actu nobilis sam pistoletem go bił y chło- pi . . . kymi trącali. Et his iniuriis et vulneribus affectum scholarem nobilis praefatus cum subditis suis ad locum mansionis suae wziął y przywiódł. Tandem obaczywszy nieopatrzność swoje y zły uczynek, scholarem dimisit, alterum vero scholarem chłopci na polapie sub pinna- culo templi strzegli, ex quo loco plus vel minus circiter quatuor horis nie stąpowali. De quibus omnibus praefatus parochus iterum atque iterum protestatur.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго градскаго суда за 1636—7 г., № 9572, л. 289, 291—2.

№ 206—1637 г. Апрѣля 3 дня.

Заявлені жителей г. Бѣльска на протопопа
Михаила Янубовича за нарушеніе общест-
веннаго покоя въ Бѣльскѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria sex-
ta post dominicam Judica Quadragesima-
lem proxima, anno Domini millesimo sex-
centesimo trigésimo septimo.

Ex parte oppidanorum Bielscensium
relatio.

Ministerialis generalis regni providus
Joannes Piotronko authenticus et iuratus
coram officio praesenti capitaneali castren-
si Mielnicensi personaliter stans, in vim
suae fidelis relationis ubivis locorum fa-
ciendae (facta imprimis protestatione con-
tra officium castrense Branscense de eo,
quod relationem infrascriptam ad acta
officii sui suscipere noluit) publice libere-
que recognovit, quia citationem literalem
mandati sacrae regiae maiestatis, sigillo
regni minoris cancellariae obsignatam, pro
judiciis sacrae regiae maiestatis post eu-
rialibus, cum praefixione termini a positio-
ne citationis in quatuor septimanis seu
dum causa infrascripta ex registro causa-
rum fisci legitime ad judicandum incide-
rit servientem, ex parte instigatoris sacrae
regiae maiestatis et reipublicae actoris
super venerabilem Theodorum Jakobowic
protopopam et parochum ecclesiae Appa-
ritionis sancti Michaelis Bielscensis ritus
graeci, tum et instigatorem judicii castren-
sis Branscensis uti principales causae in-
frascriptae motores, vindicando jura re-
giae majestatis et jurisdictionem per cita-
tos temere convulsam stabiliendo, pro
munere officii ejusdem instigatoris citatos
ideo, quia ipsi in depravationem jurium
regionum ac in enervationem et convulsi-
onem jurisdictionis sacrae regiae maiesta-
tis, qui ex praescripto legum publicarum
super omnes regias civitates et incolas
earum eidem sacrae regiae maiestati com-
petit, ausi sunt anno proxime praeterito,
in causa quadam mentali tumultus, quasi
ex occasione religionis in oppido Bielscen-
si exorta, oppidanorum Bielscensium pro-
tunc in magistratu existentium ac in eo-
dem processu et mandato expressum jure
magdeburgensi gaudentium ac jurisdic-
tioni Regiae subjectos ad iudicium capita-
neale castrense Branscense, uti ad forum
incompetens, obmisso illorum proprio et
competenti in materia foro, illi non sub-
jecta tenere evocari ibidemque decretis
quibusdam ac insuper paena infamiae ex
instantia citatorum ob erroneas praefato-

rum civium Bielscensium defensas nec ab eis ad sacram regiam maiestatem provocationem ipsos innodare et pro infamibus publicare, prout ipsis ubivis in termino actu eiusdem decreti fusius deducetur. Citantur igitur ad videnda et audienda decreta praefata ac ipsummet paenam infamiae cum illius publicatione per decretum sacrae regiae maiestatis cassari et cives Bielscenses ab eadem relevari, hocque totum negotium causae principalis ad sacram regiam maiestatem uti iudicium competens restitui, citatosque ne in posterum talia attentare praesumant, paena evocationis et aliis ex arbitrio regiae maiestatis irrogandis puniri, causamque suprascriptam ad integrum restitui. Mandato eodem sacrae regiae maiestatis de praemissis . . . feria tertia post dominicam Judica quadregesimalem proxime praeterita, in oppido Bielsk domo praefati protopopae Bielscensis posuit et de positione eidem protopopae ut juris est publicavit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда № 1039-3, л. 538, 539 об.

№ 207—1638 г. Мая 14 дня.

Дарственная запись на два участка земли въ г. Дрогичинъ въ пользу причта Преображенской церкви въ г. Дрогичинъ.

Actum in Drohiciu coram officio Advocatiali civili Drohiciensi feria sexta post dominicam Rogationum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo octavo.

Prezbiteri Zabuscensi donatio.

Coram officio et actis praesentibus advocatilibus Drohicensibus personaliter comparentes famati Andreas zolkowski et honesta Catherina Griglowna invicem

coniuges, ipsa quidem Catherina cum praesentaneo consensu et asistentia eiusdem mariti sui et Sebestianus Gregłowic cives Drohicenses, sani mente et corpore existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi venerabili Petro Paczkowski prezbitero ecclesiae Transfigurationis Domini ritus graeci ecclesiaeque praefatae et ejus successoribus legitimis bona sua haereditaria, videlicet duos hortos dictos *Szapizinskie* seu *Goscinskie* et *Sitczynskie* seu *Pniewskie* inter metas plateae Zydzinskie ex una et Jama Wąszowskie ex altera parte iacentes, incipientes ab horto Ostawkowskie usque ad fluviolum protendentes, prout eidem horti se in suis metis et limitibus extendunt et protenduntur, in fundis civilibus Drohiciensibus Zabuscensibus sitos et existentes, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, dederunt, donaverunt et voce irrevocabili inscripserunt, ex nunc eidem praezbitero seu eius ecclesiae intromissionem realem cum actuali ac pacifica possessione per officium competens in eodem hortos, per se recognoscentes donatos libere acceptando, admittendo inscribendoque se cum suis successoribus, de omnibus bonis suis eosdem donotarios in praemissis bonis donatis ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solique non iniuriari sub damnis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis, pro quibus quidem damnis peremptoria coram officio consulari seu advocatiali civili Drohiciensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, evasionibus, arestis fataliis praemisssa evadendo, hac sua recognitione ad id accedente.

Et hieidem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Alexander Nieroda et Andreas Plewka, scabini jurati una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zielazowski palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni condescendendo ad bona seu hortos suprascriptos per praefatos recognoscentes praezbi-

tero et eius ecclesiae Zabuscensi perpetue donatos et inscriptos, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1641 г. № 10534, л. 227 об.—228.

№ 208—1639 г. Марта 19 дня

Продажная запись на участокъ земли въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви.

Judicium bannitum advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Invocavit Quadregesimallem proxima, anno Domini 1639 in praesentia generosi Lamberti Groth advocati nec non famatorum Petri Stynsonowicz viceadvocati, Andreae Plewka, Andreae Zolkowski, Andreae Zaborowski, Alexandri Mordzik scabinorum civitatis Drohicensis.

Poponi Sancti Nicolai et Skiianownie coniugibus donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis advocatilibus civilibus Drohiciensibus famatus Alexander Puckowski Weremieykowicz, civis Drohiciensis, sanus mente et corpore existens, palam libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, poponi ritus graeci Sancti Nicolai et Appolloniae Skiianowna, conjugibus et eorum successoribus medium mansum haereditarium paternum dictum Szyieczynski, super ipsum erga alios fratres divisione concernentem in omni triplici campo, inter metas Andreae Sersen ex una et Jacobi Weremieykowicz Putkowski fratris recognoscentis ex altera partibus, prout in se habetur, cum omnibus utilitatibus, fructibus, proventibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, hic in fundis civilibus Drohiciensibus sitos existentes,

seu prout solus antea tenuit, habuit et possidebat, pro summa trecentorum florenorum polonicalium vendidit, inscripsit et irrevocabiliter resignat perpetuis temporibus, ex nunc illis intromissionem cum possessione officiose acceptandam libere admittendo inscribendoque se, eosdem donatorios suos in dictum medium mansum de omnibus bonis suis cum suis successoribus ab omnibus personis propinquis et remotis, inscriptionibus prioribus et posterioribus tueri, evincere et intercedere, idque sub vadio similis summae aliorum trecentorum florenorum polonicalium et peremptorio coram officio advocatiali Drohicensi responsione, nullis dilationibus, appellationibus, motionibus et earum prosequutionibus ad praemissa mediantibus.

Et hieidem personaliter comparentes famati viri Andreas Plewka et Andreas Zochowski una cum praecone civili honesto Stanislao Zaleski publice recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad bona seu medium mansum, ibidem supranominatum honorabilem Stephanum Kuczynski poponem et Appolloniam Skiianowna coniuges ipsis per suprascriptum Alexandrem Puckowski Weremieykowicz pro summa trecentorum florenorum polonicalium venditum intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 318 322 об.—333.

№ 209—1639 г. Мая 5 дня.

Дарственная запись Матвѣя Альбертовича Морачевскаго на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви о. Стефана Кучинскаго и его супруги.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria quinta post

dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini 1639.

Poponi Rutenensi Kucinski per Moracewski donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus advocatibus civilibus Drohicensibus nobilis Matheus Moracewski, filius olim Alberti Moracewski camerarii terrae Drohicensis, certam possessionem in Drohicin habens, sanus mente et corpore existens, palam libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, poponi ritus graeci Sancti Nicolai et Appolloniae Skiianowna coniugibus et eorum successoribus hortum suum proprium dictum Krupiczki sex sulcorum per duo stadia tendentem, cum area ad eundem hortum pertinente, inter metas tenutae ad praesens Skiianowska ex una et Mlozewicz ex altera partibus, hic in fundis civilibus Drohicensibus situm, prout in se habetur, cum omnibus utilitatibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, accepta redonatione sufficienti, dedit, donavit, inscripsit et irrevocabiliter resignavit perpetuis temporibus, ex nunc illis intromissionem officiosam acceptandam libere admittendo inscribendoque se eosdem ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, evincere, intercedere per omnes proscriptiones juris Magdeburgensis et peremptoria coram officio advocatiali Drohicensi responsione, nullis dilationibus, apellationibus, motionibus, evasionibus ad praemissa mediantibus.

Et hieidem comparentes famati viri Andreas Zolkowski et Andreas Plewka scabini jurati, una cum praecone civili honesto Stanislao Zaleski, palam recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad hortum suprascriptum ibidem supranominatos Stephanum Kuczynski poponem et Appolloniam Skiianowna coniuges ipsis per supranominatum Moracewski modo donatorio inscriptum in-

tromiserunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 11535, л. 333, 334.

№ 210—1639 г. Мая 6 дня.

Мировая сдѣлка между двор. Мартиномъ Гинчей и свящ. Боковенской ц. о. Гиацин- томъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo nono.

Hynca et honorabilis poponus Bokoviensis quietantur.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus nobilis Martinus Hynca, olim Joannis filius ex una et honorabilis Hiacinetus poponus Bokoviensis partibus ab altera, sani mentibus et corporibus existentes, foro competenti omissis, iurisdictioneque propria posthabita, huic vero foro et iurisdictioni capitaneali castrensi Mielnicensi in se posteros, ac bona sua omnia quo ad actum hunc, benevole assumpta, publice libereque recognoverunt, quia ipsi sese mutuo et invicem de omnibus protestationibus, obductionibus vulnerum et processibus ac causis quibusvis ob sufficientem satisfactionem quietant, emittunt et liberos faciunt, protestationes omnes, obductiones vulnerum ac causas ipsas cassant perpetuis temporibus actu et nota ipsorum personali recognitionis ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1636—1642 г. № 10835, л. 710, 732.

№ 211—1639 г. Сентября 13 дня.

Инвентарь села Вяжичь принадлежащаго причту Высоцкой церкви, Пинскаго повѣта.

Akt wypisu ziemskiego Pinskiiego z inwentarza icym. p. Solomereckiey wsi Wieżyc swieszczennikom Wysockim.

Лета от нароженя сына Божого тысяча шестеотъ шестдесят четвертого, мца июня семого дня.

На рочкахъ кгородскихъ в замку гедарскомъ Пиньском мца июня прыналых и порадкомъ правнымъ судовне отправоваых, перед нами Якубомъ Кгинвидомъ Панькевичомъ столникомъ и подстаростимъ, Стефаномъ Викторыномъ Туромъ судьбою, а Петромъ Водзкгиромъ Поклонскимъ скарбникомъ и писаромъ врадниками судовыми кгородскими повету Пиньского, от велможного его млсти пна Яна Кароля Млоцкого, Пиньского, Гелметского старосты установьленнымъ, постановившысе очевисто в Бозе велебный отецъ Иоанъ Данилевичъ Мощинский, священникъ Высоцкий, маетности его млсти пна Арнолфа Кгедройтя, войскаго Пиньского, ку актыкованью до книгъ кгородскихъ Пиньскихъ подалъ вышисе с книгъ земскихъ Пиньскихъ в речы нижей в немъ выраженой писаный, просечы, абы прынят и до книгъ уписанъ былъ, которого мы врад прынявшы до книгъ уписат есмо велели и уписуючы в книги слово в слово такъ се в себе мает.

Выпис с книгъ судовыхъ земскихъ повету Пиньского. Лета от нароженя сына Божого тысяча шестеотъ пядесят третого, мца июня шеснадцатого дня. На рокахъ судовыхъ земскихъ о святой Тройцы рымскомъ святе прыналых и в Пиньску судовне отправоваых, перед нами Владыславомъ Протасовичомъ судьбою, Филономъ Кгодебскимъ подсудькомъ, а Казиме ромъ Войною писаромъ, врадниками судовыми земскими повету Пиньского, постановившысе очевисто панъ Левъ Неслу-

ховьский оповедал и ку актыкованю до книгъ земскихъ повету Пиньского подалъ инвентаръ велможное княжны ее млсти пни Рейны Гостьское Соломерецкое, каштеляное Смоленское села Вежыцы, священникомъ Высоцкимъ на речъ в немъ описаную даный и служащий и просил, абы тотъ инвентаръ ее млсти пни Смоленское прынят и до книгъ земскихъ повету Пиньского уписанъ былъ, который слово до слова такъ се в себе мает.

Село Вежици церковное. Войтъ Стефанъ Павловичъ служба одна, платитъ грошей осмьдесят, куръ двое, яецъ десят, Трохимъ Жежукевичъ служба одна, платитъ грошей осмьдесят, куръ двое, яецъ десят, Опанасъ и Стефанъ Харкевичъ служба одна, платятъ грошей осмьдесят, куръ двое, яецъ десят, Микита и Селивонъ Харкевичы служба одна, платятъ грошей осмьдесят, куръ двое, яецъ десят, Васко и Кондратъ Яцкевичы служба одна, платятъ грошей осмьдесят, куръ двое, яецъ десят, Андрей и Павелъ Ленцевичы служба одна, платятъ грошей осмьдесят, куръ двое, яецъ десят. Тыежь подданные даютъ от каждой сохи, иле ихъ ест, у каждого по грошей шеснадцат, пбнязей два, чого чынитъ копъ чотыры, грошей двадцатъ два, меду маютъ тыежь подданные видеръ две, котловъ два, за который чынитъ пинязми золотыхъ семънадцат, грошей семънадцат. Работа с тыхъ подданныхъ якъ иншыя села робят, по неделъ осми в рокъ, щымъ кажутъ, тотъ чынить и вловъщызну отецъ Даниелъ маетъ розделяти такимъ способомъ: соби копъ чотыры, отцу Пречыскому копъ чотыры, отцу дякону копъ две, панамарови грошей пядесят, а остатокъ що естъ того будетъ то маетъ быти отцу Даниелю, такъже и корчма зъ всего села с пожорновъщызною, за которую якъ будетъ много плачено тую дарую всю отцу Данилу самому одному и по немъ церкви Божой служащимъ, такъ же и медъ отцу Данилу ведро одно и котелъ оден, отцу Пречыскому пулведра, отцу дякону такъже

пулведра, панамарови котел один. Подданных такъ хочу мѣти, отцу Даниелю служобъ тры, отцу Пречыскому служобъ дви, отцу дяконови служба одна, еднакъ же, абы межи подданными своя воля не была, вшелякий ряд и звирхност над всеми подданными якъ старшому отцу Даниелю поручаю, такъже и подводъ зо вьсих службъ если где потреба укажет отцу Даниелю повинни отпировати, такъже и отцу Пречыскому и дяконови, коли того потреба укажет, за ведомостю отца Даниила подводу служыт повинни будут. Писан у Высоцку, року тисеча шестсот трыднат девятого, мца сентебра семналцатого дня. У того инвентару печат притисеная одна, а подписе рукъ тыми словы. Раина Госцька Соломерецка, каштелянова Смоленьска, рукою власною. Henryk z Wysokiego Kaszowski Kasztelan Wendenski. Engracia Solomerecka Kaszowska kasztelanowa Wendenska.

Который же тот инвентар за поданьем и прозбою особы верху помененое до книг земских повету Пиньского ест уписан, с которых и сее выписе под нашими печатми и с подписом руки мене писара велебному отцу Даниелю Мощынскому протопопе Высоцкому ест выдан. Писан у Пинску. У того выпису пры печатех подписы рукъ тыми словы: Казимер Война писар земский Пиньский. Корыкговал Стоянович. Который тот выписе за поданемъ и прозбою особы звышъ писаное до книг кгородских Пиньских ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1664 годъ, № 13016 л. 15—17.

№ 212—1689 г. Октября 6 дня.

Фундушь Высоцкой Успенской церкви, Пинскаго повѣта.

Akt listu ieym. p. Solomereckiey u syna swiaszczenikom Wysockim dany.

Лета от нароженья Сына Божого тысеча шестсотъ шестдесят четвертого, мца юня сегого дня.

На рочкахъ кгородских в замку его кор. млсти Пиньском, мца юня прыналых и порадкомъ правным судовьне отпированных, перед нами Якубомъ Кгинвидом Панкевичом столником и подстаростим, Стефаном Викторыном Туром судьею а Петром Водзькгирдом Поклонскимъ, скарбником и писаром урадниками судовыми кгородскими повету Пиньского, од велможного его млсти пна Яна Кароля Млоцкого, Пиньского, Гелметского старосты установленными, постановившисе очевисто в Бозе велебный отец Иоан Данилевичъ Мощынский, священникъ Высоцкий, маестности его милости пна Арнолфа Кгедройтя, войского Пиньского, для вшелякое потребы и згубы ку актыкованю до книг кгородских Пиньских подал лист добровольный, вечыетый запис, велможное в Богу з сего света зошлое сее млсти пни Раины на Гощу Госцькое Миколавое, Лвовое, Соломерецкое Каштеляное Смоленьское и пна сына сее млсти, его млсти пна Яна Владыслава Соломерецкого, маршалка повету Пиньского, въ речы нижей в нем выражонной писаный, в Бозе велебному отцу Даниелю Федоровичу Мощынскому, протопопе и другим особом духовьным в месте Высоцку мешкаючым данный, просечы, абы принят и до книг уписан был. Мы врад того листу огледавши, до книг уписат есмо велели, которого вписуючы в книги слово в слово так се в себе мает:

Я Раина на Гощу Госска Николаевая, Лвовая Соломерецкая, Каштеляповая

Смоленская, а я сын ее млсти Ян Владыслав Соломерецкий, маршалокъ повету Пиньского, чыним явно и сознаваем сим нашим листомъ добровольным вечистым записом кожъдому, кому бы о томъ ведат належало, тепер и на потом будущимъ людям, ижъ мы, наследуючы побожного пожитя продъковъ наших, которые звыкли для розмноженья хвалы Божое, абы оная никгда не уставала, подлугъ можности своее наданя фундацые на хвалу Божую особомъ духовнымъ маестности своее надават и оных яко богомолцовъ своих достатками опатровати, за чым бы уставичне повинности своей досыт чынечы за господара короля его млсти и преложоных старшихъ своих, такъже за фундаторов и добродеевъ своих Пна Бога просили, идучы теды за волею продковъ наших, а видечы реч быти велце потребную, абы теж в лепший пожитокъ и порадокъ набоженьство на потомные часы прыйти могло и особы духовные охотнейшими ку набоженьству найдоват се могли, прото, иж што славное памети его милости кнез Соломерецкий отец пна малжонка моего мене Соломерецкое, а дед мене Яна Владыслава Соломерецкого, маршалка повету Пиньского, з побожности свое ку церкви Божой, през нас в месте нашом Высоцкомъ фундованую, заложения Успения Пресвятое Богородицы на хвалу Божую надал священникомъ пры той церкви будущимъ, меновите отцу протопопе Высоцкому землѣ волокъ тры, другому священникови тоежъ церкви волокъ двѣ, отцу дяконови волокъ две, а понамарови пры той же церкви менкаючому волоку одну, которые волоки межы кгрунтами местекими Высоцкими помененымъ особомъ вымероны и в посесыю их поданы сут, з прыселениями домовъ в месте Высоцкомъ, з огородами, садами, озерами, реками, речками, з ловы рыбными, езами, гатами, з деревомъ бортнымъ и не бортнымъ, з обрубными островами, з сеножатми полавными и болотными, з

волнымъ молотомъ самому отцу протопопе и по немъ наступуючимъ вшелякого збожа в млынахъ нашихъ, без даня мерки и чеканья черги. Пры томъ село Вежыцы в повете Пиньскомъ лежачое, до замку нашего Высоцкого передъ тымъ належачее, с поддаными в томъ селе будущими, з ихъ кгрунтами и повинностями, з службами и ихъ вшелякими подачками грошовыми и медовыми, до которого наданя мы звышь помененыя особы я Раина на Гощу Соломерецкая, Кашталяновая, Смоленская и я Ян Владыславъ Соломерецкий, маршалокъ повету Пиньского, прыхыляючысе до воли продковъ нашихъ, тое наданье его млсти князя Ивана Соломерецкого на тую церковь Высоцкую умоцняемъ, въ которой церкви Высоцкой священники вышь мененыя и сукцессорове ихъ набоженство одправоват, кгрунтамъ пры месте Высоцкомъ в волокахъ будущихъ и моркгами и прыселеньемъ дворнымъ, а пры томъ и села Вежин, в повете Пиньскомъ лежачого, с поддаными и ихъ вшелякими повинностями и подачками, з кгрунтами вшелякими, сухими и мокрыми, з сеножатми, попасами, з борами, лесами, з деревомъ бортнымъ, зо бчолами и безпчол и чого з давныхъ часовъ они особы духовные пры той церкви мешкаючы вживали и што до тое церкви належит, теды того всего и теперешние священники Высоцкие и на потомъ будущые протопопа, священникъ, дякон и пономар, не в унии будущые, того всего безжалное от насъ самыхъ и потомковъ нашихъ перешыкоды заживатъ мают и волни будут и вже нечого на себе с тыхъ пожитковъ, подданныхъ и ихъ повинностей не зоставуючы ани выймуючы, себе самыхъ, потомковъ, близкихъ, кривныхъ, и повинныхъ нашихъ от тыхъ кгрунтовъ вышь мененыхъ пры месте Высоцку будущихъ и села Вежин, в повете Пиньскомъ лежачого, отдаляемъ и зрекаемъ, а на тую церковь Высоцкую Успения Пресветое Богородицы помененымъ священникомъ

пры той церкве тепер и на потом будучым, а меновите на сес час отцу Данилу Федоровичу протопопе, отцу Василию Пархомовичу священникови, отцу Евстахию Матфеевичу дияконови и пономарови их, имъ самым, а по них сукцессором их пры той церкви будучым тую фундацію потвержаемо и записуемо вечными часы, еднакъ понамар тое церкви Высоцкое, згодне обраный на том ураде будучый, под владою отца протопоба быти мает, которые теперешние священники и их сукцессорове тое вышъ мененое церкви под послушенством светейшого патриархи Константинопольского и преосвященнаго его млсти отца метрополиты Киевъского, не в унии будучого, под розсудкомъ и владою его млсти, такъ теж набоженство порадное, подлугъ уставъ церковных през священниковъ тамошних Высоцких отправоаное, церковь, книги и аператы тамошней церкви Высоцкое и вшелякое надане зреестровано, якобы в той церкви ниякое зниченье не найдовалосе, в дозоре и опатрности братства Пиньского упрывилеваного заложения Богоявления Гдняго, не в унии будучого, быти мает, для чого, абы за нас самых, предковъ и потомковъ наших живых и змерлых молитвы в той церкви не уставали, але на потомные часы отправоаны были; если бы тежъ который священникъ албо сукцессор тое церкви Высоцкое под послушенством светейшого патриархи Константинопольского и старших своих не в унии будучых, а во владзе и дозоре Братства Пиньского, яко се вышъ поменило; быт не хотел, а до иных пастыровъ яким колвекъ способомъ выдираючы поддавал, таковой кожъдый з них. буд протопоба, священникъ або дияконъ любо и понамар, од тое церкви Высоцкое и добр до нее належачых през розсудокъ духовъных не в унии будучых отдален быти мает, якожъ мы сами звыш поменены особы вже от даты сего листу нашего в тую церковь у добра до нее

належащие от нас потверженные вступовати, от тое церкви отбирати, пожитковъ з них жадных себе привлащати не маем и мочы не будем вечными часы, под заплаченъем заруки тым священником, гдебыхмо сес запис нашъ, або фундацію продка нашего нарушыт хотели, тисечу копъ грошей литовских и нагороженьем шкод словне менованых; а если бы хто с потомковъ, близких кровных и повинных наших в тую церковь, або добра от нас потверженые яким колвекъ способомъ вступовал, трудность и перешкоду чынил, з владзы и держания их отыймоват хотел и оных до права позывал, тогда кожъдый таковой за тым же позвом у вшелякого суду и права вышъ мененую заруку священником пры церкви вышъ мененой будучым заплатити и веъ шкоды и наклады без жадного доводу словне менованые, не сходечы з ураду, нагородит повинен будет, а по заплаченью от нас и потомковъ наших тое заруки и нагороженью шкод пред се сес нашъ добровольный лист запис у кожъдого суду и права во вьсѣхъ паракграфах пры зуполной моцы держан и хован быти мает вечными часы. А на певност того всего якосе вышъ поменило я Райна на Гоцу Соломерецкая, каштеляновая Смоленская и я Ян Владыслав Соломерецкий, маршалокъ повету Пиньского даемо сес наш лист добровольный за печатми и с подписами рукъ наших власных, до которого сего нашего листу просили есмо о прыложение печатей и о подписы рукъ их млстей панов приятел наших, то ест его млсти пна Людвика Эдитовецкого, его млсти пна Флорыана Шостаковского и пна Юря Круга Загорского, землян гедарских повету Пиньского, которые их милост за устною и очевистою прозбою нашою печати прыложыт и руки свос подписат рачыли. Писан у Пиньску, року тысеча шестсот трыдцат девятого, мца октября шостого дня. У того листу запису пры печатех подписы рукъ тыми

слова: Regina Hosccka Solomerecka, Kasztelanowa Smolenska, ręką swą Jan Solomerecki. Proszony pieczętarz ustnie od Ich msci osob w liscie mianowanych Zdztowiecki Ludwik, Florian Szostakowski pieczętarz proszony, Jerzy Gutt Zagorski, ustnie proszony pieczętarz. А сусцепъта ураду земского Пинского на том листе написаная тыми слова. Року тисеча шестсоть трыдцат девятого, мца октебра трынадцатого дня. На роках Михаловских велможная ес млет пни Смоленская и его милост пан маршалокъ Пинский тот лист очевисто сознали. Piotr Naruszewicz sędzia ziemski Pinski. Jan Kirdey Hryczyna podsędek Pinski. Protasowicz писар. Который тот лист добровольный вечыстый запис и сусцепъта на нем враду земского Пинского написаная за поданемъ и прозбою особы звыш менованое до книг кгородских повету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинского кгородского суда за 1664 г. № 13016 стр. 11—15.

№ 213—1639 г. Октября 13 дня.

Вводъ причта Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинскаго уѣзда, во владѣніе всѣми угодыями по древнимъ фундушамъ отъ князей Соломерецкихъ и селомъ Вѣжичи.

Akt intromissyi do gruntow cerkwi Wysockiey y wsi Weżyce za zapisem konfirmacyinym funduszu.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt dziewiątego, mscia Apryla czternastego dnia.

Na urzędzie I. k. msci przed aktami grodzkiemi powiatu Pinskiego y mną Ierzym Grzegorzem Stanisławem Nozdryną Płotnickim, regentem ziemskim y grodzkim tegoż powiatu przysięgłym, comparsens personaliter I. X. Piotr Oleszkiewicz, pisarz dworu I. W. I. X. biskupa Pin-

skiego y Turowskiego, ten ekstrakt ziemski Pinski intromissyi w rzeczy w niey wyrażoney do cerkwi Wysockiey służący y należący, ruthenico jdiomate pisany, dla starosci y zbutwiałości onego, oraz z przyczyny nieznaydowania się in archivo tegoż ziemstwa xiąg dawnych pod rokiem w nim opisanym, ad acta per oblatam podał, prosząc mnie regeťa, aby był do xiąg grodzkich Pinskiх справ wieczystych przyięty y wpisany, jakoż ja regeť takowy ekstrakt intromissyi przyiowskiy w xięgi de verbo ad verbum wpisać pozwoлиłem, kótorego thenor sequitur talis:

Wypis z knih sudowych zemskich powetu Pinskoho.

Leta od narożenia Syna Bożoho tysecza szescsot trydeat dewiatoho, misiaca oktebra czoternadcatoho dnia. Na rokach sudowych ziemskich o swetom Mychale rymskom swiate prypałych y w Pinsku sudowne odprawowanych, pered namy Petrom Naruszewyczom sudieju, Janom Kirdeiem Hryczynoiu podsudkom, a Władysławom Protaszowyczom pysarom, wradnykamy sudowymy ziemskimy powietu Pinskoho, stawszy oczewysto Andrey Saczkowsky ienerał powetu Pinskoho y pry nem storona szlachta imeny w kwyte pomenenyie, kwyť swoy intromissyiiny z pechatny swoimy pryłożonymy y z podpysom ruki ienerala ku zapysaniu do knih zemskich powetu Pinskoho przyznał w tyie słowa:

Ja Andrey Saczkowski ienerał ieieho korolewskoie myłosty powetu Pinskoho, a my storona Szlachta ja Jan y ia Ławryn Iwan Dykowyckie, ziemiane hospodarskyie powetu Pinskoho pry nem buduczaja, ziemiane powetu Pinskoho, soznawaiem sym naszym intromissyiinym kwytom, iż roku tepereszneho tysecza szescsot trydeat dewiatoho, misiaca oktobra trynadcatoho dnia, za prydanіem od ich myłosty panow sudowych zemskich powetu Pinskoho, tut w meste Pinskom byłem w sprawie welmožnoie ieie myłosty pany Rainy z Hoszcza Hostskoie Mykolaiewoie

Lwowoie knehyny Solemerecoie, kasztelanowoie Smolenskoie y syna ieie myłosty, a icho myłosty pana Jana Władysława Solomereckoho, marszałka powetu Pinskoho, kotoryie ich myłost osoby wysz meneniyie wedłuh lystu dobrowolnoho funduszu y zapysu swoieho weczystoho, wodłuh nadanja starożytnych prodkow swoich w meste swoim Wysocku w powete Pinskom leżaczom, ne odyimuiuczy z ruk sweszczennykow cerkwy w tom meste buduczoie założenia Uspenyia Pre-swetoy Bohorodycy, tak gruntow zdawna na tuiu cerkow nadanych, to iest u sweszczennyka Danyela Fedorowycza protopopy Wysockoho tamoszneho y sweszczennyka Wasyliia Charłamtyiewycza y dyakona Eustafyia Matfeiewycza y panamara pry toy cerkwy buduczoho, tuiu fundacyiu od prodkow ich myłosty na tuiu cerkow Wysockuii nadaniu, lystom swoim utwerdyły y zmocnyły, do ktoroie cerkwy pryselenia w tom meste ohorody, sady, nawozy, grunty oromyie y ne oromyie, senożaty popławnyie y bołotnyie, derewa bortnyie y wszelakych pożytkow z derżania ich ne beruczy, pry dawnom derżaniu ich zachowawszy, wedłuh lystu zapysu swoieho to wse otcu protopope, sweszczennyku y dyakoniu Wysockomu prez mene ienerała y storonu szlachty podały y postupyły, a pry tom seło Weżycy w powete Pinskom leżaczoie, przed tym do zamku Wysockoho prysłuchaiuczoie, z poddanymy, ich żonamy, detny y maietnostiamy, służbamy, podatkamy hroszowymy y medowymy y z ich gruntamy y zo wsimy pożytkamy do toho seła należaczymy weczne zrekszyse y nyiakocho sobe y potomkom swoim do tych gruntow y seła Weżycy prystupu y władzy ne zostawuiuczy, wodłuh lystu dobrowolnoho weczystoho zapysu funduszu prodkow swoieho prez mene ienerała y szlachty podały, o czom szyrey w tom zapyse ich myłosty iest opysano. Jakoż ia ienerał z toiu storonoju szlachtoiu w to wse, iakose wyszey pomenyło, za dobrowolnym pozwoleniem

od ich myłosty osob wysz menowanych tak w tyie hrunty jako y seło Weżycy, w poddanyie y wsi pożytki do toie cerkwy prychodiaczyie, wodłuh lystu ich myłosty sweszczennykom cerkwy Wysockoie danoho, pomenenym sweszczennykom teperesznym y sukcesorom ich do derżania y weczystoho używania podał, czoho nam ienerału y storone szlachte nycto ne boronył. I na to daiemo ses nasz uwiaczey intromissyiny kwyt ku zapysaniu do knyh zemskich Pinskich, pod peczatny naszymy y z podpysom ruki mene ienerała. Pysan roku, misiaca y dnia wysz pysanoho. Andrey Saczkowski ienerał rukoiu. Y toie soznanie ienerałowu y storony szlachty y kwyt ich intromissyiny do knyh zemskich powetu Pinskoho iest zapysano, z kotorych y ses wypys pod naszymy peczatny y z podpisom ruki mene pysara sweszczennykom Wysockim iest wydan. Pysan u Pinsku. U tego ekstraktu ziemskiego powiatu Pinskiego intromissyiny, przy pieczęciach dwóch ziemskich sędziowskiej y podsędkowskiej na kustodyi wycisnionych, podpis ręki w. pisarza ruskim piśmie iako też na ostatniey stronicy pod wyż wyrażonemi pieczęciami korrekta I. P. regenta his exprimuntur verbis (L.S.) (L. S.) Władysław Protassowycz pysar. Korygował Stojanowycz. Ktory to takowy ekstrakt ziemski Pinski intromissyiny za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę per oblatam do akt iest do xiąg grodzkich powiatu Pinskiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1779 годъ, № 13084. л. 139—140.

№ 214—1841 г. Апрель 8 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ отъ Лаврентія Николаевича Ярмаховича въ пользу Дрогичинскаго православнаго Преображенскаго монастыря.

Judicium bannitum advocatiale celebratum in Drohicin feria sexta post fe-

stum sancti Francisci confessoris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragésimo primo, in praesentia generosi Lamberti Groth advocati nec non famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, Andreae Olesnicki, Thomae Szasikowicz, Jacobi Zaborowski, Simonis Gorzychowski, Andreae Plewka, Andreae Szersen scabinorum Drohicensium.

Monasterii Drohicensis donatio.

Comparens coram officio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus honestus Laurentius Jarmachowicz, filius olim honesti Nicolai Jarmachowicz, civis Drohicensis Zabuscensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse totam et intergam sortem suam haereditariam paternam in horto dicto Busławczyński, se erga alios fratres suos et sorores spectantem, videlicet quinque sulcis per tria stadia tendentem in latum et longum, prout se in suis metis et limitibus protenditur, ecclesiae monasterii Transfigurationis Domini eiusque confraternitati ibidem fundatae, inter metas Joannis Jermuchowicz fratris sui ex una et eiusdem monasterii ex altera parte sitam, cum sepibus eidem horti adiacentibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando, perpetue et in aevum dedit, donat et voce irrevocabili perpetuo inscripsit. Ex nunc eidem ecclesiae seu monasterio ac eius confraternitati intromissionem realem cum pacifica possessione in eundem hortum acceptandam admittendo inscribendoque se cum suis successoribus eosdem donatorios in praemissis bonis, per se donatis, ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solusque non iniuriari sub damnis juris Magydeburgensis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et perempta coram officio advocatiali seu consulari civili Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus,

appellationibus, evasionibus, arestis, praescriptionibus fatalis praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zelazowski, palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni praefatos donatorios in praemissa bona eisdem per superscriptum recognoscentem modo perpetuae donationis inscripta, in fundis civilibus Drohicensibus Zabuscensibus sita, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534. л. 441, 449—450.

№ 215—1641 г. Апрель 15 дня.

Жалоба діакона Дрогичинской Преображенской церкви о. Кипріана на дворянина Іоанна Колачковскаго о насиліи и грабежѣ во время объѣзда прихода съ крестомъ.

Actum in castro Regio Drohicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini 1641.

Diaconis religionis graecae protestatio.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohicensia personaliter veniens religiosus Cyprianus actu diaconus rytus et religionis orthodoxae graecae, coram eodem officio et actis sollemniter et lugubriter quaestus et protestatus est in et contra generosum Joannem Kolaczowsky, factorem Bartkoviensem, tum nobilem Joannem Krynsky servitorem eiusdem generosi Kolaczowsky ideo, quia ipsi et praesertim generosus Kolaczowsky, non contentus eo, quod antea eidem protestanti et servitoribus ecclesiae ruthenicae Drohicensis tituli Transfigurationis

Christi Domini equum coloris sarro-
waty valoris centum florenorum polonica-
lium cum curru et colopendiis aliisque
multis rebus in eodem curru existentibus
recepit, nunc iterum feria sexta post do-
minicam Conductus Paschae proxime
praeterita, dum idem protestans in villis
Rudniky, Wasilewo et aliis parochiae suae
propriae apud subditos earundem villarum
pauperisavit et elemozinabat, effigiumque
crucis Christi ad osculum hominum ru-
thenorum iuxta consuetudinem et veterum
usum portabat, idem Krynsky jussu, sci-
tu ac mandato memorati generosi Kolacz-
kowsky, domini sui, in eundem protestan-
tem, hominem pacificum, iam ad mansio-
nem suam cum elemozina ex petitione re-
vertentem, in via libera, in villa Korezewo
impetuose irrui, protestantem verbis tur-
pibus, obscenis, statum ipsius spiritualem
laedentibus affecit; postmodum currum
cum elementis certis vitae, pisorum unum
cum medio coretum, tritici sancos tres,
silliginis hyemalis coretos tres, farinae co-
retos duos cum medio, hordei coretos
duos, avenae coretos tres, ciceris core-
tum unum, siemienia konopnego szanek,
jagel garcy trzy, ovorum sexagenas sex,
peliceum ugrinum pecuniae paratae flo-
renum unum violenter recepit et nobilem
Joannem Gotowicky famulum et zacristia-
num eiusdem ecclesiae ruthenicae Zabus-
censis convulneravit et multa absurda per-
petravit. Ad extremum, Crucem, in qua
imago passionis Christi depicta erat, a
protestante extorsam in terram provectam
pedibus conculcavit et confregit in nihi-
lumque redigit, de quo contra ipsos ite-
rum protestatur. In cuius protestationis
verificationem idem protestans common-
stravit officio praesenti effigiem crucis
cum imagine passionis Christi in eadem
depicta per suprascriptum Krynsky con-
fractum, quam officium praesens vidit et
suscepit. Et hic idem suprascriptus nobi-
lis Joannes Gotowicki eidem officio praesenti
capitaneali castrensi Drohicensi mon-
stravit vulnera, quae officium praesens

vidit et suscepit, videlicet in fronte et fa-
cie partis dextrae quinque devulsa cute,
pro quorum illatione Nobilem Joannem
Krynsky inculpavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда за
1638—1648 г. № 9571, л. 314—15.

№ 216—1641 г. Юля 16 дня.

Объявление вознаго объ осмотрѣ луга, ско-
шеннаго рабочими Дрогичинскаго Преобра-
женскаго монастыря.

Actum in Drohicin coram officio ad-
vocatiali civili Drohicensi feria tertia post
festum sanctae Margarethae virginis pro-
xima anno Domini 1641.

Ex parte Monasterii relatio.

Coram officio praesenti advocatiali
Drohicensi personaliter comparentes fa-
mati Andreas Plewka et Jacobus Zabo-
rowski, scabini iurati, palam recognove-
runt, quia ipsi die actus hodierni conde-
scendendo ad fundum seu prata ex oppo-
sito mansi Monasterialis Drohicensis Za-
buscensis iacentem, ibidem ex obductione
venerabilis famati Demian Wołosowicz vi-
derunt et conspexerunt in fundo seu pra-
to civili eiusdem proprio fenum ad cur-
rus quinque confalcastratum per servito-
res venerabilis Pachonii Packowski ihu-
meni monasterii Drohicensis receptum et
in horem monasterialem inductum et
receptum esse, de quo eandem suam re-
lationem de praemissis fecerunt.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за
1636—1644 г. № 10534 л. 436—7.

№ 217—1641 г. Ноября 7 дня.

Довѣренность игумена Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомія Пацковскаго на веденіе всѣхъ гражданскихъ дѣлъ, выданная Стефану Пудковскому и Лукѣ Воленскому.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali celebrato in Drohicin feria sexta ante festum sancti Martini Pontificis proxima anno Domini 1641.

Monasterialis plenipotencia.

Comparens personaliter coram officio praesenti advocatiali Drohicensi honorabilis Pachomius Packowski Ihumen et praezibiter monasterii Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse in suos veros et legitimos plenipotentes nobiles et famatos Stephanum Pudkowski et Lucam Wolienski ad omnes et singulas causas suas seu monasteriales in omni iudicio et officio advocatiali et consulari civili Drohicensi, tam ex actoratu et reatu suis habitas et habendas elegit et constituit, dans et concedens eisdem plenipotentibus suis omnimodam potestatem easdem causas defendendi, promovendi, decreta quaevis suscipiendi, quicquid vero per praefatos plenipotentes suos gestum fuerit, pro rato et grato susceptat, hac sua recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534 л. 469, 470.

№ 218—1641 г. Ноября 7 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Дрогичинской Николаевской церкви отъ жителей г. Дрогичина Илковичей и Федоровича.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali celebrato in Drohicin feria sexta ante festum sancti Martini Pontificis proxima anno Domini 1641.

Ecclesiae S. Nicolai donatio.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus famati Andreas Ilkowicz et frater eius germanus Troc, cives Drohicenses Zabuscenses et Timosz Fiedorowicz seu Pinda, sani mentibus et corporibus existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi, ducti amore cultus Divini erga ecclesiam Sancti Nicolai in Drohicin sitam et fundatam, eidem ecclesiae et confraternitati ipsius totas et integras sortes suas mobiles et immobiles in area et domo dicta Woronikowskie, in platea Rutenica civitatis Drohicensis sitas et existentes, se videlicet Trocikowicz post olim honestam Anastasiam Trocikowna sororem germanam steriliter decessam, praefatus vero Pinda post olim Laurentium Woronik et eandem Trocikowna jure naturalis successionis spectantes et concernentes, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, perpetue et in aevum dedit, donavit et irrevocabiliter inscripsit. Ex nunc praefatae ecclesiae eiusque prezbiteris ad praesens et in posterum existentibus intromissionem realem cum parata possessione acceptandam in eadem bona admittendo inscribendoque se praefatam ecclesiam in praefatis bonis tueri, defendere sub damnis juris Magydeburgensis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et peremptoria coram officio aut iudicio consulari seu advocatiali civili Drohicensi

responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, arestis praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zeliawski, palam recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad aream et domum Woronikowskie, ibidem praefatam ecclesiam et praezbiterum eius ac fraternitatem in praemissa bona modo suprascripto perpetuae donationis inscripta, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 469, 473.

№ 219—1642 г. Февраля 11 дня.

Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Анны Скіяновой своей дочери Аполлоніи, бывшей възамужествѣ за священникомъ Дрогичинской церкви о. Стефаномъ Кучинскимъ.

Actum in Drohicin coram officio Advocatiali civili Drohicensi feria tertia ante festum sancti Valentini martyris proxima, anno Domini 1642, in praesentia famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, Laurentii Dubinski consulis, Andreae Plewka, Jacobi Zaborowski scabinorum Drohicensium.

Praezbiterisae Drohicensi donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus Advocatilibus Civilibus Drohicensibus honesta Anna, relicta consors olim Joannis Skiian, oppidani Drohicensis, cum consensu famati Laurentii Dubinski consulis hic idem stantis et ad infrascripta libere consentientis, sa-

na mente et corpore existens, publice recognovit, quia ipsa honestae Apoloniae Skiianowna, filiae suae, uxori vero honorabilis Stephani Kuczynski, praezbiteri sancti Nicolai ritus graeci et ipsius successoribus omnia et singula bona sua mobilia et immobilia in areis, hortis, aedificiis paternis et maternis et acquisitis (excepto tantum pro se campo), cum omnibus attinentiis et pertinentiis, nihil pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, in fundis civilibus Drohicensibus sita, perpetuae et in aevum dedit, donavit et irrevocabiliter inscripsit, ex nunc illi intromissionem cum parata possessione acceptanda admittendo inscribendoque se eandem donatricem ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solaque non iniuriari sub damnis iuris Magydeburgensis simpliciter absque corporali iuramento taxandis et peremptoria coram officio advocatiali civili Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibusque praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zeliawski, palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni in praemissa bona per recognoscentem praefatae filiae suae donata et perpetuo inscripta vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 495.

№ 220—1642 г. Сентября 7 дня.

Два документа къ исторіи Сѣрочинской церкви А) объявленіе вознаго о врученіи повѣстки по дѣлу священника Сѣрочинской церкви съ супругами Менжинскими и В) фондушъ сей церкви.

А)

Actum in castro regio Drohicensi sabato in vigilia festi Nativitatis B. M. V. anno D. 1642.

Poponis de Syroczyn relatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Drohicensibus personaliter comparens ministerialis generalis regni providus Lucas Mrozyk authenticus et iuratus publice recognovit, quia ipse copiam citationis literalis sub integro titulo sacrae regiae maiestatis scriptae, sigillo terrestri Lublinensi obsignatam pro iudiciis Tribunalicij regni Lublinensibus servientem et terminum a positione praesentis citationis in duabus septimanis praefixum habentem ex parte et ad instantiam reverendi Stephani, poponis ecclesiae ruthenicae de Syroczyn actoris contra nobilem Samuelem Menzensky et Helisabetham Zaleska coniuges maritatos quidem cum mariti ipsius tutoris coniugalis assistentia citatos, pro poenis in constitutionibus regnis descriptis per ipsos succubitis ratione per ipsos in contrarium earundem constitutionum actori de civitate Janoviensi per villam Menzenyno domum suam Seroczyn proficiscenti equi coloris *myszatey* in vim cuiusdam inusitati theloni receptionis et exinde poenae succubitionis citatione ipsa de praemissis latiore—feria quinta post festum Sancti Bartolomei Apostoli proxime praeterita in bonis Menzenyno domo citatorum posuit et de positione ipsismet citatis, ut est iuris, publicavit. De quo suam fidelem relationem fecit.

В)

Oblata foundationis ecclesiae Ruthenicae Sierocinensis.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Drohiciensia personaliter veniens honorabilis Stephanus Wierzbowicz, prezbiter ecclesiae ritus graeci Sierocinensis reproduxit eidem officio praesenti literas foundationis eidem ecclesiae servientes, manu propria magnifici Nicolai Kiszka, capitanei Drohiciensis subscriptas et sigillo obsignatas, petens easdem per officium praesens suscipi et in acta ingrossari permitti, quod ab officio obtinuit, cuius foundationis et verba et tenor eiusmodi sequitur.

Mikołay Kiszka na Ciechanowcu, starosta Drogiczky. Wszytkiem poddanym moiem we wsi Seroczynie mieszkaiacem wiary ruskiej wiadomo czynie y rozkazuie tym moiem przywyleiem, izem dal popowi Ruskiemu we wszy Seroczynie przy cerkwy Nalezienia Krzyza Swietego mieszkaiacemu, na imie Jaczkowi Wierzbowicowi y iego potomkom albo successorom, ktorzy po nim przy tey cerkwy mieszkac beda, we wszy Seroczynie dziesieczne, ktora zdawna byla dawana przed tem do cerkwie Łozowskiej, tho iest z kozdey włoki po kopie zboza oziminy, a to z tey przyczny, izescie nie dawali terazniejszych czasow, any do cerkwie Łazowskiej, any do tey moiey cerkwy Nalezienia Krzyza S., ktora iest przez tego pomienionego Jaczka Wierzbowicza za pozwoleniem y przywyleiem moiem zbudowana, w ktorey wy sacramentow swietych według wiary waszey uzywacie y Słowa Bozego sluchacie, gdyz lepiey cerkiew swoje blyskaj podpomagać, anizeli dalsze, a do tego inszych panow y wam bedzie blizey w cerkwy swey bywac y wiary swoiey potwierdzenie miecz Panu Bogu sluzacz. Ktore wszytkie rzeczy y rozkazanie moie abyscie koniecz-

nie wypełnili y iemu tho co się na tem przywileiu zawiera wiecznemi czasy oddawali pod wyną moią na każdego wkładając, gdzie by sie wazyli inaczey czynić, a tego nie wypełniacz dziesiącią grzywien polskich pieniędzy. A dla lepszego swiadectwa tedy do tego przywileiu pieczęć swą przyczysnąc rozkazałem y ręką swą własną podpisał. Datt die ultima May w Ciechanowcu, anno Salutis humanae millesimo quingentesimo nonagesimo sexto. Mikołay Kiszka starosta Drogiaczky ręką swą.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1641—1643 г. № 9574, л. 573—4 А)

№ 221—1642 г. Ноября 7 дня.

Отсрочка въ уплатѣ пени священникомъ Николаевской церкви гор. Дрогичина.

Judicium bannitum advocatiale civile Drohicense celebratum in Drohicyn feria sexta ante festum Sancti Martini Pontificis proxima, anno Domini 1642.

Praezbitero Drohicensi dilatio.

In causa per nobilem Stephanum Pudkowski, in civitate Drohicensi possessionem certam habentem actorem, honorabili Stephano Kuczynski praezbitero Sancti Nicolai ritus graeci et Apoloniae Skiiannowna invice coniugibus maritatis, cum mariti ipsius assistentia, secundo post obtentam poenam contumaciae vigore iuris retractus seu propinquitatis citatis ad tollendam et recipiendam summam pecuniariam, si quam ipsi iuste liquidata summa juramento praetenderint habere in medio manso cum actore indiviso per famatum Alexandrum Pudkowski, consulem Drohicensem fratrem actoris, alienato inseriptam in fundis civilibus Drohicensibus sito, alias propositione et citatione actoris de praemissis latiore instituta, iudicium

praesens bannitum advocatiale civile Drohicense ex controversia partium actoreae per se personaliter, citatae vero praezbitero per se personaliter comparentium, ad affectationem partis citatae eidem dilationem ad producendam evasionem ea in causa obtentam hinc per quindennam dedit et concessit partibus terminum utrisque citatae videlicet ad satisfaciendum dilationi suae, actoreae vero ad ulterius coram se iuridice procedendum conservando peremptorium, salva tamen contradictione actori contra eandem evasionem obtentam reservata.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. л. 527, 530—31.

№ 222—1643 г. февраля 16 дня.

Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Стефана Жерчинскаго и его жены въ пользу священника Николаевской Дрогичинской церкви о. Стефана Кучинскаго.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria secunda post festum sancti Valentini martyris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio.

Praezbiteri ritus graeci S. Nicolai donatio.

Coram officio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus comparentes personaliter famati Stephanus Zerzynski et Lucia Boratynska coniuges cives Drohicensis, ipsa quidem Lucia cum consensu et assistentia eiusdem mariti sui, sani mente et corpore existentes, publice recognoverunt, quia honestae Apoloniae Skiiannowna, consorti honorabilis Stephani Kuczynski, praezbiteri Sancti Nicolai ritus graeci et ipsius successoribus bona sua videlicet braseatorium cum area in eadem constructum dicta Jaro-

szowskie ac fundo et arboribus fructiferis in praefato braseatorio pertinentibus, circa viam de civitate ad molendinum tendentem ex una et successorum olim Alberti Kostkowiez ac monialium conventus Drohicensis sub nomine Plebanali hic in fundis civilibus Drohicensibus sitis, a famatis Laurentio Dubinski et Anna Jakusiowna coniugibus modo donatorio acquisitis, tum et cum sepibus salicibus circum circa eundem braseatorium existentibus omnibusque attinentiis et pertinentiis, nil pro se suisque successoribus reservando, perpetue et in aevum dedit, donavit, inscripsit et irrevocabiliter resignat pura, mera sincera et irrevocabili donatione, intromissionem ipsi ex nunc in eadem bona seu braseatorium per officium competens admittendo inscribendoque se cum suis successoribus eandem donatariam et eius posteros ratione praemissorum ab omnibus personis propinquis et remotis sexus et status cuiusvis existentibus per et ultra praescriptiones juris Maydeburgensis tueri, defendere, intercedere solique non iniuriari sub damnis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et perempta coram officio consulari sive advocatiali civili Drohicensi responsione nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus motionibus et eorum prosecutionibus evasionibusque praemissorum evadendo.

Et hic idem personaliter comparentes famati viri Simon Gorzychowski et Jacobus Zaborowski, scabini iurati officii praesentis una cum praecone civili honesto Stanislao Zaleski publice recognoverunt se die actus hodierni ad bona suprascripta braseatoriumque condescendisse ibidemque suprascriptam Skiianowna in eadem bona ipsi per memoratos recognoscentes modo praemisso resignata, vigore eiusdem resignationis intromississe, possessionem pacificam contulisse, nemine contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10531, л. 537, 539—40.

№ 223—1643 г. Марта 23 дня.

Замѣнная запись на земельные участки между Даниломъ Баумомъ и священникомъ Стефаномъ Кучинскимъ.

Actum in Drohiciu coram officio advocatiali civili Drohicensi feria secunda post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio.

Daniel et poponis commutatio.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus famatus Daniel Baum et Barbara Mezenska coniuges ex una, et honorabilis Stephanus Kuczynski et Appollonia Skiianowna coniuges ex altera partibus, maritatae cum assistentia maritorum, sani mentibus et corporibus existentes, palam libereque recognoverunt, quia ipsi sibi mutuo bona certa, videlicet Baum et consors ipsius honorabili Kuczynski et consorti ipsius hortum suum proprium sub monte plebanali situm, modo donatorio acquisitum, prout in se habetur et extenditur, cum omnibus utilitatibus dat, donat, commutavit perpetuo. Similiter quoque et honorabilis Kuczynski cum consorte sua suprascripto Baum et consorti ipsius bona pro bonis, videlicet hortum Serowczynski inter metas eiusdem Baum ex una et Pietrasowskie ex altera partibus longum a aedificiis Baum ad fluvium Bug, hic in fundis civilibus Drohicensibus situm cum omnibus utilitatibus, fructibus itidem dat, donat, commutavit perpetuis temporibus, ex nunc sibi ab utrinque in eisdem bonis commutatis intromissionem realem officiose acceptandam libere admittendo inscribendoque se cum suis successoribus ab omnibus personis tueri, evincere et intercedere, idque per omnes praescriptiones juris Magideburgensis, sub damnis simpliciter taxandis et edicendis et peremptoria coram officio

consulari sive advocatiali civili Drohicensi responsione, nullis dilationibus, motionibus et earum prosecutionibus praemissis evadendo.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534. л. 544, 545—6.

№ 224—1643 г. Мая 25 дня.

Фундушъ Лѣсковичской церкви, Пинскаго уѣзда.

Запис пана Ивана Зябки на церковь Лесковицкую.

Лета от нароженя сына Божего тысяча шестсот сорокъ третего, мѣа июня шостого дня.

На роках судовых земскихъ о святой Тройцы рымском святе прыпалых и у Пинску судовне отправованых, перед нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судью, Владыславомъ Протасовичомъ подсудкомъ, а Якубомъ Окгородинскимъ писаромъ, врадниками судовыми земскими повету Пинского, постановившысе очевидно у суду земляни гдрекый повету Пинского пан Иванъ Зябка, положившы листъ добровольный вечыстый фундацыйный запис отцу Никонору Токаревскому священникови Лесковицкому, на реч в томъ листе фундушу описаную, данный и належачый, которого во всемъ ствердивъшы устнымъ сознанемъ своимъ, просилъ, абы прынят и до книгъ земскихъ повету Пинского уписан был. Мы врад тот листъ прынявши и чытаного выслухавшы до книгъ уписат есмо велели и вписуючы слово од слова так се в себе маест.

Я Иванъ Гаврыловичъ Зябка, земляни гдрекый повету Пинского, чыню ведомо и визнаваю сам на себе тымъ листомъ добровольнымъ вечыстымъ записомъ, кому бы того ведати належало, тепер и на потомные часы, ижъ што еще в року тысяча шестсот двадцат шостомъ в маестности моеи Лесковичахъ, в повете Пинскомъ,

церковь заложеня Пречыстое светое также Или светого и Михайла архангела светого коштомъ моимъ побудовавъшы, на выховане свесченика кгрунту оромого полволоки, а сеножати особно моркгов два надалемъ, которого фундушу на церковь мою меноваую Лесковицкую кгрунту от мене наданого до сего часу не моглем до того прийти писмомъ варовати, теды упатруючы я, абы отмена якая, яко звыкло бывати, по жывоте моемъ не была, тымъ записомъ моимъ варую и вечне записую тую давно през мене отданую на церковь Лесковицкую полволоки кгрунту и сеножати записую и меновите тые кгрунты в семъ записе моемъ выражаю, то ест наприод на Подлиховичю третинниковъ на чотыры, обь между з Зубькомъ, с Кизиковцами и Счелковцами, поддаными ея милости пни Новгородское, другое поле у Яселевич от стени до гостинца Пинского, обь между кгрунтовъ пна Моисея Колба, коморника Пинского, третинниковъ на полтора, третее поле у Соснова Груда Светковъщына, третинниковъ на два, от стежки Щокоцкое до выгона, о поле Щурково и обь между Якимчыка опираетсе, четвертое поле за Ляховымъ бродомъ третинниковъ на два, а на моркгъ тамже сеножати, обь между з Рабкомъ и с Петрукомъ поддаными ея млсти пни Новгородское, пятое поле тамже в другомъ месцу в Ставищахъ, недалеко Ляхова Брода, з сеножатию третинниковъ на два, обь между с Петрукомъ и Ждановичомъ поддаными ея млсти пни Новгородское и пна Белого, полишура поля на врычыцу на Надаткахъ, третинниковъ на три, концами однимъ по дорогу Дружыловскую, а другимъ от поля Якубович, а боками от Ображея, которыхъ кгрунтовъ свесченикъ тое церкви Лесковицкое вечне держати и ужывати спокойне маест также и торговое празниковъ выи менованыхъ свесченикъ тамошыйный Лесковицкый вечне заживати на вино и ладан то оборочати повинен, а я вже Иванъ Зябка, малжон-

ка моя, ани сынове мое и ништо ин-
 шый от даты того листу моего з держе-
 ня и ужывани тое полволоки кгрунту и
 сеножатыхъ в браню торгового от цер-
 кви Лесковицкое отыймовати и пере-
 шкоды чынити не маю и не мают и веч-
 не николи не порушне тое надане мое
 пры церкви Лесковицкой зоставати ма-
 ет. А если бы хто колвек тот кгрунт от
 мене на церков Божую записаный оде-
 мовати важыл и перешкоду якую кол-
 век в ужыванью кгрунтов и сеножате-
 й и браню торгового чынил, теды волно
 будет держачому тое церкви свещенику
 правне доходит, также и я Зябка каждо-
 го в тую данину мою вступуючого, хто-
 бы то от церкви Божое Лесковицкое
 одыймовал, на суд Божый страшливый
 позываю. И на то я Зябка далемъ сес
 мой листъ запис вечыстый фундуш свеще-
 никови Лесковицкому теперешнему
 отцу Токаревскому и каждому по нем
 наступуючому свещенику, под печатю и
 и с подписом руки моее, также под пе-
 чатми и с подписами рук их млсти па-
 нов прыятелей моих, земян гдрскихъ по-
 вету Пинского, от мене очевисто пропо-
 ных на подписахъ нижей менованых.
 Писан в Лесковичах, року тысеча шест-
 сот чотырдесят третего, мца мая двад-
 цат пятого дня. У того листу пры печат-
 тях подпис рук тыми словы. Иван Зяб-
 ка рукою власною. Jako proszony pieczę-
 tarz od pana Iwana Ziabki Alexander
 Orda ręką swą. Jako pieczętarz proszony
 od iegomości pana Ziabki Moysiey Kołb
 komornik Pinski ręką. Proszony pieczętarz
 Jan Tur Zubacki ręką własną. Который
 тот листъ фундацыйный запис за проз-
 бою пна Ивана Зябки до книгъ земскихъ
 повету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинского земскаго суда за
 1643—1644 г. № 13206, л. 88 обр. 89.

№ 225—1643 г. Юля 13 дня.

Жалоба священника Михайловской церкви
 села Городна о. Ісання Готовицкаго на
 братьевъ Буяльскихъ объ оскорбленіи и
 побояхъ нанесенныхъ ему и его слугъ.

Actum in castro regio Drohiciensi fe-
 ria secunda ipso festo S. Margeretae Vir-
 ginis anno Domini 1643.

Honorabilis praezbiteri Grodecensis ri-
 tus graeci protestatio.

Ad officium et acta praesentia castren-
 sia Drohicensia personaliter veniens ho-
 norabilis Joannes Gothowicki, praezbiter
 ecclesiae sancti Michaelis ritus graeci vil-
 lae Grodecensis, cum dolore nimio quae-
 stus et protestatus est gravique cum quae-
 rella deposuit contra nobiles Stanislaum
 et Janusium Buialskie, fratres germanos,
 filios olim Vincentii Buialski in eo, quia
 ipsi in contemptum status ipsius, non ob-
 servata pace publica, in vilipendium le-
 gum, eundem protestantem et famulum
 ipsius, nil mali a quopiam eveniri speran-
 tem, die dominico actus praeterito, potu
 obruti, domum suam villae Grodek de
 oppido Sokolow nundinis certis negotiis
 suis peractis proficiscentem, praeoccupata
 eadem via in campis bonorum Sokolow,
 primum verbis inhonestis, turpibus, ho-
 norem tangentibus dishonoravit, flagella-
 verunt et vulnera intulerunt, prout verifi-
 cando praemissa idem protestans ostendit
 officio praesenti vulnera in scapula dextra,
 duo vulnera cruenta cum tumefactione
 nimia, et lividina, pro quorum illatione
 suprascriptum nobilem Stanislaum Buial-
 ski inculpavit. Tandem honestus Nicolaus
 Mackowicz famulus ipsius itidem officio
 praesenti ostendit vulnera circa dominum
 suum illata, unum in capite tumefactum
 cum lividine, alium in digito medio ma-
 nus dextrae detrusum. . . . item
 digitum medium manus sinistrae tume-

factum. Pro quorum illatione eundem nobilem Stanislaum Buialski inculpavit.

Из поточной книги Дрогичинского гродского суда за 1641—3 г. 9574, л. 1030.

№ 228—1643 г. Юля 29 дня.

Инвентарь им. Мильчъ, Ошмянскаго уѣзда, и принадлежавшихъ къ нему сель съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Akt ekstraktu Trybunalskiego inwentarza na majątność Milecz służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt szóstego, miesiąca Februarii siedmnastego dnia.

Przed aktami grodu pttu Oszmianskiego w Postawach lokacyą mającemi, stanowszy osobisto wozny I. kr. msci Wdztwa Wilen. Wawrzyniec Palczewski opowiadał, prezentował y do akt podał ekstrakt inwentarza w Trle głównym W. X. Litt. przyznanego na majątność Milecz służącego, z ksiąg Tblu gł. W. X. Litt. wydanego z obliteracyami na kilku kartach pokleionemi y dopisanymi, przy osobney dołoczoney kopij tymże charakterem co y ekstrakt pisaney, na pomienioną majątność Milecz służący y należący, który podając do akt prosił, aby pomieniony ekstrakt ze wszelką w nim inserowaną rzeczą był do ksiąg głównych spraw wieczystych pttu Oszm. przyjęty y wpisany, iakoż my ony przyiwszy od słowa do słowa w księgi wpisując tak się w sobie ma.

Wypis z knih hołownych Trybunalnych u Wilni odprawowanych.

Leta od narożenia Syna Bożoho tysiącza szestsot sorok tretiego, miesieca Ijulia dwadecat dziewiatoho dnia.

Pered nami sudiami hołownymi na Trybunał u Wielikom kniastwie Litowskom z wojewodztw zeml y powietow na rok tepereszni tysiecza szestsot sorok treti obranymi, postanowiwszye oczewisto u sudu

ieho miłost pan Stefan Chronstowski, instygator Welikoho kniastwa Litowskoho, pokładał y przyznał inwentar swoy dobrowolny wodłuh prawa sprawlenny, dany y należaczy wielmożnomu ieho miłosti panu Janu Rudominie, Kasztelanu Nowhorodzkomu, na recz mienowitie w niem pomienieniu, prosieczy, aby tot inwentar do knih Hołownych Trybunalnych był wpisany, kotory upisuiuczy u knihi słowo do słowa tak sie w sobie maiet.

Inwętarz majątnosci Milecza w roku tysiąc szescset czterdziestym trzecim spisany, ze wszystkimi poddanymi, żonami ich y dziecmi męskiego rodzaju iako w miasteczku Mileczy tak y w siołach do dworu Mileczanskiego należącymi.

Dwor Mileczanski.

Wrota do dworu wiezne, z tarcie sosnowych robione, z krzyżowaniem na wierzchu, gwóździami żelaznymi przebijane, w wierzei w wierzchu pięty szyną żelazną przybito, przy nich fortka na zawiasach z kłamką y z kołkiem żelaznym u wrot zasowka żelazna; wszedszy w dwor po lewey ręce kuchnia, drzwi do niey na biegunach, komin z gliny lepiony, stol z tarcice sosnowey, ławy dwie, komora bokowa, izba biała, drzwi na biegunach, okien szklannych trzy połuczonych, piec kafli białych, kominek przez połap wywiedziony; z tey izby komora, drzwi na biegunach, ława iedna; ta kuchnia dranicami nowo kryta. Dom wielki, drzwi do sieni na zawiasach, wszedszy po lewey ręce izba biała, drzwi stolarskiey roboty na zawiasach z zaszcępką y kłamką, okienic cztery na zawiasach z zaszcępkami, piec zielony polewany, stoły dwa, zedlik ieden, z tey izby komora bokowa, drzwi stolarskiey roboty na zawiasach z zaszcępką y kłamką, w tey komorze piec zielony polewany, z kominkiem przez połap wywiedziony, okiennic dwie, iedna na zawiasach, druga bez zawias, zedel ieden, zedlikow małych trzy; z tey komory alkierz, do niego ganeczek tarcicami pierzony, drzwi stolarskiey roboty, z dwiema zaszcępkami

mi, u tego alkierza okiennic trzy na zawiasach z zaszczepekami, z tego alkierza na ganek drzwi stolarskiej roboty na zawiasach z zaszczepekami, ganeczek z balasami; z teyże komory komorka potrzebna, drzwi na zawiasach z zaszczepeką, ta izba y komora cegłą wymoszczone; druga izba na przeciwko drzwi na zawiasach z zaszczepeką y klamką, ław trzy, piec zielony polewany z kominkiem przez połap wywiedzionym, okiennic cztery, dwie na zawiasach, a dwie bez zawias, z tey izby komora, drzwi na zawiasach z klamką y z zaszczepeką, okno szklanne potłuczone, okiennica bez zawias; z tey izby alkierz, u niego ganeczek z balasami, drzwi na zawiasach z zaszczepeką, ta izba y alkierz tarcicami wymoszczone; izdebka bokowa, do niey drzwi na zawiasach, piec zielony polewany, ław dwie, zedlik ieden, okiennica bez zawiasow, ten dom wszystkich gontami kryty. Stajnia, do niey wrota na biegunach z dranic robione, w tey stajni izba biała, drzwi bez zawiasow, piec zielony potłuczony, kominek przez połap wywiedziony; z tey izby komorka bokowa, drzwi bez zawiasow, ta stajnia dranicami kryta, iuż się oszarpała; podle stajni wrota do gumna z tarcie sosnowych robione na wierzchu z krzyżowaniem, domek stary opadły, piwnica z kamieni murowana, drzwi bez zawias, słomą kryta, druga piwnica z drzewa robiona, do niey drzwidwoie, iedne na biegunach z zaszczepeką, drugie na zawiasach z zaszczepeką, słomą kryta; wozownia, wrota do niey z tarcie sosnowych robione z zaszczepeką na biegunach, słomą kryta; swiren, powalusz, na spodzie troie schowanie, u wszystkich drzwi na zawiasach z wrzeciędzami y z zamkami zawieszistymi, w iednym kubłow do sypania mąki cztery, w drugim kubłow dziesięć, w trzecim zasię na zboże, na wierzchu tego powalusza schowanie troie, drzwi na ganku na zawiasach z wrzeciędzem, z zamkiem zawieszistym, drugie drzwi na zawiasach we srzodku z zaszczepeką, ten powalusz dranicami kryty, dwor y sad tynem dębo-

wym y ostrokołem ogrodzony także y ogrod płotem y ostrokołem ogrodzony.

Folwark przy dworze Milezanskim. Wrota wiezne z fortką dranicami kryte; wszedszy po lewey ręce słodownia, wrota do niey na biegunach y drzwi do izby, dranicami kryta, browar, wrota na biegunach, łaznia, drzwi na biegunach, izdebka biała z komorą drzwi na biegunach dwoie, piec białych kafli, okien smolanych trzy, dranicami kryte, kleci dwie, drzwi z zaszczepekami, oboie na biegunach, dranicami te kleci kryte, sernik tarcicami opierzony, tarcicami kryty, stajenka słomą kryta, dom gospodarski z gankiem, w tym domu drzwi czworo na zawiasach, a na biegunach czworo, piecow białych dwa, a piekarniowy ieden, okien szklanych dwie potłuczonych. Obora. Chlewow wszystkich pięć, wrota w nich z dranic, wrota z dworca do gumna z dranic, stajnia w gumnie, odryn drewnianych trzy, a z płota grodzonych odryn trzy, gumno do młocenia zboża z dwiema osieciami, to wszystko słomą kryto, wrota z pola do gumna dranicami kryte, ozerodow przepłotow czterdzieci dwa, to wszystko gumno y dworzec płotem prasłowym ogrodzono.

Miasteczko Milezanskie włok dwadzieścia dwie.

W rynku *cerkiew, do ktorey swieszczennik* trzyma gruntu cromeo włok dwie, tenże w miasteczku trzyma placu trzy, dziak abo sługa cerkiewny trzyma włoki puł, tenże placow dwa y puł.

Dom wiezny karczma, z ktorey wespoł z młynem na Willi, mytem y z karczmą w Kamieniu arędy placą na rok złotych pięćset.

Ulica Połocka. Jan Cuchalczyz woyt z żoną, ma synow trzech: Andrzez, Iwaszko, Siemion, wołow cztery, koni dwa, trzyma gruntu włoki trzec y czwierć, placow dwa. Hryszka Tkacza plac y włoki puł, który był zaszedł z majątności Oszmianskiej do Milezy, tego sobie wymuie. Stani-

sław Czuchalczyz z żoną, syny dwa: Hryszko y Maciusza, wołow dwa, koni dwa; trzyma włoki puł y trzec, plac ieden. Chwiedor Orsnouz, syn ieden Pilip, trzyma włoki trzec, plac ieden. Jakow Oleszycz z żoną, syn ieden Chwiedor, wołow ieden, koni dwa, trzyma gruntu włoki puł y czwierć, plac ieden. Iwan Olexieiewicz z żoną, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, plac ieden. Alchim Olexieiewicz z żoną, syn ieden. Ostafiey, kon ieden, trzyma włoki puł, plac ieden. Jwan, wołow dwa, koni trzy, włoka iedna, plac dwa. Chwiedor Isaiewicz z żoną, syny dwa; Iwan y Stefan, woł ieden, kon ieden, trzyma gruntu włoki puł, plac dwa. Hryszko Isaiewicz z żoną, syn ieden, Marko, koni dwa, włoki puł y czwierć, plac ieden. Jan, Michał y Jakub Szymieniczowie, boiarze abo ziemianie, mają wołow dwa, koni dwa, trzymają włoki puł, plac ieden. Iwan Chodorowicz z żoną, syn Michał z żoną, u tego Michała syny trzy: Jakow, Pawluk y Stefan, koni dwa, włoki trzec, plac ieden. Andrzej Oleszycz z żoną, syn Stefan, woły dwa, włoki puł, plac ieden y puł. Piotr Wołocznikowicz, syn Jakub, kon ieden, włoki czwierć, plac ieden. Woyciech Czaykowski ziemianin z żoną, synow trzech: Tomasz, Jerzy y Andrzej, włoki czwierć, plac ieden y puł. Alexiey Rożycz krawiec, syn Jakow, włoki puł, plac ieden. Łukian Garcarz z żoną, włoki czwierć, plac ieden y puł. Kurian Sleszczycz z żoną, zięć Jan Amewicz, wołow cztery, koni dwa, włoki puł, placow trzy. Marcin Kowal z żoną, syn Iwaszko, włoki trzec, plac ieden, gdzie mieszkał Głowacki, pustosz, włoki trzec, plac ieden. Uboga wdowa plac ieden. Woyciech Litwin z żoną, kon ieden, włoki czwierć, plac ieden. Oponas Kamienski z żoną, synow dwa: Iwan y Wasil, włoki czwierć, plac ieden. Marcin ubogi, plac ieden. Illa Loszaninowicz z żoną, syn ieden. Matwiey, kon ieden, trzyma włoki czwierć, plac ieden. Mikula Škomoroch z żoną, synow cztery: Olexiey, Zachar, Jakub, Siemion, włoki czwierć, plac dwa.

Štaško Litwinowicz, z żoną, koń ieden, włoki puł, plac ieden. Olexiey młynarz wolny przychoży, włoki puł, plac ieden.

Druga pierzeia na tey ulicy Wilenskiey. Stefan Berleż z żoną, syn Chwiedor, woły dwa, kon ieden, włoki puł, plac ieden. Iwan Łoszaninowicz, syn iego Jasko z żoną ma syna Chwiedora, kon ieden, trzyma włoki czwierć, plac ieden. Bogdan Łosianin z żoną, syn Iwan, włoki czwierć, plac ieden. Michał Krawiec ziemianin z żoną, synow pięć: Filip, Krysztof, Chwiedor Andrzej, Chwiedor, kon ieden, włoki dwie trzeci, plac ieden. Maxim, Olexiey, Omellan Jankiewiczowie, bracia rodzeni bez żon, mają wołow dwa, kon ieden, włoki trzec, plac ieden. Maxim Krollewicz z żoną, syn Stefan, kon ieden, włoki trzec, plac ieden. Andrzej Piacianowicz z żoną, włoki czwierć, plac ieden. Mikula Łosianowicz z żoną, woł ieden, włoki czwierć, plac ieden. Mikula Kożemiaczyz, syn Ciszko z żoną, wołow dwa, kon ieden, trzyma włoki puł, plac ieden. Jasko Matysowicz rybak z żoną, wołow dwa, włoki puł, plac ieden. Olexiey Krollewicz z żoną, koń ieden, włoki czwierć, plac ieden. Štaško Hryhorkowicz, synow cztery, Jasko Iwan, Omellan, Stefan, koń ieden, włoki cwiere, plac ieden. Wasko Otrochimowicz z żoną, syn Roman, koń ieden, włoki cwiere, plac ieden.

Rynek. Oles Krostosławski młodzieniec, kon ieden, włoki cwiere, plac dwa. Jakim Zuyko z żoną, synow dwa; Iwan y Jakow, wołow dwa, włoki cwiere, plac dwa. Jakub Słoszczycz z żoną, synow trzy: Wasil, Chwiedor, Olexiey, wołow cztery, koni trzy, włoki puł y cwiere, plac dwa. Wasil, Jakub, Iwaszko wołow dwa, włoki puł, plac dwa. Stefan Moysiejonek poszed precz, żona iego z pasierbem Lewonem, trzymają włoki puł, plac ieden. Jakub Rożycz z żoną, synow pięć: Kondrat, Filip, Stefan, Chwiedor, Iwan, koni dwa, włoki puł y trzec, plac ieden puł. Olexiey Berleż z żoną, synow dwa: Wasil y Ja-

kow, koni dwa, trzyma włoki trzy
cwierci y puł, plac ieden y puł.

Zaułek z Rynku. Iwan Berlez z
żoną, synow czterech: Pawluk, Haw-
ryło, Hryhor, y Wasil, wołow cztery,
koni trzy, włoki puł y czwiece, pla-
cy trzy. Iwan Miechwiedowicz z żoną,
synow dwa: Misko y Hryszko, wołow
dwa, koni dwa, włoki puł, plac ie-
den. Zacharia Olexieiwicz z żoną, sy-
now Iwan y Matwiew, woły dwa, koni trzy,
włoki czwiece, plac ieden, plac pusty y
włoki czwiece, na którym był Pawluk Po-
łujan, poszed precz. Powinnosc tych miesz-
czan z każdego placu po groszy szesc li-
tewskich, osobno z zasciankow y morgow
sianożętnych według dawnego zwyczaju, a
z wlok osiadłych po kop pultory.

Siolo Milcz wlok trzydziesci szesc.
Pierwsza pusta włoka iedna, drugi Dawid
Maximowicz z żoną, kon ieden, włoki
puł, Omellan Ostaskiewicz, syn Piotr, woł,
włoki czwiece, Zacharia Hryszkiewicz z
żoną, kon ieden, włoki cwierc, Chwiedor
Maximowicz z żoną, syn Andrzej z żoną,
u niego synow dwa, Onania y Andrzej,
wołow dwa, koni dwa, włoka iedna, Paw-
luk Misienowicz z żoną, syn Wasko, woły
cztery, koni dwa, włoka iedna, Iwan Paw-
łowicz z żoną, synow dwa, Wasil y Ci-
chan, kon ieden, włoki czwiece, tenże na
czynszu włoki czwiece, Arciuch Iwano-
wicz z żoną, kon, włoki czwiece, pu-
sta włoki czwiece, Chwiedor Szczeszuko-
wicz z żoną, syn Andrzej, kon ieden, wło-
ki czwiece, Michał Szczeszukowicz z żoną,
syn Andrzej, woły dwa, kon ieden, wło-
ki puł, pusta włoki czwiece, Borys Wizi-
kowicz z żoną, wnukow dwa, Jachim y
Wasil Borysowiczy, wołow dwa, kon ieden,
włoki puł, Stefan Borysow zięc z żoną,
synow iego czterech, Wasil, Michał, Si-
dor, Chwiedor, wołow cztery, koni
dwa, włoki puł, pusta włoki czwiece,
Stanisław Doyleid z żoną, kon ieden,
włoki czwiece, Jakim Ostaskiewicz z
żoną, synow trzy, Wasil, Pawluk y
Iwan, woły dwa, koni dwa, włoki

puł, Iwan Zienkowicz z żoną, synow
dwa, Wasil y Dmitr, włoki czwiece, tenże
na czynszu włoki cwierc, Jakow Moysie-
iowicz z żoną, synow ma trzech, Chwie-
dor, Nikipor y Wasil, kon ieden, włoki
puł, Szczepan Mozikowicz na czynszu
włoki czwiece y puł, wpuscie włoki czwiece
y szescina, Awryło Połowkowicz na czyn-
szu włoka y szescina, Awryło Połowko-
wicz z żoną, synow trzy, Iwan, Mikula y
Sierhiey, woł ieden, kon ieden, włoki
puł, Iwan Kuzmiez z żoną, synow dwa,
Pawluk y Dmitr, włoki szescina, Kuzma
Połowkowicz z żoną, synow dwa, Siemion
y Sawa, kon ieden, włoki trzec, Andrzej
Rewiaczko, syn Oponas, woły dwa, kon
ieden, włoki puł, pusta włoki czwiece,
Michałko Czerenkowicz na czynszu, włoki
czwiece, Mikita Siedych na czynszu wło-
ki trzec, tenże na służbie z żoną, syn
Iwan Iwanow, Syn Sidor, woł ieden, kon
ieden, włoki trzec, Jakim Siedych z żo-
ną, synow trzy Chwiedor, Iwan y Cichan,
wołow dwa, koni dwa, włoki trzec, Ste-
fan Czerenkowicz z żoną, włoki czwiece,
Michałko Czerenkowicz z żoną, synow
trzech, Chwiedor, Arciuch y Jakow, woł,
ieden, kon ieden, włoki czwiece, Iwan
Czerenkowicz z żoną, syn Jakow, woły
dwa, kon ieden, włoki czwiece, Szczepan
Czerenkowicz z żoną, synow dwa, Maxim
y Roman, kon ieden, włoki czwiece,
Omellan Karpowicz z żoną, syn Hrehory,
kon ieden, włoki trzec, Chwiedor Hay-
duk z żoną, synow dwa, Matwiew y Omel-
lan, kon ieden, włoki trzec, Jakow Si-
mionowicz z żoną, synow dwa, Piotr y
Jurko, kon ieden, włoki trzec, Jakim Si-
mionowicz z żoną, synow cztery, Hryhor,
Andrzej, Iwan y Michał, woły dwa, koni
dwa, włoki trzec, Wasil Siemionowicz z
żoną, synow trzy, Matwiew, Roman y Paw-
luk, woły dwa, koni dwa, włoki trzec,
Michałko Siemionowicz z żoną, kon ieden,
włoki trzec, Szczepan Siemionowicz z żo-
ną, synow trzy, Siemion, Chwiedor y Piotr,
woły dwa, koni dwa, włoki puł, Awryła
Siemionowicz z żoną, synow cztery, Kuz-

ma, Nikipor, Opanas y Pilip, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Siemion Bakunowicz z żoną, synow trzy, Hryhor, Wasil y Jakow, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, Hryszko Pawłowicz z żoną, włoki trzec, Iwan Iodczye z żoną, synow dwa żonaty, Arciuch y Chwiedor, u Arciuch, synow dwa, Chwiedor y Andrzey, u Chwiedora syny dwa, Pawluk y Iwan, wołow dwa, koni trzy, włoki puł, Wasil Iodczye z żoną, synow trzy, Iwan, Arciuch y Illa, woł ieden, kon jeden, włoki puł, Omellan Iwaszkiewicz ubogi, włoki szescina, Jakim Siemionowicz na czynszu, włoki czwiere, Wasil Siemionowicz na czynszu włoki czwiere, Hryszko Maklakowicz z żoną, synow dwa, Ostapko y Alchim, Ostapko żonaty, synow trzy, Cimoszko, Lewon y Pilip, wołow dwa, koni dwa, włoki puł, Iwaszko Saczynic z żoną, syn Wasil, kon ieden, włoki czwiere, Piotr Saczynic z żoną, syn ieden Iwan, włoki czwiere pustos, na ktorey mieszkał Piotr Zubaczonok, synow dwa miał Hryhor y Maxim, poszedł precz, trzymał włoki czwiere, Woyciech Damuszewicz z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere, Choma Karpowicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Ihuat Chomicz z żoną, synow dwa, Iwan y Daniło, kon ieden, włoki czwiere, Wasil Siemionowicz z żoną, włoki czwiere, Iermak przychoży z żoną, syn Stefan, kon ieden, włoki czwiere, Kondrat Michalkowicz na czynszu włoki czwiere, Alchim Jurkowicz z żoną, synow dwa, Jurko y Chwiedor, kon ieden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, pusta włoki puł, Stefan y Hawryło Siemichowiczy na czynszu włoki puł, Nikipor Arciuchowicz, kon ieden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, Jakim Siedych na czynszu włoki puł, Konon Michalkowicz z żoną, synow dwa, Mikula y Andrzey, u Mikuły synow dwa, Konon, Jezaria, kon ieden, włoki trzec, Kondrat Michalkowicz z żoną, włoki trzec, Jakowzięc Kondratow z żoną, kon ieden, włoki trzec, Iwan Zubacewicz z żoną, synow trzy,

Andrzey, Omellan y Dawid, Andrzey żonaty, syn iego Siemion, kon ieden, włoki puł, Chwiedor Zubacewicz z żoną, syn Nikipor, woł ieden, kon ieden, włoki puł, Dmitr Torokanowicz z żoną, syn Arasim kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, item pusta włoki trzec, Jakim Wyrwa synow dwa Szczepan y Iwan, kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Olexiey Borszycz z żoną, syn Hrehor żonaty, u niego syn Pawluk, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki puł, Onania Moysieiewicz z żoną, synow dwa, Iwan y Lewon, włoki trzec, Alchim Burszewicz z żoną, synow trzech: Hryhor, Pawluk y Michał, woł ieden, koni dwa, włoki trzec, Pilip Stankowicz z żoną, syn Choma, ten *do cerkwi* Milezanskiey należy, trzyma włoki trzec, Jakim Stankowicz z żoną, syn iego Iwan, u tego Iwana synow cztery: Kuzma, Siemion, Dmitr y Mikula, woły cztery, koni dwa, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Alchim Burszewicz na czynszu włoki trzec, Jakim Stankowicz na czynszu włoki trzeci dwie, na dwor zarabiają pustych przy tym siele włoki trzy y trzec. Powinność tego siola: z włoki powinni roboty dwa dni odprawować, trzeci dzien z dymu pieniądmi z włoki po kop dwie, groszy czterdziecie dwa, żyta z włoki beczkę iedną, owsa beczka iedna, miodu bezmieny cztery, konopi pienki pud ieden, jaiec dwadziescia, a z włoki czynszowych powinni płacic po kop trzy litewskich, podwodę dwa raz w rok abo pieniądmi kopę iedną.

Siollo Czyszcze, w tym siele folwark, wrota wiezne iedne z dranic robione nie kryte, po prawey ręce wszedszy izba biała y piekarnia we szrodku sien, drzwi dwoie na biegunach, to budowanie dranicami kryte; po lewey ręce swirnow starych trzy z drzwiami na biegunach, z zaszepekami, we szrodku zasieki, dranicami kryte; chlewow dwa z wrotami z dranic robionemi, słomą kryte, gumno, odryn dwie słomą kryte, a drugie dwie niekry-

te, gumno gdzie zboże młocą, słomą kryte, po koncach osieci dwie, ozierodow przepłotow dwadziescia, ten folfark wszystek praszowym płotem ogrodzony y gumno poddani z siola Czystcza zarabiac powinni. Siolo Czystcze włok dwadziescia trzy y puł. Dzienis Kuzmierz na czynszu włoki czwiere, Marcin Romysz na czynszu włoki czwiere, Maciey Romysz na czynszu włoki czwiere, Wasil Klukan na czynszu włoki czwiere, Wasil Klukan z żoną, synow dwa, Maxim, Stefan, woły dwa, koni dwoie, włoki czwiere, Jermak Pułtoraczycz z żoną, bratanek Wasil, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere, Matwiey Pułtoraczycz z żoną, syn Zacharia, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere, Arasim Pułtoraczyc z żoną, synow cztery, Stefan, Maxim, Wasil, Hryhor, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Jermoł Pułtoraczycz na czynszu włoki czwiere, Cimoszko Carewicz na czynszu włoki szescina, Maxim Dziemidowicz z żoną, syn Kondrat, woł ieden, kon ieden, włoki trzec, Dzienis Kuzmierz z żoną, synow trzech, Maxim, Jakow, Jwaszko, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Siemion Medzwiadok z żoną, syn Mikula, woły dwa, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki trzec y puł, Iwaszko Mokłotowicz na czynszu włoki trzec, Matwiey Pułtoraczycz na czynszu włoki czwiere, Wasil Chomicz na czynszu włoki czwiere, Januk Łopata na czynszu włoki czwiere, Wasil Klukon na czynszu włoki czwiere, Moysiey Awrowicz na czynszu włoki czwiere, tenże Moysiey Awrowicz z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere, Iwan Aydrowicz z żoną, syn Andrzej, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, Pawluk Łopateczycz z żoną, syn Chwiedor, woł ieden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, Januk Łopateczycz z żoną, synow dwa, Andrzej y Siemion, u Andrzeia syn Jakow, kon ieden, włoki trzec, Staska Wara z żoną, syn Korniey, włoki szescina, Janko Gildiszzonek z żoną, synow dwa, Jarmoł y Chwiedor, woły dwa, kon ieden, włoki

trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Wasil Jakimowicz na czynszu włoki trzec, tenże Jakimowicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere, Olexiey Maximowicz z żoną, kon ieden, włoki czwiere, Chwiedor Krywoszyonek y żoną, synow dwa, Michał y Hryhor, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Marcin Romysz włoki trzec, Michałko Komienczyc z żoną, synow dwa, Hryhor y Wasko włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Jarmak Łodko na czynszu włoki trzec, Hryhor Lach na czynszu włoki czwiere, Jakow Lachowicz na czynszu włoki czwiere, Wasil Abrachim na czynszu włoki czwiere, Kuzma Gwozdkowicz na czynszu włoki czwiere, Michał Romanowicz na czynszu włoki czwiere, Maxim Dziemidowicz na czynszu włoki puł, Maciey Romaszewicz z żoną, synow dwa, Siemion y Kuzma, kon ieden, włoki czwiere, Iwan Sardynko na czynszu włoki czwiere, Iwan Sardynko z żoną, synow trzy, Hryszko, Michałko y Wasil, kon ieden, włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Wasil Chomicz z żoną, syn Wasil, bratanek Hryszko, włoki trzec, tenże na czynszu włoki szescina, Iwan drugi brat Sardynko z żoną, synow dwa, Jakow y Andrzej woł ieden, kon ieden, włoki szescina, Kuzma Nahumowicz z żoną, Wasil brat iego z żoną, syn Wasilow Auryło, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, Michał Romanowicz z żoną, brat iego Prokop, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere, Jermak Łodka z żoną, syn Andrzej żonaty, u Andrzeia syn Choma, zięc Jermakow Sidor, synow iego dwa, Lewon y Roman, woły cztery koni trzy, włoki puł, Wasil Antonowicz z żoną, syn Hryhor żonaty, Hryhorow syn Prokop y Daniło, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere i puł, Wasil Abraim z żoną, synow pięć, Iwan, Hryszko, Piotr y Kuzma y Kondrat, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere y puł, Wasil Antonowicz na czynszu włoki czwiere, Lewon Duniec z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki

czwiece y szescina, Siemion Mozol z żoną, wnukow cztery, Stefan, Piotr, Iwan y Jurka, woły dwa, koni dwa, włoki czwiece, tenże na czynszu włoki czwiece, Pawluk Antonowicz z żoną, synow trzy, Piotr, Stefan y Iwan, woły dwa, koni jeden, włoki czwiece, tenże na czynszu włoki czwiece, Hryhor Lach z żoną, synow trzy, Iwan, Wasil y Stefan, Iwan żonaty, u niego synow czterech, Oponas, Jurko y Matwiew, Wasil żonaty; u niego synow dwa; Chwiedor y Jakow, woły trzy, koni trzy, włoki puł, Jakow Hryhorowicz z żoną, synow cztery, Jakim, Andrzej, Chwiedor y Matwiew, woły dwa, koni dwa, włoki czwiece, Iwaszko Mokłokowicz z żoną, synow dwa, Michał y Wasil, Michał żonaty, u niego syn Iwan, woły dwa, koni jeden, włoki puł, Olexiey Oponowicz z żoną, synow trzy, Wasil, Prokop y Iwan, koni jeden, włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Stefan Sabinko z żoną, synow dwa, Iwan y Chwiedor, woły dwa, koni dwa, włoki szescina, tenże na czynszu włoki czwiece, Hryszko Romysz z żoną, syn Choma, woły dwa, włoki czwiece, Michałko Romanowicz na czynszu włoki czwiece, Hryhor Lach na czynszu włoki puł, Jakow Lachowicz na czynszu włoki czwiece, Stefan Sabinko na czynszu włoki czwiece, Chwiedor Krywoszyonek na czynszu włoki czwiece, Wasil Abraham na czynszu włoki szescina, Pawluk Antonowicz na czynszu włoki szescina, w puszczie włoki czwiece y szescina, Jermak Łutka na czynszu włoki czwiece, Dzienis Kuzmierz na czynszu włoki cwiere.

Powinność tego siola: z włoki powinni dwa dni w tydzień odprawowac, trzeci dzień z dymu pieniędzi z włoki po kop dwie groszy czterdziestu dwu, żyta z włoki beczka jedna, owsa beczka jedna, miodu bezmienny cztery, konopi pienki pud jeden, jajec dwadzieścia, a z włok czynszowych powinni placic po kop trzy litewskich, podwodę dwa razy w rok abo pieniędzi kopę groszy litewskich; z osobna zascianku gruntu oromego z morgu

powinni placic po groszy szesc litewskich.

Siolo Sołonoie włok dwadzieścia y trzecin dwie. Stefan Siemienowicz na czynszu włoki czwiece, Stefan Hunowicz na czynszu włoki czwiece, Moysiey Romanowicz na czynszu włoki cwiere, Lewon Owsiakowicz na czynszu włoki czwiece, Iwan Kurianowicz na czynszu włoki puł, Oponas Rychlik z żoną, syn Cichon, koni dwa, włoki puł, Pilip Szyhewicz z żoną, synow trzy, Jakow, Pawluk y Matwiew, woł jeden, koni jeden, włoki puł, Awryło Arciuchowicz z żoną, woł jeden, koni jeden, włoki szescina, Iwan Żyhewicz z żoną, synow dwa, Michał y Danił, woł jeden, włoki trzecina, Iwan Kanonowicz z żoną, synow dwa, Hryhor y Waszko, Hryhor żonaty, syn iego Wasil, woły cztery, koni trzy, pułwłoki, Siemion Malewicz z żoną, syn Iwan, woł jeden, włoki czwiece, Maley Jurowicz z żoną, synow dwa, Chwiedor y Stefan, woły dwa, koni jeden, włoki czwiece, Samson Romanowicz z żoną; syn Maxim, koni jeden, włoki puł, Siemion Arciuhowicz z żoną, braci iego trzech, Alchim, Wasil y Sierhiey, woły dwa, koni jeden, włoki puł, Moysiey Romanowicz z żoną, syny trzy, Szczepan, Ihnat y Jakow, włoki trzec, Iwan Wirwicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, włoki trzec, Sidor Piwowar z żoną, koni jeden, włoki trzec, Maciuch, Maxim y Siemion Ostroszyczy, Maciuch żonaty, syn iego Moysiey, Maxim żonaty, syn iego Siemion, woły dwa, koni jeden, włoki puł, Siemion Otroszycz z żoną, synow trzy, Pawluk, Kondrat y Ostapko, wołow cztery, koni cztery, włoki puł, Alchim Ławnikowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Maxim, Iwan żonaty, u niego syn Choma, woły dwa, koni jeden, włoki puł, wdowa Daniłowa Ławnikowiczowa woły dwa, włoki puł, Hryhor Rychlik z żoną, syn Łukian żonaty, Łukianow syn Maxim, wołow cztery, koni cztery, włoki puł, Szczepan Tarasowicz z żoną, synow trzy, Onania, Dzienis y Hryszko, Onania żonaty,

syn iego Chalimon, kon ieden, włoki puł, Olizar Seryczycz z żoną, syn Siemion, woły dwa, włoki trzec, Chwiedor Szulczycz z żoną, synow dwa, Siemion y Jakow, woły dwa, kon ieden, włoki trzec, Iwan Szulczycz z żoną, synow dwa, Hryhor y Maxim, Hryhor żonaty, syn iego Pilip, wołow cztery, koni cztery, włoki trzec, Oponas Szulczyc z żoną, synow cztery, Siemion, Szczepan, Chwiedor y Iwan włoki puł y szescina, Kondrat, Oponas, Szczepan Siemienowiczy Szulczyczy, Oponas żonaty, u niego synow trzy, Iwan, Hryhor, Michał, Szczepan żonaty, u niego synow dwa, Hryhor y Ihnat, woły trzy, koni trzy, włoka iedna, Siemion Rychlikowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Jakow, Iwan żonaty, u niego synow dwa, Jakow y Arciem, woły cztery, koni trzy, włoka iedna, Maley Turbowicz na czynszu włoki czwiere, Usein Piotrowicz z żoną, syn Auryło, woł ieden, włoki trzec, Siemion Troszycz na czynszu włoki puł, Maley Turbowicz na czynszu włoki szescina, Dzieńis y Wasil Kurianowiczy na czynszu włoka iedna, Dzieńis y Wasil Kurianowiczy z żonami, u Dzieńisa synow pięć, Hryhor, Nikipor, Iwan, Hryszko y Wasil, u Wasilla Kurianowicza syn Cholimon, woły cztery, koni cztery, włoka iedna, Maciuch Otroszycz na czynszu włoki puł, Hryhor Rychlik na czynszu włoki puł, Kuzma Loniewicz z żoną, synow trzy: Iwan, Wasil y Chwiedor, woły dwa, koń ieden, włoki trzecin dwie, tenże na czynszu włoki trzec, Chwiedor Szulczycz na czynszu włoki czwiere, Iwan Spodziewayło na czynszu włoki czwiere, pasierb iego Iwan na czynszu włoki czwiere, Hryhor Chwiedzkowicz z żoną, woł ieden, koń ieden, włoki puł, Iwan Spodziewayło z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere, Iwan Chwiedzkowicz z żoną, synow dwa: Łukasza y Jakim, woły dwa, włoki czwiere, Maxim Owezynnik z żoną, synow trzy: Chwiedor, Piotr y Hryhor, woły cztery, koni dwa, włoki puł, Szczepan Maximowicz z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki

puł, tenże na czynszu włoki puł. Powinność tego siola iako y w siele Milezu.

Sioło Kamień. Cerkiew z gruntami y sianożęciami y z fundacją z dawnych czasow do niey należącemi, karczma z ogrodem do niey.

Sioło Szczeszycze włok szesć, czwierec y szescina. Iwan Pup z żoną, zięć iego Trochim Burak, u niego synow cztery: Andrzej, Symon, Maxim y Marcin, woły cztery, koni cztery, włoka iedna. Pawluk Hryniowicz z żoną, brat iego Kuzma, u Pawluka syn Nuprey, woł ieden, włoki puł. Jakow Szczeszycz z żoną, synow trzy: Wasil, Iwan y Nikiper woły trzy, koni trzy, włoki puł. Kondrat Ochremowicz z żoną, woły dwa, koń ieden, włoki czwierec Arasim Labinicz z żoną, synow dwa: Sawa y Kondrat. Michał brat Arasima z żoną, synow dwa: Hryhor y Chelimon, tychże bracia Choma y Siemion, woły dwa, koń ieden, włoki puł. Andrzej Ochremowicz woyt, syn Stefan, woły cztery, koni trzy, włoki puł. Wasil Ochremowicz z żoną, synow cztery: Chwiedor, Daniło, Trochim, Chwiesko, wołow cztery, koni dwa, włoki czwierec. Korniey Szczerbaczewicz z żoną, syn Hryszko, woł ieden, koń ieden, włoki puł y czwierec. Onania Szczerbaczewicz z żoną, synow trzy: Iwan, Hryhor y Chwiedor, koń ieden, włoki szescina. Iwan Zohlicz z żoną, synow cztery: Cimoszko, Sierhiey, Szczepan y Pawluk, woły dwa, koń ieden, włoki szescina. Wasil Szczerbaczewicz z żoną, synow cztery: Jakow, Sawa, Ostapko y Andrzej, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Chwiedor Bordyka z żoną, synow trzy: Lewon, Iwan y Pawluk, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Lewon Mosanowicz z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Charyton Mosanowicz z żoną, syn Iwan, kon iedn, włoki szescina. Lewon Zochlicz z żoną, syn Jarosz, Jurko Prockiewicz z żoną, kon ieden, włoki czwierec. Wasil Sirotka z żoną, syn Hryszko, ten żonaty, syn iego Cimoszko, kon ieden, włoki czwierec. Iwan Miedziedz z żoną,

syn Siemion, wołow dwa, koń ieden, włoki zwieré. Chwiedor Szczerbaczewicz włoki zwieré.

Siolo Bakunki włok szesć, Hryhor Bakun, syn Oponas żonaty, synow cztery, Wasil, Chwiedor, Michał y Nikiper, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Moysiey Biczewicz z żoną, synow trzy, Piotr, Sawoseicy y Stefan, Piotr żonaty, u niego syn Jendrzey, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Iwan Hryhorowicz Bakun z żoną, synow dwa, Szczepan Illa, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Kondrat Szoludkiewicz z żoną, Wasil Szoludkiewicz z żoną, koni dwa, włoki puł, Jakow Bokowycz z żoną, synow dwa, Siemion y Supron, Siemion żonaty, syn iego Hryszko, woły cztery, koni dwa, włoki trzec y zwieré, Siemion Biczewicz z żoną, włoki zwieré, Stasko Bakunowicz z żoną, syn Olexiey, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Jasko Bakunowicz z żoną, syn Arciuch, ten żonaty, synow dwa, Andrzej y Sawa, koń ieden, włoki zwieré, Chwiedzko Bakunowicz z żoną, synow dwa, imiona ich Stefanowie obadwa, włoki zwieré, Siemion Bakunowicz z żoną, bracia iego trzy, Iwan, Szczepan y Kondrat, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Marko Bakunowicz z żoną, synow cztery, Wasko, Iwan, Kondrat y Ihnat, koń ieden, włoki puł, Chwiedor Jerkowicz z żoną, synow dwa, Jermak y Kuzma, woł ieden, koń ieden, włoki zwieré, Chwiedzko Jerkowicz z żoną, synow trzy, Andrzej, Oroszko y Olexiey, woł ieden, koń ieden, włoki zwieré, Iwan Jerkowicz z żoną, synow dwa, Olexiey y Jakim, włoki zwieré, pusta włoki zwieré.

Siolo Sawiczny włok dwadziescia y puł y zwieré. Chwiedor Szyszła z żoną, syn Cimoszko, Andrzej brat Chwiedorow, woły cztery, koni cztery, włoki puł, Parfien Ilikewicz z żoną, woł ieden, koń ieden, włoki puł, Sidor Woznowicz z żoną, koń ieden, włoki zwieré, Andrzej Samyło z żoną, synow dwa, Parfien y Kondrat, woł ieden, włoki zwieré, Wasil Woznowicz z żoną, synow trzy, Matwiey,

Filip y Achrem, woły dwa, koń ieden, włoki zwieré, Kupryan Czaplicz z żoną, brat iego Choma żonaty, synow trzy, Daniło, Lewon, Onania, koni dwa, włoki zwieré, Wasil Michalewicz z żoną, braci iego dwa, Piotr y Makar, koń ieden, włoki zwieré, Chwiedor Szyszła, na czynszu włoki puł, Jakow Hryniewicz na czynszu włoki puł.

Siolo Polany. Nowiki włok dwie,— Zienko Klimowicz z żoną, synow szesć, Marek, Chwiedor; Chwiedot, Mikita, Karp y Awryło, Marek żonaty, synow dwa, Szczepan y Omelan, Chwiedor żonaty; synow pięć, Stefan, Olexiey, Mikula, Sawoseicy y Simon, Chodot żonaty, syn Pawluk, Mikita żonaty, syn Michał, Karpow syn Wasil wołow siedm, koni pięć, Ostapko Klimowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Roman, woły dwa, koń ieden, a wszyscy włoka iedna, Stefan Owłasowicz, synow cztery, Marcin, Iwan, Lewon y Hryszka, woły dwa, koń ieden, Jakow Owłasowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Janko, woły dwa, koń ieden, Chwiedor Owłasowicz z żoną, syn Hawryło, woły dwa, koni dwa, u Awryły syn Daniło, wdowa Wasilla Owłasowicza, synow dwa, Mikita y Marcin, a wszyscy włoki trzec y zwieré, wpuscie włoki zwieré.

Siolo Kuezkowicy włoka iedna. Sidor Maximowicz z żoną, woły cztery, koni trzy, włoki puł, Simon Kuekowicz z żoną, synow cztery, Piotr, Pawluk, Prokop y Sawa, koń ieden, włoki zwieré, Chwiedor Kuekowicz z żoną, synow pięć, Daniło, Iwan, Hryhor, Nuprey y Jakow, włoki zwieré.

Siolo Zabołocie Soczywki w woiewodztwie Minskim. Iwan Soczywko z żoną, syn Siemion, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki zwieré, Mikita Soczywko z żoną, synow pięć, Simon, Arasim, Omellan, Filip y Awryło, woł ieden, koń ieden, włoki puł, tenże na czynszu włoki zwieré, Siemion Zunowicz z żoną, synow cztery, Wasil, Jermak, Hryszko y Prokop, koni dwa,

włoki czwierć, Iwan Zunowicz z żoną, syn Alchim, woły dwa, koni dwa, włoki czwierć, Sazon Czusitra z żoną, syn Naum żonaty, synow iego pięć, Hryhor, Hryszko, Chwiedor, Iwan y Jasko, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki czwierć.

Powinność tych sioł wszystkich do Kamienia należących: powinni płacić z włoki pieniądźmi po kop szesć, żyta beczka iedna, owsa beczka iedna, miodu bezmienow pięć, gęś iedna, do Wilna abo pieniądźmi płacić, oraz trzy dni kosić, trzy dni żać, trzy dni osobliwie czasu zniwow z łąk sianozętnych grabić powinni y płacić według dawnego zwyczaju.

Ktory ten inwentarz według obięcia od iasnie wielmożnego imsci pana Janusza Kiszki, wojewody Połockiego, przez mie Stefana Chrzastowskiego, instygatora W. X. Litt. sekretarza I. kr. msci w roku teraznieyszym tysiąc szesćset czterdziestym trzecim, msca Lipca dwudziestego wtorego dnia spisania poddanych y mieszczan nie mierzonych gruntow iasnie wielmożnemu Imsci panu Janowi Rudominie Dusiackiemu, Kasztelanowi Nowogrodzkiemu podałem przy ustąpieniu majątnosci Milcza, wolno będzie im na potym pomiare czynić y grunty weryfikować, iako panu dziedzicznemu. U toho inwentaru pieczat prytisniena odna y podpis ruki tymi słowy: Stefan Chrzastowski instygator W. X. Litewskiego. Ktory że tot inwentar za przyznaniem osoby wyż pomienienoie do knich hołownych Trybunalnych iest upisan, z kotorych y ses wypis pod pieczatieu ziemskoju woiewodztwa Wilenskojo wielmożnomu ieho miłosti panu Janu Rudominie, Kasztelanu Nowhorodzkomu iest wydan. Pisan u Wilni. U tego ekstraktu przy wycisnioney pieczęci Trybunalskiej na massie czyli wosku podpisy rak tak iasnie wielmożnego marszałka iako też pisarza po rusku y deputatow własnymi rękoma podpisanych iako też na zakleioney obliteracyi copiatim wyrażonych tymi słowy: Krzysztof Chodkiewicz woiewoda

Wilenski, marszałek Trybunalski, Marcyan Wołowicz pisar, Jan Szymkowicz Szklen-ski deputat Lidzki, Marcin Sawgowicz sędzia grodzki y deputat Wilkomirski, Marcyan Wołodkiewicz sędzia y deputat woiewodztwa Witebskiego, Maciey Krzysztof Pilichowski deputat woiewodztwa Mscisławskiego, Władysław Kostort deputat xięstwa Zmudzkiego, Krzysztof Szuksta podkomorzy Kowienski, Piotr Galinski stolnik y deputat powiatu Orszanskiego, Samuel Rymsza deputat Nowogrodzki, Alexander Lenkiewicz deputat Mozyrski, Adam Szablowski deputat Rzeczycki, tudzież korrekta na kilku kartach y lekta na ostatniey stronie wyrażają się po rusku pisane w te słowa, Skorygował. Jest u knibach.

Ktory to takowy ekstrak inwentarza z ksiąg Trybunalskich wydany za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę ad acta iest do ksiąg grodowych spraw wieczystych powiatu Oszmianskiego przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Ошмянскаго городского суда за 1786—1790 г. № 6278, л 46—57.

№ 227—1834 г. Ноября 4 дня.

Королевскій позовъ въ судъ настоятельницѣ Дрогичинскаго женскаго Бенедиктинскаго монастыря Софіи Кищанкѣ по дѣлу о нарушеніи владѣній священника Сѣмятичской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Jubilate proximo anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto

Ex parte poponis Siemiatycensis relatio. Ministerialis generalis regni nobilis Joannes Mierzwin(s)ki, authenticus et iuratus, coram officio et actis praesentibus capitalibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens in vim suae fidelis

relationis ubivis locorum faciendae, publice libereque recognovit, quia ipse citationis literalis seu mandati Sacrae Regiae Maiestatis copiam, sigillo regni obsignatam, pro judiciis post curialibus Sacrae Regiae Maiestatis servientis ex parte infrascripti actoris contra citatum inferius nominatum, cuius citationis, mandati Sacrae Regiae Maiestatis tenor est verborum talis.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prusiae, Mazoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czerniechoviaeque, nec non Sveecorum, Gottorum Vandalorumque Haereditarius Rex. Vobis Instigatori regni et Religiosae Zophiae Kiszczanka, abbathisae totique conventui monialium Drohicensium ordinis Sancti Benedicti, de causa infrascripta bonisque vestris generaliter omnibus mandamus, ut coram nobis iudicioque nostro possesor (postcuriali?) Varsaviae aut ubi tum cum in via nostra feliciter instituti fuerimus, a positione praesentis citationis nostrae recte in duabus septimanis personaliter ac perempte compareatis ad instantiam, Honorabilis Alexandri Holadowski, poponis Siemiaticensis ecclesiae ritus graeci uniti, qui vos citat ad reponendum decretum nostrum in contumaciam nulliter et illegitime pro moderno actore stantibus illius certis legalitatibus quin potius nullitatibus obtentum, idque in causa originali per vos moderno actori ratione certi privilegii, ac si ad malam informatione(m) super mansos et agros in campis villae Silki vel Rogawka, ad capitaneatum Drohicensem ac si pertinentes sitos impetrationis ac iudicium nostrum instituta, ibidemque per varios anfractus iuris agitate processu, causa latius praemissa enarrantur, citamini itaque ad videndum et audiendum etc. vos ad repositionem decreti per vos nulliter et illegitime obtenti, decreto nostro cogi et compelli, illudque ex rationibus partim in termino insertam cassari causam in integrum resti-

tui, idque quod iuris et aequitatis relatio dictaverit ea in causa statui et sententiarum, — sitis judicialiter responsuri et terminum attentaturi. Datum Varsaviae, feria quarta post festum Sanctorum Omnium proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio, — feria sexta post festum Omnium Sanctorum in anno millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio proxime praeterito, in oppido Drohicin clauastroque eorundem citatorum ibidem sito posuit et de positione familiae ibidem praeventae, ut iuris est, publicavit. Super quod suam fidelem relationem coram officio praesenti fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1641—5 г., № 10940, л. 684—5.

№ 228—1648 г. Декабря 1 дня.

Королевская грамота на пожизненное владѣніе двумя волоками земли въ староствѣ Пинскомъ священнику о. Александру Волчковичу.

Akt przywileju konfirmacyjnego od Władysława Czwartego y Jana Kazimierza królów polskich na dwie włoki gruntu w ekonomij Piskiej Mitrofanowi Abramowiczowi Wołoczkwiczowi dożywociem konferowanego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt siodmego, miesiąca Nowembra dziesiątego dnia.

Na rokach święto Michalskich ziemskich powiatu Piskiego przed nami Michałem Seyfardem horodniczym y sędzią, Pawłem Ordą strażnikiem, Wincentym Terleckim asesorem gubernij Miskiej podsędkami, a Pawłem Kaczanowskim stolnikiem Witebskim, pisarzem, urzędnikami ziemskimi powiatu Piskiego, stawiając osobiscie patron W. J. pan Adam Jacynicz, regent sądów podkomorskich pttu Pingo, przywilej od nayiasniejszych

monarchow polskich Stefana Batorego Mitrofanowi Abramowiczowi Wołozkowieczowi na dwie włoki gruntu w ekonomij Piskiej dożywociem dane, nastempnie dla suksessorow tegoż przez Władysława Czwartego y Jana Kazimierza potwierdzenia tegoż w sposob przenosu z ksiąg grodzkich do akt ziemskich podał, którego nastempne wyrazy: Jan Kazimierz, z Bożey łaski król Polski wielki xiążę Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Zmudzki, Inflandzki, Smolenski, Czernichowski, a Szwedzki Gotow, Wandałow dziedziczny krol. Oznaymuemy tym listem naszym komu by o tym wiedzieć należało: pokładany był przed nami przywilej na pergaminie pisany, ręką świętey pamięci Władysława Czwartego pana brata naszego podpisany y pieczęcią kancelaryi większey W-o Xstwa Litt-o zapieczętowany, cały, zupełny y w niczym nienaruszony, oycu Alexandrowi Wołozkowieczowi swieszczennikowi na dwie włoki w starostwie Piskim od świętey pamięci króla Imsci Stefana Mitrofanowi Abramowiczowi niegdy przodkowi tegoż oycy Wołozkowieca dane służący y doniesiona nam iest prozba imieniem oycy Mikołaja Wołozkowieca, swieszczennika Wybonowskiego z powiatu Piskiego, abyśmy takowy przywilej po rusku pisany mocą y powagą naszą królewską stwierdziwszy, onego y synow iego Łukasza y Piotra Wołozkowieczow przy dzierzaniu y używaniu tychże wlok y przy wszystkich wolnosciach od króla Imsci Stefana nadanych y osobliwym przywilejem wyżey namienionym świętey pamięci króla Imsci pana brata naszego stwierdzonych zachowali, który to przywilej słowo w słowo wpisując tak sie w sobie ma:

Władysław Czwarty, z Bożey łaski krol Polski, Wielkie xiążę Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Zmudzki, Inflanski, Smolenski, Czernichowski, a Szwedzki, Gotow, Wandałow dziedziczny krol. Oznaymuemy tym listem naszym komu to wiedzieć należy: pokładany był przed nami przywilej ręką świętobliwey pamięci króla

Imsci Stefana podpisany na włok dwie Mitrofanowi Abramowiczowi dany y doniesiona iest do nas prozba, abyśmy ten przywilej mocą y powagą naszą królewską stwierdzili, który po tytule tak się w sobie ma:

Czynym znamenito sym naszym lystom, iż z woły y przeyrzenia Bożoho poddany nasz bywszy żyd Piskiy Moyses, a teper z chrystu Mitrofan Abramowicz Wołozkowiecz, uznawszy prawdu pisma Bożoho, przystupywszy do wery chrystyanskoie zakonu hreczeskoie w meste Piskom czerez władku tamosznego Piskoho y Turowskoie Kiryła Terleckoie u weru chrystyanskuio ochrzeszon iest, a iż od żydow prymowku y nebezpieczność ponosyt, jakoby zostawszy chrystyaninem zmienszył ważnost stanu swoieho, że wżo nawezka y hołowszczyzna jako prostomu czelowiku jemu należały mela, jno gdyż tot nowy chrystyanin Mitrofan Abramowicz Wołozkowiecz do społku wery chrystyanskoie przystał, aby pry łasce wiecznoy Bożoy tut też między chrystyany ucztywost, a od żydow bezpiecznost używał, pro to z łaski naszoie hospodarskoie ieho do poważenia szlacheckoie przypuszczaiem, iż hde by se przyhoda jakaja nad nym stala, nawezku y hołowszczyznu tak jako szlachte w statute iest opysano wo wsem rownuju iemu postanowlaiem y w oboronu ieho naszou hospodarskuju berem, a nadto na pożywienie ieho dały jesmo jemu y sym lystom naszym dajem tomu Mitrofanu dwie wołoce zemli pustoie do żywota ieho w starostwie Piskom tam, hde ieho mylost kniaz Janusz Korybotowicz Zbarazki, wojewoda Braslawski, starosta Piskiy y Kremenecki jemu zawesty y podaty każet, z kotorych on czynszow, nykotorych podaczok dawaty ani służby do zamku naszoho Piskoho czynyty ne majet, odno czasu potreby toho zamku naszoho, jako inszaja szlacha, boronyty budet powynen, a jestlyby też on dla pożywienia swoieho handlem se bawyl yno iż toż z storony zapomożenia nowo, iemu do wery chrysty-

anskoie przystupywszy potrzeba prymusyla, toho używaty iemu dozwołaiem, pred se pry takowoy że ieho ważnocy stanu jako wyzey opysano zostawujem, o na twerdost toho dały jesmo jemu ses nasz lyst z podpysom ruki naszoie hospodarskoie y z peczatiu naszoiu. Pisan u Horodne, leta Bożoho narożenia tysecza piatsot osmdesiat wtoroho, misiaca Junia dwadecat treteho dnia. Stefanus. Rex, Wenclaw Ahrypa pysar. Do ktorey my prozby iako słuszney łaskawie się skłoniwszy, mianowany przywyley tu inserowany we wszystkim mocą y powagą naszą krolewską stwierdzamy y zmacniamy, wedlug którego przy spokojnym używaniu tak wolnocy nadanych, jako y włok dwóch ze wszystkim jey użytkami czesnego Alexandra Wołczkowieza do żywota iego zachowujemy, na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć W-o Xstwa Litt-o przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Wilnie, dnia pierwszego, miesiaca Decembra roku Panskiego tysiąc szesćset czterdziestego trzeciego, panowania naszego Polskiego iedynastego, a Szwedzkiego dwónastego roku. Władysław Rex. Stanisław Naruszewicz referendarz y pisarz mp.

My tedy Jan Kazimierz król, do prozby jmieniem zwyż rzeczonego oycy Mikołaja Wołczkowieza swieszczennika Wyhonowskiego do nas wniesionej, łaskawie się skłoniwszy, przywyley tu wpisany we wszystkim mocą y powagą naszą krolewską zmocniwszy, przy dwóch włokach y przy wszystkich wolnocyach Mitrofanowi Wołczkowiezowi, przodkowi iego od królów Iehmsciow wzwyż mianowanych miłosciwie nadanych y od nas per praesentes stwierdzonych, onego samego y synow iego zwyż mianowanych Łukasza y Piotra Wołczkowiezow inwiolabiliter zachowujemy y aby od wszystkich których należy zachowani byli waruiemy. Na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć W-o Xstwa Litt-o przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dwódziesiątego drugiego, miesiaca Kwietnia roku Panskiego

tysiąc szesćset szesdziesiąt piątego, panowania naszego Polskiego y Szwedzkiego osmnastego roku. U tego przywileju confirmacyjnego, na pergaminie pisanego, na sznurze jedwabnym, przy pieczęci wielkiej W-o Xstwa Litt-o zawieszoney podpis króla Imsci, jako też podpis pisarza Litt-o z adnotacyą, niemniey też suscepta grodzka Pinska sądowa w te słowa: Jan Kazimierz król (L. S.) Confirmacja przywileju świętey pamięci Władysława króla Imsci na dwie włoki swieszczennikowi Wyhonowskiemu Mikołajowi Wołczkowiezowi z powiatu Pinskigo. Andrzej Kotowicz pisarz W-o Xstwa Litt-o, starosta Grodzienski, horodniczy Welonski. Roku tysecza szesćset szesdziesiąt szostoho, miesiaca Henwara dwanadecatoho dnia. Welbnyi otec Wołczkowiez Mikołay przywyley ieho krolewskoy myłocy ku aktykowaniu do kuyh grodzkich Pinskich podał. Stefan Tur podstarosyi Pinski, Alexander Buszkowski sędzia Grodzki y podczaszy Pinski, Hrehory Kazymier Szyrma pisarz grodzki Pinski, wpisany do xiąg grodzkich Pinskich. Ktory to przywyley za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do ksiąg ziemskich Pin. wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за 1797—1799 годъ, № 13240 стр. 480—481.

№ 229—1848 г. Декабря 2 дня.

Листъ князя Александра Людовика Радзивилла съ разрѣшеніемъ Лаховскому пресвитеру свободнаго перемола 20 бочехъ хлѣба на мельницѣ м. Лахвы.

Akt listu od I. O. xcia Alexandra Ludwika Radziwila na dwadziescie beczech wolnego mliwa prezbitrom Łachowskim wydanego.

Roku tysiąc siednset dziewiędziesiąt trzeciego, miesiaca Nowembra siódnego dnia v. s.

Przed aktami Jey Imperatorskiej mosci wieliczestwa Katarzyny Alexieionny

Drugiey, monarchini samowładnacey całą Rosją etc. grodzkiemi pttu Słuczor. stawiając osobiscie I. X. Piotr Płyszewski, prezbiter cerkwi Łachowskiej, kopią listu od I. O. O. xżąt Radziwiłłow prezbiterom Łachowskim nadanego y onymże na rzecz we szredzinie wyrażoną służącego przy liscie samym autentycznym do akt podał, która tak się wyraża:

Alexander Ludwik Radziwiłł xiąże na Ołyce, Nieswiżu, hrabia na Szydłowcu, Mirze, Krożach, marszałek W. X. Litt. Upitski, exstarosta Szawelski etc. Oznaymuujemy tym listom naszym, iż chcąc my nadania funduszu s. pamięci przodków naszych utwierdzić y umocnić, ażeby y na dalsze czasy chwala Boża w cerkwi założenia Narodzenia Nayswiętszy Panny w Łachwie, maiętnosci naszej, odprawowana była, za suppliką oycy Kondrata Tymofieiewicza y Jana Markiewicza przy teyże cerkwi Łachowskiej swieszczennikowi, postapilismy onym w młynie naszym zboża beczek dwadzidscia, to jest beczek z osobna po dziesięć na każdy rok po sobie idącey mleli, iakoż y ninieyszym listem naszym żydowi arędarzowi y na potem będącym rozkazuiemy y mieć chcemy, ażeby wyż rzeczeni prezbiterowie y po nich będące nie mieli żadney przeszkody, nie więcej iednak iako się pomieniło, a w tych dwudziestu beczkach ma się inkludowaś wszelkie zboże, a iesliby więcej nad wyrażenie, ciż iako inni powinni miarkę dawać. I na tośmy dali ten list przy pieczęci. z podpisem ręki naszej. Pisan w Łachwie dnia wtorego Decembra tysiąc szescset czterdziestego trzeciego.

U tey kopii podpis aktora oraz oznaczenie pieczęci tak się wyraża: Alexander Ludwik Radziwiłł (L. S.) Która to takowa kopia za podaniem do akt wespoł z autentykiem przez wyż wyrażoną osobę jest do xiąg grodzkich pttu Słuczor. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Служорескаго гродскаго суда за 1793—1794 г. № 13596. л. 270.

№ 230—1644 г. Марта 26 дня.

Фундушь православной церкви въ им. Шкопахъ.

Actum in castro Mielnicensi Sabbatho Magno post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalem proximo anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto.

Fundatio ecclesiae Rutenicae in Szkopy.

Coram officio capitaneali (cui protunc generosi Sebestianus Tarkowski vicecapitaneus et Felix Beydo notarius castrenses Mielnicenses residebant) ac sub delegato infrascripto et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens Magnificus Miecislaus a Szkopy Mleczo in Siliwonki et Boża wola — etc. haeres, capitaneus Mielnicensis, ulicus Sacrae Regiae Maiestatis (cum in locum officii ipsius capitaneatus, quo ad recognoscendam et suscipiendam infrascriptam fundationem spectat, generosus Laurentius Radlenski subdelegatus praesidebat, hoc munusque subdelegationis in se libere assumpsisse fassus est), sanus mente et corpore existens, a foro, terris, discriptus, iuribus iurisdictionibusque suis quibusvis propriis et competentibus recedendo, praesenti vero foro et iurisdictioni ipsius, quo ad actum praesentem spectat in se, posteros ac bona sua omnia benevole assumpta, publice libereque recognovit, quia ipse ad perpetuam rei memoriam, laudem et gloriam Dei Omnipotentis Sanctissimaeque et Individuae Trinitatis, in augmentum cultus Divini et refocillionem Sacris Sacramentis animarum cristianarum piae intentioni suae satisfacere et gloriam Divinam prosequi, propagare multiplicareque studens ac saluti animae suae et antecessorum suorum consulere pro debitisque suis Redemptorem suum et Judicem futuri saeculi placare intendens, in his quoque, quae a Deo conces-

sa habet, Eundem glorificare volens, ecclesiae orthodoxae ritus graeci noviter per se fundatae et erectae praesbiteroque circa eandem ecclesiam commoranti, obsequia Divina exercenti, in sancta unione existenti, bonorum suorum haereditariorum functi terrae agri videlicet mansos tres, primum pro hiemali in bonis Szkopy penes granitiem Borychowska ex una, et agri dicti Protasowskie-o partibus ab altera, in longitudinem a granitie Wyrozebska ad silvam Szkopowski se protendentem; alterum mansum pro aestivali conseminatione in bonis Borychowo, inter agrum Grekowskie ex una et nobilis Joannis Borychowski, camerarii terrestris Drohiciensis partibus ab altera, in longitudinem a granitie Szkopowska ad granitiem zarunelska se protendentem, tertium vero mansum vacantem, vulgo *na ugor* itidem inter metas easdem Grekowska ex una et praefati Borychowski camerarii terrestris Drohiciensis partibus ab altera iacentem, ab eadem granitie Szkopowska ad praefatam granitiem Zarunelska se extendentem. Tum et additamentum in haereditate eiusdem villae Borychowo per duo stadia longitudinis, latitudinis vero sulcorum quatuordecem. Item aream cum aedificiis et horto in bonis Szkopy ex opposito cemiterii ecclesiae praefatae ad praesens fundatae iacentem, in longitudinem duorum stadiorum, in latium autem quadraginta sulcorum dedit, donavit, fundavit, inscripsit et resignavit, prout praesentibus dat, donat, inscribit fundat et resignat perpetuo et in aevum, hac sua praesenti personali et spontanea recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1642—1650 г. № 10886, л. 292 об.—293—4.

№ 231—1644 г. Мая 28 дня.

Фундушь Рухоцкой церкви, Пинскаго уѣзда.

Запис пна Александра Орды записаня кгрунту на церковь Рухоцкую.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот сорокъ четвертого, меча мая трыдцат первого дня.

На рокахъ судовыхъ земскихъ о святой Тройцы рымскомъ святе прыпалыхъ и у Пинску судовъне отпированыхъ, перед нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судею Владиславомъ Протасевичомъ подсудкомъ а Якубомъ Окгородзинскимъ писаромъ, врадниками судовыми земскими повету Пинскаго, постановившысе очевисто его млст пан Александр Орда, земенин гдарский повету Пинскаго, положившы лист добровольный вечыстый запис свой отцу Федоровичу Турчыновичови священникови Рухоцкому на реч в томъ листе описаную данный и служащий, которого во всемъ устнымъ и очевистымъ признаньемъ своимъ ствердившы, просилъ, абы тот лист его млсти принят и до книгъ земскихъ повету Пинскаго уписан былъ. Мы врад того листу огледавшы и чытаного выслухавшы, до книгъ уписать есмо велели и слово од слова так се в себе мает.

Я Александр Орда, земенин гдарский повету Пинскаго, сознаваю и чыню явно сим моимъ листомъ добровольнымъ вечыстымъ записомъ, иж мы, маючы церковь под послушенствомъ насветийшого патрыярхи нашего Константинопольского маетности нашей Рухчу, на которую первой сего записомъ нашимъ з роженнымъ моимъ его млстю паномъ Лвомъ Ордою певный кгрунтъ з сеножатми и принадлежностями на выховане священника Рухоцкаго тепер в той церкви хвалу Божую отпировуючого отца Федора Турчыновича, а по жыvote его и инымъ при той церкви Рухоцкой будучомъ записавшы и ограничившы тому священ-

никови и по немъ наступующимъ до держаня подали и поступили, чого и на сес час тот священникъ нашъ держачимъ есть, а тепер знову з доброе воли мое з части мое имени Лючах и Рухчах видечы быт реч слупную и потребную для хвалы Божое одлушення греховъ и збавеня души моее, до тамтого первой записаного кгрунту тепер одлучившы од тое мастиности моее подданого моего Рухоцкого одного на име Кузму Сачевича Богдановича и з женою и сынами его Иваномъ, Хомою и Федоромъ, з кгрунтами оромыми, тепер под нимъ будучими, которого межы кгрунтами подданных моихъ держыть, меновите под приселенемъ названым Колядынским, о межу од приселеня пляцу церковного, где тепер священникъ Люхоцкий мешкает, моркгъ один и прutowъ осмь, на урочыщах в Рози, на килку месцахъ моркгъ, у першыхъ сыросекахъ прutowъ двадцат, в заднихъ сыросекахъ моркгъ, у пасецы литовской прutowъ двадцат, у Пенякахъ середнихъ моркгъ и прutowъ пят з сеножатми до того кгрунту належачыми, з волнымъ рубанемъ дровъ и заживаня, с подданными моими попасовъ и пожитковъ до того кгрунту належачыхъ, з роботою, которое в каждый тыден с того кгрунту священникови по тры дни, с тым, щым роскажет, а жонка по дню в каждый тежъ тыден и подводы за панцызну без жадное иншое повинности отправоват мает на помененую церковь Рухоцкую, вечне дарую и записую, зараз през енерала и стороною пляхту в моц, в держане и спокойное вечыстое ужыване помененому теперешнему священникови до живота его, а помененым наступующимъ священникомъ, которые мают быт за поданем отцовъ игуменов Кунетицких на вечные часы подаю, а сам се вжо того подданого моего з кгрунтами, службою и повинностю его вечне зрекаю и вжо в того подданого моего я самъ, малжонка, потомковое мое, если бы мне их Пан Богъ дат рачыль, поготовю бра-

тя, близкие кривные и повинные мое жадного права и приступу до того подданого з кгрунтомъ и внамнейшую част вступоват и од тое церкви з держаня од священниковъ Рухоцкихъ одеймоват не маю и не мают вечными часы. И на то я Александер Орда даю сес мой лист под печатю и с подписомъ руки моее, такъ же с печатми и с подписами рук их милости пановъ приятел од мене очевисто упрошоновых, на подписах имени нижей выражоных. Писан у Пинску, року тисеча шестсотъ сорокъ четвертого, меца мая двадцать осмого дня. У того листу при печатех подписы рук тыми словы: Alexander Orda ręka własną. Lew Orda ręka swą. Andrzej Niepranowicz komornik powiatu Ruskiego ręka. Который лист за признанемъ и прозбою его млетн пна Александра Орды до книгъ земскихъ повету Пинского ест уписан.

Изъ поточной книги Пинского земского суда за 1643—1644 г., № 13206, л. 986—987.

№ 232—1644 г. Мая 31 дня.

Вводъ священника Рухоцкой церкви во владѣніе семьею подданныхъ.

Посесыя священника Рухоцкого подданного и кгрунту.

Лета от нароженя сына Божого тисеча шестсотъ сорокъ четвертого, меца мая трыдцат первого дня.

На рокахъ судовыхъ земскихъ о святой Тройцы римскомъ святе прыпалыхъ и у Пинску судовне отправованых, перед нами Яномъ Кирдесемъ Грычыною судею, Владыславомъ Протасовичомъ подсудкомъ, а Якубомъ Окгородзинскимъ писаром, врадниками судовыми земскими повету Пинского, ставыны очевисто Александер Ольпинский, енераль повету Пинского, квит свой интромисыйный с печатми своею и стороны пляхты и с подписомъ руки своее ку записаню до

книг земских повету Пинского признал в тые слова.

Я Александр Олпинский, енераль его кор. млсти повету Пинского, создаваю то сим моим интромисыйнымъ квитомъ, иж в року теперешнемъ тисеча шестсотъ чотырдесят четвертомъ, мсца мая трыдцат первого дня, маючы я пры себе стороною трох шляхтичов, пна Яна Шыдловъского, пна Станислава Яблонского, а пана Миколая Янковского, с которыми за ужытемъ будучы мне у суду земского пры признаню листу запису од его млсти пана Александра Орды на записане вечностю подданого Рухоцкого Кузмы Сацевича Богдановича з жоною, з детми, з кгрунтами, пожитками и прыналежностями их на церковь Рухоцкую, в маестности его млсти будучую, меновите в записе его млсти менованую, водлуг которого того менованого запису своего его млст пан Орда священнику Рухоцкому отцу Федорови Турчыновичу, тепер пры церкви Рухоцкой будучому, в моц, в держане и в спокойное ужыване до живота его, а на помененую Рухоцкую церковь на вечност през мене енерала и шляхту подаель, водлугъ которого поданя добровольного его млсти пна Александра Орды помененый отецъ Федор того подданого Кузму зо веъмъ водлугъ запису его милости до живота своего, а именемъ отца Лярыона Денисовича игумена монастыра Кунятицкого на вечност до посесии свое взявшы, держачымъ зосталь и то мною енералом и шляхтою осведчылъ, а я то все, штом в той справе виделъ и слышал, на сес квит мой списавшы, даю ку записаню до книгъ земскихъ Пинскихъ. Писан у Пинску, в вьзде судовой, року мсца и дня звышъ писаного, Александр Олпинский енерал рукою. И тос сознание енералово и квитъ его интромисыйный до книгъ земскихъ повету Пинского ест уписанъ.

Изъ актовой книги Пинского земского суда за 1643—1644 г. № 13206 л. 987..

№ 233—1644 г. Юля 11 дня.

Грамота кор. Владислава IV, предоставляющая священнику Св.-Никольской церкви въ г. Дрогичинъ о. Стефану Кучковскому пожизненно завѣдывать этой церковью и заботиться о ея внѣшнемъ и внутреннемъ благоустройствѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta in crastino festi Omnium Sanctorum anno Domini 1645.

Poponis Drohicensis oblata privilegii.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Stephanus Kuczowski, poponus Drohiciensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, ipsi per Sacram Regiam Maiestatem benigniter datum, manu propria eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis subscriptum et sigillo minoris cancellariae Regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Wladisław IV, z łaski Bożey krol Polski, Wielkie Xiąże Lithewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflankie, Smolenskie, Czernichowskie y Szweczki, Gocki, dziedziczny krol Vandalcki. Oznamujemy tem listem naszym wszem wobec y kaszdemu zosobna, komu to wiedziec należy, iż my z łaski y dobroczynności naszej krolewskiej Wielbnego Stephana Kuczynskiego, swieczennika Drohickiego, przy spokoynem używaniu cerkwie Świetego Mikołaja w tym tam miescie naszym Drohiczynie będącey tak, jako przedtym używał, zachować y zostawic umislilimy, jakosz ninieyszem listem naszym zachowuiemy y zostawuiemy do ostatniego wieku sweo życia, pozwalając mu przerzeczoną cerkiew ze wszystkimi grontami, lasami, borami, gajami, rolami, ogrodami, pasza-

mi, sadzawkami, poddanemi i ich czynszami i innemi należnościami y przynależnościami, jako antecessorowie jego trzymali y używali, aby i on sam trzymał y używał, obiecując imieniem naszym i najasniejszych successorow naszych wyżey wspomienionego Wielebnego swieczennika Drohickiego od spokojnego używania cerkwie rzeczoney nie oddalac, ale owszym przy calem prawie je-o zachowac, co najasnieysi successorowie nasi uczynią, tak iednak, aby temusz wielebnemu swieczennikowi te cerkiew Świętego Mikolaia, ktora znaczного ratunku potrzebuie, wedlug upodobania swego restaurowac y na chwale Bożą postawic wolno było. Co do wiadomosci kaszdego, mianowicie urodzonego Marka Wodzin-skiego, starosty Drohickiego terazniejszego i innech na potym będących przywodząc, roskazuiemy, by tego wielebnego swieczennika przy wolnosczy naszej zachował, prawa iednak nasze krolewskie, Rzeczy pospolitey y decretu commissarskiego wcale zachowuiąc. Na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć koronną przycisnąc roskazalismy. Dan w Warszawie, dnia 11 miesiaca Czerwca roku Panskiego MDCXLIV, panowania naszego Polskiego XII a Szwec-kiego XIII roku. Conservatia przy cerkwiey świętego Mikolaia wielebnego swieczennika w Drohiczynie. Joannes Franciscus Lubowicki regni secretarius manu propria. Vladislaus Rex. Post cuius quidem privilegii ingrossationem eundem offerens praenominatus rursus ad se recepit et officium praesens de restitutione ipsius quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1642—1650 г. № 10886, л. 587, 588.

№ 234—1644 г. Сентября 20 дня.

Грамота короля Владислава IV съ вызовомъ на сеймъ для суда уніатскаго священника Троицкой Бѣльской церкви Ивана Малишевскаго и др. лицъ по обвиненію о насиліяхъ и преслѣдованіяхъ православныхъ на религіозной почвѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum Sancti Michaelis Archangeli proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto.

Patrum Manasterii Bielscensis relatio.

Ministerialis generalis
*) et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis, ubivis locorum faciendae, publice libereque recognovit, quia ipse mandati sacrae regiae maiestatis, sigillo regni obsignati, pro comitiis proxime venturis servientis copiam autenticam, cuius tenor talis:

Wladisław IV, z Bożej łaski Krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmuckie, Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie, a Swecki, Gocki, Wandalski dziedziczny krol.

Tobie wielebnemu Iwanowi Maliszewskiemu, popowi Troieckiemu Bielskiemu, także Jozefowi Bakowieckiemu, władice Włodzimierskiemu y Lucianowi, protopopie Bielskiemu, unitom, jako starszym y przyncipalnym sprawy tey motoram, z osoby, z dobr waszech wszystkiech, także sprawy niżej opisaney roskazuiemy, abyscie przed nami y senatorami naszymi, ktorzy przy boku naszym na seymie terazniejszym zasiadać będą; szostego dnia od zaczęcia się onego, pierwszy iednak

*) Въ книгѣ этой верхніе края листовъ отъ сырости сгнили и выкрошились; выкрошившіяся и выдѣланныя мѣта обозначены точками.

ekskludowawszy, staneli na instatią y prawne poparcie instigatora naszego koronnego iiego delatorow pobożnego Nicodema Fiedorowica y iiego pasterza, z ktorego przytomnością czyni, wielebnego oycy Athanazego z Kozielska Puzyny, władky Łuckiego y Ostrozkiego y namiestnika iiego Meletiusza Marcinowicza yhumieny Bielskiego powodow, którzy was na seymie blisko przeszlem contumatiey pozywaią o to, iż ty Maliszewski, przepomniawszy boiazni Bożey, nie respectuiąc na stan swoy duchowny, a zaprawiwszy sie z instinkciey y naprawy albo subordnatiey principalnych adherentow swoich, zdawna na turbowanie y przesładowanie duchownych y swieckich ludzi starożytney religiey greckiey, sprzeciwiając się prawu pospolitemu, constitutiom seymowem y win w nich opisanech by namniey sie nie obawiając, ale naruszając pokoy pospolity mianowicie miedzy religią grecką pactami y constituciami stwierdzony, smiał y ważył się dnia poniedziałkowego, który święto Młodziankow według kalendarza Rzymskiego roku blisko przeszlego tysiąc szeszeset czterdziestego czwartego obchodzono, ciała zmarłych arestowac, za sluby woły grabić powodow sprawy tey arestuiesz, grab. srebrny duchowne y inne y besprawia wyuzdaną swą złością disunitom czynisz. Gdy ten pomieniony Fiedorowic według zwyczaju chrzescianskiego bywszy u chorego z Sakramentem Panskim zwracał się nazad, ty Maliszewski przysposobiwszy sobie ludzi iakiehsi swawolnych, ktorych tobie imiona lepiej są wiadome (z ktoremi powodowa strona, iako skoro będzie o imionach y przewyskach ich wiedziała, zdrowe sobie zachowuie prawo), zastąpiwszy mu na drodze, naprzodes go słowy szkodzocemi dobrej sławie y stanowi iego sromotnie zelżył, a tym nie contentuiąc się zbil, za włosy wzięwszy targal, po ziemi włoczył, kolana-

mi do ziemi tłukł, rzyzy epatrachel alias ornat, stule, habit zakonniczy z niego zdarł, a co większa kielych srebrny z łyżeczką srebrną y wozduszkami bławatnemi, ktore były na kielichu, gwałtownie odiał, pozostałe cząstki naswiętszego sakramentu, ktorych nie pożył chory, szarpiąc besbosznie, na ziemie s kielicha przelał y podeptał y wszystkie te rzeczy przelup y szarpanie nabyte z sobą pobrał y poniosł y do tego czasu ie chowasz. Pozywaią was tedy pomieniony władika y protopopie, iako principalnych subordinatorow, a ciebie iako facti comprincipale, Maliszewski, do widzenia y przysłuchania się i z stobą podług prawa w tey mierze opisanego za takowe gwałtowne excessi przez cię przeciwko prawom, ktore kasdemu pokoy obwarowali y assecurowali pospolity, popelnione, podług umowy tech praw y constitutiey postopiono będzie, na ktorym terminie aby sie stanowił zawicie y na to wszystko, co przeciwko tobie tak z pozwu tego, iako y s protestatiey w tey mierze uczynioney na tym że terminie szyroce proponowano y objašniono będzie usprawiedliwił, pozywaią, cie powodowie. Dan w Warszawie, w poniedziałek po swiecie Naswiętszey Panny poczęcia, roku Panskiego tysiąc szeszeset czterdziestego czwartego—feria quinta in Vigilia festi sancti Mathaei Apostoli et Evangelistae proxima :

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда 1646—1652 г. № 10942 л. 83—5.

№ 285—1644 г. Ноября 4 дня.

Фундушова запись дьягини Раины Соломерецкой въ пользу Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинскаго Повѣта, на сеножатъ подь названіемъ «Микольская гряда».

Akt listu ieym. p. Sołomereckiey Swiaszczennikom Wysockim nadania sianożeci.

Лета от нароженья сына Божого тысеча шестсот шестдесят червертого, мца июня семого дня.

На рочках кгородских в замку гедарском Пиньском мца июня прыпалых и порадкомъ правным судовъне отпированных, перед нами Якубомъ Кгинвидом и Панькевичомъ, стольникомъ и подстаростим, Стефаномъ Викторыномъ Туромъ судьею, а Петромъ Водзъкгиромъ Поклонскимъ скарбникомъ и писаромъ, урадниками судовыми кгородскими повету Пиньского, од велможного его млести пна Яна Кароля Млоцъкого, Пиньского, Гелметского старосты установленными, постановившысе очевисто в Бозе велебный отецъ Иоанъ Данилевичъ Моцъинский, священникъ Высоцкый, маестности его млести пна Арнолфа Кгедройтя, войскога Пиньского, подал ку актыкованью до книгъ кгородскихъ Пиньскихъ листъ велможное в Богу з сего света зошлое се млести пни Раины Госцъкое Соломерецкое каштеляное, Смоленское, на речнижей в немъ выражоную, в Бозе велебному отцу Даниелю Федоровичу протопопе и другимъ особомъ духовнымъ в месте Высоцку мешкаючимъ данный, просечы, абы прынят и до книгъ уписан был, которого мы врад прынявшы до книгъ уписат есмо велели и уписуючы в книги слово в слово такъсе в себе мает.

Я Рейна Гоская Соломерецкая, каштеляная Смоленская, вѣдомо чыню симъ моимъ листомъ каждому, кому бы о томъ вѣдати належало тепер и на потомъ

будучого веку людям, ижъ я, идучы за волею Божеею и хотячы собѣ тымъ позыскати ласку Божию (о которой не вонтѣплю), абы презъ особы духовные хвала Божая в церкви Божей никгды не уставала, тоемъ собѣ обрала и улюбила и для того оныхъ якъ слугъ Божиихъ потребами розными опатровати належитъ водлугъ словъ Хрстовыхъ: Достоин естъ дѣлателъ мзды своея, пре то я, за прозбою отца Данила Федоровича протопопы Высоцкого, даю ему отцу Данилу протопопи Высоцкому гряду Микольскую лѣса зараз за Поповымъ боромъ на прятанье сеножати, вѣчными часы и потомкомъ его и по нихъ служачымъ церкви Божей, которая то гряда з одного конца замковая сеножатъ и Чычынова Федорова сеножатъ граничат, а з другого конца Кондратова Словикова сеножатъ прозвизцемъ Калита граничит, а з сторонъ з одной стороны поле, а з другой стороны река граничитъ тую гряду. Маетъ отецъ Даниилъ в той грядѣ Микольской спокойне тыхъ сеножатея заживати и потомки его и по нихъ служачыи церкви Божей, в чомъ я сама и потомки мое и ништо с подданныхъ моихъ ему в томъ и по немъ будучымъ перешкоды жадной чынити и забороныти и не могутъ и мочи не будутъ. И на тое даю сесъ мой листъ с печатью моею и с подписомъ руки моея власной. Писанъ в Высоцку, року тысяча шестсот чотырыдесятъ четвертого, мца Ноемврия четвертого дня. У того листу пры печате подписъ руки тыми словы: Раина Госцъка Соломерецка, каштелянова Смоленска рукою власною. Который тотъ листъ за подаемъ и прозбою верху менованое особы до книгъ кгородскихъ Пиньскихъ естъ уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1664 годъ № 1306 л. 17.

№ 236—1844 г. Ноябра 25 дня.

Жалоба священника Журобицкой церкви о Захарія Докудовскаго о нанесеніи ему побоевъ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post festum Praesentationis Beatae Mariae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto.

Poponis Zurobicensis protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens honorabilis Zacharias Dokudowski, prezbiter ritus graeci ecclesiae Zurobicensis et nobilis Luba Tokarzewska, invicem coniuges, coram eodem officio praesenti solenniter quaesti et protestati sunt in et contra nobilem Albertum Orabkowski nec non laboriosos Selivonem Samsciuk, Iwanum Kudryło, Antonum Ładyszka, Nauc Posel, Iwan Kusnierz subditos de villa Zurobice tenutae ad praesens generosorum Mathiae Niedzwiecki et Reginae Pielszowna coniugum, atque Janczewski factorem eorundem coniugum, idque de eo, quia ipsi in primis sabbatho ante actum praesentem proximo honestum Vasilium Dokudowski, fratrem germanum eiusdem prezbiteris in villa Zurobice ante domum protestantis a domino suo generoso Oborski cum certis actionibus et munimentis literisque ad cancellariam castrensem Mielnicensem missum et . . . *) convulneraverunt, dumque protestans cernens eundem fratrem suum et vix vivum humi iacentem, eosdem verbis honestis, ne ipsum interficerent, movebat, ex tunc idem Orabkowski cum praefatis subditis ad eundem prezbiterum conversus, eidem vulnera infrascripta ad ecclesiam aufugientem in cemiterio, in ipso ingressu ecclesiae intulerunt, hostia ecclesiae consecaverunt, nisi que fuga in ecclesiam sa-

luti suae consulisset, ibidem ipsum interfecissent. Hisque non contentus, in crastino die praefatae videlicet die dominico pridie festi Praesentationis Beatae Mariae Virginis itidem proxime praeterito, invadendo ad domum laboriosi Matosz Kisto subditi eiusdem villae, ibidem honestum Alexandrum Dokudowski, in nuptiis pacifice sedentem, uti quendam latronem captivaverunt et vinculatum ad curiam Zurobicensem baculis concutiendo reduxerunt. Dumque praefata protestans Thokarzewska eundem filium suum iuvare voluit, ipsam prole gravatam baculis concusserunt, quem adductum idem generosus Niedwiedzki ex vestibus et vestimentis denudare, denudatumque et humi prostratum flagis magno convulnerare iussit, vixque vivum reliquit, eundem nobilem Alexandrum filium protestantis in catenis ferreis sub custodia in hucusque in vinculis maxime convulneratum vix vivum in curia Zurobiciensi detinent, de quo contra ipsos iterum atque iterum sunt protestati. Prout in maiorem verificationem eiusdem protestationis idem protestans honorabilis Zacharias Dokudowski prezbiter Zurobicensis vulnera sua tunc temporis sibi illata, officio praesenti monstravit, videlicet primum penes oculum dextrum, aliud super sinistrem oculum livida cum tumefactione, tum et fasciculum crinium e capite evulsorum. Deinde coniunx illius praefata nobilis Luba Tokarzewska vulnera sua tunc temporis sibi illata officio praesenti monstravit, videlicet primum in fistula penes pugnatum, aliud in brachio manu dextrae, utraque livida, tertium in crure pedis dextri pertrusum ad cruorem, quartum in tibia eiusdem pedis lividum. Pro quorum illatione suprascriptum nobilem Albertum Orabkowski uterque illorum inculpaverunt. Hic idemque in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans ministerialis generalis regni nobilis Albertus Malinowski authenticus et iuratus publice recognovit se cum

*) Въ подлинникъ пропущенъ.

nobilibus Christophero Meżenski et Jacobo Tołwinski die hesterna et feria tertia proxime praeterita ex requisitione protestantium condescendendo ad bona villae Żurobice, ibidem praefatum Alexandrum Dokudowski in cathenis ferreis vinculatum praevenit eundemque generosum Niedzwiecki et praefatos famulos et subditos ipsius ut eundem Dokudowski eliberaret affectavit, ad quorum requisitionem idem Niedzwiecki cum eisdem famulis suis eundem Dokudowski eliberare noluit, imo eundem ministerialem baculis verberare et in carceres iniecere voluit, nisique fuga sibi consulisset, malevolum animum suum explevisset, idemque ministerialis eundem poponidem valde convulneratum vix vivum et cisiones in foribus ecclesiae tres vidit et debite conspexit, dumque diffidationes praefatus Niedzwiecki et Orabkowski praefatis protestantibus Dokudowski eodem ministeriali praesenti fecerunt, de quo contra ipsos suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1641—5 г. № 10940, л. 602, 603.

№ 237—1645 г. Марта 13 дня.

Заявленіе Луцкаго православнаго епископа Афанасія Пузыны съ изложеніемъ притѣсненій и обидъ, которыя православное население г. Бѣльска терпять со стороны уніатовъ.

Actum in castro Michnicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

Ex parte R. Puzina episcopi Luceorien-sis. Ex copia.

Do urzędu y xiąg ninieyszych staroscicch grockiech Michnickiech postano-

wiwszysię oczewiscie wielebny ociec Izaiaz Efremowie, zakonnik reguly świętego Bazylego religiey Greekiey, imieniem przewielebnego w Bogu Je-o Mci Oyca Atanazego s Kozielska Puzyny, Episkopa Luckiego y Ostrogskiego nieunita, który wziawszy w niedawnych czasiech pewną wiadomosc o wielkiem bezprawiu y o excessach niżej wyrażonych w mieście Je-o Krolewskiey mci Bielskim przez popow unickiech cerkwie Bożey y duchownym iego dziejących się, quam in solenissima forma iuris, protestował się na przeciwko Przewielebnemu jego mci xiędzu Jozefowi Mokosieiowi Bakowieckiemu, Episkopowi Włodzimierskiemu unitowi y je-o adherentom y akthorom huius modi, mianowicie Lukianowi, iakosie sam zowie, Bohowolskiemu protopopie Bielskiemu, Iwanowi Maliszewskiemu popowi Troieckiemu, Iwanowi Poraiu popowi Berezowskiemu y innem z comprincipalow ich, ktorych imiona y nazwiska chcąc miec na tey protestatij za wyrażone, a onym barzo za dobrze wiadome y znaioime, także też y naprzeciwo urzędowi miesckiemu Bialskiemu, a mianowicie Kasprowi Bładowskiemu, Iwanowi Sierhiejkowiczowi burmistrom, Stanisławowi Luczce, Jendrzeiowi Malarzowi, Kasprowi Rozkowskiemu raycom i pisarzowy ich lentwoytowskiemu, Mikolaiowi Poddubce y Pawłu Wysockiemu y naprzeciwo tym Hermanowi Lytewce y sinowi iego Wawrzencowi, Lewoniewi Leszczynskiemu, Iwanowi Okulikowi, Maximowi Pohorelskiemu, Kondratowi Wysockiemu Felonowiczu y innem coadherentom y pomocnikom ich o to y takowym sposobem, iż oni nie dbając na prawo pospolite y libertates antiquitus religiey Greekiey, narodowi Ruskemu w uni nie będącemu służące, także na constitucie seymowe, Pacta conventa na szczęśliwey elekciey je-o Krolewskiey mci Pana naszego Milosciwego cum consensu oboyg naradow postanowione y świętobliwie poprzysiężone, diplomate y constitutiami approbowane, a

potem decretami comisarskiemi vigore constitutionis tak nie unitow iako y unitow we wszystkich differenciach y pretensjach zachodzących stwierdzono y uspokoiono, który to pokoy y liberum exercitium religionis wzwyż mianowany uniei iawnie wzruszając, za instinktyą y informatią władiki y starszych swoich, mianowicie przez niejakiego Simona Timoszewicza ecclesiarche swego y protopope Bielskiego na on czas urosiwszy sobie iakis process w rożnych subselliach s kilką mieszczan Bielskich w processie mianowanych y conductamine contract iakis nieslychany y cerkwie Bożej szkodliwy mimo wiadomosci je-o meci Oycy Episkopa Luckiego, Pasterza swego, także duchownych iego y mimo wiadomosc mieszczan Bielskich pospolstwa wszystkiego, przeciwko wyrażonemu prawu y wolnościom narodowi Ruskiemu służącym. smieli y wazylisie podstępnie zawierac, który to ten contract iako niestuszny y nieprawny ieh mose panowie Comissarze bacząc byc prawu pospolitemu przeciwny, decretom swym annihilowawszy y wiecznie skasowawszy, cerkwie trzy w miescie Bielskim świętego Bohoiawlenia y świętego Mikolaia y świętego Woskresienia je-o meci oycu Episkopowi Luckiemu y successorom je-o w unij nie będącym przysadzili y nemine impugnante in realem et actuałem possessionem duchownym y swieckim podali y intromittowali, a nie tylko w Bielsku, ale y we wszystkim wojewostwie Podlaskim, stosując się do prawa y informatcy je-o krolewskiej meci cerkwie tak unitom, iako y nie unitom wydzielone y decretami stwierdzone y naznaczone są. A po oddaniu przez komisarzy pomienionych cerkwiey w krotkich czasiach uniei armata manu zaciągawszy pana Sokola rotmistrza ze dwu sty piechoty y inszych ludzi na to wielką liezbę do tumultu przysposobili, gdzie w Bielsku zas te cerkwie per vim, u drzwi cerkiewnych zamki y kłotki poodbijawszy, violento modo poodeymowali, ludzi

duchownych y swieckich nie unitow zbili, zranili y zdespectowali, mieysca święte sprofanowali y zekrwawili, iako o tym w rożnych grodach y urządach protestatyami y relatiami generalskiemi recenter na on czas zaniesionemi szerzey obżalowano y dołożono iest. A co większa, iusz wprawivszy sie ci panowie unitowie w takową wyuzdaną swawole y złość, nie nie respectując na stan swoy duchow(n)y, którym sie szczycą, per Deum immortalem, aż strach wspomniec, w roku przesłym zakonnikowi iednemu oycu Nikodemowi Fedorowiczowi tam że w Bielsku od chorego wracającemu się Iwan Maliszewski pop Troiecki, za instinkcyą starszych swoich, na dobrowolney drodze zastąpiwszy z wielką hultajstwa swawolnych ludzi obce rzuciwszy sie, tamże kielich srebrny wydarszy, Sacramentu najswiętszego pozostale cząsteczki w błoto wyrzucił, samego z apparamentow prezbiter-skich obnażył, y okrutnie za włosy po ziemi targając zbył y zmordował y wszystkie tę apparata, tak kielich iako krzyż srebrny, naczynia poświęcone y ryzy poszarpawszy do siebie w dom in vim prae-dae et spoliy zabrał y po dzis czas u siebie trzymając nie powraca. Zaczym przychilając sie do pierszych wszystkich processow, po rożnych grodach y urządach eo nomine porzątkiem prawnym poczynionych, iako y teraz ta wiadomosc je-o meci oycy Episkopa Luckiego doszła, iż w roku niniejszym tysiąc szesceset czterdziestym piątym dnia trzynastego Marca zwysz rzeczony Łukian Bohowski, protopop Bielski, unit w zaciętey swey złości nie ustawaając, za tym wzwyż pomniouym podstepnym contractem z niektórymi osobami mieszczany tamecznymi in conducto w niewiadomosci je-o meci oycy Episcopa Luckiego y wszystkiego pospolstwa disunitow uczynionym, za decretami y przewodem iakoby prawnym cerkiew iedną świętego Mikolaia, którą z osobliwey łaski je-o krolewskiej meci przez panow Comissarzy podaną mieli y w niey libera exer-

citia suae religionis odprawowali, gdzie pomieniony protopop przysposobiwszy sobie popow unieckiego y urząd mieski, imionami y nazwiskami wzwyż opisane mi y jegoz comprincipalow y adherentow dobrze wiadomych y znaiomych s tumultem niemałem do przerzeczoney cerkwie świętego Mikołaiia violenter naszedł y tam zamki u drzwi cerkiewnych odbiwszy per vim odiał y nie nie pamiętając na boiazn Bożą y na wocatyą swą duchowną y paeny w constitutiach seymowych na takowych założone, zakonnika od je-o mci oycza Episkopa Łuckiego dla odprawowania nabożenstwa zeslanego przy tey cerkwie na ymie oycza Gedeona Paszkiewicza praezbitera zdespektowali, zbili y zranili, mieysce święte zekrwawili, lud pospolity tameczny pod posłuszenstwem je-o mci oycza Episkopa Łuckiego w uny niebędący przesz gwałt do uny swoiey pociągłowali y na unią przysięgae przymuszali, banicyami, biciem, morderstwem, więzieniem, relegowaniem od miasta, pieczętowaniem y odebraniem domow y maiętnosci ich własney przyniewalali, także też wyrzucając z domow z żonami, z dziecmi y z szeladzią, nie mając miłosierdzia y nad choremi ludzmi takowe okrucienstwo czynili dotąd, aż za suplikami tych utrapionych ludzi nastąpiła osobliwsza łaska przes sublewacyą y uniersał jego krolewskiej mci iako poddanych swoiech. A oni tych ubogich ludzi do ostatney zguby y do zniszczenia przywiesc usiłowali. O co wszystko, inhaerendo anterioribus protestationibus praeavendo indemnitati causae istius, venerabilis supra nominatus Iziasz Efremowicz, nomine admodum Reverendissimi domini Patris Episkopi Luceoriensis iterum atque iterum protestatus est, salvis omnibus iuris beneficiis manentibus, zostawiwszy z je-o mcią xiędzem Władiką Włodzimierskiem y z protopopą Brzeskiem także y stemi jego duchownymi y z każdym takowym, do kogo ieno kolwiek forum drogę pokaże prawnie postąpić, prosit, aby tą protestacja

była do akt przyjęta. Quod est actum.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1641—1645 г. № 10949. л. 675, 680 об.—681.

№ 238—1645 г. Марта 17 дня.

Жалоба священника Никольской церкви въ г. Бѣльскѣ о. Гедеопа Пашковича о нападеніи на эту церковь и обидѣ со стороны Бѣльскихъ униатовъ подъ предводительствомъ бурмистра.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Reminiscere Quadagesimalem proxima a. D. 1645.

Paszkowie protestatio. Ex copia.

Oblicznie przyszetszy do urzędu y xiąg teraznieyszych starosciech grockiech Mielnickiech ociec Gedeon Paszkowicz disunit, zeslany od oycza episkopa Łuckiego Pusiny, nieunita, na odprawowanie nabożenska greckiego, pozostały w cerkwi świętego Mikołaiia od panow komisarzow z pozwoleniem Je-o krolewskiej Mei podany disunitom mieszanom Bielskiem, z wielkiem żalem imieniem swym protestował sie y wyżej mienionego Je-o Mei oycza Episkopa Łuckiego disunita, naprzeciwko slachetnego Kaspra Bładowskiego burmistrza Bielskiego, y pomocnikow urzędow jego o to, isz on nie mając prawa żadnego y przystępu tak do mnie swieszczennika, jako y do cerkwie od panow comisarzow podane, naszedłszy w dzien trzynasty Marca z duchowienskem niemałem unitami, mając przy sobie ludu obeego ultaystwa zebrane-o tumult wielki, violenter, mocą, gwałtym wielkiem na emętarz cerkwie pozostały trzeciej od panow komisarzow, podaney disunitom świętego Mikołaiia drzwi siekierami łupali, zamki obuchami poodbiiali y do cerkwie, nie mając prawa

żadnego y przystępu, gwałtym wlesli; a nie mając na tym dosyć, mnie swieszczenika za prawym należnim Je-o Krulewskiej Mei y za patentem pana y Pasterza oycy Episkopa Łuckiego Atanazego Puzyrny nie unita, przy cierkwie tey mieszkającego, nie dbając na boiasn Bożą ani na srogosć prawa, za włosy po cmetarazu wloczyli, policzki ciężkie zadawali, kymi, obuchami bili protestanta y innech wiele mieszczan na cmetarzu y sam cmetarz zekrwawili, y co sie im naysroszszego zdalo, to nademną duchownym zakonnikom ubogiem za powodim panow urzednikow holtaystwo przysposobione czynilo, cele uboga strzesli, splondrowali, xięgi wszystko ile bylo pobrali y waiwecz obrocili, co ia ubogi zakonnik tak o odbicie gwałtownie cerkwi, jako tes y zelżyni, despek moy woznym y inną slachtą oswiatczyłem, a s panym urzędem o wszystko czasu swego prawnie czynić chcę. Et in maiorem verificationem eiusdem protestationis suae idem protestans ministerialem generalem regni nobilem Simonem Morze autenticum et iuratum, una cum nobilibus Alexandro Bankowski et Kiryło Hrymanowie in evidentius testimonium sibi adhibitis coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus statuit, qui statuti in vim suae fidelis relationis publice recognoverunt se feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxime praeterita praesentes fuisse in oppido Bielsko cimiterioque praedicto et ibidem praefatum cimiterium obsangviolatum et fores ecclesiae praefatae et domus, in qua protestans habitat violenter apertas vidisse et debite conspexisse. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1611—1615 г. № 10940, л. 619 об. 650—651.

№ 239—1645 г. Марта 17 дня

Позовъ въ королевскій судъ униатскаго священника Троицкой церкви. въ г. Бѣльскѣ, о. Ивана Малишевскаго объ обидахъ причиняемыхъ православному населенію и духовенству.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima a. D. 1645.

Presbiteri Bielscensis relatio.

Ministerialis generalis regni nobilis Simon Morze, autenticus et juratus, una cum nobilibus Kiryło Hrymanowicz et Alexandro Bankowski in evidentius testimonium sibi adhibitis, coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum faciendae, publice et libereque recognoverunt, quia ipsi citationis seu mandati Sacrae Regiae Maiestatis infrascriptae copiam, sigillo regni obsignatam pro comitijs generalibus regni Varsaviensibus, Varsaviae ad praesens celebratis servientem, ex parte infrascripti actoris contra citatum inferius nominatum, cuius mandati ea sunt verba:

Władysław Czwarty, z Bożey łaski krol Polski, Wielkie xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmuckie, Inflanskie, Smolenskie, Czerniechowskie etc. Szwecki, Gocki, Wandalski Dziedziczny krol. Tobie uciwemu Iwanowi Malszewskiemu, popowi Troieckiemu Bielskiemu unitowi z osoby y dobr swoych wszystkiech y sprawy nizey opisanej rozkazujemy, abys przed nami y senatorami naszymi, ktorzy przy boku naszym na seymie terazniejszym generalnym zasiadac będą, od polozenia tego pozwu mandatu naszego za niedziel dwie s przytomnością wielebnego Jozepha Bakowieckiego, Władyki Włodzimierskiego, także Łucyana protopopy Bielskiego, jako starszych y przelozonych swych stanął na in-

stantią y prawne poparcie Nikodema Fedorowicza, zakonnika reguły Greckiey, prezbitera cerkwie Świętego Mikołaja Bielskiey, tak imieniem swym, jako też ymieniem wielbnego Melecyusza Marciniowicza Ihumena Lepesowskiego y Bielskiego, Namiestnika Wielbnego Oyca Episkopa Luckiego nie unita, od niego na to miesce zesłanego, czyniącego actora, który cię pozywa o to, isz ty, przepomnia(w)szy boiazni Bożey, nie respectuiąc na stan swoy duchowny y zaprawiwszy się znac z instinktiey starszych swoych zdawna na turbowanie przesladowanie duchownych y swieckich ludzi starożytney religiey Greckiey, sprzeciwiając się prawu pospolitemu y win w nim założonych nie obawiając się, ale naruszając pokoy pospolity osobliwie miedzi religią grecką, pactami, constitutiami stwierdzony, śmiał y ważył się dnia poniedziałkowego, w który święto Młodziankow wedłuk kalendarza Rzymskiego roku przeszłego obchodzono, ciała zmarłych aresztowac, za sluby woły grabic, duchownym na drogach zastępowac, jakoz de facto aresztujesz, grabisz y zastępuiesz, nad to czasy niedawnemi bardzo krzysz srebrny duchownemu iednemu odiałes y niewiedziec kędys podział y inne wielkie nieznosne krzywdy, utrapienia y besprawia wyuzdaną swą złością nieunitom czynisz. Gdy tes pomieniony actor wedle zwyczaju chrzescianskiego bywszy u chorego Sakramentem Naswieszszym zwracał się nazad, ty przysposobiwszy sobie ludzi nieiakiech swowolnych, ktorych tobie imiona lepiej są wiadome, z ktoremi actor, jako skoro będzie o imionach y przezwiskach wiedział, zdrowe sobie zachowuie prawo, zastąpiwszy mu na drodze, naprzodes go słowami bezecnemi niepodeiwemi zelzył, zbil, za włosy wzięwszy targal, po ziemi wloczył, kolanami do ziemie tłokł, ryzy, epetrachel alias ornat, stule y habit zakonniczy z niego zdar, a potym kielych srebrny z lyczeczką srebrną y z wozdzuszkami bławatnemi, ktore byli na kilichu, gwałtow-

nie odiał, pozostale cząstecki Sakramentu Naswieszszego, ktorych nie pożył chory, w tey szarpaninie na ziemie s kielicha przelał y wszystkie te rzeczy przez łup y szarpanine nabyte z sobą pobral y poniosł y do tego czasu przy sobie ie chowasz,— pozywa cie tedy do widzenia y przysłuchania się yż s tobą podłuk prawa w tey mierze opisanego postopiono będzie, na ktorym terminie abys się stanował zawicie y na to wszystko, co przeciwko tobie s pozwu tego, iako z protestatyeey proponowac będzie usprawiedliwił, pozywa cie pomieniona strona powodowa. Dan w Warszawie, w poniedziałek nazaiustr po niedzieli Wstępney Invocavit nazwaney, roku Panskiego tysiąc szesc set czterdziestego piątego—feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxime praeterita in oppido Bielsko, domo citati, solimet in manus tradidit eidemque debito modo, ut iuris est, publicavit. Super quod suam fidelem relationem idem ministerialis eum praefatis nobilibus coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1641—1645 г. № 10940, л. 649—650

№ 240—1645 г. Іюня 22 дня.

Заявление вознаго по дѣлу о захватѣ въ им. пана Лещинскаго «хлопца», съ данными о Славатицкой церкви.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho intra Octavas festi Sacratissimi Corporis Christi anno Domini 1645.

Ex parte Dębowski protestatio. Ex copia. Do urzędu y act ninieyszeh grockiech Je-o Krolewskiey mei Mielnicki oczewiscie przyszedszy opatrny Stephan Pieskiewicz general woiewostwa Brzeskiego imieniem urodzonego Je-o Mei pana Dębowskiego oswiateczył sie y protestował przeciwko panu Janowi Mackiewiczowi,

ktory na ten czas factorem był na szkutach wielmożnego Jego mci pana Gabryela Stepkowskiego, kastellana Brasławskiego s tey miary, iż on biegnąc nazad statkami Je-o Mci pana swego, gdy przyszedł w majątność wielmożnego Je-o mci pana Władysława z Leszna Leszczyńskiego, wojewodzica Rolskiego, a mając czelac barzo swowolną, ktory chlopca pomienionego Je-o mci pana Dębowskiego, nazwiskiem Piotrowicza, slachcica dobrego, ktory miał siła na rękę swoich u pana swego, zabrali z sobą na szkuty, a iako sternik ięgosz własny zeznał, iż tego chlopca widział oczema swemi na szkucie tey właśnie, gdzie sam pan Mackiewicz miał budę swoją, a na tem y przysięgę cielesną *w cerkwi Sławatyckiej*, przy ktorej siła ludzi y obywatelow miasta tego było, wykonał, którą to rotą w xięgach miesckich Sławatyckich y podpisem tegoż ręki generała iest zapisana. A tak przez wzięcie tego chlopca Je-o Msc pan Dębowski ma wielką y nie małą szkodę, ktorej tu taxy nie kładzie, ale gdzie czas y miejsce temu będzie, dowodnie to pokazać chce, iako wielką ponosi przez zabranie tego chlopca szkodę, o którą y o chlopca protestował się przed urzędem ninieyszem grockiem Mielnickiem przez opatrzного Stephana Pieskiewicza generała, zachowując iednak *salvam meliorationem et amplificationem* tey protestacy. Na ten czas pomieniony protestans prosił, aby ta ięgo protestacia do xiąg była przyjęta y zapisana, co otrzymał.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда за 1641—1645 г. № 10940. л. 715—16.

№ 241—1645 г. Юля 21 дня.

Королевскій декретъ по дѣлу священника Сѣмятичской церкви Александра Голодовскаго съ монашками Дрогичинскаго Бенедиктинскаго монастыря относительно деревни Ситки или Роговки.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda post festum S. Francisci Confessoris proxima, anno Domini 1645.

Honorabilis poponis Siemiaticensis ob lata decreti S. R. M.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrēnsia Drohicēnsia personaliter veniens nobilis Jacobus Rzewuski, Burggravius castrēnsis Drohicēnsis obtulit eidem officio praesenti decretum infrascriptum Sacrae Regiae Maiestatis cancellariae Regni obsignatum, manuque Illustris domini Georgii Ossolinski de Thecin, cancellarii supremi Regni subscriptum ad inducendum in acta praesentia castrēnsia Drohicēnsia de tenore tali.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Czernichoviaeque nec non Sveecorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Significamus praesentibus literis nostris quorum interest universis et singulis citatos fuisse ad nos et iudicium nostrum instigatorem regni et religionis Zophiam Kiscanka, abbatissam totumque conventum monialium Drohicēnsium ordinis Sancti Benedicti de causa infrascripta bonisque generaliter omnibus ad instantiam honorabilis Alexandri Holodowski, poponis Siemiaticensis ecclesiae ritus graeci uniti, ad praesens actoris, ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum in contumaciam nulliter et illegitime super moderno actore, stantibus illius certis legalitatibus et nullitatibus obtentum, idque in causa originali per modernos citatos ad praesens moderno actori ratione certi privilegii super certos man-

sos seu agros in campis villae Sitki seu Rogawka ad capitaneatum Drohicensem spectantis cit . . . ac si in praeiudicium decreti conventus, cui ante hoc privilegium a serenissimo olim parente nostro impartitum, ab eodem similiter serenissimo parente nostro obtentum, coram nobis et iudicio nostro instituta et per varios iuris anfractus agitata, in qua quidem causa post serias partium controversias in termino feriae sextae in crastino festi Sancti Matthiae Apostoli anno Domini 1639 Vilnae suspensa ulteriori alter . . . causae cognitione et finali determinatione citato iura originalia foundationis duorum mansorum ad ecclesiam Beatae Mariae Virginis exhibere et producere decreveramus, terminumque ad eundem officium dum pars partem adiudicare deberet perpetuum Varsaviae praefixeramus. In termino vero ex eadem citatione seu ad citatione ad paratam causam ad instantiam dicti honorabilis poponis contra praefatam abbatissam et totum conventum edita incidendam, dum dictus ex vi ad citationis huiusmodi actor in termino praefixo ex certis suis rationibus et legalitatibus non compareret, neque iura originalia foundationis duorum mansorum controversor exhiberet et reproduceret, actoribus in negotio principali tum tempus vero citat . . . terminum attentan . . . decretum nostrum, quo praefatum poponem in lucro causae condemnavimus et ipsum privilegium, superius allegatum, nulliter et illegitime obtinuisse adinvenimus, eodemque cassato conventum eundem circa privilegium ipsius super praefatos mansos datum conservavimus obtinuerunt, processu causae latius praemissa enarrantes, ad quod nimirum decretum reponendum, restituendum, cassandum, annihilandum causamque integram restituendum et ea, quae juris sunt decernendum et sententiandum citati sunt, prout latius citatio praemissa obloquitur.

In termino itaque hodierno, ex eadem citatione proveniente et hucque continua-

to, partibus supranominatis actorea quodem personaliter comparente terminumque eundem attentandum, citata vero voce ministerialis terrestri regni generalis nobilis Martiani Ritel ter et ultra solitum quater ad nos et iudicium nostrum acclamata, nec per se nec per suum quemvis legitimum plenipotentem comparente, Nos cum Consiliariis et jurisperitis nostris, audita ministerialis praefati relatione de acclamatione citatorum modernorum facta, in contumaciam ipsius, ad legitimam vero actoris moderni instantiam, decretum in contumandi moderni actoris, uti nulliter et illegitime obtentum, cassandum et annihilandum esse duximus, prout cassamus et annihilamus, ipsum vpro modernum cassandi actorem circa privilegia a Serenissimis olim praedecessoribus nostris tum revisiones ac decreta ea in causa in foro spirituali coram Illustrissimo Legato obtenta conservamus, emolumenta et usufructus ex eisdem bonis per conventum perceptos, damnaque in super et litis expensas, simplici assertione moderni actoris liquidam ipsi adiudicamus, ad eorumque refusionem citatos teneri et omnino adstrictos esse decernimus. Pro quorum restitutione, usufructus, damnorum et litis expensarum vindicatione remittimus partes praefatas ad iudicium castrense Drohicense in termino, dum pars partem ad citationem perempto, decreti praesenti nostri vigore. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni nostri est appensum. Datum Varsaviae, feria sexta pridie festi Sanctae Mariae Magdalenae, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto, regnorum nostrorum Poloniae et Sveciae decimo tertio anno. Relatio Illustrissimi domini Georgii de Thecin Osolinski, supremi regni cancellarii, Lubomlensis . . . Ricinensis etc capitanei. Philippus Huninus Secr. et Not. Georgius Ossolinskij Cancellarius Regni Supremus. m. p.

№ 242—1845 г. Октября 18 дня.

Королевскій позовъ въ судъ Сѣмьятичскаго уніатскаго священника Александра Голодовскаго по дѣлу его съ женскимъ бенедиктинскимъ монастыремъ относительно селенія Ситки или Рогавка.

Actum in castro regio Drohicensi feria sexta post festum Sancti Lucae Evangelistae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

R. Abbatissae Drohicensis relatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Drohicensibus personaliter stans ministerialis regni generalis providus Roman Hawrylik de Sytki, authenticus et juratus, palam publiceque recognovit, quia ipse citationem seu literas mandati Sacrae Regiae Maiestatis pro judiciis eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis post curiam servientes, sub titulo integro S. R. Mts scriptas et sigillo maioris cancellariae regni communitas, ex parte instigatoris regni eiusque delatoris religiosae Zophiae Kiszczanka Abbatissae totiusque conventus monialium Drohicensium ordinis Sancti Benedicti actorum contra honorabilem Alexandrum Holodowski, poponem Siemiatycensem citatum citatione tenoris talis:

Vladislaus Quartus, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czernihoviaequae, nec non Svecorm, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Tibi honorabili Alexandro Holodowski, poponi Siemiatycensi ecclesiae ritus graeci unito, de persona, causa infrascripta bonisque tuis generaliter omnibus mandamus, quatenus coram nobis seu iudicio nostro Varsaviae, aut ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, recte a positione praesentis citationis in quatuor septimanis aut tunc, dum et quando causa praesens

ex registro publico ad iudicandum vocata legitime inciderit, ad instantiam instigatoris regni eiusque delatoris religiosae Zophiae Kiszczanka, abbatissae totiusque conventus monialium Drohicensis ordinis Sancti Benedicti publice peremptorieque compareas, qui te et praecipue praefata delatrix nomine totius supramemorati conventus citat ad reponendum et restituendum certum decretum Nostrum, per te super eadem actorea parte stantibus ipsius legalitatibus et impedimentis in contumaciam obtentum, idque in causa originali per modernum actoream partem tibi ratione certi privilegii super certos mansos seu agros in campis villae Sytki seu Rogawka ad capitaneatum Drohicensem spectantis sitos, in praeiudicium praefatorum actorum, quibus ante hoc privilegium, a Serenissimo olim parente nostro impositum est, coram iudicio nostro mota et vertente,—citaris itaque ad videndum et audiendum hodie decretum per te super actoribus in contumaciam ipsorum obtentum reponi, debere statui illudque tolli cassari, causam in integrum restitui, privilegium memoratum, tibi a Nobis uti ad importunam tuam instantiam sinistramque cancellariae Nostrae informationem collatum reperibile et cassabile adinveniri, aliaque pro causae huius qualitate et exigentia contra te statui,—sis praemissis pariturus et ad ea, quae tibi in termino adveniendi latius proponentur judicialiter et officiose responsurus. Datum Varsaviae, feria secunda in crastino festi sanctae Hedvigis electae, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto—die actus hodierni in oppido Siemiatyce domoque residentiae citati posuit et de positione eidem citato ut iuris est pronuntiavit terminumque apti coram iudicio sacrae regiae maiestatis ex eadem citatione incidentem assignavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1844—8 г. № 9576, л. 461—2.

№ 243—1646 г. Марта 27 дн.

Передаточная запись отъ подстаросты Григорія Чарноцкаго священнику Никольской Дрогичинской церкви о. Стефану Кучинскому на получение суммы 100 пльск. грошей по обязательству отъ Мартина Мляцкаго и Марины Симановны.

Actum in Drohiciu coram Iudicio Advocatiali Civili Drohicensi feria tertia Magna anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto.

Praezbiteri S. Ni. Ce...

Coram officio praesenti Advocatiali Civili Drohicensi personaliter comparens generosus Gregorius Czarnoeki, vicepalatinus et burgrabius castrensis Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kaczynski, praesbitero Sancti Nicolai ecclesiae ritus graeci et honestae Apoloniae Skiianowna coniugibus et eorum successoribus de inscriptione super summam cetum florenorum polonicium, sibi recognoscenti per famatum Martinum Mlaeki et Marinam Symanowna, cives Drohicensis, actis advocatialis hisve Drohiciu modo simplicis debiti ad solvendum inscriptam, cum omni iure suo . . . et omnibus eiusdem inscriptionis contentis cedit, demisit omneque et integrum ius suum super . . . summam serviens . . . transfert hac sua personali recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 1.

№ 244—1646 г. Мая 29 дня.

Королевскій декретъ по тяжбному дѣлу между священникомъ униатской Семятичской церкви Александромъ Голодовскимъ и монахинями Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря, при чемъ постановляется, чтобы храмъ ихъ, бывшій на мѣстѣ древняго православнаго [храма, въ теченіе трехлѣтія былъ перенесенъ на другое мѣсто.

Actum in castro regio Drohicensi feria quarta post festum Nativitatis Sancti Joannis Baptistae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto.

Oblata decreti sacrae regiae maiestatis monialium Drohicensium.

Officium praesens capitaneale castrense Drohiciense decretum infrascriptum sacrae regiae maiestatis inter religiosam Zophiam Kiszanka, Abbatissam totumque conventum monialium Drohiciensium actores et poponem Siemiaticensem citatum ratione certorum mansorum, in eodem decreto nominatorum laturum, ex maiori cancellaria Regni Varsaviae, ut juris est, emanatum, ad oblationem nobilis Lucae Wolinski nomine eiusdem conventus monialium Drohiciensium perrectum, postulante eodem, suscepit et in acta officii sui inscribere mandavit, cuius tenor de verbo ad verbum sequitur talis.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Litvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czernichoviaeque, nec non Sveccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex.

Significamus praesentibus literis nostris quorum interest universis et singulis: Citatum fuisse ad nos et iudicium Assessorum nostrorum literis citationis nostrae honorabilem Alexandrum Holowski, poponem Siemiaticensem ecclesiae ritus

graeci unum de persona causa infrascripta bonisque ipsius generaliter omnibus ad instantiam Instigatoris Regni eiusque delatricis religiosae Zophiae Kiszanka, Abbatissae conventus monialium Drohiciensium ordinis Sancti Benedicti, ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum, per ipsum anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto super eadem actoreae parte, stantibus ipsius legalitatibus et impedimentis in contumaciam obtentum. Idque in causa originaliter per modernam actoream partem ipsi ratione certi privilegii super certos mansos seu agros in campis villae Sytki seu Rogawka ad capitaneatum Drohiciensem spectantis situs, in praeiudicium praefatorum actorum, quibus antea hoc privilegium, a Serenissimo olim parente nostro impertitum est, coram iudicio nostro mota et ventilata ad videndum nimirum et audiendum hoc idem decretum per ipsum super actoribus in contumaciam obtentum reponi debere statui, illudque tolli cassari, causam integram restitui, privilegium memoratum ipsi a nobis, uti ad importunam ipsius instantiam sinistramque cancellariae nostrae informationem collatum reponibile et cassabile esse adinveniri aliaque pro causae huius qualitate et exigentia contra ipsum statui et sententiari. Quo in termino ex eadem citatione legitime incidenti cum partes praefatae actoreae quidem reponendi, videlicet deodicata Zophia Kiszanka Abbatisa conventus Drohiciensis, suo et eiusdem conventus sui totius nomine personaliter, citata vero nempe venerabili poponi Siemiaticensi itidem personaliter et cum nobili Andrea Wyszenski coram iudicio nostro comparentes et secum de repositibilitate decreti in contumaciam actoreae partis anno proxime praeterito obtenti disceptarent, nimirum actorea legalitates suas et causas repositionis iudicicias inferret illudque decretum contumaciae reponibile adinveniri et cassari, se vero circa anterius decretum nostrum in contu-

maciam citati feria quinta post dominicam Laetare Quadragesimalem anno millesimo sexcentesimo quadragesimo per se obtentum. Quo sublato et cassatis praetensis iuribus et privilegio citati uti nulliter obtento, eandem partem actoream circa privilegium, a Serenissimo olim parente nostro obtentum atque circa possessionem mansorum in eodem privilegio expressorum conservaveramus, damna vero et litis expensas simplici assertione liquidando eidem actoreae parti adiudicaveramus, ex quo elapsis fataliis in rem iudicatam transierit conservari expeteret. Citatus vero suprafatus refutando rationes et legalitates, per actoream partem illatas, se circa decretum nostrum in contumaciam super eadem actorea parte obtentum, non obstante praeallegato decreto nostro anteriori super se nulliter stantibus suis certis legalitatibus ad importunam actoreae partis instantiam anno millesimo sexcentesimo quadragesimo in contumaciam praelato in toto conservari efflagitaret. Iudicium assessorum nostrorum exceptis partium controversiis, decretum suprafatum in contumaciam actoreae partis pro parte poponis, anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto praelatum, ob iustas et sufficientes eiusdem partis actoreae legalitates reponibile adinvenerat illudque cassaverat. Ratione vero alterius decreti nostri anno millesimo sexcentesimo quadragesimo pro parte Deodicatae Abbatissae eiusque conventus in contumaciam citati obtenti, licet quidem ob meram negligentiam eiusdem citati poponis de iuris rigore et ex immemorabili consuetudine causae nostrae non esset reponibile nec suspendi deberet, nihilominus tamen eo, quod actio ratione bonorum regalium ad pias causas gratiose fundatorum vertitur, ideo suspensa tantisper cognitione validitatis dicti decreti contumacialis anno millesimo sexcentesimo quadragesimo decreverat, quatenus citatus iuxta decretum anno eodem millesimo sex-

centesimo quadragésimo ex seriis partium controversiis latum, iura sua et privilegia originalia deduceret. Cum itaque idem citatus privilegium suum supra memoratum et varia sua jura ad controversos mansos praetensa deduceret, eademque constitutione anni millesimi sexcentésimi trigesimi primi roborare et confirmare vellet, Deodicata vero Abbatisa Drohicensis et conventu suo refutando iura et allegationes citati, in oppositum sua quoque iura et privilegia ad eosdem mansos prius habita deduceret, eademque iudicis rationibus suis declarare et ratificare niteretur, iudicium illud idem assessorum nostrorum post partium controversias et allegationes ob concurrentiam privilegiorum ab utrinque productorum, causam praeferatam cum toto ipsius effectu ad nos et iudicia relationum nostrarum propriarum remiserat, alias citatione praefata decretis nostris anterioribus remissa praefata et toto causae tractu de praemissis latoribus. In termino itaque hodierno ex eadem remissa legitime proveniente et hucusque continuato partibus supranominatis actorea per nobilem Thomam Bystrycki, citata vero per nobilem Martinum Swięzynski plenipotentes suos coram Nobis et iudicio relationum nostrorum propriarum comparentibus eumque terminum attentantibus atque contrarias suas coram iudicio assessorum nostrorum illatas ab utrinque repetentibus, Nos cum Consiliariis lateri nostri assidentibus auditis et bene perpensis partium earundem controversiis, allegationibus et defensis, visisque et diligenter consideratis utriusque partis iuribus et privilegiis, remissa per iudicium assessorum nostrorum ad nos et iudicia relationum nostrorum propriarum facta necessaria adinventis, eandem una cum suspensa cognitionis validitatis decreti per partem actoream in contumaciam super citato anno millesimo sexcentésimo quadragésimo obtenti expediendo, Deodicatam Abbatissam Drohicensem una cum suo conventu circa idem

decretum nostrum anni supra specificati millesimi sexcentésimi quadragésimi in contumaciam super citato honorabili popone Siemiaticensi obtentum conservandum esse duximus, prout quidem cum ea declaratione nostra, ut templum rutenicum pro unitis in oppido Drohicensi in eo loco, ubi antiquum templum rutenicum extructum fuit aut alio commodiore loco intra triennium extruat et exaedificet et circa hoc idem templum poponem rutenicum unitum foveat conservamus praesentis decreti nostri vigore. Pro cuius ulteriori reali et effectuali executione remittimus partes praefatas ratione damnorum actoreae parti decreto nostro superscripto contumaciali adiudicatorum ad forum competentis, sub cuius iurisdictione bona citati consistunt in termino, dum pars partem post decursum quatuor septimanarum a data praesentis decreti nostri computandum ad id legitimo adierit peremptorio. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appensum. Datum Varsaviae, feria secunda in crastino festi Sacratissimi Corporis Christi, anno Domini millesimo sexcentésimo quadragésimo sexto, regnorum nostrorum Poloniae XIV, Sueciae vero XV anno. Relatio Illustrissimi domini Georgii a Tęczyn Ossolinski supremi regni cancellarii, Lubomlensis, Adzel. Ryczyn.etc. capitanei. Georgius Ossolinski Cancellarius regni Supremus. Philippus Hustinus.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1646 -7 г. № 9577, л. 189, 197—200.

№ 245—1646 г. Сентября 5 дня.

Жалоба православнаго священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержбицкаго на Адама Мошенскаго объ оскорбленіи и грабѣнѣ.

Actum feria quarta ante festum Nativitatis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1646.

Ex parte Wierzbicki praezbiteri Gnoiense-
scensis protestatio.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohiciensia personaliter veniens honorabilis Demetrius Wierzbicki, praezbiter ecclesiae Ruthenicae Gnoiense-sensis, solemniter coram eodem officio praesenti protestatus et lugubriter quaestus est in et contra nobilem Adamum Moszensky, factorem bonorum Ostromenczyn Magnifici Stanislai de Dombrowica Firley, uti excessus infrascripti principalem, nec non Dobrzynski atque Trocki eiusdem principalis complices ideo, quia ipsi non verendo poenas contra intercessores viarum publicarum depredatoresque hominum, legibus regni severe sancitas, imo eisdem nihil habitis, tempore certo, videlicet die sabbathino in crastino sancti Bartholomei Apostoli proxime praeterito, dum idem protestans persona spiritualis devotiones suas ipso festo Assumptionis in coelum Beatae Mariae Virginis juxta ritus graecorum in ecclesia Chlopkoviensi expediret ibidemque more christiano modeste devoteque se gereret, expeditusque ac peractis devotionibus tum et orationibus vespertinis obsolutis laudibusque Beatissimae Virginis Mariae decantatis domum suam versus bonorum villae Gnoyno, uti homo pacificus, nilque contrarij a quopiam sibi eveniri sperans tenderet, ipsi nullo respectu in personam spiritualem habito, eundem protestantem in campis bonorum Ostromenczyn tenuerunt ibidemque ipsi vario armorum genere tractarunt, tum et consortem eius nobilem Zophiam Oladowska sumopere concusserunt, a qua concussionem acta praesentia connotanda vulnera adire non potest. Nec his contenti res certas, videlicet equum coloris *plesniwey* valoris triginta florenorum, cingulum muliebrem argenteum valoris quadraginta florenorum, aureum anulum cum lapide diamantico valoris triginta florenorum, *bawelnicie* in vim spoliis receperunt aliosque multos ex-

cessus perpetraverunt, et exinde poenis legum succubuerunt. De quo contra ipsos iterum atque iterum protestatur. Prout verificando praemissa idem protestans ostendit officio praesenti vulnera super frontem sectum cruentum ad medium sanari inceptum, item in manu dextra quatuor cisiones cruentas *zastrupialle*, item in digitis indice et auriculari manus eiusdem duo livida lenia, item in collo partibus dextrae concussum cruentatum, pro quorum illatione suprascriptum Mosiensky inculpavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гражданского суда за 1646—7 г. №9577, л. 410—11.

№ 246—1646 г. Сентября 10 дня.

Заявление вознаго объ арестъ нѣкоторыхъ слугъ въ им. Остромечинъ по обвиненію ихъ въ оскорбленіи пресвитера Гнойненской церкви Димитрія Вержицкаго.

Actum feria secunda post festum Nativitatis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1646.

Ex parte praezbiteri Gnoiense-sensis
arestum.

Ad officium capitaneale castrense Drohiciense personaliter veniens ministerialis regni generalis honestus Simon Piescak de Kozierady authenticus et iuratus, publice recognovit, quia ipse, habitis secum duobus nobilibus Andrea et Alberto Terlikowskie, sabbatho proxime praeterito ex parte honorabilis Demetry Wierzbicky, praezbiteri ecclesiae Ruthenicae Gnoiense-sensis, condescendendo ad bona Ostromenczyn curiamque ibidem sita apud magnificum Stanislauum de Dombrowica Fierley nobilem Adamum Moszensky factorem bonorum eorundem Ostromenczyn nec non Dobrzynsky atque Trocki servitores eiusdem magnifici Fierley

in curia Ostromenczyn perventos officiose ut iuris est arestavit, quod arestum per notarium proventuum eiusdem curiae est susceptum.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго городского суда за 1646—7 г. № 9577, л. 417, 436 об.

№ 247—1646 г. Октября 20 дня.

Фундушъ церквей Воскресенской и Рождества Богородицы въ м. Мельникѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post dominicam Sexagesimae proxima, anno Domini 1648.

Oblata privilegii poponum Mielnicensium.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes Niciforus Wierzba Resurrectionis Christi et Stephanus Jaroszewwycz Nativitatis Beatae Mariae Virginis ecclesiarum ritus graeciae in oppido Mielnik existentium presbiteri, eidem officio praesenti privilegium infrascriptum in volumine pergamento scriptum, ecclesiis praememoratis per sacram regiam majestatem benigniter cum appositione sigilli minoris cancellariae Regni manuque propria eiusdem sacrae regiae maiestatis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur et est talis.

Władysław Czwartý, z Bożej łaski król Polski, Wielkie Książę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie, y Szweci, Gottski, Wandalsky dziedzyczny król. Oznamujemy wszem vobecz y każdemu zosobna tym listem naszym, komu to wiedzieć należy. Do tego zawsze wszystkie starania y myśli nasze krolewskie zwykliemi usilnie stosować celu, aby nie tylko państwa nasze w dobrym podług praw y wolności zostawały porzątku, y

poddani nasi požadanego zażywali pokoju, ale tesz nieprzyjaciółom swoim strasni, postromnym zaś sąsiadom y wszytkiemu swiatu z większym corasz granic oyczynney swey rozszerzeniem y nigdy nie obmieraiączey sławy przymnożeniem w podzywieniu były, a uważaiącz, że gdy chwala Boża y wiara prawdziwa Rzymska katolicka kwitnie y większe swe codziennie bierze pomnożenie, stąd wszelakie płyną błogosławienstwa y nad siły y rozumienie ludzkie z niesmiertelno w potomne wieky, następują zwycięstwa, dla tego i los sie poda . . . *) nie tylko . . . wychylamy . . . ale tesz przy prawie y spokojnym używaniu dobr y pożytkow naszych nienaruszenie zachowujemy. Maiąc tedy od panow rad naszych pewną sprawę, że do cerkwi dwuch-iednoy Zmartwychwstania Panskiego a drugiey Narodzenia Naswiętszey Pany Maryey w miasteczku naszym Mielniku w uniey bendących, z włok trzydziestu rol mieszczań tamecznych po kopiey iedney żyta ozimego, a drugiey kopie jarżyny z kożdey włoki na koždy rok, tak y ze wsiow Borszuka, Szcepielic, Horoszkowey Woli y Klepaczewa do cerkwie Zmartwychwstania Panskiego, ze wsiow zaś drugich Hołowezye, Mierzwia, Mosezoni y Radzyłowky do cerkwie Narodzenia Naswiętszey Pany Mariey dziesięcina zdawna należała, ktorey pos(sess)orowie swie(szczennicy) w uniey bendący tamecznych cerkiew w spokojnym używaniu pomienioney dziesięczyny terasz y na potym bendących swieszczennikow uniatow zachować umyslilimy, iakosz tem listem naszym zachowujemy, obiecuiącz to naszym y najasniejszych następcow naszych imieniem, ysz przerzeczone cerkwie w pomienionym miasteczku Mielniku y ich w uniey bendących swieszczennikow przy spokojnym używaniu dziesięczyny wzwysz mianowanoy

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ сырости сгнили и выкрошились. Такіи мѣста обозначены точками.

zachowamy. Co do wiadomości wszystkich a osobliwie dzierżawców, mieszczan y poddanych dobr przereczonych przywodząc roskazujemy, aby bez wszelakę zwłokę y trudności pomienione dziesięciny corocznie przereczonym cerkwiom wydawali, a to dla łasky naszej, na co się podpisawszy y pieczęć korunną przycisnąć roskazaliśmy. Dan Warszawie, XX miesiąca Pazdziernika, roku Panskiego MDCXLVI, panowania krolestw naszych Polskiego y Szwedz-o XV roku. Conservatio przy dziesięcynie zdawna powinney y teraz wydawaney swieszczernikom miasteczka Mielnika w uniey będącym tak z miasta iako y ze wsiow do niego należących. Albs. Kadzylowskiy Seer Reg. Mtat. mp. Vladislaus Rex.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 264.

№ 248—1646 г. Ноября 27 дня.

Опредѣленіе по дѣлу о спорномъ участкѣ земли въ пользу Мотольской церкви, Пинск. повѣта.

Oblata dokumentu na sianożene Krasne włoke cerkwi Motolskiej służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Februarij dziesiątego dnia.

Na urzędzie I. K. Msci przed aktami grodz. pttu Pin. comparens personaliter I. X. Antoni Taranowicz pleban Motolski ob rationem sądu ziem. Pin. na namowie zostającego, dokument stary, w niektórych miejscach podziurawiony, z wycisnioną pieczęcią, od i. o. xcia mscei Albrychta Stanisława Radziwiłła Mikołajowi Baranowiczowi, swieszczernikowi Motolskiemu, dany y służący, ad acta per oblatam podał, który de verbo ad verbum w xiengi wpisując de thenore suo tak se w sobie ma.

Albrycht Stanisław Radziwiłł xiąże na Olyce y Nieswiżu, kanclerz W-o X-o Litt.

Pinski, Tucholski, Gniewski, Kowiensk Dawgonski, Przelayski, Wielonski, Lipniski, Gieranoyski etc. starosta. Oznaymujemy tym listem dekretem naszym. Odprawowała się sprawa oycy Mikołaj Baranowicza swieszczernika Motolskiego z mieszczany tegoż miasteczka i. k. mscei Motola, do starostwa Pin. należącego, o sianożene na uroczyszczu Uszusznym leżąca, która z pomiary między mieszczany Motolskiemi y włosci Pinskiej do tegoż starostwa Pinskiego należącey od Motola miasteczka y oycy swieszczernika do włosci Pinskiej odeszła, jednak aby pomieniony ociec swieszczernik na tey sianożenci y dobrach, które do cerkwie należą nie szkodował, w odmiane na to mieysce sianożene od miasta Motolskiego na uroczyszczu u Krasney włoki leżącą (z której ponieważ nigdy do zamku żadnego płatu nie płacono od mieszczan Motolskich) wiecznemi czasy pomienionemu swieszczernikowi przysądzamy w moc y w dzierżenie spokoynne onemu samemu y successorom iego na cerkiew puszczamy, o którą sianożene aby żaden tak z mieszczan Motolskich jako y z postronnych wsi pomienionego oycy swieszczernika Motolskiego nie turbował y w żadney w dzierżeniu przeszkody nie czynił winy sto kop na zamek Pinski zakładamy. Pisan w zamku Pinskim, w roku tysiąc szeszeset czterdziestego szustego, miesiąca Nowembra dnia dwudziestego siudnego.

U tego dokumentu czyli listu dekretu przy wycisnioney pieczęci podpis ręki takowy: Albrycht Stanisław Radziwiłł kanclerz mp. Drugi podpis przy koncu tego dokumentu w te słowa: Ierzy Kazimierz Jangieli własną ręką.

Ktory to list dekret za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodz. Pin. przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1781 г. № 13086 л. 3.

№ 249—1647 г. Марта 19 дня.

Продажная запись Христофора Мельхиоровича Крупецкаго на подданнаго въ дер. Зеляновъ съ женою, дѣтьми и со всѣмъ имуществомъ, священнику Гноинской церкви о. Димитрію Вержбицкому, въ суммѣ 100 флоринов. польск. (около 45 руб. на наши деньги),

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini 1647.

Prezbitero Gnoynensi venditio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus generosus Christopherus Krupecki, olim Melchioris filius de Wahanowo etc. districtus Brestensis incola, sanus mente et corpore existens, foro competenti omisso iurisdictioneque propria posthabita, praesenti vero capitaneali castrensi Mielnicensi iurisdictioni ratione infrascriptorum totaliter se cum bonis omnibus et successoribus suis subijciendo et incorporando, palam, publice libereque recognovit, quia honorabili Demetrio Wierzbicki, prezbitero Gnoynensi et illius legitimis successoribus subditum suum haereditarium laboriosum Chwiedor Mielnicwic de villa Wielano ad bona ville Gnoyno pendentem eiusdem reverendi presbiteri Gnoynensis, cum uxore, pueris, pecoribus, pecudibus totaque substantia et suppellectili domestica profugum et ibidem per annos tredecem in fundo prezbiteriali Gnoynensi residentem, per se recognoscentem Krupecki, inscriptione mere lithvanico confecta, cum prezbitero Gnoynensi modo perpetuo autem conscripta, ad praesens tempore non ita pridem praeterito ex bonis eiusdem reverendi Wierzbicki etiam cum uxore, pueris et tota substantia et suppellectili domestica ad bona Ostromezczyn profugum, pro summa centum florenorum polonicalium modo

perpetuo irrevocabiliterque inscripsit et resignat, prout praesentibus vendit, inscribit irrevocabiliterque resignat, intromissionemque cum possessione per ministerialem generalem regni et nobiles duos admittendo. Inscribitque se et submittit recognoscens cum successoribus ex omnibus bonis suis summisque pecuniariis ubilibet habitis eundem emptorem suum et illius posteritatem in dictis bonis venditis et occasione eorundem ab omnibus oneribus, iniuriis, damnis et impedimentis omnium personarum propinquarum et remotarum, sexus, status et conditionis cuiusvis existentium ac ius et interesse aliquod ac dicta bona seu illorum aliquam partem se habere protendentium toties, quoties opus et necesse fuerit, tueri, evincere, intercedere, eliberare pacifice ac bona eadem semper munda et libera facere, solusque non iniuriari sub vadio similis summae aliorum centum florenorum polonicalium pro eodem vadio super primam citationem tractumque coram officio castrensi Brestensi (cui haec in parte, ut supra, foro suo quovis proprio renuntiando, cum bonis omnibus et successoribus suis libere subijcit et incorporat), responsione et satisfactione, nullis diffugiis, dilationibus, motionibus, appellationibus, prosecutionibus, protestationibus item evasionibus, arrestis, objectionibus, praescriptionibus, fataliis ac ignorantibus aliisque quibusvis juris remediis premissa evadendo. Haec sua praesenti personali et spontanea recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1642—1650 г. № 10886, л. 777 об. 781.

№ 250—1647 г. Юня 7 дня.

Дарственная запись Дрогичинскаго обывателя Матвѣя Одоевского Забужскому Преображенскому монастырю на участокъ земли подъ именемъ «Сѣровчинскій».

Judicium bannitum Advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Exaudi proxima anno, Domini 1647 in praesentia generosi Lamberti Groth aulici sacrae regiae maiestatis, advocati Drohicensis et famatorum Petri Stynsonowicz viceadvocati, Christopheri Parzeyko, Christopheri Mikulski, Hiacincti Mumik, Andreae Serzen scabinorum civitatis Drohicensis.

Manasterio Zabuscensi donatio per Odoiewicz.

Officium praesens advocatiale civile Drohicense rescriptum infrascriptum ex actis castrensibus Drohicensibus autentice, ut iuris est, emanatum per honorabilem Cyprianum Vasovski, ad transducendum porrectum postulante eodem suscepit et actis inscribere permisit, cuius tenor talis est.

Actum in castro regio Drohicensi feria sexta post dominica Jubilate proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadregesimo septimo.

Coram officio capitaneali actisque praesentibus castrensibus Drohicensibus personaliter veniens famatus Matias Odoiewski, oppidanus civitatis Drohicensis post fluvium Bug certam possessionem habens, licet aeger corpore, sanus tamen mente existens, palam publiceque recognovit, quia ecclesiae ruthenicae partis Zabuscensis Transfigurationis Domini bonorum suorum haereditariorum immobilium, videlicet medium mansum in omnibus tribus campis dictum Serowezynskie, in fundis civilibus Drohicensibus partis huius iacentem, per se recognoscentem et olim famatam Marinam Jarmochowna, consortem suam, modo peremptoriae donationis a famatis olim Andrea, Joanne, Laurentio filiis olim Nicolai Syrowczyk acquisitum,

inter metas famati Jacobi Odoiewski fratris germani recognoscentis ex una et nobilis Joannis Wilczopolski ex altera parte existentem, tum praedium cum horreis utrisque inter metas famati Thomae Stynsonowicz ex una et Nicolai Lipka oppidanorum Drohicensium ex altera parte, cum omnibus attinentiis et utilitatibus, nullis exceptis, dedit, donavit, pura, mera et irrevocabili donatione inscripsit perpetuo, intromissionem ex nunc per scabinos ac praeconem quemvis in bona praefata videlicet medium mansum, praedium et horrea libere admittendo, pacemque ab omnibus personis propinquis et remotis sexus et status cuiusvis existentibus, praecipue a filiis et filiabus suis sub damnis terrestribus simplicibus cavendo et perempta coram officio advocatiali sive proconsulari civili Drohicensi super primam citationem tractuque responsione nullis diffugiis, dilationibus, motionibus appellationibus, protestationibus evasionibusque praemissa evadendo. Ex actis capitanealibus castrensibus Drohicensibus rescriptum. Correctum Dobrzynski.

Et hic idem coram officio praesenti advocatiali personaliter comparentes famati viri Andreas Sersen et Mathias Kaczynski scabini iurati publice recognoverunt, quia ipsi cum praecone civili honesto Laurentio Zelazowski feria tertia post dominicam Cantate proxime praeterita, condescendendo ad bona suprascripta, ibidem ecclesiae ruthenicae Sanctissimae Trinitatis partis ruthenicae civitatis Drohicensis, per suprascriptum Matiam Odoiewski actis castrensibus Drohicensibus modo donatorio inscripta, iuxta eiusdem inscriptionem intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine tum coram actis castrensibus et civilibus Drohicensibus quum in fundo impugnante nec contradicente. *)

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 49, 52.

*) Эта же запись имѣется въ книгѣ Дрогичинскаго городскаго суда за 1646—1648 г. № 9246, на оборотѣ 637 л., только безъ вводнаго акта.

№ 251—1647 г. Августа 10 дня.

Письмо Дрогичинскаго старосты Збигнѣва Оссолинскаго съ свидѣтельствомъ о фундушѣ Хотичской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in vigilia Omnium Sanctorum anno Domini 1672.

Praezbiter ecclesiae Choticensis literas obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Nicolaus Olifierowicz, praezbiter ritus graeci Choticensis ecclesiae obtulit et reproduxit eidem officio praesenti scriptum infrascriptum, manu magnifici Zbignei Ossolinsky, capitanei Drohicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Panie Szoreu! Był u mnie swieszczennik Chotycki y ukazał mi fundusz confirmowany y actykowany do xiąg Mielnickiech od sławney pamięci nieboszczyka Pana Kiszki. Uznawszy ia, że iest prawdziwy, rozkazuie wam pod łaską moją, abyscie pomsty od Pana Boga nie zaciągali, a co iest cerkiewnego, kazali po wszystkich wsiach wydać dziesięcinę, inaczej nie czyniąc. Zatył was Panu Bogu oddaie. Dan w Krzemiencu die 10 Augusti, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo. Zbigniew Ossolinski starosta Drogicki.

Panu Stanisławowi Sorcowi służce memu oddać należy.

Quarum literarum seu scriptus supra-scriptas originale post ingrossationem idem porrigens rursus originale ad se recepit, de quorum receptione officium praesens castrense Mielnicense quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда 1672—3 г. № 10947 л. 280 281.

№ 252—1648 г. Февраля 19 дня.

Запись жителя м. Мельника Георгія Мицневича, по которой онъ уступаетъ на постройку Воскресенской церкви въ Мельникѣ вновь построенный имъ шпихлеръ и другой строительный матеріаль.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post dominicam Sexagesimae proxima anno Domini 1648.

Oblata quietationis poponi Mielnicensi

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes Nikiforus Wierzba Resurrectionis Christi praesbiter *) nominatorum propriis subscrip. resignat ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur et est talis.

Ja Jerzy Mickiewicz, ziemianin Jego Krolewski mosci wojewodstwa Brzeskiego, zeznawam tym moim listem dobrowolnym zapisem, komu o tym będzie wiedzieć należało niniejszym y na potym będącego wieku ludziom, iż ia mając dobra swe pewne, w miescie krola Jego Mosci Mielniku spiechlerz przez mie nowo zbudowany, ze wszystkim, iako sie w sobie ma, stojący na siedlisku od szlachetney Mariney Huctianki, małżonki slachetnego Chmurowskiego nabytym wiecznem w pewnych miedzach y graniczach, nad Bugiem, podle szpiechlerza je-o Mosci pana Kochlewskiego, sędziego ziemskiego Brzeskiego, ktore siedlisko ja Jerzy Mickiewicz na siebie czasi wiecznemi wolne y swobodne zostawiel, budinek tylko samy wszystek spiechlerz y coby kolwiek w tym spiechlerzu tareye y drzewa iakiego kolwiek mogło się znaleźć, s tem budynkiem co przy spiechlerzu, wszystko od mała do

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ выкрошились. Такія мѣста обозначены точками.

wiela, wielebnemu oycu Nitiforowi Wierzbie, praezbiterowi cerkwie s. Woskrzesienia Mielnickiemu na zbudowanie cerkwie Swietego Woskrzesiensi wolno będzie, gdyżem ia na zbudowanie tego spichlerza większą summe, a niżeli od oycy Woskrzesiensi odebrałem. Za to ma swieszczennik Woskrzesiensi sam y successorowie iego w tem że domu Bożym przy odprawowaniu Chwały Bożej Pana Boga p(r)osić za mnie y małżonke moie u ołtarza Panskiego, za co iuż sume wierzchu mianowane złotych polskich trzysta osmdziesiąt wszystko zupełną odebrawszy do rąk moich zadosyć uczynienie za wszystek ten budynek zapisem moym terazniejszym wielebnego oycy Nikifora Wierzbe y potomki iego kwituie y wolnym czynie czasi wiecznemi, pozwalając ex nunc dostateczney intromissy ja Jerzy Mickiewicz z małżonąką moią w ten spichlerz wielebnemu oycu Nikiforowi Wierzbie prezbiterowi Woskrzesiensiemu Mielnickiemu y potomkom iego własnym. A ia sam, małżonka moia y żaden z bliskich krewnych y powinnych moich, także naprawnych osob w tem spichlerzu wszystkim y budinku przy spichlerzu będącym żadney przeszkody do zniesienia y zwiezienia iakiey w tem skody od sądu, przed który pozwan będę, zapłacić powinien zostawam y we wszystkim temu zapisowi dosyć czynić podeymnie sie. Dla lepszey wiary y pewności ten list zapis moy zapiecotowawszy, ręką swą podpisawszy, prosilem o przyłożenie pieczęci y o podpis rąk ich msc panow przyjaciół moich, niżej mianowanych. Działo sie we dworze Skowerdeach w wojewodstwie Brzeskiem. Roku tysiąc szeszet czterdziestego szostego, miesiąca February piątego dnia. Jerzy Mickiewicz ręką swą. Zofia Żardecka Mickiewiczowa ręką swą. Kazimierz Stanisław Mickiewicz ręką swą. Pieczętarz przozoni Melchior Lawdowsky.

Изъ актовъ книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10912, л. 264—5

№ 253—1648 г. Марта 1 дня.

Духовное завѣщаніе дворянина Григорія Фурса съ данными для исторіи Купятичскаго монастыря.

Актыкованіе testamentu pana Hrehoryego Fursa.

Лета от нароженъя Сына Божого тиссча шестсотъ сорок осмого, мца мая двадцать второго дня.

На вѣраде кгородском гдарскомъ Пинскомъ передо мною Адамом Брестским, столникомъ и подстаростим Пинским, от ясне освещеного княжати его млсти Албрыхта Станислава Радвила, княжати на Олыце и Несвижу. канцлера, вел. княз. Лит., старосты Пинского, Кгневского и Тухолского установленым, постановившысе очевисто ее млст пани Зофея Зоранка Грыгоревая Фурсовая, землянька гдарска повету Пинского, пода ку актыкованью до книгъ кгородских Пинских testament зошлого небожчыка его млсти пна Грыгоря Фурса, малжонка своего и просила, абы прынять и уписанъ был, которого я врад огледави чытаного выслужавшы, до книгъ уписат еси велель, а уписуючы до книгъ слово в слово такъ се в себе маєт.

W Imie Oycy, y Syna, y Duchy Swiętego stansie ku wieczney pamięci amen. Ja Hrehory Hurynowicz Furs, sędzic ziemski powiatu Pinskiego y ziemianin iego kr. mosci, pamiętając na to, że żywot nasz doczesny na tym obludnym świecie y smierci іest poddany, a upatrując, yż kto за żywota y pamięci добрей domowstwa swego porządnie nie rosprawi, w takowym domu rostyrki, niezgody zostawaia, czemu ia zabiegaiać, chociam na ciele od Pana Boga chorobo nawiedzony, ale іednak z добрым rozumem y pamięcią y dostatecznym uważeniem ten testament ostatniy woli moiey sprawuię. Naprzod іesli mie Pan Bog z woli y przeyrzenia swego swiętego s tego oblud-

nego świata do chwały swej Świętej powoła, tedy wprzód duszą moją Panu Bogu wszechmogącemu, w Trojcy Świętej Jedynemu w miłosierne ręce Jego święte poruczam, a ciało moje iako ziemia ziemi oddana być ma, która małżonka moja miła pani Żofia Zoranka obyczajem chrześcijańskim w manastyrze Kupiatyckim, w powiecie Piskim będącym, nie wając wielkiego kosztu, ale według przyżożenia pocziwie pogrzesć ma, także rozumem po wielebnym iegomosci oycu starszym manastyrza Kupiatyckiego miesca świętego y o wszystkich w Bodze wielebnych oycow zakonnych tam mieszkających, że iako za żywota za nas oboygą z małżanką moją Pana Boga prosili, tak y teraz po żywocie moim iako sorokousty y pogrzeb y wszelakie nabozenstwo za dusze moje odprawować będą y Pana Boga prosić. bośmy na ten manaster za żywota naszego z małżanką moją dla tego dali złotych trzysta, na oblig złotych dwiescie, które to małżanka moja z majątnosci mych pozostałych oddać ma, na które sumnę y pismo mamy od ichmosciow iako od starszych tak y od wszystkich ichmosciow oycow w Bodze wielebnych zakonnych w manastyrze Kupiatyckim mieszkających, że iako za żywota za nas oboygą Pana Boga prosić mają, tak y po smierci naszej poki sie chwala Boża w cerkwi manastyrza Kupiatyckiego odprawować będzie za dusze naszą Pana Boga prosić będą, co ia stale trzymam o ychmosciach oycach zakonnych y o sukcesorach ichmosciow, a małżanką moją miłą panią Zofio Zorzankę Panu Bogu samemu w opiekę poleciwszy pod takim sposobem. po smierci mojej z dziećkami ze mno spłodzonymi synem Jendrzem s corkami Haleną, Fruziną, Maryną, Alexandrą w leciech ieszcze niedorosłych zostawuie, którey to małżance mojej miley dziećki moje iako lat nie dorosłe opiekuna inszego onym nie zostawuie, tylko samemu Panu Bogu, a miley małżance mojej dziećki moje w opiekę poru-

czam, gdyż ona iako matka onych pieczę y staranie będzie miała, postrzgaiać, aby onym cwiczenie y uciwe wychowanie było, iako na stan ich szlachecki przynależy, o to ie wielce upraszam y w opiekę ich oney zostawuie; a iesliby Pan Bog w niedorosłych leciech dziećek moich smierc przepuscil na małżankę moją, tedy małżance mojej kogo będzie chciała lub s krewnych swych, lub s przyjaciół szlachty osiadley opiekunow po żywocie swym wolno zostawic, przytym też małżance moiej zapisalem na ymionach moich Krasieiewie, Kraynowiczach oyczystych, w powiecie Piskim leżących, cztery tysiąca złotych zastawnym sposobem y listy zapisy przyznane na rokach ziemskich, za czym iako na tych majątnosciach com pomienil summe, tak y na inszych, to iest na Krasieiewie, Chołożynie y Kraynowiczach, Suszyeku, Korzeniu, Prechodzie y Porieczu majątnosciach moich wieczystych y kupnych spolnie z małżanką moją tey praw nienaruszaiąc, które iej należy, ale na wszystkich dożywotne spokojne mieszkanie zostawuie y wszystkie rzeczy ruchome, iakim za żywota swego zeznal y listem dobrowolnym zapisal, y teraz tym testamentem ostatniey woli mojej wiecznie stwierdzam we wszystkim y przy mocy zostawuie. A żeśmy te majątnosc zastawili Krasieiew, Chołożyn, Kaynowicze, Kasielow y Kraynowicze u iegomosci pana Selwestra Oranskiego u pięciu tysięcy złotych polskich, a Chołożyn u iegomosci pana Adama Bukraby y pani małżanki iegomosci w pułtoru tysięcy złotych polskich, na którą to majątnosc u pana Bukraby będąc zeznałem prawo wieczyste panu Mikołaiowi Kazimierzowi Olszewskiemu, pasierbowi memu, które to skoro po ożenieniu ma nam prawo wieczyste odeznac, a sam pomieniony pan pasierb moy, okupiwszy na terminie u pana Bukraby we trzech tysiącach złotych polskich takowym że zastawnym prawem trzymać spokojnie ma aż do oddania na terminie trzech tysięcy złotych, które to majątnosci moje,

jakom pomienił, małżaka moia miła zostaw-
szy po mnie ma y wolna będzie okupo-
wać, w aręde puszczać y te dlugi, cosmy
sie na prawo zadłużyli, iako iey Pan Bog
da y wszystkie ynsze iakowe kolwiek słu-
szne zapisy małżaka moia miła pani Zo-
liia Zorzanka ze wszystkich majątnosci mo-
ich znosic y placić ma y powinna będzie
y ten dług, którym był winiem iegomosci
panu Stecewiczowi y pani małżące iego-
mosci na zapis od nas spolnie dany złotych
tysiąc, kotorem summę iegomosci spelna
zapłaciłem, ale oblig y insze sprawy przy
iegomosci zostały, te małżaka moia ma
odyskac y o to sie starać, aby od ich
mosci oboygą te prawo listem prawnym
kasowane było. A pamiętając na uczci-
we zachowanie moie z małżaką moią y wszela-
kie od niey uszanowanie, mając teyże mał-
żące mey miłey paniey Zofiey Zorzance
na dworze y placu moim w miescie Pin-
skim będącym podle gospody iegomosci
pana Hrehorego Wołodkowicza, wedle mo-
stu Troieckiego, summę pieniędzy półtora
tysiąca złotych polskich daruie y wiecz-
nie zapisuie, a dziatki moie, iakom wyżej
czyniąc ostatnią wolą moie w tym testa-
miencie moim pomienił, oddaic ich w
opiekę małżące mey miłey, a małżaka
moia gdy za pomocą Bożą oswobodzi te
majątnosci moie wieczyste, tedy wprzod
nie naruszając prawa małżaki mey
według listow zapisow iey przyznanych
małżaka moia iako opiekunka bez krzyw-
dy, nie tracąc synowi memu, corkam
posag według uwagi swey z własnych
majątnosci moich wieczystych ma dac, co
ia rozumiem po miłey małżące mey' że
nie tylko wieczystą majątnością dziatek
moich z nią spłodzonych krzywdzić iako
matka opiekunka nie będzie, ale to rozu-
miem po niey, że y te summę, ktora iey
ode mnie zapisana od dziatek nie będzie
odwodziła y tey że miłey małżące mey
paniey Zofiey Zorzance spokojnie y do-
żywołne mieszkanie na wszystkich mająt-
nosciami moich zapisuie y tym testamen-
tem ostatniey woli mey leguie. To też

tym testamentem moim oznaymuie, yż
iegomosc pan Kuncewicz, podkomorzy
Pinski s panią małżaką swoją mający w
tey ze majątnosci Korzeniu y Prochodzie
połowicy ze mną y małżaką moią ze dworu
Korzienia y gruntow, inszych wybiwszy
s pokoynego dzierżenia, ynsze różne krzy-
wdy czyni, o co z ichmosciami prawnie
od lat kilka czynili, a za różnemi zwłoka-
mi ichmosci aż w roku przeszłym tysiąc
szescset czterdziestym siódmym w Minsku
dekret otrzymaliśmy, gdzie odsyła sąd
główny do iegomosci pana marszałka po-
wiatu Pńskiego na rozdziałek y na uzna-
nie szkod, a tak iesliby s tego swiata tey
sprawy nie skonczywszy zszedł, na którą
sprawę spolnie z małżaką moią w nakła-
dzie szkoduiemy dwa tysiąca złotych szesc-
set polskich, tedy poruczam to małżące
moiey, iako należącey do tego prawa, aby
s pozostałymi dziatkami memi dochodziła,
nie odwlekając, a iesliby ichmosc w
czym więcej krzywdzili pozostałych sierot
y zwlekali te sprawę, tedy pozywam go
za sobą na straszny sąd Panski, aby się
tam rosprawił. Koncząc tedy te ostatnią
wolo moią naprzod miłe małżakę moią z
miłymi dziatkami memi w obrone y opie-
kę Panu Bogu poruczywszy, prosze, aby
pilne staranie o dusze moiey miała, także
y wszystkich ichmosciow panow przy-
ciół, krewnych y bliskich moich żegnając
w czym kolwiek obrazil, o prebaczenie
prosząc, Panu Bogu poruczam. Y na to
czyniąc y sprawując tey ostatniey wole
moie uprosiłem ichmosciow panow przy-
ciół moich ustnie y oczewiscie o przy-
łożenie pieczęci y o podpis rąk na podpi-
sie niżej ymionami wyrażonych, ktorzy
na prozbę moią uczyniwszy pieczęci przy-
cisnawszy ręce podpisać raczyli. Pisan w
Prochodzie, dnia pierwszego msca Marca
roku tysiąc szescset czterdziestego osme-
go. Y tego testamentu przy печатех под-
писи рук теми словы: Hrehory Furs rę-
ką swą. Będąc przy sprawowaniu tego te-
stamentu, a ustnie y oczewisto proszony
od iegomosci pana Hrehorego Fursa pie-

czętarz Mikołaj Kazimierz Olszewski mp. Ustnie proszony pieczętarz od iegomsci pana Hrehorego Fursa y iako będący przy czynieniu tego testamentu Jan Paweł Olszewski mp. Ustnie proszony pieczętarz od iegomsci pana Hrehorego Fursa iako będący przy czynieniu tego testamentu Samuel Zmieiewski. Будучы пры справованью того тестаменту устне прошоный печатар Аньдрей Василица енерал рукою. Который тестаментъ за подапъемъ и прозьбою се млети пани Зофеи Зораньки Грыгоревое Фурсовое до книгъ кгородьскихъ Пиньскихъ есть уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1648 г. № 13002, л. 195—198.

№ 254—1648 г. Апрель 7 дня.

Присуждение къ смерти Анны Паскеликовой за воровство священныхъ вещей изъ православной Никольской церкви въ г. Дрогичинъ.

Actum in Drohicin coram Iudicio Advocatiali et Consulari Civili Drohicensi composito feria tertia post festum Sancti Francisci Confessoris proxima, anno Domini 1648, in praesentia generosi Lambertii Groth Advocati, tum et Petri Stynsun Viceadvocati, nec non famatorum Petri Winski ac Nicolai Kiewło proconsulorum partis utriusque, Mathiae Wolinski, Gregorii Markowski, Alberti Ostrozanski, Thomae Stynsun, Thomae Szaskowicz, Hiacinti Mumik, Martini Nosal, Stanisłai Terlikowski, Thomae Pinda, Laurentii Zahumienny, Supruni Sawczuk, Gregorii Warowny, Andreae Chatysik, Christopheri Parzeyczyk, Andreae Sersen scabinorum et consulum, nec non Stanisłai Konezer plebiscitae et aliorum ex communitate civitatis partis utriusque etc.

Super Paskielikowa decretum ultimarium.

Proposuit judicialiter coram praesenti

judicio Advocatiali civili Drohicensi instigator iudicii praesentis eiusque delator famatus Martinus Czernaciuk, oppidanus Drohicensis et frater senior confraternitatis ecclesiae Rutenicae S. Nicolai Pontificis contra honestam Annam Paskielikowa, consortem olim honesti Bartholomei de Leżaysk, foeminam vagabundam cum rebus in eadem ecclesia Rutenica furto oblato apprehensam, ideo, quod ipse immemor existens poenarum, legibus tam divinis quam humanis contra furtivos raptores rerum ecclesiasticarum severe sancitarum minime metuendo, tempore certo videlicet de feria secunda in feriam tertiam festi Sancti Mathaei Apostoli et Evangelistae proxime praeterita, tempore nocturno, tacite aperta praefata ecclesia Rutenica, in eadem res certas, videlicet vestitum praesbiteralem vulgariter rezy, kryz srebrny, kilich, albe, swiecy cztery wielkich, swiec małych ręcznych dwadzieścia, ornat czarny, czalun, tuwalnia czerwonym szyciem, tuwalnia seroka czarnem szyciem, druga także po siatcze szyta szeroka, trzecia także szeroka, rąbek z czerwonymi brzegami kramny, przescieradlo szerokie, płat bielony, krzyżyk z puszeki z krzyzmem z flaszka, pieniędzy złotych dziesięć z skrzynki wytrząsa, jedwabnica biała per confraternitatem eiusdem ecclesiae suo sumptu comparatam, tum et alia ornamenta a variis personis in honorem Dei Omnipotentis et Beatae Mariae Virginis ac splendorem ecclesiae eiusdem data, modo furtivo recepit et exinde poenas iuris demeritas ipsa sucebuit, petens super ipsa easdem decerni. Iudicium praesens Advocatiale et compositum Consulare civile Drohicense, exaudita propositione partis instigantis, eandem inculpatam cum rebus suprafatis captam officiose examinavit et pro ulteriori examine ad torturas cum officio a se deputato in locum seorsivum eandem Paskielikowa remisit, cuius confessata per animadversorem ligata praesenti officio quaesita existens, officiose requisita et in haec verba per praefatam

inculpatam relata: Isz mam tuwalnią czerwonem szyciem y fartuch biały po siatecze, wosku grudka y chustek para czarnem szyciem y białem pudwike od Katharzyny żony Jarosza Bubki. Krys Chłusz z Jaroszową chodził do czerkwi y te rzeczy brał, y Jaros Bubka nosił z Krysiową y miał biedz Jarosz z temi rzeczami na czolnie na jarmark na Pokrowe do żydow wiesć, y gdy ją tripartite palono, naostattek zeznała, isz nikt inszy temu nie winien, tylko wzwyż mianowani Krys Chłusz y u niego było wytrychow dwa, ieden mały a drugi wielki y Jaros Bubka do Krysia Chłusa przychodził y rozmawiali z sobą cicho. Judicium autem suprafatis controversiis partium utrarumque, tam instigantis, quam inculpatae, coram se judicialiter factis, exauditis, per se personaliter comparentes, quoniam praefata inculpata personaliter stans agnovit furtum tam per se, quam Jarosium Bubka et uxorem eius Catharinam Cieslanka atque laboriosum Christopherum Chłusz paratum ideo propositionem partis instigantis ad convincendum, quam inculpatae ad evadendum adinvenit et decrevit. Quatenus praefata pars instigans eandem inculpatam convincat corporali juramento mettertia, pro ut res praefatae, ratione quorum actio praesens vertitur, per ipsam sunt ablata, Deo ita ipsam adiuvante. Ad quam dicendam juramenti rotham praeconem civitatis eiusdem providum Stanislaum Zaleski hocidem judicium addit et deputavit, et quoniam hocidem juramentum rothitandum sibi a praefato praecone civili in rotham superius descriptam in facie iudicii praesentis attentante pars inculpata praestitit, ideo judicium hoc idem super eadem inculpata parte in iure communi (uti contra sacrilegos) descriptum decrevit et eandem morti adiudicavit juxta demerita ipsius, decreti sui praesentis vigore.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 113—114.

№ 255—1649 г. Апрель 16 дня.

Судебное рѣшеніе по дѣлу между Христофоровъ Чапскимъ прозыв. пастухомъ и священникомъ Никольской Дрогичинской церкви о поросенкѣ.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo nono, in praesentia generosi Laurenti Groth advocati Drohicensis et aulici sacrae regiae maiestatis, et famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, nec non Christopheri Mikulski, Christopheri Parzeiko, Theodori Młozewski, Joannis Taborowski scabinorum, nec non famatorum Stanislai Koncer proconsulis, Petri Winski, Mathiae Wolienski et Supruni Sawluczyk consulum partis ustriusque Drohicensis.

Inter Pastusik et prezbiterum S. Nicolai decretum.

In causa iudicialiter instituta per honestum Christopherum Czapski, dictum Pastusik actorem, venerabili Stephano Kuczowski prezbitero ecclesiae Sancti Nicolai ritus graeci et Apoloniae Skiianowna invicem coniugibus, Apoloniae videlicet cum mariti ipsius assistentia civitatis pro paenis arbitrariis in iure Magdeburgensi sancitis, ratione per ipsos in simul et semel cum familia sua porci actoris proprii coloris *białożółtawy* ab aliquot septimanis a honesto Laurentio dicto Struk pro certa pecunia empti et apud citatos per se cogniti et officiose requisiti per scabinos ad extradendum actori affectanti, circa quam functionem eorundem scabinorum per eosdem citatos consortis actoris convulnerationem succubitionis, citatione actoris de praemissis latiore, parte praefata utraque—actorea per se personaliter, citatorum vero una Apolonia suo et mariti sui nomine per se persona-

liter comparente et controvertente Judicium praesens bannitum advocatiale civile Drohicense controversiis suo coram Judicio factis exauditis decrevit, quatenus actorea pars statuatur in instantia durantibus judiciis (sub paenis officialibus ad praesens redargutis) evictorem, a quo contravenitur, acquisivit sive emit, et quomodo statuit, ideo decrevit, quatenus idem honestus Laurentius Struk evictor corporali iuramento ad rotationem scabinorum probet solusmet, prout ab ipso est mere emptus, idque in futuris judiciis bannitis advocatilibus (salva via agendi cum citatis tam ratione porci, quam convulnationis consortis actoris) terminum ibidem partibus utrisque ad praemissa exequendum et ad ulterius contra se procedendum, de iure terminum conservavit peremptum. *)

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646-1658 г. № 10535. л. 129—130.

№ 256—1649 г. Мая 16 дня.

Фундушь Мстижской церкви.

Akt kopij funduszu na cerkiew Msciską przez Sapiehow stt-w Krzepickich w roku 1649 uczynionego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt szóstego, miesiąca Oktobra szesnastego dnia.

Przed aktami ziemskimi województwa Minskiego stanowszy osobisto Imse pan Paweł Orłowski, wozny Ikmsci wtt-a Minskiego, kopią funduszu na cerkiew Msciską przez iasnie wielmożnych Sapiehow, starostów Krzepickich uczynionego do akt podał, ktorey wyraznosć takowa.

Kopia funduszu cerkwi Msciskiey w roku tysiąc szesćset czterdziestym dziewiątym, miesiąca Maia dnia szesnastego

*) На 143—4 л. этой же книги имеется запись Чапскаго—Пастушка и жены свящ. Апол: Кучинской о взаимномъ прекращеніи всѣхъ судебныхъ дѣлъ, начатыхъ другъ противъ друга.

przez iasnie wielmożnych Sapiehow starostów Krzepickich uczynionego.

Ja Kazimierz na Kodniu Sapieha, Krzepicki, Kłobucki, Żyżmorski, Molezadzki starosta y ia Helena z Żukowa Danilewiczowna Kazimierzowa Sapieżyna, małżakowie, czyniemy wiadomo, iż my będąc wzruszeni miłością ku chwale Boga (w)Troycy Świętey Iedynego, Nayswiętszey Pannie Maryi matce Zbawiciela naszego, umyśliwszy kazaliśmy zbudować cerkiew nabożenstwa greekiego w maiętnosci naszej dziedzicznejey, w miescie Mscizy, w woiewodztwie Minskim leżących dobrach założenia Nayswiętszey Panny Conceptionis, która ma zostawać w niey, przy której cerkwi z pożytkiem pewnym do cerkwi tylko należącym, nie naruszając pożytku maiętnosci służącego, te iarmarki postanawiamy:—pierwszy na dzień świętego Illi proroka, które święte miesiąca Julij dnia dwudziestego przypada, drugi na Hleba Borysa, trzeci na Narodzenie Nayswiętszey Panny, które te trzy iarmarki w dni y święta wyż pomienione mają się odprawować w każdym roku według starego kalędarza, a wiedząc, iż ta cerkiew bez opatrznosci być nie może, tedy nadaliliśmy wiecznemi czasy do tey cerkwi kapłanowi, który rezydować będzie przy niey,—dwa place z domem w miescie Msciskim, a przytym cztery włoki puste, które ma onemu sługa nasz urodzony pan Alexander Miechowski wymierzyć y w possessyą podać, a on te włoki objowszy y one przerobiwszy, onych iako swych własnych spokojnie zażywać y wszelaki pożytek z tych włok przychodzący na siebie obracać wolen y mocen będzie wiecznemi czasy, żadnych najmnieyszych powinności do skarbu naszego ani podaczek mieskich z tych czterech włok od nas nadanych nieplacąc y nie dawając, tylko z nich dziaki przy cerkwi mieć y onych chować powinien, a zecheeli też kmieccia iakiego dla potrzeby swoiey własney na tym gruncie lub kilku osadzić y to onemu wolno będzie przy inszych wolnosciach kapłan-

skich uczynić, tylko aby swojej powinności we wszystkim postrzegał, iżby przykład dobry z siebie ludziom dając, dusze ludzkie pozyskować Bogu mógł, także za dusze zmarłych rodziców naszych, tudzież y za zdrowie nasze, a po długim pożyciu za dusze obojga też nas iako fundatorów tej cerkwi aby Pana Boga prosił, pilnym, czułym y we wszystkim dbałym ma być, a iesliby kiedy z iakich kolwiek miar ta maiętność nasza lub przez wieczystą sprzedaż, lub zastawnym albo arędownym sposobem od nas odeszła y w inszę posesyją dostała, tedy przecie te cztery włoki na cerkiew tameyszą od nas fundowane od sprzedaży y od zastawy tudzież od arędy excypowane być mają, to warując, aby każdy sukcesor nasz, który by te dobra nasze posiadał, na tę fundację naszą nie następował y oney nie łamał z boiazni Boga Wszchemogącego y straszliwego na się wyroku na onym ostatnim sądzie. Na co dla lepszego warunku y wiekuistej pamięci dajemy ten nasz list fundusz z pieczęcią y podpisem rąk naszych, tudzież z pieczęciami y z podpisy rąk przyjaciół naszych, ustnie y oczewisto od nas uproszonych, niżej imiony na podpisie mianowanych. Pisan w Kodniu, szesnastego dnia miesiąca Maia roku tysiąc szeszeset czterdziestego dziewiątego. Kazimierz Sapięha starosta Krzepicki, Helena zurowa Sapiężyna S. K. Ustnie proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych Jan Dmitr Skrzynno. Oczewisto proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych do tego funduszu ręką moją podpisałem Adam Maginowicz. Ustnie proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych Alexander Michowski.

Takowa kopia za podaniem do akt jest do xiąg ziemskich wieczystych wojewodztwa Minskiego zapisana. Ant. Swiętorzecki. R. Z. M.

Наъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1786 г. № 12010, л. 564—5.

№ 257—1649 г. Мая 24 дня.

Заявление священника Хлопковской церкви о. Павла Сосновскаго о нападении на его домъ арендатора им. Остромечина и Хлопнова Луни Галензовскаго.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sanctissimae et Individuae Trinitatis, anno Domini 1649.

Ex parte poponis Chlopkoviensis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens eo attento, quoniam venerabilis Paulus Sosnowski, facta coram officio praesenti protestatione contra generosum Lucam Galezowski, bonorum arendatorum possessorem villarum Ostromeczyn et Chlopkow, eandem intra triduum et ultra legale tempus ad acticandum officio praesenti non porrexit, proinde officium praesens facta contra ipsum protestatione, hoc tantum, quod in protocollo circa facta eiusmodi protestatione est susceptum, in acta officii sui inseribere fecit:

Dabitur copia protestationis ex parte venerabilis Pauli Sosnowski, poponis ecclesiae ritus graecae Chlopkoviensis owski bonorum arendatorum possessor, villarum Ostromeczyn et Chlopkow, ratione per famulos ipsius de nomine et cognomine notos, domus eius protestantis manu armata invasionis multorumque damnorum perpetrations, prout ipsius copia fusius patebitur. Et hici dem personaliter stans ministerialis generalis regni Martinus Krumelik, authenticus et iuratus, coram officio praesenti in vim suae relationis recognovit se cum nobilibus Bartholomeo Kokot et Petro Krupik Terlikowskiemi, feria secunda post festa solennia Sacrae Pentecosten, condescendendo ad domum poponis in villa Chlopkow sitam, fores hipocaustae et camerae extrusas, dolium cum cerevisia con-

sectum esse vidisse et debite conspexisse, de eoque suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 474.

№ 258—1649 г. Мая 26 дня.

Заявление священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержбицкаго о судьбѣ лошади, оставленной у него на ночлегъ зем. Каро-
лемъ Немирою.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta in crastino festi Sacratissimae Corporis Christi Domini proxima, anno 1649.

Praezbiter Gnoynensis manifestatur.

Ad officium praesens capitaneale castrense Mielnicense . . . personaliter veniens venerabilis Demetrius Wierzbicki praezbiter ecclesiae ritus graeci Gnoynensis, manifestatus est fecitque diligentiam in eo, quia ipse gotow był oddać konia je-o mosci panu Karolowi Niemierze, ktorego pomieniony pan . . . Niemiera zostawił przy oycu Gnoienskim do przemocowania, a że jego mosć pan Niemiera słusznego czasu po niego nie przysłał, casu niedawno ten koń zdech. Oco on praecavendo indemnitati suae, iterum atque iterum manifestatur. Et in maiorem verificationem manifestationis suae praefatus praezbiter eidem officio praesenti ministerialem generalem regni providum Simonem Piasecki, autenticum et iuratum, coram officio praesenti statuit, qui statutus in vim suae relationis publice recognovit se cum nobilibus Joanne Nowosielski et Petro Bankowski feria sexta post festa solennia Sacrae Pentecosten condescendendo ad bona villae Buble equum coloris . . . antowatey demortuum vidisse et debite conspexisse. Super quod

suam fidelem relationem cum nobilibus coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1616—1652 г. № 10912, л. 447—8.

№ 259—1649 г. Іюня 28 дня.

Королевскій вызовъ въ сеймовый судъ членовъ Мельницкаго магистрата по дѣлу о десятинахъ въ пользу священника Мельницкой церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in vigilia festi Nativitatis sancti Joannis Baptistae anno Domini 1649.^a

Ex parte plebani Mielnicensis relatio.

Ministerialis generalis regni providus Gregorius Chrzanowicz, autenticus et iuratus, coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis (publice) libereque recognovit, quia ipse citationem literalem mandati Sacrae Regiae Maiestatis sigillo Regni obsignatam, iudiciis post curialibus sacrae Regiae Maiestatis servientem, ex parte instigatoris actoris contra citatos inferius nominatos, cuius citationis tenor verborum sequitur talis:

Joannes Casimirus, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae Prussiae, Mazowiae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, nec non Sweccorum, Gotorum Vandalorumque haereditarius Rex. Vobis famatis Proconsuli, Consulibus, Viceadvocato, Scabinis totique communitati oppidi nostri Mielnicensi de causa infra-scripta bonisque vestris generaliter omnibus mandamus, ut coram nobis iudicioque nostro Warsaviae aut ubi tunc cum curia feliciter constituti fuerimus, a positione praesenti citationis nostrae in duabus septimanis personaliter legitime peremptorieque compareatis ad instantiam reve-

rendi Joannis Baptistae de Rubeis, parochi Mielnicensis, qui vos, recedendo ab appellatione et processu in castro Mielnicensi ratione infrascripta instituta et appellationem ad iudicium Tribunalitium Regni interposita ibidemque hucusque, uti foro incompetenti indecisa pendente citat ideo, quia vos in contrarium iurium ecclesiae parochialis Mielnicensis, per Serenissimos Reges Poloniae, antecessores nostros benigne collatos et donatos, legibus publicis, praecipue constitutione anni millesimi sexcentissimi trigesimi quinti de extradendis decimis manipularibus omnis grani et seminis ex agris civilibus et hortis in agros conversis pro annis quinque videlicet anno millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto, sexto, septimo, octavo et moderno nono non ex integro reddidistis neque extradistis et hucusque reddere et extradere non vultis, quin immo eandem decimam ecclesiae parochiali Mielnicensi antiquitus debitam, poponibus ritus graeci, nullum ius ad eandem habentibus, illegitime et indebite datis, faciendo ea omnia in summum praeiudicium et damnum actoris moderni, quod sibi contra vos, non tangendo ipsam rem principalem, ad sex millia florenorum polonicalium, vel pro iudicium nostrum decernet, taxat et aestimat. Proinde citamini ad videndum et audiendum vos nulliter et illegitime praedictam decimam retinuisse et extradere noluisse adinveniri vos ad extraditionem totalem juxta mentem constitutionis memoratae pro annis praeteritis, vel valorem eiusdem et in futurum decreto nostro cogi et compelli. Et nihilominus vos decreto nostro cogi et adigi, idque quod juris et necessitatis ratio in causa praesenti postulaverit, per vos et iudicium nostrum statui, decerni et sententari. Sitis igitur personaliter, legitime peremptive parituri et judicialiter attentaturi. Datum Varsaviae feria tertia infra octavas Sacratissimi Corporis Christi anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo no-

no—in oppido Mielnik, domo proconsuli eiusdem oppidi Mielnicensis posuit, et de positione ipsimet proconsuli cum consulibus, viceadvocato, scabinis totique communitati oppidi Mielnicensis, ut iuris est, publicavit et ad notitiam deduxit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 452—3.

№ 260—1649 г. Юня 23 дня.

Заявление вознаго при разслѣдованіи вопроса объ оброчныхъ статьяхъ священника Мельницкаго Ісанна Баптиста изъ Рубей.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in vigilia festi Nativitatis sancti Joannis Baptistae anno Domini 1649.

Ex parte eiusdem (plebani Mielnicensis) arestum.

Ministerialis generalis Regni Gregorius Chrzanowicz, autenticus et iuratus, una cum nobilibus Alberto Woytkowski et Stanislao Pruszanowski coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis, ubivis locorum faciendae, publice recognovit, quia ipse cum dictis nobilibus in evidenti testimonio sibi adhibitis, die actus hodierni ad oppidum Mielnicensem, domum famati Stephani Wierzba proconsuli Mielnicensis condescendendo, ibidem ad requisitionem nobilis Joannis Chomętowski ratione admodum reverendi Joannis Baptistae de Rubeis, plebani Mielnicensis factam, apud eundem proconsulem super decimas ex mansis triginta oppidi Mielnicensis nullo iure poponibus per oppidanos Mielnicenses extradi solitas, arestaverrunt, et hocidem arestum viceadvocato, scabinis denunciavit. Super quod suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 453 об.

№ 281—1649 г. Августа 8 дня.

Распоряженіе Мельницкаго старосты объ арестѣ десятины, которую получало православное духовенство г. Мельника.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sancti Petri in Vinculis proxima, anno Domini 1649.

Plebani Mielnicensis arestum.

Ministerialis generalis regni providus Gregorius Chrzanowicz, authenticus et iuratus una cum nobilibus Simeone Slinski et Andrea Wyszynski coram officio et actis praesentibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidei relationis ubivis locorum faciendae, publice recognovit, quia ipse cum dictis nobilibus in evidentioriem testimonii sibi adhibitis, de actu hodierni ad oppidum Mielnik domumque famati Stephani Wierzba proconsulis Mielnicensis condescendendo, ibidem ad requisitionem generosi Joannis Chomentowski ratione admodum reverendi Joannis Baptistae de Rubeis, Janoviensis et Brestensis praepositi, sacrae regiae maiestatis secretarii, plebani Mielnicensis factum, apud eundem proconsulem super decimas ex mansis triginta oppidi Mielnik nullo iure poponibus per oppidanos Mielnicenses extradi solitas, arestum imponebat, ut satisfaciat sub taxa quingentarum marcarum admonebat, verum praefatus proconsul intempestive apud se arestum imponi post extraditas decimas tum et se nescire, quisnam poponibus decimam extradat, respondit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, 333 об.

№ 282—1650 г. Января 12 дня.

Грамота короля Іоанна Казимира о правахъ и вольностяхъ православной церкви въ Литовскомъ княжествѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho ante festum sanctorum Fabiani et Sebastiani Martyrum proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo.

Monasterii Drohicensis oblata privilegii Sacrae Regiae Maiestatis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens rescriptum infrascriptum ex actis castrensibus capitanealibus Varsaviensibus autentice depromptum ad personalem oblationem religiosi Ezechielis staurofor Filipowicz Yhumeni monasterii Zabuscensis Drohiciensis erectionis Transfigurationis Christi Domini postulante eodem suscepit et actis suis castrensibus capitanealibus Mielnicensibus inscribere de tenore verborum tali.

Actum in curia regia Varsaviensi Sabbatho post festum Sanctae Agnetis Virginis proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Varsaviensia personaliter veniens admodum reverendus in Christo pater Josephus Kono(no)wicz Horbaczki, Episcopus Vitepscensis, Mscislaviensis, Orszanensis, Mohiloviensis, Ihumenus monasterii Sancti Michaelis Deaurati Kiioviensis, eidem officio praesenti literas privilegii Sacrae Regiae Majestatis infrascriptas pargameneas, manu eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis subscriptas, et sigillis binis uno Regni Poloniae, altero Magni Ducatus Litvaniae appensis signatas, ad ingrossandum in acta praesentia obtulit de tali serie verborum.

Jan Kazimierz, z łaski Bożey krol Polski, Wielkie Xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflant-

skie, Smolenskie, Czerniechowskie y tesz Szwedzki, Godzki, Wandalski dziedziczny krol. Oznaymuiemy tym listem przywilegem naszym teraz y na potomne czasy, isz ziednoczenie narodow cnych Polskiego y Litewskie-o Ruskiego, w tey Rzptej, ktoro Pan Bog chciał mie antemurale wszystkiego chrzescianstwa, iest naywieksze firmamentum y dla tegosz Divi nostri praedecessores najasnieysi Krolowie Polscy przestrzygali tego, aby do tych cnych narodow zawsze zostawała zgoda y miłosc nierozzerwana, a siły zpolne iech przeciwko nieprzyjacielowi Krzyża Świętego zachowane y obracane byli, dla tego y swiętey pamieci Najasnieyszy Władysław Czwarty, krol iego mose pan brat nasz, na szesliwey elekty swoiey, bacząc bydz narod cny religy Ruskiej wzledem uney rozdwoioney, swiętobliwie usiłował zgodzie y ziednoczyc go z sobą, aby rzecz pospolita żadne-o nie miała przez to zatrudnienia, toż y my szesliwie nastąpiwszy na panstwo przez wolne głosy wolney elekty od Pana Boga nam powierzone przedsiębiorąc, staralismy sie o to, abysmy wewnętrzne zamieszanie y krwie rozlanie, ktore Pan Bog dopuścił tempore interregni zagasiwszy, pokoy swięty pozyskac mogli y Rzecz pospolito uspokoic mogli, iakosz pobłogosławił Pan Bog pobozney intenty naszej y za lasko iego swięto, to domowe incendium, powagą naszą krolewsko (iest zgaszone y) woysko nasze Zaporoskie do wiernego poddanstwa przywroczone, ktoremu w deklaraty laski naszej krolewskiej pod Zborowem daney, przychęcając do uslug naszych y Rzptej, a narod Ruski wszytek duchowne-o y swieckie-o, slacheckie-o y pospolitego stanu przy prawach y wolnosciach dawnych zachowując, obiecalismy na terazniejszym seymie wzledem uney zniesienia tak, iakoby z wielebnym (w) Bogu oycem metropolitom Kiiowskim y duchowienstwem namowiono było postąpic y narod Ruski wszytek uspokoic w ich reliey Greekiej ucontentowac. Te-

dy to krolewsko obietnice nasze przy seymowey aprobaty y tey deklaraty pod Zborowem daney skutkiem wypełniając, wacujące na ten czas władictwa Łuckie, Chełmskie, Witepskie złączaiąc z Mscisławskim, z cerkwiami do nich zdawna należącemi y archimandrio Zydyczynsko, także monaster Lescz ze wszytkimi dobrami, pomienionemu oycu Silwestrowi Kossowowi y osobom na to obranym y od niego poświęconym oddalismy y hoc diplomate nostro oddaemy, a z monastera Kupiatyckiego w possessy nieunitow będącego wszelkie przewody przeciwnie punktom swiętey pamieci krola jegomosci Władysława znosimy, a władycztwie Przemyskim (terazniejszemu dyzunitowi ex nunc ma byc) oddaną przed smiercio xiedza Krupieckiego Świętego Spasa monaster, Świętego Unofrego ze wsio Nauszczuwko *) monaster Ławna **) ze wsio Łaurownym y monaster Smolnica, a post fata xiedza Krupeckiego iusz to władycztwo z majątnosciami y wszelakimi pożytkami do władycztwa przy nieunicie ma perpetuis temporibus zostawac. A że do władycztwa Witebskiego y Mscisławskie-o dobr na wychowanie slusznych nie masz, tedy z dobr Połockie-o archiepiscopstwa polowice, ktora ma bydz przez comissarza naszego wydzielona, terazniejszemu oycu władycze naznaczylismy y de facto oddaemy. Exercitium liberum wszytkiemu narodowi Ruskiemu nie będącym w uniey w Koronie y Wielkim Xięstwie Litewskim, tak iako zdawna mieli, pozwalamy y noszenie krzyża wielebnemu oycu metropolitacie w swoich dyecezyach iako insigne metropolitanskie. Cerkwie też wszytkie w punktach swiętey pamieci krola jegomosci Władysława wyrażone przywracamy, to iest v Smolensku według przywilegiu krola imci Borysa y Hleba pod murami Smolenskiemi, a w samym zamku gdzie przed tym corkiew swiętego Awramia bywała, plac do zbudowania cer-

*) Nawłoczko **) Lawra.

kwie, przy niey duchownych chowac; także w dobrach slacheckich, ktore lennym prawem maio w wojewodztwie Smolenskim, wolno cerkiew budowac y duchownych swoich przy nich chowac. W *Mohilowie* cerkiew Świętego Spasa, monaster z przynależnościami, także pod *Grodnem* monaster; w *Wilnie* Zmartwychstania Panskiego y cerkiew drugo swietego Jana, a trzecio na przedmiesciu swietego Ierzego, w *Trokach* Panny Naswietszey, w *Grodnie* Zmartwychstania Panskiego, w *Minsku* Swietey Troycy, w *Połocku* Narodzenia Panskiego ze wszytkiemi dobrami do niey należącemi, we *Mscislawiu* Swietey Troycy z dobrami do niey należącemi, w *Kobryniu* Narodzenia Naswietszey Panny, w *Witepsku* Zwiastowania w niżnym zamku y cerkiew w polu stojąco Świętego Ducha, w *Nowogrodku* Swietego Jana, w *Lidzie* Swietego Spasa, w *Thumeniu* (Ihumeniu?) Swietey Przechystey, w *Bobrojsku* Swietego Spasa, w *Drogiczynie* także Swietego Spasa, w Koronie zas *Lubelsko* cerkiew od stanu slacheckiego zmurowano, ktora im była wzięta przywracamy do odprawowania nabozenstwa wszytkiemu narodowi ludzkemu Ruskiemu niebędący w uniey, w *Krasnym Stawie* Swietey Troycy ze wszytkiemi dobrami do niey zdawna należącemi, w *Belzie* Świętego Mikoli, w *Hrubieszewie* Świętego Krzyża, w *Troianowie* (?) *) Swietego Parascowiey, w *Krzemiencu* Świętego Mikoli, w *Horodku* Swietego Iliey, w *Mosciech* Zwiastowania Naswietszey Panny, w *Busku* Swietego Mikoli, w *Horodle* Zmartwychstania, w *Kowlu* Swietego Mikoli, w *Ratnie* Swietey Troycy, na oddanie których cerkwie (skutecznie) commissarzow, których sami sobie obioro dac pozwolilismy y teraz ***) naznaczyliśmy. A gdzie cerkwi pogorzeli y popustoszone są, tak w *Pinsku*, w *Mozyru* y po innych mieyscach, na tychże placach dawnych budowac y mutowac wolnose daimy. Także dobra od

*) Stoianowie **) Zaraz

cerkwi Swietego Paraskowy we *Włodzimirzu* odebrane przywracamy. Sądy duchowne iech według przywileia swietey pamieci krola imci Augusta, roku tysiąc piecset iedynastym danego, maio bydz weale zachowane. Także Bractwa wszytkie gdzie kolwiek są y gdzie zabronione, iako w Smolensku za murami u Hleba y Borysa y Bielskie mic pozwalamy, szkoły Kiowskie y gdziekolwiek są także drukarnie iech weale zachowuiemy y censure xiąg przy oycu metropolicie y episcopach w dyecezyach iech zostawuiemy, a kaduk na drukarzu Lwowskim Służce *) nieslusznie otrzymany znosimy. Dobra też cerkiewne aby żadnem sposobem nie byli alienowane a ritu graeco, iako dawne prawa są o tym, waruiemy. *Perehinsk* od Władycstwa Lwowskiego nullo iure alienowany dekretem naszym na pirwszym terminie według praw y przywileiow tego władycstwa restituere obiecuiemy, a wszytkich mieszczan Lwowskich narodu Ruskiego przy wolnościach y prawach iech według przywileiu swietey pamieci krola Augusta y innych krolow inciuw cale y nie naruszenie zachowuiemy. Jesli iakie so praeiuditia y tran(s)actie mimo ten przywilej tak w odprawo(waniu) tego (na)bozenstwa, iako w iech samych swobodach, te wszytkie znosimy. A gdzie kolwiek w Koronie y w Wielkim Xięstwie Litewskim z dawnych praw y przywileiow do urzedow należy naród Ruski, aby zarowno przymowani byli y zadney oppressy nie mieli. Dawne prawa iech conserwuiemy, a przeciwnie gdzie by kolwiek były postępki y transactie cassuiemy. Osobliwie też mieszczan Kiowskich, Czernichowskich, Winnickich, Mozerskich, Rzezyckich, Starodubowskich, Pinskih y innych, gdzie kolwiek woyna zaszła, przy dawnych prawach y wolnościach iech zachowuiemy. Commissio y inquisitio względem przeszłego zamiszania według amnistii obiecaney pod Zborowem znosimy.

*) Słozą.

Praezbiterowie też popi rusci niebędące w uniey aby przy wolnościach stanu duchownego zostawali y żadnemi powinnościami, podwodami, podatkami, statiami ani stantiami żołnierskimi y robociznami nigdzie nie byli onerowani, ale według praw y przywileiów incorporationum w swoim poszanowaniu zostawali y do niko go z swieckich, tylko do starszych swoich należeli duchownych tym przywileiem naszym utwierdzamy. Na ostatek cokolwiek ieszcze do gruntownego uspokoienia należy, a na tym seymie dla nawalności spraw Rzptey skutku nie wzięło, to wszystko do przyszłego seymu zachowawszy, narod wszytek Ruski przy wszelakich prawach y wolnościach zachowujemy. A teraz to diploma, vigore aprobaty declaraty naszej, woysku Zaporowskiemu daney, z podpisem ręki naszej y pieczęcio tak koronno iako y Wielkiego Xięstwa Litewskiego wydać rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, na seymie, w dzień concluzy seymu roku Panskiego MDCL miesiąca Stycznia dnia dwunastego, panowania naszego Polskiego piwrszego, Swedzkiego wtorego roku. Matias Cielecki Secretarius Sacrae Regiae Maiestatis. Jan Kazimierz Krol. Locus sigillorum eidem literis appensorum. Post cuius quidem diplomatis seu literarum privilei superscripti Sacrae Regiae Maiestatis ad oblationem praedicti Episcopi ritus graeci Vitescensis in acta praesentia susceptionem et ingrossationem ad affectationem offerentis eidem originale est extraditum, de quo sibi extradito idem offerens officium praesens quietavit, quietatque per praesentes. Correxerit Sobolewski. Locus sigilli castris Varsaviensis. Joannes Krasinski D. R. capitaneus Varsaviensis m. pa.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1676—7 г. № 10950. л. 675, 12, 13—16.

Примѣчаніе. Этотъ документъ напечатанъ также въ «Историкоюридическихъ матеріалахъ» т. XIII, стр. 357.

№ 268—1550 г. Августа 28 дня.

Фундушъ Городищской Пречистенской церкви князя Василя Полубенскаго.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta ipso die festi Sancti Valentini Martiris, anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo.

Oblata foundationis ecclesiae Horodyscensis ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Maximilianus Grzymacki, praesbiter rithus graeci ecclesiae Horodiscensis et decanus Mielnicensis, obtulit et reprodixit eidem officio praesenti foundationem ecclesiae rithus graeci Horodiscensis, praecavendo indemnitati cuivis ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Wasily Andreiewicz Polubenski, marszałek gospodarski, starosta Mscislawski y Radomski. Obiawiam tym moim listom wszytkim pospolicie dzisieyszym y na potym będącym, komu będzie potrzeba tego wiedzić, com ia we wsi moiey Horodysczu przy zamku Horodyckiem zbudował cerkiew ku czey y ku chwale Bogu, w Troycy Świętey Jedynemu, założenie było świętey Troycy, w ktorey chcąc mieć sobor, aby zawždy w niey służba Boża bywała za zdrowie krolewskie y też moie y potomkow y też za dusze przodków moich Pana Boga prosić, te cerkiew nadałem z imienia Horodyscza iako dziesięcinami y pieniędzmi y wstawił w niey trzy popy a ezwartego diakona, w ktory że na każdy dzień służba Boża bywała, to też z Bożego dopuszczenia ta cerkiew wespól y z zamkiem moim Horodyskim zgorzała, gdzie ia y teraz mając wolą, ieżeli Bóg Stworzyciel żywota mego przedłuży, takowoz cerkiew bez omieszkania zbudować y wszytek rząd y sprawę w niey mieć po piwrszemu y ustanowić, a czego Panie

Boże niedopuszczaj, iesli bym ia tey cerkwie nie zbudowawszy umarł, tedy syn moy potem y potomkowie moi powinni będą zbudować y w tym rządzie y sprawie y postanowieniu mieć, iak niżey w tym liście opisano. Co się doticze pieniędzy, dziesięciny dworskiej, pasnie y ze wsiow, aczkolwiek ia to na te cerkiew Bożą zpełna wydawał asz do tych czasow, będzie dawano do żywota mego, niżeli obowiązujący się, aby potomkowie moi tego nie naruszyli albo żeby bez potomstwa to imienie moie w cudze ręce nie weszło, a ten, komu by się dostało wypełniać y tego wszystkiego, iak nadano, oddawać, abo tey cerkwie zbudować nie chciał, dla tego tym listem moim to oznaymuie y tym listem moim siebie y potomkow moich y tych wszystkich, kto kiedy to imienie trzymać będzie obowiązue, aby nadanie moie wszystko spelną na cerkiew Bożą Świętey Przeczystey, która z dawnych czasow we wsi Horodyskiej zbudowana iest, oddawana było. A nadań na te cerkiew Bożą Horodyską popom trzem y diakonu, każdemu z nich po włoce ziemi we wsi Horodysczu, którzy to popy Horodyskie teraz dzierżą. Jescze przydaie tym że popom teraznieyszim y na potym będącym potomkom ich kąt ziemi na cerkiew Świętey Przeczystey, który leży między ziemi moiey dworskiej, a między włoki Waska Paszynieca, boiarzyna mego Horodyskiego, który nie ma od tey cerkwie oddalan być wiecznie. A z gumna moiego Horodyskiego czterydzieci kop żyta, to im ma być dawano miasto dziesięciny. A ku temu z pieniędzy moich czynsowych ia y potomki moi winni będziemy na każdy rok na wino y na insze cerkiewne potrzeby tym popom y diakonu siedm kop broszy Litowskich y to pełnić mają wiecznemi czasy. A poddani moie imienia mego na tesz cerkwie Bożą mają w każdy rok dawać y wypełniać, to iest ze wsi Polubicz y ze wsi Dubice, y z Kontow, y ze wsi Jabłonia, y z Kontow Jabłonskich, y z Kolana, z Horodyscza, y z Żanowa,

Hruda, y z Radeza, choć by w tych wsiach moich wysz pomienionych y nie greckiego, ale rzymskiego zakonu ludzie byli, tedy przecie winni wszyscy tak y boiarza w każdy rok z każdej włoki po kopie żyta będą dawać tym trzem popom y czwartemu diakonowi, a oni mają na rowne części tym się dzielić. A za to te popy y potomkowie ich mają w tey cerkwi na każdy dzień winni będą służbę Bożą służyć za zdrowie Krolewskie Jego Miłosci y moie y tesz potomkow y za duszy przodkow moich Boga prosić, a w sobote y w niedziele po odpustach y naroczystych świętach służbę Bożą soborem służyć, w każdy piątek panachide mieć za duszy przodkow moich, a po moim żywocie za moie Pana Boga prosić. A to wszystko ia sam y potomkowie moie, y czego Panie Boże uchoway, iesli by to imienie moie w czyie cudze insze ręce przyse miało, tedy y ten powinien będzie ku popom tey cerkwi Bożey teraznieyszim y na potem będącym według tego listu mego zachowywać się. A kto by nie chciał tey woli moiey y temu listu memu y wszystkiem artykułom w niem opisanem dosć czynić y ich wypełniać, ten rozsądzi się ze mną przed Miłoseiwem Bogiem na strasznym sądzie, a przecie zwierchnością Krola Je-o Mei ta cerkiew Boża y ten moy list, a nadanie ma w obronie Je Mei Krolewskiej być, y od każdego nasilenia, kto by się temu chciał zprzeciwiać y cerkiew Bożą, a sług cerkiewnych w tym uskadzać, mocą Je. M. Krol. obroniona ma być, co Krolewska Jego Mc. na on czas będąc uczynić raczy, naprzod dla cerkwi Bożey y dla dusznego zbawienia swego, a potym dla pokornych służb moich. Y na tom w tey cerkwi Bożey y tu tesz popom tanceznym dał ten moy fundusz z moją pieczęcią. Pisan w Możaykowie, pod laty Bożago Narodzenia tysiąc pięćset piędziesiątego roku, meca Augusta dwadziestego szóstego dnia, indikta osme-go. U tego funduszu pieczęć zawieszta a podpis ręki temi słwy: Wasil Polubienski

reka własną. Cuius originale idem affe-
rens, post ingrossationem in acta, rursus
ad se recepit et de recepto officium praesens
ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за
1695—8 г. № 10961, л. 246.

№ 284—1651 г. Января 6 дня.

Актъ осмотра тѣла убитаго священника До-
кудовской церкви о. Стефана Вержбовскаго.

Præzbiteri Dokudoviensis ecclesiae ri-
tus graeci praesentatio corporis.

Advectum est ad officium praesens et
acta capitanealia castrensia Mielnicensia
corpus exigue olim honorabilis Stephani
Wierzbowski, praebiteri ecclesiae ritus
graeci oppidi Dokudow, Illustris et Mag-
nifici Ludovici Alexandri Radziwil, mars-
chalei Magni Ducatus Lithuaniae, per ho-
nestos Stanislaum et Mathiam Buiarzyki,
haydones Illustris et Magnificae Zophiae
de Teczyn Danilowiczowey, thesaurariae
Regni interemptum, et per famatos Sa-
muellem Wierzbowski fratrem ipsius ger-
manum, Christopherum Gmurek proconsu-
lem, Paulum Lenczyzki consulem praefati
oppidi Dokudow praesentatum, in quo
cadavere officium praesens vidit et susce-
pit vulnus in capite supra frontem cestu,
vulgo *obuchem* pertrusum, ad cruorem us-
que ad apertionem cerebri, a qua con-
vulneratione noscitur esse mortuus. In
qua interemptione suprascriptos honestos
Buiariki et famatos proconsulem, vicead-
vocatum et consules oppidi Miedzerzec in-
culpaverunt. Petieruntque ab officio praesen-
ti addi ministerialem ad proclamandos
praefatos homicidas. Quorum postulationi
officium praesens annuendo, eisdem mi-
nisterialem generalem regni providum
Laurentium Kuzmiez addidit et deputavit.
Qui quidem ministerialis suprascriptus
ius deputationis suae reddens, coram offi-
cio praesenti personaliter stans publice

recognovit se praefatos honestos Sta-
nislaum, et Mathiam Buiarzyki de villa
Ostrowki, ad tractum Miedzerzeczensem
pertinentes tam in castro Mielnicensi, quam
et foro publico civitatis eiusdem in
frequentia multorum hominum pro veros
et indubitatos homicidas olim honorabilis
Stephani Wierzbowski praebiteri eccle-
siae ritus graeci oppidi Dokudoviensis.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за
1646—1652 г. № 10942, л. 731.

№ 285—1651 г. Марта 20 дн.

Фундушь Лельчицкой церкви, Пинскаго
уѣзда.

Akt funduszu Lelezycckiey cerkwi słu-
żącego.

Roku tysiąc siedymset szesdziesiąt
pierwszego, meca Marca osimnastego dnia.

Na urzэндzie I. K. Msci grodz. Pin.
przede mną Piotrem Thadeuszem Fra-
ckiewiczem, podstolim y podstaroscim są-
dowym pttu Pin., comparendo personali-
ter imc xiądz Jan Zaborowski, paroch
Lelezyccki, ten fundusz ad acta podał in
eum tenorem pisany.

Ierzy Tyszkiewicz, z Bożey y stoli-
ey apostolskiey łaski biskup Wilęski,
woytom, starcom, menżom, włosciom y
wszytkim mtsci naszej Uborskiey pod-
danym daiemy wiedziec, iż doszła nas
wiadomose, iako wy pomienieni mężowie
y poddani, zażywaiąc nobozęstwa y sakra-
mentow w cerkwi Lelezycckiey od krztu y
szlubow, czesnemu Bohdanowi Oniskiewi-
czowi swieszczennikowi waszemu Lelezyc-
kiemu mało co albo nie nie daiecie, prze-
to porownywaiąc pomienionego swieszcz-
nika waszego z ynnemi swieszczennikami
w mtsci naszej Uborskiey y poblizu bę-
dącemi abyście o pomienionych krsztach
y szlubow tak, iako y drugim swieszcz-
nikom dawali y kontentowali, cheemy miec

po was y rozkazuie przykazuiąc to panu staroscie naszemu teraznieyszemu Uborskiemu y iego nastempcom, aby pilno tego dozierał po was, iakoby pomieniony swieszczennik Lelczycki wasz msza y usługi kolo zbawienia waszego takową, iako y drudzy swieszczennicy mają, miał za płać y nagrodę. Y na to daliśmy mu ten nasz list z podpisem ręki własney y pieczęcią naszą. Pisan w Wilnie, dnia dwudziestego Marca R-u panskiego tysiąc szesceset piędziesiąt pierwszego. U tego funduszu podpis ręki I. W. Ismei xdza biskupa Wilen. takowy, przy pieczęci na oplátku wycisioney: Georgius Tyszkiewicz episcopus Vil. mp.

Oraz przypisek alias confirmacia imsci pna administratora takowa: Anno tysiąc szesceset szeszdziestąt trzeciego, dwudziestego wtorego Maj, perlectis his literis per illustrissim. ac reveren. Dn. Georgi. Tyszkiewicz episcop. Viln. defuncti a per illustrissimo ac reveren Dno Georgio Białozor Dej gratiae et sedis apostolicae episcopo Viln. Dno meo colendissimo habens administrat. Uborscensem has literas confirmari ac ulteriorem per illustrissimi gratiam Kazimierus Białozor mareschaleus Upitentis capitaneus Novomontensis administrator Uborscensis.

Ktory to fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażono osobę do akt iest do xiąg grodz. Pin. przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1761—1762 г. № 13071, л. 234.

№ 266—1652 г. Января 23 дня,

Квитанція на имя священника Козерадской церкви Луки Ерофеевича въ уплатѣ подати за одну уволокъ земли.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post festum Sancti Bartholomei Apostoli proxima, anno Domini 1652.

Poponi Kozieradensi oblata quietationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Lucas Jarofiewicz, presbiter ecclesiae Kozieradensis, ritus graeci, eidem officio praesenti obtulit et reproduxit quietationem infrascriptam, manu propria generosi Felicis Beydo, notarii terrestri et exactoris Mielnicensis subscriptam, ad induendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, quarum tenor talis.

Anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo, die vigesima tertia Januarij. Wielebny ociec Łukasz Jarofiewicz, swieszczennik czerkwie Kozieradzkiej, zapłacił poborow szesc czwartý raty z włoki czerkwiey iedney in summa złotych trzy et liber. Szesny Beydo pisarz ziemski y poborca Mielnicki.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1652—7 г. № 10943, л. 130.

№ 267—1652 г. Юля 3 дня.

Грамота короля Яна Казимира съ распоряженіемъ распечатать православныя церкви въ г. Дрогичинѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proximo, anno Domini 1652.

Ex parte eorundem (Monasterii Drochicensis) oblata Literarum Sacrae Regiae Maiestatis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Hilarius Lewik, eidem officio praesenti nomine honorabilis Pachomij Packowski, ihumeni monasterii

Drohicieusis ecclesiae ritus graeci Sancti Basili, obtulit et reproduxit mandatum infrascriptum, manu propria Sacrae Regiae Maiestatis subscriptum et sigillo Regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Jan Kazimierz, z łaski Bozey Krol, Polski, Wielkie Xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie y Swedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny krol. Urodzonemu Zbignewowi Ossolinskiemu, staroscie naszemu Drochickiemu, wiernie Nam milemu łaskę naszą krolewską. Urodzony, wiernie nam miły! Przelozono iest żalosnie imieniem wielebnego Pachomiusza Packowskiego y wszystkiego duchowienstwa braci zakonney monastera Drohickiego, iż slachetny Florian Kossowski, podstarosci wier(nosci) T(woiey) tameczny, swiezo niedawnymi czasy, bez dania żadney przyczyny, iakoby z rozkazania wier(nosci) Twojey cerkwie w miescie naszym Drohiczyńie pozapieczetowac miał, iakoż y popieczetował, wyciągaiące na nich od kozdey cerkwie nienależytych y nieslusznych podatkow na osobe W. T., co iż się dzieie przeciwko prawu, fundation y przywileiom, od antecessorow naszych y od nas samych tym cerkwiom nadanych, do ktorych wier(nosc) T(woia) ani kto inszy żadnego prawa y zwierzchnosci, iako nad duchownymi osobami praetendowac nie może, dla czego ten postępek niepomalu nas obchodzić musi. Rozkazuiemy tedy Wier. T., chcąc mieć to koniecznie, aby Wier. T. te pomienione cerkwie za oddaniem sobie tego mandatu naszego zaraz odpieczetowac kazal, iakoby nas ta sprawa więcey z skargo nie dochodziła y tego na potym postrzegal, żeby żadne bezprawie onym przy cerkwiach sie nie dzialo, inaczey nie czyniąc dla łaski naszej y z powinności swoiey. Dan w Warszawie dnia III msea Lipca roku MDCLII, panowania naszego Polskiego y Swedzkiego V. Jan Kazimierz

Krol. Gregorius Białobrzeski secr. R-iae Mtis m. pa.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1652.-7 г. № 10943, л. 90—91.

№ 288—1652 г. Юля 8 дня.

Жалоба Іеронима Халецкаго на православныхъ Дрогичинскихъ священниковъ, съ обвиненіемъ ихъ въ смутахъ на религіозной почвъ.

Actum in castro regio Drohicensi feria quarta in crastino festi Visitationis B. M. V. a-o D. 1652.

G. Chaleckj protestatur ex copia.

Ad officium et acta praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens generosus Hieronimus Casimirus de Chalez Chalecki, bonorum Bartkowo, Korczewo, Sarnowo, Szeglacin, Liaszkowicze, Starczewicze, Przekop aliorumque eo pertinentium haeres . . . zelo et amore boni publici suae suorumque ac totius pallatinatus Podlachiae prospiciendo securitati ac fortunarum praeveniundo indemnitati, maturo providens animo imminetia pericula iamque sensim ex insidiosis et clandestinis perfidae gentis Ruthenicae hic in Podlachia commorantis et inhabitantis errumpendo latebris, verendo ne haec perduelis, fidefraga ac improba gens variis praegnans fraudulentis perniciosum terrae belluae horrendaeque multicipitis Hydrae enixa foetum pestiferum suum in chara pignora, post discessum incolarum palatinatus Podlachiae pro expeditione generali bellica evomat virus, solenniter et in forma iuris quam plenissima protestatus est in et contra veneratos et religiosos Pachonium Humien uti sublevatorem ritus graeci ac totius civitatis, nec non Kuprianum, Piminum, Josiphum cognominatum Garbaty popones, totum videlicet clerum et religiosos tam in ipso oppido

Drohicin, quam et post fluvium Bug dogmata fidei Ruthenicae ritus Graeci disuniti profitentes, uti primarios ac antesignatos turbarum querelarum, tumultuum rebellionisque excitatores, promotores et fautores tum et omnes eiusdem oppidi utriusque incolas ritus graeci disuniti sui cleri pedisequos et sectatores tanquam fomitem et omnium pessimorum consiliorum in totam Podlachiam redundantium et promanantium, idque in eo, quod ipsi et quidem popones uti ab ipso initio ex quo furibundi Martis et insanientis Bellonae ardor earam vexare cepit patriam, inveterato erga fidem catholicam et religionem orthodoxam exulcerati odio ac innato quodam erga gentem Polonam exacerbati rancore suis Dei haereditatem machinationibus ac venenoso professionis suae schismate extirpando conaminare et poluere intendentes . . . aliquot annis nuper praeteritis susceptis cladibus in hac calamitate et orbitatae patriae, quam iustus iudex Deus in expiationem delictorum sui divinam maiestatem offendentium summendae flagellum vindictam permiserat, toties sepiissime fraudis criminisque perduelionis notati, pro quibus licet si poenas criminales, uti fidefragi et perduelles promeruerant, verum tamen magis lenitate, quam iuris rigore ob spem futurae meliorationis et correcturae illos videbatur. Ast ipsi eorum immemores poenarumque publicarum, eo in passu sancitarum, obliti, non contenti nec saciati anteactis fraudulentis, in quibus toties adversi multoties cum literis perduellis Chmichicky cellatis plebem ac rebellionem commoventibus praecavendo, nunc deinceps sub specie devotionis et cultus Divini praetextu plebem ac ecclesias ritu graeco consecratas vulgo *cerkwie* non sacris inserunt dogmatibus non divinum adorare docent, sed venenosis erga fidem catholicam inficiunt et imbuunt furiis, ad rebellionem excitant tumultus in plebe. arma sumenda contra rempublicam aras-

que Deo sacratas ac dominos proprios svadunt, ad omnia denique (contra omnem decentiam et vocationem spiritualem) pronam in malum plebem ducunt, trahunt et promovent, pro rebeli periuro foedifrago ac perdueli Chmielnicio cosacorum duce Deum praecari iubent. Quinimo in abusum cultus Divini, quo suos nefarios facilius possint exequi conatus, ecclesias suas vulgo *cerkwie* cultui et venerationi Divinae sacratas, in speluncas convertunt latronum ibi impia conventicula, ibi pessima consilia, ibi fraudulentas machinationes, ibi fastuosos triumphos, ibi in perniciem reipublicae varii generis armorum pulverum, pixidum, globorum plurimorum depositorium celebrant, tractant, peragunt et constituunt, celebrareque, tractare, peragere et constituere permittunt, sed neque hic nequitiarum ipsorum terminus, non limites nefandorum facinorum, non inveterati odii terminatur finis, et iterum accepto infausto dispersi ac dissipati, non tamen ad interneccionem prout ipsi jactabantur ignaraque narrabant plebi, deliti reipublicae exercitus nuncio, ausi sunt campanas triumphabundi pulsare, procesiones et devotiones insvetas instituere et peragere cum plebe palam et publice ac si victores triumphare acclamationes et benedictiones inauditas movere, pro salute demum et incolumitate perduellis Chmielnicy totiusque cosacorum exercitus potum sumere et victoriam palam profiteri, prout de facto profitebantur. Memorata vero plebs et communitas sui cleri ac poponum sacrilega sectantes consilia praemissa execranda facinora committentia et persvasione poponum suorum exequi parata iam nefandos excessus licentiosamque audaciam explevissent et pestiferum suum evomissent virus, nisi Divina pro sua militans haereditate providentia impios illorum ellusisset conatus, dum ante aliquot annos nonnulli zelosi patriae cives gliscentem in viscera regni hostem . . . parietem Podlachiae minantem excidium arcuerunt impetumque illius aliquot in lo-

cis, uti pote ad Niemierow, Krinki, Staw, Biala, Łomazy, Kobylany, Gnoino, fregerant. Tum demum parumper resipiscere visa est illorum audacia, quando alii consignororum oppidorum et villarum incolae temeritatis suae poenas luerant, quando suam licentiosam sanguinem expiaverant audaciam, quando rebellionis suae (quod ex scrutiniis et decreto Tribunalitio regni Lublinensi clare constat) debita et emerita sumpserant supplicia, verum neque haec diuturna perseveravit resipiscencia. Enim vero postquam equestris ordo palatinatus Podlachiae pulso fugatoque e finibus suis hoste domos suas victor sese receperat ad novas easque maiores occulte recurunt machinationes, alliciti impuna rebellium cosacorum per universas Russiae oras ferro et igni grassantium insolentia, ubi tot templa divis tutelaribus dicata devastata, tot venerabilissimi sacramenti a sacrilega manu et pede suscepti et patrati contemptus, tot altaria polluta, monasteria expilata et dirruta, tot apparatus ecclesiastici in praedam et spoliolum dirrepti, tot sacerdotes variis tormentis cruciati, tot virgines Deodicatae profanatae, tot sepulchra et monumenta mortuorum exuta, omni humanitate spe illiciti lucri depraedata et disiecta, tot domini cum carrissimis pignoribus illarum regionum incolae a propriis subditis inmaniter et tyrannice trucidati et truncati, tot denique optima civitates, tot numerosa oppida, tot innumerabiles pagi in cineres et favillas redacti et solo adaequati, tot insuper plurima et numerum excedentia damna perpetrata, tot provinciae ad summam deductae egestatem et pene funditus depopulatae, talia aggredienda et ipsi praesumebant et intendebant cum sua communitate popones in vigilantia praesidium et procerum palatinatus huiusce Podlachiae ad tantam licentiam illis praecclusis et viam dum exploratis illorum impiis consiliis et conventiculis ecclesias illorum alias cerkwie ad talia sub praetextu devotionis peragenda commodissimas ocluserant et obser-

vaverant praecloserat et memoranda longa posteritati serenissimi regis domini nostri clementissimi sub Bereszteczo victoria per quam dum iam pacata videbatur esse respública inter virentia et florida almae pacis oliveta, ipsi quoque tantisper a suis impiis . . . conatibus et sceleratis imposuere silentium machinationibus ad hoc usque tempus immo pressas silentio fraudulentias fovente, quo infaustum dispersi ac dissipati exercitus acceperunt nuntium et eo ipso momento quo literae universales sacrae regiae maiestatis hanc cladem denuntiantes ad castrum praesens Drohicience porrectae et promulgatae sunt, tanquam e somno expergiscences infelici demulati rumore in tanta orbitata patriae letabundi insvetos ac si deleso et sublato hoste exercebant triumphos sub praetextu devotionis, uti praemissum est, nullo incidente festo, imo die feriali circa ipsum meridiem tempus pro sola periuri Chmielnicey victoria et insvetas exercebant solennitates cum vetera regressi consilia novos tumultus movent, conventicula clandestina peragant, ad haec advenientes de villis contiguas pro foraliis die forensi subditos suae nefariae fidei sequentes licentiae suae faciunt consocios, impia illis communicantes consilia, quo ducti protestantis subditi de villis ipsius haereditariis superrecensitis debitam et solitam protestanti non praestant obedientiam, quos si aliquam vellent spirare fraudulentiam impiaque eorum intenderent se . . . consilia, ipsemet protestans, uti dominus sanguine illorum luendis afficere et corrigere suppliciiis, quod ut et alii in suis eorundem uti fidei ita et scelerum pessimorumque consiliorum sectatoribus subditis suis diligentissime animadvertant, praecavendo cuivis indemnitati tum et prospiciendo securitati totius palatinatus Podlachiae, iterum atque iterum protestatur et manifestatur solenniter.

Изъ актовъ книги Дрогоичинскаго гродскаго суда 1652—4 г. № 9588 л. 454—7.

№ 289—1652 г. ЮЛЯ 3 ДНЯ.

Грамота короля Яна Казимира по дѣлу о притѣсненіяхъ православныхъ въ г. Дрогичинѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proximo, anno Domini 1652.

Ex parte monasterii Drohicensis oblata literarum Sacrae Regiae Maiestatis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Hilarius Lewik eidem officio praesenti obtulit et reproduxit nomine honorabilis Pachomij Packowski, ihumeni monasterii Drohicensis conventus sancti ecclesiae ritus graeci literas infrascriptas vadij Sacrae Regiae Majestatis, sigillo minoris cancellariae regni obsignatas, manu propria generosi Gregorii Białobrzeski subscriptas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, quarum tenor talis.

Jan Kazimierz, z łaski Bożey krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanckie, Smolenskie, Czernihowskie y Szwedzki, Gotski, Vandalski dziedziczny krol. Urodzonemu Woyciechowi Mleczkowi, staroscie naszemu Mielnickiemu, a w niebytnosci jego urzędowi grodzkiemu tamiecznemu Mielnickiemu, wiernie nam milemu łaskę naszą krolewską.

Urodzony, wiernie nam miły! Dano nam sprawie imieniem wielobnego Pachomiusza Packowskiego, ihumienia monastera Drohickiego y zakonnych braci swey reguly Święte-o Bazylego, także duchownych cerkwey tamiecznych, że szlachetny Florian Kossowski, podstarosci Drohicki, niewinnie na zdrowie ich usadziwszysię, iawne odpowiedzi nie tylko przez różne osoby przegrażając czyni, ale tesz teraz świeżo w przesłym czasie cerkwie, w miescie naszym Drohiczynie będące, gwał-

townie pozapieczętował y insze krzywdy z bezprawiem chce czynić, tak że nie tylko w zdrowiu swym, ale y dobrach bezpieczeni bydz nie mogą, co się z niem mało zniewago prawa pospolitego y pokoiu obwarowane-o dzieie. Przeto my chcąc, aby pomienione strony o krzywdy, ieżeli są iakie albo między nimi zachodzą, nie gwałtem, nie bronią ani potęgą iako, ale szrodkiem prawa pospolitego wzajem rozprawowali się, zakład nasz dwudziesty tysięcy złotych polskich między nimi założyć umysliliśmy, iakosz niniejszym listem naszym zakładamy. O czym żeby strony obiedwie niewiadomoscio iako nie wymawialisie rozkazujemy wiernosci waszey, abys wiern. wasza ten list nasz w księgi swe Grodzkie tamieczne Mielnickie wpisawszy, przez woznego, wedle zwyczajuiu stronom obiema odwiesc y do wiadomosci ich przywiesc rozkazał, upominając stron obudwu, iż ieżeli która z nich ten list nasz sama albo naprawne na tho osoby (prawem pospolitym nie kontentując się) gwałtem wzruszyc chciała tego zakładu nasze-o, połowice do skarbu naszego, a połowice stronie obrażoney bez odpustu zapłacie będzie powinna. Uczynisz to wier. T. dla łaski naszej y z powinności swojej. Dan w Warszawie dnia III-o msca Lipca roku Panskiego MDCLII, panowania naszego Polskiego IV, a Szwedzkiego V. Na własne jego k. mości rozkazanie Gregorius Białobrzeski m. p-a.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1652—7 г. № 10943, л. 90—91.

№ 270—1653 г. февраля 22 дня.

Жалоба священника Гнойненской церкви Дмитрия Вержбы на солтыса дер. Горошки Сегеня Кузана, бывшего причиною убийства зятя о. Вержбы, королевскаго солтыса той же деревни Андрея Кузани.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho in vigilia festi Sancti Mathiae Apostoli, anno Domini 1653.

Wierzba prezbiteri Gnoynensis protestatio.
Ex Copia.

Do urzędu y akt niniejszych grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielobny ociec Dmitr Wierzba, prezbiter cerkwi Gnoienskiej, imieniem uczciwey Anastaziey Wierzbianki, corki swey, a pozostały małżonki po uczciwym Andrzeiu Kuzace, soltysie je-o Krolewsky Mosciz ze wsi Horoszkow, także imieniem utczewego Stephana Kuzaki syna tegosz nieboszczyka Andrzeia Kuzaki, przychilając sie do protestathey przez pomienionego Andrzeia Kuzakę ieszcze za żywota swego we wsi Horoszkach przed urzędem miejskim Mielnickim uczynioney, żalobliwie uskarżalsię y protestował na utczewego Siehenia Kuzakę, soltysa ze wsi teyże Horoszkow o to, iż on mając iakis rankor y prywatny gniew przeciw nieboszczykowi Andrzeiowi Kuzace, bratu swemu rodzonemu, zapomniawszy boiazni Bożey y miłości braterskiej, nie obawiając się win w prawie pospolitym przeciw naprawcow na zdrowie ludzkie srogo opisanych, czasu niedawnego a prawie przed świętem Narodzenia Panskiego blisko przeszłym, urodzonego pana Stephana Racznowskiego, porucznika jego mosci pana Jana Mysliszewskiego, rotmistrza jego Krolewskiej Mosciz na ten czas w Mielniku chleb wybierającego, na zabicie iego naprawił y na nieostroznego, pokojem pospolitym obwarowanego, w stodole swey własney we wsi Horoszkach spiącego, synowi swemu

na imie Walkowi nawiesie kazal. Ktory to porucznik, od pomienionego Siehenia Kuzaki naprawiony, przez syna iego Walka Sieheniuka z rozkazania oicowskiego z haidukami do stodoły nawiedzony będąc, onego spiącego wywlec y obuchami srodze na smiere bic kazal, od ktorego srogięgo zbicia w krotkiem czasie rad nierad skonac musiał, o czem protestatia, obduclia głowy przez oica iego Karpa Kuzake osobliwie uczyniona szerzey swiateczy. A isz niebosczyk z dopuszczenia y naprawy pomienionego Siehenia brata swego z tego swiata zszedł y tenże Siehen własnie y sam spolnym meżoboicem został, tedy mscąc się niewinney krwi osierociałey córki swey, małżonka y oycza pozostały nieboszczykowskiej sieroty te protestatia powtore y potrzecie zanosi, chcąc y obiecując pomienioną corke swą o głowe meża swego, a oica siroty nieboszczykowskiej z pomienionym Sieheniem Kuzaką prawnie czynic.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1652—7 г. № 10943, л. 359, 361.

№ 271—1653 г. Апрелья 3 дня.

Объявление вознаго объ обсвидѣтельствованіи раненаго Иеронима Попика изъ села Наройки.

Actum in castro Regio Drohicensi feria sexta post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini 1653.

Popik de villa Naroiki vulneratus.

Officium capitaneale castrense Drohicense praesens apud honestum Hieronimum Popik, filium honorabilis Grehorii poponis de villa Naroiki generosi Casimiri Biernaczki ex personali commonstratione vidit et suscepit vulnera duo in capite pertrusa, cruenta, tertium in naso similiter pertrusum, cruens cum tumefactione,

quartum in fistula manus dextrae detrusum cute, pro quorum illatione nobiles Jacobum filium olim Andreae Lopuszki Myniszaczyk et Antonium filium olim . . . *) Lopuski Dobezak inculpavit, cum ea protestatione, quod intercedendo eidem viam liberam de silva Naroycensi praefati generosi Casimiri Biernaczkii domum versum suam Naroyki tendendum vulnera praefata intulerunt atque protunc ab eodem bombardam longiorem vulgo rusnicę receperunt.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1652—4 № 9583. л. 723. 724 об.

№ 272—1653 г. Юня 5 дня.

Заявленіе монаховъ Дрогичинскаго монастыря о пожарѣ, происшедшемъ въ Монастырь въ день Пятидесятницы, 1 юня, въ полдень и истребившемъ храмъ Преображенія Господня и монастырь.

Actum in castro Regio Drohicensi feria sexta post festa solennia Sacri Pentecosten proxima, anno Domini 1653.

Conflagrata monasterii.

Ad officium praesens capitaneale actaque castrensia Drohicensia personaliter venientes religiosi patres Joannes Zyla et Piminus Wierzba monachi monasterii Drohicensis ritus graeci suo et totius conventus eiusdem monasterii nomine coram eodem officio praesenti solennem lugubremque manifestationem fecerunt in eo, quod ipsis ex promissione Dei, vel nescitur que infausto facto ecclesia Transfigurationis Domini, vulgariter Swietego Spasa cum monasterio et omnibus ornamentis splendoribusque ecclesiasticis die dominico sacri Pentecosten proxime praeterito, meridie, circa horas prandii conflagrata in fa-

*) Въ подлинникѣ пробыль для имени.

villamque reducta est. Qui quidem religiosi patres bona in una tantum campo mansulum eiusdem partis fluvii Bug, alterius vero partis medietatem mansi non a fundatoribus, verum a benefactoribus suis possident, de quo iterum atque iterum eam suam calamitosam manifestationem fecerunt. Inhaerendoque constitutioni regni praemissa omnia sic et non aliter facta ad Sacrum Evangelium iuxta praescriptum iuris iuramento corporali probaverunt.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1652—1654 г. № 9583, л. 861, 865,

№ 273—1653 г. Ноября 27 дня.

Фундушь Дрегловицкой униатской церкви во имя Непорочнаго Зачатія Пресвятой Дѣвы Маріи.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda intra octavam festi Sacratissimi Corporis Christi Domini proxima, anno ejusdem millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio.

Ecclesiae ritus graeci Drehloviensis oblata foundationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Valerianus Poray, praesbiter ecclesiae Mielnicensis ritus graeci et protopop decanatus Drohicensis obtulit et reproduxit eidem praesenti foundationem infrascriptam ecclesiae Drehloviensi servientem, manu propria olim Illustris et Magnificae Zophiae de Tenczyn Danilowicza, thesaurariae regni subscriptam et sigillo usitato obsignatam, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Zophia hrabianka z Tenczyna Danilowiczowa, podskarbina koronna, Druhobic-

ka, Rathynska, Błonska staroscina. Oznajmuie tym piśmem moim koźdemu, komu by o tym wiedziec y na potomne czasy należało, isz ia widząc w szerokiey włosci mey szczupłosc domow Bożych, a szerokość parafiey, dla czego iako też y dla niedbalstwa swieszczennikow tameyszych wiele ludzi takowych się znajduie, yż ledwo o Bogu wiedzo, wiary nieznaią, a nawet siła się znajduie y takich, że pacierza nie umieią, a to dla odległosci mieysca że wsi kilkanascie maiąc pod sobo ieden duchowny y to odlegle od cerkwie za mil kilka wysługi duchowney duszom chrzescianskiem tak iako powinien oddac nie może, przeto umysliłam dla rozmnożenia chwały Bożey, chcąc aby się rozszerzała y ludzie w maietnosciach mych w tak grubey prostocie nie żyli, w Drechlowie, wsi dziedzicney, cerkiew założenia Niepokalanego Poczęcia Naswieszszej Panny Maryey Matki Bożey ufundowac. Jakoz y zaraz na pobudowanie iey plac podałam y przy nieyże do pomieszkania swieszczennikowi gruntu włok dwie pola, a trzecią włokę z poddanemi na imie Waskiem Hiniukiem, Klimem Dublem y Kacykiem w tey wsi wiecznemi czasy do niey nadaie, do ktorey y parafianow ze wsi teyże Drehlowa y ze wsiow Łożek, Kwasowki, Pereszczowki, Przychodzisk y Zahaiek co nabliszszo siebie, a od dawney cerkwie, do ktorey przed tym należały barzo odlegle odcinając, do tey nowo ufundowaney wiecznemi czasy przyłączam y naznaczam, obliguiąc duchownych przy tey cerkwi zostaiących, aby parafianom wyżej naznaczonym w wyciąganiu od nich quaestow za wysługi duchowne nie byli obciążliwemi, z tym iednak dokładem, aby ta cerkiew w uniey swietey ziednoczoney z kosciółem Rzymskiem wiecznie trwała. A iesliby, stręż Boże, oderwac by się miała od posłuszenstwa y zwierzchnosci Oyca swietego y uniey ziednoczenia z kosciółem Rzymskiem, jedy tak fundusz iako y nadanie do niego tym samym kassuie, annihiluie y wniwecz

obracam, do czego y successorow moich obowiazuie y sumnieniem obliguię, aby tego przestrzegali y ten przywilej ode mnie nadany na te cerkiew wiecznie trzymali. A dla lepszey wiary y wiekszey wagi to prawo podpisem ręki mey własney ztwierdziwszy y pieczęc przycisnąc roskazawszy, do xięg mieyskich Miedzyrzeckich dla wieczney pewnosci przyiac y wpisac roskazałem. Działo się w Lublinie dnia dwudziestego siodmego Nowembra, roku tysiaccznego szescsetnego piędziesiatego trzeciego. Zophia hrabianka z Tenczyna Daniłowiczowa, podskarbina koronna ręką swą. Locus sigilli. Quas quidem literas foundationis idem offerens post ingrossationem rursus ad se recepit, de quarum receptione officium praesens ac cancelarium castrensem Michlicensem quietavit.

Из актовой книги Мельницкого городского суда за 1672—3г. № 10947 л. 556. 557—8.

№ 274—1858 г. Декабря 31 дня.

Фундушь Мошуконской церкви, Новогрудскаго повѣта

Akt kopij funduszu cerkwi Moszukowskiej y Holynskiej służącego.

Roku tysiacc siedmset osmdziesiat piątego, msca Maia dwudziestego osmego dnia.

Przed aktami ziemskimi w. Nowogr. y nną Ignacym Tuhanowskim regentem aktualnym przysięgłym przy aktach będącym ziem. w. Nowogr. stanowszy obecnie W. I. Pan Kazimierz Czyż, skar. Wilen. kopia polską przy samym originale po rusku pisanym ad acta podał w te słowa pisany.

Wypis z knieh ziemskich zemli Nawahrackiej. Leta od narożenia Syna Bożego tysiacczo szescset piędziesiat czacwiortaho, miesiaca junia osmoho dnia. Na rokach

sudowych ziemskich SS. Troyey stt. rymskim przypałych w Nawahradku sudownie odprawowanych, pered nami Andreiem Obrynskim sudeiu, Janom Kiersnowskim podsudkiem a Juriem Protasiewiczem pisarom, uradnikami sudowymi ziemskimi zemli Nowohrockiey, postanowiwszy się oczewisto u sudu ziemianie hospodarskie zemli Nawahrockiey, ieho miłost pan Adam Dominik Czyż, skarbn. Wilen. y pni małka ieho miłosti J. Pni Teresa Maskiewiczowna opowiadali, pokładali y przyznali list swoy dobrowolny fundacyiny zapis, wodle prawa sprawleny y własnuju rukoju samoho ieho miłost p-a Czyża na pergaminie pisany, dany y należaczy ieho miłost oycu Łukaszu Homoliczemu, swieszczenniku ieh miłosti Moszuskowemu y Hołyńskemu y nastupcom ieho w unij swiatoy z kasciołem rymskim buduezym, na rzecz w nim niżej pomienionuju, kotory tot fundusz przyznaiuczy, a czyniaczy w tom dosyt konstytucyi roku tysiacz szescesot trytcat piatoho o funduszu opisanoy, wyrekli tyie słowa.

Sub fide, honore et conscentia Deum testor. Ze taką fundaszą czyniemy z dobr naszych własnych, żadnych pieniędzy za nic nie wziowszy, sine ullo conductamine, ale ex puro zelo et propria nostra liberalitate, nie czyniac nic in fraudem wyżey mianowaney konstytucyi y prawa pospolitego, y prosili, aby tot fundusz I. m. do knich ziemskich przyniat y upisan był, kotory wpisuiuczu do knich słowo u słowo tak sie w sobie maiet.

Wo Imia P-a Boha Wsemohuszczechō, w Troyey S. Jedyneho, Oytea, Syna y Duchy S. amin. Ja Adam Dominik Janowicz Siemienowicza Czyż, skar. Wilen. y ia Teresa Maskiewiczowna Czyżowa, skar. Wilen., małwie, ziemianie I. K. msci W. Nowogr. czynim wiadomo y zeznawajem sym naszym listem dobrowolnym wieczystym fundacyinym zapisem, iż maiuczy my z łaski y błohosławienstwa Naywyższaho imienie naszoie, nazwanoie Moszu-

kowiczy, w W-ie Nwgr. leżaczyie, od I. m. P-a Juria Gutta Zahorskaho y małki ieho pni Katarzyny Bysnowskoy spolnie z nieboszczykom moiem wiecznostaiu nabytoie, do ktoroho gruntu wołok czotyry u p-a Jakuba Zdanowicza y małki ieho przykupił iesmy, a iż dostawszysię w Poleskii kraje, odlehlými od koscioła buduezymi, swieszczennika toż wiaduszczało lud pospolity do bohoboynosti y naboženstwa u tom kraiu nie było, uziawszy P-a Boha na pomocz, umyslilismo u toy chudobie naszoy na czest y chwałę P-nu Bohu w Troyey S. Jedyneu na pomnozenie chwały Jeho SS. cerkau według przemożenia naszaho ufundował, ktoruju na zastenku nazwanym Bobkowskim, mieży siełami naszemi Bobkami y Hołyńskaiu nad rekoiu Naczaiu na hore wysokoy pobudowali y aparatami onuju opatryliesmo, kotory zastenek iduczy z sieła Hołynki do sieła Bobkou, a perayszouszy Smuhowinu y pomiuwszy sznury Bobkouskyie, przyszedszy do samoho zastenku, do taie steny, kotoraia hraniczyt sznury Bobkouskiie, a zaseinek cerkauny puszczauczy po lewey rutce, zastenek z cerkwaiu toju stenoiu prostym trybom aż w reku nazwanuiu Naczu, taia stena uperła u kancy sieła Bobkow, hde y sianożaty swiaszczennikowy pry ieho folwarku nad tejaju rekaiu pokul stena należyt, w kotorym zastenku tylko grunt oromy należał swiaszczenniku, a tylko podle cerkwi dla stanowiska ludom pod czas jarmarku plac kwadratowy wdłuż y w precz na sznur odyn wyluczaiem y wymuiem, ktoroho placu swiaszczennik y nastupcy ieho przywlaszczet sobie nie maiet y nie maiut wiecznymi czasy, a pod tym zastenkom protiwo samoi cerkwi sianożaty morgow trzy kopcami osypanyie nad rekaiu Naczaiu swiaszczennikom y successorom ieho naznacaiem, a ostatek tych sianożaty około taho zastenku pod toy fundusz nie podlehaiut y do nich swiaszczennik y successorowie ieho należał nie maiut. Druhaia sztuka gruntu w koney sieła Hołynki, idu-

czy od cerkwi, a wchodzący do tego siela, wołoka nazwanego Podleskaia, na ktoroy poddanyie popouskie mieszkaui, mienowite Siemion Piotrowicz Medelanowicz kuszner z żonoiu Audotaiu detni, druhi Pauluk Bondarowicz z żonoiu Oxeneju, z synom Iwanem, z ziatem Hryszkiem Pieszkom, z żonoiu ieho Audotaiu, z ich domami, bydlem, maitnastu, z posłuszenstwom, dziakłom żytnim y owsianym y wsiakoiu powinastaiu taia sz(t)uka hruntu bokom od sciany siela Bobkow, a druhim od poddanoho moiego Iwana Karaczuna krauca, koncom do reki Naczy, a druhim koncom do sciany gruntu dwornaho, doużyni sorok try sznury, a preczyni sznur odyn y prutau czatyry. Tretaia sztuka gruntu na preciw dworu naszoho Moszukowicz pod lesem nazwanym Brudziszcze, bokom od tego lesu, a druhim bokom od gruntu poddanych naszych tego siela Holynki, koncom odnym po dorohu, ktoroia idet do siela Holynki do tegoż lesu, a druhim koncom do steny, katoroia hraniczyt hrunt nasz z gruntami I. m. p-na Zygmunta Osinskaho, toj sztuce doużynie tryteac y odyn sznur, a preczyni sznurow dwa y prutou osm. Czeczwiortaiu sztuka urocyszczom na Wysokoy hary, bokom od hruntu takoz I. m. p-a Osinskaho, druhim od hruntu naszoho dwornaho, koncom w reku nazwanuiu Tuczuz, a druhim koncom do steny, katoroia hraniczyt hrunt nasz z hruntom takoz p-a Osinskaho,—dolżyni sznurow pietdziesiat odyn, a preczyni sznurow dwa. Piataia sztuka na urocyszczaiu nazwanuiu Czystet, całkom wołoka, leży bokom od smohi nazwanie Pachouskije wodoteczu, a druhim bokom od pola naszoho, koncom odnym od hostynca z Maszou Wielikich do Kruhowicz iduczaho, a druhim koncom w moch wperła, dolżyni sznurow osm nateat, a preczyni sznurow piat. Katoryie to wyż mianowanyie grunty z poddanymi na nich buduczymi, z pohnoiami, z ohorodami, sianożatymi murożnymi y bolotnemi, z lesami y zaroslami w tom ohraniczeniu

buduczymi, z zasiewkiem usiakim żytnim y iarynym swiaszczennikowi moiemu na tot czas buduczamu Łukaszu Homolickamnu y nastupcom ieho swiaszczennikom w toiey cerkwi na wiecznyie y nieodzownyie czasy podaiem y ustupuiem y zaraz w moc, w dzierzanie y spokoynoie wieczystoie używanie czerez ienerala Nowohrockaho Jura Jakutowieza y storonu szlachty podaiemo. Wolen iest y budet pomieniony swiaszczennik aż do zywota swaieho, a po nim nastupcy ieho swiaszczenniki spokojnie dzierzat y używat, pożytkow wsiakich wodłuh upodobania swaieho przywłaszczat y prymnożat, poddanych sudit radit y onych iako własnych swoich zażywat, swiaszczenniku y ieho nastupcom mliwo w młynie naszym dwornym bez miarki wolnoie na potrebu ich samych, łowienie ryb y zabiianie iazow w rekach protiwo gruntow cerkow(n)ych wiecznie pozwalaiem. A taia cerkau y swiaszczenniki iei w unij swiatoy z kastelem rymskim katolickim wiecznie mait byty. Swiaszczennik tepereszni y ieho nastupcy zawsze obecnie przy toj cerkwi mieszkaty mait, a iesliby katory z nich na wyzszoie dobrodzieystwo cerkownoie postupił, a przy toj cerkwi mieszkat nie chatel, tedy zarazem cerkau ze wsiami aparatami na osobliwym reiestre rukami naszymi podpisanym wyrażonemi y tot folwark czeraz nasz pobudowany, z poddanemi, ze zbożem y bydlem y ze wsiem tym, z czym obniał, kolatorowi ustupie powinien budet. A mait y powinni budet chowaty dzieka y chłopca do spewanania y posłuh cerkownych, w nedelu y swiata dorocznyie zautren służbu Bożuiu y wieczerniu odprawowat mait, osobliwie za duszy prodkow rodziczou y dobrodziejou naszych p-a Jana Czyża, panny Hanny Tracewskiey, za dusze pani Hanny Jahimowiczowny pierwszay małżonki maiey, za duszu X. Łukasza Czyża rodzonoho maieho za duszy p-a Bazylaho Jahimowieza y pni Taciany Maskiewiczowny, za dusze Stanisława y Hieronima, także za dusze S. p.

nieboszczyka p-a Samuela Maskiewicza podwoiewodzoho Nwgr. rodzicza maiego mnie Czyżowaie ustawicznie u subotu zautren służbu Bożuiu zadusznuiu albo malebien, a po smierci naszoj y detok naszych za duszy naszymie, dobrodzieiow, przyacioł y nieprzyacioł naszych wiecznemi czasy nikoli nie ustawaiuczy tepereszni swiaszczennik, a po nim nastupcy ieho odprawowat maiut y powinni budut, w czym sumnienie ich obowiazuiemo y na straszny sud Boży w nie dosyt uczynieniu semu pozywaiem. Wetże iesliby swiaszczennik kondyciom w siem w funduszu opisanym dosyt czynic nie chotył y nie czynił y o chwale Bozoy nie starał, aparata nadanyie utraczał y nie według stanu swoiego duhownoho w pożytku sprawował się, lubo szymy y dizunij nasładował y onoy był przyhilny, to wolno nam takomu swiaszczenniku cerkau z siemi prynależnostami odebrat, a inszaho przykładnieyszaho na toie miejsce wprowadit. Kolatorstwo toiey cerkwi nam samym, potomkom y successorom naszym religij katolickoy rymaskoy lubo y w hreckoy unij S. S. buduczym zostawuiem, y to waruiem, iesliby strzeż Boże w potomnyie czasy taie maietnosc nasza Moszukowiczy do ruk protiwnoie religij dostać się miała, to pod tot czas I. M. otecic metropolita Ruski, Halicki, Kijowski, w unij S. buduczy, kolatorem byty maiet. Wszakże iesliby na potomnyie imienie Moszukowiczy nastupcom naszym religij katolickoy albo w greckiey unij buduczym dostało się, to znowu kollatorstwo przy nich zostawać się maiet. A hdebysmy sami, potomki albo successorowie nasi, prepomniawszy teho listu dobrowolnaho fundacyinaho wieczystahoh zapisu naszahoh w kotorym kolwiek punkcie y paragrafie naruszyl, lubo też pereszkodu w toj fundacyi czynili, tohdy iako my sami, także y po nas nastupuiuczyie successorowie, zaruki tysiec zolotych zapłacic maiem y powinni budem, także wsi szkody holosłowne mianowanyie nadhorodyty maiem y maiut. O szto wso da-

iemo wolnost y tym naszym fundacyinym zapisem pozwalaiem sebe do wszelakoho sudu zemskahoh, horodzkachoh albo holownohoh trybunalnaho rokoh zawitym, odnak statutowym, w termin należny pozwaty, a y po zapłaceniū by y po kolkokrotnym toie zaruki y szkod pret sie ses nasz list wieczysty fundacyiny zapis u každahoh sudu y prawa na wiecznyie potomnyie czasy przy swoiey mocy zostawat y we wsim zachowan byty maiet. Na szto iesmo dali ses nasz list dobrowolny fundacyiny wieczysty zapis z pieczatmi y z podpisem ruk naszych także y z pieczatmi y podpisami ruk I. M. pp-w przyatel naszych od nas oczewisto uproszonych imieny na podpisach pomienionych. Pisan w Moszukowiczach, roku tysiacza szescsot pietdziesiat trzeciaho, miesiaca Dekamwra tryteataho pierwszaho dnia. U taho listu fundacyinaho zapisu pieczat zawiesistych piat, a podpis ruk temi slowy. Ten fundusz ręką moją własną pisany podpisuię Adam Dominik Czyż skarbn. Wilen. ręką swą. Teresa Muszkiewiczowna Czyżowa Skar. Wilen. ręką swą. Andrzej Obrynski sędzia ziem. Nwgr, Jan Kiersnowski podsędek Nwgr. Jurey Protasowicz pisarz ziem. Nwgr. Proszony pieczętarz do tego funduszu Paweł Karol Czyż I. K. msci dworzanin. Kotory że to fundusz za przyznaniem osob w wierchu mianowanych do knieh zem. Nwgr. iest upisan, z kotorych y ses wypis pod naszymi uradowemi pieczatmi I. M. otcu Łukaszu Homolickamu y nastupcom ieho iest wydan. Pisan w Nawahradku. U takowey kopij miejsce oznaczaiące dwie pieczęci oraz podpisy rąk pisarza, korekta y na zatyłku suscepta z podpisem ręki sędziego, podsędka y pisarza w tym sposobie: L.S.L.S. Jurey Protasowicz pisarz. Zkorygowal Worowicz. Roku tysiacz szescsot szescdziesiat szostahoh, miesiaca Junia tryteataho dnia tot ekstrakt przez miłost pana Adama Dominika Czyża, skar. Wilen. na rokach do knieh podan. Jan Kiersnowski sudzia. Jan Korsak sta Dewenicki podsudok Jurey Pro-

tasowicz pisarz. Która kopia przy samym originale za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt jest do xiąg ziem-ch W-a Nwgr. przyięta y zapisana.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 12822. л. 519-520.

№ 275—1854 г. Марта 9 дня.

Грамота короля Яна Казимира, утверждающая определение Митр. ун.церквей Антонія Селявы и прочихъ епископовъ отъ 25 июня 1652 г. относительно юрисдикціи Минскаго Архимандрита Варлаама Козинскаго.

Akt przywileju od krola Imsei Jana Kazimierza I. X. Kosinskiemu, archimand. Mscislaw. na archimandryą Mins., monastyry Woznesen. y st. Ducha, tudziez cerkwie Haienska, Łohoyska, seminarium y branie mostowego na rzece Slepni danego.

Roku tysiac siedmsct siedmdziesiat szóstgo, miesiaca Februarii dwudziestego pierwszego dnia.

Coram actis urzędu ziem. wta Min-skiego comparens personaliter w Bogu nayprzewielebniejszy Imse xiadz Gideon Haiewski, superior I. X. X. Bazyljanow konwentu stto Duskiego Min. przywiley na rzecz intus opisaną służący podał ad acta, ktorego wpisuiącego się do xiąg de verbo ad verbum tenor sequitur talis.

Jan Kazimierz, z Bożey łaski król Polski, wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Lmoydzkie, Mazowieckie, Infant-skie, Smolenskie, Czernihowskie, a Szwed-ski, Godski, Wandalski dziedziczny król. Oznamuiemy tym listem naszym komu to wiedzieć należy. Pokładany był przed nami list wielebnego Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego, z podpisem ręki onego y z pieczęcią, takze z podpisami wielebnych episkopow w iedności s. będących, pod datą roku Panskiego tysiac zesćset piędziesiat wtórego, miesiaca Ju-

nii dwudziestego piątego dnia na archimandryą Minską z cerkwiami y dobrami do nich należącymi wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu, archimandrycie Mscislawskiemu dany, wniesiona przy tym była do nas od panow rad y urzęd-nikow naszych dwornych, przy boku naszym będących, prozba, abyśmy pomieniony wielebnego metropolity Kiiowskiego list stwierdzili y archimandryą Minską z monastyrem Wozniesienskim y Świętego Ducha z dobrami do nich należącymi, od czasu niemalego wakuiąca, wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu konferowali. Jakoz z przywileju y listu w Bodze wielebnego oycy Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego pobożność y prace temu zakonowi Świętego Bazylego od czasu niemalego oddawane baczac, onemu archimandryą Minską z cerkwią w Niebowstąpienia Panskiego y zesłania Ducha Świętego z monastyrem y cerkwiami Świętego Mikołaja Haienska, Łohoyska ze wszystkimi przynależnościami dać y konferować umysliliśmy y ninieyszym listem naszym do żywota iego daiemy y konferuiemy zarazem list y przywiley wielebnego Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego na zwyż specyfikowaną Minską archimandryą zwyż rzeczonemu wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu, archimandrycie Mscislawskiemu służący, jakoby w ten nasz list słowo w słowo inserowany był, mocą y powagą naszą krolewską stwierdzamy y approbuiemy. Ma pomieniony wielebny Barlaam Kozinski archimandryta wzwyż pomienione monasterze obadwa z cerkwiami, folwarkami, mieszczan. wsiami, z poddanymi y ich powinnościami, oromemi polami, sianożęciami, borami, lasami, dąbrowami, drzewem bartnym, rzekami, stawami, młynami, branie mostowego ua rzece Slepni y innymi wszystkimi in genere et specie przynależnościami y przyległościami, iako kolwiek nazwanymi pożytkami, zdawna do tych monasterow należącymi, nie ni na kogo nie wymuiąc ani zostawuiąc, na się obiwszy, spokojnie trzymać, używać y

wszelakie pożytki wynajdować aż do żywota swego. Zakonnikow według możności dla odprawowania nabożeństwa chować, porządku wszelakiego do ozdoby cerkwi y rozszerzenia w odprawowaniu chwały Bożej postrzegać, ktoremu y dobra seminaryskie, ktorych na ten czas possessorem iest y na ktore koszt niemały ważył dożywotnie dajemy, tak jednak, aby z tych dobr pięciu seminarystow przy cerkwi S. Ducha w Minsku chował. Ku temu co by kolwiek dobr y innych pożytkow od monastyrow, seminarium także poddanych odeszło, prawnie w sądzie należnym u niesłusznych okkupatorow dochodzić ma, posłuszeństwo wielebnemu w Bogu oycu metropolicie terazniejszemu y sukcesorom iego w iedności St. będącym oddając, a za nas y nayiasn. sukcesorow naszych Pana Boga prosząc. Na co dla lepszej wiary ręką się naszą podpisawszy pieczęć W. X. Litt. przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dziewiątego msca Marca, roku pans. tysiąc szesćset pięćdziesiąt czwartego, panowania naszego Polskiego y Szwedzkiego szostego roku. U tego przywileju przy wycisnioney W. X. Litt. pieczęci podpisy tak nayiasniejszego regnanta iako też pisarski y konnotacya, tudzież in margine suscepta y zwierzchu na złożeniu konkordancya takowe. Jan Kazimierz król.

Konfirmacya na archimandryą Min. wielebn. Barlaamowi Kozinskiemu archimandrycie Mscisławskiemu. Alexander Narusewic pisarz W. X. Litt. Roku tysiąc szesćset pięćdziesiąt czwartego, msca Junij dwunastego dnia na rokach Troieckich ten przywilej K. Imsei pan Manezak do akt podał. Jan Wołodkowiez sudia, Mikołaj Dominik Bulhak podsudok, Krykhory Wołodkowiez pysar. Correx. Finkof. Ktory to takowy przywilej za podaniem onego do akt przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg ziem. spraw wieczystych w. Min. przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1776—1777 г. № 12032, л. 78—79.

№ 276—1854 г. Юля 15 дня.

Жалоба священника Семятичской церкви Георгия Аладовскаго на Щитовскаго, Клопотовскаго и др. о нанесеніи оскорбленія.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sanctae Margarethae Virginis et martyris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto.

Venerabilis Aladowski poponis ecclesiae Siemiaticensis ritus graeci protestatio.

Ad officium actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Georgius Aladowski, presbiter ecclesiae oppidi Siemiatycensis ritus graeci, coram eodem officio praesenti et actis solenniter quaestus, graviter quaerulatus et summo cum dolore protestatus et manifestatus est in et contra generosum Albertum Sezytowski, vicepraefectum oppidi Siemiatyciensis Illustris et Magnifici Leonis Casimiri Sapieha, vicecancellarij Magni Ducatus Lithvaniae, Orszanensis etc. capitanei, uti principalem tum nobilem Thomam Kłopotowski, Krinski aliosque famulos, ipsis de nomine et cognomine melius notos, uti infrascriptorum cooperatores, idque ideo, quod ipsi in contemptum constitutionum Regni, nec metuendo paenas ratione infrascriptorum in statutis Regni descriptas, cum caeteris suis coadiutoribus, tempore certo, videlicet feria secunda ipso festo Sanctorum Petri et Pauli Apostolorum proxime praeterito, dum idem protestans, uti persona spiritualis existens, pro primitiis cuiusdam venerabilis patris Slochowski in eadem ecclesia Siemiatycensi protunc per eundem patrem Slochowski primarium sacrosanctae sacrificium expedientem invitatus et ad peragenda obsequia rogatus, post quod sacrificium expeditum cum aliis venerabilibus sacerdotibus ad hospitium pro convivio, ubi et iam praedictus generosus Albertus Sezytowski itidem in simul cum

protestante per praedictum venerabilem Slochowski invitatus extiterat, ibidem nulla data occasione litis, uti persona spiritualis, facite et quiete sese gerens, eundem protestantem primo verbis ignominiosis et turpiloquis, famam et honorem ipsius sacerdotalem laedentibus affecit, tandem praememoratis famulis suis obversis securibus a mensa, uti latronem quendam raptum, post fores abducere et obversis securibus concutere demandavit, quod omnia mandatorii ipsius exequentes, eundem protestantem obversis securibus inter scapulas et diversa corporis membra concusserunt, pecuniae paratae florenos sex polonicales tum et strophium valoris trium florenorum pol., nec non arma spiritualia alias *granat* valoris novem floren. pol. modo violento receperunt et inter se dispartiti sunt, quo facto pacem et securitatem publicam in comitiis, praesertim in praesentia spiritualium observari solitas violavit, offerendo cum ipso ubi de iure venerit iterum atque iterum contra ipsum protestando praemissa omnia iure vindicturum velle.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городского суда за 1652—7 г. № 10943, л. 824 об. 826.

№ 277—1855 г. Марта 1 дня.

Заявленіе алтариста Дрогичинскаго костела Себестіана Свидерскаго, отъ имени своего и отъ имени настоятеля означеннаго костела, о сношеніяхъ православныхъ русскихъ жителей г. Дрогичина съ козаками и объ устройствѣ на масленицу ими уличнаго шествія въ видахъ осмѣянія католичества съ его обрядами и священнодѣйствіями.

Actum in curia Regia Drohicensi feria secunda post dominicam Oculi Quadragesimalem proxima anno Domini 1655.

Reverendus Swiderski altarisista Drohicensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens reverendus Sebastianus Swiderski, altarisista ecclesiae parochialis Drohicensis, suo et perillustris ac admodum reverendi domini Pauli Potrykowski, archidiaconi Pultoviensis, parochi Drohicensis nomine coram eodem officio praesenti zelo ex amore Divinae Maiestatis punctus et orthodoxae fidei catholicae indemnitati maturo providens animo, solenniter et lugubriter quaestus et protestastus est in et contra famatos ac honestos Stephanum Odoiewski, Alexandrum Samczuk de Lосice, Laurentium Zahumienik, Leonem Michalowski Zehadliczek et Oryszkam Zehadliczka filium cum matre, Gregorium Cudowski, Sebastianum Dąbrowa, Simonem Dąbrowik patrem cum filio, Adamum Walkowicz, Chwiedorium Żydzik, Antonium Haraczyk, Marcum Chwalik tanquam principales et primarios infrascriptorum excessuum et blasphemiarum promotores et fautores aliosque concives in genere omnes post fluvium Bug partis ruthenicae Zabuscensis ritus graeci schismatis disuniti pedissequos et sectatores, idque in eo, quia ipsi omnes et praecipue principales, statim ab ipso initio ex quo furibundi Martis et insanientis Kozacorum perduellionis ardor universam vexare coepit Poloniam, inveterato erga fidem catholicam et religionem orthodoxam amantes, odio ac innato quodam erga gentem poloniam excerebrati rancore suis Dei haereditatem machinationis ac venenoso suae schismate fidem Romanam contaminare et polluere intendentes, inprimis timore Dei posthabito, immemores legum publicarum poenasque eo in passu sancitas minime formidando, non contenti nec satiati actis fraudulentis et contumeliis contra fidem Christi multoties peractis, in quibus toties notati sunt, nunc deinde inveterata rebellionis renovantes odia, feria tertia post dominicam Invocavit Quadragesi-

malem proxime praeterita, quo tempore totus per universas terrae oras christianorum orbis Redemptoris sui reassumit memoriam et in expiationem delictorum supplicibus divinam Majestatem orationibus precatur, ipsa vero fidefraga perduellis et perfida Ruthenica gens ritu suo Bacchi celebrat dies, ausi sunt animoque nefario praesumpserunt vestibus sacerdotalibus sese adornare, indusia foeminarum adinstar albarum cultui et venerationi divinae consecratarum induere, in eisque per plateas civitatis suae Ruthenicae Zabuscensis, quasi strenae obtinendae gratia in contemptum fidei orthodoxae catholicae incedere et domos complicum suorum visitare, prout de facto incedebant domosque visitabant; postmodum maiori dementia capti, constructa sibi lignea cruce, acceptoque loco campanae pistorio seu cuprino rase, quasi hoc signo adventum suum nunciaturi, adhibitis in consortium sui nefarii propositi aliis multis asseclis (quorum nomina ipsis principalibus melius sunt nota) tumultuatim more guerrico crucem eandem sequebantur ibidemque officia sacerdotum solis orthodoxae fidei professoribus antesignanis a Deo ter Optimo Maximo concessa in ludibrium et contemptum divinae majestatis et Ejus succedaneorum obire coeperunt, mox etenim quo suos nefarios conatus facilius exequi possint, calices ex raphano, hostias et communicantur ex rappa et morela seu sisere ex aliisque oleribus praeparari curant, quod horrendum dictu, auditu terribile soliusque Dei vindictae magis quam legum severitates reservatur, hostias eadem more christianorum flexis genibus suis asseclis satellitibus tam horreni facti comparticipibus communicant et dispartuntur loco venerandae ablutionis cerevisiam calicibus per se praeparatis infusam *za zdrowie Boga Ladzkiego* irreverenti et execrabili clamore vociferantes sumunt et hauriunt ad extremum his nefandis excessibus licentiosaque eiusmodi dementia sua nondum satis oppressam fidem catho-

licam et professores dogmatum Christi minime contemptos esse opinantes, alia nova officia sibi tribuunt, etenim sub specie sacerdotum et praetextu quasi excipiendae a suis complicibus confessionis eorum gazas invisere querere aegrotos, ut confiteantur admonere, confessiones ab ipsis excipere ausi sunt animoque maligno praesumpserunt, prout de facto querebant infirmos ex quibusdam ad nutum suum quasi infirmis adinventis eos ad expiationem delictorum admoverant, confessionesque non tam reverenter, quam imprudenter exercuerunt, aliosque innumerabiles nefarios excessus et blasphemias in contemptum fidei catholicae et ecclesiae Romanae pervelle et libitu suo perpetraverunt, quo facto securitatem legum publicarum et poenas in constitutionibus regni descriptas, tanto facinori eorum condignas jure merito in se traxerunt et praemoriti sunt. De quo contra ipsos ratione praemissorum omnium idem protestans iterum atque iterum protestatur, offerendo se cum ipsis in foro fori, prout de jure competierit, jure acturum et vindicaturum.

Изъ поточной книги Дрогоичинскаго городского суда за 1655 г. № 9584, л. 273 280.

№ 278—1655 г. Юня 27 дня

Удостоверение арендатора им. Мостовъ Кучевского о томъ, что слѣдуемая по древнему фундушу и обычаю десятина въ пользу Мшанской церкви будетъ и впредь взыскиваема съ крестьянь.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Cantare proxime anno Domini 1656.

Prezbiter Mszanensis literas obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter

veniens honorabilis Nicolaus Surasky, prezbiter ecclesiae ritus graeci villae Mszanensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti scriptum infrascriptum, manu propria generosi Stephani Kuczewsky, bonorum Mostow possessoris scriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur talis.

Ja Stephan Kuczewsky, possessor, Mostowsky, obiecuię wielebnemu oicu Mikolaiowi, prezbiterowi cerkwi Mszanskiey, isz pomienieni poddani moy z Prosnowa podług dawnego zwyczaju y funduszu starego powinne będą dziesięciny po pulkopu żyta dac, to iest z włoki koźdey osiadłey. Item z Piecnik z włoki starey kopa, itidem z Nieznan takies starey włoki kopa żyta, znowu z Wolky Woskowej z włoki koźdey po kopie osiadłey tak, iako dawno dawali, według starego funduszu od lat sta oddac da Pan Bog czasu należącego, to iest post consumationem frugum powinni, anno praesenti millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, nie tykaiąc się iarzyny, ktora wolna od decimny ostaie. Na ktory to quit moy dla pewnosci wiary ręką się moią własną podpisuje. Datum w Mostowie, vigesima septima Julii, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto. Idem qui supra manu propria. Cuius scripti modo praemisso ingrossati originale post ingrossationem idem prezbiter offerens rursus ad se recepit et de recepto officium praesens castrense Mielnicense ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда за 1652—7 г. № 10943, л. 1167—1168.

№ 279—1655 г. Юля 16 дня.

Заявление со стороны Дрогичинскихъ р.-католиковъ по поводу процесси, устроенной православными жителями Забужья съ цѣлю осмѣянiя р.-католичества.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum Drohicini feria sexta post festum sanctae Margarethae Virginis proxima, anno Domini 1655, per generosum Miecislauum Groth advocatum et famatos Petrum Stinsun viceadvocatum, Andream Błędowski, Georgium Wasilewski, Andream Wieremieiki, Stephanum Sienkaczyk scabinos civitatis Drohiciensis juratos.

Cives Zabuscenses contumaces.

Instigator iudicii praesentis et ipsius delatores Perillustris et Admodum Reverendus dominus Paulus Potrikowski Archidiaconus Pultoviensis, Parochus Drohiciensis et Reverendus Sebestianus Swiderski, Altarista Drohicensis, actores, famatos ac honestos Stephanum Odoiewski, Alexandrum Samczuk de Łosice, Laurentium Zahumiennik, Leonem Michałowski Zehadliczek et Oryszka Zehadlicka filium cum matre, Gregorium Czudowski, Sebestianum Dubrowa, Simonem Dubrowik patrem cum filio, Adamum Walkowicz, Chwiedorium Żydzik, Anthonium Horaczyk, Marcum Chwalik, tanquam principales et primarios infrascriptorum excessuum et blasphemiarum promotores et fautores aliosque omnes in genere concives post fluvium Bug partis ruthenicae Zabuscensis, ritus graeci schismatis disunitos sectatores, de personis ac bonis eorum omnibus citatos insimul et semel omnes pro uno eodemque termino coniunctim et indivisim, inhaerendo protestationi contra eos coram actis castrensibus Drohicensibus factae pro poenis legum, videlicet infamiae per ipsos demeritas ideo, quia ipsi omnes praecipue principales cum aliis suis complicibus; quo-

rum nomina et cognomina sunt melius nota et eadem pro expressis habere volunt, non contenti anteactis contumeliis et blasphemis contra fidem Catholicam multoties peractis, nunc tempore certo in protestatione descripto, inveterata rebellionis renovanda odia ausi sunt animoque nefario praesumpserunt vestibus sacerdotalibus sese adornare, indusia foeminarum adinstar albarum cultui et venerationi divinae consecratarum induere in eisque per plateas civitatis suae ruthenicae Zabuscensis primo quasi serenae obtinendae gratiae in contemptum fidei orthodoxae catholicae incedere et domos complicum suorum visitare, postmodum maiori dementia capti, constructa lignea cruce acceptoque loco campanae pistorio seu cuprino vase, quasi hoc signo adventum suum nuntiaturi, cum multis aliis asseclis tumultuatim more guerico crucem eandem sequebili ibidemque officia sacerdotum solis professionibus fidei catholicae et antesignanis a Deo concessis in ludibrium et contemptum Divinae Maiestatis eiusque succedaneorum obire ceperunt, mox et enim calices ex raphano, hostias et communicantes ex rappa et morela seu sisere ex aliisque oleribus praeparari curaverunt hostias easdem more christianorum flexis genibus suis satellitibus et asseclis tanti facti comparticipibus communicaverunt et dispartiri fecerunt loco veneranda ablutione cerevisiam calicibus per ipsos praeparatis, *za zdrowie Boga Ladzkiego* irreverenti clamore vociferando sumpserunt. Ad extremum sub specie sacerdotum, ex praetextu quasi excipiendae a complicibus suis confessionis eorum gasas invisere, querere aegrotos, ut confiteantur admovere, confessiones ab ipsis excipere ausi sunt animoque malicioso praesumpserunt, prout de facto quibusdam ad nutum suum adinventis, quasi infirmis confessiones non tam reverenter, quam impudenter communicationemque exercuerunt, aliosque excessus et blasphemias multas contra fidem catholicam comiserunt, per quod poenas

legum videlicet infamiae succubuerunt, citatione actorum de praemissis latiore. Ad iudicium praesens bannitum peremptorium advocatiale iuratum providum Paulum Kowalczyk citat ad iuri parendum clamatos et non comparentes in termino primo in poena contumaciae iudicialiter condemnaverunt. Et hic idem coram iudicio praesenti praefatus publice recognovit se citationem literalem autenticam in domo unius citatorum Stephani Odoiewski posuisse et eidem ac caeteris positionem publicasse.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 526—7.

№ 280—1656 г. Юня 28 дня.

Жалоба намѣстника Минскаго монастыря Св. ап. Петра и Павла о. Иларіона Мартиновича на владѣльца им. Точиска о грабежѣ лошади, когда онъ во время Московскаго нашествія переѣзжалъ изъ одного мѣста въ другое.

Actum in castro Regio Drohicensi feria secunda post festum Nativitatis Joannis Baptistae proxima anno Domini 1656.

Marcinowicz monasterii Minscensis protestatio.

Do urzędu y akt ninieyszych starosciech grodzkich Drohiczynskich oblicznie przysedzsy wielebny ociec Hilaryon Marcinowicz, namiesnik manastyra Minskiego, w Wielkim Xięstwie Lithewskiem leżacego, a zalozonego na imię swiętych Bozych wybranych Piotra y Pawła Apostołów, a pod takowy czas tulaiącym się y uchodzącym ze zdrowiem przez zburzenie y wygnanie potęgi Moskiewskiej, w roku przeslym przed tym to urzędem żalobliwie, a prawie z płaczem protestował się y uskarżał na slachetnych Andrzeia syna przesłego Grzegorza Toczyskiego, iako princypala y Marcina Toczyskiego, brata

iego rodzzonego, iako pomocznika o tho, iż pominiony principał, gdy protestuiący się powracał ku Drohiczinowi ze wsi Thoczysk, nazwanych Czortki, a tam jadący przez wies Thocziski iuż ku wieczorowi konmi y saniami dwoigi z rzeczami swęmi y apparatami niektórymi czerkiewnemi do służby Bożej należącemi, tedy pominiany principał, czasu niedawnego roku terazniejszego, w dzień Naswiętszej Panny Mariei Gromniczney, widząc podróżnego y spracowanego commiseratią chrześcianską iakoby nad nim uczyniwszy, do domu swego własnego wsi Thoczysk dla przenocowania spokojnego y odpocznienia wezwał y we wszytkiem spokojnem być y na żadnei zgubie ponosić ubezpieczył, a w szerczu inaczej sobie umyślił, pominiony tedy pryncipał czeladnikowi swęmu protestuiącego się konia własnego, który kosztował złotych polskiech pultorasta, masci gniadei, a grzywy czarnei z stainie swei własney wywiesć roskazał y u brata swego pana Marcina Toczyckiego w teiże wsi przechował, o którym gdy się pewnei rzeczy dowiedział, że ten kon przez pryncipala był wzięty y za pozwoleniem brata iego przechowany, obudwu wespoł z ludźmi godnemi sąsiady ich pogranicznemi o wroczenie konia swego upraszałem, aby mie go przywiódł, także y brata iego, żadnei commiseraty pod takowy czas uczynić nie chcieli y do tego panew miedzianą y kolaszy porządnei z kolami przy niem zostawioney y laski trcinowej wrocić nie chciał, powiadając albo mowiąc temi słowy: jedz sobie iesli chcesz, teraz niemasz prawa, będziesz nas o tho napotym pozywał. Przeto przeciwko onym powtore y potrzecie protestował się y uskarżał, chcąc sobie z niemi o taką krziwdę y szkodę prawnie postępowac.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1655—6 г. № 9585, 486 487—8.

№ 281—1658 г. Января 6 дня.

Королевская грамота, подтверждающая запись ротмистра и покоевого дворянина Яна Лужецкого на десятину съ подданныхъ Поканевскихъ и Жерчицкихъ.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post festum sancti Andreae Apostoli proxima, anno Domini 1658.

Ex parte Krasnodebski, plebani Mieleyczycensis oblata literarum sacrae regiae maiestatis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens literas infrascriptas Sacrae Regiae Maiestatis confirmationis literarum Magnifici Stanislai Caroli Łużecki, aulici et rothmagistri Sacrae Regiae Maiestatis super decimam de villis infra specificatis ecclesiae Mieleyczycensi servientem conscriptas, manu propria eiusdem Sacrae Regiae Mtis subscriptas et sigillo regni communitas, ad personalem oblationem per illustris. et admodum reverendi. Pauli Krasnodebski, plebani Mieleyczycensis ac decani Camenecensis suscepit eademque visis sanis, salvis nullaque in parte vitiatas, in acta officii sui castrensia capitanealia Mielnicensia inscribere permisit, quarum series verborum sequitur in haec verba.

Jan Kazimierz, z Bożej łaski Krol Polski, Wielkie Xiąże Litewskie, Ruskie Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Infant-skie, Smolenskie, Czerniechowskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny Krol. Oznaymuiemy ninieyszem listem naszym, komu to wiedzieć należy, isz nam był produkowany list papierowy urodzonego Karola Stanislawa Łużeckiego, rothmistrza y pokojowego dworzanina naszego, s podpisem ręki iego własnem y przycisnieniem pieczęci *) do słowa sposob.

*) Мѣста, обозначеныя точками, въ подлинникѣ отъ сырости истлѣли и выкрошились.

Roku tysiąc szescseth piędziesiąt osmeo, dnia dwudziestego szostego miesiąca Stycznia. Ja Stanisław Karol Łużecki, Rothmistrz y pokoiowy dworzaniin Jego Krolewskiej mci, objawszy za przywileiem Jego Krolewskiej mci dzierzawę, po nieboszcze Jey Mci paniey Anni Karukowskiej Łużeckiej, kasztelance Wyszogrodzkiej, ciotce moiey, Pakaniewo, Ostrowek y Zyrzyce, wziętem wiadomosc, że dzierzawcy y antecessorowie moie y poddani Jego Krolewskiej Mci w Pakaniewie y Zerczycach mieszkający z dawnech lat pro administrandis sacramentis do kościoła Mieleczyckiego należeli, plebanow Mieleczyckich za pasterzow sobie mieli, a żadnech dziesięcin według prawa Bożego kościelnego należących nie oddawali. Przeto ia upatrując, że dignus operarius mercede sua, na requizyitią Jego Mci xiędza Pawła Krasnodębskiego, plebana Mieleczyckiego, dziekana Kamienieckiego, zeznam tem moim dobrowolnem listem stosując się do prawa pospolitego, w Constitutiach o dziesięcinach de bonis regalibus opisanego, kościołom parafialnem należących, według prawa Bożego, decimam manipularem omnis grani et seminis, to iest dziesięcinę wytyczną snopową zboża wszelakiego zytnego y iarzinnego z grontow dwornych od kogosz kolwiek zasianech y s paszni Pokaniewskiej, Ostrowieckiej y Zerczyckiej dziesiątą kopę pozwalam wybierać, a od poddanech w Pokaniewie y w Zerczycach mieszkających, *lubo Rusinow*, lubo katolikow z kazdey włoki kopa żyta, a drugą kopę jarczyny na kazdy rok oddawac postanawiam y approbacyą od Jego Krolewskiej mci braniem się y obiecuię. A teraz dla lepszey wiary ręką swą podpisuię się y pieczęć przykładam. Dan w Pakaniewie, dnia, miesiąca y roku wyżey pomienionego. Przy tem y od młynarzow na pułwóczkach siedzących, do tey dzierzawy moiey należących, tęsz wyżey mianowaną dziesięcinę pozwalam wybierać. Karol Stani-

slaw Łużecki rothmistrz y pokoiowy dworzaniin Jego Krolewskiej Mosci. Mieysce pieczęci. Ktorey to prozbie łaskawe mieysce u nas dawszy, aby ten list tu inserowany we wszytkiech jego punctach, częsciach, clauzulach y condycyach był stwierdzony, umocniony y approbowany (ile się s prawen koronnem zgadza) za słuszną rzecz rozumielismy bycz, iakosz on stwierdzamy, znacniamy y approbuujemy, miec to chcąc, aby miał u wszytkich tę wagę umocnienia y stwierdzenia Naszego. Na co się dla lepszey wiary podpisawszy ręką własną, pieczęć koronną przycisnąc kazalismy. Dan w Warszawie dnia VII miesiąca Sierpnia, roku Panskiego MDCL VIII, panowania krolestw naszych Polskiego X, a Szwedzkiego XI roku. Jan Kazimierz Krol. Locus Sigilli Regni. Confirmacya listu urodzonego Stanisława Karola Łużeckiego, dworzaniina pokoiowego y Rothmistrza Jego Krolewskiej mosci. Jan Ign. Bankowski, podkomorzy Halicki, sekretarius sacrae Regiae Maiestatis. Quarum literarum post ingrossationem originale memoratus perillustris admodum reverendus plebanus Mieleczycensis rursus ad se recepit de receptoque officium prae-sens quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1658—1660 г. № 10944. л. 352—3.

№ 282—1658 г. Января 7 дня.

Жалоба священника Сѣмятичской церкви о. Димитрія Вержбицкаго на пана Ротовскаго о военномъ наѣздѣ и грабежѣ у него крупнаго скота.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in crastino festi sanctorum Trium Regum proxima, anno Domini 1658.

Prezbiteri Siemiaticensis protestatio.

Do urzędu y xiąg niniejszych staros-

ciech grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ociec Demetri Wierzbicki, presbiter Siemiatycki, Jasnie wielmożnego Jego Mci pana Pawła Sapiehy, wojewody Wilenskiego, Hetmana Wielkiego Xięstwa Litewskiego, przed temże urzędem żalobliwie oświadczył y protestował się naprzeciwko urodzonemu panu Rotowskiemu, towarzyszowi chorągwi Jego Mci pana Niewiarowskiego, Rothmistrza Jego Krolewskiej Mci o to, iż pomieniony Pan Rotowski, nie obawiając się win, w Artikulach woyskowych surowie opisanych ani boiazni Boskiej przed oczyma mając, owszem to sobie lekce ważąc, czasu niedawnego, to iest we czwartek po Nowem Lecie w roku terazniejszym 1658, nasławszy czeladz swą z czeladzią inszey kompaniey spod teyże chorągwi do wsi Gnoyna, mieszkania protestującego się, w pierwszy sen, gdzie wazyli się w chlewie wołów cztery wyprowadzide, iakosz
 za poslakowa (Chry)-stusa Pana nazaiutrz przypadającą w gos(podzie) czoney chorągwi towarzystwa nalazł y ode domu swego wsi Gnoyna przygnał, s tech że woł łysy, ktorego czeladz Je-o Msci Pana Rotowskiego nie z obory wzięła była, ledwie dla zbicia y krępowania iakiegoś przez czeladz Rotowskiego tenże woł w sobotę po Nowem Lecie w czym protestans szkodę nie małą popadł, o co ne przeciwko pomienionemu panu Rotowskiemu y czeladzi onego protestuie się, ofiarując się z nim w prawie należytych prawnie postąpić. A dla lepszey wiary pomieniony ociec Siemiatycki przed urzędem terazniejszem stawil woznego przysięgłego na imie Gerzego Nosowskiego, który iawnie y dobrowolnie zeznał, iż dnia dzisieyszego, będąc zaciogniony przez wielebneho oycę Siemiatyckiego do Gnoyna, tam że z slachetnemi Piotrem Terlikowskim y Janem Ostrowskim, za obwieszeniem protestanta, wola płowego łysogo wydzieli y oglądali zdechłego, na co

swoie zeznanie do xiąg zapisać prosili, co otrzymali.

Примъчаніе. Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ гнилости выкрошились.

Изъ актовъ книги Мельническаго гродскаго суда за 1657—1660 г. № 10944. л. 17.

№ 288—1658 г. Іюля 10 дня.

Жалоба священника Гнойненской Семятичской ц. о. Димитрія Вержбы на пана Ненрашевича и его челядниковъ о военномъ набѣздѣ и грабежѣ мелкаго домашняго скста, пищи и движимаго имущества.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta ante festum Sanctae Margarethae Virginis et Martyris proxima anno Domini 1658.

Wierzba presbiteri Gnoynensis protestatio

Do urzędu y xiąg niniejszych starosciech grodzkich Mielnickich oczywiscie przyszedszy wielebny Demetri Wierzba, praezbiter cierkwi Gnoienskiey y Siemiatyckiey Jasnie wielmożnego Je-o mci p. Woiewody Wilenskiego, Hetmana Wielkie-o W, X. L-o, przed tymże urzędem żalobliwie uskarzał y protestował się naprzeciwko urodzonemu Je-o msci panu Janowi Niekraszewiczowi, towarzyszowi z pułku y chorągwi Je-o Mey pana Sczyhielskiego, Rotmistrza Je-o Krolewskiej mey, pod reimentem Jasnie Oswiecone-o Xcia Je-o Mey Radziwiła, Podczasze-o W-o X-a L-o y Pułkownika Je-o K. M. zostaiącemu o to, iż przerzeczony Je-o Mosć Pan Niekrasewicz, będąc zesłany z inną kompaniã od chorągwie swey, na ten czas w Ostromęczynie zostaiącey, do wsi Gnoyna, dla odebrenia trzech poborow według laudum powiatu Mielnickie-o Ich Meiom należące, gdzie mniemając, iż by protestans nie będąc posłuszny uchwale powiatowey w oddaniu pomienionego po-

boru zaniedbał, o cym w dom protestanta z umysłu w piątek po Nawiedzeniu Nawszietszey P. Maryey w roku teraznieyszym blisko przesiym ziachali, gdzie obaczywszy quity doskonale, iż w oddaniu trzech poborow dosyc uczynił protestans, interim czeladnik tegoż Je-o Mei p. Niekraszewicza począł kury po podworzu łapać y w juki sadzać, co postrzekszy protestans prosił Je-o Mey pana Niekraszewicza, aby czeladnik Je-o Mei przegrzać mówiąc iakoż uczynił, albowiem w sobotę nazajutrz, gdy do wielmożne-o Je-o Mey pana starosty Mielnickio-o w pilney sprawie wocowany odiachał, przerzeczony czeladnik czyli sam swoim umysłem, czyli z rozkazania pana swego na dom protestanta do wsi Gnoyna koni trzydziesci y więcey czeladzi rozney naprowadziwszy, tak swinie, wieprze, prosięta, kury, gęsi, sery, masła, chleby, mąki y insze victualia, poodbiiawszy komory y skrzynie poodłupawszy, szuknie, płotna, obruszy y inszych rzeczy nie mało, które czasu terminu na osobliwym rejestrze declarowane będą, zabrali, małżonkę protestującego się przy odbiciu kłodek slachetnie urodzoną Constancią Cierniewską zranili y słowy nieuczczewęmi zelżyli, ktorым swym takowym postępkim przerzeczony Je-o Mosć pan Niekraszewicz wespol z czeladnikiem swym winy w Artyculach woyskowych na swowolne y domy duchownych rabuiące opisane popadli. O co przeciwko im y powtore protestuie się, ofiaruiąc się z nimi w prawie należyтым o zrabowanie domu swe-o y zranienie małżonki swey prawem postąpić.

Примѣчаніе. Верхніе края листовъ этой книги отъ гнилости выкрошились.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда за 1657—1660 г. № 10944, л. 200 об. и 202 об.

№ 284—1658 г. Юля 28 дня.

Жалоба священника Гнойненской церкви о Дмитрія Вербы на пана Каменецкаго о военномъ набѣдѣ на церковныя поля и грабежѣ хлѣба въ снопахъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia in crastino festi Sanctae Mariae Magdalenae, anno Domini 1658.

Wierzba

Do urzędu y xiąg ninieyszych staroscięch grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ociec Demetry Wierzba, piezbiter cerkwi Gnoienskiey, przed tymże urzędem zalobliwie uskarzał y protestował sie na urodzonego pana Kamienskiego rotmistrzowi J. K. Mei Bierockiemu, porucznikowi Orzyłowskiemu, chorążemu Golionki, Trzeciak, Makarski, Tukulowi companij teyże chorągwi y inney, pomienionemu Je-o m. panu Rothmistrzowi z imion y przezvisk znaiomey, także czeladzi ich o to, yz oni nie obawiając się win w prawie pospolitym opisanych, ani artykułow woyskowych surowie przeciwku występny mianowanych, co oni sobie lekce poważaiąc, czasu niedawnego, to jest w sobote święta świętey Małgorzaty, w roku ninieyszym bliską przeszłą, stanawszy z chorągwią we wsi Borsukach, do starostwa Mielnickie-o należącey, tam że zaraz tegosz dnia y noey, z soboty na niedziele, z wozamy y konno na grunty cerkiewne protestującego się we wsi Gnoynie naciachawszy z sierzpami, zboża różne tak gotowe żęte brali, iako tesz y sami wyżynali. Czym nie kontentuiąc się, ale nie tylko tego dnia, lecz y przez cały tydzień tak noco, iako y w dzien, naciędzaiąc z wozami, zabrali żyta na kop szesdziesiąt; w domu zaś protestanta, także we wsi Gnoynie będące-o, gęsi, kury, swinie, prosięta, masła, syry y fanty rozne, które na osobliwym rejestrze przez protestanta mianowane y

spisane będą, zabrali y cale w dom protestanta także roznemi czasy naiezdżając brali według upodobania swego, słowy protestanta y małżonke mniey ucciwemi lżyli y sromocili, o co y powtore protestans przeciwko nim protestuje się, chcąc o te wszystkie szkody z nimi w prawie należyтым prawnie postąpić. A na potwierdzenie tey protestatney swey stawil woznego koronnego na imie Thomasza . . .

Примѣчаніе. Окончаніе документа отъ гнилости выкрошилась.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1657—1660 г. № 10944, л. 207. 212 об.

№ 285—1659 г. Іюня 9 дня.

Королевское подтверждение грамоты уніат. митр. Діонисія Балабана объ основаніи при Троицкой церкви въ г. Дрогичинѣ женскаго базилианскаго монастыря.

Actum in castro regio Drohiciensi feria tertia in crastino festi Sancti Stanislai in Maio anno Domini 1662.

Conventus ritus graeci oblata.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohiciensia personaliter veniens honorabilis Warlaam Lewik, praesbiter conventus ritus graeci Drohiciensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas infrascriptas consensus, manu propria Sacrae Regiae Maiestatis subscriptas et sigillo maioris cancellariae regni obsignatas, ad iuducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Drohiciensia, quorum tenor talis.

Jan Kazimierz, z Bożey łaski Krol Polski, Wielkie Xaże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflantkie, Smolenskie, Czernihowskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny Krol. Oznamujemy tym listem naszym wszem wobec y każdemu zosobna, komu

to wiedzieć należy, isz produkowany był przed nami list papierowy, popolsku pisany ręką, z pieczęcią własną przewielebnego Dionizego Bałabana, Metropolity Kiiowskiego, Halickiego y wszystkiey Rusi, Exarchy Konstantinopolskiego, Administratora Episkopiey Łuckiey y Ostroskiey, Archimandryty Pieczarskiego podpisany, autentyczny, cały, zupełny, nienaruszony, żadnemu podeyrzeniu nie podlegający y supplikowano nam, abyśmy ten list powagą naszą krolewską approbowali, stwierdzili y umocnili, ktorego to listu tenor od słowa do słowa tak się w sobie zamyka.

Dionizy Bałaban, z łaski Bożey Prawosławny Archiepiskop, Metropolita Kiiowski, Halicki y wszystkiey Rusi, Exarcha S. Tronu Konstantinopolskiego, Administrator Episkopiey Łuckiey y Ostrogskiey, Archimandryta Pieczarski. Wiadomo czy niemy komu to wiedzieć będzie należało, teraz y na potym będącym oboygą stanu ludziom duchownego y swieckiego, iż my dowiedziawszy się tak od w Bogu Wielebnego Oyca Pachomiia Paekowskiego, Ihumena Drogickiego, w woiewodztwie Podlaskim, iako y od zakonnego Kapłana Warlaama Lewika tegosz monastera Brata y pana Matheusza Odoiewskiego y innych Nam w Duchu Świętym posłusznych synow, że cerkiew Świętey Troycy tam w Drogiczynie na przedmiesciu za dawnych lat będąc wystawiona, a przez Commissarzow świętey pamięci najasniejszego Krola Je-o Mei Zygmunta Augusta w roku tysiąc pięćset szesćdziesiątym trzecim gruntami z tegosz miasta pomiary włokami dwiema, morgow osm, ogrodami, dziesięciną na dwóch wsiach Chrołowiczach y Siniewiczach, iako o tym szerzey Commissia obmawia nadana y ograniczona, gdy zaś pod czas wojennego w oyczyźnie naszey zamieszania przez różnych nieprzyjaciol w desolatiją przyszła, którą to cerkiew pobożny zakonnik Warlaam Lewik staraniem y kosztem swoim restaurować, przy ktorey by Panny Zakonne Reguly Święte-

go Bazylego na zawsze zostawały, submitował się y od Nas consensu na to S. mieysce upraszał, któremu za zaleceniem Ihumena Drohickiego, namowiwszy się z Jasnie w Bogu Przewielebnymi Antonim Winickim Przemyskiem y Samborskiem, także Arseniem Żelborskim y Lwowskim Episkopami rzecz słuszną y ludziom miłą uważywszy y do dalszych spraw pobożnych zachęcając, wydać z Cancellariey naszej pozwoliliśmy y roskazali. Pod tą iednak conditią, że nie ma sobie władzy żadney nad pomienionym manasterem y pannami zakonnemi usurpować, ale ten monaster, iesli za pomocą Bożą stanie y zakonnice w nim się umnożą, ma mieć dependentią od Nas iako loci ordinario y po nas będących. Za odległością na ten czas zlecamy Wielebnemu Ihumenowi Drohickiemu wszelaki między pomienionemi zakonnicami tak do życia obszeżyitelnego, iako cnot y pob(oż)nosci według reguły ich y Kanonow Oycow Świętych, aby pomnażał porządek, zachowując tesz to dla lepszego porządku, aby tak pomieniony Ihumen iako y kto by inny do żadnych, ktore by kolwiek mogły się wynalese legacye, elemosyny, prazniczne dochody, krom samych zakonnic, nie wtrącał się, by onym żadney nie czynił przeszkody pod niebłogosławieństwem naszym. Y na to przy podpisie ręki naszej pieczęć przycisnąć roskazaliśmy. Dan w Warszawie, na seymie, dnia dziewiątego, meca Czerwca roku Panskiego tysiąc szesćset piendziesiąt dziewiątego. Dyonizy Bałaban, Metropolita Kiiowski, Halicki y wszytkiey Rusi, Exarcha Constantinopolski, Administrator Episkopiey Łuckiey y Ostrogskiey, Archimandryta Pieczarski.

My tedy do pomienioney suppliki iako słuszyney łaskawie się przychyliwszy, zwysz przerzeczony list we wszytkich jego punktach, klausulach y artykułach approbiując stwierdzić y umocnić umyśliśmy, iakosz unieyszyn listem naszym approbiujemy, stwierdzamy y umaeniamy in quantum de jure. Na co dla lepszey wiary przy pod-

pisie ręki naszej pieczęć koronna iest przycisniona. Dan w Warszawie, dnia IX meca Września, roku Panskiego MDCLXI, panowania królestw naszych Polskiego XIII, a Szweckiego XIV roku. Confirmacia consensu metropolity Kiiowskiego na wolne odprawowanie nabożenstwa pannom zakonnym w Drohiczynie. Stephanus Hankiewicz Secretariis Regiae Maiestatis. Jan Kazimierz Król. Locus sigilli Regni. Cuius approbationis consensus originale post ingrossationem idem offerens rursus ad se recepit de receptoque officium praesens quietavit.

Изъ поточной книги Дрогичинского городского суда за 1659—1662 г. № 9587, л. 1326, 1328—1330. об.

№ 288—1659 г. Августа 5 дня.

Листъ короннаго надворнаго маршалка Лукаша Опалинскаго, освобождающій священника Дрегловской православной церкви отъ платежа поборовъ съ церковныхъ земель.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda intra Octavam festi Sacratissimi Corporis Christi Domini proxima, anno Eiusdem millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio.

Prezbiteri Drechloviensis oblata attestationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis pater Joannes Nowikowicz, prezbiter ecclesiae Drechloviensis ritus graeci obtulit, et reproduxit eidem officio praesenti attestationem infrascriptam, manu propria Illustris et Magnifici Lucae de Bnin Opalinski, Marschalci curiae regiae subscriptam et sigillo eiusdem Illustris et Magnifici Opalinski obsignatam ad inducendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Łukasz z Bnina Opalinski, Marszałek Nadworny Koronny. Wiadomo czynie komu to wiedziec należy, mianowicie arendarzom y namiesnikom moim, isz mając wzgląd na wielebnego Jana Nowikowicza Praezbitera Cerkwi Drelowskiey, onego uwalniam od płacenia poborow z tych włok, ktore do cerkwi iey należą. Na co dla lepszey onemu assecuratiew te moie daie attestatją, z podpisem ręki y przycisnieniem pieczeci moiey. W Miedzyrzeczu d. 5 Augusti 165 nono. Łukasz Opalinski Marszałek nadworny m. ppa. Locus sigilli. Cuius originale post ingrossationem idem offerens rursus ad se recepit et de recepto officium praesens castrense Mielnicense ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1672—3 г. № 10947, л. 556, 563.

№ 287—1660 г. Сентября 25 дня.

Квитанціонная запись двор. Бернарда Менжинскаго въ полученіи лошади купленной имъ въ Сѣмятичахъ у православнаго священника о Іоанна Вержбы.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Sancti Mathei Apostoli proximo anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo.

Praezbiteri ritus graeci ecclesiae Siemiaticensis quietatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Bernardus Mężynski, filius olim Nicolai in Mężenino, sortis suae haeres, sanus mente et corpore existens, palam, publice libereque recognovit, quia ipse de manibus venerabilis Joannis Wierzba, presbiteri ritus graeci Siemiaticensis equum pili albi alias gorczyczkowatey cum signis binis, videlicet sub *grzywa* et in femore partis sini-

strae literam N habentem, nec non aurem sinistram scissam, per nobilem Mathiam Telaticki protunc sub vexillo generosi Joannis Sapiha, notarii exercitus regni Poloniae simul cum recognoscente servitium militare expedientem, absque scitus eiusdem moderni recognoscentis supradicto equo recepto, a vexillo dissessionis et memorato venerabili praezbitero ecclesiae ritus graeci Siemiaticensis venditionis cognitum et in oppido Siemiaticze domo supradicti praezbiteri praevenum recepit et hic in castro Mielnicensi in praesentia officii castrens Mielnicensis recuperavit, de quo recepto et recuperato sepe dictum praezbiterum ecclesiae Siemiaticensis ritus graeci quietat et liberum facit perpetuo, salvam ipsi in bonis memorati Mathiae Talaticki domui perpressi et recuperationem pecuniarum pro eodem equo extraditarum repetitionem reservando. Haec sua praesenti personali et spontanea recognitione mediante.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1657—1663 г. № 10388, л. 470—1.

№ 288—1660 г. Ноября 29 дня.

Жалоба священника Сѣмятичской церкви, о. Іоанна Вержбы, на крестьянь дер. Мошоной о нападеніи на него, и оскорбленіяхъ словомъ и дѣйствіемъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in vigilia festi Sancti Andreae Apostoli, anno Domini 1660.

Prezbiteri ecclesiae ritus graeci Siemiaticensis protestatio.

Do urzędu y xiąg ninieyszych staroscicch grodzkiech Mielnickiech oblicznie przyszedszy wielebny ociec Jan Wierzba, prezbiter cerkwie Siemiatyckiey, przed tymże urzędem grodzkim Mielnickim solenniter skarzył y oswiadczał się naprze-

ciwko robotnym Harasimowi Miskowicz, Waskowi y Tymoszowi Bonikom, Maximowi Korpac y Stanisławowi Cybyszewicz, poddanym J. K. Mci ze wsi Moszoney, do starostwa Mielnickiego należącey, o to, isz oni dnia wczorayszego, zapomniawszy boiazni Bożey, nie obawiając się praw przeciwko zastępcom na drogach y na zdrowie osob duchownych następujących surowie opisanech, lecz to sobie lekce poważywszy, gdy protestant do wsi Boratynca Ruskiego, do paraphiey swoiey Siemiatyckiey należącey dla ochrzczenia dziecięcia chorego z oleykim świętym iachał, przerzeczeni poddani, widząc protestanta, isz się ku niem przybliża, wszyscy do kupy zebrawszy się, naprzod gdy protestant sam upraszał, aby mu z drogi ustąpili, zaras słowy nieucciwemi opprimować poczęli. Protestant, chcąc onych pominąć, z sankami wywrocili y dokoła oskoczywszy—*biy, zabiy* wołać poczęli, iakosz rany niżey mianowane zadali y gdyby sami w swym złym uczynku nie postrzegli się, pewnie by go tam że kiymi zabili, iakosz ieden z nich na imię Tymosz Bonik, na kolana padszy, tymi słowy pod przysięgą rzekł: isz cię popie niezadługo zabieiem y krew twoją z ciebie wyssiemy; krzysz pozłocisty, gdy protestanta wywrocili, złamali, oley święty z flaszka ztlukli y petrachil tamże protestanta szarpaiać zawzięli, przez który taki swoy swowolny postępek przeciwko prawu wystąpili y winy na zastępcow drog dobrowelnych osobom duchownym y onych poranienie także na zdrowie przechwalaiającym się surowie opisane popadli. O co przeciwko nim y powtore protestuie się, chcąc z nimi w prawie należytym o taki gwałt y zranienie prawnie postąpić. A na verificatją tey protestatney swey pokazał rany przez pomienionych obwinionych na dobrowolney drodze, to iest na palcu niżnym ręki lewey przezbita do krwi, drugą y trzecią na wierzchu dłoni ręki prawey także przezbita do krwi, czwarta na pischeli teyże, podle łokcia sinia, w których ranach prze-

rzeczonych poddanych ze wsi Moszoney obwinia.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1657—1660 г. № 10944, л. 969.

№ 289—1881 г. Марта 9 дня.

Подтверждение фондуша Шерешовскаго старосты князя Альбрехта Радивилла въ пользу церкви Пречистой въ м. Лахвъ.

Aktykacia nadania od xiązat Radziwiłłow cerkwi Łachowskiey służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, miesiaca Nowembra siodmego dnia V. S.

Przed aktami Jey Imperatorskiey mosci Wieliczestwa Katarzyny Alexieiewny Drugiey, Monarchini Samowładnącey Całą Rossią etc. grodzkiemi pttu Słuczor. stawaiąc osobiscie I. X. Piotr Płyszewski, prezbyter cerkwi Łachowskiey, list approbacyiny y ekstraktowy przez I. O. Xcia imsci Michała Kazimierza Radziwiłła, koniuszego W. X. Lit-o teyże cerkwi na rzecz we szredzinie wyrażoną nadany y służący do akt podał, który tak się wyraża:

Michał Kazimierz Radziwiłł, xiąże na Ołyce, Nieswiżu, Birzach, Dubinkach, Słucku, Kopylu y Klecku y S. Panstwa Rzymskiego hrabia na Mirze, Szydłowcu, Krożach y Białey, koniuszy W. X. Litt. Przemyski, Hłuchowski, Krzyczewski, Kamieniecki etc. starosta. Oznaymuie tym listem approbacyinym y ekstraktowym moim, że oycowie prezbyterowie Łachowscy upraszali mię, ażebym fundusz ich że iest troche nadpsowany, ażeby mógł bydz z kancellaryi moiey per extractum wydany y przezemnie approbowany. Do ktorey suppliki skłoniwszy się, rozkazałem de verbo ad verbum przepisać tak fundusz iako też y approbatę na osobliwey suppli-ce ktorego tenor sequitur taki.

Albrycht Władysław Radziwiłł, książę na Olyce, Nieswiżu, hrabia na Szydłowcu, krączy W. X. Litt., Szereszowski starosta, Namiesnikowi mojemu Łachowskiemu Wiethszanemu y po nim będącemu. Widząc nadanie dawne s. pamięci nieboszczyka pana oycy a dobrodzieia mego na cerkiew Świętey Przczystey w miasteczku moim Łachwie będącey, zaczym aby w odprawowaniu służby Bożey porządkiem greckim nabożenstwo nie ustawało, według tamtego dawnego nadania potwierdzam terazniejszemu popowi Tymochwieiowi Piotrowiczowi y po nim będącemu dwie włoki w Łachwie w iednym mieyscu ze wszystkim, iako się w sobie mają, które zdawna do cerkwi tey przynależały, także plac z budowaniem, na którym teraz mieszka. Do tego miodu miednic pięć na każdy rok dochodzić ma tego pomienionego popa, ze dworu mego Łachiewskiego, z których pięciu miednic trzy miednice temu Tymochwieiowi popowi, a dwie drugiemu popowi Markowi należeć mają. Do tego kanony, które nadane są od nieboszczyka pana oycy mego według listu nieboszczykowskiego pozwałam tym popom, o czym ty wiedząc, masz się we wszystkim według tego listu mego sprawować, oddając tę powinność popom pomienionym, czego oni zażywaiąc, mają powinności swey popowskiey, aby według obrzędow y postanowienia duchowienstwa greckiego nabożenstwo odprawowane było, dając z siebie dobry przykład ludziom.

Datt w Koreliczach, die quarta Novembris tysiąc szesćset dwudziestego trzeciego. U ktorego funduszu podpis taki: Albrycht Władysław Radziwiłł krączy W. X. Litt. Pieczęć u niego mała z literami na wosku czerwonym.

Ciż prezentowali na supplice ręką własną niesmiertelney pamięci książęcia imsci Karola Stanisława Radziwiłła, kancelerza W. W. X. Litt. oycy a dobrodzieia mego konnotacją takim tenorem. Według dawnego funduszu ma dochodzić miod, byle też y porządek cerkiewny według

dawnych szedł zwyczajow cerkwi uniackich, czego dozierać ma pan stolnik Mozyrski y pan podstoli Kijowski. W Białley, die nona Martij, anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo. U ktorey podpis temi słowy, ręką swą.

Ktore to fundusze y approbacie fidelissime de verbo ad verbum przepisawszy, taki valor mieć mają, jakoby in originali były prezentowane, ja zaś tę wolą książąt ichmsew antecessorow moich we wszystkich punktach y paragraffach approbuę y pp. administratorom moim Łachewskim punktualność w oddaniu pięciu miednic, to iest dwudziestu kotłow miodu y dozor, ażeby juxta Ritum unitum ichm oo. prebiterowie sprawowali się zalecam. Co dla lepszey wiary ręką moją stwierdziwszy, pieczęć pokoiową przycisnąć rozkazałem. Datt w zamku Łachiewskim, die vigesimo quarto Martij, anno millesimo septingentesimo trigesimo.

U tego listu approbacyinego y ekstraktowego podpis samego aktora oraz pieczęć pokoiowa tegoż tak się wyraża: Michał Kazimierz książę Radziwiłł, koniuszy W. X. Litt. (L. S.) Który to takowy list za podaniem do akt przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg grodzkich Śluczczeskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Слуцкѣнскаго градскаго суда за 1793—1794 г. № 13596, л. 273.

№ 290—1659 г. Января 29 дня.

Заявленіе иноковъ Дрогичинскаго Спаснаго монастыря объ уничтоженіи всѣхъ монастырскихъ документовъ во время непріятельскихъ набѣговъ 1657 года.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Conversionis Sancti Pauli proxima, anno Domini 1659.

Religiosorum patrum monasterii Drohiciensis manifestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens religiosus pater Bonifacius Hoczewicz, monasterii civitatis Drohiciensis partis Zabusensis ecclesiae ritus graeci, coram eodem officio nomine religiosi patris Pachomii Packowski, Ihumeni senioris monasterii Drohiciensis ecclesiae ritus graeci Transfigurationis Domini, solemnem fecit manifestationem, idque in eo, quod tempore incursionis hostium patriae Svecorum, Ungarorum, Cosacorum aliorumque licentiosorum anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo oras palatinatus Podlachiae ferro et igne devastantium et depopulantium, munimenta varia inscriptionum, donationum legationumque benefactorum, tum decreta ac processus diversos ex actis authenticis deprompta, nec non quietationes contributionum ab exactoribus districtus Drohiciensis, ad extremum privilegia erectionis et fundationis ecclesiae praefatae ritus graeci ac monasterii per serenissimos reges Poloniae memorato religioso . . . eorundem hostium patriae conversa . . . Idcirco memorati religiosus pater Bonifacius, ne manifestatus est, praecavendo indemnitati suprafati religiosi Ihumeni monasterii Drohiciensis ac aliorum in tempore succedaneorum, ne aliqua damna et detrimentum iurium suorum ob suprafatam desolationem . . . iterum atque iterum manifestatus est.

Примѣчаніе: Въ этой книгѣ края верхнихъ листовъ отъ гнилости выкрошились.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1657—1660 г. № 10944 л. 392—393.

№ 291—1661 г. Октября 5 дня.

Заявленіе игумена православнаго Дрогичинскаго монастыря іеромонаха Пахомія Пацновскаго, съ отреченіемъ отъ настоятельства въ монастырѣ въ пользу Евфимія Сикорскаго.

Actum in castro regio Drohiciensi feria quarta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini 1669.

Literarum oblata.

Officium capitaneale castrense Drohiciense praesens literas infrascriptas, manu infrascriptorum subscriptas, ad personalem oblationem venerabilis Echimy Sikorski suscepit et actis suis inscribere permisit, quarum literarum tenor talis.

Wiadomo czynię tą wyrazną woli moiey kartą komu będzie wiedziec należało, mianowicie stanu duchownego w prawosławney wierze zostaiącym, yż ia obaczywszy się sam, że jestem na schilku wieku mego y słabosci sił moych, przez rozne mordectwa nieprzyjaciół cerkwie naszej prawosławney y przez ustawiczne (iako to mieysce święte potrzebuie) pracy, że iusz daley nie mogę zniesc ciężaru tego, aby się Chwała Boża także y gospodarstwo manasterskie swoim porządkiem iako przed tym szło, modliłem się do Pana Boga mego z kochanem iego po sercu mężem «zachoway mię Panie dotąd, aż puki będzie młody uprawiony w drodze swojej», y lubom to iako grzeszny te słowa wyrzek, z miłości tedy Pan Sam wysłuchał mię, iako y statecznego męża swego, gdys tamten będąc moim star . . . , gdy obaczył Salomona syna swego, powracaiącego się z poradki, pokłonił się na łozku swoim mówiąc: «Błogosławiony Bog Izraelski, który dał dnia dzyszeysiego na stolicy moiey, na co się patrzą oczy moie», y ia (lubo nie starym) ale w lepszym Nowym Testamentem ostaiąc, toż w moiey

starosci tractuję, aby się za ziwota mego na mego postrzyżenca duchownego syna dojrzałe zrzedzenie moje, a nie na innego iakiego kandidata posły, y aby tak iako Salamon pommscił się krzywdy oycowskiey, moy syn własny duchowny nie dał nikomu w pobanbienie starosci moiey, przeto tedy wysłuchał mię Sam Pan moy z Nieba na dolą moję, że w tem że razie y pasterskie błogosławienstwa na mię wchodzą, y wszystkich starszych naszych, ktorzy z powinności swey z regimentu swego (iako zwyczaj corok w manasterze wisitowac) do naszego manastera dwuch osob przysłali, wielebnego iegomosci oycy Jozepha Berezanskiego y wielebnego oycy Eufimia Sikorskiego kapitulnych, ostając na ten czas w zamysłach moych, alic mi y syn moy ten, gdzie zmierzala intentia moja postrzyżenie naszege manastera wysz mianowany Sikorski przed oczyma męmi praesens stanął, za co ia z Dawidem pokłoniwszy się do ziemię, oddałem dzięki Naywyszszemu, że według intency moiey dał mi, alic y ci obaczywszy słabosc zdrowia mego, że iusz daley ciezaru gospodarskiego ponieść nie mogę, toż mi radzą, także y brastwo wpisne, niektore pobożniejsze osoby toż twierdzą, aby za zywota mego porządek wszystkiego manastera stanął, na ostatek y drugie ras radzę się Pana y Rządzy Niebieskiego, alic w tenże sens prorocki radzy: «*Nagotowales się pochodnią Pomazancowi twemu*», a widze, że iusz y wola Boska y rada ludzka na tem wszystkim stanęła, aby miejsce swiete za nierządem słabosci moiey nie słabiało, prosiłem do tego ciezaru swego . . . położenie wielebnego oycy Euphimia Sikorskiego na ten czas zeslanego do nas, aby poniechawszy boku Pasterskiego (przy którym ostawał lat kilkanascie), strzegł Boga oycowskiego y całosci manastera, aby gdzie włosy położył, tam że y głowę, co iak pobożny zakonnik i zelant cerkwie Bożey, do tego też miłosnik oycowskiey starosci, poradzywszy się z inscją bracią, a idąc za wolą Boską iako po-

sluszny brat z tego się wszystkiego nie wymawiał, chcąc iednak, aby to twardo, skuteczną y nieodmienną było, prosił mię, abym mu tę prawdę moją pismem moiey ręki stwierdził, a ze ydzie o całosc cerkwie świętey, tegom się iako y on nie wymawiał y owszem, aby tak rządzył, iako ia sam, gdym w sile swoiey ostawał, tak w porządkach ciekiewnych iako y gospodarskich, tak między bracią, iako celadzią manasterską, tak polami iako y ogrodami od mała do wielka wszystkim manasterem rządził, dokładając iednak tego, aby za bło(go)śławienstwem moim y tego żądam tak po braciey duchowney iako y po bractwie swieckiem, aby y po śmierci moiey porządkiem według przywileiu krola iego mości per electionem ten że na miejsce moje obrany był, na ktorego iarzmo pracy błogosławiąc wkładam y cale twardo daię y błogosławię y żeby to iusz nieodmiennie było, ale twardo affektowałem braciey postrzyżancow swoich także y bractwa starszych osob, aby przy moiey ręce y pieczęci rękoma swęmi y pieczęciami ztwierdzili. Działo się w manasterze naszym Drohickiem roku millesimo sexcentesimo primo, miesiąca Octobra dnia 18. Loca sigillorum quatuor. Smireuny Jeromonach Pachomiej Paekowski y humen manastera Drohickoho. Pokorny Jeromonach Bonifanty Hieciewicz. Jozeph Berezanski na ten czas wysytator Prowincialski. Warlaham Lewik zakonnik Reguly Świętego Basilego manu propria. Heliseus Hromyka zakonnik manastera Drohickiego. Thephilaga Hrumakowicz Regularis rukoitu własnoiu. Jan Ruskiewicz starszy brat. Stephan Odoiewski manu propria. Leonty Michalowski pisarz wszystkiego bractwa manu propria.

Quarum quidem literarum originale idem offerens post ingrossationem ad se recepit et de recepto officium notariatus quietavit.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго городскаго суда за 1668—1670 г. № 9594, л. 375, 380—81.

№ 282—1882 г. Марта 14 дня.

Миролюбивая квитанционная сдѣлка пресвитера Сѣмятичской церкви Іоанна Вержбы съ свящ. Гнойненской церкви о. Дмитриемъ Вержбою относительно им. Черневичъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Oculi Quadragesimalum proxima, anno Domini 1662.

Prezbiteri Gnoynensis ecclesiae ritus graeci quietatio.

Przed urzędem y xiegami niniejszymi starosciami grodzkimi Mielnickimi oczewiscie stanowszy slachetny y wielebny ociec Jan Wierzba, prezbiter cerkwi Siemiatyczkiej y slachetna pani Polonia Talatyczka małżonka tegosz prezbitera cerkwi Siemiatyczkiej, wespół małżonkowie, zdrowi będąc na cielem y na umyśle, odstąpiwszy od wszelakiego prawa, ziemie, powiatu, wojewodztw y jurisdicty iakichkolwiek sobie należących, a temu teraznieyszemu prawu y jurisdictey starosciey grodzkiej Mielnickiey, ile ku zeznaniu niżej mianowanego kwitu albo raczey zrzeczenia należy, dobrowolnie siebie samych y z dobrami wszystkimi wcielając, iawnie y dobrowolnie, zwłaszcza małżonek sam przez siebie, małżonka zas pomieniona pani Telatyczka z przytomnością małżonka swego, jako opiekuna małżenskigo zeznali, isz oni slachetnego y wielebnego oica Demetryia Wierzbe, prezbitera cerkwi Gnoienskiej, rodzica swego z zapisu na summe złotych polskich szesceset sposobem y zwyczajem obligowym według prawa Litewskiego zporządżonym na dobrach dziedzicznych y nabytych wsi Czerniewie, w wojewodztwie Brzeskim Wielkiego Xięstwa Litewskiego leżącech zapisaną zeznawającemu oicu Janowi Wierzbie assecurowaną, na ktorey summie szesćsiuset złotych zeznawiający ociec Jan Wierzba pomienionej małżonce swej slachetney Poloniei Telatyczkiej drugim ob-

ligiem albo raczey zapisem Litewskim summe także złotych szesceset polskich zapisal y assecurowal był. Tedy z pomienionej summy złotych polskich szesćsiuset, iako tesz z powierzonego zapisu kwitą y wiecznemi czasy ten zapis albo raczey oblig, sposobem litewskiego prawa zporządżony, tak ten, ktory przerzeczony ociec Demetry Wierzba, prezbiter cerkwi Gnoienskiej pomienionemu oicu Janowi Wierzbie, synowi swemu dal, jako tesz y ten, ktorego ociec Jan Wierzba, prezbiter cerkwi Siemiatyczkiej przerzeczony slachetney paniei Poloniei Telatyczkiej sposobem wiannym na summe złotych szesceset zsprawiony y rękami roznych przyaciol podpisany assecurowal, cassią y umarzą wiecznemi czasy y iezeli by się te zapisy albo raczey obligi na summe złotych szesceset sposobem wyżej mianowanym na dobrach i imieniu rzeczonym Czerniewie, w wojewodztwie Brzeskim leżącech, przez oica Demetryia Wierzbe oicowi Janowi Wierzbie synowi swemu iako tesz y drugi na takowosz summe złotych szesceset przez oica Jana Wierzbe, prezbitera cerkwi Siemiatyczkiej, slachetney Poloniei Telatyczkiej małżonce swej na pomienionym imieniu Czerniewie zapisaną daną, u kogokolwiek z osob zeznawiających, bliskich y dalekich krewnych y nie krewnych pokazal, lubo tesz iakim sposobem u sądu iakiegokolwiek lubo w xiegach urzędu ktorego tak swieckiego iako y duchownego widzieć się dal y wynurzył, tedy żadnoy mocy y wagi mieć nie ma, ale całe pomie(nie)ni zeznawiające tych obu zapisow na imie(nie) Czerniewo y summe wyżej mianowanym sposobem dane zrzekając się, żadnego sobie y successorom swoim nie zostawiając przystępu do tych dobr Czerniewa, względem sum wyżej mianowanych, zeznaniem teraznieyszym dobrowolnym do tego przystąpiwszy.

Изъ актовой книги Мольнишскаго городского суда за 1657—1663 г. № 10888 л. 707—708.

№ 298—1662 г.

Перепись населенія Мельницкаго повѣта по приходамъ и вѣроисповѣданіямъ для взысканія подати «subsidium reipublicae».

Actum in castro Mielnicensi feria sexta in crastino festi sanctorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini millesimo excentesimo sexagesimo secundo.

Parafia kościoła Łosickiego.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Stanislaus Remiszewski, protunc commendarius ecclesiae Łosicensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis inferius specificatis parochiae ecclesiae Łosicensis subiectis, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Regiestr wsiow parafiey Łosickiey w roku Panskim 1662, miesiąca czerwca dnia, przez xiędza Stanisława Remiszewskiego commendarza kościoła Łosickiego farnego spisany.

Wies Biernaty dicta Plosiodra.

Pan Kazimierz Biernacki z żoną Franciszką, brat iego Martian, matka ich Zuzanna wdowa, dziewczka Zophia Terlikowska, chłopiec Jan, osob sese, dom paniey Guzowskiey, w nim komornica Anuska iedna, pan Woyciech Biernacki Prylko z żoną Katarzyną, syn Franciszek, corka Krystina, parobek Jędrzey, dziewczka Zophia, chłopiec Marcin, pastuch, osob siedm, pani Biernacka Maryna Janowa sama, małżonek w woysku, pan Walenti Biernacki z żoną Mariną y corka Zophia, u tegoz Macieiowa Biernacka komornica, osob cztery, pan Kasper Biernacki z żoną Reginą, corek dwie Jagnieszka y Maryna, osob cztery, pan Władisław Biernacki podsedkowicz sam, chłop iego Chwiedko z żoną Katarzyną, corek trzy Maryna, Wowda, Chwieda osob sese. Circa

quam porrectionem regestri connotationis personarum supra specificatarum venientes nobiles Kaspar et Martianus Biernaccy super veram et fidelem connotationem personarum in villa supradicta commanentium medio corporali juramento in facie officij praesentis flexis genibus comprobaverunt et attestati sunt.

Wies Chłopska Wolka.

Chłop paniey Gliscinskiey katolik Bartosz Kusnierczak, młodzieniec Kazimierz, brat iego z żoną Maryną y matka ich osob cztery, chłop pana Rzewuskiego Abram z żoną Krystyną, synow dwa Jarosz y Iwan y komornica Socia osob pięć, chłop Iwan z żoną Anną y matka Justina osob trzy, chłop Tomko pana Rzewuskiego z żoną Katarzyną y dziewczyna służy Krystyna, osob trzy, chłop Chwiedko pana Parolow z żoną Barbarą, dziewczka Maryna, parobek Łukasz, osob cztery, chłop Paweł z żoną Maryną tegoz pana Parola, corek dwie Anna y Zophia, synow dwa Wasko y Więclaw, osob szesc, chłop Siemion z żoną Katarzyną pana Rzewuskiego synow dwa Chwiedor y Olisiey, komornica Hapa, osob pięć. Circa quam porrectionem connotationis personarum supraspecificatarum in continenti personaliter stans laboriosus Paulus subditus generosi Parol super veram et fidelem connotationem iuramento corporali in facie officij praesentis attestatus est.

Wies Bernaty Srednie.

Pan Wawrzyniec Biernacki Mixiak z żoną Maryną, siostra Krystyna, dziewczyna Zophia, parobek Iwan, osob pięć, pan Jakub Biernacki Mixiak z żoną, syn Maciey z żoną Maryną, parobek Jakub, dziewczka Jewa, osob szesc, w chałupie u pana Safranka Biernackiego komornica Maryna Skolimowska, druga Anna Jakubowska wdowa, pan Malcher Biernacki z żoną Dorothatą, syn Bartosz, corka Barbara, komornica Jadwiga, osob pięć, pan Wawrzyniec Biernacki młodzieniec, brat iego Bartosz, siostra Zophia, osob trzy, pan Jan Olędzki z żoną Anną, matka żony iego Barbara, wdowa siostra żony iego Zo-

phia, parobek Woyciech, osob pięć, pan Simon Biernacki Kozlak z żoną Ewą, chłopiec Jakub syn iego, osob trzy, pan Biernat Biernacki z żoną Zophią, corka Jadwiga pan. Jakub Biernacki Pawluk z żoną Katarzyną, u pana Biernata mieszka, y komornic dwie Chwiedia y Maryna wdowy obiedwie, osob siedm, pani Jerzyna wdowa corek dwie, Anna y Katarzyna, synow dwa Mikołay y Jędrzey z żoną Maryanną, pasierb Jakub, dziewczka Jadwiga, druga Jawa y komornica, osob sese, pan Woyciech Biernacki wdowice Safranek ma synow dwa, Adama y Pawła, parobek Krzysztoph, dziewczka Dorota osob pięć, Simon Kislak chłop pana Nowiszewskiego z żoną Uscinią, syn Jozeph, osob trzy, pani Marcinowa Biernacka wdowa Kozłowa nazwiskiem, u niey zięć Jozeph Wyrzykowski z żoną Dorotha, osob trzy, Grzegorz Nowosz komornik w chalupie p. Jerzney z synem Janem, oba z żonami, osob cztery, pan Jan Skorupka z żoną Anną, dziewczka Maryna, Mateusz Jackowski, corka Marianna, osob pięć, Grzegorz chołop pana Woyciecha Biernackiego z żoną Jadwigą, pan Woyciech Biernacki Pawluk z żoną Zophią, syny Kazimierz, Piotr, Jan, dziewczka Maryna Szankowska, chłopiec Jozeph pastuch, osob siedm. Circa quam porrectionem registri supra ingrossati personaliter stantes nobiles Joannes Macienko et Jakobus Biernaccy super veram et fidelem connotationem personarum in eadem villa commanentium juramento corporali in facie officij praesentis attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Stare Biernaty.

Pan Woyciech Nowiszewski z małżonką swą Constantiia, syn Jan, parobek Lewko Rusin, chłopiec Michał pastuch, dziewczek dwie Maryna y Katarzyna, osob osm. Poddani iego: Jan Szyska z żoną Maryną, syn iego Maciey, corka Krystyna, osob cztery, drugi Naum Kalinowski z żoną Nastasią y z matką żeniną, osob trzy, pan Michał Kallicki z żoną osob dwie, pan Piotr Suffein-

ski z żoną Anną, chłopiec Denis, dziewczyna Anna, pan Jendrzey Sufezynski z małżonką swą Marianną, siostra Katarzyna, Woyciech Raczynski parobek, manka Maryna, osob pięć, poddany iego Jędrzey z żoną osob dwie, w drugiej chalupie komornica Jędrzeiowa wdowa sama iedna, Hryc chłop pana pysarza Drohickiego z żoną Pałaską, syny Maciey y Misko, osob cztery, Łukasz chłop drugi tegosz pana pisarza z żoną Dorotha, syn Paweł, drugi Piotr wyrostek, osob cztery, chłop pana Woyciecha Biernackiego Piotr Kusnierczak z żoną Zophią, syn Paweł, drugi chłop tegoż Jędrzey Kosilo z żoną Malgorzata y komornica. Circa quam porrectionem *) supra ingrossatarum personaliter stans laboriosus Hryc subditis generosi notary Drohicien-sis et fideliter conscri corporali in facie officij praesentis attestatus est.

Wies Biernaty Rudnik.

Pan Woyciech Pioro z małżonką swą Dorotą, ktora w Błogosecy przy gospodarstwie swoim zostaje w parochiey Prasin-skiey w diecaesiey Krakowskiey, czeladz iego Zophia Radzikowska gospodynii, Marina dziewczka, druga także Maryna dziewczyna, Daniel parobek, chłopiec Woytek, pastuch Władzko, osob siedm. Poddani: Michał z żoną Maryną, parobek iego Josko, osob trzy, Dorosz z żoną y komornicą, osob trzy y Michał komorą mieszka z żoną Elzbieta, dziewczka Krystyna Wycholkowska osob trzy, pan Jędrzey Biernacki sam, pani Woyciechowa Biernacka wdowa, syn Kazimierz, dziewczka Anna, parobek Michał osob cztery, pan Paweł Plisczynski komornik Drogicki z żoną Anną y parobek Jozeph, osob trzy, pan Jan Biernacki z żoną y dziewczką, osob trzy, pan Balcer Biernacki z żoną y dziewczką osob trzy, chłopiec Maczko, piastunka mala Zo-

*) Верхние края листовъ въ этой книгѣ отъ сырости истлѣли и выкрошились. Такия мѣста обозначены точками.

sia osob pięć, pan Kazimierz Kolicki z żoną Zophią, brat iey Maciey Biernacki, parobek Paweł, dziewczka Zaleska osob pięć, poddani iego Marcin Baron z żoną y matką Jęniną y z swoją rodzoną y z siostrą y komornicą Ewą osob szesć, Jasko z żoną osob dwie, Grzegorz z żoną osob dwie, pan Wiktorzyn Borkowski z żoną, czeladz parobek Jan, dziewczka Elżbieta y pastuch, osob pięć, poddani tegoż Marcin Moskal z żoną y dziewczyna corka osob trzy, Tomek z żoną y corka dziewczyna y syn wyrostek osob cztery, w domu pana Ludwika Biernackiego bo sam służy, panna Helena siostra, dziewczka Zośka, parobek Adam Popławski y chłopiec osob cztery, pan Franciszek Parol z żoną y syn Jan, parobek Sobiczewski, dziewczka Jadwiga y piastunka, Jędrzey Terlikowski chłopiec, osob siedm, chłop Jan z żoną y komornica osob trzy, pan Tomasz Biernacki z żoną, corka Katarzyna, druga służy, corka Krystyna, dziewczka naiemna, syn Woyciech, pan Piotr Lipinski z żoną y corka Anna, tamże w komornym Wierowska wdowa osob cztery. Circa quam porrect thazar filius Alberti Biernacki iuramento corporali prout veraciter et fideliter est in facie officii praesentis attestati sunt.

Wieś Popławy.

Pan Simon Popławski z małżąką Anną, dziewczka Katarzyna, parobek Paweł Celinski, chłopiec Tymosz, poddani tegoż Jan Krzywowski z żoną, Jan zięć z żoną Zophią, syn Woyciech osob pięć, Iwan z żoną Katarzyną, komornica Maruszka z corką y druga komornica Anuska osob 4, pan Mateusz Popławski z żoną Katarzyną, corka Barbara osob trzy, pan Kazimierz Popławski y Baltazar młodzieney, Elżbieta siostra osob trzy, pani Jagnieszka Popławska sama iedna, pan Woyciech Szankowski z żoną Maryną, syn Marcin, corka Jadwiga osob cztery, chłop pana Andrzeia Popławskiego Marcin z żoną

Katarzyną y siostra żony iego osob trzy, pan Andrzej Popławski Curyło z żoną Zophią, dziewczka Anna, parobek Iwan osob cztery, pani Anna Woynowa sama iedna, pani Zophia Rozwodowska wdowa, syn Jarosz, corka Maryna, osob trzy, pani Jagnieszka Popławska wdowa, corka Jadwiga, parobek Jędrzey, Jadwiga żółwica panna y komornica y dziewczyna Zophia osob szesć, pani Woyciechowa Popławska wdowa; corka iey Krystina, syn Paweł, osob trzy, pan Stanisław Szeligowski z żoną Katarzyną, tamże Jasko Szrodzik z żoną y pastuchow dwa przy szrodniku dorocznym osob szesć, pan Jędrzey Popławski z żoną Jadwigą, syn Kazimierz, chłopiec Iwan, corka Elżbieta y Zophia Ostrowska osob szesć, chłop komornik Marcin z żoną y z synem w chatupie u pana Jędrzeia osob trzy, pan Walenty Popławski wdowiec, siostra Maryna, swagier Woyciech y wdowa Macieiova komornica osob cztery, pan Mikołay Rozwodowski z żoną y syn Daniel osob trzy, pan Jędrzey Bolesta z żoną Zophią, corka Maryanna, dziewczka Anna Terlikowka, parobek Jan Terlikowki wdowa tamże osob szesć pan Błażey Popławski z żoną, ociec Walenty, synowiec Jędrzey, Maryna dziewczka osob pięć, pan Stanisław Tamanowski z żoną y corka Maryna osob trzy, pan Jan Terlikowski z żoną y komornicą Anna osob trzy, pani Popławska Mateusowa wdowa z pasierzbem Wawrzyncem sama wtora, pan Stanisław Zgliczewski z żoną Zophią, syn Marcin w skole, pacholek Grzegorz, dziewczka Zophia osob pięć, pan Adam Popławski rzeczony Wrobl z żoną samo wtora, pan Jan Łukawski z żoną Anną, komornik pana Woyciecha Wyrzykowskiego samo wtora, pan Mikołay Wyrzykowski z żoną y dziewczka osob trzy, pan Augustin Głochowski z żoną Katarzyną y z synem Stanisławem osob trzy, pan Stanisław Wyrzykowski z żoną Katarzyną, komornica osob trzy, pan Jan Woyno z żoną y dziewczka Chwięda osob trzy, pan Tomasz Woyno z żoną y dziewczka Mary-

na osob trzy, pan Grzegorz Wyrzykowski z żoną y synek szobiesty osob trzy, pani Lenartowa Wychółkowska wdowa, tamże Woyciech Nowosielski z żoną osob trzy, pani Janowa Szankowska wdowa y corka Maryna osob dwie, pan Piotr Wyrzykowski z żoną y corka Jadwiga, syn Jan y Wychółkowska Jadwiga, tamże osob pięć, pan Paweł Popławski z żoną samo wtor, pan Stephan Szanikowski z żoną, dziewczka Katarzyna, parobek osob cztery, pan Walenti Sawicki sam ieden. Quod quidem connotationis regestrum supra ingrossatum in continenti personaliter comparentes nobiles Joannes Woyno et Andreas Popławski medio corporali iuramento in facie officii praesentis super veram et fidelem conscriptionem personarum in eadem villa Popławy commanentium comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvente.

Miasto Łosice katolików.

Jego mosé pan podstarosci Łosicki pan Terlikowski z małżanką swą, która w Terlikowie przy gospodarstwie swym zostaje w parafiey Sarnackiey, syn Simon w dziesięciu lat niedoiętych, pacholek Jakubowski, Dorotha Terlikowska wdowa gospodyni, pan Stephan Boryszowicz lentwoyt Łosicki z żoną Zuzanną dziewczka Maryna, parobek Mikita Rusin, pan Jan Wołowski z żoną, syn Jędrzey Dorotha dziewczka Katarzyna osob szesć, arędarz doroczny maiętnosci Łosickiey, młyna, winnicy, targowego etc. żyd Dawid z żoną Sarą, Hatka żydziuk, Fruma dziewczyna żydowska, dziewczka Katarzyna chrześciarka, przy tymże młynarz Jasko z siostrą Nastachą, rus oboie, osob osm, Adam Kramarz mieszczanin z żoną, corka Zophia, chłopiec Woytek, osob cztery. Paweł Krawiecz z żoną Katarzyną, dziewczka Anna piastunka mała, osob cztery, Wawrzyniecz Kowal z żoną, brat iego Stanisław młodzieniec, chłopiec Hryc Rusin, Symanova wdowa, Hryc Szyrka rusin, osob szesć, Bartosz Janusik z żoną y corka Elżbieta

osob trzy, Stanisław Janusik y Jan z żonami obu osob cztery, Stanisławowa Krypaska wdowa, corki iey Zophia y Marina, Kordulska baba komornica uboga osob cztery, Stephan w Ratuszu z żoną Maryną, corka Maryna osob trzy, Grzegorz Tkacz z żoną Dorohtą y dziewczka Dorota osob trzy, Stanisław Remiszewski z żoną osob dwie, Roslan Chryniuk z żoną, corek dwie Katarzyna y Maryna, dziewczka Barbara, chłopiec Tomko, osob szesć, Wawrzyniec Tkacz z żoną osob dwie, Matysz Choinski z żoną, syn Walenti osob trzy, Maryna Woznianka u zduna Iwana w komornym, Woyciech Cecko mieszczanin z żoną, osob dwie, Piotr Adamczuk z żoną y czeladnikiem rusinem zdun, osob trzy, Iwan Litwin zdun z żoną y czeladnik, brat iego Marcin u Iwana zduna robi rzemiosło, tam go patrzeć, osob trzy, Roslan Woytkowski z żoną corka Anna, syn Kryskozak osob cztery. Quod quidem regestrum connotationis verae personarum suprascriptarum in continenti personaliter comparentes famatus Stanislaus Janusik inhaerendo constitutioni Regni . . . novellae medio corporali iuramento in facie officij praesentis attestatus est Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvente.

Dwor.

We dworze pana Jakuba Konarzewskiego czeladz: pani Jadwiga Krzeckowska służy, dziewczek dwie Zophia y Katarzyna, Wawrzyniec Sobiczewski, parobek Krysko drugi parobek pastuch Jędrzey, osob szesć, komornici w chałupach ruś Jachim z żoną, syn Jakub, corka Paraska osob cztery, Misko Litwin z żoną osob dwie, Misko Masley z żoną y corką osob trzy, Kuryan z żoną osob dwie. Xiądz Stanisław Remiszewski commendarz na ten czas Łosicki mp.

Mias(to Łosica.)

Ad officium et acta praesentia . . .
. . . Mielnicensia personaliter venientes famati Stephanus Dziudz. . . consul

et Iwan Oliskowicz scabinus de oppido Łosice obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum rithus graeci in oppido Łosice commanentium, manu propria religiosorum patrum Valeriani Poray praesbiteri Mielnicensis et Joannis Nikitorowicz praesbiteri ecclesiae rithus graeci Łosicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Melnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Registr spisany osob w miasteczku Łosicach przez rewidowanie y popissanie prezbitera cerkwie świętey Przeczyskiej Łosickiey z dwiema rayczami. Naprzod Tymosz Pałosik z małżką, syn ieden, tam że matka żony iego z synami dwiema y z corką wszytkich osob w domu siedm, Sak Knisik z małżką y z synami dwiema osob cztery, Daniel Zieryk z małżką osob dwie, Hryc Dzindzik z małżką, dziewczka służebna, parobek y pastuch osob pięć, Chwiedko Ihnatik z małżką, dziewczka służebna y parobek osob cztery, (u Jana Janusika katolika) komornica, parobek, dziewczka służebna, osob trzy, Dolhoniska wdowa z synem w komornem mieszka osob dwie, Paszynka z małżką, syn ieden y corka iedna osob cztery, Iwan Chil z małżką osob dwie, u Grzegorza Gębika u ktorego służy religiey ruskiey parobek, tamże Iwan Kudela y Jarosziska komornica, sam z małżką wpisany w regestr xięży osob trzy, Iwan Łębko zięć z małżką, parobek y dziewczka służebna w domie osob cztery, Swiderski z małżką, parobek, dziewczka, pastuch y dziewczyna w domu osob szesć, Chilimon z siostrą y druga dziewczyna y komornica osob cztery, Jakub Skasko z małżką, tamże Hrycz Daczuk z małżką osob cztery, Iwan Krupka z żoną y z siostrą, komornik Kren, tamże Sklepczyna z corką osob szesć, Stephan Dzindzik z synem y z dwiema corkami osob cztery, Zakaryasz Koczynik z małżką, z dwiema synami y corką, dziewczka komornica osob siedm,

Naum Szewiz z małżką w domu osob dwie, Jędrzeiowa Lebeyczuczka wdowa z synem y z parobkiem z małżką, parobek, dziewczka służebna, komornica Boryszka y swagier Hrycz Szawczuk z siostrą swą osob siedm, Siemion Saczuk z małżką osob dwie, Andrzej Brzeczuk z małżką y komornik Sak Kobczyk z żoną osob cztery, Paweł Kaczabuk z małżką, z bratem y z siostrą osob cztery, Jędrzeiowa Kaczubiczka wdowa z synem osob dwie, Omielian Kuczuk z małżką, corka y parobek osob cztery, Hrycz Czarwuszik z małżką, tamże Stephan Murzyn z synem y drugi Piotr Czapnik w domu osob pięć, Chylimonicka wdowa, tamże komornik Bartosz y i drugi czapnik z siostrą osob cztery, Lechowa wdowa z synami dwiema, tamże Kuczorka z żoną osob pięć, Ichnat Olusyk z trzema synami y z corką iedną, w domu wszytkich osob pięć. Samuylowa wdowa z corką osob dwie, Kuczerzyna wdowa z corką y z synem osob trzy, Samoyło Łebkowicz komornik u Rosłana z małżką osob dwie, pan burmistrz Lewko z małżką, parobkow dwa y służebnych dwie osob szesć, Stephan Koszulewicz z małżką, komornica nazwana Nestorowa z synem y z corką, tamże brat samey Stephanowey na imie Wawrzyniec osob szesć, Dawid Szek z małżką y z synami dwiema pasierzbami y trzecia dziewczyna osob pięć, Łukasz Oleczuk z małżką, z synem y corką y brat iego Jakub osob pięć, u tegoż Łukasza komornik na imię Wasko Bierniczek z małżką osob dwie, pisarz miescki z małżką y z siostrą, tamże dziewczyna Jaroczanka osob cztery, wozny sługa imsci z żoną y z corką osob trzy, Bartosz Piesik z żoną, Iwan Skrzyz z zięciem y z corką osob pięć, Jan Sklarz z małżką y z synem, corką osob cztery, Chwiedko Omielianik z małżką y z chłopcem co służy osob trzy, Antoni Zaiuk z małżką y z matką osob trzy, Matysz Drzechera z małżką osob dwie, Paweł Swiszczewicz z małżką osob

dwie, Andrzej Jarzyszik z małżonką osob
 dwie, Iwan Jaryczek z żoną y z bratem
 y z siostrą z małżonką osob
 szesc, Iwan Zdun z małżonką
 szwagier z żoną y z siostrą osob szesc,
 Jędrzey kowal z małżonką, z czeladzi dwo-
 ie osob cztery, Iwan Kołodziej z synem
 osob dwie, Hawryło Miszuk z synem y
 komornica osob cztery, Lewko Prodyniecz
 z małżonką y z corką, tamże zięc z żoną
 osob pięc, w temże domu lozni ieden
 Husa, drugi Iwan Brzeczyk osob dwie,
 Chwiedko Łomizieżczoną y z corką osob trzy,
 Chwiedko Kusnierz z małżonką, tamże
 Tuptor z żoną y z corką osob pięc, Faley
 Tykanik z małżonką y z synami dwiema,
 tamże Danilak z żoną osob szesc, Hrycz
 Marczak w spitalnym domie z małżonką
 y z siostrą osob trzy, w temże domu Iwan
 Rogowiecz z małżonką y Hałasaluk z mał-
 żonką osob cztery, Supronowa wdowa z
 komornicą osob dwie, Saczaczka wdowa
 z corką osob dwie, Wasko komornik z
 małżonką y z komornicą osob trzy, Iwan
 Nikoforowicz praezbiter czerkwi Łosic-
 kiej mp. Z rozkazania pana y pasterza
 mego jasnie przewielebnego iegomsci xię-
 dza Jana Michała Pocieia, episkopa Wło-
 dzimierskiego y Brzeskiego, prototronie-
 go metropoliey Kiiowskiej y wszytkiej
 Rusi etc. etc. zwerifikowałem ten registr
 z miasteczka Łosic starostwa iegomosci
 pana Mlecza Mielnickiego y Łosickiego
 starosty, co dla lepszey wiary ręką się
 moją podpisuję. Pr. Walerian Poray praes-
 biter Mielnicki. Et in continenti supra-
 scripti offerentes registrum hocce conno-
 tationis verae personarum religionis grae-
 cae inhaerendo legibus et constitutioni-
 bus regni medio corporali juramento in
 facie officij praesentis prout est fideliter
 conscriptum nec quiequam celatum com-
 probaverunt et attestati sunt, Deo et San-
 cta Jesu Christi Passione ita ipsis adiu-
 vante.

Villae ad capitaneatum Łosicensem
 spectantes.

Wies Lebki.

Ad officium et acta praesentia capita-
 nealia castrensia Mielnicensia personaliter
 veniens religiosus Ioannes Praesbiter ec-
 clesiae Rithus graeci Prostinensis obtulit
 et reproduxit eidem officio praesenti re-
 gestrum connotationis personarum in vil-
 lis infraspecificatis ad capitaneatum Łosi-
 censem pertinentibus commanentium, ma-
 nu propria sui offerentis et venerabilis
 patris Valeriani Poray praesbiteri eccle-
 siae rithus graeci Mielnicensis et famati
 Stephani Boryszowicz notarii proventualis
 oppidi Łosice subscriptum ad inducendum
 et inscribendum in acta praesentia capi-
 tanealia castrensia Mielnicensia de tenore
 verborum ut sequitur eiusmodi:

Registr osady y gospodarzow z żo-
 nami z dzieczmi y z czeladzią y loznych
 osob spisany we wsiach do starostwa Ło-
 sického należących [in anno Domini 1662
 in iunio.

Lebki.

Chrycowa wdowa y niewiestka wdo-
 wa, przy niey corek dwie osob cztery,
 Chwiedko Raczuk z żoną y matką osob
 trzy, Bartosz Chroluk z żoną, dziewczka słu-
 żebna osob trzy, Jan Moskal z żoną y sy-
 now dwa osob cztery, Misko Nieczuk y cor-
 ka osob dwie, Jan Niedosiek, żona y syn
 osob trzy, Iwan Bartoszyk, żona, syn y
 dziewczka osob cztery, Timosz Josczyk, żo-
 na y matka osob trzy, Kuzma Josczyk
 y żona osob dwie, Jakim Josczyk, żona,
 corka i komornica osob cztery, Chwedko
 Denisik z bratem y zięc z żoną osob czte-
 ry, Olisiey Panasik z żoną osob dwie,
 Piotr Gałysz z żoną osob dwie, Misko Lu-
 cyk y zięc z żoną y niewiestka osob czte-
 ry, Michał Barthoszyk z żoną osob dwie,
 Prokop Denisik z żoną y syn osob trzy,
 Andrzej Jołtuszyk z żoną y curek dwie
 osob cztery, Iwan Jołchymik z żoną, sy-
 now dwa y zięc z żoną osob szesc, Ome-
 lian Chroluk, żona, syn y parobek osob

cztery, Wawrzyniec z żoną synów dwa y synowa, y corka wdowa osob szesc, Prokop z matką osob dwie, Poszelek, żona y corka osob trzy, Lech Sienczuk z żoną osob dwie, Chomina wdowa y z corką osob dwie.

Wies Szy

Iwan Talandziuk z żoną y dziewczka służebna osob trzy, Ichnat Niestorikow zięc z żoną, matką y corką osob cztery, Andruch Klimiuk z żoną, parobek y dziewczka osob cztery, Bartosz Iwanow zięc z żoną y Kalucki z żoną osob cztery, Osiey Słapiuk z żoną y braci dwóch y matka osob pięc, Marcin Talandziuk z żoną y chłopiecz y dziewczka osob cztery, Denis Słapiuk z żoną osob dwie, Andrzej Chy-ciuk z żoną, syn y matka osob cztery.

Wies Prochenki.

Omelianow Gelmakow brat y niewiasta osob dwie, Paweł Jakubik z żoną y synów dwa y corka osob pięc, Protas Pasczyk y syn z żoną y dziewczka służyła osob cztery, Chroł Pasczyk z żoną y synów trzy, y corka osob szesc, Dmiter Walasiuk z żoną osob dwie, Łukasz Korozowiecz z żoną y syn, osob trzy, Zien Koteszik z żoną y syn, corka y parobek osob pięc, Chryc Sidorik z żoną y Ilkowa żona osob trzy, Chwiedko Taratata, żona y dziewczka osob trzy, Łukasz Kuryanik y żona, parobek, dziewczka y matka osob pięc, Paskowa wdowa y corka osob dwie, Swiryd Koteszik z żoną osob dwie, Ostap Kaliszik z bratem Wawrzyncem y z żoną y komornica z corką osob pięc, Onaszko Kaliszik z żoną y synem, a brat iego Dorosz Kaliszik z żoną y syn osob szesc, Pilip Timoszyk z żoną osob dwie, Samu-yło z Sydłowki z żoną osob dwie, Kowalowa wdowa z synem y corką osob trzy, Sloszarz Jakub z żoną osob dwie, Olisiey Czubik z żoną y parobek y corka osob cztery, Iwan Worobik z żoną, Iwan Prochera z żoną y syn iego z żoną osob szesc, Dorosz Daczuk z żoną y syn iedem

osob trzy, Chrycz Sawczyk z żoną y matka y parobek osob cztery, Siemion Kaliszyk z żoną, brat iego y dziewczka osob cztery, Chwedko Timoszyk z żoną y syn iego z żoną osob cztery, Fraćko Jakubik z żoną, synów dwa y dziewczka dziewczka służyła osob trzy.

Wies Korczowka.

Zan Karluk z żoną osob dwie, Matochwiey Maleszyk z żoną, parobekow dwa, y dziewczek dwie osob szesc, Łukasz Burezyk y brat iego z żoną, a drugi młodzian, parobek, dziewczka, siostra y pastuch osob osm, Jasko Pietraszuk z żoną y parobek służyła osob trzy, Chroł Burezyk z żoną osob dwie, Jacko Kolodziuk z żoną osob dwie, Olizarowa żona, druga Roykowa żona osob dwie, Ostap Karluk z synem y corek dwie, osob cztery, Jołchim Daczuk z żoną y komornica osob trzy, Lewko Roik z żoną, Zachar Sawczyk z żoną osob cztery, Woytek Blizniuk z żoną y corka y syn z żoną osob pięc, Marcin Blizniuk z żoną y syn osob trzy, Iwanowa wdowa, Oniszko Koladka z żoną y syn y swiesć osob cztery, Łukaszowa Josczykowa y Michałowa Siemenkowa komornice obie, Jarosz Kuzmik z synem y swiesć osob trzy, Zachar Blizniuk z synem komorniki osob dwie, Kuryan Przystupa z żoną y corka osob trzy, Filian Siczyk z żoną osob dwie, Andrzej Lewoczuk z żoną y z curką osob trzy, Prokop Koladka z żoną y matka y parobek osob cztery, Demid Sarczuk z żoną y matką, brat y siostra osob pięc, Łukasz Przystupa z żoną y syn osob trzy, Chryc Dziabik y siostr dwie y dziewczka osob cztery, Szczesny Szut z żoną y corką osob trzy, Mikitowa żona komornika.

Wies Olszianka.

Iwan Timoszyk z synem komornicy oba, Stefan Timoszyk z żoną komornik osob dwie, Siemion Chlebyk z żoną y brat osob trzy, Samson Kosczyk z żoną y parobek osob trzy, Chryc Łukaszyk z żoną osob

dwie, Chawryło Olizaruk z żoną y brat osob trzy, Kiryłuk z żoną y siostra dziewczka osob trzy, Marcin Doroszuk z żoną y corka y pasierzbicą osob cztery, Klim Josczuk z żoną y z żoną y syn osob pięć, Jakim Borodulik z żoną y parobek osob trzy, Ilko Saczuk z siostra y z stryiem osob trzy. Iwan swieszczennik Prochęnski mp. Froska Sannin. Pana y pasterza mego iegomsci xiędza Jana Michała Pocięja episkopa Włodzimierskiego y Brzeskiego prototroniego metropoliey Kiiowskiey y wszytkiey Rusi etc. etc. ten rejestr weryfikowałem z parafiey Prochenskiey, do ktorego ręką się moją podpisuię Pr. Waleryan Poray praesbiter Mielnicki . . . mp. Stephanus Boryszewicz pisarz provent. Łosicki mp.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Kuzma Josczyk de Łebki, Martinus Palandziak de Srydlówka, Chroł Pasczyk de Prochenki, Ostap Karluk de Korczowka, Martinus Broszuk de villa Olszanka, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis verae personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento flexis genibus in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvente.

Parafia Chadinowska.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Stanislaus Krasnodebski, commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis infra ingrossatis parochiae ecclesiae Chadinoviensis subiectis, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur tali:

Regestrum villarum ad ecclesiam Hadinoviensem spectantium, tum etiam nomen et cognominum per me patrem Valentinum Krasnodebski, commendarium protunc ecclesiae Hadinoviensis descriptum.

Villa Hadinow.

Alexander Jozwik, uxor Catherina, filius Jacobus, inquilina Hedvigis, Petrus Denisik hortulanus, uxor Dorothea, filia Anna, inquilina Felicianna, Valentinus, uxor Zophia, mater uxoris Zophia, frater uxoris Joannes, pastor Stanislaus, nepos ex sorore Catherina, Jakubowa vidua, filius Petrus, famula Catherina Margaretha Skolimowska cum filia Dorothea Laurentius Marina, Gregorius Szymanik, uxor Anna. Circa quam porrectionem personaliter comparens laboriosus Alexander Jozwik, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis personarum medio corporali juramento in facie officii praesentis, prout est fideliter conscriptum, nec quidquam celatum, comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ipsis ita adiuvente.

Villa Dawidy.

Prima domus Iwan Maleczuk, żona Barbara, dziewczka Anna, Piotr Pytka 2-da domus Łukasz Zuczyk, żona Barbara, syn Choma, corka Maryna, druga corka Maruszka, dziewczka Maryna, 3-tia domus Marko Zuczyk, żona Marina, syn Omelian, corka Maryna, 4-ta domus Kirilo Saczyk, żona Zophia, dziewczka Oryszka, 5-ta domus, Chilko Saczuk wdowiecz, syn ieden Iwan z żoną Jacą, drugi syn Jasko, trzeci syn Polikarp, czwarty syn Jowa, corka Maryna, 6-ta domus Waszko Pawluczek, matka iego Anna, brat Ilko, drugi brat Eustachi, siostra iedna Marina, druga Maruszka—7-ma domus Wasko Jaroszik, żona Darka, dziewczka Kaska, 8-va domus Wasko Mie-

lescuk, żona Anna, corka Maryana y druga Maruszka, 9-na domus Siemion Kona-sik, żona Oryszka, matka Anna, Stephan brat iego, siostra Anna, 10-ma domus Marko Przystupa, żona Maryna, synow dwuch ieden Trochim, drugi Jakub, co-rek dwie Maryna y Barbara, 11 domus Marina wdowa Chomina, synow dwuch Lewko y Wasko, corka Anna, 12 domus Prokop Trocik, syn Paweł, corek dwie Zoska y Ewa, Polaska komornica, 13, do-mus Marcin Broczik, żona Oryszka, syn z żoną Maryną, corka Kulina, parobek De-nis, komornica Hapa, 14 domus Pawłowa wdowa imieniem Agnieszka, synow trzech ieden Waszko z żoną Anną, drugi mło-dzieniec imieniem Prokop, trzeci Pilip, 15, Misko Naumik, żona Chwiedia, syn Siemion, corek dwie Wierka, druga Na-stacha, 16 domus Iwan Troczyk, żona Nastacha, syn Prokop, 17 domus Panas Troczyk, żona Oximka, dziewczka Owda, Hawryło z żoną, komornik, 18 domus Si-mon Sienczuk, żona Maryna, 19 domus Sawa Lesnik, żona Marusza, syn Wasko z żoną Maryną. Personaliter Valentinus Stanislaus Krasno Quod quidem regestrum supra ingrossatum co-ram praesentibus capitanea-libus Mielnicensibus, comparens laboriosus Simon Sienczuk, inhaerendo legibus et con-stitutionibus regni, prout est fideliter con-scriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passio-nis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsi adiuvente.

Villa Szawły.

Nobilis Martinus Szawłowski, uxor Marianna, parens Zophia, nobilis Simon Szawłowski olim Leonardi filius, uxor Marianna, nutrix Zophia, famula Anna, nobilis Felix Szawłowski, uxor Marianna, filius Michael, famulus Parafin, inquilina Marianna Surachowa, nobilis Stanislaus Szawłowski cognomine Ciolek, uxor Ca-

therina, nobilis Joannes Szawłowski cog-nomine Wrobl, concubina Dorothea, inquilina Ursula Szawłowska, nobilis Jacobus Kamiński, concubina Marianna, pastor Joannes, nobilis Remigianus Szawłowski, uxor Elizabeth, filius Maximus, nobilis Albertus Skolimowski, uxor Zophia; fa-milia Laurentius Lipinski, Margaretha Szawłowska, nutrix Zophia, puella Catherina, textor Joannes protunc telam parans, Elizabeth Szawłowska relicta olim Valen-tini Szawłowski, filii: Joannes et Samuel, filiae: Anna, Zophia, Hedvigis, Catherina, Barbara, Catherina Szawłowska, relicta olim Stanislai Kowalik, filius Albertus, filiae Anna et Hedvigis, nobilis Sylvester Szawłowski, frater Casimirus, sorores: Anna vidua et Marianna, nobilis Joannes Szawłowski Kowalik, uxor Zuzanna, inquilina Marina, nobilis Adamus Pniewski, uxor Anna, filia Marianna, nobilis Stanislaus Szawłowski Szuswalek, uxor Catherina, nobilis Agnes Lipinska relicta olim Thomae Lipinski, gener ipsius Paulus Sosenski cum uxore sua Hedvigi, filius Stanislaus, filiae Marianna et Zophia, in-quilina Anna Szawłowska Ciryakowa, no-bilis Stanislaus Rzewuski, uxor Dorothea filiae: Margaretha, Marianna et Catherina.

Subditi domini subjudicis Mielnicensis.

Thomas Rucki, uxor Catherina, famu-lus Andreas, inquilina Anna, Stanislaus Niedzielak, uxor Marianna, Thomas Kresok, uxor Hedvigis, filius Stanislaus, filia Anna, in . . . Chybowski, Gregorius Niedzielak, uxor Anna filius Ma lia Eva, Gregorius Jadwidzak, uxor Hed-vigis, Gregorius Catherina, pa-rens Joannes, soror Hedvigis, inquilina Agnes Martinus Sadluk, uxor Marina, inquilinae eiusdem nobilis Anna Szawłowska relicta olim Stanislai Bogusik filius Bartholomaeus, filia Cristina 2-dum orphanos olim Joannis Bolesta, Anna 2-dum Marina, inquilinae eiusdem domini nobilis Hedvigis et Marina Chybowska.

Subditi domini notarii Mielnicensis.

Mathias Sadluk, uxor Chwiedia, filius Nicolaus, Albertus Sadluk, uxor Catharina, inquilina Marina. Aliorum subditi. Paulus Szast, uxor Cristina, filia Anna, inquilinae: Elizabeth et Marina domini Kamiński et nobilis Agnes Szawłowska Frącowna, Jacobus Mazur, uxor Zophia, filia Zophia, inquilina Zophia. Reverendi patris parochi Sadoviensis. Andreas Burozak, uxor Hedvigis, Laurentius Protasik ministerialis regni generalis, uxor Catharina, 2-dus inquilinus Simon cum uxore et cum matre domini Skolimowski. En in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Felix et Joannes Sawłowsky regestrum suprascriptum connotationis personarum in villa Szawły commanentium, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Villa Pietruszy.

Praedium domini subiudicis Mielnicensis. Generosus Laurentius Radlinski subiudex Mielnicensis, uxor Margaretha, filius Joannes, nepotes ex fratre: Jacobus, Catherina et Zophia; familia Jakubowski, Anna Wyczolkowska, Anna Chybowska, pastor Valerianus Tehorzewski, nobilis Mathaeus Pietruszewski, uxor Zuzanna, filiae Marianna Bilinska, Elizabeth, Catharina, famula Marcianna, subditus eiusdem Paulus Jartysak, sorores Agnes, Hedvighis, pastor Stanislaus, nobilis Martinus Moseicki, uxor Ursula: familia Joannes Zarzecki, famula Marina, pastor Mathias, nobilis Gabriel Pietruszewski, uxor Hedvigis, famu lkowski, famula Anna, pastor Joannes, subditus ei Filipek, uxor Marianna mater cum filia, nobilis Mat . . . kowski, uxor Constantia,

soror uxoris Dorothea, famula Pietraszewska, inquilinus eiusdem Jacobus Swistun, uxor Anna, soror Elizabeth, nobilis Adamus Pietruszewski, uxor Marcianna, filia Constantia, 2-da Marcianna, famulus Laurentius Lepkowski, Agnes Pietraszewska, nobilis Anna Nagorska relicta olim Stanislai Nagorski, inquilinus Lucas Głuchowski, uxor Cristina, filius Gregorius, filiae: Marianna, Catharina, nobilis Zuzanna Suchodolska relicta olim Mathaei Pietruszewski, nepos ex filia, Nicolaus Podolski, nepos ex sorore Catharina Kamińska, pastor Mathias, occator Lipinski, famula Anna Rzewuska. Sibditi eiusdem: Iwan cum uxore et filio, 2-dus Laurentius cum inquilina Trocowa, cum filia, inquilina eiusdem Stephanowa vidua cum filio Michaele, nobilis Zophia Ubyszowa relicta olim Felicis Ubysz, famulus Mathaeas Wyczolkowski, inquilina Barbara Biernacka, subditus domini subiudicis Mielnicensis Lucas cum uxore Zophia et filia Marianna, inquilinae eiusdem Hedvigis et Zophia.

Circa quam porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Adamus et Mathaeus Pietruszewscy regestrum supraingrossatum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam in hac villa celatum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Villa Radlnia.

Generosus dominus Melchior Radlinski, notarius castrensis Mielnicensis, factor domi eius nobilis Nicolaus Radzikowski, familia nobilis Elizabeth Radzikowska famulus Nicolaus, puer Bartholomeus Skolimowski, pastor Mathaeus, nobilis Albertus Bolesta, uxor Anna, famula tus Ługowski, uxor Zophia, inquilina Anna, nobilis

Petrus Radlinski Kot, uxor Elizabeth . . .
. . . us Radlinski, uxor Anna, filius
Tomas, inquilina Elizabeth . . .
rianna Radlinska relicta olim Clementis
Radlinski, famula Theodora. Subditi do-
mini notarii. Martinus, uxor Hedvigis, filii
Kuzma et Ilko, Antonius, uxor Marianna,
ancilla Paraska, Joannes Głowniak, uxor
Zophia, filius Paulus, Naum, uxor Chwie-
dia, filius Joannes, filiae Anastasia, Ma-
rian, Chwiedia, Iwan, uxor Marina, puella
Catharina. Subditus nobilis Alberti Bole-
sta Panas, uxor Anna, inquilina Marina
cum filia Hedvigi, pastor aliquot nobilium
Valentinus, inquilinus nobilis Jacobi Bo-
lesta Ilko, uxor eius Eva, inquilina Ma-
ruszka. Ibidem manet filius nobilis Jacobi
Albertus scholam frequentans.

Villa Wyczółki.

Nobilis Anna Wyczółkowska relicta
olim Pauli Zagrobik, filius Bartholomaeus,
filia Maryna, nobilis Jacobus Wyczółkow-
ski Zagrobik, uxor Marianna, frater Ma-
thaeus, nobilis Felix Wyrzykowski, uxor
Catherina, filia Anna, famula Marina Ter-
likowska, nobilis Joannes Wyczółkowski
Żołnierczyk, uxor Marina. In eadem domo
manet nobilis Catharina Ostrowska, filius
Jacobus, filia Anna, nobilis Mathias Szan-
kowski Skura, uxor Marina, famula Zo-
phia, nobilis Martinus Wyczółkowski Mi-
chaluk, uxor Hedvigis, filius Stanislaus,
nobilis Bartholomaeus Wyczółkowski Gry-
czennik, uxor Elizabeth, filius Martinus,
filia Catherina, nobilis Paulus Szankowski,
uxor Marina, filia Catherina, inquilina
Anna Narzynska, relicta olim Joannis
Narzynski cum filia Ursula, nobilis An-
dreas Sendyk, uxor Helizabeth, filius Si-
mon, nobilis Jacobus Wyczółkowski Mar-
czuk, uxor Apolonia, soror ipsius Zophia,
nobilis Adamus Wyczółkowski Bielsezak,
uxor Dorothea, filius Albertus, nobilis Si-
mon Wyczółkowski Podawczyk, uxor
Agnes, mater Eva, nobilis Elizabeth Wy-
czółkowska, relicta olim Pauli, filii Alber-
tus, Paulus, Joannes, famula Dorothea,

nobilis Bartholomaeus Wyczółkowski Mas-
lak, uxor Elizabeth, famula Marina, nobi-
lis Petrus Wyczółkowski Guzek, uxor
Anna, nobilis Nicolaus Wyczółkowski Mru-
czyk, uxor Anna, nobilis Mathias Wyczół-
kowski Zapłomiak, uxor Hedvigis, soror
Marianna, nobilis Zophia Nowosielska, fi-
lius Bartholomaeus, nobilis Zophia Szaw-
kowska, relicta olim Danielis, filiae Hed-
vigis, Anna, nobilis Christopherus Wy-
czółkowski Zapłomiak, uxor Cristina, ma-
ter Anna cum filia Zophia, nobilis Jaco-
bus Kolanski, uxor Hedvigis, famula Ma-
rina, molitor Josephus, uxor Zophia, soror
Marina, puer Bartholomaeus, inquilina
. . . , Łapinska, pastor totius vil-
lae Nicolaus.

Circa quam . . . coram eodem
officio et actis praesentibus capitanealibus
castrensibus Mielnicensibus personaliter
stans nobilis Felix Wyrzykowski regestrum
supra ing . . . est fideliter conscrip-
tum nec quidquam celatum, modo corpo-
rali juramento ad imaginem Crucifixi na-
facie officii comprobavit, Deo et sancti
Jesu Christi passione ita ipsi adiuvente.

Villa Bolesty.

Nobilis Martinus Wyczółkowski, uxor
Hedvigis, soror uxoris Helizabeth, nobilis
Albertus Szawłowski, uxor Anna, nobilis
Bartholomaeus Bolesta, uxor Anna, soror
uxoris Anna, familia Stanislaus et Alber-
tus Pogonowscy, Jacobus Narzynski, famu-
lae Marina et Barbara, nobilis Zophia
Przedwieszka relicta olim Gregorii, filii:
Joannes et Augustinus, filia Marianna,
nobilis Andreas Gnilka, uxor Agnes, fra-
ter eius Stanislaus, soror patruelis Agnes
nobilis Mathias Sedko, uxor Marianna, fi-
lia Helena, nobilis Gregorius Bolesta Sed-
ko, uxor Elizabeth, filii Simon, Martinus,
Agnes, nobilis Christopherus Bolesta
Kpiaczyk, uxor Marianna, parens uxoris
nobilis Albertus Wysokinski, famula Anna,
nobilis Marianna Kurzynska, relicta olim
Andreae Kurzynski, nobilis Lucas Bolesta,
uxor Hedvigis, filii: Mathias et Albertus,

famulus Wyczółkowski, nobilis Felicianna, relicta olim Mathiae Bolesta Gniłka, nobilis Agnes, relicta olim Alberti Wyczółkowski, filia Marina, nobilis Domanska, filia Catarina, nobilis Joannes Bolesta burgrabi Mielnicki, pastor aliquot nobilium Casimirus, subditus domini subiudicis Mielnicensis, Joannes Gut cum uxore.

Villa Szankowo.

Generosus Joannes Tarkowski, famulus Simon Kopezewski cum uxore Constantia et puella Anna, famula Pawłowa vidua et pastor nobilis Joannes Szawłowski, uxor Zophia, frater uxoris Albertus Szankowski, nobilis Paulus Szankowski Adamik, uxor Dorothea, filius Stanislaus, filiae Anna et Zophia, nobilis Stanislaus Szankowski Skaza, uxor Barbara, nobilis Albertus Domanski, uxor Marianna, filia Dorothea, inquilina Zophia Szankowska Polisikowna, nobilis Elizabeth Pogonowska, filia Marianna, nobilis Albertus Biernacki, uxor Elizabeth, soror Catarina Krynska, ancilla Agnes, puer Krynski, nobilis Daniel Szankowski, uxor Marianna, filius Jacobus, filiae Marianna et Dorothea, ancilla Zophia, nobilis Math . . . uxor Zophia, filius Mathaeus, nobilis Bartholomaeus S. . . . filius Baltazar, nobilis Catharina Szankowska Polisikowa, filius . . . Hedvigis, Marianna, Zophia, nobilis Albertus Radlinski, uxor Ma . . . Adamus, 2-dus frater patruelis Laurentius, familia Gregorius, Chwiedzia, pastor Martianus Szankowski, inquilini, Catarina, nobilis Jozephus Rozwadowska uxor Darothea, filius Stanislaus, nobilis Martinus Rozwadowski Rzewuski, uxor Hedvigis, nobilis Albertus Gątecki, uxor Anna, filius Laurentius, filiae: Dorothea, Marianna, Zophia; nobilis Anna Szankowska relicta olim Thomae; nobilis Stanislaus Gątecki, uxor Zophia, filia Elizabeth; nobilis Zophia Rzewuska filius Gregorius. Subditi domini Tarkowski. Woyciech Slo- maik, uxor Anna, filius Bartholomaeus, inquilina Anna, famula Anna, Simon, uxor

Zophia, soror uxoris Marianna, Martinus Duda, uxor Hedvigis, filia Anna, Joannes Litvin, uxor Appolonia, Petrus, uxor Apolonia, filiae Marianna et Catherina, inquilinae eiusdem domini Tymoszowa, 2-da Oryszka.

Aula domini Kuczewski, tenutarii Mostow.

Generosus Stephanus Kuczewski, uxor Zophia Sosnowska, filius Joannes, filiae: Anna, Elizabeth, Victoria; familia Francis- cus Stołeczynski, Joannes Miłkowski, auri- ga Paulus, Anna Kraskuska, Anna Pietru- zewska, Helena Szczepanowna.

Praedium magnifici Capitanei Mielni- censis in Prohenki.

Factor Sawicki, puer et pastor.

Villa Krawce.

Bartholomaeus Nurzynski, uxor Doro- thea, filii: Paulus, Andreas, Joannes, Mat- haeus, filia Catharina, ancilla Hapa, Jaco- bus Dębski, uxor Agnes, filii Mathias cum uxore Barbara, filia Anna, filii Al- bertus, Stanislaus, Gregorius, Joannes, fa- mula Margaretha, Simon Steligowski, uxor Hedvigis, filius Thomas, filia Marina, gener Bartholomaei Nurzynski Simon, uxor Anna, mater Agnes, soror Dorothea.

Registrum spiszanego dworu im. pana Czosnowskiego w Kopeach.

Jegom. pan Władisław Czosnowski, ieymose pani Zophia Czosnowska, ieymose panna Helena Drewnowska. Familia pan Stanisław Dębowski, pan Piotr Wilczyński . . . Jarczewski, Thomas Lipski, Ma- ryanna Korybska, Małgorzata Terlikowska, Marianna Szankowska, Jadwiga dziewczyna. Personaliter Valentinus Stanislaus Krasnobębski commendarius Hadino- viensis.

Parafia Niemoyska Nowosiel.

Ad officium et acta praesentia capita- nalia castrensia Mielnicensia personali- ter venientes nobiles Andreas Pioro et Al- bertus Nowosielski obtulerunt et reproduce- runt eidem officio praesenti regestrum

infrascriptum connotationis personarum in villa Nowosielecz commanentium, manu propria admodum reverendi domini patris Joannis Ulatowski, decani Łosicensis, plebani Niemoyscensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Wies Nowosielecz.

Jegomsć pan Stephan Nowosielski komornik ziemski Mielnicki, ieymosc pani Maryanna Nowosielska żona, służy y czeladz domowa: Woyciech Kulikowski, Piotr Łonczaczek, Simon bronowłok, Stanisław Zaleski pastuch, Twarowska mamka, Katarzyna Pulikowska służebnica. Poddani iegomosci—Stanisław Grawacki, żona iego baba stara y niewidząca, Oxinia służebnica, Piotr Babaczyk, Helżbieta żona iego, Andrzej Iwanczuk, Anna żona iego, Iwan dziad stary o zebrany chlebie, slachetny pan Andrzej Pioro, Jadwiga żona iego, syn Simon y Jakub, Anna corka, Zusan-na druga corka, Maryna komornica y Piotr, syn trzeci pana Andrzeia Piotra, slachetny pan Marcin Borkowski, Krystyna żona iego, Alexander syn, a Anna corka, Troc parobek, Anna Lipinska komornica, pani Krystyna Piorowa wdowa, pan Nowosielski, Zophia żona iego Jan Raczynski parobek, slachetny pan Stanisław Nowosielski, Katarzyna żona, Maryna matka iego, Stefan parobek, Małgorzata służebnica, pan Woyciech Nowosielski, Dorotha żona, Wawrzyniec parobek, Helżbieta służebnica, pani Woyciechowa Nowosielska wdowa, pan Sebastian Nowosielski Jakub, Anna corka, Ewa służebnica, pan Marechel Kobylenski, Zophia żona, Anna Kobylenska, Wawrzyniec Chybowski komornik, pani Katarzyna Skwierczynska, Grzegorz syn iey, Zophia corka, Woyciech Kalicki, Małgorzata żona, Stanisław Chybowski, Helena żona, Woyciech Nowosielski Łonczak, Anna żona, Maryna corka, Dorotha Lipinska, Jan Nowosielski w komornym mieszka, Jadwiga

Trasiehowa, Elżbieta corka, Anna Chybowska w komornym. Ci wszyscy bez sprzeżaiu, ziemie kopia y non constat czy na włoce siedzą, z ktorych iedni pole, drudzi tylko ogrody trzymaia, iedni w domach swych, drudzi w komornym mieszkaia, pastuszy co bydło pasą u pp. Nowosielskich pierwszemu Jan, drugiemu Kondrat, quod quidem regestrum suprascriptum etc. juramento corporali attestati sunt.

Wies Zakrze.

Jegomosc pan Jan Sawicki skarbnik Podlaski, iegomosc pan Stanisław Sawicki syn, służy y czeladz domowe. Maryanna Kudelska gospodini, Zophia służebnica, Jan Mocułski, Ioachym Skwierczynski, służy Jan Nowosiecki woznica, Marcin chłopiec do posługi; Jadwiga stara pani, Katarzyna służebnica kuchenna, Piotr do bydła pasterz. Poddani: Jan, Jakubik, Maryna żona iego, Jadwiga corka, Kazimierz parobek, Maciey Kot, Anna żona, Grzegorz syn, Jan Upko lesnik, Zophia żona, corek dwie Anna y Maryna, Jakub Spaczuk, Helżbieta żona, Simon Sieszak, Anna żona, Piotr syn Małgorzata corka y Katarzyna, Maryna komornica, Matheusz Książczak, Ewa żona, Katarzyna matka iego, Simon Spaczuk, Maryna żona, Jan syn, Łukasz parobek, Barbara służebnica, Jan Jakubik, Barbara żona, Maciey syn, Polona służebnica, Krzystoph Kondracik, Maryna żona, Iędrzey syn, Anna matka, Anna służebnica, Jakub parobek, Jakub pasterz do bydła, Mikołay Łyszowezik, Kulina żona, Jan Wolczuk, Dorotha żona, Woyciech Sikorski, Maryna żona, Jakub parobek, Maryna służebnica, Paweł Timoszuk, Merencianna żona, Krystyna komornica, Iwanowa wdowa Dorotha wdowa jałmużną się bawi, synow dwa, Mrockowa komornica, Jan Jakoszka, żona Jadwiga, syn Grzegorz.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter com-

parentes laboriosi Simon Spaczek et Joannes Jakubik, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis personarum in villa Zakrze commanentium, prout est fideliter conscriptum, nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi Passione ita ipsis adiuvente.

Wies Zawadki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Iwan Szawula et Wieremko Daczak de Zorawlowka obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum in villis Zawadki, Mielnik et Zorawlowka commanentium, possessioni generosi Stanislai Pienkowski subiectorum, tum et in aula eiusdem generosi Pienkowski existentium, manu propria admodum reverendi domini patris Joannis Ulatowski, plebani Niemoyscensis, decani Łosicensis ac generosi Stanislai Pienkowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Regestr spiszanja osob oboiey plei do pogłownego według uchwały seymowej w roku 1662 należących z dobr y majątnosci iegomosci pana Stanisława Pienkowskiego. Naprzod poddani ze wsi Zawadki: Kuryan Kopczyk, żona, dziewczka, Supruniak, żona y dziewczka, Ilko Koszuczyk, żona, syn Maciey, Charytonik Grez Kalisik, żona, synow, dwa, Maciey Kalisik, żona, Walko Szymanik siostra iego, Timosz Mieczuk, żona, Piotr Lechnik, żona, dziewczka. Poddani ze wsi Mielnik: Pannas Kupik z żoną, Grzebienczuk brat y dziewczka, Andrzej Sielieczuk, żona, syn, parobek, dziewczka, Kondrat Tereszuk y siostra, Jacko Dziebik, żona, synow dwoch, Fiedor Kinczuk, żona, parobek, dziewczka y pastuch. Dwor iegomsci pana Pienkowskiego. Naprzod iegomsc pan Stanisław Pien-

kowski, małzonka iegomsci, panny siostry dwie, czeladz plebeia, Dąbrowski, chłopiec, woznica, gospodini, dziewczka, pastuch osob wszystkich we dworze dziesięć Ilko Sayniuk, żona, . . . dziewczka, pastuch, Iwan Szawula y żona, Matusz B dziewczka, Wieremko Daczuk y żona, Iwan Pieszuk, żona, matka, parobkow dwoch, Siemko Koneuczyk, żona, synow dwoch, parobkow dwoch, Dmitr Kasianczyk y żona, Marcin Roiak, żona y parobkow dwoch, Fiedor Sayniuk, braci dwoch, dziewczka, Hryc Sayniuk, żona, brat y parobek, Taras Sieczuk, żona, Iwan Beczuk, żona, dziewczka, Kondrat Kanieczuk y brat iego, Philip Beczuk, żona, dziewczka, Fiedor Wasilik, żona, synow dwoch, dziewczka. Ioannes Ulatowski plebanus Niemoyscensis, decanus Łosicensis m. p. Stanisław Pienkowski. m. p.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus suprascripti offerentes personaliter comparentes inhaerendo legibus et constitutioni regni novellae regestrum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam in villis suprascriptis celatum, medio corporali juramento ad imaginem crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvente.

Ostromęczyn, Chłopkow, Kisielow.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Harasim Gieleta de Ostromęczyn et Stanislaus Magdziuk de Kisielow subditi obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villis Ostromęczyn, Chłopkow et Kisielow, possessioni illustris et magnifici Jacobi Krasowski, castellani Podlachiae subiectis commanentium, manu propria eiusdem domini et admodum reverendi domini partis Joannis Załęski, praepositi Łosicensis, commendarii pro-

tunc ecclesiae Gorensis et religiosi Pauli Sosnowski, praesbiteri ecclesiae, Ostromejensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Regiestr chłopow Ostromejczkich y Kisielowskich, ktorzy według opisu prawa pospolitego do zapłaczenia pogłownego należą spisany die vigesima nona Junij anno 1662. Naprzod we wsi Ostromejczy nie Tymosz Szopa gospodarz, pasierb, chłopiec, gospodini osob cztery, Komecz gospodarz, syn y żona osob trzy, także komornic dwie, Kondrat, żona y dziewczka osob trzy, Hruska żona y syn osob trzy, Wasko Zadomik y żona komorą mieszkaią osob dwie, Chwiedia komornica, Głowacki z żoną osob trzy, Luba komornica, Iwan owczarz gospodarz, żona, synow dwoch y corka osob trzy, Michał Pawluczyk, żona, synow dwoch y corka osob pięć, Wasko Pawluczyk gospodarz, żona, parobek y dziewczka osob cztery, Metenka gospodarz, żona y corek dwie osob cztery, Gierelka wdowa sama iedna Chwiedka Gołąb z żoną Omelian Chomik, żona y parobek osob trzy, żona y Zienicha komornica, Łuczka gospodarz, żona, syn y dziewczka samoczwart, Jarosz gospodarz z żoną samowtor, Misko Stolarczyk gospodarz, żona, dziewczka samotrzec, Samuyło Antonik gospodarz, żona, braciey dwoch, matka, siostra, Iwan Galan żona y matka komorą mieszkaią, nie nie sieią, samotrzec, Konon z bratem, matka y dziewczka samoczwart, Klim Ontonik gospodarz, żona y dziewczka samotrzec, Walko Chomik gospodarz, żona, parobkow dwa, chłopiec y dziewczka samosost, Liminicha ogrodnica y syn samowtor, Parafin gospodarz, żona, syn, corka samoczwart, Plebanik sierota z żoną samowtor, Krzysz gospodarz, żona, matka, samotrzecz, Kornisz gospodarz, żona, syn, dziewczka samoczwart, Tereczycha wdowa z corką komorą mieszkaią samowtor, Bartosz Zdan z żoną y dziewczką sa-

motrzec, Stefan Mielnik gospodarz y żoną, zięc z żoną y corką samopięt, Bondar stary sam z żoną y dziewczką samotrzec. We wsi Chłopkowie Nazaruk z żoną lozny samowtor, Wasko Zuk, żona, siostra, samotrzec, Bakalo gospodarz, żona, zięc z żoną y corka samopięt, Tymosz Dudka z żoną y dziewczka samotrzec, Bobelo gospodarz, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Iwan Gielita gospodarz, żona, syn, dziewczka samoczwart, Chwedor gospodarz, żona y siostra samey samotrzec, Dmiter Zuk z żoną samowtor, Harasim Gieleta z żoną samowtor, Naumik Srożec ogrodnik, żona, brat samotrzec, Halonka ogrodnik z żoną samowtor, Bieduk Siemion gospodarz, matka, brat samotrzec, Miskowa z synami dwiema samotrzec, Chwieziha wdowa ogrodnica z corką samowtor, Daniło, żona, syn dziewczka samoczwart, u swieszczennika Ostromeckiego dziewczka parobek, pastuch samotrzec.

Wies Kisielow.

Fegiel, żona, brat, matka samoczwart, tegoż siostra komorą piątą, Karpiuk gospodarz, żona, parobek samotrzec, Pluta z żoną y parobek samotrzec, Hołub z żoną samowtor, Strocza wdowa y dziewczek dwie, samotrzec, Hawryło Sirzelka gospodarz z z żoną y dziewczka samotrzec Hryc Ciesla z żoną samowtor, Misko Wołoszyk gospodarz, żona, synow dwa, czorka samopięt, u tegoż gospodarza komornica szosta, Mic z żoną samowtor, Muzyło gospodarz, żona, dziewczka samotrzec, Janczyha komornica y Maczkowa druga, Tymosz z żoną komorą mieszkaią samowtor, Magdziuk gospodarz z żoną, syn z żoną, młodziecow dwoch, dziewczek trzy, osob w domu dziewięć, Malec gospodarz, matka, siostra samotrzec, Philip gospodarz synow trzy, dziewczek trzy, osob siedm, Jakub Kraszowski Kastell. Podlaski mp.
. Xiądz Jan Zaleski proboszcz
Paweł Sosnowski prezbiter czerkwie Ost-

romęskiej ręką swą. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus suprascripti offerentes personaliter comparentes regestrum suprascriptum connotationis personarum medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi, prout est veraciter conscriptum, nec quidquam celatum, comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Parafia cerkwi Chotyckiej do Łosic należyta.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Manuel Olifrowicz, praezbiter ecclesiae rithus graeci Choticensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis inferius ingrossatum, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum, tum generosi Pauli Kochowski, notarii Woznicensis itidem subscriptum ad induendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, ut sequitur, tali:

Wieś Choticze.

Naprzod dwor. Pan Paweł Kochowski z panią swoją, czeladzi dwoje, Frac y mamka samoczwart, Jakub Żukowski sługa Woyciech myśliwiecz, Wasil kozak, Nestor myśliwicz, piekarz Iwan z corkami dwiema, y z synami dwiema samopięt, Jakuszowa z synem samowtor, Stecowa Kowalowa sama iedna, Usia Hrycowa samowtor, Kuryanowa Koticha z corką samowtor, Smalowa Iwanowa z corką samowtor, Jachimowa z Secheniową samowtor, Tymosz Oniszczuk z żoną samowtor, Michal Kasutik z siostrą samowtor. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus laboriosi Samuel Mazar et Tymos Oliszczuk personaliter comparentes inhaerendo constitutioni regni regestrum suprascriptum, prout est fideliter conscrip-

tum, nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante,

Wieś Swinarow.

Wasko Gumieńczuk, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Hryc Łachun z żoną samowtor, Kornilo Łysik, żona, brat, parobek, dziewczka samopięt, Kondrat Małofij, żona, synow trzy, synowa y czorka osob siedm, Makar Troczuk z żoną y parobek osob trzy, Olisiey Liszczuk, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Onton Liszczuk piwowar, żona, syn, corka, parobek, dziewczka samoszost, Stefan Marcinik, żona, synow dwa y czorka osob pięć. Dom pana Konstantego slachecki w Swinarowie. Pan Remian Konstanti, rodzicielka, żona, dziewczka, parobkow dwa, trzeci chłopiec osob siedm, tamże Jakub Kołodziej w komornym mieszka z żoną y z corką samotrzec, Danilo Muraczyk z żoną samowtor, Mikolay Starczuk z żoną samowtor, Fedor Ondroszyk z żoną y dziewczką samotrzec, Iwan Mateczuk z żoną, syn, corka samoczwart, Olisiey Zacharczuk, rodzicielka, corek dwie samoczwart, Jakim Małofik z żoną samowtor, Wołosz Paszyczuk, syn y corka, parobek samoczwart, Paweł Rozłaniuk, rodzicielka, bratow trzy osob pięć Wasko Hulik, żona y rodzicielka samotrzec, Jasko Pasziniuk, żona y dziewczka samotrzec, Piotr Kasporzik, żona, bratow dwa y bratowa osob pięć, Mikolay Onaczko kucharz, Harasim piwniczny, Tymosz piwowar osob dziewięć. Poddani: Masleyk Siemion, brat, parobek, dziewczka samoczwart, Iwan Parafinik, rodzicielka, bratow dwa y dziewczka samopięt, Philip Jaczkowicz, żona, syn, czorka samoczwart, Hryc Porada z żoną samowtor, Iwan Surma, synow dwa, synowa synowiecz, corek dwie, parobek osob siedm, Panas Misiuk y żona, brat y dziewczka osob pięć, Hryc Polayko, żona, synow dwa, corek dwie osob pięć, Jarosz Pituch z żoną sa-

mowtor, Makar Szawul z żoną samowtor, Samuel Mazur, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Jędrzey Kudela, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Kunach Kudela, żona, parobek samotrzeć, Stec Polayko, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Tymosz Sołtyszka, żona, brat samotrzeć, Oniszko Holik, żona, dziewczka, syn samoczwart, Waszko Frączuk, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Mikołay Ostapik, żona, dziewczka samotrzeć, Więczko Oliszczuk, żona, syn, czorka samoczwart, Tymosz Oliszczuk, żona, syn, dziewczka samoczwart, Piotr parobek y dziewczka samotrzeć, Kalisz Kuchta sam ieden, Chwedor Sawul, żona, synow dwoch y corka samopięt, Tymosz Szupilo, żona y syn samotrzeć, Mikołay Bilczuk z dziewczką samowtor, Chwedor Mateczuk, żona, synow dwa y dziewczka samopięt

brat, dziewczka, parobek samopięt, Iwan Jaehimik, siostra, brat samotrzeć, Jakim Dziubik, rodziciołka, siostr trzy y parobek samoszost, Stefan Kralka z żoną samowtor, Gregier z żoną samowtor, Melian Swirydziuk, żona, parobek samotrzeć, Zeszun Mochnik, żona, zięć z żoną, parobek, dziewczka samoszost, Kuryanowa Straskowa y corek dwie, syn, samoczwart.

Ogrodniki komorniki: Matiy Mateczuk z żoną samowtor, Iwanowa Dukowa z matką y siostrą samotrzeć, Weremi Troczuk sam ieden, Maximicha z synem samowtor, Prokopicha z corkami dwiema samotrzeć, Szupilo Seko z corką samowtor, Ichnat Bilczuk z żoną y dziewczką samotrzeć, Iwan Patrzik z żoną y z corką samotrzeć, Marina Koziratka sama iedna, Waszkowa Budyczka Muraczyk, rodziciołka y bratow dwa osob cztery, Kurian Muraczyk, rodziciołka, brat samotrzeć, Iwan Muraczyk z żoną y corką samotrzeć, Iwan Wasiuczyk sam ieden, Stefan Kobec, żona, corka, syn, samoczwart, Dalimon Sieczuk y żona samowtor, Ustin Czolżik, żona, syn, parobek, dziewczka Samopięt, Borys Palikop, żona y syn samotrzeć, Siemion Lisik z żoną samowtor, Hawryło kowal z żoną y corką sa-

motrzec. Ogrodniki, komorniki, ubostwo: Iwan Kuczera żona y czorka samotrzeć, Siemion Kozolupik z siostrą samowtor, Iwan Josko z żoną samowtor, Trochim Marciniak z żoną samowtor, Maxim Marczuk z żoną samowtor, Mikołay Troczuk z żoną samowtor, Iwan Sayko z żoną samowtor, Paszinik Iwan, żona, syn samotrzeć, Iwan Kasporzik z corką samowtor, Parafin Troczuk z żoną samowtor, Iwan Galaszik z żoną samowtor, Jędrzey Starczuk, żona, brat samotrzeć, Jakimowa Wocia, synow dwa y corka osob cztery, Iwanowa Barbara, Hasia Zulanka osob dwie, Stepanicha Czabanowa sama iedna. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Kunasiek et Omelian Lasczuk, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum connotationis supra ingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Wozniki folwark.

Naprzod gospodinia woznicka, dziewczka do posług, owcarz Jędrzey, żona iego y corka, syn, drugi Jakub owcarz, trzeci pastuch Siemion y chłopiec Marcin osob dziewięć, Wołosz młynarz woznicki, żona y parobkow dwa osob cztery.

Wies Czuchleby.

Jacko Paluszik, żona, corka, parobek osob cztery, Jędrzey Martyn, żona y dziewczka samotrzeć, Piotrowa z matką samowtor, Stepan Hryczuk z żoną samowtor, Olisiey Turyk, żona, corka, parobek, dziewczka osob pięć, Hryc Ichnatuk, żona, rodziciołka, bratow dwa osob pięć, Pawel Wolasik z żoną samowtor, Siemionowa. . . . samowtor, Demian Hryeuk z żoną y parobkiem samotrzeć,

Wasko Ondrzyk z żoną y dziewczką samotrzec, Simko Zartyszik żona y synow dwa osob cztery, Maxim Jackowik, żona, parobek, dziewczka, osob cztery, Iwan Szelpuk z żoną samotrzec, Martyn Krawczuk z żoną y parobkiem samotrzec, Weremiy Krawczuk, żona, syn, parobek osob cztery, Makar Seyczuk, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Olisicy Hieczka, żona, syn, parobek, dziewczka, osob pięć, Doroszowa Melacha, synow dwa y corek dwie osob pięć, Martin Paluszik z żoną samowtor, Jendrzey Paluszik z żoną samowtor, Martyn Papczyk, syn, corka osob trzy, Maxim Meszkowski, żona, synow cztery y synowa osob siedm, Kołczyńska Pawłowa z corką y parobkiem samotrzec, Chwedor Jędrzyk, żona y dziewczka osob trzy, Chwedor Brusczyk, synow dwa y dziewczka osob cztery, Piotr Bihunik z żoną y synem samotrzec, Kondrat Reszotczyk z żoną samowtor, Siemion Gula z żoną y dziewczką samotrzec, Iwan Omelianczuk, rodzicielka, parobek, siostra osob cztery, Ichnat Steczuk, żona y syn osob trzy, Jendrzey Kowal y żona y syn osob trzy, Iwan Cholewa z żoną samowtor, Piotr Kornilik, żona, synow dwa osob cztery, Kornilo Gumienczyk, żona, dziewczka parobek osob cztery, Makar Doboszik żona, syn, corka osob cztery, Olisicy Doboszik, żona, corka osob trzy, Iwanowa Owezarczowa z siostrą samowtor, Juchnikowa Nazarka z siostrą samowtor. Ogrodniki, komornice, ubostwo. Hryc Wołosz z żoną corką samotrzec, Onac żołnierz z żoną samowtor, Mazurka Juchwienia sama iedna, Panaszowa Maruszka z corką samowtor, Kondrat Zdun z żoną samowtor, Oxinticha Teodora sama iedna, Natik Pawiel sam ieden, Piotr Soloniczuk z siostrą samowtor, Teodora żona pastuchowa sama iedna, Hawryłowa Maryna z synem samowtor, Katerina Demianowa, Kolbaszicha Marina, syn, corek dwie osob pięć, Kornilo Woszczęczuk z żoną y corką samotrzec, Jaskowa młynarzowa z synem samowtor, Nastacha Szelpaczycha sama iedna.

Wies Dziecioły.

Terech Kucik, żona, dziewczka samotrzec; Timosz Kucik, żona, corek dwie, osob cztery, Ulawonicha Waska y synow dwa osob trzy, żona, czorka, zięć z corką osob siedm, Chwedor Kokunik z żoną samowtor, Jaryk Iwan, żona, rodzicielka osob trzy, Małaszik Demianik, żona, syn, corka osob cztery, Wasko Bębmarz, żona y syn osob trzy, Iwan Kokun żona, dziewczka, samotrzec, Fedor Sacuk, żona, corka y syn osob cztery, Mikołay Sacuk, żona, dziewczka. Ogrodniki, komornice: Macko Rytel, żona z corką samotrzec, Wawrin Greziuk, żona samowtor, Kurian Koleta z żoną samowtor, Matiiowa wdowa Chmieliowska, Jakub Tkacz, żona, syn, rodzicielka osob pięć.

Wies Ławy.

Parafin Karpos, żona, synow dwoch, synowa, osob pięć, Jarosz Oleszczuk, żona y dziewczka osob trzy, Iwan Oleszczuk, rodzicielka, żona, brat osob cztery, Łukasz Paszko z żoną samowtor, Chwedor Koral, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Mikołay Skusik, żona, rodzicielka, parobek, dziewczka osob pięć, Mikołay Matczuk z żoną samowtor, Kurian Koral, żona, synow dwa, osob cztery, Paszko Paszkielik, syn, corek dwie osob cztery, Orzeł Iwan, żona, syn, corka osob cztery, Matiy Wołosz z żoną samowtor, Paweł Karpik, żona, rodzicielka osob trzy, Hryc Jakubik z żoną samowtor, Oleksza Makaryk, żona, rodzicielka y brat osob cztery, Hlib Kasaralik, żona, synow cztery y dziewczka osob siedm, Kopyryian Korczuwezyk, żona, rodzicielka, brat y dziewczka osob pięć, Paweł Turyk, żona, rodzicielka, parobek osob cztery, Wawryn Turyk, bratow dwa y siostra osob cztery. Poddani imsci pana Milewskiego podstolego Drohickiego. Jędrzey Kotyk z żoną z siostrą samotrzec, Okszuła Pasczyk, żona, parobek osob trzy, Klim, żona y rodzicielka osob trzy. Ogrodniki: Olexicha Kazaralikowa, syn y corka osob

trzy, Iwanowa Karpichowa z corką samowtor, Owdziłowa Kobcowa, Stec Welgusz, Woloszowa Demianowa.

Wieś Chlewki.

Stephan Kornilik, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Piotr Kornilik, żona, rodzicielka, parobek, dziewczka osob pięć, Pasko Karpik, żona, brat, syn, bratowa y corka osob szesć, Fedor Dzin-dzik, żona, brat, dziewczka osob cztery, Plin Baran, żona, parobek osob trzy, Michał Kozieł, żona, bratow dwa, żona bratnia, siostra, rodzicielka osob szesce, Stepan Ustinik, żona, zięć, corka, parobek osob pięć, Iwan Dzin-dzik, żona, synow dwa, corek dwie osob szesce, Troc Deniszik, żona, synow dwa osob cztery, Iwan Maczuk, żona, rodzicielka, bratow dwa osob pięć, Waszko Krus-czyk, syn, corka y druga corka osob czte-ry, Zaniuk Michał, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Moysey Onusezyk, żona, pa-robek, dziewczka osob cztery, Iwan Mjedz-wik rodzicielka, syn, synowa y drugi syn, dziewczka osob szesć, Manuel Olifirowicz prezbiter Choticki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Olisiey Juezyk de villa Czuchleby, Timosz Kocik de Dziecioly, Kurian Koralik, Hliba Ka-saralika de villa Ławy, inhaerendo legi-bus . . . connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum necque quicquid celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Wieś Zienie imsci pana Milewskiego. Pan Raczynski podstarosci, pastuch y dziewczka, Iwan Krawiecz, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Hryc Stok z żoną samowtor, Hryc Wiecka, żona, corka, osob trzy, Fedor Maximik, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Kurian Paseczuk żona dziewczka, osob trzy, Matiy, żona, matka bratow dwa, parobek, dziewczka osob siedm Maxim Haynik, żona, brat, parobek, dziew-

ka osob pięć, Mielian Kiy, żona, dziewczka osob trzy, Les Fiedoryk, żona y dziewczka osob trzy, Hryc Wroblewski, żona, matka, parobkow dwa osob pięć, Makar Wroblew-ski żona, synow dwa, corka, parobek osob szesce, Wawryn Gurenczak żona, corka, pa-robkow dwa osob pięć, Dawid Chomik, żona, synow dwa osob cztery. Ogródniki: Ma-rusza Litwinianka z corką samowtor, Jaca Chomina y druga Uxima wszytkich osob czte-ry. Manuel Olifirowicz prezbiter Chotyecki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Makar Wroblewski, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum, prout est fideliter conscrip-tum nec quidquam celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi compro-bavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wieś Huslew.

Naprzod dwor Huslewski, dziewczek dwie, trzeci pastuch, arendarz żyd, żona, zięć z żoną y dziewczką osob pięć, Chwedor Kus-cik, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Dmiter Sakowicz, żona, rodzic, parobkow trzy y dziewczka osob siedm, Piotr Lewą-czyk, żona, syn, synowa y corka osob pięć, Daniłowa Podziaczycha y synow dwa osob trzy, Martin Wawrynik z żoną y rodzicielką samotrzeć, Jędrzey Dynko z żoną sa-mowtor, Faliy Muzyka z żoną samowtor, Boriszik Petrzyk z żoną samowtor, Kon-drat Borysik z żoną samowtor, Fedor Szczekunik, żona, parobek y dziewczka osob cztery, Hryc Szczekunik, żona, rodzicielka y dziewczka osob cztery. Iwan Hubezyk, żo-na, rodzicielka, parobek, dziewczką osob pięć, Onton Tartinik z żoną samowtor, Hryc Oliszczuk z żoną samowtor, Dmiter Hub-czyk z żoną samowtor, Fedor, żona, syn, parobkow dwa y dziewczka osob szesć, Iwan Wolochoczyk, żona, rodzicielka osob trzy, Paszko Tartinik, żona, synow dwa y dziew-ka osob pięć, Wasko Szparunik z żoną samowtor, Siemion Okniczyez . . .

. . . y rodzicielka i Stefanicha Jednooczycha, syn y żona, Makarowa Lewączukowa z córką samowtor, Brukacz Ondriy z żoną, Kurian Krawiec z żoną, parobkiem y z córką, Hryc Kowal z żoną y siostrą, synem y córką, Jusiy Daniluk y z synem, Wasko Matysuk z żoną, parobkow dwa y córka, Wawryn Łaszczuk z żoną y parobkiem, u Matiya Bołbika synow trzech, córka, parobek y dziewczka, Stephan Kuszik z żoną, córką y synem, Andrzej Swiec z żoną, córką y synem, Iwan Lewączuk z żoną y synem, Stefan Kruczyk z żoną, parobkiem y dziewczką, Leon Hriniczuk z żoną, synem y córką, Trochimowa Swidrikow z siostrą samowtor, Siemion Wercil z żoną, Isakij Hołowyczyczki z żoną, rodzicielką y siostrą, Sidor Kiszczik, rodzicielka, brat y siostra, Wawrinik z żoną, Iliasz Hawrilik, żona, brat, rodzicielka y siostra, Simonik Micko, żona, rodzicielka y brat, Paweł Gumienny żona, syn y córka, Iwan Kabaczyk, żona y siostra, Olisiey Winnik y żona, Kalich Romaczuk, żona y dziewczka, Wasko Kopik, żona, parobek y dziewczka, Jakub Boiarzyn, żona, parobek, dziewczka, Jasko Kopik, parobek y dziewczka osob trzy, Wawrzynowa Golicha z parobkiem y dziewczką, Simon Goła, żona, rodzicielka y dziewczka, Iwan Makarczuk z żoną, Siemion Dulka z żoną, parobek y corek dwie, Jakub Stolarz z żoną y rodzicielką, Onton Pekarec, żona, córka y syn, Matiy Pekarczyk z żoną, Mikita Koczubik, z żoną Kopyrian Łobik, żona, rodzicielka y córka, Dmiter Kopik z żoną y parobek, Jacko Zawadzki z żoną, Chwedor Kalniczyk z żoną. Ogrodniki, komornice ubostwo. Iwanowa Saykowa z córką, Onuczanka Stecowa Kopicha, syn y córka, osob cztery, Olesezukowa Iwanowa Marcinowa, Koszutikowa Iwanowa z córką, Siemion Bastwa z żoną, Kurian Colkienik Jacko Łukianik z żoną, Błażey owezarz z żoną, parobek y dziewczek dwie, Hubezykowa Iwanowa.

Wieś Wolka.

Iwan Kuptik, żona y syn y córka, Timosze Kuptik, żona y syn, Potap Ihnacik, żona y corek, dwie, Chariton Gonraczuk, żona, syn, dziewczka y drugi syn, Andrzej Sosik z żoną y corek trzy, Timosze Sołoduszka, żona, rodzicielka, parobek y dziewczka, Kopyrian Kuzmik, żona y parobek, Stepan Guzuk z żoną, Jasko Dmitruk, żona, parobek, dziewczka, Matiy Klimiuk z żoną, rodzicielka y parobek, Pilip Iwanik z żoną y corek dwie, Moysey Guzuk z rodzicielką, Trochim Kondracik z żoną y rodzicielką, Stepan Tomczyk z żoną, syn, córka, parobek y dziewczka, Klim Romaniuk, żona, rodzicielka, parobek y dziewczka, Stecowa Nedilczycha z córką, Wakulik, Danilo, Matiy y dziewczka, Jarosz z żoną, brat, bratowa z siostrą, Dmiter Czuik, żona y córka, Iwan Pawluczuk, żona, rodzicielka, Mikołay Sałmucha z żoną, parobek, dziewczka y pastuch, Ogrodniki, komornice ubostwo. Iwan Dziuk z żoną, Stec Weniuk z żoną, Marina Jekda Macko Rak z żoną, Olona Żolnierka, Hapa Sameczycha, pastuch Wasko.

Wieś Ondroszki.

Strona Katolicka. Pan Paweł Baliczki z żoną, syn y córka, wnuczek y synowa pani Woyciechowa Baliczka z wnuczką, pan Paweł Baliczki Stupa z żoną y corek dwie, pan Wawrzyniec Pruszinowski, żona, syn y córka, Zielinski Mikołay z żoną w komornym mieszka u Baliczkiego Stupy.

Strona Rуска, co należy do pana Milewskiego do Bachar: Kunach Bozyk z żoną, syn y corek dwie, Martinowa Bozikowa, syn y corek dwie, Stanisław Masar, żona y dziewczka, Jędrzey Seluch, żona y syn, Mikołay Kopyrianik z żoną y dziewczka. W teyże wsi imsci pana starosty poddani: Lewko Seluk, żona, rodzicielka y syn, Michał ogrodnik z żoną, pana Milewskiego—Panas Szeluk żona, rodzicielka, pastuch Dmiter wszytkiey wsi. Z roskaza-

nia pana y pasterza mego iasnie przewie-
lebnego iezomsci xdza Jana Michala Po-
cieia, episkopa Włodzimierskiego y Brzes-
ckiego, prototroniego metropoliey Kiiow-
skiej y wszytkiey Rusi etc. ten registr
zwerificowałem z mairnosci iezomsci
pana starosty Mielnickiego, do ktorego
się ręką moją podpisuję P. Walerian Po-
ray praezbiter Mielnicki, Manuel Olifiro-
wicz praezbiter Choticki. Circa quam
porrectionem in continenti coram eodem
officio et actis praesentibus capitanealibus
castrensibus Mielnicensibus personaliter
comparens laboriosus Nicolaus Konriciuk
inhaerendo legibus et constitutionibus reg-
ni regestrum suprainsertum connotatio-
nis personarum, prout est fideliter con-
scriptum nec quidquam celatum, medio
corporali iuramento ad imaginem Cruci-
fixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Chri-
sti passione ita ipsum adiuvante.

Mszana.

Ad officium et acta praesentia capita-
nealia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens venerabilis Onisiey Fiedorowicz,
praezbiter ecclesiae ritus graeci villae
Mszanensis, obtulit et reproduxit eidem of-
ficio praesenti regestrum connotationis per-
sonarum in villis Mszana, Krzywosniety
Didkowskie, Siliwonki, possessioni magni-
fici capitanei Drohicensis et generosi
Cosnowski subiectis, tum in villa Kopce,
Harafosty generosi Vladislai Cosnowski
atque in villa Nieznane
possessioni generosi Stephani Kuczynski
subiecti post praestitum prius juramen-
tum fidelitatis conscriptionis ad inducen-
dum et inseribendum in acta praesentia
capitanealia castrensia Mielnicensia de
tenore tali:

Reiestr spiszenia poglowseczyzny we
wsi Mszaney. Naprzod ociec
. żona, matka, siostra, dziak, paro-
bek, chłopiec y pastuch osmioro, Iwan
Perczuk, żona, tescza, parobek y pa-
stuch, Hawryło Balczuk żona, mat-
ka, siostra, parobek y chłopiec, Sie-

mion Perczuk, żona, matka y corka, Olexa
Kuryanik z żoną, Fiedko Kasztan, żona,
parobek, Maxim Jarmoszik, żona syn y
swiecz, Mikołay, żona, syn, Martyn Zdun,
żona, corka y chłopiec, Fiedor Smietich
żona, syn y corka. Onton Przystupa, żona,
corka y chłopiec; Makar Predaluk, żona,
matka y syn; Kuzma Kołoczcyk, żona y
corka, Matus Czayka, parobek y siostra,
bracy trzech z żonami wszysey, Jasko
Przystupa, żona, matka, parobek. Poddani
pana Cosnowskiego: Siemion Kalanczuk,
żona, matka y brat z siostrą, Mikołay Pi-
lipik, żona, synow trzy y corka, Siemion
Serheik, matka, parobek, dziewczka, pastuch
Serhey, Jędrzey, żona y synow dwa, Simon
Pilipik, żona, syn y corka, Hryc Pilipik,
żona, brat, Sozont Zdunczyk, żona y syn;
Patiy Zdunczyk, matka y brat. Komorniey:
Stefan Jarmoszik z żoną, Soea Mozyeczcz-
ka z siostrą Iwan pastuch, bratowa y
dziewka, Maryna Dmitrzycka corek ma
trzy, Połaska Kowalkowa, syn y corka,
Maryna Matyszanka, Olona Ihnatianka y
chłopiec, Zaca baba stara, Oloma Łay-
kowna z corką, Chwieda Przynaloyka, Ma-
ryna Kurianikowa.

Wieś Krzywosniety.

Fiedor Czezel z żoną, syn, parobek,
dziewka y swagier, Zachariasz Wakulik,
żona y parobek, Paweł Hryszuk, żona y
dziewka, Iwan Mazun z żoną, parobek y
dziewka, Wasil Łosczuk, żona, matka, pa-
robek y chłopiec, Fiedor Bohdarik, żona
y synow dwa, Iwan Onuszyk z matką y
brat, Protas Marcinik, żona y dziewczka, Ja-
kub Marcinik, żona, parobek y dziewczka,
Stanisław Boicznyk, syn, żona, parobek,
Iwan Boicznyk z żoną, Fiedor Wierbicznyk
z żoną, matka, parobek, Ihnat Staszuk z
matką y dziewczka, Michal Zayczuk z żoną,
Naum Dralik, matka, brat, dziewczka, Da-
nilo Lewonik z żoną y dziewczka, Stefan
Kowal matka, siostra
Iwan Czayka, żona y synow dwa, Olexa
Krewik z żoną, Marcin Zwada z żoną,
synow dwa y niewiestka, Paweł Mikitik

z żoną, Harasim Zaniuk, żona, parobek y tescza, Wasil Kowal z żoną, y synow dwa, Demian, Deniszik, żona parobek, dziewczka, Sawa Maczkowicz żona, y syn, Hryc Woyt, żona, synow dwa, corka y dziewczka, Kurian Czyżik z żoną, Simon Bohdanik, żona, synow dwa, Alexander Danilik, żona y dziewczka, Stefan Bulrey, żona, parobek, Jędrzey Markucik, żona, syn, matka, dziewczka, Marko Markac, syn, żona, matka y drugi syn, dziewczka, Danilo Przystupa z żoną, Siemion Ichnatik, Karp Czyczuk z żoną y dziewczka, Wasil Makaryk, żona, corek dwie, Jachim Rak, żona, parobek; Dmiter Panasik, żona, parobek, dziewczka, Hleb Haczenia, żona, synow trzy y dziewczka, Hryc Przystupa żona, parobek, Pawel Kruk z żoną y ociec, Mikita, Bohdan, żona, synow dwa, corek dwie. Komornicy: Stephan Dziaduszik z żoną, Samoc Kolhan y corka, Hanna Matyszicha y syn Iwan Szastun z żoną, Hanna Haracianka, Olona Harasimowa y z dziewczką, Paraska, Hrysczycha z z dziewczką, Hanna Hrysczycha, Parasca Samocicha, Fiederezyk Siemion z matką, Jewa Kuldoszycha z dziewczką, Jaca Siemienicha, Jagnieszka Mołodczanka, Fieda Zioleczycha.

Wieś Didkowskie.

Dwor imsci panawoiwody Podlaskiego.

Piotr Catecki podstarosci, Grzegorz Konieszy, gospodyni, syn, dziewczka, pastuchow dwa osob siedm. Poddani: Lewon Rekeťa z żoną y dziewczka, Fiedor Panasik, żona y syn, Jozeph Ulaszyk, żona, synow dwa, synowa, corek dwie y parobek, Hawryło Sadunik, żona, synow dwa, corka, Konach Horosezyk, żona, ociec, zięć y corka, parobek, pastuch, Hryc Sezerbaczek z żoną y corka, Michal Holowaczyk z żoną y synem, Katarina Janczycha, parobek y dziewczka, Thomasz Gieziuk z żoną, zięć y corka, Michal Ławczyk, żona, parobek, dziewczka, Dawid Dideczuk, siostr dwie, Makar Bielka, żona, parobek, Stephan Kunczyk z żoną y corką, Iwan Dziaduszik, żona parobek, dziewczka, Iwan Łuncz,

żona, synow dwa, dziewczek dwie y pastuch Hryc Holewa z żoną y z corką Fiedor Cizik, żona y dziewczka, Mikolay Łaszyk, żona, syn y corka, Wasil Zuczyk, żona y syn, Kurian Orgalek, żona y matka. Komornicy z teyże wsi: Fiedor Szat y corek dwie, Marina Paszkowa, syn y corka, Anna Taraszowa z corką, Fiedor Łowejczyk, Wierk Holowaczyk, Chrol Trubik, żona, matka y siostra.

Wieś Siliwonki.

Naprzod Siemion Kuryanik, żona, syn y corka, Żaran Mikicik, żona y dziewczka, Mikita Joseczyk, żona, matka, brat, corek dwie, Martyn Kuiczek y żona, Ondruch Paulczyk, żona, y syn, Pawel Adamik, żona parobek y dziewczka, Iwan Koldun żona, syn y corka, Jozeph Adamik, żona y syn, Grzegorz Adamik żona, corka, syn, Mikita Łukaszik, żona, parobek y dziewczka, Iwan Przystępa, żona y corka. Komornici: Sidor Skwaryk, Stefan Kikut, żona y corek dwie, Dorota Stasiowa y corka, Gres Woycik, żona y corek dwie, P. Kochowski n. Woznicki mp. Onisym Fiedorowicz swieszczennik Mszanski. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castransibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Maxim Jarmozik de Mszane, Paulus Hrysezyk de Krzywosniety, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum supra ingrossatum, prout est fideliter connotatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wieś Kopec imsci pana Cosnowskiego.

Mikita z żoną, synow dwa, corka y parobek, Chariton Zamiuk z siostrą, Matyi Szupilik z żoną, Siemion Sokulik, żona, syn y corka, Michal Łupik, żona, matka, parobek, dziewczka, Pawel Szapilo, żona, synow trzy, Łukasz Stupaczyk z żoną, Timosz Gumienny, żona, parobek, Karp Wawdziszik z żoną, Wasil Ligczyk, braci

dwa y siostra, Paweł Panka, żona, synów dwa, córka, dwiewka, parobek, Les Panczuk, żona, parobek, dziewczka, Serhey Panczuk, żona, syn y dziewczka, Konach Pyz z żoną y corek dwie, Hryc Pysezuk z żoną, synów cztery y synowa, corek dwie, Onton Boryszik, żona, brat, chłopiec, dziewczka, Dmitr Jarmoczuk, żona y córka, Paweł Miskowicz, żona y dziewczka, Ostasz Misczuk, żona, synów dwa, synowa, chłopiec y dziewczka, Chwiedko Stupaczyk, żona, pastuch, dziewczka, chłopiec, komornica jedna

Wies Harafosty.

Naprzod Panas Skwara, synów dwa y synowa, Iwan Hreczan, żona, córka y dziewczka, Paweł Struczyk, żona y matka, Iwan Hrusczyk z żoną, Mielian Boryszik, żona, syn, synowa, córka, parobek, chłopiec pastuch, Olexa Zbieraczyk, żona, corek dwie y dziewczka. Komornicy: Siemion Skwarzyk, Paraska Kaldasanka, Maryna Kobezycha.

Wies Juniewicze:

Naprzod Jędrzey Czarnowasik, żona y syn, Mikołay Sezurczyk, żona y matka, Konach Marczyk, żona, parobek, dziewczka, Hryc Sewezuk, żona, matka, brat y córka, Jacko Orokało, żona, syn, chłopiec, dziewczka, Suprun Zyczyk, żona, syn y dziewczka, Makar Oknieszuk, żona, syn y chłopiec, Oniszko Perczuk, żona, corek dwie y brat, Stefan Woytik, corek dwie y syn, Siemion Bozuszka, żona, Paluszyk Mielian, żona y córka, Timosz Worgul, żona y córka, Wakula Wasiuczyk, żona, syn y córka, Mikołay Miciuk, żona, synów trzy y dziewczka, Ponas Hreczan, żona, parobek, dwiewek dwie, Maxim Wolezyk, żona y syn, Onton Matuszyk, żona, syn, córka. Komornicy: Piotr Herka z żoną, Dawid Solokosz y syn, Kuzma Byczyk z żoną, Matysz, Kruk, żona y córka, Maryna Radezycha y dziewczka. Władisław Cosnowski mp. Onisim Fiedorowicz swieszczennik Mszanski. Circa quam porrectionem in continenti coram

eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Mikita de Kopce et Harafosty et Gregorius Sawezuk de Juniewicze, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum supra scriptum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Prosnowo iegomsci pana Kuczewskiego.

Paweł Łuba, parobek, Jędrzey Gęsik, żona, corek dwie, Piotr Gęsik, żona, parobek, dziewczka, Siemion Olyszka y chłopiec, Dmitr Prokopik z matką, Mikołay Jorezyk, żona, parobek, dwiewek dwie, Mielian Borodulik żona y parobek, Kurian Bolbeiczuk, żona, synów dwa, Wasko Sernik, żona y dziewczka, Wasil Łobik, żona, bratów dwa y dziewczka, Piotr Boryszik, żona, syn y córka, Malosz Manczuk, żona y siostra, Siemion Sokolik, żona, matka, braci dwa y dziewczka, Makar Tchorzyk z żoną, Suprun Jaroczik z żoną, Jasko Boryszik, żona, syn, Zachariasz Torczyk, żona, synów dwa y synowa, Denis Jarocik, żona, zięć z żoną y corek dwie, Lewko Lewociuk, żona y dziewczka, Wasil Kozluk, matka, brat, siostra y dziewczka, Fiedor Kuczyk, żona y siostra, Hawryło Horolezyk Prokop Kozlik z żoną, Martin, żona y syn. Komornicy: Marina Ledczanka, Danilo Narioiuk z żoną, Hapa Horolezycha y z córka, Simon Kaczyk, żona, syn y dziewczka.

Wies Nieznane.

Radko piekarz, żona, matka, braci dwa, parobek, dziewczka, pastuch, Panas Pasczuk, żona, brat, dziewczka, Jarosz Jacenko, żona y syn, Iwan Jacenko z żoną, Jaczko Przystupa, żona, syn, dziewczka, Tymosz Kosciuczyk, matka, braci dwa, Jarosz Danilik, żona, synów dwa y córka, Kuzma Przystupa, żona, synów dwa y dziewczka, Jakim Szarniuk, żona y syn,

Demid Klepka, syn, corka, parobek, pastuch, Mielan Kleszuk żona y syn.

Wieś Piecniki.

Paweł Miniawski z żoną, Daniło Borysik y parobek, Paweł Haponik.

Wies Waskowa Wolka.

Martin Kowal, żona, syn, parobek, dziewczka, Hryc Hołodczyk, żona, corka y chłopiec, Jasko Hołodczyk żona, corek dwie y syn, Hawriło Nikonik, syn, zięc z żoną y dziewczka, Paweł Maculowski, żona, corka y syn. Komornicy: Paweł Czeszik z żoną, Waszko Hołobczyk z żoną.

Wies Myłeyki.

Wotosz Leszuk, żona, syn, corek dwie y parobek, Jędrzey Rak, matka, corek dwie y pastuch, Mikołay Opieczyk, żona y chłopiec, Panas Rak, żona, syn, zięc z żoną, Iwan z żoną, matka, braci dwa, corek dwie, Stephan Kuczewski possessor Mostowski mp. Onisy Fiedorowicz swiecszenik Mszanski. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Borys Rudzki de Prosnowo, Jarosius Malec de Nieznane, Piechniki, Mileyki et Waskowa Wolka, inhaerendo legibus et constitutioni regni super veram revisionem et fidelem connotationem personarum in villis supra dictis existentium, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Szpaki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Zaleski, praepositus Łosicensis, commendarius protunc Gorecensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registerum conscriptionis capitum in villis Szpaki, Kornica et Rudka sacrae regiae majestatis, ad capitaneatum Łosicensem spe-

ctantibus commanentium, manu propria admodum reverendi patris praepositi Łosicensis, commendarii Gorecensis et magnifici capitanei Mielnicensis Łosicki subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Reiestr spiszenia osob we wsi Spakach do starostwa Łosickiego należącej. Folwark: Szlachetny Grzegorz Miskiewicz, Anna gospodini folwarkowa, Hryc winnik Jac, żona iego, Dinitr oweczarz, Iwan parobek, Szawka parobek Piotr pastuch. Poddani: Thomek Niemezyk krawiec, żona Wowda, Grzegorz syn, Mien Szarczuk, Anna żona, Maryna dziewczka, Wawryn Kolenczenia, Anna żona, Kornilo Cielko, Maryna żona, Simon Dasezyk komornik, Marein Kadlubik, Katarzyna Jaltuszanka komornica y Łucia corka, Woyciech syn, Jan Łasuczenia, Hasia żona, Stanisław Niemezyk, Anna żona, Piotr brat, Woyciech Bałamucik, Maryna matka, Simanova wdowa, Grzegorz Chraśczyk, Marina żona, Maryna komornica, Siemion Bierunik, Barbara matka iego, Dorotha Dominicicha wdowa, Kazimierz zięc, Jagnieszka żona, Woytko Chraśczyk, Chwieda żona iego, Simon brat, Zophia siostra, Chwieda dziewczyna, Jaszko Wielba, Zophia żona, Anna komornica, Bartosz Kiszczik, Katarzyna żona, Zophia żona, Piotr Buratynski, Maryna żona, Katarzyna Kudicha wdowa, Anna corka iey, Polaska corka, Simon Zorezyk, Useima żona, Marein brat, Anna dziewczyna, Appa komornica, Chwiedko parobek, Barbara Sporycha wdowa, Marein syn, Piotr Cherubin Nastacha żona iego, Zophia Jwankowa komornica, Sonia corka iey, Kuzma Łuczyk, Zienia żona, Miszko Borzyk, Anna żona, Awryło brat, Uxima żona, Jaszko Sporka, Maryna żona, Maryna siostra Woyciech Woycik, Paraszka żona, Grzegorz brat, Mikołay Dominik, Maryna żona, Andrzej syn, Korniz pastuch, Anna żona, Chwiedor Warecki, Pałaszka żona, Siemion syn, Alexander syn, Iwan syn, Ma-

ryna corka, Marcin Zarobski wdowiec, Alexander Szyszka, Chwieda corka, Jaszko Swierbielko, Maryna żona, Łukas Sida, Maryną żona, Iwan syn, Stephanowa wdowa, Jwan syn, Wakulicha wdowa żona, Maryna matka żony iego, Tereszka Kalinowski, Chwieda żona iego, Awryło brat, Awryło parobek, Siemion Jaroczenia, Niestor syn, Andrzej syn, Chwiedor syn, Anna corka, Oreszka corka, Dereszko Jaroczenia, Maryna Matka, Maciey syn, Dimitr syn, Waszko syn, Hapa corka, Maryna corka, Iwan Chwiedorenia, Połaszka żona iego, Katarzyna dziewczka, Paca corka, Maryna matka, Iwan Swiec, Nastacha żona, Paca siostra, Paraphin swagier, Andrzej komornik, Chwiedko Protaszik, Pasia żona, Chwieda corka, Maxim Pieczonczyk, Kondrat Swiedulenia, Nastacha żona, Pauluk Kruczyk, Appa żona, Maryna corka, Prozca corka, Konach Mucha, Katarzyna żona, Nastacha corka, Zien Nazonik, Anna żona iego, Maryna komornica, Iwan Panaszuk, Appa matka, Michał syn, Anna corka, Maryna corka, Dmiter Woycik, Maryna żona, Zophia matka, ale barzo chora, Maryna corka, Ryc chłopiec, Jaczko Sledaszka, Appa żona, Iwan Haczenia, Jowa żona, Oxiuta syn, Wienko syn, Katarzyna corka, Oreszka komornica, Połaszka Sewczowa wdowa, Mathias Oleszko, Antoni syn, Zienia żona iego, Ihnat syn, Maryna corka, Chwiedko Świec, Jowa żona, Omiclian parobek, Dmiter, Marka, Alszka żona, Awryło Kruczyk, Maryna żona, Barbara matka, Zien Jachimiuk, Katarzyna żona, Połaska dziewczka, Marcin Putel, Maryna żona, Sewerin Steczenia, Jaca żona, Andrzej Pysczyk, Jaca żona, Maryna komornica, Marcin Mucha, Maryna corka, Piotr zięc, Nastacha żona, Woytko Kuka, Maryna żona, Anna corka, Maryna corka, Hryc Pezyryk, Marina żona, Natauka corka, Krystina corka, Misko Krysiuk, Appa żona, Maryna Hrychorowa wdowa, Siemion syn, Chwiedor syn, Iwanowa wdowa komornica, Hryc Kusnierz, Maryna żona

Alexi syn, Prokop Machwieyko, Jaca żona, Połaszka corka, Jachim Kondracik, Katarzyna żona, Klim siestrzeniecz, Borys Trocik, Uxima żona, Chwiedor chłopiec, Pawel Tuptalik, Maryna żona iego, Piotr Steczyk, Jagnieszka żona, Awryło brat, Jaca żona, Karp Zapislik, Paraska żona, Chwiedka Bykowski żona, Jaczko Szuta, Jaca żona, Tymosz syn, Iwan syn, Maryna siestrzenica, Chwiedko Łuczyk, Anna żona, Chwiedor Troczyk, Maryna żona, Pasia matka, Lewko swagier, Hasia Ilczanka, Troc Omielianik, Maryna żona, Waszko Bartoszik, Katarzyna żona iego, Zien Mierzaczki, Jaca żona, Krystyna corka.

Wies Kornica.

Pan Maciey Bobrowski urzędnik, pani Jadwiga Bobrowska, slach. Piotr Biehowski czeladnik. Ewa mamka, Poddani: Chrol owczarz, Chwieda żona, Hryc pastuch, Jasko pastuch, Jakub Czezunik, Uxima siostra, Simon Jaroszik, Marina matka, Simon parobek. Jurek parobek, Marina dziewczka, Marcin chłopiec, Lecz Szymanik, Marina żona, Uliana matka, Stanisław brat, Uxima dziewczka, Iwan parobek, Antoni parobek, Grzegorz Rozczynka, Marina żona, Appon Moskalik, Chwieda żona iego, Grzezieha wdowa, Uxima corka, Weremiej Baraniuk, Raina żona, Zophia matka, Simon, Iwan y Kalich bracia, Chwietko Baraniuk, Zophia żona, Iwan parobek, Anna macocha, Jarosz Baniuk, Oreszka żona, Połaszka matka, Paca corka, Dmiter parobek, Oreszka wdowa, Łukas syn, Mikołay Chorąży, Prozca żona, Uxima synowa, Wasko Sakowicz, Oreszka żona, Trochim brat, Simon Słoduszka, Hasia żona, Matiej syn, Wawryn syn, Melania komornica, Awryło syn, Wakuła Nauczyk, Katarzyna żona, Zienia dziewczka, Nastasia Lisczenska, Oreszka młynarka, Ihnat zięc iey, Appa żona iego, Andrzej brat, Jakub syn, Jaszko syn, Wasko Weremczik, Anna żona, Pawel syn, Maryna Ladyseyna komornica, Appa corka, Jowa corka, Artich owczarz, Dorota żona, Lecz syn, Jakub syn, Jaczko

Chromczyk, Jadwiga żona, Ihnat Chwietko, Marcin bracia, Melania dziewczka, Andrzej Skwarka, Nastacha żona, Prokop syn, Anna żona, Anna Maratinowa, Marina corka, Anna komornica, Chwiedko Sienczyk, Marina żona, Waszko brat, Andrzej Walendzik, Polaska żona, Dorotha matka, Jan brat, Jan parobek, Paweł Potomik, Zophia żona, Grzegorz parobek, Paweł Walendzik, Jadwiga żona, Wawryn brat, Zophia Michał brat parobek, Katarzyna dziewczyna, Marcin Bohdanik, Jan brat, Maryna siostra, Maruszka siostra, Paweł Bohdanik, Maryna żona, Marcin komornik, Marina Jaca Sowisowa, Uxima corka iey, Jan Walendzik, Dorotha żona, Maryna matka, Janko Walendzik, Jaca żona iego, Chrye Kuczuk, Milacha matka, Jakub brat, Andrzej Kozolub, Borys syn, Uliana corka, Maryna wdowa, Awryło syn, Marina komornica, Bartosz Nienartowicz, Oreszka żona, Andrzej komornik, Misko Sztochnienko, Katarzyna żona, Klim chłopiec, Matiey Skwareczyk, Uxima żona, Matrona komornica, Sak syn, Awryło Markowicz, Jaca siostra iego, Maciey Stastezyk, Melania żona, Marcin syn, Anna corka, Marcin Stephanik, Waszko Szastezyk, Hasia żona, Michał Raczyński, Marina matka iego, Jan brat, Chwiedko brat, Nastacha wdowa, Omelianowa wdowa, Maxim syn iey, Harasim Sporka, Jowa żona, Jakub Romanik, Nastacha matka, Appa Gimicka, Hasia corka, Jasko Kozolubik, Marina żona, Andrzej parobek, Waszko Poszelek, Uliana żona, Andrzej Kozik, Anna żona, Chwiedko Krawiec, Marina żona, Chwieda dziewczka, Awryło Sezygłowicz, Hasia żona, Uliana komornica, Hasia komornica, Panas Kulik, Ewa żona, Waszko syn, Jadwiga komornica, Waszko Kowal, Chwieda żona, Joakim Kowalik, Hasia żona iego, Ilko parobek, Maczko Kowal, Prosea żona, Mikolay syn, Katarzyna corka, Katarzyna Wawrzyncowa komornica, Benedikt Jachimik, Hasia żona, Saczycha wdowa, Chwieda corka, Anna corka, Mikita syn, Ty-

mosz Abrahamowicz, Monia żona, Paraska corka, Jaczko Kozik, Marina żona, Michał syn, Marina komornica, Sak Abrahamowicz, Maryna żona, Maryna komornica, Maryna komornica, Iwan Zaniewicz, Zophia corka, Uxima corka, Hrye Zaniewicz, Chwieda żona, Raina matka, Marcin Sporka, Katarzyna żona, Jaczko Kalika, Maryna żona, Wakuła syn y dziewczka, Rzedka, Suprun Banieczki, Marina żona, Łukasz syn, Suprun ociec Zenia, Mikolay Kuczabik, Uxima żona, Jasko Kuczabik, Anna żona, Michał Kuczewski, Katarzyna żona, Simon syn, Marina corka, Jaszko parobek, Polaska dziewczka, Jaszko Niezanka, Anna żona, Sebastian syn, Michał syn, Grzegorz Niezanka, Zophia żona, Grzegorz parobek, Simon Kalużny, Polaska żona, Marina siostra, Marina komornica, Marina corka iey, Thomek Chłusik, Paraszka żona iego, Anna Kulaszka wdowa. Jarosz zięc iey, Anna żona syn komornik Maciey Saulik, Anna żona, Jaszko Saulik, Helena żona, Jasko Rozey, Jadwiga żona, Anna Rolicha wdowa komornica, Iwan chłopiec, Anna żona, Wowda corka, Jasko krawiec, Jagnieszka żona, Jagnieszka Kaluzna wdowa, Wawryn syn, Maryna, Paweł Nosowicz, Maryna żona corka, Chwiedor zięc, Nastacha corka, Katarzyna corka, Misko Biernacki komornik, Tomek syn iego, Malgorzata komornica, Andrzej syn, Iwan Rozczynka, Chwieda siostra, Jakub brat, Hasia wdowa komornica, Onielian Saulik, Zophia żona, Maryna corka, Jaszko Han, Chwieda żona, Jawa dziewczka, Jasko Kuczewski, Maryna żona, Polynka komornica, Stanisław Łozinka, Raina żona, Misko Klimik, Nastacha żona, Jaczko brat, Samuel Kondracik, Krystyna żona, Maryna komornica, Olesiey Awrylik, Wowda żona, Anna siostra, Jasko Ozimek, Polonka żona, Mikolajowa wdowa, Maciey Mikolajik, Dorota żona, Jaszko syn, Parafin Kuczewski, Nastacha żona, Marcin Kuczewski, Chwieda żona, Maryna corka, Chwiedor parobek, Jaszko Dmitryk, Katarzyna siostra, Anna

corka, Jakub Przyczyn, Nastacha żona, Połaska corka, Anna corka, Maryna corka, Kondrat Malyszka, Katarzyna żona, Chwieda siostra, Jaskowa Zakalinska, Jaszko syn, Anna corka, Marcin Zakalinski, Dorotha żona, Simon syn, Raina Czaplinska Chomina, Katarzyna corka iey, Tomek Gołwiew, Marcin syn, Marina żona Marcina, Stephan syn, Tymosz parobek, Miszko Stephanik, Anna żona, Katarzyna komornica, Paweł syn, Chwieda komornica, Iwan Nowikowski, Chwieda żona, Alexander syn, Marcin Kulik, Zophia żona, Krystyna komornica, Jaszko Balas, Anna żona, Grzegorz syn, Wasko Moznik, Zophia żona, Chwieda siostra, Waszko Kałbaska, Maryna żona, Woytko Moznik, Olesia żona, Maryna Borkowska, Iwan syn iey, Maryna komornica, Anna komornica, Choma Popowicz, Katarzyna matka, Michał syn, Parafin Buczynik, Oreszka siostra, Maryna siostra, Jaca komornica, Saszko Błasezyk, Wasko brat iego, Hryc Siechowicz, Anna bratowa, Marcin Smak, Maryna żona, Zophia corka, Andrzej syn, Iwan . . . Uliana żona, Piotr syn, . . . komornica, Iwan syn, Chwiedor Benko, Maryna żona, Michał parobek, Jaca dziewczka, Iwan Benko, Proska żona, Oreska matka, Chwiedor brat, Piotr parobek, Alexi kowal, Alska żona, Maciey, syn, Zophia żona synowa, Piotr parobek, Hasia komornica, Chwiedor Benko, Pasza żona, Jasko parobek, Marina siestrzenica, Maryna Wielgowska komornica, Hryc Wielgowski, Jowa żona iego, Nikifor Januszcyk, Tymosz Januszcyk, Tomek Januszcyk, Andrzej Szimezyk, Ewa żona, Iwan Wienczuk, Anna żona.

Wies Rudka.

Folwark. Maciey Domanski gospodarz w folwarku, Michalko Spakowicz parobek, Jaczko Szokar drugi parobek, Katarzyna gospodini, Barbara dziewczka, Appa dziewczka. Poddani: Jan Kowal, Jadwiga żona, Piotr parobek, Maryna dziewczka,

Jaszko pastuch, Simon Rudkowski, Paraska żona, Monka dziewczka, Anna Jaroczka komornica, Anna corka tey Jarockiey, Jan Dzielak młodzieniec, Paweł Dzielak brat iego, Jagnieszka siostra ich, Jasko Szuterik służy w Popławach u pana Kazimierza Popławskiego, Oreszka żona tego Szuterika, Raina corka, Andrzej Krysiuk, Maryna żona iego, Grzegorz Kudyn, Anna żona iego, Wawrzyniec syn, Woyciech Emerik Młeczko starosta Mielnicki, Łosicki starosta mp. Xiądz Jan Zaleski proboszcz Łosicki commendarz na ten czas Gorecki mp. Circa quam porrectionem registri supra ingrossati coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensis Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Severin Steczyk et Chwiedko Bykowski de Szpaki, Gregorius Niczanka, Joannes Baliszik de Kornica, Joannes Kowal, Gregorius Kudyn de Rudka, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum supra insertum, prout est fideliter connotatum nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Parafia Gorecka.

Wies Gorki et Grusniewo.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Zaleski, praepositus Łosicensis, commendarius protunc Goreccensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villis inferius specificatis commanentium parochiae suae Goreccensis vigore constitutionis anno praesenti sancitae, tum post praestitum juramentum coram perillustri et admodum reverendo domino officiali per Podlachiam in villa Czeberaki parochiae Goreccensi subiecta fideliter cum revisione omnium et singularum personarum utriusque sexus in praesentia personarum in-

fra nominatarum factum, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Regiestr parafiey Goreckiey spisany na wybieranie pogłownego przez xiędza Jana Załęskiego na ten czas commendarza Goreckiego d. 27 iunij 1662.

Grusniewo.

Jegomosć pan Jan Niemiera stolnik Podlaski, ieymse pani Alexandra Niemierzyna stolnikowa, iegomosc pan Jerzy Niemiera syn, im. panna Niemierzanka Joanna Czeladz: slach. Nicolay Wasinski sluga, slachetny Jan Gałęcki sluga, slachetny Paweł Głuchowski chłopiec, slachetna Jadwiga Michałowska panna służebna, slach. Ewa Krynska dziewczyna, slach. Jagnieszka Zarębianka dziewczyna, Chwieda Chwiedorowna mamka Dorotha kucharka, Iwan Litwinek chłopiec, Łukasz pastuch. Poddani: Andrzej Ochrymik, Nastacha żona iego, Appa corka, Pałaska corka, Kasian drugi poddany, Maryna żona.

Gorki.

Jan Kowal stary wdowiec, Simon syn, Helena żona tego syna, Adam parobek rzedny, Uliana dziewczka rzedna, Thomek ogrodnik, Barbara żona, Grzegorz syn, Woyciech syn, Math. syn, Jadwiga corka, Małgorzata corka, Tomas Nasilowski komornik, Katarzyna żona iego. Xiądz Jan Zaleski proboszcz Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Thomas Ogronnik, inhaerendo constitutioni regni regestrum supra insertum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Ostromęczyn.

Pan Jan Wąsowski urzędnik, slachetny Andrzej Moziczki czeladnik, slach. Dorotha Lipczyna gospodini, Jakub chłopiec syn, slach. Dorotha Chybowska, Sienko gumieny, Oreszka żona iego, Iwan parobek, Makar pastuch, Zaionc Paluch pastuch. Xiądz Jan Zaleski proboszcz Łosicki, commendarz na ten czas Gorecki.

Falaticze.

Jegomosc pan Jan Orzeszko wdowiec, pan Archiles syn, im. panna Jaczynta Orzeszkowna, im. panna Felicianna Orzeszkowna, slach. Grzegorz Padkowski czeladnik, drugi slach. Grzegorz czeladnik, Pawluczek woznica, Stanko pastuch, slach. Jadwiga Terlikowska gospodyni, Jagnieszka Sielecza kucharka, Anna Rudawska dziewczyna, slach. Krystyna Wyczołkowska dziewczyna. Poddani: Konach Kowaleczuk, Wowda żona iego, Ichnat syn, Makar syn, Maryna corka, Sobek młynarczyk, Maryna żona, Siemion parobek, Waszko Ohryczyk, Nastacha Waszkowa stara, Hrycowa wdowa, Jakub Faleiuk, Faleiowa matka Maryna, corka tey Faleiowej Jowa, druga corka Jakubowa wdowa, Iwan Skrobun, Jewa żona tego Skrobuna, Stephan syn, Sobek syn, Nastacha dziewczka rzedna, Marcin Naydziehoryk, Oreszka żona iego, Daniło syn, Jaca corka, Maryna dziewczka rzedna, Jaszko Kowal, Maryna żona, Philip parobek, Panas chłopiec, Wowda dziewczyna, Stephan Łaszczuk, Maryna żona, Jarosz, Appa żona, Condrat Ostasiuk, Maryna żona, Chwiedor brat, Jaca dziewczka rzedna, Steczko Sidoryk, Zophia żona, Maryna corka, Sak Chwiedoczuk, Alska żona iego, Konach syn, Wowda corka, Philip Sączuk, Chwieda żona, Jaszko chłopiec, Wawrys młynarz, Anna żona iego, Antoni syn, Anna corka, Jachim parobek, Proska komornica, Słowicia corka iey, Chwieda komornica, Maryna Skrzypkowa komornica, Paraska komornica, Jewa komornica, Zo-

phia Czernicza, Anna corka iey, Maximo-
wa komornica, Maryna Woyciechowa ko-
mornica. Przy tym szpizowaniu byli Jan
Kowalczuk, Sak Chwiedaczuk. Xiadz Jan
Załęski probosc Łosicki, commendarz na
ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem
registri suprascripti coram eodem
officio et actis praesentibus capitanealibus
castrensibus Mielnicensibus personaliter
comparentes laboriosi Iwan Kowalczyk
et Sak Chwiedoruk supra scriptum rege-
strum, prout est fideliter connotatum, ju-
ramento corporali ad imaginem Crucifixi
comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Chri-
sti passione ita ipsos adiuvante.

Falaticze.

Jegomosc pan Mikołay Orzeszko stol-
nik Mielnicki, iey mosc pani Marianna
Orzeszkowa stolnikowa Mielnicka, Theo-
phil Orzeszko syn, pan Jan Orzeszko syn,
panna Zophia Orzeszkowna corka, panna
Anna Orzeszkowna corka, panna Joanna
Sieleczka służebna, slach. Stanisław Ko-
sowski sluga, Samsonok mastalercz, Jasko
parobek, Omielian parobek, Stanisław cie-
sla, Zophia żona, Jan chłopiec tego cie-
sla syn. Poddani: Waszko Jarmoszik, Ka-
tarzyna żona, Polaska siostra, Tymosz brat,
Uliana dziewczka, Iwan Szawczuk, Marina
żona, Waszko brat, Maryna dziewczka, Mar-
ko Zieniuk, Nastacha żona, Chwiedko
syn, Katarzyna żona tego syna, Baldey,
syn, Philip syn, Miszko Kososieczyk, An-
na żona, Michał syn, Anna żona tego sy-
na, Barbara dziewczka rzedna, Zienia ko-
mornica, Maryna corka tey komornicy,
Choma Weszelo, Polaska żona iego, Ka-
tarzyna wdowa, Wowda corka, Siemion
Przychodzien, Paraszka żona, Zienia dziew-
ka, Darka komornica, Chwiedor Tarty-
szyk, Anna żona iego, Nastacha dziewczka
rzedna, Siemienicha wdowa, Jowa corka,
Wowda corka, Radko Prokopik, Iwan
brat iego, Uxima siostra, Appa siostra,
Chryc Litwin, Uliana żona iego, Denis
wozny, Katarzyna żona iego, Damian brat,
Zien Przystupezyk, Paraszka żona, Wasz-

ko brat, Iwan brat, Chwieda dziewczka,
Miszko Jakubik, Anna żona iego, Anna
corka, Andrzej Jakubik. Maryna żona ie-
go, Marina corka, Wroszka corka, Hryc
syn, Maryna Makarowa komornica, Wow-
da komornica. Przy spisowaniu byli iego-
mose pan Mikołay stolnik Mielnicki, Da-
niel Niesterezyk woźny y Miszko Kosciu-
czyk. Xiadz Jan Załęski probosc Łosicki
commendarz na ten czas Gorecki. Et in
continenti circa eandem porrectionem co-
ram eodem officio et actis praesentibus
capitanealibus castrensibus Mielnicensibus
personaliter comparentes laboriosi Daniel
Niesterezyk et Nicolaus Kosciaczyk, inhae-
rendo legibus et constitutioni regni rege-
strum connotationis personarum villae hu-
ius Falaticze, prout est fideliter conscrip-
tum nec quidque celatum, medio corpo-
rali juramento ad imaginem Crucifixi in
facie officii flexis genibus comprobave-
runt, Deo et sancta Jesu Christi passione
ita ipsos adiuvante, cum obloquentia eius-
dem praepositi Łosicensis, commendarii
protunc Gorecensis.

Czeberaki.

Jegomosc . . . *oblationem suprascrip-
ti praepositi Łosicensis commendarii Go-
recensis scribatur oblata ut supra.*

Jegomosc pan Stephan Orzeszko sę-
dzia Mielnicki, ieymosc pani Marianna
Orzeszkowna sędzina Mielnicka, panna
Wierzchowska służebna, slachetny Jan Ty-
siewicz, slach. Jan Tchorzewski, slach.
Jakub Wyrzykowski, slach. Hieronim Pod-
gorski, slach. Paweł Lubaszewski chło-
piec, slach. Jan Purowicz skrzypek, slach.
Jan Lisowiecz skrzypek, Waszel Maska-
lus, Piotr krawiecz, Magdalena żona iego,
Anna dziewczka rzedna, Dorotha Tarasowa
stara gospodini, Jadwiga kucharka, Krzy-
stoph tkacz, Łukasicha praeka, Łukasz
pastuch, Marcin chłopiec bronowłok, Wa-
sieczek chłopiec bronowłok, Roman
chłopiec co posluguie tkacowi, Siemion co
iagnięta pasie, Marcin Tiborowski młynarz,
Nastacha żona iego, Miszko parobek, An-

na dziewczyna, Iwanko Trykało, Katarzyna żona, Hryc parobek, Appa dziewczka, Iwan chłopiec, Olesiey Sienczuk, Jadwiga żona iego, Chariatyn chłopiec, Chwieda corka dziewczyna, Hads Horosczuk, Jowa żona, Iwan syn, Choma syn, Appa corka, Jowa dziewczka rzedna, Chomina wdowa, Iwan syn iey, Andrzej syn, Chwietko syn, Szawka syn, Stefan Lisowiecz, Uxima żona iego, Maryna komornica, Zenia komornica, Jaszko Wasiuczyk, Maryna żona iego, Maxim ze Mszaney, Kulina żona iego, Mikita syn, Anna dziewczka, Kondrat Lisowiecz, Katarzyna żona iego, Maryna dziewczka, Jaszko Podkowa, Jowa żona iego, Chwieda dziewczka, Andrzej Klimuk, Palaska żona, Waszko syn, Maryna corka, Chwiedko Lesnik komornik, Palaska żona, Marcin z Niemoiek, Ustima żona, Anna matka tey Ustimy, Mielacha dziewczka rzedna, Kornilo Lesuch, Chrol krawiec, Nastacha żona, Darka dziewczka, Chrol Tarasczuk, Maryna żona, Maryna corka, Grzegorz swiec komornik, Oreszka żona iego, Iwan Spakowski komornik, Anna żona iego, Paszko Plichta, Chwieda żona iego, Awryło parobek, Oxiuta Skrzywrznięt ogrodnik, Marina żona iego, Szepan Zyla ogrodnik, Marina żona iego. Xiadz Jan Załęski proboszcz Łosicki commend. na ten czas Gorecki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Sawko et Maxim subditi de villa Czeberaki, inhaerendo constitutioni novellae ratione Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam iuramentum corporale praestiti sunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wyrzyki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joan-

nes Załęski (*ut supra scribatur*) obtulit (*ut supra scribatur*).

Pan Woyciech Wyrzykowski Dobrodzieczyk, Damian parobek, Jagnieszka dziewczka, Makar chłopiec bronowłok, Andrzej Spakowski poddany pana Woyciecha Wyrzykowskiego, Anna żona iego, Sonia wdowa komornica, Chwieda corka iey, pan Stanisław Wyrzykowski, slach. Paweł Terlikowski parobek, slach. Anna Wyrzykowska gospodini, Anna dziewczka rzedna, slachetny Piotr Wyrzykowski, Jadwiga żona iego, slach. Dorotha Wyrzykowska wdowa, slach Woyciech Trębicki, Elżbieta Trębicka żona tegoż, Maciey Dzielak, Zophia wdowa matka iego, Dorotha wdowa, corka iey Jagnieszka wdowa, corka slach. Barbara Wyrzykowska, Saczuk, Zophia małżonka iego, Zuzanna siostra, Krystyna siostra, Jachim parobek, slach. Maciey Buyno, Katarzyna żona iego, Marek syn, Jan syn, Kazimierz syn, Maryna corka, slach. Maciey Wyrzykowski, Jadwiga żona iego, Maryna Panaszo-wa komornica, slachetny Woyciech Wyrzykowski Długosz, Maryna żona, Maryna matka, Stanisław Duczyk, Anna żona iego, Maryna komornica, slach. Elżbieta Tysiewiczowa, slach. Woyciech Wyrzykowski Piotrowicz, Maryna corka iego, slach. Jan Wyrzykowski Piotrowicz, slach. Jan Wyrzykowski Nalewaykowiec, Katarzyna żona, Jagnieszka matka, Maciey parobek, Zachariasz pastuch, slach. Stanisław Markowicz, Jan Nowosielski, Katarzyna żona, Dorotha siostra iey, slach. Wencesław Wyrzykowski Dutkowiec, Dorotha żona, Jan synowiec, Anna dziewczka służebna, Stanisław Swiderski, Anna Wyrzykowska żona, Elżbieta corka, Krystyna corka, slach. Paweł Wyrzykowski, Andrzej Wyrzykowski, Szczęsna Wyrzykowska siostra, slach. Krzystoph Wyrzykowski, slach. Paweł Wyrzykowski, slach. Adam Wyrzykowski, Anna Wyrzykowska żona, slach. Jan Wyrzykowski, Katarzyna żona, Marcin syn, Grzegorz syn, Walenty syn, Elżbieta, corka slachetny Woyciech Wyrzy-

kowski Gizluk; Zophia żona
 Wyrzykowska, Jan Wyrzykowski Waw-
 rzynczuk, Elżbieta żona, Anna corka, Mary-
 na Wyrzykowska Drażykowa, Maryna corka,
 Anna corka, Zophia komornica, slach. Ja-
 kub Wyrzykowski Walentowicz, Marianna
 małżonka iego, Jan syn, Dorotha corka,
 slach. Stanisław Wyrzykowski, Jagnieszka
 corka, Marianna, corka Marcin Wyrzykow-
 ski Dragowicz, Ewa żona, Woyciech syn,
 slach. Andrzej Obrapalski, Katarzyna mał-
 żonka, Katarzyna corka, Anna corka, Zo-
 phia corka, Mikołaj parobek, slachetny
 Woyciech Wyrzykowski Kalinka, Barbara
 żona iego, Dorotha Wyrzykowska, Anna
 komornica, slach. Simon Wierzchowski,
 Jadwiga żona, Paweł parobek, Chwieda
 żona tego parobka, Uliana dziewczka, Zu-
 zanna mamka, Stanisław pastuch, slach.
 Anna Bartoszowa Wyrzykowska, Jadwiga
 corka, slach. Elżbieta Wyrzykowska Koy-
 sina, Marcin syn, Jagnieszka corka, pan
 Alexander Łochowski, pani Teressa mał-
 żonka, Anna dziewczka rzędu, Jasko chło-
 piec, Szymon poddany, Ewa żona iego,
 Maryna Darka komornica, slachetny Jan
 Wyrzykowski, Elena żona iego, Leszko
 parobek, Polaszka dziewczka rzędu, slach.
 Adam Wyrzykowski, Maryna żona, Kazi-
 mierz syn, Katarzyna corka, Anna corka,
 Simon wnuk Lipinski, slach. Maciey Tu-
 rebolski, Elżbieta żona iego, Zophia corka,
 Marianna corka, Raina corka, Iwan paro-
 bek, slach. Mikołaj Wyrzykowski, Raina
 małżonka, Jan parobek, Katarzyna dziew-
 ka, Maxim komornik, Zophia żona iego,
 slach. Woyciech Buyno, Dorotha siostra,
 Zophia Wyczolkowska, Jakub parobek,
 Maryna Ostrowska komornica, slach. Jan
 Trębiczki, Marcin Trębiczki, slach. Stani-
 sław Wyrzykowski Sączuk, Katarzyna Wy-
 rzykowska, panna Marianna Wyrzykowska.
 Przy spiszowaniu byli ci slach. Mikołaj
 Wyrzykowski, slachetny Maciey Buyno,
 slachetny Woyciech Wyrzykowski, slach.
 Adam Wyrzykowski. Xiądz Jan Załęski
 probosc Łosiecki commendarz na ten czas
 Gorecki. Et in continenti coram eodem

officio et actis praesentibus capitanealibus
 castrensibus Mielnicensibus personaliter
 comparentes nobiles Mathias Buyno et
 Albertus Wyrzykowski Sakowicz regestrum
 supra ingrossatum, prout est fideliter con-
 scriptum, medio corporali juramento ad
 imaginem Crucifixi Passionis Jesu Christi
 iuxta rotam in constitutione descriptam
 in facie officii praesentis comprobaverunt,
 Deo et sancta Jesu Christi passione ita
 ipsos adjuvante.

Noszowo.

Ad officium et acta praesentia etc. ad
 oblationem eiusdem praepositi Losicensis
 . . . *scribatur ut supra nihil mutato*, in villa
 Noszowo commanentium personarum, eu-
 ius series verborum talis:

Pan Woyciech Gluchowski urzędnik,
 slach. Andrzej Gogolski celadnik, Iwan
 Baiarczuk chłopiec gospodarz,
 Marina żona, Grzegorz syn, pastuch, Ma-
 ryna pastuch Maciey Malecz-
 ki, Iwanko mastalerz, Uliana siostra. Pod-
 dani: Marcin Litewczyk, Jaca żona, Jacz-
 ko syn, Maryna corka, Troc Kaplanik ko-
 mornik, Maryna żona, Marcin Ptaszek,
 Jadwiga żona, Simon parobek, Anna dziew-
 ka, Jagnieszka siostra tego gospodarza.
 Chwieda wdowa Łączkowa, Uxima corka,
 Appa corka, Iwan Hordeiuik, Ewa żona
 iego. Halimon Sowonik, Anna żona, Appa
 matka, Krystyna siostra, Misko Buxik,
 Wroszka żona, Maryna matka, Olesiey
 Ihnatyk, Zophia żona, Anna siostra, Jacz-
 ko chłopiec, Siemion Huk, Polynka żona,
 Jaszko Kuezko zienc, Katarzyna żona,
 Dorotha Josezynska komornica, Prokop
 Wołoszik, Chwieda żona, Hasza komornica,
 Pietruk chłopiec, Iwan Łobacz, Omielian
 syn, Ułasz syn, Jowa dziewczyna, Waszko
 Nicopoczuk, Siemion brat, Uliana siostra,
 Choma komornik, Appa żona, Anna dziew-
 czyna, Katarzyna praczka dworska, Omiel-
 ian Mickoszik, Nastacha żona, Jachym
 brat, Wawryn zięc, Uxima żona tego zię-
 cia, Chariton Perziulik, Ustima żona, Na-

tawka matka, Piotr swagier, Nastacha siostra, Troc parobek, Jan Chodunik, Maryna żona, Maryna dziewczka, Panas parobek, Karp chłopiec, Iwan Maleszewski, Proska żona, Omielian syn, Iwan syn, Maryna żona Omielianowa, Pasza dziewczka, Tereszko Wołoszik, Paweł syn, Tymosz syn, Uxima corka, Appa corka, Hryc Chruszczyk, Natawka żona, Raina komornica, Iwan Makarczuk, Chwieda żona iego, Simon parobek, Katarzyna dziewczka, Nastacha dziewczyna, Hryc Szaleyko, Maryna żona iego, Chordey brat, Ustima corka, Iwan Bielak, Oreszka żona, Panas syn, Samuel syn, Samuel chłopiec rzedny, Maryna żona Panaszowa, Oniszko ogrodowy, Anna żona, Waszko syn, Maryna komornica, Ewa komornica, Maryna dziewczyna, Łowin Daczuk, Marina żona, Wasia corka, Stanisław Januczyk, Sonia żona, Harasim parobek, Stephan parobek, Maryna wdowa Borysicha, Paweł chłopiec, Wowda dziewczyna. Przym. spiszowaniu byli Marcin Ptaszek, Omielian Miekoszik. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Martinus Ptaszek, Omelian Mikosik, inhaerendo constitutioni regni personarum prout est medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi passionis Christi in facie officii praesentis comprobaverunt . . . et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Bukowice.

Ad officium et acta praesentia ad oblationem eiusdem praepositi Łosicensis etc. *scribatur ut supra nisi mutato* . . in villa Łosice etc. personarum commanentium de tenore ut sequitur tali:

Bukowice folwark, Stachowa Raina Nowosielska gospodini folwarkowa, Marcin pastuch, Poddani: Kurko Sieniewik, Anna żona, Maryna matka, Hryc Naumik, Helena żona, Iwan Ciczuk, Ewa żona, Oresz-

ka dziewczka rzedna, Maxim Kizic, Jaca żona, Luba matka, Kuzma Plaskac, Anna żona, Paweł chłopiec rzedny, Jasko Sawczuk, Chwieda żona, Wasko Popik, Hasza żona iego, Makar syn, Iwan syn, Sak syn, Appa dziewczka rzedna, Mikita Sieniewik, Taca żona iego, Jadwiga matka, Halimon Strzynatka, Maryna matka, Anna komornica, Wawryn Mociuk, Chwieda żona, Hryc syn, Kondrat Moroseczyk, Maryna żona, Jwan Romaniuk, Anna żona, Barbara dziewczka rzedna, Mikołay kowal, Maryna żona iego, Iwan Setniczek, Nastacha matka, Siemion Romaniuk, Oreszka żona, Jaczko brat, Hryc Antonik, Anna żona, Katarzyna corka, Jasko Antonik, Oreszka żona, Maryna dziewczka, Tyszyska wdowa, Katarzyna corka, Radko Przychodzien, Maryna żona iego, Szymon Nowak, Appa żona iego, Hryc Kowal, Roman brat, Nastacha dziewczyna, Ihnat Hawrylik, Maryna żona, Marina matka Hawrylikowa, Anna matka żenina, Katarzyna dziewczka, Grzegorz parobek, Jaszko Hawrylik, Appa żona iego, Kierko Popowicz, Anna żona, Siemion syn, Michał syn, Hryc Kierczuk, Maryna żona tego Kierczuka, Zien Pastuszczyk, Maryna żona, Piotr Opryszczyk Anna żona, Proska matka, Jan Sowoniuk, Oreszka żona iego, Stephan brat, Dorotha żona, Jarosz brat, Dorotha matka, Iwan chłopiec, Waszko Zienczuk, Anna żona, Maryna matka, Namoyło Zienczuk, Uxima żona, Lewon parobek, Iwan Szawczuk, Nastacha żona, Roman Kowal, Appa żona, Mikołay Osmolski, Maryna żona, Iwan syn, Jaczko syn, drugi Jaczko syn, Wowda starszego Jaczka żona, Appa dziewczka, Chwiedko Kowalczuk, Jadwiga żona, Olesiey Kowalczuk, Helena żona, Oniszko Gołgowski, Oreszka matka, Maryna dziewczyna, Hryc Zienczuk, Ulianna żona, Jachinka dziewczka, Piotr Nowak, Nastacha żona, Iwan Radezuk, Wowda żona, Makar chłopiec, Chwieda dziewczyna, Helena dziewczyna, Marcin Chworys, Maryna żona, Chwiedko syn, Iwan syn, Jaszko Szymaniuk, Maryna żona, Chwiedko chłopiec,

Iwan Daczuk, Wowda żona, Osip zięć, Jace córka, Parafin Sutulik, Katarzyna matka, Trofim Dziemidyk, Wowda matka, Kierko chłopiec. Przy tym spiszowaniu byli Wawryn dziesiątnik, Mikołaj Osmolski dziesiątnik, Jaszko Antonik, Wasko Chomik. Xiądz Jan Załęski probosc Łosiecki commendarz na ten czas Goreczki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Nicolaus Osiadski, Laurentius Chomik, inhaerendo constitutioni novellae regestrum suprascriptum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali juramento in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Lesne.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia etc. *scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosieensis commendarii ut supra mutato*, personarum in villa Lesne commanentium, cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Lesne, Jarmosz Obaczuk, Chwieda żona iego, Anna siostra, Andrzej Stelmaszek, Anna żona iego, Michał syn, Zophia żona synowa, Paraszka dziewczka, Makar Szusezyk, Domka żona, Marcin Dziewiątko, Wowda żona, Katarzyna, Wowda dziewczka, Roman Jesiuk, Proscia żona, Hawryło chłopiec, Hawryło Chomik, Wowda matka, Anna córka, Maryna córka, Wawryn Adamiuk, Wowda żona iego. Przy spiszowaniu byli Makar Susczyk, Michał Stalmaszko. Xiądz Jan Załęski commendarz na ten czas Gorecki. Et in continenti circa porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus, personaliter comparentes laboriosi Makar Susczuk et Michael Sztelmaszuk inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprascriptum connotationis personarum, prout est

fideliter conscriptum, medio corporali juramento in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Koszelowka.

Ad officium... *scribatur cum oblatione eiusdem nisi mutato*, connotationis personarum in villa Koszelewska existentium etc. *ut supra ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Koszelowka Jan Krotkowski, Barbara żona iego, Michał syn, Mikołaj Szusezyk, Małgorzata żona, Maryna córka, Wawryn parobek, Andrzej Kuczko, Maryna matka, Stanisław brat, Anna siostra, Andrzej Walczyk, Katarzyna żona, Walenty brat, Jadwiga siostra, Maciej chłopiec, Andrzej Walczyk wdowiec, Grzegorz syn, Maryna żona iego, Woyciech Grzesienia, Marina żona, Mikołaj parobek, Jagnieszka dziewczka, Chwiedor chłopiec, Szczepan Chudnik, Katarzyna żona, Simon syn, Maryna dziewczką, Iwan Bładiniec, Dorotha żona, Jagnieszka matka żony, Marcin Januszik, Anna żona iego, Stanisław Tyńczyk, Hasza żona, Marcin syn, Nastacha Pogorzeczycha wdowa, Dorotha córka, Jakub Januczyk, Maryna żona, Krystyna córka Wawryn Zyska, Dorotha żona, Miszko Szymczyk wdowiec, Chwieda córka, Wawryn Chwiedczyk, Maryna żona, Piotr chłopiec, Wawryn Kinsa, Maryna żona, Walenty Kowal, Anna żona, Grzegorz syn, Iwan syn, Maryna córka, Jakub parobek, Nastacha kucharka. Przy spiszowaniu byli Walenty Szusezyk. Xiądz Jan Załęski, probosc Łosiecki, commendarz na ten czas Goreczki, Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Valentinus Kowal et Nicolaus Szusezyk, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae juramento corporali in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam compro-

baverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente,

Wola Noszowska.

Ad officium etc. cum oblatione eiusdem praepositi nisi mutato, in villa Wola Noszowska commanentium ab hunc locum cuius tenor verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Wola Noszowska. Pan Jan Gulewski, pani Teresa Gulewska, Zophia manka, Iwanek pastuch. Poddani: Mathias przychodzien, Hasza żona, Marcin syn, Maryna komornica, Jan Wiesniak, Magdalena żona, Miszko parobek, Marcin Słoboda, Dorotha żona, Wowda corka, Grzegorz syn, Parafin Sczerbaczuk, Szawko Radezyk, Wowda żona, Taca corka, Maryna corka, Miszko parobek, Karp Smalko; Sonia żona; Piotr chłopiec syn, Symon Kosezyk, Anna żona, Helena corka, Iwan Smalko, Arasim syn, Oreszka corka, Marina corka, Miszko Smalko, Hasia żona, Taca corka, Bartosz Chrosciel, Hasia żona, Dorotha Bartoszieha wdowa, Marcin syn, Barbara corka, Weremko Sowonik, Zophia żona jego, Anna Gowluczykowa wdowa, Jan Chybowski, Wowda żona jego, Iwan Suszeik, Barbara żona, Jarosz syn, Uxima corka, Lewko Brodik, Anna żona, Siemion brat, Maryna siostra. Przy spisowaniu byli Lewko Radezyk, Marcin Wiesna. Xiadz Jan Załęski probosc Łosicki, commendarz na ten czas Goreczki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Lewko Radezyk et Martinus Wiosna, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis, iuxta rotham in constitutione descriptam comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Zalesie.

Ad officium et acta etc. cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis scribatur nisi mutato personarum in villa Zalesie commanentium locum, cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Zalesie, Maciey Boiarzyn, Katarzyna żona jego, Woyciech parobek, Stanisław chłopiec, Jagnieszka corka, Łukasz Wistel, Dorotha żona, Anna matka, Grzegorz Słossarz, Krystina żona jego, Marcin syn, Grzegorz parobek, Thomek syn. Xiadz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes honestus Mathias Boiarzyn, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae, medio corporali iuramento in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Dubice.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis nisi mutato personarum plebeiarum in villa Dubicze commanentium etc. cuius tenor verborum sequitur talis:

Dubicze: Walenti krawiec, Zophia żona, Karp brat, Adam syn, Andrzej syn, Stanisław syn, Jan Janeczuk, Zophia żona, Barbara matka, Anna corka, Jan chłopiec rzedny, Wawrzyniec Szereszko, Maryna żona, Piotr syn, Wawryn Szereszko, Jadwiga żona, Jan syn, Nastacha corka, Piotr Katycza, Jadwiga żona, Jakub parobek, Marina dziewczka, Woyciech Żysiuk, Jadwiga żona, Tymosz parobek. Maryna dziewczyna, Maciey Jaszczenia, Katarzyna matka jego. Maryna siostra, Iwan cieszla, Elżbieta żona, Andrzej syn, Kazimierz cieszla, Anna żona, Anna siostra, Zophia matka. Przy spisowaniu byli Woyciech Żysiuk, Piotr Katycza.

Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Albertus Zysiak et Petrus Kutycza, inhaerendo constitutioni regni super veram revisionem et connotationem in praedicta villa personarum commanentium juramentum corporale ad imaginem Crucifixi exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Wies Kobylany.

Ad officium et acta ect. *scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis nisi mutato*, personarum connotationem in villa Kobylany commanentium etc. cuius tenor talis:

Wies Kobylany: Jegomosc pan Kazimierz Orzeszko, ieymosc pani Agatha Orzeszkowa podsędkowa Mielnicka, iegomość pan Woyciech Orzeszko. Czeladz, Slachetny Stanisław Iwanowski, slach. Laskowski, slach: Jassinski, Stanisław krawiecz, Mattias woznica, slachetna Kochanska stara pani, slach. panna Sokulska służebna, slach. panna Pocianka służebna. Jagnieszka kucharka, Ewa dziewczka rzedna, Katarzyna dziewczka, Jaszko pastuch, Appa żona tego pastucha, Jadwiga corka tegoż. Poddani: Andrzej Weremczuk, Maryna żona, Iwan syn, Nastacha dziewczka, Maciey Pinczuk, Anna dziewczka rzedna, Nastacha dziewczyna, Stephan parobek, Kondrat Kierad, Appa żona, Chwiedor syn, Maryna dziewczka, Trochim Sczyglowicz, Oreszka żona, Taras syn, Appa corka, Sawka Marciniuk, Chwiedor Marciniuk, Stephan Marciniuk, Iwan Marciniuk, Nastacha Marciniucha, Appa żona Sawki, Marciniucha, Milacha komornica, Chwieda komornica, Maryna dziewczyna, Chwiedor Chawra, Matrona żona, Appa corka, Wowda corka, Maryna corka, Awryło syn, Lesnik Chwiedko,

Palaska lesnikowa, Milacha dziewczyna, Prokop Zaradzik, Hasia żona, Appa corka, Uxima corka, Jan woyt, Jarosz brat, Melacha matka woyta, Iwan parobek, Natawka dziewczka rzedna, Parafin chłopiecz, Andrzej Chwiedorczyk, Appa żona, Stephan parobek, Katarzyna dziewczka, Siemionowa wdowa, Appa corka, Omielian parobek, Chwieda dziewczyna, Wasko Sczygiel, Maryna żona, Iwan syn, Kuzma syn, Tymosz syn, Zachar syn, Maryna dziewczka rzedna, Stephan Przybytko, Nastacha żona, Andrzej syn, Wowda corka, Timosz Chwedaczyk, Polaszka żona iego, Manoyło brat, Zienia matka, Nastacha corka, Waszko Maszyk, Katarzyna matka, Oreszka corka, Andrzej parobek, Wasilicha wdowa komornica, Chwiedko syn komornik. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Joannes advocatus et Laurentius Sczygiel, inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptarum sanctitae iuramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Parafia Ruskowska.

Wies Ruskow.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens reverendus pater Severinus Kupinski, parochus ecclesiae Ruskoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum nobilium et plebeiarum in villa Ruskow commanentium, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Juxta constitutionem in comitiis extraordinariis Varsaviae anno Domini 1662 factam, omnium personarum tam nobilium cuiuscunque praeeminentiae status utriusque sexus, quam etiam emetonum parochiae Ruskoviensis fideliter connotatio eiusmodi:

Villa Ruskow. Domus generosi Alberti Raczko vidui, in hoc domo manent: generosa Eugenia Beydowa pisarzowa Mielnicka vidua, generosa virgo Elena Raczkowna, eiusdem generosi Gres filius, famulus eiusdem Jozephus Ługowski, eiusdem dominae famulae ad servitia generosae viduae Beydowa famula et pastor pecudum.

Subditi in hac villa eiusdem:

Domus primus Daniel Koledziuk cum uxore, filii duo, 2-da domus Chwedor Iwaszcuk cum uxore, tertia Jakim Siemienczyk cum uxore, quarta domus Andreas Wołowik cum uxore, filiae binae, quinta domus Paulus Jastrzemski cum uxore, frater cum matre, sexta Daniel Hawryluk cum uxore, septima et octava Joannes Harasimik cum uxore, filii duo et filia, Joannes Zmoydzik cum uxore et famula.

Subditi generosae Euphemiae Beydowa in Zaborze.

Choma cum uxore, filius et filiae duo, Philip pauper caecus, filios habet duos et filiam unam, Catherina inquilina vidua, Anna Onackowa vidua.

Subditi in eadem villa generosi Christopheri Malinowski.

Primus Timosz cum uxore et filius, filiae eiusdem tres, Joannes Omelianik cum uxore et famula, Fiedor Ropik cum uxore, filius et filia eiusdem, Macikowa Harasimeczka vidua, filii tres eiusdem, Jędrzeiowa vidua Harasimiczka et filius eiusdem, Iwan Chroluk cum uxore et filia eiusdem, Simon Areiszik cum uxore, Iwan frater, filii tres eiusdem, Paulus Trabarosik cum uxore et filia eiusdem, Dorosz Fecula cum uxore, filiae duae, Dmiter cum uxore, filiae duae, Simon

cum uxore, famuli duo et famula eiusdem. Et in continenti Joannes Arasiuik, inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptorum etc.

Villa Puczyce et Czuchowo.

Ad officium et acta etc. *cum oblatione suprascripti parochi Ruskoviensis, scribatur nisi mutato* in villa Puczyce et Czuchowo commanentium *ad hunc locum:* cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Prima domus ieymose pani Felicianna Janczewska, Jan Gierowski urzędnik, dziewczek trzy y pastuch. Subditi eiusdem: Oxiuta wdowiecz sam ieden, druga corka, Dmiter wdowiecz y dziewczka, Manel Michaluk z matką, syn y dziewczyna, Iwan młodziencz Oniszko, żona y brat Waskowa wdowa z corką, Misliborski, żona y corek dwie.

Aula generosi Anna Siestrzewitowska:

Dom slachetney pani Anny Siestrzewitowskiej: panna Maryanna corka ieymsci, chłopiec y dziewczek dwie. Subditi eiusdem Dominae: Waszko z żoną, Iwan z żoną, Iwan Sienczuk, żona, Omielan y gospodyni, Moysey y Gabryel Panasikowie bracia, Iwan Panasik z żoną Janowa wdowa, Iwan z żoną ustawny u pana Biernackiego.

Aula generosi Nicolai Siestrzewitowski, pani Agata Siestrzewitowska małżonka. Parobek y chłopiec y dziewczka, matka y dziewczyna, Subditi eiusdem Domini: Prima domus Maciey, żona, dziewczka y dziewczyna, Olessiey, żona y dziewczyna, Paweł, żona y dziewczyna, Kondrat, żona y parobek, komornica wdowa y chłopiec, Jarosz, żona y matka, Mikita, Stasziuk młodziencz.

Aula seu praedium in quo residet pro hospite seu patrefamilias religiosus laycus, titulo nobilitatis gaudet ordinis praedicatorum, nobilis Gabriel Skiwski, eiusdem religiosi famulus ad servitia laboriosus Iwan, Dorothea materfamilias cum famula ad servitia. Subditi eiusdem religiosi: Maxim cum uxore, Tomas fa-

mulus cum uxore, Chwiedko cum uxore, filius Joannes et filia, Hryc cum uxore, Rubay, Klim cum uxore, filii duo, famulus Andreas, famulae duae, Naum cum uxore, famulus et famula. Komornici eiusdem religiosi: Thomas cum uxore et famula, Timosz cum filia, Gregorius cum uxore, Chwiedko sutor cum uxore, famulus Mathias cum uxore, molitor cum uxore. Severinus Kopinski parochus Ruskowiensis m. p. Et in continenti circa porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Klim Kalczuk, Iwan Kukla, Oxiuta Raczko et Paulus Manus super veram et debitam connotationem registri supra inserti, inhaerendo constitutioni novellae juramentum corporale ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Parafia Sarnacka.

Villa Sarnaki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Stanislaus Rosochaeki, plebanus ecclesiae Sarnacensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villa Sarnaki commanentium tam nobilium, quam plebeiarum, manu propria eiusdem reverendi plebani Sarnacensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, cuius tenor intra constitutionem in comitiis ordinum Varsaviae anno Domini 1662 factam omnium et singulorum utriusque sexus in parochia Sarnacensi existentium tam nobilium quam et emetonum.

Connotatio. Villae Sarnaki:

Nobilis Fabianus Lapko maritatus, filia eiusden Caterina annorum 15, se-

cunda filia annorum 13, Gregorius Du subditus generosi domini Groth, uxor eius Anna, Maximka propriis manibus victum elaborat, Rus: vidua Zophia Boratynska, filia eiusdem Anna, filius eiusdem nomine Petrus, nobilis Albertus uxor eiusdem Mariua Rozwadowska, nobilis Nicolaus Czayka Chybowski, uxor eiusdem nobilis Marina Serkowna. In eadem domo residet advena famatus Joannes Adameczyk adolescens, laboriosus Martinus Sporyszik advena, uxor eiusdem Zophia Sztula, filius eorundem laboriosorum Valentinus annorum 15, filia etiam Agnes annorum 13, nobilis adolescens Joannes Poroszak, frater eiusdem nomine Andreas et Laurentius, soror eorundem Anna, uxor nobilis Joannis Gierzynski nomine Hedvigis Wilanowska, filia eius Anna. In eadem domo manebunt victum manibus elaborantes nobilis Anna Grabarzowna Wienciatowska, eiusdem personae filia Marina. In praedio illustrissimae ac generosae dominae Helenae Wodinska, castellanidis Podlachiae laboriosa familia residet laboriosus Joannes Szcęsniak, famula Zophia Patrasowua, vetula laboriosa Anna rykunia, laboriosus nomine Dawid, pastor pecudum. Ibidem residet subditus laboriosus figulus Albertus nomine, uxor eius Anna, filius eorundem Joannes, filia Zophia. Na Zalesiu residet nobilis vidua nomine Marina Łazowska, 2-da etiam ibidem nobilis Poltonia Sarnacka, 3-tia vidua Jasiukowna — haec omnes victum propriis manibus elaborant. Nobilis Christopherus Sarnacki, eiusdem uxor Anna Terlikowska, filius nomine Joannes, laboriosus viduus Laurentius molitor, filia eiusdem nomine Agnes, nobilis Andreas Sernieki victum elaborat manibus propriis, eiusdem uxor Catherina Nadobnikowna, filius eorundem nomine Andreas. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Joannes Casimirus Biernacki et Joannes Kierdey Chybowski, inhaerendo constitutioni regni

novellae regestrum suprascriptum connotationis verae personarum juramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Willia Chybowo.

Ad officium et acta praesentia... *Scribatur cum oblatione eiusdem parochi nisi mutato in villa Chybowo commauentium ad hunc locum:* cuius tenor sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Chybowo. Nobilis Martinus Siwko Chykowski, uxor eiusdem nobilis de Sarnaki Kosarowska, quam negavit coram neque ipsam dishonoravit contra quam solarium protestor eiusdem nobilis parens superstes, vidua Zophia Siwkowa, apud eundem Siwko residet laboriosus Simon Cierka cum coniuge. Komornicy: Nobilis Thomas Gorka cum uxore nobili Catherina Kozielkowna, filius Jacobus, nobilis Joannes Woiewodzki cum uxore nobili Catherina Kierdeiwona, famulus Gregorius Szewe civitatis Łosicensis quondam incola cum uxore nobili Maryna Sobikowna victum manibus elaborat, nobilis Jacobus Kierdey cum uxore nobili Marina Braniczka, famula eorundem Anna Pieszukowna ementonis filia; in domo eadem residet nobilis dominus Joannes Biernaczki, uxor eiusdem nobilis Eva Szaniawska, filia virgo Marina 15 suleos laborat et seminat, nobilis Laurentius Krinski pastor pcedum, nobilis Albertus Kierdey cum uxore, nobilis Elizabeth Chybowska, nobilis Paulus Rzewuski cum uxore nobili Anna Szczesniekie nullam agriculturam operatur, nobilis Andreas Scroszynski cum uxore nobili Agneta Kusnierzowna, nobilis Marina, coniunx nobilis Jacobi Łoyko nomine Szezęsna Sarnaacka,—hae victum manibus elaborant, filius eiusdem Stanislaus, 2-dus filius Joannes, nobilis Albertus Panok cum uxore Elizabeth Borkulakowna, ma-

nibus elaborant, filia eorundem Zophia, nobilis Paulus Kozieltek cum uxore Hedvige Wyrzykowianka—pauperes ambo, victum manibus elaborant, filia eorum Maryna, nobilis Mathias Gluchowski cum uxore nobili Catherina Wyrzykowska, filius eorum nomine Basilius, nobilis vidua Marina Borkulakowa, filius eiusdem Joannes, filia nomine Anna, 2-da filia Zophia, Albertus filius, nobilis Albertus Borkulak cum uxore nobili Anna Szankowska, soror eiusdem virgo Helena, nobilis Albertus Borkulak cum uxore nobili Marina Moseiczka, victum elaborant manibus, nobilis Albertus Łoiko cum uxore nobili Zophia Lipincka, filius eorum Albertus, hi victum manibus elaborant. In hac domo manent sorores Barbara filia nobilis Stanislai Łoiko, 2-da soror Hedvigis etiam adulta, 3-tia nomine Helena, quarta nomine Dorothea, nobilis Paulus Białowasik cum uxore Hedvigi Sarnaczka, famulus nobilis Joannes Kukawczyk, nobilis Mathias Florezuk cum uxore nobili Margareta Kuklinska, frater eiusdem adolescens nomine Joannes, soror eiusdem Marianna, ibidem manet vidua Maryna Kukawczanka, quae victum manibus elaborant, nobilis vidua Hedvigis Krawczukowa sola victum elaborat, nobilis . . . laus Olszewski cum uxore nobili Anna Poplawska sine agricultura, coniunx nobilis Gregorii Łoiko nomine Hedvigis Gebiczka victum manibus elaborat. In eadem domo residet vidua Catherina Olszewska, filia eiusdem viduae nomine Zusanna victum manibus elaborantes, nobilis Jacobus Zubko cum nobili uxore Szezęsna Zaranckowna, filius eorum Stanislaus, filia etiam Catherina, nobilis viduus Nicolaus Sieba dictus Krawiecz, filius eiusdem Martinus Sieba cum uxore nobili Caterina Rozwadowska, nobilis Joannes Wyczolkowski cum uxore nobili Hedvige Chybowska operatur araturam duobus bobus, filius eorum Jacobus, nobilis vidua Marina Kusnierka, filia eiusdem Zophia, 2-da filia Ewa, nobilis Paulus Żybek cum uxore no-

bili Anna Rzewuska, frater eiusdem Laurentius Zybek adultus, soror eiusdem virgo Zophia adulta, nobilis Christopherus Bela cum uxore Anna Zembrowska sulcos tres operatur; in eadem domo residet nobilis Albertus Rzewuski cum uxore nobili Helena Rolanka, virgines sorores manent, victum manibus elaborantes, Lipinianki Dorothea et Zophia, ambae adultae, vidua nobilis Dorothea Pankowa, filia eiusdem Zophia victum manibus elaborant, nobilis Sebastianus Panek cum uxore Marina Wyczolkowska, eiusdem consanguinea nobilis nomine Anna, nobilis Marcus Gocha cum nobili uxore Anna Wyrzykowska, filia eorum Marina, vidua nobilis Zophia Gochowa sine agricultura victum manibus elaborat propriis. Ad hanc ergo connotationem omnium et singularum utriusque sexus in hanc villam Chybowo existentium pro maiori dando testimonio accepi mecum duos nobiles Joannem Casimirum Biernacki et nobilem Jacobum Kierdey. Pater Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Villa Rozwadowo.

Ad officium et acta etc. scribatur cum simili oblata ut supra nisi mutato in villa Rozwadowo commanentium ad hunc locum cuius tenor verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Rozwadowo. Vidua nobilis nomine Marina Florianowa Przesmyczka et filia eiusdem vidua nobilis Cristina Adamczukowa sola, nobilis Albertus Krynski cum uxore nobili Catherina Biernacka, filia eiusdem Agnes, nobilis Paulus Wilk Rozwadowski cum uxore nobili Zophia Chybowska, nobilis Valerianus Snopkowski cum uxore Marianna Mogilnicka, nobilis Valerianus Milkowski cum uxore nobili Zophia Wroblewska . . . decem, nobilis Thomas Rzewuski cum nobili uxore Margaretha Rozwadowska, filia eorum Zuzanna, nobilis vidua Catherina Kapina, filia eiusdem Helena annorum duodecem,

2-da filia Lucia annorum tredecem, nobilis vidua Hedvigis Sarnaacka, filius eiusdem Stanislaus, filia virgo Elizabeth adulta, haec sine agricultura ulla hortum fodit manibus, nobilis Mathias Milkowski cum uxore nobili, Hedvigis Chybowska, nobilis Martinus Chybowski cum uxore nobili Catherina Zelawska, soror eiusdem virgo Eva, nobilis Marina Dreianka Terlikowska, victum propriis elaborant manibus; nobilis Thomas Rozwadowski cum uxore nobili Marina Rozwadowska, laboriosus subditus domini Wychowski cum uxore rutena Wowda, filius eiusdem Stanislaus iam adultus, nobilis etiam Malyzhanek sic nominatus Rozwadowski victum manibus elaborat, nobilis Valentinus Rozwadowski cum uxore Elizabeth Saligowska, eiusdem consanguinea iam adulta victum elaborat manibus, nobilis Stanislaus Bopka cum uxore Maryna Rozwadowska, filia eorum Catherina adulta, altera Helena victum manibus elaborant propriis, nobilis Nicolaus Koza viduus nihil habet, nobilis Albertus Dobek cum uxore nobili Elizabeth Goliraontowna, soror eiusdem nomine Anna iam adulta, altera nomine Zophia, 3-tia consanguinea nomine Margaretha manet, quae manibus victum elaborat, nobilis virgo Marianna Rozwadowska, filia Piatyhorecowey iam adulta, filius eiusdem Piatyhorecowey nomine Stanislaus propriis manibus hi victum elaborant, nobilis vidua Catherina Milkowska sine ullis sola manibus propriis victum elaborat, laboriosus subditus de Bialystok Jacobus generosi Glaznecki cum uxore Ohapa.

Aula generosi Michaelis Glaznecki. Famulus eiusdem domini nobilis Stanislaus Czerniewski cum uxore, laboriosus alyenigena . . . laboriosus Daniel parobek puer qui pascit pecudes annorum 12, laboriosa famula Helena. Ad hanc connotationem huius villae Rozwadowo omnium et singulorum tam nobilium quam emetorum existentium utriusque sexus pro meliori dando testimonio accepi mecum duos nobiles ex hac villa—nobilem Valeria-

num Milkowski et nobilem Thomam Rzewski. Stanislaus Rosochacki parochus m. ppria.

Villa Płoskowo.

Praedium Illustris et admodum Reverendi Domini Georgii Niewiarowski referendarii M. D. L., in cuius praesentia familiam et emetones in villa existentes conscrip eiusdem parochi Sarnacensis *ut supra nisi mutato* in villa Płoskowo commanentium *ad hocce locum*: cuius tenor sequitur eiusmodi est-que talis:

Villa Płoskow. Praedium Illustris et admodum reverendi domini Georgii Niewiarowski referendarii magni ducatus Lithvaniae, in cuius praesentia familiam et emetones in villa existentes conscrip. In praedio residet nobilis aetate proventus Romanowski cum puero Soszonek ad servitia, 2-dus pastor pecudum laboriosus Lucas Howieniuk . . . famula laboriosa Hedvigis Bołkunowna.

In villa emetones hi: Laboriosus Mathias Howien cum uxore, Marina Wela-cowna, ipsius uxoris illic etiam manet parens vidua Walcowa, in secunda domo laboriosa vidua Walcowa, filius eiusdem Gregorius Walaszyk, laboriosus Martinus Gowien cum uxore Catherina, 2-dus laboriosus Maseczuk parobek et laboriosa famula Marina, vidua laboriosa Bołkuniczka—haec sine ullis agris victum quaerens elaborat manibus. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castren-sibus Michienesibus personaliter comparens laboriosus Martinus Chowien, inhaerendo constitutioni novellae ratione supra scrip-torum medio corporali juramento ad ima-ginem Crucifixi in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvaute.

Villa Hlebczin.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis ut supra nisi mutato* in villa Hlebczin com-manentium *ad hunc locum*: cuius tenor verborum talis:

Villa Hlebczin. Aula generosae Hele-nae Teressiae Ciecierska maritatae. Fami-lia residens in aula: laboriosus famu-lus Joannes Kucharz, tertius laboriosus Joannes Woyt, 2-dus famulus laboriosus Petrus auriga, quartus nobilis puer ad servitia eiusdem dominae nomine Ada-mus, nobilis virgo, famulus eiusdem do-minae pro servitiis ultima laboriosa co-ectrix Zophia.

Subditi in hac villa Illustris ac Gene-rosae Helenae Wodynska, castellanidis Podlachiae. Primus laboriosus Gregorius Chwiedezuk cum uxore Marina Osipow-na, frater eiusdem iam adultus Simon Chwiedezuk, laboriosa ad servitia famula nomine Barbara; domus 2-da eiusdem dominae: laboriosus Simon Chalimonik cum uxore Hedvidi Macieiwona, eiusdem hospitis senex parens vidua Chalimowna; in domo eadem advena residet laboriosus Samoc victum laborans manibus.

Subditi generosae Ciecierskiey: labo-riosus Nicolaus Gmilnik adolescens, 2-dus frater eiusdem nomine Choma Gmionuk etiam adultus, laboriosus Joannes Ostap-czuk cum uxore Dorothea, eiusdem pa-rens vidua nomine Chwiedia, filia eius-dem viduae; eiusdem dominae Ciecier-skiey laboriosus Parafinik cum uxore me-dium mansum tenet, habens duo juga bovum, laboriosus Simon Chomik cum uxore Anastasia, filia eiusdem Marina iam adulta, laboriosus Michael Kucharezyk cum uxore.

Subditi generosi Groth: laboriosus Joannes Pieszciek cum uxore Ohapa, 2-dus laboriosus Albertus Jarczyk cum uxore nomine Jolcha.

Ad hanc connotationem huius villae Hlebczyn omnium et singulorum utrius-

que sexus existentium pro maiori fide danda accepi mecum duos nobiles Joannem Casimirum Biernacki et nobilem Jacobum Kierdey et de eadem villa Simon Chomik laboriosus Lesnik praesens erat. P-r Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria. Circa quam porrectionem in continente coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Simon Chomik et Lesnik, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione supra scriptorum sancitae juramentum corporale ad imaginem Crucifixi iuxta rotham in constitutione descriptam in facie officii praesentis exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Grzybowo.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* in villa Grzybowo commanentium *ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Grzybowo. Generosus Valentinus Meżenski viduus, filius eiusdem Albertus, adultus, filia eiusdem Elizabeth et 2-da filia Regina, ad servitia famula Agnes Meżenska, laboriosus etiam Mathaeus pastor pecudum, 2-dus laboriosus Michael parobek, Gmter parobek. Eiusdem subditi in hac villa. Laboriosus senex Maxim nomine cum vetula uxore Oryszka sine agris, filius eorum Joannes Maximik cum uxore Ohapa, 2-dus filius Elias iam adultus, laboriosus Gregorius Maximik cum uxore Anastasia.

Generosi Sigismundi Grek aula in eadem villa.

Generosus Sigismundus Grek viduus, eiusdem domini soror germana nobilis vidua Zuzanna Zaleska, familia eiusdem nobilis famula Dorothea Tolwinska, coetrix laboriosa Marina, pastor pecudum laboriosus Martinus Kucharczyk, 2-dus puer Mikita Haiczuk.

Subditi eiusdem domini. Laboriosus Simon Siernik cum uxore Catherina, filia eiusdem Marina adulta, laboriosus Joannes Siemieniuk cum uxore Anastasia, filia eiusdem Ohapa adulta, 2-da filia Theodora; in eadem domo manet laboriosus Joannes Haiczuk victum elaborans manibus cum uxore Anna, laboriosus Hiacinthus Wilezuk cum uxore Zophia, eiusdem parens vidua Monika, filia eiusdem viduae Marina--infirmas ambas, laboriosus Nicolaus Kucharczyk cum uxore Ohapa, laboriosus Timosz Szam cum uxore Hedwige, laboriosus Lewko Haiczuk cum uxore Jolcha, filia eiusdem Anastasia, altera Parasca, laboriosus Demian Margala subditus generosae Ciecierska cum uxore Ohapa, filia eiusdem Marina hic scriptus *w Przegalinach*. In villa eiusdem subditi manent Illustrissimae et generosae Helene Wodynska, castell. Podlachiae, laboriosus Joannes Szczesniak cum uxore Anna, filia eiusdem Anastasia, laboriosus Joannes Kowal cum uxore Agnete, frater eiusdem uxoris Nicolaus, laboriosus Simon Szczesniuk adolescens, parens eiusdem senex vidua nomine Helena, filia eiusdem, filius eiusdem Suprun, laboriosa vidua Margaretha Miskowa Szczesniukowa, filia eiusdem Anna. Ad hanc connotationem villae huius Grzybowo omnium et singulorum utriusque sexus accepi mecum pro maiori testimonio laboriosum Joannem Siemieniuk. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria. Circa quam porrectionem registri suprainserti in continente coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Siemieniuk super veram et fidelem connotationem personarum in villa Grzybowo commanentium juramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Terlikowo.

Ad officium et acta praesentia capita-

nealia castrensia Mielnicensia personaliter etc. *scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* in villa Terlikowo commanentium *ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Terlikowo. Zophia marita Kuezy-na Terlikowska, quae victum manibus elaborat, filia eiusdem Anna, nobilis Dorothea Sokalska vidua sine ulla agricultura, nobilis Joannes Buhay cum uxore nobili Marianna Gluchowska, filius eorum nomine Stanislaus, 2-dus filius Petrus, filia Dorothea, nobilis Andreas Augustynowicz sine ulla agricultura semper peregrinatur, uxor eius nobilis Anna Terlikowska, filia eorum Zuzanna iam adulta, nobilis Laurentius Iezkowiez cum uxore nobili Catherina Terlikowska, filius eorum Jacobus, nobilis Anna Wroblowa vidua, filia eius Caterina, ad servitia nobilis famulus Valentinus Terlikowski, nobilis Thomas Gordziewicz cum uxore nobili Agnete Terlikowska, nobilis Joannes Szawłowski, uxor eius Marina Terlikowska sine ulla agricultura, nobilis Catherina Valentini Terlikowski uxor sine agricultura, nobilis uxor Marina Terlikowska Adami Kokocik victum manibus elaborant, filius eiusdem Valentinus iam adultus, nobilis Albertus Podgayny cum uxore Anna Terlikowska victum ambo manibus elaborant, nobilis Paulus Nadobnik cum uxore nobili Appolonia victum quaerunt manibus elaborando, filia eorum Zophia, nobilis Joannes Nadobnik cum uxore nobili Cristina Buynowna, laboriosus Caupto nomine Damianus cum laboriosa uxore Theodora, soror eiusdem Cauptonis iam adulta et 2-da nomine Prisca, nobilis Thomas Podgayny cum uxore nobili Elizabeth Galinska, filius eorum Stanislaus, filia Dorothea, laboriosa famula ad servitia nomine Anna, famulus ad servitia nobilis Petrus Terlikowski Jagodka, nobilis Albertus Glowieniczuk sed stipem mendicat, qui excipietur ab hac contributione capitali, ibidem manet vidua soror eius etiam

pauper, et filia Zophia—hi omnes excipientur ab hac contributione, nobilis Nicolaus Nadobnik cum uxore nobili Anna Terlikowska, nobilis vidua Marina Tichowna victum elaborat manibus propriis, nobilis Joannes Ostrowski cum uxore nobili Marina Terlikowska, nobiles sorores virgines victum manibus elaborantes pauperes, Hedvigis et Marina, nobilis Christopherus Czublik cum uxore nobili Marina Terlikowska, filia eorum Anna annorum decem, nobilis Joannes Kusza gibbosus pauper, stipem mendicans—hic excipietur ab hac contributione capitali, nobilis Valentinus Augustynowicz cum uxore nobili Dorothea Dziadkowska, filia eorum Anna, nobilis Hedvigis vidua Jekowna, filius eius Bartholomaeus, nobilis Joannes Ozep cum uxore nobili Marina Terlikowska; in eadem domo manet nobilis Venceslaus Rżazewski cum uxore Eva nobili Terlikowska, qui manibus victum elaborant, eiusdem nobilium propecta aetate vidua Barbara parens, nobilis Lucas Kosiey cum uxore nobili Barbara Terlikowska, filia eorum Dorothea annorum decem, nobilis vidua Anastasia Gredkowna victum manibus quaesit, nobilis vidua Anastasia Bolescina, filia eiusdem Anna, famula ad servitia Oxima rutena, famulus ad servitia nobilis Adam Kokociek, famulus seu consanguineus nobilis Koszinski, famulus Simon pastor pecudum, laboriosus Simon Kusnierz cum uxore victum manibus quaerunt elaborantes, nobilis vidua Barthoszowa, filius eiusdem Jacobus annorum 15, filia eiusdem Catherina annorum decem, nobilis Nicolaus Czubeł cum uxore nobili Agnete Baliczka, nobilis Mathias Szeżesny cum uxore nobili Agnete Terlikowska; in eadem domo manet nobilis Catherina Pliszka uxor mendici Sławinski nomine Lucia, filia eiusdem Catherina, nobilis Petrus Krupa uxoratus de Szawly accepit uxorem, nobilis Nicolaus Wloch cum uxore nobili Catherina Chybowska, filia eorum nomine Christina, nobilis Nicolaus Ostrowski maritatus, filius eiusdem

nomine Albertus, filia eiusdem Catherina, nobilis Stanislaus Wyczolkowski cum uxore nobili Catherina Terlikowska; in domo eadem manet soror eius Marina sed mendicans, nobilis Gregorius Piecik cum uxore nobili Marina Chybowska, nobilis Martinus Terlikowski cum coniuge nobili Dorothea Gulinska, eiusdem seniculus parens nomine Andreas, famula ad servitia nobilis Marina Terlikowska, famulus laboriosus Stanislaus, *rutenus* laboriosus Laurentius, pastor pecudum, annorum 13, laboriosa vietum manibus elaborans *rutena* de Huslewo, nobilis propectus aetate Joannes Dreta sed mendicans. Ibidem in braxatorio manet laboriosus Stanislaus Ciemnik cum laboriosa uxore Zophia. Ad hanc connotationem huius villae Terlikowo omnium et singulorum utriusque sexus existentium pro maiori danda fide iuxta instructionem accepi mecum duos nobiles nobilem Thomam Podgayny et nobilem Andream Augustinowicz. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis mpp.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* personarum plebeiarum in villa Bienduka commanentium etc. *ad hunc locum*: cuius tenor verborum sequitur talis:

Villa Bienduha.

Laboriosus Albertus Skutnik cum uxore, generosi ac magnifici domini marschali regni Opalinski subditus, apud eiusdem familia ad servitia generosae Helenae Ciecierska subditi: laboriosus Theodorus Wieremiciuk cum uxore Catherina, sorores eiusdem duae adultae et Paulus laboriosus, consanguineus, laboriosa vidua Catherina Andrzeiowa, laboriosus Stepaniuk adolescens cum parente sene, laboriosus Laurentius Adamik cum uxore; in eadem domo manet subditus generosi Grek laboriosus Trochim, frater Adamik Laurentii cum uxore, laboriosus Hryniuk cum parente sene et sorore germana iam adulta, laboriosus Joannes Sieplczyk cum uxore,

filii eorum adultus. Ad hanc connotationem huius villae Bienduga accepi mecum de aula Hlebczyn Simonem Chomik et laboriosum Lesnik. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Simon Chomik, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem personarum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Koszki et Buszki.

Ad officium etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* personarum plebeiarum in villa Koszki et Buszka commanentium etc. *ad hunc locum*: cuius tenor verborum sequitur eiusmodi.

Villa Koszki. Subditi illustrissimae ac generosae Helenae Wodynska castellandis Podlachiae. 1-ma domus laboriosus Albertus Dykeiuk cum uxore Anastasia, frater eiusdem Daniel Dykeiuk cum uxore Marina, filia eius Lucia, filius Bartholomaeus, 2-da domus laboriosus Albertus Strzelezuk cum uxore Theodora, puer ad pecudes nomine Theodor, domus tertia laboriosa vidua Janowa Strzelezukowa, filius eius Martinus adultus et 2-dus filius Petrus, filia Zophia, domus quarta laboriosus Stanislaus Jorezyk, qui post connotationem mortuus est, uxor eius Marina, filius Mathias, 2-dus Bartholomaeus, filia Catherina, 2-da Anastasia.

Villa Buszka. Laboriosus Paulus Rak cum uxore Marina, filius Joannes adultus, 2-da domus laboriosus Bartholomaeus Samo cum uxore Marina, famulus laboriosus parobek Radiwon, famula laboriosa Marina, 3-tia domus laboriosus Lepko Klimik cum uxore Marina, filius eorum Theodor, laboriosus Hrye parobek, 4-ta

domus laboriosa vidua Anna, filius eius adultus Hryc Nestoruk, 2-dus filius Timothaeus, filia Marianna Nestorauka, famulus Nicolaus parobek, 5-ta domus laboriosus Gregorius Pieczonczyk cum uxore nomine Wasia *rutena*, filia Marina, sexta domus laboriosus Chwiedko Pieczonka cum uxore Marina, filius Joachim, filia Catherina, 7-ma domus laboriosus Mathias Hayduczyk cum uxore Zophia, filia Marina, 8-va domus laboriosus Petrus Hayduczyk cum uxore Dorothea, filia Helena. Ci wszyscy chłopi nie mają pol, tylko ogrody sieią. Ad hanc connotationem subditorum in his duabus villis existentium utriusque sexus omnium et singulorum accepi mecum pro maiori fide de aula Illustrissimae laboriosum Joannem Szarapata Lesnik. Stanislaus Rosochaeki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Szarapata Lesnik inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri suprainserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Rzewuski.

Ad officium et acta *etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis ut supra nisi mutato* personarum plebeiarum in villa Rzewuski commanentium *ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Villa Rzewuski. Subditi. Primus laboriosus Marcus Chwiedczuk subditus Illustrissimae ac generosae dominae Helenae Wodynska castellanidis Podlachiae, uxor eius Catherina Smolakowa, filius Martinus, filia Marina, 2-dus subditus eiusdem dominae laboriosus Chwiedko, uxor eius Marina, 3-tius subditus laboriosus Christophorus Gula, uxor eius Marina, mater

eiusdem nomine Maszka *rutena*, quartus subditus laboriosus Sawka Korohoda, uxor eius Magdalena, soror eiusdem Wowda Dusan . . . osus Cyprianus Dawidiuk, uxor eius Anna, subditus generosi Groth... Iliasz, uxor eius Marina, filius Macarius, famula laboriosa Wowda, subditus eiusdem generosi Groth Ilko Suprunik, uxor eius Anna, filius eiusdem Simon cum uxore Catherina, frater eius Iwan adultus, subditus generosae Helenae Teressiae Ciecierska Joannes Dupnacz, uxor eius Steputka *rutena*. Ad hanc connotationem omnium et singulorum subditorum existentium accepi mecum laboriosum Gregorium Dupnacz subditum generosi Groth. Ego Stanislaus Rosochaeki, plebanus Sarnacensis m. ppria.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Gregorius Dupnacz, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri suprainserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Lipno et Klimeczyze.

Ad officium *etc. scribatur cum oblatione ut supra eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* personarum in villis Lipno et Klimeczyze Illustrissimae et magnificae Wodynska castell. Podlachiae existentium *ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Villa Lipno. Subditi. 1-mus laboriosus Laurentius Bednarz cum uxore Marina, frater eiusdem Joannes adultus, consanguineae duae, prima nomine Anna, 2-da Marina, 2-dus laboriosus Thomas Prokopik cum uxore Eva, soror eiusdem Anna, 3-tius laboriosus Albertus Raczynszuk cum uxore Zophia, in domo eadem manent frater Joannes cum uxore Marina, 2-dus frater Christophorus cum uxore

Catherina, frater eiusdem Michael, quartus laboriosus Andreas Pieczonka cum uxore Parasca, quintus laboriosus Lucas Wolkobik cum uxore Cristina, filia eorum Catherina, sextus laboriosa vidua senex Prisca *rutena*, filius eiusdem laboriosus Mathias Lesniuk adultus, 7-mus laboriosus Simon Desczuk cum uxore Zophia, octavus laboriosus Michael Czuryło adolescens, eiusdem frater Thomas, soror eorum Malacha *rutena*, nonus laboriosa vidua Dorothea, eiusdem filia Catherina, hae manibus victum elaborant, ambae sine ullis agriculturis, decimus laboriosa vidua Anna, filius eiusdem adolescens Maxim Boryszik, frater eiusdem Theodor, 2-dus Laurentius, 11 laboriosus Nicolaus Żywosezyk cum uxore Theodora, 12 laboriosus Joannes Woznica cum uxore Anna sine agricultura, 13 laboriosi pastoris existentis in aula uxor nomine Anna, filia eius Catherina, 15 laboriosa vidua Apollonia Żywosezykowa, filius Michael, filia eius Ma . . . laboriosa vidua Olexina-haec victum elaborat manibus, 16 laboriosus Christophorus Desczuk cum uxore Marina, horum laboriosus Mathias parobek, famula etiam laboriosa Marina, 17 laboriosus Hawryło Pieszak cum uxore Wowda, frater eiusdem Gregorius, 18 laboriosus Laurentius Szysika cum uxore Catherina, parens eiusdem viduae nomine Theodora, eiusdem viduae filia Theodora iam adulta, filius eiusdem Alexius, 19 laboriosus Petrus Casianik cum uxore Theodora, filius eorum Lucas, 20 laboriosus Gregorius Pyiczuk adolescens, in domo eadem manet uxor fratris eius nomine Marina, in domo eadem manet Gregorius Gałasz cum uxore Marina, 21 laboriosus Stanislaus Welniuk cum uxore Marina sine agricultura, 22 laboriosus Andreas Pyiczuk cum uxore Marina, consanguineus eius Gregorius adolescens, 2-dus Hawryło, laboriosa ad servitia famula Uliana, 23 laboriosa vidua Mielacha Samsoniczka, eiusdem quirinus Owierko iam adultus, 2-dus Nicolaus, eiusdem

consanguinea Marina adulta, consanguineus Andreas, 24 laboriosus Stephanus Woyt cum uxore Marina, consanguinea eiusdem Anna, 25 laboriosa vidua Karpowa, filius eiusdem navigavit Gedanam, filia Apollonia adulta, 2-da filia Theodora, 26 laboriosus Omeliam Szarapata cum uxore Chocimka, filia eorum Zophia, 27 laboriosus Laurentius Żywotezyk cum uxore Ohapa, 28 laboriosa vidua Marina *moskiewka*, filia eius Ustimka victum manibus elaborant ambae, 29 laboriosus Chwiedko Struk, subditus dominae Steczka cum uxore Oryszka, filius eorum Johannes adultus, nobilis vidua Catherina Steczka seminat mansum, filia eius nobilis virgo Anna adulta, filius eiusdem viduae Nicolaus, consanguinea eiusdem nomine Agnes.

Ad hanc connotationem huius totius villae Lipno laboriosorum omnium et singulorum utriusque sexus existentium accepi mecum de aula illustrissimae superintendentem laboriosum Stephanum woyt iuxta praescriptum.

Parafia kościoła Rososkiego.

Ad officium et acta praesentia castrensis capitanealia Mielnicensia personaliter venientes famati Semion Paszczyk proconsul et Chwiedor Miklaszewicz, cives oppidi Rososze magnifici Nicolai in Dombrovica Firley obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum per admodum reverendum patrem Stanislaum Tokarski vicepraepositum Rososensem conscriptum et manu propria eiusdem reverendi vicepraepositi Rososensis nec non generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti tum proconsulis suprascripti Rososensis oppidi subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore verborum tali:

Miasteczko Rososz.

Popisz miasteczka Rososza ratione subsidii przez mnie xiędza Stanisława Tokar-

skiego podproboszczego Rososkiego przy bytności iegomsci pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika wielmożnego iegomosci pana Mikołaja na Dombrowicy Fierleia, staroscica Lubelskiego także y przy bytności Siemiona Paszczyka burmistrza Rososkiego y Fiedora Mikłaszewicza raicy miasta tegosz.

Piotr. Sochowicz, Zofia żona tegosz, Siemion Chwiruk, Darka żona tegosz, Iwan czeladnik tegosz, Sawka Pik, Polaska, żona tegosz, Wasko Szafraniuk, Wowdia żona tegosz, Uksimka Kudynianka wdowa, Iwan syn teiże, Maryna corka teyże, Nastia corka teiże, Malofiey syn teiże, Polaska Leskowa wdowa, Samoilo syn teyże, Jowka corka teyże, Siemion Czyż, Hapa żona tegosz, Sak Kalinczyk, Chwiedia żona tegosz, Oryszka komornica, Karp Naumowicz, Nastazya żona tegosz, Katarzyna czeladnica, Ihnat Polubiec, Maryna żona tegosz, Jan Lenarcik, Paweł syn tegosz, Maryna corka tegosz, Grzegorz syn tegosz, Hrycicha wdowa, Karp syn teiże, Melian Hlinczyk, Paraska żona tegosz, Matiey syn tegosz, Lucia żona syna tegosz Macieia, Luba corka tegosz, Wawrysz Bałaiuk, Anna żona tegosz, Siemion Trociuk, Hapa matka tegosz, Chwiedko brat tegosz, Wasko Wołodeczuk, Maryna żona tegosz, Jan brat tegosz, Paweł brat tegosz, Jachim Piczyk, Jagnieszka żona tegosz, Uximka matka tegosz, Jasko Krumiel, Maryna żona tegosz, Sawka Wawyszewicz, Anna żona tegosz, Luba te-szeza tegosz, Philip Kosinski, Wasko syn tegosz, Pawłowa Tiakrianka wdowa, Chwiedko syn teiże, Maryna corka teyże, Łukasz Sterlikowicz, Anna Skibniewska babka tegosz, Anna siostra tegosz, . . na siostra . . . Jasko Krumiel czeladnik tegosz, Paweł Naraiski w tymże domu, Zofia żona tegosz Naraiskiego, Wawrzyniec Dziewuski, Katarzyna żona tegosz, Paweł Thomaszewicz, Ewa żona tegosz, Konach Bałai, Halszka żona tegosz, Anna corka tegosz, Lucia komornica żydowki Bieniaszowy, Wowdia czeladnica Słominei ży-

dowki, Juchimka czeladnica Srolowa, Wowda czeladnica Nosankowa, Wawrzyniec Lipinski młynarz, Maryna żona tegosz, Chwiedko czeladnik tegosz, Piotr czeladnik tegosz, Uliana czeladnica, Jendrzei Szawło młynarz, Maryna matka tegosz, Nastasiia żona tegosz, Kazimierz młynarczyk, Timosz parobek tegosz, Juchimka czeladnica, Martin Buka, Maryna żona tegosz, Helena komornica, Anna corka teyże komornicy, Anna siostra Marcina Buky, to iest wdowa Spukowa, Jarosz Węgrzyn, Wowdia żona tegosz, Paraska corka tegosz, Hryc Kusznierezyk, Chwiedia żona tegosz, Melacha komornica tegosz, Chwiedko Puszka, Jakim pasierb tegosz, Mikołai Swiderski, Anna żona tegosz, Maryna czeladnica, Jendrzei Paino, Wowda żona tegosz, Jachim syn tegosz, Iwan syn tegosz, Sawka Kuznik, Chwiedor brat tegosz, Iwan Kalinik, Maryna żona tegosz, Philip syn tegosz, Nastasya corka tegosz, Hrycowa Babezykowa wdowa, Iwan syn teyże wdowy, Maryna corka teyże wdowy, Iwan Puszczyk, Chwiedia żona tegosz, Jakim brat tegosz, Lesko Kowal, Michał syn tegosz, Olesko komornik tegosz Kowala, Krystina żona tegosz, Piotr syn tegosz, Iwan Zabka, Zofia, żona tegosz, Misko Myszczyk sklarz, Anna żona tegosz, Daniło syn tegosz, Maryna żona Daniłowa, Maryna corka sklarzowa, Piotr Borsuk, Paraska żona tegosz, Maryna corka tegosz, Philip Hutik, Nastasia żona tegosz, Mikołai syn tegosz Hutika, Wawrzyniec syn tegosz, Darka corka tegosz, Uximka Hutika Chwedka wdowa, Iwan syn teyże, Parafin syn teyże, Sawka syn teyże, Palaska Dudaczykowa wdowa, Maxim Kozaczyk, Melacha żona tegosz, Hryc syn tegosz, Hawryło Trimudik, Melacha żona tegosz, Martyn syn tegosz, Kazimierz Proehniewski, Dorotha żona tegosz, Maruszka babka tegosz, Troc Neukad, Melacha żona tegosz, Maryna corka tegosz, Oryszka corka tegosz, Miron Lewczyk, Jouha żona tegosz, Philip Korszunik, Anna żona tegosz, Uximka matka tegosz,

Jasko brat tegosz, Chwedia żona Jaskowa, Iwan Karpowicz, Maryna żona tegosz, Chwiedor Oleszczyk, Katarzyna żona tegosz, Maryna siostra tegosz, Maryna Iwanowa Neuhadowa wdowa, Paraska corka teyże wdowy, Stefan Naumik, Katarzyna żona tegosz, Siliwon Choroszczuk, Dosia żona tegosz, Anna teszcza tegosz, Siemion Paszczyk, Nastazya żona tegosz, Choma brat tegosz, Wowdia siostra tegosz, Osip siostrzeniec tegosz, Polaska siostrzanka tegosz, Kopryan brat tegosz, Wasko komornik w tymże domu, Anna żona tegosz komornika, Prokop syn tegosz, Jendrzey Siniuczyk, Proska żona tegosz, Jendrzei Kusawa, Maryna żona tegosz, Martyn Perchuc, Paraska żona tegosz, Iwan syn tegosz, Hapa corka tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Niezypor Panczuk, Katarzyna żona tegosz, Karp Gulai, Maryna żona tegosz, Łukasz syn tegosz, Polynka żona Łukaszowa, Stek Oliszczyk, Chwier syn tegosz, Maryna żona Chwierowa, Matulka pastuchowa, Paweł Wicz, Anna żona tegosz, Wowdia corka tegosz, Iwan Luszyk, Iwan syn tegosz, Uliana żona Iwanowa, Jendrzei syn Iwanow, Jurko Somonik, Maryna żona tegosz, Chilko syn tegosz, Uximka żona Chilkowa, Iwan syn Jurkow, Job Borowik, Maryna żona tegosz, Jendrzei Oleszczyk, Anna żona tegosz, Iwan syn Borowikow, Jecow, Luba Chilczycha wdowa, Jasko syn teyże wdowy, Karp syn teyże, Proska corka teyże, Onisko Wnuczyk, Olona żona tegosz, Wasko brat Oniskow, Juchimka siostra tegosz, Uximka Kłaposzykowa wdowa, Jendrzei Dubik, Chwiedia żona tegosz, Sawko Kurhan, Chwiedia żona tegosz, Wasko Ciuma, Hryc syn tegosz, Hryc Seroka, Wasia żona tegosz, Potap syn tegosz, Oryszka corka tegosz, Krystina corka tegosz, Jendrzei Bancaryk, Maryna żona tegosz, Piotr syn tegosz, Paweł syn tegosz, Maryna corka tegosz, Iwan Kazawa, Maryna żona tegosz, Misko czeladnik tegosz, Chwiedia białogłowa u tegosz Mijsika, Macko Lewczyk, Anna żona tegosz,

Melian syn tegosz, Anna corka tegosz, Polanka corka tegosz, Hawryło Mintiuczyk, Chwiedia żona tegosz, Timosz Makaryk, Maryna żona tegosz, Matiey Kondoryk, Hapa żona tegosz, Anna corka tegosz, Jasko Tereszczuk, Maryna żona tegosz, Misko zięc tegosz, Katarzyna żona tegosz, Miska, Olesiey Czuchowczyk, Wowdia żona tegosz, Iwan Czuchowczyk, Anna żona tegosz, Dac Kaczaniuk, Anna żona tegosz, Iwan Krupicz, Hapa żona tegosz, Marusza matka tegosz, Łukasz brat tegosz, Juchimka siostra tegosz, Suprun Steciuk, Kulina żona tegosz, Dmitr zięc tegosz, Maruszka żona Dmitrowa, Chwiedia corka Supronowa, Zienko słuszką Suprunow, Iwan Steciuczyk, Anna żona tegosz, Wasko brat tegosz, Paraska czeladnica, Wasko Kotik, Anna żona tegosz, Wowdia Karpowa wdowa, Wasko syn teyże wdowy, Jarosz syn teyże wdowy, Maryna corka teyże wdowy, Hapa Klimczycka wdowa, Olisiey syn teyże wdowy, Nastia corka teyże wdowy, Chwiedko Szymaniuk, Chwiedia żona tegosz, Iwan Kondoryk, Tacia żona tegosz, lubiec, Paraska żona tegosz, Chwiedko syn tegosz, Paweł syn tegosz, Danilo syn tegosz, Samoilo Prociyczek, Maryna żona tegosz, Panas Kurel, Chwiedia żona tegosz, Anton syn tegosz, Anna żona Antonowa, Siemion syn tegosz, Stecia żona Siemionowa, Paraska corka Kurela, Andrzei syn tegosz, Kurela, Samoilo Rekokik, Uliana żona tegosz, Melian syn, Samoilo Weremczyk, Polazka żona tegosz, Ihnat Gresiuk, Docia matka tegosz, Hapa żona tegosz, Chwiedko brat tegosz, Troc Czaska, Matiey syn tegosz, Paraska corka tegosz, Jendrzei syn tegosz, Antonowa wdowa Hryniuczykowa, Matiey syn teyże wdowy, Chwiedko syn teyże wdowy, Chwiedko czeladnik, Anna komornica, Mic Hlineczyk, Wowdia żona tegosz, Hapa corka tegosz, Ihnat syn tegosz, Krystyna corka, Kopryan Łucik, Marusza żona, Chwiedko syn tegosz, Anna corka, Nastia corka, Onisko Hryniuczyk, Nastia żo-

na, Jendrzei syn tegosz, Tacia żona tegosz, Hryc syn tegosz, Demko syn tegosz, Artich syn tegosz, Philip Wodonosik, Nastia żona iego, Hryc brat tegosz, Proska żona Hryciowa, Paraska Pradiuszka wdowa, Juchinka corka teyże wdowy, Maruszka corka teyże wdowy, Wasko Kuzawa, Marusza żona, Stefan syn tegosz, Sak syn tegosz, Nastia corka tegosz, Zienia corka tegosz, Nastia Bondarka wdowa, Stefan syn teyże wdowy, Iwan Kiczuk, Maryna żona, Wowdia corka, Natawka corka teyże, Iwan Głowa, Anna żona, Iwan syn tegosz, Ihnat Chwon, Wowdia żona, Zacharyasz syn, Chilimon syn, Anna corka, Oryszka corka, Siemion Skrobak, Marusza żona, Jasko syn tegosz, Iwan syn tegosz, Wierka teszca tegosz, Panas Knyszyk, Maryna żona, Jakim syn tegosz, Karpowa komornica, Iwan Buczuk, Oryszka żona, Matiey Karpowicz, Wowdia żona, Jakim syn tegosz, Hryc syn tegosz, Wowdia żona Hryciowa, Chwiedor brat tegosz. Hrycia, Misko Karpowicz, Maryna żona, Wasko Sidoryk, Chwiedia żona, Iwan zięc tegosz, Marusza żona Iwanowa, Taras syn tegosz. Iwaska, Tymosz Philipik, Uximka żona, Sidor czeladnik, Onisko Skrobaczyk, Proska żona, Juchinka corka, Weremko Skrobaczyk, Anna żona, Jachim parobek, Artych Litwinik, Hapa żona, Hawryło Masłanka, Wowda żona, Wowdia służebnica, Andrzej siestrzeniec tegosz, Chwiedko Biluszczyk, Małacha żona, Ustin Biluszczyk, Uximka żona, Wawrysz syn tegosz, Nicypor syn tegosz, Siemion Woszczyk, Proska żona, Maruszka Filatowa wdowa, Mełacha corka teyże wdowy, Tymosz Kupeczyk, Chwiedia matka tegosz, Kornilo zuczuk, Maryna żona, Iwan Zuczuk, Anna żona, Matiey Kurelik, Maruszka żona, Harasim syn tegosz, Misko Kisło, Sawka Kisło, Katarzyna żona Sawczyna, Darka corka, Wasko zięc Kisłow, Anna żona Waskowa, Jakub Jurezyk, Zofia żona, Jakub syn tegosz, Krzysztof czeladnik, Maryna czeladnica, Iwan Lipiniec, Hapa żona, Maryna corka,

Sierhey Caruk, Jadwiga żona, Siemion Caruk, Jan Jurezyk, Katarzyna żona, Anna corka, Stanisław syn, Maruszka Hreczynicka, Jakim syn, Juchinka corka, Maryna corka, Stefan Kupeczyk, Katarzyna żona, Krystina matka tegosz, Maryna corka Krystyny, Chwiedor Mikłaszewicz, Siemion syn tegosz, Stefan syn tegosz, Uliana corka, Jakim Staciuk, Zofia żona tegosz, żona Anastazyja dziada slepego, Zofia Łobaeka. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Jakub Piotrowski namiesnik będący na ten czas, Simon Paskowicz burmistrz masta Rososa. Quod quidem regestrum in continenti famati Semion Paszczyk proconsul et Fedor Mikłaszewicz consul de oppido Rososze inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptorum sancitae in facie officii praesentis iuramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Horodiszcze.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter venientes famati Nicolaus Chwedonik et Nicolaus Chwedorowicz, oppidani Horodiscenses obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in oppido ac praedio Rososensi tum praedio villae Jablonia commanentium, per admodum reverendum Stanislaum Tokarski vicepraepositum ecclesiae Rososensis conscriptum et manu propria eiusdem vicepraepositi ac generosi Laurentii Chroscicki subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de serie verborum tati:

Folwark Horodyszcz.

Popis w tymże folwarku osob różnych przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Jegomosc pan Kazimierz Chuchowski lowczy Bielski towarzysz chorągwie

Usarskiej koronnej starego zaciągu iego krolewskiej mosei, ieymose pani Theofila małżaka iegomosci. Czeladz służna: Maciej Grądzki, Andrzej Zwolenski, Mikołaj Zanieski, Mikołaj Dobrzycki, Samuel Markowski, Hieremian Miklaszewicz, Wawrzyniec Chrusciński, Mikołaj Kisielewski, Samuel Czaplicki, Walenty Stocki hajduk, Mathiasz hajduk, Andrzej woznica, Grzegorz foris, Floryan kucharz, Jadwiga żona kucharzowa: Białogłowy zostające przy ieymosei: Magdalena Świętosławska, Anna Goiska panna służebna, Constantia Bliżynska, Zofia Zarzecka, Anna baba przy dziecięciu. Czeladz piekarniana: Dorothea Steleka gospodyni, Anna czeladnica, Regina praczka. Kazimierz Goluchowski mp.

Folwark Jablonski.

Popis czeladzi tegosz folwarku. Jan Plawicki namiesnik, Andrzej Szymanski, Osip Suchowierski gumieny, Anna Klembowska gospodyni, Anna Doptanka czeladnica, Grzegorz Stadniuk, Ostap Słowinka pastuch, Zen Koczorezyk owczarz, Marusza żona tegosz, Siemion syn tegosz, Jan Chrzanowski tkacz, Łucja żona tegosz, Maryna corka tegosz, Krystyna corka, Katarzyna corka, Jadwiga corka, Piotr syn tegosz, Andrzej czeladnik tegosz tkacza, Stanisław Machnicki, Zofia żona na wsi Katarzyna Owczarka *katoliczka*. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki.

Miasteczko Horodyszcze.

Popis miasteczka Horodyszcza przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego dzierzawcy na ten czas iegomosci pana Kazimierza Goluchowskiego lowczego Bielskiego przy bytnosci namiesnika iegomosci pana Wawrzynca Chrusuckiego, Stanisława Zareckiego burmistrza na ten czas będącego, Mikołaja Chwedonika raicy Samuelowa Chorkowska, Olesiej brat teyże, Siemion Ho-

lik parobek, Wowdja czeladnica, Regina Ostrowska komornica, Iwan Michalowicz, Maryna żona tegosz, Chrystyna służebnica, Jacko Żukowski, Nastasia żona, Hryc syn, Iwan Żukowski, Krystyna żona iego, Anton Żukowski, Hapa żona, Połaska piastunka, Jarmosz parobek tychże, Paraska służebnica, Chwedor Kusznierezyk, Zienia matka tegosz, Wasko brat tegosz, Pawel Cholewa komornik, Wowdja żona tegosz, Milian Kos komornik, Hapa żona tegosz, Iwan syn Milianow, Misko Wołodczuk komornik, Nestor Władyczka, Marko Iowczyk, Połaska żona, Hryc Smolenski zięć Markow, Proska żona tegosz, Roman Podleski, Uximka żona, Nastia teszcza tegosz, Chwedor Prystupa, Katarzyna żona tegosz, Jan syn tegosz, Krystyna corka tegosz, Maruszka komornica, Osip Kiszczuk, Anna żona tegosz, Pawłowa kucharzowa, Onisko zięć teyże, Katarzyna żona, Grzegorz syn teyże, Daniło Władyczka, Maryna żona tegosz, Grzegorz Thorzewski, Katarzyna żona tegosz, Reina matka tegosz, Maryna corka tegosz, Timosz parobek, Maruszka czeladnica, Lewko Chmuryk, Połaska żona tegosz, Jendrzey Kurylik, Wowdja żona tegosz, Martin syn tegosz, Anna Golezykowa wdowa, Anton Siedlarczyk, Maruszka żona, Iwan brat, tegosz, Juchimka żona wdowa, Hryc syn Iwanow, Jacko Zaleski, Anna żona, Panas syn, Roman siestrzeniec, Stasko pasierzb tegosz, Andrzej Soroczyk, Hapa żona, Kullina komornica, Taca siostra Soroczykowej, Maryanna Tokarska, Jendrzei Wiczorezyk parobek, Maryna służebnica, Maryna siostra Tokarskiego, Anna Prokopięha komornica, Maryna corka teyże komornicy, Chwiedko Nestoryk, Maryna żona tegosz, Anna siostra żony tegosz, Mikołaj Szwiec, Maryna żona, Łukasz Woiłowiczki, Proska żona, Wasko syn tegosz, Anna Januszowa żona, Zofia siostra samego, Anna służebnica teyże, Iwan Tenkodym komornik, Jagnieszka żona tegosz, Ilko Szwiec, Uchimka żona, Hawryło brat tegosz, Hawryło Demeczuk, Maryna żona,

Siemion Juczyk, Wowdia żona tegosz, Wasko zięc tegosz, Połaska żona Waskowa, Olexa Szewczyk, Anna żona, Olesiey służka tegosz, Jasko Wołowski komornik, Roman Wołoski, Stanisław winnik komornik, Krystina komornica tegosz, Iwan Pasiuk, Melacha żona, Hapa corka, Woyciech Greziuczyk, Maryna żona, Maryna siestrzanka, Wasko brat tegosz, Kuryan Kliaczenia, Siemion syn tegosz, Juchimka żona Siemionowa, Hawryło służka, Iwan Ileyczyk, Tatiana żona, Bartosz służebnik, Roman Ileyczyk, Uliana żona, Łukasz syn tegosz, Choma parobek, Hordiey Oszomek, Tatiana żona, Hryc syn tegosz, Maryna corka, Helena corka, Tacia matka Tiatiany, Konach Sawtylka, Maryna żona, Stanisław Zarecki, Katarzyna żona, Barbara komornica, Potap Łyczyn, Oryszka żona, Kalenikowicz, Marusza żona, Paraska służebna, Jaeko Makarczuk, Oryszka żona tegosz, Iwan brat, Paraska żona Iwanowa, Philip Mrysik, Maryna żona, Dmitr Wołosianczyk, Maruszka żona, Siemion Wołosianczyk, Uliana żona, Osip Mrysik, Kondrat syn, Kulina żona Kondratowa, Iwan syn, Osip syn tegosz, Hapa corka, Grzegorz krawiec, Maruszka żona, Szymko służka, Lewko Mrysik, Wowdia żona, Siemion brat tegosz, Tymosz Piekoeik, Maruszka żona, Maryna corka, Uroszka Łukaszowa wdowa, Chwiedia siostra teyże wdowy, Misko Wawryszyk, Olena żona, Hryc Wawryszyk, Maryna żona, Iwan Zaniuk, Tacia żona, Kulina siostra, Maryna komornica tegosz, Iwan Benbenko, Nastasia żona, Maxim szwiec, Maryna żona, Klim syn, Tatiana corka, Olona komornica tegosz, Proska corka komornicy, Maxim Mawżonik, Tacia żona, Wasko syn, Ihnat Romanowicz, Hawryło syn, Tomko parobek, Anna służebna, Iwan Marczuk, Tacia żona, Chwiedko brat tegosz, Uximka siostra, Paraska siostra, Melian Pituiko, Jendrzey bratanek, Hapa bratanka, Uximka bratanka, Sawko Sałobruszczyk, Nastazyia żona, Iwan syn, Anna corka, Dmitr Szczygłowicz, Stasia żo-

na, Szymon Kowal, Maryna żona, Troc brat tegosz, Paraska siostra, Timosz Łaszczuk, Wowrysz syn, Uliana żona, Iszczycha Chwiedia wdowa, Uliana Lipska komornica, Tacia corka Uliany, Paweł Żbaniuk, Hapa żona, Jendrzei syn, Kondrat parobek, Misko Galczuk, Hapa żona, Klim syn, Paweł syn, Misko parobek, Nastia czeladnica, Maxim bratanicz, Andrzei Philoneczuk, Maryna żona, Hryc brat, Marko parobek, Orynka dziewczka, Melacha Perchuczycha, Tacia corka, Saczycha wdowa, Piotr Mrysik, Uximka żona, Proska siostra, Demian Szczygłowicz, Maryna corka, Kulina corka, Iwan Sadłowski, Krystina żona, Sidor Steczyk, Juchyma żona, Melian pasynek, Hryc syn tegosz, Chwiedia corka, Jowka czeladnica, Juchimka Chwiedczycha wdowa, Iwan Szewczyk, Tacia żona, Łukasz syn teyże wdowy, Paraska komornica, Melian Klimkowicz, Ewa żona, Piotr brat, Iwan brat, Paraska czeladnica, Iwan syn tegosz, Siemion Tereszczuk, Uliana żona, Maryna corka, Wowdia wdowa, Stefan syn, Kondrat Bosik, Marusza żona, Stefan syn, Krystyna żona Stefanowa, Niezypor syn, Iwan służebnik, Lewko Tryluk, Zienia żona, Nastia matka, Trochim Haczuruk, Wirka żona, Iwan syn, Maryna corka, Jarmosz Rososiecz, Maryna żona, Wawrzyniec Gorski, Maruszka żona, Thomasz syn, Jagieka komornica, Panas Łazczuk, Stasia żona, Paweł parobek, Orynka corka, Chwiedko syn, Mikołai Chwiedynik, Nastia żona, Chwiedior Chwiedynik, Paraska corka, Juchim Wowczyk, Hapa żona, Chwiedko komornik, u tychże Paweł komornik, u tychże Chwiedora Ostroczyna, Anna Koemieyka, Anna wnuczka, Proska wnuczka, Iwan Łazczuk, Tacia żona, Dmitr brat, Iwan Libotko dziad niedołężny niemoże zarobie, Maryna corka tegosz, Roman syn tegosz, Roman Dubrowiec, Choma syn, Trochim syn tegosz, Iwan Pypka, Melacha żona, Paraska corka, Siemion Kozluk, Regina matka, Timosz brat, Iwan brat, Siemion Rzeznik, Hapa

żona, Chwiedko pasierzb, Iwan Piekotik, Katarzyna żona, Chwiedko Sawczuk, Maruszka żona, Melian syn tegosz, Lewko Brodezyk, Paraska żona, Melian Pryhoryło, Paraska żona, Iwan parobek, Nastia czeladnica, Jakim syn tegosz, Chilion Bozik, Wowdia żona, Paraska corka, Iwan komornik tegosz, Uliana żona, Denis Sawczuk, Juchima żona, Hryc syn, Jacko Kozlik komornik, Chwiedia żona, Iwan Sawczuk, Chwiedia żona, Andrzej syn, Onisko Chomeczuk, Tacia żona, Andrzej Kalita, Iwan syn, Anna żona, Misko Kalita, Nastia siostra, Krystina komornica, Daniło syn komornicy, Maryna corka komornicy, Troc Douhynik, Maruszka żona, Maryna corka, Chwiedko Zutonik, Uliana żona, Tacia corka, Paraska corka, Maryna corka, Wasko syn, Stec bratanicz, Iwan parobek, Kuryan Szarkowski, Katarzyna żona, Zacharyasz parobek, Marcin Wolik, Anna żona, Hryc syn, Katarzyna służebnica, Niczypor Szokałowicz, Jowka żona, Stefan syn, Misko syn, Hapa służebnica, Iwan Hawrylik, Paraska matka, Uliana żona, Kochan Szczydlowicz, Jouha żona, Andrzej syn, Kalina żona Andrzejowa, Paweł Wakulik, Wowda żona, Polinka corka, Tomko Gawrysik, Tacia żona, Paraska corka, Łukasz parobek, Andrzej Rachunko, Regina żona, Jan syn, Wasia corka, Wasko Hacıurezyk, Hapa żona, Osiey Szawrowicz młynarz łysy, Maruszka żona, Iwan parobek, Anna czeladnica, Nastia komornica tegosz, Kasper Rudnicki, Szymon syn, Jakub parobek, Zofia czeladnica, Iwan Kosi, Jouha żona, Kondrat syn, Maryna żona Kondratowa, Matiey Lichoszway, Paraska żona, Maryna corka, Onisko Sowinski, Proska żona, Klim piwowar, Zuzanna żona, Jowczycha wdowa, Jakim Szczyglowicz, Uximka żona, Nastia Lewczycha, Iwan syn Lewczychy, Hapa corka, Andrzej Krzeniuk, Kulina żona, Matiey służka, Łucja Pawłowa wdowa, Trochim syn teyże, Choma komornik, Nastia żona, Wasko syn, Lewko Hryciuk, Maryna żona, Mikita komornik,

Lewko Kryczewski, Tacia żona, Hryc syn tegosz, Daniło Walinicz, Olona żona, Halszka wdowa, Chwiedko syn, Anna corka, Chwiedko Klimeczuk, Oryszka żona, Jasko Łaboniuk, Maryna żona, Grzegorz syn tegosz, Ihnat Konewczyk, Maruszka żona, Ilko syn, Uliana wdowa, Onisko Kiszczuk, Hapa żona, Masko służka, Nahun Sawicki, Uximka żona, Iwan syn, Kulina corka, Juchimka corka, Wasko Kłocka, Zofia żona, Maryna Porochończycha wdowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscieki. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt juramento corporali, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Gęś

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter venientes laboriosi Leon Dewalko et Theodor Senkiewicz obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Gęsi commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski, vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum tali:

Popis wsi Gęsi przez mnie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, przy bytności pana Jakuba Piotrowskiego namiésnika, także przy bytności Lewka Dowalka wojta teyże wsi y Serheia Rudzkiego. Jasko Miciewicz, Anna żona, Siemion syn, Iwan syn drugi, Tacia Iwanowa wdowa, Andrzej Teniuchowicz zięć, Olona żona, Maryna corka, Jacko Hulik komornik, Maryna żona tegosz, Sie-

mion Łyszczyk, Melacha żona, Kulina siostra tegosz, Ihnat Swiridowicz, Anna żona, Anna Philipowa wdowa, Chrystina corka teyże, Łukasz Swiridowicz, Zofia żona, Kulina Kruszynska wdowa, Musiey Dobryło parobek, Roman Waciewicz, Nastia żona, Krat syn tegosz, Oleszko Waciewicz, Kulina żona, Orynka siostra, Chwiedia siostra, Juchim siostrzeniec, Stec Swekołka, Hapa żona, Maxim Swiridowicz, Połaska żona, Chwiedko Skorczyk, Chwiedia żona, Jarmosz parobek, Daniło syn, Stefan Skorezyk, Wasia żona, Dmitruk brat, Maryna żona Dmitrukowa, Stec brat, Tacia komornica tegosz, Uroszka Artichowa wdowa, Kopyryan syn, Uximka corka, Jakim Artychowey zięc, Maryna żona, Hawryło parobek, Wawrysz Artychowicz, Katarzyna żona, Wocia corka, Hryc Artychowicz wdowiec, Sawka syn, Nasta żona Sawczyna, Krat syn Hrycow, Stefan syn tegosz, Makar Sidoruszczyk, Połaska żona, Dawid Szypulicz, Maryna żona, Iwan Korzniuk, Tacia żona, Matiey syn, Hryc syn tegosz, Wowdia corka, Iwan Burezyk, Maryna żona, Sak parobek, Supron Swiekolczyk, Orynka żona, Trochim Burzec, Maryna żona, Iwan Kolesniuk komornik, Maryna żona, Harasim syn tegosz, Wasko Burzec, Połaska żona, Paweł zięc tegosz, Paraska żona, Chwiedko syn Waskow, Stec Burzec, Orynka żona, Piotr syn, Kulina corka, Sawka Burzec, Jacko syn, Olona corka, Jarmosz Burzec, Maryna żona, Mikita syn, Uxima żona Mikicina, Maruszka corka, Iwan syn, Osip Burzec, Oryszka matka, Stecia żona Osipowa, Melian brat Osipow, Siemion służka, Kondrat Szypulicz, Tacia żona, Musiey brataniec, Iwan Szypulicz, Orynka żona, Melacha matka tegosz, Krat brat tegosz, Andrzej Szypulicz, Hryc syn tegosz, Nastia żona, Maxim syn, Ostap parobek, Łukian syn, Maryna żona, Chwiedko parobek, Iwan Szypulicz, Zofia żona, Piotr brat, Wowdia żona Piotrowa, Hryc brat tychże, Iwan Szypulicz, Anna żona, Daniło Kosik, Katarzyna żona, Chwiedko

Swiridowicz komornik, Katarzyna siostra, Ulian Struk, Zienia żona, Nestor Temnik, Melacha żona, Hryc syn, Maryna siostra, Iwan Temnik, Połaska żona, Jakim brat, Juchimka corka, Dawyd stryż Swieszczennikow, Domna żona, Osip parobek, Chwiedia czeladnica, Jakim Szwiec, Orynka żona, Iwan syn, Wasko syn drugi, Paraska corka, Maryna żona dziada ulomnego, Maryszka corka tegosz dziada, Misko Łuciewicz, Uliana żona, Hawryło Trociuk, Hapa żona, Anton brat tegosz, Ustima żona, Iwan Misiewicz, Paraska żona, Piotr syn tegosz, Jasko parobek, Chwiedko Kulay, Hapa żona, Serhei Radzki, Stecia żona, Katarzyna matka, Lewko syn, Uximka corka, Iwan pastuch, Katarzyna corka, Iwan syn, Paweł Kwaczyk, Katarzyna czeladnica, Hryc Osiecielski, Anna żona, Denis winnik, Tacia żona, Maxim krawiec, Maryna żona, Ułasz syn, Melian komornik, Maryna żona tegosz, Maruszka corka, Hawryło komornik tegosz, Hapa żona, Hryc Sipkowicz, Kulina corka, Regina corka, Ostap Zdun, Anna żona, Chwiedko syn, Iwan Szewczewicz, Orynka żona, Jacko syn, Misko Sipkowicz żona, Siemion brat tegosz, Ewa czeladnica, Macko Byczyk, Anna żona, Stecia komornica, Hapa komornica, Kornilo Krysiuk, Orynka żona, Chwiedko Prytsupa, Stecia żona, Chwiedko syn, Maryna żona, Tacia bratanka, Iwan Szaszyc, Wowda żona, Lewko syn, Maryna niewiestka, Ihnat parobek, Połaska czeladnica, Malian Zyrewicz, Stecia matka, Maryna żona Melianowa, Hawryło brat Melianow, Makar Zyrewicz, Chwiedia żona, Misko brat, Wowda żona Miskowa, Siemion brat Makarow, Kopyryan Illiuk, Olona żona, Chwiedko Radkowicz, Chwiedia żona, Iwan syn, Jarmosz Radkowicz, Maruszka żona, Klim Hłaniciewicz, Uximka żona, Radko brat, Matiey Hłateczuk Olona żona, Ihnat służka, Iwan Zierewicz, Anna żona, Mikita syn, Oryszka corka, Hawryło syn, Osip Zierewicz, Anna żona, Jacko służka, Krzysztop Ki-

taiczuk, Paweł Zirewicz, Wocia żona, Prokop brat, Iwan syn, Melian Proskura, Paraska żona, Danilo Łuciewicz, Paraska żona, Iwan syn, Harasim syn, Jasko trzeci syn, Demian Kotik, Anna żona, Maxim syn, Andrzej syn, Maruszka córka, Melian Kotik, Katarzyna żona, Iwan służka, Ostap Skrebielik, Iwan syn, Uliana żona, Marusza córka, Anton Skrebelicz, Proska siostra, Anna Skrebelikowa wdowa, Hryc Matieyczuk, Hapa żona, Wasko Baik, Anna żona, Karp Bawalko, Hapa żona, Roman Szypulicz, Maryna żona, Siemion syn, Wocia żona, Maxim syn Romanow, Roman Bubela, Maryna żona, Wasko syn, Maryna żona Waskowa, Sab Dragan, Zienia żona, Choma Korowczyk, Uximka żona, Hryc syn, Uximka córka, Tymosz Korowczyk, Olona żona, Siemion Skorczyk, Hapa żona, Jowko syn, Katarzyna córka, Kuzma zięć, Maryna żona Kuzmina, Iwan Skorczykow zięć, Polaska żona, Ihnat Lipust, Hrystyna żona, Katarzyna córka, Mitruk Słomianka, Nastia żona, Iwan Ondreiczuk, Proska żona, Jouka córka, Mikita Doroszyk, Tacia żona, Chwiedko Kosik, Paraska żona, Paweł Hacıuk, Tacia żona, Zienia czeladnica, Proska Rozbicka, Anna córka, Siech tesla, Doska żona, Hapa córka, Sierhey zięć, Tacia żona, Lewko Nowak, Wasia żona, Chwiedko zięć, Maryna żona, Micko Łusik, Maryna żona, Iwan krawiec, Katarzyna żona, Chwiedko Wilka, Mitruk Kosik, Uliana żona, Hapa komornica, Joltuch Woitowicz, Chwiedia żona, syn, Danilo Woitowicz, Maryna żona, Chwiedko syn, Iwan parobek, Oryszka czeladnica, Martin Łukianowicz, Wowdia żona, Chwiedia córka, Kalich wojtow zięć, Jadwiga żona, Chwiedko Łukianowicz, Wocia żona, Iwan syn, Kuryło Supronow, Sonia żona, Uximka siostra, Hryc Litasin, Maryna żona, Stanisław krawiec, Hapa żona, Kuzma syn, Regina żona, Jasko Kalbaszczuk, Wowdia żona, Docia córka, Konach Doroszyk, Kaska matka, Chwiedia żona Kochanowa, Wasko

parobek, Iwan Kulik, Anna żona, Miron syn, Maryna córka, Nastia córka, Panas Skibyecz, Wowdia żona, Iwan parobek, Stec Czeberak, Hryszka żona, Hryc Hacıuk, Anna żona, Troc parobek, Juchima czeladnica, Sawka Teniuchowicz, Maryna wdowa, Lewko woit, Zofia żona, Jacko parobek; Maryna czeladnica, Paweł syn wojtow, Jacko Dawalko, Anna żona, Hapa siostra, Hryc parobek, Abracham służka, Dawid Doroszewicz, Melacha żona.

Dwor w tey wsi.

W tey wsi popis. Sługi ięgomosci pana Mikolaia Fierleia staroscica Lubelskiego: pan Jan Trifoni, Katarzyna Zwolanska małżaka, Stanisław Naruczkowski czeladnik, Katarzyna Łukaszowa kucharka, Krystyna Naruszkowska dziewczyna, Maruszka baba przy dziecięciu, Hawryło pastuch.

Folwark Rudzieniecki.

Popis w tymże folwarku: Pan Jakub Piotrowski, Maryna Moscicka małżaka, Paweł syn, Alexander syn, Barbara córka, Maryna Moscicka czeladnica, Kata, rzyna Szydłkowna kucharka, Stanisław Swidrzycki pisarz, Symon Przytycki pisarczyk, Krzysztof Żwierzycki pastuch, Wawrzyniec Łyszczuk ptasznik, Stanisław pastuch, Osip Suprunowic owczarz, Maryna żona, Krzysztof Grzesiukorzye, Nastazya żona, Halszka córka tegosz, Macko chłopiec, Thomasz Burski tkaczyk, Walenty Grzesiukowicz, Sak Krasowiec młynarz, Paraska żona tegosz, Bartosz Kukłowski winnik, Katarzyna żona tegosz, Iwanek chłopiec tegosz, Marko parobek żydowski, Nastia czeladnica żydowska, Piotr Porębicki myśliwiec, Regina żona, Chrystina dziewczka.

Dom w tymże folwarku pana Uszynskiego. Pan Ludwik Uszynski, Tekla żona tegosz, Maryna córka, Maryna Kozakowna kucharka, Mitruk Sidoruszczyk parobek, Stefan chłopiec. Xiądz Stanisław

Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Jabłonia.

A officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Iwan Romanowicz et Mic Bokalo de Jabłonia obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Jabłonia commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Laurentii Chroszczicki vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Jabłonia przez mie xiedza Stanislawa Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Polyan Matysik, Jonka żona, Melacha matka, Wakula brat tegosz, Uximka żona, Chwedko bratanek, Maxim bratanek, Daniło Trociuczyk, Krystina żona, Nastia matka, Iwan Czarylik, Olona żona, Maryna corka, Krat Ryzanik, Panas brat, Leonty brat, Regina żona, Leonty syn, Denis Szyluk, Kulina żona, Swiryd Ryzanik, Nastia żona, Wasil brat, Tatiana żona, Jacko parobek, Jendrzei bratanicz, Wowdia czeladnica, Kornilo Litwiniuk, Oryszka żona, Niezypor brat, Maruszka żona, Kuzma Czeberak, Maruszka żona, Jendrzei syn, Klim Onoszczyk komornik, Wowda żona, Marko Rewiaczka, Nastia żona, Choma syn, Stec brat, Melacha żona, Martyn parobek, Łucia czeladnica, Martyn Rewiaczka, Maruszka żona, Anna corka, Iwan Menko, Juchima żona, Kuz-

ma Chonczyk, Wocia żona, Uliana maczocha, Uximka siostra, Łukasz Maczeszczuk, Melacha żona, Stac Mateszczuk, Wowdia żona, Marko Macieszczuk, Maruszka żona, Juchim Bokalo, Monia żona, Ulas Bokalo, Darka żona, Stefan Bokalo, Jouha żona, Jan służka, Dac z Bulitowiec, Juchimka żona, Wasko brat Daciow, Anna żona, Kornilo z Bulitowiec, Nastia żona, Mic Bokalo, Piotr syn, Melacha żona, Misko syn, Iwan syn, Hapa corka, Tereszko Gren, Misko syn, Tacia żona, Iwan Gren, Jacko syn, Anna siostra, Siemion brat, Paweł Zuczyk, Nastia żona, Melian szwiec komornik, Paraska żona, Martin... czuk komornik, Luba żona, Choma Suddzik, Proska żona, Piotr syn, Karp Sosnowiec, Tacia żona, Chwiedko syn, Melian parobek, Siemion Demczuk, Juchimka żona, Zofia matka, Iwan Kołyszka, Misiey syn, Proska żona, Siemion Kołyszka, Wowdia żona, Misko Kołyszczuk komornik, Anna żona, Nestor Kociubka, Wocia żona, Uroszka corka, Abraham Iliaszuk, Nastia żona, Piotr Kołyszczuk, Hawryło syn, Chwedka żona Hawryłowa, Iwan syn, Philip Perkowicz, Nastia żona, Paweł syn, Olisiey Starą, Wowda żona, Juchim zięć, Juchima żona, Klim z Bulitowiec, Wasia żona, Say zięć, Maryna żona Saiowa, Karp służka, Nastia czeladnica, Perchuc Czechowicz, Tacia żona, Hawryło szwagier, Sidor syn, Darka corka, Sidor parobek, Chwiedko Olesieyczuk, Nastia żona, Chwiedka matka, Ihnat parobek, Siemion Kołyszka, Zienia żona, Daniło syn, Maryna żona, Chwiedko parobek, Paraska komornica, Sawka syn, Maryna corka, Jasko Szwiec, Maryna żona, Paweł Kaciubka, Katarzyna żona, Ulas parobek, Iwan syn, Niezypor Kuziomka, Maryna żona, Jouha matka, Ochrym Kuziomka, Wowdia żona, Lewko Perkowicz, Olona matka, Siluch syn, Hapa żona, Olisiey parobek, Martin Perkowicz, Maryna żona, Joltuch syn, Agnes żona Joltuchowa, Martyn syn, Osip Chrayciuk, Chwedka żona, Tacia matka, Jakim syn, Piotr

komornik, Jouha żona, Paweł Komareniec, Uxima żona, Wocia matka, Miron zięć Pawłow, Darka żona, Juchim Spus, Hasia żona, Philip zięć, Juchimka żona, Chwiedko Winniczek, Maruszka żona, Stanisław oweczarz, Zofia żona, Hapon Łobanko, Luba żona, Harasim Polesiuk, Uximka żona, Maryna czeladnica żydowska, Daniel Demeczuk, Ustima żona, Sidor parobek, Ulas Weremczuk, Anna żona, Stefan brat, Andrzej Uleczyk, Juchima żona, Paweł syn, Wowdia córka, Chwedor siestrzeniec, Radko piwowar, Wasia żona, Radko Kolenczuk, Hapa żona, Wirka matka, Melian Szczynezuk, Paraska żona, Kornilo Szcynczuk, Wowdia żona, Maryna matka, Jacko syn, Tychon syn, Stec Polubiec, Darka żona, Iwan Polubiec, Katarzyna żona, Chwiedia córka, Misko Jeruła, Wirka żona, Iwan syn, Augustin Jasinski, Wowdia żona, Hasza matka, Anna siostra, Olona siostra, Miron Truchonowicz, Maryna matka, Tereszko parobek, Zienia, czeladnica, Lewko Truchonowicz, Dmitruk brat, Chwir komornik, Kulina żona, Ihnat komornik, Chwiedia żona, Wakula Korowczyk, Żych Łukasz, Chwiedia żona, Hulka córka, Hryc Czyplik, Uximka żona, Monia siostra, Siemion szwagier, Iwan Cyplik, Chwiedia żona, Michał szwagier, Darka żona Michałowa, Kornilo Paluszko, Juchimka żona, Maryna matka, Iwan parobek, Nastia czeladnica, Siemion Torkut, Wocia żona, Regina matka, Joltuch brat, Mikita Iliaszuk, Uliana żona, Maxim Dop-tik, Hapa żona, Hrych Hapiuk, Anna żona, Łukian syn, Naum Glanczuk, Maryna żona, Lewko Glanczuk, Hapa żona, Paraska córka, Ustima siostra, Kondrat Dikosz, Lubka żona, Prokop parobek, Wasko Prokopik, Hapa żona, Paweł Melenczuk, Pa-laska żona, Piotr syn, Piotr Puczyk, Hapa żona, Lewko brat, Paraska żona, Maxim brat, Juchimka siostra, Dmitr Lesni-cy, Maryna żona, Chwedko Brekało, Hapa żona, Timosz syn, Ihnat syn, Nastia córka, Kalieb Teruła, Pilip syn, Anna żona Philipowa, Kirik brat, Hapa żona,

Jarmosz⁷ Mikitka, Maryna żona, Hordiey Kosik, Pałaska żona, Chwedor syn, Was-ko Rewucki, Olona żona, Maryna córka, Siemion Koniuch Chwedia żona, Wasil syn, Harasim syn, Stefan syn, Seluech Naucik, Maryna matka, Darka córka, Wasko Kacienik, Maruszka żona, Wasia siostra, Matiey brat, Jasko Balai, Anna żona, Misko syn, Kostiuuk syn, Paraska córka, Harasim Kaliszczuk, Monia żona, Stefan służka, Jacko Chlur, Docia żona, Radko zięć, Kulina żona, Łukasz Dobosz, Nastia żona, Mikita Zaniewicz, Wasko syn, Sonia córka, Misko parobek, Hapa czeladnica, Marcin Czeczotczyk, Wowdia żona, Iwan Czeczotczyk, Maryna żona, Chwedko Wowczyk komornik, Ustima żona tegosz, Konach komornik, Uxima żona, Melian komornik, Olona żona, Demko Janczuk, Katarzyna żona, Siemion Janczuk, Proska żona, Krzystof chłopiec, Maryna czeladnica, Iwan Uleczyk, Tacia żona, Paweł brat, Wowdia żona, Paweł brat drugi, Maryna żona Pawłowa, Hawryło chłopiec, Kopryan Rymarezyk, Hapa, matka, Iwan Hulik, Stecia żona, Siech chłopiec, Iwan Hulik, Anna żona, Samoc syn, Paraska żona, Samoc Łoban, Maruszka żona, Hawryło syn, Hryc Milianowicz, Katarzyna żona, Stefan brat, Siemion kowal, Kulina żona, Orynka córka, Chwedko Sasiuk, Maruszka żona, Timosz Kulat, Maryna żona, Niczypor Witrynski, Ulana żona, Marko Cizuła, Piotr syn. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscieki namiesnik na ten czas będący. Et in conti-nenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes supra-fati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali approbaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Kudry.

Ad officium capitaneale actaque prae-sentia castrensia capitanealia Michlicen-

sia personaliter veniens laboriosus Juchim Rzewuski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Kudry commanentium, manu propria reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis w tey wsi przez mie xiędza Stanislawa Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, przy bytnosci Harasina woita y Juchima Rzewuskiego. Onisko Kopryszyk, Tacia żona, Demka parobek, Chweddia czeladnica, Ułas Holik, Kuzma syn tegosz, Uliana żona, Iwan brat tegosz, Łochwin brat tegosz, Anton Kopryszyk, Siech syn, Nastia żona, Andrzej brat, Uximka żona Andrzeiowa, Chwedor parobek, Daniel Tetioka, Olexa syn, Nastia komornica, Wawrzyniec Rogoznicki, Nastia żona, Chwedko syn, Iwan Łahoda, Chweddia żona, Maryna siostra, Sak sistrzeniec, Wowdia komornica, Iwan syn baby teyże, Roman Suc, Paraska żona, Chwedko syn, Maruszka żona Chwedkowa, Nicypor syn Romanow, Wasia corka, Hryc Karpowicz, Wowdia żona, Kuzma brat Hryciow, Maruszka żona Kuzmina, Marcin syn, Luba żona, Konach Andrzejczyk, Hapa żona, Timosz syn, Chilko syn, Hryc syn, Juchimka komornica, Ihnat Andrzejczyk, Klim syn, Marusza żona Klimowa, Iwan parobek, Maryna komornica, Piotr Andrzejczyk, Nastia żona, Chwedko brat, Marko parobek, Hryc Szostaczyk, Monia żona, Hapa matka, Trochim brat, Chweddia żona, Chwedko brat, Paraska siostra Stecia komornica, Demko Korpyszyk, Chweddia żona, Iwan parobek, Nastia komornica, Nason Korpyszyk, Łucja żona, Uliana corka, Wirka komornica, Stefan Szaidiuk, Uliana żona, Ostap brat, Juchimka siostra, Karp Nosul, Orynka żona, Paraska corka, Ihnat zięc Rzewuskiego, Wowdia żona, Roman parobek, Chweddia czeladnica, Hasia komornica, Ma-

tiey Andreyczyk komornik Hapa corka, Iwan Łusia, Chweda żona, Truchon brat, Paraska siostra, Łuc Holik komornik, Uximka żona, Maryna corka, Hordiey Holik, Anna żona, Taras Skarczuk, Uximka żona, Stefan syn, Maruszka czeladnica. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regui hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Romaszki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Samuel Oniszczyk et Petrus Perka obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Romaszkw przez mie xiędza Stanislawa Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, wielmożnego iegomsci pana Mikołaja Fierlecia na Dombrowicy, staroscica Lubelskiego w parochiey inoioy, przy bytnosci pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika tamiecznego także, przy bytnosci dwoch mężow z gromady Piotra Pyrki y Samoila Oniszczyka. Symon Oszczyk, Malgorzata żona tegosz, Jacko Oszczyk, Jagnieszka żona tegosz, Karp Lewczyk, Katarzyna żona, Hryc Prystupa, Zofia żona tegosz, Marcin syn tegosz, Tomko Budnik, Marcin syn tegosz, Jadwiga corka tegosz, Maryna corka tegosz, Jadwiga siostra tegosz, Łuc Rutka, Regina żona tegosz, Jendrzei syn tegosz, Jan syn tegosz, Jozeph syn tegosz, Jakim syn te-

gosz, Jan Maturka, Maryna żona tegosz, Macko syn tegosz, Jadwiga corka tegosz, Stefan syn tegosz, Jadam Surnik, Maryna żona tegosz, Simon syn tegosz, Franciszek syn tegosz, Jakub Walużyk, Maryna żona tegosz, Stanisław Stuczka, Katarzyna żona, Jakub Mazuryk, Maryna żona, Katarzyna matka tegosz, Jadwiga siostra tegosz, Piotr Rutik, Uximka żona tegosz, Nastia dziewczka sama w domu, Macko Olaszewski, Katarzyna żona tegosz, Regina matka tegosz, Jan brat tegosz, Barbara siostra tegosz, Marcin brat stryieczny tegosz, Jan pastuch w domu tegosz, Grzegorz Ruta, Anna żona tegosz, Grzegorz syn tegosz, Jan syn tegosz, Uximka Romanicha wdowa, Chwedia corka teyże, Maryna corka teyże, Wasko Kuryanczuk woit, Jadwiga żona tegosz, Marcin syn, Jan syn, Maryna corka, druga corka, Łukasz Kapelus, Chwedia żona, Tacia corka tegosz, Lewko komornik, Samuilo sistrzeniec tegosz, Panas Szwice, Jacko syn tegosz, Wowdia żona Jackowa, Katarzyna czeladnica, Iwan Poczuiiko, Olona żona, Iwaszko syn, Jacko syn, Maruszka corka, Chwedia corka, Samoilo Oniszczyk, Marusza żona tegosz, Chwedia czeladnica, Jan Saracki, Orynka żona, Timosz syn, Iwan syn, Jacko syn, Maruszka corka, Tymoszycha molodyca, Oleszko Ilczyk, Anna żona, Timosz parobek, Zofia czeladnica, Wasko Olisieik, Uliana żona, Iwan Szynek, Anna żona, Chwiedko syn, Makar syn, Anna corka, Daniło syn tegosz, Misko Wanczuk, Maryna corka, Hawryła syn, Marko Lisik, Monica żona, Michał syn tegosz, Chwedia matka, Paraska siostra tegosz, Omelian parobek, Andrzej Przystupa, Hapa żona, Demian syn, Panas syn, Andrzej pastuch, Stec Humka, Hapa żona, Maryna matka tegosz, Łukasz chlopiec służebny, Siemion Sikilinda, Katarzyna żona, Jasko Sikilindik, Maryna żona, Nestor Zborowski, Paraska żona, Hryc zięc tegosz, Orynka żona Hryciowa, Chwiedko Manowice, Krystyna żona, Andrzej syn, Olena żona Andrzeiowa, Iwan

syn, Philip syn, Hryc syn, Piotr Pyrka, Anna żona, Wowda corka, Maruszka corka, Hryc parobek, Osip Lisik, Anna żona, Stefan brat tegosz, Proska czeladnica; Jacko Lisik, Zienia żona, Wowdia teszcza tegosz, Sidor parobek, Ilko Sidoryk, Chwedia żona, Chwedia corka, Makar parobek, Daniło Ilczyk, Maryna żona, Choma parobek, Uliana służna dziewczyna, Siemion Kupeczyk, Chwedia żona, Olona Maluticha wdowa, Maxim Sacik, Nastia żona, Parachwin syn, Jakim syn, Philip Hlebezyk, Wocia matka tegosz, Iwan brat tegosz, Orynka siostra, Olisiey Joszczyk, Juchimka żona, Anna matka, Wowdia siostra, Anna Kowalowa wdowa, Wasko syn teyże, Hapa corka, Proska corka, Chwiedko Kozaczyk, Darka żona, Parachwin chlopiec służny, Maryna Oniszczanka wdowa, Stec Szłomka, Zofia żona, Stanisław syn, Woiciech syn, Jan Marciniuk, Anna żona, Piotr brat, Połynka siostra, Barbara siostra, Szczesny parobek, Andrzej Romaniuk, Paraska matka, Maryna siostra. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante:

Wies Polubicze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Choma Radzki et Dac Climik de Polubicze obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki (Polubicze?) commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraepositi subscriptum

ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur:

Popis wsi Polubiec przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Wawrzynca Chruscickiego namiesznika y przy bytnosci Chwiedka Zygalowicza woita y Grzegorza Welika raycy, Nason Maximik, Polaska żona, Chwier Hutko, Monia żona, Jowka corka, Uliana corka, Jacko syn tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Juchinka żona Wawrzyncowa, Hric Lipski, Maryna żona, Naum syn tegosz, Martin syn tegosz, Marcin Farcinski, Tatiana żona tegosz, Polynka matka, Chwiedia corka, Siemion syn, Wasil parobek, Maryna corka tegosz, Marko Diakonik, Monia żona, Anna matka tegosz, Maryna corka, Demko syn tegosz, Chwiedko parobek, Maryna czeladnica, Chwiedko Diakonik, Maryna żona, Oliszko Łupeiczek, Polaska żona, Melacha corka, Jacko syn, Chwiedia corka, Zien Brodik, Uximka żona, Wasko syn, Anna corka, Walko Brodik, Oryszka żona, Hapa corka, Misko Synoka, Ołaszka żona, Anna matka, Uliana komornica, Chwedko Hłuszczyk, Wowdia żona, Patiey syn tegosz, Zienia żona Patiwia, Anna czeladnica, Siemion Hłuszczyk, Wowdia żona, Maryna corka, Roman syn tegosz, Jadam Smorezewski, Maryna żona, Woiciech syn tegosz, Jacko Szewczyk, Polaska żona, Maryna corka, Wasko syn tegosz, Wasko Rozniewicz, Stefan syn tegosz, Hapa żona tegosz, Mikołai syn, Anna żona, Mikołaiowa, Grzegorz Welik, Maryna żona, Regina, Jasko parobek, Polaska czeladnica, Parachwin Garcarzyk, Katarzyna żona, Maryna corka, Danilo syn tegosz, Roman Osicik, Hapa żona, Chwedko syn, Philip Woszczyk, Wowdia żona, Siemion syn, Maryna corka, Uximka corka tegosz, Sonia Woszczykowa wdowa, Maxim syn, Katarzyna corka, Iwan syn tegosz, Wasko Powroznik, Maryna żona, Orynka corka, Wasil pastuszek, Iwan Rudeczyk, Anna żona, Si-

dor Rudeczyk, Uliana żona, Ostap Kuczewicz, Maryna żona, Siemion syn, Hryc syn tegosz, Hawryło syn tegosz, Kornilo Chlebczyk, Maryna żona, Lewko syn, Hryc Mamoncik, Chinia żona, Jouha matka, Denis syn, Iwan syn, Sidor chłopiec, Oryszka czeladnica, Monia wdowa, Luba corka teyże, Maryna Kulaianka wdowa, Juchinka corka, Demko Kozaczyk, Nasta żona, Ama matka, Iwaszko Kurylik, Uximka żona, Philip parobek, Hryc Maniuk komornik, Agnes żona, Hryc Podobba, Palaska żona, Chwiedko syn, Orynka matka żony tegosz, Wasko syn teyże, Iwan Kurylik, Hapa żona, Pawluk syn, Siluech syn tegosz, Krystina corka, Timosz Dudaczyk, Sonia żona, Karniey Soloninczyk, Maryna żona, Uliana czeladnica, Maryna corka, Krystina Siemionowa wdowa, Maruszka corka, Uximka corka, Melacha corka, Pawluk Garcarzyk, Anna żona, Jasko pastuch, Dorotha żona pastuchowa, Kuryło Szalatowski, Chwiedia żona, Iwan parobek, Piotr parobek, Troc Perchue, Sonia żona, Siemion syn, Maruszka żona, Marcin brat tegosz, Hryc Bacieczyk, Kulina żona, Mikita syn, Polaska corka, Uliana siostra Hryciowey, Wasko parobek, Konach Manuryk, Anna żona, Klim syn tegosz, Hapa Klimowa żona, Chwedko parobek, Chwedko pastuszek, Chwedko Siechowicz, Anton syn, Paraska żona Antonowa, Seluech brat, Maryna żona Seluechowa, Matiey parobek, Nastia czeladnica, Stec Chałupka, Wowdia żona, Olisiey zięć, Paraska żona Olisiciowa, Sidor Mazuryk, Hapa żona, Paraska corka, Chwedko Kuziaczyk, Paraska żona, Melacha czeladnica, Josko arendarz żyd, Regina żona, Matica corka, Polaska czeladnica, Hryc Łotiuszyk, Taras syn tegosz, Olena żona, Chilimon syn Hryciow, Maryna siostra, Wasko Zdolski, Barbara żona, Hedwigis corka, Kazimierz syn, Maxim parobek, Bartosz Zdolski, Barbara żona, Hapon pastuszek, Woiciech Zdolski, Katarzyna żona, Katarzyna czeladnica, Jan Zdolski, Wasia żona, Bartosz syn, Mary-

na komornica tegosz, Hasza siostra Zdolskiego wdowa, Uximka corka teyże, Oryszka Chwedkowa żona, Timosz Sudeiczuk, Uliana żona, Kuryan syn tegosz, Misko Litwin komornik, Uliana żona, Sidor pastuch, Mikołaj syn tegosz, Dac Żygalik, Chwiedia żona, Hawryło syn, Oryszka żona, Ihnat syn Daciow, Uximka corka Dacowa, Hawryło Klesiuk, Darka żona, Uximka corka, Chwedor Popowicz, Darka żona, Maryna corka, Siemion czeladnik, Hawryło Kraiewski, Uliana żona, syn Pawluk, Kuryan Wawrynczuk, Maruszka żona, Maryna żona Andrzeiowa, Andrzei zięć Kuryanow, Nastia corka Kuryanowa, Osip Wawrynówik, Chwiedia żona, Nastia czeladnica, Prokop Szalhunik, Maruszka żona, Juchimka sierota, Zosim Rodzki, Wowdia żona, Roman zięć, Oryszka żona Romanowa, Uximka corka Zosimowa, Timosz parobek, Juchim Przystupka, Krystyna żona, Ilko szwagier, Tacia czeladnica, Iwan Misieyk, Hasia, żona, siostra Iwanowa, Hryc zięć Iwanow, Hapa żona, Ihnatowa wdowa, Anna corka teyże, Siemion syn, Chwiedko Szygalowicz woit, Dorotha żona, Klim Hrycewicz zięć, Anna Klimowa żona, Dokimka corka Chwedkowa, Demko parobek, Franciszek Mazuryk, Maryna żona, Iwan zięć tegosz, Maryna żona Iwanowa, Darka Ochrymieha wdowa, Melian syn teyże, Ihnat syn teyże, Olona corka, Chwiedko Biekunik, Hapa żona, Wowdia matka Chwedkowa, Ihnat parobek, Jacko pastuszek, Kornilo Dmitrewicz, Nastia żona, Marusza matka Kornilowa, Sawka brat Kornilow, Nastia żona Sawczyna, Danilo brat Kornilow, Wawrysz parobek, Tacia czeladnica, Chwiedko pastuszek, Wasko Dobrodzieik, Chwedia żona, Osip syn, Jarmosz Pekotik, Proska żona, Polaska corka, Maryna corka, Piotr Pekotik, Oryszka żona, Hryc syn, Piotr Dobrodzieik, Oryszka żona, Hryc syn, Dawid syn, Masko Jakubik, Jadwiga żona, Anna corka, Anton Kulik, Sonia żona, Borys parobek, Maryna czeladnica, Wasko Kulik, Wasia żona, Iwan

brat, Anna żona, Maryna siostra, Piotr parobek, Hryc pastuszek, Anna Reszetańska wdowa, Kondrat syn teyże, Timosz Brzozowski, Paraska żona, Lewko syn, Olisiey zięć tegosz, Uximka żona, Nastia corka, Dokimka corka, Ilko Sawicki, Polaska żona, Chwiedko parobek, Piotr parobek, Maryna czeladnica, Jakim pastuszek, Osip Żołotnik, Anna żona, Maxim syn, Misko syn, Uximka corka, Ilko Komaczyk, Wowdia żona, Lewko brat, Maryna siostra, Andrzei parobek, Tomko Buy, Uximka żona, Maryna komornica w temże domu, Hordiey Komaczyk, Maruszka żona, Oryszka corka, Karp Szarabczuk, Uximka żona, Stepan parobek, Maryna czeladnica, Stec Szarabczuk, Anna żona, Andrzey syn, Miron syn tegosz, Jakim Korzeniewski, Juchimka żona, Maryna corka, Hryc syn, Iwan szwagier, Waremko Prystupa, Polaska żona, Sonia Wetczanka komornica, Dacia siostra teyże, Timosz Nikomik, Tacia żona, Anna matka, Sidor brat Timoszow, Uliana żona, Paweł pastuszek, Iwan Kosiuk, Oryszka żona, Orynka matka, Danilo parobek, Jacko komornik, Marusza żona, Siluech Meleszczuk, Hapa żona, Stec Nieczysz, Paweł Szubik, Hapa żona, Sawka syn, Iwan syn, Philip Szubik, Tacia żona, Iwan parobek, Paraska czeladnica, Chwiedko Szydinik, Maryna żona, Senkowiec, Sonia żona, Misko syn, Iwan Senkowiec, Zienia żona, Lubka corka, Roman syn, Weremko Kaliszyk, Monia żona, Maryna corka, Maryna corka teyże druga, Iwan Kondrasik, Maryna żona, Maryna czeladnica, Chwiedko Masłowski, Nasta żona, Kondrat Androsik, Tatiana żona, Mikołaj syn, Nastia żona Mikołajowa, Stefan syn, Orynka żona Stefanowa, Choma Raica, Proska żona, Chilimon zięć, Olena żona tegosz, Sidor syn Chilimonow, Jacko Koryszyk, Nastia żona, Makar Buzko, Hapa żona, Sawka Seroka, Maryna żona, Olexa Seroczyk, Wroszka żona, Stefan Sawczyk pastuszek, Jarmosz Androsik, Uliana żona, Andrzey Oryniec, Chrystina żona, Uximka siostra,

Maryna siostra, Siemion Kuziomeczyk, Anna żona, Kulina matka, Artich Kaciuczyk, Uximka żona, Anna matka, Jacko brat Artichow, Chrystina corka, Zofia sierota u tegosz, Ihnat Leniuk, Połaska żona, Nastia wdowa, Wasko syn, Chwiedia corka, Wasko Kaliszik, Maryna żona, Dac Kubysik, Wowdia żona, Jarmosz syn, Maryna corka, Wasko Philip, Klim syn, Zienia żona Klimowa, Mikołai syn Waszkow, Hapon Szydynik, Docia żona, Kondrat syn, Klim Olycik, Katarzyna żona, Olexa ociec Klimow, Mikita Czeciotuk, Nastia matka, Iwan brat tegosz, Olexa Pusięczuk, Uliana żona, Choma syn, Proska corka, Janusz Dudka, Kulina żona, Hryc syn tegosz, Uliana żona tegosz, Choma syn, Proska corka, Iwan Dysiuk, Sidor brat tegosz, Kulina siostra, Wasko Szydipik, Danił syn, Maruszka żona Daniłowa, Jucko brat Daniłow, Olexa Kosteniewicz, Łukasz syn tegosz, Dokimka żona Łukaszowa, Uliana corka, Hapa druga, Kondrat parobek tegosz, Kalich syn. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki namiesnik na ten czas będący. Et in continentibus circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Radec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Chwedko Meczkwicz et Olexa . . . obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Radec commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefeci subscriptum, ad inducendum et

inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur:

Popis wsi Radeca przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci Chwiedka Niczykowieza woitya y Olexy Jarmonika Radzkiego. Chwiedko Oniskowicz, Połaska żona, Andrzej syn, Oryszka żona Andrzeiowa, Stefan parobek, Hryc syn tegosz, Osip Klimiczuk, Połaska żona, Maruszka siostra, Josko Iwaniczuk, Uliana żona, Danił syn tegosz, Paraska corka, Jakub Iwaniszyn, Stecia żona, Nazar syn, Hrysza corka, Trochim Tarasiuk, Połaska matka, Sonia siostra, Sonia czeladnica, Siemion Tarasiuk, Olona żona, Paszko Bilezanin, Hapa żona, Iwan syn tegosz, Osiey syn tegosz, Wasia czeladnica, Anton Philipi syn, Sonia żona, Hrysza corka, Paraska corka, Chwedko Paprocki, Donna żona, Maryna corka, Maxim Tarasiuk, Połaska żona, Josko Welikow, Chwedka żona, Iwan syn, Lewko syn, Katarzyna corka, Ostap Mitrukow, Hapa żona, Roman Paprocki, Chrystyna żona, Choma Mołodkowiez, Paraska żona, Melian syn, Monia corka, Karp Rogowski, Sonia matka, Maruszka siostra, Maxim Smolcik, Zienia żona, Hapa corka, Maruszka corka, Nastia komornica, Hryc Kusiuk, Maryna żona, Iwan Czeberakowicz zięć, Połaska żona Iwanowa, Wasko Krawczyk, Chwedka żona, Maryna teszcza, Roman parobek, Nazar slosarz, Maryna żona, Wowdia corka, Nazar parobek, Pawłuk kowal, Tacia żona, Maruszka matka, Wawrzyniec parobek, Panas chlopiec służka, Lewko kowal, Stecia żona, Nestor chlopiec, Hawryło Kucik, Melacha żona, Iwan Łucik, Łucia żona, Sawka syn, Chwedko Kurianik, Anna żona, Niczypor Suyka, Maruszka żona. Olexa Jarmonik, Nastia żona, Maciey Kowalski, Zofia żona, Katarzyna corka, Chwedko Rekietik, Maryna żona, Połaska komornica, Hapa komornica, Warusza gospodynin, Maxim Jarmonik, Katarzyna żona, Stefan Jarmonik, Misiey Bunik, Wowdia

żona, Philip syn, Wowdia corka, Hryc Kuryanik, Paraska żona, Paraska siostra, Lewko Jarmonik, Ustimka żona. Siemion syn, Chwedia siostra Hrycia Kuryanika, Iwan Szczodryk, Warusza żona, Tacia corka tegosz, Philip Smoleiko, Oryszka żona. Jarmoszowa wdowa, Wowdia corka . . . szlachcie, Anna żona tegosz, Maryna czeladnica, Łucja wdowa gospodyni tegosz, Nastia corka teyże wdowy, Juchim Zawadzki. Proska żona, Wawrzyniec Szwiec, Wowdia żona. Jacko będnarz, Wocia żona, Kulina corka, Iwan Makarewicz, Melacha żona, Mikita Neczkowicz, Uliana żona, Paweł syn, Onisko syn tegosz, Osip Naczkowicz, Ustimka żona, Iwan syn, Martin Neczkowicz, Regina żona, Chwedko syn tegosz, Grzegorz syn tegosz, Demian syn, Anton Podleski, Tacia żona, Maxim Podleski, Orynka żona, Taras Poludnik, Sonia żona, Mikołaj syn, Iwan syn tegosz, Oryszka corka, Misko służka, Mikita Poludnik, Nastia siostra, Paraska siostra, Chwedia Poludnik, Maruszka żona, Denis syn, Choma syn tegosz, Stec Osmolewicz, Paraska żona, Katarzyna corka, Melian służka, Jacko Jakimik, Hapa matka, Chwedia czeladnica, Paweł Smoluk, Juchimka żona, Darka czeladnica, Sak Kupaczyk, Maryna żona, Hryc Bukowski, Hapa matka, Serhey brat tegosz, Stec Moliwicz, Tacia żona, Mikita syn tegosz, Proska corka, Stec Poludnik, Polaska żona, Chwedia siostra, Stefan brat, Matiey Poludnik, Maruszka żona Olexa Poludnik, Wowdia żona, Maciey parobek, Maryna czeladnica, Chwedia Chilimonicha wdowa, Prokop syn teyże, Jacko syn teyże, Misko zienc teyże, Maruszka żona, Anton Staronik, Hapa żona, Jacko Lisowiec, Wowdia żona, Samoilo syn, Melacha żona Samoilowa, Jarmosz, Naucik, Uliana żona, Wasko Naucik, Chwedia żona, Samoilo brat, Jartich parobek, Nastia czeladnica, Timosz Breniuk, Paraska żona, Chwedko parobek, Wakula Breniuk, Maryna żona, Paraska matka, Sawka brat tegosz, Mikita Demiaszyk, Chwedko Kozak, Warusza

żona, Jarmosz parobek, Iwan parobek, Anna czeladnica, Lewko pastuch, Kulina żona, Olisiey syn, Maryna corka, Kuryło Stecikow, Juchimka żona, Roman syn Steciow, Maryna żona, Stec Miecikowicz, Hapa żona, Wowdia corka, Stanisław pastuch dworski, Chrystina żona, Prokop syn, Chryc zięc, Maryna żona, Iwan Wieczorka, Tacia żona, Piotr Wieczorka, Hapa żona, Mikita Michaliszyn, Maryna żona, Olisiey Wakulik, Anna, żona, Anton syn, Maruszka żona Antonowa, Iwan syn, Choma parobek, Melian Prokochnik, Agnes żona, Stec Prokochnik, Tacia żona, Prokop Łopacz, Jakim syn, Paweł syn, Maruszka corka, Paraska Naumicha wdowa, Matiey syn, Kalich syn drugi, Nasta corka, Katarzyna Wlasowa wdowa, Paweł Szadorski, Proska corka, Lewko Kochanik, Paraska żona, Chwedia matka, Uximka corka, Iko parobek, Wasko Hordiuk, Maryna żona. Hryc Wasienko, Chwedia żona . . . parobek, Maryna corka Hordiuk, Maryna żona, Chwedko brat, Anna czeladnica, Zacharyasz . . . cik, Hapa żona, Roman syn, Olexa Miecikowicz, Maryna żona. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Dawydy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielhicensia personaliter venientes laboriosi Hryc Poleszuk et Olisiey Powroznik de Dawydy obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki (Dawydy?) commanentium, manu propria admo-

dum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore tali:

Popis wsi Dawydow przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Jakuba Piotrowskiego namiesznika y przy bytnosci Hryca Poleszuka, Olisieia Powroznika. Misko Denisiuk, Luba żona, Chwedor syn, Wasko parobek, Iwan Denisiuk, Uximka matka tegosz, Hordiey Denisiuk, Katarzyna żona, Demid Łobeiczuk woit, Paraska żona, Denis brat, Monia żona bratnia, Kuryło brat, Hanna matka Kuryłowa, Chwedko pastuszek, Hryc Mateyczuk, Darka żona, Huryn parobek, Misko Szwiec, Uliana żona, Jacko brat tegosz, Juchim komornik, Chwedia żona, Maryna corka, Kalich Kociubka, Proska żona, Juchima komornica, Oryszka corka, Osiey Szypulicz, Maryna żona, Misko Łobeyczuk, Paraska żona, Jacko Doroszuk parobek, Timosz Meleszuk, Maryna żona, Prokop Hordiuk, Chwedia żona, Niczypor brat, Regina żona Niczyporowa, Hapon parobek, Wasko Perdzanik, Orynka żona, Kuryło syn, Maxim służka, Swiryd Lucik, Wowdia żona, Pawel syn, Philip Lucik, Oryszka żona, Wasko Kostrowiec, Tacia żona, Maryna corka, Sawka parobek, Philip Salakucko, Katarzyna żona, Hryc Poleszuk, Juchimka żona, Maxim syn, Maxim Osipezyk, Maryna żona, Chilimon Łobeiczuk, Uliana żona, Zacharko parobek, Iwan Polubiec, Regina żona, Kuzina Skakunik, Maruszka, żona, Olisiey parobek, Stecia czeladnica, Lewko Michalczuk, Juchimka żona, Joltueh zięc tegosz, Uximka żona, Chwedko Czeczotezyk, Tacia żona, Łukasz parobek, Timosz Rososiec, Maryna żona, Zan Polubiec, Polaska żona, Chwedko parobek, Uroszka żona parobkowa, Klim Ondreiczuk, Maryna żona, Uliana matka, Zacharko parobek, Maryna Symonicha wdowa, Kulina corka, Kuryło

Chiczenia, Anna żona, Chwedko parobek, Olisiey syn, Hryc syn, Katarzyna czeladnica, Hryc Chiczenia, Polazka żona, Radko syn, Anna czeladnica, Melian Michalczuk, Maruszka żona, Kuryan Czapczuk, Chrystina żona, Kondrat Smalko, Anna żona, Stanisław Rososiec, Maryna żona, Chwedko Bochonezyk komornik, Hapa żona, Nastia corka, Weremko Litwin, Monia żona, Olisiey powroznik, Juchimka żona, Stefan syn, Iwan parobek, Sonia czeladnica, Jarmosz Ilczyk, Katarzyna żona, Kondrat parobek, Melacha czeladnica, Osip Bochonezyk, Uximka żona, Maryna matka, Stefan parobek, Sonia czeladnica, Sawka Bochonezyk, Wowdia żona, Siemion Przystupa, Hasza żona, Naum syn, Samoilo syn, Stefan parobek, Makar Szypulicz, Hapa żona, Chwedko parobek, Uliana czeladnica, Chwedko Hryhoricz, Maryna żona, Jacko parobek, Uximka czeladnica, Jarmosz Wasieczyk, Uximka żona, Hryc służka, Prokop Chwalczuk, Anna żona, Wasko syn, Wowdia żona synowa, Panas syn, Matiey zięc Chwalczukow, Chwedia żona, Martin Jowczyk, Wowdia żona, Jacko syn, Marko służka, Potap Jowczyk, Maryna żona, Kornilo Jowczyk, Uximka żona, Maryna matka, Chilimon brat, Andrzej parobek, Wasko Sidoryk, Ewa żona, Niczypor Łukaszczuk, Oryszka żona, Regina matka, Onisko brat, Panas Chodoryk, Olona matka, Łohwin syn, Tacia żona, Choma brat, Niczypor brat, Polazka czeladnica, Iwan Tarasiuk, Nastia żona, Prokop syn, Hawryło syn, Niczypor Tarasiuk, Nastia żona, Kalich parobek, Stecia żona parobkowa, Iwan Czeberak komornik, Tacia żona, Osip Radik, Juchimka żona. Xiędz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki. Jakub Piotrowski namiesnik. Et in continenti circa porrectionem suprascripti registri personaliter comparentes supra offerentes, inherendo constitutioni regni hoc idem registrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Dubicze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter venientes laboriosi Dmiter Misieczik et Mic Chwiedunik obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti registerum connotationis verae personarum in villa Dubicze, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum nobilis Laurentii Chrosiecki vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur talis.

Popis wsi Dubicz przez mie xiedza Stanislawa Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Hapa Romanowa wdowa, Iwan Haciuk parobek, Wasko Zynoredka, Juchimka żona, Jurko Ochrymik, Hapa żona, Paraska corka, Andrzej Szymczyk, Wowdia matka, Nastia siostra, Hapa siostra druga, Olexa Szymczyk, Piotr Szoltanik, Philip syn tegosz, Ostap parobek, Maruszka dziewczka, sierota, Sawka Hacıuciowicz, Anna żona, Lewko syn, Maciey syn, Hapa corka, Chwedko Sacıuk, Hapa żona, Piotr parobek, Hapa czeladnica, Hawryło Nowak, Uximka żona, Borys syn, Timosz Łobacz, Jouha żona, Chwedor Radezuk, Daniło Kalizuk, Paweł Kalizuk, Osip Kalizuk, Wowdia siostra, Andrzej Krupa komornik, Chweda corka, Jacko Romanowicz, Melacha żona, Demko syn, Wasko syn, Hawryło syn, Paraska corka, Choma Rybik, Juchimka żona, Maryna corka, Wasko Oleszkowicz, Katarzyna żona, Iwan parobek, Tacia dziewczyna sierota u tegosz, Melian Weremczyk, Uximka żona, Hapa corka, Lewko syn, Stefan syn, Mic Chwednik, Uliana żona, Wasil syn, Uximka corka, Paraska corka, Martin Saczyk, Orynka żona, Ihnat parobek, Chwedia kormornica u tegosz, Suprun Chrulik, Maryna żona, Martin syn, Hapa żona, Katarzyna służebnica, Timosz Osipik, Paraska corka, Iwan brat, Hanna siostra, Wasko Lesznicy, Wowdia żona,

Philip Romanowicz, Proska żona, Onisko ociec, Stefan brat, Maryna siostra, Tacia siostra, Paweł Komareniec, Hapa żona, Sachar służka, Anna komornica u tegosz, Iwan Misieczyk, Chwedia żona, Iwan zięc tegosz, Chwedia żona synowa, Tacia corka, Niczypor Pawluczyk, Marusza żona, Paraska corka, Juchimka corka, Karp pastuch, Juchimka corka, Timosz Cycyboryk, Nastia żona, Panas syn, Misko Cycyboryk woyt, Juchimka żona, Niczypor syn, Wowdia komornica, Chryk syn teyże, Anton Prystupa, Juchimka żona, Anna matka, Paraska komornica, Iwan Żuromski, Polazka żona, Martin Nowak . . . ka żona, Uliana corka, Kornilo syn, . . . osz Subarczyk . . . żona, Ihnat służka, Hawryło brat, Anna żona, Polazka corka, Andrzei Subarczyk, Polazka żona, Maruszka corka, Hryc Prystupa, Uliana żona, Maxim syn, Hapa żona, Roman syn Hryciow, Dmitruk syn, Melian Popko, Hasza żona, Maryna corka, Nastia Tymoszowa wdowa, Paweł syn, Paraska corka, Chwedko Klimowicz, Maryna żona, Mikołai syn, Uliana żona, Lewko służka, Siemion Gaida, Juchimka żona, Nastia siostra, Martyn Gaida, Tacia żona, Demko chłopiec, Wasko Gaida, Uximka żona, Misko chłopiec, Hawryło syn, Dmitr Misieczyk radzki, Anna żona, Kondrat syn, Chwedko Misieczyk, Melacha żona, Maryna corka, Chilimon Warylewski, Melacha matka, Uximka siostra, Iwan Noszczuk, Tacia żona, Uliana sierota, Ihnat sierota, Iwan parobek, Chrystina corka, Lewko Michnik, Stecia żona, Olexa syn, Juchimka corka, Misko Diadik, Anna żona, Wawrysz syn, Roman syn, Anna corka, Taras Krawiec, Paraska żona, Wasia komornica, Siemion Misieczyk, Anna żona, Paweł chłopiec, Marusza Andrusicha wdowa, Michał syn, Wasil syn, Maryna corka, Anna Prokopowa wdowa, Luba corka, Piotr Greciyka, Marusza żona, Paraska corka, Sawka syn, Chwedko Greciyka, Andrzej syn, Anna corka, Juchimka corka, Jacko Szwaiuk, Maryna żona, Siemion syn, Pa-

raska corka, Maryna corka, Iwan syn, Hryc Olexik Tacia corka, Wasil służka. Iwan Osieyk, Melacha żona, Uximka czeladnica, Chwedko Grecyiczek, Hapa żona, Marusza Naucicha wdowa, Philip syn, Wowdia komornica, Iwan Chilimonik, Katarzyna żona, Siemion syn, Stec syn, Misko Samsyik, Jasko ociec, Olona żona Miskowa, Jakim sierota, Olisiek Prystupa, Pilip zięc, Uliana żona, Siemion szwagier, Anna czeladnica, Demko sierota u tegosz, Stec Haponik, Anna żona, Konach brat, Maryna siostra, Melian Piwowaryk, Wowdia żona, Ilko Grecyika, Maryna matka, Iwan Grecyika, Maryna siostra, Chwedko ociec tych, Wasia wdowa, Uliana corka, Choma Wodonosik, Nastia żona, Łukasz syn, Danił Wodonosik, Hapa żona, Kopyryan brat, Luba czeladnica.

Zapowietrzeni: Maciey Zieniewicz, Marusza corka, Melacha Chałupezykowa wdowa, Mikita syn, Uliana żona, Juchim brat, Połazka siostra, Nestor Zyszyk, Anna żona, Łukasz Panczyk, Uliana żona, Melacha siostra, Iwan parobek, Iwan Saneila, Proska żona, Timosz szwagier, Połazka teszcza, Iwan Barc, Maryna żona, Olisiek syn, Katarzyna żona, Misko Radzai, Jurko parobek, Łazko Chałupezyk, Uliana corka, Kornilo syn. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Wawrzyniec Chrusciicki namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt juramento corporali, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Dwor Dubicki.

Popis dworu iegomosci pana Stanisława Orchowskiego w Dubiey na ten czas mieszkającego przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego die quarta Julyi anno millesimo sexcentesimo

sexagesimo secundo. Jegomse pan Stanisław Orchowski, ieymose pani Katarzyna małżaka, Maryna kucharka, Hapa baba od dziccięcia, Kornilo woznica. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki.

Wies Kolano.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Albertus Czesalo et Martinus Sawicki de Kolano obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Kolano commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Baltazari Szydłowski subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensi Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Kolano przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Baltazara Szydłowskiego, także przy bytnosci Woyciecha Czesaly woita na ten czas y przy bytnosci Iwana Chanka. Jacko Orasczyk, Wirka żona, Hapa siostra, Wasko Bondaryk, Oryszka żona, Nicypor brat, Tomko Chmelowiec, Helzbieta żona, Macko bratanicz, Chwiedko Bebkow, Tacia żona, Iwan Hatko zięc Bebkow, Anna żona, Regina corka Bebkowa, Stefan syn Bebkow, Iwan Putko, Uximka żona, Lubka corka, Siemion syn, Wasko Naumik, Wocia matka, Maryna siostra, Anna siostra, Katarzyna siostra wdowa, Kostiuł Martinik, Onisko brat, Hapa siostra, Chwedko Przesmycki, Melacha żona. Chwedla corka, Wawrysz Woitiuk, Wocia corka. Ewa niewiestka tegosz. Juchim syn teyże wdowy, Nastia corka teyże, Zenko parobek, Siemion parobek drugi, Maryna woytowa stara wdowa, Mie syn teyże, Maruszka czeladnica, Woyciech . . . k, Iwan syn teyże, Chwedla corka . . . uko, Tacia żona, Wawrysz zięc, Anna żona, Maryna komornica

tegosz, Sawko Zianowiec, Anna żona, Hordiey syn, Ilko Nowak, Uximka żona, Troc syn tegosz, Chwedia żona, Martin szwagier, Radko Nowak, Maryna żona, Harasim, Kuryanczuk, Mikita służka, Anna żona Iwan Kuryanczuk, Maryna matka, Kondrat Kuryanczuk, Proska żona, Łukasz, parobek, Wowdia czeladnica, Wasko Panasiuk, Maruszka żona, Wawrysz syn, Chilimon syn, Weremko syn, Wowdia czeladnica Joltech Panasiuk, Orynka żona, Szymko Przystupa, Olona żona, Lewko syn, Monia żona Lewkowa, Klim parobek, Uximka czeladnica, Roman Łyszka, Wowdia żona, Sak syn tegosz, Timosz Szymkowiec, Kulina żona, Misko Kaciuczyk, Stefan syn tegosz, Hapa żona, Trochim syn Miskow, Iwan brat Trochimow, Martin Saracki, Tacia żona, Polaska corka, Philip syn tegosz, Abraham syn tegosz, Iwan Jaroszuk, Uximka matka, Stefan brat, Jasko Michalczuk, Anna żona, Nastia Michalicha wdowa, Martyn syn teyże, Anna wnuczka lat niema dziesięciu, Jadwiga corka, Jan Zasedka, Piotr Czornaczuk, Tacia żona, Maryna siostra, Iwan Zuch, Regina żona, Stanisław szwagier, Martin parobek, Chwedia komornica, Philip Jarmoszek, Wowdia żona, Daniło syn, Woiciech Czesalo, Chima żona, Ulan syn, Chwedia żona Ulianowa, Jacko syn, Andrzej syn, Maruszkę corka, Chwiedko Czesalo, Maryna żona, Hac Kaliniec, Nastia żona, Kondrat, Chwedia teszeza, Ulka żona Kondratowa, Osip Zdun, Nastia żona, Ostap syn, Dawid syn, Maruszka corka, Abraham Kaliszyk, Polazka żona, Piotr syn, Martin Kaliszyk, Marusza matka, Maryna żona, Hryc parobek, Maruszka komornica, Sawka Steciuk, Marusza żona, Hapa czeladnica, Iwan Boleczuk, Warusza żona, Orynka komornica, Chwedko Chawrak, Marusza żona, Kalich syn, Regina żona Kalichowa, Josko syn Chwedkow, Jarmosz Lutik, Hapa żona, Anna corka, Hryc parobek, Andrzej Uehnianica komornik, Jasko Kładunik, Nastia żona, Piotr brat, Paraska siostra, Miron syn,

Maryna corka, Iwan komornik u tegosz, Oryszka żona, Sonia komornica Kondratowa, Warusza komornica Przesmyckiego, Anna corka teyże. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszezy Rososki, Baltazar Szydłowski. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, in hacrendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Wies Paszėki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Max . . . anczuk et Stec Ciecierski de . . . obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villa Paszenki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski, vicepraepositi Rososensis, subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis teyże wsi przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego pod niebytnose namiesnika lecz przy bytnosci dwoch z gromady przy bytnosci Maxima Kochanczuka y Stecia Ciecierskiego. Trochim Gierieczuk, Marusza żona, Parachwin syn, Philip Kuczuk komornik, Hapa żona tegosz, Chilimon Woitczyk komornik, Nastia żona, Maxim Kochanczyk, Nastia żona, Panas brat, Paraska żona, Andrzej brat, Nastia matka tychże, Troc Toczko, Paraska żona, Panas Toczko, Zienia żona, Roman syn, Stec Ciecierski, Maryna żona, Chwiedko, Ciecierski, Anna żona, Zien brat tegosz, Chwir brat tegosz, Naum Borusik, Anna żona, Sai Kulezynski, Marusza żona, Nicypor Sayka Orynka żona, Artym syn, Uroszka żona, Dawid syn, Wowdia żona,

Symon zięć Saykow, Proska żona, Naum Gereyko, Darka żona, Hapa matka, Paweł brat, Misko Gereiko, Natałka żona, Połazka żona, Wasko Choroszczuk, Nastia żona, Uximka matka, Tacia siostra, Juchim Choroszczuk, Zienia żona, Misko Prokopisz, Natałka żona, Sierhey parobek, Jacko Buszyk, Maryna żona, Matiey Połaznik, Marusza żona, Iwan syn, Zachar syn, Stefan Rohulik woit, Uximka żona, Połazka matka, Suprun parobek, Anna Siemionowa wdowa, Weremko syn, Kulina corka, Potap Michalik, Joltuch syn, Połaska żona, Iwan Michnio, Wowdia żona, Mikita zięć tegosz, Stecia żona tegosz Mikity, Hrystyna corka Iwanowa, Andrzej Joskowicz, Uliana żona, Kuzma syn, Anna żona, Hryc Koziel, Anna żona, Demko szwagier, Jarmosz Piczarz, Olexa syn, Chwiedia żona, Daniel syn, Hapa czeladnica, Iwan Opolec, Połazka żona, Połazka siostra, Hryc Chomutik, Chwedia żona, Marusza wdowa, w tymże domu Darka Uliaszowa wdowa, Zau Opolec, Tacia żona, Suprun syn, Kornilo Trubai, Chwiedia żona, Chwedor Trubai, Chwedia żona, Lec Szusza, Paraska żona, Piotr Suszyk, Wowdia matka, Artim Trubai, Hapa żona, Stefan Gawrunik, Demko syn, Anna niewiestka, Wowdia corka, Iwan Doskoczyk, Luba żona, Andrzej syn, Kulina corka, Radko Gawrunik, Wowdia żona, Sak brat, Timosz brat, Juchim Garwunik, Anna żona, Iwan Hutko, Zacharyasz syn, Hapa żona Zacharyaszowa, Andrzej syn, Hapa żona Andrzeiowa, Misko syn, Matiey Gren Darka żona, Paweł Zyruk chory barzo, Proska żona, Paraska matka wdowa, Karp brat Pawłow, Chima żona Karpowa, Iwan Daciuk komornik, Paweł Radiuk, Połaska żona, Mełacha corka, Matiey Swiece, Uliana żona, Demko Doskoczyk, Maryna żona, Chwedia Demkowa teszcza, Samoc syn, Wasko Zyruk, Chwedia żona, Hapa corka, Martin Gawrunik, Stecia żona. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruseicki. Et in continenti circa porrectionem supra

inserti registri personaliter comparentes suprafati offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem. Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Folwark Jasionka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Andreas Galik de Jasionka obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis in praedio ac in villa Jasionka personarum commendentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Theophili Stanisłai Brodzinski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Popis w tymże folwarku stanol przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Jegomosc pan Theophil Stanisław Brodzinski dzierzawca na ten czas będący, icymosc pani Helena małżaka jegomosci, Stefan Gorecki czeladnik, Stanisław Soninski chlopiec, Woyciech haiduk, Chwiedko Harasim woznica, Hryc Ostapiuk pastuch dworski, Iwan Piechowicz pastuch drugi. Białogłowy: Zofia Szornilowna dziewczyna, Paraska Klimicha baba piekarniana, Chwiedia Piechowa dziewczka piekarniana. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria, Theophil Stanisław Brodzinski.

Wies Jasionka.

Popis teyże wsi przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Stanisława Goreckiego namiesnika także przy bytnosci Andrzeia Goduly woyta. Iwan Łyszeiko, Ustina żona, Dorotha corka, Stasia corka,

Misko Romaniuk, Wirka żona, Iwan syn, Stec Romaniuk, Uximka żona, Hapa corka, Anna komornica, Łukasz Jakimowicz, Hapa żona, Paraska żony siostra, Maxim Martiniuk, Maruszka żona, Misko Wielikiey, Orynka żona, Philip syn, Tacia żona Philipowa . . . Klimisianka, Marusza siostra teyże Głuch, Orynka żona, Tacia komornica, Zofia Haidukowa żona, Chwedko niak, Chwedia matka tegosz, Juchimka corka, Łukasz Paszczuk Maruszka matka, Orynka siostra, Piotr Chycik, Uliana żona, Chwedko syn, Iwan Prystupik, Wewdia matka, Pawel brat, Marusza Hadalowa woiowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Zaniowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Joltuch Gotowczyk de villa Zaniowka obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Zaniowka commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Popis w teyże wsi Zaniowce do folwarku Jasińskiego należącej przy bytnosei tegosz namiesnika y przy bytnosei Joltucha Hotowczyka. Joltuch Hotowczyk, Anna żona, Dac syn tegosz, Jakim Misieik, Tacia żona, Dac powinny tegosz, Jasko Pareiko, Chwedia żona, Woiciech Hodynezak, Anna żona, Jendrzey syn tegosz, Maciey syn tegosz, Matiey Kałan-

czuk, Zienia żona, Paraska corka, Dac Hotowczyk, Nastia żona, Iwan Ondroszyk, Kornilo Ondruszyk, Kulina siostra tychże, Wasko Haciewicz, Katarzyna matka, Anna siostra, Milian Krawiec, Hapa żona, Iwan Pilipiuk, Maryna żona, Anna matka Zanina, Jasko syn tegosz, Radko Dawidczuk, Wirka żona, Artim syn tegosz, Siemion syn tegosz, Maruszka żona Artimowa, Roman Dawideczuk, Melacha żona Romanowa, Osip Dawideczuk, Iwan syn Romanow, Niczypor Wołynezuk, Darka żona, Siech Leiczky, Tacia żona, Dmitr Hotowczyk, Maruszka żona, Jowka corka, Maryna Wołynezukowa wdowa, Tichon Wołynezuk, Chrystina matka, Hapa żona, Onisko brat tegosz, Hryc Hapik, Maryna żona, Katarzyna corka, Misko Haynik, Anna żona, Sawko syn tegosz, Wawrysz syn, Andrzey syn, Tichon syn tegosz, Hryc zieć, Miska Haynika Maryna żona, Uliana Pochlebezykowa wdowa Wozniczukowa wdowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Czeberaki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Paulus Timosik et Troc Juchimik de Czeberaki obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Czeberaki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Popis wsi Czeberakow należący do powiatu Mielnickiego przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Łuc Hormanik, Siemion syn tegosz, Melacha żona Siemionowa, Tacia corka Łucowa, Chwedor Paszkowicz, Anna żona tegosz, Marusza Jatezycha wdowa, Stefan syn teyże, Anna matka teyże wdowy, Siemion brat teyże, Łukasz Hormanik, Maryna żona tegosz, Juchima corka tegosz, Hryc Neckowie, Marusza żona tegosz, Hryc Masiuk, Połynka żona, Martyn Sawczuk, Hapa żona, Anna corka, Paweł Sawczuk, Chwedwia żona, Anna czeladnica, Andrzej Sawczuk, Tacia żona, Paweł Timoszyk, Paraska żona, Jakim syn, Andrzej Judik, Maruszka żona, Jarosz Judik, Maryna żona, Jakim Kozaczyk, Chwedwia żona, Osip Andreiczek, Uroszka żona, Hryc Sanchezkow, Juchima żona, Paszko Panczenia, Chwedwia żona, Iwan syn, Melian syn, Chwedko syn, Szymon parobek, Chrystina czeladnica, Lewko Androczekow, Andrzej Philipik, Hryc syn tegosz, Andrzej syn, Sawka syn tegosz, Uliana żona Hryciowa, Jarmosz Philipik, Marusza żona, Iwan Popadiuk, Wowdia matka, Maryna żona, Philip Panczenia, Chwedwia żona, Hawryło Kozaczyk, Paraska żona, Iwan syn, Melian Kozaczyk, Sonia żona, Uliana siostra tegosz, Andrzej Chaczewicz, Orynka żona, Monia matka, Karp brat, Maruszka siostra, Andrzej Juchniuk, Chwedwia żona, Nastia czeladnica, Troc Juchnik, Paraska żona, Olexa syn, Maryna czeladnica, Juchim Melanczuk, Chwedwia żona, Grzegosz Ogoczyk, Nastia żona, Pilip Niedbało, Chwedwia żona, Lewko Szostaczyk, Maruszka żona, Anna corka, Stec Szostaczyk, Proska żona, Iwan syn, Uliana Sidorycha wdowa, Stecia Perchuezycha Wowdia, corka, Anna corka, Iwan Łyganczuk, Hapa żona, Marko brat, Paweł brat, Chwedwia siostra, Ostap Kalinczyk, Olona matka, Kulina corka, Domacha corka, Osip Iwanczuk, Juchima żona, Philip brat, Maxim syn Philipow, Katarzyna corka, Hapa corka,

Osip syn Osipow, Hapa czeladnica, Hryc Protasiuk parobek, Protas Nakoneczny, Chwedko syn, Regina niewiestka. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Poddani iegomosci xiedza proboszcza Rososkiego.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Jarmosz Hlebko de oppido Rososze obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis subditorum admodum reverendi domini praepositi Rososensis in oppido Rososze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis poddanych iegomosci xiedza proboszcza Rososkiego w Rososzu przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego spisany przy bytnosci dwuch z rady Stanisława Sobieszka y Hrycia Buina. Woyt Jarmosz Hlebowicz, Uliana żona tegosz, Szczesny syn tegosz, Zofia żona syna iego, Kazimierz Tulinski, Helżbieta żona tegosz, Jakub Haponik, Kulina żona tegosz, Woyciech Romaszko, Helżbieta żona tegosz, Stanisław syn tegosz, Jan Osowski, Katarzyna żona tegosz, Zofia Tredowina, Katarzyna Jozwianka, Woyciech Buxa, Anna krewna w domu tegosz, Jan Szeplik, Katarzyna żona tegosz, Piotr syn tegosz, Grzegorz Jozwik, Maryna żona tegosz, Jadam syn tegosz, Jan Cedrowski, Regina żona tegosz, Marcin syn tegosz, Katarzyna służebnica tegosz. Oryszka Borodezanka, Sonia corka, Jan Cyluczyk, Uximka żona tegosz, Ma-

tey Moskaluk, Dorotha żona, Jarmosz Kozłowicz, Zienia żona tegosz, Josko czeladnik tego, Maryna komornica tegosz, Jendrzeiowa Sobieszkykowa wdowa, Mikolai syn teyże, Maxim Czuchowiec, Maryna żona tegosz, Mikolai Popik, Helźbieta żona tegosz, Woiciech Jurczyk, Katarzyna matka tegosz, Maryna siostra tegosz, Jan brat tegosz, Stefan Buinik, Chwiedia matka tegosz, Paweł brat tegosz, Osip Konażyk komornik, Jendrzey Z k, Maryna żona tegosz, Jan syn tegosz, Maryna corka tegosz, Jan syn tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Kuzma Kopyryanik, Katarzyna żona tegosz, Marcin syn tegosz, Iwan Nowak, Chwedia żona tegosz, Maryna corka tegosz, Hryc Malezan, Maryna żona tegosz, Iwan syn tegosz, Hryc Buino, Maryna żona tegosz, Jakub syn tegosz, Maryna żona tegosz, Jan Wabczyk, Hedwigis żona tegosz, Szczepan syn tegosz, Zofia żona syna iego, Samoilo czeladnik tegosz, Zuzanna czeladnica, Jakub Sobieszkyk, Helźbieta żona tegosz, Bartosz syn tegosz, Anna corka tegosz, Stanisław Sobieszkyk, Zofia żona tegosz, Maryna corka tegosz, Maryna służebnica, Timosz czeladnik, Jagienka komornica, Jadan Walczyk, Anna żona tegosz, Maryna corka tegosz, Paweł Chiersiuk, Jendrzey brat tegosz, Klim Lewczyk, Chwiedia żona tegosz, Marko Jowczyk, Uximka żona tegosz, Mikolai syn syn tegosz, Hryc Hacıuk, Hapa żona tegosz, Iwan Korszunik, Anna żona tegosz, Jasko Pusternik, Katarzyna żona tegosz, Mikolai syn, Kazimierz syn, Iwan syn, Iwan Rabko, Anastazyia żona tegosz, Anna corka, Marko Kusznieryk, Anna żona tegosz, Oryszka teszcza tegosz, Jacko syn tegosz, Siemion Neuhad, Proska żona tegosz, Kornilo Horlaczyk gospodarz folwarkowy, tego pisal xiadz dziekan, Tacia żona tegosz, Chwiedko syn, Maryna corka, Martin Ihnatik, Wowdia żona tegosz, Maxim Ustryszec, Anna żona tegosz, Mikolai syn, Lewko syn, Chwedor Ihnatik, Maryna żona tegosz, Chwedko Misienciuk, Chwiedia żo-

na tegosz, Jasko Karpik, Polaska żona tegosz, Maryna Chodkowa wdowa, Panas Puszka, Melacha żona tegosz, Wasko Snitczuk, Misko Chodko, Wowdia żona tegosz. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Popis żydow w miasteczku Rososzy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens famatus semen Paszczyk proconsul Rososensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum judaicarum in oppido Rososze commanentium, manu propria nobilis Alberti Woitkowski, tum Semeni Paszczyk proconsulis Rososensis subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur talis:

Regestr y popis żydow w Rososzy miasteczku. Salamon Abramowicz, Sara żona, Benus Joskowicz, Rochanna żona, Leiba Woroszylik, Ester żona iego, Zawel Slomowicz, Gitla żona, Isrol Woroszylik, Fradla żona. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wies Borzilowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus dominus Joannes Chotkowski, plebanus Borzilovien-sis, obtulit et reproduxit eidem officio

praesenti conscriptionem capitum in villa Borzilowka existentium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kościoła Borzilowskiego należącej wiernie spisany roku tysiąc szescset szesdziesiąt wtorego, dnia siedmnastego Junij przezemnie xiędza Jana Chodkowskiego plebana Borzilowskiego według constitutyce seimowey et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci pana Haika: Pan Jan Kierzko-wicz urzędnik, Oryszka rykonja, Hryc Parafin, Grzes chłopcy. Poddani tegosz iegomosci: Samoc, Katarzyna żona iego, Misko, Mikita synowie tegosz, Wowdzia dziewczka, Jakim, Hapa żona tegosz, Tereszko komornik, Hapa corka tegosz, Juchimka dziewczka, Krzysztof krawiec, Katarzyna żona, Jan zięć, Maryna żona tegosz, Dmiter, Tacia żona tegosz krawczycha, Agnieszka komornica wdowa, Demian chłopiec, Paweł, Maryna żona tegosz, Krystina komornica wdowa, Szymon Murzyniczek, Paraska żona tegosz, Jan Murzyniczek brat tegosz, Samoc parobek, Jakonczycha komornica wdowa, Jędrzei Jakonczyk chłopiec, Jakub Ciecko, Połazka żona, Michał zięć, Maruszka żona, Kondrat Pilipeczuk, Oryszka matka wdowa, Hapa siostra, Timosz chłopiec, Chwiedko Lizunczyk, Jędrzey brat tegosz, Anna dziewczka, Zofia wdowa, Jacek chłopiec, Anna dziewczyna, Wawrzyniec Pietruczyk, Anastazyja żona tegosz, Jan syn, Chwiedia dziewczka. Dwor iegomosci pana Wirozelskiego. Pan Adam Wyrozembski, pani Katarzyna Poniatowska małzonka, panna Katarzyna corka. Czeladz: Jędrzey parobek, Iwan chłopiec, Stefan pastuszek. Dwor iegomosci pana Kalickiego. Pan Matheus Kalicki, pani Teresa Napierska małżaka tegosz. Czeladz—Adam parobek z żoną, Szczepan parobek, Kulina dziewczka, Anna dziewczyna. Dwor iegomosci pana Jwanowskiego. Pan Woiciech Iwanowski, pani An-

na Turska małżaka, Wawrzyniec Iwanowski syn, Krystina Iwanowska corka. Czeladz—Lewko parobek, Jakub Osmolski chłopiec, Zofia Chibowska. Goscinni attestathey popisowey nie maiący: Pan Ian Morawski, pan Hieronim Niezabitowski. Poddani tegosz, Fedor, Maryna żona tegosz, Timosz, Maryna żona tegosz, Oxiuta Maruszka żona tegosz, Paraska komornica, Chwedia służebnica. Poddani iegomosci pana Jana Poniatowskiego: Kostliuk, Maruszka żona tegosz, Ustimka dziewczka tegosz, Juchim, Maryna żona tegosz, Fedko brat tegosz, Stephan syn tegosz, Macko drugi, Christina dziewczka. Dwor iegomosci pana Jozepha Turskiego w woisku W. X. Lit zostaiącego: Krzemiencki Jakub wyrostek, Siemion parobek. Poddani tegosz: Mathey Szewczuk Baska żona tegosz, Lubba Mumszeluczka, Uliana corka, Jan Litwin, Połazka żona tegosz, Anna dziewczka, Parafinicha Kruczanka komornica, Olexa Łabodik, Zofia żona tegosz, Kondrat syn, Moruszka dziwka, Matysicha komornica Juchimka corka, Olesiey Nowiczek, Mielacha żona tegosz, Katarzyna dziewczka, Katarzyna komornica, Jacko Nowik, Anna żona tegosz, Zaehar syn, Wowdia dziewczka, Maryna komornica, Uliana, Maruszka corki teyże, Hryc Rurant, Maruszka żona tegosz, Maruszka dziewczka, Kondrat Tomczyk, Anastasia żona tegosz, Sak, Matheus synowie, Zienia dziewczka. Dwor iegomosci pana Popławskiego: Pan Jan Popławski, pani Ewa Kozminska małżaka, pani Katarzyna corka. Czeladz: Iwan parobek, Maryna dziewczka, Stanisław chłopiec u bakalarza przy kosciele moim zostaiącego. Pod czas popisu iegomosci xiędza dziekana subter fugientes są de nomine: Wawrzyniec, Dorotha Wawrzyncowa nieosiadli. Dwor iegomosci pana Galeckiego. Pan Stanisław Galecki, Agnieszka, Zofia siostry. Poddany iegomosci pana Jana Poniatowskiego: Paweł Hawrycik, Maryna żona tegosz, Maryna komornica tegosz; Bartosz Roilik, Maryna żona togosz, Woiciech Roilik brat tegosz, Oryszka komor-

nica. Dwor iegomosei pana Chodkowskiego. Pan Maciej Chodkowski, panna Konstantia corka. Czeladz: Demid parobek, Jendrzey parobek, Anna dziewczka, Chweddia baba, Raina dziewczka, Parafin pastuch. Dwor iegomosei pana Poniatowskiego. Pan Jan Poniatowski, pani Barbara Lipnicka małżaka tegosz, Jan Korabiewski wnuk tychże student. Czeladz: Jendrzey parobek, Piotr pastuch, Stefan pastuch, Katarzyna niewiasta, Zienka dziewczka, Anna dziewczyna, Chweddko szwiec. Dwor ieymosei pani Hohyiowej: Pani Maryna Hohyiowa wdowa. Czeladz Maryna dziewczka, Iwan pastuch, Maryna komornica, Jakub komornik. Circa quam porrectionem registri in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Adamus Wyrozemski et Stanislaus Galecki inhaerendo constitutioni regni super fidelem conscriptionem registri juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Droblin.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chodkowski plebanus Borziloviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti conscriptionem capitum in villa Droblino existentium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Dwor iegomosei pana Hincey y ieymsei pani, Hinczyney. Pan Mikołay Hincea, pani, Nasilowska Janowa Hinczyna wdowa, panna Ewa Hinczanka. Czeladz: Jan parobek, Siemion ogrodnik, Maruszka żona tegosz. Poddani z Koszelowki wsi: Jacko Augustin, Hapa żona tegosz, Kuzma zięć, Uliana żona tegosz, Samoc parobek, Anastasia dziewczka, Josko Panczuk Zofia żona tegosz, Chweddia Xiorycha, Supron Senduszek, Kaska żona tegosz, pani

Hinczynei wdowy. Dwor imsei pana Jakuba Bilinskiego: Pan Jakub Bilinski, pani Felicianna Radzikowska małżaka tegosz, Paweł parobek. Drugiego pana Bilinskiego: pan Jendrzei Bilinski, pani Zofia Popławska małżaka tegosz, pani Krystina corka, tamże blisko pan Piotr Chrzczonowski, pani Zofia Hinczanka małżaka, pan Paweł Hincea, Jendrzei parobek, w domu pana Bilinskiego dziewczka popisana jest Maryna dziewczka. Dwor imsei pana Turskiego. Pan Erasmus Władysław Turski. Czeladz. Jakub Kotlinski wyrostek, Stefan pastuszek, Katarzyna gospodyni. Poddani—Wasko Szostak, Sonia żona tegosz, Wasko syn, Misko drugi syn, Chweddia corka, Jendrzey Korwacki, Hasia żona tegosz, Kulina dziewczka, Błażko, Katarzyna żona tegosz, Katarzyna corka tegosz, Kondrat, Jadwiga żona tegosz. Dwor imsei pana Turskiego: Pan Woiciech Turski, pani Jadwiga Laskowska małżaka. Czeladz: parobek Demian, pastuszek Piotr, Omelian pastuszek, Hanuska mamka, Hanuska dziewczka, Borys krawiec. Poddani w Droblinie, Piotr Litwin, Anna żona tegosz, Sonia komornica tegosz, Karp, Zofia żona tegosz, Ustinka dziewczyna, Juchinka komornica, Adam Chroscik, Katarzyna żona tegosz, Jakub szwagier tegosz, Hapa komornica, Krzysztof wozny Marcin Szczesniuk, Anastasia żona tegosz, Miskowa Barbara wdowa, Jakub, syn, Anastasia żona tegosz, Maryna corka wdowy, Stefan, Katarzyna żona tegosz, Jan tychże syn, Ilko Wołosik, Barbara żona tegosz, Michał syn tychże, Uliana dziewczyna, Maryna Nauceicha wdowa. Ihnat syn, Anastasia corka. Tegosz imsei poddani w Koszelowie wsi. Dmiter Wołosik, Krystina żona tegosz, Maryna dziewczka, Jarosz chłopiec, Maryna corka, Jan Szamryło, Maryna żona tegosz, Hapa dziewczka, Maryna dziewczka, Stefan Wołosik, Wowdia żona tegosz, Jendrzei zięć, Hapa corka, Maryna corka, Ihnat Wołosik wdowiec, Hapa corka, Paraska druga. Juchim parobek. Dwor ieymsei pani Woynowey: Pani Zofia Poniatowska

Woinowa wdowa, Hryc parobek, Zofia dziewczka. Dwor imsci pana Adama Woiny. Pan Jan Krakowka, Hryc gospodarz Alexandra, Paraska dziewczka. Dwor iegomosci pana Smolenskigo. Pan Stanisław Smolenski, pani Anna Hinczanka małżaka, pani Zofia Smolenska, Maryna Izdebska dziewczyna. Czeladz: Borys chłopiec, Stefan pastuszek, Darka baba, poddany Jędrzei komornik, Dorotha żona tegosz Dwor imsci pana Rzymowskigo: Pan Jędrzei Rzymowski, pani Constantia Hinczanka małżaka, panna Agnieszka Koziarzewska, Stanisław Koziarzewski. Czeladz: Grzesko parobek: Maryna żona tegosz, Maryna kucharka, Maryna mamka, Michał pastuszek, Juchim pastuch. Dwor iegomosci pana Czapskigo: Pan Stanisław Czapski, pani Katarzyna Trzemeska małżaka, pan Piotr Czapski syn, panna Anna Czapska, panna Katarzyna Czapska corki. Czeladz: parobek Woitek, Katarzyna Terlikowska, Osip bronowłok, Hawryło pastustek. Poddani: Hryc, Hapa żona tegosz, Iwan syn ieg, Chwedia corka, Demian Mazurzyk, Polazka żona tegosz, Dorotha komornica wdowa. Circa quam porrectionem registri in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Stanislaus Smolanski et Jacobus Bilenski, inhaerendo constitutioni regni, super fidelem registri juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Kielbaski w wielkim xięstwie Litewskim leżaca.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chodkowski plebanus Borzilovien-sis obtulit et reprodixit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villa Kielbaski per eundem offerentem ma-

nu propria subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kosciola Borzilowskigo należacey wiernie spisany roku tysiąc szescseth szescdziesiąt wtorego, dnia 17 Junij przez mie xiędza Jana Chodkowskigo plebana Borzilowskigo według constitutyey seimowey et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci pana: Henkiella Jegomosc pan Marcin Michał Henkiel, pani Katarzyna Milewska małżaka, pan Michał Henkiel syn, pan Stanisław Henkiel syn, panna Helżbieta Henkiellowna corka, panna Anna Milewska. Czeladz: pan Jan Klepacki, panna Anna Domanska służebna, Stefan, Mikolai parobkowie, Jędrzei kuchcik, Siemion pastuch, Petruk pastuszek, Zofia baba, Wowdia dziewczka. Poddani: Piotr Weniuk, Anna żona tegosz, Iwan Osipik, Polazka żona tegosz, Dawid Osipik, Anastasia żona tegosz, Agnieszka dziewczka, Jurek Litwin, Jolha żona tegosz, Anastasia dziewczka, Piotr Botwinko, Paraska żona tegosz, Siemion Kowalik, żona tegosz, Ostap Fedoreczyk, Maryna żona tegosz, Maryna Korolanka dziewczka, Tymosz parobek, matka stara Ostapkowa, Hryc Abramik, Maryna żona tegosz, Paraska corka, Olexa komornik, Hawryło Horoszkowie, Anna żona tegosz, Iwan syn, Katarzyna dziewczka katoliczka u żyda arendarza. Thomko Michalik, Maryna żona tegosz, Zofia dziewczka, Piotr Sucholski, Agnieszka żona tegosz, Matheusz chłopiec. Komornice: Maryna Litewka, Hapa Timoszanka, Jadwiga. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Abramik et Dawyd Osipik de eadem villa Kielbaski, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesen-

tis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Wagnanki w wielkim xięstwie Litewskim leżąca jasnie oświeconego xiążęcia iegomosci pana Kasztellana Wilenskiego w dzierzawie na ten czas iegomosci pana Pawła Kazimierza Michalkowskiego skarbnika Orszanskiego.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chotkowski plebanus Borzilovien-sis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villa Wagnanki per eundem offerentem manu propria subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kościoła Borzilowskiego należącej wiernie spisany roku tysiąc szeszeseth szeszedziesiąt wtorego, dnia siedmnastego Júnij przezemnie xiędza Jana Chodkowskiego plebana Borzilowskiego, według constitutyey seimowej et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensis Mielnicensis podany. Dwor iegomosci. Jegomosc pan Paweł Kazimierz Michalowski, panna Katarzyna Michalowska, panna Dorotha Michalowska corki. Panna Gorska. Czeladz: pan Fiedor Szubski, Pan Paweł Biluba, Bartosz Sielecki, Danilo chlopiec, Maryanna, Zienia rykonia. Poddani: Hryc Hayduczyk, Wowdia żona tegosz, Ustimka matka, Panas, Uliana komornicy, Jarosz Daciuk, Roman syn, Jarosz, Hawryło Nosowiec, Danilo syn, Maryna żona, Demian parobek, Katarzyna dziewczka, Wawryn Koroniowski, Wowdia żona tegosz, Maryna dziewczka, Jan Slupski, Katarzyna żona tegosz, Martin, Maruszka komornicy, Maryna dziewczka, Symon Sidoreczyk, Anna żona tegosz, Patilo chlopiec, Jarmoch, Wowdia żona tegosz, Polazka matka, Martin parobek, Iwan Ihnatik, Uliana żona tegosz, Wowdia, Tatiana corki, Maryna dziewczka, Stefan Sielmach, Hapa żona tegosz, Fedor

syn, Krystyna dziewczka, Choma Ihnatik, Wowdia żona tegosz, Stefan parobek, dziewczka Chomy, Misko syn, Klim Pilipik Wowdia żona tegosz, Maryna matka, Olexa brat, Jakub parobek, Chwedia dziewczka, Wierka dziewczka, Mosiey Jhnatik, Maryna żona tegosz, Kondrat parobek, Wowdia dziewczka, Sawka Jacik, Maryna żona tegosz, Uximka żony matka, Stefan parobek, Thimosz szwagier, Wowdia dziewczka, Piotr Sacik, Hapa żona tegosz, Demian parobek, Taciana corka, Andruch Martinik, Barbara żona tegosz, Jan parobek, Darka komornica, Jarosz Andrekow siestrzeniec, Piotr Przychocki, Hapa żona tegosz, Zofia komornica, Jwan Zadrozny, Polazka żona tegosz, Supron parobek, Iwan Jolha małżakowie, Jacko Masicyczyk, Anastasia żona tegosz, Stefan Hawrylik, Luba żona tegosz, Michal parobek, Chwedia dziewczka, Roman pastuszek. Komornicy: Potap Pieszy, Maryna żona, komornica wdowa, Anna dziewczka komornica, Kalich, Maryna żona tegosz, N. B. Bez atestathey zostaiące smolarze viatores s Pruzany: Andrzej Kisielowicz, Alexander chlopiec. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Choma Jhnatik et Hryc Hayduczyk de eadem villa Wagnanki, inhaerendo constitutioni regni super veram conotationem et conscriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Witulin.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens venerabilis Omelian Futuszewicz praesbiter ecclesiae Ritus graeci Vitulien-sis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum conscriptionis personarum in villa eadem Witulin ac Osowka

commanentium, manu propria eiusdem venerabilis porrigentis ac magnifici succamerarii Brestensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Registr spisania wsi Osowki wielmożnego iego mosei pana Krzysztofa z Piekar Piekarskiego, podkomorzego wojewodztwa Brzeskiego, pana moiego miłościwego na oddanie pogłowszczyzny w roku terazniejszym tysiąc szeszeset szeszedziesiątym wtorym, mensis Junii dnia siedmnastego przezemnie Omeliena Futuszewicza świeżczemnika Witulinskiego. Umnie samego czeladzi czworo, Jwan Zanezyk, u tegosz czeladzi czworo, Mikiticha wdowa, tey chłopiec ieden, Hryc Szulak, u tegosz czeladzi dwoie, Hapa Jwanczanka, Maksim Pykoaz, u tego czeladzi dwoie, Samsarycha wdowa, Trubicka wdowa, tey czeladzi troie, Supron Kaliszyk, u tego czeladzi dwoie, Siemion Karolko, tegosz czeladzi troie Nykiper, tegosz parobek ieden, Artych krawiec, tegosz iedno, Tymosz Masiuk, tego czeladzi dwoie, Jacko Karolko tego czeladzi dwoie, Marko Hlebik, tego czeladzi dwoie, Iwan Hlebik, tego czeladzi dwoie, Milaiucha wdowa, Hryc Kiszczyk tego czeladzi dwoie, Daniło Tereszczyk, tego czeladzi troie, Olexiey Jarmoszyk, tego czeladzi dwoie, Omelian Borysik, tego czeladzi dwoie, Philip Mogolik, tego czeladzi dwoie, Andrzei Demianik tego czeladzi dwoie, Paweł Jarmoszyk, tego czeladzi dwoie, Karp Czmiel, tego czeladzi dwoie, Jarosz Łobik, tego czeladzi troie, Anton Lecik, tego czeladzi dwoie, Siemion Jaroszyk tego, czeladzi czworo, Iwan Jaroszyk, Panas Wakulik, tego czeladzi troie, Jacko Wakulik, tego czeladzi troie, Fedor Wirezyk, tego czeladzi troie, Filon Wiarik, tego czeladzi dwoie, Marcin Gresik, tego czeladzi dwoie, Tymosz Racik, tego czeladzi czwora, Fedor drugi Wirezyk, tego czeladzi czworo, Ostapko Susczyk, tego czeladzi troie, Juczycka wdowa, tey czeladzi troie, Maxim Wakulik, tego czeladzi

troie, Panasiy Melnik tego czeladzi dwoie, Narożniha dwowa, czeladzi troie, Czudriczka wdowa, Fedor Korezyk, tego czeladzi dwoie, Panasij dziad, tegosz żona iedna, Nauc Straszczyk, tegosz czeladzi dwoie, Nikon Iwanczyk, tego czeladzi piencioro, Andrzej Czenko tego czeladzi dwoie, Misko Czenko, tegosz żona iedna, Olexiey Saworik, tego żona iedna, Timosz Kozerez, tego żona iedna, T d, tego czeladzi iedne, Andrzei tego żona iedna, Misko Chalun, tego czeladzi dwoie, Jasiuk Dziwinski tego czeladzi czwora, Iwan Czerpik, tego czeladzi piencioro, Konaszycha wdowa, tey czeladzi troie, Iwan Manosz, tego czeladzi dwoie, Ulas Kortik, tego czeladzi troie, Iwan Panczyk, tegosz żona iedna, Kondrat Panczyk, tego czeladzi dwoie, Wasko Panczyk, tegosz żona iedna, Siemion Wołowiczek, tego czeladzi szescioro, Karp szyk, tego czeladzi czworo, Dorosz Korezyk, tego czeladzi troie, Naucycha wdowa, tey czeladzi dwoie, Olexiey Woit, tego czeladzi troie, Josko Lesniczy tego żona iedna, Hryc Czepielik, tego czeladzi troie, Choma Kaliszyk tego, czeladzi piencioro, Iwan Pykacz tego czeladzi troie, Iwan Mycik, tego czeladzi dwoie, Hryc Patylik, u tego komornic dwie. Et in continenti circa quam porrectionem registri coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Olisiey de Witulin et Hryc de Osowka advocati, inhaerendo constitutioni regni super fidelem conscriptionem registri juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Osowka.

Troc Sorokoszyk, tegosz żona iedna, Prokop Repeszyk, tego czeladzi troie, Wasko Przystupa, tego żona iedna, Kierko, Puscik, tego żona iedna, Iwan Czurylik, tego czeladzi troie, Ferczycha wdowa, tey czeladzi troie, Hryc Dubiec, tego cze-

ladzi dwoie, Chilimon Komaszuk, tego żona jedna, Lewko Kaliszyk, tego czeladzi dwoie, Lewko Szulak, tego czeladzi dwoie, Hryc Kowalik tego czeladzi pięcioro, Jaczek Kowal, tego czeladzi troie, Maxim Pylik, tego czeladzi dwoie, Pawel Pylik, tego czeladzi dwoie, Iwan Pylik, tego żona jedna, Wasko Piech, tego żona jedna, Borys Czyczyk, tego czeladzi troie, Omelian Bartnik, tego czeladzi dwoie, Iwan Pucik, tego żona jedna, Klim Demidik, tego czeladzi dwoie, Maksim Moskal, tego czeladnica jedna, Borys Danilik, tego czeladzi troie, Iwaszko Lecik, tego parobek jeden, Klim Szmarekietik, tego żona jedna, Omelian Szmerekietik, tego czeladzi dwoie, Andrzej Ihnatik, tego czeladzi dwoie, Juchim Ihnatik, tego czeladzi dwoie, Mikita Ihnatik, tego żona jedna, Iwan Korbowczyk, tego czeladzi dwoie, Juchimowa wdowa, ta ma parobka jednego, Luszycha wdowa ta ma chłopea jednego, Lewko Karpik, tego czeladzi dwoie, Werszylicha wdowa, tej czeladnica jedna. Czeladz, status nobilis: Jan. . . . jeden, Hanna Kobylinska szlachcianka, tejże corka. Czeladz, status plebei: Matfey gumieny jeden, tegosz żona Maryna, pastuchow dwa, dziewczek piekarnianych dwie. Krzysztof z Pieka Piekarski podkomorzy Brzeski mp. Emelian Futasiewicz swieszczęnik Witulinski mp. Circa quam porrectionem in continenti eoram officio, *ut supra*.

Wies Kozierady.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Joannes Harasimowicz praezbiter ecclesiae Ritus graeci Cozieradiensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum conscriptionis capitum in villis Kozierady, Komarno, Zakaliny, Peredilo, Wiechowicze successorum olim magnifici Adami a Warszyce Warszycki succamerarij Mielnicensis cum subscriptione manu eiusdem offerentis ac generosi Matthiae Jaroehowski administratoris villarum prae-

dictarum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Regestr popisania osob we wsi Kozieradach y innych wioskach należących przez mie Joana Harasimowicza praezbitera na ten czas cerkwi Kozieradzkiej wierne po wykonaniu w grodzie Mielnickim przysięgi spisany w te słowa. Naprzod posada w Kozieradach: Wasko Zalaiko osob cztery, Lewko Kumik osob cztery, Jadam Nieypor osob trzy, Piotr Strei osob trzy, Iwan Junkow osob dwie, Ilko Subtelik osob cztery, Hryc Charyton osob cztery, Dawid Kotezyk osob dwie, Martin Polewczyk osob cztery. Strona zastawna: Hapon Zeleiko osob trzy, Izak Haluk osob trzy, Misko Hockiewicz osob cztery, Wasko Omelianik osob dwie, Szczepanik Dymitr osob cztery, Hawryło Joltuch osob trzy, Kondrat Zalaiko osob trzy, Jarmosz Hawrylik osob cztery, Chwedko Klimienia osob trzy, Iwaszko Charyton osob trzy.

Wies Zakalinki.

Jasko Ostasiuk osob trzy, Symon Pawlow osob szesc, Symon Boiar osob trzy, Jasko Komaryk osob trzy, Jasko Klimentia osob cztery, Symon Łukasz osob cztery, Moisa Sufleta osob cztery, Wawryn Pogorzelec osob cztery, Macko Popik osob cztery, Stas Marcinik osob trzy, Semen Joltuszyk osob trzy, Wowdia Komarycha osob cztery, Hryc Curilo osob cztery, Wawryn Artiszyk osob trzy.

Wies Peredyly.

Pawel Kilenik osob siedm, Iwan Szezerbacz osob pięć, Misko Pieszuk jeden. Semen Kallenyk osob trzy, Chwedko Peszyk osob trzy, Paszezyk osob siedm.

Wies (Wie)chowicze.

Prokop Kuzowa osob cztery, Stefan Rabko osob dwie.

Wies Komarno.

Prokop Michalczyk osob dwie, Kurian Szlachta osob cztery, Iwan Łypucha osob dwie, Iawan Łypucha osob trzy, Stefan Rabko osob trzy, Jadan Kirczyk osob trzy, Peciuk Iwan osob dwie, Wasko Bileczyk osob trzy, Sowun Proiawa osob cztery, Lewko Łożecki osob pięć, Chwedor Seminczyk osob szesc, Łukasz Wawrynczyk osob cztery, Dmitro Wawrynczyk osob dwie, Kruczuk Hryc osob trzy, Iwan Mielaszkyk osob dwie, Martin Kotanski osob dwie, Panas . . . rey osob cztery, Hryc Sereida osob dwie, Demian Kotunski osob cztery. Maciey Jaroehowski administrator dobr Kozieradzkiich nowo osadzonych po spustoszeniu. Joan Harasimowicz praezbiter Kozieradzki. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Jarmosz Hawrylik de Kozierady, Chwiedko Peszyk de Peredito, Wasko Bielczyk de Komarno, Moisa Sufleta de Zakaliny subditi, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villis praefatis personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Miasto Miedzyrzecz.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerzeczensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in oppido Miedzyrzecz commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali: Maciey Jelnicki slusarz z żoną, corka, siostra, gospodyni, Andrzej Ostrowski pi-

wowar, synow dwa, corka, Paweł Pilikowicz szwiecz z żoną, synow dwa, Woiciech Wąsik z żoną, corek dwie, Stanisław Czechniuk z żoną, syn ieden, Iwanowa Moscicka, syn ieden, Wawrzyniec Oliszczyk z żoną, parobek, dziewczka y sierota, Wacław Sieruc z żoną, parobek, dziewczka y sierota, Walko Dekarczyk z synem, Paweł Rozbicki kowal z żoną y corka, Demko Pilipik z żoną, syn, dziewczka, Giergiel Bosakowski z żoną y chłopiec służyły, Klim Czernicki z żoną, synow dwa, corek dwie, Jozeph Jelnicki slosarz z żoną, parobek, dziewczka, chłopiec, Jan kotlarz z żoną, parobek, dziewczka, Augustin Krykowicz . . . trzy, parobek, Janusz Potaki z żoną, parobek, dziewczka, Michał . . kowaniuk z żoną, corka, parobek, dziewczka sierota, Maciey Paskucki z żoną, corka, parobek, dziewczka, Maciey Mag . . . k z żoną, corka, Maciey Misiowski z żoną y parobek, Stanisław Przychocki z żoną, y parobek, Maciey Łukowiecki z żoną, Iwan Kuszniierz z żoną, Woiciechowa wdowa y syn, Jakimowa wdowa y syn, Misko Dawidowicz z żoną y syn, Grzegorz Cwikielka z żoną y parobek, Klimowa Kozłowa, Jan Jasinski y dziewczka, Maxim Jakimiuk z żoną y dziewczka, Chwedor Kucera z żoną y parobek, Tymosz Sikinka z żoną, Stanisław Garbaczuk z żoną, syn y corka, Szezepan Kutarzyn z żoną, synow dwa y corka, Paszkowa Kuczerycha y syn y chłopiec służyły, Kondrat Czernicki z żoną y chłopiec służyły, Iwan Łopko z żoną, synow dwa, Marko Nemik z żoną, braeci dwoch, chłopiec służyły, Mikołai Pieczonka z żoną, corek dwie, Jarosz Łopko z żoną, synow dwa, corka iedna, Osiey Oliszewicz z żoną, Michał Kaluzny z żoną, Naum Kot z żoną, Mikołai Snyk z żoną y corka, Iko Malaszczuk z żoną, Woiciech Rybołowik z żoną, synow dwa, Demian Czaczakusz z żoną, syn y corka, Iwan Parchimik z żoną, syn y corka, Denis Marezuk z żoną, syn y corka, Supronicha wdowa z corką, Marcin Siliwoneczyk z żoną, Woiciech Turski z żoną, syn y

corka, Iwan Raiuk z żoną, Ihnat Marczuk, z żoną, syn y corka, Pilip Kałabun z żoną, syn y corka, Iwan Kotik z żoną, Serwin Kuzmik z żoną y corka, Tkac Skraba z żoną, syn y parobek, Protas Kołodka z żoną, Thomasz Mizer z żoną, Ihnat Małachwieiko z żoną, Jarosz Szachowiec z żoną y syn, Łuc Dziubik z żoną y corką, Paweł Gorski z żoną, chłopiec służyły, Marcin Mojsik z żoną, corek dwie, Wołos Kutrysz z żoną, Piotr Denisik z żoną y corka, Lewko Drehlowiec z żoną, Jakub Polaiuk z żoną y corka, Panas Tymosik z żoną, Marcin Mieniaciuk z żoną, matką ma u siebie, Andrzej Karp z żoną, synow dwa, Hryc Nieroda z żoną, parobek y dziewczka, Łochwin Marcuk z żoną y syn, Sawko Artysik z żoną, syn y dziewczka, Maciey Pieszczuk z żoną, Hleb Pieszczuk z żoną y syn, Krotko Ihnat z żoną, parobek y dziewczka, Chwiedko Kałabun z żoną, Iwan Burko z żoną, syn y corka, Olech Czaczahusz z żoną y syn, Osip Koidan z żoną, Maxim Kaidan, Iwan Julasz z żoną, synow dwa, Zan Pszonka z żoną ko Mikolai synow dwa, y corka, Maciey miecznik Sikinka z żoną y sierota u tegosz, Alexander Dolinski z żoną y dziewczka, Szoczowa wdowa, synow dwa, Osip Koziel z żoną y corka, chłopiec służyły, Demian Rozniek z żoną, syn y corka, Parafin Zdun z żoną, chłopiec służyły, Andrzej Harasimiuk z żoną, Maciey Mieczkowski y dziewczka, Jan Gruszewski z żoną y sierota, Jan Szkorka z żoną, Nikifor Skraba z żoną, Thomasz Wyrzykowski parobek y dziewczka, Jacenty Tapski z żoną, syn, corka y parobek, Jan Hirto z żoną, syn y corka, Paweł Broszka z żoną y corka, Maciey Chominski slosarz z żoną, dziewczka y chłopiec, Macieciowa puszkarka, synow dwa y corka, Jan Chmielowski z żoną, parobek, dziewczka, chłopiec służyły y sierot dwoie, Stanisław Puszkarczyk z żoną, Michal sklarz z żoną y syn, Jan Małaczynski z żoną y corka, Piotr Szkutnik z żoną, parobek, dziewczka y sierota, Wawrzyniec Ry-

bołowik z żoną, syn y corek trzy, Silian Pilipik, chłopiec służyły, Demian Łazuski z żoną, synow trzech y corka, sierota jedna, Mikita Karczewski z żoną y syn, Josko Dolżenski z żoną y sierota, Nestior Tulikowiec z żoną y sierota, Demian Cebało z żoną y corka, Stefan Niskiewicz z żoną, corek dwie, Stachowa wdowa, syn y corka, Mieniakowa wdowa syn, Jacko Warzywoda z siostrą, Hawryło Kotowicz z żoną y chłopiec służyły, Iwan Czyczyk z żoną, Iwan Makarzuk z żoną, Chwedor Strzakłowski z żoną, parobek y dziewczka, Wołos Denisik z żoną, Demian Szukała z żoną, synow pięć y corek dwie, Andrzej Pierdunik z żoną y corka, Wakula Kotowicz z żoną, parobek y sierota, Siemion Proniuk z żoną, parobek y dziewczka, Danilo Szoik z żoną, z matką iego, Chwedor Herka z żoną, Charatym Pryczuk z żoną, Ważyńska wdowa, Ihnatko szwiec z żoną, Bartosz Migut z żoną, corek dwie, parobek, dziewczka, matka stara iego.

Nowe Miasto.

Adam Kubik z żoną, syn, parobek y dziewczka, Andrzej Turski z żoną, Tomasz Gortala z żoną y corka, Wasko Łosicki z żoną, Intisz Sidoreczyk z żoną, chłopiec służyły, Jakim Skraba z żoną, chłopiec służyły, Jakub Kuczyk z żoną, syn, corka, parobek, dziewczka, chłopiec służyły, Chwedor Holodko z żoną y sierota, Hryc Bokowiec z żoną y sierota, Iwan Kozielowiec z żoną, Grzegorz Ciesla z żoną y corką, Melian Proniuk z żoną, Iwan Siemienik z żoną, Waskowa staruszka, syn y corka, Tomko Wieliczko z żoną, chłopiec służyły y sierota, Hapon Borszuk z żoną, chłopiec służyły y sierota, Macieci Skraba z żoną, chłopiec służyły, Woiciech Wszół z żoną, syn, Jozef Misiowski z żoną, syn y corka y sierota, Paweł Roniuk z żoną, Janowa Wysokinska y corka, Jakub Sukiennik z żoną, chłopiec służyły. Komornicy: Błazkownow siostr trzy, Jwanowa Powieluska, Marcinowa wdowa, Łusianianka,

Szczepan Waskowicz z żoną, Chwietkowa Kuczerycha, Mielacha Paczynianka, Oryszka Czerniczka y corka, Łucja wdowa y corka, Chmarzycka wdowa, Hryc Chlusik z żoną, Woiciechowa Zerkowa z synem, Jakimowa Kropilikowa, Tymoszowa Kozierowa z synem, Agnieszka Rybowska z synem, Samociowa wdowa, Olechowa Kużelowa z synem y corką, Hawryłowa wdowa z synem y corko, Ostap Malachwycko, Panas pastuch z żoną, siostra iedna, Osip Czernicki z żoną, Łuc Maniowiec z żoną, Kuzma Drehłowiec z żoną, Grzegorz Hubik, Michałowa Paskueka z synami dwoma, Mieniakowa wdowa, Protas Hurynow z żoną, Siliwanczycha wdowa z corką, Hryc Kużel z żoną, Raciowa wdowa, Maksimowa wdowa, Anna Merzycka, Poluchowa wdowa z synem, Moruszka wdowa, Łucowa Marcukowa z synem, Chwietko Kot z żoną, Szuszyńska wdowa, Maciey Chciiko z żoną, siostra iedna, Skwarzyna wdowa, Demian Kuszniierz z żoną, Kosteczanka wdowa siostrze ma iedne, Pilipicha wdowa, Janowa Cwikelczycha z corką, Siemion Dziubik z żoną y z synem, Mąkoboicka wdowa, Stec Koziel z synem, Walenty Giska, Michał Siczek z synem, Kopryanowa wdowa, Andrzejowa wdowa z corką, Wasko Sidorczyk z żoną y z synem, Panas Paniutik z żoną, Miskowa Laskucha z synem, Maryna Mołozka, Woiciech Kuszniierz z żoną y z synem, Woiciechowa wdowa, Onachowa wdowa, Czerulicha wdowa, Zofia Tkaczowna, Myłnik z żoną parobek służyły, Bartosz Szwiec z żoną y z corką, Szymon Nowomiescki z żoną, Nastucha wdowa z corką, Stec Slonczewski, Misko Rzezycki z żoną, Lewko Haciek z żoną, Andrzej Klimik, Klim Truszewicz z żoną, Chwiedko Denisik, Siemion Struczyk z żoną, Markowa Kieciukowa z siostrą, Chwedorowa wdowa, Daniel Zarski z żoną, z synem y corką, Łuniewska wdowa, Bieniasz Bieligłowski z żoną, Maryna Siegieranka, Wasko Pepik z żoną, Woiciech Lesocki z żoną, Jasko Jurkow z żoną, Marko Łys-

szczyk z żoną, z synem, Iwan z żoną, Iwan Oleszczuk z matką, Padaszowa wdowa z corką, Stanisław Winniarz z żoną, Paszko Słodownik z żoną, Paweł Blaskow, Sopko Płaxa z żoną, Woiciech Przystupa z żoną, Wasko Winniarz z żoną, Jarosz Onaczko z żoną, Anna Kontaczykowa, Adam Brzozowski z żoną, Anna Pawłowa wdowa z corką, Anna Sobkowna wdowa. Komornicy plebanscy: Woiciech Wszelik z żoną, Osip Byczyk z żoną, Marcin Megus z żoną, Krzysko Tkacz z żoną, chłopiec służyły y dziewczka.

Folwark Zadworny.

Marina gospodyni Brilinska, Wawrzyniec Rogoznicki. Komornicy u pana Chmielinskiego: Piotr z żoną, Bartoszew dwa y żon dwie, Andrzej z żoną, Iwan z matką y dziewczka. Komornicy xiędza proboszcza szpitalnego Miedzerzeckiego: Woiciech Olexiuk komornik z żoną y z matką z dziewczką, komornik z żoną, komornica ze dwiema dziewczkami, komornik z żoną, Grzegorz z żoną y z synem, Wawrzyniec z żoną y z synem, Jozeph Siemianik z żoną, Puchalicha wdowa z corką, Maciey Ozimik z żoną, Jan Misiewski z żoną, Alexander Kaspinski z żoną.

Folwark Żerocinski.

Jegomosc pan Jan Stępkowski z ieymoscia panią małżaką y corką, czeladz gospodyni, pastuch, dziewczka.

W miescie Miedzerzeczu.

Jegomosc pan Wawrzyniec Sterczynski z panią małżonko, Maciey parobek, drugi Paweł Jozwik, dziewczka Maryna Michalanka, pastuch Macko Rogoznicki.

W tymże miescie.

Jegomosc pan Gabryel Topczewski y z rodzoną panną siostrą, panna słuźebna y komornica.

Folwark w Szachach.

Jegomose pan Andrzej Zarzecki z iey-moscia panią małżaką, corek dwie, dziewczka y parobek albo czeladnik służyły. Jegomose pan Pienkowski Stanisław, Lubo mu sacramenta y iego poddanym in Miedzerecensi ecclesia administrantur, niedał sie popisowac w swech Zawadkach. P-r Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis m. ppa. Jan Włodek m. ppa. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes famati Łopko et Hemik de oppido eodem, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in oppido praedicto personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Wies Łuniewo.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Łuniewo commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Andrzej Koszut z żoną, synow dwoch Piotr Łuba, Stanisławowa Koscina wdowa, synow dwoch, Wawrzyniec Kaczorowski z żoną y syn, Mikołaj Olbrychtow z żoną, synow trzy y dziewczka, Jakub Kozłowicz z żoną, komornica Maryna wdowa, Maryna Wowdianka wdowa, Piotrowa Puluwa wdowa z synem, Jan Piotrowicz z żoną, synow dwoch, Stanisław Gawrysik z

żoną, z synem, Woiciech Zakowicz z żoną, synow dwoch, corek dwie, Piotr Seraphinik z żoną, synow dwoch y dziewczka, Andrzej Olbrychtow z żoną, Maciej Olbrychtow z żoną y dziewczka, Paweł Krolik z matką y z bratem, Marcin Skolimowski z żoną, syn, parobek, dziewczka, Marcin Czarnaczek z matką, z żoną, braciey dwoch, dziewczka, Jerzy Grochowski z żoną, parobek, dziewczka, Piotr Łuba Siwik z żoną, Jan Florianik z żoną, parobek, dziewczka, Piotr Synowczyk z żoną, komornik z żoną, Thomasz Bartoszewicz wdowiec, siostra y corka, Thomasz Koszka z żoną, dziewczka, Grzegorz Koszut z żoną, parobek, dziewczka, Jan Koszka z żoną, synow trzech, dziewczka, Pawłowa wdowa z corką, Adam Grochowski z żoną, corka, parobek, Thomaszowa wdowa, z corką. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Koszut de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wies Kozuski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Kozuski commanentium manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Symon Kozmineczyk z żoną, Bartosz Jozwik z żoną, Marcin Piłuch z corką,

Thomasz Zachariaszyk z żoną, y corką, Maciey Zacharyaszyk z żoną y syn y sierota, Szczepan Walczuzek z żoną, synow dwa, Stanisław Brodawczyk z żoną, y syn, Janowa Wachnikowa wdowa y sierota, Jan Berek z żoną y syn, Woiciech Posciszyk z żoną y corka, Macieiowa wdowa z corka, Jan Kozłowiec z żoną, syn y corka, Woiciechowa wdowa, Piotrowa Pilusikowa wdowa syn y corka, Maryna Woddia wdowa, Gabryel Kozłowiec z żoną, Stanisław Kozłowiec z żoną y syn, Andrzeiowa Olecka wdowa, Kasper Pniowski z żoną, Paweł Antonik z żoną, parobek y dziewczka, Walenty Łuniewski z żoną, syn parobek y dziewczka, Halszka Biskupowna wdowa, Woiciech Łuniewski z żoną, synow dwoch, pastuchow dwoch, Michał Korczowiec poddany pana Łuniewskiego z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Brodawczyk de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et incriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Misie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Misie commanentiura, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Mackowa Kuzbina wdowa, syn y corek dwie, Pawłowa Kuzbina wdowa, syn

y corka, Marcin Plusik z żoną y dziewczka, Maciey Brodawka z matką y z żoną y dziewczką, Zachariaszowa wdowa, corek dwie, Krzystof Jagustin z żoną, parobek y dziewczka, Augustin Piotr z matką, z żoną, siostra iego y dziewczka, Jan Jagustin z żoną y syn, Wachowa Baginska z corką, Jakub Stankowicz z żoną y dziewczka, Stanisław Męczynski z żoną, synow dwoch y dziewczka, Mikołai Matyszowicz z żoną, syn y corek dwie, Szczepanowa Przychocka wdowa, synow trzy, komornic dwie y z corkami dwoma, Marcin Krzymoski z żoną y corka, Maciey Czubek z żoną, Jak Piekarcz z żoną, brat iego, Woiciechowa Stankowiczowa, syn y corka, Krzystof Domanski z żoną y dziewczka, Andrzei Szostek z żoną, oieca ma starego, Łukasz Szwiec z żoną, corka y syn, Grzegorz Tarczewski z żoną y syn, Maciey Bączyk z żoną, Szczepan Kłoszuk z żoną, syn y corka, Symon Chwietko z żoną y corka, Jakubowa Krynska wdowa, syn y corka, Jakub Dudka z żoną y syn, Woyciech Golec z żoną, Woiciech Jagustin z żoną, syn z żoną, Macko Stankowicz z żoną y corką, Andrzei Krawiec z żoną y syn, Symon Julianik z żoną, synow trzech, Jakub Choiecki z żoną, Thomek Mazur z corką, Misko Stankowicz z żoną, syn y corka, Dorotha Szaniawska wdowa, Wawrzyniec Golec z żoną, syn; Jan Baginski z żoną, corka, parobek y dziewczka, Piotr Matysik z żoną, syn y corka, Piotrowa Plewezyna wdowa, synow dwoch, Maciey Brzozowicki z żoną y corka, Alexander Piekarcz z żoną y dziewczka, Grzegorz Przychocki z żoną, syn y corka, u tegosz komornica, Jakub Synowezuk z żoną, y z synem, Fracek Choiecki z siostrą, Krzystof Sawicki z żoną, Jakub Jagustin z żoną y corka, Maciey Stankowicz z żoną, Paweł Wilczenski z żoną, syn y corka, Jan Osłowski z matką y z siostrą, Woiciech Skolimowski. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Matthias

Buczyk de villa Misie, inhaerendo constitutioni regni, super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Jelnica.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Jelnica commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi vicepraefecti Joannis Włodek subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Frackowicz syna ma z żoną, Woiciech Mazurowicz z żoną, Wawrzyniec Grabowski z żoną y sierota, Mikołaj Machniowicz z żoną y corką, Paweł Plewka z żoną y syn, Woyciech Jasiuk z żoną, Andrzej Machniowicz z siostra, Augustin Jasiuk z żoną, Stanisław Mieinik z żoną, Andrzej Szymanowicz z żoną, synow dwoch y corka, Gabryel Mazurowicz z żoną, brat iego, Grzegorz Plewka z żoną y syn, Paweł Mazurowicz z żoną dziewczka y matka ma, tenże który iey zaprzal, Marcin Mazurowicz z żoną, Krzysztofi Bartosowicz z żoną, z bratem. Pawłowa Bartoszewiczowa wdowa z synem, Bartosz Hrycek z żoną y corką, Paweł Rykała z matką y z żoną, Maciey Pietraszewicz z żoną, Andrzej Będnarz z żoną y syn, Jan Walkowicz z żoną y corka, Mikołajowa Mazurowiczowa wdowa y corka, Woiciech Mazurowicz z matką y z bratem, Woiciech Krolik z żoną, Bartosz Fronczkowiec z żoną, Krzysztof Kurowski, komornica, Symon Machniewicz z żoną, Bartosz Siwezyk z żoną y synem, Maciey Jelnicki z żoną, syn, parobek, sierota, ko-

mornik z żoną, Woiciech Jelnicki z żoną, Żezuska wdowa, Piotr Żdanowski z żoną, Jakub Gorzalik, z żoną, Jakub Kurosami. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Laurentius Grabowski de villa Jelnica, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et inscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Przychody.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Przychody commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Maciey Pasmuzik z żoną, Jakub Robaczek z żoną, Wawrzyniec Robaczek z żoną, Woiciech Gosicki z żoną, synow trzech, Stanisław Rozak z żoną, Jan Wolynezuk z żoną, synow dwoch, Agnieszka Marcianowa wdowa, Jan Januszczyk z żoną, Thomasz Jankowicz z żoną y sierota, Jozeph Kosmalik z żoną, Tomasz Czyczyk z żoną y dziewczka, Walko Bączek z żoną y syn, Symon Kowalik z żoną, Jan Traciuk z żoną y corką, Maryna Tracukowa wdowa, syn y corka, Raina Siedlanowska wdowa, synow trzech y corek cztery, Woiciech Jadamowicz z żoną, synow dwoch, Woiciech Jadamowicz młodszy z żoną, syn y corka, Regina Wierchowska synow dwa z żonami y corka, Adam Jendruchniewicz,

syny z żoną, Paweł Jendruchniewicz, synow dwoch y corka, Jakub Pasmużyk z żoną, syn y z żoną, Apolonia Sledziukowa wdowa, syn y corka, Wawrzyniec Sledziuk z żoną, Jakub Gasiuk z żoną, Agnieszka Jendruchowiczowa wdowa, Anna Ambrożykowa wdowa, syn y corka, Katarzyna Dziombina wdowa z corką, Maciey Adameczyk z żoną y synem, Symon Tomalak z żoną y dziewczka, Symon Wołynczyk z żoną, Bartosz Adamowicz z dziewczko, Piotr Adamowicz z żoną y sierota, Maciey Adamowicz z żoną y corką. Walko Grzegorzowicz z żoną y sierota, Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Jankowicz de villa Przychody, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Grabowiec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Grabowiec existentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi, qui sequitur talis:

Woiciech Manko z żoną, syn y corka, Grzegorz Jadanczuk z żoną, Woiciech Klyczek z żoną y parobek, Maciey Bożedaiko z żoną y syn, Jan Tynczuk z żoną, syn y corka, Grzegorz Ziętek z żoną y syn, Jakub Ziętek z żoną, Grzegorz Karzedziak z żoną, Grzegorz Czyczyk z żoną,

parobek y dziewczka, Andrzej Piotrusik z żoną y synow dwoch, Paweł Jałowik z corką, Paweł Jadanczuk z żoną, komornica, Woiciech Brodawka z żoną, Jakubowa Kinczukowa wdowa, corek dwie y zięc, Stanisław Grzesik synow czterech, Jakub Talareczuk z żoną y sierota, Maciey Kunięca, synow dwoch y corka, Stanisław Klyczek z żoną, syn, corka y parobek, Jakub Piotruszyk z żoną, syn y dziewczka, Thomek Piotruszyk z żoną, Grzegorz Piotruszyk z żoną, syn y corka, Paweł Bożedaiko z żoną, synow dwoch, ieden z nich z żoną, Maciey Piotruszyk z żoną, Piotr Kowalik z żoną, syn y corka, Maciey Siech z żoną y corką, ma brata y dziewczke, Symon Łosiow y z oicem, z żoną, parobek y dziewczka, Bartosz Kurosz z żoną y komornica, Woiciechowa Mlynarzowa wdowa, syn y corek dwie, woit Marcin Jartich z żoną, gospodarz z żoną y chłopiec służący, we dworze Grabowieckim. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Martinus Jartuch de villa Grabowiec, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Poscisze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Poscisze manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Jurkowiec wdowiec, Bartosz Chwiedaczek z żoną, Woiciech Jurkowiec wdowiec, synow dwoch z żonami y sierota, Jan Osowicz z żoną y syn, Anna Krzymowska wdowa, synow trzech y corka, Woiciech Jelnicki z żoną, szwagra ma głupiego, Stanisław Zdornowski wdowiec, syn z żoną, parobek y dziewczka, Paweł Mazur z żoną, bracy ma dwoch, Jan Korczewski z żoną, synow trzech, corek dwie y sierota, Jozephus Karczewski z żoną y syn, Sobiech Jendrzeiowicz z żoną, synow dwoch, corek dwie, Symon Szostek z żoną, Paweł Jelnicki z żoną y syn, Jan Siliwonski z żoną y corka, Jerzy Gołaski z żoną, Woiciech Gołaski z żoną, Marcin Koziczek z żoną, Grzegorz Przychocki wdowiec, syn y z żoną, Bartosz Czaczko z żoną, Grzegorz Gołaski z żoną y corką, Woiciech Przychocki z żoną, Wawrzyniec Karwowski z żoną, syn y corka, Dorotha Wolkowa wdowa z corką, komornica z corką, Maciy Biedusiak z żoną, brata ma swego y komornice, Woiciech Zbucki z żoną, Tchomasz młynarz z żoną, z matką y bratem, Adam Karcz z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Georgius Gołaski de villa Poscisze, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wies Strzałki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzereccensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis perso-

narum in villa Strzałki, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Frącek Złotniczek z żoną, Elżbieta Sistrzenska wdowa, syn z corką, Woiciech Janczyk z żoną, Jan Karwowski z żoną, Maciey Karwowski z żoną, Grzegorz Jarmoszyk z żoną, oica ma przy sobie, Symon Smarzyk z żoną, syn y z żoną, Thomasz Krynski z żoną y sierota, Jakim Dudka z żoną, Troc Panaszuk z żoną, Chwiedko Drehłowiec z żoną, Iwan Klimik z żoną, Szczepan Wołczek z żoną, Hawryło Joltuszyk z żoną, Piotr Przychocki z żoną y syn, Ragina Przychocka wdowa y syn, Grzgorz Kowalik z żoną, Symon Tkacz z żoną, Onuszko Charczuk z żoną, oica ma przysobie, Iwan Charczuk z żoną, y parobek, Krawcowa wdowa z synem, Paweł Smarz z żoną, syn y corka, Olech Nierodzik z żoną, Prokop Nierodzik z żoną, Andrzej Karwowski z żoną, parobek y dziewczka, Stanisław Karwowski z żoną, Woiciech Zaręba z żoną, Jacko Wołczkowiec z żoną, Mikołai Wołczek z żoną, Jan Sistrzenski z żoną, Stanisław Joneczyk z żoną, Lenart Sistrzenski z żoną, Marcin Złotnik z żoną, Szczepan Nierodzik z żoną y syn, Jacko Drehłowiec z żoną y syn, Frącek Rozmyslak z żoną, Symon Kowal z żoną, Paweł Czplinski y z bratem, Miskowa komornica wdowa y syn, Woitek Krawczyk persona vagabunda, Woitek Złosiszek z żoną, Jakim Panasiuk z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Petrus Przychodzki de villa Strzałki, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wies Wagnanka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wagnanka manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Krzynski z żoną, Woiciech Zaranek z żoną y corką, Woiciech Woszyk z żoną y z bratem, Woiciech Bierak z żoną, Grzegorz Sobociuk, Jakub Będnarzyk z żoną y stryją, Paweł Woszyk z żoną y syn, Symon Sobociuk z żoną, Stanisław Sobociuk z żoną, Tomek Woszyk z żoną, Pitr Woeh z żoną y syn, Stanisław Znoiczak z żoną y syn, komornik z żoną, Paweł Misiowski z żoną y z bratem, Marcin Cichowlazik z żoną, Wawrzyniec Znoiek z żoną, Mikołai Będnarz z żoną, Misko Roluk z żoną, Misko Oniszko z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Sobociuk de villa Wagnanka, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata commanentium personarum juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Folwark Halasy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis

personarum in praedio Halasy commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Pan gospodarz, pani gospodyni, syn, pastuch, dziewczka, pan Woyciech Parub z żoną, syn z żoną, Chwiedior, Iwan parobkowie, Regina, Wowdia dziewczki, gumienik, masztalezrow dwoch, pastuch u stada, Katarzyna Jelnicka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Chwedior de eodem praedio, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eodem suprascripto praedio personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Folwark Żabiecki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio Zabce commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Gospodarz z żoną, syn gospodarski, parobek, pastuchow dwoch, z żoną ieden, dziewczka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Iwan de eodem praedio, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eodem

suprascripto praedio personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Łuby.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrentia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Łuby commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Wlodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Maciey Gawryeleczuk z żoną, Stanisław Waiczuk z żoną y corką, Maciey Pawłowicz z żoną, Wawrzyniec Jakubik z siostrą, Matys Baiczuk z żoną, Woiciech Mikołajczuk z żoną y siostrą, Maciey Siwko z żoną, syn, parobek y dziewczka, Jakub Jozwik z żoną, Maciey Jozwik, Paweł Siwko z żoną, parobek y dziewczka, Jakub Nakonieczny z żoną y syn, Wawrzyniec Mikołajczyk z żoną, parobek y dziewczka, Stanisław Pawłowicz z żoną y corką, Jan Pawłowicz z żoną, komornica, Stanisław Makowski z żoną, Symon Zbaraski z siostrą, Alexandrowa, Jaskowa, Swiersznowska, Zaralina wdowy. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Paulus Siwko de villa Łuby inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Thuseice.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Thuseice commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Wlodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Stanisław Paruł z żoną, syn y dziewczka, Stanisław Mazur z żoną, Protas Szwiec z żoną, Iwan Mokiey z żoną y z oicem, matka, Więclaw Szczepaniuk, syn y corka, y komornica, Woiciech Grabowski z żoną y dziewczka, Jakub Karczewski z żoną, Paweł Karczewski z siostrą, Adam Wszelik z oycem, syn, corka, parobek, komornica, Macieiova wdowa z matką y corką, Pawłowa Katarzyna wdowa, syn y corka, Andrzej Kutara z żoną, syn y corka, Misko Dorosik z matką y z bratem, Iwan Hemieluk z żoną, parobek, komornica y z synem, Sidor Łaziuk z żoną, syn y dziewczka, Maciey Kasuski z żoną, Jakub Karczewski z żoną, brata ma y siostre, Tymosz Derdziak z żoną, Paweł Wszelik z żoną y syn, Andrzej Dziurdzik z żoną, parobek y dziewczka, Jan Mazurek z żoną, syn y corka, Jakub Mazurek z żoną, synow dwoch y corka, Marcin Wędrzynik z dwiema bracia, matką y siostrą, Marcin Wszelik z żoną z bratem y siostrą, Stanisławowa Jukubikowa z corką, Woiciech Grabowski z żoną, matką z corko y parobek, Stanisław Danilok z żoną y syn, komornica, Marcin Kortun z żoną, synow dwa, Woiciech Wszelik z żoną, braciey dwoch y siostra, Jakim Naroik z żoną, syn y corek dwie, Jan Mazurek z żoną, Paweł Mazurek z żoną, syn y synowca ma, Woiciech Kargolik z żoną y komornica, Jacek Chwiedorik y dziewczka, komornik z żoną, Chilimon Naumiuk z żoną y syn, Olexa Łaziuk z żoną y corka, Misko Makaruk z żoną, syn y dziewczka, Miskowa wdowa, syn y corka, Olexa Wengrzy-

nik z żoną, Mikita Dreblowiec z żoną, Stanisław Toboluk z żoną, Paweł Mazurek, syn z żoną, parobek y dziewczka, Wojciech Tymoszyk z żoną, Jan Suda z żoną y dziewczka, Jan Rzeszotko z żoną, brata ma u siebie y parobek, Stanisław Rzeszodko z żoną, syn, corek dwie y komornik, Hapon komornik z żoną y Tacia komornica, Dawid komornik, Iwan z żoną y syn, Mikołaj z żoną y corką, pan Czelażdzinski sam. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Rzeszodko de villa Tłusciec, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Rogoznicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio Rogoznickie commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi, qui sequitur talis:

Gospodarz Symon Siwezuk, stara paui wdowa, imie iey Barbara z corką, pastuch. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus pastor de eodem praedio etc. *Ut supra.*

Wies Rogoznica.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater An-

dreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Rogoznica commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Maciey Litwinik z żoną y sierota, Jan Litwinik z żoną y syn, Wawrzyniec Josczyk z żoną, parobek y dziewczka, Siemion Szulanik z matką, synow dwoch y corka, Helena Siemionowa komornica, Jan Łysio-wiec z żoną y z matką, parobek, dziewczka y sierota, Zofia Soicka wdowa, synow dwoch Woitek Szczesniuk z żoną, Iwan Szulkaniak z żoną y corką, Jasko Mosnik z żoną y syn, Stasiecha wdowa, syn y corka y komornica, Parulicha wdowa y corka, Paweł Przystupa z żoną, Woitek Dzidezyk z żoną, Paweł Joszczyk z żoną y brata ma y sierote, Prokop Osiek z żoną, Hryc Przystupa z żoną y syn, komornica, y z corką, Jabran Łobkowicz z żoną y z bratem, Iwan Przystupa z żoną, Chwiedko Skiba z żoną y syn, Szczygli-ka wdowa y syn, Jakub Markowski z żoną, Stanisław Markowski z żoną, Jan Czerwonka z żoną y corka, Stefan Woł-sik z żoną y dziewczka, Jakub Siwezyk z żoną, Jasko Krasuski z siostrą y komor-nica, Grzes Ryscik z żoną, syn y corka, Iwan Wołosiuk z żoną y sierota, Jadami-cha wdowa, Makarzycha wdowa, Grzesiek Siwezyk z żoną, Woitek Borysik z żoną, zięcia ma z żoną, komornik z żoną, Bu-ratkowa wdowa y z corką, Stanisław Siw-czyk, żona gumiennikowa, syn, corka, pa-robek y komornica z corką, Hapon mły-narz z żoną y syn, Siemion młynarz z żo-ną z oicem y z matką. Circa quam por-rectionem in continenti coram eodam offi-cio et actis praesentibus personaliter com-parentes laboriosi Hryc Prystupa et Al-bertus Borysik de villa Rogoznica etc. *Ut supra.*

Wies Wysokie plebanskie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wysokie commatentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum qui sequitur talis:

Kalich Prośniuk z żoną y parobek, Bartosz Nahoreczyk z żoną, synów dwóch y corka, Walko Spiewaczuk z matką y z bratem y z siostrą, Stanisław Machniuk z żoną y komornica, Gaspar Machniuk z żoną, Grzegorz Porąbezyk z żoną y corka, Łukasz Goiczuk z żoną, synów trzech y corka, Marcin Chmielowski z żoną, brata ma y siostr cztery, Macko Szymaniuk z żoną y dziewczka, komornik y z żoną y z corka, Prokop Kozluk z żoną, Jan Pasternak z żoną, synów trzech y dziewczka, Iwan Dobreiko z żoną, synów dwóch, Jan Małyczyk z żoną, syn y corka, Chwietko Proniuk z żoną, Tymosz Zubik, braciey ma dwóch y siostrze, Stach Marczuk z matką y z bratem, Iwan Trusik z żoną y komornico, Stas Sobota, synów dwóch, Wasko Iwanczuk z żoną, Tymoch Bryczyk z żoną y corka, ma corke drugą z mężem, Macieiowa Tadrowa, Kaska wdowa ze dwiema corkami. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Iwan Trusik de villa Wysokie inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *etc. Ut supra.*

Wies Rzeczyca.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter

veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum ifrascriptum verae connotationis personarum in villa Rzeczyca commatentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum qui sequitur talis:

Gaspar Mentusik z żoną, synów dwóch, trzeci z żoną, Banach Mazurek wdowice z corką, Maciey Będnarzyk z żoną, parobek y dziewczka, Grzegorz Mazurek z żoną y syn, Wach Okrasa z żoną y syn, Symon Bularka z żoną, parobek y dziewczka, Harasim Borysik z żoną, Grzegorz Będnarzyk z żoną, synów dwóch y corka, Jan Saigacz z żoną, Miskowa wdowa y komornica, Ihnat Zielonka z żoną, synów dwóch, Woitek Przystupa z żoną, Paweł Slosiarz z żoną, Jakub Kostuszek z żoną y dziewczka, Krzysztof Szychterz z żoną y syn, Chwiewko Michałko z żoną y syn, Chwietko Oleszczuk wdowice z corką, Szczepan Wszelik z żoną y matke ma swoje, Jakub Wszol z żoną y z dziewczko, komornik z żoną y siostra żony, Stanisław Wszelik z żoną, syn y corka y parobek, Marcin Wołynczyk z żoną, syn y corka, Wawrzyniec Wszelik z żoną, Jakub Bierek z żoną, parobek, dziewczka y siostra, Bartosz Sikut z żoną syn y dziewczką. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Michael Chwiedko de villa Rzeczyca, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc. Ut supra.*

Wies Wolka Krzymoska.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius

Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wolka Krzymoska commanentium manu propria admodum reverendi patris tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jan Ryczuk z żoną, syn y corek dwie, Woiciech Paszczuk z żoną, synow dwa, Piotr Melaneyk z żoną y syn, Jan Janczurzyk z żoną, syn, parobek y dziewczka, Krzystoph Nowosz z żoną y dziewczka, Tymoch Chmielanczuk z żoną, synow dwoch y corek dwie, Andrzej Giergołek z żoną, syn y dziewczka, Bartek Wachowicz z żoną, Woiciech Januszyk z żoną, parobek y dziewczka, Stasko Rogoznicki z żoną, syn y corka y dziewczka, Janelo Szczepanik z żoną, Grzegorz Masybrocki z żoną, syn y corka, Woiciech Jurezak z żoną, syn y corka, Jakub Szczepanik z żoną, Jan Ostapczuk z żoną y syn, Krzystof Tkacz z żoną, Maciey Nowosz z żoną y syn, Szczepan Szupeczak z żoną, Bartek Juncurzak z żoną, Anna wdowa, syn y corka, Piotr Wąchanik z żoną y dziewczką, Woiciech Popławski z żoną, Jakub Wąchanik z żoną, Marcin Krasuski z żoną, Krzystoph Januszyk z żoną y dziewczka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Bartholomeus Gęciura de villa Wolka Krzymoska inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis capitanealis castrensia Mielnicensis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Krzymoszyce.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae conscriptionis personarum in villa Krzymoszyce et aula tam nobilium, quam plebeiarum commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, de tenore verborum, qui sequitur talis:

Mikołai Kozos z żoną y corką, Sobek Szczepanik z żoną y dziewczką y komornica, Symon Jakubik z żoną y dziewczką, Stanisław Wisniewski z żoną, Jakub Szczepanik z żoną y corką, Maryna Komoszyna wdowa, syn y corka, Stefan Wąsowicz z żoną, y dziewczką, Stanisław Krupa z żoną y corką, Krzystof Tkacz z żoną, syn y dziewczka, Andrzej Sokulski z żoną y parobek. Elżbieta Muszyna wdowa, syn corka, Maciey Pękla z żoną y syn, Jakub Krolik z żoną y synow dwoch.

Dwor Krzymoszycki.

Naprzod iegomose pan Mikołai Dadzibog y z imoscia panią Jadwigo Dadzibogowo. Czeladz --pan Stanisław Zakrzewicz, pan Jan Olszewski, pan Mikołai Kopanski, pan Jerzy Przygocki, Wawrzyniec woznica, Jędrzej forys, Symon Galecki, Woitek Mysliwczyk, Jan parobek, Wawrzyniec pastuch, Macko pastuch, Szczesny kucharz, Andrzej krawiec, persona vagabunda, Marcin Wyczolkowski. Panny: panna Zofia Skawinska, panna Katarzyna Sarnaacka, panna Katarzyna Grochowska, panna Krystina Wierzbiicka, panna Magdalena Skawinska, Krystina Janzrowska, Maryna Łysiokiecka, Maryna Przegalinska, Maryna Zerocinska, Kulina Tulinowska, Maryanna Bialecka, Elżbieta kucharzowa. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus

personaliter comparens laboriosus Mathias Pękała de eadem villa ac aula eiusdem villae, inhaerendo constitutioni regni. *Etc. Ut supra.*

Wies Ostrow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Ostrow commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Woiciech Ostrowski z żoną y dziewczką, Maciey Krzymowski z żoną y dziewczką, Piotr Krzymoski z żoną y parobek. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Albertus Ostrowski de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc.-Ut supra.*

Zamek Miedzerzecki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in arce oppidi Miedzerecensis tum et praediis eo spectantibus commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefacti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jegomose pan Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki, ieymose pani Jadwiga Włod-

kowa podstaroscina, panna Anna Iżycka, panna Anna Tulilowska, Uliana Chlebowna. Czeladz: pan Jan Wołowski, Michał Prusak, Denis woznica, Les knechik, iegomose pan Thomasz Jastrzębski pisarz prowentowy Miedzyrzecki, pan Mikołai Jastrzębski syn iegomosci, Jan Żmucki, Mikołai Puszkarczyk, Stanisław woznica. W folwarczku iegomosci pana pisarza prowentowego w miescie zostaiącego, gospodarz Baranowski z żoną, Katarzyna Wysokinska siostra iegomosci pana pisarza. W folwaraku za miastem: gospodarz z żoną, Sidor parobek, Bartosz parobek, Andrzej parobek, corka gospodarska, ieymose pani Eufruzyna Jastrzębska pisarżowa, ieymose panna Krystyna Jastrzębska, Dorotha kucharka, Dorotha Jelniczka dziewczka, iegomose pan Thomasz Bolykowski, Maciey Kozłowski, Paweł chłopiec, Zofia Żmucka komornica. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis mp.

Żydzi z miasta Miedzerzecza.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes famati Hiacynthus Tapski proconsul et Mathias Mieczkowski notarius oppidi Miedzyrzecz obtulerunt et reproduxerunt officio praesenti regestrum infrascriptum personarum Judaeicarum in oppido Miedzyrzecz commanentium per offerentes consules et scabinos tum generosum Joannem Włodek vicepraefectum eiusdem oppidi Miedzyrzecz connotatos et fideliter conscriptos ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr spisany żydow w miescie Miedzierzecz mieszkaiących. Naprzod Faybysz z żoną, Jakub Hoskielik samowtor, Samson Aronowicz samowtor, Abraam Szeiowie samowtor, Jersko Ukrainiec samowtor, Słoma Ukrainiec samotrzez, Boruch Zerocinski samowtor, Lewko Froimik samowtor, Che-

wel Markowicz samowtor, Hayczyk Joszuk samowtor, Judka Moskowicz samowtor, Jakub Rzeznik samowtor, Lewko Krawiec samowtor, Jakub Czerulik samowtor, Mosko Ickowicz samoczwart, Isier Leibkow samowtor, Jersko Isierik samotrzec, Hersko Jerszkow samowtor, Smoilo Joszuk samowtor, Jochiem Osierzyk samowtor, Jerszko Mydlikow samowtor, Jokiem Krawiec samowtor, Lewko Czapnik samowtor, Izrael Rekieciuk samowtor, Dawyd Boruchow samowtor, Moszko Mydlikow samowtor, Golda Berkowa sama iedna, Josio Dawydkow samowtor, Josio Ickowicz samopiat, Heber Ickowicz samoczwart, Chaim Kalmanowicz samowtor, Słoma Garbarzuk samoszost, Dowyd Josiow zięc samoczwart, Jerszko Żerocinski samotrzec, Wolw Krasowski samowtor, Jozeph Pereszczowski samowtor, Pinkasowa Łozecka samowtor, Abraam Drehlowski samowtor, Meier Berezowski samotrzec, Faiko Ostrowiecki samoczwart, Isier Soszczenski samowtor, Iersko Łukowiecki samowtor, Panpach Rogoznicki samowtor, Abraam Dolzenski samowtor, Leybko Krzewicki samowtor, Zelman Thuszczewsky samowtor. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes suprascripti offerentes inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum Judeorum in eodem oppido Miedzerecensi commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis... *Etc. Ut supra.*

Wies Stolpno.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki, praezbiter Miedzerecensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Stolpno comanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek subscriptum, ad inducen-

dum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Paweł Bibryk z żoną y syn, Waszko Dolzenica z żoną, Klim Melianik z żoną, Roman Dzunik z żoną y dziewczynka, Iwan Baran z żoną y corką, Werenko Słabiuk z żoną y syn, Hryc ciesła z żoną y syn, Demian Piekarczyk z żoną, Prokop Bobryk z żoną, Radko Dubielik z żoną, Kalich Artysik z żoną, Szymon Moczko z żoną, Harasim Tarasik z żoną, Łazko z żoną, Eliasz Mieczkowski z żoną, Hryc Miynarz z żoną, Marcin Słabosz z żoną y corką, Sobek Sobociak z żoną, Jan Sobociak z żoną, Adam Dyl z żoną. Komorniky Waszko Kupik z żoną, Maruszka Korsunianka wdowa, Frackowa wdowa, Szczyrunicha wdowa, Jacko Kosior z żoną, Ochwiey z żoną, Macko z żoną, Jacko Traba z żoną, Trochim Zahaikowiec z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Prokop Bobryk et Martinus Słabosz de eadem villa suprascripta, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis iuramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Szachi.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki, praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Szachi commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Lewko Jurczyk z żoną, syn z żoną y parobek, Mikołajowa wdowa y parobek, Hryc Wołyniec z żoną, syn y parobek, Patey Haczyk z żoną y parobek, Hryc Kowal z żoną, syn y dziewczka, Wasko Wasilik z żoną y parobek, Łuc Trocik z żoną, Prokopowa Marczukowa z synem, Sawka Paluszyk z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Wasko Wasilik de eadem villa. *Etc. Ut supra.*

Wies Sietne.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Sietne commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Stefanowa Jurzykowa z corką, Piotr Zawidko z żoną, Jacko Zienczuk z żoną, Andrzej Waszyk z żoną y syn, Stefan Zawidko z synem, Klim Jonik z żoną y dziewczką, Jakim Zienczuk z żoną, Iwaszko Pereszczowiec z żoną y syn, Trochim Chwedonik z żoną, Siemion Hermanik z żoną y corką, Mikołaj Panasik z żoną y parobek, Paweł Joltuszyk, Maxim Panasik, Anton Jozwik z żoną, Taras Radezyk z żoną y syn, Sebastian Joszezyk z żoną, Huryn Baibak z żoną, Paweł Zawidko z żoną y corką, Kiryło Beyczuk, brat z żoną, Roman Kupik z żoną y corką. Komornice: Jakubowa wdowa z synem, Paweł Melianik z synem, Hołodicha wdowa z synem. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Paulus

Joltuszyk de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem. *Etc. Ut supra.*

Wies Puhacze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens (religiosus) pater Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Puhacze commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Hryc Zuezyk, Wirka wdowa, Wakułina wdowa, Hryciowa wdowa, Martin Iwantielik, Choma Jacielik z żoną, Iwanicha wdowa. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Jacielik inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem. *Etc. Ut supra.*

Wies Utrowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Utrowka commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmedi.

Woiciech Mazur z żoną, Nakaza Gumienik z żoną, y syn Trochim Steciuk z żoną, Kuzma Turyk z żoną, Mi-

kołai Kuzmik z żoną, Paweł Koza-
czuk z żoną, Iwan Kuzmik z żoną, Ostap
Lachowiec z żoną y corką, Jołtuch Kor-
tunik z żoną, Iwan Kortunik z żoną, Ostap
Drelowiec z żoną. Circa quam porrectionem
in continenti coram eodem officio
et actis praesentibus capitanealibus ca-
strensibus Mielnicensibus personaliter com-
parens laboriosus Jołtuch Kortunik de
eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Żabce.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personali-
ter veniens religiosus pater Paulus Wierz-
bicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et
reproduxit eidem officio praesenti rege-
strum infrascriptum verae connotationis
personarum in villa Żabce commanentium,
manu propria eiusdem offerentis sub-
scriptum ad inducendum et inscribendum
in acta praesentia castrensia Mielnicensia
de tenore verborum, qui sequitur talis:

Choma z żoną, Kuzma Koroleczuk z
żoną y corką, Trochim Bołbierzuk z żoną,
Osipik z żoną, Jacko Łukaszyk z żoną,
Niestier Bołbieszuk z żoną, Bemian Bo-
bina z żoną y siostrą, Prokop Krawiec z
żoną, Marcin Bołbieszuk z żoną y zięc z
żoną tegosz, Woitek Skorezak z żoną, syn
y corka, Łohwin Osipik z żoną, syn y cor-
ka, Chwedko Koroleczuk z żoną, Maxim
Dawydik z żoną, Chwedko Hordeik z żo-
ną, Martin Hordeik z żoną y syn, komor-
nica Demianicha wdowa. Paweł Wierzbic-
ki praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Wło-
dek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa
quam porrectionem in continenti coram
officio et actis praesentibus capitanealibus
castrensibus Mielnicensibus personaliter
comparens laboriosus Maxim Dawydzik
de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Tulilow.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia *etc. ut supra mutato* in villa Tulilow
commanentium de tenore tali:

Osiey Sawczuk z żoną, Iwan Stupak z
żoną, Radko Masłuch z żoną, syn y cor-
ka, Samoilo Didkowiec z żoną, Stec Did-
kowiec z żoną, syn y corka, Serhiey Ma-
sluch z żoną, Marcin Tkacz z żoną y cor-
ką, Wasko Kornilik z żoną, Iwanowa wdo-
wa z synem, Adam Sawczuk z żoną y
syn, Troc Masłuszyk z żoną, Stefan Żu-
czyk z bratem y siostrą, Hryc Kotaszyk z
żoną, Łazar Rymczyk z siostrą, Demian
Parehimik z żoną, Misko Muszka z żoną,
Marko z żoną y brat, Taras Weliczko z
żoną, syn y corka, Parafin Denisik z żo-
ną y syn, Macko Korzeniowski z żoną,
Wasko Awryluk z żoną, Jacko Hacıuk z
żoną y syn, Troc Tobolak z żoną y corką,
Onisko Sienczuk z żoną y corką, Marcin
Sidoreczuk z żoną, Sac Knryanczuk z żo-
ną y corką, Melian Didkowiec z synem,
Iwan Kuryanczuk z żoną, Łukasz Kostiu-
czyk z żoną, Jołchim Sięczuk z żoną. Ko-
morniki—Jasko z żoną, Klim Didkowiec
z żoną, Stefanicha wdowa, Jakim Sietnia-
nica z żoną, Harasik Melianczyk z żoną.
Paweł Wierzbicki praezbiter Miedzyrzycki
mp. Jan Włodek podstarosci Miedzyrzycki.
Circa quam porrectionem in continenti
coram eodem officio et actis praesentibus
personaliter comparens laboriosus Onisko
Sienczuk de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Bereza.

Ad officium *etc. ut supra scribatur
mutato* in villa Bereza commanentium de
tenore tali:

Hawryło Bakun, żona y syn, Anton
Bakun z żoną, Jakimicha wdowa z synem,
Iwaszko Jakimik z żoną, Prokop Łyzczuk
z żoną, Hryeicha Kowalicha z synem,
Matiey Strocik z żoną y syn, Prokopowa
wdowa z synem, Iwan Nikomik z żoną,
zięc iego z żoną, Chwiedko Nikonik z sy-
nem, Matofiey Timoszyk z żoną y synem,
Kuzma Szymonik z żoną y synem, Mikita
Zakulik z żoną y bratem, Lewko Sietnia-
nica z żoną, Maxim Hert z żoną y syn,
Wasko Nakaziuk z żoną, Nazar Teciuk z

żoną, Stefan Lesnik z żoną y corką, Hryc Herman z żoną, Trochim Mackowski z żoną, syn y corka, Chwedko Zakulik z żoną, Misko Bakunik, z żoną, Siłuech Moszczyk z siostrą, Kuryan Jowik z żoną, Protas Siemionik z siostrą, Jacko Wawdyszuk z żoną y siostrą, Tomko Prystupa z siostrą, Hryc Drolowiec z żoną y syn, Iwan Chedko, Pawluk Łuczczanica z żoną y syn, Daniło Sienianik z żoną, Ihnat Jozczyk z żoną, Ilko Jarmoszyk z żoną, Martin Huczyk z żoną, Klim Teciuk z żoną, Josko z żoną. Paweł Wierzbicki praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Martinus Huczyk de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Sostki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus (Greg)orius Koscienski praezbiter Sostiensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Sostki commanentium manu propria offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subsriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Trochim Truchonek z żoną, Siemion Prystupa z żoną, Choma Polak z żoną y syn, Iwan Polak z żoną, Siemien Protasik z żoną, Philip Zaniuk matka y brat, Siemien Szabat z żoną y syn; Chawryło Siemienik z żoną y corką, Wasko Radczyk z żoną y syn, Siemien Radczyk z żoną, Siemien Swistun z żoną, Tymosz Joltuszyk z żoną, Maciey Sydonik z żoną y syn, Maxim Łobiuk z żoną, Wasko Giezko z żoną y syn, Trochim Gumiennik z żoną y corka, Iwan Prystupa z żoną, Łucz Prystupa z żoną y corka, Ziec Szczerbik z żoną y zięc, Martyn Drolowiec y syn,

Hryc Weremczuk z żoną, Stefan Truchonik z żoną, Ihnat Truchonik z żoną y syn, Osip Truchonik z żoną, Janiuk Kuzma z żoną y brat, Misko Szesciuk z żoną y syn, Pilip Mudko z żoną y syn, Makar Szymonik z żoną, Kuzma Drolowiec z żoną y siostrą, Kuzma Demianczuk y matka, Samoilło Nowak z żoną, Klim Ilczyk z żoną, Nazar Kuszniierz z żoną, Romanicha wdowa y syn, Szymon Habusik y curka, Paszko Wasielik z żoną y syn, Bołbik Chron z żoną, Harasim Deczuk z żoną y siostra, Szymon Mudczyk z żoną, Iwan Paskudyk z żoną, Jacko Mudko z żoną y syn, Wawrysz Szymanik z żoną, Tymosz Makowczyk z żoną, Hryc Mikitik z żoną, Osip Panas z żoną, Martin Ilczyk z żoną, Kowal z żoną, Maxim Antonik z żoną, Paweł Prystupa z żoną Naum Mielusik z żoną y corka, Marcin Kuszniierz z żoną, Hawryło Polak z żoną y syn, Łukasz Prystupa z żoną, Parchim Palaczyk z żoną, Tymosz Polak z żoną y ociec. Komornicy Tacia wdowa, Kuzmicha wdowa, Konak Szycik z żoną, Misko Nayezyk z żoną. Grzegorz Koszczenski pr. Soscki. Jan Włodek podstar. Miedzerzecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter parentes laboriosi . . . Prystupa et Naum Mielusik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni. *Etc. Ut supra.*

Wies Wolka.

Ad officium... *Etc. ut supra scribatur mutato* in villa Wolka commanentium *etc.* de tenore tali:

Joltuch Andreiczuk z żoną, Daniło Tymosz z żoną, Tymosz Hrycik z żoną y syn, Martin Wiktoryk z żoną y corka, Misko Wyktoryk z żoną y corka, Siemien Bielko z żoną y syn, Prokop Bielko z żoną y syn, Michalko Pliszczuk z żoną, Chwalko Pliszczuk z żoną, Wasko Soszczyk z żoną, Anton Sykotyk z żoną y brat, Manko Tereszczuk z żoną, Jasko Kieziuk z żoną, Jasko Szoscyk z żoną y corka, Jolhim

Haciuk z żoną, Jolhim Peresczowiecz z żoną, Sak Andrzejczyk z żoną, Demian Andrzejczyk z matką, Lewko Połbik z żoną y syn, Chwedko Tarasiuk z żoną, Kunach Bolba z żoną y brat, Łucz Bolbik z żoną, Olexa Racki z żoną y syn, Siluech Szuczyk z żoną, Korniey Chryczyk z żoną y syn. Komornicy: Chwiedko z żoną, Maryna wdowa, Hryc z żoną. Grzegorz Koscienski, Praezbiter Soscki mp. Jan Włodek podstarosei Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Konach Bolba et Olexa Racki de eadem villa etc ut supra usque ad finem.

Wies Worszy.

Ad officium capitaneale etc. ut supra scribatur mutato: in villa Worsza commanentium etc. de tenore tali:

Iwan Szalosiuk z żoną y syn, Makar Dwornik z żoną y brat, Wasil Artisik z żoną y syn, Chwedko Siencyk z żoną y syn, Prohoczyczna wdowa, Weruk Prystupa z żoną, Pilipezuk Andrzei z żoną, Klimczuk Prokop, Michałko Dmitruk z żoną, Jarmoszycha wdowa y syn, Swedko Kuzmik z żoną y parobek, Kuzma Juszczyk z żoną y syn, Olic Josyk z żoną y syn, Tymosz Zyszczyk z żoną y . . . dwóch, Dyczuk Panas z żoną y syn, Łukasz z żoną, Maximicha wdowa y syn, Wołowik Sachar z żoną, Jowtuch Kuzmiek z żoną, Tymosz Sałoszuk z żoną y parobek, Siemion Jartysik z żoną, Kalisz Lewczuk z żoną, Tymosz Goscik z żoną, Wasko Goscik z żoną, Stephan Samocik z żoną y syn, Iwan Zelisko z żoną y syn, Jendrzey Kosowczyk z żoną y parobek, Kondrat Meleczyk z żoną y syn, Hawryło Melanczyk z żoną y syn, Klim Iwanyczuk z żoną, Marcycha wdowa y syn, Mikołai Mazareczuk z żoną, Hrycyk Dawidzik z żoną y syn, y brat, wdowa Osipowa, syn y corka, Chwalicha wdowa, syn y corka, Trochim Pietruczyk z żoną y

siostra, Klimocha wdowa, syn y corka, Iwan Czaplinczyk z żoną, Demian komornik z żoną, Nestor komornik z żoną, Borysik z żoną, Tymosz Waszczyk z żoną y syn, Chwedczycha wdowa, syn y corka. Grzegorz Koscienski praezbiter Soszczenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Tymosz Zyszczyk et Iwan Zelisko inhaerendo] constitutioni regni. Etc ut supra, usque ad finem.

Wies Krzewica.

Ad officium capitaneale agtaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Joannes Waszynski praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registerum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Krzewica commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Stefanowa Wilowa samowtor, Tymoszycha Kuzmikowa sama, Oniskowa wdowa sama, Iwan Jendrzeiczuk samowtor, Jendrzei Ciesla samowtor, Pilip Kurzyk samowtor, Ziech Kurzyk samowtor, Panko Koleczyk samowtor, Makar Żehalik samowtor, Makar Jaroszczyk samotrzec, Iwanicha wdowa samowtor, Danilo Skowyda samotrzec, Hawryło Skowydik samowtor, Radko Oniszczyk Chwedko Łukowicki samowtor, Iwan Parafinczyk samowtor, Eliaszycha wdowa samowtor, Ryc Radczuk samotrzec, Osip Denisik samowtor, Siemienicha wdowa samowtor, Zien Kozlik samotrzec, Troc Zielonka samotrzec, Melian Poltik samowtor, Troc Radczuk samowtor, Chwiedor Kuzmik samotrzec, Hleb Kotyk samowtor, Iwan Mokijczyk samowtor, Stepan Leszczynik samowtor, Jacko Szwiec, samowtor, Misko Le-

szczynik samowtor, Ignat Perczuk samowtor, Olexa Kondratik samowtor, Chwiedor Szwicc samowtor, Piech Łukaszyk samowtor, Troc Stepanczuk samowtor, Trochimicha samowtor, Jarosz Olisieik samowtor, Jarosz Szewczyk, samowtor, Martin Kurzik samowtor, Walko Radezyk samowtor, Hryc Kidibunik samotezec, Iwan Parafinik samowtor, Stepanicha wdowa samowtor Jacko Benedik samowtor, Voit, Wasul samowtor, Piotr Skowydik samotrzec, Jędrzey Kowal samowtor, Michał Kowalczyk samowtor, Miskowa komornica sama. Jan Waszynski praezbiter Miedzerzecen, manu propria. Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter venientes laboriosi Jacko Benedic et Iwan Parafinik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa praefata iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Łukowisko.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Joannes Waszynski praezbiter Miedzerzeczensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Łukowisko commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Trochim Lesniczy samowtor, Kuzma Koidiuk Olizar samowtor, Stepanicha wdowa samowtor, Marcin Grochowski samowtor, Siesterowa wdowa sama, Naum Czula samowtor, Chwedyneczycha wdowa samowtor, Chwedko Stanczuk samowtor,

Iwanicha Drabianka samowtor, Iwan Struczyk samotrzec, Piech Woszczyk samowtor, Pilip Leweczyk samowtor, Ryc Kwasiwiec samowtor, Woicicha Michnikowa samowtor, Janusz Denisik samowtor, Parafinczyk Kuzma samotrzec Supron Kuiuk samowtor, Iwan Kuiuk samotrzec, Chwiedczycha wdowa sama, Swirid Czyryk samowtor, Dmitro Czopak samowtor, Jakub Suezyk samowtor, Panas Pozumik samotrzec, Misko Jozczyk camowtor, Marcin Paszczuk samowtor, Marcin Łukaszyk samowtor, Ulas Trociuk samowtor, Sak Prystupa samotrzec, Hawryło Sworka samowtor, Iwan Strzakłowiec samowtor, Jakub Adamik samowtor, Szymanczyk samowtor, Walko Soiczek samotrzec, Marko Soik samowtor, Radko Konczyk samowtor, Prokop Puszczyk samowtor, Stefanicha wdowa sama, Iwan Sikoryk samowtor, Wasko Kwasowiec samotrzec, Ochrem Szpilka samowtor, Machowa sama, Charytonicha wdowa sama, Maxim Szram samowtor, Chwedko Tymoszczyk samowtor, Taras Tryczyk samowtor, Stephanowa komornica samowtor, Martin Stepanik samowtor, Supron Kowalik sam, Hleb Michniczyk samowtor, Marcin samowtor, Florezycha wdowa sama, Stepanicha wdowa samowtor, Ryc Kowalczyk samowtor. Jan Waszynski praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Martinus Stepanik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Zasiadki.

Ad officium *etc. ut supra scribatur mutato* in villa Zasiadki commanentium de tenore verborum qui sequitur talis:

Tymosz Kondratik samowtor, Piotrowa wdowa sama, Kuryło Szewko samowtor, Wasko Doroszczyk samowtor, Hleb Kudzik

samowtor, Iwan Kudik samowtor, M . . .
 . . . Szyman Szerszuk samowtor, Stas
 Szymanik samowtor, Ihnat Demidyk sa-
 mowtor, Paweł Szewko samowtor, Hryc
 Kotik samowtor, Demidicha wdowa sama,
 Wasil Kotik samowtor Melian Woronik
 samowtor, Iwan Woronik samowtor, Kuzina
 Woronik samowtor, Iwan Rozum samo-
 wtor, Wasko Łucik samowtor, Sawczycha
 wdowa samowtor, Sak Chromy samowtor,
 Chwalei Chromy samowtor, Philis Jow-
 czuk samowtor, Matiey Krzywosniecki sa-
 mowtor, Chwiedko Krzywosnieczyk samo-
 wtor, Jacko Krzywosniecki samowtor, Ma-
 lachwiew Struczyk samowtor, Jan Chod-
 kowski samowtor, Sidor Kondratik samo-
 wtor, Wasko Jonczuk samowtor, Szyman
 Wasieczuk samowtor, Protas Rolik samo-
 wtor, Makar Prystupa samowtor, Ihnat
 Kotik samowtor, Woiciech Krasuszczyk
 samowtor, Woitek Stasiuk samowtor, Iwan
 Hryczuk samowtor, Kalisz Parchimik samo-
 wtor, Misko Bieleczak samowtor, Matiey Bo-
 rowik samowtor. Jan Waszynski praezbiter
 Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosei
 Miedzerzecki mp. Circa quam porrectio-
 nem in continenti coram eodem officio et
 actis praesentibus personaliter comparens
 laboriosus Kalisz Parchimik de eadem
 villa, inhaerendo *Etc. ut supra usque ad
 finem.*

Wies Manie.

*Ad officium etc. ut supra scribatur
 mutato in villa Manie commanentium etc.*
 de tenore verborum qui sequitur talis:

Siemion Swinczyk samowtor, Iwan Ze-
 zula samotrzec, Harasim Haczyk samowtor,
 Matiey Haczyk samowtor, Wasko Sraluk
 samowtor, Iwanicha wdowa samotrzec,
 Chwiedor Kurianik samowtor, Iwan Pol-
 tik samowtor, Osiey Jarmoszyk sam, Denis
 Meszenia samowtor, Fies Paszczyk samo-
 wtor, Kondrat Kuszniierz samowtor, Wolos
 Prystupa samowtor, Boris Pupik samowtor,
 Melian Pupik samowtor, Niczypor Czop
 samowtor, Misko Pineczuk samowtor, Ha-

rasim Hawrylik samotrzec, Jaroszycha
 wdowa samowtor, Iwan Bartnik samowtor
 Stephan samowtor, Ryc Koptiey
 samowtor, Sup tor, Marko
 Misienia samowtor, Iwan Swinczyk samo-
 wtor, Juchimicha wdowa samowtor, Ha-
 rasim Kozlik samowtor, Wasil Kozlik sa-
 mowtor, Melian samotrzec, Denisicha wdo-
 wa samowtor, Jacko Chwalczuk samowtor,
 Sawka Kozlik samowtor, Fiedor Tarasik
 samowtor, Jacko Popik samowtor, Samoc
 Dawydzik samowtor, Sawka Wokaluk sa-
 mowtor, Iwan Michnik samowtor, Kuczy-
 cha wdowa samowtor, Stephan Michnik
 samowtor, Jacko Szwiec samowtor, Iwan
 Teczuk samowtor, Paszko Kozlik samowtor,
 Kucicha wdowa samotrzec, Wasko Prze-
 chodziski samowtor, Oniszczycha wdowa
 samowtor, Borysicha wdowa sama. Jan
 Waszynski praezbiter Miedzerzycki mp.
 Jan Włodek podstarosei Miedzyrzycki mp.
 Circa quam porrectionem in continenti
 coram eodem officio et actis praesentibus
 personaliter comparentes laboriosi Paszko
 Kozlik et Wasko Przechodiski de eadem
 villa, inhaerendo *etc. ut supra usque ad
 finem.*

Wies Koszeliki.

*Ad officium etc. ut supra scribatur
 mutato in villa Koszeliki commanentium
 etc. de tenore verborum qui sequitur talis:*

Iwan Masłoszyk samowtor, Iwan Cze-
 szyk samowtor, Jartyeh Czeszyk samowtor,
 Wakula Sawczuk samotrzec, Jakim Saw-
 czuk samowtor, Marko Jaroszyk samowtor,
 Nason Socholski samowtor, Krzys Lew-
 czuk samowtor, Chroł Kupik samowtor,
 Wasko Hryczuk sam, Dawid Barkosik sa-
 mowtor, Hrychowienia samowtor, Makar
 Kowzienia samotrzec, Martin Miloczuk sa-
 mowtor, Lewko Kupik samowtor, Andrzej
 Kupik samowtor, Marcinicha sama, Stepa-
 nicha samowtor, Chomicha sama, Jaro-
 szowa sama, Fiedczycha sama, Onisko sam,
 Jan Waszynski praezbiter Miedzerzycki mp.
 Jan Włodek podstarosei Miedzerzycki mp.

Circa quam porrectionem in continenti coram officio actisque praesentibus comparens laboriosus Lewko Kupik de eadem villa, inhaerendo *etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Sawki.

Ad officium *etc. ut supra scribatur mutato* in villa Sawki commanentium *etc.* de tenore verborum qui sequitur talis:

Misko Wakulik samowtor, Misko Masluszuk Paweł sam, Melian Serhei Chroł samowtor, Jendrzey Młynarz samowtor, Woiciech Plocharczyk samowtor, Trochim Bydkowicz sam, Iwan Łukowski samowtor, Jan Mazur samowtor, Łukasz Pietruk samowtor, Paweł Szwiec samotrzec, Jan Chromy sam, Łazko Steciuk samowtor, Siemion Dudkowiec samowtor. Kazimierz samotrzec, Łukasz Hapczuk samowtor, Zahaikowiec Misko samowtor, Jan Waszynski praezbiter Miedzerzycki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Łazko Steciuk inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit. Deo et Sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wies Dolha.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Theophilus Strachowicz praezbiter Dolhensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Dolha commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Regestr popisu parafiey wsi Dolhei corkwi świętey Barbary w Miedzerzyckim kluczu. Iwan Bednarz, żona y syn, Jarmoch Koladik z żoną, Prokop Bernacki z żoną, Mikita Protasik z żoną y parobek, Dawydowa Czycycka z synem, Melian Toszczyk z żoną, Troc Zdunik z synem, Mikita Zdunik z żoną, Paweł Zdunik z żoną y parobek, Martin z żoną, Nikon Szawluk z żoną, Hawryło Szawluk z żoną y syn, Łukasz Kyiko z żoną, Jartim Osipik z żoną y brat, Iwan Czeniawski z żoną y syn, Hawryło Kuszniierz z żoną Chomicha Steciukowa wdowa, Dorosz Steciuk z żoną, Łazko Decik z żoną, Demid Padyczyk z żoną, Hryneckowa z corką, Czoterezycha wdowa, Łukian Baiuk z żoną, Kurtenianek siostr dwie, Iwan Morusik z żoną, Jochim Szwiec z żoną, Huczkowa wdowa z corką, Karp Gaciuk z żoną, Romanowa wdowa z corką, Martyn Skrzypek z żoną. Muszyki młynarze: Konach Muszyk, żona y syn, Anton Muszyk z żoną. Surmacze zagrodniki: Kuzmina wdowa z synem, Filip Jakimik z żoną, Piotr Deciuk z żoną, Trochim Krzewidezyk z żoną, Theophil Strachowicz praezbiter Dolżenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Hawryło Szawluk et Łukian Baiuk de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem regestri iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Wies Żyrocin nazwana Uzkie.

Ad officium *etc. ut supra mutato* in villa Zerocin dicta Uzkie commanentium *etc.* de tenore verborum qui sequitur talis:

Mikita Sawczuk z żoną, KostiuK Dubowice z żoną, Panasza Tarasik z żoną, Hryc Kowal z żoną, Wasko Skrabik z żoną, Jakim Rzeszotko z żoną, Wakula Kuz-

mik z żoną, Iwan Marczuk z żoną y syn, Hryc Ciesła z żoną, Panas Truszyk z żoną, Ostap Kostiuczyk z żoną, Iwan Kostiuczyk z żoną, Klim Turyk z żoną, Iwan Polikaryk, z żoną, Taras Lesniczy z żoną, Troc Burwiniec z żoną, Iwan Miniez z żoną, Ochrem Kozłowiec z żoną, Iwan Bokun z żoną, Ilko Panasiuk z żoną, Panas Kuszniierz z żoną, Iwan Charytonik z żoną, Panas Turyk z żoną, Maxim Kuczera z żoną y syn, Josko Truszyk z żoną y syn, Charko Dawydik, Onosko z żoną, Chwedko Hotel z żoną y syn, Chwedko Szymonik z żoną, Mikołaiowa wdowa nik z żoną, Niczypor Skrabik z żoną, Hryc Dudka z żoną, Kurowski Jan z żoną, Hryc Kuzmik z żoną. Komorniki: Sacycha wdowa, Oxiuta Klimik z żoną, Wasko Charitonik z żoną, Ochrem Waku-lik z żoną, Chwedko Bednarz z żoną, Melianowa wdowa y syn, Uxima wdowa z synem. Theophil Strachowiec praezbiter Dolżenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Ladik de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa praefata commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Drelow.

Ad officium et acta praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Joannes Nowikowicz praesbyter ecclesiae ritus graeci Dreloviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Drelow commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum et conscriptum tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti Miedzirzecensis itidem manu propria sub-

scriptum et venerabilis Valeriani Poray praesbyteris Mielnicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur tali:

Wies Drelow. Suprun gospodarz, żona, Matys gospodarz, żona, ziec z żoną, corka, komornik Iwan Komarczuk, żona, syn y corka, Jan Prokop gospodarz, żona, syn, dziewczka, Soc Maslosz gospodarz, żona, corka, Wasko Roman, żona, corek dwie, Klim Dubel, żona, synow trzy, Wolos Sikorik, żona, Jacko Kozak z żoną, syn z żoną, dziewczka. Serhey Kopyt gospodarz, żona, gospodarz chory. Woy . . . gospodarz dworski, żona Marina, dziewczka wolna, Jozeph Smolka gospodarz, żona, synow dwa, synowa, Juchim Geros, żona, syn, komornikow dwa, Łuc Opalko, syn, synowa, parobkow dwa y dziewczka, komornikow dwa, Pilip Maslosz, żona, komornik Kozłowiziw samotrzec, Pokidzycha komornica samowtor, Jarosz Zarko luzny, Klim Masloszik gospodarz, żona, syn, synowa, Jachim Melanczuk somopiet, komornik, Iwan Zarko gospodarz, żona, corka, Sak Byczyk gospodarz, żona, Darka sierota, Lez Byczyk gospodarz z żoną, Swiec Wasil gospodarz, żona, chłopiec, Situch Zaszik gospodarz, żona, synow dwa, corka, Kolzunowa komornica samotrzec, Ihnat Kozun gospodarz z żoną, Dziekieciarzowa komornica samoczwart, Wołosz Hucik gospodarz, żona, dziewczka Oryszka, Jow pastuch, żona, syn, Cziz komornik z żoną samopiet, Pastuszanka Paraszka samowtor, Wolos Geros gospodarz y żona, Kurowska komornica samopiet, Lewko Komarczuk sierota, Wawrysz Kozkowski gospodarz, żona komornik samowtor gospodarz, żona y brat, siostra, Gulisicha Slaszanka komornica samowtor, Ihnat Sieczyk gospodarz, żona y chłopiec, Choma Sieczik gospodarz, żona y matka, Jakim Trik gospodarz, żona y syn, Harsim Masloszik gospodarz, żona, parobek, dziewczka, Simon Junik gospodarz, żona, matka, corka, Ilko Dolżanica gospodarz,

żona, Demko Sikorik gospodarz, żona, Wasko Hert komornik samotrzec, Borisik sierota, Timosz Romanik gospodarz, żona, syn, corek dwie, Busza Roman gospodarz, żona, Stephan Maslosz samowtor y baba co chleba prosi uboga, Jakim Magierka gospodarz, żona, syn we dworze pasie, Domianka komornica samowtor. Jowa Szmarko gospodarz, żona, siostra Taca, Wasilko Gerszik komornik samotrzec, Melian Herik gospodarz chory, żona, synow dwa, Pożaricha komornica chora, wdowa icymosc pani Drelowska gosp., pan Krepki brat, syn ieden, parobkow dwa, dziewek dwie. Jan Nowikowicz praesbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Valerian Poray praesbiter Mielnicki mp. Circa quam ingrossationem registri supra in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Harasim Masloszik, inhaerendo constitutioni novellae regestrum supra ingrossatum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi, prout est veraciter conscriptum nec quiquam celatum. in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Przechodzisko.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Joannes Nowikowicz praesbyter ecclesiae rithus graeci Dreloviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Przechodzisko commanentium manu propria sui offerentis et generosi Joannis Włodek vicepraefecti Miedzerecensis et religiosi Valeriani Poray subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, eiusmodi:

Wies Przechodzisko. Iwan gospodarz, żona, syn, corka, Ihnat Zakalik gospodarz,

żona, synow dwa y corka, Chwiedko Jedynak gospodarz, żona, syn, parobek, dziewczka, Sak komornik samotrzec, Hryc Hermanik gospodarz, żona, dziewczka, Nikon Nestorik gospodarz, synow trzy, synowa y corka, Kunach Nestorek gospodarz, żona, Tereszko komornik z żoną, Wasko Łucik gospodarz, żona, syn y sierota, Danilicha wdowa syn y corka, Prokop Herman gospodarz, żona, syn, corka, Taras Siemianik gospodarz, żona, dziewczka, Sawka gospodarz, synow dwa, corka, parobek, Pawel Pilipik gospodarz, żona, syn, Iwan Stecik gospodarz, żona, dziewczka, wdowa Pasca sama gospodini, Iwan Malek z żoną y z corką, komornik, Suprun Hucik gospodarz, żona y brat, Maieinka komornik z żoną, Hryc Hermanik gospodarz, żona, matka, syn, corka, dziewczka, Maryna z synem komornica, Stec Antonie gospodarz, syn z żoną, parobek, dziewczka, Chwiedko Sranik gospodarz, żona, matka y corka, Wasko Danilik gospodarz, żona, parobek, dziewczka, Stefan Nestoryk gospodarz, żona, corka, Suprun Harman gospodarz, żona, zięc, corek dwie Łuc Zinik gospodarz, żona, synow dwa Iwan Harman gospodarz z żoną, synow dwa żon tych synowowych dwie y dziewczyna, Prokop Rubin z żoną, Zan z corką samowtor, Marina baba niedoleżna, Misko Szikot gospodrz, żona, Perchue Zinik komornik z żoną Taras Nestoryk gospodarz żona, synow dwa, corka, Šupron Danilik gospodarz, żona, Jan Nowikowicz praesbiter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzirzecki mp. Walerian Poray praesbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Iwan Malec inhaerendo constitutioni novellae regestrum supra ingrossatum prout est fideliter conscriptum nec quicquam celatum medio iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Zahayki.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori de super nisi mutato in villa Zahayki commanentium ad hunc locum: cuius tenor sequitur eiusmodi:

Wies Zahayki. Makar gospodarz, synow dwa, żonek dwie, parobek, dziewczka, komornik z żoną, Hryc Smolarz gospodarz, żona, syn, Wasko gospodarz z żoną, Olech Szirnik gospodarz parobek, Chilimon Gozdzik komornik samotrzec, Sidor Saczuk gospodarz, żona, matka y sierota, Gluska Stephan, Gayda gospodarz z żoną, komornica Andraszicha z chłopcem samowtor, Maxim Harasimik gospodarz, syn żonaty, żona, syn, parobek dziewczka, Nestor Lucik gospodarz, żona, parobek, Artych Kalabunik gospodarz, żona, syn, corek dwie, parobek, Łokwin Łyszczuk gospodarz, żona, syn, Jacko Rodzającuk gospodarz z żoną, brat, matka, komornik, Kuzma z synem, Wasko Protaszik gospodarz, żona, matka, Michalkowa Gesicha gospod. sama y z synem, Jakim Kalabun gospodarz z żoną, Stephan Kalabun gospodarz z żoną, Demid Pretwa gospodarz, żona, corka, Saczko Suznianica gospodarz z żoną, Iko Muysik gospodarz, synow dwa, Trochim Łusianica gospodarz, żona, dziewczka, Timosieha komornica, Mackowa wdowa sama, syn, corek dwie, Marina komornica wdowa, Stech Michalczyk gospodarz, Jasko z żoną, Michalczyk komornik, Chilimon gospodarz, Hołowczyk z żoną, syn żonaty z żoną y corka, Panas sierota, Kondrat Panasik gospodarz, żona, brat, matka, parobek, dziewczka, Hryc Kaliszik gospodarz z żoną, Jwan sierota, dziewczyna, Troc Cebalo gospodarz, żona, synow dwa, synowa, parobek, Pilip Kalabunik gospodarz żona, syn z żoną, zięc z żoną, parobek, Andrzej Saczuk gospodarz, żona y corka. Jan Nowikowicz praesbyter Drełowski mp, Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki mp. Waleryan Poray praesbyter Mielnicki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio at actis praesentibus

capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Laurentius Sawtunica et Joannes Michalczuk inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprascriptum, prout est fideliter connotatum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officij praesentis flexis genibus comprobaverunt. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Pereszczowka.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castresia Mielnicensia personaliter veniens etc. scribatur cum oblatione eiusdem praesbyteris ut supra nisi mutato in villa Pereszczowka commanentium ad hunc locum: cuius sieres verborum est talis:

Wies Pereszczowka. Simon Zanik gospodarz y żona, Petro Zanik gospodarz z żoną, Chwiedko Liesnik gospodarz, syn, corka, Jacko Hayko gospodarz, żona, synow dwa z żonami oba, wdowa Klimieha gospodyni i syn, Palazka sierota, Dmitr Konazik gospodarz, żona, siostra, Pawel Sawczuk gospodarz, syn z żoną, zięc y corka, Andruch Sleyczik gospodarz, żona, matka, pasierzbicza Wawruchowa, Lewko Ruczka gospodarz, syn z żoną, parobek, dziewczka, Zinia baba komornica, Dmitr Sienczuk gospodarz, żona, corek dwie, Wawrycz Dubelik gospodarz, żona, brat, siostra, Sawka Ostaszik gospodarz, żona, synow dwa, corek trzy, Pęch Walczuk gospodarz, żona, synow dwa, synowych dwie, Kondrat gospodarz, zięc z żoną, Danilo sierota, Maticy Nachimik gospodarz, Serhey zięc z żoną y dziewczka, Chwiedko Konachimik gospodarz z żoną, Iwan komornik Sikot z żoną y chłopcem, Jezko Bednarzik gospodarz z żoną, Konieha samotrzec komornica, Siemion Bednarz gospodarz, żona, syn, corka, Iwan Niekrasik gospodarz, żona, synow trzy, synowa, corka, Wasko Bednarz gospodarz z żoną, syn z żoną y drugi syn, Jaczko Misczuk gospodarz, żona, synow trzy, Chwiedko Kika komornik y synow

dwa, Hawryło Sleyczyk gospodarz, żona, matka, synowiec komornica Sietnianica samotrzec, baba uboga, sierota, Makar Kowal gospodarz, żona, syn z żoną y drugi syn, Szewczycha komornica samotwor, Anaszka y Proska sieroty, Iwan Baybak z żoną, syn y corka y chłopiec, Timosz Baybaczuk gospodarz z żoną. Jan Nowikowicz praezbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzirzecki mp. Walerian Poray praesbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Sawka Ostaszik et Chwiedko Leznik, inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum supra ingrossatum prout est fideliter conscriptum nec quidque celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta.. Etc.

Wies Kwasowka.

Ad officium et acta.. etc. scribatur cum oblatione eiusdem superiori Joannis Nowikowicz nisi mutato, in villa Kwasowka commanentium, ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Wies Kwasowka. Prokop Koliszik gospodarz, żona y matka y braci dwa, Łada komornik samoczwart, Juchim Artelik, żona, synow dwa, Stefan Arcilik, żona y brat, Chwiedko Siemieniuseczyk, żona, corka, Simon Hreczanik, żona, corka, Wakula komornik z żoną, Jakub Buksa syn, synowa, Chwiedko Chodyczyk, żona, syn, corek dwie, Łukasz Kopyszik, żona, brat z żoną, Stas Tkacz, żona, Stefan Capka, żona, matka, Andrzej Ilizik, żona, Kulina komornica, Kuba Jakub, żona, synow dwa, corka, Stas Kubik, żona, Nestor Leznik, żona, brat, Iwan Hawrylik żona, Reydicha komornica, Ostafiy Greczanik, żona, synow dwa, Misko Hawrylik, żona, parobek, Jędrzey Simanik z żoną, synow cztery, synowych dwie, Rayna Tapiatanka komornica, Marcinowa wdowa, syn, corka, Wa-

szil Ostaszik, żona, syn, corek dwie, Jędrzey Tkaczik, żona, corek dwie, Hurinicha z synem komornica, Tomasz Diduch chorry, syn z żoną, siostra, parobek, dziewczka, Olesicha komornica z synem y corka, Hryc Drozd, żona, syn, Steca Dubelanka sierota, Iwan Nieroda, żona, syn, corek dwie, parobek, Marusza Suczanka z synem sieroty, Naum Hawrylik, żona, braci dwa, dziewczyna, Hordey Nešteryk, żona, brat, matka, drugi brat kaleka niedoleżny, Panas Chodiczik, żona, syn z żoną y drugi syn, Ihnat Hreczanik, żona, Josko Buxa, żona, syn, corka. Jan Nowikowicz praezbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzirzecki. Pr. Waleryan Poray praezbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Buxa inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprainsertum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wies Łozki.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem venerabilis Joannis Nowikowicz, nisi mutato in villa Łozki commanentium, ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi, estque is:

Wies Łozki. Ihnat Łozik, synow dwa, synowa, corka, chłopiec y chłop lozny, Dmitr Iwanczuk, żona, Iwan Szikot, żona y komornica, Maryna wdowa, syn z żoną y drugich synow dwa nie żonaty, Malosz Meleszko, matka y siostra, Zahar Szikot matka, siostra, braci trzech, Hryc Żabka, brat, dziewczka, Stec Szikot komornik samotrzec, Pawel Bilik, żona, corka, parobkow dwa, Siłuch Szikot, żona, syn, corka, Iwan Barwiniec, żona syn, corek dwie, Andrzej Junik, żona, corka, synow żonatyh dwa, synowych dwie, Stech Cholod

komornik samotrzec, Chiedko Szwec, żona, syn, Iwan Kolinczyk, żona, siostr dwie, Timosz Skubko, żona, corka, Domka Łohwinicha komornica samowtor, Zahaiko Hryczuczyk gospodarz dziad w komornym y Chwieda, Chwiedko Hryczutka, żona, synow dwa y pastuch, Pilip Luceszczik, brat, siostra, Olona wdowa komornica samotrzec, Iwanicha wdowa, syn, corka, Samuilo Czobotayk, żona, corka, Hrye Śiniczka, żona, Jakim Brik, żona, syn, corka, Jozeph Timoszyk, żona, synow dwa, parobek, Troc Brik, żona, syn, corka, Katarzyna Timoszykowa komornica samowtor, Wasko Rabczuk, żona, matka, siostra, Hanuska Debelicha komornica samowtor, Panas Matoszka, żona, syn, Ilko Przystupa, żona, Sawka Nemoyczik, żona, Hryeicha wdowa samoiedna, Roman Harasimik, żona, matka, chłopiec, Jacko Żeliznewicza komornik samowtor, Lech Dawida, żona, parobek, Panas Łosik, matka, syn, Hrye Byczik komornik samowtor, Andrzeiowa gospodini, syn, corka, Simon Zlezik, żona, braci dwa, Sawka Junik, żona, synow dwa, corka, Chwiedko Syc, żona, syn; Klim Syc, żona, parobek, Jawicha komornica samowtor, Hac Brik, syn żonaty, żona, corka, Demid Junik komornik samowtor, Panas Harasimik, żona, Kowal w komornym, żona y syn, Ihuat Zazołka, żona, Marusza komornica, Demko Weleszko, żona, s lewayczik komornik z żoną, Jaczko Junik, żona, brat z żoną, Maryna Połaszanka komornica z synem, Szerhey Szikot, żona, synow trzy, corka, Hanuska wdowa komornica samotrzec, Naum Zinczuk, żona, Miszko Iwanczuk, żona, brat, chłopiec, dziewczka, Hawryło Pronik, żona, syn, Chwiedko Dawydczyk, żona, baba komornica, Mielan Wakula, żona y siostra, Iwan Żilonic, żona, Mielan Rewczyk, żona, Iwan Kuzezyk, żona, syn, corka, Iwan Bukalo, żona, Grzeszko Bednarz komornik samowtor, Taras Geleta z żoną, Jachim Maximik, żona, synow dwa, Pilip Czameczuk, matka, Hanuska komornica, Iwan Klisz, żona, syn, corka, Łuc Briczyk,

żona, synow dwa, Demko Śiniteczyk z żoną, Klim Kalinczyk, żona, synow, dwa, Martinicha komornica, Jacko Saczuk, żona, Tereszko komornik samowtor. Folwark Łozecki. Dworski pastuch, gospodini, owczarz u żydowki aređarki, Stefan słodownik y Uxima kucharka, zięć z żoną y siostra. Jan Nowikowicz praezbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Pr. Walerian Poray praezbyter Mielnicki. Et in continenti circa eadem porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Juchim Maximik inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum supraingrossatum, prout est in hac villa Łozki fideliter conscriptum nec quidquam celatum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi flexis genibus in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Ostrowki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Paulus Michałowicz plebanus Ostrovecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum in villa Ostrowski comanentium, tum et in praedio eiusdem villae Ostrowki existentium manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum, ad inducendum et inseribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Popis farski koscioła Ostrowieckiego gospodarzow z żonami, z potomstwem z czeladzią, komornikami, z komornicami szpisaný z pilnoscíą presz mnie xiędza Pawła Michałowicza plebana Ostrowieckiego roku tysiącznego szeszesetnego szeszedziesiątego wtorego, dwudziestego szóstego,

dnia Czerwca. Gospodarze z żonami, z potomstwem. Paweł Sakulik, Anna Kociółkowna z Turowa żona, dzieci Wawrzyniec, Dorotha, Maryna, Stanisław, Zophia, Ilczykowa wdowa alias Gaicha, dzieci Anna, Jan, Jakub Dziewulski, żona Barbara, córka Anna z pierwszym mężem, Maciej Dziewulski, żona Dorotha Kiewielanka, Woyciech, Bochdan, Dorotha Szowoniowa, dzieci Dorotha, Stanisław, Agnieszka, synowicze nobilis od brata jego dorosłe Jagnieszka y Katarzyna, syn Andrzej Bochdanik, Anna Lisowna, Stanisław Wawrzuczyk wdowiec, dzieci Woyciech, Maciej, córki Małgorzata, Ewa Skoczka, Jagnieszka Buiakowa wdowa, synowie Woyciech, Paweł, Stanisław, Katarzyna Cieslanka z Miedzirzeca, Simon Buiak, żona Jadwiga, Michał Buiak, żona Zophia z Krzemoszye, Szymon Makarczuk wdowiec, synowie Jakub, Mikołaj, córka Marina, Jan Bocianik, żona Anna Piechnikowa, Maciej Maxiukczyk, żona Ewa, Woytek Maxiukczyk żona Agnieszka Jędryszczykowna, córka Marina, Wawrzyniec Korzenczuk, żona Zophia Kiewielanka, Stanisław Zuczyk, Anna Wawrzuczykowa, synowie Łukasz, Szimon, Marcin, Jacko, Wiktorczyk wdowiec córka, . . . Bazyli, Paweł Wienczuk, żona Marina Tereszczanka z Wolki, Jan Skorul wdowiec, syn Paweł, córka Jadwiga, Samuel Siemienik Rath wdowiec, syn Paweł y Jan, córki Katarzyna, Lucia, Katarzyna Domianczykowa wdowa, syn Bartłomiej, Chwiedko Damianczuk, żona Katarzyna, Kasper Jozwik, żona Jadwiga, bracia Walenty Jozwik, żona Jadwiga, Franciszek Jozwik, żona Jadwiga, Woytek Sakulik, żona Marina Ładzianka, córki Jadwiga, Katarzyna, syn Marcin, Stanisław Szarunik, żona Anna, Macko Szarunik żona Zophia, Anna Piechnikowa wdowa, synowie Jakub, Paweł, Bartłomiej, Piotr, Grzegorz Mikucik, żona Jadwiga Maximowa, córka Katarzyna, syn Tomasz, Jakub Gluczyk, żona Zophia, syn Wawrzyniec y Baler, Jakub Mikucik, żona Dorotha Jazwikowa, Agnieszka, Dorotha córki, syn Łukasz y

Matheusz, Agnieszka Joczukowa wdowa, syn Stanisław, córki Marina, Zophia, Jan Wawrzuczyk młodzieniec, Tomasz Titulik, żona Marina Saruniowna, synowie Simom, Błażey, Woyciech, Stas Mazuryk, żona Marina, Franciszek Mazurzyk, żona Katarzyna, Marina siostra, brat Mathysz, Piotr Kaczaczuk, żona Szczesna Wiczekowa, syn Grzegorz, brat Piotrow Jan, Maciej Kluczyk, żona Jadwiga Beydzianka, syn Szczepan, Bartosz Beczuk, żona Elżbieta Woroszowna, dziewczka służebna Marina, Piotr Kloczko, żona Barbara Olexina, Piotr Woszarzyk, żona Katarzyna, córka Jadwiga, Jakub Kuczyk, żona Orynka, Proska, syn Kazimierz, Stas Kloczko, żona Jadwiga, Barbara, matka Agnieszka, Paweł Kloczko, żona Marina, Jan Kloczko, żona Marina, Woytek Skorulik, żona Agnieszka Kiewielanka, brat Zenin Paweł Kiewielik, Piechnik Macko, żona, Dorotha, córka Margorzata, parobek, Wach Woytek Kowalczuk, żona Katarzyna Beydzikowa, parobek Woytek Klezczuk, Stas Zbulitowicz, żona Anna Jedryszczykowna, Woyciech Rodak, żona Marina Bochdanianka, syn Grzegorz, córka Zophia, Agnieszka Grabowczykowa wdowa, syn Szczepan, Szymon, żona Regina, Grzegorz Grabowczyk, żona Anna Frychowna, córka Regina, Anna, syn Jozeph, Stanisław Bochdanik, żona Jadwiga Krolikowna, syn Franciszek, parobek Stanisław, Jakub Adameczuk, żona Jadwiga Żakowna, córka Anna, komornica Jadwiga Hawrylycha, córka Katarzyna, siostrzanka Zophia, Mikita Kinczuk, żona Anastasia Rucka, syn Sebescian, Theodor, córka Apollonia y syn Stanisław trzeci, Stas Beydzik, żona Anna, siostra żony Marina Kaliczanka, Jakub Beydzik, żona Anna, brat żony Stanisław, Andrzej Rynczuk, żona Zophia, syn Paweł y Jozeph, Tomek Kiewielik, żona Marina, bracia Stanisław, Frauczyszek, Jakub Kiewielik, żona Agnieszka, Maciej Jedryszczyk, żona Elżbieta Mazurowna, syn Franciszek y Marcin, Maciej Buiaczyk, żona Katarzyna Kiewielowna, syn Stanisław, Waw-

rzyniec Jedryszczyk wdowiec; syn Bartosz corka Jadwiga, Stas Dziewulski, żona Uxima Chwiedakowna, syn Jan, corka Zophia, pasierzbica Elżbieta, Daniel Ciszuk, żona Dorotha Brewnowna y komornik, Wawrzyniec Dudka, żona Agnieszka, synowie Wawrzyniec, Woyciech, Stanisław, Szepan, corka Elżbieta, Iwan Nestorzyk, żona Marina, syn Hryc, Paweł Korkosczyk, żona Sakulikowa Regina, corka Anna, syn Andrzej, Stanisław, Grzegorz Beydziejak Adameczuk żona Regina Kowalowna, syn Marcin, Tomasz, Piotr, corka Agnieszka, Anna, Philip Bagno żona, Katarzyna, Mikolay Wardaczuk, żona Marina, Woyciech Leczuk, żona Weronika, syn Thomek, Bartosz Sliwczuk, żona Feyda *Ruska*, Jakub Jaroczyk, żona Jadwiga, Marcin Jaroczyk, żona Anna Chwiczanka, syn Andrzej, corka Dorotha, Marcin Kiewielik, żona Jadwiga Dąbrowska, corka Regina, Stanisław Korzenczuk, żona Jadwiga Kiewielonka, Jan Nestorzyk, żona Agnieszka Bahnianka, corki Uxima, Apollonia, Klim Nestorzyk, żona Agnieszka, komornik Kazimierz Gleszczyk, żona Zophia Łakowey Woli, Demian Bołbik, żona Marina, Piotr Korzennik, żona Anna Kluczykowna, syn Walenty, corka Marina, Kassian Siemieniuk, żona Hapa *ruska*, corki Barbara, Katarzyna, Siemion Sliwczuk, żona Uxima *ruska*, Anastasia Wawrzykowna wdowa, syn Wawrzyniec, Misko Nestorzyk, żona Uxima *ruska*, syn Seipan, corki Cristina, Katarzyna, Jakub Piechnik, żona Dorotha Zbuytkowa, corka Dorotha, Barbara Sezerbikowa wdowa, syn Piotr y Woyciech, Woyciech Sezerbik, żona Anna Kuczykowa, corki Malgorzata, Barbara, syn Grzegorz, Jan Zoch, żona Agnieszka Pogonowska, corki Marina, Katarzyna, Wawrzyniec Buiaczyk, żona Jadwiga, Paweł Wawrzuczyk, żona Jadwiga, syn Thomek, Matysz Piechnik, żona Regina Grabowczanka, Rydz Siebiesczuk, żona Hapa *ruska*, corka Katarzyna, syn Jarosz, Jakub Korzennik, żona Marina Boruchowna, corka Agnieszka, Stas Adameczuk,

żona Regina, corka Elżbieta, Katarzyna, syn Woyciech. Komornicy y komornice: Zdun wdowiec, corka Cristina, Jan Drelowice Kowal, żona Marina, corka Zophia, Anastasia Lisowna, Anna Nierodzina, syn Wawrzyniec y Jan, Zophia Miecznikowa, corka Jadwiga, Zophia Kowalina, corka Agnieszka, syn Jozeph, Regina Znoicha, Jan Czecko, corki Marina, Elżbieta, Anna Bocianicha, syn Szymon, Jadwiga Kobierniczka. Parobcy służący: Thomek, Marcin, Jozeph Makarczuk, Wasko, Maciey Kwassowicz u arendarza, żona, Marina Szewcowa. Folwark Ostrowiecki, osoby w nim: administrator pan Jan Wysokiński z p. małżonką swoją Regina Grochowską z pierwszym małżonkiem z p. Benediktem Wyrzykowskim, ma corkę Marinę, syna Mikolaja ieszcze nie mają lat, Krzystoph Ostrowski czeladnik, Anna Blonska służbiśta, gospodini folwarkowa, pastuchow dwa. Poddani do kosciola Ostrowieckiego: Maciey Lis szot, żona Dorotha Zanoeka, Paweł Lis, żona Regina Lipiowna; corka Katarzyna, syn Stanisław, Maciey Kiewielik, żona Cristina *ruska*, Maciey Lis żona Jadwida Sezerbikowa, synowie Jan, Piotr, Matysz, Andrzej, Komornice koscielne: Regina Andryszkowa, syn Jan, Anna Kwassowcowa, corki Jadwiga y Anna. Barbabara Weremczycha żebrze, syn Jakub, corka Anna, Jadwiga Dubina takze zebrze, corka Agnieszka, Katarzyna, Kulina, corka, Regina Fieda komornica, corka Anna, syn Iwan. Xiądz Paweł Michałowicz pleban Ostrowiecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Paulus Sakulik, Jacobus Dziewulski inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum connotationis personarum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali inramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Parafia Dziadkowska.

Wies Dziadkowieze.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis ecclesiae obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum nobilium et plebeiarum in villa Dziadkowieze commendentium, manu sui propria subscriptum et conscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de serie verborum, ut sequitur eiusmodi:

Anno Domini 1662, d. 23 Junij, Regestrum capitanealis contributionis parochiae Dziadkoviensis ad districtum Mielnicensem pertinentis, conscriptum per me Mathiam Krasnodębski parochum Dziadkoviensem.

Dziadkowieze, ktore trzyma Imse pan Konstanty Szuyski miecznik Brzeski. Dwor Dziadkowski: sam jegomosc pan miecznik z czeladzią dworską na ten czas w trakcie Brzeskim zostawał, we dworze zastalem pana Jana Zawadzkiego urzędnika, Jakuba cieszę, Woyciecha kucharza z żoną, Mizsko parobka z żoną, pastucha y Symona winnika. Czelaź, ktora przyszła z Terebunia tegoż pana miecznika: Iwan parobek, Chwiedor y Matwiey, chlopy osob iednascie. Poddani Dziadkowiey: Kassian z żoną samowtor, Onisko z żoną, synem, corką, samoczwart, u tegosz komornica sama iedna, Bartosz z żoną, dziewczek dwie, komornica samopiat, Jakubowa wdowa z pasierbem samowtor, Piotr z żoną, matką, dziewczką samoczwart, Andrzej z matką, siostr dwie samoczwart, Marcin z żoną, matką, parobek, komornica samopiat, Pawel, żona, dziewczka komornica osob cztery, Bernat, żona, dziewczka osob trzy, Woyciech Kizyk jeneral, żona, corka osob trzy, pastuch spolny. Plebanes subditi: Woyciech Kumelski z żoną samowtor, Walko z żoną y komornica sa-

motrzec, Chwiedko chlopiec z komornym mieszka. Praesentibus admodum reverendo domino Christophero Szuyski residente et administratore domino Zawadzki. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis m. p.

Wies Kały.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Kały commendentium ad hunc locum: cuius tenor sequitur estque talis.

Dom pusty paniey Gliszynskiey, pani Malgorzata wdowa olim Alexandri Twardowski consors na części chorazinskiey zostawa. Poddani iey do tey części nalieżacy: Grzegorz Zdun z żoną y corką, Jakubowa Krasowska z synem, corek dwie, Frączek Mięksizik z żoną, Karpicha komornica, Jan Kącki na części komornikowskiey zostawa z żoną, dziewczka, parobek, poddani iego Banach z żoną, Jakub z żoną, poddanka wdowa Krystoszykowa, Gabriel z żoną, matką, bratem. Sequuntur subditi plebanes: Michal wdowiecz, ma synow dwa, corek dwie, Andrzej z żoną y corką, Hawryło z żoną y komornik. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis.

Wies Malewicz.

Ad officium et acta etc. scribatur ad oblationem eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Malewicz commendentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Malewicz. Nobiles: Nobilis vidua Malewska olim Joannis, ma synow trzech, niewiestkę, corkę, Jakub Malewski w komornym mieszka, żona y corek dwie, Janowa Osmelska wdowa, pauper Bartosz Malewski z żoną, siostr dwie, Pawel Malewski służy, a żona doma, Pawel Olszewski z żoną y komornicą, poddani pana Mężynskiego, Jan z żoną z matką parobkiem, Pawel z niewiastą, synow trzy, Łukasz z żoną, matką, szwagrem, u te-

gosz parobek y dziewczyna, Miszko z żoną, w tychże Malewiczach młynarz z żoną. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitalibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Lucas in hacrendo constitutioni regni novellae regestrum suprainsertum prout est fideliter conscriptum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wies Korzeniowka.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Korzeniowka commanentium ad hunc locum cuius tenor verborum talis.

Korzeniewcy nobilis Adamowa vidua ol. Adami Korzeniewski, Stanislaw Korzeniewski z żoną, matką, u tegoż mieszka w komornym, Sebestyan Korzeniewski z siostrami dwiema, item Sebestyan Korzeniewski z siostrami dwiema, Piotrowa dwowa infirmans z synem, corką, Jan Porzezinski z żoną, corką, Jozeph Tolwinski z żoną, parobkiem y komornicą, Gabriel Korzeniowski z żoną, parobek y komornica, w tey wsi poddani jegomsei pana Thomasza Niedzwieckiego Pawel z żoną, bratem, dziewczyną, Jakub z żoną, komornik, Bartosz z żoną, Augustin z żoną, Augustin Marcinik z żoną, u tegoż komornica, Grzegorz z żoną, synem, w tey wsi pastuch spólny. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis.

Wies Lipiny.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis ut supra nisi mutato in villa Lipiny commanentium ad hunc locum: cuius tenor talis:

Nobiles Lipinsey pan Pawel Lipinski z małzonką, dziewczka, pastuch, poddani tegoż

Demian z żoną, poddanka wdowa samozwart item komornica pauper et infirmans, nobilis Mathaeus Lipinski z żoną, matką, Jaroszowa wdowa, Lipinska zsynom Lipinski z żoną, Bartosz Lipinski, Valendziuk z żoną, synem, corek trzy, Michal Lipinski z siostrą, bratem, Woyciech Lipinski z żoną, siostrą, matką, Stephan Lipinski z żoną, synem corką, Stanislawowa wdowa z corką, Malinowski Szymon na wloce z matką y dziewczką, Szymon Malinowski z żoną. Franciscus Falkowski z żoną y corką, Oxiuta z żoną, matką Catharina Malinowska virgo innupta. Praesenti Paulo Lipinski, Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp.

Wies Tolwin.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Tolwin commanentium ad hunc locum cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Tolwinsey nobiles: Grzegorz Tolwinski z żoną, synem, Kosper Meżaski, żona, siostra, matka, Mateusz Bosiak Tolwinski, żona, syn, matka, Szymon Czep, żona, syn, siostrzanka, Valenty Krasowski gospodarz, Kazimierz Krasowski żona, chłopiec, Matuszowa wdowa y corek trzy, Woyciech Tolwinski żona, swagier y dziewczka, pastuch, parobek tegoż, Piotr Tolwinski z bratem y dziewczka, Jan Tolwinski, żona y dziewczyna, Wawrzyniec Tolwinski, żona, syn, Matuszowa u tegoż komornica, Stanislaw Bąk Tolwinski, żona, corka, Stanislaw Tolwinski, Michałowa wdowa z synem, Jan poddany pana Samuela z żoną, Jakubowa wdowa, Mikołay Buyno, małzonka, synow dwa, corek dwie, Franciscus Tolwinski, Andrzejowa wdowa, Kalixty Łopaski z żoną, pasierbem, Jozeph Tolwinski z żoną, synem w Moczulskiego chałupie komornica z corką, Samuel z bratem, siostrą, siostrzanką, parobkiem, Szymon Buyno z żoną, Piotr Tolwinski z żoną y dziewczką, Maciej Tolwinski z żoną y komornica Klepačka wdowa z bratem

bratankiem, Woyciech Tolwinski Bak z żoną, synem, corką, Maciey Moczulski, Janowa wdowa z *dziewierzem*, synow dwa, corka, zięc y *zowica*, Łukasz Tolwinski z żoną, synow dwa, Stanisław Sezuka z małżonką, corką, parobek y dziewczka, Bartosz Tolwinski z żoną, synow dwa, Jakub Tolwinski z żoną, matka, Jacynthy Tolwinski, Janowa wdowa Tolwinska z corkami dwiema, Mikołay Tolwinski, żona, syn, corka, Woyciech Tolwinski Kielbaska z żoną, Pawłowa wdowa z synem, Szczęsny Tolwinski, corka y wnuczka, Marcin Tolwinski z żoną, z synem, Grzegorzowa wdowa, Golina z synem. Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Simon Czep et Joannes Tolwinski Zaiączek inherendo constitutioni regni novellae registrum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Jasionowka.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato* in villa Jasionowka commanentium *ad hunc locum*: cuius tenor sequitur eiusmodi:

Jasionowka, którą trzyma ieymosc pani Łukaszowa Zaszczynska. We dworze naprzod sama, synow dwoch, corka, parobek, dziewek dwie, pastuchow dwa. Poddani Franciscus generalis authenticus et iuratus z żoną, Ochim z żoną, komornica z żoną y druga komornica. W Wolce teyże ieymosci paniey Zaszczynskiej poddani: Siemion y komornica, Woytkowa wdowa, synow dwa y corka, Piotr z żoną y corką, Adam, żona, dziewczka, Thomek z żoną y synem, de quo dubitatur, utrum habeat decem annos, Maciek z żoną y dziewczką, w teyże Wolce poddany pana Pawła Lipińskiego samo-

wtor, w Jasionowce w drugim dworze mieszka pan Łukasz Zaszczynski z małżonką, dziewczką y parobkiem, w tymże budynku zostawa parobek (na części pana Jakuba Zaszczynskiego) od pana Czyżewskiego. Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis m. p.

Wies Hornowo.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis ut supra nisi mutato*, in villa Hornowo existentium, *ad hunc locum*: cuius tenor verborum est talis:

Hornowo. Iegomosc pan Krzystoph Suchodolski ten w Minczewie zostawa, a w domu iego chlop Piotruk z żoną y matką, Cudoza parobka u tegoż służy, a żona Cudowa z dwiema corkami mieszka w komornym na Wałkach, tegoż poddany Jozeph z żoną, iegomosc pan Adam Zaszczynski z małżonką, czeladnik, mamka, dziewczyna, parobek, dziewczka, tegoż aręndarz samotrzec, iegomosc pan Thomasz Suchodolski wdowiec, parobek, dziewczka, pastuch, poddani tegosz Adam z żoną y parobek, u tegoż komornica, Michal z żoną, Pawel z żoną, tegoż poddany z s Choroszczewa, Jan z żoną y corką, Matysz wdowiec z synem, żona, parobek y dziewczka, ieymosc pani Janowa Suchodolska wdowa sama, syn Stanisław, corka, chłopiec y dziewczka. Poddani w Hornowie: Wałko z żoną, z synem w Horoszczewie, Łukasz z żoną, synow dwa, corek dwie, Chwiedkowa wdowa, synow dwa, w Łubieykach Parafianowa wdowa ogrodnica, ma syna, corek dwie, w tymże Hornowie nobilis Wygonowska cum filio et filia, famatus nobilis Laurentius Tolwinski cum uxore et filia. Dwor iegomosci pana Erasmeego Suchodolskiego. Naprzod iegomosc pan Erasmy Suchodolski, sama ieymosc pani Suchodolska, syn pan Michal, czeladnik iego Brzeziński, czeladz domowa: Alexander parobek, Piotr pastuch y drugi pastuszek, dziewek dwie. Tegosz poddani w Hornowie Krzystoph z

żoną, z synem, synową, u tegosz Matusz komornik z żoną, Paweł Olexiuk z żoną, matką y siostrą, Maciey z matką y parobkiem, Nestor z żoną, Iwan ogrodnik z żoną, corką. Tegosz poddani na Wąlkach: Łochwin, żona, parobek, dziewczka, Derkunik, żona, brat, bratowa tegosz na Lubieykach, Andrzej z żoną, synem, corką, Marcin wdowiec, syn, komornica, iegomosc pan Wacław Suchodolski swym dworem zostawa, naprzod sam, czeladnik, Niewiarowski parobek, Maryna poddanka za gospodynią z corką y dziewczyna, tegoz poddani: Juchym z żoną y dziewczka, Paweł Marzyk z żoną, corką, Walko z żoną, na Lubieykach, tegoz poddany Hleb z żoną, sieroty pozostałe po Iwanie poddanym z Horoszczewa, chłopcow dwa, w Hornowskim młynie Andrzej młynarz, żona y corka. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Adam subditus generosi Thomae Suchodolski et Lucas subditus generosae Suchodolskiey consortis olim generosi Joannis Suchodolski, Jacobus Kilich subditus generosi Era inhaerendo constitutioni regni novellae, regestrum suprainsertum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii eiusdem comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Choroszczewo, Lubieyki, Wąłki.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villis Choroszczewo, Lubieyki, Wąłki commanentium etc. ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

W Choroszczewie mieszka pana Basilego Kobylenskiego małżonka z dziewczką samotwor, a sam służy u iegomosci, pana Łagony w Dolobowie, w Hornowie poddany

pana Stanisława Biszewskiego, Szotost z żoną, matką, bratem. Lubieyki. W Lubieykach mieszka iegomosc pan Thomasz Niedzwiecki, u niego Malewski czeladnik z żoną. Wąłki. W Wąłkach mieszka iegomosc pan Jerzy Hornowski z panią, syn, corka, woznica, pastuchow trzech, dziewczka, dziewczyna, poddani tegoż na Wąłkach Woytek, żona y siostra, Jan Tatarzyn, żona, synow dwa, dziewczka, Paweł z żoną, Woytek Dudczyk, żona, dziewczka; Jaroma, żona, synow dwa Waskowa wdowa, syn, corka, Jakub, żona, synow trzy, corka u tegoż komornica, poddani tegoż na Choroszczewie—Tymosz, żona, dziewczka, Nestor ogrodnik z żoną, Prokop z żoną, Stasiuk z żoną; w tychże Wąłkach nobilis Andreas Leszczynski z gospodynią y pastuszek, tegoż poddany na Choroszczewie Zdun, z żoną, wtychże Wąłkach pani Krzysztophowa Hornowska wdowa, ma parobka z żoną y dziewczka y pastucha chowa spolnego, teyże poddani: Kalisik z żoną, Jan Litwinik z żoną, u tegoż komornica z chłopcem, w tych że Wąłkach pan Franciszek Hornowski z kucharką, poddany Jan Mazurczyk z żoną, synem y corką. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Joannes Litwin de Wąłki et Jaro . . . inhaerendo constitutioni novellae regestrum supraingrossatum prout est fideliter conscriptum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Dwor imsci p. Kossowskiego y poddani.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis persona-

rum tam nobilium in aula generosi Kosowski commanentium, quam subditorum possessioni eius subiectorum, manu propria sui offerentis et generosi Floriani Kosowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Po napiszaniu y oddaniu rejestru pogłownego ad acta powrocił iegomosc pan Florian Kosowski z tractu Brzeskiego do Hornowa powiatu Mielnickiego należącego, przy którym była gromada chłopow dla rewisicy y popisu, ktorych ia zrewidowawszy y policzywszy naprzod dwor popisałem: sam iegomosc pan Kosowski, pani małżonka iegomsci, synow dwoch, panien corek cztery, czeladnik y parobek, kucharka, pastuchow dwa; tegoż poddani na Wąlkach: Michał z żoną, syn z żoną, corka y parobek, na Choroszczewie: Jan Huczyk z żoną y chłopiec, Jakub Huczyk z żoną, Jaruszko, z żoną, w Hornowie: Paracowa wdowa y synow dwa, Drzezbik z żoną, komornica iego urządziłasię na służbę u Wygonowskiej, tamże w Hornowie . . . dor, żona y komornica, Jaroszycha wdowa z synem y z corką, a drugi umarł, Bartosz z żoną. In quorum fidei praesentes subscrips. Matthais Krasnodębski parochus Dziadkoviensis. Florian Kosowski m. p-a. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Michael de Walki, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri supra ingrossati iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi flexis genibus exequutus est, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Żurobicz.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Nicolaus Jasinski praezbiter Żurobicensis obtulit et reprodu-

xit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Żurobicz commanentium plebciarum possessioni generosi Casimiri Karski consocij vexilli hastilis sacrae regiae maiestatis, manu propria sui offerentis tum generosi Karski etc. subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

U Hapona Kisluka czworą, u Drobioszki Olieszka dwoie, u Konika Iliasza dwoie, u Iwana Ligozika dwoie, u Charytona Dradinskiego dwoie, u Omeliana Trochimika soltysa osmiorą, u Ligożyka Klimka troie, u Stefana Chilka troie, u Ontona, Łodyszki dwoie, u Zduna Sidorza troie, u Iwana Miskowicza Zduna drugiego dwoie, u Wolosa Ligozika czworą, u Mikołaiia Putkowskiego troie, u Siemiona Hlibiaka dwoie, u Matochwica Czabaiuka troie, u Iwana Buiaczuka dwoie, u woita Zubickiego, u Hapona pięcioro swoiey czeladzi, u Michalka Strybczyka troie, u Łukaszyka Lieszka dwoie, u Hieckala Pawła dwoie, u Michala Kramarczuka pięciorą, u Hrycia Kramarczuka dwoie, u Stasia Pokidki dwoie, . . . dwoie, u Siemiena Ruckiego troie, u Gwiera Hawrylika troie, u Marcina Piezki dwoie, Szustik Walko ieden, u Maksima Baki czworą, u Jaroszika Dawyda dwoie, u Jendrzeia Zyda dwoie, u Mikołaiia Pierszkowicza dwoie, u Bobra Iwana szesciorą, u Ontipika Sztefana pięciorą, u Michalka Priedka pięciorą, Pilipika Jakuba czworą, u Chwedynszyka Szymana dwoie, wdowy ktorzy nie mają nic: Kozyycha Polazka iedna sama, Stefanicha Maryna y z corką, Palucka Wowdia sama iedna, Waszkowa Sidorykowa sama iedna, Oksiutycha wdowa Hlibiokowa y z synem, Pawlicha Czabaiukowa sama, Stepanicha Piwowarka sama, Romanicha Maruszka sama, Monia Pawlicha y z corką, Pawłowa Miskowiczowa, Polazka sama iedna, Hanuska Prokopicha sama, Chwiedczycha Hanuska. Kazimierz Karski towarzysz usarski cho-

ragwie Jego kr. msci. Mikołaj Jasinski
praezbiter Zurobicki. *Juramentum infra.*

Folwark Zurobicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens nobilis Paulus Opaeki famulus generosi Casimiri Karski obtulit et reprodixit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio villae Zurobice commanentium, manu propria admodum reverendi patris Joannis Jezewski parochi Doloboviensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum qui sequitur talis:

Sam iegomosc pan Karski towarzysz chorągwie jego krolewskiej mosci usarskiej w woisku W. X. L. iako na ten czas zostajacy, czeladnik Dębowski, Niedzwiedzki, Bykalski, gospodyni pani Moczulska, dziewczka służebna, woznica Woitek, parobek Michał, Siemion bronowłok, chłopiec pastuch, chłopiec do posługi. Joannes Jezewski parochus Doloboviensis manu propria, parochus Dziadkoviensis. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Siemien Ruczyk et Supron Moitik de eadem villa ac praedio inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem regestri in facie officij praesentis iuramento corporali ad imaginem Crucifixi flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Pakaniew.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens ministerialis generalis regni providus Siemien Mackowicz de villa Pakaniew obtulit et reprodixit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae con-

notationis personarum in villa Pakaniew commanentium, manu propria generosi Pauli Boim secretarii sacrae regie maiestatis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum qui sequitur talis:

Prez mie xiędza Pocieia swieszczennika Żyrczyckiego spisany wedlug instruktarza wsich mužow y ich czeladzi we wsi Pakaniewie y Żerczycach w dzierzeniu iegomosci pana Karola Łużeckiego starosty Szmeltynskiego będących, przy mužach na gromadzie obranych Simonie Mackiewiczu, Stephanie Buiaku y Chwiedorze Tyskiewiczu: we wsi Pakaniewie— Chwies młynarz z żoną, dziewczka y syn, Kunach z żoną, Krolko z żoną, u żyda dziewczka, Winnik piwowar z żoną, Naum z żoną y synem y parobkami dwuma, Sidor z matką y z żoną, Szczerba z żoną y niewiastą, Uliana wdowa, Ostap z żoną, matko y dziewczką, wozny z żoną, paropkiem, chłopcem, zięciem y nianko, Matochwiey z żoną, kowal z żoną, dwuma parobkami, dwuma dziewczkami y zięciem, Chryc z synem, Wasko z żoną, Struczyk z matką y bratem, woit z żoną, Andrzej Pericz z żoną, matką y dziewczką, Roman z żoną. Paweł Boim sekretarz iego kr. msci dzierżawca na ten czas Pakaniewski mp. Circa quam porrectionem in continenti capitani. *Et. Ut infra vide.*

Wies Żyrczyce zabite siolo.

Ad officium etc. ut supra mutato in villa Żyrczyce commanentium de tenore tali:

Wasko Romanik z żoną, synem y dziewczko, Andrzej z żoną, Michał z żoną y synem, Piwowarczyk z żoną, dziewczką y parobkiem, Karpiszyk z bratem, matką y dziewczką, Prokop z żoną y dziewczką, Tyskiewicz z żoną, szwagrem y dziewczką, Klimko z żoną y dziewczko y parobkiem. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus

personaliter comparentes laboriosus Was-ko Romanik de villa Żerezyce tum ministerialis generalis regni providus Siemion Mackowicz de villa Pakaniew, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem registri in villa suprascripta iuramento corporali in facie officij praesentis ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Pakaniewski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens nobilis Thomas Kuryłowicz obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Pakaniewiensi commanentium manu propria generosi Pauli Boim secretarii sacrae regiae maiestatis tenutarii Pakaniewiensi subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur talis:

Dwor Pakaniewski w dzierzeniu na ten czas ięgomosci pana Stanisława Łużeckiego starosty Szmeltynskiego przez mie xiędza Pawła Krasnodębskiego dziekana Kamienieckiego plebana Mieleicznego za przysięgą w sądzie duchownym wykonaną . . . do grodu Mielnickiego podany: ięgomosc pan Pawel Boim z xięstwa Litewskiego, sekretarz ięgo kr. msci arendarz Pakaniewski, ięymosc pani Łucja Boimowa małżaka ięgomosci, czeladzi pięcioro utriusque sexus plebeiae conditionis, pan Thomasz Chłondzinski pasierzb ięgomosci, czeladzi przy nim dwoie ale zapłaconą od tych w xięstwie Litewskim przy inszey maiętnosci, ci zas we dworze zostaią iako urzędnik szlachcie pan Wojciech Krasnodębski y Anna rykunia plebeiae conditionis, Bartosz Mazurek pastuch. Dwor Żyryczycki pusty nikogo niemasz krom stroża we wsi, który iusz przy inszych chłopach zapłacił. Na co sie podpisiue ręką swą. Pawel Krasnodębski dziekan Kamieniec-

ki pleban Mieleiczny mp. Pawel Boim sekretarz ięgo kr. mosci arendarz Pakaniewski mp.

Wies Jakubowice,

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter venientes nobiles Christophorus et Laurentius Jakubowscy obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum conscriptionis personarum nobilium tum plebeiarum in villa Jakubowicze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Simonis Casimiri Kulesza commendarij Bockoviensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis, cuius tenor talis:

Villa Jakubowicze spectans ad districtum Mielnicensem. Nobiles: Pan Thomasz Jakubowski, żona, corka, osob trzy, ma pulwłoki, pani Chwiedorowiczowa wdowa, corek dwie, synow dwa, dziewczka status plebei naiemna, ma pultory włoki, osob szesc, pani Sebestianowa Jakubowska sama jedna, wloke ma, ale napul sieie z drugiem, pan Krzysztof Jakubowski, żona, synow trzy, dziewczka, osob szesc na wloce, pani Janowa Humienkowa, corka, syn y dziewczka status nobilis na wloce, tamże komorą mieszka Chwiedorowski krawiec wdowiec z czeladnikiem osob szesc, pani Janowa Kłaszewicz Jakubowska wdowa, synow dwa y corka, osob pięc, pan Pawel Jakubowski, żona y siostra, osob trzy, pani Macieiowa Wilska wdowa, synow czterech, osob pięc na wloce bez dwu zagonow, pan Krzysztof Jakubowski z żoną, osob dwie, pani Janowa Jakubowska Marcinkiewiczowa wdowa, czeladz status plebey, dziewczka, pastuch y parobek, osob cztery. Czeladz ięgomosci pana Jana Markowskiego status plebey w folwarku zostaiąca: gospodyni, parobek, pastuch, kucharka osob cztery, pan Wawrzyniec Jakubowski Czeczotka z żoną osob dwie; w tymże domu mieszkaia: bratowa

y Jacko Jakubowski młodzieniec, osob dwie komorą, Alexander Jakubowski Sobieszek, żona y matka osob trzy, pan Jendrzey Jakubowski wdowiec, dziewczka status nobilis, chłopiec krewny, siostra y parobek status plebeii, osob pięć, pan Grzegorz Jakubowski, żona y dziewczka status plebeii osob trzy, pani Bartoszowa Topczewska wdowa, synow trzech, osob cztery, pan Woiciech Traskowski, żona y komornica, osob trzy, pan Szymon Bolesta, żona y siostra, osob trzy, pan Mikołai Sobieszek Jakubowski z żoną, osob dwie, pan Matusz Jakubowski Skorynka z żoną, osob dwie, pani Pawłowa Łagownicka wdowa z corką, osob dwie, pan Maciey Jakubowski z żoną, zięć z żoną, osob cztery, pan Szymon Kadłubowski młodzieniec, siostr dwie, osob trzy. (Status plebei). Sobiech poddany pana Marcina Wiszowatego z żoną, osob dwie, Bartosz poddani pani Chwiedorowiczowey z żoną, osob dwie, Iwanowa wdowa z corką komorą mieszka u paniey Winskiey, osob dwie, komornica pana Stanisława Jakubowskiego Paszkowa z corką, osob dwie, Jarmoz młynarz, żona, syn y corka, osob cztery, Matofiey poddany iegomsei pana Markowskiego z żoną, tamże komornica mieszka y druga dziewczyna, czworo ich wszystkich, Jędrzey Mazurezyk poddany tegosz pana z żoną, osob dwie, Philip ogrodnik z żoną, osob dwie, Olesz Michal poddany pana Jendrzeia Jakubowskiego z żoną, osob dwie, Woiciech Grolik z żona osob dwie. Pater Simon Casimirus Kulesza commendarius Bockoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes nobiles Christophorus et Laurentius Jakubowsey de eadem villa inhaerendo etc. *Ut supra usque ad finem.*

Villa Skolimowo.

Ad officium etc. ut supra scribatur mutato in villa Skolimowo commanentium etc. de tenore tali:

Dwor iegomosei pana Alexandra Jakubowskiego: sam iegomosc z małżonką, dziewczyna status nobilis do posług. Czeładz status plebey: parobek, bronowłok, pastuch, dziewczka osob siem, tegosz pana poddani: Andrzej Nestorczyk, żona, parobek, dziewczka y dziewczyna, osob pięć, Prokop, żona, dziewczka, tamże mieszka komornik Hrehory z żoną, osob pięć, Andrzej Popek, żona y dziewczka osob trzy, młynarka wdowa Artwolka spolna z uczestnikami, synow ma trzech, osob cztery, pan Zygmunt Biały, żona syn y corka osob cztery, pan Wawrzyniec Milanowski z żoną, osob dwie, pani Walendowa Jakubowska wdowa sama iedna, przy niey synowica sierota mieszka, osob dwie, pani Pawłowa Jakubowska wdowa sama iedna, pani Janowa Złotniczka sama iedna wdowa, ma parobka z żoną y dziewczka, na włoce osob cztery, pani Janowa Jakubowska, Lachowczyna wdowa sama iedna. Pater Simon Casimirus Kulesza commendarius Bockoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Laurentius Malinowski de eadem villa inhaerendo etc. *ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Buratyniec, szlachta.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes nobiles Bartholomeus Buratynski et Stanislaus Puchalski obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae commotationis personarum tam nobilium quam plebeiarum in villa Buratyniec commanentium, manu propria admodum reverendi patris Andraeo Kielkowiez praepositi Siemiatycensis decani Drohicieusis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Regestr wsi Buratynca szlachty: pierwszy dom Bartosz Buratynski, żona Do-

rota, syn Augustin, zięc Szymon Milkowski, żona jego Elżbieta, wdowa Małgorzata Moczulska; drugi dom Jan Dubasik Buratynski, żona Jadwiga, siostra Jadwiga; trzeci dom wdowa Dorota Buratynska z synami dwiema to iest Pawłem, Woiciechem; czwarty dom Paweł Buratynski, żona Dorota, syn Stephan, piąty dom Maciey Gansuk Buratynski, żona Dorota z synem Woiciechem, tego żona Anna, siostrzanka Anna, dom szosty Andrzej Łazowski, żona Dorotha, siódmy dom Piotr Michalik Buratynski wdowiec, corek dwie, iednei imie Łucia, drugiey Maryna, synowica Dorotha, osmy dom Jakub Kłopotowski, żona Maryna, synow dwa, ieden Jacko, drugi Paweł, dziewiąty dom, Alexander Buratynski, żona Katarzyna, iedenasty dom Jan Mazur, poddany pana Bartosza Buratynskiego, syn jego Ilko, żona Krystina, corek dwie, iedney imie Łucia, drugiey Appolonia, parobek Ilko, dziewczka Maryna, dwunasty dom Katarzyna piasierzbica Jadwiga, parobek ieden, Rosław Buratynca, trzynasty dom Stanisław Puchalski, żona Teresa, czternasty dom Marcin Buratynski, żona Dorotha, matka Jadwiga, piętnasty dom Chwiedko Plebei z żoną Appolonia, szesnasty dom Jan Judasik Buratynski, żona Dorota, corka Maryna, siedmnasty dom Krzysztof y Maciey Buratynsey bracia, osmnasty dom Maryna Niewierowska wdowa, dziewiętnasty dom Tomaszowa Dorota wdowa, dwudziesty dom wdowa Proska *ruska* plebeia, corka Dorotha, dwudziesty pierwszy dom Grzegorz Koza Buratynski z synem Jakubem y z żoną Małgorzata, dwudziesty wtory dom Zygmunt Plebius z żoną Dorotą, dwudziesty trzeci dom Symon Grabowski, żona Maryna, corka Paraska, syn Matusz, dwudziesty czwarty dom Zofia Korzeniewska wdowa, dwudziesty piąty dom Krystina wdowa plebeia z curkami dwiema, Maryną y Jouha, dwudziesty szosty dom Magdalena Krasowska wdowa. Ten registr zpisalem wiernie ia xiądz Andrzei Kielkowiez proboszcz Siemiatycki

dziekan Drogicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparantes suprascripti offerentes inhaerendo etc. ut supra usque ad finem.

Wies Baciki Blizsze Sapieżynskie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Wasko Pudezyk obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registerum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki Blizsze commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatyensis subscriptum ad induendum et inseribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Filon Potrzysz, żona Polonia . . . tek, syn Mikołai, corka Natalia . . . ga żona Paraska, syn Jan, Hryc Lewkowicz, żona Akasia, syn Hryc, corka Aksia, komornica Maryna, Wasko Dudezyk, żona Chwiedora, matka jego Anna, Theodora dziewczka, Ihnat Zewezuk, żona Anastazy, brat Wasko, żona Maryna, brat Karp, siostra Appolonia, ociec Leonti, matka Maryna, Stephan Miskowicz, żona Oksima, brat Grzegorz, siostra Taliana, druga Akasia, matka jego Katarzyna, Hryc Matfiiuk, żona Akasia, zięc Omelian, żona Theodora, parobek Piotrasz z Zerezye, komornica z Bacik. Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparans Wasko Pudezyk de eadem villa Baciki inhaerendo... etc. ut supra usque ad finem.

Wies Baciki Dalsze do Siemiatycz należące.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Sawka Pelaszyk obtulit et reproduxit eidem officio praesenti re-

gestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki Dalsze commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatycensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Piotr Szwed woyt, małżaka iego Maryna, dziewczka Agafia, pastuch Nestor, Mikołay Hładysz, żona Ewa, corka Stephanicha, parobek Piotr, dziewczka Katarzyna z Moszczonei, komornica Maryna z Turney, Iwan wozny, żona Ewdokia, syn Gabryel, Siemion Pszeniczuk, żona Maryna, brat samey Kuzma, siostrzanka Krystina, Stephan Klimaszuk, żona Agaphia, siostra samey Maryna, corka Ulana, Oleszkowa wdowa, syn Parafin, Jan drugi, corka Maryna, druga Polonia, Philimon Lesnik, żona Maryna, synow dwoch, Sawka y Michal, Grzegorz Mackowicz, żona Zophia, syn Dionisius, żona Katarzyna, Theodor drugi, Timoteusz trzeci, czwarty Bazyl, parobek Demian, Naumowa wdowa Katarzyna, syn Andrzej wielmożnego iegomosci pana podkanclerzego wielkiego xięstwa Litewskiego, Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens suprafatus offerens inhaerendo constitutioni regni... *Etc Ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczanka. Do Siemiatycz należy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Olisiey Hankowicz et Lewon Mieniewicz obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczonka commanentium manu propria religiosi Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatycensis ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr spisania pogłownego wsi Moszczonki w dzierzawie zostaiacei iasnie wielmożnego iegomosci pana podkanclerzego przez oica wielebnego swieszczenika Siemiatyckiego przez woita na ten czas będącego Osipa y przy osobach dwoch na imie Hrycia Worobiewiczowa y Andrzeia Miniewicza. Wies Moszczonka. Onisko gospodarz, żona, chłopiec, Prokop Huska, teszeza, Demko gospodarz y iego żona, Hankowicz, brat iego y siostra, Hankowicz y żona, Wasko Molechowicz z żoną y syn z żoną, syn, corka służebna dziewczka Demko y żona, Misko Fedorowicz, syn, żona iego, corka, Fedor z żoną, Hryc, żona, syn y corka, Siemion Chromy, siostra, Olisiey Kankowicz, żona, parobek, Omelian Kurko, żona, parobek, Fedor Petrenia żona, maczocha, brat, Tymosz Karpowicz, żona, parobek, dziewczka, Danilicha, zięc z żoną, corka, parobek, Fedko Oleszczuk, żona, synow dwa, Misko Sozeziuk, brat, żona, dziewczek dwie, Supron Pipicz, żona, chłopiec, Andrzej Oleszczuk, żona, zięc z żoną, brat, żona iego, Juchim Slepny, żona, Fedko Osipowicz z żoną, Nestior Pepicz z żoną, Sidor żona, dziewczka, Bartosz wicz, żona, matka, braciey dwu, siostra, Hawryło Karpowicz, matka, brat, siostr dwie, Kondrat Maximik, matka y siostra, Paraska komornica, Orynka komornica, Iwan Hodlug, żona, brat iego, Iwan Kondratowicz, bratowa, synow dwoch starszych młodszych trzy y corka, Tymosz Mattiewicz żona, syn, corka, Fiedor Siukacz z żoną, Hryc Worobiey, matka, żona, synow dwa, parobek, Iwan Maczuk, żona synow trzy, corka, Samuilo Roszkowicz z żoną, Andrzei Miniewicz, żona, parobkow dwa, Danilo Suprunik z żoną, Wasko Suprunik, żona, parobek, Osip Rozkowicz, żona, parobek, Lewon Miniewicz z żoną. Pr. Joannes Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparentes suprafati offerentes inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Dwor Bacikowski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens laboriosus Theodorus Hawrylik de eadem aula obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula commanentium, manu propria admodum reverendi patris Andreae Kielkowiez praepositi Siemiatycensis, decani Drohicensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum qui sequitur talis.

Regesr dworu ieymosei paniey Irzykowiezowej w Bacikach. Naprzod sama ieymosec pani Dorota Irzykowiezowa, synow dwa, to iest Kazimierz ieden, a drugi Andrzej, corka iedna, panna Anna, Zophia Nowicka wdowa, czeladnik Stanislaw Olaszewski, drugi Jan plebeius chlopiec, sluzebna Jadwiga Zukowna plebeia, druga Krystina plebeia, woznica Wawrzyniec pleb. Tereszeko parobek plebeius, gospodynii folwarkowa plebeia. Ten regestr pisalem ia xiadz kowiez proboszcz Siemiatycki dziekan Drogicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Teodor Hawrylik inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona imsci pani mieczney.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praebiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczona commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore tali.

Regestr spisania poglownego ze wsi Moszczonei poddanych ieymosei paniey

miecznei Irzykowiezowej. Hanna Podlaska, synow dwa, corka iedna, Michal Holub, zona, syn, Wasko Holub z zona, Szymon Krawczuk, zona, bratow dwa, parobek, dziewczka, chlopiec, Szymon Konach, zona, corek dwie, Stephan Sycz, zona, synow cztery y dziewczka, Hryc Sycz, zona, matka, brat, parobkow dwa, chlopcow dwa, siostra, Lesko Kuczynski, bratow dwa, siostra, Iwan Bys, zona, synow dwa, corka, Wasko Szymaniuk, matka, brat, siostra, Iwan Szymaniuk z zona, Konaszycza wdowa z synem. Pr. Waleryan Poray praebiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Iwan Bys inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Baciki ieymosei pani miecznei.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens laboriosus Theodor Hawrylik de Baciki obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praebiteri Siemiatycensis subscriptum ad inducendum castrensis Mielnicensis de tenore tali.

Regesr wsi Bacik ieymosei paniey Irzykowiezowej miecznei. Pawel Wolos, zona, dziewczka, corka, parobek. Wioska Baciki Piszczatka. Maxim Szymonik, brat, zona, corka, Theodor Awrylik, zona, brat, dziewczka, Matochwiey Sawczyk, zona z matka, Pawel z zona, Misko Koska z zona y syn, Grzesiuk z zona, parobek, Zanczuk z zona, parobek, dziewczka, Turczyk z zona, brat z zona, matka z synem, Stangreciuk z zona, brat, Iwan Zysczyk, matka, brat, Anciuta z zona, chlopiec, komornica, Blaszkaz zona, Stephan z zona, Burkacz z zona y dziewczka, Onton z zona y corek dwie, Bieleczuk z zona, Wasieczyk z zona, matka, brat, Miskowa z synem, Lanczuk z zona.

Ten registr spisawszy poddanych Baci-kowskich maiętnosci ieymosci pani Irzy-kowiczowey podpisuiesie. Jan Wierzbiecki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens suprafatus offerens inhaerendo constitutioni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona Porzecze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Hipatius Chwiedorowicz praezbiter ecclesie ritus graeci Zerezy-censis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczona Porzecze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Joannis Pleszka plebani Niemierovicensis subscruptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr spisania pogłownego z Porzycza Moszczoney w roku 1662 miesiäca Junij w parafey Zerezyckiey. Osip Tewiczko y żona, y parobek Kuzma, Wasko Suprunik, żona y syn, Daniło Suprunik z żoną, Lewon Miniewicz z żoną, syn y corka, Iwazsko Miniewicz z synem, Wasko Dy-chowiczko z żoną, wicz z żoną, brat nik, Jarosz y dziewczka Maruszka, Samoilo, żona, Fedor parobek, Iwan Maczuk, żona, syn, Naum y Jarosz, Maksim, Uksimka corka, Hryc Worobiey, żona y matka, syn Marcin, Wasko parobek . . . Tymosz Mafiiiewicz, żona, Pawel syn, Stefan, corka Stefanka, Lesko Mafii-iewicz opuchly leży, Jacko Diwak y Hryc brat iego, Fedor Sukacz y z żoną, Iwan Możarowicz syn Hawryło y Suprun, bratowa Tacia, Wasko, Misko, Hryc, corka Fedia, Supron Skabara, sestra Uliana, komornica Orynka, Markowa corka, Kaska, Wowdia, syn Lewko, komornicy Pr. xiädz Jan Pliszka Plebanko Niemierowski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram

eodem officio personaliter comparens laboriosus Hryc Worobiey de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona.

Ad officium *etc. ut supra scribatur etc.* de tenore tali.

Kondrat Marcinik, matka Maruszka, sestra Tacia, Paraska komornica, Hawryło Karpowicz, matka Maryna, sestra Juchimka, brat Pawel, sestra Wowdia, Olesiey Miskowicz, żona y matka, brat Andrei, Kuzma brat, Prokop brat, Hapka siostra, Bartosz Maleca, żona, Sidor Pawlisowicz, żona y diwka, Nestior Pypicz, żona, dziwka, Fedor Bondar, żona, Juhim Kręczko, żona, brat Snytik, żona, komornik, Andrei Oleszkowicz, żona, zięc, Fedor, żona iego, Supron Pypicz, żona, syn Kondrat, Misko Szczesiuk, Demko brat y bratowa wdowa, Kaska Stepanka, Fedko Oleszkowicz, żona, Stefan, syn Iwan male, Danilicha wdowa, Pawel zięc y żona Pałazka, dziwka Melacha, Tymosz Karpowicz y żona, parobek Klimko, dziwka Hanuska, Fedor Petrenia, żona y Socia maczocha, chlopiec Omelian, Omelian Kurko y żona Warusza, Roman parobek, Olisiey Chunkowicz y żona Marusza, corka Polaszka, Jarosz parobek Siemion sam, był brat Trochim y żona Uximka, Iwan Chodun z żoną Maryną, brat, Naum, Hryc Oxiiewicz z żoną, Panas Kaş, Hryc syn, corka Maryna, Stepaniuk y z żoną, Misko Fedorowicz, syn Fedor z żoną Lubką, sestra Wowdia, Demko z żoną Paraską, Wasko Melech z żoną Tacią, Karp syn, żona Melacha, syn Piotr, Fesia żona, Juchimka dziewczka, Wasko Hankowicz z żoną Kuliną, Stefan Hanczuk, Uliana siostra, brat Wasil, Prokop Huska z żoną Tacią, Orynka teszeza, Demko Gierko z żoną Nastaską, Onisko Hawryłowicz z żoną Hanną, Omelian czeladnik. Pr. xiädz Jan Pliszka pleban Niemierowski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus

personaliter comparens laboriosus Hryc Konach de eadem villa, inhaerendo...
Etc. ut supra usque ad finem.

Wies Trostenica.

Ad officium... *etc ut supra scribatur mutato* in villa Trostenica commanentium de tenore tali.

Regestr spisany przezemnie Patyia swieszczzenika Zerczyckiego Fedorowicza przy woitu y przy wszystkiey gromadzie. Wies Trostenica, Zienia Szymaniuczka, syn Wasko, drugi Szymon, corka Paraska, Iwan Szymaniuk z żoną Solocho, syn Hryc, Hanusia Borysicha, doczka Kaska, Lubka wdowa w komornym, Lesko Hola, żona iego Maryna. Pr. xiądz Jan Pliszka pleban Niemierowski mp. Circa quam porrectionem in continenti personaliter comparens laboriosus Hryc Konach de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Sumicz Wolka.

Ad officium *etc. ut supra mutato* in villa Sumicz Wolka commanentium manu propria generosi Andreae Suchodolski tum admodum reverendi patris Joannis Pliska plebani Niemieroviensis subscriptum etc. de tenore tali.

Regestr Sumicz Wolki to jest z kondytyci iegomosci pana Andrzeia Suchodolskiego y z uczesnikami iego. Naprzod pan Andrzej Suchodolski y czeladnik iego na imie Stefan Czarkowski, gospodyni Lipinska, dziwka Hanusia, pastuch y chlopiec. Tegosz pana Suchodolskiego poddani Matlicy, żona iego Hanna, komornica Stefanowa, a druga Wowdia komornica, Fedor Winnik z żoną, Hrycowa wdowa, Czyrycha wdowa, Martin Samanewicz z żoną. . . z corką . . . się pan Grzegorz . . . uma y żona Hanna, dziewczyna Katarzyna. Andrzej Suchodolski mp. Xiądz Jan Pliska pleban Niemierowski mp. Circa quam

porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Martinus Samanewicz de eadem villa inhaerendo constitutioni regni...
Etc. Ut. supra usque adfinem.

Miasto Niemierow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Pliska parochus Niemieroviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in oppido Niemieroviensi commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr paraficy Niemierowskiej spisany y samego miasteczka Niemierowa. Wasko Tokarczyk z żoną, Iwan parobek, Anna dziewczka, Woyciech komornik, Maryna komornica, Jakub pastuch, Andrzej Oleynik z Maryną żoną, siostra tegosz, dziwka Jadwiga, Marcin parobek, Barbara Brzeznicka wdowa, Anna corka teyże wdowa, Agnieszka corka teyże, Stanisław Kusznicz Małgorzata żona, Woyciech Froiniuk z żoną Katarzyną, Prochnicka Jadwiga, Grzegorzanka wdowa, Mathys Posług z żoną Magdalena, Magosnianka dziewczka, Andrzej Grubalski, Paweł Zdun z żoną Maryną, corką Anastazyą, u tegosz Zduna parobek *rusin* Jan Janusik z Dorothą żoną, Małgorzata dziewczka, Marcin slusarz z żoną, Kowalowa komornica, siostra iego Siehenicha y corek icy dwie. Te osoby po napisaniu tego rejestru wpisal swieszczzenik Gnoienski: Woyciech Michaleczuk z żoną, Jan Michaleczuk, brat z żoną, matka tychże, Michal, Dorota, Szymon chlopiec, Olexiey Jarmoczyk z żoną, wdowa komornica Obszynikowa z corką. Pr. Joannes Pliska parochus Niemieroviens. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter

comparens famatus Joannes Janusik inhaerendo constitutioni... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

W miescie Niemierowie popisanie osob ruskich zostaiących.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Demetry Wierzba praezbiter Gnoinensis obtulit et reproduxit eidem officio regesrum infrascriptum verae connotationis personarum rythus graeci in oppido Niemierow commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Naprzod Iwan Kuzmiez z żoną y corką, Hrehory Haponowicz z żoną, matka trzecia, żony iego brat czwarty, Andrzeia Grubalskiego żona, drugi syn iey, trzecia komornica, Siemien z żoną, komornikow dwa, Piotr Hohulka z żoną, trzecia siostra żony iego, Prokop z żoną, trzeci brat iego, Iwanowa wdowa, Andrzej Artiszyk z żoną, trzeci parobek, czwarta dwiewka, Mikołai kowal z żoną, Iwan Drobot, Zanicha z curkami samotrzecia, żona Kupryanowa, Fedor Stelmach z żoną, trzeci syn, czwarty komornik, Paweł Słodownik z żoną, trzecia curka Sienczyszyna curka. Pr. Demetry Wierzba praezbiter Gnoinensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes famati Andreas Artiszyk et Fedor Stelmach inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Gnoino.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Demetrius Wierzba praezbiter Gnoinensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Gnoino commanentium ma-

nu propria eiusdem offerentis tum generosi Matthiae Jarochowski administratoris subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regestr popisania osob w Gnoinie przez oica Demetrego Wierzbe swieszczennika Gnoienskigo w roku 1662 spisane y podane do act woiewodztwa Mielnickiego. Naprzod u . . . eszyka . . . żona y dziewczka, Semen Hoholka sam y żona, Danilo sam, żona y brat. Troc Dunski sam y matka, Potap Suscik sam z żoną, Iwan Jaro-szuk sam z żoną y siostra, Jacko Hawre-lowicz sam z żoną y corką, Chilimon sam z żoną y matką, Tymosz Kuryłowicz sam z żoną, Iwaszko Kuryłowicz sam z żoną y syn, Iwaszko Klonezyk sam, matka y brat, Danilo sam z żoną, Romucycha wdowa sama y corka, komornik Sak sam z żoną. W domu swieszczenika Gnoienskigo tako wiele osob. Naprzod sam swieszczennik, druga żona, parobkow dwa, chłopiec trzeci, dziewczek dwie, brat swieszczennikow Maxim, druga żona, trzeci parobek, czwarta dziewczka, piąty pastuszek, Walko poddany swieszczennikow sam, druga żona, drugi poddany swieszczennikow Michał, druga żona. Demetry Wierzba swieszczennik Gnoienski. Maciey Jarochowski namiesnik Gnoienski. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Troc Dunski de eadem villa inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Sutuo.

Ad officium *etc. ut supra scribatur etc.* de tenore tali.

Miron, druga żona, Fes Rybak, druga żona, Mikita, druga żona, komornik y z żono, Wiczos Wasko, drugi syn, trzecia corka, Samoc, druga żona. Demetry Wierzbicki praezbiter Gnoienski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Miron de eadem villa suprascripta inhaerendo

constitutioni regni super veram conscriptionem registri iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Waikow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Waikowo commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum. . . . admodum reverendi archidia. . . Luccoriensis praepositi Mielnicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr ze wsi Waikowa, ktora nalezy do plebaniey Mielnickiey. Ostapek Swinczyk samotrzec, Siemion Wereszczyk samoczwart, Wawryn Mazuryk samowtor, Pawluczycza wdowa sama, Ilko Lewczuk z żoną, Misko Artechowicz z żoną, Timosz Artichowicz samotrzec, Iwanicha wdowa sama, Potapianka wdowa sama, Chwedor Kowalewicz samowtor, Klim Daczewicz samoczwart, Makar Chrinolowicz samowtor, Troe Mormolik samoczwart, Timosz Chobehunowicz samoczwart, Iwan Mormolik samoczwart, Omelian Tarabai samowtor, Niezypor Starko sam. Waleryan Porai praezbiter Mielnicki. Jan Paulin Uszynski archidiakon Łucki proboszcz mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Timosus Artichowicz de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni *Etc. ut supra scribatur usque ad finem.*

Parafia Mielnicka.

Dwor Mielnicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit, eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Mielnicensi manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr spisania parafiey Mielnickiey. Dwor iego mosci pana starosty Mielnickiego. Jego mosec pan Woiciech Emerik Mleczo, Mielnicki y Łosicki etc. starosta, ieymosec pani staroscina, ieymosec panna Katarzyna Roztworowska, pani Anna Jeszewska, panna Eufuzyna Placinska, panna Teresa Suska, panna Maryanna Czerniakowska, panna Elzbieta Rozbicka, Anna praczka, Maryna praczka. Słudzy: nobilis pan Paweł Kurowicki, pan Maciey Zakrzewski, pan Bazyli Suchodolski, pan Adam Kamienski, pan Paweł Zaszczyński pan Sebiestian . . . pan Paweł pan Jan Bocianski pokoiowy, nobilis Woiciech Wyrzykowski chłopiec pokoiowy, Adam Zubrzycki myśliwiec Andrzej, Kaczorowski chłopiec stołowy, Jan Prusinowski kozak, pan Sobestian Kierzkowicz pisarek, Adam Markuszewski kozak. Czeladz drobnieysza: Hans krawiec, Hans Michał kowal, Szymon Hołowezycki kucharz, Wawrzyniec Gada woznica, Kondrat Kalicki forys, Jacek woznica, litwin ogrodnik, Nestor Drewiński klucznik, Michał kuchcik, Szymon Kierzkowicz pacholik, Jasko Sieklucki myśliwezyk, Maszczuk myśliwezyk, Thomasz Kornicki haiduk, Woiciech Kropiwnicki pacholek, Klimunt Korezewski haiduk. Folwarkowa czeladz: pan Alexander Pawłowicz pisarz, pani Anastazyja Pawłowiczowa, Jan Pawłowicz, Hapa dziewczka, Terech parobek, Trochim parobek, Maciey piwowar, Konstantia piwowarka, Katarzyna dziewczka, Samson pastuch. Xiadz Walenty Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Kancellaria.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra-scriptum verae connotationis personarum in cancellaria commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore tali:

Pan Theodor Wierzba regent kancelaryei Mielnickiey grodzkiey, pan Alexander Henkiel podpisek, parobek Timosz Osiewicz, Iwan Tokarowiec chłopiec, Justina kucharka. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Miasto Mielnik.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit, eidem officio praesenti regestrum infra-scriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in eodem oppido commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore tali:

Jakub Ostrowski, żona Maryna, matka Elżbieta, Walenty Ostrowski, żona Katarzyna, syn Jakub, komornik Jan Ostrowski, Jan Zubkowiec krawiec, żona Maryna, brat Marcin, trzeci brat Grzegorz, parobek Jacko, dziewczka Eufrozyna, Jan Szkutnik, żona Joucha, brat żenin Stephan, drugi Jarosz, syn Iwan, dziewczka Chwedzia, Alexander Hackiewicz pisarz mieyski, żona Nastazy, corka Jagnieszka, Janowa Grygłowa wdowa, corka Jagnieszka, komornica Maryna errabunda,

Olbrycht Hornacki, dziewczka Nastazy Wawrzyniec Czerkas, żona Jagnieszka, corka Maryanna. W szpitalu lozni—Thomasz Czerkasik, Paweł syn Jendrzoiow, siostra jego Zofia, Nastacha Osieianka, Chwesia. Testes de Mielnik: Jakub Ostrowski, Walenty Ostrowski. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Oppidani ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra-scriptum verae connotationis personarum rytus graeci in oppido Mielnik commanentium manu propria sui offerentis tum magnifici capitanei Mielnicensis atque Alexandri Pawłowicz notarij provincialis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore tali:

Demian młynarz samopiąt, Iwan Korman samowtor, Woronicha sama, Nikifor Miskowicz samotrzec, Iwan Mały samowtor, Seluesicha z matko samowtor, Seluech Rebko samowtor, Hawryło Kierzkowicz sam, Panas Kierkowiec z bratem samowtor, Samanicha wdowa sama, Piotr Rankowicz samo owtor, Misko Mallow . . . samotrzec, Iwan Syryca samowtor, Hanna Kratuszczanka sama, Omelian Maleszyk samowtor, Choma Stelmach samowtor, Sulibicha samopiąt, Iwan Dziun samowtor, Chalimon Krupiec samowtor, Andrzej Kalabunowicz samowtor, Iwan Kiszka sam, Buhreika wdowa, Philip Demidowicz z żoną, Theodor Kiewło samotrzec, Misko Rybko samotrzec, Jasko Ducia samowtor, Tymosz Ochrzymik sam, Marcin Sarahai sam, Prokop Matysowicz samowtor, Misko Kosilo samowtor, Hryckowal z matko samowtor, wozny samowtor, Stephan Noga samowtor, Jarmolina sama, Samoilo Siemienowicz samowtor,

Stephan Wierzba samopiat, Stephan Trocewicz samoczwart, Siemien Weliczko samotrzec, Mikolaj Szelun samowtor, Kuryło Kociubinski samowtor, Janusz Kuckowicz samowtor, Michalko Łukaszewicz samowtor, Jusko Wiszenka samowtor, Hryc Puszkar samopiat, Jan Borysowicz samopiat, Jarosz Dmitrowicz samowtor, Andrzej Siemienowicz samowtor, Matys Piecien samowtor, Jarosz Trocewicz samowtor, Marcin Kaczynski samowtor, Woiciech Kul samowtor, Marcin Lewicki samotrzec, Osip Olisiejewicz samowtor, Sokol sam, Jarosz Szkutnik sam, Troc Miskowicz samoczwart, Mikitowicz samopiat, Iwan Mantur samotrzec, Matfiowa wdowa samoczwart, Prut samowtor, Chalimon samoczwart, Perebilo samoczwart, Artich Kulik samowtor. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp.

Dwor Osłowski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in aula Osłowiensi commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, de tenore verborum, qui sequitur talis:

Pan Mikolaj Wysokinski, Zofia Korzeniewska gospodyni. Pr. Valerianus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m,p.

Wies Osłowo.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum

infrascriptum verae connotationis personarum in villa Osłowo commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Poddani należące do dworu woitowstwa Mielnickiego. Andrzej Kozorys z żoną, w tymże domu Stephan z żoną, komornik na ogrodzie dworskim, Jacko Korman z żoną, na ogrodzie dworskim, Trochim Korpacz z żoną na ogrodzie dworskim. Ci wszyscy na ogrodzie dworskim mieszkają Waleryan Poray praezbiter Mielnicki manu propria. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti et actis personaliter comparens laboriosus Andreas Kozorys de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Klepaczewo.

Ad officium capitaneale actaque praesentia [castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae commanentium in villa Klepaczewo manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali. Pan Jakub Ligieza, żona Raina, parobek Lech, pastuch Iwan, dziewczka Maruszka. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Subditi ritus graeci.

Ad officium capitaneale castrense Mielnicense actaque personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum

verae connotationis personarum ritus graeci in villa Klepaczewo commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jachim Rybek dworski samoczwart, u Filona Sołtysa troie, Hryc Sołtys samowtor, Troc Sołtys samoczwart, Olisieio-wa wdowa samotrzec, Iwan Ciesla samotrzec, Siemien Daciuk samoczwart, Jacko Daciuk samowtor, Marusza wdowa samotrzec, w teyże chałupie Jarmosz Miskiewicz samowtor, Zienobicia wdowa sama, Demian Kupezyk samowtor, Iwan Pacikowicz samotrzec, Andrzej Krolik samopiat, Muyski samowtor, Hryc Miskiewicz samopiat, Maximicha sama, Szymczycki samopiat, Hawrylicha wdowa sama, Chomianka dziewczka sama, Iwanicha wdowa samopiat, Siemienowa Patryszka sama, Potapowa Patryszka sama, Uximka Patryszanka sama, Matysicha wdowa samowtor, Traczycha sama, Iwan Rosolik samowtor. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Jacko Dacuk de eadem villa suprascripta inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Sierpielice.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Sierpielice commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Franciszek Ligieza, parobek Marcin, dziewczka Oximka, Marcin pastuch, Michal

Szwiec, żona Nastacha, Petruk, żona Hapa in eadem villa manet pan Januszewski z żoną. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Subditi ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum rytus graeci commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Stephan Jankowicz samotrzec, Marcin Jankowicz samotrzec, Piotr Waluk samotrzec Siemien Platycz samoczwart, Trszożanka sama, Siemien Zaleski samowtor, Gres Kamienski samoczwart, Szymko Bahniuk samowtor, Iwan Tymoszyk samotrzec, Jasko Petryk samotrzec, Paweł Siuchinik samotrzec, Paweł Czelei samoczwart, Troc Krutil samopiat, Andrzej Klimuk samotrzec, Stephan Makarewicz samowtor, Siehen Mazurek samoczwart, Michal Szwiec samowtor, Potap Czeley samotrzec, Siemien Swiklo samowtor, Andrzej Wendra samowtor, Misko Mulik samoczwart, Iwan Tereszuk samotrzec, Hanna Chwedkowicz samowtor, Katarzyna Budezanka sama, Hrycowa Żukowa samowtor, Jackowa Żukowa samowtor, Stas Jekuszek sam. Waleryan Porai praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter parentes laboriosi Simon Zaleski advocatus et Jasko Petrik de de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni Regni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Borsuki.

Ad officium etc. *ut supra scribatur etc.* de tenore tali:

Sak Bartnik samoczwart, Kondrat Soltys samowtor, Mikołai Soltys samowtor, Miskowa Chomikowa wdowa samoczwart, Juchim Piawczyk samopiąt, Andrey Koza-czyk samowtor, Wasko Baranik samotrzec, Jasiekowa wdowa samotrzec, Wasko Onu-szki samopiąt, Iwan Pyrka samotrzec, Philipowa wdowa samowtor, Prokopianka dziewczka sama, Wasko Michnik samowtor, Stephanowni dziewczki dwie, Ikon Soltys samowtor, Andrzej Kotik samowtor, Szepe-lukowa wdowa sama, Jarmosz Prystupa samoczwart, Hryc Wowdiik samoszost, Demid Helkis samotrzec, Chwedor Sacik samocz- wart, Chwedor Korman samoczwart, Zien krawiec samopiąt, Iwan Micik samosiodm, Omelianowa wdowa sama, Paweł Koszko samoczwart, Demian Dudka samopiąt, Iwan Szawariniek samotrzec, Iwan Juzik samo- trzec, Wasko Czeszko samoczwart, Hryc Piczun samowtor, Chwedeczcha wdowa samotrzec, Juchim Czeszko samopiąt, Mis-ko Dimeczyk samotrzec, Misko Syczewicz sam, Chwedko Gollowski samotrzec, Nikon Łykus samoczwart, Kuzma Serafinik samo- czwart, Stefan Voit zamoczwart. Valeri- anus Porai praebiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter compa- rentes laboriosi Stephanus Michnik ad- vocatus et Wasko Czeszko de curio de eadem inhaerendo etc. *ut supra usque ad finem scribatur.* Da wdowa samowtor, Iwan Firsziuk samopiąt, Osip Kutfer samotrzec, Iwan Łykus sam, Hryc Łykus samowtor. *Ut supra Valeri- anus ut sequitur.*

Wies Horoszki.

Ad officium etc. *ut supra scribatur etc.* de tenore tali.

Hac Waskowiec samopiąt, Tymosz Wo- losik samotrzec, Siemienowa wdowa samo- piąt, Jasko Orechwicz samotrzec, Chalimon Waskowiec sam, Klim Andreiow samo- szost, Chwedko Trynkibir samowtor, Walko Szoltys samopiąt, Sehen Soltys samosiodm,

Makarowa wdowa samotrzec, Karpowa wdowa samotrzec, Trocowa wdowa samo- czwart, Stephan Radkowicz samoczwart, Ostapkowa wdowa samoczwart, Prokop Bohdanik samotrzec, Matey Moisiik samo- piąt, Stephanowa wdowa sama, Paweł Ka- litka samowtor; Tymosz Łochwinik y z szwagrami samoosm, Andzei Soroka samo- czwart, Tymosz Daczewicz samopiąt, Iwan Rudkowicz samopiąt, Andrzej Cypel samo- wtor, Iwan Sehen samowtor, Grzes Soko- lik p. Chobowskiego samowtor, Wolosianki wdowy dwie, Nataliia wdowa sama. Wale- ryan Poray praebiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter com- parentes laboriosi Andreas Syroka advo- catus et Jasko Orechwicz decurio de eadem villa suprascripta inhaerendo con- stitutioni regni super veram comprobatio- nem et conscriptionem personarum... *Etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

Folwark Hołowezycki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personali- ter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et repro- duxit etc. *ut supra scribatur de tenore tali:*

Urządnik Piotr Borsucki, Katarzyna Hackiewiczowa, Hawryło woznica z żoną Jadwigą, Jendrzej pastuch, Panas pastuch, Jan Krasowski karczmarz z żoną Regi- ną, kucharka Maryna. *Zerczyce, Radziłowka, Moszczona, Borsuki że niemają w sobie żadnego katolika, tylko rus wszystko sam ięgomość pan starosta Mielnicki assekuro- wał.* Jan Paulin Uszynski archidiacon Łucki p. m. mp. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinovien- sis mp.

Wies Hołowezyce.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

eniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reprodixit etc. ut supra de tenore tali.

Jakub kowal samoczwart, Pawłowa Dwidzłowa samoczwart, Woiciech Łycz samotrzec, Stas Bokacz samotrzec, Błażey Czerka samowtor, Jaskowa Czereczyna sama, Szymanicha wdowa samotrzec, Bartosz Nedilka samotrzec, Chwedor Pronek samoczwart, Łukian Nestoryk samowtor, Niezypor Piskun samoczwart, Kondrat Kobylka samowtor, Hryc Rabko samowtor, Marcinowa Pronikowa samoczwart, woitkowa Łowcowa samowtor, Mikita Sonik samotrzec, Łukian Paluszyk samoczwart, Iwan Suszczyk samoszost, Kaliszycha wdowa samotrzec, Łukianicha wdowa samotrzec, Matys Bebko samowtor, Prokop, Moizyn samowtor, Wasko Sycz samowtor, Hryc Sawczyk samowtor, Siemionowa Gruszczycha samowtor, Wowdia Somianka sama, Philip Piskunik samotrzec, Lewko Paluszczyk samowtor, Timosz Będnarz samotrzec, Tomaszowa Kowalicha samotrzec, Chwedor Soltys samowtor, Stecicha wdowa samoszost, Miskowa Pawłowa samowtor, Kondraticha wdowa samoczwart, Hawryło Soltys samowtor, Kopyrian Soltys samotrzec, Kunica wdowa sama. Walerian Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparentes laboriosi Mikita Sonik advocatus et Iwan Joszczyk decurio de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni. Etc. ut supra usque ad finem scribatur.

Wies Radzilowka.

Ad officium etc. ut supra scribatur de tenore tali.

Jacko Bilkowicz samotrzec, Iwan Balko samowtor, Zoliia wdowa sama, Timosz Somanko samopiat, Iwan Warilinezyn samowtor, Hryh Kadiuczek samowtor, Sac Balko samoczwart, Andrzej y Iwan Kopyrijaniki samodziewiat, Siemien Kopyrianik samotrzec, Chwedko Jowicz samocz-

wart, Jackowa Sokolowa samotrzec, Demid Soltys samopiat, Misko Kosada samopiat, Makar Ciesla samowtor, Pawluk Kuckowicz samotrzec, Parfen Kuckowicz samoczwart, Andreiowa wdowa samoczwart, Andrei Suprunowicz samowtor, Hryc Suprunowicz samopiat, Chwedko Artiszyk samoszost, Misko Zdun samopiat, Omelian Szepelik samotrzec. Walerian Poray praezbiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Sac Balko advocatus et Andreas Kopyrianik decurio de eadem villa suprascripta. Etc. ut supra usque ad finem scribatur.

Wies Moszczona.

Ad officium etc. ut supra. etc. de tenore tali.

Kuzmicha wdowa samowtor, Wawryn Szawluk samotrzec, Łukian Szawluk samotrzec, Lewon Prokopik samotrzec, Dawyd Menkowicz samoszost, Stas Czybys samopiat, Martin Bilko samotrzec, Ihnat Podkowa samoczwart, Stephan Denisik samoczwart, Harasim Miskowicz samopiat, Trochim Szuba samotrzec, Demid Hrib samowtor, Hryc Kueik samoszost, Misko wdowa samowtor, Stephan Waskowicz samowtor, Wasko Borzikowicz samoczwart, Łukian Lewonowicz sam, Pawel Bohdanowicz samoczwart, Jarosz Soltys samopiat, Pawel Soltys samotrzec, Maxim Korpacz samotrzec, Timoszowa wdowa samotrzec, Wasko Koszelko samotrzec, Sidor Chwedunowicz samotrzec, Dac Chwedunowicz samopiat, Jarmosz Sycz samotrzec, Hawryło Kosada samopiat, Timosz Buba z ciesciem samopiat, Stephan Chwedunowicz samoczwart, Hryc Dyrda samowtor, Kornilo Leufunowicz samowtor, Prokopicha sama. Walerian Poray praezbiter Mielnicensis m. p. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Gregorius Lachowicz advocatus

de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Młynarze Moszczęskie.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali.

Andrzej Kudelicz samoczwart, Hryc Obelkowicz samotrzec, Demian Syryczyk samotrzec, Paweł Makowicz samoczwart, Iwan Osipowicz samopiąt, Marcinowa Stankowicz samotrzec, Roman Stankowicz samowtor, Matysowa wdowa samotrzec, Osip Kudelicz samopiąt, Iwan Łobczyk samowtor, Tymosz Chwedunowicz samotrzec, Iwan Łayczyk samoczwart, Pawłowa Usowicz samowtor, Demianowa Kudelicz sama, Chwedko Morhalik samowtor, Misko Morhalik samowtor, Ilko Homot samoczwart, Iwan Matysik samoczwart, Anton Matysik samoczwart, Jarosz Kuzmierz samopiąt, Philon Pawłowicz samopiąt, Chwedor Pawłowicz samoczwart, Anton Oxiuticz samopiąt, Semen Oxiuticz samoczwart, Hryc Oxiutycz Oxiutycz samoszost, Andrzej Oxiutycz samowtor, Moisa Oxiutycz samopiąt, Michalicha wdowa sama. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Stephanus Chwedunowicz de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni Regni. *Etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Żerezyce.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali:

Kuzma młynarz samoszost, Prokop Kuchta samotrzec, Jakim Krublik samotrzec, Chwedorowa Woronkowiezowa z Paszkiem samowtor, Hryc Koszycz samowtor, Petruk Kaliszewicz samotrzec, Maxim Kaliszewicz samotrzec, Sak Nędbalo samosiodm, Szymon Woronko sa-

mowtor, Kuzma Malesza samowtor, Timosz Herod samowtor, Krat Liwnewicz samowtor, Kądrat Koszolo samowtor, Charota Bendarczanka sama, Niczypor Węglarz samoszost, Iwan Trepaczuk samotrzec, Timosz Wolszka samopiąt, Iwan Żuk samotrzec, Jakim Koszma samopiąt, Iwan Popowicz samoczwart, Kucko piwowar samowtor, Wasko Łaszczyk samopiąt, Wasil Kotko z siostrą samowtor, Paweł Chirmasiuk samotrzec, Chomicha wdowa samotrzec, Radko Chrimanowicz samoczwart, Kuzmicha Kotkowicz sama, Kuzmicha wdowa samowtor, Omelian Borysik samopiąt, Maryna Krypianka z siostrą samowtor, Omelian woit samoszost, Iwanicha Boiarka samowtor, Jakim Diak samowtor, Michał Ihnatiuk samotrzec, Karp Boiarczuk samowtor, Krys Sołtys samowtor, Timosz Kowal samoszost, Hrycowa Koczankowa samowtor, Ihnat Kufel samotrzec, Łukian Stelmach samowtor, Iwan Lidicz samotrzec, Wawodicha wdowa samotrzec, Bartosz Lidicz samotrzec, Iliasz Lidicz z bratem Parfinem samotrzec, Hapa Kuzlanka sama, Hryc Olichwirowicz samotrzec, Iwan Naucik samotrzec. Waleryan Porai praezbiter Mielnicki m. p. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Omelian Boiarczuk advocatus et Jachim Krublicz decurio de eadem villa inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Zalesic.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali:

Chwedorowa Remisowa wdowa samowtor, Hryc Kiktiuk Jacko Jachimowicz samoczwart, Miniowa wdowa samoczwart, Oxiuta Piszko samotrzec, Wasko Koiket samoosm, Hryc Zubko samopiąt, Andrzej Chomikowicz samoczwart, Iwaszko Kuska samowtor Walko Szwiec samoosm, Makar Protasowicz samoczwart, Juchim Piawezenia samowtor, Andrzej

Kurek samowtor, Roman Makarewicz samoszost, Sonia wdowa samowtor, Iwan Kurek osob ma dwie u siebie, Chwedor Kurko sam ieden mieszka, Sidor Kupraszewicz samowtor mieszka, Kuzma Kuszniierz sam ieden mieszka, Panaska Radkuwna z sistro samowtor mieszkaia, Happa Protasowa wdowa sama iedna mieszka, Hapa Maleszanka sama iedna mieszka, Lewon Kuszniirik sam ieden mieszka, Jacoko Kurupta sam ieden mieszka. Woiciech Emerik Mleczko starosta Mielnicki, Łosieki ect. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Alexander Pawłowicz podstarosci prowentowy mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Wasco Kikot de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni Regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa Zalesie commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis capitanealis castrensis Mielnicensis flexis genibus ad imaginem Crucifixi comprobavit Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Klimezyce.

Aula Illustrissimae ac generosae viduae Helenae Wodynska castellanidae Podlachiae:

Ipsa Illustrissima ac generosa Helena Wodynska castellanida Podlachiae, filius eiusdem generosus Joannes Wodynski, consanguinea eiusdem generosi virgo Helena Constantia Łubinska. Familia eiusdem: Nobilis Georgius Jarniczki, famulus puer ad servitia Illustrissimae nobilis Franciscus Czarnecki, alter famulus nobilis Bartholomaeus Markowski, laboriosus Mathias Łogoszowy, famulus generosi Jarnicki Nicolaus Kawasz, Albertus laboriosus tkacz, coadiutor eiusdem textoris etiam nomine Albertus, laboriosus cocus, 2-dus Joannes laboriosus cocus, eorundem coadiutor laboriosus Martinus kuchcik, laboriosus Nicolaus pistior, 2-dus laboriosus

Thomas coadiutor, laboriosus Martinus gumieny, laboriosus Nicolaus pastor pecudum, 2-dus pastor Laurentius, laboriosus kowal, laboriosus Stephanus advena modernus appellatus cognomine Smolarz, laboriosus Simon. Sartoris familia sexus feminei: famula provecta aetate nobilis vidua Cristina Meżenska ad servitia Illustrissimae, nobilis virgo Anna Hornowska, 2-da famula virgo Regina Kociszewska virginis monialis ordinis sancti Benedicti virgo Catherina szwaczka, laboriosa vidua Anna praczka, 2-da virgo etiam nomine Anna praczka, laboriosa vidua Anna prządka, laboriosa virgo Maryna rykunia, laboriosa virgo ad servitia. Sequuntur subditi. Laboriosus Stanislaus przewoznik cum uxore Marina, in domo eadem manet laboriosus Sebastianus Jartimiak cum uxore Catherina, 2-dus laboriosus Joannes Kulchawy cum uxore Anna, soror eiusdem Catherina adulta, 3-tia laboriosa vidua Theodora woiowa, in domo eadem manet Bartholomaeus sadowniczy cum uxore Marina, filius eiusdem viduae laboriosus Albertus Puchalski cum uxore Lucia, 4-tus laboriosus Joannes Zybura owczarnik cum uxore Anna sine agricultura, in domo eadem manet vidua Anna victum manibus elaborando, 5-tus laboriosus Joannes Szaropata Iesnik cum uxore Marina, in domo eadem manet laboriosus Martinus Tyszek cum uxore Wowda, 6-tus laboriosus Georgius skrzypek cum uxore Zophia, parens ipsius uxoris Anna vidua Kowalowa, filia eiusdem Helena adulta, 7-mus laboriosus Gregorius Onaczuk cum uxore Anna, parens eiusdem senex vidua nomine Hedvigis, 8-va laboriosa vidua Marina Paszkowa, filia eius Marina victum elaborant; nonus laboriosus Simon skutnik Łaszczuk cum uxore Catherina, decimus laboriosus Mathias Wanucik cum uxore Marina sine agricultura.

Molitores. Laboriosa vidua senex Simonicha, filius eiusdem maior molitor, laboriosus Stanislaus, frater eiusdem An-

dreas Simonik, 2-dus frater Paulus Simonik, 3-tius Bartholomaeus Simonik—hi solum horeos elaborant, 2-dus molitor laboriosus Andreas Barthoszyk cum uxore nobili Zophia Buratynska de Sarnaki, frater eiusdem molitoris nomine Martinus, 2-dus nomine Laurentius, 3-tius nomine Joannes. Ad hanc connotationem huius villae Klimeczyce omnium et singulorum utriusque sexus existentium emetonum pro subsidio de aula Illustrissimae in absentia illius accepi mecum laboriosum Joannem Szaropata lesnik et sic concludendo ego Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Stephanus advocatus de villa Lipno et Joannes Szaropata lesnik de villa Klimeczyce inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri supra inserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Litewniki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Mathias Ambrozik et Iwan Paczenka subditi illustrissimi et reverendissimi in Christo patris Nicolai in Prażmow Prażmowski Episcopi Luceoriensis supremi regni Poloniae cancellarii obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infra scriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Litewniki commanentium, per religiosum Paulum Sosnowski ecclesiae rithus graeci Ostromeccensis presbiterum conscriptum et subscriptum manu eiusdem presbiteris tum generosi Mathiae Troianowski vicepraefectri, itidem subscriptum ad inducen-

dum et inseribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Regestr ze wsi Litewnik. Janiczko Teresa gospodarz, żona y dziewczka osob trzy, Mathias gospodarz, żona, syn z żoną y drugi syn osob pięć, woyt gospodarz, żona y syn osob trzy, Fersanik gospodarz, żona, syn y corka № 4, Timoszicha wdowa, zięć z żoną y syn № 4, Martin Szelwa gospodarz żona, parobek y dziewczka № 4, Żych Iwan, żona syn y corka № 4, Hrybko z żoną y corką № 3, Ihnat Niemacha; żona, matka y brat № 4, Radko Kowal, żona y parobek № 3, Sidor Kowal, żona y syn № 3, Philip, brat y siostra № 3, Fiedor kowal, żona y corka № 3, Iwan Puczenka, zięć z żoną, syn y dziewczka № 5, Stephan, żona, zięć z żoną № 4, Iwan z żoną № 2, Martin Szstało z żoną № 2, Marcin Kuroczka, siostr dwie № 3, Iwan Kuroczka z żoną № 2, Iwan Baczko z żoną № 2, Sak z żoną № 2, Hriskorianik komornik y żona № 2, Iwaszko komornik, żona y syn № 3, Petruczycha komornica y z corką № 2, Dmitrowa wdowa komornica sama iedna, Oxiuta komor. z żoną № 2, Wiercia Ichanka komornica sama iedna, Prokop Trocik komornik z siostrą № 2, Polaszicha komornica, Petraczycha komornica wdowa y syn № 2, Matiycha komornica, Romanicha komornica, Łukiiian komornik z żoną № 2, Iwaszenka komornica Dmitr komornik z żoną, Kuka Wasko komornik z żoną, Puczka komornik, Kondrat Semunik komornik y corka № 2, Smoliyko Roman komornik z żoną, Schymicha komornica, Dorosz komornik, żona, syn z żoną № 4, Pokotylicha komornica sama iedna. Paweł Sosnowski praezbiter cerkwi Ostromeckiey, Maciey Troianowski podstarosci Litewniczki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes suprascripti offerentes inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et

fidelem connotationem registri supra inserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Walim.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Hryc Wasiuk subditus illustrissimi et reverendissimi in Christo patris Nicolai in Prazmow Prazmowski, episcopi Luceoriensis, supremi regni Poloniae cancellarii obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Walim existentium, per sacrificum prezbiterum ecclesiae ritus graeci Kornicensis conscriptum et subscriptum, ad inducendum et ingrossandum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de serie verborum tali:

Reiestr ze wsi Walim. 1-mus Omelian y żona, Anton z żoną, Kuzma z żoną, Daniło z żoną, Waszuk z żoną y syn, Jarczyk z żoną, Simon Olesinik. Riman Borzik. Stephan Mankowski prezbiter Kornicki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens suprascriptus offerens super veram et fidelem connotationem registri supra ingrossati iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi in facie officij eiusdem exequutus est Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Polwark Litewnicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis etc. ut supra scribitur de tenore tali:

Factor tego dworu pan Maciey Troianowski, pani Anna żona iego, dziewczka Nastazya. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Villa Litewniki.

Ad officium capitaneale actaque castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valerianus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in eadem villa commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Jakub Szwedyk, żona Maryanna, syn Maciey, corek dwie Maryanna y Maryna. Pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Villa Horodniki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Horodniki commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Wies Horodniki. Maciey Cieczuk, drugi brat Woiciech, trzeci Walenty, czwarty Jan, matka Pasia, siostra ich Maryna, Antoni Kulesz, żona iego Pryska, Marcin Kulesz, żona Zofia, corka Maryna, Marcin Sapryczyk, żona Chwedia, Maryna Bolkuniauka komornica. Valentinus Krasnodęb-

ski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Villa Bonino.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Bonino commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum qui sequitur talis.

Piotr Jastrab, żona Uliana, Paweł zięć iego z żoną Anną, parobek Jędrzey y dziewczka, Jan Koweska z żoną Maryną, Grzegorz Smak z żoną Maryną, brat iego Mikołai, matka tychże Maryna, Gzregorz Podauliczek, żona Oxinia, brat Maciey z żoną Maryną, parobek Ulas, Maryna wdowa, Tomkowa Wawrynikowa, Marcin Huczko, żona Maryna, corka Nastasia, Maciey Szaleik z żoną, Maciey Kozieik z matką, parobek, Netychor Solonczuk, siostry Zofia, druga Katarzyna, Jakub Naydyk z żoną Maryną, Jan Szaleik z żoną, Stanisław z żoną Jadwigą. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparentes laboriosi Mathias Cieczuk de villa Horodniki et Gregorius Podduliczek de villa eadem suprascripta Bonino inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in supradictis villis commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis ad imaginem Crucifixis flexis genibus comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Mierzwicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Mierzvicensi magnifici pallatini podlachiae commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta capitanealia praesentia castrensis Mielnicensis, de tenore tali:

Urzednik tego dworu pan Paweł Nurzynski, gumienny Wasilewski, gospodyn Happa, parobki: Gmiter, Tymosz, Wasko, Piotr, winnik Jan, corka iego Katarzyna, Woiciechowa myśliwcowa. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Wies Mierzvice.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa eadem Mierzvice commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur talis.

Olexa Swiatucha samotrzec, Samoilo-wa wdowa sama, Jacko Lesnik samopiąt, Hryc woznik samoczwart, Osip Szoltys samotrzec, Troc Woitik samotrzec, Omelian Szoltys z bratem samodziesiąt, Miecianka samowtor, Troc Kunaszyk samopiąt, Firsicha wdowa samoczwart, Pawlicha wdowa z siostrą samopiąt, Jakubowa samowtor, Ostap Pawlik samopiąt, Dmitr Pawlik samopiąt, Olsiey Samocik samoczwart, Iwan Dudiak samopiąt, Timosz Suprunik

samoczwart, Hryc Woitik samopiat, Oxiuta Maximik samoczwart, Wasko Szkutnik samoszost, Roman młynarz samopiat, Jaskowa kucharzowa samowtor, Chwedko Sienczyk samowtor, Iwan Sienczyk samotrzec, Semin Sienczyk samotrzec, Moisa Piskun samoszost, Andrzej Szwiec samotrzec, Iwan Horbacz samowtor, Denis kowal samoczwart. Pr. Valerianus Porai praebiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Ostap Paulik et Iwan Sienczuk de eadem villa Mierzvice inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Kozieradzki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens perillustris et admodum reverendus Joannes Paulinus Uszynski archidiaconus Luceoriensis praepositus Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Kozieradiensi commanentium manu sui offerentis subscrip- tum generosi Mathiae Jarochowski administratoris bonorum Kozieradiensium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur talis:

Dwor Kozieradzki. Urzendenik y dozorca Kozieradzkich maiętnosci pan Maciej Jarochowski, żona pani Zophia Jezewska, corka Katarzyna, Joanna y Anna, czeladnik Prusinowski. Jan Paulin Uszynski archidiakon Łucki proboszcz Mielnicki mp. Maciej Jarochowski urzendenik y dozorca maiętnosci Kozieradzkich mp.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1661—1664 годы, № 10945, л. 450 об.—454—561.

I.

УКАЗАТЕЛЬ ЛИЧНЫХЪ ИМЕНЪ.

А.

- Агриппа Венцлавъ, писарь короля 337.
 Александровичъ, Юрій, князь 26.
 Александръ, вел. кн. лит. 10, 11, 17.
 Александръ, митрополитъ 1, 2.
 Алексѣй, свящ. Никольской церкви въ с. Порудоминъ, 30.
 Алядовскій, Георгій, пресвитеръ Сѣмятичской ц. 390.
 Андреевичъ, Давидъ, діаконь, базил. 249.
 Антроповичъ, Федоръ, свящ. Остринской Спаской ц. 52.
 Артюховичъ, Богданъ, возный Новогр. п. 206.
 Арсеній (Арсеной) владыка Туровскій и Пинскій 13, 14, 15.

Б.

- Баковецкій—Мокошій Юсифъ, епископъ униатскій Владимирскій 281—283, 299, 342, 346, 349.
 Балабанъ, Діонисій, мрт. Кіев., Галицк. и всей Руси, экзархъ Константинопольскій, администраторъ епископіи Луцкой и Острожской, архимандритъ Печерскій 399, 400.
 Баньковскій Александръ шляхт. Мольн. п. 349.
 — Янъ Игнатій, подкоморій Галицкій, секретарь е. к. м. 396.
 Баптиста Іоаннъ изъ Рубеа, настоятель Яновскій и Брестскій, секретарь е. к. м., плебанъ Мельницкій, 371, 372.
 Барановичъ Николай, священникъ Мотыльскій 359.
 Баумъ Даниль мѣщ. Дрогич. Ж. е. Варвара урожд. Меленская 322
 Бейдо Феликсъ, писарь земск. Мельницк. с. 338, 378.
 Бенновскій Еронимъ, подстароста Вѣльскій 303.

- Бенецкій, Андрей, архимандритъ Кобринскій, Виленскій, Новогородскій и Брестскій оффиціалъ 36.
 Беннлевскій Янъ, подстароста Брестскій 5.
 Бержанскій Юсифъ, монахъ, визитаторъ провинціальн. 405.
 Бернацкій Валентинъ, двор. Мельн. 197.
 — Казиміръ братъ его Казиміръ двор. 407.
 — Казиміръ поплъ Наройской церкви, сынъ е. Іеронимъ Поникъ 383, 384.
 — Теодоръ, парохъ Поблинской церкви 60.
 — Христофоръ, дворянинъ, сынъ его Мартинъ 284.
 Биленскій Яковъ, двор. 478.
 Блохъ, Доминикъ, лавн. Дрогич. маг. 67, 69.
 Блядовскій, Каспоръ, бурмистръ Вѣльскій 346, 348.
 Бобривичъ Юсифъ, прав. влад. Метцлавскій 250.
 Бобринъ Стечко, лавникъ Дрогич. 43, 44.
 Боговитиновичъ, Богущъ маршалокъ и писарь кор. 7.
 Боговольскій Лувіанъ, протопопъ униат. Вѣльскій 342, 346, 347, 349.
 Бонимъ Павелъ, секретарь е. к. м. 516, 517.
 Бонвитынъ, Леська, чашиникъ (pinceps) 11.
 Бонвистынъ-Косарецкій, Михаилъ, маршалокъ, 11.
 Бона, вел. княгиня Литовская и королева Польская 36.
 Боратинскій, Бартоломей, лавникъ Дрогичинскій 67, 68.
 Боржнмѣвскій, Юсифъ Адамъ, преде. зем. Лидск. с. 53.
 Борисовичъ, Стефанъ писарь, доходовъ г. Лосицы 412, 414.
 Борисъ и Глѣбъ, князья 373.
 Бориховскій Іаковъ, е. ж. Марія 27.
 — Іоаннъ коморникъ Дрогич. зем. с. 339.
 Брестскій Адамъ, стольникъ и подстароста Пинскій 363.
 Бржезицкій Альбертъ, войтъ Дрогич. маг. 57.

Бржостовскій, Константинъ Казимиръ, секретарь в. к. л., каноникъ Виленскій, пробощь Троцкій 249.
Бруханскій Валеріанъ, судья град. Слоним. с. 236.
Брухановскій Стефанъ, подсудокъ зем. Слонимскій 16, 25.
Бубаловичъ Авксентій, парохъ Нобельскій 51.
Буграбій Иванъ, намѣстникъ Слуцкій 58.
Будзиловичъ Василій, пробощь, коадьюторъ Половецкой церкви 28.
 — Николай, кс. пресв. Щебринской ц. 24.
Букрабъ Адамъ, зем. 364.
Булай Сильвестръ, свящ. намѣстникъ Виленскихъ монастырей 285, 288.
Булганъ Доминикъ, двор, 16, 25.
 — Константинъ зем, 25.
 — Николай Доминикъ, подсудокъ 390.
Бурба Андрей, двор. 220, 221.
Бурдаковичъ Лаврентій, лавн. Дрогич. маг. 48.
Бусловскій Павелъ, мѣрникъ к. с. м. 254.
Бутвиловскій Янъ, митроп. слуга 23.
Бутковский Александръ, подстароста и судья град. Пинскій 14, 68, 337.
Буховецкій Мартинъ Александръ, подсудокъ зем. Брест. 62.
Бушиковскій Геннадій, протопопъ Кобринскій 28.
Буяльскій Викентій, зем. Дрогич. и., его сыновья Станиславъ и Янушъ 324, 325.
Быстрицкій Оома, двор. 356.
Бѣлевичъ Самуилъ зем. Вильк. п., ж. с. Анна ур. Ставецкая 285.
Бѣлинскій Андрей Казимиръ, настоятель Межирѣцк. кост. 482, 485, 495.
Бялобрежскій Григорій, секретарь с. к. м. 379, 382.
Бялосоръ Казимиръ, маршалокъ Улитскій 378.

В.

Валеріанъ, писарь с. к. м. 42.
Валицкій Антоній, писарь зем. Минск. п. 58.
Ванчъ Мартинъ, коморникъ зем. Дрогич. с. 44, 45.
Ваньновичъ Матеушъ, судья зем. Минск. с. 48, 208.
Варлаамъ (Варламей), Епископъ Туровскій и Пинскій 14, 15.
Варшицкій, изъ Варшлицъ Адамъ, подкоморій Мельницкій 481.
Василій, священникъ Нобельской Никольской ц. 51.
Вассіанъ, архимандритъ Кобринскаго Спасскаго монастыря 36, 37.
Васовскій Киприанъ, двор. 361.
Васьковичъ Тополь, писарь 22.
Вачевскій Янъ, секретарь с. к. м. войтъ Пенцатскій 191.
Вашинскій Іоаннъ, священникъ Междурѣцкій 500, 501, 502, 503.
Вашъ Мартинъ, коморникъ Дрогич. зем. с. 38.
Вендроховскій Янъ, ксендзъ, плебанъ Дрисвятскій 20.
Венцлавъ, ксендзъ, плебанъ Брацлавскій 17—19.
Вержба (Вержбицкій) Дмитрій, пресвитеръ Гнойненской ц., сынъ его свящ. Іоаннъ, дочь—Анастасія замуж. за солтысомъ Андреемъ Кузачей 251, 357, 360, 370, 383, 397, 398, 406, 524.

Вержбицкій Иванъ, пресвитеръ Савичской церкви 284.
Вержба (Вержбицкій) Іоаннъ, свящ. Сѣмитичской ц., с. ж. Полопія Телятицкая 401, 406, 519, 520.
 — Никифоръ, священникъ Воскресенской церкви, въ г. Мельникъ 358, 362, 363.
 — Пимень, монахъ Дрогич. мон. 384.
 — Стефанъ, проконсулъ Мельницкій 371, 372.
 — Трохимъ, свящ. Гнойненской ц., ж. с. Осодора Подлицкая 193.
 — Яцко, священникъ Серочинской церкви Обрѣтенія Св. Креста 320.
 — Осодоръ, регентъ Мельницкой град. 526.
Вержбинскій Мартинъ, пробощь Кобринскій 254, 255.
Вержбицкій Паволь, пресвитеръ Междурѣцкій 496, 497, 498.
Вержбовскій Стефанъ, пресвитеръ Докудовскій 377.
Верига Ермола (Іеронимъ) свящ. Пережирскій 227.
 — Петръ Васильевичъ, зем. 227.
Вершвицкій Симонъ, возный коронный 288, 290.
Веселовскій Крыштофъ Петровичъ, маршалокъ надворный к. с. м., тивунъ виленскій, экономъ гродненскій 218, 219.
Вильъ Яковъ, лавн. Дрог. маг. 38.
Вильнанецъ, регентъ земск. Лидскій 53.
Виляръ Филиппъ, пробощь Троцкій, референдарій и писарь в. к. л. 249.
Виницкій Антоній, епископъ Перемышльскій и Самборскій 400.
Вировскій Павелъ, владѣлецъ им. Вирова; его дочери: 1) Авдотья замуж. за Гришкою Данил. Козлинскимъ и 2) Марья замуж. за Яковомъ Бориховскимъ.
 — Серафимъ 47.
Вирозамбскій Станиславъ, коморн. Мельницкій 32, 33.
Витковскій, Іоаннъ, плебанъ Мельницкій 191.
Витовтъ, князь 14, 15, 17.
Вишневецкій, кн. Николай Семеновичъ, староста Луцкій с. ж. Анна ур. Нарушевичъ 7, 9.
Владиславъ IV, в. к. лит. и кор. польскій 245, 250, 296, 335, 336, 341, 342, 349, 351, 353, 354, 359, 373.
Влодекъ, Іоаннъ, подстароста Междурѣцкій 485, 491, 493, 494; 496, 499, 507.
Водзинскій Маркъ Староста Дрогичинскій 342.
Водзинская Елена, канцелянка Подляшская, сынъ, ея Іоаннъ 443, 532.
Воеводскій Бартоломей возный Мельницкій 32.
Война, Андрей крапчій в. к. л. 202.
 — Бартоломей, подстар. Дрогич. 69.
 — Казимиръ, писарь Пинск. зем. с. 310, 311.
 — Лаврынъ, подскарбій дворный, писарь в. к. л., староста Пинскій 10.
Войниловичъ Адамъ, судья зем. Повгр. в. 245.
Войтковскій, Альбертъ шляхтичъ Мельн. п. 371.
Войшнаръ, Григорій судья Минск. зем. ж. с. Марина, дѣти ихъ Криштофъ и Юрій 220.
Возгирдъ-Поклонскій Петръ, скарбникъ и писарь Пинскій 344.
Волинскій, Лука, двор. 289, 354.
Волькъ, Матвій, коморникъ Повогр. 22.

- Воловичъ**, Ярошъ генер. староста Жмудской земли, тиунъ Гондынскій староста Шавельскій, Унитскій. Кобринскій, 253, 254.
- Володковичъ**, Григорій писарь, 365, 390.
— Мартинъ Казимиръ, Городничій и подстароста Минскій 220, 227.
— Марціанъ, судья и депутатъ витеб. воев. 331
— Тадеушъ судья зем. Мин. 48.
— Янъ, судья, 390.
- Воловичъ**, Григорій маршалокъ староста Слонимскій 60.
— Евстафій (Остафій) воевода Виленскій канцлеръ в. к. л. староста Берестейскій и Кобринскій подскарбій земск. 28, 29, 64.
— Евстафій, бискупъ Виленскій 227.
— Криштофъ Казимиръ, писарь земск. Слонимскій 16, 25.
— Марціанъ, писарь трибунала 334.
- Волозь**, свящ. Прохенской ц. 194, 317.
- Волчковичъ**, Александръ, священникъ, 336, 337.
— Николай, священникъ Выгоновской ц. Пинск. п. сыновья его Петръ и Лукашъ 336, 337.
— Митрофанъ Абрамовичъ изъ евреевъ 335, 336, 337.
- Вольскій**, Николай, каштелянъ Сандомірскій, староста Сапоцкій, Лянскоронскій, Вишневскій и Ломенскій, вахмистръ королевскій 36.
— Фелиціанъ, войсковичъ Новоградскій 244.
- Вороновичъ** Петръ, двор. 292.
- Воротынскіе**, бояре 63.
- Выгоновскій** Симонъ подписокъ Дрогич. 33.
- Вычолковскій**—Загробникъ Якубъ двор. Мельн. п., ж. с. Марианна 417.
- Выроземскій** Адамъ двор. 477.
- Вышинскій** Андрей двор. 372.
- Вѣщицкій** Кароль, подстолій и подстароста грод. Брест. 24.

Г.

- Габала** Глѣбъ 30.
- Габала** Матвѣй 30.
- Гавриликъ** Романъ, возный Дрогичинскаго пов. 353.
- Гаевскій**, Гедеонъ, настоятель Минск.-Духов. базил. мон. 23, 389.
- Галецкій** Варфоломей, viceadvocatus Дрогич. 35.
— Варфоломей войтъ Дрогич. маг. 35, 47.
— Станиславъ коморникъ Дрогич. с. 32, 31, 35, 38, 39.
- Галинскій**, Петръ, стольникъ и депутатъ Оршанскаго повѣта 334.
- Гаянскій** Матвѣй судья 38.
- Гаянковскій** Матвѣй судья зем. Дрогичинскій 30, 32, 33, 31, 39, 40, 41, 45, 46.
- Гарабурда** Михаилъ, зем 16, 25.
- Гарасимовичъ**, Іоаннъ деканъ Дрогичинскій, пресвитеръ Брянскій 282, 283, 294, 295, 303, 481.
- Ганкевичъ**, Стефанъ, секретарь е. к. м. 400.
- Гаховичъ** Іоаннъ пресвитеръ Жидковъ ц. 189.
- Гацинскій**—Духновичъ Бенедиктъ, зем. Новогр. судья 22.

- Гацюка**, Василій, райца Брестск. 197.
- Гаштолтъ** (Каштолтъ) Ольбрехтъ, маршалокъ в. к. л. 12, 21.
- Гедройтъ** Арпульфъ, войскій Пляскій 310, 344.
— (Гедройтъ) Иванъ, священникъ Гудоовской ц. 218, 219, 220, 243.
- Генкель**, Мартинъ Михаилъ, двор. 478.
- Гецевичъ** Бонифацій, монахъ Дрогич. мон. 404, 405.
- Гинвидъ** Якубъ 344.
- Гинча**, Николай двор. 477.
- Гіацинтъ** свящ. Боковенской ц. 309.
- Гладкій**, Стефанъ, писарь триб. в. к. л. 10.
- Глевчиць** Савка, бурмистръ старой рады г. Вѣльска 282.
- Глечевичъ** Иванъ, мѣщ. г. Дрогичина 38.
- Глинскій**, князь Іосифъ, 200.
- Глинскій**, князь Михаилъ маршалокъ 12.
- Глѣбовичъ** Юрій, воевода Смоленскій 19.
- Гмурекъ**, Христофоръ, проконсулъ Докудовскій 377.
- Гоголь**—Ильковичъ Иванъ, двор. 32, 34.
- Годескій**, Филонъ, подсудокъ Пинск. зем. с. 310.
- Горниховскій** Симонъ, лавникъ Дрогичинскій 316.
- Голодовскій**, Александръ, свящ. Сѣмятичской ц. Дрогич. п. 335, 351, 353, 354.
- Гомолицкій** Лукашъ, свящ. Мопуховскій и Голынскій 386, 387, 388.
- Гоновичъ**, Тимофей, священникъ Лошницкій 26.
- Гореглядъ**, Оома, двор. 248, 249.
- Горбатый**, Іосифъ, свящ. Дрогичинскій 379.
- Городенскій** Казимиръ, зем. Вильком. пов., ж. е. ур. Ставекская по 1-у мужу Бѣлевичъ 285, 286.
- Городенскій**, Симонъ, писарь зем. Волковс. 198.
- Горниховскій**, Симонъ возн. Дрогич. 322.
- Готовицкій** Іоаннъ, свящ. Михайловской ц. въ с. Городкѣ, Дрогич. п. 324, 325.
- Гребницкій** Флоріанъ, архіен. Полоцкій митроп. ун. цер. 238, 242.
- Гримацкій**, Максимилианъ, пресвитеръ Городицкой ц., деканъ Мельницкій 375.
- Гржимайловичъ**—Немира, староста Мельницкій 12.
- Григорій** (аНас Феодоръ) (протопопъ) свящ. Лозовской ц. ж. с. Татьяна 30, 32, 33, 38, 39.
- Григорьевичъ** Богданъ, державца Горвольскій 24.
- Гримановичъ**, Кирило, шляхт. Мельн. п. 349.
- Гринковскій**, Лаврентій, свящ. 248.
- Гричина**—Кирдей. Янъ судья зем. Пинскій 314, 323, 339.
- Гродзицкій**, Андрей, двор. 295.
- Громыка** Григорій Псаевичъ, ключникъ Виленскій 23, 24.
— Елисей монахъ Дрогич. м. 405.
- Гротъ** Лаврентій, войтъ Дрогичинскій 367.
— Ламбертъ войтъ Дрогич. маг. 316, 361, 366.
— Мечиславъ, войтъ Дрогичинскій 393.
- Грумаковичъ** Тетфилагъ монахъ Дрогич. мон. 405.
- Грушевскій**, Ігнатій, регентъ земскій Брест. в. 253, 254.
- Гулевичъ**, писарь земскій Луцкій 290.
- Гумецкій**, Іосифъ, бурмистръ Междуречскій 305.
- Гунинъ**, Филиппъ, секретарь е. к. м. 352.
- Гуттъ**—Загорскій Юрій, зем. Новгр. п., ж. с. Екатерина Высовская 386.

Д.

- Давидъ, протопопъ Пречистенскій въ г. Мельникѣ с. сын-
новья: Парфень, Мишко, с. племянники: Иванъ и
Лукашъ Марковичи 61.
- Данейко Фелиціанъ, писарь и судья Новогр. зем. с.
206, 245.
- Даниловичъ, изъ Тенчина, Софія, жена подскарбія вел. кн.
лит. старост. Дрогобицкая, Ратынская и Блонская
377, 384, 385.
- Дмисевичъ Григорій, протопопъ 45.
- Дмитрій, священникъ Анской Михайловской церкви 40, 44.
— священникъ Жлицкой ц. 190.
- Дмишевичъ Волоштъ (Voloss) священникъ въ Лазовѣ 41, 45.
- Довгялло Бенедиктъ, войтъ Начской волости 277, 278, 279.
- Довгялло-Завиша Янъ поминать 249.
- Довойна Станиславъ Андреевичъ, староста Друцкій и
Пинскій 52, 62.
- Докудовскій, Захарія, свящ. Журобницкой ц. Мельн. п.,
ж. е. Люба, урожд. Токаревская, ихъ сынъ Алек-
сандръ 345, 346.
- Долматовичъ Богданъ, намѣстникъ Рудницкій, Терешин-
скій и Новодворскій 30.
- Дольскій, князь Михаилъ, каштелянъ Берестейскій 198.
— Прокопъ, судья зем. Волков. с. 198.
— Янъ Кароль подчасій в. к. л., староста Пинскій
53, 56.
- Домановичъ Семень, судья зем. Пинскій 15.
- Древновичъ, Калликътъ Viceadvocatus Дрогич. маг. 67, 69.
- Дробать, писарь Владимир, гр. с. 297.
- Дробышевичъ Богданко съ Полоцка 41.
- Друцкій-Любецкій, князь, Иванъ хоружій 10.
- Дубинскій Лаврентій бурмистръ Дрогич. маг. 319.
- Дубовичъ Алексѣй базил. Тронц. Вѣльск. мон. 296.
- Дунинъ-Раецкій, Францискъ, зем. Новогр. с. дья 22.
- Духновскій, Янъ, мѣрчій кор. 54.
- Душевскій, Александръ, двор. 220, 221.
— Мартіанъ, двор. 220, 221.
- Дыбовскій, писарь. Якубъ 28.
- Дыновицкій Лавринъ Иванъ зем. Пинск. п. 314.
— Янъ, шляхтичъ Пинск. пов. 314.

Е.

- Евгеній IV, папа 2.
- Езерскій, Левальтъ Павелъ, ревизоръ Кобринскаго старо-
сты 253, 254, 255.
- Екатерина II Алексѣевна, Императрица Всероссийская 55,
57, 337 402.
- Ерофей, свящ. Спасской ц. въ г. Брестѣ 28.
- Ефремовичъ Исая, прав. монахъ въ г. Вѣльскѣ, 346, 348.

Ж.

- Жанъ, Монардъ лавникъ Дрогич. м. 67.
- Жардецкій, Вацлавъ, подстароста Волковскій 198.
- Желязовскій Лаврентій гражд. Дрогичинскій 316, 361.
- Жеромскій, Петръ, двор. 225.

- Жинемскій, Криштофъ, подсудокъ Минскаго воев. 220.
- Жила Іоаннъ, монахъ Дрогич. мон. 384.
- Жолновскій Андрей, лавникъ Дрогичинскій, ж. е. Екате-
рина ур. Гащанская 236, 239.
- Жолухъ, Григорій 24, 25.
- Жоховскій, Киприанъ, митр. Кіевскій, Галицкій и вся Рос-
сія, архіепископъ Полоцкій 23, 24.
- Жохъ, Андрей. двор. 265.
- Жуковскій, Федоръ зем. ж. с. Регина ур. Райкевичъ 209, 212.

З.

- Забережинскій, Янъ Яновичъ, староста Берестейскій, во-
вода Подлянскій 22.
- Забіана, Якубъ, жидъ въ Брестѣ 196.
- Заборовскій, Яковъ, лавникъ Дрогичинск. маг. 317, 319, 322.
- Завадскій, Петръ Теодоровичъ, пресвитеръ Коделской св.
Михайловской церкви 5.
- Загоровскій, Андрей комиссаръ с. к. м. 299.
- Загорскій—Гутъ, Юрій, зем. Пинск. пов. 313, 314.
- Загоровскій, Янъ, парохъ Лельчицкій 377.
- Загуменникъ, Лаврентій, двор. 391.
- Заць, Иванъ Романовичъ, мѣщ. Виленскій 231.
- Занъ, Леонардъ, лавн. Дрог. маг. 67.
- Зальскій, Іоаннъ, пробошъ Лосицкій, настоятель Годецкій,
420, 421, 430, 433, 437, 439, 440, 441.
- Зальскій, Мартинъ, двор., с. ж. Ева ур. Коснияска 56, 57.
— Павелъ двор. 28.
- Занькевичъ, Иванъ, судья земск. Пинск. 15.
- Заранокъ, изъ Горбова Андрей, писарь зем. Брест. с. 62
- Захаревичъ, Григорій, купецъ виленскій 229.
- Збаранскій, князь, Янушъ Корбутровичъ, воєвода Брагслав-
скій, староста Пинскій 336.
- Зборовскій, Гаврилъ, староста Городельскій 298.
— изъ Рытвянъ, Станиславъ Гаврилъ, староста Го-
родельскій 289, 291.
- Здитовецкій, Людвикъ, двор. Пинн п. 313, 314.
- Зебридовскій, Францискъ каштелянъ Любельскій староста,
Новомѣскій, Коршинскій, Шерешевскій, ж. с. Анна
ур. Зеновичъ изъ Братошина 237, 238, 241, 242.
- Зеленецскій, Войтехъ, бояринъ Волковскій 2.
- Зельборскій, Арсеній, епископъ Львовскій 400.
- Зембоцкій, Миколай Станиславовичъ, бояринъ Кобринскій
36, 37.
- Зенковичъ Александръ, подчасій Слонимскій 16, 25.
- Зеновичъ, Георгій, Янъ, судья зем. Виленскій 288.
— Юрій, намѣстникъ Брагславскій 18.
- Зихорскій, Бартоломей, войтъ Дрогич. маг. 66, 67.
- Зубрицкій Марко, пушкаръ Берестейскій 6.
- Зябка Иванъ Гаврилловичъ зем. Пинск. пов. 323, 324

И.

- Иваницкій Иванъ, навъ «змуроваль» церк. Сергія и Вакха
въ г. Брестѣ.
- Ивановичъ Григорій, бурмистръ Брестскій 5.
— Иванъ, свящ. Остринскій, Спасской ц. 52.

- Ивановскій**, изъ Рогала, Іосифъ Микханъ, староста судов. Минск. 237, 241.
 — Станиславъ, подстароста Мельницк. 61.
 — парохъ Голубьской ц. пресв. Богородицы 40, 41.
 — свияц. Цогосской ц. 14, 15
 — свияц. Спасскій въ Дрогичинѣ; е. ж. Марія 44.
 — свияц. Троицкой ц. г. Быхова 282.
- Ивашковичъ** Янъ, возный Мельн. ц. 305.
- Игнатій**, свияц. Коссовской ц. 30
 — свияц. Ильинской ц. въ г. Дрогичинѣ 48.
- Игнатовичъ** Діонисій, священникъ Дружиловицкой Никольской церкви 53.
- Издебскій** Станиславъ, зем. Дрогичинскій. 64, 65.
- Илиничъ** Юрій Ивановичъ маршалокъ 22.
- Илларионъ**, свияц. Ильинскій въ Дрогичинѣ 48.
- Ильковичи** Андрей и Троицъ родн. братья мѣщ. Дрогичинскіе 318.
- Ипатій**, митрополитъ 3.
- Искульдъ**, Петръ Станиславовичъ, позный Волков нов. 198.

I.

- Іакинфъ** (Ніасіntus) пресвигтеръ Боковенской ц. 281.
- Іеронимъ** свияц. Пречистенской церкви въ г. Мельницк 197.
- Іоаннъ** Казимиръ кор. польской 370.
 — пресвигтеръ Лобковской ц. 412.
- Іосифъ**, митрополитъ 23.

К.

- Ковечинскій**, Енохъ, подкоморій Минскій 220.
- Кадилловскій**, Альбертъ секр. к. с. м. 359.
- Катановскій**, Адамъ, стольникъ коронный, староста Борисовскій и Каменскій 256, 281.
- Калабунъ**, Александръ, подстароста Мельницкій 192.
- Калецкій** Петръ, подстароста Подляскій 428.
- Каменскій**, Альбертъ, сборщикъ податей Мельницкой земли 239, 240.
 — Бенедиктъ писарь земек. Лидскій. 51, 53.
 — Іоаннъ двор., коморникъ Дрогич. зем. с. 44, 45.
- Кампъ**, Іоаннъ, войтъ Дрогичинскій 43, 44, 47.
- Капатовскій** Георгій, двор. 191.
- Карпъ**, свияц. Дрогичинскій, е. ж. Анна, ихъ сынъ Іванъ 67, 68.
- Карпъ**, Николай, подкоморій Волковыск. п. 200.
- Карскій**, Казимиръ двор. товарищъ хоругви е. к. м. Гусарской. 315.
- Качановскій** Павелъ, стольникъ Витебскій писарь Пинск. п. 335.
- Качинскій** Матвѣй, лавникъ Дрогич. маг. 361.
 — Стефанъ свияц. Св. Николаевской Дрогичинской ц. ж. с. Аполлонія Скянновна 354.
- Кашовскій**, Генрихъ, канцеляръ венденскій, ж. е. Ентрація ур. Соломерецкая 311.
- Келювичъ** Андрей, кс., настоят. Семиятчек. кост., доганъ Дрогичинскій 518, 519, 521.
- Керсновскій** Янъ, подсудокъ Новогр. з. с. 386, 388.
- Керстоортъ** Владиславъ, допутатъ княж. Жмудскаго 331.

- Киприанъ**, діаконъ Преображенской Дрогичинской ц. 316.
 — свияц. Св. Михайловской ц. въ г. Коднѣ 5, 6.
 — свияц. Дрогичинскій 379.
- Кирдей-Гричина**. См. Гричина-Кирдей.
- Кишка**, 362.
 — Анна, ур. ки. Радзивиль 265.
 — изъ Цѣхаповца Николай, воєв. Мстиславскій, староста Вилькомірескій, подчашій в. к. лит.; староста Дрогичинскій 64, 65, 244, 245, 320.
 — Янушъ, воєвода Полоцкій, инстингаторъ в. к. л. 334.
- Кицанка** Софья, настоятельница Дрогичинскаго бернардинскаго монастыря 325, 351, 353, 354, 355.
- Клопотовскій** Петръ, писарь зем. Мельниц. 192.
 — Оома двор. 390.
- Коцкій** Войтехъ зем. 2.
- Клюковскій**, Янъ, подстароста Красницкій 218, 219.
- Кобринскій**, князь Іванъ Семеновичъ его ж. Софія по смерти перв. мужа ки. Івана вышла замужъ за Паца и къ вѣрѣ римской приступила, 36, 37.
 — князь Симеонъ, его ж., его сынъ Романъ 4.
- Ковнацкій** Мартинъ Казимѣръ плебанъ Загорскій ревизоръ 228.
- Козаровскій**, Янъ, писарь Междурѣчскій 305.
- Козинскій** Варлаамъ, архимандритъ Мстиславскій 389, 390.
- Козлинскій**, Гришко Даниловичъ, его жена Авдотья Павловна Вировская 27.
- Козурчичъ** Осипъ, священникъ Волосовичской ц. 271, 273.
- Козьмичъ**, Спуданъ, священникъ Воскресенской ц. г. Бѣльска 283, 284.
- Колачковскій** Іоаннъ, Бартковскій факторъ 316.
- Колбъ**, Моисей, коморникъ Пинскій 323, 324.
- Коленда** Янъ, писарь 296.
- Колядна**, Якубъ, возный Минск. нов. 194.
- Конаржевскій**, Якубъ двор. 410.
- Кондратовичъ**, Казимиръ Владиславъ, мочникъ Мозырскій, экономя им. ки. Радивилла 223, 224.
- Коновичъ**—Горбацкій Іосифъ, епископъ Витебскій, Мстиславскій, Оршанскій, Могилевскій, игумень Монастыря св. Михайловскаго Кіевскаго, на Золотыхъ Воротяхъ 372.
 — Ларионъ мѣщ. Виленскій, ж. с. Маріана Дмитровна 228.
- Копинскій**, Северинъ, свияц. Русковской церкви 441, 443.
- Корвинъ**—Павловскій, Тадеушъ, двор. 51.
- Коржевъ**, Елистымъ бояринъ князя Кобринскаго 4.
- Коржецкій** Янъ, писарь 54.
- Коркошчыцъ**, Михайло, земеникъ Овруцкій 26.
- Коротковичъ**, Савинъ, пресвигтеръ Жолкинской Спасской церкви 56.
- Корсакъ** Ігнатій, писарь кор. 27.
 — Рафалъ, архіепископъ, митрополитъ Кіевскій, Галицкій и всея Руси 51.
 — Янъ, староста Девеншскій подсудокъ Новогр. 388.
- Корыбскій**, Антоній, комиссаръ Брес. парафіи 27.
- Косецкій**, Стефанъ староста Морозовицкій 36.
- Косинскій** Адамъ, маршалокъ 27.
 — Іоаннъ, писарь Дрогич. маг. 63.

- Коско, Николай коморн. Дрогич. зем. с. 40.
 Коссаковский Иеронимъ Станиславовичъ, двор. Новогр и ж.,
 е. Софія ур. Унѣховская 206, 214, 216, 217.
 Коссовскій, Флоріанъ, подстароста Дрогичинскій 379, 382,
 515.
 Коссовъ Сильвестръ, епископъ 373.
 Костенскій Григорій, свящ. Состенской ц. 499, 500.
 Костялковскій, Янъ, писарь земек. Браслав. 201, 203.
 Котовичъ А. схоластикъ Виленскій 228.
 — Евстафій бискупъ Смоленскій, пробощъ Троцкій 249.
 Кохлевскій, судья Брест. зем. с. 362.
 Коховскій, Павелъ, возный Возницкій 422.
 Красинскій Іоаннъ, староста Варшавскій 375.
 Краснодембскій Валентинъ Станиславъ, настоятель Тадно-
 вичскаго костела 414, 418, 525—528, 534, 535.
 — Іоаннъ, земек. судья Дрогич. 27.
 — Матвѣй, ксендзъ парохъ Дядковичск. кост. 511, 513,
 514, 515, 517.
 — Павелъ, плебанъ Мельницкій, деканъ Каменецкій
 395, 396.
 Красовскій Григорій свящ. Порпялишской ц. 237, 238, 241
 — Яковъ, каштелянъ Подляшск. 420.
 Крашевскій Якубъ, урядникъ Остринскій 59,
 Кривецъ Веняшъ, подвоевода Новогродскій 209.
 Кривопустъ, Іоаннъ, мѣщ. Лазовскій 39.
 Крилицкіе зем. Плецкіе 211, 213, 217.
 Кришиловскій Михалъ судья Новогр. зем. с. 206.
 Кросновскій, Николай, настоятель Вельскій, секретарь к. е.
 м. 292.
 Крумеликъ, Мартинъ возный Мельн. ц. 369.
 Крупецкій Христофоръ Мельхiorовичъ, зем. Брест. п. 360.
 Кублицкій, Янъ, писарь каптур. гроден. Полоцк. 24.
 Кудзиновичъ, Ігнатій, регентъ зем. Минск. в. 42.
 Кузана Андрей солтысъ с. к. м., с. ж. Анастасія ур. Верж-
 бянка, сынъ ихъ Сегенъ, внукъ Валюкъ 383.
 Кузьмичъ Лаврентій возный Мельн. пов. 377.
 Кулеша Симонъ, ксендзъ Воковицкаго кост. 517, 518.
 — Янъ, каноникъ Брестскій, плебанъ Городецкій
 253, 254.
 Куречь, Феликсъ, возный Дрогич. зем. с. 30.
 Куржелевскій Станиславъ, двор. 194.
 Куриловичъ Оома, двор. 517.
 Кучевскій Стефанъ двор. 393.
 Кучинскій, (Кучковскій) Стефанъ священникъ Николаев.
 Дрогич. ц., ж. е. Аполлонія Іоанновна Скляновна
 240, 308, 309, 319, 321, 322, 341, 367.

Л.

- Лазовскій, Юрій, подстароста Дорогичкій 64.
 Ламборскій Петръ, писарь Брестск. 5.
 Лампицкій Адамъ, зем. 43.
 — Станиславъ коморникъ зем. Дрогич. с. 37, 40.
 Левикъ, Варлаамъ, пресвитеръ Дрогич. мон. 399, 405.
 Левицкій Матвѣй, намѣстникъ Забѣльскій 47.
 Левонновичъ, Мартинъ, пошъ изъ г. Вонны 47.
 Ленкевичъ, Александръ, депутатъ Мозыреккій 334.

- Ленская Елизавета ур. Заранекъ 7.
 Ленчицкій Павелъ, радца Докудовскій 377.
 Леонъ Янъ хоружій Унитскій 288.
 Лецинскій изъ Лѣшна Андрей, воевода Брестскій, Куяв-
 скій 198.
 — Владиславъ, воевода Рольскій 951.
 Липскій Якубъ, базилян. Цуст. м. 16, 25.
 Лихуна Иеронимъ, мѣщ. Лазовскій 39.
 Лоза Лаврентій, возный Дрогич. зем. с. 35.
 Ломжинскій Матвѣй 26.
 Ломановичъ Григорій Пресвитеръ Виленской Воскресен-
 ской цер. 29, 30.
 Лопата Симонъ, регентъ гродскій Смоленскій 7.
 Лопускій, Каспаръ, двор. 65, 66.
 — Лаврентій, двор. 65.
 — Симонъ, двор. 65, 66.
 Лукецкій, Станиславъ Кароль, ротмистръ и двор. с. к. м.
 староста Шмельтинскій его тетка, Анна ур. Кари-
 ковская каштелянка Вышнеградская 395, 396, 517
 Луна, свящ. Пречистенскій, его сыновья Каршъ и Мар-
 тинъ 35.
 Луневскій Станиславъ, двор. 39, 65.
 Лучичъ Мартіанъ, свящ. Пречистенской ц. въ Дрогичинѣ
 64, 65, 67, 68, 69.
 Лычка Пенталеонъ, вицекапитанъ Брянскій 297.
 Любовицкій, Іоаннъ Францискъ, корол. секретарь 342.
 — Петръ, возный Дрог. зем. с. 38.
 Лядовскій, Мельхiorъ, зем. 363.
 Ядинскій, Федоръ, коморникъ Новогр. зем. с. 207, 211.
 Ляцевичъ Андрей Афанасовичъ, свящ. Николаевской ц. 244.
 Ляцкона, Гудей изъ Бреста 11.
 Лѣсновольскій Прокопій, староста Брянскій 299.
 — изъ Обора, Мартинъ староста Дрогичинскій 293.

М.

- Макарій, Епископъ Цинскій и Туровскій 51.
 — Митр. Киевскій, Галицкій и всея Руси 41.
 Маковецкій Янъ, каноникъ Варшавскій 56.
 Максимъ, Епископъ Самогитскій (ок. 1505 г.) 12.
 Малеваный Василій, бурмистръ Коденскій 6.
 Малиновскій, Альбертъ, возный Мельницкій 345.
 Малишевскій, Іванъ, священникъ Троицкой ц. въ г. Бѣль-
 скѣ 342, 343, 346, 347, 349.
 Манаховичъ Янъ Прокоповичъ, радца старой рады 282.
 Манженинъ Феликсъ, плебанъ въ Русковѣ 50.
 Маркевичъ, Янъ, свящ. Лаховской ц. 338.
 Маркъ свящ. Ляховской ц. 403.
 Мартиновичъ Платонъ, намѣстникъ Минскаго Петро-Павл.
 мон. 394.
 — Макарь, ремизор. корол. 56.
 — Меленій, игумень, Бѣльскій намѣстникъ прав
 еписк. Луцкаго 343, 350.
 Мартинъ, пошъ Ногоскій 15.
 — (Мартіанъ) свящ. Пречистенской ц. въ г. Дрогичинѣ
 с. ж. Вовда (Овдотья) 56, 57.
 Марцинкевичъ, Станиславъ, судья земек. Лидск. с. 51

Масальскій, Григорій, подстароста Кобринскій 62.
Масевичъ, Самуиль, подвоевода Новогородскій 388.
Масальскій Богданъ, подсудокъ Волков. зем. с. 198.
 — Юрій, подстароста Волковскій 202.
 — Яковъ воевода Новогородскій 10.
Матавій Иоанновичъ, пресвитеръ Ржевскій, его мать Агнета 31.
Матвѣвичъ Стефанъ двор. 33.
Матфеевичъ, Евстафій, диаконъ Высоцкой ц. 315.
Мацновичъ (Марковичъ, Мартиневичъ) Шимко титул Виленскій, державца Ушпольскій Пѣнянскій и Радомскій 52.
Межиръцкій Николаій Васильевичъ, свящ. церкви Савичъ Русскихъ, ж. е. Анна Кунріяловна 234.
Мелешко, Кондрать, судья грод. зем. с. 218.
 — Янъ, стольникъ Городенскій 11, 12, 13.
Меннинскій, Вернардъ Николаевичъ, двор. 401.
 — Христофоръ, шляхт. Мельн. п. 349.
Мержвинскій Иоаннъ, возный Мельницк. пов. 334.
Мерскій Лукашъ, зем. 205.
 — Шимонъ Григорьевичъ, зем. Брасл. п., ж. е. Пастасія Борисовна ур. Ялабо, дѣти ихъ: Николаій, Александръ, Федоръ Ганна и Софія 203, 204, 205.
Миколаевичъ Миколай, подскарбій, 21.
 — Юрій, намѣстникъ Мерецкій и Мозырскій 19.
Миколенскій, Сергѣй Карповичъ, протопопъ Волковысскій 2.
Микулинскій Григорій, свящ. Дрогич. 39, 40.
Милошевскій Лукашъ, ксендзъ плебанъ Дрисвятскій 20, 21.
Миронъ, свящ. Баславской Семеновской ц., с. ж. Ганна 55.
Мирославичи Семень Ивановичъ.
 Маркъ }
 Иванъ } Олехновичи 49.
Мирскій Александръ Шимовичъ земанинъ Брасл., п. 203, 204, 205, 206.
 — Себестьянъ, судья земск. Браславскій 20.
Миткевичъ, Маркъ, пресвитеръ Басловской ц. 55, 57, 58.
Михаиль свящ. Троицкой церкви в г. Брестъ 28.
 — свящ. Междурѣчскій 305.
Михалевичъ Николаій, воевода Троицкій 12.
Михалковичъ, Станиславъ, возный Мельниц. пов. 197.
Михалковскій (Михаловичъ) Павелъ Казимиръ, скарбникъ Оршанскій 479.
Михаловичъ, Павелъ, ксендзъ Островскаго костела 505, 510.
Михаловскій Леонтій, писарь всего братства 405.
Мицкевичъ, Георгій, зем. Брест. воев., ж. е. Софія ур. Жарденская 362.
 — Казимиръ Станиславъ, зем. 363.
Млечко Криштофъ, войтъ Ковенскій 285, 286.
 — Войтехъ Емерикъ, староста Мельницкій 382, 433.
 — на Шкопахъ Мечиславъ, староста Мельницкій 338.
 — Николаій, хоружій Оршанскій, подвоевода Виленскій 228, 229, 230, 231, 232, 233, 285, 286.
Мложевскій, Осодоръ, лавникъ Дрогич. маг. 362.
Млоцкій, Янъ Кароль, староста Пинскій и Гельметскій 14, 310, 311, 344.
Множевскій Павелъ двор. 33.

Могила Петръ, староста Молдавскій, архимандритъ Кіево-Печерской лавры 250.
Модевичъ Францискъ, хоружій и подстароста Лидскаго пов. 52.
Можейновичи земляне 58.
Мокосѣй—Баковецкій см. Баковецкій Мокосѣй.
Монвидъ на Дорогостаяхъ Криштофъ, наивысп. маршал. кн. Лит., староста Волковыскій и Метибовскій, державца Шерешовскій и Волонскій 198, 196.
Монивидъ, воевода Виленскій, державца Браславскій 17—19.
Морачевскій Матей Альбертовичъ, писарь Дрогич. маг. 226, 309.
Моржъ Петръ viceadvocatus Дрогичинскій 226.
 — Симонъ, возный Мельницкій 349.
 — Янъ, войтъ Междурѣчскій 305.
Морозинъ, Лука, возный Дрогич. суда 322.
Мороховскій, Янъ, владыка Владимирскій и Брестскій 247.
Мостицкій Пасій, архимандритъ, намѣстникъ еп. Луцкаго 291, 297, 303, 304.
Мошенскій, Адамъ двор. 357.
Мощинскій Даніиль Федоровичъ, протопопъ Высоцкой ц. 310, 311, 312, 313.
 — Иоаннъ Даниловичъ, свящ. Высоцкой ц. 310, 311, 344.
Мыслишевскій, Янъ, ротмистръ е. к. м. 383.
Мѣсковскій Пванъ, свящ. 43.

Н.

Нарбутъ Пгнатій предсѣд. земск. Лидск. с. 51.
Нарушевичъ, Александръ писарь в. к. л. 390.
 — Миколай, секретарь кор., державца Марковскій и Мядельскій 60.
 — Петръ земск. Пинск. судья 314.
 — Станиславъ референдарій и писарь 337.
Нацевичъ, Михаиль и е. ж. зем. 1.
Невельскій Янъ Владиславъ, двор. намѣстникъ Довчоровскій 222.
Недзвѣцкій Матей ж. е. Регина ур. Пеляшъ 345.
Немира Кароль двор. 270.
 — Станиславъ Каштелянъ Подляскій, ж. е. Ева ур. Гнѣвошъ 251, 252.
Немировичъ Янъ Якубовичъ, воевода Кіевскій, маршалокъ господарскій, державца Василшскій 26.
Нестеръ, свящ. Вировскій 27, 28.
 — Священникъ сначала при николаевской ц. села Креслина, а затѣмъ при Димитривской ц. с. Рогова 42, 43.
Несторъ свящ. Креслинской Никольской церкви 35, 41.
Нешковскій, Стефанъ писарь Грод. зем. с. 218.
Никифоровичъ Иоаннъ, свящ. Лосицкой ц. 411, 412.
Николай войтъ Дрогичинскій (antiquus advocatus ex illa parte fluvii Bug) 43.
Новиковичъ, Иоаннъ свящ. Дзеловичской ц. 400, 401, 504, 505, 506, 507.
Нововѣссъ Иоаннъ, возный зем. Дрогич. 32.
Ноздрина—Плотницкій Георгій Григорьевичъ регентъ земскій и грод. Пинск. пов. 314.

Норицкій Стома. Остафій зем. Новогр. пов. 206, 207.
209, 212, 213, 214, 216, 217.
Носовскій Георгій возный Мельн. п. 397
Нѣмира Янъ, стольникъ Подляскій, ж. е. Александра, дѣти
ихъ: Георгій, Іоанна 434.
Нѣмчискій, Іоаннъ, двор. (nobilis) 37.

О.

Обнинскій Матвѣй возный Дрогич. п. 294, 295.
Обринскій, Андрей, судья зем. Новогр. 386.
Обринскій Доминикъ—Криштофъ подкоморій Новогродскій
206, 218.
Овловичскій, князь Александръ, староста Пинскій 10.
Овсяный, Янъ, чапникъ Волков. пов. 242, 243.
Огинскій Александръ, староста Рогачевскій, хоружій надвор.
в. к. л. 287.
— князь Григорій, ж. е. Вѣра ур. Якушевская 205.
— Самуилъ тивунъ воев. Троцкаго 287.
— Янъ, староста Кормяловскій, каштелянъ Мстислав-
скій 232, 287.
Огородинскій Якубъ писарь зем. Пинск. с. 323, 339.
Одаховскіе, двор. Янъ, Самуилъ и Екатерина 222.
Одоевскій Матвѣй, гражд. Дрогичинскій 361, 399.
— Стефанъ двор. 391, 405.
Олдановскій, Іосифъ, двор. 247.
Олисковичъ Иванъ, возный Лосицкій 411.
Олиферовичъ, Николай, пресвитеръ Хотичской ц., Мельн.
п. 362
— Мануилъ, пресвитеръ Хотичской ц. 422, 425, 427.
Оленьковичи, князья Слуцкіе 190.
Оленковичъ Юрій 21.
Оленицкій Андрей, лавникъ Дрогичин. 316
Олешкевичъ Петръ, писарь бискупа Пинскаго 314.
— Теодоръ, свящ. Довечеровскій, протопопъ Дрогич-
инскій 222.
Ольшанскій, бискупъ Виленскій 219, 220.
Ольшевскій Николай Казимиръ, зем. Пин. п., пасынокъ Фур-
са 364, 366.
Олядовскій, Александръ, священникъ Сѣмятиской ц. 247.
Омеляновичъ, Григорій радца Брестскій 197.
Опалинскій, Лука, изъ Бнина, маршалокъ двора е. к. м.
400, 401.
Опанасовичъ, Логвинъ, діаконъ Остринской Спасской
ц. 52.
Орабковскій Альбертъ, двор. 345.
Орда, Александръ, зем. Пинск. п., сынъ его Левъ 324,
339, 340.
— Павелъ стражникъ Пинск. п. 335.
— Станиславъ, 245.
Оржешко, Стефанъ, судья зем. Мельн. с., ж. е. Марына 435.
Орловскій, Павелъ, возный Минскаго. в. 368.
Осерна Людовикъ, генераль-маіоръ войскъ в. к. л. 198.
Осиповичъ Петръ, лавникъ Дрогичинскій 225.
Осолинскій, изъ Тенчина, Георгій, канцлеръ в. кн. лит.
351, 352.
— Збигнѣвъ староста Дрогичинскій 362, 379.

Остиковичъ Григорій Станиславовичъ, воевода Троцкій
19, 22.
— Миколай Юрьевичъ, е. ж. Ганна ур. княжна Лю-
бецкая, ея отчимъ Янъ Стецковичъ 42, 43,
Острейно, Николай, коморникъ Новогродскій 218.
Островскій, Мартинъ намѣстникъ Мѣлейчицкій 28, 29.
— Францискъ чапникъ Новогрод. Сѣверскій 10.
— Янъ двор. 397.
Острожскій, князь Константинъ Ивановичъ, гетманъ наи-
вышій, староста лудкій, Браславскій и Винницкій
маршалокъ Волынской зем.п., воевода Троцкій 7—
10, 19, 22, 30.
Остророгъ Николай подстолій коронной маршалокъ поль-
скаго кола 250, 251.

П.

Павель Лаврентьевичъ, пресвитеръ изъ сел. Осны, его
братья Іоаннъ и Станиславъ 31.
Павловичъ, Іосифъ, пресвитеръ Половецкой п. 23.
Пальчевскій, Лаврентій, в зный вил. воев. 325.
Панкевичъ, Якубъ Гинвидъ, стольникъ и подстароста
Пинск. зем. с. 310, 311, 314.
Панфиловичъ, Якубъ, пресвитеръ Крошинскій 223, 224.
Паржейно, Христофоръ лавникъ Дрогич. маг. 361, 367.
Пархомовичъ, Василій, свящ. Высоцкой п. 313.
Патриновскій, Томашъ, ловчій Галицкій 256, 281.
Пацковскій, Пахомій, игумень Дрогичинскаго мон. 307,
317, 318, 378, 379, 382, 399, 404, 405.
Паць, свящ. при Петровской церкви въ г. Кобринѣ 4, 49.
Пачковскій Петръ, пресвитеръ Преображенской цер. въ
г. Дрогичинѣ 307.
Пашкевичъ Гедеонъ, правосл. свящ. мон. въ г. Вѣльскѣ 318.
Пекарскій, изъ Пекаръ, Криштофъ, подкоморій Брест-
вов. 480, 481.
Перно, Янъ бурмистръ г. Вѣльска 282.
Перфимовичъ Иванъ, священникъ Михайловской ц. въ м.
Половцѣ 29.
Песлякъ, Симоны, возный Дрог. п. 357.
Петковичъ, Станиславъ, староста Брестскій 12.
Петрашовичъ, Андрей, зем. Новогр. п. 207, 208, 209, 217.
— Янъ Марковичъ, зем., его родной братъ Андрей
208, 209, 217.
Петриковскій, Криштофъ, зем. 288
Петровичъ, Григорій, бурмистръ Брестскій 197.
Петровскій Павелъ, двор. 65.
Петровичъ Тимофей, свящ. Лаховской ц. 403.
— Юліанъ, настоятель Бытенскаго базилиан. мон. 235.
Петронко, Янъ, возный Мельниц п. 292, 301, 306.
Пилиховскій, Матвѣй Криштофъ, депутатъ Мстиславскаго
воев. 331.
Пимень, свящ. Дрогичинскій 379.
Пинда Тимошъ Федоровичъ, мѣщ. Дрогичинскій 318.
Пинскій, Юрій Семеновичъ 53.
Пласковицкій Богданъ, зем. 209.
— Криштофъ Богдановичъ, зем. Новогр. п. ж. е.
Гальшка Заблоцкая 206, 217.
— Миканъ, судья Пинск. зем. с. 248.

Плышевский, Петръ, священникъ Лаховской ц. Рѣчн. п. 337.

Плѣшка (Pliszka) Іоаннъ, кс. плебанъ Немировскій (plebano) 522, 523.

Побирковский, Варѳоломей, подсудокъ Дрог. зем. 32, 33.
— Матвѣй, Дрог. 65.
— Яковъ, подсудокъ зем. Дрог. с. 38, 36 40, 44, 45.

Повстанскій, Казимиръ, двор. 221.

Подберескій Янъ Самсонъ, судья Браслав. з. с. 203.

Подкраевскій Павелъ шлях. Мельн. пов. 304.

Подлоецъ Станиславъ, писарь град. Слонимск. 16.

Подразъ Петръ, намѣстникъ Дрогич. 44.

Поклонскій Петръ Возгирдъ, скарбникъ и писарь Пинскій 310, 311.

Полозовичъ Ивашко, бояринъ князя Пинскаго Ярослав 14, 15.

Полубенскій, князь Василій Андреевичъ, маршалокъ господарскій, староста Мстиславскій и Радомскій 47, 375, 376
— Крыштофъ, судья земск. Слонимск. 16, 25.
— Людвикъ, зем. 16, 25.

Полубинскій, Константинъ, староста Слонимскій 222.
— Михаилъ, судья зем. Слон. с. 236.

Поплавскій, Симонъ, двор. 409.

Поповичъ Андрей, гражданинъ Дрогичинскій 114.

Порай, Валеріанъ, пресвитеръ Мельницкой церкви, протопопъ Дрогич. деканата 384, 411, 412, 414, 427, 507, 521, 525, 527, 528—532.
— Иванъ, свящ. Березовской ц. 346.

Поступальскій Юсифъ, регентъ земскій Пинск. пов. 13.

Потаповичъ Вакула, свящ. Погосской ц. 68.

Потапъ, пошъ Погоскій 15.

Потриковскій, Павелъ, архидіаконъ Пултовскій, царохъ Дрогичинскій 393.

Потѣй Левъ, писарь земскій Брестск. в. 11, 13.
— Федоръ, судья земскій Брест. в. 11.

Поцѣй Янъ Михаилъ, епископъ Владимирскій и Брестскій, прототроній Кіевской митрополіи 290, 412, 414, 427.

Пражмовскій, Николай Епископъ Луцкій 533, 534.

Припичковичъ Исаакъ свящ. Николаевской церкви въ г. Междурѣчьи 301.

Прокоповичъ—Пудговскій Іоаннъ, пресвитеръ Роговской церкви 42.

Протасовичъ, Василій Олехновичъ, бояринъ Пинскаго князя Ярославича 14, 115.
— Владиславъ судья зем. Пинск. с. 310, 314, 315, 323 339.
— Юрій, писарь Новогр. з. с. 386, 388, 389.

Прошинскій, Фелиціанъ, судья зем. Минс. с. 48.

Прушняновскій, Станиславъ, шляхтичъ Мельницк. пов. 371.

Пузына Александръ, Правосл. влад. Луцкій и Острожскій 250, 251.
— изъ Козольска Афанасій, епископъ Луцкій и Острожскій архим. Жидичинскій 291, 297, 303, 343, 346, 348, 349.

Путковскій Станиславъ, двор. 294.

Путята Александръ, вранникъ Брасл. зем. с. 205.

Пыжъ, Ичко, Мельницкій город. посолъ 61.

Пѣслякъ, Григорій, суррогаторъ Минскій, пресвитеръ Бегомльскій, генеральный комиссаръ 221.

Пѣшкевичъ, Стефанъ, возный Мельницкій 350, 351.

Пясецкій, Симонъ, возный Мельн. п. 370.
— изъ Польхъ Станиславъ 32.

Пятницкій Прокопъ, свящ. Дрогич. 39, 40.

Р.

Рава Флоріанъ 62, 63.

Рагоза Александръ, писарь Брасл. зем. с. 206.
— Иванъ, е. ж. Настазія ур. Вяжевичъ 9.

Радзимиинскій Георгій, маршалокъ триб. в. к. л. 10.

Радивилль, князь Александръ Людвикъ, на Олыкѣ, Несвижѣ графъ на Шидловцѣ, Мирѣ, Крожахъ, маршалокъ в. к. лит. 337, 338, 377.
— Альбрехтъ Владиславъ, князь на Олыкѣ, Несвижѣ, графъ на Шидловцѣ крайчій в. к. л., староста Шерешевскій 403.
— князь Альбрехтъ Станиславъ, канцлеръ в. к. л. староста Пинскій, Тухольскій, Гнѣвскій, Ковенскій, Давгонскій, Перелайскій, Вилѣнскій, Липинскій, Г-райнонскій и пр. 359, 363.
— князь Іоаннъ, канцлеръ в. к. л. 223, 224.
— Кароль Станиславъ, князь, канцлеръ в. к. л. 403.
— Миколай Николаевичъ, канцлеръ в. к. л., воевода Вилѣнскій, державца Дрисвяцкій 12, 19, 21, 22. ж. е. Софія 36, 47.
— Михаилъ Казимиръ, князь на Олыкѣ, Несвижѣ, Виржахъ, Дубинкахъ, Слуцкѣ, Копылѣ и Клецкѣ, графъ свящ. Римской имперіи 402, 403.
— Юрій Николаевичъ 17, 21.
— князь Янушъ, подчашій в. к. л., староста Борисовскій. ж. е. Софія, ур. Олельковичъ—Слуцкая 26, 190.
— Янъ, князь на Олыкѣ, Несвижѣ, графъ на Шидловцѣ Клецкѣ, Мирѣ и Крожахъ, староста Лидскій 52.
— подчашій в. к. л. 396.

Радинскій Лаврентій, подсудокъ Мельницкій, ж. е. Маргарита, сынъ Іоаннъ 338, 416.
— Мельхіоръ, писарь Мельн. зем. с. 416.

Рановскій Янъ, двор. 265.

Рачновскій Стефанъ, поручикъ 383.

Ржевускій Симонъ, коморникъ Дрогич. зем. с. 63.
— Яковъ староста Дрогичинскій 351.

Ремишевскій Станиславъ, ксендзъ наст. Лосицкаго костела 407, 410.

Ритель, Марціанъ, возный Мельницк. пов. 352.

Ровинскій, Янъ, судья земск. Новогр. с. 206.

Роговскій Александръ 220.

Рогожичъ Богданъ Федоровичъ 48, 50.
— Григорій Остафьевичъ 48, 49, 50.

Рольничъ—Марциновскій, Юсифъ, кс., плебанъ Крошинской ц. 223

Росохацкій, Станиславъ, настоятель Сарнацкой церкви, 443, 445, 446, 447, 449, 533.

Ротовскій, Товарищъ хоругви Невяровскаго ротмистра е' к. м 397

Рошковскій, Мартинъ, подстароста Львовскій 251.
 Рудановскій Казиміръ, пресвитеръ Грицевичскій 206.
 Рудомина Янъ, Каштелянъ Новогородскій 325.
 — Дусяцкій, Антоній Людовикъ, подкоморій Браславск. повѣта, староста Субоцкій 36, 37.
 — Дусяцкій Янъ, каштелянъ Новогородскій 334.
 Рускевичъ, Янъ, старшій братъ Дрог. м. 405.
 Руткевичъ, Тадеушъ, комиссаръ зем. Орг. пов. 27.
 Руцицъ Миколай, староста Таутускій 10.
 Рыло, Гавріилъ, судья грод. Браслав. с. 205.
 Рымашевскій, Казиміръ, двор. скарб. лнх. 41.
 Рымша, Самуилъ, депутатъ Новогородскій 334.
 Рышковскій, Янъ, ксендзъ архидіаконъ Виленскаго костела, плебанъ Браславскій 17.
 Рѣпецкій, Адамъ, возный Бѣльскій 300, 301, 302.

С.

Савговичъ, Мартинъ, судья гродскій, депутатъ Вилькомірскій 334.
 Савицкій Альбертъ, двор. 192, 247.
 — Павель, зем. 43.
 — Станиславъ Петровичъ, зем. 2.
 Сановичъ, Адамъ, подкоморій Ошмянскій 276, 277.
 Санъ, свящ. Пречистенской п. въ г. Дрогичин. 65, 66.
 Самоловичъ, Вавило, свящ. Кольчицкой ц. 60, 61.
 Самчунъ, Александръ, 391.
 Сапѣга, староста Лндскій 228.
 — Андрей Станиславъ, каштелянъ Троцкій, маршалокъ трибунальный 245.
 — Дмитрій Федоровичъ, двор., кор. ревизоръ 62, 64, 65.
 — Иванъ Семеновичъ, воевода Подляскій, державца Браславскій 6, 19.
 — Иванъ Богдановичъ, писарь земск Троцкій, намѣстникъ Витобскій 17, 21.
 — Іоаннъ, писарь войска польскаго 401.
 — Казиміръ Владиславъ, на Кодиѣ, староста Кребнискій, Клобуцкій, Жижморскій и Молчадскій, ж. с. Елена ур. Даниловичъ изъ Жукова 5, 368, 369.
 — Казиміръ Левъ, писарь в. к. л. староста Гродненскій 256, 281.
 — Левъ, воевода Виленскій, гетманъ в. к. л., канцлеръ в. к. л. 19, 222, 247.
 — Левъ Казиміръ, подканцлеръ в. к. л. староста Оршанскій 390.
 — Павель Ивановичъ, маршалокъ в. к. л. его сынъ Александръ 5, 397.
 — Фридрихъ Ивановичъ, воевода Подляскій 6.
 — Янъ Станиславъ, маршалокъ в. к. л. староста Слонимскій 256, 281.
 Сапѣжанна Богдана Богдановна, маршалкован Минская (называется также «Феодосіей») 40, 41.
 Сарнацкій Николой, двор. 37.
 Сачко Іоаннъ, зем. судья Дрогич. 27, 65.
 Сачковскій, Андрей, возный Пинск. пов. 314, 315.
 Свенторжецкій, Антоній, писарь зем. Мин. с. 24, 42, 48, 50, 221.

Свенторжецкій, Михаиль, подстолий, подстароста гродскій и полковникъ Минскаго воев. 7.
 Свидерскій, Себестьянъ, алтаристъ Дрог. ц. 47, 391, 393.
 Свинарскій, Антоній, коморникъ Дрогич. зем. с. 63.
 Свѣжинскій, Мартинъ, двор. 356.
 Свѣтицкій, Казиміръ Николой, подстароста суд. Минскій. 237, 241.
 Сейфардъ, Михаиль, городничій и судья Пинск. п. 335.
 Селява Антоній, митр. Кіевскій 389.
 — Янъ, зем. Клецкій 215, 216, 217.
 Семень, свящ. Спасской Жолкинскоі ц. 56.
 Семирадскій Елевферій, предсѣд. Новогрод. зем. с. 22.
 Сергѣичинъ, Иванъ, бурмистръ Бѣльскій 346.
 Серовни Андрей и Иванъ Стеглевичи, Дрогич. граждане 225.
 Сигизмундъ I, 16, 17, 21, 22.
 — II, 41, 52, 64, 399.
 — III, 17, 26, 247.
 Сикорскій, Евфимъ, членъ капитула 404.
 Симоновичъ, Тимофей, намѣстникъ епископа Владимирскаго 282.
 Сивскій, Альбертъ, коморникъ Мельницкій 32, 33, 34, 35.
 — Аполлиарій, поборца Мельницкой земли 194.
 Сирмунтъ, Адамъ, предсѣдатель зем. Пинск. суда 248.
 Скіянь Іоаннъ, мѣщ. Дрогич., ж. с. Анна, дочь ихъ Аполлонія замужемъ за свящ. Дрогич. Николаевской ц. 319.
 Следевичъ Михаиль, писарь полоц. униат. арх. 238, 242.
 Слеза, печатникъ Львовскій 374.
 Слинскій Симеонъ, дворянинъ 372.
 Слончевскій Николой, ж. с. Богдана Анфоровичъ 220.
 Слоховскій, свящ. Сѣмятицкой ц. 390.
 Слѣповронъ Абрагамъ и Матвѣй, родные братья, сыновья Августина, двор. 38.
 Смарклевичъ Павель, с. ж. Окснѣя 67, 69.
 Смолянскій, Станиславъ, двор. 478.
 Смоневаскій, Михаль, зем. Дрогич. пов. 41.
 — Павель, зем. Дрогич. пов. 41, 43.
 Снарскій, Александръ, писарь Волков. гр. с. 202.
 Собачичъ, Субачичъ, Андрей Плычъ, мѣщ. Виленскій 230, 231.
 Соболевскіе, Стефанъ и Андрей 220.
 Соболевскій Иванъ Федоровичъ, зем. Волков. п., ж. с. Ждана Ивановна Митковичъ 242.
 Соколь. Янъ, ротмистръ к. с. м. 303.
 Соломерецкая—Раина, изъ Гоца Гощская, ж. кант. Смоленскаго 310, 311, 312, 313, 314, 344.
 Соломерецкій, князь Иванъ Васильевичъ, державца Анискій 40, 41.
 — князь Миколай Левъ, каштелянъ Смоленскій, ж. с. Раина съ Гоца Гощская, сынъ ихъ Янъ Владиславъ С., маршалокъ Пинскаго повѣта, 311, 312, 314.
 — Янъ Владиславъ, маршалокъ Пинск. пов. 311, 312, 313, 314.
 Сопотно, Юрій, подсудокъ грод. зем. с. 218.
 Сорона, Г. регентъ зем. Мин. 24, 50.

- Сосновскій** Павелъ, священникъ Хлопковской ц. 369.
 — Павелъ, свящ. Остромечинской ц. 421, 533.
 — Петръ, каштелянъ замка Владимирскаго 295.
- Сохровиць** Иванъ, священникъ Дружиловской Никольской ц. 54.
- Станишевскій** Янъ, ключникъ Луцкій, секретарь с. к. м. 289, 291, 298.
- Степановичъ**, Окула, („который былъ на Кіеве урядникомъ отъ князя Юря Александровича“) 26.
- Степановскій** Гавріилъ, каштелянъ Браславскій 350.
- Стефанъ**, священникъ прав. церкви въ Серочинѣ, Люблин. п. 320.
 — Баторій. кор. польс. 195, 336, 337.
- Стецковичъ** Василій, его братъ Ерощка 48, 50.
 — Янъ, маршалокъ господарскій, с. ж. Богдана Богдановна Сапѣжанка, старостина Минская (называется также „Феодосіа“) 24, 40, 41, 42.
- Страховичъ** Теофилъ, священникъ Долговской ц. 503, 504.
- Стрыга**, Павелъ Станиславовичъ, возный Волковыск. пов. 189.
- Суражскій** Николай, пресвитеръ Мшанецкой ц. 393.
- Суходольскій** Андрей, двор. Мельн. п. 523
 — Янъ, ксендзъ, каноникъ Виленскій 29.
- Схана**, іудей изъ г. Бреста 11.
- Сынковскій** Криштофъ Есьманъ, писарь Слоним. зем. с. 236.
- Сыровчикъ** Николай, Дрогич. гражд. ж. с. Марина Ярмоховна, ихъ сыновья Андрей, Іоаннъ Лаврентій 361.
- Сѣженевскіе** Андрей Миткевичъ, Богдана Миткевичъ, Ждана Миткевичъ 242.
- Сѣкержъ** Янъ Семеновичъ, регентъ грод. Жмуд. кн. 198.
- Сѣмашко** Барбара двор. 221.
 — Николай, зем. Волков. п. 243.
 — Павелъ Сапроновичъ двор. 220.

Т.

- Танаевскій**, Александръ, писарь Минск. грод. с. 221.
- Тарановичъ** Антоній, кс. плебанъ Кобринской Петропавловской ц. 3.
 — Антоній, ксендзъ, плебанъ Мотольскій 359.
- Тарковский** Войтехъ, шляхт. Мельницк. пов. 309.
 — Себестьянъ, подстароста Мельницкій 338.
- Татарчиць**, Алексій, свящ. Николаевской ц. 245.
- Телецкій** Матвѣй, секретарь кор. 375.
- Телятицкій** Матвѣй дворянинъ 401.
- Телятицкая** Полонія, жена свящ. Вержбы Іоанна 406.
- Терлецкій** Викентій, ассесоръ губ. Минской 335.
 — Кириллъ, епископъ Пинскій и Туровскій 336.
- Терликовскій**, подстароста Лосицкій 410
 — Андрей, двор. 357.
 — Петръ, двор. 396.
- Тиборовскій**, Іоаннъ, лавникъ Дрогич. маг. 367.
- Тимофеевичъ** Кондратъ, свящ. Лаховской церкви 338.
- Тимошевичъ**, Симонъ, епископъ и протопопъ Вѣльскій 317.
- Тимшовичъ** (Тимкевичъ) Левъ, его отецъ—Титъ, его мать— Анна, с. ж. Фокла 25, 26.

- Толвинскій**, Якубъ, шляхт. Мельн. п. 346.
- Толочинскій**, князь Василій Юровичъ 24.
- Тонаревскій**, Никандръ, свящ. Лесковичской ц. 323, 324.
 — Петръ, пресвитеръ св. Николаевской ц. въ г. Бѣльскѣ 291, 293.
- Тонарскій** Станиславъ Казимиръ, подстолий и подстароста Пинскій 53, 56.
 — Станиславъ, ксендзъ Подпробощъ Рососкій, 455, 457, 460—463, 466, 475.
- Точилловскій**, Петръ Самсонъ, ксендзъ пробощъ Браславскій 17.
- Точискій**, Григорій, двор. с. е. Андрей и Мартинъ 394, 395.
- Точицкій**, Іоаннъ, возный Дрогич. зем. с. 30, 34, 35, 37.
- Трембицкій** Матей, двор. Мельн. 197.
- Триасновскій**, Платидъ, регентъ Брестск. земск. суда 28.
- Тризна**, Мартіанъ, бискупъ Маленскій, коадьюторъ бискупства Виленскаго 236, 248.
 — Николай, кухмистръ в. к. л., ж. е. Марина Монвидовна ур. Дорогостайская 235, 236.
 — Теодоръ, писарь в. к. л. 19.
- Триноговичъ**, Хвѣтко, присяжн. Дрогичин. магистр. 35.
- Трояновскій** Матвѣй, подстароста Лигевницкій 533.
- Тугановскій** Антоній, ротмистровичъ Новоградск. 206.
 — Пгнатій, регентъ зем. Новогр. 281, 385.
- Турскій**, Фридерикъ, урядникъ им. Вѣлавидскаго 198.
- Турчиновичъ** Федоръ, свящ. Рухоцкой ц. Пин. п. 339.
- Туръ**, Данилъ, подсудокъ земск. Браслав. 20, 203.
 — Павелъ ревизоръ кор. 56.
 — Стефанъ Викторинъ, судья грод. Пинск. с. 310, 311, 344.
- Туръ—Зубацкій** Янъ, 324.
- Тыдикъ**, Матысъ, зем. Волк. п. 243.
- Тынинъ**, Андрей, двор. Волков. пов. 198.
 — Павелъ, двор. Волков. пов. 198.
- Тышкевичъ**, писарь 47.
 — Василій, маршалокъ, староста Минскій с. ж. Анастасія Андреевна, 58, 60.
 — Георгій, епископъ Самогитскій, настоятель Пинскій 249.
 — Георгій, епископъ Виленскій 377, 378.
- Тышкевичъ—Скуминъ** Янушъ, воевода Метиславскій, староста Браславскій, Юрбургскій и Нововольскій 203.

У.

- Улятовскій**, Іоаннъ, доканъ Лосицкій, плебанъ Немойскій 419, 420.
- Умястовскій** Георгій Станиславовичъ, стольникъ Венденскій, подстароста Берестейскій 4.
 — Янъ Казимиръ, судья зем. Брест. 62.
- Униховскій** Станиславъ, судья зем. Смоленскій 16. 25
 — Францискъ, предсѣд. зем. с. Минск. с. 48.
- Уханскій**, Якубъ, ксендзъ, каноникъ Краковскій и Холмскій, пробощъ Вѣльскій, референдарій короля 36, 37.
- Ушинскій** Іоаннъ Павлинъ, архидіаконъ Луцкій, настоятель Мельницкій 525, 536.

Ф.

- Фалевскій, Петръ, державца Остринскій 52.
 Фалилеевичъ Нафанаилъ, свящ. (іерей), настоятель (попъ) ц. свв. Муч. Сергія и Вакха, въ г. Брестъ, его жена Марія Любковна, ихъ сыновья Сергій и Маркъ 4—5.
 Фальчевскій Георгій, бискупъ Луцкій и Брестскій 24.
 — Станиславъ, староста Пинскій, Кобринскій, Клецкій и Городецскій, державца Селецкій 54.
 Федоровичъ, Андрей, парохъ Порплинскій 237, 241,
 — Елисей, пресвитеръ Мшанецкой ц. 427.
 — Гуринъ, райца Брестскій 197.
 — Давидъ, протопопъ Высоцкій 315, 344.
 — Игнатій, пресвитеръ Жерчицкой ц. 522.
 — Никодимъ, монахъ прав. Бѣльск. свящ. Николаевской ц., инстигаторъ коронный 343, 347, 350.
 — Николай, свящ. Мшанской церкви 284.
 Феодоръ (Хведоръ) плебанъ русскій изъ Лазова, с. ж. Танюльга иначе Татьяна изъ Жабина 32.
 — Пречистенскій ул. свящ. въ г. Бѣльскѣ 303.
 Феодосій, митр. Кіевскій 5.
 — свящ. Михайловской ц. въ г. Брестъ, писарь брестскаго капитула 28, 29.
 — Игумень и протопопъ Берестейскій 28.
 Филиповичъ Езекиль, игумень Забужнаго Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря 372.
 Фирлей, Николай, старостичъ Любинскій 451, 452, 459.
 — изъ Домбровицы, Станиславъ 357.
 Фронцевичъ, Петръ Фаддей, подстолій и подстароста Пинскаго пов. 221, 377.
 Фурсъ Григорій Гуриновичъ, зем. Пинск. ц., ж. е. Сѣфія ур. Заранекъ, ихъ дѣти: Андрей, Галена, Фрузна, Марина, Александра; его пасынокъ Ольшевскій Николай Казимиръ 363, 364, 365.
 Футасевичъ Омелянъ, свящ. Витулинской ц. 480, 481.

Х.

- Халецкій, Іеронимъ Казимиръ 379.
 Харлампіевичъ, Василій, свящ. Высоцкой ц. 315.
 Хвальчевскій см. Фальчевскій.
 Хечь Іоаннъ присяжн. Дрогичинскій 35.
 Хмельницкій 380, 381.
 Хмуровскій, ж. е. Марина ур. Гуцтинка 362.
 Ходковичъ, Криштофъ, воевода Виленскій, маршалокъ трибунальскій 334.
 Ходковичъ Александръ, бояринъ князя Кобринскаго 4.
 — Тишко бояринъ князя Кобринскаго 4.
 Ходосовичъ Гриць 36.
 Хоецкій, Андрей, намѣстникъ подстароства Луцкаго 249.
 Хоментовскій, Іоаннъ, дворянинъ 371, 372.
 Хоминскій, Петръ, подстароста Виленскій 228, 231, 232, 233, 234.
 Хотковскій Іоаннъ, плебанъ Ворзилевскій 475, 476, 477, 478, 479.
 Хотѣвичъ, Фелиціанъ, плебанъ Суховольскій 46, 47.

- Хрептовичъ, Михаилъ, писарь 245.
 Хржановичъ, Григорій, возный Мельницкаго пов. 371, 372.
 Хроловскій, Іоаннъ, двор. 294.
 Хронстовскій, Стефанъ, инстигаторъ в. к. лит. 325.

Ц.

- Цетнаръ, Іоаннъ, мѣщанинъ и райца Берестейскій 5.
 Цѣхановичъ, Станиславъ, хорунж. Пинскаго повѣта, ж. е. Христина 222.

Ч.

- Чаплеевскій Кипріянь Семеновичъ, сынъ свящ. 1, 2.
 — Сементъ Прохоровичъ, свящ. Волковысской ц. Его сынъ Кипріянь Семеновичъ, свящ. той-же церкви 1, 2.
 Чавловскій Симонъ Леонардовичъ, двор. 284.
 Чапльскій Павелъ, двор. 32, 33.
 Чарноцкій Григорій, подстароста Дрогич. з. с. 351.
 Чарторыйскій, Казимиръ, бискупъ Кувяскій и Полоцкій 23.
 Четвертинскій Григорій комиссаръ королевскій 289, 291, 298.
 Чижъ, Адамъ Доминикъ Яновичъ Семеновича скарбникъ Виленскій, ж. е. 1-я Ганна ур. Яхимовичъ, 2-я Тереза ур. Масковичъ 386, 388.
 — Казимиръ, скарбникъ Виленскій 385.
 — Янъ, ж. е. Ганна ур. Трацевская, сыновья ихъ: кс. Лукашъ Чижъ и Адамъ Доминикъ Чижъ 387, 388.
 Чудовскій, Іеронимъ, пресвитеръ Спасской ц. въ Русской части г. Дрогичина 224.
 — Іоаннъ, Дрогич. гражданинъ, поповичъ 226, 227.

Ш.

- Шабловскій Адамъ, депутатъ Рѣчицкій 334.
 — Вывикъ Ансельмъ, двор. 300, 305.
 Шавловскій Мартинъ двор. 415.
 Шарыпа, Дмитрій, намѣстникъ св.-Духовскаго Виленскаго монастыря 228, 229, 230, 231, 231, 233,
 Шасиковичъ, Тома, лавникъ Дрогичинскій 316
 Швонъ, Николай, зем. 289
 Шеметилевичъ, Михайло, свящ. Погоской ц. Мни. в. 14, 68.
 Шиманскій Себестьянъ, Чошинскій Житомирскій 48.
 Ширма, Григорій Казимиръ писарь грод. Пинск. 337.
 — Михаилъ, с-дья Пинск. зем. с. 248.
 Шиленскій, Янъ Шимковичъ, депутатъ Лидскій 334.
 Шмурло, Адамъ, возный Мельн. п. 191.
 Шоломицкій, Василій, зем. 13
 Шостановскій Флоріанъ, двор. Пин. пов. 313, 314
 — Янъ, зем. Браслав. пов. 203, 205.
 Шуйскій, Константинъ, мочникъ Брестскій 511.
 Шукста, Криштофъ, подкоморій Ковенскій 334.

Щ.

- Щигельскій, ротмистръ к. е. м. 396.
 Щитовскій, Альбертъ, вице-префектъ сѣмт. м. 390.

Ә.

Әйсмонтъ, Филиппъ, зем. Волков. п. 243.

Ю.

Юндиль Андрей, маршалокъ Волков. пов. 199, 201.

— **Криштофъ**, подстароста Виленскій 236.

Юревичъ Семень, Священникъ Чашницкой ц. 260, 268.

Юрьевичъ Семень, князь Слуцкій 55, 57.

Юхновичъ, Иоаннъ, гражд. Дрогич. 63, 66.

Я.

Ярмаховичъ Лаврентій Николаевичъ, мѣщ. Дрогич. Забужск.
его братъ Иоаннъ 316.

Ярмоховна Марина 361.

Ярославовичъ, князь Федоръ Ивановичъ 13, 14, 15.

Ярофеевичъ, Лука, пресвитеръ Козерадской п. 378.

Яроховскій Матвій, намѣстникъ Гнойненскій 524.

Ярошевичъ, Стефанъ, свящ. Рождество Богородицкой ц. въ
г. Мельшики 358.

Ясинскій, Василій, возный Оршанск. пов. 26.

— **Николай**, свящ. Журобицкой ц. 515.

Яцковичъ Силуанъ, presbiter seu plebanus sinagogae Lazowiensis ritus Ruthenicae 46.

Яцыничъ, Адамъ, регент. подком. с. Пинск. пов. 335.

Яблонскій, Францискъ, судья зем. Новогр. в. 245.

Якимовичъ, Фелиціанъ, пресвитеръ Остринской ц. 52, 53.

Яковлевичъ, Теодоръ, протопопъ Бѣльскій 291.

Яковъ, іерей Погосской ц. 14. 15.

— **попъ** Погосскій 15.

Якутовичъ, Юрь, возный Новогр. пов. 387.

Якубовичъ (Яковлевичъ) Теодоръ, протопопъ униат. Бѣль-
ской церкви св. арх. Михаила 246, 282, 284, 297.
299, 306.

Янишевскій Богданъ, зем. 8.

Яновичъ, Янъ, судья зем. Жомонт. 285.

— **Стапиславъ**, староста Жомойтскій, воевода Кіевскій
19, 22.

Янъ, священникъ Воскресенской ц въ г. Брестъ 28.

— **Казиміръ**, вел. кн. лит и кор. польск. 254, 335, 336,
372, 375, 379, 382, 389, 395, 397, 399, 400.

II.

УКАЗАТЕЛЬ

ГЕОГРАФИЧЕСКИХЪ НАЗВАНІЙ.

А.

Адиново сел. 304.
Айно, церковь арханг. Михаила 41, 42.
Алеховичъ, сел. Волков. п. 243.
Андреевщина, земля 19.
Арматовщина, уроч. 22.

Б.

Бабы березки, уроч. 9.
Бакунки, сел. Ошм. п. 333.
Балванка, рѣка, впадаетъ въ р. Лань 215, 216.
Бартово, им. Мельн. п. 379.
Бартоши, сел. Новогр. п. 216, 217.
Барцово поле уроч. Волков. п. 200.
Басловъ, въ им. церковь св. Симеона 55, 57, 58.
Батики им. и село Мельн. п. 521.
— ближайшіе и Сауѣжинскіе Б. дальшіе сел. Мельн. пов. 519.
Бахары им. Мельн. п. 426.
Бездетье, им. Цинск. п. 248, 249.
Белъ, гор. 374.
Беллона, бойня 380.
Берега, сел. и уроч. Мельн. п. 62, 498.
Березина, рѣка 8, 9.
— село Волков. п. 18.
— уроч. болото, уроч. Волков. п. 63, 201.
Березница рѣка 279.
Березно, уроч. 63.
Березовець уроч. 266.

Березовое болото 54.
— село 62.
Берестечко, 381.
Бернаты сел. Дрогич. п. 407.
— среднія сел. Мельн. п. 407.
— старыя сел. Мельн. п. 408.
— Рудникъ сел. Мельн. п. 407.
Биржи мѣст. 402.
Бобки, сел. Новогр. п. 386, 387.
Бобровая, рѣка, 49.
Бобровскій, замокъ и гор. 60, 61, 374.
Богородичень островъ близъ Слуцка 190.
Богушевичи, мѣстечко и им. на р. Ушѣ фольварки. его: Ганута Раваниты 7—10.
Бойна, рѣка 276.
Болвань, сел. Новогр. пов. 215, 217.
Болесты сел. Мельн. п. 417.
Бонино, сел. Мельн. п. 535.
Боратынецъ русскій, сел. Мельниц. стар. 402.
Борзиловна, сел. Мельн. п. 281, 475.
Борихово, им. Мельн. п. 339.
Борни, уроч. 63.
Боровка, уроч. 62.
Борокъ, уроч. 62.
Борсуки, сел. Мельн. п. 268, 358, 528, 529.
Бортковщина 21.
Блюванла, двор. 20.
Бранскъ гор. 300.
Браславъ, гор. 17—19, 206.
— церковь Богородицы 18—19.
Братошино, им. 237.

Брестъ-Литовскій, (Борестье) гор. въ немъ ул. Жидовская, Ковальская, Нѣмецкая, Пикарьская, Мухавецкій мостъ, Брест. 194, 195, 196, 4, 5, 12, 13, 29.

Броданье, уроч. 54.

Брудище, уроч. Новогр. п. 387.

Брудово, уроч. Опшьян. п. 241.

Бубли, сел. Мельн. п. 370.

Бугъ, рѣка 43, 48, 50, 225, 252, 322, 361, 380, 384, 391, 393

Будище сел. и уроч. 268.

Буды, им. 3.

Буковича рѣка 273.

Буковичи, село Мельн. п. 438.

Буратынецъ сел. Мельн. п. 518.

Бускъ, гор. 374.

Буславчинское уроч. 316.

Бушка, сел. Мельн. пов. 449.

Буяки, им. 65.

Быковичи, дер. Новогр. пов., Крынской вол. 22.

Быстрыцы, сел. 36.

Бытень им. и мѣст. Слоним. п. и Б. монастырь 235, 236.

Бѣзница, уроч. 61.

Бѣлавичи им. съ церк. Волков. п. 198, 199, 200, 202.

Бѣлое сел. Дрог. п. 381, 402.

Бѣлостокъ, гор. 445.

Бѣльскъ городъ 246. 282—283; 290—292; 296—307; 346—349; 374.

Бѣндуга сел. Мельн. п. 449.

В.

Вавуличи, сел. Пинск. пов. 248, 249.

Ваза, им. 37.

Вайково, сел. Мельн. п. 525.

Валимъ сел. Мельн. п. 534.

Варшава, гор. 19, 65, 191, 246, 247, 335, 337, 342, 349 350, 352, 353, 354, 356, 359, 370, 375, 379, 382 390, 396, 400.

Варшево поле, 63,

Василево, им. Дрогич п. 317.

Васькова Вольна сел. Мельн. п. 430.

Ведрень, Ведреня озеро, рѣка и сел. 266, 267, 268, 269, 280.

Вежичи, дер. Пин. у. 310, 312, 314, 315:

Веляново, сел. Мельн. п. 360.

Вердасовичи им, 285.

Версвѣтье, Слобода Чашниц. в. 273, 280.

Верховье боброво, вступъ въ пушу 276.

Верхуца, им. Мельн. пов. 293.

Верхъ, уроч. 62.

Ветхія Старини, им. 49.

Ветчинское сел. Мин. г. 190.

Вилія, рѣка 426.

Вильна, гор. 19, 21, 22, 30, 37, 42, 52, 61, 227, 228, 286 293, 295, 296, 325, 331, 337, 374, 378.

Винница 374.

Вирово (Вугрово), въ немъ храмъ 27.

Витебскъ 374.

Битулино, сел. Мельн. п. 479.

Вишковичи сел. Чаш. вол. 258, 265, 266, 280.

Вишневка, уроч. 62.

Вишневскъ, уроч. 63.

Владимиръ, гор. 374.

Водопоевскій застѣнокъ 267.

Воетно, озеро 18.

Востыцо озеро, Востыца, рѣка 13.

Возники фольв. Мельн. п. 423.

Войдзели сел. Вильком. п. 285, 286.

Волки сел. Мельн. п. 514, 515.

Волковщина, уроч. 25.

Волковыскъ, гор. 1, 2, 198, 202.

Волосаны, сел. Пин. п. 248.

Волосовичи мѣст. Чашн. в., въ немъ рынокъ, на рынокѣ церковь Св. Михаила, ставъ, мельница, улицы Борисовская, Свидская, Лотыгольская, Боровая Чашницкая, 271—3, 376, 280.

Волпенское село Волк. у. 200, 219.

Волчичи, сел. Пин. в. 15.

Волчье, уроч. 63.

Вольна, сел. Мельн. п. 426, 499,

— Восковая сел. Мельн. п. 393.

— Кримошская сел. Мельн. п. 493, 494.

— Сумичи, сел. Мельн. п. 523.

Ворки, село, Чашниц. в. 264, 280.

Вортель, дер. Брест. воев. 11, 12.

Ворша сел. Мельн. п. 500.

Вонячая—вода, уроч. Волков. п. 200.

Вошока, рѣка 286.

Вьюнице, уроч. 60.

Выгнанка, сел. Мельн. п. 479, 490.

Выбраное, уроч. 63.

Выржичи, сел. Мельн. п. 436.

Выслона, село 62.

Высоко-плебанское сел. Мельн. п. 493.

Высоцкъ, мѣст. Пин. п. 310, 311, 315, 344.

Вычолки сел. Мельн. п. 417.

Вѣховичи, сел. Мельн. п. 481.

Г.

Гадиново, сел. съ церк. Мельн. п. 414.

Гайна, сел. и рѣка 59, 60, 389.

Гаясы фольв. мельн. п. 490.

Ганевичи, им. 59.

Ганута, имѣніе, село, поле, фольваркъ им. Богусевичъ, рѣка 8, 9.

Гонушово, им. Новогр. п. 205.

Гарафосты сел. Мельн. п. 429.

Глебчинъ, сел. Мельн. п. 446.

Глинице, уроч. 54, 266.

Глубокое им. Опшьян. п. 237, 238, 241.

— болотце 47.

Глуша, озеро 23.

Глыбочно, озеро 268.

Гнойно, сел. Мельн. п. 193, 360, 251, 252, 357, 381, 397
398, 524.
Головеники, дер. 34.
Головчино 263.
Головчицы фольв. и сел. Мельн. п. 358, 529.
Голубль, имѣніе церковь св. Никола 40, 43.
Голынки, сел. съ церк. Новогр. п. 386, 387.
Горволь 24.
Горки сел. съ церк. Мельн. п. 433, 434.
Горница, сел. 268.
Горново, сел. Мельн. п. 513, 515.
Гороватка уроч. 260.
Городенскій повѣтъ 243
Городецкая волость 62.
Городецъ, им. и мѣстечко Врест п. 63, 254, 255.
Городище сел. зам. и им. Мельн. п. 62, 260, 265, 267,
278, уроч. боръ 375, 376, 454, 455.
Городла, гор. 374.
Городна см. Гродна.
Городокъ сел. съ церк св. Михаила Дрогич. п. 324, 325,
374.
Горошки, сел. Мельн. п. 529
Горошковъ сел. Дрог. п. 383.
Горошкова Веля сел. Мельн. п. 358.
Грабовецъ сел. Мельн. п. 488.
Грандъ, уроч. 44.
Гранчовская гора, ур. 68.
Гребеневъ лѣсъ, уроч. Волков. п. 201.
Греково, им. Дрогич. п. 339.
Грибово, сел. Мельн. п. 447.
Грибовъ островъ, уроч. 9.
Гримановская волость 42
Гриневиць, уроч. 61.
Грицовичи, им. и сел. Новогр. земли 206, 207, 208, 209,
211, 212, 215, 216, 217.
Гродичи, дер. 12.
Гродна, 374.
Грубешово, гор. 374.
Груда, дер. 376.
Грудки, сел. Новогр. п. 212, 215.
Груснево, сел. Мельн. п. 434.
Грушево, им. и сел. съ церк. Врест. в. 63, 253, 255.
Губы, сел. Новогр. п. 221.
Гудевичи сел. съ церк. Волков. п. 242.
Гуры, поле Волков. п. 200.
Гуслево, сел. Мельн. п. 425.
Гусь, сел. Мельн. п. 457.

Д.

Давыдушки, уроч. 60.
Давыды, сел. Мельн. п. 414, 467, 468.
Двиноса, рѣка 221.
Дворжаць, сел. 66.
Дворище, уроч. 62, 63.
Деревечница, село Врест. в. 47.
Деречинъ 201.
Дзентѣлы, сел. Мельн. п. 424.

Дидновское, сел. Мельн. п. 427, 428.
Добрино, уроч. 6.
Добронѣво, им. 59, 60.
Довечеровичи, им. и сел. съ церк. 222.
Довсюровичи, сел. 53.
Донудово, городъ Мельн. п. 377.
Долгое, сел. Мельн. п. озеро 289, 503.
Домановичи, сел. Мин. г. 190.
Достоево, село 53
Дранина, уроч. Волков. п. 201.
Дрег(х)лово, им. 385.
Дрели, сел. Мельн. п. 504.
Дробляно, сел. Мельн. п. 477.
Дрогичинъ, гор. 27; 30—35; 37—40; 44 - 45; 48, 56, 57,
63—67; 225—226, 235, 238—240, 247, 283, 289, 294,
307—309; 315—321, 335, 341, 351, 354—356; 366—367,
374, 379—380; 391, 395; 399, 400.
Дружиловичи, село Пин. п. въ им. церковь св. Николая, 53, 54.
Дрывица, озеро 266.
Дрисвяты, озеро, и им., и городъ 18—21.
Дубинни 402.
Дубичи, им. и сел. Мельн. п. 376, 440, 469, 470.
Дубовець,—болото уроч. Волк. п. 201.
Дуброва, уроч. Волков. п. 51, 63, 200.
Дубровка, Малое и Великое, уроч. Новогр. п. 215.
Дылевщина, уроч. Волков. п. 199.
Дядновичи, сел. съ церк. Мельн. п. 511.

Е.

Елиники село, Волков. п. 202.
Ельница, сел. Мельн. п. 487.

Ж.

Жабина 32.
Жабна, Жабче, сел. и фольв. Мельн. п. 490, 498.
Жадоринъ, застѣнокъ 269.
Жаново, дер. 376
Жартаи, село Чашн. вол. 276, 280.
Жеретица, рѣка 266.
Жерино, озеро 266.
Жермонь, уроч. 60.
Жерствякинъ, уроч. Волков. п. 201.
Жерстяна сел. 265.
Жерчицы, им. и сел. съ церк. Мельн. п. 396, 516, 522, 529, 531
Жидичинская, архимандрія 373.
Жидь, озеро, Мин. г. 190
Жижмори им. 285.
Жиротинъ, тоже Узкое сел. и фоль. Мельн. п. 484, 503.
Жолкина, село Пин. п. церковь Спасская 13, 55, 56.
Жоравлѣвка, сел. Мельн. п. 420.
Журобичи, фольв. и сел. съ церк., Мельн. п. 315, 346
515, 516.

З.

Забоевъ, слоб. Чашн. в. 274, 276, 280.
Заболотье, ручей 259.
— Сочивки, сел. Мин. в. 333.

Заборье, сел. Мельн. п. 442.
 Заблѣйка, уроч. 267, 268.
 Завадки, сел. Мельн. п. 420.
 Завосте, уроч. 60.
 Загаенъ, сел. Дрегл. прих. 385.
 Загайки, сел. Мельн. п. 506.
 Загорье, им. 49, 54.
 Задворный, фольваркъ Мельн. п. 484.
 Задорье, им. 49.
 Заельня, им п сел. Новогр. п. 215, 216, 217.
 Закалинки, Закалина, сел. Мельн. п. 481, 482.
 Закроже, сел. Мельн. п. 419.
 Залѣсница, сел. 54.
 Залѣсошница, сел. 54.
 Залѣсье, сел. Мельн. п. 62, 299, 440, 531, 532.
 Замечекъ, сел. 263.
 Заневка, сел. Мельниц. п. 473.
 Заполье, Алексѣвщина, им. 265.
 Запорожье, 373.
 Запрудье, сел. 60.
 Зарудаево, сел. Волков. п. 200.
 Зарѣчье, сел. Новогр. п. 213.
 Засядни, сел. Мельн. п. 501.
 Захарчинская, земля 49.
 Зачернье, им. 48.
 Зборово, сел. 373, 374.
 Зеленякъ, озеро 267.
 Зелепужиное Прудиче, заст. Чашн. вол. 270.
 Зельва, рѣка 1, 200, 201, 202.
 Зельвяны, сел. Волков. п. 200.
 Зельдына, рѣка 1.
 Зенье, сел. Мельн. п. 425.
 Зереница, рѣка 265.
 Змѣвая гора въ Порудомнѣ 30
 Зобацкая, граница 29
 Зрѣловщина, сел. 60.
 Зуридово, уроч. Волков. п. 201.
 Зябли, село 40.

И.

Ивье, сел. 245.
 Игуменъ, им. 7—10, 374.
 Избицы, село 43.
 Илово, уроч. 62.
 Иловское, болото 62.
 Имовда, озеро 20.
 Инцимисово, застѣнокъ 267.
 Исаи, сел. Нов. п. 215.
 Истокъ, сел. съ церк. Волков. п. 1, 2.

К.

Казаново, 281.
 Калита, уроч. сѣножат 344.
 Каменецъ, гор. 296.

Камень, сел. Опав. п. 326, 332.
 Квасовка, сел. Мельн. п. 385, 507.
 Кгайды, озеро, дворец. 20.
 Келбаски, сел. Мельн. п. 478.
 Кизиковцы, сел. Пин. п. 323.
 Киселѣвъ, сел. Мельн. пов. 420, 421.
 Кіевъ, гор. 16, 26, 250, 374.
 Кій, село 54.
 Клепаржи, м. 69.
 Клепачево, сел. Мельн. п. 358, 527, 528.
 Клецкъ, гор. 217, 402.
 Клещали, мѣстечко 298.
 Клиниччи, сел. Мельн. п. 450, 532, 533.
 Клиники, уроч. 9.
 Клинь, застѣнокъ 273.
 Князиновское селище, сел. Новогр. п. 214.
 Кобринъ, гор. 3, 4, 36, 37, 62, 374.
 Кобыляны, сел. Мельн. п. 381, 441.
 Ковали, сел. Волков. п. 242.
 Новель, гор. 374.
 Ковна, 229.
 Ковтѣвка, озеро 264.
 Кодень, гор. 5, 6, 369.
 Кожушки, сел. Мельн. п. 485.
 Козерады, сел. Мельн. п. 378, 481, 536.
 Кознь, боръ, застѣнокъ Чашн. вол. 273.
 Коладоново, застѣн. Чашн. в. 270.
 Колдычевская, волость 223.
 Колесники, уроч. 9.
 Колино, застѣнокъ 26.
 Колобыновщина, двориче въ Погостъ 15.
 Колоша, застѣнокъ 267.
 Кольчицы, село 60, 61.
 Колѣно, сел. Мельн. п. 376, 470.
 Колядичи, сел. Волков. п. 200.
 Колядинское, сел. Пин. п. 340.
 Комарно, сел. Мельн. п. 481, 482.
 Комовье, слобода 265.
 Коневое, уроч. 61.
 Конечное, озеро 266, 267.
 Коновницы 49.
 Конты, дер. 376.
 Концовская, гора 67.
 Копино, им. Волков. п. 200.
 Копчевскій перевозъ 265.
 Копцы, сел. Мельн. пов. 427, 428.
 Копчанка, рѣчка 9.
 Копыловка, уроч. 62, 63.
 Копыль 55, 402.
 Кореличи 403.
 Коренѣвка, сел. Мельн. п. 512.
 Корень, им. Пинск. п. 364, 365.
 Корница, сел. Мельн. п. 431.
 Корона польская 373, 374.
 Корчево, им. Дрогич. п. 317, 379.
 Корчицы, им. Брест. в. 36.
 Корчовка, сел. Мельн. п. 413.

Коссово, въ немъ церковь св. Маріи 30.
 Костровицы, им. 47.
 Кочановъ островъ, уроч. 9.
 Кошелевна, сел. Мельн. п. 439
 Кошелини, сел. Мельн. п. 502.
 Кошки, сел. Мельн. п. 449.
 Кравцы, сел. Мельн. п. 418.
 Крайновичи, им. Пинск. п. 364.
 Краковъ, гор. 17, 47, 251.
 Красеево, им. Пинск. п. 364,
 Красная волока, уроч. Пинск. стар. 359.
 — Лука, уроч. 273.
 Красницкая волость 218, 219.
 Красноселье, сел. 23.
 Красный ставъ, сел. Мельн. п. 296, 371.
 Кревица, сел. Мельн. п. 500.
 Кременецъ, гор. 362, 374.
 Кресла, кр. село 41.
 Креслино, сел. 35, 42.
 Кривое, уроч. 61.
 Кримошичи, им. и сел. Мельн. п. 494.
 Крички, сел. Дрог. п. 381.
 Кринская волость, Новогр. пов. 22.
 Крожи, сел. 402.
 Кропивно, уроч. 63.
 Крошино, им. и мѣст. Новогр. п. 223, 224.
 Крошинская волость 223.
 Круглица, уроч. 63.
 Круговичи, сел. Новогр. п. 387.
 Крупецкій, св. Спаса мон. 373.
 Крушина, рѣка 202.
 Крушинный гѣсъ, уроч. Волков. п. 202.
 Кршня, рѣка 12.
 Крывоснеты, сел. Мельн. п. 427.
 Кривуля, уроч. 63.
 Кудры, сел. Мельн. п. 461.
 Кузевичи, 59, 60.
 Кузьмичи, сел. Мин. г. 190.
 Кулани, уроч. 10.
 Купелище, сел. Новогр. п. 221.
 Купятискій, монастырь, Пин. п. 340, 364, 373.
 Курганъ, уроч. Новогр. п. 213, 268.
 Нургановскій, ручей 26.
 Куровское, поле въ им. Терешкахъ 33.
 Куты, сел. Мельн. п. 511.
 Кучновичи, сел. Ошм. п. 333.

Л.

Лавра, монастырь 373.
 Лавы, сел. Мельн. п. 424.
 Лазово, им. и сел. Мельн. п. 30—31, 38, 39, 44, 45, 46, 320.
 Лань, рѣка 208, 211—217.
 Лапенецъ, рѣка 279.
 Латыговичи, сел. Чашин. в. 275, 280.
 Лахва, сел. съ церк. Рѣчиц. п. 338, 402, 403.
 Лаховичи, сел. Мин. г. 190.

Левковъ, городъ разрѣшенный къ построенью княземъ
 Александромъ 12.
 Лежайскъ, им. 366.
 Лельчицы, сел. Пинск. пов. 377, 378.
 Лещъ, монастырь 373.
 Лида, гор. 51, 53.
 Лидское староство 52.
 Липины, сел. Мельн. п. 512.
 Липовка, сел. 266.
 Липпо, сел. Мельн. п. 450, 451,
 Лисчаны островъ 13.
 Литевники, фольв. и сел. Мельн. п. 533, 534.
 Литовское великое княжество 373.
 Лобки, сел. Мельн. п. 412.
 Логона, рѣка 59, 60.
 Логойскъ, им. и мѣст. 58, 59, 389.
 Ложенъ, сел. Дреглов. прих. 355.
 Ложки, сел. Мельн. п. 507.
 Лож(ш)ница, мѣстечко, церковь св. арханг. Михаила, при
 озерѣ, на Новосельской улицѣ. 26, 27.
 Ломезы, сел. Дрогич. п. 12, 381.
 Лопатинъ, застѣнокъ 268.
 Лосицы, мѣст. Мельн. п. 410, 411, 412, 430.
 Лубы, сел. Мельн. п. 491
 Лунавье, Лукавецъ, им. 48, 50.
 Луковиско, сел. Мельн. п. 501.
 Луковская земля 49.
 Лукомка, рѣка, 257, 264.
 Луневе, сел. Мельн. п. 485.
 Луховское, уроч. 67.
 Луцнъ, замокъ 249—251.
 Лѣсковичи, сел. Пинск. пов. съ церк. 323, 324.
 Лѣское, сел. Мельн. п. 439.
 Лѣсовщина, дворнице 51.
 Лѣшно, им. 198.
 Любавичи, им. Оршан. п. 201.
 Любейки, сел. Мельн. п. 514.
 Люблинъ, гор. 374, 385.
 Любшанское, староство 8.
 Лютикъ, застѣнокъ 265.
 Люторзичъ, рѣка 48.
 Лючи, им. Пин. п. 340.
 Лядо, боръ Волков. п. 200, 201.
 Ляховцы, уроч. 9.
 Ляховщина, уроч. 63.
 Ляховъ, бродъ 323.
 Ляшковичи, им. Дрогич. п. 379.

М.

Максимово, уроч. 59.
 Маловичи, сел. Мельн. п. 511.
 Мальковскій—дугъ уроч. 258.
 Маначила, уроч. Новогр. п. 215.
 Манія, сел. Мельн. п. 502.
 Медекцина, уроч. 63.
 Медухово, сел. 58.

Межирѣчье, мѣст. Мельн. п. и „Новое мѣсто“ 304, 305, 377, 401, 482, 483, 484, 495, 503.
Мелешинка, уроч. 67.
Мельникъ, гор. и им. Мельн. п. 69, 191, 194, 197, 358, 362, 383, 525.
Меньженино, селеніе Мельн. п. 320.
Мержвичи им. и сел. Мельн. п. 535, 536.
Мервино, сел. Новогр. п. 217.
Мержвье, сел. Мельн. п. 358.
Меры, им. Брасл. п. 204, 205.
Миколаевское, уроч. 31.
Микольская града, уроч. 344.
Мижовна рѣка 199.
Мижово, сел. Волков. п. 199.
Милашаны, сел. 286.
Милейки, сел. Мельн. п. 430.
Миловиды, сел. Волков. п. 199.
Мильче, мѣст., им. и фольв., въ немъ улицы: Полоцкая, Виленская, рынокъ, переулокъ отъ рынка 325—328, 334.
Минскъ, гор. 23, 24, 221, 389, 394.
Минцево, им. Дрогич. пов. 37, 293.
Миры 402.
Мисье, сел. Мельн. п. 486.
Митковщина застѣн. Волков. п. 242, 243.
Михалишки им. 285.
Михалы сел. Волков. п. 200.
Млынице, уроч. 63.
Могилевъ, гор. 374.
Могилка, уроч. 63.
Можейново им. Лид. п. 376.
Мозырскій повѣтъ 16.
Мозырь 374.
Мокободи, сел. 31.
Монастырь сел. Мин. п. 190.
Морды, сел. 35.
Море Творково (morze Tworkowo) им. сел. 37.
Морщаны, сел. 55.
Мостище, уроч. 63.
Мосты, мѣст. Мельн. п. 374, 393, 418.
Мотоль, мѣст. съ церк. и костел. Пинск. стар. 53, 54, 359.
Мошунувичи, Мошуки—Великіе им. и сел. съ церк. Новогр. п. 386, 387.
Мощона, дер. Мельн. стар. 402, 520—522, 529, 530, 558.
Мощоны—Порѣчье сел. Мельн. п. 522.
Мстинъ гор. Мин. в. 368, 372.
Мстиславль 374.
Мстиславское владычество 250.
Мшаны сел. Мельн. п. 284, 393, 427.

Н.

Навлична, сел. 373.
Наговичи, сел. 49.
Надома, им. Новогр. п. 217.
Навѣтъ, озеро, подъ гор. Браславля подъ дворомъ плебана Браславского 18.

Наройки, сел. Дрог. п. съ церк. 383.
Нача, рѣка и мѣстечко Чашн. в., въ немъ рынокъ, церк. Кузьмы и Демьяна, улицы: Чашницкая, Друская, Полевая, Борисовская, Мостовая, Сведлинская, Логовая, Водная, Кричевская 274—280; 386, 387.
Нѣзнаны (ос) сел. Мельн. п. 393, 427, 429.
Немировъ, мѣст. сел. Дрог. п. 252, 381, 523, 524.
Несвижъ, гор. 402.
Нестеровы Лозы, им. Брест. в. 36.
Нивки, сел. 59.
Николаево, сел. съ церк. Новогр. п. 243.
Николаевская волость 244.
Ничипоровщина, уроч. Аникипоровщина 22, 23.
Нобель, село церковь св. Николая 51.
Новгородокъ соборная церковь муч. Бориса и Глѣба 22, 209, 220, 374, 386—388.
Новгородская земля 206.
Новоселець, сел. Мельн. п. 419.
Новоселки, уроч. Волков. п. 200.
 — им. Брест. в. 36.
Новосельчане село 11.
Ногоновичи, село 27.
Ножчинская волока 40.
Ношово, сел. Мельн. п. 437.
Ношовская Воля сел. Мельн. п. 440.
Нѣманъ рѣка 200.

О.

Оболь, озеро и им. 18, 20.
Оборо, им. Дрогич. п. 593.
Обринь, им. Новогр. п. 218.
Обрубъ, боръ Волков. п. 201.
Огородники; сел. Мельн. п. 534.
Одраное, уроч. 62.
Озередище, село 7.
Олесевици, сел. 223.
Олита, им. 402.
Ольшанка, сел. Мельн. п. 413, 414.
Ольшаны, 5.
Ольшинець, рѣка 264.
Ондрешки, сел. Мельн. п. 426.
Оникшты, мѣст. Вильк. п. 285.
Онишковичи село Чашн. в. 261, 267, 268, 280.
Орлевка рѣка 199.
Орлево, им. Волков. п. 199.
Орловка дер. Мельн. п. 377.
Орша, гор. 27.
Ослово им. и сел. Мельн. п. 527.
Осмолово, уроч. 9.
Осовна, сел. Мельн. п. 479, 480.
Осины, сел. 31.
Осташовъ сел. Чашниц. в. 8, 268, 280.
Остовчицы, сел. Новогр. п. 213, 217.
Острая брама, въ г. Вильнѣ 228.
Острино, село церковь св. Спаса 51, 52.
Островокъ, сел. и им. Мельн. п. 396, 508.

Островъ, сел. Мельн. п. 495.
 Остромечинъ сел. им. Дрог. п. 357, 358, 360, 368, 369,
 420, 421, 434.
 Острошица, им. 58.
 Охань, уроч. 62.
 Охремово, сел. Новогр. п. 215.
 Ошмянскій грод. уряд. въ Поставахъ въ 1643 г. 325.
 Ошмянскій повѣтъ 237.

П.

Павловщина, уроч. 22.
 Паканово им. и сел. Мельн. п. 516.
 Паричиво, уроч. 63.
 Пацовляны, сел. Волков. п. 202.
 Пашеньки, сел. Мельн. п. 471.
 Пашново, им. Оршан. п. 205.
 Педишки, им. 286.
 Перегинскъ им. Львовскаго п. 374.
 Передѣлы, сел. Мельн. п. 481.
 Пережирье сел. съ церк. Мин. в. 227, 228.
 Перемысль 250.
 Переходье, им. Пинск. пов. 364, 365.
 Перещовка, сел. Дреглов. прих. 385, 506.
 Песокъ, мѣст. Вол. п. 199, 200, 201, 202.
 Петрушы, сел. Мельн. п. 416.
 Печинини(ъ) сел. Мельн. п. 393, 430.
 Пинская волость 359.
 Пинскій замокъ 359.
 Пинскъ, гор. 13—15, 51, 55—57; 69, 310—311, 313—315,
 323, 340, 374.
 Писаревичъ, сел. Мин. г. 190.
 Пласковичи им. Новогр. п. 217.
 Плесіодра, сел. Дрог. п. 407.
 Плещино, болото 47.
 Плища, рѣка 200.
 Плещицы, село 49.
 Пловое болото 54.
 Плосково сел. Мельн. п. 746.
 Плоское болото 54.
 Поблинская церковь 60.
 Побукъ, уроч. Новогр. п. 215.
 Погость мѣст. 14—15, 68.
 Подборье, застѣнокъ 267.
 Подземенье—Подсѣменье, уроч. Брест. в. 254, 255.
 Подзимное, село 62, 63.
 Подлипы, уроч. 62.
 Подлозье, сел. 54.
 Подляское воеводство 399.
 Подляхія 294, 379, 380, 381, 433.
 Подляховичи, сел. Пин. п. 324.
 Подляшское воеводство 317, 404.
 Подмошье, сел. 267.
 Подриловичи, сел. 60.
 Пожежино, село 51.
 Поканово. им. Мельн. п. 396.
 Половецъ, мѣст. церковь св. Михаила 28.

Полозны, уроч. Новогр. п. 215.
 Полоцкое архіепіскопство 373.
 Полоцкѣ гор. 24, 41, 263, 374.
 Полубичи, дер. 376.
 Польшине, уроч. 62.
 Полѣсье, Полѣскій край 253, 386.
 Полюбичи, сел. Мельн. п. 463, 464.
 Полюховское поле 44.
 Поляны сел. Ошм. п. 333.
 Пониль, ручей 276.
 Поплавы, сел. Мельн. п. 409.
 Поповщина, уроч. 253, 265.
 Поповъ боръ, уроч. 344.
 Постава, мѣст. Ошм. п. 325.
 Порплище сел. съ церк. Минск. в. 237, 238, 241.
 Порудомно, церковь св. Николая 30.
 Портъче им. Пинск. п. 364.
 Постише, сел. Мельн. п. 488.
 Пострунь 62.
 Преходиско сел. Мельн. п. 505.
 Приселщина, уроч. 61.
 Пристраловичи сел. Волк. п. 200.
 Приходискъ сел. Дрог. прих. 385.
 Приходы, сел. Мельн. п. 487, 488.
 Просичовъ, уроч. 60.
 Просново сел. Мельн. п. 393.
 Прохенна, (и) сел. Мельн. п. 194, 413.
 Прудиче Волковское уроч. 258.
 Пруды, застѣнокъ 270.
 Птичь, рѣка 60.
 Пугачи сел. Мельн. п. 497.
 Пуннице, уроч. 266.
 Пуньви, застѣнокъ Чашн. в. 270.
 Пустынь въ немъ монастырь 25, 26.
 Пустынкій мужской монастырь Св. Николая 16, 251.
 Пуховичи сел. Мин. г. 190.
 Пьяновскій лугъ 258.
 Пучицы, сел. Мельн. п. 442.

Р.

Раваничи, им. и фольв. 8. 9.
 Радець, сел. Мельн. п. 466.
 Раздиловка сел. Мельн. п. 529, 530.
 Радльня сел. Мельн. п. 416.
 Радче, дер. 376.
 Радзиловка сел. Мельн. п. 358.
 Ратна, гор. 374.
 Ржевуски сел. Мельн. п. 31, 450.
 Рига, гор. 263.
 Рогавецкая земля 64.
 Рогавецъ, село 64.
 Рогавка, дер. Дрог. п. 247, 352, 353, 355.
 Рогановичи, сел. Чашн. п. 258, 264, 266, 268, 280.
 Рогово, им. церковь св. муч. Дмитрія 42, 43.
 Рогозники фольв. Мельн. п. 492.
 Рогозница сел. Волков. п. 202.

— сел. Мельн. п. 492.
 Ронокъ, уроч. 62.
 Розвадово, сел. Мельн. п. 445.
 Романово, уроч. 9.
 Ромашки, сел. Мельн. п. 462, 467.
 Росошь, мѣст. Мельн. п. 451, 454, 474, 475.
 Росъ, 200.
 Рубея сел. Мельн. п. 371, 372.
 Рубѣшовъ сел. 296.
 Рудзенець, фольваркъ 459.
 Рудка, сел. Мельн. п. 433,
 Рудники, им. Дрогич. п. 317.
 Рудня, Брест. в., село 46.
 Рудомино. село 30.
 Русаки, сел. Чашн. вол. 269.
 Русковъ, сел. Мельн. п. 50, 441, 442.
 Рухча, сел. съ церк. Пинск. п. 339, 340.
 Рысье болото 47.
 Рытовщизна, уроч. 61.
 Рычъ, озеро 21.
 Рѣчица, гор. 62.
 — сел. Мельн. п. 374, 493.
 Рѣчище уроч. Новогр. п. 215.

С.

Савичи Мельн. п. 284.
 — сел. Ошм. п. 333.
 — Русскіе, им. п. сел. съ церк. Мельн. п. 2, 3, 234.
 Савки, сел. Мельн. п. 503.
 Сажерка, озеро 20.
 Самонъ, озеро 20.
 Сарнаки, сел. Мельн. п. 443.
 Сарнацкая парафія 443.
 Сарново, им. Дрогич. пов. 379.
 Свердлица, рѣка, 279.
 Свиначовъ, сел. Мельн. п. 422.
 Свирженское болото 12.
 Свислочка рѣка 199, 202.
 Свислочь рѣка 23, 227.
 Свядская пуца 276.
 Святое озеро 266.
 Святой вступъ въ Волосов. пуцу 276.
 Селець, им. 58, 59, 60.
 Селище, сел. 54.
 Сельцо сел. Чашн. в. 270, 280.
 Семенишки сел. Вильком. п. 286.
 Средній уголь уроч. 62.
 Серочино, сел. съ церк. 320.
 Серпелица сел. Мельн. п. 528.
 Сецимино, им. 221.
 Силивонки, сел. Мельн. п. 338, 427, 428.
 Сильки или Роганка, им. Дрог. п. 335.
 Синевцы, дер. Дрог. п. 399.
 Ситки, сел. Дрогичин. пов. 352—355.
 Скоришки, застѣнокъ 286
 Сновердцы, им. Брест. в. 563.

Сновшино, сел. Мин. г. 190.
 Сколимово им. п. сел. Мельн. п. 518.
 Славатицы, сел. съ церк. 351.
 Слаговоще, им. 59, 60.
 Словешня, рѣка 25.
 Словеца, рѣка Мозыр. п. («на р. на Словешной») 16.
 Слуцкѣ гор. 58, 189, 190, 402.
 Слѣпня, рѣка 389.
 Слѣповроны, им. Пурскаго пов. 38.
 Смоленскъ, гор. 373, 374.
 Смольница, монастырь 373.
 Смолянецъ сел. 280.
 Смоляны сел. Чашн. в. 257, 264
 Сновшинское село Слуц. п. 190.
 Снуда, озеро 18.
 Соколовщизна сел. Новогр. п. 215.
 Соколовъ, городъ 324.
 Соколыница, сел. 54.
 Сокъ, рѣка 279.
 Солоное, сел. Ошм. п. 331.
 Сопотвинское, сел. Новогр. п. 213.
 Сосновое болото 54.
 Сосновый Грудъ, сел. Пинск. п. 323.
 Состки, сел. съ церк. Мельн. п. 499.
 Ставъ, сел. Дрогич. п. 381.
 Стаецкая волость 223.
 Стайснй ручей 276.
 Станковъ островъ, уроч. 9, 10.
 Старина, пуца 265.
 Старобудовъ 374.
 Старчевичи, им. Дрогич. п. 379.
 Старые Волосовичи, сел. Чашн. вол. 276.
 Сташино, сел. Чашн. в. 269.
 Столпно, сел. Мельн. п. 496.
 Стороневичи, уроч. 62.
 Сточка, рѣка 1.
 Стояновъ, гор. 374.
 Стречно, озеро 268.
 Струбница рѣка 199, 200.
 Струнь, арх. им. близъ Полоцк. 238.
 Струссы, им. 35.
 Стрѣлки, сел. Мельн. п. 489.
 Студенець, рѣка 202.
 Студенка, застѣнокъ Брест. в. 253.
 Студиводы сел. Бѣльск. п. 304.
 Суботовщина, дворець 18.
 Субогъ, сел. 286.
 Суграны, уроч. 6.
 Сурдега рѣка 286.
 Сурдеги, мѣст. Вильком. пов. 285, 286, 287, 288.
 Суравчинская граница 48.
 Сутесна, уроч. 63.
 Сутно, сел. Мельн. п. 524.
 Сушицкѣ, им. Пинск. п. 364.
 Счелковцы, сел. Пин. п. 323
 Счешичи, сел. Ошм. п. 332.
 Сытки, им. 65.

Сѣмятичи, сел. Мельн. п. 335, 390, 396, 397, 398.
Сѣтное, сел. Мельн. п. 494.
Сябры сел. Чашн. вол. 270, 280.

Т.

Тарантово сел. Чашн. в. 280.
Тарнослива, уроч. 62.
Твороги, сел. 34.
Темень, рѣка 268.
Тенчинъ, 377.
Терликово, сел. Мельн. п. 410, 447, 448, 449.
Тесовщина, двориче 51.
Тихобудецъ, лѣсъ уроч. Новог. п. 212, 214, 215.
Тлустецъ, сел. Мельн. п. 491. ;
Тлустовская волока 42.
Тризубъ, сел. Брест. в. 253.
Троки 374.
Тростеница, сел. Мельн. п. 523.
Троцное пробощство 248.
Трухоновичи, сел. 265.
Толвино сел. Мельн. п. 512.
Толочино, мѣст. 263.
Толтуново, уроч. 59.
Топильце, озеро 252.
Точискъ иначе Чортки, сел. Мельн. п. 395.
Тулилово, сел. Мельн. п. 498.
Туровлянское село Волков. п. 199. 202.
Тяпино, сел. Чашн. в. 270.

У.

Уборскъ, им. Виленск. бискупа 377, 378.
Уголь, сел. 266.
Узкое см. Жиротинъ.
Узножь, уроч. 60.
Унольчицы, уроч. 61.
Ула, мѣст. 258.
— рѣка 257—270.
Усвица, рѣка 265, 266.
Устоенье, село 54.
Устье, уроч. Новогр. п. 215.
Усушное, уроч. Пин. стар. 359.
Утровка, сел. Мельн. п. 497.
Уша, рѣка 9, 10.

Ф.

Фалятичи сел. Мельн. п. 434, 435.
Фельнава, рѣка 12.

Х.

Хальчъ, им. 379.
Ханнувеніи кутъ, уроч. 6.

Харяково, сел. 267—269, 280.
Хибна, озеро 364.
Хибово, дер. Мельн. п. 444, 445.
Хилевщина, уроч. 26.
Хлопковъ, сел. Мельн. п. 369, 420, 421.
Хлопская Волька сел. Мельн. п. 407.
Хлевки, сел. Мельн. п. 425.
Хмѣлина, уроч. Волков. п. 199.
Ходоровка, сел. 54.
Ходынчи, им. Брест. в. 36.
Холожино, им. Пинск. п. 364.
Холопеничи, 27.
Холопій ручей 265.
Хорощево сел. Мельн. п. 514.
Хотаевичи им. и сел. съ церк. Минск. в. 220, 221.
Хотичи, сел. съ церк. Мельн. п. 362.
Хотенчицы, им. 48.
Хотѣнчанка, Хотѣнчовка, рѣка 49.
Храпино, село 51.
Христычинъ ручей 49.
Хроболово, двориче 51.
Хроловичи, дер. Дрогич. п. 399.
Хроминный боръ, уроч. Волк. пов. 200.

Ц.

Цепра 212, 214, 215, 217.
— Далматовская сел. Новоур. п. 211, 212, 214, 217.
Цна, рѣка 23.
Цно, озеро 18.
Цонко, малое озеро 18.
Цѣхановець, им. 321.

Ч.

Чапунская волость 244.
Чапурное, застѣнокъ 279.
Чашники им. и мѣст. Витеб. п. въ мѣстечкѣ улицы Иван-
ская, Лукомская, Тянинская, рынокъ. Слободка
Слободно-новая 256—278, 280, 281.
Чашники Старые 1-е и 2-е 262, 263.
Чашницкая волость 264.
— пуца 258.
Чебераки, сел. Мельн. п. 433, 435, 436, 473, 474.
Чепелинишки, бол. 35.
Червяки, им. 49.
Черя, мѣст. 263.
Чернево, им. Брест. воев. 406.
Черниговъ, гор. 374.
Черная рѣчка 49.
Черное озеро 264.
Черчица, уроч. 54.
Чице, село, Ошм. п. 329, 330.
Чорнобыль, им. 5.
Чортки см. Точискъ.

Чухлѣбы сел. Мельн. пов. 423.
Чухово, сел. Мельн. п. 442.

Ш.

Шавлы, сел. Мельн. п. 415, 416.
Шанково, сел. Мельн. пов. 418.
Шахи, фольварокъ Мельн. п. 485, 496.
Шапки сел. Мельн. п. 430.
Шебрино, село въ немѣ церковь во имя Рождества Преч.
Богородицы 24, 25.
Шидловецъ 402.
Шкопы, им. и сел. съ церк. Мельниц. п. 338, 339.
Шночиса, уроч. 63.

Щ.

Щеглятинъ, им. Дрогич. пов. 379.
Щенятино, уроч. 6.
Щепелецъ сел. Мельн. п. 358.

Щоноцкая стежка 323.
Щурново поле, уроч. 323.

Ю.

Юневичи сел. Мельн. п. 429.
Юрновичи, им. 49.

Я.

Яблоня фольв. Мельн. п. 376, 455.
Яблонскіе куты 376.
Яблоня дерев. Мельн. п. 460.
Язвино, уроч. 63.
Якубовичи сел. Мельн. п. 517.
Яново, сел. и застѣнокъ, Нов. п. 25, 215, 264.
Яса рѣка 276.
Ясенѣвка, сел. Мельн. п. 513.
Ясенка фольв. и сел. Мельн. п. 472.
Ясени, фольв. Мельн. п. 473.

III.

УКАЗАТЕЛЬ ПРЕДМЕТОВЪ.

А.

Advocatus antiquus (войтъ) 48.
 Аликъ 49.
 Анафема 5.
 Антиминсъ 114.
 Аринга (арунга) 10.
 Архивъ архіепископін Митрополіи Полоцк. 237.
 Архіепископство Полоцкое 373.
 Архимандрія Жидичинская 373.
 Архимандритъ Кіево-Почерской лавры 250, 251.
 Архимандрія, Минская 389.
 — Мстиславская 389.
 Архимандритъ 36, 37, 287.

Б.

Баналаръ 283.
 Бахусъ 392.
 Безмѣнъ, вѣсь 329.
 Бискупъ, Виленскій 219.
 — Куявскій и Поморскій 23.
 Богъ, Ляшскій 392, 394.
 Божница, жидовская 197.
 Бобровые, гоны 10
 Боронити, «Позволяемъ тежъ тому плебану нашему и вольность даемъ въ озерѣ Дрысвите нетнымъ неведомъ рыбы ловить, коли самъ похочеть, на свою потребу, а державцы наши Дрисвицкіе того боронити имъ не мають» 21.

Бортное, дерево 9, 10, 51.
 Борть, борти 13, 267.
 Бочка ратушная— въ г. Волковскѣ 1.
 Боаре 4, 7, 58, 60, 63, 256, 376.
 Брама Острая въ г. Вильнѣ 228.
 Brascatorium—пшварня 321, 322
 Братство 233, 241, 250, 282, 374.
 — власное 405.
 — Вѣльское при Богоявленской церкви 297, 374.
 — Виленское при ц. св. Духа 233, 286, 287, 288.
 — при Николаевской ц. въ г. Дрогичинѣ 318, 319.
 — въ г. Дрогичинѣ при Преображенской ц. 316, 405.
 — Пинское при ц. Богоявленія 313.
 — при ц. Бориса и Глѣба за мурками въ Смоленскѣ 374.

Бродъ, Ляховъ 323.
 Бугай 258.
 Бѣлка, выскочка 229.
 Бѣложелтавый, цвѣтъ 367.

В.

Ванчосы 258.
 Викарій 19.
 Вино 323.
 Владыка униат. Владимирскій 342.
 — Луцкій и Одр. 289, 343, 346—347.
 «Во Евангеліи на вѣчность уписалъ наданье свое» 36.
 Воеводство Виленское 17, 19 258.
 — Подляшское 347, 399.
 — Смоленское 374.

Воздухи шелковые 343, 350.
Войско Запорожское 373, 375.
Войты 199.
Волока, литовской мѣры 47.
 — суцолная 40, 42.
Волость Волпенская 219.
 — Городецкая 62.
Выправа 205.
Вѣжа 51.
Вѣно 37, 193.
Вѣра, Наливайковская 294.
 — русская униатская 223.
Вѣсь и мѣра города Вильны 12.

Г.

Грамота становленая 5.
Грань 58.
Германъ 226.
Головщина 336.
Городище 258.
Горѣлка 305.
Гостинець, см. дорога.
 — старый Борисовскій 26.
 — Виленскій 201.
 — изъ Волковыска въ м. Песокъ 199.
 — изъ м. Песка въ Рогозницу 202.
 — Стаецкій 223.
 — Субочскій 286.
Государь, государскій 60.
Гребля 54, 208.
Греческій законъ 4.
Грива 401.
Гривна, польская 321.
Громада 515.

Д.

Давность, «подлугъ давности отсудили тое дворище на церковь Божую» 15.
Дани: грошовыя, медовыя, куничныя, бортныя, сѣножатныя 16, 18.
Данники, люди данные 18.
Дачки давать 16.
Дворище, д. цѣлое, «поддворища» 15.
Двѣнадцатый, другинадцатый 59.
Деверь 205.
Дерево, бортное и подсыное 13.
Десятина церковная 4, 18, 21, 40, 42, 53, 191, 237, 320, 371, 372, 375, 393, 395, 396.
 — рыбная со всех неводоу и неводковъ 21.
Десять 47.
Дизуниты 288, 289, 290, 291, 296, 343, 393.
Діаконъ 36, 52, 310, 313, 315, 316, 375, 376.
Діалектъ, русскій 1.

Довиння 387.
Дорога Богушевицкая которая идетъ за р. Березину до сель, принадлежащихъ за р. Березиною къ им. Богушевичамъ 8—9.
 — Борунская 279.
 — Вудзская въ Выпыховскихъ 31.
 — великая которая, идетъ отъ церкви къ Юрковичамъ 49.
 — великая Виленская изъ Минска 23.
 — великая изъ Логойска до Гайви, отъ Л. до Слаговоща 59, 60.
 — общественная Голубльская Креслинская 35.
 — изъ Грицовичъ въ Болванъ 215.
 — Добронѣвская, которая идетъ изъ Добронѣва къ мосту на Логозжѣ 59.
 — Дружиловская 323.
 — Заплотная 31.
 — изъ Мостовъ въ Деречино 201.
 — изъ Игумена до Богушевичъ 8.
 — которая идетъ изъ Игумена до Минска 8.
 — Кобринская 55.
 — къ церкви изъ им. Лукавца 49.
 — изъ Медухова до Сельца 58.
 — Минская изъ Богушевичъ 8.
 — изъ м. Песокъ въ Плищу 199.
 — Плещинская 221.
 — съ Слаговоща до Добронева 59.

Дробязгъ 229.
Дьякъ церковный 252, 267, 271, 272, 273.
Дѣдичъ, дѣдичка 27.
Дякольные люди 22.
Діаконы 22, 310, 313.

Е.

Евангеліе 384.
Ecclesia orientalis ritus videlicet graeci et Ruthenorum, quae longis temporibus in disparitate 2.
Епархія Витебская и Мстиславская 373.
 — Луцкая 373.
 — Перемышльская 373.
Епископъ Туровскій и Пинскій 14, 15, 51, 314.
Епархія Холмская 373.
Епископъ см. владыка.
 — Витебскій 375.
 — Владимирскій и Брестскій 252.
 — Луцкій 350.
Епитрахиль alias ornat 350, 402.

Ж.

Живность «подданые мои каждый отъ себе для живности священнику повинни давати» 40, 42
Жидовская божница 197.
Жидовскій зборъ въ г. Брестѣ 194.

Жи́ды 475, 495.
 — въ г. Брестѣ 194.
Жи́дъ—арендаторъ мельницы 338.
Жовнеръ—дьякъ („а писалъ Жовнеръ дьякъ Мишко-
 вичъ“) 26.

З.

Задворники 54.
Замковыя повинности 15.
Замокъ 202.
 — Витебскій, Пинскій 374.
 — Городицскій 375.
 — Дрисвятскій 21.
 — Кобринскій 62.
 — Лаховскій 403.
 — Пинскій 359.
 — Слуцкій 189.
 — Смоленскій 373.
Засетники 21.
Засидники 4.
Затяги 204.
Затялѣ мене слугъ Божого до церкви св. муч. Сергія и Вахха 4.
Збоже: жыто пшеница, ечмѣнь ярка, овесь, гречиха, 21.
Звоница 222, 260, 271.
Звоны церковныя 222, 260, 271, 292, 294.
Земля полазная и съ пашнею 53.
Земляне Пинскіе 15.

И.

Игумень 16, 25, 236, 287, 340, 343, 350, 399, 400.
Икра 230.
Инстигаторъ в. к. л. 325.

І.

Іерей 4.
Іудей въ Брестѣ 11.

К.

Кадукъ 374.
Календарь римской ц. 192.
Камень, вѣсъ 227.
Каноникъ Бѣльскій 36.
Канторъ «На кантора тойже (Крошинской) церкви даеся 1/2 пляца дворного» 223, 254.
Канунъ медовый 227.
Капитула Берестейская, ея составъ въ 1528 г. 28.
Капитульныя книги 28—29.
Капитульный писарь 28.
Кафли бѣлыя 325.
Кгермакъ 233.
Кій 304.

Кладбище (кладовище) cimeterium см. могилки. 50, 267, 278.

Ключниковичи 63.
Книги: 1) Беседы Апостольскіе. 2) Правила свв. Отець. 3) Книга Св. Григорія миша. 4) Трѣбникъ Стратилловской печати. 5) Прологій малый нотный. 6) Чинъ освященія церкви. 7) Часословъ Вилонскій 291—292.
 — церковныя 222, 349.

Кнопъ 303.
Кобыла 303.
Козанъ 380, 391, 404, 525.
Кожухъ 226.
Колнеръ 230.
Колодни 282, 298.
Колоколь (самрапа) 39.
Колѣно 202.
Коляторство 388.
Коляторъ 5, 387.
Коморникъ 207.
Конфедераты 194, 195.
Коробка 232.
Корчма вольная въ мельницкомъ дворѣ 23.
Костель въ сел. Воквичахъ 517.
 — въ сел. Борзиловѣ, Мельн. п. 479.
 — Браславскій 17.
 — въ мѣст. Городцѣ, Брест. в. 253, 254.
 — въ Дрисвятѣ 19.
 — въ с. Дядкахъ Мельн. п. 511.
 — въ сел. Лосицахъ Мельн. п. 407.
 — въ сел. Мелѣйчицахъ 396.
 — въ мѣст. Мотоль, Пин. п. 359.
 — въ сел. Островкѣ 508.
 — въ мѣст. Росонѣ Мельн. п. 451.

Кошульки 233.
Кравецъ 387.
Крама 196, 231.
Крестоносный 372.
Крестъ 317.
 — вызолоченный 402.
 — Митрополій 373.
 — серебряный 347, 350.

Крестьянство 222.
Крещеніе, таинство 402.
Криница, «которая криница впадаетъ въ рѣку..» 9.
Крылошане 22.
Кубель, кублы 326.
Куница,—мѣра длины, «всего кгрунту дворного, яко тежъ и подданныхъ тамечныхъ въ всихъ селахъ и при-селкахъ вымерено *куницъ* 125 и *морювъ* 7, кромѣ *пуцы.*» (8) «кгрунту пашного *куницъ* 207 и *морювъ* 5 (9).
 — сборная 51.

Курганъ 59.
Куры простыя, куры калакутскія 258.
Кустовъ 8.
Кустодія 315.

Нуть 47, 64.
Кушноръ 387.

Л.

Лавники Дрогичинскіе 316.
Ладанъ 323.
Лжица серебряная 343, 350.
Листъ записны 16.
— становленный (ставленная грамота) 2.
— судовый 15.
Litteras collationis seu foundationis 42.
Литургія 283.
Ловитва рыбная 23.
Ловцы 21.
Лука озера 18.
Лѣсничіе 199.
Лѣтникъ 226.
Люди тяглые, дякольные 22.
— слободные, слободичи 18.
— церковные 55.

М.

Майрановое сѣмя 230.
Мальвазія, вино 196.
Медовая дань 315.
Медовый канунъ 227.
Медъ 53, 265, 329, 403.
— прѣсный 25, 196.
— варить 227.
— сытить 241.
Метать промежку себе лесеы 48.
Метрики канцеляріи в. к. л. 17.
Минута протокола 304.
Миро святое 402.
Мельница (мельнъ) 9, 23, 32, 69, 208, 217, 227, 252.
Могилна 59, 252.
Монастырь въ Бытенѣ, Слоним. п. баз. 235.
— въ г. Бѣльскѣ, при св. Троицкой церкви 296.
— подъ Гродной 374.
— братскій церкви св. Духа въ г. Вильнѣ 228-233, 287.
— Преображенскій по народному св. Спасса въ г. Дрогичинѣ 381, 399, 400.
— Преображенія Господня на Забужѣ въ Дрогичинѣ 316, 317, 322, 379, 382, 404, 405, 406.
— женскій Бенедикт. въ г. Дрогичинѣ 351.
— жен. Бернарда въ Дрогичинѣ 353, 354, 355, 356.
— св. Спаса въ г. Кобринѣ 36.
— мужскій Купятинскій, св. Спасскій Пинск. п. 364, 373.
Монастыри въ Корочи и в. к. лит. 250.
Монастырь, лавра 373
— Онуфріевскій 323.
— Петра и Павла въ г. Минскѣ 394.
— Вознесенскій въ г. Минскѣ 389.
— базилианскій св. Духовскій въ г. Минскѣ 23, 24, 389.
— и церковь св. Спасса въ г. Могилевѣ 374.

Монастырь, Пустынскій во имя св. Николая («Святого Николая въ Пустыньце») 16, 25, 26, 251.
— Смольница 373.
— Сурдэгскій св. Духа 286, 287.
Монаха 389, 390.
Морга Мѣрницкіе 211.
Моровое новѣтріе въ Вильнѣ 230, 231, 232, 233.
Мостовое на рѣкѣ Слѣпнѣ 389.
Мужицкіе навозы и селища поповскіе навозы 214, 216.
Мша 20
Мышатый—конь 330.
Мѣдница 403.
Мѣтра длины: «на стрѣлене, або мало большъ» «якъ бы на стрѣлене. «мало на стрѣлене». 7, 8.
— Виленская 258.
— Литовская въ Мельникѣ 360.
— Овруцкая 25.
Мѣринки 207.

Н.

Навозка 336.
Намѣстникъ, Мозырскій 17.
— прав. Еп. Луцкаго 350.
Народъ русскій, но въ униі будучій 346.
— русскій 374, 375.
Нашествіе Московское 394.
Небощикъ 204.
Неводъ, неводокъ 21, 280.
— лѣтній 21.
Неснаски 204.
Неуниты 290, 296, 373.
Нехуть 219.
Нить «на сцезурѣ паппру вытиснена одна печать и обшита нитію» 13.
Нота «если бы якая нота того тамъ права засгавала» 204.

О.

Обаполь ботота 47, 54.
— рѣки 9.
Облаченія священническія 114, 347, 394.
Образа 276.
Обрядъ греческій 324.
— и вѣра православная греческая 316.
Обухъ 377.
Обыскъ 18.
Обычай ложить во гробъ ставленную грамоту и документы 5.
Обѣдня 41.
Одежды 229, 230, 233.
Одежда женская 226.
Оссимокъ „shansum in triginta ossimkow“ 35.
Осочники 199.
Официаль Брестскій 36.

П.

Паламарь, понамарь 304, 313, 315.
 Панихида 376.
 Парохъ, пресвитерь, попь 40, 66.
 Пастъка 54, 340.
 Патеры (молитвы) 65.
 Патриархъ Константинопольскій 313, 339.
 Певность 18.
 Пергамень 27, 337.
 Печать R. Poloniae 64.
 — на воскъ 37.
 — завѣсистая, на шнурахъ едwabныхъ кармазыновыхъ завѣшенная 12, 17.
 — Подсудка 315.
 — Судьи 315.
 Пивница 196.
 Пиво 241.
 — Венгерское привозное 196.
 — Гарволинское 196.
 — Простое 196.
 Пистолеты 305.
 Плебанъ 50.
 — Русскій пресвитерь, русскій попь, попь русскій 32, 33, 34, 35.
 Плѣснивая масть лошади 357.
 Поборы 378.
 Повинность (повиноватство) родство „понятіе въ повинности“ бракъ въ недовольственной степени родства 83.
 Повинности и доходы: хлѣбные, грошовые, медовые, рыбные, звѣринные 20.
 Поголовщина 480.
 Податки 19.
 Подстолій Кіевскій 403.
 Подымщина 16.
 Поемщина 4.
 Пожаръ въ Брестѣ 1613 г. 194, 195.
 — Городищскаго замка 375.
 Пожорновщина [повинность] 310.
 Пожитки 19.
 Полвочка 42.
 Полотно 229.
 Посвария 204.
 Посвятная земля, посвященная сѣнокоса 27.
 Посередъ болота 59.
 Постригачъ 36.
 Поплавье 49.
 Поплатки 19.
 Поплечники 15.
 Поповичъ 61.
 Попь, п. русскій, п. унѣтскій 4, 6, 13—15, 22, 27 30 33—35, 41, 42, 44, 47, 48, 52, 56, 57, 62, 64—67, 193; 207—209, 217, 223, 271, 273, 303, 320, 316, 351—356, 375—376, 380, 403.

Потегли, «связываемъ тѣхъ того плебана и тѣхъ подданныхъ людей его отъ подводъ всякихъ замковыхъ и отъ военное службы, и отъ всякихъ потеглей нашихъ господарскихъ вѣчными часы» 21.
 Потужиниъ 16.
 Право ленное 374.
 — Литовское 193.
 — Магдебургское 12, 301, 302, 309, 367.
 Православные (неунты) 350.
 Праздникъ русскій «упоминки» 305.
 — Пресвятой Дѣвы Громничной 395.
 Праздничные доходы 400.
 Присяга (рота) 194.
 Пресбитерь, пресвитери пресвитерь русскій иначе попь 1, 5, 37 42, 46, 56, 55, 66, 223, 338, 375.
 Промыта лондовья 9.
 Протополь 28, 38, 39, 45, 61, 282, 315, 342.
 Прудъ 12.
 Пружина (капканы для ловли) 13
 Пруты копацкіе 211, 214.
 Пудъ 331.
 Путная служба 15.
 Путные слуги Пинскіе съ. Погоста 15.
 Пушкаръ 252.
 Пуца 276.
 Пчелы 9, 10, 13.
 Пѣвць см. канторъ
 Пѣхота 303.
 Пята (начало) 49.

Р.

Рабины 195.
 Радные в. к. л. 21.
 Ризы 347, 350.
 Розмариновое сѣмя 230.
 Роспусы 4.
 Рудня 9.
 Русины и р. католики 396
 Русскій автентикъ (оригиналъ) при конѣи польской 22
 — народъ 250.
 — народъ въ коронѣ и въ великомъ княжествѣ литовскомъ 373.
 — стиль 13.
 Русскія литеры 27.
 Русское письмо (rutenico idiomate) 14, 41, 63.
 Русскимъ характеромъ на пергаментѣ писанный 46, 51.
 Русская часть въ г. Дрогоичинѣ 361.
 Рыкунья (котница) 443.
 Рынокъ 259.
 Рѣзникъ 228.

С.

„Сартсватый“ масть лошади 317.
 Сборъ по приходу въ недѣлю о Оомѣ 317.

Священникъ 9, 13—15, 50, 51, 52, 54, 55, 60, 61, 68, 69, 217, 323, 335—337, 386, 421.

Сеймъ 250.

— Варшавскій 194.

— Великій въ г. Вильнѣ 1514 г. 3 февр. 19.

Селище поповское 40.

Семинарія при св. Духъ баз. мон. въ Минскѣ 389, 390.

Сенаторы 342.

Синагога (въ отношеніи къ правосл. церкви) 46.

Скрыня 226.

Соколь «а коли соколь въ томъ островѣ Лициномъ сидеть ино тотъ потъ Лопацинъ мастъ с ними послолу того сокола стерегчи» 13.

Солтысь 333.

Сорокоусть (alias exequias tricesimas) 39.

Соха 13.

Ставокъ 7, 58.

Староство Лидское 52.

Староверъ 372.

Стругъ 263.

Стула 350.

Суботникъ [синадикъ для субботниго поминовенія] 227.

Судъ духовный 374.

Суды кантуровые 16.

Суння 226.

Сѣтка (силки?) 13.

Сябри „А што ся дотычетъ церкви у Хотѣнчицахъ, то есть сябрено, споль усее брати» 13, 49.

Т.

Тивунове 21, 499.

Типографіи 374.

Третинники 323.

Трибъ, старій трибъ, простый 212, 213.

У.

Утлый «утлое здоровье» 203.

Ф.

Фаса 229.

Фолюшь (Pholusz) 32, 33.

Фундаты «и на тую всю вышей писаную данну выправиль у в. к. Витовта и фундаты, котормъ же фундатома предки его все тое вышей писаное надано поживали во покон», 18, 21.

Футро 229, 230.

Х.

Хмѣль драть 13.

Хоромы 37.

Храмъ Жилотворящаго креста въ г. Волковыскѣ 1.

Хрестіане ведле закону греческаго бѣ.

Худоба (имущество) 196, 386.

Хусты 233.

Ц.

Цвилыхъ 229, 230.

Церковникъ (закристьянъ) 317.

Церковный хлѣбъ 55.

Церковь 49.

— русская 318, 319, 320.

— „абы збудовало церковь Матки Божесъ набоженства светого римского костела“ 20.

— арханг. Михаила въ им. Аннѣ 40, 41.

— св. Симеона въ им. Васловѣ 55, 57, 58.

— св. Николая въ г. Белзѣ 374.

— въ с. Березовѣ 346.

— въ сел. Бобкахъ, Новогр. п. 386.

— св. Сааса въ г. Бобруйскѣ 374.

— въ м. Богушевичахъ 9.

— въ с. Воковичахъ 281.

— въ сел. Воковѣ, Мельн. п. 309.

— Божьей Матери въ гор. Браславѣ 17—19.

— свв. муч. Сергія и Вакха „мурованая“ въ г. Брестѣ на Шѣмецкой ул. строитель ея п. Иванъ Ива-ницкій 4, 5.

— св. Николая мурованая въ г. Брестѣ 196.

— св. Кузьмы и Деміана въ г. Брестѣ на ул. Русской 4, 5.

— св. Николая въ г. Бускѣ 374.

— Преображенія Господня въ м. Бытенѣ, Слоним. п. 235, 236, 237.

— св. Георгія при им. Бѣлавичахъ Волков. п. 199.

— соборная Боговѣленія въ г. Бѣльскѣ 282, 283, 290—292, 296, 297, 298, 303, 304, 347.

— Воскресенія Христова въ г. Бѣльскѣ 290, 291, 303, 347.

— св. арх. Михаила въ г. Бѣльскѣ 246, 299, 300, 306.

— св. Николая въ Бѣльскѣ 290, 291, 293, 303, 347—350.

— Пречистой въ г. Бѣльскѣ 291.

— св. Троицы въ г. Бѣльскѣ 291, 342, 349.

— въ сел. Вахуличахъ Пинск. п. 243.

— Воскресенія въ г. Вильнѣ 374.

— св. Георгія на предмѣстьи въ г. Вильнѣ 374.

— въ мон. Св.-Духа русская въ г. Вильнѣ 228.

— св. Іоанна въ г. Вильнѣ 374.

— въ Вировѣ 27, 28.

— Благовѣщенія въ г. Витебскѣ 374.

— св. Духа, на полѣ, въ г. Витебскѣ 374.

— въ сел. Витулинѣ, Мельн. п. 479.

— св. Парасковы, въ г. Владимірѣ 374.

— св. Михаила въ м. Волосовичахъ, Чашн. в. 271.

— Рождества пресв. Дѣвы Маріи, въ селѣ Ворголь 11

— въ селѣ Выгоновѣ, Пинск. п. 335—337.

— Успенія Преч. Богородицы въ м. Высоцкѣ, Пинск. п. 310, 312—315, 344.

- Церковь св. Николая въ с. Гайнѣ, Мин. п. 389.
- въ сел. Івойнѣ, Мельн. п. 193, 251, 252, 357, 370, 397, 398, 406, 524.
 - въ им. Глубокомъ Ошм. п. въ ур. Порилцахъ 237, 241.
 - въ с. Голублѣ 40.
 - въ сел. Горахъ, Мельн. п. 421.
 - Воскресенія Христа въ г. Городлѣ 374.
 - св. Іліи въ г. Городкѣ 374.
 - св. Михаила въ сел. Городкѣ Дрогич. п. 324.
 - Пречистой въ замкѣ Городищскомъ, Мельн. п. 376.
 - св. Троицы въ с. Городищѣ, Мельн. п. 375.
 - въ сел. Грицевичахъ Новогр. пов. 206, 211, 213, 214, 217.
 - Воскресенія Господня въ г. Гроднѣ 374.
 - св. Креста въ г. Грубешовѣ 374.
 - въ с. Грушевѣ 62.
 - въ сел. Гудевичахъ Волков. п. 242, 243.
 - въ с. Гудевѣ, Грод. п. 218, 219.
 - во имя Пречистой въ Довечерѣ 221.
 - въ с. Докудовѣ, Мельн. п. 377.
 - св. Варвары въ с. Долгомъ Мельн. п. 503.
 - Непорочнаго зачатія Пресв. Дѣвы въ с. Дреглоуѣ 385, 401.
 - въ сел. Дреляхъ, Мельн. п. 504.
 - въ г. Дрогичинѣ 379, 380, 382, 391
 - обряда греческаго или русскаго въ г. Дрогичинѣ 65, 66.
 - русская, въ Дрогичинѣ на мѣстѣ коей костель 356.
 - св. Варвары въ г. Дрогичинѣ 114.
 - св. Іліи въ г. Дрогичинскомъ 48.
 - св. Николая въ русской части г. Дрогичина за р. Бугомъ 39, 50, 235, 240 289, 294, 308, 318, 321, 341, 342, 354, 366, 367.
 - Преображенія Господня въ Дрогичинѣ 307, 316, 317, 361.
 - Пятницкая въ г. Дрогичинѣ 39.
 - соборная Пречистой въ г. Дрогичинѣ 35, 56, 57, 63—65, 225, 289.
 - Спасская въ Забужной части г. Дрогичина 44, 224—227, 374, 388.
 - св. Троицы въ русской части г. Дрогичина, за р. Бугомъ. на предмѣстьѣ 289, 399.
 - св. Троицы въ Дрогичинѣ называется «синагога св. Троицы» 37.
 - св. Николая въ с. Дружиловичахъ, Пин. п. 53, 54.
 - въ сел. Жерчицахъ Мельн. п. 522.
 - въ сел. Монастырѣ, при оз. Жидѣ, Мин. г. 189, 190.
 - св. Спаса въ Жолкинѣ 56.
 - въ сел. Журобичѣ, Мельн. п. 345, 515.
 - Пречистой въ г. Игуменѣ 374.
 - Животвор. Креста въ сел. Истоукѣ, Волк. п. 1, 2.
 - св. Георгія въ м. Клещели 298.
 - св. Николая въ м. Клещели 298.
 - свв.-ап. Петра и Павла въ г. Кобринѣ 3, 4.
 - Рождества Богородицы въ г. Кобринѣ 374.

- Церковь св. Николая въ г. Ковнѣ 374.
- св. арх. Михаила въ г. Коднѣ основана при державцѣ воов. Подлясскомъ Иванѣ Семеновичѣ Сапѣгѣ мѣщанами гор. Кодня 5, 6.
 - въ с. Козерадахъ Мельн. п. 378, 481
 - св. Николая въ с. Кольчицахъ, Новогр. у. 60, 61.
 - св. Спаса въ с. Кольчицахъ 60, 61.
 - св. Дѣвы Маріи въ Коссовѣ 30, 305, 306.
 - св. Троицы въ Красномъ Ставѣ 296, 374.
 - св. Николая въ г. Кременцѣ 374.
 - св. Николы въ с. Креслѣ 41.
 - св. Георгіевская въ м. Крошинѣ, Новогр. п. 223, 224.
 - въ м. Купитичскомъ Пин. п. 364.
 - въ сел. Латыголичахъ Чашниц. вол. прии. къ Волосовской ц. 276.
 - Рождества Богородицы въ с. Лаховѣ, (Лаквѣ) Рѣчицкаго. п. 338, 402, 403.
 - въ с. Лельчицахъ, Пин. п. 377, 378.
 - въ с. Лобки, Мельн. пов. 412.
 - Пречистой въ им. Логожѣ 60.
 - св. Архангола Михаила въ м. Ложницѣ, при озерѣ, на Новосельской улицѣ 26.
 - въ Лозовѣ 39, 44, 320.
 - Пречистой въ сел. Лосицахъ, Мельн. п. 239 407, 411.
 - православная въ г. Люблинѣ 374
 - Пречистой, Іліи и арх. Михаила въ селѣ Лѣсковичахъ, Пин. п. 323, 324.
 - св. Николая въ Межирѣчи 304, 305, 496.
 - въ г. Мельникѣ 371.
 - русскія въ г. Мельникѣ 239.
 - Воскресенія Христа въ г. Мельникѣ 358, 362, 363.
 - Пречистенская въ г. Мельникѣ 61, 69, 197, 198;
 - Рождества Пресв. Богородицы въ г. Мельникѣ 358.
 - въ им. Мерахъ Брасл. п. 205.
 - въ м. Мильче 326, 329.
 - Вознесенія Господня въ г. Минскѣ 389.
 - св. Николая въ г. Минскѣ 23
 - Половецкая св. Михайловская 28, 29.
 - св. Спаса въ г. Могилевѣ 274.
 - св. Благовѣщеніи въ Мостахъ 374.
 - въ мѣст. Мотоль, Пинск. п. 359.
 - ун. Зачатія Пр. Маріи въ гор. Мстижѣ, Минск. в. 368.
 - св. Троицы въ г. Мстиславлѣ 374.
 - въ сел. Мшанѣ, Мельн. п. 284, 393.
 - въ сел. Наройкахъ, Дрог. п. 384.
 - св. Козьмы и Демьяна въ м. Начѣ, Чашниц. в. 274.
 - св. Николая въ с. Николаевѣ Мстисл. в. 244.
 - св. Николая въ с. Ноблѣ 51.
 - соборная Бориса и Глѣба къ г. Новогородкѣ 22.
 - св. Іоанна въ г. Новогородкѣ 374.
 - св. Спаса въ с. Остринѣ 51, 52.
 - въ с. Остромечинѣ Мельн. п. 421.
 - въ с. Поблиахъ 60.
 - св. Николая въ с. Перезирѣ, Мин. в. 227.

Церковь въ г. Пинскѣ 374.

- Богоявленія въ г. Пинскѣ 313.
- Рождества Христова въ г. Полоцкѣ 374.
- Пречистой въ Погостѣ 14, 15, 68.
- св. Николая въ дер. Порудомнѣ 30.
- въ с. Прохенки Мельн. п. 193, 194.
- св. Николая въ Пустынскомъ монастырѣ 19.
- Пятенки при м. Пески, Волков. п. 199.
- св. Троицы, въ г. Ратнѣ 374.
- св. муч. Димитрія въ им. Роговѣ 42.
- въ селѣ Руднѣ, Брест. в. 46, 47.
- въ сел. Русковѣ, Мельн. п. 441, 443.
- въ с. Рухчѣ, Пин. п. 339.
- въ сел. Савичи Русскіе Мельн. п. 2, 3, 234, 284.
- Обрѣтеніе Честнаго Креста въ сел. Серочинѣ 320.
- Славатичская 351.
- Варваринская въ г. Слуцкѣ, 190.
- св. Авраамія въ Смоленскѣ 373.
- въ сел. Состки, Мельн. п. 493.
- св. Параскевы въ г. Стояновѣ 374.
- св. Духа въ м. Сурдеги, Вильком. у. 285,—287.
- въ сел. Сѣмятичахъ, Мельн. п. 247, 335, 351—355, 390, 401, 406, 519.
- Пресвятой Богородицы въ Трокахъ 374.
- въ с. Хлопковѣ, Дрогич. п. 357.
- въ сел. Ходиновѣ Мельн. п. 414.
- въ с. Хотаевичахъ, Мин. в. 220, 221.
- въ сел. Хотичахъ, Мельн. пов. 362, 422.

Церковь Пречистой въ им. Хотѣвичахъ 49.

- въ м. Чашникахъ 260, 262, 267.
- въ с. Шебринѣ, Брест. п. 24, 25.
- уніат. въ им. Шкопахъ Мельн. п. 339.

Цыгане 196

Цитву садить 13.

Цментарь церковный 214, 298, 304, 305.

Ч.

Чапка 226.

Чапникъ 411.

Чаша изъ рѣпы 392.

- серебряная 343, 350.

Ш.

Шапошникъ 229, 231.

Швецъ 304.

Шина желѣзная 325.

Школа 196, 254, 283, 296, 305, 374, 417.

Шкуты 351.

Шпиталь при Богоявленской ц. въ Вѣльскѣ 283.

- при Бытенскомъ базил. мон. 235, 236.

- при Спасской ц. въ г. Дрогичинѣ 226.

Шпихлеръ 362.

